

အမှတ် - ၂၂၀ ၂၀၁၄ - ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

မဂ္ဂဇင်း

BURMESE CLASSIC

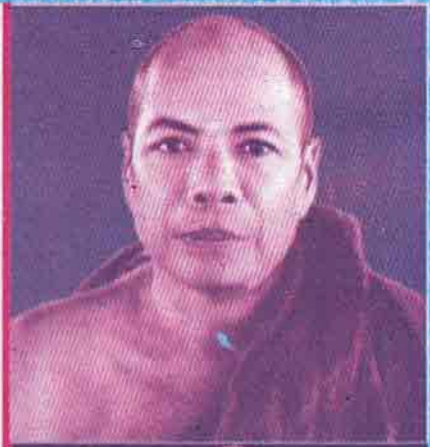

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၁။	တံပွယ်ထူးခြား မာရ်တောင်မြစ်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား	မင်းရတ် ၅
၂။	ရွှေကျီးမြစ်ဘုရား	တက္ကသိုလ်ပျိုး ၁၇
၃။	ဝိပလင်းမှ အာဖာနည်ထွက်သည်	ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း ၃၆
၄။	ရွှေဂူနီကျောက္ကာဘုရား	မင်းဆက်ပိုင် ၄၀
၅။	ကြည်ညိုစရာကောင်းပါတီ ကစင်ဆရာတော်	ပျိုးသစ္စာ ၄၄
၆။	ကမ္ဘာတစ်လွှား ထင်ရှားကျော်ကြား မိုးပျော်ရင်တုများ	ကောက်ရိုး(အင်္ဂလိပ်စာ) ၄၇
၇။	ပရိတ်တန်ခိုး မေတ္တာတန်ခိုးမြင့် ရွာစေသောမိုး	တင်ဦး(ကသာ) ၅၃
၈။	ပဋိဝေသောသနာ၏ ပြယုဂ်	ဦးကျော့ည(ရင်တွင်းသာသနာပြု) ၅၅
၉။	စတီးစေတီတော်	ဆန်းဝင်း(အောင်ဖြေ) ၅၈
၁၀။	နေရစ်ခဲ့တော့ ရာဇဂြိုဟ်	ဒေါက်တာအောင်အောင်ပင်း ၆၁
၁၁။	ဆန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု	ဥာဏ်ပွင့်(စက်မှု) ၆၉
၁၂။	မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ တောင်ကြီးလေးလုံး ကြိတ်သည်ကို ခံနေရပုံ ပဗ္ဗတူပမသုတ်တရားတော်	ဓမ္မဒါန ၈၅
၁၃။	ရွှေချက်လမင်း အလင်းပိုင်ရှင်	တြိရာဇဝံပုပါလ ၉၁
၁၄။	ဓမ္မစကြာတရားတော်	ဘဒ္ဒန္တဌာနာဘာသပထေရ်ပြတ်(အနိစ္စဆရာတော်) ၉၅
၁၅။	တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဥတ္တမသာရ ဟောကြား တော်ပူသော မြန်မာပြည်မှပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ	ဆရာကျော်(လှိုင်ကော်) ၁၀၁
၁၆။	အချစ်ကံဓပေမယ့် ကနစ်ကျန်စေရမယ်	အရှင်ဆန္ဒာဝိက ၁၀၄
၁၇။	ကံကြမ္မာ၏သားကောင်များ	ဖိုးဟိန်းကျော်(လှပတ္တာ) ၁၀၀
၁၈။	ချစ်စရာ ခရီးစဉ် (၇)	ဦးလွန်း(ကြီးပင်ကောက်) ၁၂၀
၁၉။	တက္ကဝါရေဂုဏ်သမားနှင့် မုတ်ကောင်ကျိန်စာ	မောင်မြထွေး(ပင်လယ်) ၁၂၆
၂၀။	သမင်ရှုမောင် (သို့မဟုတ်) မြန်မာပြည်သားတို့ကတွက် သူလိုလူ	ထွန်းလင်းသူ ၁၃၁
၂၁။	ဘာသာပြန်သုတ ဦးကြည်မြင့် (လသာ)	ယောနုကတိုးထောင် ၁၃၆
၂၂။	ဝိညာဉ်တစ်ခုရဲ့ မေတ္တာပြယုဂ်	နီနီဌေး ၁၃၈
၂၃။	နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲ	လင်းပြည့်စုံ ၁၄၃
၂၄။	ရောမမြို့ကြီးထဲက နိုင်ငံငယ်လေး ဇာတိကန်	ကိုအေးမြင့်(ပဟာဝိဇ္ဇာရေး-သူ) ၁၄၇
၂၅။	လျှို့ဝှက်ကမ္ဘာ၏ သတို့သမီးကလေးများ	Mariner လှိုင် ၁၆၀
၂၆။	အမှောင်ခွင်၍ အလင်းရှာတွေ့ခဲ့သူ	မြောက်မြေပြင်လှိုင် ၁၇၂
၂၇။	သမ္မေသတ္တာ ကမ္မသကား	ရဲပြတ်တင် ၁၇၈

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၂၈။	စောင့်နေရစ်သူ	ထိုက်သင် ၁၈၂
၂၉။	ဟာသဉာဏ်ရွှင် ထေရ်ရှင်မာန်လည်၏ ဂုဏ်မြောက်သည် ဟာသရသကဗျာများ	မောင်လှယဉ်(မော်လမြိုင်) ၁၈၆
၃၀။	ဇာစုန်အဆန်	ခင်ဖမလင်း(ကလေး) ၁၉၂
၃၀။	ဖေတ္တာတု မဟုတ်ပါ	လင်းလက်သူ ၁၉၇
၃၂။	တိုင်ဒီယာ	အောင်ကြည်ညွန့်(တက္ကသိုလ်) ၂၀၀
၃၃။	အိပ်မက်၏အကြောင်း	ကိုအုမ်း(ဆေး-၂) ၂၀၄
၃၄။	ဗြိတိန်ပါနဲ့ သခင်ကို	နေပြည်လင်းလက် ၂၀၀
၃၅။	ငယ်သူငယ်ချင်း (၃)ယောက် ရှိလေသည်	ဟန်ငြိမ်းအေး(ဒလ) ၂၀၄
၃၆။	ဓမ္မစက္က မုဒြာကျောက်စိမ်းရွပ်တုနှင့် ရတနာများ	ပင်းဟန်(သန်လျင်) ၂၂၀
၃၇။	အကျဉ်းစံ၏အိပ်မက်များ	ပရီးမြင့် ၂၂၉
၃၈။	အလင်္ကာကျော်စွာ ဦးစံဒိနှင့် အာတိမာန် ကဗျာလင်္ကာများ	နေဝန်းနီ ၂၃၂
၃၉။	ပိုး	ပီဝေ ၂၃၈
၄၀။	အမွန်းထွက် တန်ဖိုး	စိုးယဉ်ထွန်း ၂၄၀
၄၀။	မှန်မှန်ကန်ကန် ရဲရဲဝင့်ဝင့် ဆုံးဖြတ်နိုင်လေတဲ့ အကျိုးကျေးဇူး	သာစည်အောင်တင် ၂၄၅
၄၂။	ဖိဂျစ်ရှေးဟောင်းဆေးပညာနှင့် ကုသုံးများ	လှမ်းထက် ၂၄၇
၄၃။	ဩဇာရွက်အဆောင်	ကန်အလှူကံတင်အောင် ၂၅၀
၄၄။	သူတစ်ဖြာ ဤကမ္ဘာ	စိုးရွှေလပင်း ၂၅၂
၄၅။	ရောဂါပျောက်ရာ ဆေးနည်းအဖြာဖြာ	သုနန္ဒာစိုး(ဝဋ္ဋရင်အေး) ၂၅၈
၄၆။	နားရောဂါအတွက် ဆေးဖက်ဝင်ချင်း	နတ်ဟောက်လှမြင့်သစ် ၂၆၀
၄၇။	အစားအစာမှ ပေးသော အာဟာရနှင့် ရောဂါကာကွယ်နည်း	ခင်မောင်ထွေး(စက်မှု-စာကုန်) ၂၆၂
၄၈။	အာဟာရမျှတ စားသုံးကြ၊ သက်ရှည်ကျန်းမာမည်	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်ပြေ) ၂၆၄
၄၉။	လုပ်ငန်းခွင်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးပြဿနာများ ..	တော်မြင့်(ဂုဏ်စူး) ၂၆၇
၅၀။	ရေအမျိုးမျိုးနှင့် ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်နို့မှုများ	သုဒ္ဓယ ၂၇၀
၅၁။	သွေးနှင့်အဆိပ်တိတ်ကင်းစေရန် စားပါ	စိုးယဉ်ထွန်း ၂၇၂
၅၂။	အနူးထဲက အမြတ်	လွန်းလင်း ၂၇၄
၅၃။	လူ့အ	ကိုရွှေတေးသား ၂၇၈
၅၄။	ကာ ခဏဌားပါ	အောင်ဆန်းလင်း(တီအေ) ၂၈၂

မာတိကာ

စဉ်	အကြောင်းအရာ	စာမျက်နှာ
၅၅။	ကပ်စေးနုဂုဏ်ထူးဆောင် ဆရာမိုးမောင်	ဟန်သီလင် ၂၈၅
၅၆။	နည်းနည်းလေးတော့ လွဲနေတယ်	အောင်စိုး(ပြည်) ၂၈၈
၅၇။	မင်းနုငါနဲ့ နှစ်လောင်းပြိုင်ပွဲ	ဝင်းသီဟ(သန်လျင်) ၂၉၀
၅၈။	တာတွန်းကဏ္ဍ	ကလောင်စုံ ၂၉၆
၅၉။	ပြုံးရယ် ရယ်ဟားဟာသများ	စောနိုင်ထူး ၃၀၀
၆၀။	စကားပုံထဲမှာ တွေးစရာ	စောနိုင်ထူး ၃၀၁
၆၁။	လူတိုင်းအတွက် လှုပ်ငန်းအောင်မြင် လာဘ်ရွှင် ရတနာဒီပံ	အောင်ကြည်သန်း(ဖောင်တော်သီ) ၃၀၄
၆၂။	မေတ္တာရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး သာယာပြောပြဖူးစေမည် မြ	အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်ပြေ) ၃၀၆
၆၃။	ရှေးဟောင်းခွန်း၊ ဗေဒင်ဟောကိန်း	ညွန့်လွင်(ရွက်ပုတက္ကသိုလ်) ၃၀၉
၆၄။	ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်ပြေ လာဘ်ဝင်စေသော ယတြာ	ဂန္ထီရာဇာလှပျို ၃၀၄
၆၅။	အရဟံ ဇယံဂါထာနှင့် အစွမ်းထက်မြက် ဂန္ထီရမေတ္တာစို့	ပိုးတိမ် ၃၁၆
၆၆။	အကြံအစည် အောင်မြင်စေသော အောင်ဓာတ်ယတြာ	ကောင်ဆံဟိန်း(ဖန်ဒုဝန်း) ၃၁၈
၆၇။	ကျောက်မျက်ရတနာတို့၏ အပြစ်ကြောင့် ဤသို့အကျိုးယုတ်၏	စိန်နုဝရတ် ၃၂၀
၆၈။	ကိုယ်နေတဲ့အိမ်မှာ မလိုလား မလိုအပ်သူတွေ အလိုလိုနေအိပ်ပေါ်ကာ ဆင်းသွားပြီမဟုတ်လား	နတ်ပျက်စိအရာအောင်စိုး ၃၂၂
၆၉။	သွေးထွက်အောင် မှန်တဲ့ဗေဒင်	ကျိယဟောင်ပိုင်း ၃၂၄
၇၀။	စွယ်စုံလက္ခဏာအဘိဓာန်ကျမ်း A to Z	ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၂၈
၇၁။	ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်	ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် ၃၃၄
၇၂။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ဟောစာတမ်းနှင့် ယတြာ	ဦးညွန့်လှိုင်(ကြယ်ပင်ကောက်) ၃၃၇
၇၃။	၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့် ဇွန်လ ဟောကိန်းများ	ဆရာဦးခန့်ကျော် ၃၄၀

နာယက
ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း
မင်းဂုဏ်

ခင်ကြီး
ဦးစိုးပိုင်
ဒေါ်ခင်မြခင်

စီစဉ်သူ
ဉာဏ်ပွင့် (စက်မှု)
တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ
မောင်သာသာ
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
မောင်မောင်မြတ်၊ ခင်သက်နိုင်
မှတ်တမ်းစီစဉ်သူ
ကျော်မင်းမောင်
ကွန်ပျူတာ
လပြည့်ဝန်းအဖွဲ့
ပန်းဇွဲပညာရှင်များ
ဆန်းထွန်း၊ ချောမြင့်၊ လှသစ်အောင်၊ ဦးတောင်
စိုမျှင့်လေး၊ အောင်နိုင်လတ်၊ ရဲရင့်နိုင်၊
အတွင်းပုလင်း
ကိုဦး
မှတ်တမ်းစီစဉ်သူ
မာကျူရီအောင်ဆက်၊ ဦးစွန်ကျော်ယု (၀၅၅၅)
အမှတ်(၄၉)၊ ရေကျော်လမ်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်ခင်မြခင်၊ [မှတ်ပုံတင်အမှတ်-၀၄၃၄၅]
အမှတ်-၄၄၊ ၅၅-လမ်း၊ (၂)ရပ်ကွက်၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။
မူပိုင်ခွင့်
တိုက်အမှတ် (၉၂၄)၊ အခန်း ၁၈ (ပထမ)
(၁၇ x ၁၈ လမ်း)ကြား၊ မဟာဓမ္မလယ်
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၂၅၀၀၀
ကြော်ငြာနှုန်းဖြန့်ဖြူးရေး
နန္ဒာအောင် (၀၉-၃၁၀၆၆၀၇၄)
အခမဲ့ထုတ်
အောင်ဝင်းသန့်၊ အောင်အောင်
မန္တလေး
ထွန်းဦးစာပေ
ထုတ်ဝေ
၁၀၀၀
ရောင်းစား
၂၂၀ ကျပ်

အံ့ပွယ်ထူးခြားမာရ်အောင်မြင်ပြည်တော်ပြန်ဘုရား

မင်းဂူလ် မှတ်သည်

(ယခင်လမ္မာအဆက်)

ရှေးဦးစွာ ရှင်ကြီး၊ ရှင်ငယ်၊ ရှင်ကျော်ဟူသော ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ သွန်းလုပ်ပြီးနောက် မဟာကျန်၊ မဟာကျန်ရုပ်ပွားတော်ငယ် သုံးဆယ့်သုံးဆူ သွန်းလုပ်ခဲ့ကြောင်း ရက္ခပူရကြေးမုံကျမ်းတွင် ဖော်ပြထားသည်။

လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားသမိုင်းတွင်မူ ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိနှင့် မာရ်အောင်မြင်မုနိဟူသော ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ သွန်းလုပ်ခဲ့ကြောင်း၊ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်ကြီးအပါအဝင် မုနိလေးဆူတို့သည် တင်ပျဉ်ခွေပုံတော် (ဘူမိဖယမုဒြာ) ရတနာကြေးဆင်းတုတော်များဖြစ်ပြီး ဉာဏ်တော်ကြီးငယ်မှာ အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်ကြောင်း၊ မာရ်အောင်မြင် ကြေးဆင်းတုရုပ်ပွားတော်မှာ ဉာဏ်တော် အငယ်ဆုံးဖြစ်ပြီး စမ္မခဏ်အလွက် ဉာဏ်တော်နှစ်တောင်တစ်ဆယ်လက်မ၊ အချိန်အားဖြင့် (၆၆၆)ပိဿာ (၆)ကျပ်သား ရှိပြီး မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ် မာရ်ငါးပါးကိုအောင်မြင်တော်မူသောအတိတ်ကိုဆောင်ကာ 'မာရ်အောင်မြင်'ဘွဲ့တော်ကို ပေးခြင်းဖြစ်ကြောင်းနှင့် စန္ဒသူရိယမင်းသည် သက်တော်ထင်ရှား မြတ်စွာဘုရား၏ ကိုယ်စား ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်လေးဆူ သွန်းလုပ်ပူဇော်ခွင့် ရသဖြင့် ဝမ်းမြောက်ပီတိကြီးစွာဖြစ်ကာ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်လက်ယာတော်ရံမာရ်အောင်မြင်မုနိရုပ်ပွားတော်၊ လက်ဝဲတော်ရံရွှေဘုံသာမုနိရုပ်ပွားတော်နှင့် ရှင်ကျော်မုနိ ရုပ်ပွားတော်တို့ကို ခမ်းနားကြီးကျယ်သောဘုံနန်းပြာသာဒ်အတွင်းဝယ် အမြတ်တနိုး ကိုးကွယ်ပူဇော်တော်မူခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်း ရခိုင်ဓညဝတီမင်းအဆက်

ဆက်တို့သည် ထိုရုပ်ပွားတော် လေးဆူကို အစဉ်အဆက်ပင် သမ္မိတရား ထက်သန်စွာ ပူဇော်ကိုးကွယ်ခဲ့ကြကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

သက္ကရာဇ် ၁၁၁၃ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီမုနိတို့ အင်းဝကို တိုက်ခိုက်သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီးနောက် ဒုတိယမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့သည်။ ၁၁၁၄ ခုနှစ်တွင် ဦးအောင်ဇေယျသည် မုဆိုးဘိုရွာ (ရွှေဘို)တွင် ထန်းလုံးတပ်ဆောက်လုပ်ကာ လက်ရွေးစင်သူရဲကောင်း ၆၈ ယောက်တို့ကို ဦးဆောင်လျက် မြန်မာဦးစွန်းကို ပြန်လည်ထူထောင်ကာ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်ကို စတင်တည်ထောင်ခဲ့ပြီး သက္ကရာဇ် ၁၁၂၂ ခုနှစ်အထိ အလောင်းမင်းတရားဟူသောဘွဲ့မည်တော်ဖြင့် ထီးနန်းစိုးစံခဲ့သည်။ ရွှေဘိုမြို့ကိုလည်းရတနာသိင်္ခဟူ၍ သမုတ်ခဲ့သည်။

ကုန်းဘောင်မင်းဆက် ၁၁ဆက် ရှိသည့်အနက် မင်းဆက် ခြောက်ဆက်မြောက် စတုတ္ထသားတော် ဗဒုံမင်း ခေါ်ဘိုးတော်ဘုရား (၁၁၄၃-၁၁၈၁) လက်ထက်တွင် နေပြည်တော်ကို အမရပူရသို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ မြို့သစ်နန်းသစ် တည်ထောင်စိုးစံခဲ့သည်။

ထိုမင်း၏သားတော် အိမ်ရှေ့ငံသီဟသူရသည် ၁၁၄၆ ခုနှစ် ပြာသိုလတွင် ရက္ခပူရ ဓညဝတီသို့ ချီတက်တော်မူခဲ့ပြီးနောက် နေပြည်တော်သို့ ပြန်ခဲ့ရာတွင် ဓညဝတီရှိ မဟာမုနိ၊ ရှင်ကျော်မုနိ၊ ရွှေဘုံသာမုနိနှင့် မာရ်အောင်မြင်မုနိ ရုပ်ပွားတော်လေးဆူကို ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူအများ ကိုးကွယ်ပူဇော်နိုင်စေရန် ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။ သို့ရာတွင် ဓညဝတီရှိ ရဟန်းရှင်လူတို့၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားမှုအရ 'ရှင်ကျော်မုနိ' ရုပ်ပွားတော်ကို ဓညဝတီတွင် ထားရစ်တော်မူခဲ့သည်။

ကျန်ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူကို ရခိုင်ရိုးမ တောင်တန်း တောင်စဉ်အတိုင်း ဖြတ်ကျော်၍ တောင်ကုတ်တောင်ကြားလမ်းမှ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်း ဆင်တံအရပ်သို့ ပင့်ဆောင်လာရာ ဆင်တံရွာအထက်ပြည်မြို့ အနောက်ဘက်ကမ်းတစ်နေရာတွင် ညအိပ်တပ်စခန်းချကာ ရပ်နားခဲ့သည်။

ထိုသို့ ရပ်နားနေစဉ်တွင် ဓညဝတီမှ ပါလာသည့် ရခိုင်လူမျိုးများနှင့် တကွ တပ်စခန်းချရာ ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ ရွာသူ ရွာသားများက ရုပ်ပွားတော်

အိမ်ရှေ့ငံ သီဟသူရသည် မုနိလေးဆူကို ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ရာ ရခိုင်လူမျိုးတို့၏ တောင်းပန်ချက်အရ ရှင်ကျော်မုနိရုပ်ပွားတော်အား ထားဂေဟိမုဆုံ

ဒေသခံများ၏ တောင်းပန်ချက်အရ ပြည်အနောက်ဘက်ကမ်းတစ်နေရာ ဝေနန်းချရာရာတွင် ရွှေဘုံသာမုနိရုပ်ပွားတော်အား အိမ်ရှေ့စံထားရစ်တော်မူခဲ့ပုံ

တစ်ဆူ ကိုးကွယ်ခွင့်ပြုပါရန် အိမ်ရှေ့စံ အား အသနားခံ တင်လျှောက်ကြပြန် သဖြင့် 'ရွှေဘုံသာမုနိ' ရုပ်ပွားတော်ကို ကိုးကွယ်ခွင့် ပေးခဲ့ရပြန်သည်။ ထိုတပ် စခန်းချရာ ဇနပုဒ်ရွာငယ်အားလည်း ရုပ်ပွားတော်၏ တွဲမည်တော်ကို အစွဲ ပြုကာ ရွှေဘုံသာရွာဟု အမည်တွင်စေ ခဲ့သည်။ ထိုရွာမှာ ပြည်မြို့ အနောက် ဘက်ကမ်းတွင် တည်ရှိနေပြီး ထိုရွာရှိ ရှေးဟောင်းစေတီတော်ကြီး တစ်ဆူ၏ ဌာပနာတိုက်တွင် ရွှေဘုံသာမုနိရုပ်ပွား တော် ရှိနေသည်ဟု ဆိုသည်။

ဤသို့ဖြင့် အိမ်ရှေ့စံသည် မဟာ မုနိနှင့် မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော် နှစ်ဆူကို မင်္ဂလာဖောင်တော်ယာဉ်ဖြင့် တင်ဆောင်ကာ ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်း အတိုင်း ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့သည်။

မဟာမုနိနှင့် မာရ်အောင်မြင်မုနိ ရုပ်ပွားတော်နှစ်ထွက်
ဧရာဝတီမြစ်ရိုးအတိုင်း ထက်လက်ပင့်ဆောင်တော်မူခဲ့ပုံ

အာမရပူရနန်းမြို့တော်သို့ ဆိုက်
ရောက်သည်တွင် မြို့တော်၏ မြောက်
ပြင်အရပ် ယခုလက်ရှိ မဟာမုနိတုရား
ကြီး ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာနေရာတွင်
အုတ်ကုမ္ဘာကုမ္ဘာတော်ကြီးတည်ဆောက်
လျက်မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီးအား
ကိုးကွယ်ထားရှိတော်မူခဲ့သည်။

မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားဆင်းတု
တော်ကိုမူ နန်းတော်ဦးတွင်ရွှေပြာသစ်
တည်ဆောက်ကာ ပင့်ဆောင်ကိုးကွယ်
ခဲ့ကြလေသည်။ နန်းတော်ဦးတွင် ကိုး
ကွယ်ထားသောကြောင့် ထိုအချိန်မှ
စကာ မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်မှာ
'နန်းဦးတုရား' ဟူသော ဘွဲ့မည်တော်
တွင်ခဲ့လေသည်။

ဘိုးတော်မင်း၊ အိမ်ရှေ့မင်း၊
ဒဏ္ဍိတော်မင်း၊ ကုန်းတောင်မင်း၊ ပုဂံ
မင်း၊ မင်းတုန်းမင်းသား၊ ကနောင်မင်း
သားတို့ အစဉ်အဆက်ပင် နန်းတော်ဦး
၌ ကိုးကွယ်ရင်း ဆုတောင်းပြည့်လွန်း
သဖြင့် 'ဆုတောင်းပြည့်တုရား' ဟုလည်း
ထပ်မံ၍ ဘွဲ့မည်တော် တွင်ခဲ့ပြန်သည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆုတောင်းပြည့်သည့်
သုံးဘွဲ့တော်ရ ရုပ်ပွားတော်တွင် မင်းညီ
မင်းသားများ ဆုတောင်းကာ ပုန်ကန်
မည်ကို စိုးရွံ့ကြသဖြင့် နောက်ပိုင်း မင်း

အဆက်ဆက်တို့က မင်းညီမင်းသားများ
ဤရုပ်ပွားတော်ကို မဖူးရဟု တားမြစ်
သည့်အခါ ထုတ်ပြန်ခဲ့သည်ဟုဆိုသည်။

ဤဖြစ်ရပ်တို့ကို ပြန်လည်ဆန်း
စစ်ကြည့်လျှင် တုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်
၏ ရင်ငွေ့တော်လှ မဟာမုနိရုပ်ရှင်
တော်မြတ်နှင့်တကွ ရွှေတုံသာမုနိ၊ မာရ်
အောင်မြင်မုနိ ရုပ်ပွားတော်တို့သည်
နေရာရင်းဖြစ်သော ညောင်တော်ရခိုင်ပြည်၌
ဆက်လက်၍ သီတင်းသုံးတော်မူခွင့် မရ
ကြဘဲ ရွှေတုံသာမုနိရုပ်ပွားတော်သည်

ပြည်မြို့တစ်ဖက်ကမ်းရှိ ရွှေတုံသာရွာ
တွင်လည်းကောင်း၊ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်
မြတ်သည် အာမရပူရ နန်းမြို့တော်၏
မြောက်ဘက်တာတစ်ထောင်ခန့်အကွာ
တွင်တုတ်အင်တေဖန်မှန်တို့ဖြင့်ပြီးသော
ဘုံကိုးဆင့် ရွှေနန်း ပြာသစ်ဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ မာရ်အောင်မြင်မုနိရုပ်ပွားတော်
သည် အာမရပူရ နန်းတော်ဦးတွင် ရွှေ
ပြာသစ်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေသစာရီ
ကြံ့ဆိုတော်မူကာ ပြောင်းရွှေ့စံပယ်တော်
မူခဲ့ကြရသည်ကို သံဝေဂရဖွယ် တွေ့ရှိ
ရသည်။

ထို့ထက်ပို၍ ထူးခြားသည်မှာ
နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့ သယ်ဆောင်သွား
သဖြင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ တုံတောမြို့သို့ပါတော်
မူခဲ့ကြပြီးနောက် တုမိနက်သန် နေရာမှန်
ဖြစ်သော ဇလွန်မြို့သို့ ပြန်လည်ကြွမြန်း
တော်မူကာ ယနေ့အထိ ဇလွန်မြို့တွင်
စံပယ်တော်မူလျက်ရှိသောပြည်တော်ပြန်
မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်ပင်တည်း။

မာရ်အောင်မြင်မုနိ ရုပ်ပွားတော်
ဇလွန်မြို့သို့ ဒေသစာရီ ကြံ့မြန်းတော်
မူရန် စတင်အကြောင်းခံခဲ့သူမှာ ဇလွန်
မြို့သူကြီး ဦးရွှေပွင့်ပင်။

ကုန်းတောင်မင်းဆက် ကိုးဆက်
မြောက် ပုဂံမင်း (၁၂၀၈-၁၂၀၄) လက်
ထက်တွင် ပုဂံမင်းက အတွင်းဝန် သတိုး

မာရ်အောင်မြင်မုနိရုပ်ပွားတော်ကို အမရပူရမြို့နေပြည်တော် နန်းဦးတွင် ကိုးကွယ်ထားပုံ

မင်းကြီး မဟာမင်းလှနော်ရထာအား
လွန်မြို့ကို အပိုင်စားပေးခဲ့သည်။ ထို
မြို့စားကြီးက ဦးရွှေပွင့်ကို မြို့သူကြီး
ခန့်ကာ လွန်မြို့ကို အုပ်ချုပ်စေခဲ့သည်။

ဦးရွှေပွင့်သည် ပုဂံမင်း၏ မိဖုရား
ခေါင်ကြီး သီရိတိလောက မဟာရတနာ
ဒေဝီနှင့် ဆွေမျိုးတော်စပ်သည့်အပြင်
ခမည်းတော်ကုန်းဘောင်မင်း၏ မြောက်
နန်းမတော် (မင်းတုန်းမင်းနှင့်ကနောင်
မင်းသားတို့၏မယ်တော်) နှင့်လည်း
ရင်းနှီးကျွမ်းဝင်သူ ဖြစ်သည်။ ပုဂံမင်းက
အိုးမြောက်သော မင်းလှကျော်ထင်နော်
ရထာတွဲ၊ မဟာသမန္တမင်းခေါင်တွဲများ
ကိုလည်း ရရှိသူ ဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်အခါက ရွာသူကြီးကို
'ကလန်'ဟုခေါ်ပြီး မြို့နှင့်ကျေးရွာများ
ကို အုပ်ချုပ်ရသော သူကြီးကို 'သံပျင်'
ဟုခေါ်သည်။ ဦးရွှေပွင့်သည် သံပျင်
ရာထူးရသူ ဖြစ်၍ တာဝန်အရ မြို့၏
အခွန်အကောက်များကို အမရပူရ နေ
ပြည်တော်သို့ သွားရောက်ဆက်သရင်း
နန်းဦးတွင် ကိုးကွယ်ထားသော မာရ်
အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်အား ပူးမြော်
ခွင့်ကြံခဲ့ရသည်။

ဦးရွှေပွင့်သည် ထိုကဲ့သို့ ရုပ်ပွား
တော်အား ပူးမြော်ခွင့်ရခဲ့ချိန်မှစကာ
လွန်မြို့တွင်လည်း အများပြည်သူတို့
ပူဇော်နိုင်ရန် မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွား
တော်ကဲ့သို့ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူ
သွန်းလုပ်ပူဇော်ရန် ဆန္ဒများ ပြင်းပြစွာ
ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဦးရွှေပွင့်သည် ဧရာဦး
စွာ ဆရာတော်ဦးအရိန္ဒမ (ဘုန်းကြီး
ဦးဖြူ)ထံ သွားရောက်ကာ ကြေးဆင်း
ဘုတော်တစ်ဆူ သွန်းလုပ်ကိုးကွယ်လို
ကြောင်း လျှောက်ထားခဲ့သည်။

ဆရာတော်က သဘောတူတော်
မူသဖြင့် ရဟန်းရှင်လူ မြို့သူမြို့သားများ
ကို အစည်းအဝေးခေါ်ယူပြီး ညှိနှိုင်းတိုင်
ပင်ခဲ့ရာ အားလုံးကပင်အားတက်သဓရာ
သဘောတူလက်ခံခဲ့ကြသည်။

မိမိဆန္ဒ ပြည့်ဝတော့မည်ဖြစ်၍
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေသော ဦးရွှေ
ပွင့်သည် လွန်မြို့နယ် အတွင်းမှ
ကောက်ခံရရှိသော ဘဏ္ဍာတော်များကို
အတွင်းဝန် သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းလှ
နော်ရထာထံ သွားရောက်ဆက်သရင်း
နေပြည်တော် အမရပူရသို့ ရောက်ရှိ
ခိုက်တွင် ပုဂံမင်းတရားကြီးထံသို့ ထို
အကြောင်းကို လျှောက်လွှာတင်ခဲ့သည်။

မင်းကြီးထံမှ ခွင့်ပြုအမိန့်တော်
ရသည်နှင့် ဦးရွှေပွင့်သည် လွန်မြို့သို့
ပြန်ခဲ့ကာ မြို့နယ်အတွင်းမှ ရနိုင်သမျှ
ရွှေငွေကြေးနှင့် ကျောက်မျက်ရတနာ
များကို အလှူခံခဲ့ရာ မြို့သူမြို့သား
နယ်သူနယ်သားများကလည်းသဒ္ဓါတရား
ထက်သန်စွာပင် ကုသိုလ်ပါဝင် လှူဒါန်း
ခဲ့ကြသည်။

ထိုကဲ့သို့ လွန်မြို့မှ စုဆောင်း
အလှူခံရရှိသည့် ရွှေ ငွေ၊ ကြေး စသည့်
ရတနာပစ္စည်း စုစုပေါင်း ပိသိသာချိန်
၁၅၀၀ ကို ၁၂၀၄ ခုနှစ် ဖြာသိုလ်ပြည့်
ကျော် ၀ ရက်နေ့တွင် ဦးရွှေပွင့်နှင့်
အပေါင်းပါများသည် ရန်လွင့်အမည်ရှိ
လှေတော်ဖြင့် သယ်ဆောင်ကာ ဧရာ
ဝတီမြစ်အတိုင်း ဆန်တက်ခဲ့ရာ ၁၂၀၄
ခုနှစ် တပို့တွဲလဆန်း ၂ ရက်နေ့တွင်

အမရပူရမြို့တော်သို့ ဆိုက်ရောက်ခဲ့ကြ
သည်။

တပို့တွဲလဆန်း ၃ ရက်နေ့တွင်
ဦးရွှေပွင့်သည် မိဖုရားကြီးထံသို့ သွား
ရောက်ကာ အကျိုးအကြောင်းလျှောက်
ထားကာတိုင်ပင်ခဲ့သည်။ မိဖုရားကြီး၏
သဘောတူညီမှု ရရှိသောအခါ နန်းဦး
တွင် ကိုးကွယ်ထားသော နန်းဦး (မာရ်
အောင်မြင်) ဘုရားပုံတော်အတိုင်း သွန်း
လုပ်ရန်နှင့် နန်းဦးဘုရားထက် ဣဏ်
တော် တစ်စိုက်ခန့်ကြီး၍ သွန်းလုပ်ရန်
မိဖုရားကြီးက မိန့်ကြားသည်။ ထို့ပြင်
ကြေးဆင်းတုတော်သွန်းလုပ်ရေးအတွက်
လည်း မယ်တော်ကြီး ကိုယ်တိုင်ပင်
ပန်းထိမ်ဝန် မောင်မောင်လတ်အား
ခေါ်၍ တာဝန်ပေးခဲ့သည်။ မောင်မောင်
လတ်လည်း မိဖုရားကြီး တာဝန်ပေးချက်
အရ အချိန်မီ ပြီးစီးရန် အထူးကြိုးပမ်း
ကာ သွန်းလုပ်ခဲ့သည်။

ကြေးဆင်းတုတော် သွန်းလုပ်နေ
စဉ်အတွင်းဝယ် မင်းတုန်းမင်းသားနှင့်
ကနောင်မင်းသားတို့က ပုဂံမင်းကို ပုန်
ကန်နေကြကာ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့က
လည်း ပုတ္တမ ရန်ကုန်၊ ပုသိမ်မြို့များကို
တိုက်ခိုက်သိမ်းယူနေကြသဖြင့် တိုင်း
ပြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်၍နေသည်။

လွန်မြို့သူကြီး ဦးရွှေပွင့်နှင့် တပည့်များ ရန်လွင့်မင်္ဂလာလှေတော်ဖြင့်
အမရပူရသို့ ထွက်ခွာလာကြပုံ

ပန်းထိမ်ဝန် ကြီးပမ်းဆောင်ရွက်
နေသော်လည်း ကြေးဆင်းတုတော်မှာ
မပြီးစီးဘဲ ဖြစ်၍နေသည်။

ပုဂံမင်းသည်လည်း မြို့တော်မှ
ထွက်ကာ ပုန်ကန်သူများကို နှိမ်နင်းနေ
ရသဖြင့် မြို့တော်တွင်း၌ အထိန်းအကွပ်
ကင်းမဲ့ကာ ခိုးဆိုးတိုက်ခိုက် လှယက်မှု
များ တစ်နေ့တခြားတိုးပွားနေပြီး လွန်စွာ
ဆိုးရွားလျက် ရှိသည်။

ထိုအခိုက် ပုဂံမင်း အရေးနိမ့်
ကြောင်း ကြားသိရသဖြင့် မိဖုရားကြီး
သည် ဦးရွှေပွင့်ကို ခေါ်ကာ ဆင်းတု
တော်သွန်းလုပ်ပြီးပါက အကြောင်းကြား
မည်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် လတ်တလောအား
ဖြင့် လွန်သို့ အမြန်ပြန်ရန်ဖြစ်ကြောင်း
မိန့်ကြားလေသည်။ ထိုအခါ ဦးရွှေပွင့်က
ဆင်းတုတော် မပါဘဲ မိမိတို့ချည်းသာ
ပြန်ရပါက မြို့ပြန်မလှ ဖြစ်ပါမည်။ သို့
ဖြစ်၍ နန်းဦးတွင် ကိုးကွယ်ထားသည့်
နန်းဦးဘုရားကို ခေတ္တပင့်ဆောင်ခွင့်
ပြုပါရန်နှင့် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းတည်
ငြိမ်သည်တွင် သွန်းလုပ်ထားသည့် ဆင်း
တုတော်ကို လာရောက်ပင့်ဆောင်ရင်း
နန်းဦးဘုရားကိုပါ ပြန်လည်ပို့ဆောင်
ပေးမည် ဖြစ်ပါကြောင်း ကတိပြုကာ
အသနားခံ လျှောက်ထားလေသည်။

မိဖုရားကြီးက မိမိသဘောတူရုံ
ဖြင့်မပြီးသေး၊ ပုဂံမင်း၏မယ်တော်ကြီးထံ
ခွင့်ပန်ဦးမှ သင့်တော်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်
ကာ မယ်တော်ကြီးထံ လျှောက်တင်ခဲ့ရာ
မယ်တော်ကြီးက ပင့်ဆောင်ရန် မသင့်
တော်ကြောင်း ငြင်းပယ်နေသော်လည်း
နောက်ဆုံးတွင် အတွင်းဝန်မင်းကခေတ္တ
ခဏမျှ ပင့်ဆောင်ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူ
သင့်ကြောင်း လျှောက်တင်သဖြင့် မယ်

တော်ကြီးလည်း ခွင့်ပြုတော်မူလိုက်လေ
သည်။

မယ်တော်ကြီး၏ ခွင့်ပြုချက်ရပြီး
သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် မိဖုရားကြီးလည်း
သွန်းလုပ်နေသော ကြေးဆင်းတုတော်
ပြီးစီးသောအခါ လာရောက်ပင့်ဆောင်
ရာတွင် နန်းဦး(မာရ်အောင်မြင်)ဘုရား
ကိုပါ တစ်ပါတည်းပြန်လည်ပင့်ဆောင်
ခဲ့ရန် ဦးရွှေပွင့်အား မှာကြားပြီး နန်းဦး

မာရ်အောင်မြင်ပုန် ရုပ်ပွားတော်အား လေ့နိသို့ ခေတ္တပင့်ဆောင်ခွင့်ပြုပါရန်
ဦးရွှေပွင့်က ပုဂံမင်း မိဖုရားကြီးအား လျှောက်တင်နေပုံ

ဦးရွှေပွင့်နှင့် တပည့်များ ပင့်ဆောင်လာသည့် မာရ်အောင်မြင်
ရုပ်ပွားတော်အား လေ့နိသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည့်ပုံ

(မာရ်အောင်မြင်) ဘုရားကို မိဖုရားကြီး
ကိုယ်တိုင်ပင် ရွှေပေါတော်ပေါ်သို့ တင်
စေတော်မူကာ လူပေါင်း ၄၇ ယောက်
ဖြင့် ဂေါဝိန်ဆိပ်ကမ်းသို့လိုက်ပါပို့ဆောင်
စေတော်မူခဲ့လေသည်။

ဦးရွှေပွင့်လည်း ဝမ်းမြောက်
ကြည်လင် လန်းရွှင်စွာဖြင့် နန်းဦးမာရ်
အောင်မြင်ဘုရားကို ရန်လွင့်မင်္ဂလာ
လှေတော်ကြီးပေါ်တွင် ပင့်ဆောင်ကာ
ဧရာဝတီမြစ်ကြောင်းအတိုင်း စုန်ဆင်း
ခဲ့ရာ ၁၂၁၄ ခုနှစ် တပေါင်းလဆန်း ၈
ရက်နေ့တွင် လေ့နိမြို့သို့ ချောမောစွာ
ပင် ဆိုက်ရောက်ခဲ့သည်။

မာရ်အောင်မြင်ဘုရား လေ့နိ
ဆိပ်ကမ်းသို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူသည်
နှင့် လေ့နိမြို့သားများ သောင်းသောင်း

မြေ ကြိုဆိုဖူးမြော်ကြပြီးနောက် ရုပ်ပွား
တော်ကို မြို့သူ မြို့သားများ စုပေါင်း
ဆောက်လုပ်ထားသည့် ရွာဘုံတန်
ဆောင်းတော်ကြီးသို့ ပင့်ဆောင်ကာ
ခေတ္တယာယီ ပူဇော်ထားလေသည်။

ထို တန်ဆောင်းတော်ကြီးမှာ
မြို့လယ်အချက်အချာတွင် တည်ရှိပြီး
ကလပ်လည်ပေါ် သက်ဝယ်မိုး တန်

လည်းကောင်း၊ ဌာပနာတော်မူလေသည်။
၁၂၁၅ ခုနှစ် တန်ခူးလပြည့်နေ့တွင်
ဆရာတော် ဦးအရိန္ဒမ အမှူးရှိသော
မဟာထေရ်ကြီးများက အနေကဇာတင်
တော်မူခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် မကြာမီ
ပင် နန်းဦးဘုရား ဘွဲ့တော်ပျောက်ကာ
မာရ်အောင်မြင်ဘုရား ဘွဲ့တော်ဖြင့်
လွန်မြို့တွင် ထင်ရှားလာလေသည်။

ရောက်ရှိလာကြကာ ရွှေမြို့တော်တွင်
သွန်းလုပ်လျက်ရှိသည့် ကြေးဆင်းတု
တော် ပြီးစီးပြီဖြစ်၍ လာရောက်ပင့်
ဆောင်ရန်နှင့် နန်းဦးဘုရားကိုပါ တစ်ပါ
တည်း ပင့်ဆောင်ခဲ့ရန် ဦးရွှေပွင့်အား
ပြောကြားလေသည်။

ဦးရွှေပွင့်က ဘုရားဖူးများမပြတ်
မလပ် လာရောက်ဖူးမြော်နေကြသဖြင့်
ခေတ္တဆိုင်းငံ့တော်မူရန် တမန်တော်များ
မှတစ်ဆင့် မိဖုရားကြီးအား သံတော်ဦး
တင်ခဲ့သည်။ ဒုတိယအကြိမ် တမန်တော်
များ ရောက်ရှိလာသည်တွင်လည်း ဦးရွှေ
ပွင့်က မြို့ရွာမငြိမ်မသက်ဖြစ်ပြီး လမ်း
ပန်းဆက်သွယ်ရေး ခက်ခဲနေပါသဖြင့်
ဆိုင်းငံ့တော်မူပါရန် သံတော်ဦးတင်ခဲ့
ပြန်သည်။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တို့သည် ၁၂၁၄
ခုနှစ်တွင် အောက်မြန်မာပြည်တစ်ခုလုံး
ကို သိမ်းပိုက်ခဲ့ပြီး ယင်းတို့သိမ်းပိုက်ရာ
နယ်မြေအတွင်းရှိ ကြေးဆင်းတုတော်
များ၊ ကြေးခေါင်းလောင်းများ၊ ကြေးအိုး
ကြေးခွက်များကို လိုက်လံသိမ်းယူကာ
အိန္ဒိယပြည် ဘုံဘေမြို့သို့ပို့၍ အရည်
ကျိုပြီး ကြေးပိုက်ဆံ၊ ကျည်ဆန်နှင့် လူ
သုံးကုန်ပစ္စည်းများ ပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၂၁၇ ခုနှစ်တွင်
အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် ဆာဂျွန်ဆင်က မာရ်

မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ယာယီတန်ဆောင်းတော်ကြီးတွင်
ခေတ္တပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားပုံ

ဆောင်းတော်ကြီးဖြစ်သည်။ ရဟန်းရှင်
သူ မြို့သူ မြို့သားများမှာလည်း ရုပ်ပွား
တော်ကို ပန်း၊ ဆီမီး၊ ရေချမ်း၊ ဆွမ်း
ထည့် လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစုစုတို့ဖြင့် အခါ
အားလျော်စွာ နေ့ညဉ့်မပြတ်လာရောက်
ဘုခါနီးပူဇော်လျက် ရှိကြပြီး ယင်းသို့
ပူဇော်ခွင့်ရသဖြင့် မိမိတို့တွင် ကျရောက်
သည့်ဘေးဒဏ်ရန်အန္တရာယ်အပေါင်း
မှ ပြေပျောက်ပျက်လျှောကျကုန်သည်
ပြောစမှတ်ဖြစ်နေကြသည်။

ထိုအချိန်တွင် အမရပူရ ရွှေမြို့
တော်မှ မိဖုရားခေါင်ကြီး စေလွှတ်လိုက်
သည့် အထောက်တော်များ လွန်သို့

လွန်မြို့သို့ နန်းဦးဘုရား ကြွ
လာတော်မူသည်တွင် ဆရာတော်
ဦးအရိန္ဒမ (ဘုန်းကြီး ဦးဖြူ) က ပုလဲ
ဆောင်းရှိ ဓာတ်တော်မြတ်ခြောက်ဆူကို
သွယ်ကြိုဖြင့်ထည့်ကာ လက်ဝဲလက်နံ့
တော်တွင်လည်းကောင်း၊ ရွှေအဆင်းရှိ
ဓာတ်တော်ခြောက်ဆူကို ရွှေကြာတ်တွင်
ထည့်ကာ လက်ယာလက်နံ့တော်တွင်

မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်အား နယ်ချဲ့လက်ပါးစေများက
'ရွှေချိန်'အမည်ရှိ သင်္ဘောဖြင့် အိန္ဒိယသို့ သယ်ဆောင်သွားပုံ

အောင်မြင် ကြေးဆင်းတုတော်ကို ရွှေ
ချိန်အမည်ရှိ သင်္ဘောကြီးဖြင့် အိန္ဒိယ
နိုင်ငံ တံခွေမြို့သို့ သယ်ဆောင်သွားခဲ့
ပြီး အခြားကြေးဆင်းတုများနှင့် အတူ
ရောကာ ဝိုပေါင်ကြီးတစ်ခုတွင် ထားခဲ့
သည်ဟု ဆိုသည်။ ဤဖြစ်ရပ်ကြောင့်
လွန်မြို့သူမြို့သားတို့ စိတ်နှလုံးညှိုး
မျိုးကာ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ခဲ့ကြရသည်။

ထိုစဉ်တွင် အထက်မြန်မာနိုင်ငံ
အမရပူရ ရွှေနန်းတော်၌လည်း ပုဂံမင်း
နန်းကျပြီး မင်းတုန်းမင်းနှင့် ကနောင်
မင်းတို့ နန်းသိမ်း၍ နန်းစံခဲ့သည်။ ပုဂံ
မင်း၏ မိဖုရားခေါင်ကြီးလည်း နန်းကျ
မိဖုရားဖြစ်သွား၍ ဦးရွှေပွင့်ထံ နန်းဦး
ဘုရား ပြန်ပို့ရန် နောက်ထပ် တမန်
လွှတ်ခြင်း မပြုတော့ဘဲ လျှပ်လျှူရှုနေခဲ့
လေသည်။ မင်းတုန်းမင်းသည်လည်း
နန်းဦးဘုရား အိန္ဒိယသို့ ပါသွားကြောင်း
သိရှိသည့်တိုင် တစ်စုံတစ်ရာမပြောဆိုဘဲ
နေတော်မူခဲ့သည်။

မင်းတပ်မင်း ခေါ် ကနောင်မင်း
သည် နန်းဦးဘုရား အိန္ဒိယသို့ပါသွား
ကြောင်း သိလိုက်သဖြင့် ဦးရွှေပွင့် သွန်း
လုပ်ထားသော ကြေးဆင်းတုတော်ကို
ယခင်နန်းဦးဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူ
ခဲ့သော ပလ္လင်တော်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်
ကာ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

ဘုံဘေမြို့ရှိ ဝိုပေါင်ကြီးတွင် စုပုံ
ထားသော ကြေးဆင်းတုတော်များကို
အရည်ကျိုးခဲ့ကြရာ မာရ်အောင်မြင်ရုပ်
ပွားတော်ကို ဖိုကျင်လေးလုံးဆိုင်၍ ထိုး
ကြဲသော်လည်း အရည်မပျော်သည့်
အပြင် ပေါင် ၂၀ လေးသောတူကြီးများ
ဖြင့် ထူကြသော်လည်း အရာမထင်ဘဲ
မူလပကတိအတိုင်းပင် ရှိခဲ့သည်။ ဤသို့
မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်ကို ဖျက်ဆီး
နေကြစဉ်တွင် ဘုံဘေတစ်မြို့လုံး၊ မိုး
မှောင်ကျကာမြူနှင်းများဝေ၍လာသည်။
ရုပ်ပွားတော်တွင် ဌာပနာထားသည့်
ဓာတ်တော်များ ရောင်ခြည်တော်ကွန်
မြူးကာ တန်ခိုးပြာဋိဟာ ပြတော်မူခဲ့
သည်။

ထို့ပြင် ရုပ်ပွားတော်ကို အနောက်
ဘက်သို့ မျက်နှာတော်လှည့်ထားသော်
လည်း အရှေ့ဘက်သို့သာ ပြန်၍ မျက်
နှာတော်မူနေမြဲသာ ရှိသည်ဟုဆိုသည်။

မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်
အား ဖျက်ဆီးကြကုန်သော နယ်ချဲ့
လက်ပါးစေ ၆၄ ယောက်တို့မှာလည်း
အချို့မှာ သွေးအန်၊ အချို့ ဝမ်းလျှော
ခြင်းများ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်ကြကာ သေ
ဆုံးကြကုန်သည်။ ဤကဲ့သို့ ဘုံမခန်း
သော ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ ဖြစ်ပေါ်ရခြင်း
မှာ ရုပ်ပွားတော်တွင် ဌာပနာထားသော
ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်အစစ်များ
ကြောင့်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဥဒ္ဓိဿစေတီ
ဖြစ်သော ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်သည်ပင်
လျှင် ဤမျှထူးခြားသော ဂုဏ်သတ္တိများ
ရှိနေသေးလျှင် သက်တော်ထင်ရှား
ဘုရားရှင်မူကား အထူးပြောဖွယ်ရာမရှိ
တော့ပြီ။

အင်္ဂလန်ပြည်၌ ရာဇဝိသိက်
ခံယူပြီးနောက် ၁၂၀၇ ခုနှစ်တွင် အိန္ဒိယ
ပြည် ဝေလီမြို့၌ ဝေဠာလာရောက်စံမြန်း
နေသော ဝိတိုရိယဘုရင်မသည် တစ်နေ့
တွင် ထူးဆန်းသော ခေါင်းခဲဝေဝနာ
ခံစားရသဖြင့် နန်းသုံးတော်ဝင် ကျွမ်း
ကျင်သော ဆရာဝန်ကြီးများ၏ ဆေး

ကုသမှုကို ခံယူသော်လည်း မပျောက်
ကင်းဘဲ ဖြစ်နေသည်။

ဤကဲ့သို့ ခေါင်းခဲဝေဝနာခံစား
ရင်း တစ်ညတွင် ဝိတိုရိယဘုရင်မသည်
ထူးဆန်းသည့် အိပ်မက် မြင်မက်ခဲ့သည်။
ထိုအိပ်မက်အရ "မြန်မာပြည်မှ ယူလာ
သော မာရ်အောင်မြင်ဘုရားကို နေရင်း
အရပ်သို့ ပြန်ပို့ရမည်၊ မပို့ပါက အသက်
အန္တရာယ်ထိခိုက်မည်၊ တိုင်းပြည်မြို့ရွာ
အန္တရာယ်ကြီးစွာ ဖြစ်မည်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
ဘုရားကိုဖျက်ဆီးသော တိုင်းနိုင်ငံလည်း
ကပ်ကြီးသုံးပါး ဆိုက်ရောက်၍ သေကြေ
ပျက်စီးကြမည်" ဟုဆိုသည်။

ဘုရင်မကြီးလည်း အိပ်ရာမှ
လန့်နိုးပြီး လွန်စွာပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
ချောက်ချားလျက် စိုးရိမ်ကြောက်ရွံ့လာ
ကာ မျှမတ်များကို ချက်ချင်းခေါ်ကာ
အိပ်မက်အကြောင်း ပြောပြတိုင်ပင်၍
မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်ကို အမြန်
ဆုံး ရှာဖွေစေလေသည်။

မျှမတ်များလည်း အပူတမြင်း
ရှာဖွေကြရာ ဘုံဘေမြို့ရှိ ဝိုပေါင်အတွင်း
၌ အခြားသောရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ
ကြားတွင် မပွယ်မရာ ထားရှိခြင်းခံနေရ
သော မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်မှ
ရောင်ခြည်တော်များ ထူးထူးခြားခြား

မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်အား အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဘုံဘေမြို့ရှိ ဝိုပေါင်အတွင်း၌
ထားရှိပြီး အရည်ကျိုးဖျက်ဆီးရန် ကြိုးပမ်းကြသူများ ဒုက္ခတွေ့နေကြပုံ

ပြင်းထန်သော ခေါင်းခဲဝေဒနာ ခံစားနေရသည့် ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီး
ဆိပ်မက်မြင်မက်ပြီးနောက် မာရ်အောင်မြင်ပုန့်ရုပ်ပွားတော် နေရင်းအရပ်သို့ ပြန်ပို့ပေးခြင်း

ဤပြုစုတောက်ပနေသည်ကို တွေ့မြင်
ပြီး မြန်မာဘုရားမှာ စုန်းတောက်စား
နေသည်ဟု တုရင်မကြီးအား လျှောက်
ဆင်ခဲ့ကြသည်။

ဝိတိုရိယဘုရင်မကြီးက ဤထူး
ခြားသော ရုပ်တုတော်သည် မိမိ တိမ်
မက်တွင် မြင်မက်သော မာရ်အောင်
မြင်ဘုရားပင်ဖြစ်မည်ဟု ဆိုကာ "ထို
ဘုရားကို သယ်ဆောင်၍ ယူခဲ့သော
အထူးသို့ ပြန်ပို့ပါ" ဟု အမိန့်ချလိုက်
လာသည်။ ထိုကဲ့သို့ အမိန့်ပေးလိုက်
သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် တုရင်မကြီး၏
ခေါင်းခဲဝေဒနာသည်လည်း ချက်ချင်း
ပျက်ဆုံးသွားကာ သက်သာပျောက်ကင်းခဲ့
သည်ဟုဆိုသည်။

တုရင်မကြီး၏ အမိန့်အတိုင်း
အမတ်များလည်း သက္ကရာဇ် ၁၂၀၉
ခုနှစ်တွင် မာရ်အောင်မြင်ရုပ်ပွားတော်
ကို နေရင်းအရပ်သို့ ပြန်လည်ပို့ဆောင်
ပေးကာ ဝေလွန်မြို့ကိုကျော်လွန်၍ မြို့ပွား
ဦးဘသံတံဇာတမြို့အနီး သဲသောင်စင်တွင်
တည်ထားခဲ့ကြသည်။

မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်
သည် ဟင်္သာတ သဲသောင်တွင် ပွဲတော်
အထူး ခေါ်သော တပေါင်းရေတက်ခဲ
သည့်နေ့ မမြင်ဘဲ ဦးခေါင်းတော် ပေါ်

လျက်ရှိနေသည်။ ထိုအခါ ရေလုပ်သား
များက ငါးရှာရင်း ပူးတွေကြာရသဖြင့်
လူသူစုရုံးကာ ကမ်းပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်
ပြီး ငါးမျက်နှာတန်ဆောင်းတော်ကြီး
အတွင်း၌ ခေတ္တကိုးကွယ်ထားခဲ့သည်။
ထိုအချိန်မှစကာ ဟင်္သာတမြို့သူမြို့သား
နယ်သူနယ်သားများ သောင်းသောင်း၊
ဖြူဖြူ လာရောက်ကြကာ ပေါ်တော်မူ
ဘုရားအဖြစ် မှုးမြော်၍ မဝနိုင်အောင်ပင်
ရှိနေကြသဖြင့် မာရ်အောင်မြင်တွဲမည်

တော်ပျောက်ကာ "ပေါ်တော်မူဘုရား"
ဟူသော တွဲမည်တော်တွင်ခဲ့လေသည်။
ထိုစဉ် ဝေလွန်မြို့ပိုင်မင်းသည်
အရေးပိုင်မင်းနှင့် တွေ့ဆုံရန် ကိစ္စရှိ
သဖြင့် ဟင်္သာတသို့ ရောက်ရှိလာရာမှ
ဟင်္သာတတွင် ကျော်ကြားနေသော
ပေါ်တော်မူဘုရား အကြောင်း ကြား
သိခဲ့ပြီး ထိုဘုရားသို့ သွားရောက်မှုမြော်
သောအခါ ဝေလွန်မြို့မှ မာရ်အောင်မြင်
ဘုရား ဖြစ်နေကြောင်း သိရှိလိုက်လေ
သည်။

သို့ဖြစ်၍ မြို့ပိုင်မင်းသည် ဝေလွန်
သို့ ချက်ချင်းပင်ပြန်ခဲ့ကာ ဆရာတော်
ဦးအာရုံမ(ဘုန်းကြီးဦးဖြူ)ကိုအကြောင်းပုံ
လျှောက်တင်ခဲ့သည်။

ဆရာတော် ဦးအာရုံမလည်း
အချိန်ဆိုင်မနေတော့ဘဲ ဝကား ဝကား
များကို စုန်းစေ၍ ဆောင်၍ လေ့ ၁၂၀၆
ဖြင့် ဟင်္သာတသို့ ကြွတော်မူခဲ့သည်။

ဟင်္သာတသို့ရောက်၍ ရုပ်ပွား
တော်ကို မှုးမြော်လိုက်ရသည်နှင့် တစ်
ပြိုင်နက် ဝေလွန်မြို့တွင် ကိန်းဝပ်တော်
မူခဲ့သော မာရ်အောင်မြင်ဘုရား အမှန်
ပင်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိတော်မူခဲ့လေသည်။
သို့ဖြစ်၍ ဆရာတော်နှင့် အဖွဲ့သည်
ဟင်္သာတအရေးပိုင်မင်းထံ ကြွတော်မူ

မာရ်အောင်မြင်ပုန့်ရုပ်ပွားတော်အား ဟင်္သာတမြို့အနီးသောင်စင်တွင်
လာရောက်ပို့ဆောင်ထားခဲ့ပုံ

ဟင်္သာတမြို့ ကြေးကန်ဆရာတော်ရှေ့မှောက်တွင် ဆရာတော်ဦးအရိန္ဒမ (ဘုန်းကြီးဦးမြို့)က စေတင်အာဇာနည်တော် ရွတ်ပြနေပုံ

မာရ်အောင်မြင် မုနိရုပ်ပွားတော်အား ဖောင်တော်ပေါ်သို့ ပင့်ဆောင်ပြီး ဟင်္သာတနှင့် လွန်တို့ လွန်ဆွဲရန် ပြင်ဆင်နေကြပုံ

ကာ အကျိုးအကြောင်းပြောပြကြသည်။ အရေးပိုင်မင်းလည်း ဟင်္သာတမြို့ပေါ်ရှိ ရုပ်မိရပ်ဖ လူကြီးလူကောင်းများကို ခေါ်၍ အကြောင်းစုံပြောပြသောအခါ ရုပ်မိရပ်ဖများက ဤကိစ္စသည် သာသနာရေးကိစ္စဖြစ်၍ သံဃာတော်များနှင့်သာ သက်ဆိုင်ပါကြောင်း ပြောကြသဖြင့် အရေးပိုင်မင်းက လူကြီးများနှစ်သက်ရာ ဟင်္သာတမှ ဆရာတော်တစ်ပါးကိုပင့်ပြီး လွန်ဆရာတော်နှင့် သံဃာတော်ချင်း ဆွေးနွေးတော်မူရန် စီစဉ်ပေးခဲ့သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဟင်္သာတမှ ကြေးကန် ဆရာတော်နှင့် လွန်မှ ဆရာတော် ဦးအရိန္ဒမတို့ ဆွေးနွေးမေးမြန်းကြရာ ဆရာတော်ဦးအရိန္ဒမက မာရ်အောင်မြင် ရုပ်ပွားတော်တွင် စမ္မဓာန်စာပါကြောင်းနှင့် ထိုစမ္မဓာန်စာကို အာရုံရွတ်ပြနိုင်ခဲ့သဖြင့် ထိုရုပ်ပွားတော်မှာ လွန်မာရ်အောင်မြင်ဘုရား ဖြစ်ကြောင်း အထောက်အထားခိုင်လုံစွာပြနိုင်ခဲ့သော်လည်း ဟင်္သာတ မြို့သူမြို့သားများက မိမိတို့မြို့သူရောက်လာသဖြင့် မိမိတို့သာ

ကိုးကွယ်ထိုက်ကြောင်း တွင်တွင်သာ ငြင်းဆိုနေကြသဖြင့်တစ်ဖက်နှင့်တစ်ဖက် တင်းမာသည့် အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့နေသည်။

ဤတွင် အရေးပိုင်မင်းက ကြေးကန်ဆရာတော် ဦးအရိန္ဒမ၏ အထောက်အထားကို ဖြစ်စေရန်နှင့် ဟင်္သာတလွန်ဆွဲကြကာ ဘုရားကိန်းဝပ်လိုရာသို့ လိုက်ပါတော်မူသည့်ဘက်မှ အနိုင်ယူ ကိုးကွယ်ကြပါဟု ဆုံးဖြတ်ပေးလိုက်ရာ ဟင်္သာတ မြို့သူမြို့သားတို့က မိမိတို့မှာ လူအင်အား ပိုများသဖြင့် လွန်ဆွဲကဇာန်နိုင်မည်ဟု မှတ်ယူကာ လက်ခံခဲ့ကြသည်။

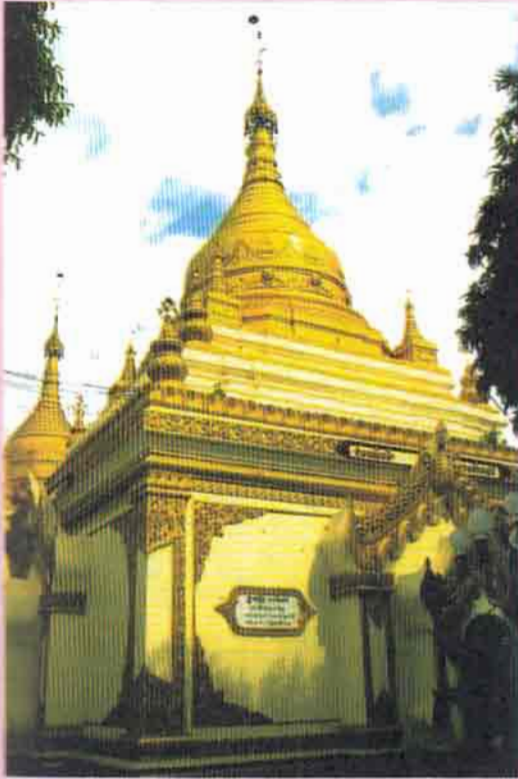
လွန် မြို့သူမြို့သားများမှာလည်း မိမိတို့ဘက်တွင် လူနည်းနေသည့်တိုင် မတတ်သာတော့သဖြင့် လိုက်လျောခဲ့ကြရသည်။

(ဆက်ရန်)

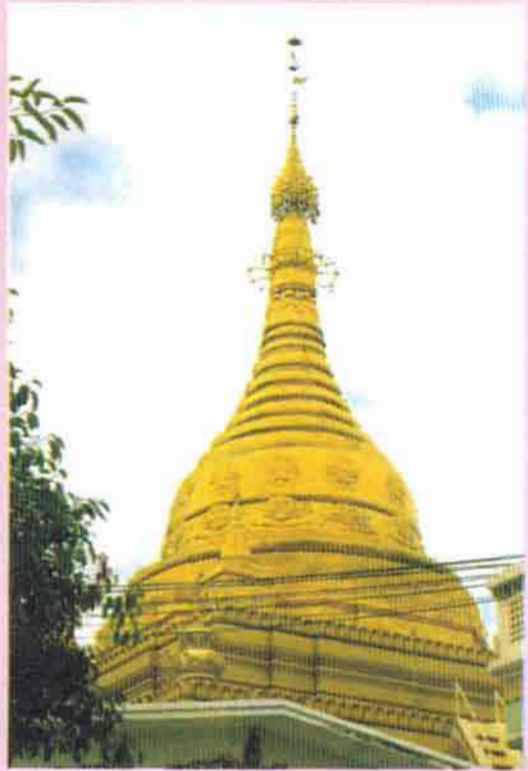
□ မင်းဂုဏ်

စာတို:

- ၁။ မာရ်အောင်မြင်ပြည်တော်ပြန် ဆင်းတုတော်သမိုင်း၊ တက္ကသိုလ် အရှင်ကုလာသတ (ပြည်)။
- ၂။ မန္တလေးမြို့ မဟာမြတ်မုနိဘုရား သမိုင်း၊ ဦးမောင်မောင်တင်(မဟာဝိဇ္ဇာ) ၂၀၀၄ ခုနှစ် မတ်လ။
- ၃။ ကုန်းဘောင်ရှာပုံတော်၊ ညိုဖြူ ၂၀၀၃ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ။
- ၄။ လွန်မြို့ မာရ်အောင်မြင် ပြည်တော်ပြန်မြတ်စွာဘုရားကြီးသမိုင်း သမိုင်းပြုစုရေးအဖွဲ့၊ ၂၀၀၁ ခုနှစ် ဒီဇင်ဘာလ။
- ၅။ ရခိုင် မဟာမုနိဘုရားသမိုင်း ထွန်းရွှေစိုင်း (မဟာဝိဇ္ဇာ) ၁၉၉၁ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ။
- ၆။ လွန်မြို့ ကျက်သရေဆောင် ပြည်တော်ပြန်ဘုရားကြီး၏ ဗုဒ္ဓပုဂ္ဂိုလ်နှင့် ဘုန်းတော်ကြီးဦးသီလ၏ အံ့မခန်းသောဖြစ်ရပ်ဆန်းများ၊ မာမာ (သုတေသီ) ၂၀၀၅ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ။

ခုံတော်မင်းစေတီတော်

ရွှေကျီးမြိုင်စေတီတော်ကြီးအား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

မင်းအစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့်နန်းစဉ်ဘုရားများ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ

ရွှေကျီးမြိုင်ဘုရား

တက္ကသိုလ်မျိုး

သမီးနန်းဟွမ်ခန်းမောင်းနှင့်လာသော မတ်တူးဆလွန်း ထားလေးသည် ရွှေကျီးမြိုင်စေတီတော်ရှိရာသို့ ဦးတည်လျက် ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။ ရွှေကျီးမြိုင်စေတီတော်မြတ်သည် မန္တလေးမြို့ အနောက်ပြင် ပြည်ကြီးကျက်သရေရပ်၌ တည်ရှိ ဆဲသည်။ ချမ်းသာကြီးဘုရားမှ တစ်ဆင့်လာရ၍ ခရီးအတန် ငယ် ဝေးသည်ဟု ထင်မိသည်။

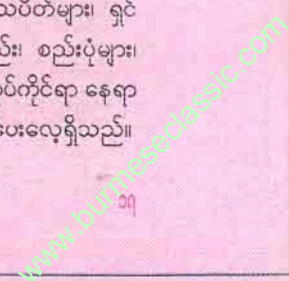
ရွှေကျီးမြိုင်စေတီတော်သည် စာရေးသူ အသက် (၂၀) မြည့်မီကပင် ဖူးမြော်ဖူးသော စေတီတော်တစ်ဆူ ဖြစ်လေ သည်။ မိဘလုပ်ငန်းဖြစ်သည့် ကျားသင်္ကန်းတိုက်လုပ်ငန်းကို စာရေးသူ အသက်(၁၇)နှစ် အရွယ်ခန့်ကပင် ကျောင်းတက် နင်း တူညီလုပ်ကိုင်ခဲ့ရသူဖြစ်ရာ မန္တလေး၊ အင်းဝ စသည့် နေရာများစွာသွားရောက်လေ့ရှိသည်။

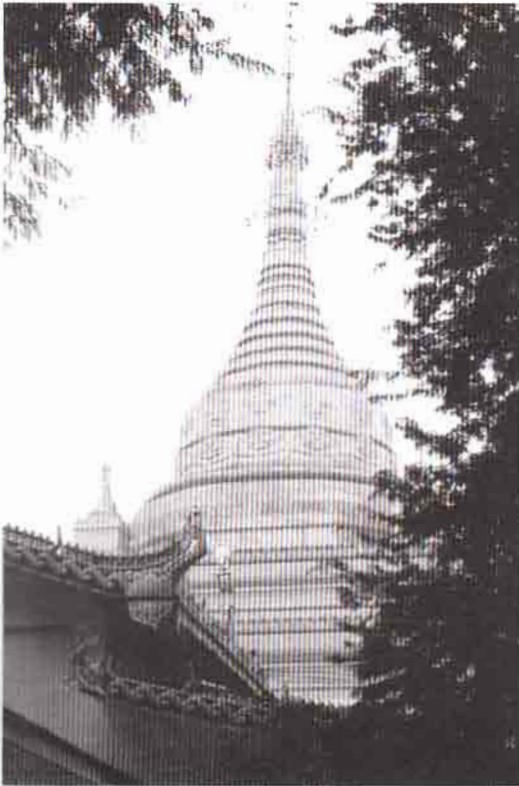
မန္တလေးသို့ရောက်တိုင်း ဦးစိန်၊ ဒေါ်စိန် သပိတ်ကုန် သည် သမီးကြီး ဒေါ်အုံးတင်၏ ၈၂ လမ်း ရသာတန်းတိုက်၌ နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ကြီးကြီးဒေါ်အုံးတင်နှင့် ခင်ပွန်း ဦးလေး

ကောင်းတို့မှာ အလွန်သဘောကောင်းလှသည်။ ၈၂ လမ်း နှစ်ထပ်တိုက် တစ်တိုက်လုံးအား ရန်ကုန်မှလာရောက်သည့် ဧည့်သည်များ တည်းခိုနိုင်ရန် အလွတ်ထားရှိပြီး လာသမျှ ဧည့်သည်များကိုလည်း လိုလေသေးမရှိ ဧည့်ခံကျွေးမွေးလေ့ ရှိသည်။ ဧည့်သည်များ သွားလာရေး အဆင်ပြေစေရန် ဂျစ် ကားတစ်စီးကိုလည်း အဆင်သင့် ထားရှိပေးသည်။ ကား မောင်းပို့ရန်လည်း ကြီးကြီးဒေါ်အုံးတင်၏ ဆွေမျိုးတော်စပ် သည့် ဦးချစ်ဆွေက တာဝန်ယူရသည်။

စာရေးသူ အသက်(၂၀)ခန့်က မန္တလေးသို့ရောက်စဉ် ၈၂ လမ်းတိုက်၌ တည်းခိုပြီး ကုန်ဝယ်သည့်အလုပ်များ (ထို စဉ်က ဘုန်းကြီးဖိနပ်များ၊ သံသပိတ်၊ မြေသပိတ်များ၊ ရှင် လောင်းသုံး ဦးသျှောင်၊ စလွယ်၊ လက်စည်း၊ စည်းပုံများ၊ သပိတ်အိတ်၊ ခါးပန်းကြိုးများ ဝယ်ယူခြင်း) လုပ်ကိုင်ရာ နေရာ အသီးသီးသို့ ဦးချစ်ဆွေက ဂျစ်ကားဖြင့် ပို့ပေးလေ့ရှိသည်။

ပြည်ထောင်စုမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

ရွှေကျီးမြိုင်စေတီတော်ကြီးအား အာရုံခံတန်ဆောင်းနှင့်ယှဉ်၍ ဖူးမြော်ရပုံ

ဂန္ဓကုဠိတိုက်မှခန့်ပေါက်မှ ရွှေကျီးမြိုင်ဘုရားအားဖူးမြော်ရပုံ

တစ်နေ့ နံနက်စောစော စာရေးသူ ၈၂ လမ်းတိုက် ရှေ့၌ ရပ်နေစဉ် ကြီးကြီးအံ့တို့တိုက်နှင့် မျက်စောင်းထိုး လမ်း တစ်ဖက်၌ရှိသော 'ဦးဘတုတ် ဘုန်းကြီးစီးဖိနပ်လုပ်ငန်း'ပိုင်ရှင် ဦးလေးတုတ် (ဦးဘတုတ်) ရောက်လာပြီး . . .

“မောင်မျိုးမြိုင်ကို ဦးလေးတုတ် မြီးရှည်ကျွေးမလို့ လာ ခေါ်တာ၊ အပြန်ကျရင် ရွှေကျီးမြိုင်ဘုရား ဝင်ဖူးရအောင်”

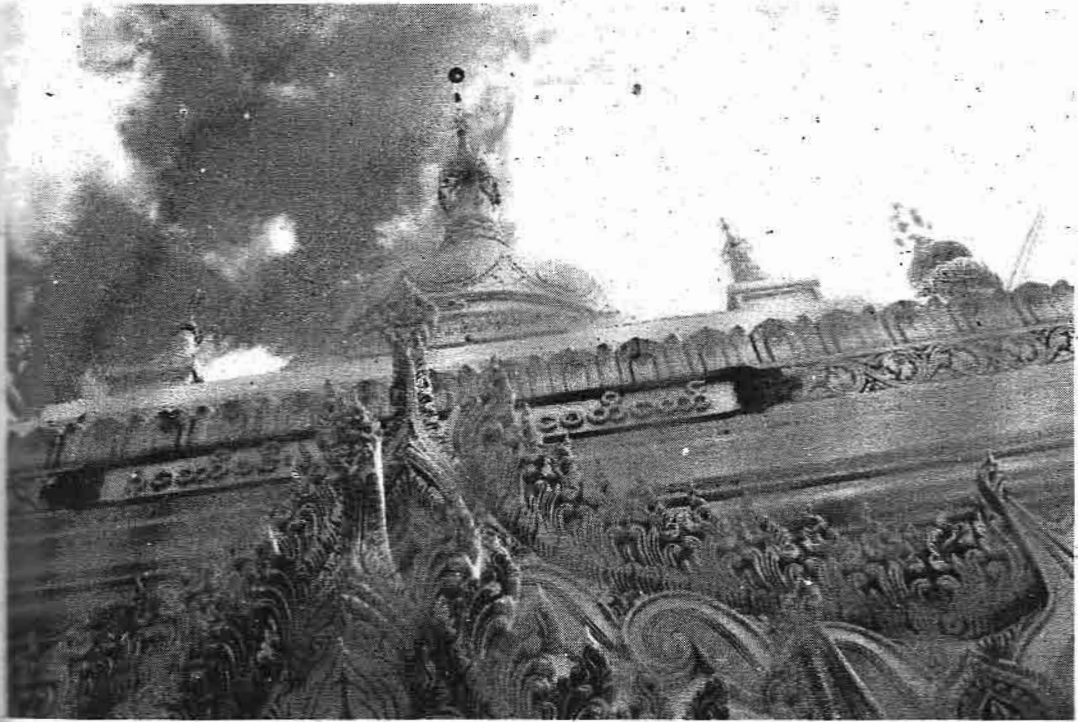
ဦးလေးတုတ်သည် မန္တလေး ဘုန်းတော်ကြီးစီးဖိနပ် လုပ်ငန်းများအနက် နာမည်ကြီးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ၏ မိဘများနှင့် စီးပွားဖက်ဖြစ်သည်။ ဦးလေးတုတ် ရန်ကုန်ရောက်စဉ်၌လည်း စာရေးသူတို့အိမ်၌ မကြာခဏ ထမင်းစားလေ့ရှိသည်။ ဦးလေးတုတ်သည် ဖိနပ်လုပ်ငန်း အတွက် သင်္ကန်းဆိုင်များမှ ငွေသိမ်းရန် လာရောက်သလို မန္တလေးတိုင်း ဘောလုံးအသင်း အကြံဉာဏ်လှပွဲနှင့် ဗိုလ်လှပွဲ တက်တိုင်း မန္တလေးတိုင်းအသင်းကို အားပေးရန် လာရောက် လေ့ရှိသည်။

ဦးလေးတုတ်နှင့်အတူ လိုက်ပါလာလေ့ရှိသူမှာ မင်း ဝှတ်သီးဖိနပ် လုပ်ငန်းရှင် ဦးလေးဦးအောင်ကြီး ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ မန္တလေးရောက်တိုင်းလည်း ဦးလေးတုတ်နှင့် ဦးလေးဦးအောင်ကြီးတို့က ထမင်း၊ မြီးရှည်၊ မုန့်တီ၊ ပဲထပ် တစ်ရာတို့နှင့် ဧည့်ခံကျွေးမွေးလေ့ရှိသည်။

ခုံတော်မင်းစေတီတော်အား ဖူးမြော်ရပုံ

www.burmeseclassic.com

ခုံတော်မင်းစေတီတော်အား အနီးကပ်ပူးမြော်ရုံ

ယခုလည်း ဦးလေးတုတ် ခေါ်ဆောင်ရာသို့ ဦးချစ် ဆွေမောင်းသော ဂျစ်ကားဖြင့် လိုက်ပါလာခဲ့ပြီး ဦးလေးတုတ် ကျွေးသော မြီးရှည်ကို အားရပါးရ စားသောက်ပြီးနောက် တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရောက်ပူးသေးသည့် ရွှေကျီးမြင်ဘုရား သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ခဲ့ရလေသည်။

ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်သည် ၂၄ လမ်းနှင့် ၈၂ လမ်း ဆောင်၌ တည်ရှိရာ စာရေးသူတည်းခိုသည့်တိုက်နှင့် တစ် ထမ်းတည်းဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ တစ်လမ်းတည်း ၈၂ ထမ်းဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးမြို့၏ သဘာဝအတိုင်း ၈၂ ထမ်းသည် အလွန်ရှည်လျားလှ၍ စာရေးသူတည်းခိုရာတိုက် နှစ် အတော်ပင်ဝေးလှသည်။

ဘကြီးတုတ်သည် ရွှေကျီးမြင်စေတီသို့ ရောက်သော အခါ ...

ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးတော်မူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အဝင်ပုဒ်ပေါက်

ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား အဝင်ပုဒ်ပေါက်

“မောင်မျိုးမြင့် ဒီစေတီတော်ကြီးရဲ့ လိုဏ်ဂူတော်မှာ ကိန်းဝပ်ပယ်တော်မူတဲ့ ရုပ်ပွားတော်တွေဟာ ရှေးမင်းအစဉ် အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ တန်ခိုးကြီးဘုရားတွေပဲ။ ဆုတောင်း လဲ အလွန်ပြည့်တယ်။ လိုတဲ့ဆု တောင်းပေါ့ကွာ”

စာရေးသူသည် အသက်(၂၀)အရွယ်သာ ရှိသေး၍ ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်နှင့် ရုပ်ပွားတော်မြတ်တို့အား ပူဇော် ကန်တော့ရင်း မိမိဖြေဆိုမည့် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်း စာမေးပွဲ အောင်မြင်ရန်သာ ဆုတောင်းမိသည်။ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ် ကျော် ကြာခဲ့ပြီဖြစ်၍ ထိုစဉ်က ရောက်ရှိခဲ့သော ရွှေကျီးမြင် စေတီတော်မြတ်ကြီးနှင့် ဖူးမြော်ခဲ့ရသော ရှေးဟောင်းဆင်းတု တော်တို့ကိုကား သေချာဂန မမှတ်မိတော့ပေ။ နောင်အခါမှ သိရသည်ကတော့ ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်များအနက် စိန် ဘုရား၊ မြဘုရား၊ ဗုဒ္ဓအံတော်၊ စွယ်တော်၊ အညာသီဟတော ဘုရားများနှင့် ရုပ်ပွားတော်များသည် သတ်မှတ်ထားသော ရက် (သင်္ကြန်အကျ၊ ဒုတိယ၊ နှစ်ဆင်းတစ်ရက်နေ့များ၊ ဝါဆို လပြည့်၊ ဝါခေါင်လပြည့်နေ့၊ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့များ) ၌သာ ရွှေကျီးမြင်ဘုရားရှေ့ အာရုံခံအတွင်း ဖွင့်လှစ် အပူဇော် ခံကြောင်းသိရသည်။ ယခုအခါ၌ကား တန်ခိုးကြီး ဆုတောင်း ပြည့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များအား အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်းရှိ ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တော်၌ အပူဇော်ခံထားရှိကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဆုတောင်းပြည့်ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာဘုရားအား ကြည်ညိုဖွယ် ဖူးတွေ့ရပုံ

ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား ကိန်းဝပ်ပယ်ရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အဝင် မုခ်ပေါက်၌ စာရေးသူအမှတ်တရ

စာရေးသူသည် ဦးလေးတုတ်ကျေးဇူးကြောင့် ရွှေကျီး မြင်စေတီတော်သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် ရောက်ဖူးခဲ့ခြင်း ဖြစ် သည်။ နောင်အခါများ၌ စာရေးသူသည် ရွှေကျီးမြင်စေတီ တော်သို့ မကြာခဏရောက်ခဲ့သည်။ မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး သို့ မန္တလေးရောက်တိုင်း အဖူးအမြော်မပျက် ရောက်ခဲ့သော် လည်း ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ထံသို့ကား မန္တလေးမြို့ရောက် တိုင်း မရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်ကား အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ပြီးခဲ့သော တစ်နှစ်ကျော်ကာလက တစ်ကြိမ်ရောက် ခဲ့သည်။ ထိုစဉ်က ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋ်တိုက် ပြုပြင်မွမ်းမံနေ၍ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များကို သံဆန်ခါများ ကြားမှ ဖူးမြော်ပြီး ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်း ရိုက်ယူခဲ့ရသည်။ ယခု ၂၀၁၃ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာ ၂၇ ရက်နေ့ ရောက်သည့်အခါ၌ ရွှေကျီးမြင်ဆုတောင်းပြည့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များသည် မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်းရှိ ပလ္လင်တော်အသီးသီး၌ သပ္ပာယ် လှစွာ သီတင်းသုံးပယ်တော်မူနေရာ ဘုရားဖူးအပေါင်းအမေ နှင့် ကြည်ညိုဖွယ်ဖူးတွေ့ခြင်းကြောင့် သဒ္ဓါတရားထက်သန် စွာ ဆုတောင်းဆုယူ ပြုနိုင်ကြလေသည်။ စာရေးသူလည်း ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ထင်ထင်ရှားရှား ဖူး လွင်စွာ ရိုက်ကူးနိုင်ခဲ့၍ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရလေသည်။

www.burmeseclassic.com

ရွှေကျီးမြိုင် မြတ်စွာဘုရားအား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရပုံ

စာရေးသူတို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော မတ်တူးကားသည် ရွှေကျီးမြိုင် မြတ်စွာဘုရားဟု ကမည်းရေးထိုးထားသည့် မုခ်ဦးထိပ်ဝ၌ ရုပ်တုနှစ်သွားသည်။ ကားကို လမ်းတစ်ဖက်၌ ရပ်နားပြီးမှ ကားပေါ်မှ ဆင်းကြသည်။ မုခ်ဝတစ်ဖက်တစ်ဘက်စီ၌ သာသနာ့အလံများ စိုက်ထူထားသည်ကို တွေ့ရသည်။ မုခ်ပေါက်မှအတွင်းသို့ စာရေးသူတို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဆောင်းတန်းဝဲယာ မျက်နှာကြက်နှင့်ကပ်၍ ဗုဒ္ဓဝင်ပန်းချီကားကြီးများမှာ လက်ရာမြောက်လှသည်။ (ရွှေကျီးမြိုင်ဘုရား ဆောင်းပါး၌ ဘုရားဓာတ်ပုံများ မြောက်မြားစွာ ဖော်ပြရ၍ မိမိချီးပုံများ မဖော်ပြနိုင်သည်ကို ခွင့်လွှတ်ပါရန်)။

အဝင်စောင်းတန်းအဆုံး၌ “ရွှေကျီးမြိုင် မြတ်စွာဘုရားအိမ်” ကျော်၊ သက္ကရာဇ် ၅၀၀ ကျော်၊ မင်းရှင်စော တည်ထားကိုးကွယ်တော်မူသည်” ဟူသော ကမည်းစာတန်း ရေးထိုးထားသော ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အဝင် မုခ်ဝကို ရွှေဆိုင်၊ ရွှေပိန်း၊ ရွှေဘိတ်၊ အနုစိတ် ပန်းကနုတ်များ ထွင်းထုထားသည်မှာ လက်ရာမြောက်လှသည်။ ရွှေရောင်ဝင်းနေသည့် မုခ်ဝမှ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်းကို လှမ်းမြော်ကြည့်သော် မုန်ကျောင်းဆိုင်အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသည့် “ရွှေကျီးမြိုင် မြတ်စွာဘုရား” အား သပ္ပာယ်လှစွာ ဖူးမြော်နိုင်လေသည်။

ဂန္ဓကုဋ်အုပ်မြတ်စွာဘုရား

ရွှေကျီးမြိုင် မြတ်စွာဘုရားနှင့် ရှေးဟောင်းမင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ပွားတော်မြတ်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အဝင် မုခ်ဦးသို့ မဝင်ရောက်မီ ရွှေရောင်ဝင်းပြောင်နေသော တိုင်လုံးကြီးများနှင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားသော ခန်းမဆောင်ကြီးမှာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော်များစွာနှင့် ခမ်းနားလှပေသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါက်တာညွန့်ညွန့်ရီသည် ရွှေကျီးမြိုင်ဘုရားသို့ တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မရောက်ဖူးခဲ့ပေ။ ယခု ပထမဆုံးအကြိမ် လာရောက်ဖူးမြော်ခြင်းဖြစ်၍ စာရေးသူအနေနှင့်-

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အပြင်ဘက် အာရုံခံတန်းဆောင်းအား ရွှေရောင်တိုင်လုံးဖူးမြော် သပ္ပာယ်စွာတွေ့ရစဉ်

www.burmeseclassic.com

ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရားရှင်အား အနီးကပ်ဖူးပြောရပုံ

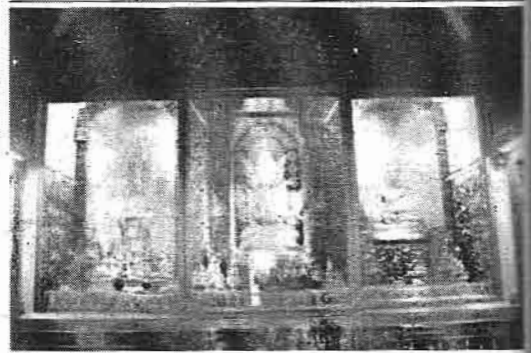

ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရား

“ညီမ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမှာက ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာဘုရား ရှေ့မှာနော်၊ အခု ဂန္ဓကုဋီတိုက်ထဲဝင်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရမှာ” ဟု ပြောရင်း ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ဝင်ရောက်ခဲ့သည်။

စာရေးသူအနေနှင့် ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ဝင်လိုက် သည်နှင့် အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ယခင်ကလို သံဆန်ခါများ အုပ်မိုး၍ မှန်ကျောင်းဆောင်မျိုး မဟုတ်တော့ ပေ။ ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရား စသည့် ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကြီး သုံးဆူသည် နောက်ခံသီးသန့် အခန်းသုံးခန်း၌ သီတင်းသုံး စံပယ်တော်မူပြီး ရုပ်ပွားတော်မြတ် သုံးဆူရှေ့၌ ရှေးဟောင်း ရုပ်ပွားတော်အဆူဆူသည် သီးတင်းသုံး ကိန်းဝပ်တော်မူနေ သည်ကို တွေ့ရသည်။

ယခင်ကလို မဟုတ်ဘဲ မှန်ကျောင်းဆောင်တစ်ခု အတွင်း၌ စနစ်တကျ ဖူးမြော်ရ၍ စာရေးသူ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရခြင်းဖြစ်သည်။ ဆင်းတုတော်များ ရွှေ၌လည်း ကမ္ဘည်း စာကန်းများ ရေးထိုးထားသည့်အတွက် မည်သည့်ရုပ်ပွား တော်မြတ်သည် မည်သည့်ဘုံ့မည်ရှိပြီး မည်သည့်ထူးခြားမှု ရှိသည်ကိုလည်း အလွယ်တကူ သိနိုင်လေသည်။ စာရေးသူ အနေနှင့်ကား ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို အပြည့်အစုံ ရိုက်ကူး နိုင်လေသည်။ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ငယ်များသည် ဉာဏ်တော်

မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း၌ ရွှေလင်းပင်၊ ရွှေကျီးမြင်၊ ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရားသုံးဆူနှင့် ရှေးဟောင်းနန်းဦးဘုရားများ

အားဖြင့် မြင့်မားခြင်းမရှိသော်လည်း တစ်ဆူချင်း၏ ထူးခြားမှု ဆုတောင်းပြည့်ဝမှုတို့မှာ အံ့ဩဖွယ်ပင်ဖြစ်ပေတော့သည်။

စာရေးသူ၏ ဇနီးဖြစ်သူမှာ ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား ရှင် ရုပ်ပွားတော်ရှေ့၌ ထိုင်၍ပုတီးစိပ်ပြီး အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လျက် ရှိသည်။ စာရေးသူလည်း ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရားအား ရိုသေ စွာ ဦးချကန်တော့ပြီး လောဘ၊ ဝေဒါ၊ မောဟကင်းစင်သော ဆုကိုတောင်းမိသည်။

ထိုနည်းတူ ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေကွန်အုပ် မြတ်စွာဘုရားတို့အားလည်း တစ်ဆူချင်းဦးချကန်တော့၍ အထက်ပါအတိုင်းဆုတောင်းမိသည်။ စာရေးသူကောင်းသော

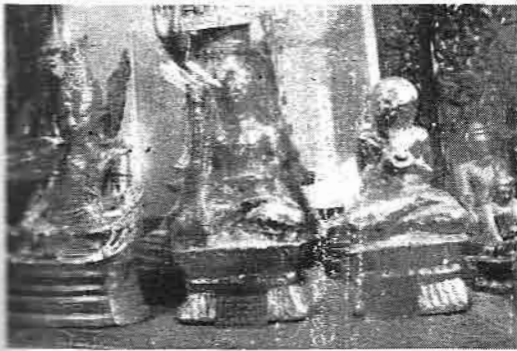
www.burmeseclassic.com

ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရားအား အနီးကပ်ဖူးမြော်ရုံပုံ

အညာသီဟတော မြတ်စွာဘုရား

သက်တော်၇၇ မဟာဂေါတမိဘုရား သီဟိုဠ်ပင်း ကိုးကွယ်သော ရှင်မဟာကဿပထေရ်မြတ်၊ မနုဟမင်းကိုးကွယ်သော

ရွှေပိုးဟောက်ဘုရား

ဆုတောင်း သံသရာမှ လွတ်မြောက်ရေး ဝိပဿနာဉာဏ်အမြင် အမြန်ဆုံးရစေသောဟူသော ဆုပင် ဖြစ်ပေတော့သည်။

ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးနှင့် အလင်းပင်၊ ရွှေကွန်အုပ် ရုပ်ပွားတော်မြတ် သုံးဆူအား ဦးချ ကန်တော့ပြီးနောက် မှန်ကျောင်းသော အတွင်းရှိ နန်းစဉ် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းဆုတောင်းပြည့် တန်ခိုးကြီးရုပ် ပွား ဆင်းတုတော်ငယ်များနှင့် အတွင်း နန္ဒကုဋီတို့ကို ဝိပဿနာ အထိပညာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ အံတော်မြတ်ကိုလည်း ချစ်မြတ်နိုး၍ ပုဇွန်ကန်တော့လိုက်ပေသည်။

အင်္ဂါဏာသာခါမြတ်စွာဘုရားများ

ယခု ဖူးတွေ့နေရသည့် ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား အပ် အဝင် မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များသည် ပုဂံခေတ်မှစ၍ ကုန်းဘောင်ခေတ်တိုင်အောင် မင်းအစဉ်အဆက်သည် နန်း တော်ဦး၌ သီးသန့်ကိန်းဝပ်စံပယ်စေပြီး ကိုးကွယ်ခဲ့သော နန်းဦး ဘုရားများမင် ဖြစ်သည်။

ကုန်းဘောင်ခေတ် နောက်ဆုံးဘုရင် သီပေါမင်း ၁၈၈၅ ခုနှစ် ပါတော်မူသည့်အချိန်အထိ မန္တလေးရတနာပုံ နန်းတွင်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မြတ်များ ဖြစ်သည်။ နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်တပ်များ ရတနာပုံ မန္တလေးနန်း တော်ကို သိမ်းပိုက်ပြီးနောက် တန်ဖိုးကြီးမားလှသော ငွေ့ဘက်

စိန်ဆင်းတုတော်၊ မြဆင်းတုတော်၊ စလင်းဆင်းတုတော်၊ ရွှေဆင်းတုတော်

ရှေးဟောင်းဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

ရှေးဟောင်းကြေးဆင်းတုတော်

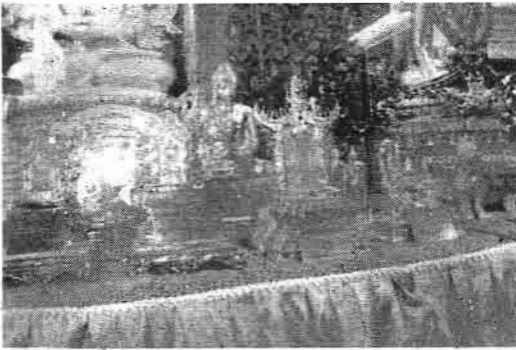

ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်

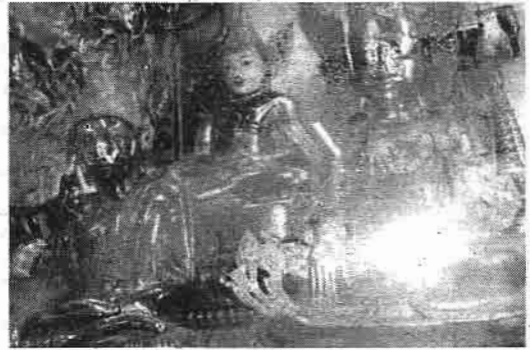
မျက်ရတနာများဖြင့် စီခြယ်ထားသော ရွှေငွေကြေးဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်အဆူဆူအတွက် အန္တရာယ်ဖြစ်လာသည်။ နယ်ချဲ့မိစ္ဆာတို့သည် ဘုရားမှန်း၊ တရားမှန်း၊ သံဃာမှန်း၊ ဆီကြသူများမဟုတ်၍ အဖိုးတန်ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များအတွက် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးနှင့် ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဆွေတော်မျိုးတော်များ၊ မှူးဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့က စိုးရိမ်လောကြသည်။ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်မြတ်များသည် တန်ဖိုးအနုဂ္ဂထိုက်တန်ရုံသာမက ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်များဖြစ်ပြီး နန်းတော်ဦး၌ မင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ်လာခဲ့သော နန်းစဉ်ရတနာဘုရားများ ဖြစ်လေသည်။ ထိုဘုရားများအပြင် အနော်ရထာမင်း တရုတ်ပြည်မှ ပင့်ဆောင်လာခဲ့သော ဗုဒ္ဓ

အံတော်မြတ်သည်ကား ပို၍ပင် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့အတွက် အလေးထားကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်နေပေသည်။
ထို့ကြောင့် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဗုဒ္ဓဆင်းတုတော်များနှင့် ဗုဒ္ဓအံတော်မြတ်ကို ခေတ်ပျက်ကာလ လူဆိုးလူသွမ်းတို့၏ ဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးစေရန် သာသနာပိုင်ဆရာတော်ကြီးနှင့်တကွ ဆွေတော် မျိုးတော် မှူးဟောင်း မတ်ဟောင်းတို့က ကြံစည်အားထုတ်ကြရလေသည်။
သက္ကရာဇ် ၁၂၅၁ ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း ၄ ရက်နေ့တွင် မာလာလင်္ကာရ ဓမ္မသေနာပတိ အတုလဓိပတိ သီရိပဝရ မဟာရာဇာဓိရာဇဝရ တောင်တော်သာသနာပိုင်ဆရာတော် အမှူးရှိသော တံဆိပ်တော်ရ ဆရာတော်ကြီးများနှင့် အဆွေ

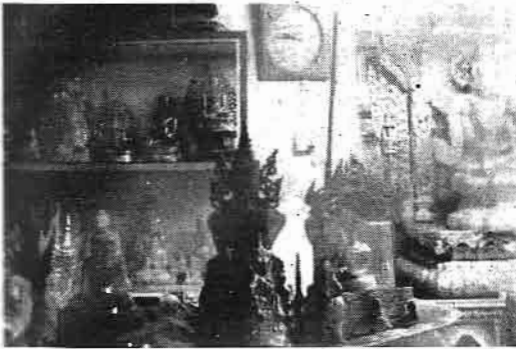
www.burmeseclassic.com

မြဆင်းတုတော်၊ စလင်းဆင်းတုတော်၊ ရွှေသားဆင်းတုတော်နှစ်ဆူ၊ သီဟိုဠ်မှ ပင့်လာသောဘုရား

သက်တော်ရ မကိုင့်ဆောင်းဘုရား

ပြတိုက်တန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်များ

တော် မျိုးတော်များ၊ အဂ္ဂမဟာ သေနာပတိ ဝန်ရှင်တော် တင်းဝန်မင်းကြီး သတိုးမင်းကြီး မဟာမင်းလှစည်သူကျော် သေည့် မှူးတော်မတ်တော် ပြည်သူ့အပေါင်းတို့သည် နန်းစဉ် ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ၊ ဗုဒ္ဓအံတော် တို့ကို ခမ်းနားစွာ ဝေါယာဉ်များဖြင့် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ရှိ ဂန္ဓကုဋီတိုက်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြသည်။ ဘုရားရုပ်ပွားဆင်းတု တော်များ ပင့်ဆောင်ရာ၌ အသုံးပြုခဲ့သော ဝေါတော်ကြီး နှစ်စင်းကိုလည်း ယခုအခါ၌ ဂေါပကအဖွဲ့က အများပြည်သူ တို့ လေ့လာနိုင်ရန် ထိန်းသိမ်းထားလေသည်။

ဤနည်းဖြင့် နန်းစဉ်ကိုးကွယ်ခဲ့သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များသည် သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီးနောက် နယ်ချဲ့မိစ္ဆာအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးရာ ပုဂံပြည်ရှင် အလောင်း ညေညောင်မင်း၏ သားတော်ကြီး မင်းရှင်စော တည်ထားတော် မူခဲ့သော ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်း ၌ ထိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူခဲ့လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ယနေ့ ဘုရားဖူးအပေါင်းသည် ဆုတောင်းပြည့် ရှေးဟောင်းမင်းအစဉ် အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော နန်းစဉ်တန်ခိုးကြီး ရုပ်ပွားဆင်းတု တော်မြတ်များအား တစ်နေရာတည်း၌ အားပါးတရ ဖူးမြော် နိုင်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်

ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာဘုရား စေတီတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက် အတွင်း၌ ဖူးမြင်နေရသော တန်ခိုးကြီးရုပ်ပွားတော်မြတ်တို့ အား စာရူသုတို့အနေနှင့် ဗုဒ္ဓိတာပွားများနိုင်ရန်၊ စိတ်မှန်းဖြင့် ပို့တော်များကို အာရုံပြုနိုင်ရန် တစ်ဆူချင်း၏ ထူးခြားဖွယ် မှတ်သားဖွယ်များကို ဆက်လက်တင်ပြရသော်...

ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်းရှိ မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ရုပ်ပွားတော်ပေါင်းများစွာသည် ဉာဏ် တော်အရွယ်မျိုးစုံဖြင့် ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရာ မှန်ကျောင်း ဆောင်၏ အနောက်ဘက်၌ ရွှေရောင်ဝင်းလျက် အခန်း သုံးခန်း၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် သုံးဆူ မှာ ဉာဏ်တော်မြင့်မြင့်မားမားနှင့် သပ္ပာယ်လှသည်။

www.burmeseclassic.com

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်

ဘုရားဖူးတို့၏ လက်ဝဲဘက်အခန်း၌ စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေလင်းပင် ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးဖြစ်သည်။ ရုပ်တော်မူ ဗျာဒိတ်ပေးဟန် ဖြစ်လေသည်။ ရွှေလင်းပင် မြတ်စွာဘုရားသည် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးတိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူရာ မလ္လာယုကျွန်းသို့ရောက်စဉ် ဘီလူးမ၏သားငယ် ရေညို့ကျရာမှ မင်းကြီးသည် ဘုန်းရှင်တန်ခိုးရှင်ဖြစ်၍ မင်္ဂလာမေလာ နတ်သမီးအား ရေပြင်ကို ကြိမ်ရိုက်၍ ကယ်ဆယ်စေသည်။

ဘီလူးမလည်း မိမိသား၏ အသက်ကို ကယ်တင်သော မင်းကြီးအား နံ့သာမျိုးစုံသားများ ဆက်သလှို သိကြားမင်းကလည်း မဟာဗောဓိဒက္ခိဏသာခါနှင့် သရက္ခန်နံ့သာသားတို့ကို ဆက်သလေသည်။ ဘီလူးမ ဆက်သသော နံ့သာသားများတွင် စံကားသားလည်း ပါလေရာ ထိုစံကားသားကို ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ခြောက်ဆူ ထုလုပ်တော်မူရာ ရွှေလင်းပင်ဘုရားလည်း တစ်ဆူအပါအဝင် ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော်သည် အလောင်းစည်သူ ကောင်းမှုတော် ပုဂံခေတ်၌ ထုလုပ်ကိုးကွယ်သော ရှေးဟောင်းရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူ ဖြစ်ရုံသာမက ဆုတောင်းလွန်စွာပြည့်သော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူဖြစ်၍ ဘုရားဖူးအများ ပူဇော်ဦးချကာ ဆုတောင်းကြသည့် ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူပင် ဖြစ်သည်။

ဘုရားဖူးများ၏ လက်ယာဘက် အစွန်ဆုံးအခန်း၌ စံပယ်ကိန်းဝပ်တော်မူသော ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရားဆင်းတုတော်မှာ ထိုင်တော်မူ ဘူမိဇယဟန် ရုပ်ပွားတော် ဖြစ်သည်။ မကိုဋ်တော်၊ စလွယ်တော်များ ဆင်မြန်းလျက် သပ္ပာယ်လှသည်။ ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဉာဏ်တော်မှာ နှစ်တောင်တစ်မိုက်ဖြစ်ပြီး ကောင်းမှုရှင်မှာလည်း အလောင်းစည်သူမင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။

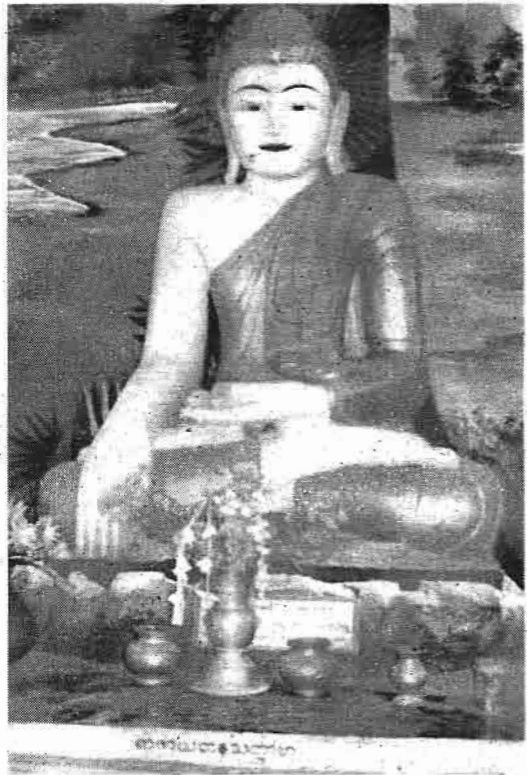
ထီးလင်းရွှေကွန်အုပ်ဘုရားကျောက်စာတွင် သက္ကရာဇ် ၄၅၃ ခုနှစ်၌ ပုဂံပြည့်ရှင် ပုဂံပြည့်ရှင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူစဉ် ကွန်းထောက်စခန်းချတော်မူရာအရပ်၌ ထီးဖြူတော်အလိုလိုပွင့်သည်ကိုအကြောင်းပြုပြီး ထီးလင်းအမည်ရှိသော အရပ်၌ ဖောင်တော်ဦးတွင် ရွှေငါးကြင်းအသွင်ဆောင်သော မွေတော်ဓာတ်တော်ကို ငါးကြင်းအမှတ်နှင့် ဖမ်းယူစေရာ မရသောကြောင့် နောက်ဆုံး ရွှေကွန်ဖြင့်အုပ်၍ ဖမ်းမှ မွေတော်ဓာတ်တော်များကို ရရှိလေသည်။

မင်းကြီးသည် ထိုရွှေကွန်ဖြင့်အုပ်မှ ရသော မွေတော်တို့အား ဌာပနာထည့်သွင်း၍ ရုပ်တုတော်ကိုးကွယ်ရာမှ ရွှေကွန်အုပ် ဘွဲ့မည်တွင်သော ရုပ်ပွားတော်မြတ်ဖြစ်လေသည်။ ရှေးဟောင်းဆုတောင်းပြည့် ဘုရားတစ်ဆူပင်ဖြစ်လေသည်။

www.burmeseclassic.com

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်

ရာဇာယတန သတ္တမာ ရုပ်ပွားတော်

မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်းရှိ အလယ်ခန်းမ၌ သီတင်း
ဆုံးစံပယ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်မှာ ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာ
ဘုရားဟု ဘွဲ့မည်တွင်လေသည်။ ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရား
ထက် ဉာဏ်တော်မြင့်မားလေသည်။ ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာ
ဘုရားသည် ဘူမိဖဿမုဒြာဟန် ထုလုပ်ထားသည်။ ပတ္တမြား၊
ထောက်စိမ်း၊ စိန် စသည့် အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများ
နိဗ္ဗာန်ထားသည့် မကိုဋ်တော်နှင့်စလွယ်တော်တို့မှာ လက်ရာ
မမြတ်လှသည်။ ဖူးမြော်ကြသူတို့၏ စိတ်ဘဝင်၌ အလွန်ပင်
ကြည်ညိုဖွယ်ဆောင်နေပေသည်။

ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား၏ ဒါယကာမှာ ပုဂံပြည့်ရှင်
အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ သားတော်ကြီး မင်းရှင်စောပင်
ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ (မင်းရှင်စော ရွှေကျီးမြင်ဘုရား
ဆည်ထားပုံကို နောက်ပိုင်း၌ ရေးသားပါမည်) ရွှေကျီးမြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်လည်း ရှေးဟောင်းဆင်းတု ရုပ်ပွားတော်
ဆန်ဆူ ဖြစ်ရုံသာမက ဆုတောင်းအလွန်ပြည့်ဝသော ဘုရား
ဆန်ဆူ ဖြစ်လေသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း စာရေးသူ၏ ဇနီး
ဖြစ်သူမှာ ရွှေကျီးမြင် စေတီတော်နှင့် ရွှေကျီးမြင် မြတ်စွာ
ဘုရားရွှေတော်တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပြီး ပုတီးစိပ်ရန်ပင်ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ကြီးသုံးကြီး (မဟာမြတ်မုနိဘုရားကြီး၊ ချမ်းသာ
ကြီးဘုရားကြီးနှင့် ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား)၌ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

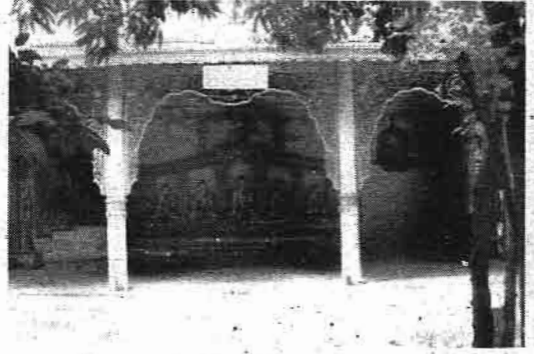

အောင်မြေဓမ္မာရုံအတွင်းရှိ မြတ်စွာဘုရား

အောင်မြေဓမ္မာရုံအတွင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

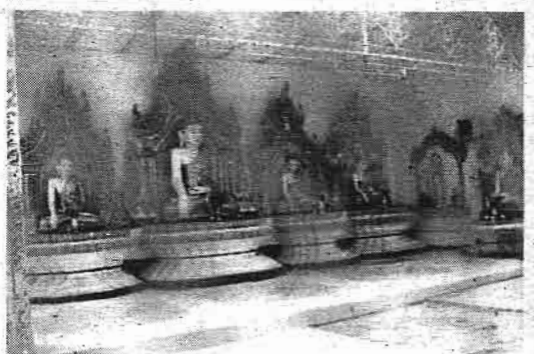
ဘုရားငါးဆူအား သပ္ပာယ်စွာပူးပြောရပုံ

ဘုရားငါးဆူအာရုံခံတန်ဆောင်း

လျောင်းတော်မူ မြတ်စွာဘုရား

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်များ

ရန်ဖြစ်သော်လည်း ချမ်းသာကြီးဘုရား၌ တွေ့လိုက်ရသော မိတ်ဆွေ၏ လမ်းညွှန်မှုအရ မန္တလေးတောင်ခြေအနီး၌ တည်ရှိသော ကျောက်တော်ကြီးဘုရားတစ်ဆူ ထပ်တိုး၍ ကုသိုလ်ပိုထူးပြီး တောင်းသောဆုနှင့် ပြည့်ဝနိုင်ပေတော့မည်။

ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်အတွင်းရှိ ရွှေကျီးမြင်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေလင်းပင်မြတ်စွာဘုရား၊ ရွှေကွန်အုပ်မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော် သုံးဆူရှေ့၌ ဉာဏ်တော်အရွယ်စုံ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူလျက်ရှိရာ ဉာဏ်တော်ငယ်သော်လည်း ရှေးမင်းအဆက်ဆက် ကိုးကွယ်လာခဲ့သော နန်းစဉ်ဆုတောင်းပြည့်ရုပ်ပွားတော်များဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။

ဆက်လက်၍ မှန်ကျောင်းဆောင်အတွင်းရှိ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်များနှင့် ပတ်သက်၍ စာရေးသူသည် တတ်နိုင်သမျှ ဖူးတွေ့ရသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူချင်း၏ ထူးခြားချက်ကို တင်ပြရသော် ...

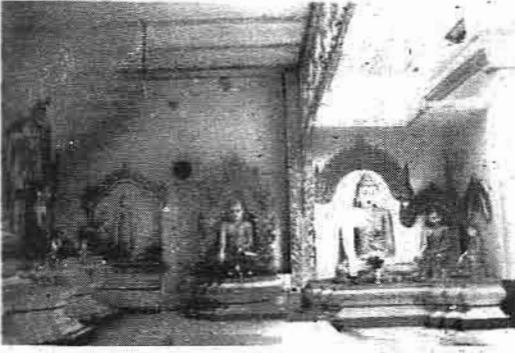
အညာသီဟတော မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရာ စာရေးသူအနေနှင့် ရှေးနှစ်ပေါင်း လေးဆယ်ကျော်က ဖူးတွေ့ရသော ပုံတော်နှင့် ယခုဖူးတွေ့ရသော ပုံတော်မှာ ကွဲပြားလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။ ရှေးယခင်ကာလက ရွှေတုံးရွှေခဲကြီးပမာ ဖူးတွေ့ရပြီး ယခုအခါ၌ မျက်နှာတော်ကို ထင်ထင်ရှားရှား ဖူးတွေ့ရလေသည်။

ရှေးယခင်က မျက်နှာတော်သည် ရွှေပိန်းချထားမှုကြောင့် ရွှေတုံးကြီးပမာ ဖြစ်နေသည်။ အညာသီဟတောဘုရား၏ ဉာဏ်တော်မှာ တစ်တောင်ခန့် မြင့်မားပြီး ရတနာကျောက်မျက်များ စီခြယ်ထားသည့် မကိုဋ်တော် စလွယ်တော်နှင့် သပ္ပာယ်လှပေသည်။ အညာသီဟတော မြတ်စွာဘုရား၏ ဒါယကာမှာ အလောင်းစည်သူမင်းကြီးပင် ဖြစ်သည်။

အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် တိုင်းခန်းလှည့်လည်တော်မူရာမှ ပုဂံပြန်ရောက်သော် သိကြားမင်း ဆက်သသော သရက္ခသား ဘုရားရုပ်တုတော်ငါးဆူကို သိကြားမင်းဆက်သသော ဓာတ်တော်မွေတော်တို့ ဌာပနာ ထည့်သွင်းလျက် ထုလုပ်ကိုးကွယ်လေသည်။ ထို့အပြင် ဒက္ခိဏသာခါ ဗောဓိခက်ကို မျိုးပြီးလျှင် သိကြားပေးအပ်သော မွေတော်ခြောက်ဆူကို သရက္ခနှင့်ထူ မြတ်ပေါင်းမဉ္ဇူနှင့်တကွ ခြောက်ဆူတွင် ဌာပနာတော်မူ၍ နန်းတော်၌ ကိုးကွယ်လေသည်။

ရှင်အရဟံ မထေရ်မြတ်က တိုက်တွန်း၍ သာသနာငါးထောင်ကာလအတွင်း သတ္တဝါအပေါင်း အကျိုးစီးပွားအလိုငှာ ဘုရားရှင်၏ သရီရဓာတ်တော် ကိန်းဝပ်တော်မူလိုသော အရပ်၌ တည်ထားရန် သဘောတူပြီး မင်းကြီးသည် ဆင်ဖြူငါးစီးတွင် တင်တော်မူပြီး ဘုရားရှင်တို့ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူလိုရာအရပ်၌ ဆင်ဖြူရပ်စေသော်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ စေလွှတ်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ပုဒ္ဂလ်ပွားတော်များ

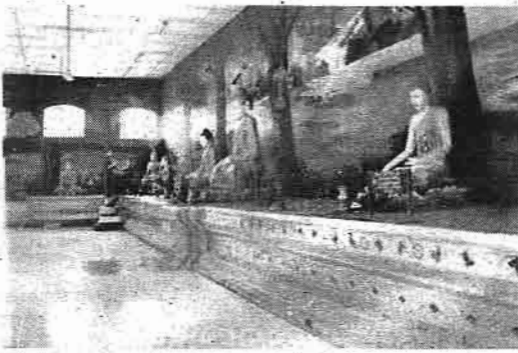
ဆင်ဖြူရပ်ရာ အရပ်ဖြစ်သည့် ကွန်းရွာ၌ တစ်ဆူ ပုခန်း၌ တစ်ဆူ၊ ရှင်မတောင်၌ တစ်ဆူ၊ ဆင်ကျိုး၌ တစ်ဆူ တို့ကို ဌာပနာထား၍ စေတီလေးဆူ တည်ထားလေသည်။ မြပေါင်းမညူ တစ်ဆူကိုကား ပုခန်းကြီးအရပ်၌ သီလဝန်၊ ဂုဏဝန်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အရှင်ထံအပ်၍ ကိုးကွယ်စေသည်။ သရက္ခနန်းငါးပိုင်းတွင် အများပိုင် ဘုရားရှင်တုတော်ကို ဆင်ဖြူတော်ထက်သို့ ပင့်တင်ရာ ပင့်၍မရ ဖြစ်လေသည်။ ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ပင့်၍မရခြင်းအကြောင်းရင်းကို ပညာရှိတို့အား မေးလေသောအခါ . . .

“အထက်က စုန်တော်မူစဉ် သီဟတောအရပ်၌ တောကြက်မတစ်ကောင်သည် ဖောင်တော်သို့ ပျံလာပြီး ဥဥလေသည်။ ဘုန်းကြီးသောအရှင် မေးတော်မမူသောကြောင့် လျှောက်ဝံ့ခဲ့ပါ။ ထိုအရပ်၌ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးတော်မူလိုပါသည်” ဟု ဟူးရားဖြူ၊ ဟူးရားညိုတို့က လျှောက်ထားလေသည်။

မင်းကြီးလည်း သီဟတောအရပ်သို့ ပြန်၍ကြွတော်မူပြီး အလယ်ကွန်း၌ စေတီတစ်ဆူတည်၍ သရက္ခနန်းဘုရားရှင်အား သီတင်းသုံးကိန်းဝပ်တော်မူစေသည်။ ထိုရုပ်တုတော်ထား တန်ခိုးကြီးလှ၍ ကိုးကွယ်ကြည်ညိုသူ များလှသဖြင့် ရွှေဝိုင်ရွှေတုံးကြီးပမာ ဖြစ်နေတော့သည်။ အညာသီဟတောမြတ်စွာဘုရားရှင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ရှင်ဖြူဘုရားရှင်မှာလည်း အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်ပင် ဖြစ်သည်။ ရှင်ဖြူရှင်လှ ဘုရားရှင်တုတော်အား နန်းတော်တွင်း၌ ကိုးကွယ်ထားသည်ထက် ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါအပေါင်း ကိုးကွယ်နိုင်ရန်နှင့် ဘုရားရှင်တို့အား ဝပ်ပယ်တော်မူလိုရာ အရပ်၌ တည်ထားခဲ့သော် များစွာအကျိုးရှိလှကွဲ့ဟု မင်းကြီး အကြံရတော်မူပြီး ဖောင်တော်တွင်တင်၍ ဆန်တော်မူလေသည်။ မင်းကြီးလည်း . . .

“ဘုရားရှင်ရုပ်တုတော် ကိန်းဝပ်တော်မူလိုရာ အရပ်သို့ ရုပ်တော်မှ မိန့်ဟတော်မူပါသော်” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။ စစ်ကိုင်းအထက် ချောက်မသို့ ရောက်လေသောအခါ ရုပ်တုတော်သည် . . .

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်များ

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ဆင်းတုတော်များ

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ပုဒ္ဂလ်ပွားတော်သုံးဆူ

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ

www.burmeseclassic.com

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ

ပြတိုက်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းဆင်းတုတော်

“အမြဲနေပင် ဤချောက်တွင်” ဟု စကားဆိုလေသည်။

ထိုအခါ မင်းကြီးသည် ရှင်ဖြူရုပ်တုတော်အား ဆင်ဖြူထက်ပင့်၍ ကိန်းဝပ်လိုရာအရပ်၌ ဆင်ဖြူဝပ်စေသော်ဝ်ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေသည်။ ဆင်ဖြူသည် ပထမ၌ ချောက်မသို့ ဝင်ပြီး ကမ်းယံ၌ဝပ်လေရာ မင်းကြီးသည် . . .

“ကမ်းယံ၌ စေတီတည်၍ မဖြစ်ချေ၊ မြင့်ရာအရပ်၌ ဝပ်တော်မူပါ” ဟု အဓိဋ္ဌာန်ပြုလေပြန်ရာ ဆင်ဖြူလည်း ကမ်းထိပ်သို့တက်၍ ဝပ်လေသည်။ ဆင်ဖြူဝပ်ရာအရပ်၌ ရှင်ဖြူရှင်လှ ရုပ်တုတော်နှစ်ဆူကို ဂူတည်၍ ကိုးကွယ်လေသည်။ ထိုရှင်ဖြူရုပ်တုတော်မှာ ရွှေကျီးမြင်စေတီတော် ဂန္ဓကုဋီတိုက်၌ ကိန်းဝပ်တော်မူလေရာ ဆုတောင်း အလွန်ပင်ပြည့်ဝကြောင်း

အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်းရှိ ရုပ်တော်ပူရုပ်ပွားတော်

သိရသည်။ ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်၌ ထင်ရှားသော ရုပ်ပွားတော်တစ်ဆူမှာ ရွှေမိုးမောက်မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော် ဖြစ်သည်။

ထိုရွှေမိုးမောက် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်သည် အနော်ရထာမင်းကြီး သထုံပြည်ကို သိမ်းယူပြီး သထုံ ပြည်ရှင် မန္တဟာမင်းအား ပုဂံသို့ခေါ်ဆောင်ခဲ့စဉ် မန္တဟာမင်း နှင့်အတူ ပင့်ဆောင်လာသော ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။ ထိုရုပ်တုတော်သည် ဆုတောင်းအလွန်ပြည့်ဝသော ဘုရားရှင် ဖြစ်၍ ရှေးအခါက ရွှေကျီးမြင်ဘုရား ဂန္ဓကုဋီတိုက်မှ အများပြည်သူတို့၏ ပူဇော်ကန်တော့ခံရန် အရှေ့ဘက်အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်းသို့ ပင့်ဆောင်ရာတွင် ရွှေမိုးမောက်ရုပ်ပွားတော်မြတ်အား ရှေ့ဆုံးမှထား၍ အပူဇော်ခံလေရုံကြောင်း သိရသည်။

ရှင်မဟာကဿပ မထေရ်မြတ်ရုပ်တုတော်မှာလည်း ထင်ရှားလှသည်။ ထိုရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ရုပ်တုတော်မှာ သိန်းယိုင်မင်း (သီဟိုဠ်မင်း)က အလောင်းစည်သူမင်းကြီးအား သက်န်းနက်လှေ၊ သမီးတော်တို့နှင့်အတူ ဆက်သခဲ့သော ရုပ်တုဖြစ်သည်။ ပုဂံခေတ် မင်းအစဉ်အဆက် နန်းတော်ဦး၌ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရုပ်တုများနှင့်အတူ ပူဇော်ကန်တော့ရာ ရဟန္တာမထေရ်မြတ် ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။

မဟာလောကဇေယျသိန် မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော်မှာ အလောင်းမင်းတရားကြီး၏ ဖောင်းတော်ကို ပြာချသရိုး

www.burmeseclassic.com

နဂါးရံဘုရားနှင့် ဂေဟိပင်

နှင့် ဓာတ်တော်များ ဌာပနာထား၍ ထုလုပ်သောရုပ်တု ဖြစ်သည်။ သတ်တော်ရ မကိုဋ်ဆောင် မြတ်စွာဘုရားမှာ သာယာဝတီမင်း၏ ဗောင်းတော်၊ ဝတ်လဲတော်တို့ကို ပြာချသရိုး နှင့် ဓာတ်တော်များ ဌာပနာထည့်သွင်း ထုလုပ်ထားသော ရုပ်တုဖြစ်သည်။

ဒက္ခိဏသာခါ ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားမှာ ဆုတောင်းပြည့်ဝကြောင်း ကျော်ကြား၍ ကုန်းဘောင်မင်းဆက်မင်းနှင့် ဆက္ခ မင်းညီမင်းသားများ၊ နန်းတွင်သူ နန်းတွင်းသားများ အထူးပူဇော်ခံရသော ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။

မြသိန်းတန်မြတ်စွာဘုရားမှာ မြရည်ဝင်နေသော တစ်ဆန်းတန် ကျောက်စိမ်းတုံးကြီးကို ထုလုပ်ထားသဖြင့် အလေးချိန် အတော်များသည်။ ပူဇော်ကန်တော့ခံရာ၌ အများပူဇော်နိုင်ရန် အာရုံခံတန်ဆောင်း၌ ရှေးအစဉ်အလာ ထားရှိ ကန်တော့ခံတော်မူရာ ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။ အနော်ရထာမင်းကြီးအား တရုတ်မင်းဦးတည်ဘွားက ဗုဒ္ဓအံတော်နှင့်အတူ ဆက်သလိုက်သော ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။

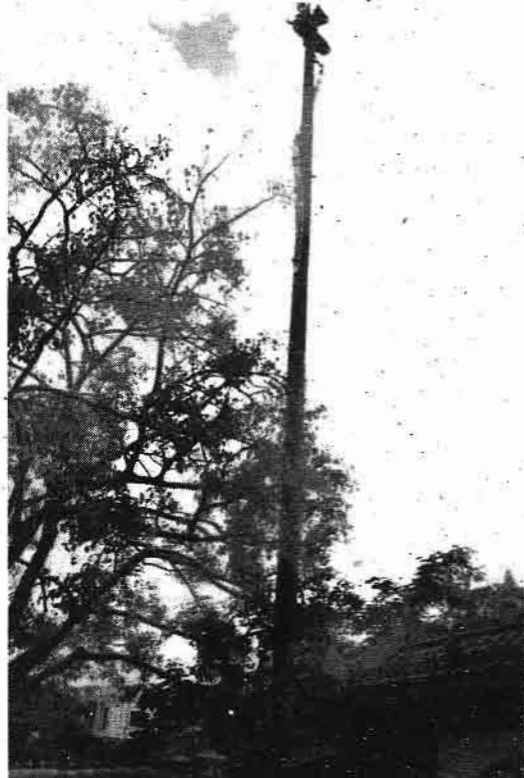
မြသားဆင်းတုတော်မှာ ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းပြီး အရောင်အဆင်းသည် ရှုမငြီးနိုင်အောင် ဖူးရသဖြင့် အံ့ဖွယ်ဆက်အပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ဘုရားဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော်မှာ ငါးလက်မသာရှိသော်လည်း ဆုတောင်းပြည့်ဝစေသည်။

ပြည့်စုံစံမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

စိန်ဆင်းတုတော်မှာလည်း ကြည်ညိုဖွယ်ကောင်းလှသော ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။ ထိုရုပ်တုတော်သည် ရှေးမင်းအစဉ်အဆက် ကိုးကွယ်ခဲ့သော နတ်များဆက်သသည့် ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်တော် မမြင့်မားသော်လည်း ဖူးမြော်ကြရသူအပေါင်းအနေနှင့် ဖူးမြော်၍ အားမရနိုင်သော ဆုတောင်းပြည့် မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူပင် ဖြစ်သည်။

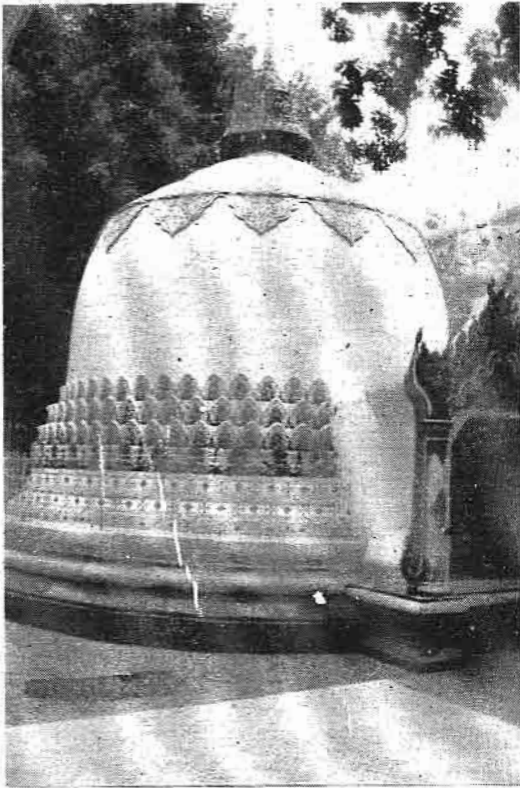
မြေအံတော်ဘုရားသည် မင်းတုန်းမင်းကြီး နန်းဦးသို့ ပင့်ဆောင် ကိုးကွယ်တော်မူသောဘုရား ဖြစ်သည်။ မြေအံတော်ဘုရားသည် မူလက ရွှေစာရံဘုရားတည်ရာ ဌာနအောက် ခရီးနှစ်တိုင်အကွာ၌ရှိသော မုံတောရွာတွင် ရှင်မွန်လှတည်ထားခဲ့သည့် တံတိုင်းနှင့်စေတီတော်အတွင်း ကိုးကွယ်သော ရုပ်တုတော်ဖြစ်သည်။ ထိုရုပ်တုတော် တန်ခိုးကြောင့် ရွှေစာရံဘုရားပွဲလာသော ဘုရားဖူးအချို့ မြွေကိုက်ခံရသော် မြေအံတော်ဘုရားထံ ဆုတောင်းပတ္ထနာပြုပြီး စေတီဝင်းအတွင်းရှိ မြေသားကို ရေနှင့်ဖျော်ပြီး လိမ်းကျံပေးရုံနှင့် မြွေဆိပ်လျော့ကျပျောက်ကင်းကြောင်း ဆိုကြသည်။

ရွှေကျီးမြင် ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်းရှိ ဒက္ခိဏသာခါရုပ်တုတော် ၁၉ ဆူမှာ မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော်ဖြစ်သည်။ သာသနာ့ဒါယကာ မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာပွင့်တော်မူရာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဂယာမြို့နယ်၌ရှိသော ဗုဒ္ဓဂယာ စေတီတော်မြတ်ကြီး ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည်ကို

တံခွန်တိုင်

www.burmeseclassic.com

ကောင်းမှုတော်စေတီပုံ စေတီတစ်ဆူ

မြတ်စွာဘုရားလေးဆူ ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွတော်မူလာဟန်

ပြုပြင်ရန် အဖိုးတန်ကျောက်မျက်ရတနာများနှင့် ရွှေငွေပစ္စည်းများကို ပေးပို့၍ လှူဒါန်းခဲ့သည်။

ယနေ့ မြန်မာဘုရားဖူးအပေါင်း ဖူးမြင်နေရသည့် ဗုဒ္ဓဂယာစေတီတော်ကြီးသည် မင်းတုန်းမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုပုံစံပင်ဖြစ်သည်။ မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် ဘုရားဖူးများ တည်းခိုနိုင်ရန်လည်း ဇရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းရုံသာမက ကျောက်စာနှစ်ချပ်ပင် ရေးထိုးမှတ်တမ်းတင်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ လှူဒါန်းရာ၌ ဟိန္ဒူဘာသာဝင် မဟန္တကီဇော်ဂျီကြီးထံ ရတနာပစ္စည်းများ ပေးခဲ့၍ မဟန္တကီဇော်ဂျီကြီးက မင်းတုန်းမင်း ကိုးကွယ်ရန် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ပွင့်တော်မူရာ မဟာဗောဓိပင်၏တောင်ဘက် ဗောဓိသားကို ဆက်သခဲ့သည်။

ထိုရရှိသော ဒက္ခိဏာဗောဓိသားကို မင်းတုန်းမင်းကြီးကိုယ်တော်တိုင် ရွှေဆောက်တော်ကိုကိုင်၍ ပန်းပုပညာရှင်တို့နှင့်အတူ ပါဝင်ထုလုပ်ခဲ့သော ဒက္ခိဏာသာခါ ရုပ်ပွားတော် (၁၉)ဆူဖြစ်လေသည်။ ဘုရားရုပ်တုတော်များ ထုလုပ်ပြီးစီးသောအခါ မင်းတုန်းမင်းကြီးသည် နန်းတော်တံခါးကိုဖွင့်၍ အများပြည်သူများ ဒက္ခိဏာသာခါ မြတ်စွာဘုရား ရုပ်တုတော်များအား ဝင်ရောက်ဖူးမြော်ခွင့် ပြုခဲ့လေသည်။ ဒက္ခိဏာသာခါ ရုပ်ပွားတော်တို့၏ ပင်ကိုပင် ကိုးကွယ်သူများအား မီးမလောင်ကွမ်းခြင်း၊ ဆုတောင်းပြည့်ခြင်း၊ စီးပွားလာဘ်လာဘတိုးတက်ခြင်း စသည့် အကျိုးတရားပေါင်း များစွာကို ပေးစွမ်း

နိုင်လေရာ ယခုမင်းတုန်းမင်းကြီးကိုယ်တိုင် ရွှေဆောက်ကိုင်၍ ထုလုပ်တော်မူသော ပညာရှိများ၏ လမ်းညွှန်မှု အစီအမံများနှင့် ထုလုပ်တော်မူသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူရာ ဒေသရှိ မဟာဗောဓိပင်၏ တောင်ဘက်ကိုင်စစ်စစ်ကို အသုံးပြု၍ ထုလုပ်တော်မူသော ဒက္ခိဏာသာခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရုပ်တုတော် (၁၉)ဆူကား အတိုင်းမသိ တန်ခိုးကြွယ်ကံ ဖူးမြော်ရသူအပေါင်းအား တောင်းသောဆုနှင့် တစ်လုံးတစ်ဝတည်း ပြည့်ဝစေသည်မှာ အမှန်တကယ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း စံပယ်တော်မူသော ရွှေရင်မဆင်းတုတော်သည် ပုံသဏ္ဍာန်အားဖြင့် ရင်တော်ကို လက်တော်ဖြင့် မ၊နေဟန် ထုလုပ်ထားသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် ခမည်းတော် သုဒ္ဓေါဒနမင်းကြီး၏ ဆရာ ဒေဝီလရသေ့အား နိဗ္ဗာန်သောင်ကမ်းသို့ ပို့ဆောင်လိုသော်လည်း ဆရာရသေ့ ကွယ်လွန်ပြီးနောက် အသညသတ်ဘုံသို့ ရောက်ရှိနေကြောင်း နတ်သားတစ်ပါးက လျှောက်ထားသောအခါ သနားကရုဏာဖြစ်တော်မူပြီး ရင်တော်အား လက်တော်နှင့်မ၊နေဟန် ထုလုပ်ထားသော ရုပ်ပွားတော်ဖြစ်သည်။

ဂန္ဓကုဋ်တိုက်အတွင်း၌ ပယင်းဆင်းတုတော်၊ ငွေဆင်းတုတော် နှစ်ဆူ စသည့်ရုပ်ပွားတော်များကိုလည်း ဖူးမြော်ရသည်။ ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းမင်း

www.burmeseclassic.com

အစဉ်အဆက် (ပုဂံခေတ်မှ ကုန်းဘောင်ခေတ်တိုင်အောင်) နန်းတော်ဦး၌ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူခဲ့သော မြတ်စွာဘုရား ဇွင်၏ တန်ခိုးကြီးဆုတောင်းပြည့် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များသည် ဘုရားဖူးများအနေဖြင့် အလေးထားပြီး အာရုံပြုဖူးမြော်ရမည့် ရုပ်ပွားတော် ဆင်းတုတော်များ ဖြစ်၍ စာရေးသူအနေနှင့် အသေးစိတ်ရေးသား တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေရာတည်း၌ ယခုလို မင်းအစဉ်အဆက် ကိုး တွယ်ခဲ့သော တန်ခိုးကြီး နန်းစဉ်ဘုရားများကို တစုတဝေး တည်း ဖူးမြော်နိုင်သော နေရာသည် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားတစ်ဆူသာ ရှိလေသည်။ ထိုနန်းစဉ်ဘုရားများကို ဖဆပလခေတ် နိုင်ငံတော်ဝန်ကြီးချုပ် ဦးနု ဦးစီးကျင်းပခဲ့သော ဆဋ္ဌမသင်္ဂါ သနာတင် အခမ်းအနား၌ ရန်ကုန်မြို့ ကမ္ဘာ့အေးကုန်းမြေရှိ ဗဟာပါသာဏ လိုဏ်ဂူတော်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီး အများ ပြည်သူများအား ဖူးမြော်စေခဲ့သည်ကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားရှိ နန်းစဉ်ဘုရားများသည် မည်မျှတန်ခိုး ကြီးပြီး အရေးပါကြောင်းကို ခန့်မှန်းနိုင်ပေသည်။

စာရေးသူသည် စာရှုသူတို့အားလည်းကောင်း၊ ရွှေကျီး မြင်ဘုရားသို့ ဘုရားဖူးလာရောက်ကြမည့်သူများအားလည်း ကောင်း ရှေးဟောင်း နန်းစဉ်ဘုရားများနှင့် ပတ်သက်၍ သိသင့်သိထိုက်သော ဆုတောင်းပြည့်ဝမှု၊ တန်ခိုးကြီးမှု၊ နတ် သိကြားတို့ ဆက်သမှုများကို အသေးစိတ်လေ့လာသိရှိရန် ဆန္ဒဖြင့် ရုပ်ပွားတော် တစ်ဆူချင်း၏ ရာဇဝင်အကြောင်းခြင်း နှင့် အသေးစိတ်ရေးသားခဲ့ရာ ဆောင်းပါးအတော်ပင် ရှည် ဆွားလေပြီ။ ယခု ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ရင်ပြင်ရှိ သာသနိက အဆောက်အအုံများ၊ အာရုံခံတန်ဆောင်းများအတွင်း၌ ကိန်း ဝပ်တော်မူသော ရုပ်ပွားတော်များ၊ အောင်မြေများနှင့် ပတ် သက်၍ ဓာတ်ပုံမှတ်တမ်းများကို အလေးထားပြီး အကြောင်း အရာကို အကျဉ်းမျှ တင်ပြရပေတော့မည်။

ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီးထံမှောက်သို့ စာရေး သူ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်ကျော်ကာလမှ ယနေ့တိုင် အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ သွားရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ဖူးလေသည်။ ရွှေ

ကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သာသနိကအဆောက်အအုံ များ၊ အာရုံခံတန်ဆောင်းများအတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတု တော်များသည် စာရေးသူ၏ အမြင်အာရုံ၌ တစ်ကြိမ်ရောက် လေတိုင်း အသစ်အဆန်းဖြစ်လျက် တအံ့တဩ ဖြစ်ရလေ သည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ခန့်က စာရေးသူ ရွှေကျီးမြင်စေတီ တော်ထံမှောက် အဖူးအမြော်ရောက်စဉ်က ဂန္ဓကုဋ်တိုက် တော်မှာ ပြုပြင်ဆဲဖြစ်ပြီး နန်းစဉ်ဘုရားများကို သံဆန်ခါ ကာထားသည့် မှန်ကျောင်းဆောင်၌ မထင်မရှား ဖူးခဲ့ရသည်။ ရွှေကျီးမြင်ရုပ်ပွားတော်မြတ်မှာလည်း ရွှေချဆဲဖြစ်၍ မဖူးမြော် ခဲ့ရ။ ယခု (၂၀၁၃ ခု နိုဝင်ဘာလအကုန်) အခါ၌ ဂန္ဓကုဋ် တိုက်တော်ကြီးသည် ရွှေရောင်ဝင်းမှည့်လျက် အနိမိတ်ထုလုပ် ထားသော ပန်းပုလက်ရာများဖြင့်လည်းကောင်း၊ မှန်စီရွှေချ ထားသည့် လက်ရာများကြောင့်လည်းကောင်း ခမ်းနားကြီး ကျယ်လှပေသည်။ ရွှေလင်းပင်၊ ရွှေကျီးမြင်၊ ရွှေကွန်အုပ် မြတ်စွာဘုရားသုံးဆူနှင့် ရှေးဟောင်းနန်းစဉ်ဘုရားများ ကိန်း ဝပ်စံပယ်တော်မူရာ မှန်ကျောင်းဆောင်ကြီးမှာလည်း ခမ်းနား ကြီးကျယ်လှပေသည်။

ထိုနည်းတူ ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ကြီး၏ ကျယ်ပြန့် လှသော ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌လည်း ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှသော တန်ဆောင်းများအတွင်း ဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော် အဆူဆူသည် မုဒြာဟန်အမျိုးမျိုးဖြင့် ကြည့်ညိုဖွယ်အသွင် ဖြင့် ဖူးမြော်ရသူအပေါင်း၏ စိတ်အာရုံ၌ မြတ်စွာဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှား ရှိသည့်အလား ခံစားရင်း ကုသိုလ်ယူနိုင် လေသည်။

စာရေးသူသည် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရင်ပြင်တော်ရှိ အာရုံခံတန်ဆောင်းများအတွင်း၌ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင်၏ ရုပ်ပွားတော် အဆူဆူသည် မုဒြာဟန်အမျိုးမျိုး နှင့် သီတင်းသုံး စံပယ်တော်မူနေပုံမှာ သပ္ပာယ်လှပေသည်။ ရုပ်ပွားတော်ကြီးများသည် လက်ရာမြောက်လှပြီး ဉာဏ်တော် မြင့်မားလှသည်။ ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လျှင်ဒါန်းထားရာ ကြည့် ညိုဖွယ်ကောင်းလှသည်။

တချို့ အာရုံခံတန်ဆောင်း၌ သုံးဆူ၊ ငါးဆူ သီတင်း သုံးတော်မူပြီး ထိုင်တော်မူ၊ ရပ်တော်မူ ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုး ဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်လေသည်။ တချို့အာရုံခံတန်ဆောင်း အတွင်း၌ကား ရုပ်ပွားတော်ပေါင်းများစွာ တည်ထားလေ သည်။ ရွှေကျီးမြင်ဘုရားသို့ ယခင်နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ခန့် ရောက်စဉ်ကာလ၌ ယခုလောက် သာသနိက အဆောက် အအုံလည်း မပေါများသလို ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အဆူဆူလည်း မများလှဟု ထင်မိသည်။

ရွှေကျီးမြင်ရင်ပြင်တော်၌ ထူးခြားချက်တစ်ရပ်မှာ ကျောက်တုံးကျောက်ခဲ ရောင်စုံများဖြင့် ဥယျာဉ်သဖွယ် တည်

အောင်မြေစွာရုံအတွင်းရှိ ဆုတောင်းပြည့်အောင်မြေ

www.burmeseclassic.com

ဆောက်ထားပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အဆူဆူကို တောတောင် အလယ်၌ သီတင်းသုံးစံပယ်တော်မူနေသော ဥယျာဉ်ပင်ဖြစ် သည်။ နဂါးရုပ်၊ မျောက်ရုပ်များဖြင့် ဆော့တောင်သဖွယ် ဖန်တီးဆောက်လုပ်ထားမှုပင် ဖြစ်သည်။ ၂၄ ပစ္စည်းအဓိပ္ပာယ် ဖော်ဆောင်သော စာတန်းဆိုင်းဘုတ်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ရင်ပြင်တော်ပေါ်၌ နဂါးရုံဘုရား၊ မဟောတေဓိပင်၊ ကောင်းမှုတော်ပုံစေတီနှင့် ခုံတော်မင်းစေတီတော်တို့ကိုလည်း ဖူးမြော်ရသည်။ အောင်မြေဓမ္မာရုံအတွင်းရှိ အောင်မြေ၌ လည်း အောင်မြေနှင့်၍ ဆုတောင်းကြသူများနှင့် စည်ကား လှသည်။ ခုံတော်မင်း စေတီတော်သည် ရွှေကျီးမြင်စေတီ တော်နှင့်ကပ်လျက်တည်ထားရာ ဉာဏ်တော်မြင့်မားလှသည်။ ကြည်ညိုဖွယ်အသွင်လည်း ဆောင်နေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားဖူးများသည် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်နှင့် ခုံတော်မင်း စေတီတော်မြတ်ကိုလည်း ဖူးမြော်ကုသိုလ်ယူကြသည်။

စာရေးသူသည် ရွှေကျီးမြင်ဘုရား ရင်ပြင်တော်အား တစ်ပတ်ပတ်ပြီးနောက် နန်းစဉ်ဘုရားများ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော် မူရာ ဂန္ဓကုဋ်တိုက်သို့ ဝင်ရောက်ပြီး ဇနီးသည် အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရာ နေရာသို့ရောက်သည့်တိုင် ဇနီးဖြစ်သူမှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင် ရောက် ပုတီးစိပ်၍ မပြီးသေးပေ။ စာရေးသူလည်း နေရာ လွတ်သည် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားရှေ့၌ပင် ဝင်ရောက်နေရာယူပြီး ထပ်မံဦးချ ကန်တော့မိသည်။ မြတ်စွာဘုရား ဂုဏ်တော်ကိုးပါး ကို အထပ်ထပ်ရွတ်ပွား ပူဇော်နေမိသည်။ အနည်းငယ် ကြာသောအခါမှ ဇနီးဖြစ်သူ အဓိဋ္ဌာန်ပြီးစီးသည်။

စာရေးသူတို့သည် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီး အား ထပ်မံ၍ လက်ယာရစ်ဖူးမြော်ကန်တော့ရင်း ဇနီးဖြစ်သူ အား အောင်မြေရှိရာ ဓမ္မာရုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့သည်။ ဇနီးဖြစ်သူသည် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားသို့ တစ်ခေါက်မှ မရောက် ဖူးခဲ့ပေ။ ထို့ကြောင့် အာရုံခံတန်ဆောင်းအတွင်း ဝင်ရောက် ပြီး အေးအေးဆေးဆေးပင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် အဆူဆူအား ဦးချကန်တော့နေလေသည်။

ရင်ပြင်ပေါ်၌ လျှောက်လှမ်းရင်း . . .

“ဒီဘုရားဟာ ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ တည်ထားတဲ့ ဘုရားလား အစ်ကိုကြီး”

“ကုန်းဘောင်ခေတ်မှာ တည်ထားတာမဟုတ်ဘူး၊ ပုဂံ ခေတ် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးရဲ့ သားတော်ကြီး မင်းရှင် စော တည်ထားတဲ့ စေတီဖြစ်တယ် ညီမရဲ့”

စာရေးသူအနေနှင့် ဇနီးသည်၏အမေးကို ဖြေကြား ရင်း ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ သမိုင်းစဉ်ကို ပြန်၍ တွေးတောနေမိတော့သည်။

ပုဂံခေတ်၌ အနော်ရထာမင်းကြီး၊ ကျန်စစ်သားမင်း ကြီးတို့ပြီးလျှင် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ဘုန်းတော်

အလွန်ကြီးလှသည်။ သက်တော်ရှည် မင်းကြီးတစ်ပါးလည်း ဖြစ်သည်။ မင်းကြီး၌ သားတော်သုံးပါး ရှိလေသည်။ သား တော်ကြီးကား ရတနာပုံ မိဖုရားမှ ဖွားတော်မူသော မင်းရှင် စောဖြစ်သည်။ သားတော်ကြီး မင်းရှင်စောသည် စိတ်ထက် သန်သူ ဖြစ်သည်။ မဟုတ်မခံ စိတ်ဓာတ်လည်းရှိသည်။ အရည်အချင်း အရည်အသွေးလည်း ပြည့်ဝသူ မင်းသား တစ်ပါးဖြစ်သည်။

သားတော်လတ်ကား နရသူဖြစ်သည်။ နရသူ၏ မယ် တော်သည် ထီးလှိုင်ရှင် ကျန်စစ်သားအမတ် ဓမ္မကျင်၏ သမီး ဖြစ်သည်။ မင်းကြီးနန်းတက်စဉ်က အမတ်သမီးကို မင်းကြီး သည် ကိုယ်လုပ်တော်လည်းမက မိဖုရားလည်းမဟုတ်သော နေရာ၌ ထား၍ ပေါင်းသင်းရာမှ နရသူကို ဓမ္မေးဖွားသည်။

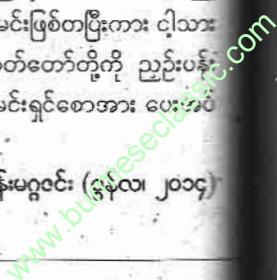
အလောင်းစည်သူမင်းကြီးသည် ပဋိတ္တရားမင်းတ သမီးတော် ဆက်သလာသောအခါ ပဘာဝတီ ဟူသော ဘွဲ့ အမည်ဖြင့် အခြွေအရံ မောင်းမအများပေးတော်မူပြီး မင်းကြီး အား မပြတ်လုပ်ကျွေးရလေသည်။ ထိုကုလားမင်းသမီးနှင့် အတူ မင်းကြီး သလွန်ထက်၌ စံမြန်းနေစဉ် သားတော်သုံးပါး သည် မင်းကြီးထံ အခစားဝင်ရောက်လေသည်။ ကုလား မင်းသမီးသည် မင်းကြီးနှင့်အတူ သလွန်ထက်၌ စံမြန်းမြ စံမြန်းနေရာ သားတော်ကြီး မင်းရှင်စော မြင်သောအခါ . . .

“မှူးတော် မတ်တော်အလယ်တွင် ငါသားတော်ကြီး ရှိလျက် ကုလားမငယ် သလွန်ထက်က နေသည်။ နေရ သလော” ဟူ၍ စိတ်မျက်တော်မူပြီး ခမည်းတော်ကို မခစား ဘဲ မျက်နှာလွှဲနေကာ ကိုယ်မကျွန်းမအီရှိသည်ဟု အကြောင်း ပြကာ ထွက်ခွာသွားလေသည်။ မင်းကြီးအနေနှင့် သားတော် ကြီးအပေါ် အမျက်တော်ဝင်ခဲ့သည်။

အခါတစ်ပါး၌လည်း အထိန်းတော်သား အနန္တသူရိယ အမတ်ကို သနားတော်မူ၍ မင်းသားတို့သာ ဝတ်ထိုက်သော ဒုယင်အခြေတပ်သော ဝတ်လုံကို ပေးတော်မူလေသည်။ ထို ဝတ်လုံကို အနန္တသူရိယ ဝတ်ဆင်၍ ညီလာခံသဘင်သို့ တက် လေသည်။ ထိုသို့ဝတ်ဆင်၍ သဘင်တက်လာသော အနန္တ သူရိယအမတ်အား မင်းရှင်စော မြင်လေသောအခါ . . .

“ဤဖျင်ကား မင်းထိန်းမင်းယတို့ ဝတ်ထိုက်သော အဝတ်မဟုတ်၊ မင်းညီမင်းသားတို့သာ ဝတ်ထိုက်သောအဝတ် ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ အရောရော မဝတ်စေနှင့်” ဟူ၍ ဆိုပြီး အနန္တသူရိယနှင့် ထိုက်သော ဝတ်လုံကိုပေး၍ ဒုယင်တပ် သော ဝတ်လုံကို ချွတ်၍လဲစေသည်။ ထိုအကြောင်းကို မင်း ကြီး ကြားတော်မူသောအခါ . . .

“ငါပေးတော်မူ၍ ဝတ်သည်ကို ငါမသေခင်က ဤ ကဲ့သို့ပင် ကျင့်လေသည်။ ငါမရှိ၍ မင်းဖြစ်တပြီးကား ငါသား တော်၊ ငါသမီးတော်၊ မှူးတော် မတ်တော်တို့ကို ညည်းပန်း နှိပ်စက်လတ္တံ့” ဟု မိန့်တော်မူပြီး မင်းရှင်စောအား ပေးအပ်

နိုးမြင့်ထားသည့် စားကြေးစားလက်နှင့်တကွ အခြေအရံ ဥစ္စာ ရွှေငွေတို့ကို ရုပ်သိမ်းတော်မူလေသည်။ နောင်အိမ်အတွင်း ထား၍ ချုပ်နှောင်ထားသည်။

ထိုအခါ မယ်တော် ရတနာပုံမိဖုရားသည် မျှားမတ်ကြီး တို့ကို တောင်းပန်၍ မင်းကြီးအား သနားတော်မူရန် လျှောက် ထားစေရာ လျှောက်ထားဖန်များသောအခါ မင်းကြီးလည်း သနားတော်မူပြီး အလုံးအရင်း ဆင်ခြင်းဥစ္စာတို့ကို ပြန်လည် ပေးအပ်ပြီး . . .

“ငါ့မျက်နှာ သုန်၍ သွားဖူးလေပြီဖြစ်၍ ငါ့ခြံ၌ မနေရ” ဟု သားတော်ကို နှင်ထုတ်လေသည်။ သားတော် မင်းရှင်စော လည်း အလုံးအရင်း ဆင်ခြင်းဗိုလ်ပါတီနှင့်အတူ အရှေ့ဘက် ထွန်တုံးပူတက်အရပ်သို့ ထွက်ခွာ၍ ရွာပြုပြီး နေလေသည်။ ထိုအရပ်၌ အောင်ပင်လယ်ကန်ကို ဆည်တော်မူသလို တမုတ် ဆိုးအရပ်၌ ကန်ကိုလည်း ဆည်သည်။ လယ်ပယ် သုံးသောင်း ဖော်ထုတ်ပြီး တစ်နှစ် သုံးသိးစားနိုင်အောင် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင် လေသည်။

မင်းရှင်စော၏ ကြီးပမ်းမှုကြောင့် ကျီကျာဘဏ္ဍာ ရွှေ ငွေဥစ္စာ စပါးများ ဖြစ်ထွန်းလေသည်။ ဆင်လုံးခြင်းရင်း အခြေအရံများလည်း တိုးပွားလာသည်။ ပါဠိအဋ္ဌကထာဋီကာ တွန့်တော်မူသော အရိယာသံယာတော်များကိုလည်း ပင့်ဖိတ် ပြီး ပံ့ပိုးလေးပါး ထောက်ပံ့တော်မူသည်။ သာသနာတော် ထွန်းကားခဲ့သည်။ ထွန်တုံးပူတက်အရပ်သည် မန္တလေး နေပြည်တော်ဖြစ်ပေါ်လာမည့် နေရာနှင့်လည်း နီးကပ်လေရာ မင်းရှင်စောသည် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကို တည်ထား တော်မူခဲ့သည်။

မင်းရှင်စောသည် ခမည်းတော် အလောင်းစည်သူမင်း ကြီးနှင့်အတူ သာသနာနှစ် ၁၁၅၀ ကျော် သက္ကရာဇ် ၅၀၀ တော်၌ တိုင်းခန်းလှည့်တော်မူရာ မန္တလေးဖြစ်ပေါ်မည့် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ အလွန်လှပ ထူးဆန်းသော နွေအဆင်းရှိသော ရွှေကျီးနားသည်ကို မြင်တော်မူရာ မျှားမတ် ညောရှိတို့အား အကျိုးအကြောင်း မေးလေသောအခါ . .

“အရှင်ဘုရား၏ ဘုန်းကံပါရမီတော်ကြောင့် ရွှေကျီး နားသော ဌာန၌ ဘုရားတည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူရန် သာသနာတော်စောင့်နတ်တို့က နှိုးဆော်ခြင်းဖြစ်ပေသည်” ဟု လျှောက်ထားခဲ့ဖူးသောကြောင့် ထိုအရပ်၌ ဓာတ်တော် မွေ တော်များ ဌာပနာထား၍ စေတီတော် တည်ထားလေသည်။

စေတီတော်ကိုလည်း ရွှေကျီးနားသည်ကို မြင်တော် မူသည်ကို အစွဲပြု၍ ရွှေကျီးမြင်ဘုရားဟု ဘွဲ့တော်သမုတ်ခဲ့ သည်။ ရွှေကျီးမြင်ဘုရား လိုဏ်ဂူတော်အတွင်း၌လည်း ဆုတောင်းပြည့်ရွှေကျီးမြင် ရုပ်ပွားတစ်ဆူကိုလည်း ဓာတ် တော်မွေတော်များ ဌာပနာထည့်သွင်း၍ ကိုးကွယ်ခဲ့လေ သည်။

ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်ကြီး၏ ဒါယကာ မင်းရှင်စော ၏ ဘဝဇာတ်သိမ်းကား မလှရှာပေ။ ညီတော် နရသူသည် ခမည်းတော် အလောင်းစည်သူမင်းကြီးအား ရွှေဂူဘုရား အတွင်း၌ အဝတ်ပုဆိုးတို့ဖြင့်ဖိ၍ လုပ်ကြံကာ ထီးနန်းကို ရယူသလို နောင်တော်မင်းရှင်စောကိုလည်း ထီးနန်းတင်ပေး မည်ဟု မုသားစကားဆိုကာ နန်းတော်သို့ခေါ်ဆောင်ပြီး အဆိပ်ကျွေး၍ သတ်သောကြောင့် ကွယ်လွန်ခဲ့လေသည်။

စာရေးသူသည် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကြီးနှင့် ရွှေကျီးမြင် ဘုရားဒါယကာ မင်းရှင်စောအကြောင်းကို တွေးနေမိရင်း ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်း၌ သားတော် ကြီး မင်းရှင်စော ကောင်းမှုတော် ရွှေကျီးမြင်ရုပ်ပွားတော်နှင့် ခမည်းတော် အလောင်းစည်သူမင်းကြီး၏ ကောင်းမှုတော် ရုပ်ပွားတော်အဆူဆူသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် အတူ တကွ ကြွရောက်သီတင်းသုံး ကိန်းဝပ်စံပယ်ကြပုံကိုလည်း တအံ့တဩ တွေးတောဆင်ခြင်နေမိပြန်သည်။

သားအဖနှစ်ဦး၏ ကောင်းမှုတော် မြတ်စွာဘုရားများ သည် ဂန္ဓကုဋိတိုက်တစ်တိုက်အတွင်း၌ ကိန်းဝပ်တော်မူကြပြီး ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားများအဖြစ် သတ္တပါများ၏ ကောင်းကျိုး ချမ်းသာကို ပြည့်ဝစေသည်မှာလည်း အံ့ဩဖွယ်ရာပင် ဖြစ် သည်။

စာရေးသူသည် ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ယာရစ်ဖူးမြော်ပြီးနောက် ရွှေကျီးမြင်ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋိတိုက်အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းနန်းစဉ်ရုပ်ပွားတော်မြတ် များအား စိတ်အာရုံ၌ ပြန်လည်မြင်ယောင်လျက် ဇောင်းတန်း ရှိရာသို့ သွားရောက်နေစဉ် ဇနီးဖြစ်သူက သားဖြစ်သူနှင့် သမီး နန်းဟွမ်ခန်းတို့အား . . .

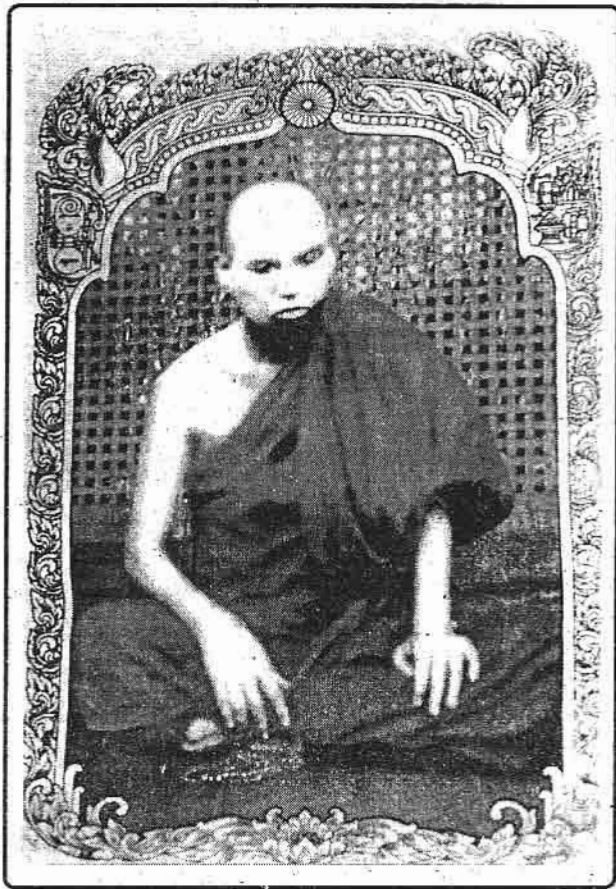
“အမေတို့ကို ကျောက်တော်ကြီးဘုရားကို ပို့ပေးဦး နော်၊ နောက်ဆုံးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရအောင်” ဟု ပြောရင်း မတ်တူး ကားလေး ရှိရာသို့ ဦးတည်သွားလေတော့သည်။

□ တက္ကသိုလ်ပျိုး

မှီခြမ်း

- ၁။ မန္တလေးမြို့ ရွှေကျီးမြင်စေတီတော်နှင့် ဗုဒ္ဓအံ့တော် နန်းစဉ်တန်ခိုးကြီး ဆုတောင်းပြည့်ဘုရားများ ရာဇဝင်သမိုင်း
- ၂။ မှန်နန်းမဟာရာဇဝင်တော်ကြီး ပထမတွဲ တတိယ အကြိမ် ၁၉၉၂
- ၃။ ကိုယ်တိုင် အကြိမ်ကြိမ်သွားရောက် ဖူးမြော်လေလာမှု

ဒီပဲယင်းမှ အာဇာနည် ထွက်သည်

ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးသော စစ်သူကြီး မဟာဗန္ဓုလ မွေးရပ်မြေ ဒီပဲယင်း။ ပေါ်ပေါက်လတ္တံ့သောတောင်သူလယ်သမား ခေါင်းဆောင် ဆရာစံ၏ မွေးရပ်မြေ ဒီပဲယင်းမြို့မှ ကြီးကျယ်သော ပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးသည် မြန်မာဘုရင် ပုဂံမင်းလက် ထက်တော်တွင် ဖွားမြင်ခဲ့ပေ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား လယ်တီဆရာ တော်ဘုရားကြီးပေတည်း။

ဒီပဲယင်းမြို့၊ စိုင်းပြင်ကြီးရွာ၊ ကတိုးရပ်ကွက်နေ ဦးထွန်းသာ+ဒေါ် ကျွန်းတို့မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၀၈ ခုနှစ် နတ်တော်လဆန်း ၁၃ ရက် အင်္ဂါနေ့ တွင် ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ မိဘများက မောင်

တက်ခေါင်ဟု အမည်မှည့်ကြသည်။ မောင်တက်ခေါင်သည် သားဦးဖြစ်ကာ သူ့အောက်တွင် လေးယောက်ရှိသေး၏။

မောင်တက်ခေါင်တို့ ဆွေမျိုး စာရင်းမှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

(၁) မောင်တက်ခေါင် (နောင်သော် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး)

(၂) ဦးတက်စွာ

(၃) ဦးတက်ပွား (ဦးကုမာရဟု ထင်ရှားငြား အသက်မရှည်)

(၄) ဦးတက်ထွား (ဦးကိတ္တိဟူသော ရဟန်းဘွဲ့တော်ဖြင့် ထင်ရှား၍ ဦးစံမြတ်ဟူ၍လည်း ခေါ်ကြသေးသည်။)

(၅) ဒေါ်မလေး

မောင်တက်ခေါင် ရှစ်နှစ်သား တွင် မိဘများသည် ဖျောက်ပင်ကျောင်း ဆရာတော် အရှင်နန္ဒဓဇထံ အပ်နှံကြသည်။ မောင်တက်ခေါင်သည် ဉာဏ်ကောင်းရကား အခြားကလေးများ တစ်နှစ်သင်ရမည့်စာကိုခုနှစ်ရက်ဖြင့်ရသည်။ သို့ကြောင့် ၁၅ နှစ်သား သာမဏေဝတ်ချိန်တွင် သင်ရိုးပိဋကစာပေများကို အဆုံးတိုင် တတ်မြောက်ခဲ့ပြီ။

သာမဏေကလေး၏ ဘွဲ့တော်မှာ "ရှင်ဉာဏဓဇ" ဖြစ်ပေ၏။ ထိုကိုရင်ကလေးသည် ထူးချွန်ထင်ရှားငြား ၁၈ နှစ်သားအရောက်တွင် သင်္ကန်းထားပြီး လူထွက်လိုက်တော့သည်။ သာမဏေ

www.burmeseclassic.com

တလေး၏ ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်မှုကို သိသောသူများနှင့် ဆရာရင်းဖျောက်ပင် ဆရာတော်တို့မှာ စိတ်မကောင်းကြချေ။

တစ်နေ့သော် ဖျောက်ပင်ဆရာတော်နှင့် မြင်ထင်ဆရာတော်တို့ ဆုံမိကြရာ မြင်ထင်ဆရာတော်က မောင်တက်ခေါင်အကြောင်း စကားစသည်။ သို့ရာတွင် ဖျောက်ပင်ဆရာတော်က လက်လျှော့နေပြီ။ သို့အတွက် မြင်ထင်ဆရာတော်သည် မောင်တက်ခေါင်ကို ရှေ့တော်သို့ ခေါ်၏။

“ဘယ့်နယ်လဲကွယ်၊ သင်္ကန်းပြန်ဝတ်မယ် မဟုတ်လား”

“မှန်ပါ၊ သင်္ကန်းပြန်ဝတ်ဖို့တော့ စိတ်ကုန်ပါပြီဘုရား”

“ဒီလိုဆိုရင် တောင်သူလုပ်ငန်း အလုပ်ကြမ်းကြီးတွေကိုလုပ်နိုင်ပါ့မလား”

“အလုပ်ကိုတော့ တွေ့မရှောင်လုပ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား။ ဒါပေမယ့် ဒီတောင်သူလုပ်ငန်းကိုတော့ ဆက်မလုပ်ချင်တော့ပါဘုရား။ တခြား သင့်ထော်ရာ သင်္ကန်းဝမ်းကျောင်းကို ရွာဖွဲ့လုပ်ကိုင်ရမှာပါ ဘုရား”

“သင်္ကန်းဝတ်ဖို့ တကယ်စိတ်ကုန်နေပြီထင်ရဲ့”

ဆရာတော်ကြီးသည် မောင်ထက်ခေါင် စိတ်လည်လာမည်လောဟူသည့် မျှော်လင့်ချက်ဖြင့် မေးခြင်းဖြစ်၏။

“မှန်ပါ၊ ဘုရား၊ စိတ်ကုန်နေပါပြီ”

“အေးလေ၊ ဒါလောက်တောင် သာသနာ့ဘောင်မှာ မပျော်ပိုက်သူကိုတော့ အတင်းမတိုက်တွန်းလိုပါဘူး။ သို့ရာတွင် အကြံတစ်ခုတော့ပေးချင်တယ်”

“မိန့်တော်မူပါ ဘုရား”

“ဒီလိုကွယ်၊ မင်းက ဉာဏ်ထားသွားဖြစ်တော့ ပိဋကတ်ဘက်မှာ ဆဲအတော်တတ်မြောက်နေပြီးဖြစ်တယ်ကွယ်။ လူပုံပန်းကလဲ အလုပ်ကြမ်းနဲ့ ဆောင်လေတော့ တစ်နေရာက လိုနေသည့်အတိုင်းအကျိုးကိုသင်ပြီး သင်ပေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ရင် ကောင်းလိမ့်မယ်ကွဲ့”

“မိန့်တော်မူပါ ဘုရား”

ဘူး”
“ပညာသင်ကြားမှု ဆိုတာမျိုးမှာတော့ နောက်မဆုတ်ဘဲ ကြိုးစားပြီးသင်ယူလိုပါတယ် ဘုရား”

ပညာနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် ပညာဉာဏ် ထက်မြက်သူတို့မှာ ထိုသဘောထား ရှိစမြဲ ဖြစ်သဖြင့် ဆရာတော်ကြီးက အားတက်သရော ဆက်လက် မိန့်တော်မူ၏။

“ကောင်းပြီ၊ ရဲထွက်ရွာမှာ ငါတို့ မိတ်ဆွေ ဦးဂန္ဓမာဆိုတဲ့ ဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးဟာ ဗေဒင်ဘက်မှာဖြင့်တစ်ဖက်ကမ်းခပ်တတ်မြောက်တဲ့အတွက် ကျော်စောတာတော့ ရှိသကဲ့သို့၊ ဗေဒင်ပညာမသင်ချင်ဘူးလား”

“တပည့်တော် ဗေဒင်ပညာ သင်ချင်ပါတယ် ဘုရား”

“အေး... ဗေဒင်ပညာ သင်ချင်ရင် ဦးဂန္ဓမာဆိုတဲ့ အပ်ပေးမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဗေဒင်ဘုန်းကြီးဆို ဗေဒင်ပညာ သင်ယူခိုက်မှာတော့ သင်္ကန်းပြန်ဝတ်ရလိမ့်မယ်၊ သင်္ကန်းဝတ်ကိုမှ သင်ပေးသတဲ့”

မောင်တက်ခေါင်သည် ပညာလိုလားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဗေဒင်ပညာသင်အပြီးတွင် သင်္ကန်းကိုချွတ်ပစ်ရန် မခက်ခဲဟု တွေးမိသဖြင့် အလွယ်တကူ ပြန်လည်လျှောက်ထား၏။

“ဗေဒင်ပညာ သင်ယူခိုက်မှာ သင်္ကန်းဝတ်ဖို့ ဝန်ခံပါတယ်ဘုရား”

ထိုဝန်ခံချက်ကိုရသဖြင့် မြင်ထင်ဆရာတော်ဘုရားကြီးမှာ များစွာကျေနပ်သွား၏။ ကာယကံရှင် ဦးဂန္ဓမာထံသို့လည်း ကြိုတင်၍ အကြောင်းစုံကို အကြောင်းကြားထားသည်။ ရဲထွက်ရွာမှ ဦးဂန္ဓမာမှာလည်း မောင်တက်ခေါင်မွေးစဉ်က ထူးခြားပုံ၊ ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ပုံများကို သိထားသဖြင့် ဗေဒင်ပညာကို ကြိုးစားပြီး သင်ပေး၏။

ရှစ်လမျှ ကြာမြင့်သောအခါ ကိုရင် ရှင်ဉာဏစေသည် ဗေဒင်လက်ရိုး

နှင့်တကွ မကာရန္တတွက်ပုံ၊ ဘုတ္တိတွက်ပုံ၊ နေသရ လသရ အာယုဒါယ စံသည်တို့ကိုပါ သင်ကြားတတ်မြောက်ပြီးဖြစ်၍ မိမိ၏ ငယ်ဆရာရင်း ဖျောက်ပင်ဆရာတော်ထံ ပြန်လည်ကြွရောက်လာခဲ့လေ၏။ ထိုအကြောင်းကို ကွယ်လွန်ပြီးသူ ဆရာကြီး လယ်တီပဏ္ဍိတဦးမောင်ကြီးက ဤသို့ မိန့်ကြားတော်မူ၏။

“ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ‘ငါက ဗေဒင်အားကိုးပြီး ထမင်းအိုးတည်တော့မလို့၊ ကံကောင်းလို့ သင်္ကန်းဝတ်လာရတာ၊ ငါ့ဆရာကြီးများ ငါ့အပေါ်မှာ အလွန်မြှင့်မြင်ပြီး ကျေးဇူးတော်ကြီးမားလှပါပေတယ်’ လို့ မိန့်ကြားခဲ့ဖူးသကဲ့”

သို့ဖြစ်သဖြင့် မောင်တက်ခေါင်သည် ရှင်ဉာဏစေပြန်ဖြစ်ကာ ဗေဒင်ပညာသင်ယူသည်။ ဗိုလ်လင်္ကာ၊ ဇာတာဖွဲ့လင်္ကာနှင့် လက်ရိုးတွက်နည်းလင်္ကာများကိုလည်း ဖွဲ့ဆိုစီကုံးတော်မူခဲ့၏။ တစ်ဖန် မဟော်ဇာတ်ထုပ်၊ မဟော်ကျေးစေခန်းပျို့များအပြင် အခြားရတုကဗျာများ၊ ရှင်လောင်းလှည့်ရာတွင် ရွတ်ဆိုကြသည့် ရွတ်တိုက်ရတုများ (သျှိုးလိုက်ရတုများ) ကိုလည်း စီကုံးရေးသားလျက် သာသနာတော်၌ ပျော်ပိုက်မှန်းမသိပျော်ပိုက်နေပြီ။

ရှင်ဉာဏစေသည် သက်တော် (၁၉)နှစ်တွင် တစ်ဝါဆိုပြီးနောက် ရဟန်းပြုရေးကိုစွဲ ပေါ်ပေါက်လာ၏။ စကားပြောလျှင် လေးတွဲခုံညားစွာ မိန့်တော်မူတတ်သော ရှင်ဉာဏစေသည် ဉာဏ်ပဋိဘာန် စူးရှထက်မြက်သည်နှင့်အမျှ ဝီရိယရှိတော်မူ၏။ စာကို များစွာမကျက်ဘဲ အဓိပ္ပာယ်ကြံဆတော်မူလေ့ရှိသော ထိုသာမဏေကျော်တွင် မယ်တော်ဒေါ်ကျေးဘက်မှ အစ်မဖြစ်သူ ဒေါ်ဖုန်းနှင့် ညီမ ဒေါ်ပုန်း ဟူ၍ရှိ၏။

တစ်ဖန် ခမည်းတော် ဦးထွန်းသာဘက်၌လည်း အစ်ကိုဦးထွန်းအောင်နှင့် နှမတစ်ယောက်ရှိသည်။ တစ်နေ့သောအခါ ထွေးတော်ဒေါ်ဖုန်းဘက်မှ အသံများထွက်လာသည်။

“အစ်မတို့မှာ ကိုရင့်ကို ရှင်လဲ ပြုခဲ့ရပြီ။ ဆွမ်းတော် ကွမ်းတော်ကိုလဲ ရှင်သာမဏေဘဝမှာ လှူဒါန်းခဲ့ရပြီ။ ဒါကြောင့် တူမောင်ကို ရဟန်းခံပေးပါရစေ”

သို့ဖြင့် ဦးကံစနှင့်ဒေါ်ဖုန်းတို့သည် ရဟန်းဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများဖြစ်လာကြ၏။ ဆရာရင်း ဖျောက်ပင် ဆရာတော်မှာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာဖြစ်ကာ မြင်ထင်ဆရာတော် စသော သံဃာတော် နှစ်ကျိပ်ကျော်တို့မှာ ကမ္မဝါစာ ဆရာများ ဖြစ်ကြပေ၏။

ရှင်ကျော်ကိုဒုင် ရှင်ဉာဏဓဇသည် မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၂၂၈ ခုနှစ် ကဆုန်လဆန်း ၇ ရက်နေ့တွင် မြင့်မြတ်သော ရဟန်းအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူ၏။ စတုပါရီသုဒ္ဓိသီလဖြင့် ပြည့်စုံ၍ သိက္ခာပုဒ်များကို အသက်ကဲ့သို့ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းတော်မူ၏။

ရဟန်းတော် ဦးဉာဏဓဇသည် စာကြည့်လည်း ဝါသနာပါတော်မူ၏။ ပထမဆုံးဝါတို မိမိနေရပ် ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်၏ ခြေရင်းမှာပင် ဝါကပ်သီတင်းသုံးတော်မူ၏။ စာတိုက်ကြီးဝါးလုံးရှိ မြန်မာနိဿယ စာပေများကို ကြည့်ရှုတော်မူ၏။ ထိုမျှဖြင့် အားမရမတင်းတိမ်သော ဦးဉာဏဓဇသည် မြင်ထင်ဆရာတော်၏ကျောင်းရှိ ပေစာထုပ်များကိုပါ ထုတ်ယူဖတ်ရှုတော်မူ၏။

ဦးဉာဏဓဇ ရဟန်းပြုတော်မူချိန်တွင် ပုဂံမင်းနန်းကျပြီး မင်းတုန်းမင်းနန်းတက်သည်။ အင်ကြင်းကြာအံ့ ရတနာပုံ အရ ၁၂၂၁ ခုနှစ်တွင် ရတနာပုံရွှေမြို့တော်ကြီးကို တည်ထောင်ဖန်ဆင်းတော်မူသည်။ ထိုမင်းသည် အေးဆေးသော်ငြား သူတို့၏ကျွန်းကျော်မှုကို အသိအမှတ်မပြုသဖြင့် နယ်ချဲ့တို့ မကျေနပ်ကြပေ။ မင်းတုန်းမင်းသည် တရားသမားဖြစ်ငြား သူညီကနောင်မင်းက တိုင်းပြည် ခေတ်မီချင်၏။ တိုးတက်ချင်၏။ ရေရှည်တွင် မြန်မာပြည်ကြီး ခေတ်မီတိုးတက်လာပါလျှင် ဦးစွာအခက်ကြုံရ

မည့်သူမှာ ရခိုင်၊ တနင်္သာရီ၊ အာသံနှင့် အောက်မြန်မာပြည်ကို လူယူထားသော အင်္ဂလိပ်ဖြစ်၏။

အင်္ဂလိပ်တို့သည် မြန်မာပြည်တိုးတက်မည်ကို မလိုလားပေ။ သို့အတွက် မြင်ကွန်းစားနှင့် မြင်းခုံတိုင်စားတို့ကို မြှောက်ပေးသည်။ အမြော်အမြင်ကင်းမဲ့သော မင်းသားများသည် ခမည်းတော်ကို နန်းချရန်အတွက် ဘထွေးတော်ကို ဦးစွာလုပ်ကြံကြသည်။

နေပြည်တော်သို့တက်ပြီး ပညာသင်ရန် စိတ်ကူးနေသော ဦးဉာဏဓဇမှာ ထိုအရေးအခင်းကြောင့် စိုင့်ပြင်ရွာမှ မုခွာနိုင်။ တစ်ဖန် မြင်ကွန်း၊ မြင်းခုံတိုင်ကိစ္စအပြီးတွင် ကနောင်မင်းသား၏ သားတော်များဖြစ်ကြသော ပန်းထိမ်းမင်းသား၊ ကြေးမြင့်မင်းသား၊ တိုင်တားမင်းသား၊ တောင်ပုံမင်းသားတို့၏ ပုန်ကန်မှုပါ ဆင့်ကဲလာပြန်သောအခါ တိုင်းရေးပြည်ရေးမှာ တော်တော်နှင့် မအေးချမ်းတော့ပေ။

ရတနာပုံနေပြည်တော်ကြီးမှာ မြို့သက် ခုနှစ်နှစ်အရတွင် ဧရာမဦးဘေးကြီးနှင့် ကြုံရ၏။ ၁၂၂၈ ခုနှစ် ကဆုန်လဆန်း ၅ ရက်တွင် ရွှေမြို့တော်အနောက်မျက်နှာမှစတင်၍ မီးလောင်သည်။ ဘုန်းကြီးကျောင်းများအပါအဝင် အိမ်ခြေပေါင်း ၃၈၀၀ ခန့် မီးလောင်ကျွမ်းခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်သောကြောင့် ဦးဉာဏဓဇမှာ တစ်နှစ်နီးပါးခန့် စောင့်ဆိုင်းနေခဲ့ရ၏။ ၁၂၂၉ ခုနှစ် နယုန်လဆန်း ၅ ရက်နေ့ကျမှ နေပြည်တော်သို့ကြွနိုင်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကားလမ်း၊ ရထားလမ်း မရှိသေးရကား ဦးဉာဏဓဇမှာ စိုင့်ပြင်ကြီးရွာမှ မုံရွာမြို့အရောက် ခြေကျင်ကြွတော်မူရ၏။

အချိန်အခါမှာ သာသနာပြုမင်းမင်းတုန်းမင်း စိုးစံတော်မူလျက်ရှိ၏။ ရတနာပုံရွှေမြို့တော်ကြီးတွင် ကျောင်းတိုက်ပေါင်း ၄၀၀ ကျော် ရှိသည်။ ကျောင်းတိုက်တစ်တိုက်လျှင် သံဃာ

တော်ပေါင်း ၂၀၀၀ မှ ၃၀၀၀ အတွင်း မှီတင်းသီတင်းသုံးတော်မူကြ၏။

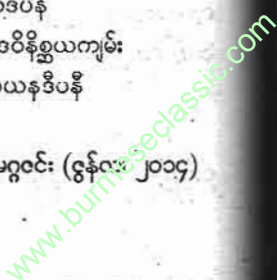
ရဟန်းတော် ဦးဉာဏဓဇ ရောက်သွားသောကျောင်းမှာ ရွှေမြို့တော်၏မြောက်မျက်နှာ မန္တလေးတောင်ခြေရင်းရှိ “မဟာဇောတိကာရာမ” မည်သော စံကျောင်းတိုက်ကြီးဖြစ်သည်။ ဦးစီးနာယကမှာ အရှင်သုဒဿနဖြစ်၏။ ဦးဉာဏဓဇသည် စံကျောင်းတိုက်တွင်းရှိ ခရေပင်ကျောင်း၌ နေခွင့်ရသည်။

စံကျောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဦးဉာဏဓဇကို စလင်းဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတထံတွင် အပ်နှင်းပေးသည်။ ဦးဉာဏဓဇသည် စလင်းဆရာတော်ထံ၌ ဆိုဝါနှင့်တက်၍ ဆရာတော်ဘုရားကြီးထံမှာ လိုက်ဝါနှင့်သင်သည်။

ဦးဉာဏဓဇသည် ထိုကျောင်းတိုက်ကြီး၌ ဆယ်ဝါမျှ ပညာသင်အပြီးတွင် ပဉ္စမသင်္ဂါယနာတင် ပွဲတော်ကြီးနှင့် ကြုံရသည်။ ကထာဝတ္ထုပါဠိတော်ကြီးကို ဗြဟ္မတိုက်တော်၌ တစ်ပါးတည်း ပြန်ဆိုခဲ့ရသည်။ ထို့နောက် ၁၂၂၆ ခုနှစ် ဝါဆိုလတွင် ‘ပထမစာတော်ချ’ ဘွဲ့ကို မင်းတုန်းမင်းတရားကြီးကိုယ်တော်တိုင် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းသည်ကို ခံရ၏။

ထိုခေတ် ထိုအချိန်က အဘိဓမ္မတ္ထဝိဘာဝနီမည်သော ဋီကာကျော်နှင့် မဏိသာရမဂ္ဂုသာဋီကာတို့ကို စာသင်သားများ သုံးစွဲခွင့်မရကြချေ။ အကြောင်းမှာ ချွတ်ချော်မှားယွင်းမှုများခြင်း၊ အနှစ်မဲ့သော ကျမ်းလေးကြီးဖြစ်ခြင်းများကြောင့်ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်သဖြင့် ဦးဉာဏဓဇသည် ထိုကျမ်းများ၏ ချွတ်ယွင်းမှုများကို ဖယ်ရှားလျက် ‘ပါရမီဒီပနီ’ ကို ပြုစုတော်မူသည်။ ရဟန်းဝါ ၁၄ ဝါအရတွင် ပထမဆုံး ပြုစုသောကျမ်းဖြစ်၏။ ထိုမှတစ်ပါး လယ်တီဆရာတော် ဘုရားကြီးအဖြစ်တွင် ပြုစုသော ကျမ်းများနှင့် သော် တစ်ရာကျော်၏။ ၎င်းတို့မှာ . .

- (၁) လက္ခဏဒီပနီ
- (၂) ဥပသမ္ပဒဝိနိစ္ဆယကျမ်း
- (၃) မဟာသယနဒီပနီ

- (၄) ဝိဇ္ဇာမဂ္ဂဒီပနီ (၄၄) ဥတ္တမပုရိသဒီပနီ (၇၉) ဝိပဿနာဒီပနီကျမ်း
- (၅) သမ္မပ္ပလာပဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၄၅) ဒါနဒီပနီ (၈၀) ဓာတ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း
- (၆) ဒဠိကမ္မဒီပနီ (၄၆) နိဗ္ဗာနဝိသုဒ္ဓိနာကျမ်း (၈၁) လန်ဒန်ပါဠိဒေဝီပုစ္ဆာ ဝိသုဒ္ဓိနာ အကျယ်
- (၇) မူလပရိယယသုတ္တန္တဒီပနီ (၄၇) ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ သစ္စာ အလင်းကျမ်း (၈၂) လန်ဒန်အာကာသဒီပုစ္ဆာ ဝိသုဒ္ဓိ နာကျမ်း
- (၈) ပရမတ္ထသံခိပ်အကျဉ်း (၄၈) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒဒီပနီ (၈၃) ဓမ္မဒီပနီ
- (၉) အာဇီဝဋ္ဌမကသီလ အဆုံးအဖြတ် (၄၉) ပါရမီဒီပနီ (၈၄) သာသနသမ္ပတ္တိဒီပနီပါဠိ (ပါဠိ)
- (၁၀) ဗောဓိပက္ခိယဒီပနီ (၅၀) ပရမတ္ထသံခိပ်ကျမ်းအကျယ် (၈၅) ပရမတ္ထဒီပနီနိဿယ
- (၁၁) အနတ္တဒီပနီကျမ်းဟောင်း (၅၁) ဝိနယသံခိပ်ကျမ်းအကျဉ်း (၈၆) နိရုတ္တိဒီပနီနိဿယ (ဝုတ္တိမောဂ္ဂ လာန်ဋီကာနိဿယ ဟုလည်း ခေါ်)
- (၁၂) သောဝါသီကပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ ကျမ်း (၅၂) အတ္တာနတ္တပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာကျမ်း (၈၇) သသင်္ခါရ အသင်္ခါရ ဝိနိစ္ဆယ
- (၁၃) သောမနသုပေက္ခာဒီပနီ (၅၃) နိယာမဒီပနီ (၅၅) စတုသစ္စဒီပနီ (၈၈) သိက္ခာဂဟနဝိနိစ္ဆယ
- (၁၄) နိယာမဒီပနီ (ပါဠိ) (၅၄) ဣဏပရိဘောဂဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၈၉) စေတီယင်္ဂနဝိနိစ္ဆယ
- (၁၅) နိရုတ္တိဒီပနီ (ပါဠိ) (၅၅) ပဌာနဒွေသကျမ်းအကျယ် (၉၀) ဥပသမ္ပဒ ဝိနိစ္ဆယ
- (၁၆) ပရမတ္ထဒီပနီ (ပါဠိ-ဋီကာမော်) (၅၆) ဝိရတီသီလဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၉၁) သတ်ပုံသံခိပ်
- (၁၇) အနုဒီပနီပါဠိ (ပါဠိ) (၅၇) ဒီယာသနဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၉၂) သင်ပုန်းကြီးသံခိပ်
- (၁၈) သမ္မာဒိဋ္ဌိဒီပနီပါဠိ (ပါဠိ) (၅၈) သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၉၃) အာဝေဏီကဂုဏ်တော်ပါဠိ နိဿယ
- (၁၉) ပဓာနသုတ်ပါဠိနိဿယ (၅၉) သရဏဂုံဝိနိစ္ဆယကျမ်း (၉၄) သောတာပန်ပုစ္ဆာအဖြေကျမ်း
- (၂၀) ဂါရဝဝိနိစ္ဆယပါဠိ (ပါဠိ) (၆၀) ဒွန်ရဟန်းခံကမ္မဝါ (၉၅) နိဗ္ဗာနဝိသုဒ္ဓိနာ
- (၂၁) ပစ္စင်္ဂဒီပနီပါဠိ (ပါဠိ) (၆၁) ပရိယတ်ကမ္မဝါ (၉၆) ရုပ်ပိုင်းအကျဉ်း
- (၂၂) အာဟာရဒီပနီ (၆၂) ခရစ်ယာန်ဝါဒပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ ရှင်းလင်းချက် (၉၇) ဥရောပဗုဒ္ဓဘာသာ အလင်းပြ ကျမ်း
- (၂၃) ဘယဝိနာသကဒီပနီ (၆၃) လန်ဒန်ပါဠိဒေဝီပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ ပါဠိ (ပါဠိ) (၉၈) ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒအကျဉ်းလင်္ကာ
- (၂၄) သဒ္ဓသံခိပ်ကျမ်းအကျဉ်း (၆၄) ဗုဒ္ဓဘာသာ၊ ဗြာဟ္မဏဘာသာ ရှင်းလင်းချက် (၉၉) သံဝေဂလေးချိုးနှင့် အဓိပ္ပာယ် အဖွင့်
- (၂၅) ပဌာနဒွေသဒီပနီ (၆၅) ဉာဏ်အသင်း၊ မာန်အသင်း၊ ခန္ဓာအသင်း ရှင်းလင်းချက် (၁၀၀) ပုဏ္ဏောဝါဒကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း
- (၂၆) လန်ဒန်ပါဠိဒေဝီပုစ္ဆာဝိသုဒ္ဓိနာ ကျမ်း (၆၆) ဝိကာလဘောဇနာသိက္ခာပုဒ် အဆုံးအဖြတ် (၁၀၁) လယ်တီမင်္ဂလသုတ္တန်
- (၂၇) အလင်းကျမ်း (၆၇) ဉာဏ်အသင်း၊ မာန်အသင်း၊ ခန္ဓာအသင်း ရှင်းလင်းချက် (၁၀၂) ဖော်ပြပါ လယ်တီဒီပနီကျမ်း
- (၂၈) ကမ္မဋ္ဌာန်းကျမ်း (၆၈) ဝိပဿနာဒီပနီ (၁၀၃) များသည် စုစုပေါင်း (၁၀၀)ကျမ်းရှိကာ
- (၂၉) အနတ္တနိသံသကျမ်း (၆၉) သာသနာသမ္ပတ္တိဒီပနီ (၁၀၄) ကျောက်ထက်အက္ခရာတင်ပြီးဖြစ်၏။
- (၃၀) သုကုမာရမဂ္ဂဒီပနီ (၇၀) မဟာသရဏဂုံတော်ကြီး (၁၀၅) ကျောက်ထက်အက္ခရာ မတင်ရသေး
- (၃၁) ဝဋ္ဌိရဒီပနီ (၇၁) သာသနဒါယဇ္ဇဒီပနီ (၁၀၆) သော စာများလည်းရှိ၏။ ယင်းတို့မှာ
- (၃၂) ဝဋ္ဌိရကဗျာကျမ်း (၇၂) နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူစက်ပရိတ်တော် ကြီး (၁၀၇) “လယ်တီပုစ္ဆာ အဖြေပေါင်းချုပ်ကျမ်း
- (၃၃) သတ်ပုံသံခိပ် (၇၃) ဂေါဏသုရာဒီပနီ (၁၀၈) ကြီး ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊ တတိယတွဲ”
- (၃၄) ရူပဒီပနီ (၇၄) ရောဂန္ဓရဒီပနီ (၁၀၉) တို့ဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် သာမဏောဘဝ
- (၃၅) သစ္စတ္တဒီပနီ (၇၅) ဒဠိကမ္မဒီပနီနိဿယ (၁၁၀) တွင် ရေးခဲ့သော ကျေးဇူးတုများနှင့်
- (၃၆) သစ္စတ္တဒီပနီ (၇၆) သာသနဝိသောဓနီကျမ်း (၁၁၁) အခြားစာများ ဖြစ်သည်။
- (၃၇) သစ္စတ္တဒီပနီ (၇၇) သာသနဝိသောဓနီ ဒုတိယတွဲ
- (၃၈) နိဗ္ဗာနဒီပနီ (၇၈) သာသနဝိသောဓနီ တတိယတွဲ

□ ဆင်ဖြူကျွန်းအောင်သိန်း

ရွှေဂူနီကျောက္ကာဘုရား

မင်းဆက်ပိုင်

သိက္ခာအတွက် အဆိပ်တစ်ခွက်ပဲ လိုတယ် ဆိုတရောတီး သက်သေပြခဲ့။

ရွှေဂူနီ ကျောက္ကာဘုရားသို့ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ် ၂၀ လောက်က တစ်ခါရောက်ဖူးပါတယ်။ ဒီတစ်ခါ ပြန်ရောက်ရဦးမယ်ဆိုတော့ အရင်က ဘုရားပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေကို မမှတ်မိဘူးဖြစ်နေတယ်။

မုံရွာမြို့ထဲကအထွက် တစ်ဖက်တစ်ချက် တမာပင်တန်းလေးတွေက တကယ့်ချစ်စရာပါ။ ကားမောင်းနေသူက ...

“ဆရာ ဓာတ်ပုံရိုက်လိုက်ပါလား” လို့ ပြောပေမယ့် ကျွန်တော့်ကင်မရာက အဝေးမဆွဲတဲ့အတွက် မရိုက်ဖြစ်ဘဲ နေလိုက်ပါတယ်။ အတိတ်ကို ပြန်ပြောနိုင်တဲ့ ပြန်ပြန်ဆိုတဲ့ အထဲမှာ ဓာတ်ပုံပါသလို အနုပညာလည်း ပါပါတယ်။

အနုပညာဆိုတာ ဘာလဲလို့မေးရင် အဖြေက/တော်တော်ကျယ်ပြန့်မယ်သဘောမှာ ရှိပါတယ်။ အတိုချုံးအနေနဲ့ အနုရသသဘော တင်ပြချက်တွေအားလုံးကို အနုပညာလို့ ခေါ်တာပါ။ တစ်နည်းအားဖြင့်တော့ အကြောင်းအရာတစ်ခု၊ အကောင်အထည်တစ်ခုကို မူလအတိုင်း ပုံတူပွားတာကို လက်မူပညာလို့ခေါ်ပြီး အဲဒီအပေါ်မှာ ခံစားချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ အသစ်တစ်ဖန် ပြန်လည်တင်ဆက် ပြသတာကိုတော့ အနုပညာလို့ ခေါ်ပါတယ်။

အနုပညာရဲ့သဘောက ရင်ထဲကနေ ခံစားချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ ဖြစ်လာတာပါ။ သဘာဝနဲ့ တူချင်မှတူမှာပါ။ တစ်ခါတလေ သဘာဝထက် ပိုချင်ပိုမယ်။ သဘာဝထက် နည်းချင်နည်းမယ်။ သဘာဝထက် လွဲချင်လွဲမယ်။ ပုံသေသတ်မှတ်ထားလို့ မရပါဘူး။

အချို့က အနုပညာ ဘာလုပ်ရမှာလဲ။ ချက်စားပြုတ်စားလို့ မရဘူးလို့ ပြောတာကို ကြားဖူးကြမှာပါ။ အနုပညာရဲ့ တန်ဖိုးဟာ လူ့အသိုက်အဝန်းလူတစ်ယောက်ရဲ့ ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကို မြှင့်မားစေပါတယ်။ အဲဒါကိုမသိတဲ့ လူပြန်တွေနဲ့ စကားပြိုင်မပြောတာက အကောင်းဆုံးဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

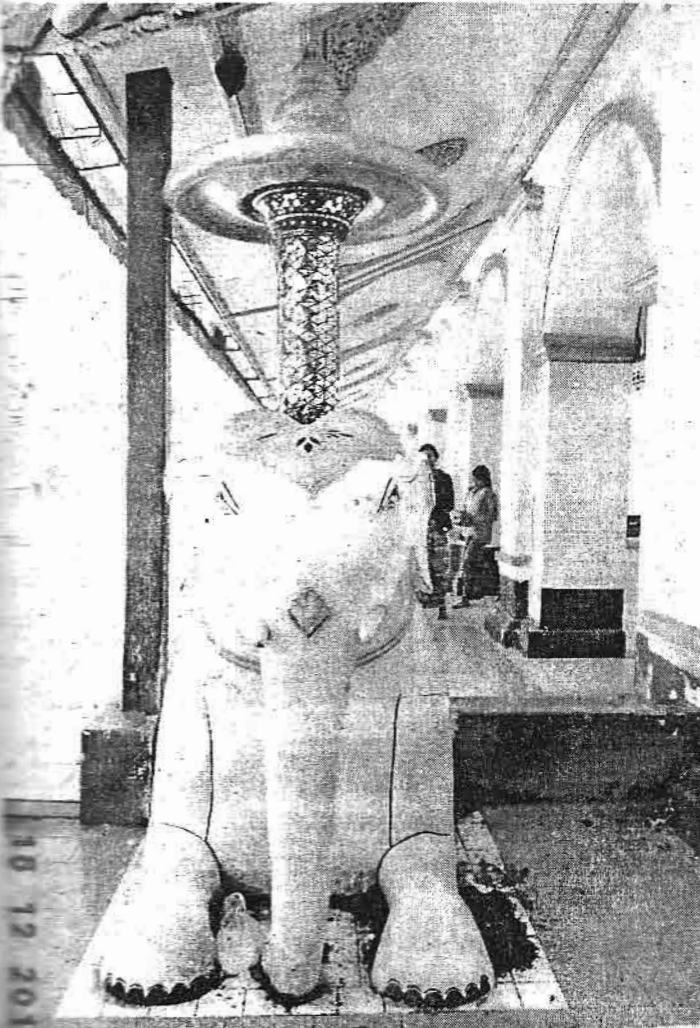
လူပတ်ဝန်းကျင်မှာ လူပြန်တွေ အတ္တကြီးသူတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ သူတို့က သိက္ခာဆိုတာ ဘာမှန်းမသိကြပါဘူး။ အဲဒါနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော်က ကဗျာလေးကို ဆက်ရေးမိပါတယ်။ အဝါရောင်လူတချို့ ပျို့တက်ချင်တဲ့ ဟိတ်ဟန်ထုတ်ပုံက မျက်လုံးပြူးပြူး နားကြီးကြီးနဲ့ အများခင်းထားတဲ့လမ်းမှာ ကောက်သင်းကောက်နေတာ။ အဲဒီလို အဝါရောင်လူတွေ ကျွန်တော်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိနေတာတွေဖူးကြမှာပါ။ ကျွန်တော် ရွှေဂူနီဘုရားရောက်တော့ အဝါရောင်နေ

www.burmeseclassic.com

16 12 2013

စေတီရံများကို ပူးတွေရစဉ်

16 12 2013

ဘုရားတန်ဆောင်းဘေးက ဆင်ဖြူတော်ပုံ

သည် တစ်ဦးစ နှစ်ဦးစကို တွေ့လိုက်ရ ပါတယ်။

ရွှေဂူနီဘုရားကို ဖူးအပြီး ဘုရား ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဓာတ်ပုံလိုက်ရိုက်နေချိန် ဖွာ ဇနီးသည်ကတော့ ဈေးသည်နှစ်ဦး ဝိုင်းပတ်ရောင်းနေတဲ့ နေရာကနေ ရုန်း မထွက်နိုင်ဖြစ်နေပါတယ်။

ဪ... သူတို့ ဈေးရောင်း ချင်လို့ပဲလေဆိုပြီး ဘုရားပတ်ဝန်းကျင် ကို ဆက်လက်လေ့လာနေပြီး ရွှေဂူနီ အမည်တွင်ရတဲ့အကြောင်းကိုမေးကြော မိပါတယ်။

ရွှေဂူနီဘွဲ့တော်ရတဲ့ အကြောင်း က ပစ္စေကဗုဒ္ဓအရှင်တို့ သီတင်းသုံး တော်မူရာ ဂန္ဓမာဒနတောင် နန္ဒမူ ရွှေ ပတ္တမြား၊ ငွေ လိုက်ဂူကြီးသုံးခုပေါ်မှာ အခြေခံခဲ့တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လိုက်ဂူ တောင်နံရံကို ရွှေချထားရင် ရွှေဂူဘုရား၊ ထုံးဖြူဖြူသုတ်ထားရင် ရွှေဖြူဘုရား၊ နီမြန်းတဲ့ ပတ္တမြားအရောင်သုတ်ထားရင် ရွှေဂူနီဘုရားလို့ ဘွဲ့အမည် ခေါ်ဝေါ် ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

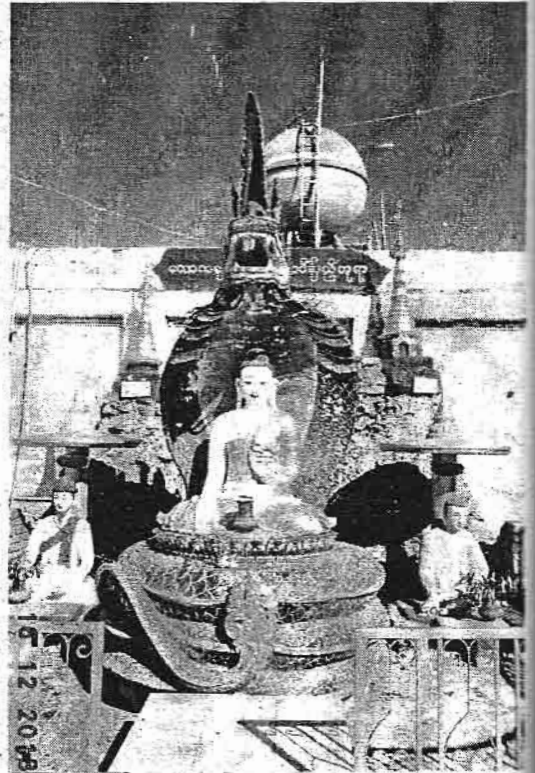
ဘုရားပတ်ဝန်းကျင်ကို လေ့လာ ပြီး မုခ်ဦးဝကိုထွက်အလာ ဇနီးသည်နှင့် ဈေးသည်နှစ်ဦး လုံးပတ်နေတာ တွေ့ရ ဆဲပါပဲ။ အဲဒီအခြေအနေက မဟုတ် တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်က ...

“သမီးတို့ရယ် ဈေးရောင်းတာ မလွန်လွန်းဘူးလား၊ အတင်းထိုးရောင်း နေတော့ ဘုရားလာဖူးတာ စိတ်ညစ်ရ တာပေါ့” ပြောမိပါတယ်။ ပြောသာပြော ရတယ် သူတို့ နားလည်ပုံမရပါဘူး။

ဘာကြောင့် နားမလည်တာလဲ။ အသိတရား အားနည်းနေလို့လား။ အသိတရားဆိုတာက ဘယ်အရာကို ရှောင်ရမယ်၊ ဘယ်အရာကို ဆောင်ရ မယ်ဆိုတာပဲ။ စည်းကမ်းမဲ့တာကို သိတဲ့ တိစ္စ၊ မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တာကို သိတဲ့ကိစ္စတွေဟာ အသိတရားတွေပဲ။ မိမိကြောင့် သူတစ်ပါး စိတ်အနှောင့် အယှက် မဖြစ်စေရဘူး၊ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး မဖြစ်စေရဘူး၊ အသိတရားဆိုတာ ယဉ်

ရွှေဂူနီစေတီတော်

နဂါးရုံဘုရားအား ဖူးတွေ့ရစဉ်

သူရဿတီမယ်တော်ပုံကို တွေ့ရစဉ်

ကျေးမူတစ်ခုပဲ။ အဲဒီလို အသိတရားတွေ အားနည်းနေတော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ဘုရားလာဖူးရတာ မသာမယဖြစ်ရတာပေါ့။

စကားနည်း ရန်စဲ အနေနဲ့ ကျွန်တော်ဘာမှ ထပ်မပြောတော့ပါဘူး။ ဈေးသည်အချို့တော့ကျွန်တော်

တို့ မိသားစုအနား ကပ်ပါလျက်ပါပဲ။ အိမ်သာသွားလည်း အိမ်သာနားအထိ လိုက်ပါတယ်။ ကားရှိရာ ပြန်လာတော့လည်း လိုက်လာပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့နဲ့ ပါလာတဲ့ ဘုရားဖူးအချို့ အားနာပါးနာနဲ့ ဝယ်ပေးလိုက်တာကို တွေ့ရပါတယ်။ သူတို့တစ်တွေ ရစ်သီရစ်သီနဲ့ ဈေးရောင်းနေတော့ နားမခံနိုင်တဲ့အဆုံး “ကဲ ကားပေါ်တက်ကြ၊ ကားတံခါး ပိတ်ထား” လို့ ပြောရတဲ့အခြေအနေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။

သူတို့ကို ကျွန်တော် ဘာမှ မပြောလိုတော့ပါဘူး။ အနားယူနေတဲ့ သစ်ပင်ရိပ်အောက်ကနေပြီး ရွှေဂူနီစေတီတော်ကို ဖူးမြော်မိပါတယ်။

သာလွန်မင်းတရားကြီးလက်ထက်မှာ ကျောက္ကာရွာက မောင်ဆုအောင်ကို သိကြားမင်း ပူးကပ်ပါတယ်။ မောင်ဆုအောင်ရဲ့ ပြောကြားမှုကြောင့် သိရိမ္မောသောကမင်းကြီး တည်ခဲ့တဲ့ ကျောက်စေတီငယ်ကို ရွာတွေ့ခဲ့ပါ

တယ်။ အဲဒီ ကျောက်စေတီငယ်ကို ရွာသူ ရွာသားများက ဌာပနာပြီး ရွှေဂူနီစေတီတော်ကို တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တာ ယနေ့တိုင်ပါပဲ။

ရွှေဂူနီစေတီတော်ကို ဖူးမြော်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါ ဈေးသည်လေးတွေမတွေ့ရတော့ပါဘူး။ ကားတံခါးပိတ်ပြီး တက်ထိုင်နေကြတော့ သူတို့ဈေးရောင်းတာ ခက်သွားပုံရပါတယ်။ သူတို့လေးတွေရဲ့ အနေအထားကို ကြည့်ပြီး အဆိုတော်သန်းထွန်းလေးရဲ့ “ကျောက္ကာရွာဟာ တစ်ဖို့လှပ သာယာသည်” ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးကို ကြားယောင်မိလိုက်ပြန်ပါတယ်။ ကျောက္ကာရွာပတ်ဝန်းကျင်လေးက လှပသလို အားလုံး အားလုံးလည်း လှပသာယာစေချင်ပါတယ်။

အလှအပဆိုတာ မင်္ဂလာတစ်ပါး မဟုတ်လား။ လှတာက အပြစ်မရှိပါဘူး။ အလှအပကို ထိခိုက်အောင်လှတာကမှ အပြစ်ဖြစ်တာပါ။

www.burmeseclassic.com

အလှူဆိုတဲ့နေရာမှာ ရုပ်အလှူနဲ့ စိတ်အလှူဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ရုပ်အလှူဆိုတာက သဘာဝတောတောင်နဲ့ ပြုပြင်ဖန်တီးထားတဲ့ အရာတွေပါပဲ။ စိတ်အလှူ ဆိုတာက သည်းခံမှု၊ မေတ္တာတရား၊ ကိုယ်ချင်းစာမှု၊ နားလည်မှုတွေပါပဲ။ ရုပ်အလှူပဲရှိပြီး စိတ်အလှူမရှိရင် တန်ဖိုးမရှိပါဘူး။ ရုပ်အလှူရှိပြီး စိတ်အလှူ ရှိမှသာ တန်ဖိုးရှိမှာပါ။

စောစောက ဈေးသည်တစ်ဦး နှစ်ဦးအကြောင်း ကျွန်တော် နည်းနည်းပြောချင်ပါသေးတယ်။ အဲဒီဈေးသည်တစ်ဦး နှစ်ဦး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးမထား မလေးစားကြသလိုပါပဲ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် တန်ဖိုးထားရင်၊ လေးစားရင် ဈေးသည်ဆိုတဲ့ သိက္ခာနဲ့ ဘုရားဖူးတွေကို မဝယ်မချင်း အတင်းထိုးရောင်းမယ် မထင်ပါဘူး။

ကျွန်တော်တို့ဟာ လူ့ဘဝ ရလာပြီဆိုကတည်းက ထမင်းစားဖို့၊ နေဖို့ ထိုင်ဖို့ အလုပ်တစ်ခုခုကို မဖြစ်မနေ လုပ်ရမှာပါ။ ဒီနေရာမှာ အချို့က ဝါသနာပါတဲ့အလုပ်၊ ဝန်ထမ်းအလုပ်၊ အရာရှိအရာခံအလုပ်ကို လုပ်ကြပေမယ့် အချို့က ဈေးသည်အလုပ်ကိုလုပ်ကြပါတယ်။ ဘာအလုပ်ပဲလုပ်လုပ် အလုပ်ဟူသမျှ ဇုန်ရှိစွာဆိုသလို တန်ဖိုးလည်း ရှိတာပါပဲ။

ဈေးရောင်းတဲ့သူဟာ ကိုယ့်မှာ ဈေးရောင်းတဲ့အတတ်ပညာ ရှိသူလို့ ယုံကြည်ထားရပါမယ်။ ပိုက်ဆံရှိတဲ့သူတွေ၊ ကထိကတွေ၊ ဆရာမတွေ၊ ဝန်ထမ်း၊ အရာရှိတွေ သူတို့လိုအပ်နေတဲ့ ပစ္စည်း ကိုယ့်ဆီမှာ လာဝယ်တာဟာ ကိုယ့်ရဲ့ ဈေးရောင်းတဲ့ပညာကို အသိအမှတ်ပြုလို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါ ဈေးသည်ရဲ့ တန်ဖိုးပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အထင်မသေးဖို့၊ မနိမ့်ချဖို့ လိုပါတယ်။

မီးတိုင်ငယ်လည်း သူ့အစွယ်နဲ့ သူ့အရွယ်နဲ့၊ ဖိုးလမင်းလည်း သူ့အဆင်းနဲ့ သူ့အလင်းနဲ့ ဆိုသလို လူတွေအားလုံးဟာ သူတန်ဖိုးနဲ့သူ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်က တန်ဖိုးတစ်ခုကို လက်ကိုင်မထားဘဲ ကိုယ့်ပစ္စည်းကို အတင်းထိုးရောင်းနေ

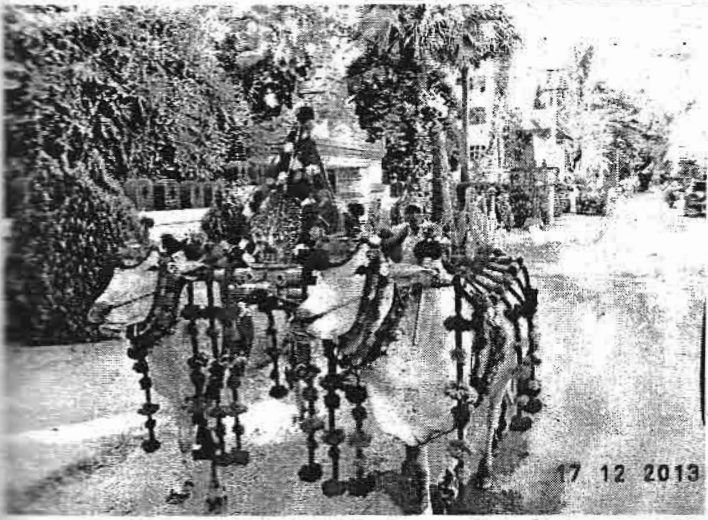
တော့ ကိုယ့်တန်ဖိုးကိုယ်ချနေသလိုပါပဲ။ ဂုဏ်သိက္ခာလည်း ထိခိုက်ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ လူစုံတော့ ဗုံရွာကို ပြန်ရပါတော့မယ်။ ကျွန်တော် ကားပေါ်ကနေ ဈေးသည်အချို့ကို လက်ပြနုတ်ဆက်မိပါတယ်။ အပြန်ခရီးမှာ တွေးခေါ်ပညာရှင် ဆိုကရေးတီး အကြောင်းကို သတိရမိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဆိုကရေးတီးကို လက္ခဏာဖတ်ပေးတဲ့ ဆရာက . . .

“ဒီလက်ပိုင်ရှင်ဟာ တဏှာရာဂတော်တော်ကြီးမယ့်သဘောရှိတယ်” လို့ ပြောလိုက်တဲ့အခါ အနားမှာထိုင်နေတဲ့ တပည့်များက ရယ်မောကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ သူက . . .

ဘုရားဖူးအဖွဲ့နှင့် စာရေးသူအမှတ်တရ

အညာနွားလှည်းကို ရှင်ပြုပွဲတွင် အလှူဆင်ထားစဉ်

“မင်းတို့ မရယ်ကြနဲ့၊ လက္ခဏာဆရာ ပြောတာမှန်တယ်၊ ငါဟာ ငါ့ရဲ့ အကျင့်ဆိုးကို သတိနဲ့ကြိုးစားပြီးထိန်းထားတာ၊ ဒါကြောင့် မင်းတို့ ငါ့ကို ပညာရှိကြီးဆိုပြီး ကိုးကွယ်နေကြတာမဟုတ်လား” လို့ ပြောပါတယ်။

ဆိုကရေးတီးက ပညာရှိပေမယ့် “လောကမှာ ငါသိတာ တစ်ခုတည်းရှိတယ်၊ အဲဒါ ငါ ဘာမှမသိသေးဘူး ဆိုတာပဲ” လို့ ပြောလေ့ရှိပါတယ်။

ဆိုကရေးတီးဟာ ဘာမှမစဉ်းစား မဆင်ခြင် ပေါ့ပေါ့ဆဆ သတိလက်လွတ် နေတဲ့သူတွေကို သဘောမတွေ့ပါဘူး။

www.burmeseclassic.com

“ကောင်းတဲ့အစားအစာ၊ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ အဝတ်အစား၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်းတွေကို ဖျော်ရွှင်မှုလို့ မင်းတို့ထင်ကြတယ်။ အဲဒါတွေကို အလိုမရှိတဲ့သူကမှ ချမ်းသာမှုကို ရတာပဲ။ အဲဒါကြောင့် ဘယ်နေရာမဆို ကျေနပ်ရောင့်ရဲနိုင်အောင် နေတတ်ရမယ်”

အဲဒီလို ချမ်းသာစည်းစိမ်ကို မမက်မော၊ ရာထူးဂုဏ်သိန်ကိုလက်မခံ၊ ဟန်ဆောင်မှုတွေကို ဘေးဖယ်ထားတဲ့ ဆိုကရေးတီးဟာ ဉာဏ်ပညာကို ချစ်မြတ်နိုးပြီး အသိဉာဏ်ကိုပဲ ရှာဖွေဆည်းပူးခဲ့သူပါ။ ဒါပေမယ့် သူတို့ခေတ် အာဏာပိုင်တွေက ဆိုကရေးတီးရဲ့ အမှန်တရားကို လက်မခံတဲ့အတွက် အဆိပ်သောက်သေဖို့ အမိန့်ချမှတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဆိုကရေးတီးကလည်း အမှန်တရားကို မြတ်နိုးသူ၊ ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးထားသူမို့ အဆိပ်ခွက်ကိုတော့ သောက်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီဖြစ်စဉ်လေးကို ကြည့်ရင်း အရာရှိ အရာခံပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဝန်ထမ်းပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဈေးသည်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဆိုက်ကားသမားပဲဖြစ်ဖြစ် အမှန်တရားကို လက်ကိုင်ထားရပါမယ်။ မိမိရဲ့အလုပ်၊ မိမိရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို လေးစားတန်ဖိုးထားရပါမယ်။ တကယ်လို့ မိမိရဲ့အလုပ်၊ မိမိရဲ့ဂုဏ်သိက္ခာကို တန်ဖိုးမထားဘဲ လုပ်ချင်ရာ လုပ်မယ်ဆိုရင်တော့ ဆိုကရေးတီးကို အားနာပြီး အဆိပ်ခွက်ကို မော့သောက်လိုက်တာပဲ ကောင်းပါတယ်။ အဲဒီအကြောင်းလေးကို ကျွန်တော့်တဗျာ အဆုံးပိုဒ်မှာ အခုလိုရေးဖွဲ့ထားပါတယ်။

အဝိဇ္ဇာကို
ယဇ်တိုင်မှာ ပူဇော်သူမို့
သိက္ခာအတွက်
အဆိပ်တိုက်လိုက်ရအောင်
ကမ္ဘာမြေကို ချစ်လို့။

□ မင်းဆက်ပိုင်

- ☞ ငါးပါးသီလကို အနည်းဆုံး စောင့်ထိန်းနိုင်အောင် လုပ်ကြပါ။
- ☞ မမြဲတရား ရှုမှတ်ပွားကြပါ။
- ☞ မမြဲတရားကို ပညာသိအောင် ပွားများကြပါ။
- ☞ နိဗ္ဗာန်ရောက်မှ ဒုက္ခအပေါင်း လွတ်မည်။
- ☞ မမြဲတရား ရှုမှတ်လေ အကုသိုလ်တွေ လျော့ပါးလေ။

ကစင်ဆရာတော်ကြီး လက်ကိုင်ထား ဟောကြားတော်မူသော တရားဆောင်ပုဒ်ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့တော်မှာ ဦးသုမန ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ မေတ္တာဂုဏ်တို့ကို ကြည်ညိုလိုကြသဖြင့် ကစင်ကျောင်းသို့ လာရောက်ကြသူ များပြားကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးက လာရောက်သူများအား..

ဥစ္စာပစ္စည်းသည် မမြဲ၊ ရုပ်ခန္ဓာကြီးသည် မမြဲ၊ သက်ရှိ သက်မဲ့ အရာမှန်သမျှသည် မမြဲ။ တရစပ်ပျက်လျက်ရှိလေသည်။ ဘာမဆို အနတ္တတွေချည်းဖြစ်ကြသည်။ ဒီလို မမြဲတရား အပျက်တရားတွေကို မသိကြပေသဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟတွေဖြစ် အတ္တတွေကြီးနေကြသည်။

ဒါကြောင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အတ္တတွေကို ထိန်းနိုင်အောင် မမြဲ တရားကို ရှုမှတ်ကြပါ။ မမြဲတရား ရှုပွားဖို့ဆိုတာ မခဲယဉ်းပါ။ ဝီရိယသာ အဓိက ဖြစ်သည်။

သွားလာသည့်အခါ အလုပ်လုပ်သည့်အခါ၊ ထိုင်နေသည့်အခါ၊ လဲလျောင်းနေသည့်အခါ၊ စားသောက်

သည့်အခါ သတိထားစောင့်ကြည့်ပါ။ ပျက် ပျက်သွားသည်ကို သိလာပါလိမ့်မည်။

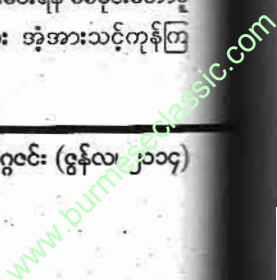
ဒီလိုပျက်ခြင်းသည် မမြဲခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ ဒါကြောင့် မမြဲ မမြဲ ဟု စိတ်ထဲမှ ရှုမှတ်ပွားများကြပါ။ သညာသိမ္မုပညာသိဖြစ်လာသည့်အခါ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ အတ္တတွေ လျော့မှန်း မသိ လျော့၊ ပယ်မှန်းမသိ ပယ်လာကြပြီး စိတ်အေးချမ်းသာမှုတွေ ဖြစ်လာကြပါလိမ့်မည်ဟု လိုရင်းတိုရှင်း ဟောကြားတော်မူပါသည်။

ဒကာ ဒကာမများအား ဤကဲ့သို့ နားလည် သဘောပေါက်အောင် ဟောကြားတော်မူသလို ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်လည်း မမြဲခြင်းတရားကို အနှစ်ပေါက် သိတော်မူသည့်အားလျော်စွာ အရာရာတွင် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်စွန့်ပယ်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ဆွမ်းစားပင့်လျှင် အလှူရှင်အား လွယ်ကူရာ ဟင်းတစ်မည်စာ ချက်ခိုင်းခြင်း၊ မျက်နှာမရွေး အဆင့်အတန်းမရွေး ကြွရောက်ချီးမြှင့်တော်မူခြင်း၊ အလှူရှင်လျှင်သော ဝတ္ထုပစ္စည်းများကို အနည်းငယ်သာယူ၍ ကျန်သည်များကို ပြန်စွန့်ထားခဲ့ခြင်း၊ ကျောင်းသို့လာလှူလျှင်လည်း ထိုနည်းတူစွာ အနည်းငယ်သာယူ၍ ကျန်သည်များကို ပြန်စွန့်လိုက်ခြင်း၊ သူ့အစား အခြားချို့တဲ့ နွမ်းပါးသော သံဃာများအား ဦးစားပေးလှူခိုင်းခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ ဒကာအချို့ ဆရာတော်ကြီးဆီလာရောက်၍ ဝတ္ထုငွေများ ကပ်လှူကြရာ ဆရာတော်ကြီးက ကပ်လှူငွေများကို လက်ခံ၍ တံရားဟောရေစက်ချပါသည်။

ရေစက်ချပြီးနောက် ကပ်လှူငွေအားလုံးကို ဒကာများလက်သို့ ပြန်လည်အပ်ကာ အခြားနွမ်းပါးသော သံဃာများအား လှူဒါန်းပေးရန် စေခိုင်းတော်မူသဖြင့် ဒကာများ အံ့အားသင့်ကုန်ကြပါသည်။

ကျောင်းသို့လာရောက် သီလယူသူများအားလည်း သီလယူဖို့သာ အဓိကဖြစ်၍ လှူဖွယ်ပစ္စည်းပါရန် မလိုကြောင်း၊ ဒါနပူ အခက်အခဲအတွက်နှင့် သီလယူ မပျက်ကြစေလိုကြောင်း ပြောတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် လာဘ်လာဘများကို စွန့်ပယ်သလို သင်္ကန်းနှင့် အသုံးအဆောင်များ သုံးဆောင်ရာတွင်လည်း ပကာသနကင်းစွာ သုံးဆောင်တော်မူပါသည်။

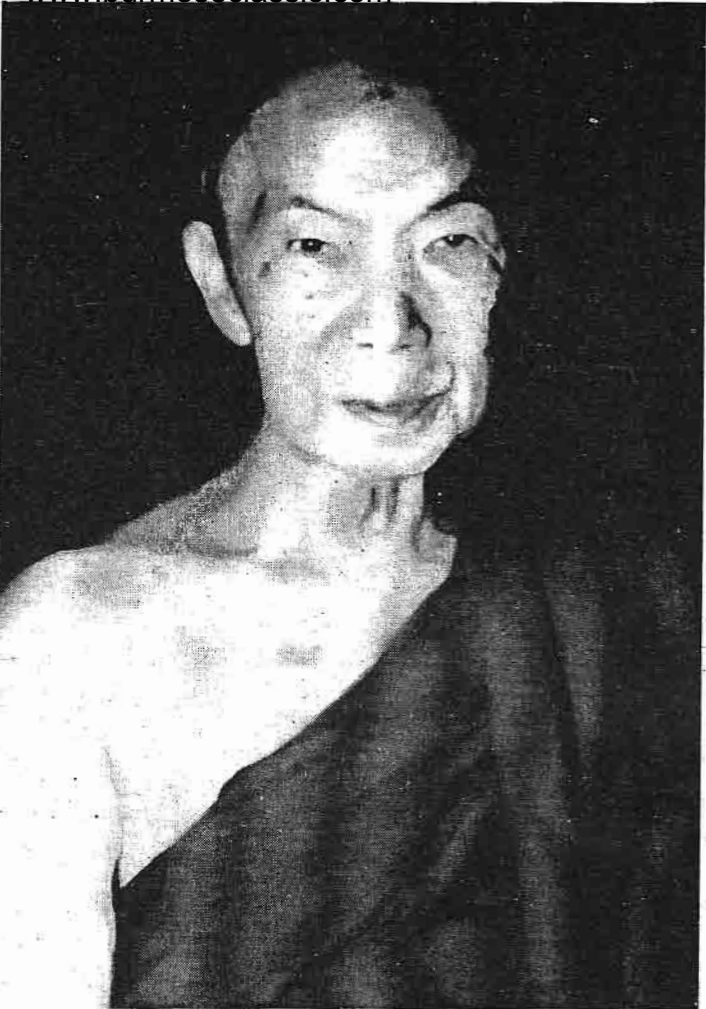
သင်္ကန်းအဟောင်းအနွမ်းကို ဦးစားပေး ဝတ်ရုံ၍ သင်္ကန်းအသစ်များကို လိုအပ်သူများအား စွန့်ခြင်း၊ သားရေဖိနပ်ကို အောက်ခံ ဆိုးပြားခွာ၍ စီးခြင်း၊ တားတာယာဖိနပ်ကို အစီးများခြင်း၊ ညဘက် ကျိန်းလျှင် သားရေနွယ်ကို ခင်း၍ သစ်သားခေါင်းအုံး၊ ယွန်းခေါင်းအုံးတို့ကိုသာ သုံးစွဲခြင်း စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် သတ္တဝါများ အပေါ် စေတနာမိုးရွာ၍ မေတ္တာထွန်းရက် ဖြန့်ထားသူ ဖြစ်ရာ ခွေး၊ ကြောင်၊ ကျေးငှက်များအား ကိုယ်တိုင် ဇိုယ်ကျ အစာကျွေးတော်မူလေ့ရှိပါသည်။

အစာကျွေးစဉ်မှာ ငှက်များက အစာစားလိုက် ဆရာတော်ကြီး၏ ကိုယ်ပေါ်နားလိုက်ဖြင့် ရှိနေကြပါသည်။ ဒါတို့ ဆရာတော်ကြီးက မောင်းမပစ်ပါ။ အစာကျွေးပြီး၍ အနီးရှိ ဝါးတန်းများထိုင်ခုံပေါ် ဆရာတော်ကြီး အနားယူရင်း တရားမှတ်နေစဉ်မှာလည်း ငှက်များက ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်ပေါ်အနားကြပြန်ပါသည်။

ဒါကိုလည်း ဆရာတော်ကြီးက ညပေတွာပြုပြီး တရားရှုမှတ်မြဲ ရှုမှတ်ဆဲပါသည်။

တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီး အရုဏ်ဆွမ်းဘုဉ်းပေးနေစဉ် ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေမှ သွေးထွက်နေသည်ကို ဆွမ်းကပ်ဆွမ်းကြဲသော ဒကာများ တွေ့မြင်ကြရာ

ကြည်ညိုစရာကောင်းပါတိ ကဝင်ဆရာတော်

မျိုးသစ္စာ

ဒကာများက ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေမအား ကြည့်ရှုစစ်ဆေးကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ခြေမမှာ ကြွက်ကိုင်ရာများတွေ့ရှိကြသဖြင့် ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပေးပြီး ကြွက်များ မခိုအောင်းနိုင်အောင် အခန်းရှင်းမည် ပြုကြရာ ဆရာတော်ကြီးက “မလုပ်ကြပါနဲ့ ကွယ်၊ ကြွက်တွေ ဒုက္ခရောက်ကုန်ကြပါလိမ့်မယ်” ဟု ပြောဆိုတားမြစ်တော်မူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး၏ သည်းခံခြင်းနှင့် မေတ္တာထားခြင်း တို့သည်

အံ့ဩစရာ ကောင်းလှပေစွာ။ ဆရာတော်ကြီးသည် လာရောက်ကြည်ညိုကြသူများထံ အမျိုးသမီးပါနေလျှင်လည်း ကောင်း၊ အမျိုးသမီးအုပ်စု ဖြစ်နေလျှင်လည်းကောင်း အနီးကပ်မနေစေလို၍ ထိုင်ရမည့်နေရာကို ညွှန်ပြတော်မူလေ့ရှိပါသည်။ အမျိုးသမီး မာတုဂါမများနှင့် နီးကပ်စွာနေရမည်ကို ကြောက်တော်မူခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်နေ့ ဆရာတော်ကြီး အပြင်းအထန် နေမကောင်း ဖြစ်တော်မူရာ

ဒကာများက ဆရာဝန်သွားပင့်ကြပါသည်။ ဆရာဝန် ရောက်လာသည့် အခါ ဆရာဝန်က ဆရာတော်ကြီးအား စမ်းသပ်ရန် ပြုလုပ်စဉ် ဆရာတော်ကြီးက မျက်စိဖွင့်ကြည့်ပြီး ဆရာဝန်၏ လက်ကို အတင်းဖယ်ရှားခိုင်းပါသည်။ ဒကာများက “ကျန်းမာရေးအတွက်မို့ ခွင့်ပြုပါဘုရား” ဟု လျှောက်ထားတောင်းပန်ကြသော်လည်း ဆရာတော်ကြီးက “မြတ်စွာဘုရားက ခွင့်မပြုဘူး၊ ဘုန်းကြီး မြတ်စွာဘုရားစကားပဲ နားထောင်မယ်” ဟု ပြောသဖြင့် ဆရာဝန်နှင့် ဒကာများ အခက်တွေ့ကာ မည်သို့မျှမတတ်နိုင်ကြတော့ချေ။ အကြောင်းမှာ ဆရာဝန်သည် အမျိုးသမီး ဖြစ်နေ၍ပင်တည်း။

ဆရာတော်ကြီး၏ ယခုကဲ့သို့သော သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်တို့ကြောင့် လာရောက်ကြည့်ညှိကြသူ များပြားပါသည်။ လာရောက်ကြသူများအား ဆရာတော်ကြီးက ကျောင်းတွင်ရှိသော ထန်းလျက်များဖြင့် ကျွေးမွေးဧည့်ခံပါသည်။ ထူးဆန်းသည်က ဆရာတော်ကြီး၏ ထန်းလျက်စားကြသူများသည် မိမိတို့တွင်ရှိသော ဝေဒနာများ အမှတ်မထင် ပျောက်ကင်းသွားကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ဆေးကုခြင်းမဟုတ် စေတနာ သဒ္ဓါတရားဖြင့် ကျွေးမွေးခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ဝိနည်းပညတ်များကို အထူးထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်သူဖြစ်၍ ဆေးကုခြင်းကို လုံးဝ မနှစ်မြို့ပါ။ ဆရာတော်ကြီး၏ သီလ၊ သမာဓိဂုဏ်များကြောင့် ထိုသူများ ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းသွားကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ အချို့သူများဆိုလျှင် ဆရာတော်ကြီး ထိတွေ့သောရေကို သောက်၊ လိမ်းနံ့ဖြင့်ပင် ဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားကြသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ။ ဝဋ်နာမုလွဲ၍ ကံနာ ခံစားကြရသူများသည် သီလ၊ သမာဓိရှိသူနှင့် တွေ့ကြုံပါက သက်သာပျောက်ကင်းကြောင်း လက်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးနှင့် ပတ်သက်၍ အသေးစိတ် ရေးသားလျှင် အလွန်ပင် ကျယ်ပြန့်မည်ဖြစ်၍ ဤမျှလောက်နှင့်ပင် အကျဉ်းချုံးရေးသားပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ဘွဲ့အမည် ဦးသုမနဖြစ်သော်လည်း ရန်ကုန်တိုင်း လှိုင်သာယာမြို့နယ်၏ အရှေ့မြောက်ဘက် လှိုင်သာယာ(၁)ရပ်ကွက်နှင့် ဆက်စပ် တည်ရှိသော “ကစင်ရွာ” ကျောင်းတွင် သီတင်းသုံးသည်ဖြစ်၍ ကစင်ဆရာတော်ကြီး ဟုသာ လူသိများပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးကို မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး မလှိုင်မြို့နယ် ညီနောင်ရွာတွင် ခမည်းတော်ဦးစစ်ပိုင်၊ မယ်တော် ဒေါ်ယုလေးတို့မှ ၁၂၇၇ခုနှစ်၊ တန်ဆောင်မုန်းလဆန်း(၆)ရက် သောကြာနေ့၌ မွေးဖွားသန့်စင်တော်မူပါသည်။ ငယ်နာမည် မသိရှိ၍ မဖော်ပြနိုင်ပါ။

ဆရာတော်လောင်းလျာ အရွယ်ရောက်လာသည့်အခါ မိဘများက မလှိုင်မြို့နယ် ညီနောင်ဆရာတော်ထံ ပညာသင်ရန် အပ်နှံ၍ ရှင်သာမဏေဝတ်ပေးပါသည်။

ရှင်ဝါ (၅)ဝါအရတွင် ညီနောင်ဆရာတော် ပျံလွန်တော်မူသွားသဖြင့် ပခုက္ကူ မဟာဝိသုတာရာမ အရှေ့တိုက်သို့ ပြောင်းရွှေ့၍ ပရိယတ္တိစာပေများကို သင်ယူတော်မူရပါသည်။ အရှေ့တိုက်တွင် ကျမ်းကြီးပေါက် သင်ယူတော်မူခဲ့ပါသည်။ သက်တော် (၂၀) ရောက်သည့်အခါ ပခုက္ကူ ခံတောရွာ မန္တလေးတိုက် ဆရာတော် ဦးပခန်းကို ဥပဇ္ဈာယ်ပြု၍ ရဟန်းပြုတော်မူပါသည်။

သက်တော် (၄၄)နှစ် ဝါတော် (၂၄)ဝါတွင် ငယ်ဆရာလည်းဖြစ်၊ ဆရာရင်းလည်း ဖြစ်ခဲ့သော ဆရာတော် ဦးဇောတိက ကျောင်းထိုင်ရာဖြစ်သော အထက်ဖော်ပြပါ ကစင်ရွာကျောင်းသို့ မြန်မာသက္ကရာဇ် ၁၃၂၀ ခုနှစ်တွင် ကြွရောက် သီတင်းသုံးတော်မူပါသည်။

ကျောင်းထိုင်ဆရာတော် ဦးဇောတိက ပျံလွန်တော်မူသွားသောအခါ

ကစင်ရွာသားများက ဆရာတော် ဦးသုမနအား ကျောင်းထိုင်ပေးရန် လျှောက်ထား တောင်းပန်ကြသဖြင့် လာဘ်လာဘကို စက်ဆုပ်တော်မူသော ဆရာတော်မှာ ကျောင်းထိုင်ပေးလိုက်ရပါသည်။

ကျောင်းထိုင်၍ ရွာသားများ ကျေနပ်လောက်မည့် တစ်နှစ်ကျော်အကြာ ဆရာတော်က စာရွက်စာတမ်းများပြုလုပ်၍ မည်သည့် သံဃာမဆို ကျောင်းထိုင် သီတင်းသုံးရန် ရွာသားများအား ပြန်လည်လွှဲအပ်ရာ ရွာသားများက ဆရာတော်အား မလွန်ဆန်ရဲ၍ ပြန်လည် လက်ခံလိုက်ကြရသော်လည်း မည်သည့်သံဃာမျှ ရောက်ရှိမလာကြသဖြင့် ဆရာတော်မှာ သက်တော်ကြီးသည့်တိုင်အောင် ကျောင်းထိုင်ဖြစ်နေရပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးသုမနသည် ကျောင်းကို သံယောဇဉ်မထား၊ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို ဥပေက္ခာပြု၊ လာဘ်လာဘကို ပယ်တော်မူပြီး ကျင့်ကြံပွားများတော်မူသဖြင့် “ကစင်ဆရာတော်ကြီး” ချီးမြှင့်ခံရ နှင့် ထင်ပေါ်ကျော်ကြားပါသည်။

ဤ “ကစင်ဆရာတော်ကြီး” နှင့် ပတ်သက်၍ နောင်လာနောက်သားများ ကြည်ညိုပွားများ မှတ်တမ်းတင်နိုင်ကြရန် လက်ဆင့်ကမ်း ရေးသားအပ်ပါသတည်း။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက တစ်ကမ္ဘာလုံးပါ ဗုဒ္ဓဘာသာ ထေရဝါဒ ထွန်းကားတည်တံ့ကြပါစေ။

□ မျိုးသစ္စာ

ရည်ညွှန်းဆောင်းပါးများ

ဆရာတော်ဦးနန္ဒထံသို့ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ ဓမ္မပဒ၊ ကနောင်မြရောင် (ဘီအေ၊ ဘီအီးဒီ)၏ နိုးနိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြသော ကစင်ဆရာတော်၊ ဦးမြအေး (ဘီအေ၊ ဘီအီးဒီ)၏ ကစင်ဆရာတော်ကြီး အောင်မင်္ဂလာ ဦးမြင့်သန်း(ဓမ္မာ ဓရိယ၊ ဘီအေ)၏ ရွှေရင်အေးစရာ တစ်ကော့ရွာဆရာတော်၊ ရွှေလမင်းဦးလေးမြင့်(ဓမ္မာ ဓမ္မာစရိယ)၏ ရွှေလမင်းအသွင် ကစင်ဆရာတော်၊ မြထီး (လှိုင်သာယာ)၏ ကစင်ဆရာတော်ကြီး၏ ကြည်ညိုဖွယ်ရာ မြမာလာ(ဟင်္သာတ)၏ ကစင်ဆရာတော်ကြီး၏ ဆုံးမ ဩဝါဒများ။

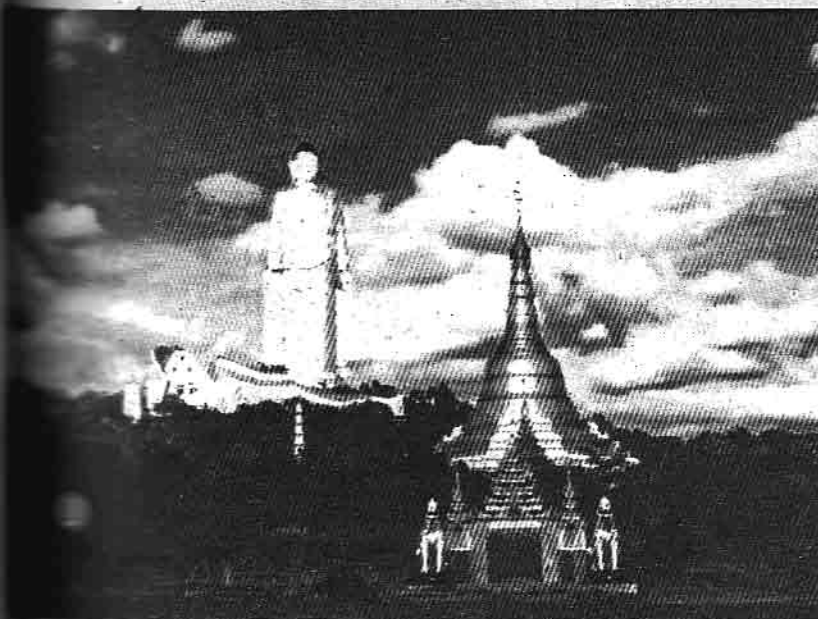

ကော့ကီရီး (အင်္ဂလိပ်စာ)

တက္ကသိုလ်များ၊ ကျောင်းများ၊ ပြတိုက်များ

ဤကမ္ဘာပေါ်ရှိ လူသားတို့သည် ၎င်းတို့၏ ယုံကြည်ချက်၊ ကိုးကွယ်မှု၊ လွတ်လပ်မှု၊ တရားမျှတမှု အစရှိသည်တို့ကို အသိအမှတ် ရုပ်တုများဖြင့် ကိုယ်စားပြုကာ ဖော်ပြလေ့ရှိသည်။ အချို့ရုပ်တုများသည် ဘာသာရေးဆိုင်ရာရုပ်တုများ ဖြစ်ပြီး အချို့မှာ စစ်ပွဲများ၏အောင်နိုင်ခြင်း ကိုယ်စားပြုခြင်း စသည့် အယူအဆအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ ရည်ရွယ်ချက်အမျိုးမျိုး တို့၏ ရုပ်တုများသည် မိုးထိလှမြင့်မားကြပြီး ဆောက်လုပ်သည့် ခေတ်ကာလကို ဖော်ပြပြီး အမြင့်ပေများမှာလည်း မြင့်သည်ထက် ပို၍ပို၍ မြင့်မြင့်လာသည်။ သဘာဝဘေးဒဏ်၊ ငလျင်ဒဏ် အစရှိသည်တို့၏ ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်းကလည်း ၎င်းတို့၏ ထူးခြားချက်ပင် ဖြစ်သည်။

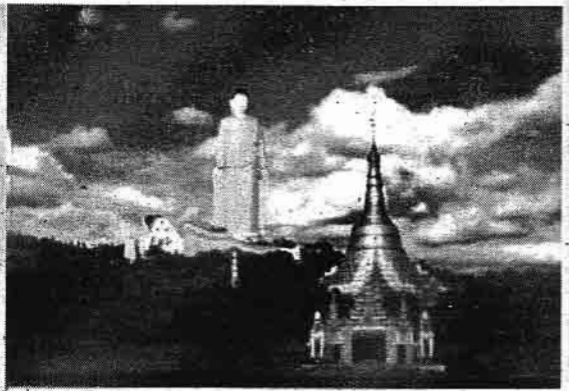

၁။ ပထမဆုံးအနေနှင့် လက်ရှိ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ရုပ်တုများ ထဲမှ အမြင့်ဆုံးမှာ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ဟေနန်မြို့၊ ဖိဒူရှန် သဘာဝ ပတ်ဝန်းကျင်နယ်မြေအတွင်းရှိ Spring Temple Buddha အမည်ရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ် ဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ခတ်ရုပ်ရုပ်ပွားတော်သည် အမြင့်ပေ ၄၂၀ ပေမြင့်ပြီး မိတာအားဖြင့် ၁၂၈ မိတာမြင့်သည်။ လက်ရှိ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ရုပ်တုအဖြစ် ရပ်တည်လျက် ရှိသည်။

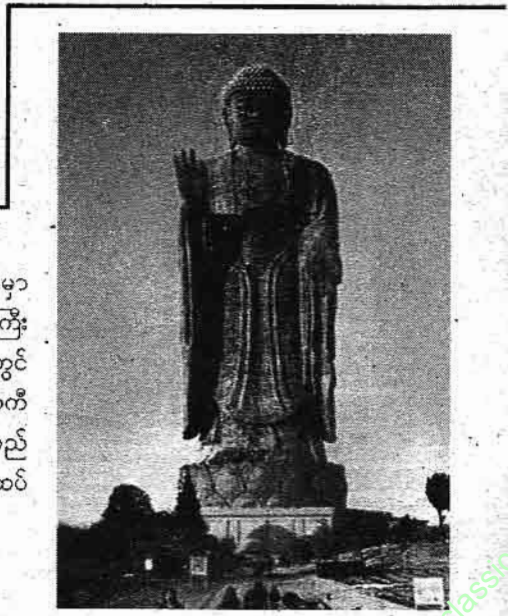
၂၀၀၁ ခုနှစ်တွင် အာဖဂန်နစ္စတန်နိုင်ငံရှိ Bamuyam Buddhas ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကို အစွန်းရောက် တာလီဘန် များက ဖြိုချခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်း တရုတ်နိုင်ငံက ပြစ်တင်ရှုတ် ချခဲ့ပြီး Spring Temple ရုပ်ပွားတော်ကို စတင်ဆောက်လုပ် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။

၂။ ဒုတိယအမြင့်ဆုံးမှာ မြန်မာနိုင်ငံ၊ မုံရွာမြို့၊ ဗောဓိ တစ်ထောင် ဘုရား ဖူးနယ်မြေမှ လေးကျွန်းစကြ ရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ အမြင့် ၁၁၆ မိတာ၊ ပေပေါင်း ၃၈၀ ရှည်လျားသော ဤရပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်ကို ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလတွင် ဘုရားဖူးများအတွက် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ သည်။

ဤရပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော် အတွင်းတွင် ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်ပေါင်း (၁၀၀၀၀)ကျော်နှင့် ဓေတီပုထိုးတော်ကြီးများ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူလျက် ရှိသည်။ အောက်တွင် မြင်တွေ့ ရသော လျောင်းတော်မူရုပ်ပွားတော်ကြီးမှာလည်း ကမ္ဘာ့ အလျား အရှည်ဆုံး ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်သလို၊ ၎င်း ဗောဓိ တစ်ထောင် သာသနာနယ်မြေအတွင်း ကမ္ဘာ့အကြီးဆုံး နဂါးရုံ ဘုရားကိုလည်း တည်ဆောက်လျက် ရှိသည်။

ထို့ပြင် လက်တလောလှုပ်ခတ်ခဲ့သော စစ်ကိုင်း ငလျင် ကိုလည်း ခံနိုင်ရည်ရှိခဲ့ရာ ဗိသုကာအစွမ်းမှာ အံ့ဩဖွယ် ကောင်းလှသည်။

၃။ ကမ္ဘာ့အမြင့်ဆုံး ရုပ်တုများထဲမှ တတိယအမြင့်ဆုံးမှာ ဂျပန်နိုင်ငံ၊ တိုဟိုခုမြို့ရှိ Ushiku Amida Buddha ရုပ်ပွားတော်ကြီး ဖြစ်သည်။ အမြင့် ၁၁၀ မိတာ၊ ၃၆၁ ပေ ရှိပြီး ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ အဘာရာကီ စီရင်စုနယ်မြေ အတွင်းရှိ အဆိုပါ ရပ်တော်မူရုပ်ပွားတော်သည် တန်ချိန် ၄၀၀၀ခန့် လေးသည်။ ရုပ်တုကြီးအထဲတွင် အထပ်လေးထပ် ပါဝင်ပြီး ပြတိုက်အဖြစ် တည်ဆောက်ထားသည်။

www.burmeseclassic.com

၁

၂

၃

နံပါတ်စဉ်များနှင့် ဖော်ညွှန်းသောရုပ်တုများသည် ၎င်းတို့တည်ရှိရာ နိုင်ငံ၊အရပ်ဒေသ၏ခရီးသွားများ ဆွဲဆောင်နိုင်သည့် နေရာများဖြစ်ပေသည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးသွားများ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ နေရာများလည်းဖြစ်ကာ ထိုရုပ်တုတို့၏ အနုပညာလက်ရာ၊ ဆောက်လုပ်ရသည့် ရည်ရွယ်ချက် တည်ဆောက်ခဲ့ပုံတို့ကို လေ့လာထိုနိုင်ငံ ထိုလူမျိုး၏ ယဉ်ကျေးမှု၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှု၊ အဆင့်အတန်း စသည်တို့ကို ထပ်ဆင့် သိရှိနိုင်ပါသေးကြောင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

၄

၅၀

၅

၆

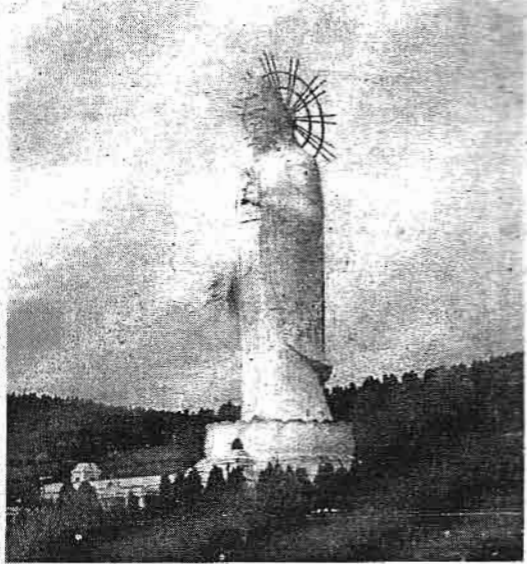
၇။ သတ္တမအမြင့်ဆုံးမှာ တရုတ်နိုင်ငံ၏ သမိုင်းဝင် နေ့ဟောင်း မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သော ဝူဒီမြို့ရှိ လင်ရှန်းဂရင်း (Lin Shan Grand Buddha)ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီးဖြစ်သည်။

အဆိုပါ ရုပ်တု၏ ထူးခြားချက်မှာ ကြေးထည်ဖြင့်သာ ဆောက်လုပ်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး အမြင့် ၈၈ မီတာ၊ ပေ ၂၈၉ပေ မြင့်မားသည်။ ၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ဆောက်လုပ်မှု ပြီးစီးခဲ့သည်။ ဗုဒ္ဓ၏တည်ရှိရာ နေရာဖြစ်သော လင်ရှန်း ဟူသည့် နေရာ အမည်မှ ဆင်းသက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

၉။ အဋ္ဌမနေရာရှိ ရုပ်တု "Mother motherland call" မှာ ထူးထူးခြားခြား အနေနှင့် ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ရုပ်တု မဟုတ်ဘဲ အထိမ်းအမှတ် ရုပ်တုဖြစ်သည်။

ထိုရုပ်တု၏ ဓားထိပ်မှ ခြေဖျားအထိ ၈၅ မီတာ မြင့်ပြီး ၂၀၉ ပေ မြင့်သည်။ ရုရှားနိုင်ငံ ဗိုဂိုဂရပ်စ်မြို့ မာမေရိစ် ဒါဂပ် အရပ်တွင်ရှိသည်။

ထိုရုပ်တုကြီး ပြီးသောနှစ် ၁၉၆၇ ခုနှစ်တွင် ၎င်းသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် အမြင့်ဆုံးဖြစ်ခဲ့သည်။ ဤရုပ်တု သည် ဇူလိုင် ၁၉၄၂ ခု၊ ဖေဖော်ဝါရီ ၁၉၄၃ အတွင်းက ဒုတိယကမ္ဘာစစ်၏ စစ်ပွဲတစ်ပွဲဖြစ်သော စတာလင်ဂရက် Stalingrad စစ်ပွဲ၏ အမှတ်သညာ ဖြစ်သည်။

၈။ ဂျပန်နိုင်ငံ ဒိုင်ခန္နန် (Dai Kannon) အမည်ရှိ ရုပ်တု သည်လည်း အမြင့် ၈၈ မီတာ၊ ပေ ၂၈၉ ပေ မြင့်မားသဖြင့် လင်ရှန်းဂရင်း ရုပ်တော်မူ ရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့် အတူတူပင် ဖြစ်သည်။

ဟော့ကိုင်းဒိုးရှိ ကစ်တာနိုမီ ယားကိုး ပန်းခြံအတွင်းရှိ အဆိုပါရုပ်တု ၏ ငယ်ထပ်နှင့် အထပ် ၂၀ ကြားတွင် ဘုရားဝတ် ပြုနေရာ စနေရာရှိပြီး ထိပ်ပိုင်းနားတွင် အပေါ်စီးမှ တစ်မြို့လုံး အလှူကို မြင်တွေ့ခွင့်ရနိုင်သော နေရာရှိသည်။ ၁၉၈၉ ခုနှစ် တွင် ဆောက်လုပ်ပြီးစီးခဲ့သည်။

၁၀။ နဝမမြောက် ရုပ်တုသည် ဂျပန် နိုင်ငံတွင် တည်ဆောက်ထားသော အဝ ဂျီကန်နွန် "Awaji Kanno" ရုပ်တု ဖြစ် သည်။

အဆိုပါ ရုပ်တုသည် ကန်နွန် တွင်ရှိသမျှ လူရုပ်တုထဲတွင် ရုပ်အဆိုး ဆုံးဟု သတ်မှတ်ကြသည်။ ကွမ်ရင်မယ် တော်နှင့်ဆင်တူပြီး အချို့က ဘုရား အဖြစ်ပူဇော်ကြသည်။ ဂျပန်နိုင်ငံ အဝဂျီ ကျွန်းတွင် တည်ရှိသည်။

၁၁။ ဒသမမြောက်အနေနှင့် ဘရာဇီးနိုင်ငံ၊ ရိယိုဒီဂျ နေးရိုးမြို့ရှိ Christ the Redeemer ခရစ်ယာန် ဘုရား သခင်၏ ရုပ်တုဖြစ်သည်။ အမြင့် ပေ ၁၃၀၊ မိတာ ၄၀ခန့် မြင့်မားသည်။

ရုပ်တုကို ၁၉၂၂ မှ ၁၉၃၁ ထိ ဥဒ္ဓါတိကြာ တည် ဆောက်ခဲ့သည်။ တီဂျူကာ အမျိုးသားဥယျာဉ် အတွင်းရှိ ကော့ကိုဗာဒို တောင်ထိပ်ပေါ်တွင် ရှိသည်။

အဆိုပါရုပ်တုကို ပိုလန်-ပြင်သစ် ပန်းပုဆရာ ပေါလ်လန်ဒိုစကီကဦးဆောင်၍ အင်ဂျင်နီယာ အဖွဲ့က ဆောက်လုပ်ခဲ့ကြသည်။ အမြစ်မီး သစ် တောအရပ် တွင်ရှိသဖြင့် ရာသီဥတုဒဏ် ခံနိုင်ရန် သံမဏိအစား မိုးဒဏ်ခံနိုင်သော အင်္ဂါတေကိုသာ အသုံးပြုခဲ့သည်။ ၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၁၂ တွင် စတင် ဖွင့်လှစ် ခဲ့သည်။

☐ ကောက်ဖိုး(အင်္ဂလိပ်စာ)

References from Wikipedia and Adapted from Travel Destination to the highest monuments mainly depict the various representations of Buddha and are located in mainland Asia written by Dorotix

ပန်းချီဆွဲသူ ဖြင့်

ဝမ်းနိုး [အပန်းချီ]

ပရိတ်တန်ခိုး ပေတ္တာတန်ခိုးဖြင့် ခြာဝေသောမိုး

နေရာကား.. . တောင်ပေါ်မြို့၊
ကလေး တစ်မြို့။

အချိန်ကား.. . ဝါခေါင်လပြည့်
ကျော် (၅)ရက်။

မိုးရာသီဖြစ်သော်လည်း မိုးက
မရွာသေး။ ရာသီ စက်ဝန်းအရ ဝါဆို
ဝါခေါင် ရေဖောင်ဖောင်တဲ့။ ဝါဆိုဆို
မိုးဦးရွာလောက်ပြီ။ မရွာသေးဘူးထား
ဦး။ ဝါခေါင်လဆို မိုးသေချာပေါက်
ရွာရမည်။ ရွာသင့်ပြီ။ အခု ဝါခေါင်
ထပြည့်ကျော်ရောက်နေပြီ။ မိုးကား မရွာ
သေး။ ဒေသခံ သက်ကြီးရွယ်အိုများက
ပြောကြသည်။

“ဝါတို့ အသက်အရွယ်အရ ဒီလို
မိုးခေါင်တာမျိုး တစ်ခါမှ မကြုံသေးဘူး။
ဒီအချိန်ဆို မိုးသကြီးမဲကြီးရွာပြီး နေပြည်
နေပြီ”

ထိုဒေသ၌ ခါတိုင်းဆို ဒီအချိန်
မိုးရွာသွန်းပြီး ချောင်းရေများ တက်
လောက်နေပြီ။ အခုအခါမှာတော့
ချောင်းရေများ ကောနေပြီး၊ မြောင်း
ရေများ ခန်းလျက် အချို့နေရာတွင် မြေ
ပပ်ကြားအက်နေပြီ။ နေပူလိုက်တာ
လည်း ချစ်ချစ်တောက်လို့ ဘယ်လို
ရာသီဥတုပါလိမ့်။ ဝါဆို ဝါခေါင် ရေ
ဖောင်ဖောင်ဆိုသော်လည်း ရေဖောင်ဖို့

နေနေသာသာ မိုးတစ်စက်မှ မကျ၍
ရေမဖောင်နိုင်တော့၊ ကြာရင် ခက်ရ
ချေရဲ့။ မိုးနတ်မင်းကလည်း လျစ်လျူ
ရွာနေရောသလား။ မသိကျိုးကျွန်ပြုနေ
သလား။ မိမိတာဝန်ကို မေ့လျော့နေ
ပြီလား ဝေခွဲမရတော့။

ထိုမြို့ကလေးရှိ လယ်များမှာ
မိုးကောင်းလယ်များဖြစ်၍ မိုးမရွာလျှင်
လယ်တွေအတွက် ဒုက္ခရောက်တော့
မည်။ ထို့ကြောင့် ရက်ပိုင်းအတွင်း
မိုးခေါ်ပွဲ၊ မိုးရွာ ဆုတောင်းပွဲ၊ လွန်ဆွဲပွဲ
များ ပြုလုပ်ကြသည်။ သို့သော် ထူး
မလာ။ ထို့ကြောင့် ရက်တစ်ရက် သတ်

ပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (၄၆၀၂ ၂၀၁၄)

မှတ်ကာ ဆုတောင်းမေတ္တာပို့ပွဲ ငါးရံမင်း ပရိတ်ရွတ်ပွဲကို မြို့လုံးကျွတ် ပြုလုပ်ရ တော့မည် ဖြစ်သည်။

ထိုသတ်မှတ်သောနေ့ နံနက် ပိုင်းတွင် တစ်မြို့လုံးရှိလူများ၊ သံဃာ တော်များ၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ မြို့တွင်း လှည့်လည်၍ ပရိတ်ရွတ်ပွဲပြုလုပ်ရတော့ သည်။ ထိုသို့ မြို့တွင်းလှည့်လည်ရာ တွင် သံဃာတော်များက ကားများပေါ် တွင် အသီးသီးစီးနင်းလိုက်ပါလျက် ဒကာ၊ ဒကာမများ၊ ဥပါသကာများ၊ ပရိသတ်များကား ခြေကျင့်လျှောက် လျက်။ ဥပါသကာလူကြီးများက တံခွန် ကုက္ကားများ ကိုင်ဆောင်ကာ ရှေ့ဆုံးက ဦးဆောင်ပြီး နောက်တွင် ကုမ္ဘာရီ အမျိုး သမီးအဖွဲ့ပါမကျန် တစ်မြို့လုံး လှည့် လည်လျက် ပရိတ် ရွတ်ဆိုကြသည်။ သံဃာတော်တို့မှလည်း ပရိတ်တော်များ ကို အသီးသီးရွတ်ဆိုတော်မူကြသည်။

“ငါတို့သည် ဝေနေယျသတ္တဝါ များ အသက်ရှည်စေခြင်း အလို့ငှာ ရပ်ရွာ စည်ပင်သာယာဝပြောစေခြင်း အကျိုးငှာ အမျိုးဘာသာ သာသနာ အခွန်ရှည်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ဤပရိတ် ကြီး (၁၁)သုတ်နှင့် ငါးရံမင်းပရိတ်ကို ရွတ်ဆိုပါ၏။ ဘုရား တရား သံဃာ ရတနာသုံးပါးကို အမှူးထား၍ (၃၁)ဘုံ ရှိ လူနတ်ဗြဟ္မာ သတ္တဝါအပေါင်းတို့ အား ညီတူမျှစွာ မေတ္တာပေးဝေပါ၏။ အသင်နတ်မင်း အသီးသီးတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ပို့သော မေတ္တာကို ရရှိသည် ဖြစ်၍ စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ကျန်းမာ ဖြစ်စေသတည်း”

ထိုသို့ မြို့လုံးကျွတ်ရွတ်ဆိုနေစဉ် အခြားသော ဘာသာဝင်များကလည်း စေတနာဖြင့် အသံထွက်လာ၏။

“ခင်ဗျားတို့ ဘာသာအရ မိုးရွာ အောင် လုပ်လို့မရရင် ကျွန်တော်တို့ ဘာသာအရ ကျမ်းစာရွတ်ပြီး မိုးရွာ အောင် လုပ်ပေးမယ်”

ဘာသာချင်း ယှဉ်လိုသည့် သဘောတော့မဟုတ်။ ထိုအသံကြောင့်

မြို့ခံလူများက မခံချင်ကြ။ မိမိတို့ဘာ သာ အထင်အရှားသိစေချက်သည်သာ မက မိမိတို့လုပ်ဆောင်မှုဖြင့် မိုးရွာစေ ချင်သည်။ မိုးကို ခေါ်သည်။ မိုးကို မျှော်သည်။ မိုးသည် လူသားတို့၏ ဘဝ၊ လူသားတို့၏ အားထားရာပင်၊ အချိန် အားဖြင့် မွန်းတည့်ချိန် ရောက်နေပြီ။ အခြေအနေကား မထူးခြားသေး။

နောက် နာရီအနည်းငယ်ကြာ ပြီ။ ထုံးစံအတိုင်း အခြေအနေကား ထူး မလား။ ဒီလိုဆို ခက်ရချေရဲ့။

သံဃာတော်များ၊ ဒကာ၊ ဒကာမများ၊ ဥပါသကာများကား မင်္ဂလာ သုတ်၊ ရတနသုတ်၊ မေတ္တသုတ်၊ ငါးရံ မင်းပရိတ်တို့ကို ဌာန်ကရိုဏ်းကျကျ ရွတ်ဆိုမပျက်။ မြို့လုံးကျွတ် လူများက သံဃာတော်များအား မြို့အလယ်ရှိ ယာယီမဏ္ဍပ်တွင် နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်၊ တစ်ပါးချင်း ဝတ္ထုငွေကပ်၊ မွန်းလွဲပိုင်းကျ တော့လည်း ဖျော်ရည်ဆွမ်းကပ်ကြပြန် သည်။

လှည့်လည်ရွတ်ဆိုသူ ဒကာ၊ ဒကာမများ၊ ဥပါသကာများအားလည်း ဖျော်ရည်တိုက်သူ မရှား။ ထိုသို့ လှည့် လည်ရာတွင် သံဃာတော်များအား ရည်စူး၍ နဝကမ္မ ဝတ္ထုငွေ ဆက်ကပ် ကြရာ မြေရေခွံအိတ်(ဆန်အိတ်ခွံ) များ ဖြင့် တစ်အိတ်ပြီးတစ်အိတ် ရရှိကြ သည်။

ညနေ ၅ နာရီလုံးပါပြီ။ အရပ် ရှစ်မျက်နှာတစ်ခွင် တိမ်မည်းများ တက် လာကြသည်။ မြို့ခံလူများ၏ မျက်နှာ တွင် ပြုံးရိပ်သမ်းလာကြသည်။ သူတို့ ၏ မျှော်လင့်ချက်အိပ်မက်များ တွေ့ရ တော့မည် ထင်ပါရဲ့။ ညနေပိုင်းတွင် မိုးတိမ်များ အလိပ်လိုက် အလိပ်လိုက် တက်လာပါတော့သည်။

ည ဇနာရီခွဲ။ မိုးတဖွဲဖွဲ ကျလာ ပါပြီ။ ဟုတ်ပြီ ဟုတ်ပြီ။ ည ၇နာရီထိုး တော့ မိုးသဲကြီးမဲကြီး ရွာချပါတော့ သည်။ မိုးသာမက လေရော တိုက်ခတ် လာသည်။ မိုးရေနှင့် အတူ မိုးသီးများ

တဖြောင်းဖြောင်း ကျလာပါသည်။ မိုး သီးတွေကား ဆီးကင်းခန့် ဆီးဖြူသီးခန့် လောက်စာလုံးခန့် မြေပြင်ပေါ် တ ခေါင်းခေါင်း ပစ်ချနေသလို။

ကလေးသူငယ်များ၊ လယ်သမား များ မိုးရေထဲ ပျော်မြူးကခုန်ကြသည်။ လူကြီးသူမများ ပျော်မြူးနေကြသည်။ သံဃာတော်များ မုဒိတာ ပီတိပွားတော် မူကြသည်။ သည်နှစ်မိုးကောင်းစမ်း စိုက်ရန်ရေအတွက် မပူရတော့။

ရွာချသောမိုးမှာ သန်းခေါင်ထိ အထိ၊ ၎င်းမှ တစ်ဖန် ရွာလိုက် နာ လိုက်နှင့် မိုးလင်းထိပင်။ မိုးလင်းမှ နေ တိတ်သွားသည်ပင် တဖွဲဖွဲကျနေသေး သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ သစ်ပင်၊ ပန်း မာန်တို့သည် နွမ်းရာမှ စိမ်းလန်းလာ တော့သည်။ မြက်ခင်းများ အိပ်နေစေ မှ နိုးထလာကြသည်။ ချောင်းများ ထော နေရာမှ ရေများပြည့်လာသည်။ မြောင်း ရေများ လှုံ့တက်လာကြသည်။

အရင်းစစ်လိုက်တော့ မြို့ထဲမှ ကျွတ်ရှိ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်များ ဒကာ ဒကာမများ၊ လူကြီး လူငယ်၊ မကျန် အားလုံး၏ မေတ္တာစေတနာ ပရိတ်ရွတ်ဆိုမှုနှင့် လျှာဒါန်းမှု စေတနာ သဒ္ဓါတရားကြောင့် မိုးကိုရွာစေပြီ ဖြစ် ပါတော့သတည်း။

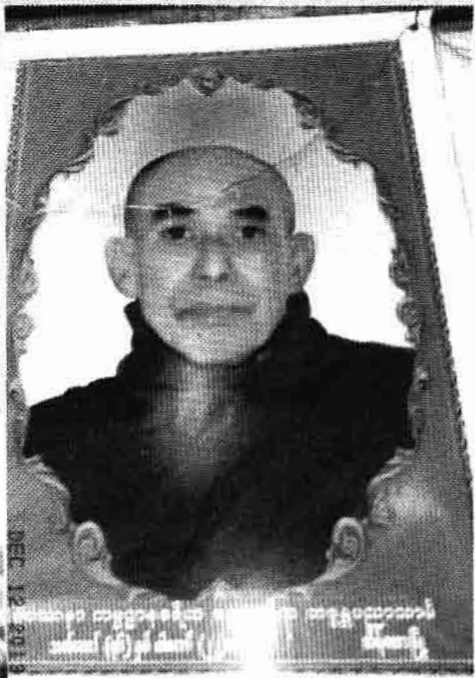
(တကယ့်ဖြစ်ရပ်ကို မူတည်၍ ရေးသားတင်ပြလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။)

□ တင်ဦး(ကဏ္ဍ)

ပိပသနာကပ္ပတ္တနစရိယ ဝဗ္ဗကထိက ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိ

ပဋိဝေဓသာသနာ၏

ပြယုဂ်

သာဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း၏
ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်

ဦးကောဏ္ဍည (ရင်တွင်းသာသနာပြု)

နုလုံးနှင့် သွေးတော်

DEC 12 2013

ဆံတော်၊ အံတော်၊ စွယ်တော်၊ အရိုးတော်

DEC 12 2013

မြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်ကြီးတွင် ယနေ့အထိ ပရိယတ္တိသာသနာ၊ ပဋိပတ္တိသာသနာ၊ ပဋိဝေဓသာသနာဟူ၍ သာသနာသုံးရပ် ရှိနေပါသည်။ များသောအားဖြင့် ပရိယတ္တိသာသနာနှင့် ပဋိပတ္တိသာသနာတို့ကိုသာ အသိများကြပါသည်။ ပဋိဝေဓသာသနာကိုတော့မူ သိရှိသူ အလွန်နည်းမည် ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖြစ်နိုင်ခဲ့၊ သိနိုင်ခဲ့၊ တွေ့နိုင်ခဲ့ သောကြောင့် လူအများ နားမလည်နိုင်ကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ပဋိဝေဓသာသနာသည် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းနှင့် တိုက်ရိုက်ပတ်သက်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

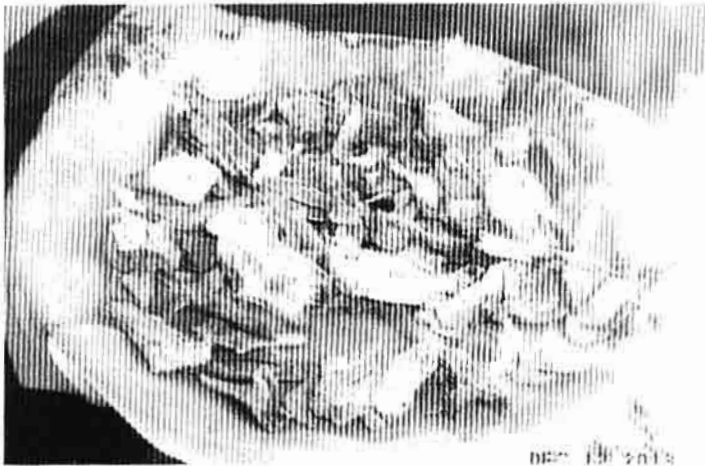
ပဋိဝေဓ သာသနာ မထွန်းကားခြင်းသည် ပရိယတ္တိ သာသနာပေါ်တွင် လွဲမှားစွာ အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှုမှ အစတည်ပြီး ပဋိပတ္တိကျင့်ရာတွင် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့် လွဲမှားမှုများကြောင့် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း ကောက်ချက်များဆွဲသော် ရနိုင်မည်ဖြစ်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

အရိုးတော်

DEC 12 2013

DEC 12 2013

ပရိယတ္တိကို အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှု မှန်ကန်ပါမှ ပဋိပတ္တိကျင့်စဉ်ကို မှန်ကန်စွာ ကျင့်ဆောင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ သို့မှသာ ပဋိဝေဓသာသနာအကျိုးရလဒ်ကို လူ့အများ နားလည်သဘောပေါက်နိုင်ကြမည် ဖြစ်ပေသည်။ ပရိယတ္တိကို လူ့အများ နားလည်စေရန် အလွယ်ကူဆုံး ဘာသာပြန်ဆိုလျှင် လမ်းညွှန်မှု သဘောတရားအဖြစ် နားလည်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုလမ်းညွှန်မှုသည် အင်္ဂလိပ်လို ဖြစ်နိုင်သလို တရုတ်လိုလည်း ဖြစ်နိုင်ပြီး ပြင်သစ်လို ကျားမန်လို စသည်ဖြင့် ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ၏ ရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုရေး မဟုတ်ပါလော။

ထိုနိဗ္ဗာန်သွားလမ်း လမ်းညွှန်မှု မှန်ကန်ဖို့သာ လိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ပဋိပတ္တိကတော့မှ ထိုလမ်းညွှန်မှုကို လက်တွေ့ ဘယ်လိုကျင့်ရမည်လဲ ဆိုသည်ကို သိနားလည်ပြီး ကျင့်ကြံကြိုးစား အားထုတ်ခြင်းကို ဆိုလိုပါသည်။ ယင်းသာသနာနှစ်ရပ် မှန်ကန်နေပါက ပဋိဝေဓ သာသနာသည် မည်သည့်အခါမျှ မဆိတ်သုဉ်းပါ။ မပျောက်ကွယ်ပါ။

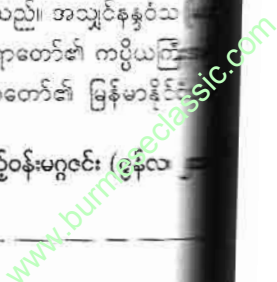
ပဲခူးတိုင်းဒေသကြီး သာယာဝတီခရိုင် မိုးညိုမြို့နယ် ထိန်တောကျေးရွာမှ ဘဒ္ဒန္တ ပညာသာမိသည် ယခင်က အသွင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ) ယခုအခါ ဗုဒ္ဓစာပေဆုရ ဆရာကြီးဒေါက်တာချစ်ငယ် (ဒဿန)၏ လက်ရင်းတပည့်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်ပါသည်။ ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိ သက်တော်(၇၆)နှစ်၊ ဝါတော်(၂၂)ဝါ

သည် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၂၃. ၈. ၂၀၁၃)နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံ ဖျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၂၅. ၈. ၂၀၁၃)နေ့တွင် မီးသင်္ဂြိုဟ်ဆနာရီ ၂၀ ကြာ တေဇောဓာတ်လောင်း ကျွမ်းအောင်လောင်မြိုက်စေသော်လည်း အချို့သော အစိုးတော်များသည်လည်းကောင်း၊ နှလုံးနှင့် သွေးတော်များသည်လည်းကောင်း မီးမခတ် အစိုးတော်၊ စွယ်တော်နှင့် အံတော်များသည် ကျော့သွားပရာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ နှလုံးနှင့် သွေးတော်များသည် အစုအခဲအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဆံတော်များသည် အလုံးသဏ္ဍာန်အဖြစ်လည်းကောင်း ကြွင်းကွန်ရစ်သည်ကို ပုံများပါအတိုင်း သဘာဝလွန် ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့ကြောင်း မဋိဝေဓသာသနာ၏ပြဿနာအဖြစ် ဖူးတွေ့ခဲ့ရသည်ကို ထပ်ဆင့်ဖော်ပြပါသည်ဟု မန္တလေးအစုကဦးကုမ္ပဏီတွင် ဖတ်ရှုလိုက်ရပါသည်။

မိမိသည် ဦးပညာသာမိကို ဘဝကပင် သိကျွမ်းခဲ့ပါသည်။ အထူးစိုးသားပြီး တရားကို ကြိုးကြိုးစားစား အားထုတ်သူ၊ ဆရာကောင်းနှင့်တွေ့ကပ္ပိယဘဝမှသည်ရဟန်းဘဝသို့ဆောင်သည့်တိုင်အောင် တစိုက်မတ်မတ် ဗုဒ္ဓစာပေဆုရ စာရေးဆရာကြီး ခေါ်တာချစ်ငယ် (ဒဿန)၏ လက်ထက် တပည့်ကြီးအဖြစ် ခံယူသွားသူဖြစ်ပါသည်။ မိမိမိတ်ဆွေကြီး ယခုထူးအောင်မြင်သွားသည်ကို များစွာဂုဏ်ထမ်းမြှောက်မိပါသည်။

ဪ... ဦးပညာသာမိတော့ ဆရာကောင်းတပည့် ပန်းဆွေပန်နိုင်ခဲ့ပြီပဲဟု ချီးကျူးမိပါသည်။ ဦးပညာသာမိကို ယခင် ဆရာအသွင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ လက်ထက် တပည့်ကြီး ဦးမြတ်ကျော်ဘဝကမိတ်ကျွမ်းခဲ့ပါသည်။ အသွင်နန္ဒဝံသ(မဟာဝိဇ္ဇာ) ဆရာတော်၏ ကပ္ပိယကြီးနှင့် ဆရာတော်၏ မြန်မာနိုင်ငံ

ဦးနန္ဒဝံသနှင့် ဦးမြတ်ကျော် (ဦးပညာသာမိ)

အရိုးတော်

တစ်လျားအတွင်း တရားပွဲများတွင် လည်းကောင်း၊ တရားစခန်းများတွင် လည်းကောင်း ရှေ့ထွက်အနေဖြင့် ဆရာတော်၏ ဂုဏ်တော် ကျေးဇူးတော်များကို ချီးကျူးပူဇော်ခြင်း၊ တရားပွဲအပိတ်တွင်စည်းကမ်းတကျဖြစ်စေရန် ပရိသတ်ကြီးအနေဖြင့် ဆရာတော်၏ ဂုဏ်တော်ကျေးဇူးတော်အား ကြည်ညိုမှုကို ပြသနိုင်ဖို့အတွက် ဆော်ဩပေးခဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ အဓိကသာသနာပြုလုပ်ငန်းများဖြစ်သော မဟာစေတီတော်ကြီး ထီးတင်ပွဲဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် အကြံရှင်းလင်းပွဲများတွင်လည်းကောင်း၊ ရုပ်ရှင်သရုပ်ဆောင် ဒေါ်ဝါဝါဝင်းရွှေ၏ရှင်ပြုနားသအလှပွဲ အကြံရှင်းလင်းရေးနှင့် တရားပွဲများတွင်လည်းကောင်း၊ နိုင်ငံခြား သာသနာပြုခရီးနှင့် ဗုဒ္ဓဂယာ (ယခင်က အလွန်ခက်ခဲစွာသွားရသော) ခရီးစဉ်များ၌ ဆရာတော်ကြီးများ၏ ဩဝါဒ

ခံယူပွဲများတွင်လည်းကောင်းတက်တက်ကြွကြွ ဦးဆောင်ပါဝင် ဆောင်ရွက်သူဖြစ်ကြောင်း မိမိကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့သိရှိခဲ့ရပါသည်။

ထို့ပြင် ဆရာတော်အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ လမ်းညွှန်မှုသဘောတရားမှာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုနိုင်ရေးအတွက် မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ်တည်ဆောက်သော နည်းပညာကို မြန်မာစကားပြေသက်သက်ဖြင့် ရှင်းလင်းပြသည်ကို သေသေချာချာ ဂယနဏသဘောပေါက်သူအဖြစ်နှင့် မိမိတို့အား ရှင်းလင်းပြသနိုင်သူ ဖြစ်ပါသည်။

ဦးမြတ်ကျော်(ဝါ)ဦးပညာသာမိ၏ ရှင်းပြချက်အရ "ဟဒယ မနောဝမှာ ပေါ်လာသော အကောင်းအဆိုး စိတ္တသင်္ခါရ ဗုဒ္ဓကမ္မာလေးများကို(အနိစ္စ) အပျက်ရသော ကျင့်စဉ်အဖြစ် ကျင့်ကြံကြိုးစား အားထုတ်ခဲ့ကြရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရင်တွင်း၌ ကိလေသာများ အထိုက်အလျောက် လျော့နည်းခဲ့ရပါ

သည်။ ထို့ကြောင့် မိမိမှာ အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ) သီတင်းသုံးရာ ဆရာမြတ်ကြီး ဦးရေဝတတည်ထောင်ခဲ့သော ဝိပဿနာသန္တိသုခကျောင်းသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ရဟန်းဝတ်နိုင်သည်အထိ တိုးတက်ခဲ့ပါသည်။

ဦးမြတ်ကျော်မှာမူ ဆရာတော်အသျှင်နန္ဒဝံသ (မဟာဝိဇ္ဇာ)၏ ဝေယျာဝစ္စများ ဆောင်ရွက်ရင်းဖြင့် ရန်ကုန်တွင် နေခဲ့ရပါသည်။

နောက်ဆုံး ဆရာတော် နိုင်ငံခြားသို့ သာသနာတာဝန်ဖြင့် လူဝတ်လဲ၍ သွားရောက်သည့် အခါမှသာ ဝိပဿနာသန္တိသုခ ကျောင်းတော်ကြီးသို့ရောက်ရှိလာပြီး ဗုဒ္ဓစာပေဆရာ စာရေးဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ငယ် (ဒဿန) ၏ဩဝါဒကိုခံယူပြီး ရဟန်းဘဝဦးပညာသာမိအဖြစ် (၁၃)နှစ်တိုင်တိုင် သီတင်းသုံးနေထိုင်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဗုဒ္ဓစာပေဆရာ စာရေးဆရာကြီး ဒေါက်တာချစ်ငယ်(ဒဿန) ၏ ဩဝါဒဖြင့် ဦးပညာသာမိ၏ ဆွေမျိုးသားချင်းများရှိရာ ထိန်တောကျေးရွာသို့ ဆွေမျိုးသားချင်းများအား သာသနာပြုရန် စေလွှတ်ခြင်းခံရပါသည်။

ဦးပညာသာမိ၏ ဘဝဝဋ်ကြွေးတော်များ ရှိ၍ လောမသိပါ။ ထိန်တောကျေးရွာသည် ဦးမြတ်ကျော် (ဝါ) ဦးပညာသာမိ၏ နေရပ်ဒေသကျေးရွာဖြစ်သော်လည်း လက်ရှိကျောင်းသံဃာများက ၎င်းအား ကျောင်းသစ်ဆောက်လုပ်

နေထိုင်ခွင့် မပြုသဖြင့် ပေ ၂၀၀ ပတ်လည်ခန့် မြေနေရာ အလှူခံရရှိထားသော်လည်း ကျောင်းနှင့်သီတင်းမသုံးရဘဲ မွှာရုံလေးအဖြစ်သာ တည်ဆောက်ပြီး ဆွေမျိုး ဒကာ၊ ဒကာမများအား တရားပြသပေးခဲ့ရပါသည်။ ဦးပညာသင်မိကိုယ်တိုင်ကမူ လက်ပံတန်းမြို့ မူလခွဲရန်ကာယ ဇောဓိပင်ကျောင်းတိုက်'၌ ကျောင်းဆောက်သီတင်းသုံးနေရပါသည်။

ထိုဖြစ်ရပ်သည် ဦးပညာသင်မိအတွက် 'ယခုကဲ့သို့ သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်ပေါ်ပေါက်စေသော အကြောင်းရင်း တစ်ရပ်ဖြစ်နေပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လက်ရှိထိန်းတောကျေးရွာရှိ သံဃာတော်များ သတိသံဝေဂနောင်တတရားများ ရရှိနိုင်စေရန် ဆုံးမသည့် အနေဖြင့် သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်များ ပြုထားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

ဦးပညာသင်မိသည် လက်ပံတန်းမြို့ရှိ မူလခွဲရန်ကာယ ဇောဓိပင်ကျောင်းတိုက်' တွင် သီတင်းသုံးနေရာမှ လေငန်းရောဂါ စွဲကပ်မှုကြောင့် ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ အပြုစုခံအဖြစ်နှင့် ညီရင်း ဦးသန်းတင်ဦး၊ ဒေါ်သိန်းတို့၏ နေအိမ်ဝင်းအတွင်း ယာယီစံကျောင်းအဖြစ် နှစ်နှစ်နီးပါး တစ်ကိုယ်တော်ကျင့်ကြံကြီးစားအားထုတ်နေခဲ့ပါသည်။

လေငန်းရောဂါဖြင့်ပင် ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၂ ရက် (၂၃. ၈. ၂၀၁၃) နေ့တွင် ဘဝနတ်ထံယုံလွန်တော်မူ၍ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော် ၄ ရက် (၂၅. ၈. ၂၀၁၃)နေ့တွင် ရိုးရိုးသားသား မီးသင်္ဂြိုဟ်ခဲ့ရာ နာရီ (၂၀)ခန့်ကြာ တေဇောဓာတ်လောင်ကျွမ်းစေသော်လည်း မီးမခတ် ပုံများပါအတိုင်း သဘာဝလွန်ဖြစ်ရပ်တစ်ခု ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည်ဖြစ်ကြောင်း အတွင်းရေးသိ သံဃာတော်တစ်ပါးအနေဖြင့် တင်ပြရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

□ ဦးကျောဏ္ဍည (ရင်တွင်းသာသနာပြု)

တစ်နေ့သ၌ စာရေးသူသည် စက်မှုဇုန်(၅) လှိုင်သာယာရှိ စာရေးဆရာကြီး စိန်တိုင်ထွန်းအိမ်(တိုက်) ရှိရာသို့ ရောက်သွားလေရာ . . .

“ဟာ၊ဆရာဆန်း လာတာနဲ့ အတော်ပဲဗျာ၊ ကျွန်တော်အစီအစဉ်လေးတစ်ခု ဆွေးနွေးချင်တယ်ဗျာ”

“အာ ဘာအစီအစဉ်များလဲဗျာ၊ သိစမ်းပါရစေ”

“ဒီလိုဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ရွာ ဆရာဆန်း သိမလား မသိဘူး၊ စိန်တိုင်ကျွန်းရွာဗျာ၊ မွေးဇာတိရွာပေါ့၊ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကတည်းက စိတ်ချင်ခြင်း ဆန္ဒတစ်ခု ရှိခဲ့ဖူးသဗျာ”

“အင်း.. မြန်အောင်မြို့နယ်ထဲက ထင်တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်၊ အဲဒီဆန္ဒက အခြားသော ရွာတွေထိပ်မှာ ရွာဦးစေတီတွေ ကိုယ်စီရှိကြတယ်ဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ရွာထိပ်မှာ မရှိဘူး၊ အဲဒါ ရွာထိပ်မှာ ဘုရားတည်ချင်နေတာ၊ ငယ်ငယ်တုန်းကပဲ ဆိုပါတော့၊ အခုတော့ အကြောင်းကံအခွင့်ပေးလို့ တည်ဖို့ အဆင်ပြေသွားပြီဗျို့။”

“ဘယ်လောက်ကုန်ကျမလဲ၊ ပြီးတော့ ဘယ်လိုအဆင်ပြေတာလဲဗျာ၊ ပြောပါဦး”

“အင်း.. ကျွန်တော့်မိန်းမဘက်က အမွေဆိုင်ခြံအိမ်ရောင်းကြတာ သိန်းရှစ်ထောင်လောက် ရသဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့အတွက် သိန်းလေးထောင် ရတယ်၊ သားတွေ သမီးတွေ နှစ်ရာစီ ပေးလိုက်တယ်၊ ၂၀၀ လောက်ကျန်တယ်၊ အဲဒါ ဘုရားတည်ဖို့ စီစဉ်ပြီးပြီ၊ ၁၂၀ လောက် ကုန်မယ်ပြောတယ်ဗျာ၊ ဒါလုပ်ပြီးရင် ကျွန်တော့်ကျောင်း ကျွန်တော့်ရွာကို ကျေးဇူးဆပ်ရာရောက်ပြီး ကျွန်တော်အလုပ်ချင်ဆုံး လုပ်ရလို့ သေပျော်ပါပြီ ဆရာဆန်းရယ်”

စာရေးသူ ဆရာစိန်တိုင်ထွန်း၏ ပီတိစကား ကြားရသဖြင့် ရင်တွင်း၌ မဖော်ပြတတ်သော ခံစားမှုမျိုးတစ်ခု ဖြတ်သန်းသွားသည်ဟု ထင်မိပါသည်။

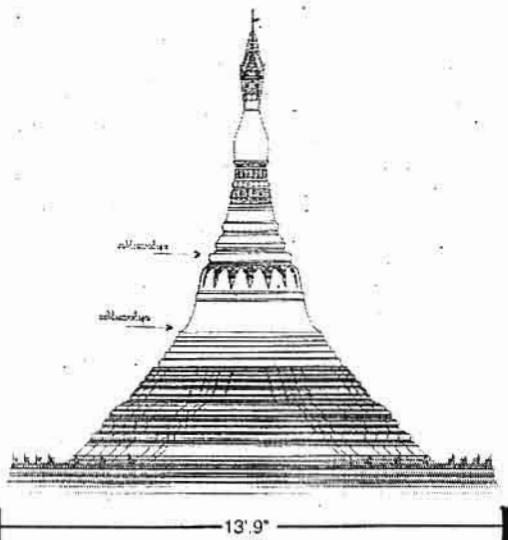
ဦးစိန်တိုင်ထွန်းကား ကလောင်နာမည် ဖြစ်၏။ သူ၏ အမည်ရင်းကား ဦးလှထွန်းဖြစ်ပြီး ပဲခူးတိုင်း၊ မိုးညိုမြို့နယ်၊ စိန်တိုင်ကျွန်း စံပြကျေးရွာတွင် ၁၉၄၃ ခုနှစ် မေလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်ခဲ့လေသည်။ ငယ်စဉ်က ရွာဦးဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့ရပြီး ရှင်သာမဏေဘဝ၊ ရဟန်းဘဝတို့ဖြင့် လောကုတ္တရာစာပေများကို သင်ကြားလေ့လာခဲ့သည်။ ငယ်လတ်ကြီး အောင်မြင်ပြီးနောက် သာသနာ့ဇေဓမ္မာစရိယဘွဲ့ ရရှိခဲ့ပါသည်။

၁၉၆၂ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာအေးတွင် ဖွင့်လှစ်သော သံဃာတက္ကသိုလ် သာသနာပြုသင်တန်း တက်ရောက်သင်

www.burmeseclassic.com

စတီးစေတီတော်

ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)

စတီးစေတီတော်၏ ပိသုကာပုံစံ

ကြားခဲ့ရာ ဗုဒ္ဓဒေသနာဆရာဖြစ် သုံးနှစ်သင်တန်း (B.D.T) အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၆၄ ခုနှစ်တွင် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် သံယာဉ်တက္ကသိုလ်ကို ဖျက်သိမ်းခဲ့သဖြင့် အတန်းပညာများကို ဆက်လက်လေ့လာခဲ့ရာ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် ဗီနာဘွဲ့ (မြန်မာစာ)ကို ရရှိခဲ့လေသည်။

ဘွဲ့ရပြီးနောက် အဖွဲ့အစည်းကြီး တစ်ခုတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်အတွင်း လိုအပ်သော အထက်တန်းပညာရပ်များကို အချိန်ပိုင်း ဆက်လက်ဆည်းပူးခဲ့ရာ အထက်တန်းဓမ္မနေ စာမေးပွဲ(H.GIP)နှင့် မှတ်ပုံတင်ဓမ္မနေ စာမေးပွဲ (R.L) တို့ကို အောင်မြင်ခဲ့လေသည်။

ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် တာဝန်ပေးချက်အရ ဆောင်းပါးများ ရေးသားခဲ့သည့်အတွက် စာပေလုပ်သား အဖွဲ့ဝင် အမှတ် (၂၇၀၆)ဖြင့် စာပေလုပ်သား အဖွဲ့ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။ ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန သာသနာတော်ထွန်းကား ဖြန့်ဖြူးရေး ဦးစီးဌာနသို့ ပြောင်းရွှေ့တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။

ထိုသို့ တာဝန်ထမ်းဆောင်နေစဉ်အတွင်း သားထွန်းမြင့် ဓမ္မစာစောင် ထုတ်ဝေခဲ့ရာ အယ်ဒီတာအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့လေသည်။ ထိုစဉ်ကရေးသားခဲ့သော ဆောင်း

ပါးများကို စုစည်း၍ 'အလင်းသီတံ အမှန်ပန်းကုံး' အမည်ဖြင့် စာအုပ်ကို ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။

ဦးလှထွန်းကား ယခုအခါ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ ဗုဒ္ဓသာသနာပြုတက္ကသိုလ်မှ အငြိမ်းစားယူပြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထေရဝါဒ ဓမ္မစာစောင်တွင် ယခုတိုင်အောင်ပင် အယ်ဒီတာအာဘော်နှင့် လူငယ်များ သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဘာသာရေး အခြေခံဆောင်းပါးများကို ဆက်လက် ရေးသားနေဆဲဖြစ်ပါသည်။ ထေရဝါဒ ဓမ္မစာစောင်တွင် ရေးသားခဲ့သော ဆောင်းပါးများကို စုစည်း၍ 'ဩကာသကုန်တော့ချိုး' နှင့် 'သီလတော်မြတ် အကျိုး' စာအုပ်များအား စာအုပ်အဖြစ် ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်ပါသည်။

“ကဲ ဘုရားတည်တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဘယ်လိုစေတီမျိုး တည်မယ်ဆိုတာ ဝိသုကာပညာရှင်တွေနဲ့ ပုံစံထုတ်တာ ဘာညာလုပ်ပြီးပြီလား။”

ဦးလှထွန်း + အောင်ရီ

ဆန်းဝင်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

“အင်း... ကျွန်တော် အခြားရွာတွေနဲ့ မတူအောင် စီစဉ်ထားပါတယ်။ အတွင်းက လိုက်ခေါင်းသဘော တရား ထိုင် ပုတီးစိပ်လို့ရအောင်လို့ မှန်ပေါက်နဲ့အတူပေါ့။ အပေါ်က ခေါင်းလောင်းကစပြီး စတီးစေတီကိုတည်မယ်။ စတီး ထီးနဲ့ ပေါ့”

“အဲ ဒါနည်းနည်းထူးဆန်းတယ်။ အဝေးကနေကြည့်ပြီး ကြည့်ညှိဖူးမြော်မယ်ဆို အရောင်က လက်နေမယ်ထင်တယ်”

“အင်းဗျ၊ အရောင်ကလဲ ရွှေရောင်လုပ်မှာလေ”

“ဟာ အဆန်းပါလားဗျ၊ ကောင်းတယ်။ အပေါ်ပိုင်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးလဲဖြစ်မယ်။ အုတ်လို ကရိကထ မများတော့ဘူး ပေါ့။ ဒါထက် ဉာဏ်တော်အမြင့်က ဘယ်လောက်လဲဗျ”

“အင်း... အုတ်အမိုးပေါ်ကနေဆိုရင် ကိုးတောင် ပြည့်ဉာဏ်တော်ကို စီစဉ်ထားတယ်ဗျ”

“ကောင်းလိုက်တာဗျာ၊ စိန်တိုင်ကျွန်းရွာကတော့ အများရွာတွေနဲ့မတူတဲ့ စတီးစေတီတော် ကိုးကွယ်ကြရတော့ မှာပေါ့နော်။ ဘုရားပြီးသွားရင်တော့ ထူးခြားစေတီအနေနဲ့ မှတ်တမ်းပြည့်စုံအောင်ရိုက်ပြီး ဆောင်းပါးရေးကြပြန်တာ ပေါ့ဗျာ”

“ဘုရားတည်သမိုင်းမှာတော့ တစ်ခေတ်ဆန်းမယ့် စေတီပုံ ဖြစ်မယ်ဗျ၊ ဗိသုကာပုံကိုကြည့် အရံစေတီတွေလဲ စတီးတွေပဲဗျ”

5.1.14

ဦးလှထွန်း + ဒေါ်ခင်ရီ၊ သား ဝင်းမျိုးထွန်း၊ သမီး ခင်သန္တာထွန်း

“ကောင်းပါပေဗျာ၊ ကောင်းပါပေ”

စာရေးသူက ဦးစိန်တိုင်ထွန်း၏ စိတ်ကူးအား လွန်စွာ လေးစားမိတော့သည်။ ဘုရားတစ်ဆူ ရွာဦးတွင် မကြာမီ ပူဇော်ရတော့မည့် စိန်တိုင်ကျွန်းရွာသူ ရွာသားများအတွက် လည်း ကိုယ်စား ဝမ်းသာမိလေသည်။ မိမိ၏အသက်ကြီးပိုင်း အား ရလာသော အခွင့်အရေးကို ဆန္ဒနှင့် တစ်ထပ်တည်း ကျအောင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ကြုံသော ဦးစိန်တိုင်ထွန်းအား လေးစားကြည်ညိုမိ၏။

ထို့ကြောင့် ရွာသူ ရွာသား နယ်သူ နယ်သားများ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်စေရန် ဤဆောင်းပါးအား တင်ပြခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

အထူးအဆန်းစေတီဖြစ်သော မြန်မာပူပညာများနှင့် သရုပ်ဆောင်နေသော ထိုကိုးတောင်ပြည့်စတီးလ်စေတီတော် ကား မကြာမီပင် ဖူးမြော်ကြည့်နိုင်ရန် ဒုတိယအကြိမ် မှတ် တမ်းဆောင်းပါးအား ရေးသားတင်ပြပါဦးမည်။

သာသနာအလုပ်အား လွန်စွာ ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက် လျက်ရှိသော စာရေးဆရာ ရှေ့နေကြီး၏ တို့တာဝန်ဟူသော ကဗျာလေးနှင့် ဤဆောင်းပါးအား နိဂုံးချုပ်ပါအံ့။

တို့တာဝန်

ရှင်ချစ်ဗုဒ္ဓ၊ ဟောဖော်ပြသည့်
ဓမ္မဒေသနာ၊ အဖြာဖြာကို
သူငါအများ၊ လိုက်နာပွားက
ရငြားမသွေ၊ ကျိုးထွေထွေတည်း။
ထိုသို့ရလျှင်၊ စိတ်ရည်သန်ကာ
ကျမ်းဂန်ဓမ္မ၊ အဝဝကို
ဗုဒ္ဓဘုရား၊ ဟောထားအချက်
မပျက်စေရန်၊ အတန်တန်လျှင်
သင်္ဂါယနာ၊ တင်ကာဆောင်ကြဉ်း
ပြုခဲ့ခြင်း၏၊ အရင်းမူလ ပဓာနပါ။
ယခုအခါ၊ တို့သူငါလည်း
နောင်လာနောင်သား
အကျိုးများဖို့
ဘုရားသာသနာ၊ ပြန့်ပွားလာအောင်
ကြံဆောင်ကြိုးကုတ်၊ လွန်အားထုတ်မှ
တို့က တာဝန်ကျေလိမ့်မည်။
တို့ရဲ့တာဝန်၊ တို့ကျေပွန်မှ
မြတ်မွန်သာသနာ၊ ပြန့်ပွားသာစည်
ကြာရှည်တည်တံ့၊ ကမ္ဘာပြန်လိမ့်။

□ ဆန်းဝင်း(အောင်မြေ)

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

နေရပ်ခွဲတော့ ရာဇဂြိုဟ်

ဒေါက်တာဘောင်ဘောင်မင်း

၂၄.၁၂.၂၀၁၂ (တနင်္လာနေ့)

ရာဇဂြိုဟ် (သို့မဟုတ်) တောင်ငါးလုံးဝန်းရံ မြို့နယ်ကလေး

နံနက် ၄ နာရီခွဲတွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့သားများသည် ဝေဠုဦးများမကျန်ရစ်အောင် သိမ်းဆည်းပြင်ဆင်ကြပါသည်။

၅ နာရီခွဲတွင် ဆွမ်းစားဆောင်မှ မောင်းသံတစ်ချက် ကြားလိုက်ရ၏။ ဆွမ်းစားဆောင်သို့သွား၍ နံနက်စာအဖြစ် မုန့်ဟင်းခါး အကြော်စုံနှင့် လက်ဖက်ရည်သုံးဆောင်ကြပါသည်။ အိန္ဒိယ၌ ရှားရှားပါးပါးစားရသောကြောင့် မုန့်ဟင်းခါး အလှူရှင်အား မေတ္တာပို့၍ သာဓုခေါ်ရပါသည်။ ၆ နာရီတွင် ဦးလင်းတို့ ဆရာတပည့်ရောက်လာ၍ ခရီးဆောင်သေတ္တာများ ခြံတစ်ဝိုက်ပေါ်သို့ တင်ခိုင်းပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သားများ သာမန်မြန်မာကျောင်းမှ ခရီးစတင်ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။

နံနက် ၈ နာရီ ၁၅ မိနစ်ခန့်တွင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ မောင်းသို့ ရောက်ရှိကြ၏။

ရတနာဂီရိတောင်ထိပ်ရှိ ဝိဇ္ဇာသုန္ဒီ (သို့မဟုတ်) ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီ

ရာဇဂြိုဟ်သည် တစ်ချိန်က ဗုဒ္ဓသာသနာသမိုင်းတွင် အလွန်ထင်ရှားသော မင်းနေပြည်တော် ဖြစ်ခဲ့သည်။ “တောင်ငါးလုံးဝန်းရံ မြို့ရာဇဂဟ်”ဟု ဆိုရိုးစကားရှိခဲ့သည်။ ယင်းတောင်ငါးလုံးတို့မှာ ဝေဘာရတောင်၊ ဝေပုလ္လတောင်၊ ပဏ္ဍာဝတောင်၊ ဂိဇ္ဈကုဋ်တောင်နှင့် ဣသိဂိလိတောင်တို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်အခါကား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အုပ်ချုပ်ခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရားကို လွန်စွာ ကြည်ညိုသဖြင့် ဘုရားမဖြစ်မီ ရဟန်းဘဝဖြင့် ရာဇဂြိုဟ်မြို့တွင် ဆွမ်းခံဝင်၍ ပဏ္ဍာဝတောင်ခြေ၌ ဆွမ်းဘုဉ်းပေး သုံးဆောင်စဉ်ကတည်းက လာရောက်ဖူးမြော်ခဲ့သည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းက ဘုရားရှင်အား ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ကို အုပ်ချုပ်မင်းလုပ်ပါရန် အပ်နှင်းခဲ့၏။ ဘုရားအလောင်း ရဟန်းက မင်း၏စည်းစိမ်ထက် နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရယူချင်၍ တောထွက်ပြီး ရဟန်းပြုကြောင်း မိန့်တော်မူ၍ မင်းစည်းစိမ်ကို

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး တည်ထားသော အသိမ်းအမှတ် အာသောက ခြင်္သေ့ရုပ်ကျောက်တိုင်

ဦးစွန်းသုဂ္ဂလင်း (၄၆၆လ၊ ၂၀၁၄)

ငြင်းပယ်တော်မူခဲ့သည်။ ဗိမ္ဗိသာရမင်းသည် သားတော် အဇာ
တသတ်က ထီးနန်းစည်းစိမ် လိုချင်သော လောဘကြောင့်
သားတော်၏ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ခြင်း ခံရ၍ နတ်ရွာစံတော်
မူသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး၏ ခွန်ဘဏ္ဍာတိုက်

ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ရာဇဂြိုဟ်မြို့ဟောင်းနေရာ
အထောက်အထားများ လှည့်လည်ကြည့်ရှုကြသည်။ ရာဇဂြိုဟ်
မြို့နေရာတွင် တစ်ချိန်က ကုန်သည်များမှာ လှည်းပေါင်းများ
စွာနှင့် သွားလာသည့် လမ်းကြောင်းအထောက်အထားကို
ကျောက်သားမျက်နှာပြင်ပေါ်ရှိ လှည်းဘီးခြေရာများ ထင်ရှား
နေခြင်းက သက်သေခံ၏။ ဆက်လက်၍ သွားခဲ့ကြရာ
ဝေဘာရတောင်ခြေသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။

တောင်ခြေရင်း၌ လေးထောင့်စတုရန်းပုံ အုတ်တိုက်
တစ်ခုရှိ၍ ခုနစ်ပေခန့်မြင့်မည်ဟု ခန့်မှန်းရသည်။ ကျောက်
တောင်ကြီးကို ဖောက်ခွင်း၍ ဝင်ထွက်နိုင်ရန် ခြေကျော်
ပေါက် တစ်ပေါက်သာရှိ၏။ ဤနေရာသည် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး
၏ ရွှေ၊ ငွေ၊ စည်းစိမ်၊ ဥစ္စာရတနာများ သိုမှီးသိမ်းဆည်းရာ
ခွန်ဘဏ္ဍာတိုက်ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး အကျဉ်းချုပ်ချစ်သည့်နေရာ

အခြားသမိုင်းဝင်နေရာတစ်ခုမှာ ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး
အကျဉ်းချုပ်ချစ်သည့် နေရာဖြစ်သည်။ နံရံလေးဖက်စလုံး၌

ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီး လှူဒါန်းခဲ့သော ဝေဠုဝန် ကျောင်းကြီး
တည်ရာ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်အတွင်းရှိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်

ကမ္ဘာကျော် နန္ဒာတက္ကသိုလ်ကြီး

ကျောက်တုံးများဖြင့် သုံးပေစီကာရံထားသော စတုရန်းပေ ၂၂၀ ခန့်သာကျယ်သည့် အကျဉ်းခန်းလေးတစ်ခန်း ဖြစ်၏။ သားဖြစ်သူ အဇာတသတ်မင်းသား၏ ထီးနန်းလိုချင်သော လောဘကြောင့် ဖခင်ဘုရင်ကြီးအား ရက်စက်စွာ ခြေဖဝါး ခွဲ၍ အကျဉ်းချထားခဲ့သည်။ ဓမ္မသံဝေဂ ယူသင့်သည့်နေရာ ဌာနတစ်ခု ဖြစ်သည်။ ဤအကျဉ်းချခဲ့သော နေရာကို ၁၉၅၀ ပြည့်နှစ်တွင် ကျောက်စာဝန် MR. A CUNNING HAM မှ ပြန်လည်ရှာဖွေ တူးဖော်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဘဏ္ဍာသတ်မင်း၏ မဏိယာမတ်ဓာတ်တော်တိုက်

နံနက် ၈ နာရီခွဲတွင် ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် မဏိယာမတ် ခေါ် အဇာတသတ်မင်း၏ ဓာတ်တော်တိုက်သို့ ရောက် ခဲ့ကြသည်။ ဓာတ်တော်တိုက်ကို လက်ယာရစ် တစ်ပတ်လှည့် လည် ပူဇော်ရင်း လေ့လာကြည့်ရှုကြပါသည်။ မြတ်စွာဘုရား ခွင် ပရိနိဗ္ဗာန်စံပြီးနောက် ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များကို ဒေါဏပုဏ္ဏားကြီးက ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်း အားလုံးအား ခွဲဝေပေးခဲ့သည်။

ယင်းတို့ရရှိသည့် ဝေစုဓာတ်တော်များကို ဌာပနာ၍ ဝေတီများ တည်ထားပူဇော်ခဲ့ကြ၏။ အရှင်မဟာကဿပ ဓထေရ်မြတ်သည် နောင်တွင် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်သည့် အန္တရာယ်များမှ လုံခြုံစေရန် အဇာတသတ်မင်းနှင့် တိုင်ပင် ခဲ့သည်။ ခုနစ်ပြည်ထောင်မင်းတို့ ဌာပနာခဲ့သော ဓာတ်တော် များကို အနည်းငယ်စီချန်၍ ဓာတ်တော်အားလုံး စုစည်းပင့် ဆောင်ပြီး အတောင် ၈၀ နက်သော မြေအောက်၌ ဓားစက်၊ လှံစက်များ တပ်ဆင်၍ ဌာပနာခဲ့သည်ဟု အဆိုရှိ၏။ သို့ရှိ မှောသောကမင်းကြီး လက်ထက်တွင် မဏိယာမတ် ဓာတ် တော်တိုက်ကို ပြည်လည်မွမ်းမံ ပြုပြင်၍ ဌာပနာခဲ့ပါသည်။

သမားတော် ဂီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်

၉ နာရီတွင် ဓာတ်တော်တိုက်မှတစ်ဆင့် သမားတော် ဂီဝက၏ သရက်ဥယျာဉ်နေရာဌာနသို့ ရောက်ရှိကြသည်။

အဇာတသတ်မင်း၏ မဏိယာမတ် ဓာတ်တော်တိုက်ရှေ့

ပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

ယခုအခါ သရက်ပင်များ မရှိတော့။ အထိမ်းအမှတ်နေရာ တစ်ခုအဖြစ်သာ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်းထား၏။ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိ သာရမင်းကြီးအား လုပ်ကြံ၍ ထီးနန်းရယူပြီး ဘုရင်ဖြစ်လာ သော အဇာတသတ်မင်းသည် စိတ်နှလုံးချောက်ချား၍ နေ့စဉ် အိပ်စက်မပျော်နိုင်ခဲ့။ ထိုအခါ သမားတော်ဂီဝက၏ အစီ အစဉ်ဖြင့် အဇာတသတ်မင်းသည် အခြွေအရံများနှင့် သရက် ဥယျာဉ်သို့ လာရောက်၍ ဘုရားရှင်အား ဖူးမြော်ရာ နေရာ ဌာန ဖြစ်သည်။

ဘုရားရှင်၏ သာမညဖလသုတ္တန် တရားတော်ကို နာယူရသော်လည်း အဖေသတ်သည် ကံကြီးထိုက်သော ကြောင့် သောတာပန်ဖြစ်ခွင့် မရခဲ့ချေ။ သို့သော်လည်း ဘုရား ရှင်၏ သာသနာတော်၌ အဇာတသတ်မင်းသည် ကောင်းမှု ကုသိုလ် များစွာပြုလုပ်ပြီး သာသနာ့ဒါယကာအဖြစ် ခံယူနိုင် ခဲ့ပါသည်။

ရတနာဂီရိတောင်ထိပ်သို့

ဇီဝက သရက်ဥယျာဉ်မှ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ကြရာ နံနက် ၁၀ နာရီတွင် ရတနာဂီရိတောင်ခြေသို့ ရောက်ခဲ့ကြ

ဝေသာလီနိုင်ငံ လိစ္ဆာဗီယားများ တည်ထားခဲ့သော ဘုရားရှင်၏ ဓာတ်တော်များ ဌာပနာထားခဲ့ရာ ဓာတ်တော်စေတီ

ရတနာဂီရိတောင်ထိပ် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီ ရင်ပြင်မှ ပာနာမာန်မျောက်များ

သည်။ တောင်ပေါ်သို့ လှမ်းမြော်ကြည့်လိုက်သောအခါ တောင်ခိုးတွေဝေ၍ မြူခြေများဆင်းနေသဖြင့် တောင်ထိပ်ပေါ်မှ စေတီကို မမြင်နိုင်ပေ။ တောင်ပေါ်သို့တက်သော လှေကားလမ်းနှင့် ကေဘယ်တွဲနှင့်တက်ရသော လမ်းကြောင်းနှစ်ခုရှိသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့၌ အများစုမှာ သက်ကြီးပိုင်းများပါ၍ ကေဘယ်ကောင်းကင်ကြိုးဖြင့် တက်ရသောနေရာသို့ သွားကြပါသည်။ တစ်ဦးလျှင် အိန္ဒိယယူပီး ၆၀ပေးရ၍ တစ်ယောက်သာ ထိုင်နိုင်သောတွဲများတွင် ထိုင်၍ လိုက်ကြရသည်။ သံလက်အပိုင်းများ တပ်ထားသော ဝင်ပေါက်မှ တစ်ဦးချင်း တန်းစီဝင်၍ အဖွဲ့မှ လူငယ်နှစ်ဦးကို တောင်ပေါ်၌ အဘွားများအား ကူညီနိုင်ရန် အရင်သွားခိုင်းလိုက်ကြ၏။ အဘွားတစ်ဦးချင်းကို တွဲများပေါ် ထိန်း၍ တင်ပေးပြီး စာရေးသူနှင့် ဦးဇင်းတို့က နောက်ဆုံးမှ လိုက်ခဲ့ကြသည်။

ကေဘယ်ထိုင်ခုံပေါ်မှ တောင်အောက်သို့ ငုံ့၍ကြည့်သောအခါ အပူပိုင်းသစ်တော၌ ပေါက်သည့် ဆူးလေပင်၊ ဆီးရိုင်းပင်၊ ကုလားထနေောင်းပင်များ တွေ့ရသည်။ တောင်ထိပ်သို့ မိနစ် ၂၀ ကြာခန့် တက်သွား၍ တောင်ပေါ်၌ ကေဘယ်တွဲထိန်း ဝန်ထမ်းတစ်ဦးက ဆီးကြိုထိန်းကိုင်ပေး၍ ခပ်သွက်သွက်ဆင်းရသည်။ ကေဘယ်ကောင်းကင်ကြိုးတွဲများကို ဘုရားဖူးများ အဆင်ပြေစွာ တက်နိုင်ရန် ဂျပန်နိုင်ငံမှ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ဝိဂ္ဂုသျှန္တိ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီ

ဘုရားဖူးအဖွဲ့အားလုံး တောင်ထိပ်ရောက်သောအခါ မြူနှင့်များ ပို၍ကျလာပြီး လေတိုက်ခတ်သောကြောင့် အသည်းခိုက်အောင် အေးလှ၏။ တောင်ထိပ်၌ ဖူးတွေ့ရသော စေတီကို ဂျပန်နိုင်ငံမှ အရှင်ဖုဂျီဆိုသော ပုဂ္ဂိုလ်က ဂျပန်နိုင်ငံ ဟိရိုရှီးမားနှင့် နာဂါစကီမြို့များ အဏုမြူပုံးဒဏ်ကြောင့် ပြာပုံအတိုဖြစ်ခဲ့ရသည်ကို သံဝေဂယူ၍ ဗုဒ္ဓသာသနာ ၂၅၀၀ ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တည်ထားခဲ့သည်။

စေတီကြီး၏ အမည်ကိုလည်း ဝိဂ္ဂုသျှန္တိ သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီဟု ခေါ်၏။ စေတီ၏လေးမျက်နှာတွင် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ 'ဖွား ပွင့် ဟော စံ' သံဝေဇနိယလေးဌာနအလိုက် ရုပ်ပွားတော်များ ထုလုပ်ပူဇော်ထားသည်ကို ကြည့်ညိုဖွယ် ဖူးမြင်ရသည်။

ရတနာဂီရိတောင်ပေါ်မှ လှမ်းမြော်ကြည့်သောအခါ လင်းတငှက်နှုတ်သီးပုံသဏ္ဍာန် တောင်ထွတ်တစ်ခု မြင်ရ၏။ ဝိဇ္ဇာကုဋ်တောင်ဟု ခေါ်ကြောင်း သိရ၏။ ဤတောင်ပေါ်မှ ခုန်ချ၍ သတ်သေရန် ကြံစည်ခဲ့သော ဝဏ္ဏလိမထေရ်ကို ဘုရားရှင်က တရားပြခဲ့တော်မူသဖြင့် တရားဘာဝနာ ပွားများအားထုတ်ခဲ့ရာ ရဟန္တာဖြစ်သွားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ဂျပန် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုရားကျောင်းနှင့် ဟာနုမာန်မောက်များ

ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးစေတီကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် အနောက်ဘက်တွင် တွေ့ရသော ဂျပန်ဘုရားကျောင်းသုံးသွားရောက်ဖူးမြော်၍ အလှူငွေထည့်ဝင်ခဲ့ကြ၏။ အထူးအေးချမ်း၍ ဆိတ်ငြိမ်ပြီး သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လှသောကျောင်းဖြစ်သည်။ ဂျပန်ယဉ်ကျေးမှု အနုလက်ရာ အငွေ့အသက်မှာ ခံစားရသည်။

ထို့နောက် စေတီပတ်ဝန်းကျင်သို့ လှည့်လည်လေ့လာကြရာ ရင်ပြင်တော်၏ တစ်နေရာ၌ ထူးဆန်းသောမောက်အုပ်တစ်အုပ်ကို တွေ့ရပါသည်။ မောက်ကြီးများမှာ တစ်ကိုယ်လုံး ဆွတ်ဆွတ်ဖြူ၍ မျက်နှာ၊ နားရွက်၊ ခြေထောက်များ မည်းပြီး အလွန်ရှည်လျားသောအမြီးများ ပိုင်ဆိုင်ကြသည့် မြန်မာနိုင်ငံ၌ လုံးဝမတွေ့နိုင်သော အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ထူးခြားရှားပါးသည့် မျိုးစိတ်ဖြစ်သည်။ ဦးဇင်းက ဤမောက်များသည် ဟာနုမာန်မောက်ကြီး၏ အမျိုးအနွယ်များဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍ အလောင်းတော်ရာမဇာတ်မှ ဟာနုမာန်မောက်မင်း၏ သတိရမိပါ၏။

ဝေဘာရတောင်နှင့် ရေပူစမ်း

၁၀ နာရီတွင် ရတနာဂီရိတောင်မှ မူလစီးလာသော ကေဘယ်ကောင်းကင်တွဲများဖြင့် ပြန်လည်ဆင်းသက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဝေဘာရတောင်သို့ ဆက်လက်ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဝေဘာရတောင်ခြေသို့ရောက်သောအခါ ယိက္ခဘာသာဝင် အိန္ဒိယလူမျိုးများစွာနှင့် စည်ကားနေပါသည်။ တချို့ ဟိန္ဒူများမှာ ရေပူစမ်းများ၌ ရေချိုးနေကြသည်။ စာရေးသူတို့ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် ကျောက်လှေကားထစ်များအတိုင်း တဖြည်းဖြည်း တက်ခဲ့ကြသည်။

ဦးဇင်းက ရေပူစမ်းနှင့် ပတ်သက်၍ မှတ်သားစရာများကို လမ်းခုလတ်၌ ရှင်းပြပါသည်။ ကျမ်းဂန်စာပေများအရ အဆိုအရ ဝေဘာရတောင်အောက်၌ နဂါးပြည်ရှိ၍ ကြည်လင်အေးမြသော ရေကန်ကြီးတစ်ကန်လည်းရှိ၏။ ယင်းကန်မှ ရေများသည် လောဟကုမ္ဘီဝရဲပြည်ကို ဖြတ်သန်းစီးဆင်း၍ အပေါ်သို့ထွက်လာသောကြောင့် ရေပူခြင်းဖြစ်သည်။ ယင်းရေပူစမ်းမှ ရေကို ချိုးလျှင် အနာရောဂါမှန်သော ပျောက်ကင်းသည်ဟု ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များက ယုံကြည်ကြပါသည်။

ရေပူစမ်းမှရေကို ချိုးရာ၌လည်း ဇာတ်အနိမ့်အနိမ့်အဆင့်အတန်းအလိုက် ချိုးကြရသည်။ ဇာတ်အမြင့်ဆုံး ဇာတ်များက အပေါ်ဆုံးနေရာ၌ ချိုးနိုင်၍ ဇာတ်မြင့်များဆုံးက ကျလာသောရေကို အလယ်အလတ်တန်း ဟိန္ဒူများ ချိုးကြသည်။ ဇာတ်နိမ့်ဟိန္ဒူများက နောက်ဆုံးမှသာ ချိုးခွင့်ရသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင်သည် ယင်းသို့ ဇာတ်အနိမ့်အမြင့် အဆင့် အတန်းခွဲခြားမှုကို လက်မခံ ဆန့်ကျင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဟိန္ဒူ နိုင်ငံ၌ ယခုထိတိုင် ဇာတ်နိမ့် ဇာတ်မြင့် အဆင့်အတန်း ခွဲခြား ချွေးများ ရှင်သန်ထွန်းကားနေဆဲပင်။

ဘုရားရှင်က အကုသိုလ် ဒုစရိုက်လုပ်သူမှာ အဆင့် အတန်း နိမ့်ကျသူဖြစ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်သူသာလျှင် အမှန်တကယ် မြင့်မြတ်သူဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါ သည်။

ပိပ္ပလိကျောက်ဂူ

ရေပူစမ်းမှ ဆက်လက်၍ ကျောက်လှေကားအတိုင်း ဝေဘာရတောင်ပေါ်သို့ ဆက်လက်တက်ခဲ့ကြသည်။ တစ် နေရာသို့ ရောက်သောအခါ လေးထောင့်ပုံ ကျောက်တုံးများ နှင့်စီထားသော ဂူငယ်တစ်ခု တွေ့ရ၏။ ယင်းဂူကို ပိပ္ပလိဂူဟု ခေါ်သည်။ အတွင်း၌ လူတစ်ထိုင်စာသာသာ နေရာရှိသည်။ တစ်ချိန်က ဤဂူအတွင်း၌ အရှင်မဟာကဿပရဟန္တာမထေရ် မြတ်ကြီး သီတင်းသုံးခဲ့သော နေရာဟု ယုံကြည်ခဲ့ကြပါသည်။ ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် တောင်ထိပ်ထိ မတက်တော့ဘဲ လာလမ်း အတိုင်း ပြန်ဆင်းခဲ့ကြ၍ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးရှိရာသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။

ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်နှင့် ဝေဠုဝန်ကျောင်း

နံနက် ၁၁ နာရီတွင် ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်နေရာသို့ ရောက်ရှိကြသည်။ ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည် နှင့် ဘုရားဖူးအားလုံး၏ စိတ်ထဲတွင် အေးချမ်းသွားရပါသည်။ အဝင်လမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် နှင်းဆီ၊ ဂန္ဓမာနှင့် အဝါ ရောင်ကုလားပန်းများ လှပစွာ ရောင်စုံဖူးပွင့်နေပါသည်။ ဥယျာဉ်ကြီး၏ အလယ်တွင် ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော ရေကန် ဩဘစ်ကန် ရှိ၏။ ရေကန်အတွင်း၌ ငန်းဖြူကြီးများ ကူးခတ် နေသဖြင့် လှပသော ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို တွေ့ရသည်။ အလား ခံစားကြည့်နူးမိပါသည်။ ယင်းရှုခင်းတွင် အမှတ်တရ ဆတ်ပုံများ ရိုက်ကြသည်။

ရာဇဂြိုဟ်ပြည့်ရှင်ဗိဇ္ဇာသာရမင်းသည် ဝေဠုဝန်ကျောင်း ထောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်အား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့သည်။ မင်းကြီးသည် ဘုရားရှင်၏ တရားကို နာကြားရ၍ သောတာ ပန်နဖြစ်ပြီးနောက် ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးရန် သင့်လျော်သော နေရာကို စဉ်းစားခဲ့၏။ မြို့နှင့် မနီးလွန်း မဝေးလွန်းခြင်း၊ သွား လမ်း လာလမ်း ဖြောင့်ဖြူခြင်း၊ ဖူးမြော်လိုသူများ သွားလာ မှန် လွယ်ကူခြင်း၊ မှက် ခြင် ယင်နည်းပါး၍ ဆိတ်ငြိမ်အေး နှစ်ခြင်း၊ သံယာတော်များအတွက် ပစ္စည်းလေးပါး မကြောင့် ကြရသော ဂေါစဂေါဗ်ရှိခြင်း စသည့် အင်္ဂါငါးရပ်နှင့် ပြည့်စုံ သော နေရာသည် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်ဖြစ်သည်ကို တွေ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် သာသနာ့သမိုင်းတွင် ဝေဠုဝန်သည် ပထမဆုံး ပေါ်ထွန်းခဲ့သောကျောင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်အတွင်း၌ ဘုရားရှင်၏ ရုပ်တော်မူ ရုပ်တုငယ်တစ်ခု ပူဇော်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ ဥယျာဉ်၏ အဝင်ဝတွင် မွတ်စလင်သင်္ချိုင်းဂူများ တူးဖော်ဖယ်ရှားရာမှ ဘုရားဆင်းတုတော် ခြောက်ဆူ ပြန်လည်တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ရှင်မဟာမောဂ္ဂလ္လာန ရဟန္တာမထေရ်မြတ်၏ ဓာတ် တော်များကိုလည်း ပြန်လည်တူးဖော် တွေ့ရှိခဲ့ပါသည်။

၁၁ နာရီခွဲခန့်တွင် ဝေဠုဝန်ဥယျာဉ်မှ ပြန်လည်ထွက် ခွာ၍ ဦးဇင်းညွန့်ပြသော အိန္ဒိယစားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင် သို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြသည်။ ဦးဇင်းက ကျောင်းမှ ကြက်သား ဟင်းနှင့် ထမင်းများ ချက်ပြုတ်ယူခဲ့၍ ဘုရားဖူးအဖွဲ့ဝင်များ က ဦးဇင်းစေတနာကို လေးစားကြည်ညိုမိကြပါသည်။

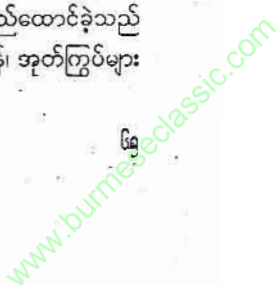
ဟိန္ဒူစားသောက်ဆိုင်မှ အာလူးဘာဂီနှင့် ကုလားပဲ ဟင်းများ မှာယူ၍ နေ့လယ်စာကို မြိန်ရှက်စွာ စားသုံးကြ ပါသည်။ ပဲဟင်းမှာ မဆလာနဲ့သင်း၍ အရသာရှိလှပါသည်။ အိန္ဒိယလက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်စီ မှာသောက်၍ ခေတ္တနားပြီး ရာဇဂြိုဟ်မြို့သစ်ဆီသို့ ခရီးဆက်ခဲ့ကြပါသည်။

တက္ကသိုလ် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်

နာလန္ဒာသို့ သွားရာလမ်းခရီး၌ နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင် ယင်းကျင်းပရန် ပြင်ဆင်ထားသော နေရာကို ကားပေါ်မှ တွေ့ရသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကတည်းက နက္ခတ်ပွဲသဘင် ဆင်ယင်ကျင်းပခဲ့သော ကုန်းတော်နေရာ ဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။ ၁၂ နာရီခန့်တွင် ရှေးဟောင်း နာလန္ဒာတက္ကသိုလ် အဆောက်အအုံများ တည် ရှိခဲ့သော နေရာသို့ ရောက်ရှိကြသည်။

ယခုအခါ တက္ကသိုလ်ကြီး၏ အဆောက်အအုံ တစ် ပိုင်းတစ်စ အုတ်ခုံနေရာများသာ ကျန်ရစ်တော့၏။ တစ်ချိန် က အလွန်ကြီးကျယ်ခမ်းနားခဲ့သော သာသနာ့တက္ကသိုလ်ကြီး တစ်ခု၏ ပုံရိပ်ကို ပြန်လည်ပုံဖော်ကြည့်မိသည်။ စာရေးသူ တို့သည် ဝင်ကြေး ရူပီး ၅၀ စီပေး၍ နာလန္ဒာတက္ကသိုလ် ပရိဝုဏ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဤတက္ကသိုလ်ကြီး၏ အတိတ်သမိုင်းကား ခါးသီးလှပါ၏။

နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးသည် တစ်ချိန်က ဘီဟာ ပြည်နယ် ဘီယာရှစ်ဖ်ခရိုင် ရာဇဂြိုဟ်မြို့၏ မြောက်ဘက်၌ တည်ရှိခဲ့သည်။ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၁၅၀၀ ကျော်က အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် ဗုဒ္ဓစာပေများ သင်ကြားပို့ချရာ တက္ကသိုလ် များစွာအနက် နာလန္ဒာသည် ထင်ရှားကျော်ကြားသော တက္ကသိုလ်ကြီးဖြစ်သည်။ အေဒီ ၅ရာစုခန့်တွင် နာဂအဇ္ဈန ဆရာတော်နှင့် ကုနာရဂုတ္တမင်းတို့ စတင်တည်ထောင်ခဲ့သည် ဟု အဆိုရှိ၏။ ကျောင်းဆောင်များသည် မှန်၊ အုတ်ကြွပ်များ

မိုး၍ အခန်းနှင့်တိုင်လုံးများကိုလည်း ပတ္တမြားကျောက်မျက် ရတနာများ စီခြယ်ထားသဖြင့် အလွန်ခမ်းနားတင့်တယ်ပါ သည်။

ကျောင်း၏ပတ်မတ်လည်တွင် ပိဋကတ်တိုက်ကြီးများ ဆောက်လုပ်ထားသည်။ ကျောင်းဆောင် ၁၈၀ ကျော်ရှိ၍ သင်ကြားပို့ချသော ဆရာများမှာ ၁၅၀၀ ခန့်ရှိခဲ့သည်။ နိုင်ငံ ပေါင်းစုံမှ စာသင်သွားတပ်ပေါင်း တစ်သောင်းကျော်ခန့် စာပေသင်ယူခဲ့ကြသည်။ ဤကျောင်းတော်ကြီးတွင် မဟာ ယာနုစာပေနှင့် ဗြာဟ္မဏဗေဒစာပေများ သင်ကြားပို့ချခဲ့ သည်။ သို့သော် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာသည် သာသနာနှစ် ၆၀၀ ခန့်တွင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့သဖြင့် ဝမ်းနည်းဖွယ် ကောင်းလေစွ။

အေဒီ ၁၁ ရာစုအကုန်၌ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ အချို့ပြည် နယ်ဒေသများ မဂိုဘုရင်လက်အောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့သည်။ တူရကီမြင်းတပ်မှ မွတ်စလင်စစ်ဗိုလ် မိုဟာမက်ဆက်ခလီး ယားခိလီဂျီနှင့် ယင်း၏တပ်သားများသည် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ် ကို ဝင်ရောက်စီးနင်းကြ၏။ တက္ကသိုလ်၏ အဖိုးတန်ရတနာ များ လုယက်ယူဆောင်၍ သံဃာတော်အားလုံးကို အရှင် လတ်လတ် မီးရှို့သတ်ခဲ့သည်။ ကျောင်းတော်ကြီးနှင့်တကွ ဗုဒ္ဓယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ၊ စာပေကျမ်းဂန်များ အားလုံး ကို မီးရှို့ဖျက်ဆီးခဲ့ကြ၍ အစားထိုးမရနိုင်သည့် ဗုဒ္ဓအမွေအနှစ် များ ဆုံးရှုံးခဲ့ရပါသည်။ ယခုအခါ အိန္ဒိယအစိုးရသည် ရှေး ဟောင်းဗုဒ္ဓစာပေ ယဉ်ကျေးမှု အမွေအနှစ်များ မပျောက် ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းရန် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်အသင်းနှင့် မာဂဓတက္ကသိုလ် စသည့် ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်များ ပြန်လည်အစား ထိုး ထူထောင်ပေးခဲ့ပါသည်။

နာလန္ဒာကျောင်းတော်ကြီးထဲတွင် လှပသော ရောင်စုံ ဂန္ဓမာပန်းများ ဖူးပွင့်ဝေဆာနေပါသည်။ ကျောင်းတော်ကြီး အဝင်လမ်းမ ဝဲယာတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ရေတမာပင်များ စီတန်း၍ စိုက်ထားသဖြင့် အေးမြသော အရိပ်အောက်၌ လန်းဆန်း၍ အမောအပန်းများ ပြေသွားပါသည်။ တစ်ချိန်က ခမ်းနားထည်ဝါခဲ့သော စာသင်ခန်းများ၊ စာကြည့်တိုက်များ၊ အိပ်ဆောင်များ၊ ရေတွင်းရေကန်များ၏ တည်နေရာကို စိတ် ကူးပုံဖော် ကြည့်မိပါသည်။

ဘီယာရှစ်ခရိုင်မြို့

နေ့လယ် ၁ နာရီခွဲတွင် နာလန္ဒာတက္ကသိုလ်နယ်မြေ မှ ပြန်လည်ထွက်ခွာ၍ ခရီးဆက်ခဲ့ကြသည်။ ဘီယာရှစ်ခရိုင်မြို့ကြီးသို့ ရောက်သောအခါ ပုံပန်းမကျသော အိန္ဒိယ ဒီဇိုင်းပုံစံ တစ်ဖက်တစ်ချက် တိုက်တာအဆောက်အအုံများ၊ ညစ်ပေနေသော ဆိုင်ခန်းနှင့်လမ်းများ၊ အမှိုက်ပုံများ၊ ပျား ပန်းခတ် သွားလာနေကြသော အိန္ဒိယနွယ်ဖွားများကို တွေ့

ရ၏။ ဘီယာရှစ်မြို့မှ အထွက်တွင် ဂျိန်းဘုန်းကြီးကျောင်း တစ်ကျောင်းကို တွေ့မြင်ရသည်။ ဂျိန်းဘုန်းကြီးများသည် ဘုရားရှင်လက်ထက်ကတည်းက ရှိခဲ့သော အစွန်းရောင် တရားကျင့်ကြံအားထုတ်သူများ ဖြစ်ကြသည်။ အဝတ်အစား လုံးဝမဝတ်၊ ကိုယ်လုံးတီးနှင့် သီတင်းသုံးကြသော ဂျိန်းဘုန်း ကြီးများကို ယခုတိုင် အိန္ဒိယနိုင်ငံ၌ တွေ့မြင်နိုင်ပါသည်။

မွန်းလွဲ ၂ နာရီခန့်တွင် FATUUA မြို့လေးသို့ရောက် ၏။ လမ်းဘေးဝဲယာတစ်လျှောက် အသီးမျိုးစုံ၊ ဟင်းသီးဟင်း ရွက်မျိုးစုံ ပုံ၍ ရောင်းနေ ဝယ်နေကြကာ လမ်းမပေါ်၌ စည် ကမ်းမရှိ သွားလာနေသောလူများ၊ ဆိုင်ကယ်များ၊ ကားများ ကြောင့် အချိန်ကြန့်ကြာသွားခဲ့ရပါသည်။ ညနေ ၄ နာရီတွင် ယာဉ်မောင်းက မီနီဘတ်စ်ကို ကားကုမ္ပဏီခွဲ၌ ခေတ္တနားနာ အင်ဂျင်ပိုင် ပြန်လည်စစ်ဆေးရမည်ဟုပြော၏။ FORCE ကာ ကုမ္ပဏီခွဲနှင့်ဆိုင်ရောက်၍ နာရီဝက်ခန့် ကားအင်ဂျင်ပိုင်ကို ယင် ကုမ္ပဏီ၏ မကြွင်းနစ်တစ်ဦးက စစ်ဆေး၍ လိုအပ်သည်များ ပြုပြင်ပေး၏။ ကားပြုပြင်ပြီးနောက် ပတ္တနားသို့ ခရီးဆက် ခဲ့ကြပါသည်။

ပါဠိပုတ္တ သို့မဟုတ် ပတ္တနားမြို့

ညနေ ၄ နာရီခွဲတွင် ပါဠိပုတ္တခေါ် ပတ္တနားမြို့သို့ ရောက်ရှိကြ၏။ ပတ္တနားမြို့ထဲ ဝင်သောအခါ ပတ္တနား မြန်မာ ဘုန်းကြီးကျောင်းသို့ ဦးစွာသွားရောက်ပါသည်။ နာလန္ဒာ ပတ္တနားအထိ ခရီးအကွာအဝေးမှာ မိုင် ၇၀ ခန့်ရှိသည်။

ဦးဇင်းက ကြိုတင်စုံစမ်းထား၍ ပတ္တနားကျောင်း၏ ဆရာတော်က အခန်းများ စီစဉ်ပေးပါသည်။ ဘုရားဖူးများ၏ ညစာအတွက် ဦးဇင်းကိုယ်တိုင် ပတ္တနားကျောင်းရှိ မြန်မာ လူငယ်များနှင့်အတူ မီးဖိုချောင်ဝင်၍ စီမံပေးပါသည်။ ညနေ ၆ နာရီတွင် ညစာသုံးဆောင်ကြ၍ ၇ နာရီခန့်တွင် ဆရာ တော်က လှူဖွယ်ပစ္စည်းများ လှူဒါန်း၍ ဆရာတော်ထံ ငါးပါးသီလ ခံနေကြပါသည်။

မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တွင် ပတ္တနားမြို့၏ ပါဠိပုတ္တဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။ ပါဠိလိသည် သခွပ်ပင်၏ အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ယခုအခါတွင် ဘီဟာပြည်နယ်၏ မြို့တော်ပင် ပတ္တနားဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြသည်။ ပတ္တနား ဆိုသည်မှာ ဆိပ်ကမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရ၏။ ဂင်္ဂါမြစ်၊ ဆွန်းမြစ်နှင့် ဂန္ဓတ်မြစ် သုံးခုပေါင်းဆုံရာအနီး၌ တည်ရှိသောကြောင့် ပတ္တနားဟု ခေါ် ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပတ္တနားမြို့ကို ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ရှင် အာ တသတ်မင်းက တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေသာလီနိုင်ငံ မှ ဝဇီရင်းတို့၏ရန်မှ ကာကွယ်ရန် ရည်ရွယ်၍ ခံတပ်မြို့အဖြစ် တည်ထောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၅.၁၂.၂၀၁၂ (အင်္ဂါနေ့)
အာသောကမင်း၏ သီရိဓမ္မာသောကမင်း၏ ဥယျာဉ်

နံနက် ၅ နာရီထဲ၌ ခရီးဆောင်အိတ်နှင့် သေတ္တာများ တင်တင်ပေါ်သို့ တင်ကြသည်။ ဆွမ်းစားဆောင်၌ နံနက်စာ ကြတ်ငုထမင်းကြော် သုံးဆောင်ကြသည်။ ၆နာရီခွဲတွင် ဥယျာဉ်ကျောင်း၏ ဆရာတော်နှင့် သံဃာများအား ကန်တော့၌ မွေခရီး ဆက်ခဲ့ကြပါသည်။ ရှေးဦးစွာ အာသောကမင်း၏ သီရိဓမ္မာသောကမင်း ဆောက်လုပ်ခဲ့သော သမိုင်းဝင်အဆောက်အအုံနှင့် ဆေးရုံနေရာများရှိသည့် ကျယ်ဝန်းသော ဥယျာဉ်ကြီးအတွင်းသို့ သွားရောက်ကြပါသည်။ ယခုအခါ တစ်ပိုင်းတစ်စ အုတ်ခုံနေရာများသာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပါသည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာမင်း မဖြစ်မီကလတွင် နောင်တောင် ညီတော် ၉၉ ဦးကို သတ်ဖြတ်၍ နန်းစည်းစိမ် ရယူခဲ့သည်။ အိန္ဒိယဒေသတွင် စစ်ပွဲများ ဖြစ်ကြိမ်ဆင့်၌ စစ်သည်ထောင်ပေါင်းများစွာ ကျဆုံးခဲ့သည်။ တိုင်းသူပြည်သားများလည်း စစ်ဘေးဒဏ်ကြောင့် သေဆုံးဆင်းရဲ ဒုက္ခအတိရောက်ခဲ့ကြ၏။ ကလိဝံစစ်ပွဲသည် သစ်တိုင်းပြည်လုံး ဒုက္ခပင်လယ်ဝေခဲ့သောကြောင့် သံဝေဂများ ရခဲ့သည်။

နိဂြောဓသာမဏေ၏ အပူမာဒတရား နာကြားခဲ့ရပြီး နောက် သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် ဗုဒ္ဓဘာသာကို သက်ဝင် ယုံကြည်ခဲ့ပါသည်။ ပါဠိလိုပတ်မြို့မှ ရရှိသော အခွန်ဘဏ္ဍာကို နန်းအနက် နိဂြောဓမထေရ်၏ ပစ္စည်းလေးပါးအတွက် ဝမ်းသိန်း၊ ဓမ္မရတနာအတွက် တစ်သိန်း၊ တရားကိုဆောင်ရာ ရာနန်းတော်များအတွက် တစ်သိန်း၊ မြို့တံခါး လေးဆက်တို့၌ သံဃာများဆေးပစ္စည်းအတွက် တစ်သိန်း၊ ဘုရားတော်တို့၌ ပန်းများပူဇော်ရန် တစ်သိန်း စုစုပေါင်း ငါးသိန်းကို ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် နေ့စဉ်လှူဒါန်းခဲ့ပါ၏။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းသည် ဗုဒ္ဓသာသနာတော် သန့်ရှင်းစေရန်အတွက် ပစ္စည်းလေးပါး ဒါယကာအဖြစ် ခံယူ၍ သီလသင်္ဂါယနာကို တင်ခဲ့ကြောင်း မှတ်သားရပါသည်။ သာသနာတော်နှစ် ၂၃၆ ခုနှစ်တွင် အရှင်မဟာမောဂ္ဂလိယဗုဒ္ဓသာသနာတော်အဖွဲ့မှ ဦးဆောင်၍ ရဟန္တာမထေရ်တို့ တစ်ထောင်တို့မှ ကိုးလတိုင်တိုင် တတိယသင်္ဂါယနာပြုခဲ့သည်။

မင်းကြီးသည် သားတော် သမီးတော်တို့ကို သာသနာတော်ကို သွတ်သွင်း၍ သာသနာဒါယကာအဖြစ် ခံယူခဲ့သည်။ နေ့စဉ် ရေတွင်းပေါင်း ၈၄၀၀၀၊ ရေကန်ပေါင်း ၈၄၀၀၀၊ နေရာပေါင်း ၈၄၀၀၀ စသည်တို့ကို ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွက် ခံယူခဲ့သည်။

ဦးစွာရေး (၄၄၀၀ ၂၀၁၄)

အတွက် ရည်ရွယ်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများ ရက်ရာစွာ ပြုလုပ် လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီး၏ “ငါသည် ခပ်သိမ်းသော ပြည်သူတို့၏ ကြီးပွားချမ်းသာရေးကိုသာ အလေးပေးဆောင်ရွက်ရမည့် တာဝန်ထက် ကြီးလေးသော တာဝန်မရှိ” ဟူ၍ နှလုံးသွင်းမှုသည် အလွန်မြင့်မြတ်သော စိတ်ထားဖြစ်သည်။ လေးစားအတုယူ လိုက်နာကျင့်သုံးဖွယ်ကောင်းလေစွ။

ဂန္ဓိတံတားကြီး

ဘုရားဖူးအဖွဲ့သည် အာသောကမင်းလောမု ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ ခုနစ်ကီလိုမီတာရှည်လျားသော ဂန္ဓိတံတားကြီးသို့ ရောက်၏။ ဂန္ဓိတံတားပေါ်မှ ဂင်္ဂါမြစ်၏တစ်ဖက်ကမ်းသို့ ဖြတ်ကူးကြပါသည်။ တံတားကြီးပေါ်မှ ဂင်္ဂါမြစ်ပတ်ဝန်းကျင် လေ့လာသောအခါ စိမ်းစိုသော ငှက်ပျောစိုက်ခင်း၊ လှံခင်းနှင့် အာလူးစိုက်ခင်းများကို စိုက်ပျိုးထားသည်မှာ သောင်ပြင် တစ်ခုလုံးကို မြကတ္တီပါ ဖုံးအုပ်ထားသကဲ့သို့ စိမ်းစိုလှပနေပါသည်။ ၁၅ မီနစ်ခန့် မောင်းခဲ့ရာ CHAPRA မြို့လေးသို့ ရောက်သည်။ လမ်းဘေးတစ်လျှောက် ငှက်ပျောသီးများ ရောင်းသည့် ဆိုင်များတွေ့၍ ငှက်ပျောနှစ်ဖီးဝယ်ယူပြီး ဝမ်းဖြည့်ကြ၏။ ဖီးကြမ်းမျိုးစိတ်ဖြစ်၍ အရသာချိုမွှေးလှပါသည်။

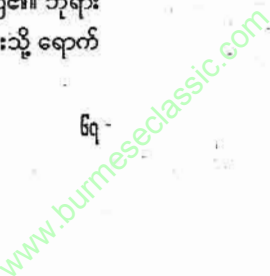
ဝေသာလီမြို့ဟောင်းသို့

နံနက် ၈ နာရီခွဲတွင် GHATARO မြို့သို့ရောက်၏။ တောမြို့လေးဖြစ်၍ စိုက်ပျိုးမွေးမြူရေး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းသည့် အိန္ဒိယတောင်သူဦးရေ များသည်။ မြို့၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ သရက်၊ ကြက်ဆူနှင့် ထန်းပင်များ၊ ငှက်ပျောစိုက်ခင်းများ တွေ့ရသည်။ အိမ်တိုင်းတွင် ကျွဲ၊ နွား၊ ဆိတ်များ မွေးမြူထားကြ၏။ အိန္ဒိယမှ ဝက်များမှာ နှုတ်သီးချွန်၍ အမွှေးကြမ်းသည့် တောဝက်မျိုးစိတ်များဖြစ်ပုံရသည်။ ၉ နာရီတွင် ဝေသာလီမြို့ဟောင်းသို့ ရောက်ရှိကြပါသည်။

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဝေသာလီနိုင်ငံသည် အလွန် တိုးတက်စည်ကားသည်။ တံတိုင်းသုံးထပ် တည်ဆောက်ထားသောကြောင့် ဝေသာလီဟု ခေါ်တွင်၏။ ဝဇီမင်း ၇၇၀၇ ဦးက အလှည့်ကျအုပ်ချုပ်သော စနစ်ဖြစ်၍ အလွန်ညီညွတ်ကြပြီး ဒီမိုကရေစီနည်းလမ်းကျသော နိုင်ငံဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ဝေသာလီ၏ ထင်ရှားသော သာသနာ့မှတ်တမ်းများ

ဘုရားရှင် လက်ထက်တော်ကာလတွင် ဝေသာလီပြည်၌ ကပ်ဘေးကြီးဆိုက်ရောက်၍ ပြည်သူအများ အဝတ်ဘေးဆိုက်ကာ သေကျေပျက်စီးခဲ့ကြသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်နှင့် နောက်ပါသံဃာတော်များကို ပင့်ဆောင်ခဲ့ကြ၏။ ဘုရားရှင်နှင့် သံဃာတော်အပေါင်း ဝေသာလီဆိပ်ကမ်းသို့ ရောက်

သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ပေါက္ကရဝဿမိုးကြီး ရွာသွန်းသဖြင့် တစ်မြို့လုံး သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သွားခဲ့သည်။ ဘုရားရှင်မှ ရတနသုတ်ပရိတ်တရားတော် ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။ အရှင်အာနန္ဒာမထေရ်ကိုယ်တိုင် ညဉ့်လုံးပေါက် ပရိတ်ရွတ် ဖတ်သရဇ္ဈာယ်၍ ပရိတ်ရေ ပက်ဖျန်းစေခဲ့သဖြင့် ဝေသာလီ မြို့သည် တပ်သုံးပါးဘေးရန်မှ လွတ်ကင်းသွားခဲ့ကြောင်း မှတ်သားခဲ့ရပါသည်။

ဝေသာလီ၌ ဘုရားရှင်သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အရှင် အာနန္ဒာ၏ တောင်းပန်လျှောက်ထားချက်အရ မိထွေးတော် ဝေါတမိနှင့် မင်းသမီး ငါးရာတို့အား ရဟန်းဝတ်ခွင့်ပြုခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိက္ခုနီသာသနာအစ ဝေသာလီကဟု ဆိုနိုင်ပေ သည်။ အခြားထင်ရှားသော သာသနာမှတ်တိုင်တစ်ခုမှာ ဘုရားရှင်သည် ၄၅ ဝါမြောက် နောက်ဆုံးဝါကို ဝေသာလီ ပြည်အနီးရှိ ဝေဠုဝဏ္ဏလေးတွင် ဝါဆိုတော်မူခဲ့၏။ ဝေသာလီ ပြည် စာပါလစေတီ၌ သီတင်းသုံးတော်မူစဉ် အာယုသင်္ခါရ လွတ်တော်မူခဲ့သဖြင့် ငြေငလျင် ပြင်းစွာလှုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဝေသာလီ၊ လိစ္ဆဝိနှင့် မဒ္ဒလ

စာရေးသူတို့အဖွဲ့ ဝေသာလီမြို့ပောင်းနေရာ ပတ် ဝန်းကျင်သို့ လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါ သန့်ရှင်းကြည်လင် သော ရေကန်ကြီးတစ်ကန် တွေ့ရသည်။ တစ်ချိန်က လိစ္ဆဝိ

မင်းများ ရေကန်ကြီးဖြစ်၍ ရေကန်၏ ပတ်ဝန်းကျင်သည် ပန်းခြံတစ်ခုကဲ့သို့ ကြည်နူးဖွယ် ပြုပြင်ထားသည်။

စစ်သူကြီး ဗန္ဓုလ၏ဇနီး မလ္လိကာသည် အဆိုပါ ရေကန်မှ ရေဖြင့် ရေချိုးချင်သော ချင်ခြင်းတပ်၏။ ဗန္ဓုလ စစ်သူကြီးမှာ ဇနီး၏ဆန္ဒကို ဖြည့်ဆည်းပေးရန် လိစ္ဆဝိမင်း တို့ကို သတ်၍ ရေကန်မှ ရေကို ယူဆောင်ခဲ့သည်။ ထိုမှ တစ်ဆင့် ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ ဝေသာလီနိုင်ငံကို အုပ်ချုပ်သော လိစ္ဆဝိမင်းတို့၏ ဘုရားရှင်ဓာတ်တော်များ ဌာပနာထားရာ ဓာတ်တော်စေတီသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ် တော်များကို ဆင်ခြင်ပွားများ၍ ဓာတ်တော်များ ကိန်းဝပ်ရာ စေတီကို ပူဇော်ကြပါသည်။

ကုဋာဂါရ ကျောင်းတော်ရာ

နံနက် ၁၀ နာရီခန့်တွင် ကုဋာဂါရ ကျောင်းတော်ရာ သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။ သီရိဓမ္မာသောကမင်းကြီးသည် ဤ ကျောင်းတော်ရာစေတီကြီးကို ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့သော အထိမ်း အမှတ် နေရာများကို တွေ့ရ၏။ စေတီကြီးအနီးတွင် ရေကန် တစ်ကန်နှင့် ခြင်္သေ့ရုပ်ပါသည့် ကျောက်တိုင်တစ်တိုင် တွေ့ ရှိရပါသည်။

□ ဒေါက်တာအောင်အောင်ပင်း

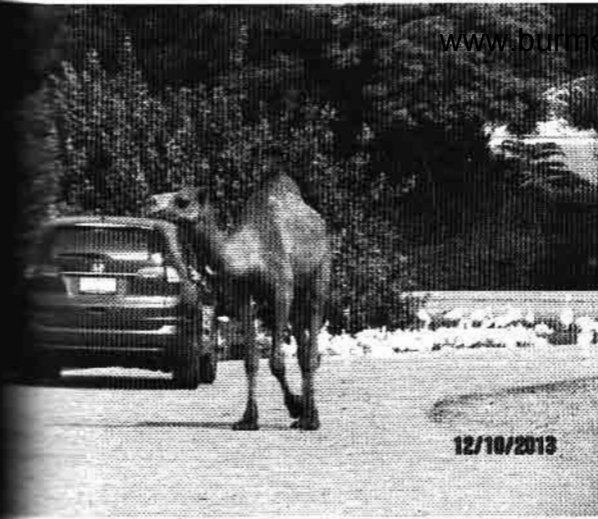

အကြောပြင်ဆရာကြီး ဦးအေးထွန်း
 ဒါးနာ၊ ဒူးနာ၊ ကျီးပေါင်းနှင့်လက်ကိုက်၊
 လက်ကပ်ဝေဒနာများကို မနာကျင်စေဘဲ
 (၁၅)မိနစ်အတွင်း သက်သာစေရမည်။

**လေဖြတ်ခံရပြီး ခြေလက် ပုံမှန် မလှုပ်ရှားနိုင်သူများအား
 ပုံမှန်လှုပ်ရှားနိုင်အောင် အမြန်ဆုံးပြုပြင်ပေးသည်။**

တွေ့ချိန် ➔ နံနက် (၉)နာရီမှ ညနေ (၅)နာရီအတွင်း
လိပ်စာ ➔ အမှတ် (၅၇)၊ (၄) လမ်း၊ မာလာမြိုင်၊ အုတ်ကျင်း၊
 (၁၆)ရပ်ကွက်၊ လှိုင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း ➔ ၀၉-၇၃၂၄၂၄၄၂၊ ၀၉-၂၅၀၁၅၄၇၅၈

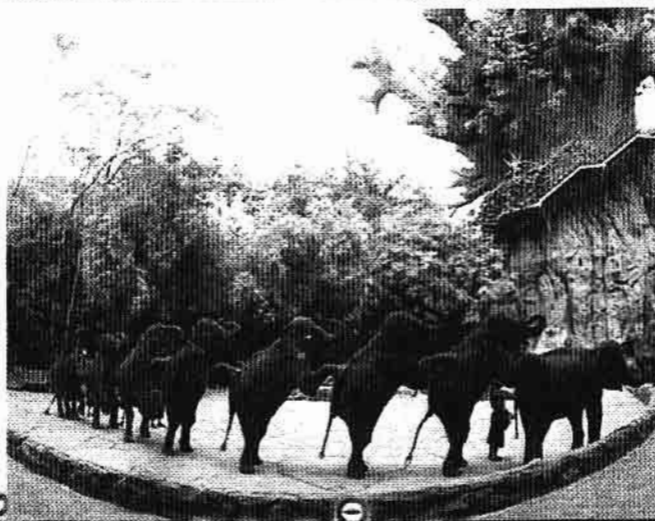
www.burmeseclassic.com

12/10/2013

12/10/2013

ဘန်ကောက်မှ ကမ္ဘာသုံးခု ညယ်ပွင့်(စက်မှု)

(သခင်လမ္မာအဆက်)

“ညီလေးဇေ ဒီတစ်ခေါက်တော့ SAFARI WORLD သွားမှာပေါ့နော်”

“ဟုတ်တယ်၊ SAFARI WORLD ကို သွားတယ်”

“SAFARI WORLD ကို မကြီး ဘယ်လိုခေါ်သွားသလဲ”

“အဲဒါက SAFARI WORLD ရဲ့ အားသာချက်ပဲ၊ ညွှန်တော်အမေလို WHEEL CHAIR နဲ့ လာတဲ့သူတွေ အများကြီးပဲ၊ နေရာတကာမှာ WHEEL CHAIR သမားတွေ အတွက် စဉ်းစားပေးထားတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က တစ်နေကုန် အတွက် ကားငှားလိုက်တယ်၊ WHEEL CHAIR ထည့်ရမှာ ဆိုတော့ ကားကြီး ငှားလိုက်တယ်၊ ဘတ်ငွေ ၂၅၀၀ ပေးရတယ်၊ မြန်မာငွေဆို ခုနစ်သောင်းခွဲလောက်ကျတယ်”

“ဝင်ခကော အရင်တစ်ခေါက်လို ခံခဲ့ရတာလား”

“ဟုတ်တယ်၊ ခံခဲ့ရတယ်၊ လမ်းညွှန် GUIDE ခေါ်လာရင် ကုမ္ပဏီကြေးနဲ့ဆို ဘတ်ငွေ ၇၀၀ ပဲ၊ လမ်းညွှန် GUIDE အတွက် ပေးစရာမလိုဘူး၊ ခုတော့ GUIDE က တစ်ယောက်ဝင်ခ ၁၁၀၀ ဆိုင်းဘတ် လက်ညှိုးထိုးပြီး သူ့အတွက်ပါ ယူသွားတယ်၊ ဒါတောင် ပြန်ခါနီးမှသိတာ၊ ဘာမှ မတတ်နိုင်ဘူး၊ GUIDE ပါတော့လဲ တစ်မျိုးကောင်းပါတယ်၊ ဟိုနား မှန်ဝယ်၊ ဒီနား ပစ္စည်းဝယ်၊ အထုပ်သယ် သူ့အားလုံး လုပ်တယ်၊ ကိုယ်က သူ့ငွေလို စမက်ကျကျ သွားနိုင်တယ်”

“သူများနိုင်င်မှာ သူ့ငွေ သွားလုပ်ရတာ ကောင်းပါတယ်”

“သူတို့နိုင်င်တွေက ပိုက်ဆံရှာတဲ့ပုံစံကတော့ ပညာ ယူဖို့ကောင်းတယ်၊ ခုဆိုရင် မြန်မာတွေ လာတာများလို့ တော်တော်များများနေရာတွေ ဈေးတက်ကုန်ပြီ၊ အရင်က စင်ကာပူ၊

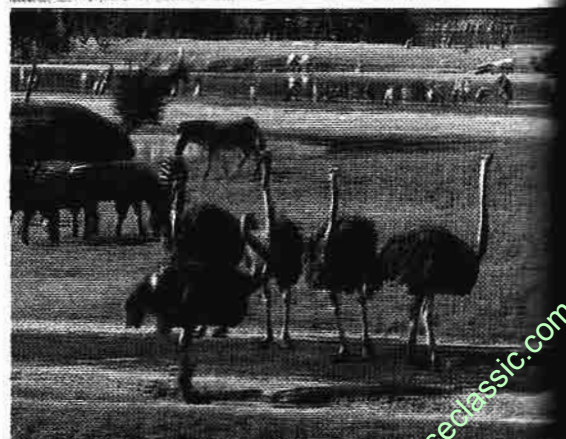
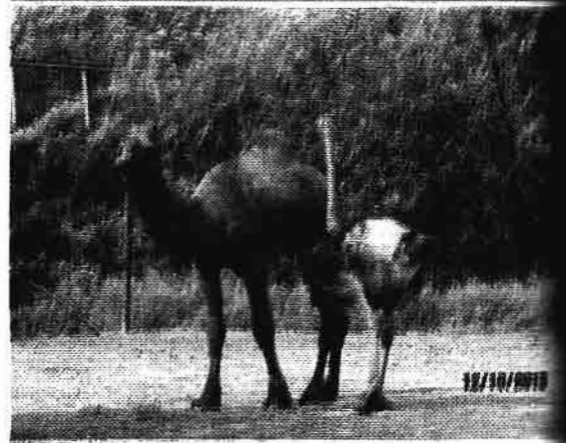
မလေးရှား၊ ဘန်ကောက် သုံးနိုင်ငံလုံးသွားမှ ငါးသိန်းလောက် ရှိတယ်။ ခုဆိုရင် စင်ကာပူတစ်နိုင်ငံတည်းတောင် ရှစ်သိန်း ကနေ ဆယ်သိန်းလောက် ပေးရတယ်”

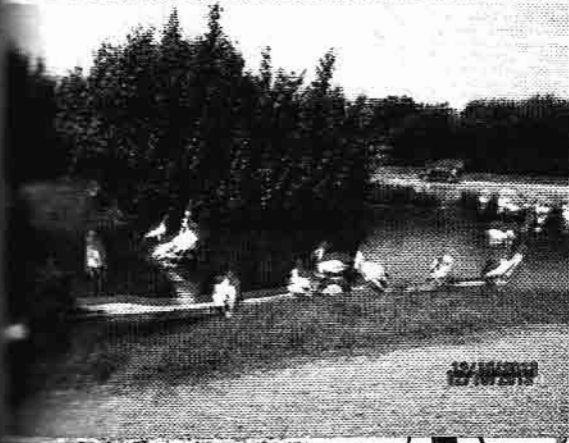
“သူတို့နိုင်ငံဘက်ကပဲ တက်တာလား၊ ကိုယ်တို့ မြန်မာ ကုမ္ပဏီတွေ တွက်ခြေမကိုက်လို့ ဈေးတက်တာကော မဖြစ်နိုင် သွားလား”

“အဘက်ဘက်က ဖြစ်နိုင်ခြေရှိပါတယ်။ Tour ကုမ္ပဏီ တွေ များလာတာတွေ၊ အခွန်အခတွေ၊ ဝန်ထမ်းစရိတ်တွေ အများကြီးဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ လည်စရာတွေ ပိုများလာလို့လဲ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဈေးအများကြီးတက်တာတွေ ခရီးသွားတွေအတွက် အဆင်မပြေဘူး”

“ညီလေးကတော့ ဈေးတက်တာတောင် သွားတုန်းပဲ နော်”

“ဝါသနာကိုး၊ တစ်နိုင်ငံနဲ့ တစ်နိုင်ငံ၊ တစ်နေရာနဲ့ တစ် နေရာ အားသာချက် အားနည်းချက်တွေလဲ မြင်ရတယ်။ စိတ် ပင်ပန်းမှုတွေလဲ သက်သာတယ်။ ခုလဲကြည့်လေ SAFARI WORLD ထဲက SAFARI PARK ဆိုရင် ကားနဲ့လိုက်ကြည့် ရတယ်။ ကားပျက်သွားတာတောင် မဆင်းခိုင်းဘူး။ ဝန်ထမ်း တွေ လာကူလိမ့်မယ်တဲ့။ တိရစ္ဆာန်တွေကို လမ်းမှာ ဒီအတိုင်း လွှတ်ထားတာ၊ ကိုယ့်ကားနဲ့ကိုယ် ကြည့်ရတာကိုက အရသာ ရှိတာ၊ သူတို့ကားဆိုရင် အရသာရှိမှာ မဟုတ်ဘူး၊ အချို့

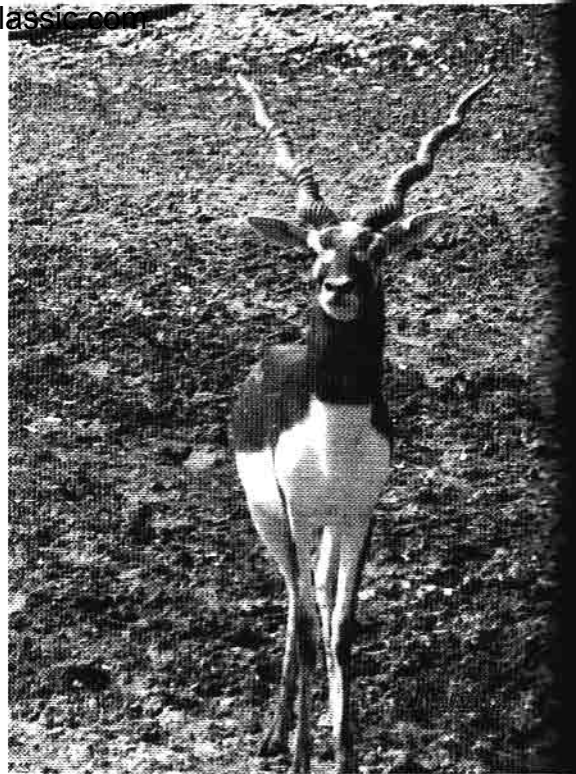
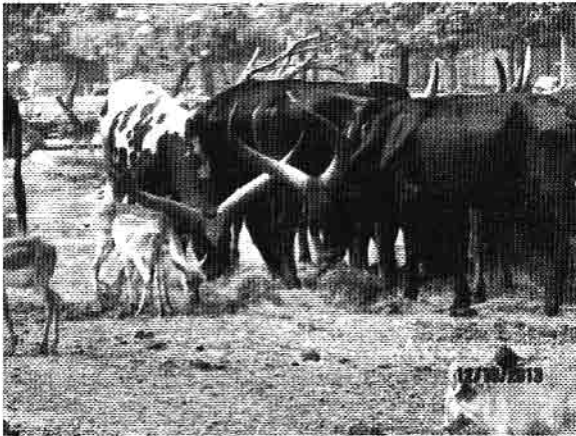
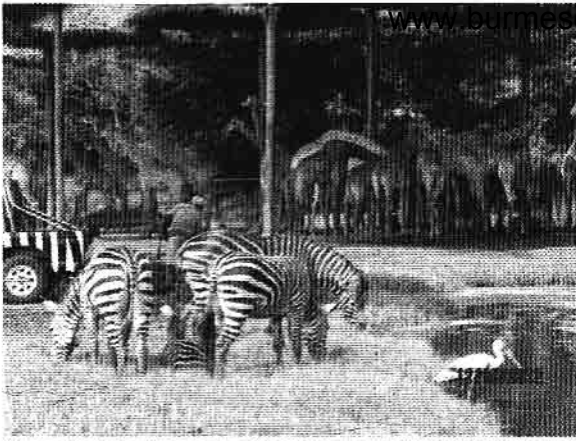

တိရစ္ဆာန်တွေက ကားသေးလေးတွေကို ရန်ပြုဖို့လုပ်တာ၊ မလွယ်ဘူး၊ တချို့လူတွေက ကားထဲကနေ မျိုးစုံ စကြတာ။ ဒါနဲ့ စတွေ့တာက ကုလားအုတ်တွေပဲ၊ သူတို့ကတော့ အေးအေးဆေးဆေးပဲ၊ ကားနားဖြတ်ပြီး အော်သွားသေးတယ်၊ ငှက်တွေကလဲ ကုလားအုတ်တွေ ဝန်းကျင်မှာ ပျံနေတာ သဘာဝကျတယ်၊ မြင်းကျားတွေကလဲ အဖွဲ့လိုက်ပဲ၊ သစ်ပင် အမြင့်ကြီးတွေမှာ ငှက်ကြီးတွေနဲ့ ပြည့်နေတာပဲ၊ အချုပ် အနှောင်မရှိပေမယ့် အဝေးကို မပျံသွားတာလဲ အံ့ဩစရာပဲ၊ ငှက်ကြီးပံပိုတွေကိုတော့ ဝင်းခတ်ထားတယ်၊ အခြားတိရစ္ဆာန် တွေနဲ့ မတည့်လို့ထင်တယ်၊ အာဖရိက ကြံ့ကြီးတွေလဲ တွေ့ရတယ်၊ ရေကန်အကြီးကြီးတစ်ကန် လုပ်ထားတယ်၊ ငှက်တွေကတော့ အဲဒီရေကန်နားမှာပဲ နေတယ်၊ ရေကန်အလယ်မှာ ရော၊ ဘေးပတ်လည်မှာရော သစ်ပင်တွေစိုက်ထားတယ်”

“တော်တော်လေး သာယာတဲ့နေရာ ဖြစ်မှာပဲ”
 “ဟုတ်တယ်၊ အဲဒီနေရာက ကားပေါ်က ဆင်းလဲ အန္တရာယ်ကင်းတယ်၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ကားမှန်ချပြီး ဓာတ်ပုံရိုက်ကြတာ၊ ကျွန်တော်ဆိုရင် ရေကန်နားသွားထိုင်ပြီး လေကောင်းလေသန့်ရှုရင်း အေးအေးဆေးဆေး နားပစ်လိုက်ချင်တာ၊ ကားတွေများပေမယ့် တိရစ္ဆာန်တွေကလဲ အန္တရာယ်မရှိဘူးဆိုတာ သိတယ် ထင်တယ်၊ အေးအေးဆေးဆေး သက်သောင့်သက်သာနဲ့ သူတို့သဘာဝအတိုင်း နေကြတယ်၊

ကျွန်တော်တို့ဆိုရင် ရေကန်နားမှာ ကားရပ် မှန်ချပြီးတော့ အေးအေးဆေးဆေး နားနေလိုက်သေးတယ်”

“ကားလမ်းက အကျယ်ကြီးလား”

“ကျယ်တယ်၊ ကားရပ်ထားရင် ကျော်တက်သွားကြတာပဲ၊ အားလုံးက ဖြည်းဖြည်းပဲ မောင်းကြတာကိုး၊ နောက်ကုလားအုတ်အဖွဲ့တွေ တွေ့တယ်၊ သူတို့အတွက်က အမိုးအမြင့် သက်ငယ်မိုးတွေ လုပ်ထားပေးတယ်၊ သန့်ရှင်းရေးလုပ်သားတွေနဲ့လဲ ရင်းနှီးနေပုံပဲ၊ ငှက်ကြီးတစ်ကောင်ဆို ကားနားအထိ လာကြည့်တယ်”

“စပ်စုတဲ့ ငှက်တွေလဲ ရှိတာကိုး”

“ငှက်မှာလဲ ကြောက်တတ်တဲ့ငှက်၊ စပ်စုတဲ့ငှက်တွေ ရှိမှာပေါ့၊ တချို့ ငှက်တွေဆို ဘယ်လို ခေါ်မလဲ မသိဘူး၊ အရောင်အသွေးမျိုးစုံနဲ့ တော်တော်လှတယ်၊ သမင်လေးတွေကိုတော့ ကျွဲလိုလို နွားလိုလို အကောင်ကြီးတွေနဲ့ တွဲထားတယ်၊ သမင်လေးတွေနေဖို့ အမိုးလေးတွေက မှီပုံစံလေးတွေ လုပ်ထားပေးတယ်၊ စိတ်ကူးမျိုးစုံ ပုံဖော်ထားတာ၊ ပိုက်ဆံ ရှိတော့လဲ စိတ်ကူးပုံဖော်နိုင်တာပေါ့”

“အစ်ကိုတို့ကတော့ စိတ်ကူးတွေကို အကောင်အထည်ဖော်ဖို့ နေနေသာသာ မနည်းရုန်းနေရတယ်”

“ဖော်ပေါ့ဗျား၊ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းကို ဘယ်လိုလုပ်မယ်၊ ဘယ်လိုကဏ္ဍတွေ ထပ်ထည့်မယ်၊ အစ်ကိုက ဘီယာတိုက်မယ့်လူနဲ့ရင် ဘီယာဆိုင်မှာပဲ ပုံဖော်နေတာကိုး”

“ဟဲဟဲ . . . ဒီအကြောင်း ဆက်မပြောနဲ့တော့လေး၊ တိရစ္ဆာန်လေးတွေအကြောင်း ဆက်ပါဦး”

“ကဲ, ဆက်ပြီ၊ နွားရိုင်းတွေလဲ တွေ့တယ်၊ သူတို့လဲ
 သူ့ဘဝကြီးတစ်ခုလုံးကို အလှမဆင်နိုင်သေးပါဘူး၊ အချို့
 နေရာတွေ ခုမှ ပြင်တုန်းပဲ၊ နောက် ကြုံဖြူတွေကိုလဲ တွေ့
 တယ်၊ တောင်ဆိတ်လှလှလေးတွေလဲ တွေ့ရတယ်၊ တကယ်
 လော့ ဒီကောင်တွေက အရိုင်းကောင်တွေ၊ ကျွန်တော်တို့က
 လော့ နေမကျတဲ့ အကောင်ဆိုရင် ပိုလှတယ်လို့ ထင်မိတာကိုး၊
 သစ်ကိုင်းခြောက်တွေကို လွှင့်မပစ်ဘဲ လှတပတလေးဖြစ်
 ဆောင် လုပ်ထားတယ်၊ ဒါမှ တိရစ္ဆာန်တွေက တောထဲရောက်
 သလို ထင်အောင်လို့လား မသိဘူး၊ ကျွန်တော် စိတ်အဝင်
 ကျားစာကျွေးတာပဲ၊ ကျွန်တော်တို့လဲ ကျားစာ
 ကျွေးတဲ့နောက် လိုက်တာ၊ လိုက်ရင်း ဟိုကြည့်ဒီကြည့်နဲ့
 ခြည်ပျက်သွားပြန်ရော”

“ငါ့ညီကလဲ ကောင်းခန်းမှ မီးပျက်သွားသလိုပဲ”

“နွားသိုးကြီးတွေ ထားတဲ့နေရာကစပြီး ကားပေါ်မှာပဲ
 ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ထပ်ချိတ်ထားတယ်၊ အဲဒီနေရာကျော်
 ကျား ခြင်္သေ့နေရာ ရောက်တာပဲ၊ ခြင်္သေ့တွေကလဲ
 အုပ်စုနဲ့သူ၊ ကျားတွေကလဲ သူတို့အုပ်စုနဲ့သူပဲ၊ ခြင်္သေ့
 တို့ငြိမ်တယ်၊ ကျားတွေက ဒေါသနည်းနည်းကြီးတယ်၊
 ကားပေါ်ကဆီက ဆို ကားပေါ်ကနေ ကျားတွေကို စတာ၊ ကျား
 ကောင်က အဲဒီကားကို ခုန်အုပ်မလို့လုပ်တာ၊ ကျားထိန်း
 ဆက်လာလို့ မဟုတ်ရင် အဲဒီကား မလွယ်ဘူး၊ ကား
 သီးသီး မသိဘူး၊ ကျားတွေက ရန်ရှာတယ်၊ အချို့ကျား
 သီးသီးပြီး သန်မာတော့ ဟန်တော်တော်ပါတယ်၊ ဟိန်း
 တော ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်၊ ရုပ်ရှင်မဟုတ်တော့

ဒါနဲ့ သစ်သီးတွေ၊ အအေးတွေ ဝယ်စားပြီး ခဏနားကြတယ်။ သွားတဲ့နေရာတစ်လျှောက်ကလဲ တစ်နေရာမှ တစ်နေရာ မတူအောင် အလှဆင်ထားတယ်။ ပန်းခြံထဲထိ ရောက်သွားသလိုမျိုး၊ ဝါးရုံတောထဲ ရောက်နေသလိုမျိုး သစ်ပင်ကြီးအောက် လျှောက်နေရသလိုမျိုး စီစဉ်ထားတယ် ဓာတ်ပုံရိုက်ဖို့ အရပ်ကြီးတွေ နေရာတကာရှိတယ်။ အမှတ်တရ ပစ္စည်းဆိုင်လဲရှိတယ်”

“အမှတ်တရ ပစ္စည်းရောင်းတာကလဲ ဝင်ငွေတစ်ချို့ပဲကိုး”

“တစ်ခုကောင်းတာက ဆိုင်ထဲမှာ ဝင်ဝယ်လဲ ဒီဇွေခဲလမ်းတစ်လျှောက် လက်ပွေ့လိုက်ရောင်းတဲ့ သူတွေကထဲ ဒီဇွေခဲ၊ သေသေချာချာ ထိန်းချုပ်ထားပုံပဲ။ ကျွန်တော်က မွှော့ဒီးယားမှာတုန်းက ဆိုင်ထဲကတစ်ဈေး၊ လက်ပွေ့ထဲတစ်ဈေး၊ လက်ပွေ့ရောင်းတဲ့သူ အချင်းချင်းတောင် ဈေးမထူဘူး။ ကျွန်တော်လဲ အမှတ်တရ ဗီစီဒီခွေတစ်ခွေတော့ အားပေးခဲ့ပါတယ်။”

ပိုပြီးကြည့်ကောင်းတယ်။ SAFARI PARK မှာတော့ ကျားခြင်္သေ့နေရာကို အကြိုက်ဆုံးပဲ”

“တော်ပါပြီ။ အစ်ကိုဆိုရင်တော့ မြန်မြန်မောင်းမှာပဲ၊ ပြီးတော့ကော”

“ပြီးတော့ အမြန်မောင်းလာတော့ အရင်မြင်ကွင်းကို အခြားဘက်က မြန်ကြည့်ရတာပဲ။ ဝက်ပုံကြီးတွေလဲ တွေ့သေးတယ်။ အေးရာအေးကြောင်းပဲ။ ကျောက်တောင်ပုံစံ ဆောက်ပေးထားတော့ ကျောက်တောင်ပေါ် တက်အိပ်နေကြတယ်။ အခြားတိရစ္ဆာန်တွေ တွေ့ပေမယ့် သိပ်စိတ်ဝင်စားဖို့ မကောင်းဘူး။ ဒီလိုနဲ့ SAFARI PARK က မြန်ထွက်လာတယ်။ SAFARI WORLD ထဲက ထွက်တာမဟုတ်ဘူး။ PARK က WORLD ထဲက အဝန်းအဝိုင်းတစ်ခုပဲ။”

နောက်တော့ မျောက်လိမ္မာပွဲ သွားကြည့်တယ်။ ဒိုင်
ကြီးကလဲ မျောက်၊ လက်ဝှေ့ထိုးတဲ့ နှစ်ကောင်ကလဲ
မျောက်၊ နားချိန် လမ်းလျှောက်တာလဲ မျောက်ပဲ။ ဟာသပွဲ
သေးပါ။ ပြီးတော့ ပန်းခြံကြီးထဲ လျှောက်ကြည့်ကြသေးတယ်။
ဦးဖုလိမ္မာပွဲ သွားကြည့်ကြတယ်”

“မြန်မာနိုင်ငံမှာဆိုရင်တော့ ကလေးတွေ အဲဒီနေရာ
သွားကြမှာ”

“ဟုတ်တယ်။ အပန်းလဲပြေ လမ်းလဲလျှောက်ဖြစ်တယ်။
ကလေးတွေကိုကြည့်ရတာ အင်တာနက်ဆိုင်မှာ ဂိမ်းဆော့
ပုံစံ Facebook ကြည့်မယ်၊ Chatting လုပ်မယ်၊ အသိပညာ
ပေးပြီး ကျန်းမာရေးနဲ့ ညီညွတ်တာ နည်းတယ်။ အဲဒါတွေ
ထဲထဲ ခေတ်ပဲ ထင်တယ်”

“အစ်ကိုထင်တာတော့ သိပ်မကောင်းဘူးထင်တယ်။
အဲဒါတွေက ဒါတွေ သေချာကြပ်မတ်သင့်တယ်”

“ဒါတွေက မိဘအများစု နားမလည်တဲ့အရာတွေ၊
အဲဒါတွေက ဒါတွေ မပေါ်သေးဘူး။ ကလေးတွေ သုံးနေ
တာတွေက သူတို့ထင်ထားတာထက် ပိုပြီးသက်ရောက်တယ်
အဲဒါက သက်ကြီးပိုင်း မိဘအများစု မသိဘူး။ ကဲ၊ ထိုင်းနိုင်ငံ
အကြောင်း ဆက်ပြောရအောင်”

“အဲဒီတော့ ဘယ်ဆက်သွားသေးလဲ”

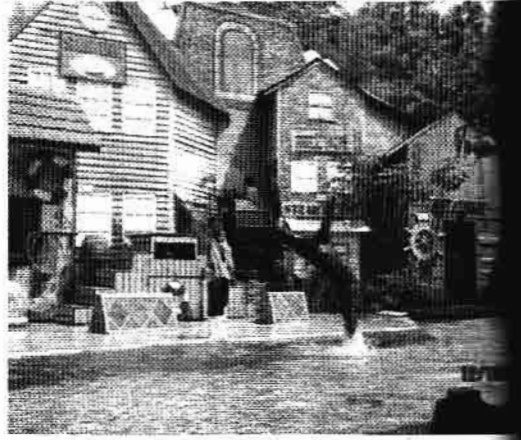
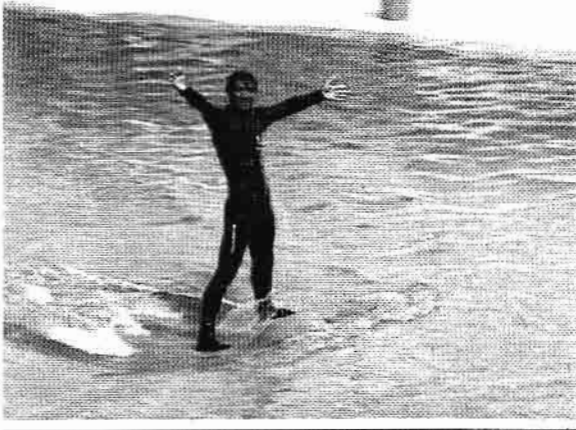
ထိုင်နေသော ကောင်မလေး ရောက်ထဲသို့ ပြတ်ကျအောင်
အပေါ်ဘက်မှ ဘုသီးလေးကို မှန်အောင်ပစ်ကြပါရဲ့။

“ဖျံလိမ္မာပွဲ သွားကြည့်တယ်။ ဖျံသတ္တဝါဟာ နားလည်
မှု IQ မြင့်ပုံပဲ။ သင်ရင် သင်သလောက် တတ်တယ်။ ညောင်း
လို့ အနှိပ်ခံရတာကတစ်မျိုး၊ ဝမ်းသာရင်တစ်မျိုး၊ ဝမ်းနည်းရင်
တစ်မျိုး၊ သူမလုပ်နိုင်လို့ နောက်တစ်ကောင်ကို စစ်ကူသွား
တောင်းရတာနဲ့ ဖျံပွဲ ကြည့်ကောင်းတယ်။ ဖျံပွဲပြီးတော့ ခဏ
နား ဓာတ်ပုံရိုက်ပေါ့။ မိကျောင်းနေရာကတော့ ဘာမှ စိတ်
ဝင်စားစရာ မရှိပါဘူး။ ကစားစရာ နေရာလေးတွေလဲ ရှိတယ်။
ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကြည့်ရုံပါပဲ”

“ပွဲတွေက ဘယ်လိုပြတာလဲ”

“ပွဲတွေက အချိန်ဇယားတွေနဲ့ ဝင်ပေါက်ကတည်းက
အချိန်ဇယား ပေးလိုက်တယ်။ ၉ နာရီကနေ ၁၀ နာရီ ဘယ်ပွဲ၊

ဖုံ၊ လင်းပိုင်နှင့် မျောက်လိမ္မာတို့၏ ပြကွက်ဆန်းများ

၁၀ နာရီကနေ ၁၁ နာရီ ဘာပွဲ စီစဉ်ပြီးသား၊ အချိန်ယေးကြည့်ပြီး ကိုယ်ကြည့်ချင်တဲ့ပွဲ သွားကြည့်လိုက်ရုံပါ။ ကျွန်တော်တို့ ဖုံပွဲပြီးလို့ အချိန်ယေးကြည့်လိုက်တော့ COW BOY ပွဲနဲ့ အချိန်တူနေတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်တာ ကြည့်ပေါ့။

ကျွန်တော်တို့က COW BOY ပွဲ သွားကြည့်တယ်။ ရဲကောင်းဘိုင်နဲ့ လူဆိုးကောင်းဘိုင်အဖွဲ့ ပစ်ကြတဲ့အခန်းပြတာ၊ ဖောက်ခွဲတယ်၊ ပေါက်ကွဲတယ်၊ ထိုးကြ ကြိတ်ကြနဲ့ တော်တော်လေးကို ကြိုးစားပမ်းစားနဲ့ ဖြေဖျော်ကြတယ်။ ဘယ်လိုပဲပြောပြော စင်ကာပူက SHOW ပွဲလောက်တော့

မကောင်းဘူး။ ကျွန်တော်တို့လဲ ပွဲကြည့်ရတာ ပြီးသွားတာ အချိန်နဲ့ နေ့လယ်စာအချိန်နဲ့ ကွက်တိပါ။ ဘူမေးကျေးတစ်စားသောက်ခန်းမကြီး နှစ်ခုရှိတယ်။ အစွလာမိဘာသာဝင်တွေ အတွက် အစားအသောက်နဲ့ အခြားလူမျိုးတွေအတွက် ခန်းမကြီးနှစ်ခု ခွဲထားတယ်။ အစားအသောက်တွေက အလုံလုံပဲပါ။

ဒါပေမယ့် အစားအသောက်တွေက တစ်ခုနဲ့တစ်ခု သဟဇာတ မဖြစ်ဘူး။ ကျွန်တော်ဆို ဘူမေးနေရာ တော်တော်များများ စားဖူးပါတယ်။ အဲဒီ ထိုင်းဘူမေးစားပြီးတော့ ခု

Show ပွဲကြည့် ပရိသတ်များ

ထဲက အောင်ပြီး အစာအာဆိပ်သင့်သလိုဖြစ်တာ။ ဆေးခန်းက အသောက်ဆိုင်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတယ်။ ဒါမျိုးတွေ ခဏခဏ ဖြစ်လို့လားတော့ မသိဘူး။ ကျွန်တော် ပြောလိုက်တာနဲ့ ဆရာဝန်က ဆေးတိုက်ပြီး နှစ်နာရီလောက် အနားယူလိုက်ရင် ဆောင်းမယ်လို့ ပြောတယ်။ တကယ်ပဲ နှစ်နာရီလောက်ကြာ ဆော့ ကောင်းသွားတယ်။ အစာအိမ် အခြေခံရှိလို့နဲ့ တူပါ သယ် ကျွန်တော်လဲ အဲဒီနေ့က လမ်းဖြည်းဖြည်းပဲ လျှောက် နိုင်တော့တယ်။”

“ထိုင်းအစားအသောက်အကြောင်း ဗဟုသုတ ပြော

အဖို့”
“ထိုင်းလူမျိုးတွေက အစာကို နည်းနည်းနဲ့ ဖွယ်ဖွယ် စားတဲ့သဘောပဲ။ သူတို့ဆောင်ပုဒ်က ဘာဟင်းကို

လူမျိုး ဘာသာစုံ စားသောက်နိုင်သော ဘူဗေးခန်းမ

အစွလာမ်ဘာသာဝင်များအတွက် သီးသန့်ဘူဗေးခန်းမ

စားရမယ်ဆိုတာ မရွေးတတ်အောင် ဟင်းလျာမျိုးစုံ စားရမယ် ဆိုတာပဲ။ အစာစားရင်လဲ စကားပြောပြီး အေးအေးဆေးဆေး စားကြတယ်။ ထမင်းပဲ အဓိကစားတာပါ။ ပေါ်ဆန်းမွှေးဆန်၊ ကောက်ညှင်းဆန် စားကြတယ်။ အစပ် အလွန်ကြိုက်တယ်။ အစားအသောက် တော်တော်များများမှာ ပင်စိမ်းရွက် သုံး တယ်။

မြန်မာပါးစပ်နဲ့တော့ သိပ်မကိုက်ဘူး။ လမ်းဘေး စား သောက်ဆိုင်တွေကတော့ ၂၄ နာရီလုံး ဖွင့်တယ်။ တစ်

လှေလှာသူများအား ဒေါသထွက်နေသော ကျားကြီး

နှစ်သစ်ကူးဆိုရင် အစားပွဲတော်ပဲ၊ စားသောက်ဆိုင် တော်တော်များများ ရောင်းကောင်းကြတယ်”

“အခြား ဘာပွဲတော်တွေရှိလဲ”

“နောက် စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတဲ့ ပွဲတော်ကတော့ ဖောင်မျှောပွဲလို့ ခေါ်တယ်။ နိုဝင်ဘာလ (တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ည)မှာ ကျင်းပတာ။ လူထောင်ပေါင်းများစွာ မြစ်နားမှာ ငှက်ပျောဖတ်တွေပေါ်မှာ ပန်း၊ ဖယောင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တွေ ထွန်းပြီး မျှောကြတာ။

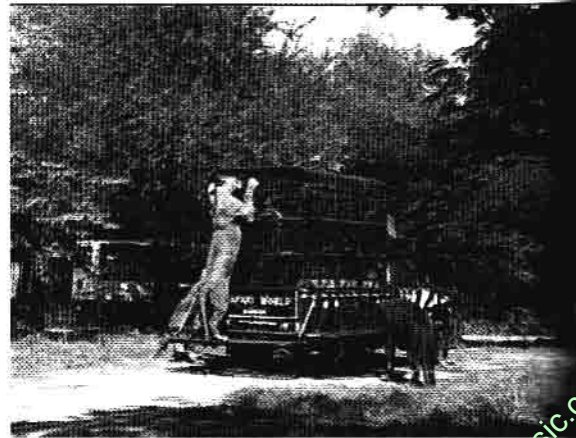
နောက်ပွဲတော်တစ်ခုက မြန်မာလူမျိုးတွေရဲ့ ရှင်ပြုမင်္ဂလာပွဲပဲ။ မတ်လကုန်နဲ့ ဧပြီလဆန်းပိုင်းလောက် လုပ်လေ့ရှိတယ်။ မြို့ထဲ ရှင်လောင်းလှည့်၊ ဆံချ၊ အလှူလုပ်နဲ့ နိုင်ငံခြားသွားတွေ စိတ်ဝင်စားတဲ့ပွဲပဲ။ နောက်ပွဲကတော့ သင်္ကြန်ပွဲပဲ။

လူမျိုးစုံ ရေဆော့ကြတယ်။ မြန်မာတွေနဲ့ ထိုင်းတွေကတော့ အကဲဆုံးပဲပေါ့”

“နောက် စိတ်ဝင်စားစရာ ဘာတွေ တွေ့သေးလဲ”

“ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတဲ့ မြင်ကွင်းက ရဟန်း သံဃာတွေ ဆွမ်းခံကြတာပဲ။ ဒါတွေက ဗုဒ္ဓဘာသာ တိုင်းပြည်တွေမှာသာ တွေ့နိုင်တာမဟုတ်လား။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ဘဝအဆုံးသတ်က ဘယ်လိုမှန်းမသိတော့ ခုချိန်ကတည်းက တရားအားထုတ်ထားနိုင်မှ၊ သေရမှာကို ကြောက်တတ်တော့ တရားအားထုတ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် ရဟန်းသံဃာတွေတွေ့ရင် အဲဒီအသိတွေ နိုးကြားလာတယ်။ အခြားနိုင်ငံမှာက တွေ့ရခဲတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ အစ်ကိုလဲ ဘုန်းကြီးဝတ်မယ် စိတ်ကူးနေတာ၊ မလုပ်ဖြစ်ဘူး။ ဒီနှစ်သင်္ကြန်လဲ ကမ်းခြေသွားဖြစ်မယ် ထင်တယ်။ ထိုင်းမှာက ကမ်းခြေတွေ နာမည်ကြီးတယ်နော်”

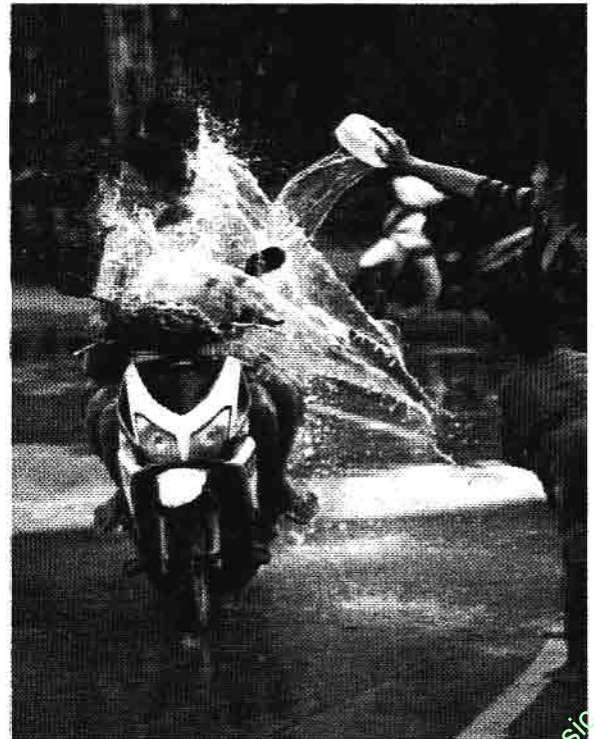

ကျား ဝက်ဝံများအား လှောင်ချိုင်းအတွင်းမှ အစာကျွေးနေပုံ

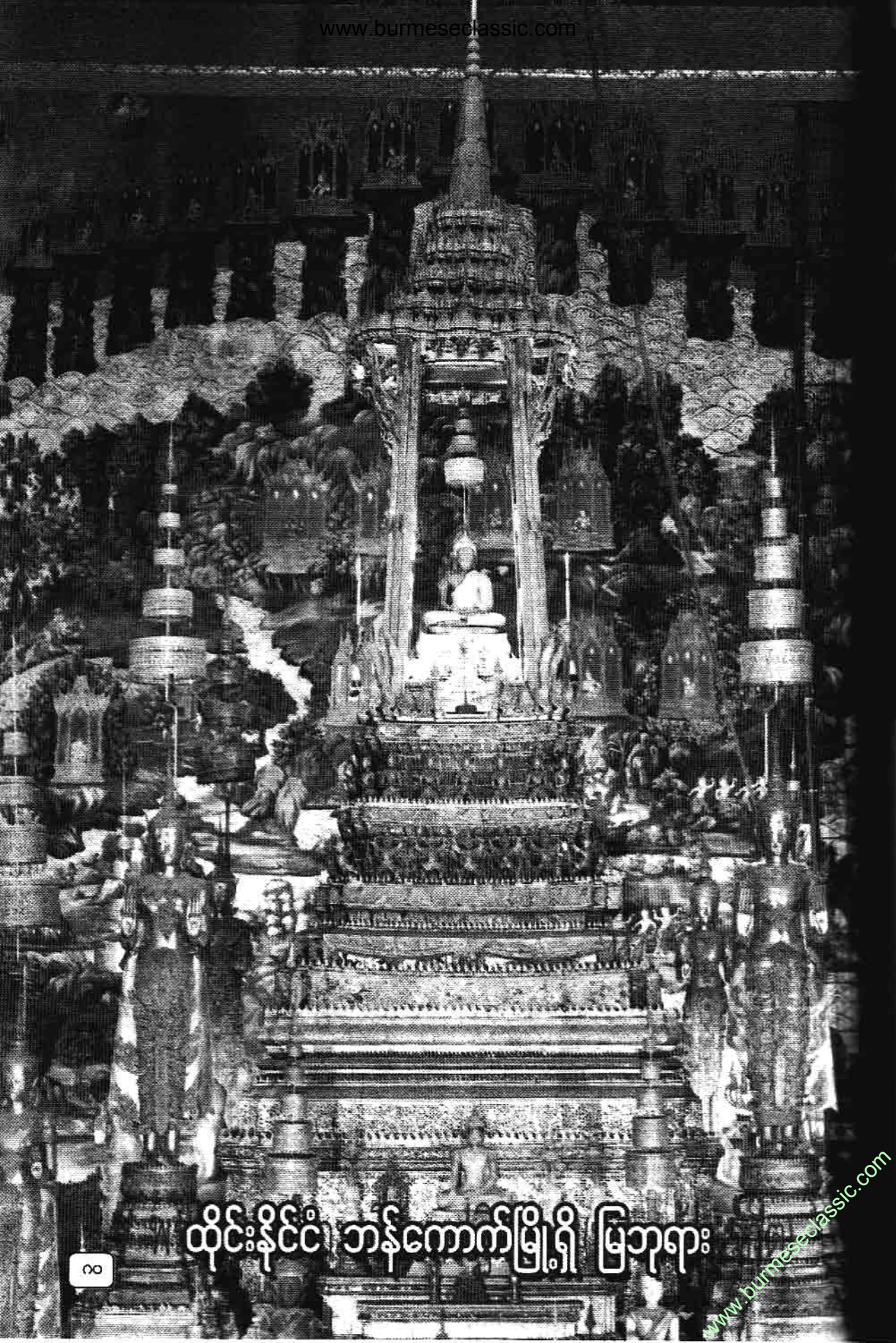
“ထိုင်းနိုင်ငံ အရှေ့ဘက်ကမ်းခြေ ပတ္တရားကမ်းခြေက နာမည်အကြီးဆုံးပဲလေ၊ သိပ်အလှကြီး မဟုတ်ပေမယ့် ဘန် ကောက်နဲ့နီးတော့ သွားဖြစ်ကြတယ်၊ ညဘက်ဆို ပတ္တရားကမ်း ခြေက အသက်ပိုဝင်တယ်၊ အဖျော်ယမကာဆိုင်တွေ၊ Night Club တွေ၊ အနှိပ်ခန်းတွေနဲ့ ဒါတွေ စိတ်ဝင်စားတဲ့သူတွေက တော့ အကြိုက်ပဲပေါ့။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ အနောက်ဘက်ခြမ်းကလဲ ခရီးသွားတွေ စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ နေရာတွေရှိတယ်၊ အနောက်ဘက် ခြမ်းက ဟွာဟင် (HUA HIN) ခရိုင်မှာ ထိုင်းဘုရင် နွေရာသီ နန်းတော်ရှိတယ်၊ သူဌေးတွေ နွေရာသီလာပြီး အပန်းဖြေတဲ့ ခရိုင် ဖြစ်တယ်။

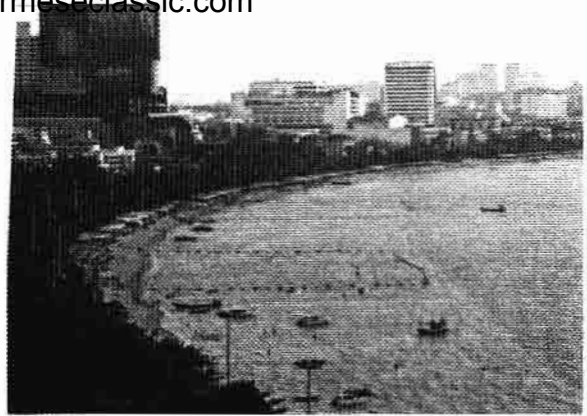

ကြမ်းကြမ်းရမ်းရမ်း ဇာတ်ကြမ်းပြကွက်များ

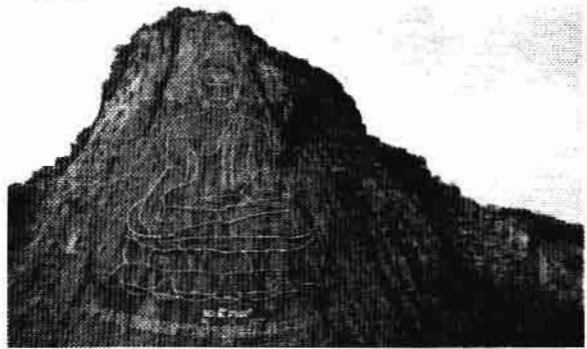
ထိုင်းနိုင်ငံ သင်္ကြန်

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ မြဘုရား

ထိုင်းနိုင်ငံ အရှေ့ပိုင်း ပတ္တနားကမ်းခြေ

ပတ္တနားကမ်းခြေအနီးရှိ တောင်နံရံတွင် လေအာခြင်ပုံဖော်ထားသော ထိုင်တော်မူ ဖုဒ္ဓပုံတော်

ထိုင်းနိုင်ငံအလယ်ပိုင်း အယုဒ္ဓယမြို့ဟောင်းရှိ ဖုဒ္ဓဆင်းတုတော်

ကန်ချာနာဘူရီ (KANCHANABURI) ခရိုင်ကလဲ
ည်ကြီးခရိုင်ပဲ။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်က စစ်အကျဉ်းသား တည်
ောက်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာကျော် (KWAI) ကွေးမြစ်တံတားကြီး
ယ်။ အဲဒီခရိုင်ကို ခုဆိုရင် ထားဝယ်ရှင်ကိုးရှင် ဘုရားတွေ
င်းနာရီလောက် ကားမောင်းလိုက်ရင် ရောက်ပြီ။ ထိုင်း
ွင်းတွေ သွားဝယ်လို့ရတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ အရှေ့မြောက်ပိုင်း ဒေသတွေမှာတော့
နုပညာလက်ရာတွေ တွေ့နိုင်တယ်။ PHIMAI ရှေး
င်းကျောင်းဆောင်ဆိုရင် တအာအာနာမည်ကြီးတယ်။ ခမာ
ရဲ့ လက်ရာပဲ။ ကမ္ဘောဒီးယား အန်ကောဝပ်ကျောင်းကြီး
ောင်ရှေးကျတယ်။ နှစ်ပေါင်း ၁၀၀၀ ကျော်က ရှိခဲ့တဲ့
ဝင် PHANOM RUNG ဥယျာဉ်ကြီးလဲ ရှိတယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းကတော့ မြန်မာနဲ့ လာအိုပဲ။
ောင်တွေ များတယ်။ ချင်းမိုင်၊ ချင်းရိုင် စတဲ့ ခရိုင်
ွဲတယ်။ LAMPANG မြို့ဟာ ထူးထူးခြားခြား ကြက်ဖ
ြို့တော်ပဲ။ နေရာတကာ ကြက်ဖတွေနဲ့ အလှဆင်
ယ် ထိုင်းနိုင်ငံမှာ အဲဒီမြို့ပဲ မြင်းလှည်းတွေ့နိုင်တယ်။

ထိုင်းနိုင်ငံအနောက်ဘက် ကန်ချာနာဘူရီမြို့ရှိ ကွေးမြစ်နားရှိ တံတားကြီး

ထိုင်းနိုင်ငံတောင်ဘက်ရှိ ဖူးခက်ကျွန်း

ဂိုဏ်းစစ်ဘွန်းကျွန်းကို လှေလာနေကြသူများ

လွင့်မလား၊ ရေကူးမလား၊ ရေလွှာလှိုင်းစီးမလား၊ အဆင်ပြေ
တဲ့ ကမ်းခြေပဲ၊ မြန်မာ့ရုပ်ရှင် ဗီဒီယိုနဲ့ ကြော်ငြာတွေ ခဏ
ခဏ သွားရိုက်ကြတယ်။

PHANG NGA ခရိုင်ကတော့ စိမ်းပြာရောင်နေ
ရေလယ်ကျောက်တောင်တွေ ဖြစ်ထွန်းတဲ့နေရာပဲ။ THE
MAN WITH THE GOLDEN GUN ကိုဗန်းဘွန်း ရုပ်ရှင်
ရိုက်တဲ့ နေရာပဲ။ ဒါတွေကတော့ ထိုင်းနိုင်ငံ အရှေ့၊ အနောက်
တောင်၊ မြောက်ခရိုင်တွေ အကြမ်းဖျင်းပေါ့ဗျာ”

“ကျေးဇူးတင်တယ် ညီလေးရာ၊ ဗဟုသုတဆိုတာ
အကျိုးရှိပါတယ်”

“ဆရာကြီးလုပ်သလို ဖြစ်မှာဦးလို့ပါ။ ကျွန်တော်သိတာ
Share လုပ်တဲ့ သဘောပါ”

“ညီလေးတို့ ထိုင်းနိုင်ငံရဲ့ နာမည်ကြီး ပက်ပုန်းနေရာ
ကိုကော မရောက်ခဲ့ဘူးလား”

“မရောက်ခဲ့ပါဘူး၊ အဲဒီနေရာ အကြောင်းကတော့
အစ်ကိုရောက်သွားပြီးရင် ကျွန်တော့်ကိုလဲ ပြန်ပြောပြဦး”

“ငါ့ညီကလဲ ဗဟုသုတဆိုတာ ပြည့်ပြည့်စုံစုံသိအောင်
နေရာစုံသွားရတယ်၊ အစ်ကိုကတော့ ပြည်တွင်းခရီးစဉ်တွေ
အသွားများတော့ ရောက်ဖို့မလွယ်ဘူး”

“ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း သင်္ဘောသားတွေ ရှိတယ်
ဘန်ကောက်နေရာစုံ ရောက်ဖူးတယ်၊ သင်္ဘောက ပြန်ရောင်
ရင် တွေ ပေးမယ်၊ ဗဟုသုတ အပြည့်အစုံ မေးပေတော့”

“အစ်ကိုက နောက်တာပါ၊ ဒို့နောက်ကော”

“ဒို့နောက်တော့ အမိမြေ ပြန်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ”

“ဘန်ကောက်လေဆိပ်ကကော တော်တော်ကောင်
လား”

“ကောင်းတယ်၊ စင်ကာပူ ချန်ဂီလေဆိပ်လောက်ထက်
မကောင်းဘူး၊ ကျွန်တော်တို့ လေဆိပ်ကို စောစောဝင်ပြီး
လျှောက်ကြည့်သေးတယ်၊ အဝင်ဝမှာ မြွေနဂါးကြီးကိုယ်တော်
ကို နတ်တွေက မထားတဲ့ နတ်ရုပ်တွေရှိတယ်၊ ကမ္ဘောဒီးယား

ထိုင်းနိုင်ငံမြောက်ဘက်ရှိ ရွှေတိုင်ဒေသ

စုပေါင်းရှင်ပြပွဲ

သမိုင်းဝင် သမာလက်ရာ ကျောင်းဆောင်

ညဘက် လမ်းဘေးစွေးဆိုင်ကလေးများ

စည်စည်ကားကား တရုတ်နှစ်ကူး

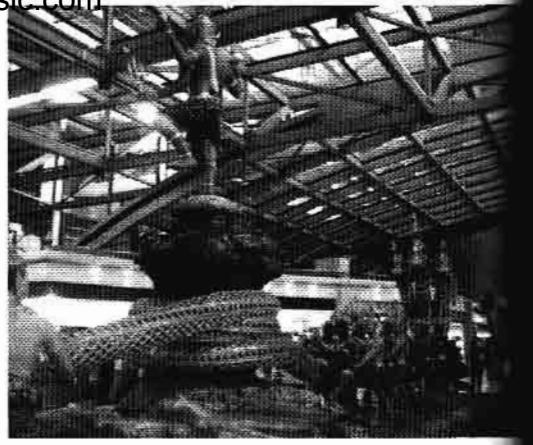
ပန်းဆိုးပေါ်မှ ချစ်စဖွယ် အနုညာလက်ရာ

ထိုင်းလှပျိုဖြူများ၏ အကအလှ

ရေပေါ်စွေး

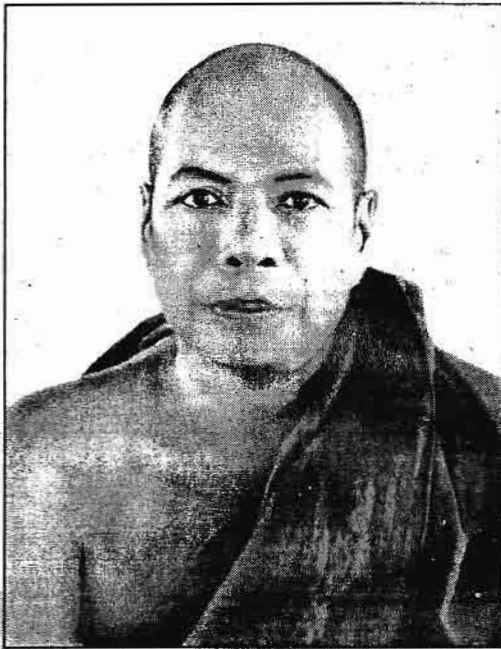
ဘန်ကောက်လေဆိပ် အမှတ်တရ

က ပုံစံမျိုးတွေပဲ။ လေဆိပ်ထဲမှာ အရောင်းဆိုင်တွေ လေးဆယ်ဆယ်ရှိတယ်။ အဓိကကတော့ အလှကုန်ပစ္စည်းနဲ့ စားစာအခြောက်အခြမ်းဆိုင်တွေပဲ။ ညီမက ထိုင်းပစ္စည်းအစစ်အရယ်ဆိုပြီး ဝယ်တာနဲ့ ကျွန်တော်လဲ ချောကလက်ဆုရက်သီးခြောက်တွေနဲ့ အဒေါ်အတွက် REVLON နဲ့ ကပ်ဝယ်ဖြစ်တယ်။ ဒီနောက်တော့ အမိမြန်မာပြည်ကို ပြန်ခဲ့တာပဲဗျာ”

(ပြီး)

□ ဉာဏ်ပွင့်(စာ) www.burmeseclassic.com

ကျေးဇူးတော်ရင် ဣပ္ပမာပဏ္ဍိတ မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရား

အဓရုဗုဒ္ဓမြို့ မင်္ဂလာတိုက်အောင်းမန္တလေးမြို့၊
ဦးဥပင်သွေဝဗ္ဗာရုံ၌ အောကြားဆုံးပဝဏ်ဇူဝေအာ

ဆောင်ကြီးအမေးပုံ ငြိမ်သပ်စွာ ခံယူပျံ့ ပျဉ်းပျဉ်းစွာ တရားတော်

(အင်္ဂလိပ်အဘိဓာန်)

အဲဒီတော့ မသိတော့ကို ဟိုကလာတယ်။ တွေ့ရတာ
သိသာလိုက်တာ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဆုံဖို့ဆိုတာ
အသိအမှတ်မရှိဘဲ လုပ်မနေနဲ့။ သေခါနီးက ရိပ်မိပလား (မှန်ပါ)။
သေခါနီး ဒီအသံထွက်ဖို့ မလိုဘူး။ အသေသာဖြောင့်အောင်
အကြောင့် မလုပ်နဲ့လို့ဆိုသလဲ (သေခါနီးလို့ပါ)။ ဟာ...
အသိမရှိ (မှန်ပါ)။ မလိုဘူးလား (လိုပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သေခါနီးပျော်ကိုဖြင့်
အောင်ကြပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘာမှာပါလိမ့် (သေခါနီးပျော်
ကို အောင်ရမှာပါ)။ သေခါနီးပျော် ရှောင်ကြပါလို့ ဦးဝ သတိ
မထားလိုက်ပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဦးခင်မောင် အခု ပျော်
အောင်တာ မနက်ဖြန် တောင်ကြိတ်ပွဲမှာ သေချင်သေမယ်နော်
(မှန်ပါ ဘုရား)။

အခုပျော်နေတာ၊ ပြုံးနေတာတွေက ဘာပျော်ဆိုကြ
ပါ (သေခါနီးပျော်ပါ ဘုရား)။ အဲဒီတော့ နာလည်းမနာကြ
ဘူးလား (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့ ပျော်ပုံကတော့ အရုပ်ဆိုးတယ် (မှန်ပါ)။
အခုလည်းဘူး (ဆိုးပါတယ် ဘုရား)။ ဘာပျော်တဲ့ဗျာ (သေ
ခါနီးပျော်ပါ ဘုရား)။

ဟာ... မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ သေခါနီးဖြင့် လွတ်ရော
ရှာရမယ် (မှန်ပါ)။ ခင်ဗျားတို့က ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ (ပျော်
နေပါတယ် ဘုရား)။

အမယ်လေး... ငါးကလေး အပေါ်က ရေမရှိတော့
ဘူး။ စွန်တွေက စားတော့မယ်။ ရေက ကုန်နေပြီ (မှန်ပါ)။
ဒါတောင်မှ သူတို့က အတောင်ကလေးယှက်ပြီးသကာလ
ပြေးနေသေးတယ်ဆိုရင် တိရစ္ဆာန်မိုက် မိုက်နေတာ (မှန်ပါ
ဘုရား)။

ရေခန်းရင် နက်ဖြန် စွန်တို့၊ ကျီးတို့အစာ မဖြစ်ပေ
ဘူးလား (ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား)။ ရေကလည်း ခန်းနေပြီ
(မှန်ပါ)။

အဲဒီအထဲ အတောင်ယှက်ပြီးသကာလ ဟိုပြေးဒီပြေး
နဲ့ ဦးခင်မောင် ပျော်နေဦးမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီငါးကလေးတွေ
ကုန်းပေါ်ကနေ ကြည့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကဲ့ရဲ့စရာမကောင်းဘူး
လား (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။ ဟ... သေခါနီး ပျော်ပျော်
နေကြတာ (မှန်ပါ)။ ဘယ်နှယ်ဆိုကြမလဲ (သေခါနီး ပျော်
ပျော်နေတာပါ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခင်ဗျားတို့ ပြောကြ ဆိုကြ ပြန်ကြ ရွှင်ကြ တာ ဘုန်းကြီးများဝမ်းသာပါတယ်။ သို့သော် ပျော်ပုံ အချိုး မကျလို့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်နှယ်ကြောင့် အချိုးမကျသလဲ (သေခါနီး ပျော်ပျော်နေလို့ပါ)။ အချိုးမကျဘူး။ သေခါနီးပျော် လည်းဖြစ်နေတယ်။ တောင်က ကြိတ်လျက်ကိုး၊ ဇရာကလည်း မကြိတ်ဘူးလား (မှန်ပါ)။ မရဏက အသက်ပျောက်အောင် ကြိတ်မယ်ဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေချာပါတယ်ဘုရား)။

ဇရာက ကြိတ်ဆဲ (မှန်ပါ)။ မရဏက အသက်ပျောက် အောင် ကြိတ်မယ်ဆိုတာလည်း ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ပြင်ဖို့လို သေးလား (မလိုပါ ဘုရား)။

အဲဒီလို ဒီအထဲမှာ သေခါနီးပျော်တော့ဖြင့် ကျွပ်တို့ ဖြင့် ပြောလည်း မပြောလိုတော့ပါဘူး။ ဆိုလည်း မဆိုလို တော့ပါဘူး။ အလွတ်ရုန်းတုန်းညှာ ကျွပ်ဖြင့် ပြေးသွားပါ တော့မယ်လို့ ကိုယ့်အရေး ကိုယ်ကရစိုက် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ ဘုရား)။

ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်တုန်းက ငဲ့တွေနဲ့ လေယာဉ်ပျံတွေနဲ့ ဝဲနေတော့ သူများအရေးစိုက်နေသေး သလား။ ကိုယ့်အထုပ်ကိုယ်ပြင်ပြီး ကိုယ်အရင်ပြေးတာပဲလား (ကိုယ်အရင်ပြေးတာပါပဲ ဘုရား)။

အဲဒီလိုပြေးရမှာ အဲဒီလိုပြေးရမှာ (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။ ဒီအထဲ ဘယ်သူမှ ငဲ့မနေနဲ့။ အမေကလည်း သူ့တာဝန်နဲ့သူ ကြိတ်လျက်။ အဖေကကော (သူ့တာဝန်နဲ့သူ ကြိတ်လျက်ပါ)။ သားကလေးတွေကကော (သူ့တာဝန်နဲ့သူ ကြိတ်လျက်ပါ)။ ကိုယ်မှာကော (ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် ကြိတ် လျက်ပါ ဘုရား)။

ကိုယ့်တာဝန်နဲ့ကိုယ် ကြိတ်လျက်ဖြစ်ပြီးသကာလနေ တာ ဘယ်သူ့စရာရှိသေးသတုံး ဒကာ၊ ဒကာမတို့။ ကိုယ် အလွတ်ရုန်းဖို့ အရေးကြီးတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ အရေးမကြီး ဘူးလား (ကြီးပါတယ် ဘုရား)။

သားငဲ့နေရင် သားဆွဲရတာနဲ့ ကိုယ့်တောင်က ကိုယ့် ကို အရင်ကြိတ်ပစ်လိုက်လိမ့်မယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျ ပလား (ကျပါပြီ)။ ဒီသားကလေးကလည်း လွတ်မှာလားလို့ မေးတော့ (မလွတ်ပါ ဘုရား)။ သူ့တောင်က သူ့ကိုကြိတ်မှာပဲ (မှန်ပါ)။

အဲဒီတော့ကို သားသမီးခင်လို့ရှိရင်လည်း တောင် ကြိတ်ပွဲက လွတ်ရေးကို သင်ပေးပါ (မှန်ပါ)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားရင်လည်း (တောင်ကြိတ်ပွဲ လွတ်ရေးလုပ်ပါ)။ တောင် ကြိတ်ပွဲ လွတ်ရေးကိုသာ ကြိုးစားပါဆိုတာ ဟောထိုက် မဟောထိုက် (ဟောထိုက်ပါတယ် ဘုရား)။ သဘောပါကြ ပလား (ပါပါပြီ ဘုရား)။

ဟာ... ဘုန်းကြီး ခုနကပြောတဲ့စကားကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပြန်အုပ်ရမယ်နော် (မှန်ပါ)။ သံဝေဂရအောင်

ပြောတာလား။ ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကိုက်နေတာလား (ကိုယ့်ဖြစ် စဉ်နဲ့ ကိုက်နေတာပါ ဘုရား)။

ကိုယ့်ဖြစ်စဉ်နဲ့ ကိုက်နေလို့ရှိရင်ဖြင့် သေခါနီးပျော် မလုပ်ကြနဲ့ (မှန်ပါ)။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ)။ ဦးခင်မောင် ဘာမလုပ်နဲ့လို့ မှာသတုံး (သေခါနီးပျော် မလုပ်နဲ့လို့ မှာပါ တယ်)။ သေခါနီးပျော်ဆိုတာ အင်မတန် ကြောက်စရာ မကောင်းဘူးလား (ကောင်းပါတယ် ဘုရား)။

သေခါနီးပျော်ဆိုတာ ခုနက ငါးကလေးတွေဟာ တိရစ္ဆာန်လား၊ လူလား (တိရစ္ဆာန်ပါ ဘုရား)။ အင်း... ရေထဲ မရှိဘူး။ နက်ဖြန်ဆိုလို့ရှိရင်လည်း ကျီးတို့၊ လင်းတတို့၊ စွန်တို့ ၎င်းအစာ ဖြစ်ရမယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကိုမြရွှေ မဖြစ်နိုင်ဘူး လား (ဖြစ်နိုင်ပါတယ် ဘုရား)။ ရေမှ မရှိတော့ဘဲကိုးဗျ (မှန် ပါ)။ အဲဒီအထဲ ငါးကလေးတွေက ပျော်ကြ ရွှင်ကြတယ်ဆို လို့ရှိရင် ဪ... တိရစ္ဆာန်များ တယ်မိုက်ပါကလား။ နက် ဖြန် သေခါနီးတောင် ဒီနေ့ပျော်တုန်း (မှန်ပါ)။ ဘာကြောင့်တုံး တိရစ္ဆာန်စိတ်ရှိနေလို့ မသိလို့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဆိုထိုက်သ လား (ဆိုထိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

ဒီထဲ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ပျော်နေတော့ ဘယ်နှယ်ဆို မလဲ (တိရစ္ဆာန်စိတ်ရှိလို့ မသိပျော် ပျော်နေတာပေါ့)။ တိရစ္ဆာန်စိတ်ရှိလို့ မသိဆိုတာ ဘုန်းကြီးကတော့ မဆိုပါဘူး။ ဖြစ်စဉ်က ကိုက်နေတယ် (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။

ဘုန်းကြီးကတော့ မဆိုပါဘူး။ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက အို... တွေ့ရတာက ဝမ်းသာလိုက်တာ အစရှိသည်နဲ့ အဖိုး မျိုးအဖုံဖုံ မဟုတ်တာတွေလည်းပါရဲ့။ ဟုတ်တာတွေလည်း ပါရဲ့ပေါ့ဗျာ (မှန်ပါ)။

အဲဒါတွေ လျှောက်ပျော်နေမယ်ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် တောင် က ကြိတ်တာကလည်း တော်တော်နာနေပြီ (မှန်လှပါဘုရား)။ ဒီအထဲကနေပြီး မသိပြောပြောနဲ့ မဟုတ်တာတွေ လျှောက် ပျော်နေမယ်ဆိုလို့ရှိရင် သေအောင် ကြိတ်လိုက်ပါလိမ့်မယ် ခင်ဗျားတို့ (မှန်ပါ)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါတယ်)။

ဒါဖြင့် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ အိမ်မှာ သား နဲ့ပျော်ပျော် သမီးနဲ့ပျော်ပျော် ကိုယ့်အရေးကို ကိုယ်လွတ် အောင်ရုန်းပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်လိုမှာပါလိမ့် (ကိုယ့် အရေးကို ကိုယ်လွတ်အောင် ရုန်းရမှာပါ ဘုရား)။

ကိုယ့်တောင်က ကိုယ့်ကြိတ်လျက်ကိုးဗျ (မှန်ပါ)။ ကိုယ်ယူလာတဲ့ ဇရာ၊ မရဏက ကိုယ့်ကြိတ်လျက် (မှန်ပါ)။ ကလေးမှာကော (ကြိတ်လျက်ပါ ဘုရား)။ သူယူလာတဲ့ ဇရာ၊ မရဏက (သူ့ကို ကြိတ်လျက်ပါ)။ အေး... မောင်ကလေး၊ ဖားကလေးတွေမှာကော (ကြိတ်လျက်ပါ ဘုရား)။

ကြိတ်လျက်ပဲဖြစ်နေတော့ ကိုယ့်ဟာကိုယ် အလွတ် ရုန်းမှသာလျှင် ရမယ်။ မောင်ဆွဲနေလို့လည်း ကိုယ်မလွတ်ပေ ဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဆွဲနေခြင်းကြောင့်လည်း မောင်ကလေး မကြိတ်ပါနဲ့ ဆိုလို့ သူ့ယူလာတဲ့တောင်က သူ့ကြိတ်မှာပဲ၊ လွတ်ပါမလား (မလွတ်ပါ ဘုရား)။

အဲဒါတွေ သေသေချာချာသိတော့မှ ဩော်... အတ္တဟိ အတ္တနော နာထော = ကိုယ့်အရေးသာ ကိုယ်ကြီး ပါကလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။

ခင်ဗျားတို့ ခင်ပွန်းမက ခင်ပွန်းယောက်ျားကို ဘာပူ စရာရှိသတုံးလို့ ပြောငြားသော်လည်း မယုံနဲ့ (မှန်ပါ)။

မင်းက ပူစရာမရှိတာက ကိစ္စမရှိဘူး၊ ငါမှာ တောင် ကြိတ်နေပြီလို့သာ ပြန်ပြော (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ ဘုရား)။

မိန်းမလုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ကို ယောက်ျားလုပ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်က လည်း မင်းဘာပူစရာရှိသလဲ၊ ငါ ရှာကျွေးတယ်။ အို... ရှာ ကျွေးတာကလည်း စားရင်းမထွန့် လျှာထွက်သေရချေချေ၊ တောင်ကြိတ်လို့ပြော (မှန်ပါ)။ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပါပြီ)။ လွတ် ရေး ကျွတ်ရေး မြင်ကြရဲ့လား (မမြင်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ကောသလမင်းကြီးက ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာ ပဲ ရှိတယ် ဘုရားတဲ့၊ တောင်ကြိတ်ပွဲလွတ်ဖို့ရာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဝိပဿနာအလုပ်ပဲ ရှိတော့တယ် (မှန်ပါ)။ ဝိပဿနာ အလုပ် လုပ်လိုက်တဲ့အခါကျတော့ ကိုယ့်ခန္ဓာ မမုန်းပေဘူး လားဗျာ (မုန်းပါတယ် ဘုရား)။

ကိုယ့်ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက်မြင်တော့ ကိုယ့်ခန္ဓာ ဖြစ်ပျက်မုန်း တော့ ကိုယ့်ခန္ဓာကြီးကို မင်းဟာ ဒုက္ခရွာပဲ၊ မလိုချင်တော့ဘူး ဆိုတဲ့ မဂ်ဉာဏ်လိုက်လာတော့ ခန္ဓာဖြစ်သေးရဲ့လား (မဖြစ် ပါ ဘုရား)။

တောင်တွေဟာ သူတို့ဟာ သူတို့သာ အခြောက် ကြိတ်ရမှာပဲ၊ အစိုကြိတ်တော့ မရတော့ဘူး (မှန်ပါ)။ ရနိုင် သေးရဲ့လား (မရနိုင်ပါ ဘုရား)။

ကဲ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ တောင်ကြိတ်ပွဲက လွတ် တဲ့တရားဟာ ဘယ်သူပါလိမ့်ဆိုတဲ့ဥစ္စာ ဝိပဿနာပဲ (မှန်လှ ပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။ တောင်ကြိတ်ပွဲက လွတ်မယ့်တရားက (ဝိပဿနာပါ ဘုရား)။

ကိုင်း... ဒါဖြင့် ဒါကလေးမှ ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဒီလောက်အမြင်အထင် ကိုယ့်မှာလည်းရှိနေ လျက်သာနဲ့ လွတ်ရေး ကျွတ်ရေး မလုပ်သေးဘူးဆိုလို့ရှိရင် လူစိတ်မရှိလို့ (မှန်ပါ)။ ခုနက ငါးကလေးတွေလို ဖြစ်နေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်နှယ်ဖြစ်နေသလဲ (ငါးကလေးတွေလို ဖြစ်နေပါတယ် ဘုရား)။

ငါးကလေးတွေဟာ ရေလည်းခန်းပြီး ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ အဲဒီမှာ အတောင်ယှက်ပြီးသကာလ ဟိုမြူးလိုက် ဒီမြူး လိုက်ဆိုလို့ရှိရင် ဘာပျော်လဲ (တိရစ္ဆာန်ပျော်ပါဘုရား)။ သေခါ နီးပျော် (မှန်ပါ)။

သေခါနီးပျော် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပျော်ပါလိမ့်မတုံး ဆိုတော့ တိရစ္ဆာန်မို့ (မှန်ပါ)။ သေခါနီးပျော် ဘယ်နှယ်ကြောင့် ပျော်ပါလိမ့် (တိရစ္ဆာန်မို့ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ခင်ဗျားတို့ ကျွတ်တို့မှာလည်း တောင်တွေ ကိုယ် ကိုယ်တိုင် အကြိတ်ခံရပလား (ခံရပါပြီ ဘုရား)။ မသေတာ တစ်မည် ကျန်တော့တယ် (မှန်ပါ)။ သဘောကျပလား (ကျ ပါပြီ)။

မသေတာတစ်မည်ပဲ ကျန်တော့တယ်ဆိုတော့ ပေါ် ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ ဘုရား)။ ဒီအထဲကနေပြီး ပြူးကာရွှင်ကာ နဲ့ ကိုယ့်အရေးတော့ ကိုယ်အားမထုတ်ဘဲနဲ့ ဒကာ၊ ဒကာမ တွေ လောကွတ်တွေ များနေကြမယ် ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒီလော ကွတ်ဟာ အဖိုးကော တန်ပါရဲ့လား (မတန်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ့် အသေကော လွတ်ပါရဲ့လား (မလွတ်ပါ ဘုရား)။

ဩော်... ဒကာ၊ ဒကာမတို့ လောကွတ်ဟူသရွေ့ သည်ကား ဆိုလို့ရှိရင်ဖြင့် သေခြင်းဆိုး သေချာလို့ ဒီလောက် များတာပဲလို့ဆိုရင်ကော လွဲပါမလား (မလွဲပါ ဘုရား)။

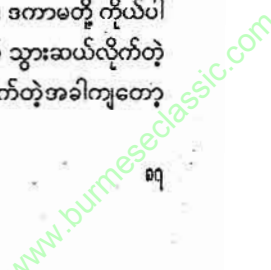
ခုနကပြောတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်သာ ကြိုးစားတော့၊ သူပဲ လွတ်စရာရှိတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်း ပါပြီ)။ ပစ္စည်းနဲ့ပေးတော့လည်း ဒီတောင်ကြီးတွေက ရပ်မှာ လား (မရပ်ပါ ဘုရား)။ သားနဲ့ သမီးနဲ့ တားပြန်ရင်ကော (မရပ်ပါ ဘုရား)။ ဆွေနဲ့မျိုးနဲ့ တားပြန်ရင်ကော (မရပ်ပါ ဘုရား)။ မင်းနဲ့ စိုးနဲ့ တားပြန်ရင်ကော (မရပ်ပါ ဘုရား)။

မရပ်ဘူး။ သူတို့ကို အကြိတ်ခံနေရတာ ဒကာ၊ ဒကာမ တို့ (မှန်ပါ)။ မင်းတွေ စိုးတွေက ဘာဖြစ်နေသလဲ (အကြိတ် ခံနေရပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဒါကြောင့် ကောသလမင်းကြီးက တပည့် တော်လည်း မတတ်နိုင်ဘူးဘုရား။ တပည့်တော်လည်း အကြိတ်ခံပြီး သေပွဲဝင်မှာပဲ။ အဲဒီတော့ အကြိတ်လွတ်တဲ့ နည်းကို တပည့်တော် လျှောက်ထားရလို့ရှိရင် အရှင်ဘုရား ဓမ္မစရိယာ သမစရိယာဆိုတဲ့ ဝိပဿနာအလုပ်ပဲ ရှိပါတော့ တယ် (မှန်ပါ)။ ဒါပဲ ကြိုးစားမှပဲ (မှန်ပါ)။ ပေါ်ကြပလား (ပေါ်ပါပြီ)။

ဒါဖြင့် တောင်ကြိတ်ပွဲကလွတ်အောင် လုပ်နိုင်တဲ့နည်း ဘဝများစွာ သံသရာကလည်း တောင်ကြိတ်လို့ သေခဲ့ရတာ အင်မတန်ရှင်းလင်းပြီးသကာလ နေတဲ့အတွက် ဘုန်းကြီးတို့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဒီတစ်ခါဖြင့် ကိုယ့်အရေးကိုယ် ကျင့်ကြ ပါတော့ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်သူ့ဥစ္စာ လိုသေးသလဲ (မလိုပါ ဘုရား)။ သေ သေချာချာ ဉာဏ်နဲ့စဉ်းစားကြပါနော် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ငဲ့လို့ ရှိရင်ဖြင့်၊ ရေနစ်တဲ့လူ ငဲ့လို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကိုယ်ပါ ရောနှစ်နေတာပဲ (မှန်ပါ)။ ရေနစ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ် သွားဆယ်လိုက်တဲ့ အခါကျတော့ သူက ဆွဲမိဆွဲရာ ဆွဲလိုက်တဲ့အခါကျတော့

ခုနက ဆယ်တဲ့ လူဟာ ဘာဖြစ်သွားသလဲ (သူပါ နစ်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲ. . . ခင်ဗျားတို့ အခု သွားတွေခင်တာ သမီးတွေ ခင်တာ၊ ဆွေတွေခင်တာ မျိုးတွေခင်တာတော့ သူတို့က ရေနစ်နေတဲ့အထဲမှာ ကိုယ်က သွားကုတာနဲ့တူတယ် ဦးခင် မောင်ရေ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ်ပါနစ်ချင်လို့ (မှန်ပါ)။ ဘယ် လို့ဆိုကြပါမလဲ (ကိုယ်ပါ နစ်ချင်လို့ပါ ဘုရား)။

အဲ. . . ခင်ဗျားတို့ သားခင်၊ မြေးခင်၊ ဆွေခင်၊ မျိုးခင်၊ စိန်ခင်၊ မြခင် ဆိုတာတွေဟာ ဘာထင်ကြသတုံး (ကိုယ်ပါ နစ်ချင်လို့ပါ ဘုရား)။ ကိုယ်ပါနစ်ချင်လို့ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားပါ တယ်ဆိုတာ မှန်ပါရဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သနားပါတယ်ဆိုတာ အင်မတန် ရိုင်းနေပြီ (မှန်ပါ)။ သဘော ကျပါလား (ကျပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကိုမြရွှေတို့ ဦးခံရင်တို့ ကိုယ့် ဟာကိုယ် ရုန်းကြရလိမ့်မယ်နော် (မှန်ပါ)။ ဘယ်လိုဆုံးဖြတ် ချက်ချကြမလဲ (ကိုယ့်ဟာကိုယ် ရုန်းကြရမှာပါ ဘုရား)။ ကိုယ့် ဟာကိုယ် ရုန်းလို့ရှိရင်ဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ သစ္စာသိအောင် လုပ် (မှန်ပါ)။

ဒီဘက်က တောင်ကြီးနှစ်လုံးကလည်း ဘာသစ္စာ (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ အင်း. . . ကိုယ့်ခန္ဓာပဲ ဒီဥစ္စာနော် (မှန်ပါ)။ ဒီဘက်က တောင်ကြီးနှစ်လုံးကကော (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် အရှေ့ဘက်နေတဲ့သူကို အရှေ့ဘက်တောင်က ကြိတ်မှာပဲ (မှန်ပါ ဘုရား)။ တောင်ဘက်မွေးဖွားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ကော (တောင်ဘက်တောင်က ကြိတ်မှာပါ)။ မြောက်ဘက် မွေးဖွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် (မြောက်ဘက်တောင်က ကြိတ်မှာပါ)။ အနောက်ဘက် မွေးဖွားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ် (အနောက်ဘက်တောင်က ကြိတ်မှာပါပဲ)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဘယ်သူများ လွတ်ရေး၊ ကျွတ်ရေး ရှိသေးသလဲ (မရှိပါဘုရား)။ ကိုင်း. . . ကောသလ မင်းကြီးက ပြောလိုက်တယ်။ အရှင်ဘုရား ဓမ္မစရိယာ သမ စရိယာဆိုတဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်အလုပ်ပဲ အားကိုးစရာ အား ထားစရာ ရှိပါတော့တယ်။ သူကတော့ဖြင့် အရင်လို့ ဆိုတာ ကိုးဗျ (မှန်ပါ)။ အရင် = မအိုရာဖြစ်သော၊ အမတ် = မသေရာ ဖြစ်သော ဆိုတော့ တောင်ကြိတ် မလွတ်ဘူးလား (လွတ်ပါ တယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် မအိုရာ မသေရာသွားတဲ့ ကျုပ်တို့ခန္ဓာ ဖြစ် ပျက်ကို မြင်အောင်လုပ်ပါ။ ခန္ဓာဖြစ်ပျက်ကို မုန်းအောင်လုပ် ပါ။ ခန္ဓာကြီးနဲ့ နေရတာ ဒုက္ခသစ္စာပဲဆိုပြီး ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဒီဒုက္ခ သစ္စာကြီး မလိုချင်လို့ရှိရင်ဖြင့် အားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် အား ခန္ဓာရပါမလား (မရပါ ဘုရား)။

ခန္ဓာရမှ ဒီတောင်တွေကြိတ်မှာ (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာမရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်မှာ (တောင်မကြိတ်ပါ ဘုရား)။ တောင်ကြိတ်လွတ် တယ်ဆိုတာ သေချာကြပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခင်ဗျားတို့အိမ်ရောက်တဲ့ အခါကျလို့ရှိရင်ဖြင့် ဩော်. . . မနေ့က ကြိတ်ထားတာ အတော်ဒဏ်ရာပဲနေပြီ။ ယနေ့ ဒီထက်သေခါနီးအောင် ကြိတ် ပြီဆိုတာ မနေ့ကထက် ယနေ့ အကြိတ်ပြင်းထန်တယ် (မှန်ပါ)။ မပြင်းထန်ဘူးလား (ပြင်းထန်ပါတယ် ဘုရား)။

တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အိုလာတယ်ဆိုတာ ဒကာ၊ ဒကာမတို့ အိုချင်လို့ အိုတာလား၊ တောင်ကြိတ်လို့လား (တောင်ကြိတ်လို့ပါ ဘုရား)။ အင်း. . . ဒီလောက်နဲ့ သူရပ် မှာလား၊ အသေကြိတ်ဦးမှာလား (အသေကြိတ်ဦးမှာပါ ဘုရား)။ အသေကြိတ်ဦးမှာဆိုတာ မသေချာဘူးလား (သေ ချာပါတယ် ဘုရား)။

အဲဒါတွေ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်သိတော့မှ ဩော်. . . တို့သည် ကားလို့ဆိုရင် တောင်က မွေးဖွားတယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့က လူဖြစ်ရပါလို့၏ဆိုရင် ဇရာ၊ မရဏတောင်ထဲ မှာ မွေးဖွားရပါလို့၏၊ နတ်ဖြစ်ရပါလို့၏ ဆိုရင်ကော (ဇရာ မရဏတောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏)။ ဗြဟ္မာဖြစ်ရပါလို့၏ ဆို ရင်ကော (ဇရာ၊ မရဏတောင်ထဲ မွေးဖွားရပါလို့၏)။

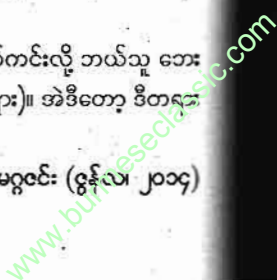
အဲဒါ ခင်ဗျားတို့က တောင်ထဲမွေးဖွားရပါလို့၏ ဆိုလို့ တောင်ကြိတ်တာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ခင်ဗျားတို့ မျက်စိလည်မှု၊ ဘာကြောင့် မျက်စိလည်သတုံးဆိုတော့ ဇရာ၊ မရဏကို ဒုက္ခ သစ္စာလို့ မသိလို့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းကြပလား (ရှင်းပါပြီ)။

ဘာမသိတာတုံး (ဇရာ၊ မရဏကို ဒုက္ခသစ္စာလို့ မသိ တာပါ ဘုရား)။ အေး. . . ဒါဖြင့် ဇရာ၊ မရဏသည် ဒုက္ခ သစ္စာဆိုတော့ ဇရာ၊ မရဏသည် ရုပ်၏ဇရာ၊ နာမ်၏ဇရာ ဆိုတော့ ရုပ်ဆိုရင်လည်း ရုပ်ဇရာလာမယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။ နာမ်ရှိရင် (နာမ်ဇရာ လာပါမယ် ဘုရား)။

ကဲ. . . ဘာကောင်းသေးသတုံး (ဘာမှ မကောင်းပါ ဘုရား)။ ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ဇရာ၊ မရဏ လွတ်တဲ့ အရေးဟာဖြင့် ဓမ္မစရိယာ၊ သမစရိယာ ဆိုတဲ့ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်ပဲ ရှိတော့တယ် (မှန်လှပါ ဘုရား)။

ဒါပဲ ကြိုးစားကြပါစို့ဆိုတာ တစ်ပွဲလုံး ဆုံးဖြတ်ချက် ချဖို့ ကောင်းပြီ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘာကြောင့်တုံး ဘယ်သူမှ ဒီအထဲ အန္တရာယ်မကင်းဘူးဆိုတာ ပေါ်နေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ တောင်က အသီးသီး ဒကာ၊ ဒကာမတွေ၊ ဒီဒကာ၊ ဒကာမတွေမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ အိုအောင်ကြိတ်တယ်၊ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ သေအောင်ကြိတ်တော့မယ်၊ ဇရာ၊ မရဏကလေ (မှန်ပါ ဘုရား)။

အဲဒီတော့ ဘယ်သူအန္တရာယ်ကင်းလို့ ဘယ်သူ ဘေး ရှင်းပါလိမ့် (ဘယ်သူမှ မကင်းပါ ဘုရား)။ အဲဒီတော့ ဒီတရား

တစ်ပွဲလုံး၊ ဒီဆရာကော၊ ဒီဒကာ၊ ဒကာမတွေကော ဘာလုပ်ကြမှာတဲ့ဆိုတော့ တောင်ကြိတ်ပွဲမှ လွတ်တဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရလိမ့်မယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။

ခန္ဓာမရှိတဲ့ အလုပ်ကို (လုပ်ရမှာပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြပလား (ပါပါပြီ)။ ဘာလုပ်ရမယ် (ခန္ဓာမရှိတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရပါမယ်)။ ခန္ဓာမရှိရင် ဇရာ၊ မရကကော (မရှိပါ)။ မရှိပါဘူးဆိုတာ သေချာပြီမဟုတ်လား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ခန္ဓာမရှိတဲ့ အလုပ်ဟာ အကောင်းဆုံး (မှန်ပါ ဘုရား)။ ခန္ဓာမရှိတဲ့ အလုပ်သည် အကောင်းဆုံးဆိုတော့ လုပ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်မှာတော့ ခန္ဓာမရပါဘူး (မှန်ပါ)။ ခန္ဓာမရတော့ ဒီခန္ဓာမရတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ခန္ဓာနိရောဓောနိဗ္ဗာန်ဆိုတဲ့အတိုင်း နိဗ္ဗာန်ရောက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်လို့ဆိုရင် လွဲပါလား (မလွဲပါ ဘုရား)။

အဲဒါကြောင့် ခန္ဓာမရှိအောင် လုပ်တတ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဆောင်ကြိတ်ပွဲမှာ လွတ်ပါတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်လို ဆုံးဖြတ်ချက်ချမလဲ တောင်ကြိတ်ပွဲမှ (လွတ်ပါတယ် ဘုရား)။

အဲ... ဒါကို ဒကာ၊ ဒကာမတွေ ဘုန်းကြီးက ပြောတယ်။ ဩ... သူတို့ပြုံးတာကိုလည်း သူတို့ကြီးပွားကြည့် ပြုံးကြတယ်။ သားကလေးတွေ၊ သမီးကလေးတွေက ဘာအရည်အချင်းကလေးတွေ ပြည့်စုံလာတော့ ကိုးစားရာဖြစ်လာလို့ ပြုံးကြတယ်။ လူလားမြောက်အောင်လို့ ပြုံးကြတယ်။ ဩ... တိရစ္ဆာန်ပြုံး ပြုံးနေတာကိုး (မှန်ပါ ဘုရား)။

ကိုယ့်ကို တောင်ကြိတ်နေတာတော့ သိရဲ့လား (မသိပါ ဘုရား)။ မသိတော့ သူဟာ လူပြုံးပြုံးတာ ဟုတ်သေးရဲ့လား (မဟုတ်ပါ ဘုရား)။ အင်မတန် လွဲမနေဘူးလား (လွဲနေပါတယ်)။ အဲဒါကြောင့် ဒီအလွဲပေါ်အောင်လို့ ဒါ သံယုတ်ပျောက်က ထုတ်လာတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ သဘောပါကြလား (ပါပါတယ် ဘုရား)။

ဒါဖြင့် ဒကာ၊ ဒကာမတို့ ကောသလမင်းကြီး၊ ဘုရားတော် ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးက ဒကာကြီး အရှေ့ကတောင်ကြီးကလည်း ဒကာကြီးကြိုက်ပြီ၊ ကြိုတ်တော့မလို့ လိမ့်လိမ့်လာမပြီ ဒကာကြီးဘယ်လိုကြံစည်မတုံး။ တောင်လေးလုံးကဖြင့် ဘယ်ပြီတဲ့။

အရှင်ဘုရား... ဓမ္မစရိယာနဲ့ သမစရိယာပဲ အားကိုးမရှိတော့တယ်ဆိုတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတွေ သူတော်ကောင်းအတွက်ပဲ အားကိုးရာရှိပါတော့တယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဘယ်လိုမြတ်ကြမယ် (သူတော်ကောင်းအတွက်ပဲ အားကိုးရာရှိပါတော့တယ်)။ ရှင်းပြီနော် (ရှင်းပါပြီ)။

သူတော်ကောင်းအလုပ်ပဲ အားကိုးရာရှိပါတယ်ဆိုတော့ ဒီအလုပ်ဟာ ဘုန်းကြီးပြောတဲ့ ဝိပဿနာက မဂ်ဉာဏ်အလုပ်ဟာ မလုပ်မဖြစ်တဲ့ အလုပ်လို့ မှတ်ကြစမ်းပါ (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်လိုမှတ်ကြမယ် (မလုပ်မဖြစ်တဲ့အလုပ်ပါဘုရား)။ မလုပ်မဖြစ်တဲ့ အလုပ်ဆိုတော့ အသေလွတ်တဲ့အလုပ် ဖြစ်နေသောကြောင့် ခင်ဗျားတို့က အသေကို မရှာနဲ့တော့ (မှန်ပါ ဘုရား)။ ရှင်းပလား (ရှင်းပါပြီ)။ တောင်လေးလုံးကြားမှာ မမွေးချင်ပါနဲ့တော့ (မှန်ပါ ဘုရား)။

အသေလွတ်အောင်သာ ရှောင်ကြ ရှားကြဆိုပါတော့ ဒကာ၊ ဒကာမတို့၊ ဒါ ကိုယ့်အရေးဆိုတာ သေချာပလား (သေချာပါပြီ ဘုရား)။ သူများအရေးလား၊ ကိုယ့်အရေးလား (ကိုယ့်အရေးပါ ဘုရား)။ အေး... ဒါကြောင့် ကိုယ့်အရေး မသိတော့ တောင်ကြားမှာ ပြုံးနေတယ် (မှန်ပါ ဘုရား)။ ကိုယ့်အရေး မသိတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်က (တောင်ကြားမှာ ပြုံးနေပါတယ် ဘုရား)။

ဩ... ဒါကြောင့် ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ အားလုံးပဲ အရင်းအချာတွေချည်းပဲ။ ဒီတောင်ကြား ပြုံးနေတာ ဘုန်းကြီးက မကျေနပ်နိုင်ဘူး (မှန်ပါ ဘုရား)။ ဩ... ထူလွန်းတယ်။ အလွန်းတယ်လို့ မဆိုထိုက်ဘူးလား (ဆိုထိုက်ပါတယ် ဘုရား)။

သူပြုံးနေတာက သူဟာ အန္တရာယ်ကင်းလို့ ပြုံးတာလား၊ အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးတာလား (အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးတာပါ ဘုရား)။ အန္တရာယ်ကြားထဲ ပြုံးနေတော့ ဩ... သူထူလွန်း အလွန်းလို့ ဘုန်းကြီးတို့လို အမြင်ကျယ်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျေနပ်နိုင်စရာကောင်းရဲ့လား (မကောင်းပါ ဘုရား)။

အခု ခင်ဗျားတို့ကလည်း အခု ဘုန်းကြီးတရားကို နာရလို့ တောင်ကလည်း သေသေချာချာ ကြိတ်နေတာ သေသေချာချာသိတော့ ခင်ဗျားတို့အောက်က ကလေးတွေက ပျော်လိုက်တာနဲ့ ပါးလိုက်တာနဲ့ နေတဲ့အခါ ဩ... ကလေးများ ဘာမှမသိရှာဘူး။ ခင်ဗျားတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း သံဝေဂမရပေဘူးလား (ရပါတယ် ဘုရား)။

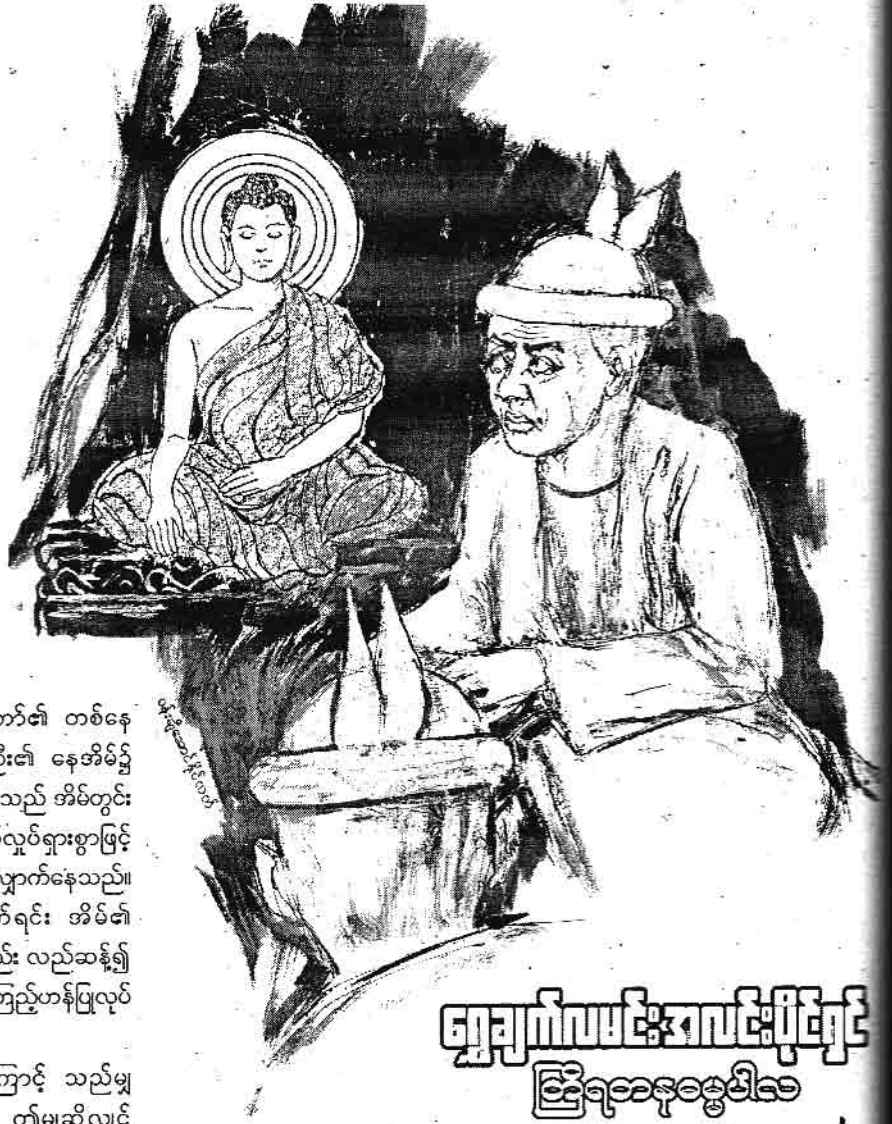
ကဲ... ထို့အတူပဲတဲ့ ယနေ့ကစပြီး ဒကာ၊ ဒကာမတွေဖြင့် ဩ... တောင်ကြီးလေးလုံးကဖြင့် လာနေပြီ၊ သဘောကျပလား (ကျပါပြီ)။ တောင်ကြီးလေးလုံးကဖြင့် (လာနေပါပြီ ဘုရား)။ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့လည်း (နီးလာပါပြီ)။ နီးလာပြီနော်။

အင်း... အခု တောင်တစ်လုံးက ကြိတ်ထားတာလည်း တော်တော်အိုလာပြီ (မှန်ပါ)။ နောက်တစ်လုံးကြိတ်ရင် ဘာဖြစ်မယ် ထင်ကြသလဲ (သေမှာပါ ဘုရား)။

(ဆက်ရန်)

□ ဓမ္မဒါန

ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်၏ တစ်နေရာ ပုဏ္ဏားသူဌေးတစ်ဦး၏ နေအိမ်၌ ဖြစ်သည်။ သူဌေးပုဏ္ဏားသည် အိမ်တွင်း အိမ်ရှေ့ခန်းမထဲ၌ စိတ်လှုပ်ရှားစွာဖြင့် လူးလာခေါက်တုံ့လမ်းလျှောက်နေသည်။
ထိုသို့ လျှောက်ရင်း အိမ်၏ အတွင်းခန်းဘက်သို့လည်း လည်ဆန့်၍ မကြာမကြာ လှမ်းမျှော်ကြည့်ဟန်ပြုလုပ်နေသေးသည်။

“အင်း ပဇာကြောင့် သည်မျှ ကြန့်ကြာနေပါလိမ့်။ ဤမျှဆိုလျှင် မွေးဖွားချိန်တန်ပြီ မဟုတ်ပါလော့”

ဟုလည်း နှုတ်ကတီးတိုးရေရွတ်နေသေးသည်။ မှန်ပါသည်။ ပုဏ္ဏားသူဌေး၏ ဇနီး သူဌေးကတော် ပုဏ္ဏားမသည် ကိုးလလွယ် ဆယ်လဖွား ဆိုသည့်အချိန်စေ့ရောက်နေပြီ ဖြစ်သဖြင့် မီးဖွားရန် အခန်းတွင်းဝင်နေသည်မှာ အတန်ကြာနေပြီဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ရာ မထူးခြားသေးသဖြင့် သူဌေးပုဏ္ဏား စိုးရိမ်သောကများနေခြင်း ဖြစ်ပါလေသည်။ ဘာကလေးမွေးမှာလဲ၊ ယောက်ျားလေးလား၊ မိန်းကလေးလား ဆိုသည်ကိုလည်း သူ့ရင်တွင်း သိချင်စိတ်က စောနေပြန်သေးသည်။

ရွာချက်ပယ်ဒီးအလင်းပိုင်ရှင် ခြံရံစာနေဓမ္မမိလေ

ထိုစဉ်...
“အောင်မယ်လေးလေး နာလှချေရဲ့၊ အင်း အမယ်လေး အမေရေ”
ဟု တစ်အော်လိုက်သော သူဌေးကတော် ပုဏ္ဏားမ၏ အော်သံကြောင့် သူ့ရင်ထဲ ထိတ်ခနဲ လန့်ခနဲ ခြေမကိုင်မိ လက်မကိုင်မိ ဖြစ်နေပြန်သေးသည်။
‘ထို့နောက် ပုဏ္ဏားမ၏ အသံတိတ်သွားပြန်သည်။ တစ်အိမ်လုံးလည်း တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ အိမ်တော်၏ အစေအပါးတို့မှအစ အိမ်သားအားလုံး မည်သူမျှမလှုပ်ရှား ငြိမ်သက်နေကြသည်။ ဘာဖြစ်နေသည်လဲ။

သူဌေးပုဏ္ဏား တွေး၍မရ။ တွေးမရသည့်အတူတူ စိတ်မောလူမောလှသဖြင့် သူဌေးပုဏ္ဏား ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်မည်အပြု...
“အူဝဲ အူဝဲ အူဝဲ” ဟူသော တိတ်ဆိတ်ခြင်းကို ဖြိုခွင်းလိုက်သည့် ကလေးငယ်၏အသံ ကြားရလေသဖြင့် ပုဏ္ဏားသူဌေး ကမန်းကတန်း မတ်တတ်ပြန်ရပ်လိုက်ပြီး အိမ်ခန်းဝန်း အပြင်ကလေးသွားကပ်၍ ရပ်ပြီး နားစွင့်လိုက်မိသည်။
“အရှင် ပုဏ္ဏား မွေးပြီ မွေးပြီ ယောက်ျားလေးရှင် ယောက်ျားလေး”

www.burmeseclassic.com

သားဖွားလက်သည် ပုဏ္ဏားမ အိုကြီး၏ အသံ။ ယောက်ျားကလေး မွေးသည်ဆိုတော့ ပုဏ္ဏားသူဌေး အလွန် ပျော်သွားသည်။ တံအား ပျော်သွား သည်။

သားဦးကလေးမို့ သူလိုချင်နေ သည်က ယောက်ျားကလေး၊ အခုတော့ လိုချင်သည့် ဆန္ဒနှင့် ရလာသည်က တစ်ထပ်တည်းမို့ . . .

“သားလေးဆိုပါကလားဟေ့ အဲဒါ ငါကွ ငါ”

ပုဏ္ဏားသူဌေး ဝမ်းသာအားရ လွန်းစွာဖြင့် လက်သီးလက်မောင်းတန်း ပြီး သို့ကလို ကြေးကြော်အော်လိုက်မိ သည်။ ထိုမျှတင်မက ပုဏ္ဏားသူဌေး အတွက် ထပ်မံ၍ ဝမ်းသာစရာကောင်း လေသည်က သူ့သားကလေး၏ ထူးခြား သော အကြောင်းခြင်းရာ အချက်တစ် ချက်ကြောင့်ပင်။

ယင်းမှာ သူတို့ သားလေး၏ ချက်သည် သာမန်ကလေးများနှင့်မတူ သဲ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ရာ ထိုကလေး၏ ချက်မှ လရောင်ကဲ့သို့ ဝင်းလက်သော အရောင်အဆင်း ထွက်ပေါ်နေခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အိမ်နီးနားချင်းများ နှင့် သတင်းကြားသိသူ ဆွေမျိုး မိတ် သင်္ဂဟများသည် ဤသို့ ကလေးငယ်၏ ချက်မှ လရောင်ပမာ အရောင်အလင်း ဝင်းလက်စွာထွက်ပေါ်နေသည့် ထူး ဆန်းလှသော ဖြစ်ရပ်ကြောင့် လာ ရောက်၍ သတင်းမေးကြည့်ရှုကြသည် မှာ အိပ်ချိန်မှလွဲ၍ ထိုအိမ်၌ ဧည့် ပြန်သတ် စဲသည်ဟူ၍ မရှိ။

“ကျွန်ုပ်သား၏ ချက်ကိုတော့ ချွတ်လို့ပဲ ပြောရတော့မည်ထင်ပါရဲ့။ သည်ကဲ့သို့သားရဲ့ ရွှေချက်ကလေးက ဝင်းဝင်းပပ လင်းလင်းလက်လက် ဝင်းအရောင်လို ထွက်နေသဟာဖြင့် သာမန်မျှ မဟုတ်။ ကျွန်ုပ်သားသည် ချွတ်ခြားသည့် ဘုန်းရှင်ကရှင်သာလျှင် ဖြစ်ရပေမည်ပဲ။ သည်ရာဇဂြိုဟ်မှာ

ကျွန်ုပ်သားလို ထူးသည့်ကလေး ရှိပါ လေစ. . . ဟဲ ဟဲ ဟဲ ဟဲ”

ပုဏ္ဏားသူဌေးမှာ လာသမျှ လူ အပေါင်းတို့ကို သို့ကလို ပြောရင်း ကြား ဝါလို့ မဆုံးနိုင်တော့။

ထိုသို့ချက်မှ ထူးဆန်းစွာ လမင်း အလင်းကဲ့သို့ ဝင်းဝင်းပပ အလင်းရောင် ထွက်ပေါ်နေခြင်းကြောင့် ထိုသတို့သား ငယ်ကလေးကို ရွှေချက်လမင်းအလင်း ပိုင်ရှင်ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည့် စန္ဒာဘ ဟူ၍ အမည်ပေးခေါ်ဝေါ်ကြလေတော့ သည်။

စင်စစ်ထိုသတို့သားငယ် စန္ဒာဘ ၏ ချက်မှ ထိုကဲ့သို့ ထူးဆန်းစွာ လမင်း ကဲ့သို့သော အလင်းရောင်ထွက်ပေါ်နေ သည်မှာ ‘ရှေးအတိတ်ကုသိုလ်ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ အတိတ်အကြောင်းရင်းကို ပြန်ကြည့်လေသော် ထိုသတို့သားငယ် စန္ဒာဘသည် ရှေးဘဝတစ်ခု၌ ဗာရာဏသီ ဟူသော တိုင်းပြည်တွင်မြို့ နှင့် မနီး တောမြိုင်ကြီးနှင့်နီးသော နယ်စွန် နယ်ဖျား ကျေးလက်တောရွာသား တစ် ဦးဖြစ်ခဲ့သည်။

အခါတစ်ပါး၌ ဗာရာဏသီမြို့မှ စန္ဒကူးသား လာရှာသော ကုန်သည် တစ်ဦးနှင့် အဆွေခင်ပွန်းဖြစ်ကာ ထို တောသားက ထိုကုန်သည်ကို စန္ဒကူး တောအား လိုက်လံပြသပေးလိုက်၏။

သို့သော် တောသားမူကား ကုန် သည်အလိုရှိသော ထိုတောသစ်ပင်များ သည် စန္ဒကူးသားများရယ်ဟုမူ မသိ ချေ။ သာမန်အားဖြင့် အကိုင်းနီနီနှင့် တောတွင်း သဘာဝပေါက်သစ်ပင် များဟူ၍သာ သိရှာလေသည်။

စန္ဒကူးကုန်သည်လည်း စန္ဒကူး သားများကို လှည်းငါးရာဖြင့် အပြည့် ခုတ်ယူတင်ဆောင်ပြီး ဗာရာဏသီမြို့ သို့ ပြန်သွား၏။

အပြန်တွင် တောသားအား စန္ဒကူးကုန်သည်က သူ့အလိုရှိသော သစ်ပင်များကို ရရှိအောင် ကူညီဆောင် ရွက်ပေးသဖြင့် များစွာကျေးဇူးတင်

ကြောင်းနှင့် ထိုကျေးဇူးကိုတုံ့ပြန် အလုပ် အကျွေးပြုလိုပါသဖြင့် ဗာရာဏသီသို့ တစ်ခါတစ်ခေါက် လာရောက်ခဲ့ပါဦးဟု ဖိတ်မန္တကပြုခဲ့သည့်အပြင် အကယ်၍ ဗာရာဏသီသို့ လာခဲ့ပါက ဤသို့သော သစ်ပင်များကို လှည်းတစ်စီးအပြည့် တင်ဆောင် သယ်ယူလာပါလို့လည်း မှာကြားထားခဲ့လေသည်။

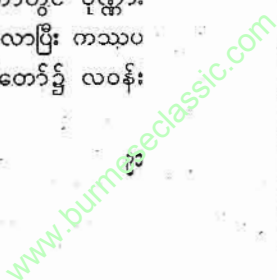
ထိုသည့်နောက် အတန်ကြာ သောအခါ ထိုတောသားလည်း ကုန် သည်၏ ဖိတ်ကြားချက်ကို အမှတ်ရ၍ ကုန်သည်မှာခဲ့သည့်အတိုင်း စန္ဒကူးသား များကို လှည်းဖြင့် အပြည့်တင်ဆောင် ကာ ဗာရာဏသီသို့ ထွက်ခွာလာခဲ့လေ သည်။

ထိုတောသား ဗာရာဏသီသို့ ရောက်ချိန်၌ ဗာရာဏသီတွင် ကဿပ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်မူပြီး ဖြစ်၍ ကြွင်းကျန်ရစ်သော ဓာတ်တော် များကို ဌာပနာလျက် ရွှေစေတီကြီး တည်ထားကြသော ကာလ ဖြစ်ပေ သည်။

စန္ဒကူးကုန်သည်လည်း ဧည့် သည် တောသားကို ခရီးဦးကြိုပြုကာ ပြုစုကျွေးမွေးပြီးနောက် တောသားယူ ဆောင်လာသော စန္ဒကူးသားများကို ကျောက်ပျဉ်များ၌ သွေးစေလေသည်။ ထို့နောက် သွေးထားသော စန္ဒကူးနှစ် များကို ရွှေစေတီသို့ ယူဆောင်လျက် ပူဇော်ကြရာ တောသားက စေတီတော် ၏ ဝမ်းပြင်၌ စန္ဒကူးနှစ်တို့ကို လဝန်း သဏ္ဌာန် သုတ်လိမ်းပူဇော်လေသည်။

ထိုကောင်းမှုကုသိုလ်ကံ ကြောင့် ထိုတောသားသည် ကဿပဘုရားနှင့် ဂေါတမဘုရားနှစ်ဆူတို့ စပ်ကြားကာလ ပတ်လုံး နတ်စည်းစိမ်ချမ်းသာ တို့ကို ကောင်းစွာ ခံစား စံစားခဲ့ရလေသည်။

ထို့နောက် ဂေါတမဘုရားရှင် ပွင့်တော်မူသောအခါ ကာလ၌ ယခုကဲ့ သို့ ရာဇဂြိုဟ်မြို့တော်တွင် ပုဏ္ဏား သူဌေးအိမ်၌ မွေးဖွားလာပြီး ကဿပ ဘုရားရှင်၏ စေတီတော်၌ လဝန်း

သက္ကန် စန္ဒကူးနှစ်များဖြင့် လိမ်းသုတ် ပူဇော်ခဲ့သော ကောင်းမှုကြောင့် ငယ်စဉ် ဖွားမြင်ပြီးစ ကလေးဘဝ၌ပင် ချက်၌ လဝန်းအလင်းရောင်ကဲ့သို့ ဝင်းပြောင် ပေါ်ထွန်းနေခြင်းပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဤသို့ဖြင့် မွေးဖွားပြီးစ ကလေး ဘဝကပင် ချက်မှ လဝန်းအလင်းရောင် ဝင်းပြောင် ထွက်ပေါ်နေသည့် ထူးခြား သော ဝိသေသလက္ခဏာကြောင့် သူ့ ဖခင် ပုဏ္ဏားသူဌေးတ ရွှေချက်လမင်း အလင်းပိုင်ရှင် ဟု တင်စားခေါ်ဝေါ်ရာ မှ စန္ဒာဘ ဟု အမည်တွင်ခဲ့သော ကလေးငယ်သည် ရက်လနှစ်တွေ ကြာ လာသည်နှင့်အမျှ ချိန်တန်ရွယ်ရောက် လူလားမြောက်လာခဲ့ပေသည်။

သို့ စန္ဒာဘ အရွယ်ရောက်လာ သောအခါ သူ၏ဦးကြီး စသည်တော်စပ် သော ဆွေမျိုး ပုဏ္ဏားတစ်သိုက် ခြံရံ လျက် စန္ဒာဘကို တင့်တယ်စွာ တန်ဆာ ဆင်ထားသော ယာဉ်ပေါ်တွင်တင်ကာ အမြို့မြို့အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့် ပတ်သွားလာကြလေသည်။

“အို မြို့သူမြို့သား၊ နယ်သူ နယ် တော်သား အပေါင်းတို့ လာကြကုန် လော့၊ ကြည့်ရှုလှည့်ကြကုန်လော့ . . . အဆင်းအင်္ဂါနှင့် ပြည့်စုံသော ကျွန်ုပ်တို့ ၏ ရွှေချက်လမင်းအလင်းပိုင်ရှင် သတို့ သား စန္ဒာဘကို လာ၍ အလေးအမြတ် ပြုကြည့်ကြကုန်လော့။

ဤသတို့သား၏ ရွှေချက်မှ စန်းသော်တာလမင်း၏ အလင်းရောင် ကဲ့သို့ ထူးမြတ်သော အလင်းရောင်တို့ ထွက်ပေါ်လျက် ရှိပေ၏။ ဤအံ့ဖွယ် ထူးခြား ရွှေချက်အား ထိရကိုင်ရသော သူတို့၌ စီးပွားဥစ္စာတို့ တိုးစေ၏၊ ကောင်းကျိုး သုခချမ်းသာ မင်္ဂလာ အဖြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံစေ၏။

သို့ပါ၍ ကြီးပွားချမ်းသာခြင်းကို အလိုရှိကုန်သောသူတို့သည် ဤရွှေ ချက်လမင်းအလင်းပိုင်ရှင် သတို့သား စန္ဒာဘ၏ ရွှေချက်ကို ထိမိ ကိုင်တွယ် အပ်ကြကုန်၏”

အထက်တွင် ဆိုထားသကဲ့သို့ ပုဏ္ဏားတစ်စုတို့သည် စန္ဒာဘကို ယာဉ် ပေါ်၌ တင်ကာ လှည့်လည်သွားလာ ရင်း အထက်ပါအတိုင်း ကြေညာကာ လူအပေါင်းတို့ကို စည်းရုံးဆွဲဆောင် ဖိတ်ခေါ်ကြ၏။

ထိုအခါ စန္ဒာဘ၏ ထူးခြား အံ့ဩဖွယ်အဖြစ်ကြောင့် လူများစွာတို့ သည် ထိုပုဏ္ဏားတို့ ကြွေးကြော်ကြေ ညာသည်အတိုင်း အမှန်ပင် အကျိုး စီးပွား ဖြစ်ထွန်းလေရာ၏ဟု ယုံကြည် ထင်မှတ်ကြလျက် အသပြာတစ်ရာ တစ်ထောင် စသော အခကြေးငွေများ ပေး၍ စန္ဒာဘ သတို့သားငယ်၏ချက်ကို ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ကြလျက် ဆုတောင်း ကြလေသည်။

“အို ပရိသတ်အပေါင်းတို့ အလှ အယက် တို့ထိကိုင်တွယ်ခြင်း မပြုကြ ပါကုန်လင့်၊ စည်းစနစ်ကျနစွာ တန်းစီ လျက် တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် အလှည့်ကျ တွေ့ထိ ကိုင်တွယ်ကြပါ ကုန်လော့”

အချို့သော မြို့ရွာ အရပ်ဒေသ များ၌ အထူးအဆန်းဆိုလျှင် ဘာရယ် ညာရယ် ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်၊ ဖြစ် နိုင်သည် မဖြစ်နိုင်သည်ကို စဉ်းစား ဆင်ခြင်ခြင်း မရှိဘဲ အရမ်းကာရော စိတ်ဝင်စားတတ်သော စပ်စုတတ်သော လူတို့၏ သဘာဝအတိုင်း လူအပေါင်း တို့ အလှအယက်တိုးဝေ့လျက် စန္ဒာဘ ၏ချက်ကို ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ကြရန် ကြိုးစားတတ်ကြသဖြင့် အထက်ပါ အတိုင်း စနစ်တကျ တန်းစီ၍ ပြုလုပ် ကြရန်ကိုပင် တောင်းပန်ပြောဆိုရသည် အထိ ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ဤသို့ဖြင့် စန္ဒာဘ၏ ချက်ကို ထိတွေ့ကိုင်တွယ်ခွင့် ရခဲ့ကြသူများ အကျိုးစီးပွားဖြစ်ထွန်းသည် မဖြစ်ထွန်း သည်ကို မသိရသော်လည်း မူလကပင် ချမ်းသာသော စန္ဒာဘတို့ ပုဏ္ဏားသူဌေး မိသားစု ဆွေမျိုးအသိုင်းအဝိုင်းတို့သည် ကား ပို၍ ပို၍ ချမ်းသာသည်ထက်

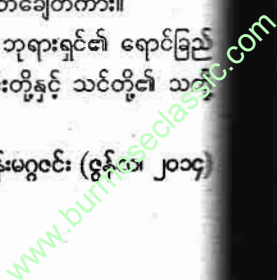
ချမ်းသာလာကြသည်ကတော့အမှန်ပင်။ ဤသို့ဖြင့် စန္ဒာဘတို့ အဖွဲ့ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်တွင် လှည့်လည်သွားလာ နေခဲ့ကြသည့် ရွာစုံ၊ မြို့စုံ၊ နယ်စုံပြုဖြစ် သဖြင့် ထပ်မံ၍ ခရီးခြေဆန့်ထွက်ခွာ လာခဲ့ကြရာ ကာလအတန်ကြာသော် သာဝတ္ထိမြို့တော်သို့ပင် ရောက်ရှိခဲ့ကြ လေတော့သည်။

သာဝတ္ထိမြို့သို့အရောက် စန္ဒာ ဘတို့အဖွဲ့ ခေတ္တစခန်းချရပ်နား နေရာ မှာ ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား သီတင်း သုံးတော်မူနေရာ ဇေတဝန်ကျောင်း တော်သို့သွားရာလမ်း၏ လမ်းဘေး တစ်နေရာ ဖြစ်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုလမ်းသည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ ဘုရားရှင်ကို ဖူးမြော်တရားနာရန် ဖြတ် သန်းသွား လာနေကြသော လူပရိသတ် အပေါင်းတို့နှင့် စည်ကားနေလေသည်။

“အို အဆွေရောင်းရင်းတို့ . . . သင်တို့သည် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ တရားနာသွားနေကြမည့်အစား ကျွန်ုပ် တို့၏ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ်ကောင်းသော ရွှေချက်လမင်းအလင်းပိုင်ရှင် သတို့သား စန္ဒာဘထံသို့ လာလှည့်ကြကုန်လော့။ အကျိုးစီးပွား ချမ်းသာကြီးမား စွာ ခံစားရန် အလိုရှိကုန်သော သူတို့ သည် ဘုန်းတန်ခိုးရှင် စန္ဒာဘထံ လာ ကြကုန်၏။ သူ၏ လမင်းအလင်းရောင် တောက်နေသော ရွှေချက်ကို ထိကြ ကိုင်ကြကုန်၏။ ဆုတောင်းဆုယူ ပြုကြ ကုန်၏”

“အချင်း ရာဇဂြိုဟ်ပြည်သား ပုဏ္ဏားတို့ သင်တို့၏ သတို့သား စန္ဒာ ဘသည် အဘယ်မျှထူးခြား ဆန်းကြယ် စွာ ချက်မှ အလင်းရောင် မည်မျှထွက် နေသည်ဖြစ်စေ၊ သုံးလောကတွင် အတူ မရှိ အမြတ်ဆုံးဖြစ်၍ နတ်လူအပေါင်း တို့၏ ဆရာသခင် ငါတို့၏ ကိုးကွယ် အားထားရာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်အား တုယှဉ် နိုင်မည် မဟုတ်ချေတကား။

ငါတို့ ဘုရားရှင်၏ ရောင်ခြည် တော် အလင်းတို့နှင့် သင်တို့၏ သတို့

သား စန္ဒာဘ၏ ချက်မှထွက်သော မဆို
လောက်သော အလင်းတို့ တူနှိုင်းယှဉ်
ချိန်ပင် အကြောင်းမရှိ။

ပိုးစုန်းကြူးနှင့် လမင်းသည်
နှိုင်းယှဉ်ရန် သင့်သေး၏။ သင်တို့သတို့
သား စန္ဒာဘ၏ ချက်အရောင်နှင့် ငါတို့
ဘုရားရှင်အား နှိုင်းယှဉ်လေက ပိုးစုန်း
ကြူးငယ်သည် လမင်းတစ်ထောင်
တစ်သောင်းတို့နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ဘိသကဲ့သို့
သာ ဖြစ်ချေလိမ့်မည်တကား”

“အို သာဝတ္ထိသားတို့ သို့ဆိုလျှင်
အသင်တို့နှင့် ကျွန်ုပ်တို့ နှုတ်စကားယှဉ်
မြိုင် အနိုင်လုနေသည်ထက် သင်တို့
ဆရာ ရဟန်းဂေါတမကြီးနှင့် ငါတို့
သတို့သား စန္ဒာဘတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်
ထုတ် ယှဉ်ပြိုင်လေပါမီ သင့်မည်ပါ
တကား”

ရာဇပြိုဟ်ပြည်သား စန္ဒာဘ၏
အဖွဲ့သား ပုဏ္ဏားများက ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်သို့ ဘုရားဖူး တရားနာ
ဆွေးနေးကြကုန်သော သာဝတ္ထိမြို့သား
များကို ထုံးစံအတိုင်း ဆွဲဆောင်စည်းရုံး
ဆော်သြကြလေသောအခါ သာဝတ္ထိ
သားများကလည်း ပြန်လှန် ပြောဆိုကြ
သဖြင့် အထက်ပါအတိုင်း စကားအချေ
အတင် အပြန်အလှန် ပြောဆိုကြရာမှ
နောက်ဆုံး ဘုရားရှင်နှင့် စန္ဒာဘတို့
အတိအကျ ရင်ဆိုင် ယှဉ်ပြိုင်ကြည့်ကြရန်
အခြေအနေထိ ဖြစ်လာလေသည်။

စန္ဒာဘတို့ဘက်မှလည်း အပွဲပွဲ
အပြိုင်အပြိုင် သာဝတ္ထိရောက်မှ မိမိတို့
အဖွဲ့အစည်း အရှက်ချခြင်းအဖြစ် မခံနိုင်
ကြသည့်အပြင် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအယူရှိသူများ
အကြံကြံသဖြင့် ဘုရားရှင်၏ဂုဏ်ကျေးဇူး
အထူးကိုလည်း မသိကြလေရကား
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်သွား
ပြီး ဘုရားရှင်နှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ဆုံ ယှဉ်
ပြိုင်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြလေသည်။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံး ဘုရားရှင်
၏ ဆေးနေယျ ဥပါသကာများနှင့်အတူ
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်သို့ လိုက်ပါ
သွားပြီး ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်

သို့ ရောက်သွားကြလေတော့သည်။

“အလို အို၊ ဘယ်နှာဖြစ်သွားရ
တာပါလိမ့်၊ ငါတို့များ မျက်စိအမြင်တွေ
မှားကုန်ကြလေသည်လား ကပဲ”

ဘုရားရှင် ရှေ့တော်မှောက်သို့
ရောက်သွားသည်နှင့် ရှေ့ချက် အလင်း
ပိုင်ရှင် စန္ဒာဘ၏ ချက်မှ ထွက်နေသော
လမင်းအလင်းရောင်တို့ ချက်ချင်း ကွယ်
ပျောက်၍ မီးသွေးတောင်းထဲ ထည့်
ထားသော ကျီးငှက်ကဲ့သို့ မည်းနက်
မှောင်ဝိန်းသွားလေရာ စန္ဒာဘနှင့် အဖွဲ့
သား ပုဏ္ဏားများအားလုံးမှာ ပါးစပ်
အဟောင်းသားများနှင့်ထိတ်လန့်အံ့အား
သင့်ကုန်ကြလေတော့သည်။

ဘုရားရှင်၏ တပည့်သား ဥပါ
သကာ သာဝတ္ထိမြို့သားတို့မှာမူကား
ဘုရားရှင်ရှေ့တော်မှောက်၌ ဖြစ်သဖြင့်
အထူးတလည် မပြောကြသော်လည်း
“ကိုင်း ဘယ်နှယ့်ရှိစ၊ တွေ့ပြီ မဟုတ်
လား” ဟူသော မျက်နှာထားများနှင့်
စန္ဒာဘတို့ အဖွဲ့ကို အောင်ပွဲခံသော
ဟန်များနှင့် ခပ်ထေ့ထေ့ကြည့်နေကြ
လေတော့သည်။

“ဟေ့ဟေ့ အချင်းတို့ ဒီ ဒီ မှာ
ကြည့်ကြစမ်း စန္ဒာဘ ချက်က အလင်း
ရောင်တွေ ပြန်ထွက်လာပြန်ပြီကော၊
ကိုင်း ရဟန်းကြီး ဂေါတမထံ ပြန်သွား
ကြမယ်၊ ဒီတစ်ခါတော့ တွေ့ကြပြီပေါ့”

စန္ဒာဘတို့အဖွဲ့ ဘုရားရှင် ရှေ့
တော်မှောက်မှ ရှက်ကြောက် ခံပြင်းစွာ
ထွက်ခွာလာပြီးနောက် ဇေတဝန်
ကျောင်းတော်ရာ၏ အပြင်သို့ ရောက်
သည်နှင့် စန္ဒာဘ သတို့သား၏ ချက်မှ
မူလအတိုင်း လမင်းအလင်းရောင်တို့
ဝင်းလက်တောက်ပြောင်စွာ ပြန်၍ ပေါ်
ထွက်လာသည်ကို တွေ့ကြရသဖြင့်
အနိုင် မခံ အရှုံးမပေးလိုသော စိတ်တို့
ဖြင့် ခါးကော့ ရင်မော့လျက် ဘုရားရှင်
ထံ ချက်ချင်းပြန်သွားကြပြန်၏။

“ဟာ”
“ဟင်”
“အို”

“အလို . . . ဘယ်လိုဖြစ်ပြန်တာ
ပါလိမ့်ကွယ်ရီ”

သူတို့ ပုဏ္ဏားအဖွဲ့ အထက်ပါ
အတိုင်း မခံချင်စိတ်တို့ဖြင့် ဘုရားရှင်ထံ
ပြန်သွားလေရာ ဘုရားရှင်၏ ရှေ့တော်
မှောက်သို့ ရောက်သည်နှင့် အထက်
နည်းအတိုင်း စန္ဒာဘ၏ချက်မှ အလင်း
ရောင်တို့ ရုတ်တရက် ကွယ်ပျောက်
သွားပြန်ပြီး မီးသွေးတောင်းထဲက ကျီး
ငှက်လို ပြန်၍ မည်းနက်မှောင်ဝိန်းသွား
ပြန်လေသဖြင့် ရာဇပြိုဟ်သား စန္ဒာဘ
နှင့် ပုဏ္ဏားတစ်ဖွဲ့လုံး အံ့အားသင့် ထိတ်
လန့်တုန်လှုပ်ကြလေသည်။

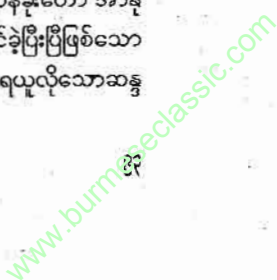
ဤတွင် စန္ဒာဘသတို့သားငယ်
အဖို့ တွေးတောစရာတွေ ဖြစ်လာရ
တော့သည်။ သူ၏ချက်မှ အလင်းရောင်
တို့သည် ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင် ရှေ့
တော်မှောက်သို့ ရောက်လေတိုင်း ကွယ်
ပျောက်သွားရပြီး ဘုရားရှင်၏ မျက်
ကွယ်သို့ရောက်သည်နှင့် မူလအတိုင်း
ချက်၌ လမင်းအလင်းရောင်တို့ ပြန်
ပေါ်လာသည်မှာ အကြောင်းမဲ့တော့
မဟုတ်တန်ရာ။ တိုက်ဆိုင်မှုလည်း
မဟုတ်တော့။ ဧကန္တ မဟုတ်ခါမှလွဲရာ
ရဟန်းကြီးရှင်ဂေါတမ၌ ထူးခြားသော
တန်ခိုးကြီးသည့် မန္တန်ထူး ရှိ၍သာ
ဖြစ်ရမည်ဟု စန္ဒာဘတွေးထင်မိသည်။

ထို့ကြောင့် “အရှင်ဘုရား
အရှင်ရဟန်းကြီးထံတွင် သူတစ်ထူး၏
ကိုယ်အလင်းရောင်ကို ပျောက်အောင်
ဖျောက်နိုင်သော မန္တန်ထူးရှိလျှင် သင်ယူ
လိုပါသည်၊ ကျွန်ုပ်အား သင်ပေးရန်
တောင်းပန်ပါသည်” ဟု ဘုရားရှင်ထံ
လျှောက်ထားလိုက်သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်က . . .

“ချစ်သား စန္ဒာဘ သတို့သား၊
မန္တန်ကို ရဟန်းပြုသောသူကိုသာ ငါ
ဘုရား သင်ပေးပေသည်” ဟု ဖြေတော်
မူလိုက်၏။

ဘုရားရှင်၏ တန်ခိုးတော် အာနု
ဘော်ကို လက်တွေ့မြင်ခဲ့ပြီးပြီဖြစ်သော
စန္ဒာဘလည်း မန္တန်ကို ရယူလိုသောဆန္ဒ

ပြင်းပြလွန်းလှသည် အားလျော်စွာ...
“သို့ဆိုလျှင် ကောင်းပါပြီ ရဟန်း
ပြုပါမည် ရှင်ကြီး ဂေါတမ”

ဟု ဝန်ခံကာ သာသနာတော်
တွင် ရဟန်းပြုလေတော့သည်။

ထိုသို့ စန္ဒာဘသတို့သား ရဟန်း
ပြုပြီးနောက် ဘုရားရှင်သည် အရှင်
စန္ဒာဘအား ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို
မန္တန်အဖြစ် သင်ကြားပေးတော်မူလိုက်
၏။

ထိုအခါ ရဟန်းအရှင်စန္ဒာဘ
သည် ထိုကမ္မဋ္ဌာန်းတရားများကို သူ
အလိုရှိသော မန္တန်များပေတကားဟု
ထင်မှတ်ကာ လိုချင်သောဆန္ဒပြင်းပြ
လှသည့်အလျောက် မဇာတ်မနစ် အာရုံ
စူးစိုက် ဝီရိယထား ကြီးမားကာ အပြင်း
အထန် လေ့ကျင့်နေတော့၏။

ဆန္ဒာဓိပတိ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာ
နံ ဓမ္မာနံ တံသမုဋ္ဌာနာနဉ္စ ရူပါနံ အဓိ
ပတိပစ္စယေန ပစ္စယော။

ဆန္ဒာဓိပတိ- အကြီးအမှူးဖြစ်
သော ဆန္ဒသည်။ ဆန္ဒသမ္ပယုတ္တကာနံ -
ဆန္ဒနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာနဉ္စ-စိတ်
စေတသိက်တရားတို့အားလည်းကောင်း၊
တံသမုဋ္ဌာနာနံ- အကြီးအမှူးဖြစ်သည့်
အကြောင်းသတ္တိဖြင့်၊ ပစ္စယော -ထိုထို
ကိစ္စပြီးစီးကြမှု ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟော
တိ- ဖြစ်၏။

ဝီရိယာဓိပတိ- အကြီးအမှူးဖြစ်
သော ဝီရိယသည်။ ဝီရိယသမ္ပယုတ္တ
ကာနံ- ဝီရိယနှင့် ယှဉ်ကုန်သော၊ ဓမ္မာ
နဉ္စ- စိတ်စေတသိက်တရားတို့အား
လည်းကောင်း၊ တံသမုဋ္ဌာနာနံ- ထို
အကြီးအမှူး ဝီရိယကြောင့် ဖြစ်ကုန်
သော၊ ရူပါနဉ္စ- စိတ္တဇရုပ်တို့အားလည်း
ကောင်း၊ အဓိပတိပစ္စယေန- အကြီး
အမှူးဖြစ်သည့် အကြောင်းသတ္တိဖြင့်၊
ပစ္စယော- ထိုထိုကိစ္စပြီးစီးမှု ကျေးဇူး
ပြုသည်။ ဟောတိ- ဖြစ်၏။

ဟူ၍ ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်၌
လာရှိသည်နှင့်အညီ အရှင်စန္ဒာဘသည်
လည်း အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း

ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို သူအလိုရှိသော
မန္တန်ဟု ထင်မှတ်ကာ ကြီးမားသော
ဆန္ဒ၊ ပြင်းထန်သော ဝီရိယအားစိုက်
ကြီးစားလေ့ကျက်မှုကြောင့် သုံးရက်မျှ
သာသော ကာလတိုလေးအတွင်း၌
အလုံးစုံသော ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားတို့ကို
နှလုံးသွင်းမိသဖြင့် အရဟတ္တမဂ်ဖိုလ်
ဆိုက်၍ အာသဝေါကုန်ခန်း ရဟန္တာ
ဖြစ်တော်မူလေတော့၏။

“အမောင် စန္ဒာဘ၊ သင်သည်
ယခုအခါ ရဟန်းကြီး ဂေါတမထံမှ
မန္တန်သင်ယူရန် ရဟန်းပြုခဲ့သည်မှာ
သုံးရက်မျှပင် ကြာမြင့်ခဲ့ချေပြီ၊ သို့ဖြစ်၍
ယခုလောက်ဆိုလျှင် သင်လဲ ရဟန်းကြီး
ဂေါတမ၏ မန္တန်ကို ကောင်းစွာ လေ့
ကျက်ပြီးလောက်ပေပြီ၊ ငါတို့မှာ ဤ
အရပ်ဌာနတစ်ခုတည်းတွင် ကြာရှည်စွာ
နေ၍မသင့်၊ အခြားအရပ်တစ်ပါးတို့
သို့လဲ လှည့်လည်သွားလာကြရန် ရှိသေး
သည် မဟုတ်ပါလော”

“အသင် ဒကာကြီးတို့ ယခုအခါ
ဂေါတမဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ တပည့်သား
သာဝကဖြစ်သော ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့
နှင့်အတူ ယရာဝါသ ကိစ္စမြားမြောင်
လူတို့ဘောင်သို့ နောက်ကြောင်းတစ်ဖန်
ပြန်လှည့်လိုက်ရန် မသင့်လျော်တော့
လေပြီတကား။

သို့ကြောင့် သင်တို့သည် နေရပ်
ဌာနသို့သာ ပြန်ကြလေကုန်လော့၊
ကျွန်ုပ်မူကား ဘုရားရှင်၏ သာသနာ
တော်၌သာ မွေ့လျော်ပေတော့အံ့၊ လူ
လောကီကိစ္စ အဝဝတို့သည် ကျွန်ုပ်နှင့်
လုံးဝမအပ်စပ် မသက်ဆိုင်လေတော့ပြီ
ဒကာတို့”

ဆိုခဲ့ပြီးသည်အတိုင်း အရှင်
စန္ဒာဘသည် ဂေါတမဗုဒ္ဓမြတ်စွာဘုရား
ထံမှ မန္တန်သင်ယူရန် ရဟန်းပြုခဲ့သည်
မှာ သုံးရက်တာ ကာလမျှ ကြာမြင့်ခဲ့ပြီ
ဖြစ်သဖြင့် အတူပါလာသော အခြွေ
အရံ ဆွေမျိုးသားချင်း ပုဏ္ဏားများက
အရှင်စန္ဒာဘအား စီးပွားရှာရန် အခြား
အရပ်တစ်ပါးဒေသများသို့ ဆက်လက်

လှည့်လည် သွားလာနိုင်ရေးအတွက်
တိုက်တွန်း ပြောကြားကြလေသည်တွင်
ရဟန္တာစင်စစ် ဖြစ်ခဲ့ပြီဖြစ်သော အရှင်
စန္ဒာဘက ကြီးမားခဲ့ထည် တည်ငြိမ်စွာ
သော ဣန္ဒြေနှင့် ပြန်လည်ပြောကြား
လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုအခါ အရှင်စန္ဒာဘနှင့် ဆွေ
မျိုးသားချင်း ပုဏ္ဏားတို့ ထိုသို့ အပြန်
အလှန်ပြောဆိုနေကြသည်ကို ကြားသိ
ရလေသော ရဟန်းများက ရဟန်းပြုပြီး
သည်မှ သုံးရက်မျှသာ ရှိသေးသော
အရှင်စန္ဒာဘ၏ အပြောအဆို အသုံး
အနှုန်းတို့သည် ရဟန္တာတို့၏ ပြောဆို
ပုံမျိုးဖြစ်နေသောကြောင့် မယုံကြည်
နိုင်ဖြစ်နေကြသဖြင့် ထိုအကြောင်းတို့
ဘုရားရှင်ထံ လျှောက်ထားကြလေ
သည်။

ထိုအခါ ဘုရားရှင်သည် နွေ
ချက်လမင်း အလင်းပိုင်ရှင် အရှင်စန္ဒာ
ဘ ရဟန္တာဖြစ်သွားခြင်း အကြောင်းတို့
ချီးမွမ်းထောက်ခံတော်မူသောအားဖြင့်
အောက်ပါဒေသနာတော်ကို မိန့်မြတ်
ဟောကြားတော်မူပါလေသတည်း။

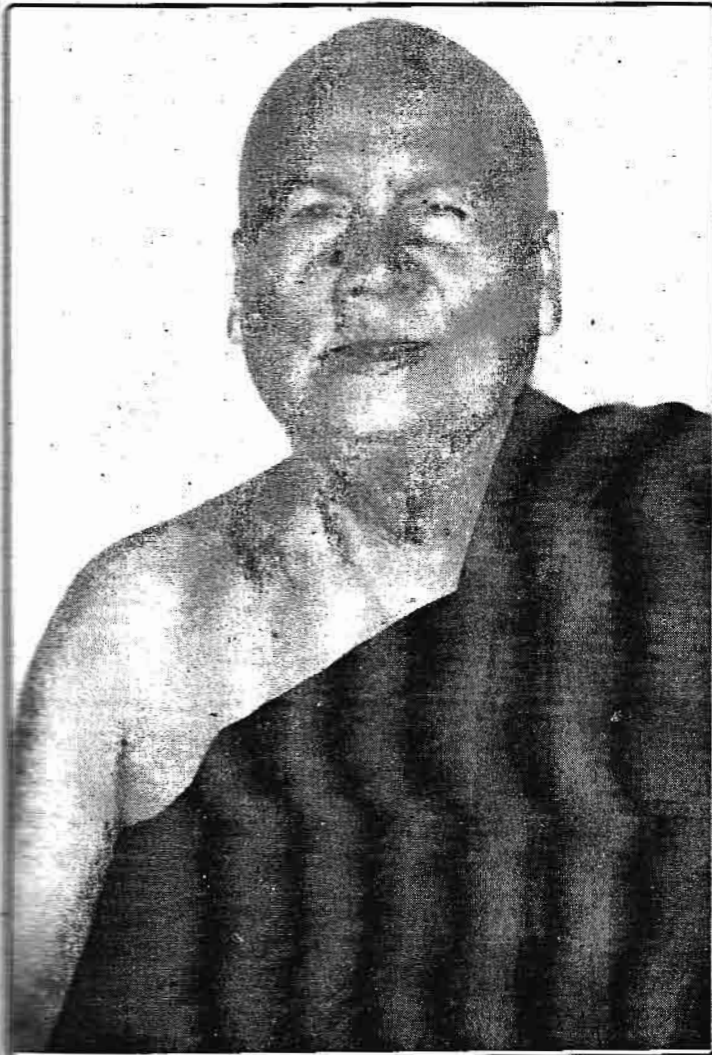
“စန္ဒဝ ဝိမလံသုဒ္ဓံ၊ ဝိပုသန္ဓနော
ဝိလံ၊ နန္ဒိဘဝ ပရိက္ခိယာ၊ တမဟံ ဗြ
မိဗြဟ္မတာ။

အညစ်အကြေး ကင်းသော
လမင်းကြီးကဲ့သို့ ကိလေသာစင်ကြယ်
သော၊ အထူးသဖြင့် ကြည်လင်ကာ
နောက်ကျခြင်း ကင်းလျက် ဘဝတို့၌
နှစ်သက်တတ်သည့် တဏှာ ကုန်ခန်းငြိ
သော ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကို ဗြဟ္မဏဟူ၍ ငါ
ဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ဓမ္မောဟဝေ ရက္ခတိဓမ္မစာရိ
□ **တြိရတနဓမ္မပါဏ**

စာညွှန်း
ခင်အိုထွန်းစာပေတိုက်ထုတ် ဝဋ္ဌာန်းအဓိပ္ပာယ်
ရှင်းလင်းချက်၊ အမေးအဖြေဓမ္မပဒ၊ ဗြဟ္မဏဓမ္မ
အရှင်စန္ဒာဘ အကြောင်းကို ခံစားရေးဖွဲ့သည်။

ဓမ္မစကြာ တရားတော်

**ကျေးဇူးတော်ရှင် ပဒုဏ္ဏုဆရာတော်ဘုရားကြီး
ဘဒ္ဒန္တဣန္ဒာဘိဝံသ ပထမရံပြတ်
(အနိစ္စဆရာတော်)**

**နိဗ္ဗာန်မြင်လျှင် မဂ္ဂင်မှတ်
တစ်ခဏလေးနဲ့ ဟန်သတည်း တရားတော်**

၂၆. ၈. ၂၀၁၃ (နံနက်)

ဓိတ္တာဒိဋ္ဌိ ရှိရင် ဓိတ္တာသင်္ကပ္ပ ရှိတယ်။ ဓိတ္တာဒိဋ္ဌိ မရှိရင် ဓိတ္တာသင်္ကပ္ပ မရှိဘူး။
ဓိတ္တာသင်္ကပ္ပ မရှိဘူး၊ ဓိတ္တာကမ္မန္တ မရှိဘူး။ သီလ ရှိသေးလား (ရှိပါတယ် ဘုရား)။
ဓိတ္တာဒိဋ္ဌိမရှိလို့ သီလ ရှိသွားတာ။ ပညာရှိသွားရင် ယတ္ထပညံ တတ္ထသီလ ဆိုတဲ့
တရားတွေ ဒီထဲမှာပဲရှိတယ်။ ဘုရားဟောရင် သစ္စာလေးပါးပဲ ဟောတယ်။ အဲဒီလို
အဲဒါမှ ပထမတန်း၊ နည်းနည်းလေးဆိုရင် နည်းနည်းလေးကောင်း၊ (၁၃)

အနိစ္စမဂ္ဂင် (၅၆၀၊ ၂၀၁၄)

ကနေ (၁၄) မရောက်သေးဘူး၊ ကောင်း
နေပေါ့။ အရိယော - ဖြူစင်ကောင်း
မြတ်သော၊ အဋ္ဌဂီတော - အင်္ဂါရှစ်ပါး
ရှိသော၊ မဂ္ဂေါ - စိတ်လမ်းဟူသည်။

စိတ်လမ်း သိရဲ့လား။ ဈေးထဲ
သွားရင် ဘယ်လမ်းနဲ့သွားတုံး။ ဒီကိုယ်
ကြီးက ဘယ်လမ်းနဲ့သွားတုံး။ မော်တော်
ကားလမ်းနဲ့ပေါ့။ စိတ်လမ်းဆိုတာ သမ္မာ
ဒိဋ္ဌိ သမ္မာသင်္ကပ္ပတို့ဆိုတာ စိတ်လမ်း
ပေါ့။ ဓိတ္တာဒိဋ္ဌိ ဓိတ္တာသင်္ကပ္ပတို့ဆိုတာ
စိတ်လမ်းပေါ့။ ဒီပြင်ဟာတွေကျတော့
ပြောတတ်လိုက်တာ၊ ဒီဟာကျတော့
မပြောတတ်တော့ဘူး။

အယမေဝ - ဤရှစ်ပါးသည်
သာလျှင်တည်း။ ဣဒံ - မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး
ဟူသည်။ သေယျထာ - အဘယ်နည်း။
သေယျထံဒံကို အဲဒီလိုပုဒ်ဖြတ်၊ အလွန်
လွယ် အလွန်ကောင်း၊ ဖတ်လို့ အလွန်
ကောင်း။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ - အမြင်အားဖြင့်
သမ္မာဖြစ်သတည်း။ သမ္မာ နှင့် မြင်
သတည်း။ သမ္မာနှင့် မြင်တယ်ဆိုတာ
သိရဲ့လား။ ဓိတ္တာနဲ့ မမြင်တာပေါ့။
အောင်မာ သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း နှုတ်
ဆက်တယ်။ တကယ့်မိန်းမကြီး၊ တကယ့်
သူငယ်ချင်းဆိုရင် ဓိတ္တာနဲ့ နှုတ်ဆက်
တယ်။ ကာယကံ ဝစီကံတွေနဲ့ ဆက်
နွယ်နေတယ်။ နှုတ်နဲ့ မဆက်နွယ်ရင်
မာနကြီးတယ် ဒီကောင်မ မဆိုဘူးလား
(ဆိုပါတယ် ဘုရား)။ ဘာနဲ့ ဆက်သွယ်
လို့တုံး။ စိတ်ကြီးက စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးနဲ့
တန်ပန်လုပ်တာ။

ငါ ကျောင်းပြတင်းပေါက်က
ကြည့်နေတယ်။ ကောင်မလေး တစ်
ယောက်က ချောချောလှလှလေး ပထမ
တန်း။ ဟိုကတစ်ယောက်က လာတယ်၊
သူကလည်း ချောချောလှလှလေး ပထမ
တန်း။ ထိုင်လည်းထိုင်လိုက်ရော မျက်
ခွက်ကြီးတွေက အနိစ္စ၊ ဒုက္ခတွေ ဖြစ်
သွားကြတယ်။ မလှတော့ဘူး။ ဘယ်
လှပါ့မလဲ။ မျက်ခွက်ကြီးတွေက မဲ့ရွဲ့
သွားကြတာ။ သနပ်ခါးတွေကတော့
လိမ်းပါရဲ့၊ စိန်နားကပ်ကြီးနဲ့။

မဲ့တယ်ဆိုတာ လှသေးလား (မလှတော့ပါ ဘုရား)။ ဘာက မဲ့တာတုံး၊ ဗျာပါဒက မဲ့တာ။ ဗျာပါဒဆိုတာ ဘာတုံး (ဒေါသပါ ဘုရား)။ ရန်သူကြီးကို မိတ်ဆွေလုပ်နေတယ်။ လူလူ ချင်း တည့်အောင်ပေါင်းရမှာ။ သမ္မာဝါစာနဲ့ဆို ညည်း။ ဘယ်က လာတုံးဆို ပထမတန်းဖြစ်မယ့်ဟာ မဖြစ်တော့ဘူး။ ပါးစပ်ကြီး မဲ့ကာ ရွဲကာနဲ့ မုန်းတာခေါ်တယ်။

အဲဒီဟာတွေ ဘာကဖြစ်တာတုံးဆို စိတ်ကဖြစ်တာ၊ ဘာစိတ်တုံးဆိုတော့ မနောက်စိတ် မဟုတ်ဘူးလား (ဟုတ် ပါတယ်ဘုရား)။ အဲဒီလို မလုပ်နဲ့ဆို ဗြဟ္မာ့ပြည်တောင် ဖြစ် ဦးမှာ။ ဘယ် ဒါကြီးဖြစ်နေတော့ ဂုဏ်ပြိုင်တာနဲ့ မဖြစ်တော့ ဘူး။ ငရဲရောက်တော့မှာ။ ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ကယ် တင်တာ။ ဒါကြောင့် လူလူချင်း တည့်အောင်လုပ်၊ ရန်မဖြစ် အောင်လုပ်၊ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ့ဘုရား)။ အဲဒီလိုလုပ်၊ ဟိုလိုလုပ်ပေမယ့် ကိစ္စမရှိဘူး။ သေပေမယ့် သမ္မာဒိဋ္ဌိနဲ့သေ တာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနဲ့သေရင် ငရဲရောက်မှာ။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ - အခြင်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ အဲဒါသိပြီ လား၊ သွားပြီး နှုတ်ခမ်းမရွံ့နဲ့၊ ယောက်ျားလေးချင်း မိုက်ကြည့်၊ မကြည့်နဲ့၊ အဲဒါ သမ္မာဒိဋ္ဌိပဲ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ - အမြင်အားဖြင့် သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ - အကြံအားဖြင့် သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ အတွေးအားဖြင့် သမာခြင်းလည်း ကောင်း၊ အဲဒီလို အနက်ပေး မရဘူးလား၊ ရသလား (ရပါ တယ် ဘုရား)။

အတွေးအားဖြင့် သမာတယ်ဆိုတော့ ကဲ ရာဂဖြစ်ဦး မလား (မဖြစ်တော့ပါ ဘုရား)။ ရာဂမဖြစ် ဘာဖြစ်ဦးမှာတုံး၊ အရိယာဖြစ်တယ်။ ဒီလိုအတွေး မှန်တယ်ဆိုတော့ စင်စစ် သမ္မာတွေဆိုတာ သမာတဲ့၊ အလုပ်သမာတဲ့၊ အပြောသမာတဲ့၊ အကြံ၊ မှန်တာနဲ့ သမာတာနဲ့ ဘယ်သူက ထိရောက်တုံး၊ သမ္မာဆိုတော့ ပါဠိလိုကြီးဖြစ်နေတာ။ သမာဆိုတာ မြန်မာ ခေါ်ခေါ်တာ။

စကားအနက်ကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော့၊ ပါဠိရဲ့အနက် ကို ကျွမ်းကျင်လိမ္မာတော့ လူတွေမှာ စိတ်တွေ ပထမတန်း ဖြစ်သွားတယ်။ စာဆိုတာ ပရိယတ်ခေါ်တယ်။ ပရိယတ် ဆိုတာ သင်တာခေါ်တယ်။ သင်ယူတော့ မတတ်ဘူးလား (တတ်ပါတယ် ဘုရား)။ ဘွဲ့ရတယ်ဆိုတာ သင်လို့တတ်လို့ ရတယ်။ ဟိုက ဘွဲ့ရတယ်၊ ဒီက စိတ်ငြိမ်းအောင်ရတယ်၊ ဒါ ဘုရားသင်ပေးတာ။

သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ - အတွေး၏ သမာဖြစ်ခြင်း လည်း ကောင်း၊ ငါ သမာဖြစ်အောင်တွေးမယ် ဒီလိုလုပ်၊ ဟိုကောင် မက ဘယ်လို၊ ဒီကောင်မက ဘယ်လိုနဲ့ တွေးမနေနဲ့၊ ဟုတ် ကဲ့လား (မှန်ပါ့ ဘုရား)။ စိတ်တွေ ပူတာတွေ ဖြစ်သွားမယ်။ မပူဘူးလား (ပူပါတယ် ဘုရား)။ သမာအတွေး ဟုတ်သေး လား (မဟုတ်တော့ပါ ဘုရား)။ မသမာတဲ့အတွေးနဲ့ မလုပ်နဲ့။

မြန်မာစကားနဲ့ စာတွေဆန်နေတော့ မတတ်သာဘဲ ဖြစ်နေ တယ်၊ ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား (မှန်ပါ့ ဘုရား)။

သမ္မာဝါစာ - စကား၏သမာ၊ သမာသောစကား လည်းကောင်း၊ အပြောသမာခြင်းလည်းကောင်း၊ နောက်က နေပြီးတော့ ရှေ့ပြန်တဲ့အနက်၊ ဟိုကတော့ မှန်ကန်စွာ ကောင်း သောကြံခြင်းလည်းကောင်းဆိုတော့ စာကတော့ သိပါရဲ့၊ ကောင်းသောအကြံ ကြံလည်းမကြံဘူး။ အခု မကြံတဲ့နေလို့ ဖြစ်သလား (မဖြစ်ပါ ဘုရား)။ သမာသောအတွေးဆိုရင် ကောင်းကောင်းကြံပြီး ကောင်းကောင်းကြံတဲ့နောက်တော့ ဝမ်းထဲ ရာဂရှိသေးသလား (မရှိတော့ပါ ဘုရား)။

မကောင်းမကန်းသာ ကြံလိုက်ပါ ဘာတွေဆိုတာ ဖြစ်သတည်း။

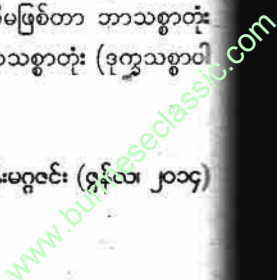
ရာဂတွေ၊ ဒေါသတွေ၊ သူ့သတ်တာတွေ၊ ရန်ဖြစ်တာ တွေ မသမာသောအတွေး ခေါ်တယ်။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ - သမာကို နောက်ကထားပြီးတော့ အတွေး၏သမာခြင်းလည်း ကောင်း၊ သမ္မာဝါစာ - စကား၏သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ ချိုသာတာတွေ ဘာတွေ သမ္မာတဲ့စကားပြောမှ လိမ္မာပြောရင် သမာတဲ့စကား ဟုတ်သေးလား (မဟုတ်တော့ပါ ဘုရား)။

သမ္မာကမ္မန္တော - သမာသောအပြုလည်းကောင်း (ဝါ) အပြု၏သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ သမ္မာအာဇီဝေါ - အနေ၏ သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ သမာနှင့်နေခြင်းလည်းကောင်း၊ အာဇီဝ အသက်မွေးတယ်ဆိုတာ သူ့အသက်ကိုမသတ်ဘဲ ဘာနဲ့ ဘာနဲ့မွေးတာကို သမာအာဇီဝလို့ခေါ်တယ်။ အနေ အထိုင် အစားအသောက် သမာဖြစ်နေတာကို သမ္မာအာဇီဝ လို့ခေါ်တယ်။

သမ္မာဝါယာမကျတော့လည်း သမာသောကြီးစားခြင်း လည်းကောင်း၊ ကြီးစားခြင်း၏ သမာခြင်းလည်းကောင်း၊ ကြီး စား နိုးကြားဆိုတာက သမ္မာသတိခေါ်တယ်။ သမ္မာသတိ ရှိတဲ့သူက နိုးကြားတယ်၊ မကောင်းတာမလုပ်တော့ဘူး၊ ဟုတ် ကဲ့လား (မှန်ပါ့ ဘုရား)။ သမ္မာသတိ သမာသောနိုးကြားခြင်း လည်းကောင်း၊ သမ္မာသမာဓိ သမာသောစိတ်ထားခြင်းလည်း ကောင်း၊ စိတ်နေစိတ်ထား ရိုးသားကြဟန် (စိတ်နေစိတ်ထား ရိုးသားကြဟန်)။

မှန်စွာပြောပြ၊ မြင်မှုမှန်ကြံ
စိတ်နေစိတ်ထား၊ ရိုးသားကြဟန်
ဤရွှစ်ချက် တစ်ချက်မဂ်ကိစ္စ
အကုန်ပြီး မငြီးနိဗ္ဗာန်။

အဲဒါ တစ်ခုဖြစ်ရင် နိဗ္ဗာန်ဖြစ်တာပဲ။ များများကြီးဖြစ် မှ မဟုတ်ဘူး။ သမ္မာသတိဆိုရင် မိစ္ဆာသတိဖြစ်သေးလား (မဖြစ်တော့ပါ ဘုရား)။ မိစ္ဆာသတိမဖြစ်တာ ဘာသစ္စာတုံး (မဂ္ဂသစ္စာပါ ဘုရား)။ ဖြစ်တာ ဘာသစ္စာတုံး (ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။

ဖြူစင်တဲ့အရေး တရားတော်

၂၆. ၈. ၂၀၁၃ (ညနေ)

ဖြစ်တာ မဖြစ်တာ ဆိုသည်မှာ ဒုက္ခနိရောဓ ဖြစ်သတည်း။

ဖြစ်ကြောင်း မဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်မှာ သမုဒယ ခံ့ ခေါ်သတည်း။

အဲဒီ ဓမ္မစကြာလေးသာ ကြိုးစားလိုက် သစ္စာလေးပါး ချက်ချင်းမြင်တယ်။ အဲဒါလေးကြုံကြုံနေ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး ဆိုဆို နေ၊ ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါဘုရား)။

မျက်စိကမြင် ခင်မင်တကျ၊ ဥပါဒါန်နော့ မနော့ တမဲ့၊ မဂ္ဂင်ရောက်တ ပျောက်ကြစေတန်၊ ဆိပ်ကမ်းရောက် ဘောက်၏ တောမီးမှန်။

ကံသုံးပါးမှာ ဒုမပါ၊ သူဟာ မိထွေးတော် ဖြစ် သတည်း။

ကာယကံ ဝစီကံ မနောကံထဲမှာ ဒုစရိုက်မပါရင် အနိယာဖြစ်တယ်။ အဲဒါ မိထွေးတော်ကြီး၊ သုဒ္ဓေါဒနလည်း အဲဒီလို အရိယာဖြစ်သွားတာပဲ။ နင်တို့ ကံသုံးပါး မသိလို့၊ ဒုစရိုက်လည်း မသိလို့၊ ဒါလေးကို အတွေးကမရောက်ဘူး။ မရောက်တော့ အဲဒါ နိဗ္ဗာန်မရောက်ဘဲ ဖြစ်နေတယ်။

ကံသုံးပါးမှာ မဂ္ဂင်ပါ သူဟာ အရိယာ ဖြစ် သတည်း။

ဒီက သမ္မာဝါစာ၊ သမ္မာကမ္မန္တ၊ သမ္မာအာဇီဝက၊ သီလ နှစ် ခေါ်တာကိုးကွယ်။ အဲဒီသီလမှ နိဗ္ဗာန်ရောက်တာကိုးကွယ်။ ဟိုသီလနဲ့ကျတော့ အကြာကြီးကြာမှ ရောက်ချင်ရောက် မှာ တော်ကြာ မြတ်ကလေးဆွဲလိုက်မိတာနဲ့ နဂါးကြီးသွားဖြစ် တယ်။ ဧရာပတ္တနဂါး မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ တရား ငြိ ကောင်းလိုက်တာမှ အင်္ဂုလိမာလ လူတွေလွတ်သတ်ပြီး တော့ ဟော ပထမတန်းဖြစ်သွား တရားရသွားတယ်။ ဟုတ် တယ် မဟုတ်လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ အဲဒီလိုဟာ ဂရုစိုက်၊ ဣန္ဒြာရာမှာ တစ်နေ့ ပိုက်ဆံ လေးကျပ်ခွဲတာ (မှန်ပါ ဘုရား)။ နောက် မခိုးတော့တာနဲ့ပဲ နိဗ္ဗာန်ရောက်တယ် ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ အဲဒီလို ဂရုစိုက်။

ဘိက္ခဝေ - ရဟန်းတို့၊ တထာဂတေန - ငါဘုရား သည်၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါ - ထိုးထွင်းရှေးရှု သိတော်မူအပ်သော၊ ဣန္ဒြာရဏီ - အမြင်သစ်ကို ပြုတတ်သော၊ ဉာဏကရဏီ - ဉာဏ်ဖြစ်အောင်ပြုတတ်သော၊ ဥပသမာယ - ကိလေသာ ငြိမ်းချမ်းခြင်းငှာ၊ အဘိညာယ - ထူးသောဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်း ဝ အယံခေါသာ မဇ္ဈိမာပဋိပဒါ၊ ဤမဇ္ဈိမာပဋိပဒါသည်။ နိဗ္ဗာနာယ - နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှာ၊ သံဝတ္ထတိ - ဖြစ်၏။

ကံ အပိုင်းလေးနဲ့ ဘယ်လောက်ကောင်းထားတဲ့ (မှန် ပါ ဘုရား)။ ကံ တော်ကြဦးစို့။

သာဓု . . . သာဓု . . . သာဓု။

ကိုယ့်ကံတွေ လုပ်ပြီးပြီ၊ ဆိုစမ်း (ကိုယ့်ကံတွေ လုပ်ပြီး ပြီ)။ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်၊ ဆိုစမ်း (သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာ ဏ်)။ သင်္ခါရဆိုတာ ဘာတဲ့ (ကံပါဘုရား)။ ကံပြီးတော့ ဝိညာဏ်ဖြစ်တယ်။ အဲဒီဝိညာဏ်က မျက်စိတွေ နားတွေ နှာခေါင်းတွေရယ်၊ သင်္ခါရက ကံလေး ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိညာဏ်ဆိုတော့ ဝိပါကဝိညာဏ်ပဲ ဖြစ်တယ်။ ဝိပါက ဝိညာဏ် အကျိုးပေါ့။

အကျိုးဆိုတော့ ကုသိုလ်လုပ်ပြီးပြီဆိုရင် ကိုယ့်ဘာ သာကိုယ် သဘောကျနေတယ်။ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။ အကုသိုလ်လုပ်ပြီးပြီဆိုရင်လည်း ဥပမာ - ခိုးလာ ပြီး ပိုက်ဆံတွေရလာရင် သူ့ဘာသာသူ သဘောမကျပြန်ဘူး လား (ကျနေပါတယ် ဘုရား)။ အဲဒါ ဝိညာဏ်၊ အဲဒီဝိညာဏ် က ကမ္မဝိညာဏ်ဆိုတော့ သင်္ခါရက ကမ္မဝိညာဏ်ဆိုတော့ အဲဒီဝိညာဏ်က ဝိပါကဝိညာဏ်။ ဒကာမကြီးတို့ အဲဒီ ဝိညာဏ် ပြန်ပြန်ဖြစ်ပြီဆိုရင် ဒကာမကြီးတို့ ဒုက္ခဖြစ်ပြီ။ အဲဒါမှ ဉာဏ်ပေါ်လာတယ်။ ဒကာမကြီးတို့ အကုသိုလ်တွေ လုပ်ပြီးပြီ၊ အကု သိုလ်ဆိုတာ သင်္ခါရပေါ့။

ဒီကလည်း အနတ္တလက္ခဏာသုတ်ကျမှ ပြန်ပါလာ တယ်။ ယံ ကိဉ္စိ ရူပံ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်နဲ့ အဲဒီလိုကျမှ ပါလာတယ်။ အဲဒီတော့ ဇာတိကို သိခဲ့တယ်။ ဇာတိ - ရုပ် နှစ်ဇာတိရယ်၊ ပဋိသန္ဓေနေတဲ့ ဇာတိရယ်လို့ အဲဒီလိုမှတ်နေ တယ်။ အဲဒါက ရှေးကဟာတွေ မသိဘူး။ အခုဟာကတော့ ဝိပါကဝိညာဏ်၊ ဝိပါကဝိညာဏ် ဆိုတာက၊ ဘဝင်ဝိညာဏ် ဆိုတာက အကုသိုလ်လုပ်ပြီးတော့ နှစ်သက်သဘောကျနေ တယ်၊ ကုသိုလ်လုပ်ပြီးရင်လည်း ကုသိုလ်ကောင်းမှု လုပ်တယ် ဆိုပြီး နှစ်သက်သဘောကျနေတယ်။ လုပ်တာက ကမ္မ ဝိညာဏ် သင်္ခါရ ဖြစ်တာက သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏ်က ဝိပါကဝိညာဏ်၊ အဲဒါ ကံကြောင့်ဖြစ်တဲ့ ဝိပါကဝိညာဏ်၊ ဘဝပစ္စယာဇာတိလို့ ဟိုကတော့ ခေါ်တာပေါ့။

အဲဒါနဲ့ ဇာတိပိ ကိုယ်က အောက်မေ့လိုက်လို့ရှိရင် အကုသိုလ်တွေ၊ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့အတိတ်ကို အောက်မေ့လို့ရှိ ရင် အကုသိုလ်တွေ၊ ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့အတိတ်ကို အောက်မေ့ လို့ရှိရင် ပြန်ဖော်၊ ပြန်ဖော်ပြီးရင် မင်းဘာတုံး၊ ငါလား၊ သူ လား၊ အနိစ္စလား၊ ဒုက္ခလား၊ အနတ္တလား၊ ပြန်ဖော်တော့ ငါ ကိုယ်မဟုတ် အနတ္တပါလား။ အဲဒီလို သိတဲ့အခါမှာ အဲဒီ အတိတ်ကလုပ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ကံတွေ မရှိတော့ဘူး။ တစ်ခါ တည်း ပျောက်သွားတယ်၊ မရှိတော့ဘူး။

အင်္ဂလိမာလတို့ ဘာတို့ မဟာဘုတ်တွေ၊ ခုဇ္ဈတ္တရာ တို့ ဖြစ်ပုံ ပျက်ပုံ၊ အဲလိုကျမှ ပျောက်တယ်၊ ပျက်တယ်၊ ငါ မဟုတ်ဘူး။ ဒီလိုလုပ်တာ၊ ဒါ အဝိဇ္ဇာကြောင့်ဖြစ်တဲ့ သင်္ခါရက လုပ်တဲ့ ဝိညာဏ်မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါဘုရား)။ ငါ ပါသလား (မပါပါဘူး ဘုရား)။

အဲဒီလို ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မှ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တနဲ့ အတိတာနာဂတနဲ့ ဖျက်ဆီးပစ်လိုက်မှ နောက်မပေါ်တော့ ဘူး။ အဲဒါ အာယတီအနုပ္ပါဒ်လို့လည်း ခေါ်တယ်။ မဂ်ဖြင့် သတ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီလိုဟာမျိုးနဲ့ သတ်တယ်။ အသိနဲ့သတ် လိုက်တာ။ နောက်က ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်တွေဟာ တစ်ခါတည်း မပေါ်တော့ဘူး။ ငါဆိုတာလည်း မပေါ်တော့ ဘူး။ ငါလုပ်တယ်ဆိုတာလည်း မပေါ်တော့ဘူး။ အဲဒါ ဒကာမကြီးတို့ ပြန်စဉ်းစားလိုက်ရင် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သိ တယ်။

အဲဒါကျတော့ ယံ ကိစ္ဆိ ရှုပ်ဖြစ်ဖြစ်၊ ဝေဒနာဖြစ်ဖြစ်၊ အဲဒါ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ ဝိညာဏ်၊ ကမ္မဝိညာဏ်၊ ဝိပါကဝိညာဏ်၊ သင်္ခါရက ကမ္မဝိညာဏ်၊ ဝိညာဏ်နဲ့ ကံနဲ့ အဲဒီလိုတွဲလိုက်တာ၊ သင်္ခါရက ကမ္မပဲ။ ကုသိုလ်က အကုသိုလ်ကကို သင်္ခါရ ခေါ် တာကိုး။ အဲဒီလိုညာဏ်နဲ့ အဲဒီလို သိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ ဒကာမကြီးတို့ ပြန်ပြီး ဖော်ပြီးလုပ်ကြည့်။ သင်ဟာ အနိစ္စ လား၊ ဒုက္ခလား၊ အနတ္တလား။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ ပေါ်လာ လို့ရှိရင် အတိတ်ကဖြစ်ခဲ့တဲ့ဟာတွေ မပေါ်တော့ဘူး။ နောက် အဲဒီလို သိလိုက်တာ မဂ်ကုသိုလ်လို့ခေါ်ပြီး အကုသိုလ်ကို သတ်လိုက်တာပဲ။ အကုသိုလ်ဝိပါကကို သတ်လိုက်တာပဲ။ အဲဒီလိုဆိုမှ။

ဇာတိဝိဒုက္ခကို ကျုပ်တို့ငယ်ငယ်တုန်းက အနက်ပေး ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုမပေါ်ဘူး။ အဲဒီလိုမသိတော့ ကိလေသာ လုပ်ခဲ့တဲ့ဟာလည်း ကံမကုန်ဘူး။ အခုလိုသိတဲ့ အခါကျတော့ ကံကုန်သွားတယ်။ ကံရဲ့အကျိုး ကုန်သွားတယ်ဆိုပါတော့။ အကုသိုလ်လုပ်ခဲ့တာတွေလေ၊ လုပ်ခဲ့တာက လုပ်တဲ့ကံ၊ လုပ် တဲ့ကံကြောင့် ဝိပါကဖြစ်တယ်။ ဝိပါကက ဘယ်လိုဖြစ်သလဲ ဆိုရင် ကိုယ်လုပ်ခဲ့တာကို သဘောကျတယ်။ စင်စစ် ကိုယ် လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်လုပ်တယ်ထင်ပြီး သဘောကျ တယ်။ အဲဒါ ဝိပါကဝိညာဏ်၊ ဘဝင်ဝိညာဏ်၊ ဘဝင်ကျတယ် ဆိုတာ အဲဒီလိုမျိုး။

ဘဝင်ကျတော့ ကိုယ်လုပ်တာကို လုပ်ခဲ့မှန်းမသိဘူး။ ဒါက အနောက်နိုင်ငံက ပြောတော့မှ မသိစိတ်ဆိုတာ ဖြစ် သွားတယ်။ မသိစိတ်ကို ဘဝင်ဝိညာဏ် ခေါ်တယ်။ အိပ်နေတဲ့ စိတ်၊ ဒကာမကြီးတို့ ဒါလောက်ပဲသိတယ်။ ဒကာမကြီးတို့က ပြန်ဖော်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ခဲ့လို့ရှိရင် ဟုတ်ကဲ့လား (မှန်ပါ ဘုရား)။ အတိတ်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့အကုသိုလ်၊ အနာဂတ်ဆိုတော့ မဖြစ်တော့ဘူးပေါ့။ အတိတ်ကဖြစ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်က ကြုံရင်

သာ အကုသိုလ်ဖြစ်မှာကိုး။ အခု အကုသိုလ် မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒါ အဝိဇ္ဇာမရှိလို့ သင်္ခါရမရှိတာ။ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒါ၊ ဓမ္မစကြာ ဖြစ်သွားပြီ။ ဉာဏ် ဥဒပါဒိတဲ့၊ စက္ခု ဥဒပါဒိတွေ ဖြစ်သွား တယ်။ ပါဠိတွေကတော့ ဒကာမကြီးတို့ ရပြီးသား၊ အဓိပ္ပာယ် လေးပဲ ကွဲတာ။

အဲဒီတော့မှ ကံသိလို့ ကိလေသာမရှိတယ်ဆိုတာ အဲဒီလိုဟာမျိုး။ အတိတ်က ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကံတွေကို ကိုယ့်ဘာသာ ကိုယ် ဖော်ပြီးမေး။ မင်းက ဘယ်သူတဲ့၊ မင်း အနိစ္စလား ဒုက္ခလား။ ငါလည်းမဟုတ်ဘဲ မင်းက ပေါ်ပေါ်လာတယ်။ အဲဒီလိုသိလိုက်တဲ့အခါကျတော့ မပေါ်တော့ဘူး။ အဲဒီသိတာ မျိုးက တစ်လောကလုံးမှာ ဘုရားတစ်ပါးတည်းသိတယ်။ အတိတ်ကဟာ ပြန်သိတာ။ ဒါကြောင့် အတိတာနာဂတ ပစ္စုပ္ပန် ဆိုတာ အဲဒီလိုဟာမျိုး။

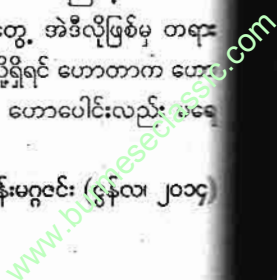
ဒါကြောင့် နက်နဲလို့ ဓမ္မစကြာကို အခုတောင်မှ နည်း နည်းဟန်လာတယ်။ အခု အတိတ်က အကုသိုလ်တွေကို ပြန် ဖော်ဖော်ပြီးမေး၊ မေးတော့မှ ငါမဟုတ်မှန်းသိ အနတ္တဖြစ်၊ ဝယဓမ္မာသင်္ခါရာ၊ အနတ္တဖြစ်တော့ အနိစ္စလည်းဖြစ်၊ ဒုက္ခ လည်းဖြစ်တာပေါ့။ ဒါလေးတောင် ဒုက္ခဖြစ်တာ။ အဲဒီလို နောက်ကဟာတွေဟာ အကုသိုလ်က မရှိဘူးဆိုရင် ဒကာမကြီး တို့ ဝမ်းမြောက်လက်ခမောင်းခတ်။

အဲဒီလိုသိတာ မြတ်စွာဘုရားပဲ သိတယ်။ ဒါကြောင့် ယံ ကိစ္ဆိရှုပ်၊ ဝေဒနာ၊ ဝိညာဏ် အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓံ ဝါ ယံ ဒုရေဝါ သန္တိကေ ဝါနဲ့ အယုတ် အမြတ်တွေရော ဘာရော ဖော်မေး၊ သိတဲ့ဟာဖြစ်သွားတယ်။ သို့မို့ရင် ကိုယ်ဘာသာကိုယ်လုပ်တာ ကိုယ်မသိဘူး ဆိုရင် အဲဒီဟာ မသိစိတ်ခေါ်တယ်။ ဘဝင်စိတ် ခေါ်တယ်။ အဲဒါ ဝိပါကစိတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒါ ဝိပါကဝိညာဏ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီလို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ သိသွားတော့ လုပ်ခဲ့တဲ့ အကုသိုလ်ဟာ မပေါ်တော့ဘူး။

နောင်လည်း မလုပ်တော့ဘူး။ ပစ္စုပ္ပန်လည်း မလုပ် တော့ဘူး။ အဲဒါမှ ကံမှန်းသိသွားတယ်။ ကမ္မဘဝမှန်း သိ တယ်။ ဘဝနိရောဓော ဆိုတာ အဲဒီလိုခေါ်တယ်။ ဘဝ ချုပ် တာ နိဗ္ဗာန်။

အတိတ်က အကုသိုလ်သာ ချုပ်လိုက်လို့ရှိရင် တစ် စိတ် ကုန်သွားတယ်။ စိတ်တွေ ပေါ့သွားပြီး သောတာပန် ဖြစ်သွားတယ်။

ဒါက ပါဠိပြော၊ ဒကာမကြီးတို့ကိုယ်တိုင် သိရမယ့် တရားတွေ၊ သန္တိတဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံရမယ့် တရားတွေ၊ အကာ လိက ဂုဏ်နဲ့လည်း ပြည့်စုံရမယ်။ အဲဒါကြောင့် လေးလေး နက်နက် စဉ်းစားပြီးတော့ ကိုယ်တွေ့ အဲဒီလိုဖြစ်မှ တရား ကိုယ့်တဲ့ ရှေးကလို ဖြစ်မယ်။ သို့မို့လို့ရှိရင် ဟောတာက ဟော တာပဲ၊ နာတာကလည်း နာတာပဲ၊ ဟောပေါင်းလည်း မရေ

တွက်နိုင်ဘူး။ နာပေါင်းလည်း မရေတွက်နိုင်ဘူး။ တို့လို စာတွေ
ခဏ ခဏဖတ်၊ ခဏ ခဏကြည့်၊ ဒီဟာ ဘယ်က စပေးမယ်
ကြည့်။ ဒုက္ခ အရိယသစ္စ - ဤဟာ ဒုက္ခအရိယသစ္စ၊ ဒါပဲ
ဇာတိပိဒုက္ခာသိမှ ဤဟာ ဒုက္ခမှန်းသိတယ်။ အနက်ပေးတတ်
ရင် လွယ်လွယ်လေးပဲ။ အဓိပ္ပာယ်က အဲဒီလိုပြောပေးမှ သိ
တယ်။ အတိတ်က ကိုယ်လုပ်ခဲ့တဲ့ကံတွေ၊ ကိုယ်အောက်မေ့
ခဲ့တဲ့ ရာဂတွေ၊ အဲဒါတွေ နင်ဘယ်သူတုံး၊ ငါလား၊ သူလား၊
ငါလည်းမဟုတ်၊ သူလည်းမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလိုကြည့်မှ ဉာဏ်
ခေါ်တယ်။ ဇာတိပိဒုက္ခဉာဏ် ခေါ်တယ်။

ဒီထဲမှာ ဒုက္ခအရိယသစ္စလို့ အစက ဖော်ပြထားတယ်။
ဘာဒုက္ခမှန်း မသိဘူး။ အဲဒါမှ ဒုက္ခဉာဏ် သိသွားတယ်။
အဲဒါက ရှေးတုန်းက ကာလနဲ့ ဌာနနဲ့ ပုဂ္ဂလနဲ့ အခု လူတွေနဲ့
တွာလို့ မသိဘဲဖြစ်နေတယ်။ ဒကာမကြီးတို့လည်း အဲဒီလို
ဧည့်စား။ အတိတ်ကဟာကို ကံလုပ်ပြီးရင် အတိတ်ဖြစ်သွား
တယ်။ အဲဒီကံရဲ့အကျိုးက ဝိပါကံစိတ်ခေါ်တယ်။ အဲဒီ မနော
ကတော့ ဘဝင်စိတ်ခေါ်တယ်။ အိပ်ပျော်တော့ မသိစိတ်ခေါ်
တယ်။ အဲဒီ အကုသိုလ်လုပ်ပြီးသား မသိစိတ်က ကိန်းနေ
တယ်ဆိုတာ အနုသယကိန်းတယ် ခေါ်တယ်။

အဲဒီလိုသာ မသတ်ဘူးဆိုရင် နောင်အကြောင်းပေါ်
သာရင် ပြန်ပေါ်တယ်။ အဲဒီ ကိလေသာတွေက အဲဒီလို သိ
လို့ကတော့ အဲဒီကိလေသာတွေက ပြန်မပေါ်
တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ယံ ကိစ္စိ ရူပ အတိတာနာဂတပစ္စုပ္ပန်ကို
ဖော်လိုက်ရတယ်။ အတိတ်ကဟာကို ဒီလိုဖော်ရတယ်။ မြတ်
စွာဘုရားက ပြောတာ။ ဒီဘက်ကျမှ ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဆိုတာ
ခေါ်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ဇာတိပိဒုက္ခာကို သိဖို့ရာအကြောင်း
အဲဒီလိုဟာမျိုးမှ ဇာတိပိဒုက္ခမှန်းသိတယ်။

ဇာတိပိဒုက္ခာကို ဘာဇာတိတုံးလို့ မေးလိုက်လို့ရှိရင်
ဒေသန္တေကလည်း ဇာတိပဲ။ ဒကာမကြီးတို့ဖြစ်နေတဲ့ အခုဒုက္ခ
ဥပါဒါနက္ခန္ဓာဇာတိ၊ အဲဒါပြန်ဖော်မှ ကိုယ်မဟုတ်တာ၊
မဟုတ်တာ သိတော့မှ ပြန်မပေါ်တော့ဘူး။

အတိတ်က လုပ်ခဲ့တဲ့ကံတွေ မပေါ်တော့ဘူးဆိုရင်
ဘာသစ္စာတုံး (နိရောဓသစ္စာပါ ဘုရား)။ ပေါ်ရင် ဘာသစ္စာ
(ဒုက္ခသစ္စာပါ ဘုရား)။ ပေါ်ကြောင်းက ဘယ်သူတုံး
(ဇဒေသသစ္စာပါ ဘုရား)။ မပေါ်ကြောင်းက ဘယ်သူတုံး
(ဒေသစ္စာပါ ဘုရား)။

အဲဒီလိုကို ဇာတိပိပြောလိုက်ရင် သစ္စာလေးပါး တစ်ခါ
လည်းသိတယ်။ အဲဒီလို ဒကာမကြီးတို့က ဝေမနံပိုင်းခြား။
အဲဒီထိုသို့မှ သန္တိဋ္ဌိကလည်းဖြစ်တယ်။ ဇတိပသိကလည်း ဖြစ်
တယ်။ သိဖို့ဖြင့် စာတွေကြည့်လိုက်ရတာ၊ နာလိုက်ရတဲ့တရား
သူ လုပ်လိုက်ရတဲ့ တရားတွေ၊ ကံ ကိလေသာတွေ ကုန်
သွားဆိုတော့ မကုန်ဘူး။ အခု အဲဒီလိုပြန်သိ။ ပြီးတော့
ဒေသန္တရပစ္စယာသင်္ခါရာက အဝိဇ္ဇာက သစ္စာလေးပါးမသိလို့

အဝိဇ္ဇာဖြစ်တာ အဓိပ္ပာယ်က။ အခုဟာက ဇာတိသိလိုက်
တာနဲ့ သစ္စာလေးပါး သိသွားတယ်။ သစ္စာလေးပါး သိပြီးလို့
ရှိရင် နောက်ကျတော့ ကိစ္စဉာဏ်ရှိသေးတယ်။ ပိုင်းခြားရ
မယ့်ဟာ ဘယ်ဟာက ဘာပိညာဏ်၊ ဘယ်ဟာက ဘာ
ပိညာဏ်၊ အဲဒီထဲမှာ ဇာတိလေးကို ဒုက္ခသစ္စာပြောနေတယ်။
အခု ဒကာမကြီးတို့ လက်တွေ့ပဲလေ။ အဝိဇ္ဇာက သစ္စာ
လေးပါး မသိလို့ သင်္ခါရဖြစ်တယ်။

သင်္ခါရက ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် အာနေဉ္စ၊ သူ့ကြောင့်
သင်္ခါရပစ္စယာ ပိညာဏ်ဆိုတော့ မျက်စိပိညာဏ်၊ နားပိညာဏ်
မဟုတ်၊ သူတို့ကပါတော့ ပါတာပေါ့။ သဟဇာတ အညမည။
ဒါ ပဋ္ဌာန်းကျတော့ ဘုရား၊ ရဟန္တာတွေကျမှ အဲဒီလိုဟာတွေ
ပထမတန်းသိတာ။ ဇာတိပိဒုက္ခာ သိလိုက်ရင် ဒကာမကြီးတို့
ပထမတန်းဖြစ်တယ်။

အဲဒါကို အတိတ်ကလုပ်ခဲ့တဲ့ကံ၊ ကံကြောင့် ဝိပါကံ
ဖြစ်တယ်။ မျက်စိတွေ နားတွေ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ မနောမှာ
ဖြစ်တဲ့ ဝိပါကံ။ အဲဒီဝိပါကံက ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှာ ကိန်းနေတယ်။
အကုသိုလ်လုပ်လို့ရှိရင် သူမသိလိုက်ရင် ကိန်းနေလို့ အနုသ
ယ ခေါ်တယ်။ ပြန်ပြီးတော့ ဖော်ရတယ်။ ငါ ဘယ်တုံးက
ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့တယ်။ သင်ဘယ်သူတုံး၊ သင်လား၊ ငါလား မေး။
လုပ်ခဲ့တဲ့ဟာကို။ ဘာကြောင့်လဲ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်
တာပဲ။ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။

တစ်လုံးတည်းကို ပြောလို့မကုန်နိုင်တာတွေ ဉာဏ်က
ဉာဏ်က သစ္စာလေးပါးသိရင် ပြောလို့မကုန်၊ ဟောလို့မကုန်၊
ဗုဒ္ဓလို့၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓလို့၊ လောကဝိဒ္ဓလို့၊ အဲဒါသိတာနဲ့ အကုန်
ဖြစ်သွားတယ်။ ဒကာမကြီးတို့လည်း ဉာဏ်ကို အဲဒီလိုသုံးရ
မယ်။ အဲဒါ ဖော်ပစ်၊ ငါ အကုသိုလ်လုပ်ခဲ့ပြီ၊ ဘယ်တုံးက
ဘယ်တုံးက လုပ်ခဲ့တာ။ ဘယ်သူတုံး သင်လား၊ ငါလား၊
အနိစ္စလား၊ ဒုက္ခလား၊ အနတ္တလား။ ငါ ဟုတ်သလား။ ငါ
မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီလို သိသွားတယ်။ အနတ္တပေါက်သွားတယ်။
အဲဒီတော့မှ အဲဒီအကုသိုလ်ကို ပြန်စဉ်းကို မစဉ်းစားဘူး။
ယောက်ျားနဲ့ ဘာလုပ်ခဲ့တာ၊ ညာလုပ်ခဲ့တာ၊ ဒါတွေ အတိဇ္ဇာ၊
ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတွေ မဟုတ်ဘူးလား (မှန်ပါ ဘုရား)။

ဘယ်ပုထုဇဉ် အပြစ်ကင်းသတုံး (အပြစ်မကင်းပါ
ဘုရား)။ ဘယ်သူမှ အပြစ်မကင်းဘူး။ ဒါကြောင့် အတိတာ
နာဂတပစ္စုပ္ပန်၊ အတိတ်ကဟာတွေ ဖော်ပြီးမေး။ အနိစ္စလား၊
ဒုက္ခလား၊ အနတ္တလား မေးတော့ အနိစ္စလည်း ဟုတ်တာပဲ၊
ဒုက္ခလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ အနတ္တလည်း ဟုတ်တာပဲ၊ ဒကာမ
ကြီးတို့ မရှိတော့ဘူး။ အဲဒီတွင် ဒကာမကြီးတို့ မဂ်ရောက်သွား
ပြီးတော့ နောက် အဲဒီအကုသိုလ်ကံတွေ မပေါ်တော့ဘူး။

အဲဒီကိန်းနေတာ အကြောင်းရှိရင် ပြန်ပေါ်လာတယ်။
မဂ်ဟုတ်လို့ရှိရင် ပြန်မပေါ်တော့ဘူး။ အဲဒါကိုစွဲပြီးတော့ ပြန်
မပေါ်တာတွေ ပေါ်တာတွေကို သိစေလို့လို့ ဇာတိပိဒုက္ခာလို့

ကဲ တစ်လုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ် အဲဒါခေါ်တယ်။ အဲဒါထဲမှာ ရှိတဲ့ စာမျိုး တရားမျိုး ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း မေးကြည့်။ အဲဒါကို ဇာတိပိဒုက္ခာ ခေါ်တယ်။

ပြီးတော့ ဇရာဆိုတာလည်း ဒါလေးလည်း ပျောက် သွားတာပါပဲ မေးကြည့်။ မင်း အနိစ္စလားဆိုရင် အနိစ္စလို့ ပြောသွားတာပဲ။ ဒါ သန္တတိကပဲ။ ဒုက္ခလို့ဆိုရင်လည်း ဒုက္ခလို့ပဲ ပြောသွားတာပါပဲ။ သူ့ဉာဏ်နဲ့သူ သိသွားတာပဲ။ အဲဒါကို ဇရာပိဒုက္ခာလို့ဆိုတာ။ သိပ္ပံလို့ရှိရင် ဒီဟာ ဘယ်လောက်မုချ ဘယ်လောက်ဆိုဆို ဘယ်တော့မှ အနိစ္စမှန်း၊ ဒုက္ခမှန်း မသိ ဘူး။ ကိလေသာတွေ မရှိမှ မလာမှ ကုန်သွားတာ။

ဒကာမကြီးတို့ အတိပိ ရိပ်မိပလား (ရိပ်မိပိဋိ ဘုရား)။ ရိပ်မိ မသိသေး အဲဒါလေးဖော်နားထောင် အဲဒီထဲရော၊ အဲဒါ လေး။ အိုသွားတာကို ဇရာလို့ခေါ်တယ်။ စိတ်ထဲမှာ နောက် တဖြစ်တဲ့ဟာတွေ ဖော်ကြည့် မေး။ အနိစ္စမှန်း၊ ဒုက္ခမှန်း၊ အနတ္တမှန်း ဟုတ်သလား၊ ဟုတ်သေးရင် နင်တို့လည်း အတ္တ ဖြစ်နေတယ်၊ နိစ္စဖြစ်နေတယ် မေးကြည့်။ အနိစ္စမှန်း၊ ဒုက္ခမှန်း၊ အနတ္တမှန်း သိတယ်။

အဲဒါကို ဇရာပိဒုက္ခာ၊ ဗျာဓိပိဒုက္ခာ၊ မရဏဗ္ဗိ သေသွား ပြီး ဒုနတုန်းက မေးတဲ့ဟာတွေ မရှိတော့ဘူး။ ကိုယ်ကလည်း အနိစ္စမှန်း ပြောသွားပြီ။ အဲဒါပြီး အပွဲယေဟိကလည်း အဲဒီ ဟာ ကိုယ်မလိုချင်တဲ့ သတ္တဝါ သင်္ခါရဖြစ်နေတယ်။ သတ္တဝါ ရော ဖြစ်နေတယ်။ သင်္ခါရရော ဖြစ်နေတယ်။

ကိုယ်ခိုးခဲ့တဲ့ဟာ ကိုယ်လိမ်ပြောခဲ့တဲ့ဟာတွေ၊ ဒုစရိုက် တွေ အဲဒီဒုစရိုက်ကမှ ကံခေါ်တယ်။ ဝိတိက္ကမ ကိလေသာ ခေါ်တယ်။ အဲဒါတွေ့မှ သတ်တယ်။ ခဏခဏ ဝရုစိုက်။ အဲဒါ ကို အပွဲယေဟိ ခေါ်တယ်။ အပွဲယေဟိ - မချစ်မနှစ်သက် သော သတ္တဝါသင်္ခါရတို့နှင့်တဲ့။ ဒကာမကြီးတို့ အဲဒီလိုမမေး လို့ရှိရင် သူတို့က လာလာနေပြီးတော့ သမ္ပယောဂဖြစ်တာပဲ။ မေးပြီးလို့ရှိရင် အပွဲယေဟိမရှိတော့ဘူး။

ပြီးတော့ ပိယေဟိမဖြစ်ဘူး။ ပိယေဟိဆိုတာကုသိုလ် ဆိုပါတော့။ ကုသိုလ်မရှိဘူး။ အကုသိုလ်နဲ့ချည်း နေရတော့ စိတ်က ဆင်းရဲတယ်။ ပြန်ပြန်အောက်မေ့ရ ပြန်ပြန်ခေါ်ခေါ် မေး အတိတ်ကလုပ်ခဲ့တဲ့ဟာတွေကို မေးစရာမရှိတော့ဘူး ဆိုတော့မှ။

ပိယေဟိဝိပွယောဂေါ ဒကာမကြီးတို့ အရင်က ချပေး တဲ့အနက်ကတော့ ချစ်သောသတ္တဝါသင်္ခါရတို့၊ ကွဲသွားပြီ လင်မယားချင်း ကွဲတာတွေကို ဒါတွေလောက်ပဲ သိတယ်။ ကိလေသာမကုန်ဘူး။ အခုဟာ ကိလေသာကုန်တဲ့နည်း။ ရိပ် မိဋီလား (ရိပ်မိပိဋိ ဘုရား)။ အဲဒါ အဓိပ္ပာယ် ဒါ ပိယေဟိ ဝိပွယောဂေါ ဒုက္ခော။ (ဆက်ရန်)

□ ဘဒ္ဒန္တကုန္ဒာဘာသမထေရ်မြတ် (အနိစ္စဆရာတော်)

စာမူများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်

စာမူ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို မိတ္တူ ကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ ဆက် သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

မရွေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေး ပို့မည်မဟုတ်ပါ။ ဘုရားစား ဂါထာများနှင့်ပတ်သက်၍ ပါဠိဘာသာကို တိကျသေချာစွာ ရေးသားပေးပို့စေ လိုပါသည်။ မတိမကျရေးသားထားပါက ရွေးချယ် လိမ့်မည် မဟုတ်ပါကြောင်း။

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ်ပြိုင်တည်း ပေးပို့ခြင်းမျိုး မပြုလုပ်ကြပါ ရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

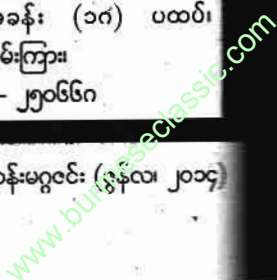
ရှေးဟောင်းဘုရားသမိုင်းကြောင်းများ၊ ဘာသာ ရေး ဆောင်းပါးများ၊ ဂန္တီဝတ္ထုများ၊ မုဆိုးဝတ္ထုများ၊ ရသဝတ္ထုများ၊ ဟာသများ၊ အရှေ့တိုင်းအနောက်တိုင်း ဆေးပညာရပ်များ၊ ထူးခြားဆန်းကြယ်သော ဖြစ်ရပ် များ စသည်ဖြင့် ပေးပို့နိုင်ပါသည်။

ဖုန်းဖြင့် တစ်သွယ်၊ စာဖြင့်တစ်နည်း ပေးပို့ ထားသောစာမူများကို ပြန်လည်ရယူလိုသော စာမူ ရှင်များ သတိပြုစေအပ်ပါသည်။ အယ်ဒီတာအဖွဲ့ အနေဖြင့် စာအုပ်အချို့နိမိတ် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ရန် စီစဉ်နေရသောကြောင့် နားလည်ပေးစေလိုပါသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ
မိမိလုပ်ငန်းပို့မို့တိုးတက် အောင်မြင်စေရန်
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းတွင်
ကြော်ငြာများ ထည့်သွင်းနိုင်ပါသည်။

အဖြူအမည်း
တစ်မျက်နှာ
ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ
ဖြစ်ပါသည်။
အဖြူအမည်း
မျက်နှာဝက်
ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် ချုပ် ရန်
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)၊ အခန်း (၁၈) ပထပ်၊
မဟာဗန္ဓုလလမ်း (၁၇×၁၈)လမ်းကြား၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈

ကျေးဇူးရှင်တောင်တန်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဥတ္တမသာရ

ဟောကြားတော်မူသော

မြန်မာပြည်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ

ဆရာကျော်(လွိုင်ကော်)

သံစောင်း ကျောက်စောင်းတို့
လေစောင်းကထက်၊ လေစောင်း
ရေစောင်းကထက် ဟူသော ဆိုခိုး
လောကတွင် စွဲထင်လျက်ရှိပါ
လောကမှတ်တိုင် စကားများ
ညွှာ၍ သူတော်ကောင်းများ၏
အမြင်စကားများမှ စွဲထင်ကျန်
ခြင်းများ ဖြစ်ကြပါသည်။

မုတ်သုံရာသီဝင်ပြီ ဆိုကတည်း
က ကမ်းနားသစ်ပင် ဆိုသကဲ့သို့ မြစ်နား
ချောင်းနား နေသူအပေါင်းတို့ အိပ်
ကောင်းခြင်း မအိပ်ရတော့ပါ။ ရေ
အန္တရာယ်ကြောင့် ကမ်းပါးပြိုခြင်း၊
မြစ်ရေတိုက်စားခြင်း၊ ရေလွှမ်းမိုးခြင်း
များ အဆက်မပြတ် ခံစားလာခဲ့ကြရ
သည်မှာ မြေနှင့်ရေတို့ ပေါ်ဦးစကပင်
ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ တစ်ကမ္ဘာလုံး နေရာ
အနှံ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်များ ရင်
ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရပေသည်။ တိုးတက်
ခေတ်မီပါသည်ဟူသော နိုင်ငံတို့ပင်
ကြီးမားစွာ ခံစားနေကြရခြင်းသည် ၎င်း
သဘာဝဘေးတို့ကို မည်သို့မျှ ကြိုတင်
မကာကွယ်နိုင်ကြောင်း ထင်ရှားလှပေ
သည်။

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံတွင်
ရဟန္တာနှင့် ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ သမိုင်းအစဉ်
အဆက်ကတည်းက ရှိခဲ့ပါသည်။ ယနေ့
လည်း ရှိနေကြဆဲပါ။ နောင်လည်းရှိ
နေကြဦးမည် ဖြစ်ပါသည်။

နေပူသည်ကို မပူရန်၊ မိုးရွာ
သည်ကို မရွာရန်၊ မိုးခေါင်သည်ကို
မိုးရွာရန်၊ လေမုန်တိုင်းများကိုပင်
အောင်မြင်စွာ တားနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်များ၊
မြစ်ရေတိုက်စား၍ ကမ်းပါးပြိုသည်ကို
တားဆီးကာကွယ်နိုင်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူးများ မြန်မာပြည်တွင် များစွာရှိ
ကြောင်း လက်ခံယုံကြည်ကြပါသည်။

ဤအကြောင်းကို ထုတ်ဖော်
ဟောကြားသော ဆရာတော်ကြီးမှာ
ကျေးဇူးရှင် တောင်တန်းသာသနာပြု
ဆရာတော်ဘုရားကြီး အရှင်ဦးဥတ္တမ
သာရဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ဘုရား
ကြီးသည် ယနေ့ မြန်မာလူထုက ရဟန္တာ
(သို့မဟုတ်) ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးဟု ပြောဆို
ကြည်ညိုခြင်း ခံရသော ဆရာတော်
ဘုရားကြီးဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ကြီးမား
လှသော မေတ္တာစေတနာ စွမ်းအင်များ၊
ခိုင်မာလှသော သီလ သမာဓိ စွမ်းပကား
တို့ဖြင့် သူတော်ကောင်းကြီးတို့၏ ထုံးကို
နုလုံးမူကာ သတ္တဝါတို့ ကောင်းကျိုးကို
အစွမ်းကုန် ဖြည့်ဆည်းပေးနေသော
ဆရာတော်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ဘုရားကြီး အနေ
ဖြင့် အသက်အရွယ်ကြီးရင့်နေသော်
လည်း ကိုယ်ခန္ဓာ ဆင်းရဲပင်ပန်းမှုကို
အလေးမထား၊ မနေမနား ပြည်တွင်း
ခရီးတွင်တွင်ကြီး ကြွနေရာမှ ပြည်ပ

www.burmeseclassic.com

နိုင်ငံများသို့ပင် မေတ္တာရေစင်ခရီးကြွပေး
တော်မူခဲ့ပါသည်။

၁၉၉၁ ခုနှစ်၊ မတ်လက ကယား
ပြည်နယ် လွိုင်ကော်မြို့သို့ မေတ္တာခရီး
ကြွရာမှ ညတရားပွဲတစ်ခုတွင် မြန်မာ
ပြည်၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများရှိကြောင်း၊ ပြင်း
ထန် ထက်မြက်လှသော ရေတိုက်စားမှု၊
ကမ်းပါးပြိုမှုမှ ကာကွယ်တားဆီးခဲ့သော
ဆရာတော်တစ်ပါးအကြောင်းနှင့် ဆရာ
တော်ကြီးကိုယ်တိုင် ကမ်းပါးပြိုခြင်းကို
တားဆီးပုံတို့ကို ဟောကြားခဲ့ပါသဖြင့်
ယနေ့ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်အမျိုးမျိုး
ကြုံတွေ့နေသော ကမ္ဘာကြီးအတွက်
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ပြန်လည်
တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

ဆရာတော် ဘုရားကြီးသည်
တရားဟောပြုရုံမျှမက စာလည်းရေး
သော စာရေးဆရာဆရာတော်ကြီးဖြစ်
ပါသည်။ အတွေးရိုး၍ အရေးလည်း
ရိုးရှင်းပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး၏
စာပေများသည် များစွာ ထင်ရှားလှ၏။
ဆရာတော်ကြီးဟောကြားချက်မှာ...

“မနှစ်က ဘုန်းကြီး ဧရာဝတီ
တိုင်း ညောင်တုန်းမြို့ကို ရောက်တယ်၊
အဲဒီမှာ မ. ဝ. တ ဗိုလ်မှူးက လျှောက်
တယ်၊ ဆရာတော်ကြီးဘုရား တပည့်
တော်တို့မြို့က မိုးမှာ ရေဘေး၊ နွေမှာ
မီးဘေး စိုးရိမ်နေရပါတယ် ဘုရားတဲ့၊
ဖြစ်ရေ တိုက်စားလို့ ကမ်းပါးတွေ ပြုတ်
ပြုတ်နဲ့ ပြိုလိုက်တာ အိမ်တွေ၊ ကျောင်း
တွေလဲကုန်ပါပြီ၊ လွတ်လပ်ရေးကျောက်
တိုင်ကြီးလဲ ပါသွားပြီ ဘုရား။

ရွှေသာလျောင်း ဘုရားကြီး
တောင် ပါခါနီးပါပြီတဲ့ဘုရားတဲ့၊ အဲဒါ
ဆရာတော်ကြီး တတ်နိုင်ရင် ကယ်မ
တော်မူပါဘုရားလို့လျှောက်တယ်”

“ကောင်းပြီ၊ ဒါဆို လိုက်ကြည့်
ရမယ်၊ ကြည့်ပြီးမှပြောမယ်”ဆိုပြီး လိုက်
ကြည့်တော့ ဟုတ်တယ် ဖြစ်ကမ်းပါး
ရေတိုက်စားထားလိုက်တာ ကျောင်း
တွေ အိမ်တွေလဲ ပါကုန်ပြီ၊ ရှေးဟောင်း

ဘုရားကြီး ရွှေသာလျောင်းဘုရားကြီး
လဲ ပါခါနီးနေပြီ၊ (၂)တောင်လောက်
သာ ကျန်တော့တယ်၊ စိတ်မကောင်း
စရာကြီးကို ဖြစ်လို့။

“ကောင်းပြီ ဒီဟာကို ဘုန်းကြီး
တားမယ်၊ ရှေးသူတော်ကောင်းကြီးတို့ရဲ့
လုပ်ထုံးရှိတယ်၊ ဘုန်းကြီးတစ်ခါမှတော့
မလုပ်ရသေးဘူး၊ ဒီနေရာမှာ ကမ်းပါးပြို
တာတားတဲ့နည်း (၂)နည်းရှိတယ်။

တစ်နည်းက လောကီနည်း၊
တစ်နည်းက လောကုတ္တရာနည်းပဲ၊
ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာပြည်မှာ ထူးခြား
ထက်မြက်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေရှိတယ်၊ ကိုယ်
ပျောက်တဲ့နည်း တတ်တဲ့သူတွေလဲရှိ
တယ်၊ အခု ထူးခြားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်အကြောင်း
ပြောမယ်၊ ပင်လယ်က လာတဲ့ ရေလှိုင်း
ဝဲကို တားတဲ့ ကိုယ်တော်။

ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီး တစ်ခု
သော မြို့တစ်မြို့ဆိုပါတော့၊ ပင်လယ်
ထဲက မုန်တိုင်းနဲ့ပါလာတဲ့ ဒီရေလှိုင်း
ကြီးတွေ တဝေါဝေါနဲ့ တိုက်လာလိုက်
တာ မြို့က မြစ်ကမ်းပါးတွေ တဝုန်းဝုန်းနဲ့
ပြိုကျသွားလိုက်တာ အိမ်တွေလည်းပါ၊
တိုက်တွေလည်းပြုတ် ဟိုပြေး ဒီပြေးနဲ့
ပေါ့။

အဲဒီမှာ ဘုန်းကြီးကျောင်းကြီး
လဲ ရေထဲ ပါခါနီးနေပြီ။ ကျောင်းကြီး
တော့ ရေထဲပါတော့မှာပဲ ပါတော့မှာပဲ၊
ကျောင်းကဘုန်းကြီးကလဲ ကျောင်းမှာ
မရှိ၊ တခြားကြာသွားတယ်၊ ကျောင်းမှာ
အာဂန္တုဘုန်းကြီးတစ်ပါးပဲရှိတယ်၊ ဘာ
မှလဲ မလုပ်တတ်ကြတော့ ဟိုပြေးဒီပြေး
နဲ့ ဖြစ်နေကြတာပေါ့။

အာဂန္တုဘုန်းကြီးက ဘာမှ ဝင်
မပြောဘူး၊ အသာကြည့်နေသတဲ့။ ရေဝဲ
ကြီးကလဲ ကျောင်းကြီးကို မျိုဝါးတော့
မတတ် ဖြစ်နေတော့မှ အာဂန္တုဘုန်းကြီး
က “သွား.. ရွာထဲမှာ ကျောက်ပျဉ်
တစ်ချပ် သွားငှားချေ” လို့ ခိုင်းသတဲ့။

ကျောက်ပျဉ်ဆိုတာက မိန်းမ
တွေ သနပ်ခါးသွေးတဲ့ ကျောက်ပျဉ်ကို
ဆိုလိုတာ။

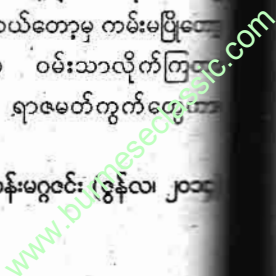
ကျောက်ပျဉ်ရပြီဘုရား ဆိုတော့
သွား မီးသွေးခဲ တစ်ခဲ ယူခဲ့လို့ဆိုပြီး
ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ မီးသွေးခဲနဲ့ အင်း
ကွက်ချသတဲ့၊ ပြီးတော့ ကျောက်ပျဉ်ကို
မှောက်ကိုင်ပြီး ‘ကဲ လူနှစ်ယောက်လာ
လှေပါရှာနဲ့၊ မင်းက ကျောက်ပျဉ်ကို ဒီလို
ကိုင်၊ ဟိုမှာမြင်လား အပေါ်ထောင်
တက်နေတဲ့ ဝဲကြီး၊ အဲဒီ ဝဲကြီး ထိပ်
တည့်တည့်ကို ဒီလိုပစ်ချနဲ့၊ ပစ်ချပြီးရင်
လှေလှော်တဲ့သူက အမြန်နောက်ဆုတ်နဲ့
အခုသွား’ လို့ ခိုင်းသတဲ့။

တစ်ယောက်က လှေဦးက
ကျောက်ပျဉ်ကိုကိုင်လို့ လှေပြိုင်ပွဲမှာ
ပန်းကုံး ပန်းခိုင်ကို ဆွတ်မယ့်ပုံနဲ့ ဝဲကြီး
နားလဲရောက်ရော ဝဲကြီးရဲ့ထိပ်အလယ်
တည့်တည့်ကို ဟိုဘုန်းကြီးပြတဲ့အတိုင်း
ကျောက်ပျဉ်ကို ပစ်ချလိုက်တာနဲ့ ဝေါ
ဆို လှိုင်းကြီးက တောင်ကြီးလို မောက်
တက်သွားလိုက်တာ အဲဒီမှာ လှေက
အမြန်ဆုတ်ရတယ်။

မဆုတ်ရင် ပြန်ကျတဲ့ ရေပိပြီး
လှေမြုပ်သွားနိုင်တာကိုး၊ ဒါကြောင့်
အာဂန္တုဘုန်းကြီးက မှာလိုက်တာ၊ ရေ
ဝဲကြီး ပြန်ကျသွားတာနဲ့ ရေတွေဟာ
အောက်ဘက်ကို ဝေါ ဝေါနဲ့ ပြန်ဆုတ်
သွားလိုက်တာ ရေလမ်းကြီးတောင်
ပြောင်းသွားသတဲ့၊ နောက်ဘယ်တော့မှ
အဲဒီမြို့ကမ်းနားမှာ ရေမစီးတော့ဘူး
သောင်ကြီးတောင် ထွန်းသွားသတဲ့
အဲဒါလောကီနည်းနဲ့ ကမ်းပါးပြိုတာ
တားတဲ့နည်း။

ဘုန်းကြီးကတော့ ဒီနည်းကို
မသုံးဘူး၊ လောကုတ္တရာ ဘုရားဟောတဲ့
နည်းပဲ သုံးမှာ၊ ဟောဒီနေရာ သုံးနေရာ
ကို ပရိတ်ရွတ်မယ်၊ ဘုန်းကြီး ပရိတ်ရွတ်
တဲ့နေရာကို ရာဇမတ် ကာပေးရမယ်။

ဘုန်းကြီး ပရိတ်ရွတ်ပြီးရင် ဘုန်း
ကြီးထိုင်တဲ့နေရာမှာ သံပုံစေတီ တည်
ရမယ်၊ ထီးလဲ နေချင်းတင်ရမယ်၊ ဒါနဲ့
မင်းတို့မြို့ ဘယ်တော့မှ ကမ်းမပြိုတော့
ဘူးဆိုတော့ ဝမ်းသာလိုက်ကြတယ်
ချက်ချင်းပဲ ရာဇမတ်ကွက်တွေဟာ

ပျော်ပျော်ပင်တွေစိုက်၊ သဲကတော့လွယ်
ပျော်ပျော်ပင်တွေစိုက်၊ သဲကတော့လွယ်
ပျော်ပျော်ပင်တွေစိုက်၊ သဲကတော့လွယ်
ပျော်ပျော်ပင်တွေစိုက်၊ သဲကတော့လွယ်

ဒါနဲ့ ဘုန်းကြီး မြစ်ဘက်ကို
ချစ်နာပြုပြီးထိုင် ပရိတ်ရွတ်တယ်။
ပရိတ်အပြင် သစ္စာပါပြုခဲ့ရတယ်။ ဒါက
ဆရာတော်ကောင်းကြီးများရဲ့ လုပ်
ထုံးပဲ။

ဘုန်းကြီးက ဒီကခရီးထွက်ခဲ့လို့
ကြာပါဘူး ကြားလိုက်တယ်။ ညောင်
ဘုန်းမြို့တော့ဘုရား ဆရာတော်ကြီး
ကမ်းပါးပြုတာ ကားခဲ့လို့ ကမ်းပါး
မြို့တော့ဘူး ဘုရား၊ မပြုရုံမကဘူး ရေ
ကမ်းကြီးတောင် ပြောင်းသွားသတဲ့ လို့
သိသာစကား လျှောက်ထားကြတယ်။

အဲဒီစကားနဲ့ပဲ မိုးညိုက ဆရာ
တော်များနဲ့ ဒကာများက မိုးညိုလဲ မိုး
ထွင်းဆို ကမ်းပါးပြုတာ မြို့လဲ ကုန်ခါ

နီးပါပြီ၊ ဆရာတော်ကြီး ကယ်မတော်
မူပါလို့ လျှောက်တယ်။

ညောင်တုန်းကလဲ မနှစ်က
ဆရာတော်ကြီး စိမ့်ပေးသွားလို့ ကမ်းပါး
ပြုတဲ့ဘေးကင်းဝေးရတယ်။ ဒီနှစ်လဲ ချီး
မြှင့်ပေးပါဦးလို့ လျှောက်ကြပြန်တယ်။
ဒီလိုပဲ ကြံခင်းတို့ ဖျာပုံတို့၊ မော်လမြိုင်
ကျွန်းတို့ မြို့တွေကလဲ ပင့်ထားကြပြန်ပြီ။
ဘုန်းကြီးများ တတ်စွမ်းသလောက်
တော့ အချိန်ရရင်ရသလို လုပ်ပေးသွား
မှာပါ။

ဘုန်းကြီးတို့ မြန်မာပြည်ကြီးမှာ
ရဟန္တာတွေလဲရှိတယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတွေ
လဲရှိတယ်။ ကမ္မသတ္တိ၊ စွမ်းသတ္တိ၊ မပြ
မသိ၊ ပြမှ သိ၊ သိမှ ရှိသေ၊ ရှိသေ
သောခါ၊ လိုက်နာရွှင်လန်းတဲ့။

အစွမ်းသတ္တိဆိုတာ ပြသင့်တဲ့
အချိန်ကျရင် ပြတတ်ကြတယ်။ အမေ
ရောဘိ၊ မုရောဘိ၊ မ၊အသော်လည်း

အ၊ဘိသကဲ့သို့ မကန်းသော်လည်း ကန်း
ဘိသကဲ့သို့ ပြုမူနေထိုင်ကြတော့၊ အချိန်
အခါရောက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့ရဲ့ အစွမ်း
သတ္တိကို မြင်ခွင့်ရကြတယ်။

အေး ဒီလို ရဟန္တာတွေ ပုဂ္ဂိုလ်
ထူးတွေ ဖြစ်ကြတာ၊ လူကောင်း လူ
တော်တွေ ဖြစ်ကြတာတွေဟာ ဘာ
ကြောင့် ဖြစ်ကြသလဲဆိုတော့ စိတ်
ကြောင့် ဖြစ်ကြတာ၊ ဒါကို ဘုန်းကြီး
သိတလေး ရေးထားတယ် လိုက်ဆိုကြ-
လူပြည် နတ်ပြည် ဗြဟ္မာ့ပြည်
ကျင့်လည်စိတ်ကြောင့်သာ၊

အပါယ်လေးပါး၊ ကျသူများ
မှတ်သားစိတ်ကြောင့်သာ၊

ကောင်း ဆိုး ယုတ် ညံ့ဖြစ်လာ
တတ်၊ မှတ်ကြစိတ်ကြောင့်သာ၊

နိဗ္ဗာန်သာခေါင် ဘေးမဲ့သောင်
စိတ်ဆောင်ရောက်မည်သာ”

“သာဓု. . သာဓု. . သာဓု”

□ ဆရာကျော်(လွိုင်ကော်)

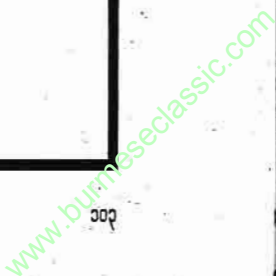
ဆရာဦးစမ်းထွန်း D.B.B.W - C.T (Med)

ဘုန်းညှင် တိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

အထူးကုသောရောဂါများ

နုလုံး၊ သွေးတိုး၊ လေငန်း၊ အစာအိမ်၊ ဆီးချို၊ သွေးချို၊ ဝမ်းတွင်း၌ဖြစ်တတ်သော (ကင်ဆာ)
မြစ်ပွားနာ အမျိုးမျိုး၊ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ၌ ဖြစ်တတ်သော အဖုအကျိတ်၊ မှိုနာ၊ မြစ်ပွားနာ (ကင်ဆာ)၊
သွေးကြောပိတ်ရောဂါနှင့် အကြောရောဂါအမျိုးမျိုး၊ လေးဖက်နာရောဂါ၊ အဆုတ်နာ၊ ခုခံအားကျရောဂါ
(ဒယယုဂ်နာ)၊ အသည်းနှင့်ပတ်သက်သောရောဂါများ၊ ပန်းသေ၊ ပန်းညှိုးရောဂါများ၊ မီးယပ်နှင့်ပတ်သက်
သော ရောဂါများ၊ သူငယ်နာရောဂါ အမျိုးမျိုး၊ လိပ်ခေါင်း၊ ဂရင်ဂျီနာနှင့် နာတာရှည်ရောဂါကြီးများကို
အထူးကုသပေးပါသည်။

- ဆေးခန်းဖွင့်ချိန် ➡ နေ့စဉ် နံနက် (၈)နာရီမှ ည (၈)နာရီအထိ
- လိပ်စာ ➡ အမှတ် (၆၈၁) ဘုရင့်နောင်လမ်းမကြီး၊ အုပ်ချုပ်ရေးမှူးရုံးအနီး၊
ရွာမအနောက်ရပ်ကွက်၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး
- ☎ ➡ ၀၉-၇၃၁၃၆၄၁၄
- လမ်းညွှန် ➡ ၁၉၉၊ ၁၀၁ (အပါ)၊ ၉၉၊ ၉၇၊ ၈၁၊ ၄၄၊ ၁၈၄၊ ၁၆၈၊ ၄၈ (အထူး)၊
၂၀၂ (အထူး)၊ ၄၈ ကားလေးစီး၍ ဆရာတော်ကြီးမှတ်တိုင်ဆင်းပါ။

အချစ်ကံခေပေမယ့် အနှစ်ကျန်စေရမယ် အရှင်ဆန္ဒာဓိက (ရွှေပါရမီစောရ)

(ယခင်လမ္မအဆက်)

ဝါတွင်းဒုလ္လဘနှင့် အနုပညာရှင်

အရှင်ဘုရား . . .

အရှင်ဘုရားရဲ့ မေတ္တာရိပ်အောက်မှာ တပည့်တော် ဒုလ္လဘရဟန်း လာဝတ်မယ်ဆိုတာ သိတော့ တချို့မိတ်ဆွေတွေက 'ဝါတွင်းကြီး ဒုလ္လဘမဝတ်ကောင်းဘူး' လို့ ပြောကြပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရမလဲဆိုတာ မိန့်ကြားပေးတော်မူပါ ဘုရား။

အကယ်ဒမီ စိုးသူ၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒကာ စိုးသူရေ . . .

ဒကာစိုးသူရဲ့ မေးခွန်းကို ဖတ်လိုက်ရတယ်ဆိုရင်ပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင် လက်ထက်တုန်းက ဝါတွင်းကြီး ရှင်ရဟန်း ပြုချင်ခဲ့တဲ့ ဝိသာခါရဲ့ မြေးငယ်လေးကို ချက်ချင်းသတ်ရလိုက်မိပါတယ်။

တစ်ခုသော ဝါတွင်းကာလတုန်းက သဝတ္တိမြို့မှာ ဝါဆိုသီတင်းသုံးတဲ့ သံဃာတော်တွေ တညီတညွတ်တည်း ကတိကဝတ် တစ်ခု ပြုထားကြပါတယ်။ ဘယ်လိုကတိကဝတ်လဲဆိုတော့ 'ဒီဝါတွင်းမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှင်ပြုရဟန်းခံ လုပ်မပေးကြစတမ်း' ဆိုတဲ့ ကတိကဝတ်ပါ။

အဲဒီနှစ် ဝါတွင်းမှာမှ ဝိသာခါရဲ့ မြေးငယ်တစ်ယောက်ကလည်း သင်္ကန်းဝတ်ချင်စိတ် ပြင်းပြလာတာကြောင့် ရဟန်းသံဃာတော်တွေထံ ချဉ်းကပ်ပြီး သူ့ကို ရှင်ပြုပေးဖို့ ရဟန်းခံပေးဖို့ လျှောက်ထားတောင်းပန်ပါတယ်။

'ဒကာလေး၊ ဝါတွင်းကြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှင်ပြု ရဟန်းခံလုပ်မပေးရဘူးလို့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေ ကတိကဝတ် ပြုထားကြတယ်ကွယ်။ ဒီတော့ ဒကာလေး ဝါကျွတ်တဲ့အထိ စောင့်ဆိုင်းလိုက်ပါဦးနော်။ ဝါကျွတ်မှပဲ ရှင်ပြုရဟန်းခံ လုပ်ကြတာပေါ့။ ဟုတ်လား ဒကာလေး'

ရဟန်းသံဃာတော်တွေရဲ့ မေတ္တာရပ်ခံ တုံ့ပြန်စကားကြောင့် ဝိသာခါရဲ့ မြေးငယ်လည်း သင်္ကန်းဝတ်ချင်စိတ်ထဲ မျှိုသိပ်ရင်း စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ ကျောင်းတော်က ပြန်လာခဲ့ပါတယ်။ ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်ပြီဆိုတာနဲ့ ဝိသာခါရဲ့ မြေးငယ်ကို ရဟန်းသံဃာတော်တွေက 'လာလေ ဒကာလေး သင်္ကန်းဆီးပြီး ရှင်ပြုရဟန်းခံ လုပ်ကြရအောင်' လို့ သတိတမူတကူးတက လာပြောကြပါတယ်။

အဲဒီအခါ ဝိသာခါရဲ့ မြေးငယ်က . . .

"အရှင်ဘုရားတို့၊ သင်္ကန်းဝတ်ချင်စိတ် ထက်သန်ပြင်းပြနေတဲ့ ဝါတွင်းတုန်းကသာ သင်္ကန်းဝတ်ဖြစ်ခဲ့မယ်ဆိုရင်"

www.burmeseclassic.com

ဒီလောက်ဆို ဘုရားတပည့်တော် သာသနာ့ဘောင်မှာ အပျော်ကြီးပျော်၊ အမွေ့လျော်ကြီး မွေ့လျော်နေမှာ သေချာ ပါတယ် ဘုရား၊ အခုတော့ ဘုရားတပည့်တော် သင်္ကန်းဝတ် ချင်စိတ် မရှိတော့တဲ့အတွက် မဝတ်တော့ပါဘုရား၊ အဲဒီ အတွက် ဘုရားတပည့်တော်ကို ခွင့်လွှတ်တော်မူပါဘုရား'

လို့ ရဟန်းသံဃာတော်တွေကို သူ သင်္ကန်းမဝတ်ဖြစ် တော့တဲ့အကြောင်း တရိုတသေ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

မြေးလိမ္မာလေး သင်္ကန်းမဝတ်ဖြစ်တော့တဲ့အကြောင်း လည်း ပါသွားရော ဝိသာခါက ရဟန်းသံဃာတော်တွေကို အကြီးအကျယ် ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချပါတော့တယ်။

'ကိုယ်တော်တွေ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုကတိကဝတ်မျိုး ပြုထားကြရတာလဲ၊ တကတဲ 'ဝါတွင်းကြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှင် ရဟန်းပြုမပေးရဘူး' လို့ပဲ၊ တကယ်ဆို ဘယ်အချိန် ဘယ် ကာလမှာပဲဖြစ်ဖြစ် တရားက ကျင့်သင့်တာပဲမဟုတ်လား၊ တရားမကျင့်သင့်တဲ့ အချိန်အခါ ကာလရယ်လို့ ရှိလို့လား'

ဝိသာခါရဲ့ အပြစ်တင်စကားကို ရဟန်းတော်တွေ ကြားတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ပြန်လည်လျှောက်ထားကြ ပါတယ်။ အဲဒီမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က အခုလို သိက္ခာပုဒ် တစ်ခု ပညတ်တော်မူလိုက်ပါတယ်။

'ဝါတွင်းမှာ ဘယ်သူ့ကိုမှ ရှင်းရဟန်းမပြုပေးရဘူးဆို တဲ့ ကတိကဝတ်မျိုး ရဟန်းမှန်သမျှ လုံးဝမပြုလုပ်ရဘူး၊ ပြုလုပ်တဲ့ရဟန်း ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်စေ'

ဒီလောက်ဆို ဒကာစိုးသူ သဘောပေါက်လောက်ပါ ပြီနော်။ ဝါတွင်းမှာလည်း ရှင်ပြုကောင်းပါတယ်။ ရဟန်းခံ ကောင်းပါတယ်။ ဝါတွင်းမှာ ရှင်ပြုလို့ ရဟန်းခံလို့ ဘာအပြစ် မှ မဖြစ်ပါဘူး။ ရှင်ပြုမပေးတဲ့ရဟန်း၊ ရဟန်းခံမပေးတဲ့ ရဟန်း သာ အပြစ်ဖြစ်ပါတယ်။ အာပတ်သင့်ပါတယ်။

ဝါတွင်းမို့ဆိုပြီး ရှင်ပြုရဟန်းခံ လုပ်မပေးတဲ့ ရဟန်း တွေမှာ အာပတ်သင့်သလို ဝါတွင်းမို့ ရှင်ပြုရဟန်းခံလုပ်မပေး ပါနဲ့ဦးလို့ တားမြစ်တဲ့ လူတွေမှာလည်း တစ်ဖက်သားရဲ့ ကုသိုလ်ရပေါက် အခွင့်အလမ်းကို ပိတ်ပင်ရာရောက်တဲ့ အတွက် အပြစ်ဖြစ်ပါတယ်။ မသိနားမလည်လို့ တားမြစ်မိတဲ့ သူကို 'ဓမ္မန္တရာယ်ထိုက်တယ်' လို့လောက်ပဲ ပြောသင့်ပေမယ့် သိနားလည်ပါရက်နဲ့ အမုန်းတရားအခြေခံပြီး အဆိုးမြင်ဝါဒနဲ့ ရှင်ပြုရဟန်းခံ မလုပ်ဖြစ်အောင် နှောင့်ယှက်ဟန့်တားပိတ်ပင် တားမြစ်တဲ့သူကိုတော့ 'သာသနာဖျက် မာရ်နတ်' လို့ ခြွင်း ချက်မရှိ သတ်မှတ်လို့ရပါတယ်။

ဒကာစိုးသူရေ . . .

ဒကာစိုးသူ ဦးဇင်းဆီမှာ သင်္ကန်းလာဝတ်မယ်ဆိုတာ ကြားတော့ စိတ်ထားတတ်သူတွေ၊ စိတ်ကောင်းမွေးနိုင်သူတွေ တ ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ကြ၊ ကူညီအားပေးကြ၊ ကုသိုလ်ပွဲ အောင်မြင်ရေးအတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ကြနဲ့ အားတက်

သရော ရှိနေကြသလောက် စိတ်ထားမတတ်သူတွေ၊ စိတ် ကောင်းမမွေးနိုင်သူတွေကတော့ ကဲ့ရဲ့ရွတ်ချကြ၊ ချေးခြောက် ရေနုပြီး အပြစ်ဖော် မဲ့ရွံ့ကြ၊ ကုသိုလ်ပွဲမအောင်မြင်အောင် ပိတ်ပင်တားမြစ်ကြနဲ့ အကုသိုလ်တရားတွေ တိုးပွားပြီး စိတ် နှလုံးပူလောင် မည်းညစ်နေကြပါတယ်။

"အနုပညာရှင်တစ်ယောက်ကို ဒုလ္လဘရဟန်း ဝတ် မပေးသင့်ဘူး" တဲ့။

"အနုပညာရှင်တစ်ယောက်က ဘုန်းကြီးတစ်ပါးနဲ့ အခုလိုလာပြီး မပတ်သက် မဆက်ဆံသင့်ဘူး" တဲ့။

"ဘုန်းကြီးက အနုပညာရှင်တစ်ယောက်နဲ့ အခုလို ပတ်သက်ဆက်ဆံတာကို လုံးဝမကြိုက်ဘူး" တဲ့။

ဘုရား ဘုရား . . . နားရှိလို့သာကြားရတယ်၊ မယုံနိုင် စရာပါလား။ ဒီစကားမျိုး ပြောထွက်တဲ့လူတွေမှာ လူစိတ်မှ ရှိကြသေးရဲ့လား။ သားသမီးချင်း ကိုယ်ချင်းစာနာစိတ် ခေါင်း ပါးလှချေလား။ သိပ်ကို အံ့ဩလွန်းမိပါတယ် ဒကာစိုးသူ။

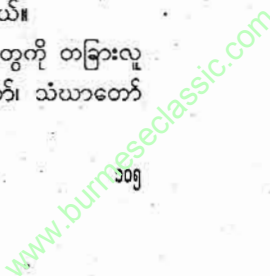
တကယ်တော့ ဒီလိုစကားမျိုး ပြောထွက်တဲ့လူတွေ ဟာ လူမဆန်တဲ့လူတွေ၊ အတ္တကြီးမားပြီး တစ်ကိုယ်ကောင်း ဆန်တဲ့လူတွေ၊ အရာရာကို အဆိုးမြင်ဝါဒနဲ့ အပျက်မြင်တတ် တဲ့သူတွေ၊ ကိုယ်ချင်းစာတရား ခေါင်းပါးတဲ့သူတွေ၊ ကိုယ့် အတွက် အကျိုးရှိမှ တစ်ဖက်သားကို ပေါင်းသင်းဆက်ဆံ တတ်တဲ့ မိတ်ဆွေတု မိတ်ဆွေယောင်တွေဆိုတာ သံသယ ဖြစ်စရာမရှိပါဘူး။

သာသနာ့ဘောင်ကို အနုပညာရှင်တွေ ဝင်ရောက်ခွင့် မရှိဘူးလို့ မြတ်စွာဘုရား ပညတ်မထားပါဘူး။ အနုပညာရှင် ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အနုပညာရှင် မဟုတ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်၊ မည်သူမဆို သာ သနာ့ဘောင်ဝင်ရောက်ခွင့် ရှိပါတယ်။

ဘုန်းကြီးရဟန်းတွေက အနုပညာရှင်တွေကို ရှင်ပြု ရဟန်းခံ လုပ်မပေးရဘူး၊ ဒကာရင်း ဒကာမရင်းတွေအဖြစ် မဆက်ဆံ မချီးမြှောက်ရဘူး၊ တရားဓမ္မ ဟောကြားပြသမပေး ရဘူးလို့လည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားမထားပါဘူး။ လူသားအားလုံးအပေါ် တူမျှတဲ့ မေတ္တာစိတ်နဲ့ လိုအပ်သလို ချီးမြှောက်စောင့်ရှောက်ပို့ပဲ ဟောကြားဆုံးမထားပါတယ်။ လူတွေကို အဆင်အတန်းခွဲခြားပြီး ဆက်ဆံချီးမြှောက်တာကို မြတ်စွာဘုရား လိုလားတော်မမူပါဘူး။

မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားထားတဲ့ ဘုန်းကြီးရဟန်း တွေ အကျွမ်းတဝင် မဆက်ဆံသင့်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များစာရင်းမှာ လည်း အနုပညာရှင်တွေ မပါပါဘူး။ ပြည့်တန်ဆာမ၊ မုဆိုးမ၊ အပျိုကြီး၊ နုပန်းပဏ္ဍာက်တို့ပဲ ပါပါတယ်။ ဒါတောင် သူတို့ရဲ့ ဒါနပြုခွင့်၊ တရားနာခွင့်ကို ပိတ်ပင်မထားပါဘူး။ လိုအပ်ရင် လိုအပ်သလို ချီးမြှောက်ပို့ ခွင့်ပြုထားပါတယ်။

လူထဲက လူဖြစ်တဲ့ အနုပညာရှင်တွေကို တခြားလူ တွေလိုပဲ လူလိုသဘောထားပြီး ဆရာတော်၊ သံဃာတော်

တွေက မေတ္တာကရုဏာအပြည့်နဲ့ တရားဓမ္မအရိပ်ပေးရင်း ခိုးမြောက်စောင့်ရှောက်ကြတာကို မလိုမုန်းထားစိတ်နဲ့ မကျေမနပ်ဖြစ်နေကြသူတွေ အနေနဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ အနုပညာရှင် ဥဂ္ဂသေနချွတ်ခန်း၊ လူသတ်သမား အင်္ဂုလိမာလချွတ်ခန်း၊ သိရိမာပြည့်တန်ဆာမချွတ်ခန်း၊ အဖေသတ်ပြီး နန်းလှသူ အဇာတသတ်ချွတ်ခန်း စတာတွေကို ရှာဖွေဖတ်ရှုကြည့်ဖို့ တိုက်တွန်းချင်ပါတယ်။

ဘုရားသားတော်မို့ ဘုရားအတုလိုက်ပြီး ဘုရားလို မေတ္တာကရုဏာစိတ် မွေးကြတဲ့ ဘုရားသားတော် ရဟန်းတော်တွေရဲ့ မေတ္တာကရုဏာကို ဘုရားသားတော်မဟုတ်တဲ့ လူဝတ်ကြောင် ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ဘယ်လိုမှ နားလည်ခံစားလို့ ရမှာမဟုတ်ပါဘူး။ စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝသူ လူတချို့က လွဲရင်ပေါ့။

အနုပညာရှင်တွေ ရဟန်းသံဃာထံ ချဉ်းကပ်ခွင့်မရှိဘူး။ ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုခွင့် မရှိဘူး။ တရားဓမ္မ နာယူကျင့်သုံးခွင့် မရှိဘူးလို့လည်း မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားမထားပါဘူး။ အနုပညာရှင်မဟုတ်တဲ့ ထကြားလူတွေလိုပဲ ချဉ်းကပ်ခွင့်၊ ပြုခွင့်၊ နာယူကျင့်သုံးခွင့် အပြည့်အဝရှိပါတယ်။

အနုပညာလောကမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တခြားလောကမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ကောင်းတဲ့သူရှိသလို ဆိုးတဲ့သူလည်း ရှိတာပါပဲ။ စင်းလုံးချော ကောင်းတဲ့သူရယ်လို့ မရှိသလို စင်းလုံးကြမ်း ဆိုးတဲ့သူရယ်လို့လည်း မရှိပါဘူး။

လူတစ်ယောက်တည်းမှာကို အကောင်းအဆိုး ခွဲခွဲနဲ့ နေတာပါ။ ဆိုးသူတွေ ကောင်းခွင့်မရှိတော့ဘူးလား။ ဆိုးကွက်တွေကို ဖျောက်ဖျက်ပြီး ကောင်းကွက်တွေနဲ့ အစားထိုးခွင့် မရှိတော့ဘူးလား။

မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ သာသနာတော်ဟာ ဆိုးသူတွေကို ကောင်းခွင့်ပေးပြီး ကောင်းသူတွေကို ကောင်းသထက် ကောင်းခွင့်ပေးထားတဲ့ မွန်မွန်မြတ်မြတ် သာသနာတော်ကြီး ဆိုတာကို လုံးဝမမေ့စေချင်ပါဘူး။ လူ့အလွှာတစ်ခုခုရဲ့ မူပိုင် သာသနာမဟုတ်ဘူးဆိုတာကို အမြဲသတိချပ်စေချင်ပါတယ်။ သာသနာက မူပိုင်မဟုတ်သလို သာသနာ့ဝန်ထမ်း ရှင်ရဟန်းတွေကလည်း ဘယ်သူတစ်ဦးတစ်ယောက်ရဲ့ မူပိုင်မဟုတ်ပါဘူး။ အားလုံးနဲ့ သက်ဆိုင်တဲ့ အများဆိုင်၊ ဘုံဆိုင်တွေပါ။

ဝိသာခါမြေးငယ်လေးရဲ့ အချိန်မီ ရှင်ရဟန်းပြုခွင့်မရလို့ သဒ္ဓါတရား ပျောက်ကွယ်ဆုံးရှုံးသွားပုံကိုလည်း သင်ခန်းစာ ယူသင့်ပါတယ်။ ဒကာစိုးသူ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်အလုပ်ဆိုတာ လုပ်ချင်စိတ် ထက်ထက်သန်သန်ရှိတုန်း မြန်မြန်သွက်သွက် ထလုပ်လိုက်မှ ထမြောက်အောင်မြင်တတ်ပါတယ်။ အကြောင်းတစ်ခုခုပြုပြီး အချိန်ဆွဲနေမယ်ဆိုရင် မလုပ်ဖြစ်တော့ဘဲ လွဲချော်သွားတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်က . . .

“ကောင်းမှုကုသိုလ်အလုပ်တွေကို မြန်မြန်ထက်ထက် ပြုလုပ်ကြပါ။ မိမိရဲ့စိတ်ကို မကောင်းမှု အကုသိုလ်တွေကနေ မြန်မြန်ထက်ထက် တားမြစ်လိုက်ကြပါ။ ကောင်းမှုကုသိုလ်အလုပ်တွေကို ဖြည်းဖြည်းနှေးနှေး လုပ်နေသူရဲ့စိတ်ဟာ မကောင်းမှုမှာပဲ မွေ့လျော်လျော်ပိုက်တတ်ပါတယ်” လို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

ဘယ်လောက်ကောင်းတဲ့ အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ်၊ ဆန့်ကျင်ဘက် အဖျက်သမားဆိုတာ ရှိတတ်စမြဲဖြစ်လို့ ဘယ်သူတွေ ဘယ်လိုပဲဖျက်ဖျက် ကိုယ်လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ အလုပ်ကောင်းတွေကို ဘာအကြောင်းကြောင့်မှ နောက်မဆုတ်ဘဲ မြန်မြန်ထက်ထက် သွက်သွက်လက်လက် လုပ်သွားဖို့ အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒီလိုလုပ်နိုင်သူဟာ လူပီသတဲ့လူဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓသာသနာနဲ့ တွေ့ရကျိုးနပ်ပါတယ်လို့။

သက်သတ်လွတ်ကုသိုလ်စိတ်

အရှင်ဘုရား . . .

သက်သတ်လွတ်စားခြင်းဖြင့် ကုသိုလ်ရနိုင် မရနိုင်နှင့် အသားစားခြင်းဖြင့် အကုသိုလ်ဖြစ်နိုင် မဖြစ်နိုင်တို့အား ခြေကြားပေးပါရန် ရှိသော လျှောက်ထားအပ်ပါသည် ဘုရား

ဗိုလ်မှူးမျိုးဦး၊ ရန်ကုန်မြို့

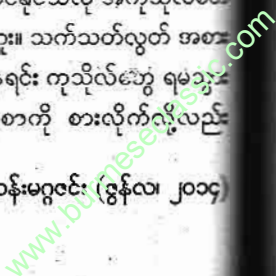
ဒကာ မျိုးဦးရေ . . .

မြတ်စွာဘုရားရှင်က ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်ကြီးမှာ ‘အစားအစာကလည်း လူတစ်ယောက်ကို ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် သို့မဟုတ် အကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ်’ လို့ ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။ ‘ဥပနိဿယပစ္စယော’ ဆိုတဲ့ ပဋ္ဌာန်းပစ္စည်းရဲ့ အဖွင့်မှာပါ။ ဥပနိဿယပစ္စယသတ္တိ (အားကြီးသော မှီရာအကြောင်း တရားစွမ်းအင်)နဲ့ ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

အစားအစာတစ်ခုကြောင့် လူတစ်ယောက်မှာကုသိုလ်စိတ်လည်း ဖြစ်နိုင်သလို အကုသိုလ်စိတ်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းပြီး စားရင် ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်နိုင်ပြီး၊ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းပြီး စားရင် အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

အစားအစာသက်သက်ကြောင့် ကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ အစားအစာကို စားသုံးသူနဲ့ နှလုံးသွင်းကြောင့်သာ ကုသိုလ်စိတ်၊ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ရတာပါ။

အစားအစာကတော့ သူချည်းသက်သက် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်အောင်လည်း မစွမ်းဆောင်နိုင်သလို အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်အောင်လည်း မစန့်တီးနိုင်ပါဘူး။ သက်သတ်လွတ် အစားအစာကို စားလိုက်လို့ အလိုလိုနေရင်း ကုသိုလ်စိတ် ရမသွားနိုင်သလို အသားငါး အစားအစာကို စားလိုက်လို့လည်း

အလကားနေရင်း အကုသိုလ်တွေ ဖြစ်မသွားနိုင်ပါဘူး။ အစား အစာဟာ အစားအစာပါပဲ။ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဟာ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ပါပဲ။ တခြားစီပါ။ တိုက်ရိုက်ပတ်သက် ခြင်း မရှိပါဘူး။

အစားအစာက ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်အောင် ကျေးဇူးပြုနိုင်တယ် ဆိုတာက အစားအစာကို စားသုံးနေသူရဲ့ စားသုံးနေဆဲမှာ ဖြစ်နေတဲ့ စိတ်အခြေအနေရယ်၊ အစားအစာ တို့ စားသုံးပြီးနောက် စားသုံးသူမှာ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ရုပ်ပိုင်း ဆိုင်ရာ အကျိုးသက်ရောက်မှုရယ်၊ အဲဒီရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အကျိုး သက်ရောက်မှုကို အခြေခံတဲ့ နောက်ဆက်တွဲလုပ်ရပ်တွေ ရယ်ကို ရည်ရွယ်ပြီး ပြောတာပါ။ အစားအစာ ရွေးချယ်မှု သက်သက်ကြောင့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ ပြော ဘာမဟုတ်ပါဘူး။

သက်သတ်လွတ်ပဲစားစား၊ သက်သတ်မလွတ်ဘဲ စား စား၊ ဘာဝနာတစ်ခုခု ပွားရင်း စားရင် ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပြီး ကုသိုလ်ရပါတယ်။ ဘာဝနာတစ်ခုခုပွားရင်း စားနေသူရဲ့ သန္တာန်မှာ စားနေဆဲ အစားအစာနဲ့ပတ်သက်ပြီး 'ကောင်း သိုက်တာ' ဆိုတဲ့ လောဘ၊ 'မကောင်းဘူး' ဆိုတဲ့ ဒေါသ ဖြစ်ခွင့် မရတဲ့အတွက် အကုသိုလ်စိတ် ကင်းရှင်းနေပါတယ်။ မိမိပွားတဲ့ ဘာဝနာနဲ့ လိုက်လျောညီထွေတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ် နေတဲ့အတွက် အစာစားရင်း ကုသိုလ်ရနေပါတယ်။

သက်သတ်လွတ်ပဲစားစား၊ သက်သတ်မလွတ်ဘဲစား စား လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ကိလေသာတွေနဲ့ စားနေရင် အစာ စားရင်း အကုသိုလ်စိတ်တွေဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်တရားတွေ တိုး ပွားနေပါတယ်။

ကိုယ်စားနေဆဲ အစားအစာနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လောဘ၊ ဒေါသပဲဖြစ်ဖြစ်၊ အစာစားရင်း သူများအကြောင်း၊ တခြား အကြောင်း တွေးလို့ဖြစ်လာတဲ့ လောဘ၊ ဒေါသပဲဖြစ်ဖြစ်၊ လောဘ၊ ဒေါသမှန်သမျှ အကုသိုလ်တွေချည်းပါပဲ။

လူတစ်ယောက် သက်သတ်လွတ် အစားအစာတစ်ခု ဆို စားနေတယ်ဆိုပါစို့။

"ဟယ်... အသားတုဟင်းလေးက ရှယ်ပဲ၊ အသား ဟင်း အစစ်နဲ့တောင် မလဲနိုင်ဘူး၊ ကောင်းလိုက်တာ" ဆိုရင် သက်သတ်လွတ်စားရင်း လောဘကိလေသာနဲ့ အကုသိုလ် စိတ်တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

"ဟွန်း... ဒီနေ့ သက်သတ်လွတ်စားမှန်း သိရက်နဲ့ ကောင်းကောင်းချက်မထားဘူး၊ တစ်ခါလာ ကန်စွန်း မှုတ် တစ်ခါလာ ပဲပင်ပေါက်၊ သိပ်စိတ်ညစ်တာပဲ" ဆိုရင် သက်သတ်လွတ်စားရင်း ဒေါသကိလေသာနဲ့ အကုသိုလ်စိတ် တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

"ဟင်း ဟင်း... ငါမို့လို့ သက်သတ်လွတ်စားနိုင်တာ၊ အစာအောင်တွေ ဟိုကောင်မတွေ ငါ့လို သက်သတ်လွတ်စား

နိုင်တာ မဟုတ်ဘူး" ဆိုရင် သက်သတ်လွတ်စားရင်း မာန ကိလေသာနဲ့ အကုသိုလ်စိတ်တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

"သက်သတ်လွတ်စားမှ မေတ္တာသမား၊ သက်သတ် လွတ်စားတာ ကုသိုလ်ရတယ်၊ ငါတော့ ဒီနေ့ သက်သတ် လွတ်စားလို့ ကုသိုလ်တွေ တော်တော်ရသွားပြီ" ဆိုရင် သက် သတ်လွတ်စားရင်း ဒိဋ္ဌိကိလေသာနဲ့ အကုသိုလ်စိတ်တွေ ဖြစ် နေပါတယ်။

ဒါက အစားအစာနဲ့ တိုက်ရိုက်ပတ်သက်တဲ့အကုသိုလ် စိတ်တွေပါ။ သက်သတ်လွတ်အစားအစာကို စားနေရင်း သူ များအကြောင်းတွေးပြီး လောဘ၊ ဒေါသဖြစ်နေမယ်။ တခြား အကြောင်းတွေးပြီး ကုသော မစ္ဆရိယဖြစ်နေမယ်ဆိုရင်လည်း သက်သတ်လွတ်စားရင်း အကုသိုလ်စိတ်တွေ တိုးပွားနေတာ ပါပဲ။

သက်သတ်လွတ် အစားအစာကို စားလိုက်ရုံနဲ့ လူတစ် ယောက်ဟာ အလိုလိုနေရင်း ကုသိုလ်ရမသွားပါဘူး။ ကုသိုလ် စိတ်နဲ့စားမှ ကုသိုလ်ရနိုင်ပါတယ်။ ကုသိုလ်စိတ်ကလည်း သက်သတ်လွတ်အစားအစာကြောင့် မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ဘာဝနာ တစ်ခုခု ပွားများခြင်း၊ လောဘ၊ ဒေါသ စတဲ့ ကိလေသာ မဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်ပဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

"သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ အလုပ်ဟာ ကုသိုလ်အလုပ် ပဲ"၊ "သက်သတ်လွတ်စားရင် ကုသိုလ်ရတယ်" လို့ ယူဆရင် အဲဒီအယူအဆဟာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (မှားယွင်းတဲ့အမြင်)ပါပဲ။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ သက်သတ်လွတ်စားရုံသက်သက်နဲ့ ကုသိုလ်မရ နိုင်လို့ပါ။ သက်သတ်လွတ် အစားအစာ စားသုံးသူကို အလို အလျောက် ကုသိုလ်မပေးနိုင်လို့ပါ။

သက်သတ်လွတ်အစားအစာ စားရုံနဲ့ ကုသိုလ်ရတယ် ဆိုရင် သက်သတ်လွတ် မစားတဲ့သူတွေ အစာစားပြီး အချို့ တည်းတဲ့ အနေနဲ့ ငှက်ပျောသီး၊ သရက်သီး စားနေတဲ့အချိန် မှာလည်း ကုသိုလ်ရနေမှာပေါ့။ အရက်သမားတွေ အရက် သောက်နေရင်း အာလူးကြော်၊ မြေပဲလှော် မြည်းနေတဲ့အချိန် မှာလည်း ကုသိုလ်ရနေမှာပေါ့။ အဲဒါတွေအားလုံး သက်သတ် လွတ်အစားအစာတွေပဲ မဟုတ်လား။

သူငယ်ချင်းငါးယောက် ထမင်းဝိုင်းဖွဲ့စားကြတယ် ဆို ပါစို့။ တစ်ယောက်က သက်သတ်လွတ်သမား ကျန်လေး ယောက်က အစုံစားသမား။ သက်သတ်လွတ်သမားက အသီး အရွက်တွေပဲ စားတယ်၊ အစုံစားသမားတွေက အသီးအရွက် ရော၊ သားငါးတွေရော စားကြတယ်။ ရောက်တတ်ရာရာ ဟိုအကြောင်းပြော ဒီအကြောင်းပြောရင်း တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် စကြ နောက်ကြနဲ့ တပျော်တပါး စားကြတယ်။

ဟင်းချင်းတော့ မတူကြဘူး။ စိတ်ဖြစ်နေပုံချင်းတော့ တူကြတယ်။ စကြ နောက်ကြ ပြောကြ ဆိုကြနဲ့ တပျော်တပါး စားနေကြတာဆိုတော့ သူငယ်ချင်းငါးယောက်လုံး အပျော်

စိတ်တွေ လောဘစိတ်တွေ ဖြစ်နေကြတာပေါ့။ ကဲ၊ သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ သူငယ်ချင်း ကုသိုလ်ရကောလား၊ အစုံစားတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲ ကွက်ပြီး အကုသိုလ်ဖြစ်ကောလား။ မဟုတ်ဘူးနော်၊ အားလုံး အတူတူပဲ။

အကုသိုလ်အကြောင်းတွေပြောရင်း အကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့ စားရင် သူငယ်ချင်းငါးယောက်လုံး အကုသိုလ် အတူတူဖြစ်ပါတယ်။ ကုသိုလ်အကြောင်းတွေပြောရင်း ကုသိုလ်စိတ်တွေနဲ့စားရင် သူငယ်ချင်းငါးယောက်လုံး ကုသိုလ်အတူတူဖြစ်ပါတယ်။ သက်သတ်လွတ်သမားက အစုံစားသမားတွေထက် ခေါင်းတစ်လုံးပိုမြင့်ပြီး ကုသိုလ်ပိုမရသလို အစုံစားသမားတွေကလည်း သက်သတ်လွတ်သမားအောက် ခေါင်းတစ်လုံးပိုနိမ့်ပြီး အကုသိုလ်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။

အစားအစာ မကူပေမယ့် စိတ်ချင်းတူရင် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်ပုံချင်း ဒေတူတူပါပဲ။ အစားအစာ တူပေမယ့် စိတ်ချင်းမတူရင် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်ပုံချင်း ကွဲပြားပါတယ်။ အစားအစာက အဓိကမကျဘဲ စိတ်က အဓိကကျပါတယ်။ ဘာပဲစားစား ကုသိုလ်စိတ်နဲ့စားရင် ကုသိုလ်ဖြစ်ပြီး အကုသိုလ်စိတ်နဲ့စားရင် အကုသိုလ်ဖြစ်ပါကယ်။

သက်သတ်လွတ်စားရုံနဲ့ ကုသိုလ်မရဘူးဆိုတာကို အမေး၊ အဖြေ ပုံစံလေးနဲ့ တစ်မျိုးပြောကြည့်ရအောင်ပါ။

“သက်သတ်လွတ်စားတာနဲ့ အသားငါးစားတာ ဘာစားတာက ကုသိုလ်ရလဲ”

“သက်သတ်လွတ်စားတာက ကုသိုလ်ရတာပေါ့”

“ကောင်းပြီ ဒါဆို ထပ်မေးမယ်၊ လိမ္မော်သီးစားတဲ့သူနဲ့ ပန်းသီးစားတဲ့သူ ဘယ်သူကုသိုလ်ရလဲ”

“ဘယ်သူမှ ကုသိုလ်မရဘူး”

“ဟင်... ခုနပြောတော့ သက်သတ်လွတ်စားတာ ကုသိုလ်ရတယ်ဆို၊ လိမ္မော်သီးရော ပန်းသီးရော သက်သတ်လွတ်တွေပဲ မဟုတ်လား၊ သက်သတ်လွတ်စားတာ ကုသိုလ်ရတမ်းဆိုရင် လိမ္မော်သီးစားသူရော ပန်းသီးစားသူပါ နှစ်ယောက်လုံး ကုသိုလ်ရနေမှာပေါ့”

“ဟဲ ဟဲ... ဒါကတော့”

“ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်ပါတယ်နော်”

သက်သတ်လွတ်စားရုံနဲ့ ကုသိုလ်မရနိုင်သလို အသားငါးစားရုံနဲ့လည်း အကုသိုလ်မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ အသားငါးစားရုံနဲ့ အကုသိုလ်ဖြစ်တယ်လို့ ယူဆရင် မြတ်စွာဘုရားရှင်ကိုလည်း အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်သေးတယ်လို့ စွပ်စွဲရာရောက်ပါတယ်။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်က အသားငါးကို ဘုဉ်းပေးတော်မူလို့ပါပဲ။ အသားငါးဘုဉ်းပေးပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ယန္တရန်မှာ အကုသိုလ်စိတ် လုံးဝမဖြစ်တော့ပါဘူး။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်စေနိုင်တဲ့ ကိလေသာတွေကို အရဟတ္တမဂ်နဲ့ အကြွင်းမဲ့ပယ်သတ်ထားပြီး ဖြစ်လို့ပါ။

ဒါကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် “အစားအစာကြောင့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ကိလေသာ ပယ်ခြင်း၊ မပယ်ခြင်းကြောင့်သာ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ဖြစ်တာ” ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်။ ကိလေသာပယ်ဖို့ကိုတော့ မကြိုးစားဘဲ အစားအစာပယ်ဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားနေမယ်ဆိုရင်တော့ လိမ်းမှားလျှောက်နေတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် စခန်းမှန်၊ ပန်းတိုင်မှန်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မရောက်နိုင်တော့ပါဘူး။

ကုသိုလ်ရတယ်အထင်နဲ့ သက်သတ်လွတ်စားနေသူတွေကို မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ‘အတော်ဝဋ်ကြီးတဲ့ သူတွေပဲ’ လို့ ကရုဏာသက်တော်မဲ့ခဲ့ဖူးသလို ဓမ္မဒူတဆရာတော်ကြီးကလည်း “ဝဋ်ကြွေးရှိလို့ အငတ်ခံနေကြတာ” လို့ သနားတော်မူခဲ့ဖူးပါတယ်။ သက်သတ်လွတ်စားသူတိုင်းကို ရည်ရွယ်ပြီး မိန့်တော်မူကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကုသိုလ်ရတယ်အထင်၊ ကံကောင်းလိမ့်မယ်အထင်နဲ့ သက်သတ်လွတ်စားနေကြသူတွေကိုသာ ရည်ရွယ်ပြီး မိန့်တော်မူကြတာပါ။

ဒကာမျိုးဦးရေ . . .

စာနယ်ဇင်းတွေထဲက အနုပညာရှင်များရဲ့အင်တာဗျူးအမေး အဖြေတွေမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြင်ပလောကမှာ မိတ်ဆွေအချင်းချင်း တွေ့ဆုံလို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မေးကြပြောကြတဲ့အခါမှာပဲဖြစ်ဖြစ်. . .

“ဘာသာရေးအနေနဲ့ ဘာတွေလုပ်ဖြစ်လဲ”

ဆိုတဲ့မေးခွန်းကို . . .

“မွေးနေ့တိုင်း သက်သတ်လွတ် စားဖြစ်ပါတယ်”

“ဝါတွင်းသုံးလတိုင်း သက်သတ်လွတ် စားပါတယ်”

လို့ မြေကြားကြတာကို မကြာခဏ ဖတ်ဖူး ကြားဖူးပါတယ်။ တကယ်တော့ သက်သတ်လွတ်စားတာဟာ ဘာသာရေးအလုပ် မဟုတ်ပါဘူး။ တခြားဘာသာရေးတွေရဲ့ အလုပ်တော့ ဟုတ်ချင်ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာရေးရဲ့ အလုပ်ကတော့ လုံးဝမဟုတ်ပါဘူး။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ရကြောင်း အလုပ်တွေထဲမှာ သက်သတ်လွတ်စားတဲ့အလုပ် လုံးဝမပါပါဘူး။ “သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ အလုပ်ဟာ ကုသိုလ်အလုပ်လို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားမထားဘူး” လို့ ဆိုလိုပါတယ်။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တစ်ယောက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တဲ့ ကုသိုလ်ရကြောင်း အလုပ်တွေက ဆယ်မျိုးရှိပါတယ်။ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လှူဒါန်းခြင်း ဒါနအလုပ်၊ ကိုယ်နှုတ်လွန်ကျမှုကို စောင့်ထိန်းခြင်း သီလအလုပ်၊ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်ပွားထုံခြင်း ဘာဝနာအလုပ်၊ အသက်သိက္ခာ ဂုဏ်ဝါကြီးသူကို ရိုသေခြင်း အပစာယနအလုပ်၊ ကုသိုလ်ကိစ္စ ကူညီလှူဆောင်ခြင်း ဝေယျာဝစ္စအလုပ်၊ ကိုယ့်ကုသိုလ် သူတစ်ပါး မျှဝေခြင်း ပတ္တိဒါနအလုပ်၊ သူတစ်ပါးကုသိုလ် အိုယံဝမ်း

မြောက်ခြင်း ပတ္တာနုမောဒနာအလုပ်၊ သူတော်ကောင်းတရား နာကြားခြင်း ဓမ္မသဝနအလုပ်၊ သူတော်ကောင်းတရား ဟောပြောခြင်း ဓမ္မဒေသနာအလုပ်နဲ့ အယူအမြင် ဖြောင့်မှန် ခြင်း ဒိဋ္ဌိဇနကမ္မအလုပ်တို့ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအလုပ် ဆယ်မျိုးကို “ပုညကြိယဝတ္ထုဆယ်ပါး” လို့ ခေါ်ပါတယ်။ “ကုသိုလ်လိုလားသူတိုင်း ပြုသင့်ပြုထိုက်တဲ့ ချမ်းသာစီးပွားတွေရဲ့ တည်ရာဆယ်ပါး” လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ လိုရင်းကတော့ “ကုသိုလ်ရကြောင်း အလုပ်ဆယ်မျိုး” ပေါ့။ အဲဒီအလုပ် ဆယ်မျိုးထဲက ဘယ်အလုပ်ကိုပဲ လုပ်လုပ် တုသိုလ်ရနိုင်ပါတယ်။

တကယ်လို့ သက်သတ်လွတ်စားတဲ့ အလုပ်ဟာ တုသိုလ်ရကြောင်းအလုပ်၊ ကုသိုလ်ရစေနိုင်တဲ့အလုပ်ဆိုရင် ဗုညကြိယဝတ္ထုတွေထဲမှာ တစ်ပါးအဖြစ် မြတ်စွာဘုရား ထည့် သွင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့မှာပါ။ သက်သတ်လွတ်စားရုံနဲ့ တုသိုလ်မရနိုင်လို့ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တာကို အထူးသတိပြုရပါမယ်။

တစ်ခေတ်တစ်ခါတုန်းက ရဟန္တာလို့ ထင်ရှားကျော် ကြားခဲ့တဲ့ “ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ” ဟာ သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ဘုန်းတော် ကြီးနဲ့ အတူနေပြီး ဘုန်းတော်ကြီးလိုပဲ သက်သတ်လွတ်စား ဝါမယ်လို့ လျှောက်ထားလာတဲ့ ရဟန်းတော်တစ်ပါးကို ဆရာ တော်ကြီးက . . .

“တို့များ သက်သတ်လွတ်စားနေတာကို ကုသိုလ်ဖြစ် တွင်နေတယ်လို့များ မထင်လိုက်ပါနဲ့ကွယ်၊ သွားနာသက်သာ လို့ စားနေတာပါ” လို့ ရိုးရိုးရှင်းရှင်း မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ဖူးပါ တယ်။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းကို ကုသိုလ်ကျင့်စဉ်တစ်ခု၊ သူတော်ကောင်းကျင့်စဉ်တစ်ခုလို့ မှားယွင်းစွာ ထင်မှတ်ယူဆ သွားမှာစိုးလို့ ဆရာတော်ကြီးက ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မိန့်ကြား တော်မူလိုက်တာပါ။

မှန်ပါတယ်။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းဟာ ကုသိုလ် ကျင့်စဉ်တစ်ခု မဟုတ်သလို သူတော်ကောင်းကျင့်စဉ်တစ်ခု ထည်း မဟုတ်ပါဘူး။ သက်သတ်လွတ်စားခြင်းကြောင့် တုသိုလ်လည်း ရမသွားနိုင်သလို သူတော်ကောင်းလည်း ဖြစ် မသွားနိုင်ပါဘူး။

အတိတ်သာသနာဝင်မှာရော ပစ္စုပ္ပန်သာသနာဝင်မှာ မှာ သက်သတ်လွတ်ဘုဉ်းပေးတဲ့ ဆရာတော်ကြီးတွေ ရှိကြပါ တယ်။ သူတို့ဟာ “ကုသိုလ်ရတယ်” ဆိုတဲ့ ခံယူချက်နဲ့ သက် သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးကြတာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့မှာ ဖြစ်ခဲ့ တဲ့ ဖြစ်နေတဲ့ အနာရောဂါတွေက အသားငါးနဲ့ မတည့်လို့၊ သူတို့ရဲ့ကျန်းမာရေးက အသီးအရွက်နဲ့မှ အဆင်ပြေလို့ အနာ ရောဂါနဲ့ ကျန်းမာရေးကို ဝဲပြီး သက်သတ်လွတ် ဘုဉ်းပေးတော် မူကြတာပါ။

လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ခန္ဓာကိုယ်သွေးသား တည်ဆောက်ပုံချင်း မတူညီကြတဲ့အတွက် ခန္ဓာကိုယ်က တောင်းဆိုတဲ့ အာဟာရလိုအပ်ချက်ချင်းလည်း တစ်ယောက် နဲ့တစ်ယောက် မတူညီကြပါဘူး။ တချို့က အသီးအရွက် လောက်ပဲ စားရုံနဲ့ အာဟာရမျှတပြီး ကျန်းမာကြသလို တချို့ ကတော့ အသီးအရွက်ရော အသားငါးပါအစုံစားမှ အာဟာရ မျှတပြီး ကျန်းမာကြပါတယ်။

အသီးအရွက်စားရုံနဲ့ ကျန်းမာရေးအဆင်ပြေတဲ့သူ တွေက အသီးအရွက်ပဲစားပြီး “သက်သတ်လွတ်သမားဘဝ” ခံယူပိုင်ခွင့်ရှိသလို အစုံစားမှ ကျန်းမာရေး အဆင်ပြေတဲ့သူ ကလည်း အစုံစားပြီး “အစုံစားသမားဘဝ” ခံယူပိုင်ခွင့် ရှိပါ တယ်။ လူသားတိုင်းမှာ ကိုယ်စားလိုတဲ့ အစားအစာကို လွတ် လပ်စွာ ရွေးချယ်ပိုင်ခွင့်ရှိပါတယ်။ ကိုယ်ကြိုက်ရာ ကိုယ်စား တာ လူ့သဘာဝပဲ မဟုတ်လား။

ဘယ်အစားအစာကိုပဲ ရွေးချယ်ရွေးချယ် အာဟာရ မျှတပြီး အနာရောဂါကင်းရှင်းဖို့ ကျန်းမာဖို့က အဓိကပါပဲ။ ကျန်းမာမှ အလုပ်လုပ်နိုင်မယ် မဟုတ်လား။ ကျန်းမာတဲ့ခန္ဓာ ကိုယ်နဲ့ ကုသိုလ်အလုပ် လုပ်ရင် တုသိုလ်တရား တိုးပွားပြီး အကုသိုလ်အလုပ် လုပ်ရင် အကုသိုလ်တရား တိုးပွားပါလိမ့် မယ်။ ဒါကိုရည်ရွယ်ပြီးတော့ပဲ မြတ်စွာဘုရားရှင်က “အစား အစာက ကုသိုလ် သို့မဟုတ် အကုသိုလ်ဖြစ်အောင် ကျေးဇူး ပြုတယ်” လို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့တာပါ။ အစားအစာသက် သက်ကြောင့် ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ် ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုလိုတာ မဟုတ်ပါဘူး။

လူစိတ်ဆိုတာကလည်း သိပ်ဆန်းကြယ်ပါတယ်။ (ဆန်းကြယ်လို့လည်း စိတ်လို့ခေါ်တာပါ။ စိတ် = စိတ္တ = ဆန်းကြယ်သောအရာ) တချို့က သက်သတ်လွတ်စားမှ ကုသိုလ်စိတ်မွေးနိုင်ပြီး ကုသိုလ်အလုပ် လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ကုသိုလ်စိတ်တိုင်းကိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ တချို့ ကုသိုလ်စိတ် တွေကိုပါ။

ရက်အကန့်အသတ်နဲ့ သက်သတ်လွတ်စားနေတဲ့ လူငယ်ဒကာတစ်ယောက်ကို “သက်သတ်လွတ်စားတာ ဘာ အကျိုးထူးလဲလို့” မေးကြည့်တော့ . . .

“သက်သတ်လွတ်စားတာ ငါးပါးသီလ လုံတယ်၊ ငါ သက်သတ်လွတ်စားနေတယ်ဆိုတဲ့ အသိနဲ့ ခြင်္ကေအစ မရှိက် ဖြစ်တော့ဘူး။ စကားကိုလည်း လိမ်ညာပြီး မပြောဖြစ်တော့ ဘူး၊ အထူးသဖြင့် အရက်၊ ဘီယာ လုံးဝမသောက်ဖြစ်တော့ ဘူး၊ အသားငါးစားခွင့် မရတော့ အမြည်းမကောင်းတော့လို့ ဟဲ ဟဲ . . .” လို့ ရယ်ရယ်မောမော ပြန်ဖြေခဲ့ပါတယ်။

(ဆက်ရန်)

□ အရင်ဆန္ဒခံက

တကယ်ပါပဲ လောကကြီးများ ဆန်းကြယ်လိုက်ပုံက ကိုယ်တွေ့သာ မဟုတ်ရင် တချို့ဖြစ်ရပ်တွေဟာ ယုံနိုင်စရာတောင်မရှိပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ လောကဓံမှာ ကျင်လည်နေကြရတဲ့ ကံကြမ္မာရဲ့ သားကောင်များဖြစ်ကြတဲ့ လူတွေရဲ့ ဖြစ်ရပ်တွေကတော့ မယုံဘူးဆိုရင် မကြုံသေးလို့သာ ပြောရမှာပါပဲရှင်။

လောကဓံအတွင်းမှာ ကံကြမ္မာရဲ့ သားကောင် တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ကျွန်မရဲ့ အကြောင်းကတော့ ယုံတာ မယုံတာထက် ထူးဆန်းလွန်းလို့၊ နောက်ပြီး သင်ခန်းစာယူစရာဖြစ်တာမို့လဲ ကျွန်မရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်နဲ့ ခံစားချက်ကို ရင်ဖွင့်ပြပါရစေ။ ကျွန်မ နာမည် ပန်းဝတ်မှုန်ပါ။ ကျွန်မတို့က ဧရာဝတီတိုင်း ဒေသကြီး လပွတ္တာခရိုင် လပွတ္တာမြို့ရဲ့ ရွှေးမြစ်ကမ်းဘေး ရပ်ကွက်တစ်ခုဖြစ်တဲ့ (၈) ရပ်ကွက်မှာ နေကြပါတယ်။ ဆင်းရဲသား လက်လုပ်လက်စား အများစုနေကြတဲ့

www.burmeseclassic.com

ရပ်ကွက်ဖြစ်လို့ လူနေအိမ်ခြေကလည်း ထူထပ်လှတယ်။ မြို့စွန်ရပ်ကွက်ဆို သော်လည်း တောနေ တောစရိုက်လို ခင်မင်ရာ ရင်းနှီးရာ ဆွေမျိုးသားချင်း များလို့ ထဲထဲဝင်ဝင် စပ်စပ်စုစု နေကြ ပါတယ်။

ကျွန်မ အဖေက ကျွန်မ အရွယ် ရောက်ခင်မှာ ရောဂါတစ်ခုနဲ့ ဆုံးပါး

သွားခဲ့ပါတယ်။ အဖေက ရပ်ကွက်ထဲ ဆန်စက်တစ်ခုမှာ အလုပ်ကြမ်းသမား ဘဝနဲ့ ကျွန်မတို့မိသားစုသုံးယောက်ကို ရှာဖွေကျွေးမွေးလာခဲ့သူပါ။ အဖေက ရပ်ကွက်ထဲမှာပဲ မုန့်ပဲသရေစာလေး တွေကို လှည့်လည်ရောင်းချပါတယ်။

မိသားစု သုံးယောက်သာရှိတဲ့ ကျွန်မတို့ အိမ်ထောင်စုလေးဟာ သင့်

တင့်မျှတတဲ့ ဘဝနဲ့ ရပ်တည်နေနိုင်ကြ ပါတယ်။ အဖေက အလုပ်ကြမ်းသမား ဆိုတော့ ပင်ပန်းလို့ဆိုပြီး အသောက် အစားလေးတော့ရှိပါတယ်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုဟာ သာမန်အရပ်သားတွေမို့ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်လည်း မရှိကြပါဘူး။

ကျွန်မ ဆယ့်နှစ်နှစ်သမီးအရွယ် မှာ အဖေက မမျှော်လင့်ဘဲ ရောဂါ တစ်ခုနဲ့ ရုတ်တရက် ဆုံးပါးသွားလို့ ကျွန်မတို့သားအမိ အားကိုးရာမဲ့ခဲ့ကြ ရပါတယ်။

ကျွန်မ၏ အဖေက

ကျွန်မ၏ အဖေက

အမေကလည်း နဂိုကတည်းက
ခပ်အေးအေးသမား။

အဖေရှုစဉ်ကတော့ အိမ်ထောင်
ဦးစီးအဖေက ဦးဆောင်ရှာကျွေးနေ
တာမို့ ဘာပြဿနာမှ မရှိခဲ့ပါဘူး။
အမေဈေးရောင်းတယ် ဆိုတာကလည်း
အိမ်မှာနေရတာ ပျင်းလို့ဆိုပြီး မစွပ်
မပျက် ရောင်းတာပါ။

ခုအဖေလည်းဆုံးရော အမေ
ခမျာ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်းမသိဘဲ
ယောင်ချာချာဖြစ်နေတာပေါ့။ အသက်
ကလည်းလေးဆယ်တောင်မပြည့်သေး။
ဆင်းရဲပေမယ့် အမေက ရုပ်ရည်လေး
သနားကမားနဲ့ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်
ကလည်း ဖွံ့ဖြိုးတော့ မုဆိုးမဖြစ်သွားတဲ့
အမေကို တစ်ပင်လဲမူ တစ်ပင်ထူစေ
ချင်တဲ့သူတွေ ရှိလာတာပေါ့။

အစကတော့ အမေက ငြင်း
ဆန်နေပါသေးတယ်။ အရွယ်မရောက်
တရောက် ဖြစ်နေတဲ့ သမီးလေးတစ်
ယောက်ရှိနေတော့ ဟိုတွေး ဒီတွေးနဲ့
လက်မခံခဲ့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ဘဝရပ်တည်မှု စားဝတ်
နေရေး ပြဿနာက တစ်နေ့တခြား
ကျပ်တည်း ခက်ခဲလာတာနဲ့ ပတ်ဝန်း
ကျင် အသိုင်းအဝိုင်းတွေကလဲ ဝိုင်းဝန်း
တိုက်တွန်းနားချကြတာနဲ့ ခက်ခဲလှတဲ့
ဘဝရပ်တည်မှုကြောင့် အမေခမျာ
မျက်စိမှိတ်ပြီး တစ်အိုးတစ်အိမ် ထပ်မံ
ထူထောင်လိုက်ရပါတော့တယ်။

လက်လုပ်လက်စား သာမန်လူ
တန်းစားတွေမို့ အမေ နောက်ထပ်
ထူထောင်လိုက်တဲ့ အိမ်ထောင်ကလည်း
သာမန်လူပါပဲ။

ရပ်ကွက်ထဲက သူကလည်း
မုဆိုးဖို့ သားထောက်သမီးခံ မရှိဘဲ
တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယနေသူ။

အသောက်အစား လောဘ်
ကစား မရှိ။ ဟော့ဟော့ရမ်းရမ်း မရှိ။
အသက်ကလည်း အမေထက် ငါးနှစ်
လောက်ကြီးသူ။ အလုပ်ကတော့ သူ
ကိုယ်ပိုင်လှေတစ်စင်းနဲ့ ကွန်ပစ်တန်းချ

ရေလုပ်ငန်းလုပ်စားသူဆိုတော့ အမေနဲ့
အကြောင်းပါပြီး အိမ်ထောင်ဦးစီးအဖြစ်
ကျွန်မတို့သားအမိကို လုံလောက်အောင်
ကျွေးမွေးနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

အနေအေးပြီး စကားလည်းနည်း
တယ်။ အစက ရောက်ခါစဆိုတော့
ကျွန်မလည်း ခပ်စိမ်းစိမ်းနေပါတယ်။
အမေ့နောက်အိမ်ထောင် ပထွေးကြီးက
ကျွန်မကို ချစ်ပုံရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် မယားပါသမီးနဲ့
ပထွေးဆိုတာက ရောရောနှောနှော နေ
သင့်တာ မဟုတ်လို့ ကျွန်မက ခပ်ဖယ်
ဖယ်နေတာပါ။

ကျွန်မ ပထွေးကြီး နာမည်က
ဦးစံသိန်း ပါတဲ့။ တံငါသည်မို့ အစား
အသောက်ကတော့ မချို့ခဲ့ပါဘူး။ ဟင်း
စား ကျွေးစားကတော့ ပေါပေါများများ
စားကြရပါတယ်။

ပထွေးကြီးက ကြီးကြီးစားစား
ရှာတာကို အမေက ကျစ်ကျစ်လျစ်လျစ်
ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း စုစုဆောင်းဆောင်း
လုပ်တော့ မကြာခင်မှာပဲ ကျွန်မတို့
မိသားစု ချောင်ချောင်လည်လည် နေ
ထိုင်နိုင်လာပါတယ်။

ကျွန်မမှာလည်း ဘယ်တုန်းကမှ
မဆင်ခဲ့ရဘူးတဲ့ ရွှေနားကွင်းလေးတစ်ခု
ကျွန်မနားမှာ တဝင်းဝင်းနဲ့ ဝတ်နိုင်ခဲ့
ပါတယ်။ ဒါတောင် တချို့က ပထွေး
နော် သတိထား။ သိပ်အလိုလိုက်လာရင်
သတိနဲ့နေပါလို့ ပြောကြ ဆိုကြသေး
တယ်။ ကျွန်မလည်း ဒီလောက်မအပါ
ဘူး။ မြို့မှာနေတာပဲဟာ အကြားအမြင်
ပဟုသုတ ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် အများထင်သလို
အစဉ်အလာအတိုင်း ပထွေးနဲ့ မယား
ပါသမီး ဇာတ်လမ်းမျိုး ဖြစ်မလာနိုင်တာ
ကို ကျွန်မသာ အသိဆုံးပါပဲ။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ မရိုးသား
ဘူးဆိုတာ အခြေအနေပေါ်မှာ မူတည်
ပါတယ်။ သူကလည်း ကြောင်ချောင်း
ချောင်း၊ ကိုယ်ကလည်း ရေလာမြောင်း
ပေးဆိုရင်တော့ တစ်ဖက်ဖက်ကြောင့်

ဖြစ်ကြရတာပါပဲ။ ခု ကျွန်မ ပထွေးကြီး
ကတော့ အမေနဲ့ အကြောင်းပါတာ
အိမ်ထောင်သက် သုံးနှစ်လောက်ရနေ
ပြီး ကျွန်မတို့ တစ်အိမ်တည်းမှာ သုံးနှစ်
လောက် အတူတူ နေထိုင်လာကြတာ
စိတ်ယုတ်မာရှိသူဆိုရင် တစ်နေ့မဟုတ်
တစ်နေ့ တစ်ခုခုတော့ မူပျက်မှာပါပဲ။

ကျွန်မလည်း အမြဲသတိထားနေ
သူပဲဟာ။ ကျွန်မ ပထွေးကြီးကတော့ သူ
ဘာသာသူ ပုံမှန်ပါပဲ။ ထူးထူးခြားခြား
အန္တရာယ်ရှိမယ့် အရိပ်အယောင်မျိုး
မတွေ့ခဲ့ရပါဘူး။

အစက သူ့ကို ကျွန်မက ဦးကြီး
လို့ ခေါ်ခဲ့တယ်။ သူကတော့ ကျွန်မကို
အမေနဲ့ အိမ်ထောင်ကျကတည်းက
သမီးလို့ပဲ ခေါ်ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ပြီး
ကျွန်မကို ပေးစရာရှိရင်လည်း ဘယ်
တော့မှ တိုက်ရိုက်မပေးပါဘူး။ အမေက
နေပဲ ပေးပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ခါလည်း
လုံမလေးလို့ အညာလေးသံနဲ့ ခေါ်တတ်
ပါတယ်။

ပညာရေးကို အလယ်တန်း
အဆင့်နဲ့ပဲ ကျောင်းထွက်လိုက်ပါတယ်။
ဦးကြီးက ကျောင်းဆက်တက်ဖို့ အမေ
ကို ပြောပေမယ့် အရွယ်နဲ့ အတန်း
မမျှတော့တာမို့ ကျွန်မ ကျောင်းဆက်
မတက်တော့ပါဘူး။ အိမ်မှာပဲ အိမ်မှု
ကိစ္စတွေကို အမေအစား ဝင်လုပ်ပေးနေ
ပါတယ်။ အချက်အပြုတ် အလျှော်
အဖွပ်စတဲ့ အိမ်မှုကိစ္စတွေကို ကျွန်မ
တာဝန်ယူလိုက်တော့ အမေလည်း နား
နားနေနေ နေနိုင်တာပေါ့။

ကျွန်မတို့ အရပ်ဓလေ့အရ
အားလပ်တဲ့အချိန်တွေမှာ ကျားပိုက်
အငှားထိုးရင်း အပိုင်ငွေလေးလည်းရ
ကျွန်မလည်း အဝတ်အစားဖိုးရအောင်
လုပ်တာကို ဦးကြီးက မလုပ်စေချင်ပါ
ဘူး။ ကျွန်မကိုတော့ ဘာမှမပြောဘဲ
အမေကိုသာ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြော
တယ်လို့ သိရပါတယ်။ အဝတ်အထည်
ဆိုလည်း အများနည်းတူ လှလှပပ ဝတ်
ဆင်နိုင်တာကို တချို့က

“ဟင်း ပထွေးကတော့ လက် ယဉ်အောင် အကွက်ဆင်နေပြီ။ ဘယ် တော့ ပထွေးစာမိမလဲ” လို့ မနာလိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ကွယ်ရာမှာ အတင်းပြောကြ လေရဲ့။

ဘယ်သူတွေ ဘာပြောပြော ပြောကြပါစေ။ ကျွန်မတို့ အိမ်တွင်းရေး ကို ကျွန်မတို့ပဲ သိပါတယ်။ စေတနာနဲ့ ပြောတာ လုပ်တာဆိုရင် ဘယ်လို စေတနာလဲ စေတနာက နှစ်မျိုးရှိတယ် လေ။ စေတနာကောင်းနဲ့ မကောင်းတဲ့ စေတနာတဲ့။ စေတနာ ကောင်းရှိရင် စိတ်ကောင်း ရှိပါတယ်။ စေတနာ ကောင်း မဟုတ်ရင် စိတ်ကောင်း မရှိပါ ဘူး။ ဒါကြောင့်စေတနာမှာ အရောင် အဆင်း ရှိပါတယ်။

စေတနာကောင်းနဲ့ ပြောတာ လုပ်တာဆိုရင် အဲဒီအပြော အလုပ်မှာ အသံအမူအယာတွေဟာ ညင်သာပျော့ ပျောင်းနှူးညှိုး နှစ်သက်စရာ ကောင်း ပါတယ်။ စေတနာကောင်း စိတ်ကောင်း နဲ့ မဟုတ်ဘဲ ယုတ်မာကောက်ကျစ်တဲ့ စေတနာနဲ့ မကောင်းတဲ့စိတ်နဲ့ဆိုရင် အဲဒီအပြောအလုပ်မှာ ခက်ထန် တင်း မာမှုတွေနဲ့ မခံချင်စရာ နာကြည်းစရာ ကောင်းပါတယ်။

ပတ်ဝန်းကျင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုယ့် အိမ်တွင်းမှာဖြစ်ဖြစ် သတိထားကြည့် ရင် သိသာပါတယ်။ ကိုယ့်အကြောင်း ကို ကိုယ်သာ အသိဆုံးပါပဲ။ သူများ ပြောမှ သိတာဟာ ကိုယ်အသုံးမကျ လို့ပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်အကြောင်း သူများအားကိုးပြီး ဝေဒင်မေးကြ နတ် မေးကြ အကြားအမြင်မေးကြနဲ့ ကိုယ့် ရဲ့ ကံကြမ္မာပိုင်ရှင်ဟာ ကိုယ်ပဲဆိုတာ သတိမထားမိကြလို့ သူများအားကိုး ကြတာပေါ့။

အမှားဆိုတာကလည်း ပြင်လို့ ရတဲ့ အမှားနဲ့ ပြင်လို့မရတဲ့ အမှားဆို တာ ရှိပါတယ်။ ပြင်လို့ရတဲ့ အမှားက တော့ မသိနားမလည်လို့ မှားမိတာ

ဖြစ်ပြီး ပြင်လို့မရတဲ့ အမှားကတော့ မိုက်မဲလို့ မှားတာဖြစ်ပါတယ်။ ကျွန်မက စာတွေ အတော်ဖတ်ဖြစ်ပါတယ်။ စာ ဖတ်တဲ့ ဝါသနာပါ ပါတယ်။ ပိုက်ထိုးရင်း တောင်မှ လက်က ပိုက်ထိုး မျက်နှာက စာအုပ်ကို ပေါင်ပေါ်တင်ထားပြီး ဖတ် တာပါ။

ကျွန်မတို့လို ပိုက်ချည်ထိုးကြတဲ့ မိန်းကလေးတိုင်းလိုလို အဲဒီလို စာဖတ် နိုင်ကြပါတယ်။ ကျွမ်းကျင်ရာ လိမ္မာ ဖြစ်မှာပါ။ စာဖတ်တဲ့ ဗဟုသုတ အလေ့ အကျင့်က ‘အသိပညာကို မြင့်မားစေ တယ်လို့ ကျွန်မတို့ မြှိုခံစာရေးဆရာ တစ်ဦးဖြစ်တဲ့ ဆရာမိုးဟိန်းကျော်က ပြောပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စာသိနဲ့ လက်တွေ့ဆိုတာ တစ်ခါတစ်ရံဆန့်ကျင် ကွာခြားပါတယ်။ လောကဓံဘဝထဲက လူတွေမှာ ဆန္ဒ၊ ဒေါသ၊ ဘယ၊ မောဟ ဆိုတဲ့ ဂတိတရားလေးပါး ရှိကြတာမို့ ကိလေသာဝဋ်အတွင်းမှာ မလွတ်တင်း နိုင်နေကြသေးသူများပီပီ အမှားတွေ ရှိနေကြတာပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လူဆိုတာ လူ သဘာဝတော့ ရှိကြတာပါပဲ။ ကျွန်မ လည်း လူသားထဲက လူတစ်ယောက်မို့ လူသဘာဝအရ လူငယ်ပီပီ ဝတ်ဆင် လှပချင်တာပေါ့။ ထိုက်သင့်သလောက် လည်း ဝတ်နိုင်ဆင်နိုင်တော့ လှလှပပ လေး ဝတ်ဆင်တတ်တဲ့ ကျွန်မကို မြင် တတ်သူများက မြင်ကြပြီး ခင်ကြသူတွေ စိတ်ကူးယဉ်ကြသူတွေ ရှိလာပါတယ်။

အဲဒါကို ကျွန်မကိုယ်တိုင်လည်း သဘောကျ သာယာပါတယ်။ ရပ်ကွက် ထဲက စာအုပ်ဆိုင်၊ ဗီဒီယိုရုံ၊ ပိုက်ထိုးရုံ တွေမှာ ကျွန်မ အလှက မျက်နှာပန်းပွင့် လာပါတယ်။ အမေ့ဆီက အလှအပ တချို့ကို ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရထားတဲ့ ကျွန်မ အတွက် ကံကောင်းတာပေါ့။

အဲဒီကနေတစ်ဆင့် ရင်ခုန်ခံစား စရာလေးတွေက ကျွန်မဘဝကို ခံစား ချက်အသစ်တွေ ပေးတော့တာပဲ။ ရိတီ တီအပြော ချိုမြိန်တဲ့ စကားတွေက

ကျွန်မရဲ့ရင်ကို ခုန်စေပါတယ်။ ဒီတော့ အရွယ်ရောက်သူတိုင်း မကင်းနိုင်ကြတဲ့ အချစ်ရဲ့ သာယာချိုမြိန်မှုကို ကျွန်မ လည်း ဘယ်ကင်းနိုင်ပါ့မလဲလေ။

ဒါပေမယ့် သိတယ်မဟုတ်လား ကျွန်မက ခပ်ညှည့်မိန်းကလေး တစ် ယောက် မဟုတ်ပါဘူး။ အချစ်ကို နှလုံး သားနဲ့ ချစ်ပြီး ဘဝကို ဦးနှောက်နဲ့ ရွေးချယ်ခဲ့ပါတယ်။

ရပ်ကွက်ထဲကကော တံခြား ရပ်ကွက်ကပါ ကျွန်မကို မေတ္တာရကြ ချင်သူတွေထဲက အရည်အချင်းရော အရည်အသွေးပါ ပြည့်ဝတဲ့သူကိုကျွန်မ သေသေချာချာရွေးချယ် လိုက်ပါတယ်။

သူက ယောက်ျားပီသတဲ့ ရုပ် ရည်ရှိပြီး ခေတ်ပညာကတော့ အထက် တန်းအထိ သင်ယူဖူးတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာ ကိုယ်ပိုင်အတတ်ပညာရှိတယ်။

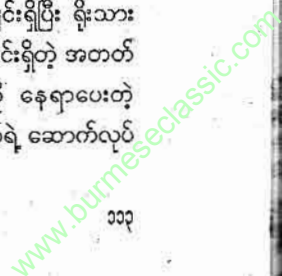
သူ့မိဘတွေက လက်သမား ဆရာ ပန်းရန်ဆရာကြီးဆိုတော့ သူက လည်း မိဘမျိုးရိုး အတတ်ပညာဖြစ်တဲ့ လက်သမားပညာနဲ့ ပန်းရန်ပညာမှာ သူ့အဖေရဲ့ လက်ထောက်ဆရာအဖြစ် အားကိုးရသူပါ။

မိဘ ပိုက်ဆံချမ်းသာ ရာထူး ဂုဏ်ထူးရှိတာနဲ့ ဘာမှ ကိုယ်ပိုင်အရည် အချင်းမရှိတဲ့ မော်ကြားနေသူတွေကို ကျွန်မ လုံးဝ အထင်မကြီးပါဘူး။

အဲဒီလူတွေဟာ ကိုယ်ပိုင်အရည် အချင်း ဘာမှမရှိလို့ ဘဝထဲရောက်တဲ့ အခါ အားကိုးလို့ မရပါဘူး။

သူ့နာမည်က ကိုအောင်ခိုင်မြင့် ပါတဲ့။ လူနဲ့ နာမည်နဲ့ လိုက်သူပါ။ ဘဝကို အောင်မြင် ခိုင်မာ မြင့်မား အောင် ကြိုးစားနေတဲ့ လူငယ်တစ် ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။

သူက တခြားမြို့ကပါ။ ကျွန်မတို့ မြို့မှာ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွေ လုပ်တော့ အရည်အချင်းရှိပြီး ရိုးသား ကြိုးစားတဲ့နာမည်ကောင်းရှိတဲ့ အတတ် ပညာရှင်လူငယ်များကို နေရာပေးတဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တစ်ယောက်ရဲ့ ဆောက်လုပ်

ရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုမှာ တာဝန်ခံခေါင်းဆောင်ငယ် တစ်ဦးအဖြစ် လာရောက်လုပ်ကိုင်ရင်း သူကလည်း စာဖတ်ဝါသနာပါသူမို့ သူ့နဲ့ ကျွန်မတို့ ကျွန်မတို့မြို့က ဆက်သွယ်ရေးနဲ့ ပြန်ကြားရေးဌာနက ဖွင့်လှစ်တဲ့ စာကြည့်တိုက်မှာ စာအုပ်ငှားကြရင်း မျက်လုံးချင်းဆုံ ရင်ခွန်ကြရာက ရင်းနှီးသွားကြတာပါပဲ။

မြို့နယ် ပြန်/ဆက်မျိုး မမစန္ဒာကြည်ကတောင် မရိုးသားတော့တဲ့ ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် စာကြည့်တိုက်မှာ ဆုံဖြစ်တဲ့ဖြစ်တာကိုကြည့်ပြီး မသိမသာ ပြုံးစေ လုပ်တာ ကျွန်မ သိပါတယ်။ သဘောကောင်းတဲ့ မမစန္ဒာကြည်နဲ့ စာဖတ်အားကောင်းတဲ့ ကျွန်မတို့ ခင်ခင်မင်မင် ရင်းရင်းနှီးနှီး ရှိပါတယ်။

မြင်ရာကခင် ခင်ရာကကြင် ဆိုသလို တွေ့ပါဆုံပါများ ရင်းနှီးပါများရာက ကိုအောင်ခိုင်မြင့်က ကျွန်မကို ချစ်ရေးဆိုလာပါတယ်။ ကျွန်မ သိပါတယ် တစ်နေ့ ဒါဖြစ်လာမယ်ဆိုတာ။ သဘာဝပဲလေ။

ကျွန်မလည်း ထုံးစံအတိုင်း နည်းနည်းတော့ မူရသေးတာပေါ့။ နောက်တော့လည်း ကျွန်မ နှလုံးသားမှာ သူ့ကို နေရာပေး ပိုင်စိုးခွင့်ပြုလိုက်ရပါတယ်။

ချစ်သူမရှိခင်က ဘဝအတွက် စိတ်ကူးယဉ်တယ်။ ချစ်သူရှိလာတော့ အချစ်အတွက် စိတ်ကူးယဉ်တယ်။ ဘဝအတွက် စိတ်ကူးယဉ်တာက ရင်ပူတယ်။

အချစ်အတွက် စိတ်ကူးယဉ်ရတာက ရင်ခွန်တယ်။ ကွာပါတယ်။ ချစ်သူရှိလာပြီဆိုတော့ အရင်ကထက် အသွားအလာ များလာတယ်။ ပိုပြီးလည်း လှအောင် ပြင်လာတယ်။ အိမ်မှာလည်း အယောင်ယောင် အလွဲလွဲတွေ အဖြစ်များလာတယ်။

အမေကတောင် “ဒီကောင်မလေး ခုတစ်လော ဘာဖြစ်နေတာလဲ” လို့ ပြောခံရပါတယ်။

ထူးခြားမှုကို ကိုယ်ကမသိပေမယ့် ကိုယ်နဲ့ တစ်အိမ်တည်း နေနေကြသူတွေက ရိပ်မိကြမှာပါ။

ကျွန်မ ပထွေးကြီးက ဘာမှတော့ မပြောပေမယ့် မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်တာကို ကျွန်မ လျစ်လျူရှုခဲ့ပါတယ်။

ကိုအောင်ခိုင်မြင့်က သူ့ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းခွင်မှာပဲ တည်းခိုနေထိုင် လုပ်ကိုင်ရတာမို့ အလုပ်နားချိန်၊ အားချိန်၊ ပိတ်ရက်အချို့များမှာတော့ ကျွန်မတို့ မြို့ထဲမှာ လျှောက်လည်ရင်း စားသောက်ဆိုင်များ သွားလာရင်း ကျွန်မတို့မြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင် နာမည်ကျော် ဆုတောင်းပြည့်ဘုရား၊ အောင်တော်မူဘုရား၊ မြို့ပြင်က ရွှေသာလျောင်းဘုရားနဲ့ ရှင်စောမြတ်ဘုရားတွေကို လှည့်လည်ဖူးကြရင်း ဆုတွေတောင်းခဲ့ကြတယ်။

တစ်ရွာသားကို ရည်းစားထားမိသူမို့ ကွဲရ ခွဲရမှာကို ပူပင်မိတယ်။

ကိုအောင်ခိုင်မြင့် အဲဒါက အရင်တုန်းက ခေါ်တာ။ ခု ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီဆိုတော့ ကိုအောင်လို့ ခေါ်ပါတယ်။ သူကလည်း သူ့ဘဝမှာ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ မချစ်ခဲ့ဖူးသူပါတဲ့။

ခု သူ့အချစ်က ထာဝရဘဝအတွက် နှလုံးသားကို မြှုပ်နှံတဲ့ မေတ္တာပါတဲ့။ ချစ်နေရုံနဲ့ မပြီးဘူးဆိုတာ သူသိပါတယ်တဲ့။

အနာဂတ်ဘဝအတွက် ကြိုးစားပါမယ်တဲ့။ ကျွန်မကို တင့်တောင့် တင့်တယ် လက်ထပ်ယူနိုင်အောင် သူ အစွမ်းအစနဲ့ ကြိုးစားပါမယ်လို့ ကတိပေးပါတယ်။ ကျွန်မယုံတယ်။ ချစ်သူမို့လို့ မွန်ပြီး ယုံတာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ သူ့စိတ်နေသဘောထားကို ချစ်သူသက်တမ်းမှာပဲ ကျွန်မ သိပါတယ်။ ချစ်သူများ ဖြစ်ကြပေမယ့် အနည်းငယ်သော အခွင့်ပြုမှုမှတစ်ပါး စိတ်နောက်ကိုယ်ပါ အခွင့်အရေးမျိုး မယူခဲ့ပါဘူး။ ရိုးသားမှုမဟုတ်ပေမယ့် မရိုင်းခဲ့ပါဘူး။

မိကောင်း ဖခင်သားပီသသူပါ။ သူက တော်တော့ ကျွန်မလည်း ကောင်းများပေါ့။ ကျွန်မဘက်ကလည်း ကူညီသိက္ခာပဲ့တဲ့ ဘာလုပ်ရပ်မှ မလုပ်ပါဘူး။ နဖူးစာရွာလည်တဲ့ အချစ်မို့လို့လား မသိဘူး သူ့ရော ကျွန်မပါ တအားချစ်ကြပါတယ်။

အင်း၊ ကံအကြောင်းတရားရဲ့ ဆန်းကြယ်ပုံကတော့ အော့ချလောက်ပါရဲ့။ ဘဝဆိုတာ ဖြစ်ချင်တာတွေလည်း ဖြစ်ချင်တိုင်း ဖြစ်မလာနိုင်သလို မဖြစ်ချင်တာတွေလည်း သူ့သဘောနဲ့သူ ဖြစ်လာတတ်ကြတာပဲ။

တကယ်တော့ သတ္တဝါတိုင်းဟာ ကံစီမံရာ နာခံနေကြရတာပဲလေ။ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုဆိုတာ သင်္ခါရ သဘောပါပဲ။ ကျုပ်က ဒီအရပ် ဒေသသား မဟုတ်ပါဘူး။

ဟိုး၊ အထက်အညာဒေသက ရေကြည်ရာ မြက်နုရာဆိုသလို လုပ်စားကိုင်စား ပိုကောင်းမယ့် အောက်အရပ်အောက်ဒေသကို ရောက်လာရတာပါပဲ။ အညာမှာ ပထမအိမ်ထောင်ပျက်ခဲ့ပြီး စိတ်လေလေနဲ့ ထွက်လာရင်း အသိတစ်ယောက်နဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့ လပွတ္တာမြို့ကို ရောက်လာခဲ့တယ်။

ပင်လယ်ပိုင်းဒေသ ဆိုတော့ လုပ်ကိုင်စားသောက်ရတာ ကောင်းပါတယ်။ အစက ကျုပ်က အထက်အညာကဆိုတော့ ရေမိုးမကျွမ်းကျင်ခဲ့ဘူး။

ရောက်လို့ တစ်နှစ်လောက်ကြာတဲ့အခါ ရေနား မြစ်နား ချောင်းနား နီးရာဒေသမို့ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ရေမိုးကျွမ်းကျင်လာတာပါပဲ။ ဒါနဲ့ အောက်အရပ်ဒေသမှာ အလွယ်တကူ လုပ်စားလို့ရတဲ့ တံငါ အလုပ်ကို လုပ်ကိုင်လာခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ လပွတ္တာမြို့က (၈)ရပ်ကွက် မြစ်ကမ်းနံဘေးအနီးမှာ အိမ်လေးတစ်လုံးနဲ့ တစ်ကိုယ်တည်း နေလာခဲ့တယ်။ အနေအေးပြီး နိုးသားတဲ့ကျုပ်ကို

www.burmeseclassic.com

ရပ်ကွက်သားတွေက ခင်ကြပါတယ်။ ကျုပ်ကို နာမည်ရင်းပျောက်ပြီး ဦးအညာသားလို့ပဲ ခေါ်ကြတယ်။

ခု ကျုပ် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တဲ့ အမျိုးသမီးရဲ့ မသေခင်အိမ်ထောင်က ကျုပ်နဲ့ ခင်မင်ရင်းနှီးပါတယ်။ တစ်ရပ်ကွက်တည်းသားတွေဆိုတော့ တွေ့သိနေကြတာပါ။

နောက် အဲဒီလူ ဆုံးပါးသွားတယ်လို့ ကြားရပါတယ်။ အတော်ကြာတော့ ခင်မင်ရင်းနှီးသူတွေက “တစ်ယောက်တည်းနေတာ သဘာဝမကျဘူး။ မကျန်းရေး မမာရေးကျရင် ပြုစုမယ့်သူလိုတယ်။ လူ့ဆိုတာအိမ်ထောင်စုမိသားစုရှိမှ တင့်တယ်တယ်” ဘာညာနဲ့ပေါ့ဗျာ။ ဘေးတီးတိုက်တွန်းကြတာနဲ့ ကျုပ်လည်း သူများ တစ်ရပ်တစ်ရွာမှာ တစ်ကိုယ်တည်း နေနေရတာ ကြာတော့ ငြီးငွေ့လာတာနဲ့ အဆွယ်အလှယ်ကောင်းသူတွေကပဲ စီစဉ်ပေးလို့ အဲဒီအမျိုးသမီးနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုဖြစ်လိုက်ကြပါတယ်။

ကျုပ် ကံကောင်းပါတယ်။ ယူလိုက်တဲ့ မိန်းမက တော်ရွာပါတယ်။ အနေအေးပြီး ကြင်နာတတ်ပါတယ်။

အဲ, သူ့မှာ သမီးလေးတစ်ယောက်တော့ ပါတယ်။ ကျုပ်နဲ့ ညားခါစကတော့ ကလေးမလေးက အရွယ်မရောက်သေးပါဘူး။ ဒါလည်း ပြဿနာမရှိပါဘူး။ ကျုပ်ကလည်း ဒီကလေးမလေးကို ကျုပ် သမီးအရင်းလေးလို တကယ်ချစ်တာပါ။ ကလေးမလေးက မအေတူလို့လား မသိဘူး ဖြူဖြူချောချောလေးပါပဲ။ သားသမီးငတ်နေတဲ့ ကျုပ်အဖို့တော့ ကိုယ့်သမီးအရင်းလေးလို့ပဲ မှတ်ထင်ထားပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ခက်သားကလေး၊ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာကလည်း ထင်ရာမြင်ရာ ပြောကြဆိုကြ ဝေဖန်ကြတာဆိုတော့ ကလေးမလေးကလည်း ခပ်ဖယ်ဖယ်နေ၊ ကျုပ်ကလည်း ခပ်တန်းတန်းနေနဲ့ တစ်အိမ်တည်း နေကြသူတွေ

ဆိုပေမယ့်လည်း သိပ်အစိမ်းကြီး မဟုတ်သော်လည်း ခပ်တန်းတန်းနေကြရတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘယ်လောက်ပဲယုံယုံ အများအမြင်ရှင်းအောင်တော့ နေတတ်ရတယ်။ နောက်ပြီး ပထွေးနဲ့ မယားပါသမီးဆိုတာ နဂိုကတည်းကမှ ပြောချင်စရာပို့လား။

သူ့အမေ ကျုပ်မိန်းမကတော့ ကျုပ်ရဲ့ စိတ်သဘောထားကို သိလာတဲ့ အခါ နားလည်ပေးရှာပါတယ်။

အိမ်ထောင်မှုလည်း စုစုစည်းစည်းနဲ့ လင်သားအပေါ်လည်း တာဝန်ကျေရွာပါတယ်။ ကလေးမလေးကလည်း အကန့်အသတ်တစ်ခုနဲ့ နေတယ်ဆိုပေမယ့် ကျုပ်ကို မလေးမစား မရှိပါဘူး။ လေးလေးစားစား ရိုရိုသေသေ ရှိပါတယ်။

မိသားစုအိမ်ထောင်နဲ့ ဖြစ်လာလို့လား မသိဘူး။ နေရထိုင်ရတာ စိုစိုပြည်ပြည်နဲ့ စိတ်ချမ်းသာရှိလိုက်တာ။ ကျုပ်ကတော့ ဒီမိသားစုစားဝတ်နေရေး အဆင်ပြေအောင် တိုးတက်အောင်ကြိုးစားရှာဖွေလုပ်ကိုင်ရမှာ ကျုပ်တာဝန်ပဲလို့ ခံယူထားပြီး ကျုပ်လုပ်နိုင်သလောက် ကြိုးစားရှာလုပ်လို့ ရှာဖွေခဲ့တာပဲ။

မိန်းမကလည်း ကျစ်ကျစ်ကုတ်ကုတ် စုစုစည်းစည်းနဲ့ဆိုတော့ မကြာပါဘူး။ ကျုပ်တို့ဘဝက တစ်စစတိုးတက်လာပါတယ်။ အထူးသဖြင့် တစ်ဦးတည်းသော သမီးလေးကို ဝတ်ဆင်မှု ပြောင်ပြောင်ရောင်ရောင်လေး ထားနိုင်တာ ကျုပ်ဝမ်းသာတယ်။

ကလေးမလေးက သူ့အရင်အဖေလက်ထက်တုန်းက ချို့တဲ့တော့ ကျောင်းပညာရေး အလေးမထားခဲ့နိုင်ရွာတာနဲ့ အသက်အရွယ်လေးကရ ပညာအတန်းကနည်းမို့လို့ တော်ရုံသင့်ရုံ အတန်းပညာနဲ့ပဲ ကျောင်းဆက်မတက်တော့ဘူးဆိုပြီး အိမ်မှုတာဝန်တွေကို သူပဲယူတော့တာပါပဲ။

တစ်ဖက်ကလည်း အပိုင်ငွေရအောင် ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကျားပိုက်အငှားထိုးတယ်။ ကျုပ်က တားမြစ်ချင်ပေမယ့် ဆိုင်သာဆိုင် မပိုင်တာမို့ သူ့သဘောကျပဲ မသိချင်ယောင်ဆောင်နေလိုက်ပါတယ်။ သူ့အမေကိုတော့ တိုးတိုးတိတ်တိတ် ပြောပါသေးတယ်။ သူ့အမေကလည်း သူ့စိတ်ချမ်းသာသလို နေပါစေဆိုတာနဲ့ ကျုပ်လည်း မပြောတော့ပါဘူး။

ကလေးမလေးက စာဖတ်တော့ အတော်ဝါသနာကြီးပါတယ်။ ပိုက်ထိုးရင်းလည်း စာဖတ်၊ အိမ်မှာအားတဲ့အခါလည်း စာဖတ်နဲ့ စာတော့အတော်ဖတ်တယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကိုယ်တိုင်က စာသိပ်မတတ်သူမို့ သူများ စာတတ်တာ စာဖတ်တာ ဝါသနာကို သဘောကျပါတယ်။

ကျုပ် အလုပ်ကလည်း တံငါအလုပ်ဆိုတော့ အိမ်မှာနေရတဲ့ အချိန်က နည်းပါတယ်။ မြစ်ထဲ ချောင်းထဲမှာပဲ ရေ့တစ်စင်းနဲ့ အရှာအဖွေထွက်နေတာများပါတယ်။ လုံလောက်အောင် ရှာဖွေပေးရမှာက ကျုပ်တာဝန်။ အိမ်တွင်းရေးအိမ်ထောင်ရေး ထိန်းသိမ်းမှုက မိန်းမတာဝန် မဟုတ်လား။

အင်း၊ ကံတရား အကျိုးပေးအဆိုးပေးများတယ်လည်း ဆန်းကြယ်သကဲ့။ လောကဓံအပြောင်းအလဲများလည်း မြန်ပါပေ။ တွေ့ကြုံဆုံတွေ့ ဖြစ်မြဲဓမ္မတာကဲ့။ သုခ ဒုက္ခ ဆင်းရဲ ချမ်းသာဆိုတာ လောကဓံတရားတွေပါပဲ။

ကိုယ်ဖြစ်ချင်တာ မဖြစ်ကြရရင် ဒုက္ခ၊ သူ ဖြစ်ချင်တာ ဖြစ်နေတာက သဘာဝ၊ ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်နေကြတာက လောက။ ဖြစ်ပျက်အစဉ်နဲ့ အမှန်အတိုင်း ရှိနေတာက ဓမ္မ။

ဒီလို လောကဓံတရားတွေကို သိထားရင်ဖြင့် လောဘ၊ ဒေါသ၊မောဟ၊ သောက၊ ဗျာပါဒတွေကို ခံနိုင်ရည်ရှိမှာပါပဲ။ ပထမအိမ်ထောင်က ရိုးသား

www.burmeseclassic.com

သော်လည်း ထမ်းပိုးလုပ်ရတဲ့ အလုပ် ကြမ်းသမားမို့ သူ့လုပ်ခနဲ့ မစားလောက် တာနဲ့ တစ်ဖက်တစ်လမ်းက လုပ်တတ် သရွေ့လုပ်ပြီး မနဲ့ပဲသားရေစာလေး ရောင်းခဲ့တာပါ။ ပြစ်ပြစ်မြောက်မြောက် တော့ မထုတ်ပါဘူး။ ဒီအတိုင်း ထိုင် နေတဲ့ အထက်ကလေးက ထင်နိုးလေး တာမိတ် မထည့်ဘူးဆိုပြီး လုပ်တာပါ။ နို့တိုက်မိသော့ သမီးလေး ထို့ထောက်မှ တော့င်းမှန်မှန် မထားခဲ့ နိုင်ပါဘူး။ တက်တစ်နှစ် ပျက်တစ်နှစ် ပါပဲ။

ဒါကြောင့် သူ့ခမျာ အရွယ်နဲ့ အတန်း ခမူဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။ သူက အလုပ်ကြမ်းသမားဆိုတော့ ပင်ပန်းတဲ့ ဒဏ်ခံနိုင်အောင် အသောက်အစား လေးတော့ နည်းနည်းပါးပါးရှိပါတယ်။ သိပ်တော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကြာတော့ အရက်က သူ့ကို ပိုဒုက္ခပေး တဲ့ဒဏ်နဲ့ပဲ ဆုံးပါးသွားခဲ့ပါတယ်။

ဘဝအာမခံချက်က ဘာမှမရှိ ကြသူတွေဆိုတော့ လောလောဆယ် အိမ်ထောင်ဦးစီး တိမ်းပါးသွားတာနဲ့ ဘဝရပ်တည်မှု စားဝတ်နေရေးက ပိုပိုဆိုး ကျပ်တည်း ခက်ခဲလာပါတယ်။

အစကတော့ ရသမျှနည်းနဲ့ တောင့်ခံလုပ်ကိုင် နေထိုင်ကြည့်ပါသေး တယ်။ စာကယ်တမ်းကျတဲ့အခါ လူ နှစ်ယောက် ဘဝရပ်တည်မှု စားရေး နေရေးဟာ ချို့တဲ့ရင် အတော်အခက် အခဲ ရှိတာကို ဆင်းရဲသားချင်းပဲ နား လည်မှာပါ။

ဒါနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်အသိုင်းအဝိုင်း မိတ်ဆွေတွေက ဝိုင်းဝန်းတိုက်တွန်း နားချကူညီကြတာနဲ့ နောက်အိမ်ထောင် ပြုဖြစ်သွားပါတယ်။ ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုရမလား မသိဘူး။ နောက်ထပ်ပြု လိုက်ရတဲ့ အိမ်ထောင်ကလည်းတကယ့် လူငိုလူကောင်းပါပဲ။ အသောက်အစား အလောင်းအစား မရှိသူပါ။ သူက လည်း တစ်ကိုယ်ရေ တစ်ကာယ ရပ် ကွက်ထဲမှာပဲ နေထိုင်သူ ကွန်ပတ်တန်း

ချနဲ့ တင်လိုက်ရင်း လုပ်စားသူ အညာ အရပ်ကနေ ရောက်လာပြီး ရပ်ကွက် ထဲမှာ နေလာတာ နှစ်အတော် ကြာ ပေါ့။ အိမ်က ဆုံးပါးသွားသူနဲ့လည်း ရင်းနှီးခဲ့ကြတယ်။

သူနဲ့ ဒုတိယအိမ်ထောင်ထူ ထောင်လိုက်ပြီးတော့မှ သားအမိနှစ် ယောက်ရဲ့ ဘဝရပ်တည်မှု အခက်အခဲ အကျပ်တည်း ဒုက္ခတွေတ လွတ်ကင်း သွားရတော့တယ်။ တော်ပါတယ်။ သိပ်ကိုတော်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကံကောင်းတယ်လို့ ဆိုတာပေါ့။ စကားလည်းနည်း အေး လည်းအေးသူဆိုတော့ ဘာပြဿနာမှ မရှိပါဘူး။ အရွယ်ရောက်ခါစ သမီးလေး တစ်ယောက်ရှိတာကို ထုံးစံအတိုင်း ပထွေးနဲ့ မယားပါသမီး စိုးရိမ်စရာတွေ ရှိကြပေမယ့် သိပါတယ်။

ခုလူတဲ့ ယောက်ျားဟာ စိတ် ယုတ်မာရှိသူ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ရက်၊ လ၊ နှစ်ကြာလာတာနဲ့ အမျှ သိပါတယ်။ သူကလဲ သမီးလေးကို ချစ်ရှာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဖအေအရင်းမဟုတ်လေတော့ ရင်ထဲက ချစ်တာကို ရင်ထဲမှာပဲထားပြီး သူ ပေးစရာ ပံ့ပိုးစရာရှိတာကို မအေ ကိုပဲ ပြောဆိုပေးတယ်။ ကြည့်ရတာ သမီးလေးကလဲ ရိုသေလေးစားပါတယ်။ ဒီအိမ်ထောင်နဲ့ကုမ္ပဏီ ဘဝလည်းတိုးတက် လာတယ်။ အရွယ်ရောက်စ သမီးလေး လည်း ထိုက်သင့်သလို ဝတ်ဆင်နိုင် တယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာကတော့ ဒီလိုပါပဲ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကိုယ့်အိမ် တွင်းရေးအကြောင်း ကိုယ်သာအသိ ဆုံးပဲ။ ဒုတိတော့ ဘာပြဿနာမှ မရှိ သေးပါဘူး။ အားလုံး ပုံမှန်ပါပဲ။ အင်း လေ အရာရာဟာ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲ နေတဲ့ သင်္ချာလောကကြီးဆိုတော့လဲ ပုံသေကားကျပ် မှတ်ထားလို့ ဘယ်ရပါ မလဲ။ ကံဇာတာကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ ရနိုင်ကောင်း ရနိုင်ပေမယ့် ကံကြမ္မာကို တော့ ဘယ်သူမှ ဘယ်လိုမှ ပြုပြင်

ပြောင်းလဲလို့ မရနိုင်တာမို့ ကံကြမ္မာရဲ့ အကြောင်းက ဘယ်လိုလာဦးမယ်ဆို တာ ဘုရားမှပဲ သိနိုင်မှာပဲ။

ကျွန်တော့်နာမည်က အောင်ခိုင် မြင့်ပါ။ ကျွန်တော်က မြောင်းမြမြို့နယ် သား တစ်ဦးပါ။ မြောင်းမြမြို့နယ်မှာ မိဘများ နေကြပါတယ်။ မိဘများက လက်သမားအလုပ်၊ ပန်းရန်အလုပ်နဲ့ နာမည်ထင်ရှားပါတယ်။

ပညာကောင်း စေတနာကောင်း တော့ တပည့်တပန်း လုပ်သားတွေနဲ့ လုပ်ငန်းရှင်တွေက ယုံယုံကြည်ကြည် အားကိုးကြတာကြောင့် လူတန်းစေ နေနိုင် စားနိုင်ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်က အထက်တန်း အောင်ပြီး အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ပညာဆက်မသင်ချင်တော့တာမို့ မိမိ ဆိုးမကွာ အိမ်မကွာ လုပ်ငန်းဖြစ်တဲ့ မိဘအမွေအနှစ် လက်သမားနဲ့ ပန်းရန် ပညာကို အဖေထံက အနီးကပ်သေသေ ချာချာ သင်ယူပြီးကိုယ့်ကြီးစားမှုကြောင့် ခုဆို လက်ထောက်ဆရာအဖြစ် အဖေ လုပ်ငန်းတွေမှာ ပါဝင်ဦးစီး လုပ်ကိုင် နေရပါပြီ။

ကျောင်းစာမှာ မတော်ပေမယ့် လက်မှုပညာမှာတော့ အထုံအဆက်ပီ လာသူမို့လား မသိဘူး။ သင်သလောက် တတ် တတ်သလောက်တော်သူပါပဲ။

ကျွန်တော်က ကြီးလည်း ကြီး စားပါတယ်။ တစ်နေ့ အဖေ့လို ထူးချွန် ထက်မြက်တဲ့ ပညာရှင်ကြီး ဖြစ်ချင်သူပါ။

ခုလည်း အဖေ လုပ်ငန်းတွေမှာ ကျွန်တော့်ကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ စိတ်ချ လက်ချ မျက်နှာလွှဲထားနိုင်တဲ့အဆင့် ရှိပါတယ်။

ကျွန်တော့်လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ထိ လုပ်ငန်းရှင်တွေကလည်း သဘောကျ ကြပါတယ်။

အလုပ်ကောင်းလို့ နာမည် ကောင်းရလာပြီဆိုတော့ အလုပ်အ မယ့်သူတွေပေါ်လာပါတယ်။ အလုပ်အ

များတော့ တချို့နေရာတွေမှာ ဥပမာ ရုပ်ဝေးလုပ်ငန်းတွေမှာ အဖေက မလိုက်နိုင်ရင် ကျွန်တော်ပဲ ဦးဆောင် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရတတ်ပါတယ်။

အခုလည်း လုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်ရဲ့ ဆက်သွယ်မှုနဲ့ လပွတ္တာမြို့မှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို လက်သမားပန်းရန်တာဝန်ခံအဖြစ် သွားရောက်လုပ်ကိုင်ရပါတယ်။ နေရေး စားရေးကတော့ လုပ်ငန်းခွင်မှာပဲ ပါလာတဲ့ အလုပ်သမားတွေနဲ့ စုပေါင်းနေကြ စားကြပါတယ်။ လူငယ်ဆိုတော့ ဖြစ်သလိုနေ ဖြစ်သလို စားနိုင်ပါတယ်။

ကျွန်တော်က စာဖတ်တော့ အတော်ဝါသနာပါပါတယ်။ သွားလေရာမှာ စာအုပ်အငှားဆိုင်နဲ့ စာကြည့်တိုက်တွေမှာ သွားရောက်ငှားရမ်း ဖတ်ရှုတတ်ပါတယ်။ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းရဲ့ အနီးမှာ လပွတ္တာမြို့နယ် ပြန်/ဆက်ဦးစီး မမစန္ဒာကြည်နဲ့တောင် အတော်ရင်းနှီးနေပါပြီ။ ဝန်ထမ်း မမတွေကလည်း သဘောကောင်းကြပါတယ်။ စာကြည့်တိုက်မှာ စာအုပ်တွေကလည်း မျိုးစုံရှိတော့မို့ ကျွန်တော့်အတွက်တော့ အကြိုက်တွေ့နေပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ပြန်/ဆက်က စာကြည့်တိုက်မှာ မကြာခဏစာအုပ်တွေ သွားငှားလိုက်၊ ပြန်ပို့လိုက်လုပ်ရင်း မကြာခဏ မိန်းကလေးတစ်ဦးနဲ့ ဆုံမိကြပါတယ်။ သူကလည်း စာဖတ်ဝါသနာ အိုးနဲ့တူပါတယ်။ တစ်ခါတလေ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အကြိုက်ချင်းတူပြီး ပြိုင်တူငှားမိတဲ့အခါ ကျွန်တော်က သူ့ကို ဦးစားပေးလိုက်ပါတယ်။ မကြာခဏလည်း စာအုပ်တွေအကြောင်း ပြောဆို ဆွေးနွေးကြပါတယ်။

လပွတ္တာဒေသခံ မိန်းကလေးတစ်ဦးနဲ့ စတင်ရင်းနှီး သိကျွမ်းခွင့်ရတာတို့ ကျွန်တော် ဝမ်းသာပါတယ်။

ကျွန်တော်က ဧည့်သည်ဆိုတော့ ဒီမြို့မှာ အသိမိတ်ဆွေ သိပ်မရှိသေးပါဘူး။ လုပ်ငန်းနဲ့ ပတ်သက်သူတွေ

ထိထိမိမိခံစားမိကြတယ်။ အစက စာပေမိတ်ဆွေတစ်ဦး ရလိုက်တာကို ကျွန်တော် အလေးထားပါတယ်။ နာမည်လေးကလည်း လူနဲ့လိုက်အောင် လှပါတယ်။ ပန်းဝတ်ရည် တဲ့။

ကျွန်တော့်ထက်တော့ သုံးနှစ်လောက်ငယ်မယ် ထင်ပါတယ်။ ရုပ်ရည်လေးကလည်း ချောချောလေးပါပဲ။ အပြောအဆိုကလည်း ညက်တော့ အတော်လေးခင်စရာကောင်းပါတယ်။ ကျွန်တော်ခင်လည်းခင်မိပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော် စာကြည့်တိုက်မှာ မကြာခဏဆုံကြရင်း အတော်ရင်းနှီးသွားရာက သွားကြ၊ လာကြ၊ လည်ကြ၊ ပတ်ကြ၊ စားသောက်ကြရင်းနဲ့ သံယောဇဉ်တွယ်မိကြပြီး မကြာမတင်မှာ ချစ်သူတွေ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ကျွန်တော်ကလည်း အရွယ်ရောက်လာကတည်းက အတတ်ပညာတွေကိုသာ တကြိုးတစား တစိုက်မတ်မတ် သင်လာခဲ့ရတာဆိုတော့ ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားခဲ့ပါဘူး။

ခုမှ နဖူးစာရွာလည်သလားတော့ မသိဘူး။ ဒီမိန်းကလေးနဲ့ကျမှ ဘဝရေစက် အကြောင်းပါရော့ထင်။ စွဲစွဲမက်မက် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ချစ်မိပါတော့တယ်။ ချစ်မိကြတော့လည်း အရူးအမူးပါပဲ။

ကျွန်တော့်ဘဝမှာ တစ်ခါသာ ချစ်ဖူးသူကို တစ်သက်လုံး အိမ်ထောင်ဖက်အဖြစ် သတ်မှတ်လိုက်ပါတယ်။ ချစ်သူဘဝဆိုတာ ဖျော်ရွှင်စရာ ကြည့်နူးစရာ ရင်ခုန်စရာ သာယာစရာရှိမှန်း ခုမှ သိရပါတယ်။ ခံစားရပါတယ်။ နှစ်ဦးစလုံးက အချစ်ဦးမို့ နှင့်နှင့်နဲ့နဲ့ ချစ်ကြပါတယ်။

အချစ်ဆိုတာ အခက်သားကလား။ အချိန်ရတိုင်း ချစ်သူအပါးမှာ နေချင်ကြတယ်။ ရင်ခုန်ခံစားချင်ကြတယ်။ အတွေ့အထိမှာ သာယာကြတယ်။ လူငယ်တွေဆိုတော့လည်း စိတ်ကိုလွှတ်ထားပြီး ချစ်သူဘဝရဲ့ ရင်ခုန်မှု

တော့ အားလုံးကို ထိန်းသိမ်းစောင့်စည်းကြပါသေးတယ်။

ဒါပေမယ့် တစ်နေ့ ကောင်မလေးနဲ့ ကျွန်တော် အသိအိမ် တစ်အိမ်မှာ ချိန်းတွေ့ကြရင်း သတိထားကြတဲ့ ကြားက အတွေ့ကို မရှောင်နိုင်ကြဘဲ လွန်ကျူးမိကြတယ်။ ဖြစ်ပြီးမှတော့ ဘာမှမတတ်နိုင်တော့ပါဘူး။ အဲဒီအလိုဆန္ဒရဲ့ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပေါ်လာမယ့် ရင်ပူစရာ ကိစ္စကို ဘယ်လိုရင်ဆိုင်ကြမယ်ဆိုတာ တိုင်ပင်ကြရတယ်။

ခုလောလောဆယ်တော့ ဘာအစီအစဉ်မှ မရှိသေးဘဲ ကိုယ့်သဘောနဲ့ကိုယ် လုပ်ကြဖို့ မဖြစ်နိုင်သေးတာက တစ်ကြောင်း၊ ကျွန်တော့်မိဘများထံပြန်ပြီး အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး မိသားဖသားပီပီ တောင်းရမ်းယူနိုင်အောင် ကြိုးစားပါရစေလို့ ကောင်မလေးကို ရှင်းပြတော့ သူလည်း နားလည်လက်ခံပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ကတော့ ကိုယ့်စိတ်ကူးနဲ့ကိုယ်တော့ ဟုတ်နေကြတာပါပဲ။ ဒီလို နားလည်မှုရလိုက်တော့လဲ စိတ်အေးသွားကြပြီး အနေမပျက် အသွားအလာပျက် ရှိခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါနဲ့ ကျွန်တော့်လုပ်ငန်းအစသတ်တဲ့အခါ ကျွန်တော်တို့ ချိန်းတွေ့ကြပြီး ပင်လယ်ရေကို ငတ်မပြေသောက်ရင်း ပြောဖြစ်တယ်။ ကျွန်တော်ပြန်ပြီး မိဘတွေကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး လာရောက်တောင်းရမ်းဖို့ ခေါ်လာမယ်ဆိုတာ ကတိကဝတ်တွေပြုတော့ ကောင်မလေးလည်း စိုးရိမ်မှုတစ်ဝက်နဲ့ ခေါင်းညိတ်ခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ဟာ ကျွန်တော်တို့အတွက် နောက်ဆုံးတွေ့ဆုံခြင်းဖြစ်မယ်လို့ ဘယ်သူကမှ ထင်မထားခဲ့ပါဘူး။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း ချစ်သူကို မလွမ်းသာ လွမ်းသာ ခွဲခွာပြီး အိမ်ကို ပြန်ခဲ့ပါတယ်။

သူပြန်သွားတာ ကျွန်မရင်ထဲက နှလုံးသားတွေ ပါသွားသလား အောက် မေ့ရလောက်အောင် ရင်ထဲမှာ ဟာသွား ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒါက တစ်သက်လုံး ဘဝအရေးမို့ သူ့အကြောင်းပြချက်က လည်း သဘာဝကျ ခိုင်လုံတာနဲ့ ကျွန်မ လက်ခံခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မ သူ့ကို ယုံတယ်၊ ယုံလို့လည်း ပုံအပ်ခဲ့မိတာပေါ့။ တကယ် တော့ ဒီအဖြစ်မျိုးကို မရောက်သင့်သေး မှန်း ကျွန်မ သိပါတယ်။

သူ့ရော ကျွန်မပါ မှားခဲ့ကြတာ ပါ။ ဒီအခြေအနေမျိုးထိ မရောက်သင့် သေးသော်လည်း အချစ်ရဲ့ အတွေ့ကို နှစ်ဦးစလုံး မရှောင်နိုင်ခဲ့တာပါ။ ထားပါ တော့လေ။ ဖြစ်ပြီးတာကလည်း ဖြစ်ပြီး မှပဲ။ ဒီအဖြစ်ရဲ့ နောက်ဆက်တွဲဖြစ်ပေါ် လာမယ့် ပြဿနာကို ရင်ဆိုင်ကြဖို့ တိုင်ပင်ကြတဲ့ အခါ သူ့မိဘတွေကို အကျိုးအကြောင်း ပြောပြပြီး မိသား ဖသားပီပီ တောင်းရမ်းယူဖို့ ခေါ်လာခဲ့ ပါ့မယ်လို့ ကတိကဝတ် ပြုရှာပါတယ်။ အင်းလေ ဒီလိုပဲ လုပ်ကြရတော့မှာပေါ့။

ဒါနဲ့ သူပြန်သွားပါတယ်။ ကျွန်မ လည်း ဟန်မပျက် ခါတိုင်းလိုပဲ အိမ်မှာ မရိပ်မိအောင် နေခဲ့ပါတယ်။ ကံများ ဆိုးချင်တော့ အဲဒီကိစ္စက အချိန်မဆိုင်း ဘဲ ပထမလမှာပဲ လာနေကျ ကိစ္စက မလာတော့ပါဘူး။ ကျွန်မ ရင်ပူသွားပါ တယ်။

သိတယ်မဟုတ်လား ဒီခေတ်မှာ ဒါမျိုးက သိပ်မဆန်းတော့ပါဘူး။ လုပ် လို့ရတဲ့နည်းတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ လည်း တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့လုပ်ပါ တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာမှ ထူးခြားမလာ ပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ သူ့ဆီကလည်း ဘာမှ အဆက်အသွယ်မရ လူလည်း ရောက် မလာသေးဘဲ သုံးလလောက်ကြာတော့ ကျွန်မ အခြေအနေက ရုပ်ပျက်စ ပြု လာပါပြီ။

အတွေ့အကြုံ ရင့်ကျက်သူ သတိထားမိသူတွေက မသိမသာ စပ်စု လာကြတယ်။ ကျွန်မလည်း ဖုံးဖုံးဖိဖိ

လိမ်ပြောပါသေးတယ်။ သဘာဝဟာ သဘာဝမို့ တစ်နေ့တခြား ရှုပ်လုံးပေါ် လာတာကို ဘယ်လိုမှ ဖုံးမိထားလို့ မရတော့ပါဘူး။ အခြေအနေ ဆိုးလာ တာမို့ အမေ့ကို ဖွင့်ပြောလိုက်ရပါ တော့တယ်။ အမေ့ဆိုတာ အံ့ဩလို့ စကားတောင် ပြန်မပြောနိုင်ခဲ့ပါဘူး။

“မိုက်လိုက်တာသမီးရယ်” လို့ပဲ မျက်ရည်စမ်းစမ်းနဲ့ အသံတုန်တုန်နဲ့ ပြောနိုင်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်မ သူ့အလုပ် လုပ်ခဲ့တဲ့ နေရာက အဆက်အသွယ် ရှိသူတွေကို သွားစုံစမ်းတဲ့အခါ ကျွန်မ ဘဝပျက်တော့တာပါပဲ။

ကြားရတဲ့ သတင်းက ကျွန်မ နားထဲကို မိုးကြိုးပစ်ချခဲ့လိုက်ရသလို ဖြစ်သွားရပါတော့တယ်။

“ဘာ မောင်အောင်လား၊ ဟဲ့ ကလေးမ မသိသေးဘူးထင်တယ်၊ အင်း ပြောရမှာတော့ အတော်စိတ်မကောင်း စရာပဲ၊ မောင်အောင် တစ်ယောက် ပြန်သွားပြီး တစ်လလောက်အကြာမှာပဲ ဆောက်လက်စတိုက်ပေါ်ကပြုတ်ကျပြီး နေရာမှာပဲ ပွဲချင်းပြီး သေသွားတယ်၊ သူ့မိဘတွေဆိုတာ ရင်ထုမနာ ဖြစ်ကြ ရတာပါပဲ၊ အလွန်တော်တဲ့ ကလေး ပါကွယ်”

ကဲ ဘယ်လိုလုပ်ကြပါ။ ဘယ်သူ ကမှ ဖောက်ပြန်တာမဟုတ်ဘဲ ကံတရား က ရက်ရက်စက်စက် စီမံသွားတာဆို တော့ ဘယ်သူမှ ဘာမှမတတ်နိုင်ဘူး လေ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မအတွက်တော့ ကံဆိုး မိုးမှောင်ကျတာပါပဲ။ ဒီပြဿနာ ကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရပါမလဲ။

ခက်တာက ကျွန်မ နေရတာက အဖေအရင်း မဟုတ်ဘဲ ပထွေးနဲ့ နေရ တာဆိုတော့ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ ကဲ့ရဲ့မှု အောက်မှာ ပိုးစိုးပက်စက်ခံကြရတော့ မှာ၊ အဖေ အရင်းလောက်ကောင်းတဲ့ ကျွန်မ ပထွေးကြီးကို ဘယ်လို မျက်နှာ ပြရပါ။

ကျွန်မတို့ကကော ရပ်ရွာထဲမှာ ဘယ်လို မျက်နှာမျိုးနဲ့ နေကြရပါ။

ဒီကိစ္စ အိမ်ရောက်တော့ အမေ့ ကို တိုးတိုးတိတ်တိတ်ပြောတော့ အမေ လည်း ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိ တော့ဘဲ သားအမိ နှစ်ယောက်သား ကျိတ်ငိုကြရတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ အမေ လည်း စိတ်သောက ပြင်းစွာဖြစ်ပြီး ရုတ်ခြည်း အိပ်ရာထဲ လဲတော့တာပါပဲ။

ရုတ်တရက်ဆိုတော့ ကျွန်မ ပထွေးကြီးက မရိပ်မိသေးဘဲ သူ့မိန်းမ ရုတ်ခြည်းမကျန်းမမာဖြစ်တာ ထူးဆန်း တယ်ဆိုပြီး အတော်ဂရုစိုက်ရှာပါတယ်။ အမေ့ရောဂါက တစ်နေ့တခြား မသက် သာသလို ကျွန်မ အခြေအနေကလည်း တစ်နေ့တခြား သိသာလာတာကြောင့် အရပ်ကလည်း တီးတိုး တီးတိုးကနေ တစ်စစနဲ့ ပြောကြဆိုကြတာကို ကျွန်မ ပထွေးကြီးက ကြားသိရတော့မှ မျက်နှာ မကောင်းစွာနဲ့ အမေ့ကို တီးတိုးဧေး ပါတယ်။

နောက်ဆုံး မဖုံးကွယ်သာတာနဲ့ အမေလည်း ဖြစ်ရပ်မှန်ကို ပြောပြရတာ ပေါ့၊ ဒါတောင် ကျွန်မ ပထွေးကြီးက “မိုက်လိုက်တာသမီးရယ်” လို့ မျက်နှာ ဝဲပြီး ပြောပါတယ်။

အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်မထံ မိသားစုမှာ ကမ္ဘာပျက်တော့တာပါပဲ။

“ကဲ ငါတို့ မပြောလား၊ ပထွေး ဆိုတာ ပထွေးပါပဲလို့၊ အစကတည်းက ဒီယုံမြင်လို့ ဒီချုံထွင်တာပါဆို ထင် ဟင်း . . . ခုတော့ ဘူးပေါ်သလို ပေါ် မဟုတ်လား”

ရက်ရက်စက်စက် ပြောဆို သွေကြားမှာ ကျွန်မတို့ မိသားစု အထူး အလဲ လမ်းထွက်မျက်နှာမပြရဲအောင် ခံနေရပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒီပြဿနာက တရားခံဟာ ကျွန်မပါပဲ။ မမှားသင့် မှားလိုက်မိလို့ ကျွန်မ မိသားစု ပျက်ရမှာ။ ကျွန်မကြောင့် အဖေအရင်း လို အင်မတန် ကောင်းတဲ့သူတွေ ထိခိုက်နစ်နာရပါတော့မယ်။

www.burmeseclassic.com

“မိုက်လိုက်တာ ကလေးမလေး
ရယ်၊ ငါကတော့ ငါ့သမီးအရင်းလေးလို
ချစ်လိုက်ရတာ၊ ငါ့ဘက်က ဘာတစ်ခုမှ
မဟောက်မပြန်ခဲ့ရဘဲ ဒီလို ဖြေရှင်းမရတဲ့
အဖြစ်ဆိုးမျိုး ဖြစ်ရတာ ရင်နာလိုက်တာ။
ပတ်ဝန်းကျင်ကလဲ ဘယ်လိုမှ ယုံမှာ
မတုတ်ကြဘူး။ ငါ့ပဲ တရားခံသမုတ်ကြ
မှာ မအေးမြရယ် ငါ မင်းကို ချစ်ပါ
တယ်၊ မင်းသမီးလေးကိုလဲ ငါ့သမီး
အရင်းလေးလို ချစ်ခဲ့တာပါ။ မင်းသိမှာ
ပါ။ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ မထင်မှတ်တဲ့ ကံ
ကြမ္မာမုန်တိုင်းကြီးက ငါတို့မိသားစု
အပေါ် ကျရောက်လာပါပေါ့။”

ငါ့ အသည်းတွေ ကွဲကြေလှ
မတတ် ခံစားရပါတယ်၊ ငါလဲ ဘာမှ
မတတ်နိုင်ဘူး။ နောက်ဆုံး ငါ အင်မတန်
ချစ်တဲ့ မယားနဲ့ သမီးလေးကို စွန့်လွှတ်
ပြီး အဝေးကို ထွက်ခွာသွားရတော့မှာပဲ။
ငါက ဒီရပ်ရွာမှာ ဘယ်လိုမျက်နှာပြရမှာ
သိတာ ဟင်း”

ဦးစံသိန်းတစ်ယောက် မြစ်တွင်း
မှာ သူ့လှေလေးကို ဦးတည်ရာမရှိ
ဆွတ်ခတ်နေရင်း သူ့ရင်တွင်းခံစားချက်
ကို မခံနိုင်တတ် ရေရွတ်ရင်း မျက်ရည်
များစွာ ပိုးပိုးပေါက်ပေါက် ကျဆင်းနေ
သည်။ ဘယ်လိုကြမ္မာဆိုးက အငြိုးနဲ့
မိခင်ပေါ်ပေါ်လိုလိုသာ ရင်နာနာနှင့်
သွားရင်း ခံစားနေရသည်။

ထိုနေ့ကစပြီး ဦးစံသိန်းတစ်
ယောက် အစရှာမရအောင် ပျောက်ခြင်း
ပျောက်သွားတော့သည်။ သတင်း
ထည်း စုံစမ်းမရ။

သည်တော့ ဒေါ်အေးမြတို့သား
အစ်မမှာ တစ်ပူပေါ်နှစ်ပူဆင့်လို့ ရင်နှင့်
အကြံတွဲ ခံစားကြရပြန်သည်။

မြေနိမ့်ရာလှိုစိုက်၊ ကံဆိုးမ သွား
မင်းလိုက်လို့ရွာ ဆိုသလို ဒေါ်အေးမြ
မိသားစုအပေါ် ကံကြမ္မာက ပြင်းထန်
ဆိုးရွားလှသည်။ လင်စိတ် သမီးစိတ်
အပေါ် ဒေါ်အေးမြတစ်ယောက် ရောဂါ
ထည်းကာ အိပ်ရာထဲမှ မထနိုင်တော့။
ထည်းအသန် ရောဂါသည် မိခင်ကြီး

ကို ပစ်ပြီး ပန်းဝတ်ရည် တစ်ယောက်
စွန့်ခွာမသွားနိုင်။

ဘာမှ ထောက်ထား ငဲ့ညှာစရာ
မရှိပါက သူ့အရွက်ကို အသက်နဲ့လဲ
လိုက်ဖို့ ဝန်မလေး။ ရေနစ်သူ ဝါးကုလို့
နှစ်ဆိုသလို ပတ်ဝန်းကျင်က မလိုသူ
တွေကလည်း ခုမှ ပက်ပက်စက်စက်
ပြောဆိုကြနဲ့။ အနေခက်၊ အသေခက်၊
အလူးအလဲ ခံစားနေကြရသည်။

စိတ်ရောဂါရော ကျန်းမာရေးပါ
ထိထိခိုက်ခိုက် ခံစားရသောကြောင့်
ဒေါ်အေးမြတစ်ယောက် စိတ်ဆင်းရဲ
ကိုယ်ဆင်းရဲနှင့် လောကကို အရှုံးပေး
ကျောခိုင်းထွက်ခွာသွားတော့သည်။

အရွယ်နှင့် မမျှအောင် ဒုက္ခ
သောတ ပရိဒေဝတွေနှင့် ပန်းဝတ်ရည်
လေးလည်း အမေရက်မလည်ခင်မှာပင်
ကိုယ်ဝန်ပျက်ကျပြီး သွေးနုနှင့် စိတ်
ဖောက်ပြန် ရူးသွပ်သွားရှာသည်။

ဆန်းကြယ် အံ့သြဖို့ ကောင်း
သော ကံကြမ္မာအကျိုးပေးကား သံဝေဂ
ရစရာကောင်းလှပါတယ်။

မိသားစုဘဝလည်း ပြိုကွဲ၊ ချစ်
သူလည်းဆုံးနှင့် အရွယ်နှင့်မမျှအောင်
ခံစားလိုက်ရသည့် ဒုက္ခသည်မလေး
ပန်းဝတ်ရည်တစ်ယောက် သွက်သွက်
လည်အောင် ရူးသွပ်သွားပြီး လပွတ္တာ
မြို့တွင်းမှာ ရောက်တတ်ရာရာ ဦးတည်
ချက်မရှိ လျှောက်သွားလျက်။

“အမေ၊ အဖေ၊ အမေတို့၊ အဖေ
တို့ သမီးဆီကိုပြန်လာကြပါ။ ကိုအောင်
ရေ ကိုအောင် ပြန်လာမယ်ဆို ဟင့် ဟင့်
ဟင့် ဟင့်၊ သမီးကို တစ်ယောက်တည်း
ပစ်ထားကြပြီလား၊ ဟီး ဟီး”

လို့ ငိုယိုမြည်တမ်းပြီး လမ်းတ
ကာမှာ စုတ်ပြတ်ပေရေ နှမ်းလျှာတဲ့
ကိုယ်နဲ့ လှည့်ပတ်သွားလာနေတဲ့ ခပ်
ရွယ်ရွယ် မိန်းမငယ်လေးတစ်ယောက်
ကို သတိထားကြည့်လျှင် တွေ့မြင်ကြပါ
လိမ့်မည်။

နောက် တဖြည်းဖြည်း ကံဆိုး
မလေး ပန်းဝတ်ရည်အကြောင်းကို သိရှိ

လာကြတော့မှ စုတ်တသပ်သပ်ဖြင့် ရင်
ထုမနာ သနားကရုဏာသက်ကြသော်
လည်း ကံကြမ္မာ၏ အဆိုးဒဏ်ကား
ပြန်လည်ပြင်ဆင်၍ မရတော့ပြီ။

သည်လိုနှင့် အအိပ်မမှန် အစား
မမှန် ရာသီဥတုဒဏ်ကြောင့် စိတ်
ရောဂါသည်လေး ပန်းဝတ်ရည် တစ်
ယောက် ခြောက်ကပ်ပိန်လို့ ချို့တဲ့သော
ကိုယ်ဖြင့် ရေဆင်းတံတားတစ်ခုပေါ်မှာ
အိပ်နေရင်း မြစ်တွင်းပြုတ်ကျသွားခဲ့
ရသည်။

သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် လပွတ္တာ
မြို့၊ ရွေးမြစ်တွင်း၌ မိန်းကလေး
အလောင်းတစ်လောင်း ပေါ်နေသည်ကို
ကြည့်ရှုကြရသောအခါ ကံကြမ္မာ၏
သားကောင်ဖြစ်သော ကံဆိုးမလေး
ပန်းဝတ်ရည်အလောင်း ဖြစ်သည်ကို
ကြေကွဲဝမ်းနည်းစွာ တွေ့မြင်ကြရသည်။

လာခြင်းကောင်းသော်လည်း
အပြန်မကောင်းစွာ အတိတ်ကံကြမ္မာ
ဆိုးကြောင့် ဘဝပျက်ကြရသော ပန်း
ဝတ်ရည် ဆိုသော မိန်းကလေးတစ်
ယောက်အကြောင်းကို လပွတ္တာမြို့သူ
မြို့သားများက ယခုတိုင်မမေ့နိုင်အောင်
ပြောဆိုနေလျက် ရှိကြသေးသည်။

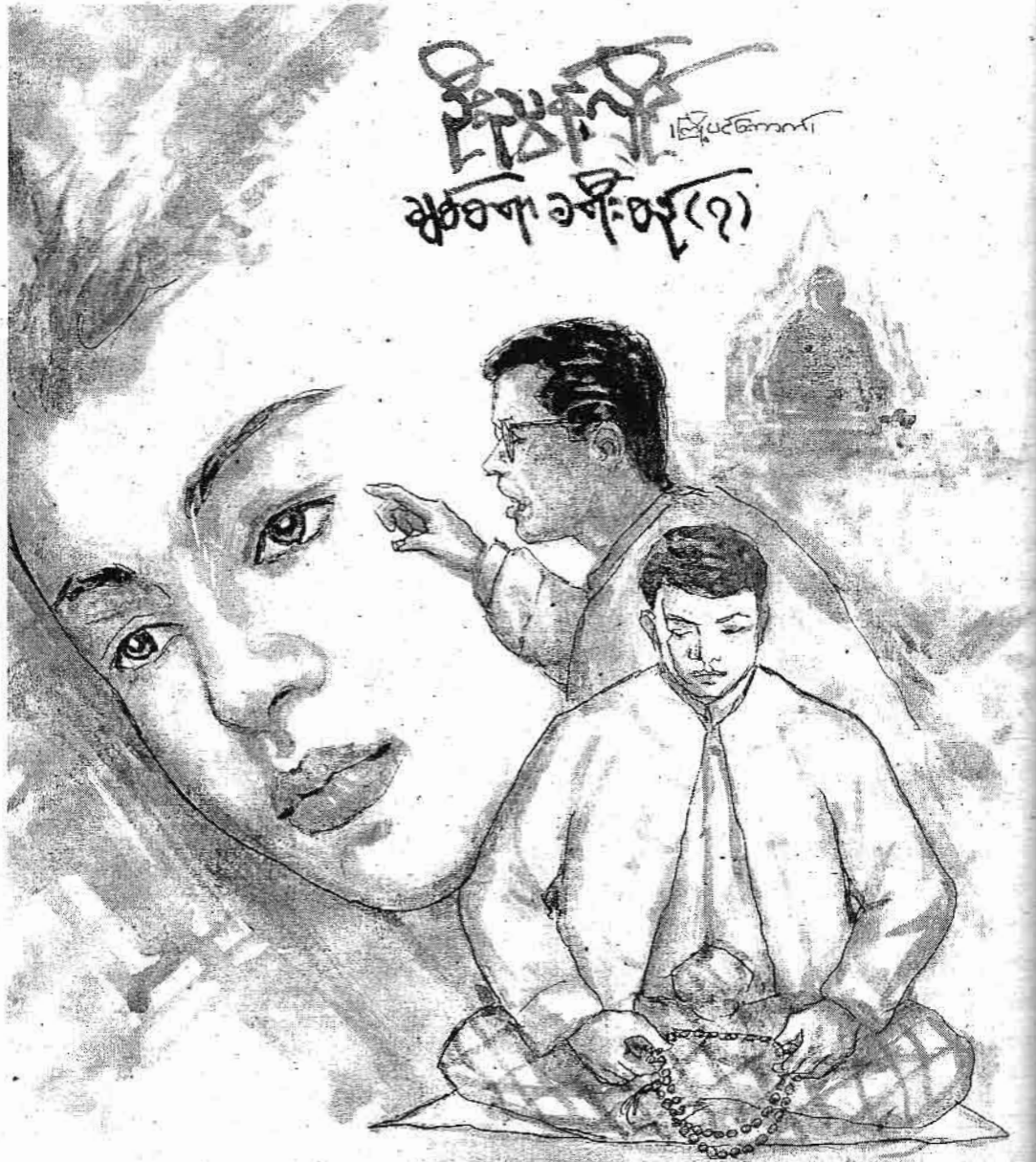
ဤကြေကွဲရင်နာစရာ ပန်းဝတ်
ရည်လေး၏ ဖြစ်ရပ်ကို သင်ခန်းစာပြု
နမူနာယူကြလျက် သမီးရွယ် မိန်းမငယ်
လေးများ အတွေ့အာရုံမှာ လိုက်စားပြီး
မမိတ်မှားမိကြစေရန်နှင့် ဘဝကို ခဏ
သာယာမှု ဆန္ဒနှင့် မရင်းမိကြစေရန်
သားသမီးချင်း စာနာသော မေတ္တာဖြင့်
သတိပေး တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

နှလုံးစိတ်ဝမ်း အေးချမ်းကြပါ
စေ။

□ မိုးဟိန်းကျော်(လပွတ္တာ)

အိမ်ထောင်ရေး (၇)

(ယခင်လမှအဆက်)

ကျွန်ုပ်သည် လှပတဲ့ ပြည်ခရီးစဉ်၏ ဝေဆာလှတဲ့ အတွေ့အကြုံများကို ကျွန်ုပ်သံ ပညာရည်နဲ့ စို့နေသော မျိုးဆက်သစ်များအပေါ် ပြန်လည်ပို့ချရမည် ဖြစ်၏။

လူငယ်တိုင်း စိတ်မဝင်စားနိုင်သော ဤပညာရပ်များ အပေါ် ဂရုတစိုက် အာရုံသက်ဝင်မှုအတွက် သူတို့ကလေး တွေအား ကျွန်ုပ်အလွန်ချစ်၏။ သို့ဖြင့် အဆိုပါ လူငယ် အဖိုး တန်ကလေးများကို နေ့တစ်နေ့ သတ်မှတ်ပြီး စုစည်းလိုက်၏။ အားလုံးက ကျွန်ုပ် ခေါ်တယ်ဆို၍ မပျက်မကွက် စုံလင်နေ ကြ၏။

ကျွန်ုပ် အလုပ်နားသော နေ့ကိုရွေး၍ စီစဉ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ရာ ထိုနေ့အတွက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ရှိကြ၏။ လူစုံသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကပင် စကားစပြီး ပြည်မြို့ ခရီး စဉ်နှင့်အတူ နွေးထွေးသော ကြိုဆိုမှုနှင့်အတူ စိတ်ဝင်စား စရာများကို တစ်ခုမကျန် အေးအေးဆေးဆေး သင်လည်းသင် ပြောလည်းပြော မှတ်သားစေလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏ စကားသံမှ အပ မည်သည့် အသံမျှ ထွက်မလာ၊ စွဲစွဲမြဲမြဲ အာရုံခံနေကြ၏။

“ကဲ၊ မင်းတို့ ဘာမရှင်းတာ ရှိသလဲ”ဟု ကျွန်ုပ်၏ စကားကို အစသတ်လိုက်၏။

www.burmeseclassic.com

သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ပညာနှင့်ယှဉ်သော မေးခွန်းများကို မေးမြန်းရန် လမ်းဖွင့်ထားခြင်းခံရသဖြင့် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဆွေးနွေးတော့မှာ သေချာ၏။ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ် မေးပါစေလို့လည်း မျှော်လင့်နေ၏။

တပည့်ကျော်ကြီး မောင်ကျော်မြင့်က စတင်ဆွေးနွေးတော့မယ့် အရိပ်အယောင် ပေါ်လွင်နေ၏။

“ကဲ၊ မောင်ကျော်မြင့် ဘာမရှင်းသလဲကွဲ့။”

“ဆရာ ပြည်ဘူတာ အမြန်ရထားက ဆင်းဆင်းချင်း တည်းခိုရမယ့် အိမ်ကိုသွားတယ်။ အဲဒီနေ့က ကြာသပတေးနေ့ ည ၉ နာရီ မထိုးမီ သူ့ရေအခါပဲ။ အဲဒီလိုသွားတော့ ဘုတန်လန်ကြီး ကိုဘုန်းကြွယ်ဆိုတဲ့ ကြာသပတေးသားကြီးနဲ့ တွေ့နိုင်တယ်။ သို့မဟုတ် မထီလေးစား ဆက်ဆံသူကြီးကို တွေ့လိမ့်မယ်လို့ တွက်ဆမထားဘူးလား။”

၀
၄
၁

၃
၆
၂
၅

← ကြာသပတေးသား

(ဘောမအခါ)

ဘောမ အခါကို အကဲခတ်လျက် ပညာယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

“အေးကွာ . . . အဲဒီအခါမှာ ဆရာက တနင်္လာအခိုက်ကဲ့ပဲ သတိထားလိုက်တယ်။ ပလက်ဖောင်းဝင်ခလုတ်တိုက်တာ ခြေထောက် တော်တော်နာသွားလို့ ၅တေးအတွက် သတိလွတ်သွားတယ်။ ‘ခြေ’အနာတရ ဖြစ်သွားတော့ ၂လံာ်ထိသွားတယ်။ ၂လံာ်ဟာ ၅တေးကို ဂဗ္ဘေ မဟုတ်ဘဲ ခေမာ (၂-၅) ဖြင့် နှိမ်ထားတော့ အိမ်ရှင်ကိုမောင်မောင် ၅တေးသား မရှိနိုင်တာကိုဘဲ သတိထားတယ်။ ထင်တဲ့အတိုင်း ကိုမောင်မောင် အပြင်ထွက်နေခဲ့တယ်။ ကိုဘုန်းကြွယ်က ကြားသဘော ဆိုက်ထားတာ မဆီမဆိုင်ဘဲ”

“ဘာကြောင့် ဂဗ္ဘေကို မယူဘဲ ခေမာ (၂-၅) ကို ယူရတာလဲ ဆရာ”

“ဪ . . . ဒါလား တိုင်ရဲ့ အနိဋ္ဌနေရာပဲဆိုဆို၊ အနိဋ္ဌနေရာပဲ ဆိုဆို၊ နေ့၏ညပိုင်းပဲဆိုဆို တိုက်ဆိုင်နေတော့ (ခေမာ) (၂-၅)ကို အနိဋ္ဌအဖြစ် ယူလိုက်ရတာပါပဲ”

“ဒါဖြင့် ဂဗ္ဘေကို မွန်းမတည့်မီကာလအတွက် ကုဋ္ဌအဖြစ် ယူတယ်ပေါ့နော် ဆရာ”

“ယေဘုယျအားဖြင့် မှန်တယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံ ဟောတဲ့နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ တွေ့တဲ့နေရာမှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆန်း

နိမိတ်၊ အင်္ဂုဏ် နိမိတ်များအရ နိမိတ်ကောင်းရင် အနိဋ္ဌယူပြီး ခေမာလို့ပဲ စဉ်းစားတယ်။ လာမေးသူ လင်မယား အထိုင်မှားရင်၊ ပြောင်းပြန်ဖြစ်နေရင် ‘ခေမာ’ လို့ပဲ ယူတယ်။ နိမိတ်အရ သူတို့ ဆောင်းလာတဲ့ ဦးထုပ်တစ်ခုခု ကြမ်းပြင်ပေါ် အနိဋ္ဌပေါ်ချတယ်။ ပန်ထားတဲ့ပန်း၊ ဘီး တစ်ခုခုပြုတ်ကျရင် ခေမာကို အနိဋ္ဌပဲ ယူတယ်။ လာမေးသူဟာ ကြို၊ စတု၊ အမြစ်ဆိုတဲ့ အညှိနေရာတွေမှာ သူ့မွှေးနံရံနေရင်လဲ အနိဋ္ဌပဲ ယူတယ်။ အခုကိစ္စမှာ ၂လံာ်သား ဆိုပါတော့ . . . ဒါဆို အနိဋ္ဌပဲ ယူတယ်”

“ဒါဆိုဆရာရယ် နံနက်ပိုင်းလဲဖြစ်တယ်။ မကောင်းတဲ့နိမိတ်တွေလဲမတွေ့ရဘူး။ အားလုံးဟာ အကျိုးအကြောင်း ညီညွတ်နေတယ်ဆိုရင်တော့ ဂဗ္ဘေယူရမှာပေါ့နော်”

“ဟင့်အင်း၊ မဟုတ်ဘူး ခေမာပဲ ယူတယ်”

“ဘာပြုလို့လဲ ဆရာ”

“(၂-၅) ခေမာ ဓာတ်တွဲကြီးဟာ အခါတိုင်ရဲ့ အောက်မှာ ရှိနေတော့ ဂဗ္ဘေနဲ့ပဲ ပြောကြည့်၊ ‘ခင်ဗျားရဲ့ ခိုင်မြဲတည်တံ့မှုကြီးဟာဆိုပြီး ဘာပြောမလဲ အပျက်နေရာမှာ ရှိနေလို့ မခိုင်မြဲတော့ဘူးလို့ပဲ ပြောရတော့မှာဖြစ်လို့ အနိဋ္ဌဖြစ်သွားပြီ၊ ဒါဖြင့် မခိုင်မြဲရင် ဘာကြောင့် ရန်ပေါ်ပြီ၊ ဒါဆို ဘာထူးသလဲ ခေမာပဲ ပြန်ကျတာပဲလေ၊ မဟုတ်လား”

“အဲ၊ ဟုတ်ပါပြီ . . . ရှုပ်တော့ ရှုပ်သားနော် . . . ဒါဆို ဆရာ ရှင်းပါပြီ တနင်္လာ အညွန့်မှာရှိချိန်က ဂဗ္ဘေပေါ့”

“ရာနှုန်းပြည့် မမှန်ဘူး၊ ၂လံာ်ကို ရန်နှစ်ချက် ညှပ်ထားတယ်။ သူ့ရေအခါကြီးဆိုတာလဲ သတိပြု၊ နံတော်စဉ်ကိန်း အရလဲမမေ့နဲ့၊ အင်မတန်ကို သတိဝီရိယ ကောင်းကောင်းနဲ့ ဘက်စုံသတိမလစ်မှ ဂဗ္ဘေ ဖြစ်မှာ၊ သတိဝီရိယ မကောင်း၍ သတိလစ်ဟင်းရင် ၂လံာ် ညှပ်နေသဖြင့် အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှုတွေ ဖြစ်လာပြီး စီးပွားရေး ခိုင်မြဲမှုမှာ ခေမာ ပြန်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်”

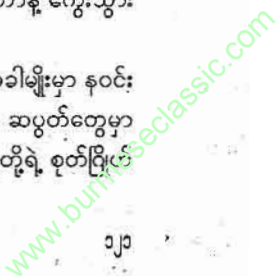
“ဗျာ၊ သတိထားစရာတွေ တယ်များပါလား”

“ဦးလေး၊ ဒါဆို စနေအခါကြီးကျရင် သာစည်ကြီး၊ ဇောက်ထိုးကြီးပါလား” ဟု မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းက စဉ်းစားပြီး ပြောလိုက်၏။

မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းက ကျွန်ုပ်အား ဦးလေးဟု အမြဲခေါ်၏။ နှုတ်ကျိုးနေ၏။

“အေး၊ ဟုတ်တာပေါ့ ဒီအခါကျတော့ စနေသဘောဟာ ဓာတ်ပြင်းမယ်၊ စနေဟာ အလိုအလျောက် ပြင်းထန်ရတဲ့ ကြားထဲမှာ နည်းနည်းကလေး ခြေလှမ်းမှားတာနဲ့ ကွေးသွားမှာပဲ။ အဲဒီအခါမှာလဲ ခေမာပါပဲ”

“ဒါပေမယ့် ကာယကံရှင်ဟာ အဲဒီအခါမျိုးမှာ နဝင်းဆိုတဲ့ ပဉ္စပွတ်၊ ပြီးတော့ အညွန့်၊ ပြီးတော့ ဆပွတ်တွေမှာ ရှိနေရင် နည်းနည်းခံသာမယ်။ ဒါတောင် သူတို့ရဲ့ စုတ်ပြုတ်

တွေအားလုံးဟာ အောက်မှာခိုနေကြတယ်။ ဥပမာကွာ စနေ အခါဆိုပါတော့..

နဝင်းက ဗုဒ္ဓဟူးသားဖြစ်ရင် သူ့စုတ်ပြိုဟာ ကြိရန်း၊ ပြီးတော့ သူ့စုတ်ပြိုဟာတနင်္လာဟာ သူ့နဲ့အပြင်မိတ်၊ အဲဒါလဲ သတိထားရမယ်။ အညွန့်က တနင်္ဂနွေသားဖြစ်ရင် သူ့စုတ် ပြိုဟာ အခိုက်၊ နောက်ပြီးတော့ (၁-၆) ဥဿာ အိမ်ထောင် ရေးကိစ္စကြီးဆိုတာ မမေ့နဲ့၊ ဆပွတ်က ၅တေးသား ဖြစ်ရင် သူ့စုတ်ပြိုဟာ စတုရန်းခို၊ သူ့နဲ့ စတုရန်း ဝင်္ဂီဟာ (၃-၅) စိန်ပန်း အိမ်ထောင်ရေးပြိုဟာဆိုတာ မမေ့နဲ့၊ အဲဒီအခါမှာ ၄ဟူး၊ ၁နွေ၊ ၀ စနေ တို့ဟာ သတိကြီးစွာ ထားရမယ်”

“ဒါဆို ဦးလေး၊ တိုင်ရဲ့ အနိဋ္ဌ ၃လုံး၊ သုံးနေရာမှာရှိတဲ့ နေနံသားတွေအတွက် ဆိုရင်ကောဗျာ”

“မူလကတည်းက အနိဋ္ဌနေရာမှာ ရောက်နေပြီဆို တော့ ပိုပြီး သတိထားရတာပေါ့။ အဲဒီအခါမှာလဲ သူတို့ရဲ့ ဆိုင်ရာ ကြိရန်းပြိုဟာဟာ ကုဋ္ဌနေရာမှာ ရောက်နေတာကို တစ်ချက်ပြန် စဉ်းစားရမှာနော်၊ ပြီးတော့ မင်းတို့ မမေးပေမယ့် ပြောရရင် အချာပြိုဟာကြီး၊ သူဟာလဲ လှုပ်တုပ်လှုပ်တုပ်နဲ့နော်၊ ဘာများကောင်းတာရှိသေးသလဲ စဉ်းစားနော်”

အားလုံး ထွက်ပေါက်ပိတ်သွားသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။ ငြိမ်နေကြ၏။ ဒါကြောင့် ဘုရားအဆုံးအမအရ ဒုက္ခဘုံကြီး မလွှဲပေ။

“အားလုံးကို မြင်သာအောင် ပြောရရင် အဲဒါ အခါ တိုင်ကြီးကို ခုနစ်ထပ်ရှိတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးလို့ သဘော ထားလိုက်ပါ။ သူ့ဟာသူ ဒီအဆောက်အအုံကြီးနဲ့ တူတဲ့ သုံးထပ်ရှိတဲ့ အခါတိုင်ကြီးဟာ အောက် ၃ ခန်း မကောင်း၊ အထက် ၃ ခန်း ကောင်း၊ အလယ်ခန်း သာမန်ဆိုပြီး ရပ်ကွက် တစ်ခုမှာရှိတဲ့ တိုက်ခန်းအဆင့်ဆင့်ရှိတဲ့ အဆောက်အအုံကြီး လို့ပေါ့။

အဲဒီအဆောက်အအုံ အထပ်အသီးသီးမှာ ရောက်ချင် တဲ့သူ ရောက်ကြမှာပဲ။ အဆောက်အအုံကြီးကသာ ထာဝရ နေသူတွေဟာ ဇင်္ဂမ၊ ရောက်ရှိလာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကသာ အစစ အရာရာ ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေရင် ကောင်းပြီ။ သတိလက် လွတ်ဖြစ်ရင် အထက်ဆုံးအထပ်က လူဟာလဲ အောက်ဆုံးကျ နိုင်သလို အောက်ဆုံးထပ်က လူကလဲ အထက်ကို မျှော်မှန်း လို့ရတယ်။ တိုက်အဆောက်အအုံကြီးကို အငှားထားသလို ဆင်ခြင်လိုက်၊ ဒါ ဟောပြောတဲ့အခါ တစ်ခုအတွက်ကိုပဲ ပြောတာနော်၊ ကာယကံရှင်တစ်ဦးအတွက် တိုင်ကို ပြောတာ မဟုတ်ဘူး။

အဲဒီတော့ အထပ်လိုက်နေကြရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေဟာ နေတတ်ဖို့လိုတယ်။ နေထိုင်မှုကို ကြည့်တဲ့အခါ သာစည်၊ ပင်းယကြီး၊ ဇောက်ထိုး မထီသူတွေ၊ အမြင့်အညွန့် မတွန့်တဲ့ သူတွေ၊ အတွင်းအာယုကပ် အပြင်အာယုကပ် အနိဋ္ဌက

လွတ်တဲ့သူတွေဟာ ဒီတိုက်ကြီးနဲ့ ပန်ရတယ်လို့ပဲ သဘော ထားရမှာပဲ။ ကဲ မောင်ကျော်မြင့်နဲ့ ကျော်မြင့်ထွန်းရေ အတော မသတ် ဇာတ်လမ်းရှည်သွားပြီ၊ ဒီလောက်ဆို ဒီကဏ္ဍမှာ ရှင်းကြပြီနော်၊ ကက်ကင်းဆရာ မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းကတော့ အသံထွက်လာပြီ၊ ကက်ကင်းဆရာ မောင်ကျော်ကြီးကတော့ ဘာတွေ စဉ်းစားနေသလဲ”

မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းနှင့် မောင်ကျော်ကြီးတို့ နှစ် ယောက်သည် ကက်ကင်းကို ဇောက်ချ၍ လေ့လာနေကြသူ ဖြစ်၍ တင်စားခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။ မောင်ကျော်ကြီးက မေးမြန်းမယ့်အသွင်နှင့် အားယူလိုက်၏။

“ဦးလေး၊ ဘုန်းကြီး ဖြစ်မဖြစ် ဇာတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဦးလေး ပြည်က ဘကြီး ဦးထွန်းချစ်ကို ရှင်းခဲ့တယ်၊ ကျွန်တော် ကိုယ် ကျွန်တော်က တွက်ကြည့်တော့ ‘ဘင်ဖွား’ ဖြစ်နေတယ် ဦးလေးရယ်၊ ဘုန်းကြီးရဟန်း မဖြစ်တာ အသာထား၊ ဘုရား ဟောတရားနဲ့တော့ အလှမ်းဝေးသွားမှာ စိုးရိမ်တယ်၊ အဲဒါ ဘယ်လိုများ ပြုပြင်ရင် ကောင်းမလဲလို့ ဦးလေး”

“အဲဒါပြောတာပေါ့၊ မိမိကိုယ် မိမိ ဒီလိုသိထားတော့ ဟောကွက်ထဲမှာပါတဲ့အတိုင်း မကောင်းတာ မဖြစ်ဖို့ ကိုယ်က ကြိုပြီးသိထားတယ်၊ အဲဒီတော့ ကိုယ်က ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်နေ မယ်၊ မိမိကိုယ်မိမိ ပြုပြင်မယ်၊ အဲဒီတော့ မောင်ကျော်ကြီးမှာ ကောင်းကျိုးလိုရာသန္တတွေ ဖြစ်လာမယ်၊ ပေဒင်ရဲ့ဟောကွက် အရ ဒီလိုဖြစ်မယ်လို့ သိထားရတော့ ကာယကံရှင်က ရှောင် နိုင်တိမ်းနိုင်၊ ပြုပြင်နိုင်တာပေါ့၊ အဲဒါအမြတ်ပဲ၊ ပေဒင်က မင်းကို ကောင်းကျိုးပေးလိုက်ပြီ မဟုတ်လား။

ပြောင်းပြန်ပြောရရင် ‘ကျော်သုံးပါး’ ရတဲ့ အဓိပတိ ဖွားကြီးတွေ ‘ကျော်သုံးပါး’ အဟောနဲ့ မကိုက်ညီဘဲ ဒုက္ခတွေ အနန္တနဲ့ ပျက်စီးနေတာ အနန္တပဲ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်တွေက မိမိကို မိမိသိထားလို့ ပြုပြင်ဆင်ခြင်နေမယ်ဆိုရင် အကောင်းတွေဖြစ် လာရမှာပဲ။ အဲဒီလို ကောင်းတာ မကောင်းတာ ဖြစ်လာဖို့ ကလဲ နိယာမတရားတွေ ရှိတယ်၊ ဝီဇနိယာမ၊ ဇာတိနိယာမ၊ ကမ္မနိယာမ၊ စိတ္တနိယာမ၊ ဥက္ခနိယာမဆိုတဲ့ နိယာမတွေကလဲ အကောင်းဘက်လိုက်မှအကောင်းဘက်ဖြစ်မှာ၊ အကောင်း ဘက်ကို ရှင်သန်နေတဲ့ နိယာမတရားတွေနဲ့ အကြောင်းတရား ပြည့်စုံသူတွေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ အနိဋ္ဌဖွား ဖြစ်ပေမယ့် ကျော်သုံးကျော် အဆင့်မီနေတာ အနန္တပဲ၊ အဲဒီတော့ မင်း ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲ၊ ပေဒင်ပညာဟာ တကယ့် ပညာရှင် တွေက ထုတ်ဖော်ခဲ့တာ၊ အဲဒီပညာအရ ရှိရင်းစွဲ ပကတိ အနေအထားကိုပြောတာ၊ လူတွေဟာ မိမိကိုယ်မိမိ ပြုပြင် တတ်ဖို့ သတိပေးတဲ့ ပညာရပ်လို့ မှတ်လိုက်ပေတော့”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး၊ ဒါဆို ကျွန်တော် ပြုပြင်ဆင်ခြင် နေထိုင်ရင် ရဟန်းမဖြစ်ရင် အသာနေဦး၊ ဘုရားတရားနဲ့တော့ မဝေးဘူးဆိုတာ သိရလို့ ဝမ်းသာလှပါတယ်ဗျာ”

“မောင်သန်းထိုက် အလှည့်ပဲ၊ ဘာတွေမြင်သလဲ ပြောစမ်းဦး”

(လ. ဝ. က) မှ အရာရှိငယ် မောင်သန်းထိုက်သည် အလေးအနက် ထား၍ စဉ်းစားနေ၏။

ပြီးတော့ စကားစလှိုက်၏။

“ဒီလို ဦးလေးရဲ့၊ ကိုဘုန်းကြွယ်ဆိုတဲ့ ပြည်ကလူကို နာမည်အပေါ် ဆန်းဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ရှင်းခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ဆရာတော်ကြီးရဲ့ ဩဝါဒကြားလိုက်ရတော့ အဲဒီကို ကျွန်တော် အာရုံစိုက်လာတယ်”

“ဘယ်လို အာရုံစိုက်လာသလဲကွ”

“ကျွန်တော်က သောကြာသားဆိုတော့ ‘အမြစ်၊ အညွန့် တွန့်စေရ’ ကျမ်းဝါဒမူအရ ၅ ကြာသပတေး အစ ၀ စနေ အဆုံး ဓာတ်သားကို ရွေးတယ်၊ ပြီးတော့ ‘ပိတောက်’ ဟူသော ဓာတ်သားကို ကျွန်တော် ဓာတ်ပြုတယ်ပေါ့။ ဒါပေမယ့် တွန့်တော်မှာ သိသိသာသာကြီးဘာမှထူးမလာဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီအတွက် ဆန်းဂိုဏ်းအရ ဘာတွေများ ငြိစွန်းနေသလဲလို့ပါ”

“ဪ၊ ဒါလား၊ မင်းနာမည် ‘သန်းထိုက်’ ကို အသာ ထားလိုက်၊ မင်း ဓာတ်ပြုမယ့် ဓာတ်သားက ပိတောက်၊ ဆန်း ဇိုဏ်း ပြည့်အောင် နာမည်သုံးလုံးအတွက် [ပိ+တောက် +တောက်] ဖြစ်လာရော၊ အဲဒါကို သံတို၊ သံရှည် ခွဲကြည့်ရင် (အ-အိ-ဥ) မူအရ (တို+ရှည်+ရှည်) ဖြစ်လာတယ်၊ ကျမ်း အတိုင်းပြောရရင် (ယတိသတ်) မကြာ (၁, ၂, ၂) လို့ ဖော်ပြ ထားတယ်၊ ဒါဆိုရင် (ယ) ဂိုဏ်းဖြစ်ပြီ။

(ယ) ဂိုဏ်း ဖြစ်တော့ ကုဋ္ဌဂိုဏ်းဆိုတော့ အခြေအရံ ဆီခြင်း ပဏာမမှန်ပြီ၊ အကောင်းဂိုဏ်းပေါ့၊ ဟုတ်၊ မဟုတ် ညီညီကိုယ်ကိုယ် ပြန်ဆန်းစစ်ကြည့်လေ၊ အဲဒီတော့ ဒီတင်ရပ် ထားနဲ့ (ယ) ဂိုဏ်းဆိုတော့ နက္ခတ်လုံးရေ (၂၄) လုံး၊ နက္ခတ် ထုံးရေ (၂၀) ကျော်လို့ (နောင်ဆိုသည်ကား မြအလား) ဆပ်ပေါင်းရမယ်၊ အစဉ်အရ ‘အ’ သဒ္ဒါမှာကျတယ်၊ ‘အ’ ဆိုတော့ (၁) ဂဏန်း၊ မူလ (၂၄) လုံးမှာ (၁) ဂဏန်း ပေါင်း တော့ (၂၅) ရတယ်၊ (၇) နဲ့ စားတော့ (၄) ကြွင်းတယ်။ (၄) ကြွင်းတော့ ဘာခေါ်လဲ ‘အမြိတ္တစုတ်’ ခေါ်တယ်၊ ဟုတ်သားပဲ၊ ‘အမြိတ္တစုတ်’ ရတော့ ‘ပီယ’ ချစ်ခင်သူ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ ဆိုတယ်လေ။ (ယ) ဂိုဏ်းကလဲ ဖြစ်တော့ အခြေအရံပေါ် ‘အမြိတ္တစုတ်’ လဲဖြစ်တော့ ချစ်ခင်သူပေါ့။ ဒီပိတောက်ဓာတ် ပြတာ မှန်သားပဲ၊ မင်းက မထူးဘူးဆို၊ ထူးသားပဲ”

“မိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်း အခြေအရံများတာက တော့ ဟုတ်ပါတယ်၊ အပေါင်းအသင်း မိတ်ဆွေများပြီး သူ ဆစ်ပြန် ငါတစ်ပြန် ကုန်နေတာပဲ၊ ဒါပေမယ့် မုန်းသူတော့ မှန်တော့”

“ဟဲ့၊ မောင်သန်းထိုက်ရဲ့၊ ဒီပိတောက် အစီအရင်နဲ့ ဓာတ်ပြုတာ ဘယ်အကျိုးကိုလိုလို့ စီရင်တာလဲ၊ စုတ်ကောင်း

လေးပါးတာ အကျိုးလေးပါးအတွက် ဖြစ်တယ်၊ ဘာကို ရည်မှန်းသလဲ”

“အင်း... ဥစ္စာ စီးပွား လာဘ်လာဘ အတွက်ပေါ့ ဦးလေးရဲ့”

“ဒါဆို လာဘ် အဝင်နည်းလို့ ပြောနေတာလား မှတ် ထား၊ ကျမ်းအရ အမြိတ္တစုတ် ပီယကိစ္စ၊ လာဘစုတ် ဓန ကိစ္စ၊ သိဒ္ဓိစုတ် ကာယကိစ္စ၊ ဝရစုတ် အာယုဝဗ္ဗနကိစ္စ တဲ့ကွ မှတ်ထား”

“ဒါဆို ကျွန်တော် လိုချင်တာ ဓန(လာဘ)၊ ဖြစ်လာ တာက (ပီယ) ဖြစ်နေပြီ၊ ဒါဆို ဓာတ်သားအတွက်လဲ ခပ် ရှားရှား၊ အမြစ်၊ အညွန့်နဲ့ စီရင်လို့ မလွယ်တော့ဘူးနော်”

“အမြစ်၊ အညွန့် ဓာတ်တွဲထဲကပဲ (ရှည်+တို+တို) အသံ (၂, ၁, ၁) မကြာရတဲ့ ‘ပန်းနု’ ဆိုတဲ့ ပရဆေး (ကယ်ဆေး)ပဲ မင်း ခိုရတော့မယ်၊ ‘ပန်းနု’ ဆို (၅) ကြွင်း လာဘစုတ်ရတယ်၊ (ဘ) ဂိုဏ်းဖြစ်လို့ တည်ငြိမ်အကျိုးရှိတယ်၊ ဒါပဲ ငါ တွေးလို့ရ တယ်ဟုတ်လား၊ ဒါမှမဟုတ် တခြားနည်း စဉ်းစားကြည့်လေ”

“မလွယ်လှပါလား ဦးလေးရယ်”

“ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့ကွာ၊ ဒါဟာ ဝိဇ္ဇာမယ အတတ်နော်၊ အမြစ်၊ အညွန့်နဲ့ ကျိုးကြောင်း မညီညွတ်ရင် သာစည်ပင်းယနဲ့ ချိန်၊ ဒါမှ မညီညွတ်သေးဘူးဆိုရင် ကြို၊ စတုနဲ့ယှဉ်၊ ဒါတွေဟာ အန္တရာယ်ဖြစ်နိုင်တယ် ထင်ရင် မိတ် (၃) ပါးနဲ့ ချိန်၊ လွယ်လွယ်ကလေးနဲ့တော့ အဖြေမထွက်ဘူး၊ အချိန်ယူ စဉ်းစားမဖြစ်မှာ၊ ပြီးပြီးရော မဖြစ်စေချင်လို့ ပြောတာ ပါ၊ ဒါပေမယ့် ဆန်းဂိုဏ်းနဲ့ မညီသော်လဲ လွယ်လင့်တကူ လုပ်လိုက်ရတာတွေလဲ ရှိသေးတယ်၊ တစ်ပုံကြီးပါပဲ၊ အောင် တော့ အောင်တာပါပဲ၊ သို့သော် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ တကယ် ထက်ထက်မြက်မြက် ဖြစ်စေချင်ရင်တော့ အဆင့်ဆင့် ဆန်ခါနဲ့ စစ်သလို ကျဉ်းကျဉ်းယူရတာပါပဲ၊ ဉာဏ်စေစားတဲ့ အလုပ် ကွယ်”

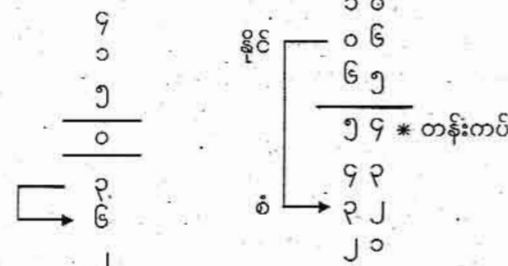
“ဦးလေး၊ ကျွန်တော် မသိလို့မေးရဦးမယ်၊ ဟို ပယောဂ ကောင်မလေးကိစ္စ ဦးလေးက အလေးထားပုံမရဘူး၊ ဦးလေး ဝါသနာမပါလို့လား”

မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းက မေးလိုက်၏။

“ဒါတွေ ထားပါကွာ၊ တို့လိုင်း မဟုတ်ဘူး၊ ပရ လောကဆိုတာ ရှိတယ်ဆိုတာ ဘုရားဟော ပရိတ်တော်တွေ ကိုသိထားရင် လုံလောက်ပြီ၊ ဒီကိစ္စ မင်းစိတ်ဝင်စားဖို့ မသင့် ဘူး၊ ငါလဲ အပိုင်မပြောနိုင်ဘူး”

“ဒါဆိုရင် ဆက်မေးပါဦးမယ်၊ ကိုစီနိုင်တို့ အိမ်ကို နမယ်ကပြန်အရောက် စနေနေ့ ညနေပိုင်း သောရီအခါ လောက်မှာပဲ ဦးလေးရေချိုးရင်း ‘မဟုတ်တရုတ်’ အရုပ်တွေ တယ်၊ ဒီအရုပ်တွေတဲ့ အချိန်မှာ အခါအလိုက် သုံးတန်ပေါ် နိစ်တွင် (၆, ၀, ၁) ဖြစ်နေတယ်။

(သောရီတိုင်) (သောရီအခါ သုံးတန်ပေါ်နိစ်)

“ကိုစံနိုင် (၃-၀) နိစ်ပြု တည့်တည့်မိနေရာ ကိုစံနိုင်ရဲ့ (၃-၅) စိန်ပန်း ကြာသပတေး(၅)ကို (၄)ဟူး ပူးယှဉ်သဖြင့် ငှဟူးဟာလဲ ကပ်ပြိုဟ်လဲဖြစ်၊ ကိုစံနိုင်နဲ့လဲ စရေ (၃-၄) ဖြစ်၊ တန်းကပ်မှာပဲ ခိုနေခြင်းကြောင့် . . .

ကိုစံနိုင်၏အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ကျန်းမာရေးကို ချိန်ထားတာပဲနော်၊ အဲဒီအခါရဲ့ ပြိုဟ်များ စွဲစည်းတည်ဆောက်ပုံဟာ ကြောက်စရာကြီးနော်၊ အခါတိုင်မှာလဲ ကိုစံနိုင် အင်္ဂါသားရဲ့ အပြင်မိတ်(၃-၆) ကြီးဟာလဲ ကျိုးနေတာနော်”

“ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါကြောင့် တန်းကပ်မှာ တွေ့တဲ့ (၅-၄) အတွဲကို (ယှဉ်လဲ) လိုက်လို့ ပြောလိုက်တာပါပဲ”

“ဟာ၊ ဆန်းအတွေးအခေါ်နဲ့ ယှဉ်လိုက်တာကိုး”
“အေး၊ ဟုတ်တာပေါ့”

“နောက် တစ်ခု မေးရဦးမယ်၊ ကျွန်တော် တွေးတာနော်၊ တွေ့ရှိရတဲ့ ‘အရုပ်’ ဟာ အရုပ်သက်သက်သာဖြစ်ပြီး၊ ‘စာ’လေးလုံးမပါရင် ဒီလောကဆိုးမှာ မဟုတ်ဘူးနော်၊ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ အရုပ်ကလဲ အနိဋ္ဌ၊ ခြေခင်းနေရာကလဲ အနိဋ္ဌဆိုတော့ (အနိဋ္ဌ + အနိဋ္ဌ = ဣဋ္ဌ) များ ဖြစ်မလားလို့ ဆရာ”

“အေးပေါ့လေ၊ အရုပ်သက်သက်ဆိုပေမယ့် အရိုးနှစ်ချောင်း ကြက်ခြေခတ်က မကောင်းတဲ့နိမိတ်အဖြစ် အဓိပ္ပာယ်ဖြစ်သွားတတ်တာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ဦးလေး အယူအဆကို ပြောပြချင်တယ်။ အယူသီးတာပဲ မြင်မြင် ဦးလေးကတော့ ဂရုစိုက်တယ်။ သတင်းစာစက္ကူကို ရေအိမ် အိမ်သာသုံးစက္ကူ လုပ်တာတို့တွေရင် ဦးလေး အလွန်စိတ်ဆိုးတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သတင်းစာဆိုတာ တို့စာ၊ မြန်မာစာတွေ အဲဒီမှာ တစ်ခါတစ်ခါ စေတီပုံထိုး၊ ဘုရား၊ ဘုန်းကြီးနဲ့ သာသနာ အဆောက်အအုံပုံတွေ ပါတတ်တယ်။

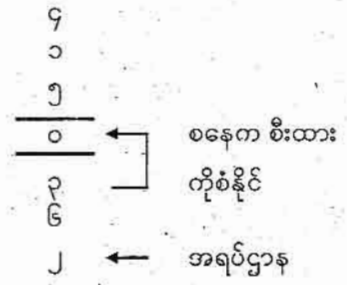
နိုင်ငံအကြီးအကြီးများရဲ့ သတင်းများနဲ့ ဓာတ်ပုံများ အမြဲပါတယ်။ မင်းတို့စဉ်းစားကြည့်၊ မင်းတို့ သတိထား၊ ပေါ့ပေါ့ တန်တန် မတွေးနဲ့၊ ဆိုပါတော့ မင်းတို့ မိဘရဲ့ဓာတ်ပုံ၊ သူတို့

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေး”

“အဲ၊ ဟုတ်ပြီ၊ မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းမေးတဲ့ ပုစ္ဆာထဲက မောင်ကျော်မြင့်ထွန်းမေးဖို့ ကျန်သွားတာ တစ်ခုရှိတယ်။ မောင်ကျော်မြင့်ထွန်း သုံးသပ်တဲ့ အခါတိုင်ကလေး မင်းတို့အကျင့် ရအောင် စိတ်ထဲက ထူလိုက်၊ ထူပြီးပြီလား”

“ဟုတ်ကဲ့ ထူပြီးပါပြီ၊ သောရီအခါတိုင်ပါ”

“အေး၊ ဆရာ သတိမမေ့ပုံကို ပြောပြမယ်၊ အဲဒီမှာ ကြည့် . . . သောရီအခါ ဆိုတော့ ၃ဂီဆိုတဲ့ မောင်စံနိုင်ကို စနေက စီးမထားဘူးလား၊ စနေ စီးထားရင် ကျမ်းရင်းက မူရင်းအတိုင်း ‘ပကိဏ္ဍက’ တစ်တိုင်တည်းနဲ့ ဟောပုံနည်းစနစ် အရ . . .

(သောရီတိုင်)

ပကိဏ္ဍက ဟောချက်အတွက်၊ လူနာဆိုရင် စုန်းပယောဂ၊ နတ်ပယောဂလို့ ဆိုမထားဘူးလား၊ ဒါပေမယ့် ကိုစံနိုင်က လူနာ မဟုတ်ဘူး၊ လူကောင်း၊ ဒါကြောင့် အဲဒီ စီးထားတဲ့ စနေကို စုန်းပယောဂ၊ နတ်ပယောဂလို့ မယူဘဲ အညံ့ပစ္စည်း၊ စွန့်ပစ်ပစ္စည်း၊ အညစ်အကြေးလို့ ဆရာက ယူဆလိုက်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ဆရာတွေတဲ့ ‘အရုပ်’ဟာ ကိုစံနိုင်ကို ဆိုးကျိုးပေးနိုင်တယ်လို့ ခိုင်ခိုင်မာမာ ယူဆလိုက်တာပါပဲ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီ ပကိဏ္ဍက ဟောခန်းထဲမှာ ဒီပစ္စည်းဘယ်မှာ ရှိသလဲဆိုတော့ ကျမ်းဝါဒအရ ‘ကြိရန်း’ခေါ်တဲ့ တနင်္လာ အရှေ့အရပ်ကိုပဲ ညွှန်းတယ်။ ဒါပေမယ့် အဇ္ဈ အရပ်က မဖြစ်နိုင်တော့ဘူး၊ တနင်္လာကို တိုက်ရိုက်ယူတော့ ‘ကြမ်း . . . ကြမ်းပြင်’လို့ အဓိပ္ပာယ်ဆွဲယူလိုက်တယ်။ ဒါဆိုတော့ ကြမ်းပြင် အနိမ့်နေရာမှာရှိနေတဲ့ ဒီမိစ္ဆာရုပ်ကိုပဲ ညွှန်းမနေဘူးလား၊ ဒါကြောင့် ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပြောလိုက်နိုင်တာပါပဲ။

(ဆက်ရန်)

□ ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်)

နထွတ္တဇေဒ၊ သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ၊ တရုတ်ဇေဒ၊ တိုင်းရင်းဆေးဝဏ္ဏခွင်

သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ

ဟာဆေး - ရုပ်ပုံရုပ်

ပါရဂူမြောက်လက္ခဏာပတ်ကြားခြင်းအတတ်ပညာကျမ်းပြုသူ

ဟောခန်း(ရိုးခန်း)နှင့်
ဖြန့်ချိချုပ်ကိုင်
နေ့အိမ်

} ၂၇၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း၊ (၉)ရပ်ကွက်၊
ရေကျော်၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
၀၉-၅၁၀၉၂၄၀
၇၂ (၇-က)၊ ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်းလမ်း

“သင့်ဘဝ၏ အနာဂတ်ကိုကြံမ္မာ အကောင်းအဆိုး အကြောင်းအကျိုးတို့အတွက် ကြိုတင် သိရှိ
အားခိုင်ရန် လာရောက်တွေ့ဆုံ ဆွေးနွေးမေးမြန်း တိုင်ပင်လိုပါက နေ့စဉ် နံနက် (၉း ၀၀)နာရီမှ ညနေ (၄း ၀၀)
အထိ အတိုင်ပင်ခံ ဟောပြောစီမံဆောင်ရွက်ပေးလျက်ရှိပါသည်။”

 မြေအောက်ကမ္ဘာ၏ အနာဂတ် ၁၁၁၄၂၅၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၄၅၀၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၃၈၀/၂၀၀၄(၆) - ခ ၁၈၃/၉၂(၆)	 လောကီဗျမ်းသာ ၁၈၃/၉၂(၆)	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၅၃၀၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၄၄၀၂၀၇
 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၁၁၁၆၉၀၆၀၀	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၂၃၆၀၆၀၀	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၈၅၀၂၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၂၅၅၀၃၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၄၆၀၅၀၀	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၄၀၃၀၆၀၀
 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၇၂၀၀၀(၁၀)	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၀၂၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၈၅၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၅၅၀၅၀၀	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၄၅၀၅၀၀	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၅၃၀၆၀၀
 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၇၂၀၀၀(၃) - ဒု	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၁၆၄/၂၀၀၀(၁၀)	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၁၁၅၃/၂၀၀၃(၁၀)	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၄၀၀၀၃၃၀၅၀၇	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၁၀၅/၉၂(၆)	 သရဟံဇေဒ၊ ဝါစတုတ္ထုတ္တရ ၃၂၀၅၇၉၀၀၇

ဦးခင်ကျော် စာပေ | ၇၉၂ | မှ ဝယ်ယူမရှိနိုင်သော စာအုပ်များ

အလွတ်ကျသွား ပုလဲကျွန်းကျိန်ခွာ

ငှက်တော့ရွာဘက်ဆီမှ ပုလဲကျွန်းဆီသို့ ဦးတည်
ခုတ်မောင်းလာနေသည့် မော်တော်စက်လှေသံက
နီးသထက် နီးလာနေသည်။
စက်လှေစက်သံ တဘုတ်ဘုတ်က အချက်ကျကျ
ထွက်ပေါ်နေရင်း ပုလဲကျွန်းကျက်တီဆီသို့ ဦးတည်လာ
နေသည်။

ဘယ်ကလာသည့် စက်လှေများ ပါလိမ့်ဟု ကိုသိန်းဦးက တွေးဆ နေမိသည်။ မုတ်တမ်းနှင့် ဂျက်တီမှာ အတန် ကွာဝေးသည်မို့ လူလုံး မသဲမကွဲလှပေ။ ပင်လယ်ရေအောက်မှ ဖော်ယူစစ်ဆေး နေသည့် ပုလဲဝတ်ဆံသွင်း မုတ်ကောင် ခြင်းများကို ရပ်ထားလိုက်ကာ စက်လှေ ကို စူးစမ်းလိုက်သည်။

တစ်မြန်နေ့က မော်ရုံဘက်သို့ မုတ်ကောင်ငုပ်ရန် ရေစခန်းထွက်သွား သည့် ပုလဲဌာနပိုင် ပုလဲမောင် မော် တော်မဟုတ်သည်ကို အတပ်သိလိုက် သည်။ မော်တော်ဘုတ်မှာ တဖြည်း ဖြည်း နီးကပ်လာသဖြင့် ကျောပိုက်စက် လှေဖြစ်မှန်း သိသာလာလေသည်။ လှေ ပေါ်တွင် စက်မောင်းတစ်ဦးနှင့် ဦးဘက် မှ လူတစ်ဦးပါလာသည်။ သူတို့က စက် ကိုသတ်၍ ပုလဲဖောင်ဆိပ်သို့ မှေးကပ် လိုက်သည်။ ဦးမှ လူက ဖောင်ပေါ်သို့ လွှားခနဲ တက်လိုက်ကာ . . .

“ဗျို၊ ကိုသိန်းလွင်၊ ကိုသိန်းလွင် ကိုသိန်းလွင် ရှိလားဗျို။”

“ကိုသိန်းလွင်တို့ မရှိဘူးဗျ၊ မော် ရုံဘက်ကို ခရီးထွက်သွားတယ်”

“အစ်ကိုက ကိုသိန်းဦးလားဗျို။”

“ဟုတ်တယ်ဗျ ဘာကိုစွဲရှိလို့လဲ”

“ကျွန်တော်တို့ ကျောပိုက် ကျောက်ငြိနေတယ်၊ အဲဒါ ရေငုပ်သမား ခေါ်ချင်လို့”

“ရေငုပ်ဝန်ထမ်းတွေ ရေငုပ် ထွက်နေကြတယ်၊ ကျွန်တော်ပဲ ကျန်နေ ခဲ့တာ”

“ကျောပိုက်က ရေအနက်ဆုံး ရေအောက် ကျောက်ကျွန်းမှာ ငြိနေ တော့ ရေငုပ်ပြီး ဆင်းမဖြတ်ရင် မရနိုင် ဘူး၊ ရေက နက်လွန်းလို့ သာမန်လူ ငုပ်နိုင်ဖို့ မလွယ်ဘူးဗျ၊ အဲဒါဖြစ်နိုင်ရင် ကိုသိန်းဦးက လိုက်ငုပ်ပေးပါလား”

“အင်း ဒီမှာက မုတ်တမ်းတွေ ပြန်ဖော်စစ်ဆေးနေရတာ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုမျိုးအောင်တို့ပဲ ကျန်ခဲ့ကြတာ၊ ဒါလဲပဲ ကျွန်တော် မန်နေဂျာ ဗိုလ်ကြီးကို

သတင်းပို့ပြီး အဆင်ပြေရင် လိုက်ပေး ပါမယ်”

ကိုသိန်းဦးက မုတ်တမ်းဖော်ခြင်း ကိစ္စကို ကိုမျိုးအောင်နှင့် ကိုလှမြင့်တို့ထံ လွှဲအပ်၍ ဌာနရုံးခန်းသို့ ပြန်သွားကာ လုံးသာကွေ့၍ နတ်မော်တောင်ခြေပုလဲ စခန်းမှ ပုလဲဌာနမန်နေဂျာဗိုလ်ကြီးသို့ လှမ်း၍ စက်ဖြင့် သတင်းပို့လိုက်သည်။ ဗိုလ်ကြီးထံမှ ခွင့်ပြုချက်ရသဖြင့် မွေးမြူ ရေးဌာနစိတ်သို့ ပြန်လာကာ နောက်ပိုး အောက်ဆီဂျင်ဘူးများကို စစ်ဆေးလိုက် သည်။ နောက်ပိုး အောက်ဆီဂျင်ဘူး များက အရေးပေါ် ရေငုပ်ကိစ္စများတွင် သုံးစွဲနိုင်ရန် ထားရှိခြင်း ဖြစ်သည်။ ယခင်က ကျောပိုက် ကျောက်ငြိလျှင် ပုလဲမောင်နှင့်သွား၍ ရေငုပ်ဝတ်စုံဖြင့် သို့မဟုတ် လေပိုက်တပ် (Mask)ရေငုပ် မျက်မှန်များဖြင့် ငုပ်ပေးလေ့ရှိသည်။ ယခုမူ ပုလဲမောင်က မုတ်ကောင်ငုပ်ရန် ထွက်သွားသဖြင့် ကိုသိန်းဦးမှာ ကြံရာ မရဘဲ အရံလေ့ရှိဘူးဖြင့် အသုံးပြု ရေငုပ်ပေးရန် လေဘူးများကို စစ်ဆေး နေခြင်းဖြစ်သည်။

ကိုသိန်းဦးတို့ မြိတ်ကျွန်းစု ပုလဲ ကျွန်းတွင် ရေငုပ်ဝန်ထမ်းဘဝဖြင့် နှစ် အတော်ကြာကြာတာဝန်ထမ်းခဲ့ရသည်။ ပုလဲဌာန ရေငုပ်ဝန်ထမ်းဘဝကို အတွေ့ အကြုံ ရင့်ကျက်ပြီးသား အတွေ့အကြုံ ရှိပြီးသားဖြစ်သည်။ လုပ်သက်ကလေး ရလာတော့မှ ရေငုပ်ခေါင်းဆောင်သို့ ရာထူးတိုးခဲ့သည်။ ရေအောက်လောက ရေအောက်ကမ္ဘာတွင် ရေငုပ်သက် ကာလကြာရှည်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။ ရေတိမ် ရေနက် အမျိုးမျိုးတွင် ကျင်လည်စွာ ငုပ်ခဲ့ဖူးပြီဖြစ်သည်။ အန္တရာယ်အမျိုး မျိုးနှင့်လည်း ကြုံတွေ့ဖူးခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။ ကိုယ်တိုင်ရေနာကျဖူးသလို ရေနာကျ သည့် တပည့်များကိုလည်း ကုသကယ် ဆယ်ပေးခဲ့ဖူးသည်။ ပင်လယ်ရေပြင် အောက်တွင် ရေအနက်ပေများလေ

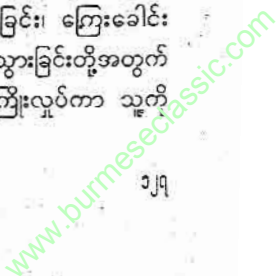
လေ ရေဖိအားက များလေလေ ဖြစ် သည်။ ထိုအခါ လူ၏ ခန္ဓာကိုယ်က ရေဖိအားဒဏ်ကို ခံစားရသည်။ ရေပို နက်လေလေ ရေဖိအား ပိုများလေလေ ဖြစ်သည်။

သူတို့ ရေငုပ်ဝန်ထမ်းများက ပုလဲဝတ်ဆံသွင်း မွေးမြူရန် သုံးလက်မ အထက်ရှိသော မုတ်ကောင်အရွယ် အစားအမျိုးမျိုးကို ရေအောက်ကျောက် ဆောင်ကြီးများကြားတွင် စွန့်စားရှာဖွေ ကြရသည်။ ဌာနပိုင် မုတ်ကောင်ငုပ် စက်လှေနှင့် အဖွဲ့လိုက်ရေငုပ်ထွက်ကြရ သည်။ စက်လှေတစ်စင်းလျှင် ပုံနှင်း တစ်ဦး၊ စက်ဆရာတစ်ဦး၊ ကွန်ပရက် ဆာ လေဘားထိန်းသူ တစ်ဦး၊ ရေငုပ် အဖွဲ့ဝင်များနှင့်ရေငုပ်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် တစ်ဦးစသည်ဖြင့် ရှိလေသည်။

ရေငုပ်ခေါင်းစဆောင်က ရေပို နက်သည့် ပင်လယ်ပြင်များတွင် ကြေး ခေါင်းစွပ် ရေငုပ်ဝတ်စုံကို စနစ်တကျ စစ်ဆေး၍ တစ်ကြိမ်လျှင် နှစ်ဦးကျ ရေအောက်သို့ ငုပ်စေ၍ မုတ်ကောင် ရှာဖွေစေရသည်။ ရေအောက်ငုပ်သူ တွင် အန္တရာယ်ရှိခြင်း၊ အောက်ဆီဂျင် မရခြင်းတို့ရှိပါက အချက်ပေး ဆက် သွယ်နိုင်ရန် ခါးကြိုးခေါ် အချက်ပေး ကြိုးကို ဂရုစိုက်၍ အပေါ်မှ ရေငုပ် ခေါင်းဆောင်က သတိပြုနေရသည်။

ကြေးခေါင်းစွပ် လေ့ရှိရေငုပ် ဝတ်စုံမှာ ရေဖိအားဒဏ်ကို ကာကွယ် နိုင်ရန် ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရေငုပ်ဝတ်စုံ အကြားလေပေးသွင်းထားရလေသည်။

ရေငုပ်သည် နာရီပိုင်းပြည့်သွား ခြင်း၊ လေပေးစက် ချွတ်ယွင်းခြင်းတို့ ကြောင့် လှေပေါ်မှ ရေငုပ်ခေါင်းဆောင် က ခါးကြိုးကို လှုပ်ခါ၍ ရေအောက် ရေငုပ်သမားကို အချက်ပေးခေါ်ယူနိုင် သလို ရေအောက်တွင် ငုပ်နေသူက လည်း အန္တရာယ် ကြုံတွေ့လာခြင်း၊ လေ့ရှိပိုက် ငြိနေခြင်း၊ ကြေးခေါင်း အတွင်း လေပြတ်သွားခြင်းတို့အတွက် ရေအောက်မှ ခါးကြိုးလှုပ်ကာ သူ့ကို

ရေအောက်မှဆွဲယူရန် အချက်ပေးရလေသည်။ သို့သော် ရေပေါ်သို့ ရောက်ရောက်ချင်း ရေငုပ်ဝတ်စုံကို ချွတ်၍ ရေထဲတွင် မိနစ်အနည်းငယ် ရေစိမ့်နေပြီးမှ လှေပေါ်သို့ တက်ကြရသည်။ ရေဖိအားကြောင့် ခန္ဓာကိုယ်ထဲမှ သွေးဖိအားလေဖိအားများ ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်စေရန် ဖြစ်သည်။ ရေအောက်တွင် ရေဖိအားအပြောင်းအလဲကြောင့် ရေနာကျသည်ဟု ဖြစ်တတ်လေသည်။

ရေနာကျသူများကို ရေငုပ်ခေါင်းဆောင်က ရေထဲတွင် အတော်ကြာကြာ ရေစိမ့်ကုသပေးပြီးမှ ပုံမှန်အနေအထားသို့ ရောက်သည့်အခါမှသာ လှေပေါ်သို့တက်ကာ အနားယူစေလေသည်။

ရေအောက်သို့ ကြေးခေါင်းစွပ်ရေငုပ်ဝတ်စုံနှင့် ရေငုပ်ဆင်းသူမှာ ရေငုပ်ဝတ်စုံဝတ်ဆင်၍ လက်နှစ်ဖက်ကို ဘေးသို့ ကပ်ထားပါက ခဲဆွဲထားသည့် ရေအောက်သုံးဖိနပ်ကြောင့် ရေအောက်သို့ သက်ဆင်းသွားလေသည်။ ရေငုပ်ဝတ်စုံလက်ကို ဘေးသို့ ဆန့်တန်းလိုက်ပါက ရေပေါ်သို့ အလိုလိုပေါ်တက်လာလေသည်။ မှတ်ကောင်ရှာဖွေသူသည် ရေအောက်တွင် ခလုတ်တိုက်ခြင်း၊ လဲကျခြင်း မရှိရပေ။ ထိုသို့ ဖြစ်မိပါက ရေနာကျလေတော့သည်။ တချို့ ရေနာကျသူများမှာ လေဖြတ်သူကဲ့သို့ ဖြစ်ကာ ပြင်းစွာ ခံစားရလေသည်။ ရေတိမ်ဒေသများတွင်မူ လေပေးမျက်နှာဖုံးတပ်ရေငုပ်မျက်မှန်များဖြင့် ရေကူး ဘဲခြေထောက်ကို အသုံးပြုကာ မှတ်ကောင်များကို ရှာဖွေရလေသည်။ အရေးပေါ်ကိစ္စများတွင် ကျောပိုး အောက်ဆီဂျင်ဘူးကို သုံး၍ လေရှူမျက်မှန်ကို အသုံးပြုကာ ဘဲခြေထောက်ဖြင့် ရေငုပ်နိုင်ကြသည်။ အရေးပေါ် အသက်ကယ်ကိစ္စများတွင် ကျောပိုးအောက်ဆီဂျင်ဘူးကို သုံးလေ့ရှိကြသည်။

မြိတ်ကျွန်းစုဒေသထွက် မြန်မာ့မွေးပုလဲများသည် ကမ္ဘာ့ကျောက်မျက်ရတနာဈေးကွက်တွင် ဈေးကောင်းရမျက်နှာပန်းလှ တန်ဖိုးရှိလေသည်။ နှစ်စဉ်သတ္တုတွင်းဝန်ကြီးဌာနမှ ကျင်းပပြုလုပ်သည့် မြန်မာ့ကျောက်မျက်ရတနာပြပွဲများတွင် ပုလဲရတနာ ပုလဲလုံးများ၊ ပုလဲကုံးများသည် နိုင်ငံခြားသားများကို ဆွဲဆောင်မှုရှိလှသည်။ မြန်မာ့မွေးပုလဲများကို နိုင်ငံခြားသားတို့က အထူးနှစ်သက်ကာ တန်ဖိုးထားမြတ်နိုးကြသည်။

ငပလီကမ်းခြေ ဟိုတယ်များ ရောက်သည့် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းမှ ဧည့်သည်တော်များသည်အမှတ်တရလက်ဆောင်ပစ္စည်းဆိုင်များတွင် ပုလဲများနှင့် ကမာခွံဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည့် လက်ဆောင်ပစ္စည်းအမျိုးမျိုးကို အထူးနှစ်သက်စွာ ဝယ်ယူအားပေးလေ့ရှိကြသည်။ ကမ်းခြေတစ်လျှောက် ပုလဲရောင်းသည့် ဈေးသည်များမှာလည်း ဝင်ငွေကောင်းကောင်း မြတ်စွန်းကြသည်။

ပုလဲရတနာသည် ပင်လယ်ဖျော်ရေငုပ်သမားများ၏ အမှတ်မထင်တွေ့ရှိမှုကြောင့် မှတ်ကောင်အခွဲတွင်းမှ ရရှိလာလေသည်။ ပင်လယ်ကမ်းခြေဒေသသားတို့တ စားသုံးရန်အလို့ငှာ ရေအောက်သတ္တဝါကောင်များ ဖြစ်သည့် ကနုကမာ၊ မှတ်ကောင်၊ ယောက်သွား၊ ပင်လယ်ခုံးကောင်နှင့် ခုံးပုဆိန်တို့ကို ငုပ်ယူစားသုံးကြရာမှ အမှတ်မထင်ဘဲနှင့် ပုလဲလုံးများကို တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ကနုကမာကောင်မှရသည့် ပုလဲ၊ မှတ်ကောင်မှရသည့် ပုလဲ၊ ယောက်သွားကောင်မှရသည့် ပုလဲ၊ ကျားလက်သဲကောင်မှရသည့် ပုလဲ၊ ခုံးကောင်မှရသည့် ပုလဲ စသည်ဖြင့် အမြဲတေပုလဲအမျိုးမျိုးရှိလေသည်။

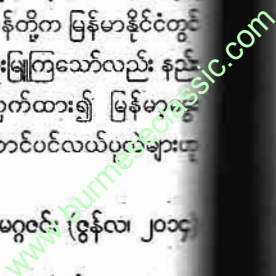
မှတ်ကောင် အပါအဝင် ခုံးအနွယ်ဝင်ကောင်တို့သည် ပင်လယ်လှေးကောင်နှင့် ရေမွန်ရေမွှားကလေးများကို စားသုံးရန် အခွဲနှစ်ခြမ်းကို ဒီရေအတက်အကျအလိုက် ဟထားလေ့ရှိ

သည်။ ထိုအခါ သဲမှုန် ကျောက်စ ကဲ့သို့သော အမှုန်အမွှားများက မှတ်ကောင်အတွင်း ဝင်သွားကာ မှတ်ကောင်မှာ အခံစားရခက်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ထိုအရာများပေါ်သို့ မှတ်ကောင်၏ အတွင်းသားအရည်ကို ထုတ်လွှတ်၍ ဖုံးလွှမ်းကြသည်။ နှစ်များစွာကြာသည့်အခါ အရွယ်အစားအမျိုးမျိုးရှိသည့် ပုလဲလုံးလေးများ ဖြစ်ပေါ်လာကြလေသည်။ မှတ်ကောင်အတွင်းသား ရွှေရောင်ရှိပါက ရွှေရောင်ပုလဲ၊ ငွေရောင်ရှိပါက ငွေရောင်ပုလဲ၊ အနက်ရောင်အတွင်းသားရှိသည့် ပင်လယ်ခန္ဓနှင့် ခုံးကောင်များမှ အနက်ရောင်ပုလဲများ ရရှိတတ်လေသည်။ ရွှေရောင် ငွေရောင်ရောယှက်သည့် မှတ်ကောင်မှ ခန္ဓဝါရောင်ပုလဲများ ရရှိလေသည်။

ကိုသိန်းဦးတို့ ရေငုပ်ဝန်ထမ်းများက မှတ်ကောင်များကို ရှာဖွေငှပ်ယူပေးရသလို မွေးမြူရေးဌာနစိတ်မှ အဏ္ဏဝါဗေဒပညာရှင် ပုလဲမွေးမြူရေးက ခေတ်မီကိရိယာနည်းပညာများဖြင့် မှတ်ကောင်အခွဲကိုဟ၍ ပုလဲလောင်းဝတ်ဆံစကလေးများကို ခွဲစိတ်ထည့်သွင်းပေးရသည်။ ထို့နောက် ဝတ်ဆံသွင်းပြီးသား မှတ်ကောင်များကို ရေအောက် မှတ်ခြင်းများတွင် ထည့်ကာ ရေအောက်မှတ်တန်းများအတွင်း ချိတ်ဆွဲ၍ မွေးပုလဲရရှိအောင် သုံးနှစ်အကြာမွေးမြူကြရသည်။

ယခုအခါ မြိတ်ကျွန်းစုတွင် နိုင်ငံခြားကုမ္ပဏီများနှင့် ဖက်စပ်မွေးမြူလျက်ရှိရာ အောင်မြင်သည့် ပုလဲကောင်းများ ရရှိနေပေပြီ။ မွေးပုလဲများကို တရုတ်တို့က စတင်ခဲ့ရာမှ နောင်တွင် ဂျပန်တို့ထုတ်ပုလဲမွေးမြူခြင်းကို ပိုမိုအောင်မြင်ခဲ့ကြသည်။

တော်လှန်ရေးကောင်စီ အစိုးရလက်ထက် ဂျပန်တို့က မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပုလဲစမ်းသပ်မွေးမြူကြသော်လည်း နည်းပညာကို လျှို့ဝှက်ထား၍ မြန်မာ့မွေးပုလဲများကို တောင်ပင်လယ်ပုလဲများထု

ထည့်ဖြားအမည်ပေးကာ ဈေးကွက်တင်
ဆောင်ချခဲ့ဖူးလေသည်။

ကိုသိန်းဦးတစ်ယောက် ရေငုပ်
ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်၍ အောက်ဆီဂျင်ဘူး
တို့ နောက်ကျောတွင် ပိုးလွယ်၍ လေရှူ
မှန်ကာမျက်နှာဖုံးကို တပ်ဆင်လိုက်
သည်။ ထို့နောက် ခြေနှင်းဖိနပ်ကိုစွပ်၍
ဓာတ်ပိုက်ပြီနေရာ ရေအောက်သို့
လျှောဆင်းလိုက်သည်။ သူ ဆင်းသာ
ဆင်းလာရသည် သူ့လေဘူးတွင် လေ
ထစ်ဝက်ခန့်သာ ရှိလေသည်။ အသုံး
နည်း၍ လေဘူးများကို လေပေါင်
အပြည့် မထည့်ထားမိချေ။ သို့သော်
ရေငုပ်ပညာ ဝါရင့်တစ်ယောက် ဖြစ်
နေ၍ မိမိကိုယ်ကိုယ် စိတ်ချလက်ချဖြင့်
ရေအောက်သို့ ထိုး၍ ငုပ်ဆင်းလိုက်
သည်။ ပင်လယ်ရေအောက်ရေက မှန်
သားပြင်လို ကြည်လင်နေလေသည်။

ရေအောက်မှ ရေပြင်ပေါ်သို့
ကြည့်လိုက်သည့်အခါနေရောင်စသဖြင့်
ငွေရောင် လှိုင်းကြက်ခွပ်ကလေးများ
သည် အပေါ်ရေမျက်နှာပြင်တွင် ကွန့်
ခြူးလူးလွန်းနေကြသည်။ ကျောက်ပြီ
နေသည့် ကျော့ပိုက်ရှိ မနီးမဝေးမှ
ငုပ်ဆင်းသွားရာ ရေအနက်က သူ ထင်
ထားသည်ထက်ပို၍ နက်နေလေသည်။
တဖြည်းဖြည်းနှင့် ငုပ်ဆင်းသွားရာ
ရေငုပ်ဝန်ထမ်း အတွေ့အကြုံအရ ပေ
တစ်ရာနီးပါးရှိကြောင်း သိလိုက်သည်။
ထို့ကြောင့် ချက်ချင်း ကျော့ပိုက်ကို
မဖြုတ်သေးဘဲ ရေပေါ်သို့ ပြန်တက်
လိုက်သည်။

“ဟော ကိုသိန်းဦး ပြန်တက်လာ
ပြီ၊ ပိုက်ဖြုတ်ခဲ့ပြီလား။”

“တက်မကိုင်ရေ ခင်ဗျား ခန့်မှန်း
သလို ရေက သိပ်မတိမ်ဘူး၊ ပေတစ်ရာ
နီးပါးရှိတယ်၊ ကျော့ပိုး လေရှူဘူးထဲမှာ
လေပေါင် သိပ်ပြည့်တာ မဟုတ်ဘူး၊
နောက်ဖျား ရေတက်ချိန်က ဖျားကြီး
ပတ်မို့ ရေက တဖြည်းဖြည်းပိုနက်လာ
နေမှာ”

“အင်း ဟုတ်တယ်နော် ပိုက်က
ကျောက်ပုံမှာ တော်တော်ပြီနေလား။”

“ငြိတယ်ဆို တော်တော်ဖြုတ်ယူ
ရမှာ ခက်ခဲပြီး ကြာမယ့်ပုံပဲ၊ နောက်
လေဘူးကလဲ စိတ်ချရတာ မဟုတ်ဘူး၊
ကြိုးအပိုတစ်ချောင်းနဲ့ အသက်ကယ်
ခါးကြိုးချည်သွားမယ်၊ ရေအောက်က
ကျွန်တော် အခတ်အခဲရွံလို့ ကြိုးကို
ဆွဲတုတ်ပြီး အချက်ပေးရင် ခင်ဗျားတို့
ရေပေါ်ကို ဆွဲတင်ကြ ဟုတ်လား။”

“ဟုတ်ကဲ့ စိတ်ချပါ ကိုသိန်းဦး
ပိုက်ကိုတော့ အစုတ်အပြဲမများအောင်
ဝရစိုက်ပြီး ဖြုတ်ပေးပါနော်၊ စုတ်ပြတ်
ကုန်လို့ကတော့ သိန်းနဲ့ချီ အကုန်အကျ
ခံပြီး ပိုက်သားအသစ်လဲရမှာ မတတ်
နိုင်လို့ပါ”

“အေးပါဟ ငါသိပါတယ်၊ ဒီပိုက်
ဖာရာမှာသုံးတဲ့ ဓားလေးကို လိုရမယ်ရ
ယူသွားမယ်နော်၊ ဒီတစ်ခါ အပြီး ငုပ်
ပြီဟေ့”

ကိုသိန်းဦးတို့ ပုလဲရေငုပ်ဘဝက
ကြမ်းတမ်းလွန်းပြီး အသက်အန္တရာယ်
အလွန်နီးသည်။

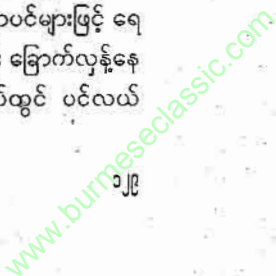
ပုလဲရေငုပ် မုတ်ကောင်ကလေး
များက လူသားတို့အတွက် အခံရခက်
သည်။ ပုလဲဝတ်ဆံကလေးများ ဝင်
ရောက်နေသည့်အခါ မျက်ရည်ပမာ
ကမာရည်များဖြင့် ထိုဝတ်ဆံကလေးကို
အကြိမ်ကြိမ် ဖုံးလွှမ်းပေးရသည်မှာ
အမော။ နှစ်နှင့်ချီ၍ ကမာရည်များဖြင့်
အထပ်ထပ် အကြိမ်ကြိမ် ဖုံးလွှမ်းပေးကြ
ရသည်။

အဆိုတော်မင်းအောင် သီချင်း
ထဲကလို ပုလဲလုံးလေးတွေဆိုတာ ကမာ
ကောင်လေးတွေရဲ့ မျက်ရည်ဟု စပ်ဆို
ကာ မုတ်ကောင်၊ ကမာကောင်တို့ ဘဝ
ကို သီချင်းရေးသား သီဆိုထားလေ
သည်။ သည်ပုလဲ ရတနာအမြဲတေ
တွေ့ကို ထည့်သွင်းခံဖို့ ကိုသိန်းဦးတို့
ရေငုပ်ဝန်ထမ်းများက မြိတ်ကျွန်းစု
အတ္ထဝါရေပြင်အနံ့ ရှာဖွေ ငုပ်ယူပေး
ကြရသည်။

ဝတ်ဆံသွင်း ခံရပြီးနောက်
မအောင်မြင်ဘဲ သေဆုံးရသည့် မုတ်
ကောင်ရှိသလို ဝတ်ဆံသွင်း အောင်မြင်
၍ မသေဘဲ ကမာကောင်မျက်ရည်များ
ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းကာ သုံးနှစ်အကြာ အောင်
မြင်သည့် ပုလဲကို ခွဲစိတ်ထုတ်ယူခံရပြီး
နောက် မုတ်ကောင်ခမျာ အသက်ကို
စွန့်ရရှာလေသည်။

ထိုအခါ မုတ်ကောင်၊ ကမာ
ကောင်တို့၏ ကျိန်စာ မိလေရေ
သလားမသိ။ ပုလဲရေငုပ်ဝန်ထမ်းများ
မုတ်ကောင် ကျိန်စာမိသလို အသက်
စတေးကြရသည်မှာ မနည်းလှပေ။ မုတ်
ကောင်တွေ သေသလို သူတို့လည်း
သေကြရသည်။ မုတ်ကောင်၊ ကမာ
ကောင် ပုလဲမျက်ရည်ကျသလို သူတို့
မိသားစုတွေ မျက်ရည်ကျကြရသည်။
အဖို့တန်ပုလဲများအတွက် ရေငုပ်သမား
တွေ အသက်ကို ပေးဆက်ကြရသည်။
လောကပါလတရား၏ အတုံ့အလှည့်
သဘောပေးလားမသိ။

ပုလဲဌာန ရေအောက်တာဝန်ခံ
ဖြစ်သူ ကိုသိန်းဦးက မြိတ်ကျွန်းစုတွင်
အသက်ပေးခဲ့ကြသည့် သူ့မိတ်ဆွေ
ပုလဲရေငုပ်တို့၏ ရေအောက်အန္တရာယ်
အဖြစ်အပျက်ကို အတွေ့အကြုံယူ၍
သတိကြီးစွာဖြင့် ကျော့ပိုက်ကို ကျောက်
ပြီနေခြင်းမှ ဖြုတ်ရန် ဒုတိယအကြိမ်
ဆင်းလိုက်ပြန်သည်။ ကျောက်ကြားတွင်
ညှပ်နေသော ပိုက်ပိုကြိုးက ကျောက်ပုံ
ပေါ်မှ ဇောက်ထိုးအနေဖြင့် ဖြုတ်၍
မရနိုင်ဖြစ်နေသည်။ ကျောက်ပုံ အပြင်
ဘက်သို့ထွက်၍ တစ်စချင်း ဖြုတ်ယူရ
သည်။ အရေးထဲတွင် ပိုက်နား သံကွင်း
က ကျောက်ခက်ပင်များတွင် ချည်
နှောင်သလို ပြီနေ၍ ခက်ခက်ခဲခဲ ဖြုတ်
ယူရပြန်သည်။ ပိုက်ပြီနေသည့် ကျောက်
ပုံကြီးမှာ ရေမှောင်ပင်များ၊ ကျောက်ခက်
ပင်များ၊ ရေညှပ်ပင်များ၊ သန္တာကျောက်
ပွင့်များ၊ ကျောက်ကျောပင်များဖြင့် ရေ
ထဲတွင် သူ့ကို ယိမ်းထိုး ခြောက်လှန့်နေ
လေသည်။ ရေအလှုပ်ထွင် ပင်လယ်

ရေအောက် ကျောက်ငါးမျိုးစုံတို့က အုပ်စုဖွဲ့သွားလာနေကြသည်။ မှောင် မည်းနေသည့် ကျောက်လိုက်ကြီးဆီမှ ငါးတောက်တူကြီးတွေများ ထွက်လိုက် လေမလားဟုလည်း ဖိုရိုမိသေးသည်။ တစ်ခါတစ်ရံပေါက်ပေါက်ရှာရှာ တွေ့ဆုံ တတ်သည့် လူသားစား ငါးမန်းများက ပို၍ ကြောက်စရာကောင်းသေးသည်။ ရင်ဆိုင်တွေ့လို့ကတော့ သူ့ကို ထက် မြက်လှသည့် သွားကြီးများဖြင့် အပိုင်း ပိုင်းဖြစ်အောင် ကိုက်ဖြတ်စားသောက် ခံရမှာ သေချာသည်။

ကြောက်ရွံ့စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ခပ် မြန်မြန် ဖြုတ်လိုက်ရာ ကျောက်ပုံဆီမှ ကျောပိုက်မှာ လွတ်ထွက်သွားသည်။ သို့သော် ရေအတိုး လှိုင်းအလှုပ်နှင့် ကျောပိုက်သားက သူ့ကိုလာရောက် ရစ် ပတ်လုံးထွေးလေတော့သည်။ နိုင်လွန် ပိုက်သားများသည် ရေအောက်တွင် အလွန် လွယ်ကူစွာ ရစ်ပတ်နှောင့်ဖွဲ့ တတ်လေသည်။ ကို သိန်းဦး တစ် ယောက် လူစစ်စစ်က ငါးဖြစ်ရချေတော့ မည်။

ထိုအချိန်တွင် ရေငုပ်မျက်မှန် (Face Mask) ထဲသို့ ရေကဝင်ရောက်လာ သည်။ ပုလဲရေငုပ်တာဝန်ခံပီပီ လေဘူး ထဲတွင် အောက်ဆီဂျင်ကုန်သွားပြီဖြစ် ကြောင်း အသိရလိုက်သည်။ ပိုက်ပို ကြီးနှင့် ရစ်ပတ်မိသဖြင့် ဖားဖိနှပ်တစ် ဖက်မှာလည်း ပြုတ်ထွက်သွားခဲ့ပြီဖြစ် သည်။ သူ ချည်နှောင်လာခဲ့သည့် အသက်ကယ် ခါးကြိုးက ပိုက်ပိုကြီးနှင့် လုံးထွေးရစ်ပတ်နေပြန်သဖြင့် အပေါ်သို့ အချက်ပေးရန် ခက်ခဲနေပြန်သည်။

ပုလဲရေငုပ် ရေအောက်တာဝန်ခံ ဝန်ထမ်း မိမိသည် ဆည်တစ်ခါတော့ ဖြင့် ပိုက်ပတ်နေသဖြင့် ငါးအမှတ် နှင့် ကိစ္စတုံးပြီဟု ခံစားလိုက်ရသည်။ အသက်ကယ်ခါးကြိုးကို ချက်ချင်းဖြေ ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုအခါ အသက်ဘေးကြောင့် အတွေးမျိုးစုံတို့က ဝင်ရောက်လာသည်။

မြိတ်ကျွန်းစုတွင် သေဆုံးသွားကြသည့် ဘဝတူ ရေငုပ်ဝန်ထမ်းတို့၏ရေအောက် တွင် သေဆုံးခဲ့ရပုံမျိုးစုံကို မြင်ယောင် လာမိခဲ့သည်။ အဖြစ်အပျက်မျိုးစုံ၊ အန္တရာယ်မျိုးစုံတို့ကို မျက်စိနှင့်မြင်၊ ဦးနှောက်နှင့်သိဖြင့် ကိုယ်တွေ့သိမြင်ခံ စားခဲ့ရဖူးသည်။ ထိုအခါ ဗုဒ္ဓဘာသာပီပီ ဘုရားဂုဏ်တော် တရားဂုဏ်တော်များ ကို သတိရမိသည်။ စိတ်ထဲမှလည်း အကြိမ်ကြိမ် ရွတ်ဆိုနေမိသည်။

ထိုစဉ် ဦးခေါင်းထဲသို့ အတွေး ဉာဏ်တစ်ချက်ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ပုလဲဌာနကျေးဇူးရှင် ဆရာသမားတစ်ဦး ဖြစ်သည့် ဗိုလ်မှူးဖေသိန်း (ရေတပ် ရေငုပ်တပ်မှူးဟောင်း) မန်နေဂျာဖြစ်သူ ဆရာသခင်၏ သင်ကြားမှု အတွေ့ အကြုံများကို နားဝယ် အလိုလိုကြား ယောင်မိလာသည်။

“ရေငုပ်တစ်ယောက်ဟာ ရေထဲ မှာ အန္တရာယ်တစ်ခုခုနဲ့ ကြုံတွေ့ရင် ထိတ်လန့်ပြီး လုပ်မိလုပ်ရာ မဖြစ်စေရ ခေါင်းအေးအေးထားပါ။ အန္တရာယ်ကို ဘယ်လိုဖြေရှင်းရမယ်ဆိုတာ ချက်ချင်း စဉ်းစားဆုံးဖြတ်ပါ။ ပြီးမှ ဆုံးဖြတ်ချက် အတိုင်း တိတိကျကျလုပ်ဆောင်ပါ”

ကျောပိုက်ထဲတွင် ပိတ်မိ၍ အသက်ရှူခွန်းကျပ်နေရာမှ ဘေးအိတ် အတွင်းထည့်ယူလာခဲ့သည့် ပိုက်ဖာမား လေးကို သတိရလိုက်မိသည်။ ထို့ကြောင့် အိတ်ကိုနှိုက်၍ ဓားကို စမ်းကာ သေ သေချာချာ ကိုင်လျက် ကျောပိုက်သား အိတ်ကို ခွဲချလိုက်သည်။ ထိုအခါမှ ပိုက်သားများ ပြု၍ သူ့ကိုရစ်ပတ်ထား သည့် ပိုက်သားများ ပြေကုန်တော့ သည်။ ဗိုလ်မှူး၏စကားက သတိထပ်မံ ပေးသည့်အလား အသံကြားယောင်လာ ပြန်သည်။

“လေပိုက်မရှိတော့လို့ အသက် ရှူခွင့် မကြုံရင် အဆုတ်ထဲမှာရှိနေတဲ့ လေအားလုံးကို မှုတ်ထုတ်ပစ်ပြီး အပေါ် ကို တွန်းထိုးတက်လာစဉ် ဆယ်ပေခန့် ရောက်တိုင်း ရေငန်တစ်ဝင်စီ သောက်

ပေးလိုက်ပါ။ ဒါမှ ရေဖိအားကို ခံနိုင် ရည်ရှိပြီး ရေမျက်နှာပြင်ပေါ်ကို တက် နိုင်မှာ”

ရေအောက် ပေရှစ်ဆယ်ခန့်တွင် လေဘူးက ဖြုတ်မရဖြစ်နေသလို ကန့် လန့်ခံနေသည်။ ဖားဖိနှပ်တစ်ဖက် တည်းဖြင့် လက်ကိုအားပြုကာ ရေ ပေါ်သို့ ဆယ်ပေခန့် တက်လာတိုင်း ရေငန်တစ်လှတ်နှုန်းသောက်၍ ဖြည်း ဖြည်းချင်း ရေပေါ်သို့ တက်ခဲ့သည်။ ကိုသိန်းဦးမှာ အသက်အရွယ် ထောက် နေပြီဖြစ်၍လည်းကောင်း၊ ရေမငုပ်တာ ကြာပြီဖြစ်၍တစ်ကြောင်း၊ သူတစ်ပါး ပစ္စည်းကို စေတနာဖြင့် မပျက်စီးစေလို သဖြင့်လည်းကောင်း၊ စွန့်စွန့်စားစား လုပ်ကိုင်ခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။ ကျေးဇူးရှင် ဆရာသခင်ဗိုလ်မှူး၏ သွန်သင်မှုများကို သတိရသေး၍သာ အသက်ရှင်ခွင့်ရနိုင် လေတော့သည်။ ဆရာကျေးဇူးကား ဤမျှ ကြီးမားပေသည်။

“ဟာ ဟိုမှာ ကိုသိန်းဦးကြီး ပေါ်လာပြီ၊ ဆွဲတင် ဆွဲတင်ကြဟေ့”

“အို ချက်ချင်းလှေပေါ်မတက် ရပါစေနဲ့ဦး၊ ကျွန်တော့်လက်ကို ကိုင် ထားပြီး ရေထဲမှာ အတော်ကြာကြာ နေပါရစေဦး၊ ရေနာကျမှာစိုးလို့ပါ။ ဒါက ရေနာကျ ကုထုံးပါ”

“ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဟေ့ကောင်တွေ ပိုက်ပြုတ်သွားပြီ၊ ပိုက်ကို ဆွဲတင်ကြ တော့ဟေ့”

ပုလဲဌာန ရေအောက် ရေငုပ် တာဝန်ခံ ကိုသိန်းဦးတစ်ယောက် သူ ဆရာဂုဏ်ကျေးဇူးကြောင့် သူငယ်ချင်း ရေငုပ်သမားတွေလို မုတ်ကောင်ကုန် စာမိ၍ မိသားစုတွေ ပုလဲမျက်ရည် သောကဝေဖို့ နည်းနည်းလေးသာ လိုတော့သည်။ သေကံမရောက် သင် မပျောက်ခဲ့သည့်အဖြစ်ကို တွေးမိတိုင်း မုတ်ကောင် ကမာကောင်လေးများ ကျိန်စာကို စဉ်းစား တွေးတောနေ လေတော့သည်။

□ မောင်မြထွေး(ပင်မ)

သခင်ရှုမောင် (သို့ မ ဟုတ်)

မြန်မာပြည်သားတို့အတွက် သူလိုလှ ထွန်းလင်းသူ

“ခိုးခွင့်မရလို့၊ မခိုးတတ်လို့ မခိုးတဲ့အကောင်ကို သိပ်မချီးမွမ်းနဲ့၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ဒီကောင်က ခိုးလို့ရတဲ့နေရာရောက်ရင် ခိုးချင်ခိုးဦးမှာ၊ ခိုးလို့လဲ ရတယ်၊ ခိုးလဲခိုးတတ်တယ်၊ ခိုးလဲခိုးဝံ့တယ်၊ ခိုးတာ မကောင်းဘူးဆိုပြီးတော့ မခိုးဘဲနေတဲ့ကောင်ကိုမှ မင်းတို့ စိတ်ချ”

(ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း၊ ၁၉၆၈၊ စက်တင်ဘာလ ၂၁၊ တပ်မှူးများညီလာခံ၊ နိဂုံးချုပ်စကားမှ)

ပေါင်းတလည် ရွာဦးကျောင်း အဘိုးဘုန်းတော်ကြီး ထံတွင် ကိုရင်ဝတ်နေသော “ရှင်ဝိလာသ”သည် အထက်ပါ စကားမျိုးကို ပြောကြားလိမ့်မည်ဟု မည်သူကမျှ စဉ်းစားမိ လိမ့်မည် မဟုတ်။

ထိုသို့ စဉ်းစားလိမ့်မည် မဟုတ်သော်လည်း ကိုရင် ဝိလာသသည် နောင်အခါ ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်း ဖြစ်လာ၍ အထက်ပါစကားကို အမှန်တကယ်ပင် ပြောဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ရှင်ဝိလာသသည် ခမည်းတော် ဦးဖိုးခ၊ မယ်တော် ဒေါ်မိလေးတို့မှ မီးရှူးသန့်စင်သော သားဦးရတနာ ဖြစ်ပါ

ထပ်ညှပ်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (၉၆၃၊ ၂၀၁၄)

သည်။ ရှင်ဝိလာသ၏ ရွှေချက်တော်သို့ရာ ဇာတိရပ်ရွာသည် ကား ပေါင်းတလည်အစွန်မှ “အောင်သွယ်မရွာ” ရွာကလေး ဖြစ်ပါသည်။ တိုက်သူကြီးမျိုးရိုးဖြစ်သော ခမည်းတော် ဦးဖိုးခ နှင့် မယ်တော်ဒေါ်မိလေးတို့သည် တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင် ကြသောအခါ ပေါင်းတလည်အစွန်ရှိ အမည်နာမ ထူးခြား သော “အောင်သွယ်မရွာ” ရွာတွင် အိုးအိမ်ထူထောင်လိုက်ကြ သည်။ ခမည်းတော် ဦးဖိုးခသည် ပြည်ခရိုင်၊ ပေါင်းတလည် သားဖြစ်ပြီး မယ်တော်ဒေါ်မိလေးသည် ပေါင်းတလည် မလှမ်း မကမ်းရှိ ပေါက်ခေါင်းရွာသူ ဖြစ်သည်။ ခမည်းတော်နှင့် မယ်တော် နှစ်ဖက်စလုံးတို့သည် ရပ်ရွာမြို့နယ်တစ်ခွင်၌ လူချစ်လူခင် ပေါများပြီး ဩဇာရှိသည်။

ဦးဖိုးခသည် မြေတိုင်းငှာနှင့် အစိုးရအမှုထမ်းခဲ့သော် လည်း နောင်အခါတွင် လယ်ယာလုပ်ငန်းကို ဇောက်ချလုပ် ကိုင်နိုင်ရန် အစိုးရအလုပ်မှ ထွက်သည်။ ဒေါ်မိလေးသည် စေ့စပ်သေချာစွာ အိမ်ထောင်ကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သူဖြစ်ပြီး မေတ္တာတရား ကြီးမားသူဖြစ်လေသည်။

ခရစ်နှစ် ၁၉၁၁ ခုနှစ်၊ မေလ ၂၄ ရက်နေ့တွင် ခမည်း တော် ဦးဖိုးခနှင့် မယ်တော်ဒေါ်မိလေးတို့မှ ရှင်ဝိလာသ

အလောင်းအလျာ သားဦးရတနာကို မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင် သည်။ သားဦးရတနာဖြစ်သောကြောင့် ပျော်၍မဆုံး၊ မော်၍ မဆုံး၊ ရှုမဝ ချစ်မငြီး ဖြစ်ရသည့်အလျောက် မိဘတို့၏ မျက်ရွ ဟူသောအဓိပ္ပာယ်ဖြင့် “မောင်ရှုမောင်” ဟု အမည်မှည့်သည်။

အရွယ်ရောက်သောအခါ မောင်ရှုမောင်သည် ရွာဦး ဘုန်းတော်ကြီးထံတွင် ရှင်ပြုရသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် မောင်ရှုမောင်၏အဘိုးတော်စပ်ပြီး တစ်ကိုယ်လုံး ဆေးနီအရုပ်၊ ဆေးနီစာများ (အင်း၊ စမများ) ထိုးနှံထားသောကြောင့် “ဆေးနီ ဆရာတော်”ဟု အမည်တွင် ထင်ရှားသည်။

မောင်ရှုမောင်သည် ကိုရင် ရှင်ဝိလာသ ဘဝတွင် ကိုရင်အဆင့်အတန်းနှင့် သင့်လျော်သော စာပေကျမ်းဂန်များ ကို စည်းကမ်းကျင့်ဝတ်နှင့်အညီ သင်ယူခဲ့ရသည်။ မောင်ရှု မောင်သည် ကိုရင် ရှင်လိင် ပြန်သောအခါ ပြည်မြို့တွင် ကျောင်းနေရသည်။ ပထမတွင် နေရှင်နယ်ကျောင်း (အမျိုး သားအထက်တန်းကျောင်း)၌ တက်ရောက်သင်ကြားပြီး နောင်အခါ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းသို့ ပြောင်းရွှေ့သင် ကြားရသည်။

မောင်ရှုမောင်သည် ကျောင်းစာကို ကြိုးစားသင်ယူပြီး သင်္ချာနှင့် အင်္ဂလိပ်စာတွင် ထူးချွန်သည်။ အားကစားဘက်

www.burmeseclassic.com

တွင် ဝါသနာပါသည်။ ရင်းနှီးသော သူငယ်ချင်းများနှင့် ချစ်ချစ်ခင်ခင် သစ္စာရှိရှိ ပေါင်းသင်းနေထိုင်တတ်သည်။

ဤနေရာတွင် ပြောစရာတစ်ခု ရှိသည်။ မောင်ရွှေမောင်သည် နိုင်ငံရေးကို စိတ်ဝင်စားခဲ့သော်လည်း တက္ကသိုလ်တက်ရန် ဘာသာရွေးချယ်သောအခါ ဆေးကောလိပ်တက်ရောက်ရန် ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

ထိုခေတ်က “အိုင်စီအက်စ်”၊ “ဘီစီအက်စ်” ရာထူးများ ခေတ်စားသည်။ အရေးပိုင်၊ ဝန်ထောက်၊ မြို့အုပ်တို့ ဂုဏ်ရှိသည်။ မောင်ရွှေမောင်သည် ထိုရာထူးဂုဏ်သိန်များကို မမက်မောချေ။

ထို့ကြောင့် ဆေးကောလိပ်သို့ တက်ရောက်၍ “ဒေါက်တာ” ဖြစ်လာသောအခါ ကိုယ့်ရပ်ကိုယ့်ရွာတွင် ကျန်းမာရေးစောင့်ရှောက်ပေးပြီး အများအကျိုး ထမ်းရွက်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ၁၉၂၉ ခုနှစ်၊ ဇွန်လတွင် ရန်ကုန် တက္ကသိုလ်သို့ ချီတက်ခဲ့လေသည်။

၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ မတ်လတွင် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား ကိုရွှေမောင်သည် ဥပစာသိပ္ပံ နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲကို ဖြေဆိုရသည်။ ဤစာမေးပွဲတွင် ပါဏ. ဗေဒဘာသာရပ်ကို အောင်မြင်ပါမှ ကိုရွှေမောင်ရည်မှန်းရာ ဆေးကောလိပ်တက်ရောက်ခွင့်ရမည်။ ထိုအချိန်က ပါဏဗေဒပါမောက္ခသည် ဒေါက်တာ မဂ်ဂစ် (Dr. F.J Meggitt) ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာ မဂ်ဂစ်သည် မြန်မာကျောင်းသားများကို အထူးနှိမ်လေ့ရှိပြီး မြန်မာကျောင်းသားများနှင့် ပါဏဗေဒပညာ၊ ဆေးပညာ မတန်ဟု အတိအလင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုတတ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံရေးခရီး၏ ကံကြမ္မာဟုပင် ပြောရမည်လော၊ မောင်ရွှေမောင်၏ ဘဝကံကြမ္မာဟုပင် ဆိုရမည်လော၊ ဥပစာသိပ္ပံတန်း နောက်ဆုံးနှစ် စာမေးပွဲ ပါဏဗေဒ ဘာသာတွင် ကိုရွှေမောင် ကျွမ်းလေသည်။

ကိုရွှေမောင်သည် နောက်ထပ်တစ်ဖန် ကြိုးစားပြန်လျှင် ရနိုင်စရာ အကြောင်းရှိ၏။ သို့သော် မြန်မာကျောင်းသားများကို ဆေးပညာနှင့်မတန်၊ ပါဏဗေဒပညာနှင့် မတန်ဟု ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း နှိမ်ချလေ့ရှိသော ဒေါက်မဂ်ဂစ်ကဲ့သို့ ပါမောက္ခမျိုးနှင့်လည်း မျက်နှာချင်းမဆိုင်လို၊ တက္ကသိုလ်သို့လည်း ပြန်၍ မသွားလိုပြီ။

ဤသို့ဆိုလျှင် မည်သည့်နေရာသို့ သွားမည်နည်း။ တက္ကသိုလ်နယ်မြေ၏ အခြားတစ်ဖက်တွင် ကျယ်ဝန်းအားကောင်းသော နယ်မြေကြီးတစ်ခု ရှိလေသည်။ နိုင်ငံရေးနယ်မြေကြီး ဖြစ်ပါ၏။

ထိုအချိန်တွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံးကြီး၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် “တို့ဗမာ” သီချင်းသံကလည်း ဘဝဂ်လျှံနေချိန်ဖြစ်သည်။ အဝါကသာသနာ၊ အစိမ်းက စပါးဆန်ရေပေါများခြင်း၊ အနီက

ရဲရင့်ခြင်းတို့ဖြင့် သရုပ်ဖော်ထားသည့် သုံးရောင်ခြယ် ဒေါင်းအလံကြီးက တလူလူ ဝင့်ကြားနေချိန် ဖြစ်သည်။

ကိုရွှေမောင်သည် တက္ကသိုလ်မှ ထွက်လာပြီးနောက် ရန်ကုန်မြို့၊ ၁၀၁ လမ်းတွင် အခန်းငှားပြီး မိတ်ဆွေများနှင့် နေထိုင်သည်။ ပြည်မြို့တွင် နေထိုင်သူ ဦးလေးလည်းဖြစ်မိတ်ဆွေလည်းဖြစ်သော ကိုမောင်ညီနှင့် တိုင်ပင်ပြီး မီးသွေးလုပ်ငန်းကို လုပ်ကိုင်သည်။ နိုင်ငံခြားသားများ လက်ဝါးကြီးအုပ်ထားသော စီးပွားရေးဈေးကွက်ကို ပြိုင်ဆိုင်ရန် ရည်ရွယ်လုပ်ကိုင်ခြင်း ဖြစ်သော်လည်း နောက်ဆုံးတွင် ကိုမောင်ညီနှင့် ကိုရွှေမောင်တို့ အောင်မြင်စွာ ဆုတ်ခွာခဲ့ရသည်။

ကိုရွှေမောင်သည် တက္ကသိုလ်နယ်မြေကို ကျောခိုင်းခဲ့ပြီး စီးပွားရေးနယ်မြေသို့ ပွဲဦးထွက် ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဈေးဦးပေါက်မကောင်းခဲ့ချေ။ သို့သော်လည်း လူ့ဘဝအတွေ့အကြုံ သင်ခန်းစာကိုကား ကောင်းကောင်းကြီး ရရှိခဲ့လေသည်။

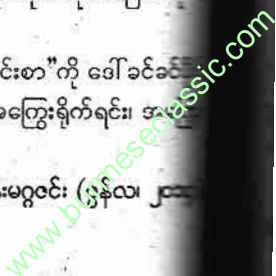
တစ်နည်းအားဖြင့် ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်တွင် သင်ကြားပေးနိုင်ခြင်းမရှိသော “လောကီထုပွတ် လူတို့ဇာတ်”ကို ဘဝတက္ကသိုလ်ကြီးမှ သင်ကြားပို့ချပေးလိုက်ရာ ကိုရွှေမောင်တစ်ယောက် နှစ်ချင်းပေါက် အောင်မြင်သွားလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်နု၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်သိန်းဖေ စသည့် ခေတ်ပညာတတ် လူငယ်များသည် တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဝင်ရောက်ပြီး နိုင်ငံရေးဦးအပြင်းအထန် လှုပ်ရှားလာကြပြီ ဖြစ်သည်။ ကိုရွှေမောင်၏ ဦးလေး ကိုမောင်ညီသည်လည်း သခင်ထွန်းအုပ်နှင့်အတူ ဦးဗမာအစည်းအရုံးသို့ ဝင်ရောက်ပြီး “သခင်ညီ”ဖြစ်လာခဲ့ပြီ။

ကိုရွှေမောင်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ၃၅ လမ်းသို့ ပြောင်းရွေ့ပြီး သူငယ်ချင်းများနှင့် အတူနေကာ စာပို့ဌာနတွင် စာရေးဝင်လုပ်လေသည်။ နိုင်ငံရေးလောကနှင့်လည်း ကူးလူးဆက်ဆံမှု ရှိလာသည်။ တို့ဗမာအစည်းအရုံးသို့ မဝင်ရောက်သော်လည်း တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင်များက ကိုရွှေမောင်၏ “သခင်ရွှေမောင်”ဟု ခေါ်နေကြပြီ။

ကိုရွှေမောင်သည် တို့ဗမာအစည်းအရုံးဝင် မဟုတ်သော်လည်း သခင်ညီ၊ သခင်ဗစိန် စသော “သခင်” များ၏ မျိုးချစ်စိတ်၊ တက်ကြွသောအားမာန်၊ အနှစ်နာခံ၊ အဆင်မခံနိုင်မှုတို့ကို လေးစားချီးကျူးမိပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကိုရွှေမောင်သည် “သခင်ရွှေမောင်”ဘဝကို အတိအလင်း ခံယူလိုက်ပြီး သခင်ဗစိန်၏ သခင်သတင်းစာများ၊ စာတန်းများ ရေးသားရိုက်နှိပ်ဖြန့်ဖြူးရာတွင် ကူညီသည်။ “မီးတုတ်”၊ “ဒေါင်း” စသော သတင်းစာများကိုလည်း ထုတ်ဝေခဲ့ကြဖူးသည်။ ငွေကြေးမလောက်သောကြောင့် ကိုယ်တိုင်ရေး၊ ကိုယ်တိုင်စာပြင်၊ ထိုစဉ်တိုင်ထုပ်ပိုး လုပ်ကိုင်ကြရသည်။

သခင်ဗစိန်က “သခင်သတင်းစာ”ကို ဒေါ်ခင်ခင်၊ ပုံနှိပ်တိုက်၌ အကြွေးရိုက်သည်။ အကြွေးရိုက်ရင်း၊ အ

ဆင်းရဲနှင့် နောက်ဆုံးတွင် သခင်ဗစိန်နှင့် ပုံနှိပ်တိုက်ပိုင်ရှင်
သခင်ခင်တို့ ညားကြလေရာ သခင်ရှုမောင်တို့အတွက်
အကြွေးပြဿနာလည်း ဖြေရှင်းပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။
သခင်ရှုမောင်အတွက် “လောကီထုပုတ် လူတို့ဇာတ်” မှ
သင်ခန်းစာတစ်ရပ်ပေတည်း။

ဤသို့ဖြင့် ၁၉၃၈ ခုနှစ်သို့ ရောက်လာခဲ့ပြီ။ မြန်မာနှစ်
အထိုအားဖြင့် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်ဖြစ်လေသည်။ ဤနှစ်သည်
မြန်မာ့သမိုင်းစာမျက်နှာ၌ “အရေးတော်ပုံနှစ်” ဟူ၍ မှတ်တမ်း
ဆင်ထားရသောနှစ် ဖြစ်လေသည်။

တို့ဗမာ အစည်းအရုံးဝင်များက လူထုအတွင်းသို့
ထဲထဲဝင်ဝင် ချဉ်းကပ်ပြီး စည်းရုံးမှုတွေ လုပ်ဆောင်သည်။
အလုပ်သမား၊ လယ်သမား၊ ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသား၊ ရုံး
ဝန်ထမ်းများသာမက လန်ချားသမား၊ ဘတ်စ်ကားသမားများ
ကိုပါ သိမ်းသွင်းစည်းရုံးကြသည်။ ဆေးလိပ်ခုံမှ ဆေးလိပ်သမ
များလည်း သပိတ်လက်နက်အကြောင်း ကောင်းကောင်းကြီး
သိလာကြသည်။ ခေါင်းရွက်ဗျပ်ထိုး ဈေးသည်များလည်း
“ကြောက်မွေးပါ ဇာဂနာနဲ့ နတ်ပစ်” ဟူ၍ ကြွေးကြော်တတ်
လာပြီ။

“မီးတုတ်... မီးတုတ်”
“ရှို့... ရှို့”
“သခင်မျိုးဟေ့”
“တို့ဗမာ”

ထိုသို့ ကြွေးကြော်သံများ ဘဝင်လျှံနေသည့်အထဲတွင်
သခင်ဗစိန်က “မြင်းခွာတစ်ချက် ပေါက်ရင် တိုင်းပြည် မီး
တုန်းဟုန်းတောက်စေမည်” ဟု ရဲရဲတောက် တစ်ကြွေးလိုက်ရာ
အရေးတော်ပုံ လှိုင်းတံပိုးကြီး၏ ဒေါမာန်ဟုန်သည် ဒီရေ
အလား ကြွတက်လာသည်။

နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်အစိုးရကလည်း မြင်းခွာတစ်ချက်ပင်
ဟေ့ဟေ့၊ မြင်းခွာအချက်ပေါင်း ကုဋေကုဋာ ပေါက်လေရာ
တိုင်းပြည်လည်း တကယ်ပင် မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လေပြီ။

ထိုအချိန်တွင် တို့ဗမာအစည်းအရုံး၏ တန်ခိုးအာဏာ
သည်လည်း ကြီးထွားလာလေရာ တစ်ပြိုင်နက်တည်းမှာပင်
“အကွဲရောဂါ” သည်လည်း စွဲကပ်လာခဲ့သည်။ “သခင်ကိုယ်
တော်မှိုင်း အုပ်စု” နှင့် “ဗစိန်-ထွန်းအုပ်” အုပ်စုဟူ၍ အုပ်စုကြီး
နှစ်စု ကွဲသွားသည်။ သခင်ရှုမောင်သည် “ဗစိန်-ထွန်းအုပ်”
အုပ်စုတွင် ပါဝင်သွားပြီး သခင်အောင်ဆန်း၊ သခင်နု၊ သခင်
သိမ်းမောင်၊ သခင်သန်းထွန်း၊ သခင်လှဖေ စသူတို့က သခင်
တို့ယ်တော်မှိုင်းအုပ်စုတွင် ပါဝင်သွားသည်။

ထိုသို့ တို့ဗမာအစည်းအရုံး နှစ်ခြမ်းကွဲသွားသော်
လည်း မြန်မာ့လွတ်လပ်ရေးအတွက် သက်စွန့်ကြိုးပမ်းဆောင်
ရွက်ကြရာတွင် အမြင်ချင်း၊ အယူအဆချင်း မကွဲပြားကြပေ။
လက်နက်ကိုင်ဆောင်ကာ ဖိနှိပ်အုပ်ချုပ်နေသော နယ်ချဲ့

အင်္ဂလိပ်ကို စား စားချင်း၊ လှံ လှံချင်း လက်နက်စွဲကိုင်
တော်လှန်မှသာ လွတ်လပ်ရေး ရနိုင်မည်ဟူသော ခံယူချက်
သည်ကား မကွဲမပြား တူညီကြလေသည်။

ထို့ကြောင့် နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်ကို တော်လှန်ရန် စစ်ပညာ
နှင့် လက်နက်အကူအညီ မည်သို့ ရယူကြမည်ကို ဝိုင်းဝန်းစဉ်း
စားအဖြေရှာကြသည်။ အဖြေသာ ရှာရသည်၊ တကယ်တော့
မီးဟုန်းဟုန်းတောက်နေသော ကမ္ဘာကြီးတွင် မြန်မာတို့အား
နှလုံးဖြူ အူစင်း ရက်ရက်ရောရော ကူညီမည့် အဖွဲ့အစည်း
သော်လည်းကောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးတစ်ယောက်ကိုသော်
လည်းကောင်း ရှာဖွေရသည်မှာ “ရွှေပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေး”
ဟူသကဲ့သို့ ရှိတော့သည်။

ထိုသို့ ရှိနေစဉ် သခင်ရှုမောင်သည် စာတိုက်လုပ်ငန်း
၌ လုပ်ကိုင်နေရင်း မျက်စိကိုဖွင့်၊ နားကို စွင့်ထားရသည်။
စာတိုက်တွင် အလုပ်လုပ်ရင်း သတင်းထူး၊ သတင်းဦးများ
ကြားရတတ်သည်။ ရန်ကုန်ပုလိပ်မင်းကြီး ပရက်စကော့
(Prescott) ကားဒရိုင်ဘာ ကိုဘချစ်နှင့်လည်း မိတ်ဖွဲ့ထား
သည်။

မြင်းဇောင်းများကို လေ့လာပြီး ရင်းနှီးအောင် လုပ်ရ
သည်။ အကယ်၍ ပုန်းခိုစရာ ကိစ္စကြုံလာလျှင် မြင်းဇောင်း
များသည် ခိုအောင်းစရာ နေရာကောင်းများ မဟုတ်ပါလား။
ပုလိပ်လက်၊ စုံထောက်လက်မှ ရှောင်တိမ်း မြေလျှိုးလာသော
သခင်များ၊ နိုင်ငံရေးသမားများကို ဝှက်ပေးရသည်။

ဤအလုပ်က ပြောတော့သာ လွယ်သည်၊ လက်တွေ့
တွင် အလွန်အန္တရာယ်များသည်။ ဤသို့ အန္တရာယ်များလှ
သော အလုပ်များကို သခင်ရှုမောင်သည် စာတိုက်စာရေး
တာဝန်တစ်ဖက်ဖြင့် လိမ္မာပါးနပ်စွာ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရသည်။

ပြောရမည်ဆိုလျှင် ဆရာဝန်လုပ်ရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့်
ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်သို့ ချီတက်လာခဲ့သော ကိုရှုမောင်သည်
ဘဝပေးအခြေအနေ၊ သမိုင်းပေးအခြေအနေတို့ကြောင့် စာ
တိုက်စာရေးဘဝတွင် ရုန်းကန်ရင်း “မြေအောက်လုပ်ငန်း” များ
တွင် ပါဝင်ထမ်းဆောင်နေရလေပြီ။

“ဗစိန်-ထွန်းအုပ်” အုပ်စုကလည်း နိုင်ငံခြားအကူအညီ
ကို အပူတပြင်း ရှာဖွေလျက်ရှိသည်။ ယိုးဒယားနှင့်ဆက်သွယ်
မိသော်လည်း မှန်ကန်သော အဖွဲ့အစည်းများမဟုတ်ဘဲ အမြီး
ကျက်အမြီးစား ခေါင်းကျက်ခေါင်းစား လူလိမ်လူရွပ်များသာ
ဖြစ်နေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ရန်ကုန်မြို့တွင် သွားစိုက်ဆိုင်ဖွင့်ထား
သော ဂျပန်ဆရာဝန် (သူလျှို) များနှင့် ဆက်သွယ်မိကာ သခင်
ဗစိန်ကိုယ်တိုင် အန္တရာယ်အသွယ်သွယ်ကြားမှ ထွက်ခွာသွား
သော်လည်း လမ်းခရီးတစ်နေရာတွင် အဖမ်းခံရသည်။

သခင်ဗစိန် ထောင်ကျပြီး “ဗစိန်-ထွန်းအုပ်” အုပ်စုဝင်
သခင်အများအပြားလည်း အကျဉ်းထောင်ထဲ ရောက်နေပြီ။

အကျဉ်းထောင်ထဲ မရောက်သေးသူများလည်း မြေလျှိုးနေကြ ရသည်။ ပုလိပ်များ၊ စုံထောက်များက လုံးဝအလစ်မပေး၊ တစ်ချက်မှားသည်နှင့် “ကွီ” သွားမည်။

သခင်ရှုမောင် စဉ်းစားရလေပြီ။ စာတိုက်စာရေးဘဝ ဖြင့် မြေအောက်လုပ်ငန်းများ လုပ်ဆောင်နေရုံမျှဖြင့် မရတော့ ပြီ။ မိမိကိုယ်တိုင် လွတ်လွတ်ကျွတ်ကျွတ် ထိထိရောက်ရောက် စွန့်လွှတ်စွန့်စားမှ ဖြစ်တော့မည်။ သခင်ရှုမောင်သည် စာတိုက် တွင် မိမိတာဝန်ယူထားရသော ငွေများ၊ စာရွက်စာတမ်းများ၊ စာရင်းဇယားနှင့် သော့များ စသည်တို့ကို အသေအချာ အပ်နှံပြီး စာတိုက်အလုပ်မှ ထွက်လိုက်တော့သည်။

သခင်ရှုမောင်သည် ဇာတိချက်ကြွေ မွေးရပ်မြေ ပေါင်းတလည်သို့ ပြန်လာသည်။ မရောက်သည်မှာလည်း ကြာ ပြီ။ ပေါင်းတလည်သို့ ပြန်ရောက်သောအခါ မိခင်ကြီး မရှိတော့ တော့။ ချစ်မဝ ရှုမဝသော သားကြီးရှုမောင်အတွက် စိုးရိမ် ပူပန်ရင်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့်ပင် ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းသွား ရှာပြီ။ မိခင်၏ လက်ရာခြေရာများကသာ ကိုရှုမောင်အား လွမ်းအားတွေ ကြွယ်စေတော့သည်။

သို့သော်ငြား သခင်ရှုမောင်တစ်ယောက် ကြာကြာ လွမ်းခွင့်မရ။ နိုင်ငံခြားမှ စစ်ရေးအကူအညီယူရန် ကြိုးပမ်းရ ဦးမည်။ ဦးလေးဖြစ်သူ သခင်ညီနှင့်လည်း တိုင်ပင်ပြီးပြီ။ သခင် ညီကလည်း သဘောတူအားပေးသည်။

သခင်ရှုမောင် ရန်ကုန်သို့ပြန်ရောက်ပြီး တစ်နေ့သော အခါ ပြိုင်မြင်းများကို လေ့ကျင့်ပေးရသူ “ကိုကြည်” ဆိုသူ ဒေါ်ခင်ခင်ထံ ရောက်လာသည်။ ယိုးဒယားနယ်စပ် မဲဆောက် မြို့တွင် မြန်မာတစ်ယောက်က စာတစ်စောင်ကို ရန်ကုန်သို့ ပို့ပေးရန် လူတစ်ယောက်အား အပ်နှံကြောင်း၊ ထိုသူက မြန်မာပြည်ဘက်တွင် စုံထောက်များ ခြေချင်းလိမ်နေသော ကြောင့် သွားဖို့ ခက်ခဲကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ၎င်းစာကို တစ် နေရာတွင် ဝှက်ထားပြီး သက်ဆိုင်သူများမှ လာယူနိုင်ကြောင်း သတင်းပေးသည်။

ဒေါ်ခင်ခင်နှင့် သခင် ခင်မောင်တို့က သခင်ကျော်စိန် ကို စာသွားယူရန် စေလွှတ်သည်။ စာရောက်လာ၍ ကြည့် ကြသောအခါ စာမှ “ဗလာ”ဖြစ်နေသည်။ မည်သည့်စာမျှ ရေးမထား၊ လျှို့ဝှက်စာမှန်း ရိပ်မိကြသောကြောင့် ဂျပန် ကောင်စစ်ဝန် မစ္စတာဟိုးမားထံ ယူသွားပြီး မီးကင်ကြည့်သော အခါ ဂျပန်စာဝှက်များ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသည်။ စာ၏ အဓိပ္ပာယ်မှာ “မြန်မာလူငယ်များ အမြန်လာကြလော့၊ ဂျပန် များကလည်း ကူညီ၍ လွတ်ကြပါ” ဟူ၍ ဖြစ်လေသည်။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လတွင် ဂျပန်သင်္ဘော ကိုရိယုမာ ရူး (Kouryu Maru) သည် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းတွင် ကပ်ထား သည်။ ထိုအချိန်တွင် အင်္ဂလိပ်အစိုးရသည် ရန်ကုန်မြို့ရှိ မသင်္ကာဖွယ် ဂျပန်များအားလုံးကို နှင်ထုတ်ပြီးပြီ။ ထို့ကြောင့်

ကိုရိယုမာရူးသည် ရန်ကုန်ဆိပ်ကမ်းတွင် နောက်ဆုံးဆိုက်ကပ် သော သင်္ဘောဖြစ်လေသည်။

ကိုရိယုမာရူး၏အတွင်းပိုင်းသို့ သတိထားကြည့်လိုက် လျှင် မြန်မာ့မျိုးချစ် သခင်လူငယ်တို့ကို သင်္ဘောသားဟန်ဖြင့် တွေ့ကြရမည်ဖြစ်သည်။

ထိုသခင်လူငယ်တို့ကို ကိုယ်ပိုင်နံပါတ် အသီးသီး ပေး ထားရာ သခင်ရှုမောင်၏ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်မှာ 7 - Luck Seven ဖြစ်သည်။ အားလုံး စုစုပေါင်း ၁၁ ယောက် ဖြစ် သည်။ သခင်ကိုယ်တော်မှိုင်းအုပ်စုမှ (၅) ဦး၊ “ဗစိန်-ထွန်းအောင်” အုပ်စုမှ (၆)ဦးဖြစ်သည်။ ဂျပန်သို့ ရောက်နှင့်ပြီးသော (၁၉၂၆ နှင့်ဆိုသော် (၃၀) ဖြစ်သည်။ ၎င်း (၃၀) သည် နောင်အခါ “ရဲဘော်သုံးကျိပ်” ဟူ၍ ရာဇဝင် စာတင်ရမည့် မြန်မာ့မျိုးချစ် သူရဲကောင်းများပေတည်း။

ထို့နောက် နာမည်ကျော် “ဟိုင်နန်ကျွန်း စစ်စခန်း” တွင် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းသည်နှင့်အမျှ ဆင်း ပြင်းထန်လှသော စစ်လေ့ကျင့်ခန်းများကို အမျိုးကြေးဖြင့် အရေးခန်းခန်း သင်ကြားလေ့ကျင့်ကြရသည်။ သခင်ရှုမောင်က ဂျပန်နာမည်သည် တကာစူဂီး (TaKa Sugi) ဖြစ်သည်။ တကာစူဂီး၏အဓိပ္ပာယ်မှာ “ဖြောင့်စင်းသော ဆိုင်ဒါပင်” ဖြစ်ပြီး ဂျပန်ရာဇဝင်တွင် ထင်ရှားသော မေဂျီတော်လှန်ရေး သူရဲကောင်းတစ်ဦး၏ နာမည်လည်း ဖြစ်သည်။ ရဲဘော် သုံးကျိပ်ဝင် မြန်မာရဲဘော်များတွင် ဂျပန်နာမည် အသီး သီးရှိကြပြီး ထိုနာမည်များကို ဂျပန်အရာရှိများက မှည့် သတ်မှတ်ပေးထားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ဟိုင်နန်ကျွန်းသည် လူမနီး သူမနီး တောကြား ခေါင်ဖြစ်သော်လည်း ကျွန်းပေါ်တွင် ရွာငယ်များ နှင့် ကျွန်းပေါ်တွင် အုန်းပင် အများအပြား ပေါက်ရောက် သော အုန်းသီး ခူးစားကြသည်။ ရွာသူရွာသားများသည် နွမ်းပါးကြပြီး ငါးဖမ်းခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြင်းဖြင့် အသက်ရှင် သည်ကြရသည်။

တရုတ်ပြည်မကြီးဘက်မှ တရုတ်ပြောက်ထွက် သည် ဟိုင်နန်ကျွန်းဘက်သို့ ကူးလာပြီး တိုက်ခိုက်သော ဂျပန်များက ဖမ်းဆီးမိလျှင် ရက်စက်စွာ သတ်ပစ် သော တရုတ်တို့ကလည်း ရဲရဲရင့်ရင့်ပင် အသေခံသည်။

သခင်ရှုမောင်တို့သည် ထိုဖြစ်ရပ်များကို မျက်မှောက် ထင်မြင်တွေ့နေကြလေရာ “တို့ကိုလဲ ကမ္ဘာ့အကြောင်း အဆင်မပြေလို့ အစဖျောက်စရာရှိရင် ဒီလိုပဲ ရက်စက် စက်သတ်ပစ်ကြမှာပဲ” ဟု ကွေးတောစိုးရိမ်မိကြသည်။

သို့သော်လည်း စိုးရိမ်စိတ်ကို ကြာကြာနေ့မှ “ဆန်ယာ၊ လယ်သမားလေ့ကျင့်ရေးကျောင်း” ဟု ဆို၍ တင်ရပ်ဖျောက်ထားသော စစ်ရေးလေ့ကျင့်ရာ စခန်း တွင် အရုတ်တက်မှ ညဦးချုပ်သည့်တိုင် လေ့ကျင့်

ဤသော စစ်ရေးလေ့ကျင့်ခန်းများကို ကျားတုတ်ကျားခဲ လေ့ကျင့်သင်ကြားကြရပြန်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် အောက်တိုဘာလ ရောက်ခဲ့ပြီ။ ရဲဘော် သုံးကျိပ်သည်လည်း ဝီဘီစစ်သားကြီးများ အဖြစ်ဖြင့် မြန်မာ ပြည်ဘက် ချီတက်ထွက်ခွာရန် အသင့်ဖြစ်ချေပြီ။ ဂျပန်စစ် ဌာနချုပ်က မီးနီပြထားဆဲရှိသည်။ ဆူဇူကီး၏ မိနာမိကီကန် အဖွဲ့နှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ မချင့်မရဲ ဖြစ်ရသည်။

အောက်တိုဘာလ ၃၀ ရက်နေ့တွင် ဂျပန်စစ်ဌာနချုပ် မှ ကြေးနန်းဖြင့် အမိန့်ပေးသည်။ “အားလုံးရပ်”ဟူသတည်း။ ဆူဇူကီးကလည်း ကြေးနန်းပြန်ရိုက်သည်။ “မြန်မာရဲဘော် တွေ ထွက်ပြေးပြီ”ဟူသတည်း။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့လည်း ထီးဒယားသို့ ပို့ထားလိုက်သည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်သည် ဗန် ဘောက်တွင် ဂျပန်သတ္တုတွင်းကုမ္ပဏီမှ အင်ဂျင်နီယာများ၊ ဘူမိဗေဒပညာရှင်များအဖြစ် လှုပ်ရှားကြသည်။

အောက်တိုဘာ ၁၈ ရက်တွင် စစ်ဝန်ကြီး ဂျင်နရယ် ဘိုဂျီ (Gen - Tojo) နန်းရင်းဝန် ဖြစ်လာသည်။ ပုလဲဆိပ်ကမ်း တို့ ငုံးကြဲပြီ၊ စစ်ဖြစ်ပြီ။ ဂျပန်က စစ်ကြေညာပြီ။ ဂျပန် ရေဒီယိုမှ အစီအစဉ်ကြေညာသူ အမျိုးသမီးက “ဂျပန်ပြည် တွင် ချယ်ရီပန်းများ ပွင့်နေပါပြီ။ အရှက်တိုက်သား အချင်းချင်း တို့ ကူညီစောင့်ရှောက်ဖို့ နိပွန်တပ်မတော်ကြီး ချီလာပြီ”ဟု မြန်မာပြည်သူ၊ ပြည်သားများကို နှုတ်ခွန်းဆက်သည်။ ထိုအခါ ထူမှ သခင်ထွန်းအုပ်ကလည်း “မိစ္ဆာအင်္ဂလိပ်တို့ကို မောင်း ထုတ်ကြလော့”ဟု ရေဒီယိုမှ တပ်လှန့်လေသည်။

ယခုတော့ ချီလာချေပြီ။

ဝါ၊ စိမ်း၊ နီ သုံးရောင်ခြယ် အလယ်တွင် ဒေါင်းရွပ် ကြီးဖြင့် မြူးကြနေသော တို့ဗမာအစည်းအရုံး အောင်လံတော် ကြီးကို လွှင့်ထူကာ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ မြန်မာပြည်သို့ ချီတက် သွားပါပြီ။

၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာ ၂၆ ရက်တွင် “ဗမာ့လွတ်လပ် ရှေးတပ်မတော်” Burma Independence Army -B.I.A) တို့ ရဲဘော်သုံးကျိပ်နှင့် ဆူဇူကီးတို့က တည်ထောင်လိုက်ကြ သည်။ ရဲဘော်သုံးကျိပ်တို့ လက်မောင်းသွေးဖောက်ကာ ငွေဖလားထဲထည့်ပြီး သွေးသောက်သစ္စာဆိုကြသည်။ သစ္စာ ဆိုပြီး၍ “သင့်မြတ်သော ဗိုလ်ဘွဲ့များ ခံယူကြပါစို့” ဟု သခင် အောင်ဆန်းမှ အကြံပေးရာ အားလုံးသဘောတူကြသည်။

ထို့ကြောင့် သခင်အောင်ဆန်းသည် ဗိုလ်တေဇ သခင် ထူးဖေသည် ဗိုလ်လက်ျာ၊ သခင်လှမောင်သည် ဗိုလ်ဇေယျ၊ သခင်အောင်သန်းသည် ဗိုလ်စကြာ စသည်ဖြင့် ဖြစ်လာကြ သည်။ သခင်ရွှေမောင်၏ ဗိုလ်ဘွဲ့သည် “ဗိုလ်နေဝင်း”ဟူ၍ ဖြစ်လာသည်။ ဂျပန်ဗိုလ်ချုပ်ကြီး ဆူဇူကီးကိုလည်း “ဗိုလ်မိုး ကြီး”ဟူ၍ အမည်ပေးလိုက်သည်။ ထူးချင်သူ၊ မြန်မာဆန်ချင် သူ ဆူဇူကီးကလည်း နှစ်နှစ်သက်သက် လက်ခံသည်။

မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ရှေ့ပြေးဝင်ရောက်ရန် သခင်ရွှေ မောင် (ခ) ဗိုလ်နေဝင်း ဦးဆောင်၍ ဗိုလ်တာရာ၊ ဗိုလ်လင်း ယုန်၊ ဗိုလ်မိုးညိုတို့ ပါဝင်သော အဖွဲ့တစ်ခုကို တာဝန်ပေး သည်။ ရန်ကုန်မြို့သည် ၁၉၄၁ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၃ ရက် ခရစ်စမတ် မတိုင်မီ ငုံးကြဲခံရသည်။

မြန်မာပြည်ဘုရင်ခံ ဆာဒေါ်မန်စမစ်က “မြန်မာ့မြေ ကို ဂျပန်အား တစ်လက်မမျှ မပေး၊ အသေခံ၍ တိုက်ခိုက်မည်၊ ရန်ကုန်မြို့ကြီး အန္တရာယ်မရှိပါ။ ဘယ်မှ မသွားကြပါနှင့်”ဟု ခပ်တည်တည် ကြေညာသည်။ ထိုသို့ ကြေညာပြီး မကြာမီ မှာပင် “မြို့ကို စွန့်ခွာကြလော့”ဟု အမိန့်ထုတ်သည်။

ထိုသို့ အမိန့်ထုတ်ပြီး ရက်အနည်းငယ် အတွင်းမှာပင် ဗိုလ်နေဝင်း ဦးဆောင်သော ဘီအိုင်အေ တပ်မတော်ကြီးက ရန်ကုန်မြို့ကို သိမ်းပိုက်လိုက်လေသည်။ ယူနိုက်တက်အလံ ကား မြေခဲခဲ့လေပြီ။

၁၉၄၂ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ ၂၇ ရက်တွင် ဘီအိုင်အေကို ရုပ်သိမ်းပြီး ဂျပန်ဘုရင် ဧကရာဇ်၏အမိန့်အရ ဂျင်နရယ်အီး ဒါးက “ဗမာ့ကာကွယ်ရေးတပ်မတော် (Burma Defence Army - B.D.A) ကို ဖွဲ့စည်းသည်။ ဗိုလ်တေဇအား ဗိုလ်မှူး ကြီး ရာထူးဖြင့် ဘီဒီအေ စစ်သေနာပတိ ခန့်အပ်သည်။

ဗိုလ်တေဇသည် “ဗိုလ်အောင်ဆန်း”ဟူ၍ အမည်ရင်း ကို ပြန်လည်သုံးစွဲသည်။ ဗိုလ်နေဝင်းသည် ဗိုလ်မှူးနေဝင်းဖြစ် လာသည်။

ရှေ့ဆက်၍ သခင်ရွှေမောင်သည် ဗိုလ်မှူးကြီး၊ ဗိုလ်ချုပ် ကြီး၊ ပါတီဥက္ကဋ္ဌကြီး၊ သမ္မတကြီး စသည့် နိုင်ငံတော်၏ထိပ် တန်းရာထူးကြီးများဖြင့် မြန်မာ့နိုင်ငံရေးလောကတွင် ဆောင် ရွက်သွားပုံများမှာ စာတစ်စောင် ပေတစ်ဖွဲ့သာမက စာ အစောင်စောင် ပေအဖွဲ့ဖွဲ့ ရေးလို မကုန်နိုင်ပါပေ။

ဗိုလ်ချုပ်ကြီးနေဝင်းဘဝဖြင့် ၁၉၆၂ ခုနှစ်မှ စတင်ကာ နိုင်ငံတော်အာဏာကို ရယူခဲ့ပြီးနောက် မြန်မာ့ဆိုရှယ်လစ် လမ်းစဉ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌကြီးအဖြစ် နိုင်ငံတော်ကို (၂၆)နှစ်တိုင် တိုင် အုပ်ချုပ်ခဲ့လေရာ သူ့သမိုင်းကြောင်းသည် အလွန်ရှည် လျားလှပေသည်။ ဤဆောင်းပါး၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ “သခင်ရွှေမောင်”၏ ဘဝတစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ဖော်ပြရန် ရည်ရွယ်သည့်အလျောက် ဤမျှသာဖော်ပြနိုင်ပါသည်။

နိဂုံးအနေဖြင့် သုံးသပ်ရပါမူ “သခင်ရွှေမောင်”အား ဆရာဝန်တစ်ယောက်အဖြစ် ရောက်ရှိခွင့်မပေးခဲ့သော ပါဏ ဗေဒ ပါမောက္ခအား ကျေးဇူးတင်ရမည်လော၊ အပြစ်တင်ရ မည်လော မပြောတတ်တော့ပါပေ။ မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ “သခင်ရွှေမောင်”၏ ဘဝအစန်းအပိုင်းသည်ကား မြန်မာပြည် သားတို့အတွက် သူလိုလူ ဟူ၍သာ မုဒိတာပွားမိရပါသတည်း။

အလေးပြုလျက်
□ ထွန်းလင်းသူ

ဘာသာပြန်သုတ ဦးကြည်မြင့် (လသာ)

◆ ယောနကတိုးထောင် ◆

ဘာသာပြန် သုတစာပေဆု နိုင်ငံများ၏ ဥစ္စာဓန စာအုပ်ရေးသား သူမှာ ဦးကြည်မြင့်(လသာ)ဖြစ်ပါသည်။

အဖ ဦးမောင်မောင်၊ အမိ ဒေါ်ခင်မူတို့မှ ၁၉၅၃ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၄)ရက်နေ့တွင် ရန်ကုန်မြို့၌ မွေးဖွားခဲ့သည်။ ၁၉၅၈ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၀ ပြည့်နှစ်အထိ အထက(၁)အလုံတွင် ပညာသင်ကြားခဲ့သည်။ B.Com ဘွဲ့ ရရှိခဲ့သည်။ စီမံကိန်းရေးဆွဲရေးဦးစီးဌာနတွင် ဝန်ထမ်းအဖြစ် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီး ၁၉၈၂ ခုနှစ်တွင် နုတ်ထွက်ခဲ့သည်။

၂၀၀၄ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေး ပညာကျော်များနှင့် မိစ္ဆာနေများ၊ ၂၀၀၅ ခုနှစ်တွင် စီးပွားရေးပညာ အဘိဓာန် စာအုပ်တို့ကို ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ အမည်ရင်းမှာ ဦးကြည်မြင့် ဖြစ်သည်။ နေရပ်လိပ်စာမှာ- တိုက်(၂၇)၊ အခန်း ၁၀၂ စံပယ်လမ်း၊ စစ်တောင်း၊ ရိပ်မွန်၊ ယုဇနဥယျာဉ်မြို့တော် ရန်ကုန်မြို့တွင် နေထိုင်လျက်ရှိသည်။

ဘာသာပြန် သုတစာပေအဖွဲ့ငယ်၏ မှတ်ချက်တွင် ဘာသာပြန် (သုတ)စာပေအဖွဲ့ငယ်သည် ၂၀၁၁ ခုနှစ်အတွင်း ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ဘာသာပြန်သုတစာပေ စာအုပ်ပေါင်း(၁၅၆) အုပ် လက်ခံရရှိခဲ့ပါသည်။

အဖွဲ့ငယ်အနေဖြင့် အစည်းအဝေး (၃)ကြိမ်ခေါ်ယူ၍ ညှိနှိုင်းခဲ့ပါသည်။ ၎င်းတို့အနက် စာရေးဆရာ ဦးကြည်မြင့် (လသာ) ဘာသာပြန်ဆိုသည့် နိုင်ငံများ၏ ဥစ္စာဓနစာအုပ်ကို ဆုချီးမြှင့်ရန် ရွေးချယ်ခဲ့ကြပါသည်။

နိုင်ငံများ၏ ဥစ္စာဓန စာအုပ် မူရင်းစာအုပ်မှာ စကော့လူမျိုး ဒဿနဗေဒနှင့် ဘောင်ဗေဒပညာရှင် အဒမ်စမစ် (Adam Smith 1723-1790) ရေးသားသည့် Wealth of Nation ဖြစ်သည်။ စာအုပ် အမည်အပြည့်အစုံမှာ An-Inquiry into the Nature and cause of the wealth of Nation ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်ကို အပိုင်းလေးပိုင်း ခွဲ၍ ရေးသားထားပြီး ပထမပိုင်းတွင်

အလုပ်ခွဲဝေလုပ်ကိုင်မှုနှင့် အခြေခံဖြစ်ပေါ်မှု၊ အလုပ်ခွဲဝေလုပ်ကိုင်မှုကို ဈေးကွက် အကျယ်အဝန်းက ကန့်သတ်ခြင်း၊ ငွေကြေး၏အစနှင့် သုံးပုံ၊ ကုန်စည်သဘာဝနှင့် ဈေးကွက်ဈေးနှုန်း၊ လုပ်အား၏ လုပ်ခအကြောင်း၊ စာရင်း၏ အမြတ်အကြောင်း၊ လုပ်အားနှင့် အရင်းအသုံးချမှုမှ လုပ်ခနှင့်အမြတ်၊ မြေငှားအကြောင်း စသည်များ ပါဝင်သည်။

ဒုတိယပိုင်းတွင် အရင်းခွဲဝေသုံးစွဲပုံ၊ အရင်းစုဆောင်း ဖြစ်တည်သို့မဟုတ် ကုန်ထုတ်စွမ်းအားရှိ လုပ်အားနှင့် ကုန်ထုတ်စွမ်းအားမဲ့လုပ်အားအတိုးဖြင့် ချေးသော ဥစ္စာဓနအစုအဝေး စသည်များနှင့် တတိယပိုင်းတွင် သဘာဝဘက်စုံ တိုးတက်မှု အမျိုးမျိုး ရောင်းအင်ပါယာပြုပျက်ပြီးနောက် ဥရောပတိုက်ပျိုးရေးကို အားမပေးတော့ခြင်း၊ မြို့ကြီးမြို့ငယ်များပေါ်ပေါက်လာပုံ၊ မြို့များ၏ ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးက နယ်ပွဲကြီးမှုကို ထောက်ကူပံ့စသည်တို့ပါဝင်သည်။

စတုတ္ထအပိုင်းတွင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ရေးစနစ် သဘောတရားအခွန်အကောက်ပြန်တမ်း၊ ကုန်သွယ်ရေး စာချုပ်များ၊ ကိုလိုနီနယ်များအကြောင်း၊ တိုင်းပြည်၏ ဥစ္စာဓနပိုင်ငွေ မူလအစသည် ထုတ်ကုန်ပမာဏဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုယ်စားပြုသည့် နိုင်ငံရေးဘောင်ဗေဒစနစ်များအကြောင်းကို အသေးစိတ်ရေးသားထားသည်။

မူရင်းစာရေးသူ အဒမ်စမစ်သည် ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအား အစိုးရချုပ်ကိုင်မှု အနည်းဆုံးဖြင့် လွတ်လပ်စွာ လုပ်ကိုင်ခွင့်ပေးရေး (Free Enterprise) နှင့် ပတ်သက်သည့် သူ၏ လေးနက်သော အတွေးအခေါ်များကို ဒဿနဗေဒရှုထောင့်နှင့် ဘောင်ဗေဒရှုထောင့်တို့မှ အထောက်အထားသော ပြည့်စုံစွာ ဖော်ထုတ်ထားသည်။

ဤစာအုပ်သည် ၁၈၀၀ (၁၇၇၆ ခုနှစ်)က ထုတ်ဝေခဲ့သည့်

www.burmeseclassic.com

သတ်တမ်း ၂၄၀ နီးပါးရှိသော်လည်း
ယင်း စာအုပ်ပါ အတွေးအခေါ်များ
သည် ယနေ့ခေတ်စီးပွားရေးနှင့် နိုင်ငံ
အတွေးအခေါ်များအပေါ် အလေး
အနက်ပြုလာသောအခါအထိ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် အခပ်စမစ်
အခေတ်သစ်စီးပွားရေး၏ ဖခင်ဟူ၍
ထည်းကောင်း၊ သူ့စာအုပ်ကို ပုဂ္ဂလိက
စီးပွားရေးနှင့် ဈေးကွက်စီးပွားရေး၏
အစွဲဝင်ကျမ်းစာဟူ၍ လည်းကောင်း
အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် မော်ဂွန်းတင်ခဲ့ကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

ယင်းသို့သော ကမ္ဘာကျော်
သတ်တမ်းရှည် နိုင်ငံရေး ဘောင်ဗေဒ
ကျမ်းကြီးများကို ဘာသာရပ် ကျွမ်းကျင်
သူ ဦးကြည်မြင့် (လသာ)က လေးလေး
အနက်နက် အားထုတ်ပြန်ဆိုထားသည်။

ဘာသာရပ်ကို ကျေညက်ကျွမ်း
ကျင်သူဖြစ်ပြီး ဆိုလိုရင်းနှင့် အနက်ဖွင့်
ဆိုမှုများကို ခြုံငုံထိစွာ ဘာသာပြန်ဆို
နိုင်သည်။

ခေတ်အလိုက် ဝေါဟာရများကို
ကြွယ်ဝစွာ ထည့်သွင်းရေးသားထား
သဖြင့် နိုင်ငံများ၏ ဥစ္စာဓနစာအုပ်ကို
အမျိုးသားစာပေဆု ဘာသာပြန်သုတ
ပေဘာသာရပ်အတွက် ဆုချီးမြှင့်ရန်
အဖွဲ့ချုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာဦးကြည်မြင့် (လသာ)က
ဒီစာအုပ်ရဲ့ မူရင်းစာအုပ်က ၁၇၇၆
နှစ်က ထုတ်ဝေထားတာပါ။ သူ့ရဲ့ ထူး
ခြားချက်က အဲဒီနှစ်မှာပဲ လူ့အခွင့်
အရေး ကြေညာစာတမ်းဆိုတာ ကမ္ဘာ
ပေါ်မှာ ပထမဦးဆုံး အမေရိကန်ပြည်
ထောင်စုက ထုတ်ပြန်ကြေညာတာ၊
ကြေညာချက်နဲ့အတူ အမေရိကန်နိုင်ငံ
ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လူ့အခွင့်အရေး
ဦးစွာရဲ့ နိုင်ငံကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပြီး
ဦးစွာရဲ့ကိုလိုနီလက်အောက်က လွတ်ပြီ
ဆိုတာကို လွတ်လပ်ရေး ကြေညာစာ
တမ်းနဲ့အတူ ထုတ်ပြန်လိုက်တယ်။

အဲဒီနှစ်က ကမ္ဘာမှာ သမိုင်းဝင်
ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါ့။

ဒီရှေ့တုန်းကဆိုရင် ဘုရင်အုပ်
ချုပ်တဲ့ နိုင်ငံတွေပဲ ရှိခဲ့တာ၊ ဒါဟာ
ကမ္ဘာ့ ပထမအရပ်သားအစိုးရပေါ့။ သူ
ရှေ့မှာတော့ တော်လှန်ရေးတွေ ကြီးစား
တာရှိတာပေါ့။ ပြင်သစ်တွေလည်း ကြီး
စားခဲ့တယ်။

ဒါပေမယ့် မအောင်မြင်ဘူး။
အင်္ဂလိပ်တွေလည်း ကြီးစားခဲ့တယ်။
ဒါပေမယ့် အပြည့်အဝ ပြည်သူ့အာဏာ
ပိုင်စီးရေးဆိုတာ ရောက်ခဲ့တယ်။

ဒီစာအုပ်က နှစ်ပေါင်း (၂၃၆)
နှစ် ရှိသွားပါပြီ။ လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း
၂၃၆ နှစ်၊ အဲဒီတုန်းက စာအရေး
အသားကိုမိအောင်၊ အသံဖမ်းမိအောင်
လိုက်ပြီး လုပ်နိုင်တယ်။

ဒီစာအုပ်က ၁၇၇၆ ဆိုတော့
ရှိတ်စပီးယားရဲ့ အရေးအသားနောက်
ပိုင်း၊ ဝိတိုရိယခေတ်အရေးအသားရဲ့
အရှေ့ပိုင်း၊ အဲဒီတော့ ကျွန်တော်အနေ
နဲ့ ဂုဏ်ယူတယ်ဆိုတာက ဘာသာပြန်
လိုက်နိုင်တဲ့အကြောင်းကြောင့်ပေါ့လေ။
လူတွေဖတ်ဖြစ်ပါစေဆိုတဲ့ စေတနာနဲ့
ဘာသာပြန်ခဲ့တာပါ။

ဘာသာပြန်ဖြစ်တဲ့ အကြောင်း
ရင်း Adam Smith ရဲ့ စာအုပ်ကိုရော၊
Adam Smith ရဲ့ အတွေးအခေါ်ကိုရော
ရေးကြပြောကြ ကိုးကားကြတာများပါ
တယ်။ သို့သော်လည်းပဲ ကျွန်တော်
အနေနဲ့ ပြောမယ် ဆိုရင် လွဲတာမှားတာ
တွေများတယ်။

မူရင်းကို ကိုင်ပြီး ပြောတာဆို
တာမရှိဘူး။ အလွဲတွေများတယ်။ ကျွန်
တော်အနေနဲ့ကတော့ ဘောင်သစ္စာ
ဆိုတာ ကျွန်တော်ကလောင်တစ်မျိုးပဲ။
ဘောင်ဗေဒ ဘာသာအပေါ် အလေး
ထား သစ္စာရှိတဲ့အတွက်ကြောင့် အများ
အနေနဲ့ ဒီစာအုပ်ကို မြန်မာဘာသာပြန်
ဆိုတာရှိတယ်ဆိုရင် နောက်ပိုင်းကိုးကား
သုံးနှုန်းလို့ ရမယ်ဆိုရင် ကိုယ့်နိုင်ငံ
အတွက် အကျိုးရှိမယ်။

ဒီစာအုပ်က ဒီမိုကရေစီခေတ်
ကြီး ထွန်းကားတဲ့ အချိန်မှာ သူက

ပြိုင်တူပေါ်လာတာ။ အနောက်နိုင်ငံ
သားတွေရဲ့ စိတ်ထဲမှာဆိုရင် စီးပွားရေး
မှာ ဘယ်လိုပုံစံအထိ လွတ်လပ်မှုရှိတယ်
ဆိုတာပြောနေတဲ့ အချိန်နဲ့ အတော်
လေးတိုက်ဆိုင်နေတယ်။

ဒီစာအုပ်ကို မြန်မာအမျိုးသား
တွေအနေနဲ့ မြန်မာလို ဘာသာပြန်ထား
တာရှိမယ်ဆိုရင် ဖတ်ဖြစ်မယ်။ ကိုးကား
ဖြစ်မယ်။ ကိုးကားတိုင်း ဖတ်တိုင်း ပြော
ဆိုတိုင်း ပိုပြီး မှန်မှန်ကန်ကန် ဖြစ်လာ
မယ်ဆိုတဲ့ သဘောပေါ့။

နောက်ပြီး တရုတ်ကွန်မြူနစ်
နိုင်ငံမှာတောင် ဒီစာအုပ်ကို ဘာသာပြန်
ထားတာ ရှိတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာ
ရှိတဲ့အတွက် ကျွန်တော် ကြီးစားပြီး
ယုံကြည်ချက်အပြည့်နဲ့ ဘာသာပြန်ခဲ့
တာပါ။

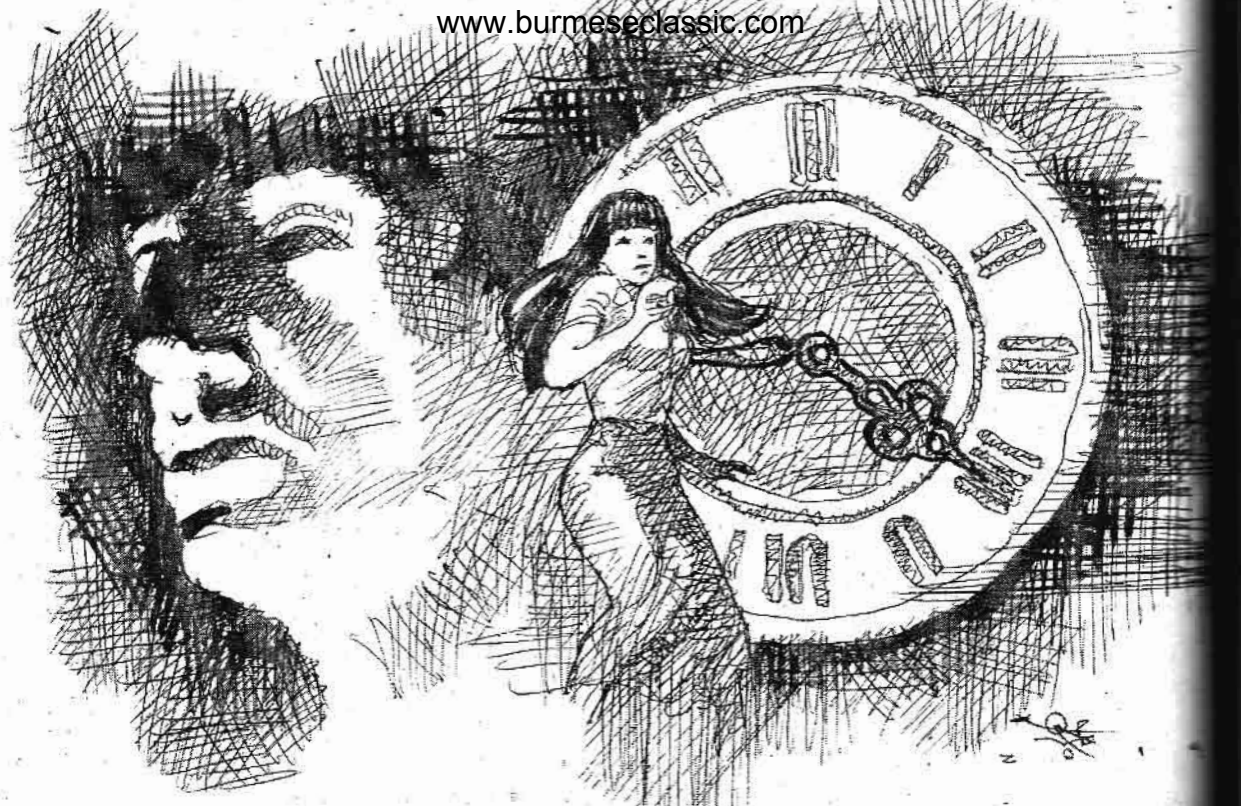
အခု အမျိုးသားစာပေဆုရတဲ့
အတွက် ပိုပြီးတော့ ဝမ်းသာတယ်။
ကျွန်တော်တို့က ၂၀၁၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ
(၃၁)ရက်မှာ ဒီမိုကရေစီနိုင်ငံတော်
သစ်ကြီးအဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်ခဲ့တယ်။

ဒီစာအုပ်ရဲ့ မူရင်းက ကမ္ဘာ့
ပထမဆုံးအရပ်သား အစိုးရတက်တဲ့
ကာလမှာ ထုတ်ဝေခဲ့တယ်။ အခုလဲပဲ
မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဒီမိုကရေစီ ပြန်လည်ပြီး
တော့ ရောင်နီသန်းလာတဲ့ အချိန်မှာ
ထုတ်ဝေဖြစ်တဲ့အတွက် အထူးပဲ ဂုဏ်
ယူပါတယ်။

'ဒီဘာသာပြန်ဆိုတဲ့ စာအုပ်နဲ့
အမျိုးသားစာပေဆုရတာ အလွန်ကိုပဲ
ဝမ်းသာဂုဏ်ယူလို့ မဆုံးပါဘူး'ဟု စာ
ပေမြတ်နိုးတန်ဖိုးထားမှုကို ဖော်ကျူး
ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ပါသည်။

□ ယောနက်ဘိုးထောင်

နိဂုံး

ဝိညာဉ်တစ်ခုရဲ့ ဖေ့စွာပြဿနာ

လူတွေဟာ သေဆုံးပြီးနောက် ပေတဂတိကို ရောက်သွားတဲ့ ဝိညာဉ်တွေနဲ့ လူ့လောကမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လူသားဆွေမျိုးတွေရဲ့ ဆက်နွယ်မှုဟာ ထူးခြားဆန်းကြယ်လွန်းလို့ အတွေးနဲ့တောင် လိုက်မမီတဲ့ ဖြစ်ရပ်မျိုးတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။

အဲဒီအထဲမှာ ကျွန်မ တွေ့ကြုံခဲ့ရတဲ့ ဖြစ်ရပ်တစ်ခုကတော့ . . .

“ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်”

ညအချိန်မတော် သန်းခေါင်ကျော်လောက်မှာ ရုတ်တရက် ထွက်ပေါ်လာတဲ့ တံခါးခေါက်သံကြောင့် အိပ်ခန်းထဲက ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

“ဒီအချိန်ကြီးကျမှ ဘယ်သူများ တံခါးခေါက်ပါလိမ့်” ဆိုတဲ့ အတွေးနဲ့ တံခါးမှာတပ်ထားတဲ့ မှန်ပေါက်ကလေးက ချောင်းကြည့်လိုက်တော့ . . .

“ဒေါ်လေး ဒေါ်အေးမာပါလား”

ဒေါ်လေးရဲ့ ရုပ်သွင်ကို တွေ့လိုက်ရတဲ့အတွက် တံခါးမကြီးကိုအဖွင့်အဲဒီအချိန်မှာ အိမ်ရှေ့မှာအိပ်နေတဲ့ အမေက “ဘယ်သူလဲ သမီး” လို့ လှမ်းမေးလို့ . . .

“ဒေါ်လေး လာတာအမေ” လို့ ပြောပြောဆိုဆို တံခါးမကြီးကို ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။

“ဟောတော်”

ကျွန်မ အံ့သြသွားပြီး အာမေ
ဒိတ်သံ ထွက်သွားပါတယ်။

“သမီး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ဒေါ်လေးကို မတွေ့တော့ဘူး
အမေ”

“နင့် ဒေါ်လေး လာတယ်ဆို၊
အခု ဘယ်ရောက်သွားသတဲ့”

“ဟုတ်တယ်အမေ၊ ခုနက မှန်
ပေါက်က ချောင်းကြည့်တုန်းက ဒေါ်
လေးရပ်နေတာ သေသေချာချာ တွေ့
ဆိုင်ပါတယ်”

“ဟင် ဒါဆို ဘုရား ဘုရား...
အေးမာ တစ်ခုခုများ ဖြစ်နေသလား”
အမေက စိုးရိမ်တကြီး ပြော
ဆိုင်ပါတယ်။

“အမေကလဲ မထိတ်သာ မလန့်
သာ ဘာတွေပြောမှန်းမသိပါဘူး”
ကျွန်မက ပြောပြောဆိုဆို တံခါး
ပြန်ပိတ်လိုက်ပါသည်။

ဒေါ်လေးက ကျွန်မတို့နဲ့ အတူ
နေသူပါ။ အမေရဲ့ညီမ အငယ်ဆုံး အပျို
ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

“သမီး နင့်ဒေါ်လေးက ပုပ္ပားကို
ဘုရားဖူးသွားတာ ချက်ချင်းဘယ်ရောက်
မိမလဲ”

“ဟုတ်တယ် အမေ၊ မနေ့ကည
ထမု ထွက်သွားတာ၊ ဘယ်လာဦးမှာလဲ”

“ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒါဆို ဒီအချိန်မျိုးမှာ
ဘယ်သူ တံခါးလာခေါက်ပါလိမ့်”

“မသိပါဘူးအမေရာ၊ သမီးတို့
ပြန်အိပ်ကြပါစို့”

ဒီလိုပြောပြီး ကျွန်မတို့သားအမိ
ပြန်အိပ်ခဲ့ကြပါတယ်။ မနက် လင်းအား
ကြီးလောက်မှာ လက်ကိုင်ဖုန်းက မြည်
လာပါတယ်။ ဖုန်းကို ကျွန်မ ကိုင်လိုက်
တော့-

“ဒါ ဒေါ်ခင်လှတို့အိမ်ကလား”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ကျွန်မ ခင်မာဝေပါ၊ ဒေါ်အေး
မာတို့နဲ့ ပုပ္ပားကို ဘုရားသွားဖူးတဲ့အဖွဲ့
ထဲကပါ”

“ရှင် ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ပြောပါဦး”

“ပုပ္ပားမှာ ကားမှောက်လို့ ဒေါ်
အေးမာနဲ့ ဒဏ်ရာရသတဲ့တွေကို ကျောက်
ပန်းတောင်းဆေးရုံ တင်လိုက်တာ အခု
ဒေါ်အေးမာဆုံးသွားလို့ အကြောင်း
ကြားတာပါ”

“ရှင် ဒေါ်လေးဆုံးပြီဟုတ်လား”
ကျွန်မဟာ ဒေါ်လေး ဆုံးပြီလို့
ကြားလိုက်တာနဲ့ လန့်ဖျပ်သွားခဲ့ပါတယ်။

“အမေရေ ထပါဦး”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ သမီး”

“ဒေါ်လေးလေ ကျောက်ပန်း
တောင်း ဆေးရုံမှာ ဆုံးပြီတဲ့”

“ဟောတော် ဒါဆိုရင် အမေတို့
လိုက်သွားရမှာပေါ့”

ကျွန်မတို့ သားအမိလည်း ရရာ
ကားနဲ့ လိုက်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်လေး
ရဲ့အလောင်းကို သွားကြည့်လိုက်တော့
အပြာရောင်ဝမ်းဆက် ဝတ်ထားတာ
တွေ့လိုက်ရတယ်။ ကျွန်မ ပိုပြီးအံ့အား
သင့်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆို
တော့ တံခါးခေါက်လို့ မှန်ပေါက်လေး
က ချောင်းကြည့်စဉ်မှာ ကျွန်မ တွေ့
လိုက်တဲ့ ဒေါ်လေးဟာ အပြာရောင်ဝမ်း
ဆက် ဝတ်ထားလို့ပါပဲ။ ဒါဆိုရင်...

“ဒေါ်လေးတစ်ယောက် ဘဝကူး
ကူးချင်း အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့တာလား
ဒေါ်လေးရယ်”

ကျွန်မရင်ထဲမှာ ဆို့နှစ်ကြေကွဲ
လာခဲ့ပါတယ်။ သူက အပြေးပြန်လာခဲ့
ပေမယ့် ကျွန်မတို့က မသိတဲ့ဘဝမို့ ရင်
နာမိပါတယ်။ ဒီလိုပဲ အိမ်ပြန်လာတဲ့သူ
တစ်ယောက်ကိုလည်း ကျွန်မ တွေ့ဆုံ
ခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက ကျွန်မတို့မိသားစု
ဟာ ပြင်ဦးလွင် စစ်တပ်ထဲမှာ နေပါ
တယ်။ အဖေဟာ ဗိုလ်ကြီးအဆင့်ရှိသူ
မို့ ကျွန်မတို့မိသားစုအတွက် အရာရှိအိမ်
တစ်လုံး ပေးထားပါတယ်။ အဖေတို့တပ်
ဟာ ရွှေတန်းစစ်ဆင်ရေးတွေ ဆင်နွှဲ
နေရတဲ့အချိန်ပါ။ အဖေဟာ ရွှေတန်း
ထွက်သွားရင် နှစ်လ၊ သုံးလ ကြာမပါ

တယ်။ ရွှေတန်းက စစ်သည်တွေပြန်လာ
ရင် နောက်တန်းက မိသားစုတွေက
စံပယ်ပန်းတွေ၊ သပြေပန်းတွေ ဝေနေ
အောင်ကိုင်ပြီး ရွှေတန်းပြန်တွေကို ကြို
ဆိုခဲ့ကြတယ်။

တစ်ခါတစ်ရံမှာ မိမိအိမ်က စစ်
သည်ဟာ တိုက်ပွဲမှာကျခဲ့ရင် စောင့်သူ
ဟာ စစ်သည်အားလုံးကုန်မှ ပြန်မလာ
နိုင်မှန်း သိကြရတယ်။ အဲဒီအခါမှာ တစ်
အိမ်သားလုံး ဆူညံအော်ဟစ် ငိုယိုတမ်း
တရတဲ့အဖြစ်မျိုးတွေ ရှိပါတယ်။ ကျွန်မ
ဟာ အဲဒီအဖြစ်မျိုးတွေကြည့်ပြီး အဖေ
များ တစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင်ဆိုတဲ့ အတွေးကို
တွေးမိပြီး ကြိုရတဲ့ဘဝလေးကို ကြောက်
ရွံ့ခဲ့ပါတယ်။

အဖေ ရွှေတန်းထွက်ပြီး တစ်
ပတ်လောက်အကြာမှာ အချိန်ကလည်း
ဆောင်းရာသီဖြစ်ပြီး ပြင်ဦးလွင်ရဲ့
ဆောင်းရာသီဟာ မြေပြန့်ထက်ပိုပြီး စိမ့်
နေအောင် အေးတဲ့အချိန် ဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီတုန်းက ကျွန်မဟာ ဆယ်တန်း
ကျောင်းသူပါ။ ကျွန်မတို့ ညီအစ်ကို
မောင်နှမ ငါးယောက်မှာ ကျွန်မက
အကြီးဆုံးပါ။ ညဘက် စာကျက်ပြီး
ချိန်မှာ မီးကလည်းပျက်သွားတာကြောင့်
အိပ်ရာထဲမှာစောင်ခြုံပြီး အိပ်လိုက်
တယ်။ ညသန်းခေါင်ကျော်ကျော်လောက်
အချိန်မှာ “ဝုန်း” ခနဲ အသံကြီးကြောင့်
တစ်အိမ်သားလုံး အလန့်တကြား နိုးလာ
ပါတယ်။

“အမေ ဘာသံကြီးလဲ”

မောင်လေးက အမေ့ကို မေး
လိုက်ပါတယ်။

“ဟဲ့... နောက်ဖေးက ကြား

တာပဲ၊ သွားကြည့်ပါဦး”
ကျွန်မတို့ မောင်နှမတွေလည်း
ဖယောင်းတိုင်ထွန်းသူကထွန်း၊ လက်နှိပ်
ဓာတ်မီး ရှာသူကရှာနဲ့ အလုပ်ရှုပ်သွား
ပါတယ်။ နောက်ဖေး မီးဖိုချောင်ကို သွား
ကြည့်တော့ ဘာတစ်ခုမှခြေရာလက်ရာ
မပျက်ပါဘူး။ နောက်ဖေးတံခါးကလည်း
ပိတ်လျက်ပါပဲ။

“ဒါဆိုရင် ကြောင်ခုန်ချတာနေမှာပါ”

အမေက သားသမီးတွေကို အကြောက်ပြေအောင် ပြောလိုက်ပါတယ်။ ဒီတော့ မောင်လေးက...

“သားတို့အိမ်မှာမှ ကြောင်မရှိတာ”

“ဟဲ့ မောင်လေးရဲ့ တခြားအိမ်က ကြောင်ခုန်ချတာ နေမှာပေါ့။ အစ်မတို့က ဖယောင်းတိုင်ထွန်းနေတုန်း ထွက်ပြေးသွားတာနေမှာ”

“ဒါဆို ရိုးရိုးကြောင်တော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ ကြောင်တစ္ဆေဖြစ်လိမ့်မယ်”

“ဟဲ့ကောင်လေး၊ ညကြီးမင်းကြီးဘာတွေလျှောက်ပြောနေတာလဲ၊ သွားပြန်အိပ်ဝေ့”

အမေက မောင်လေးကို မာန်မဲလိုက်ပါတယ်။ နောက်တော့ အမေ့မျက်နှာညှိုးသွားမှန်း ဖယောင်းတိုင်မီးမှိန်မှိန်အောက်မှာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ အမေဟာ ဆက်မအိပ်တော့ဘဲ ဘုရားခန်းမှာ ဘုရားရှိခိုးနေတာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ နောက်တစ်နေ့ မနက်မှာ ရွှေတန်းက အကြောင်းကြားခဲ့တယ်။ အမေ့ကိုခေါ်လို့ အမေဟာ ရိုးကို သွားတော့-

“ငိုလ်ကြီးလှမြင့် တိုက်ပွဲကျသွားပြီ” တဲ့။

ကျွန်မတို့အတွက် ရွှေတောင်ကြီး ပြိုခဲ့ပြီပေါ့။ အမေဟာ ငိုချင်လျက်နဲ့ အံကြိတ်ပြီး လောကဓံကို ကြံကြံခဲခဲ့တယ်။ ကျွန်မကတော့ အမေ့လိုမခံနိုင်လို့ “အဖေရေ အဖေရေ သမီးကို လာကြည့်ပါဦး” လို့ အော်အော်ငိုခဲ့တယ်။

အဲဒီနေ့က တစ်နေ့လုံး ကျွန်မအော်ငိုလို့ တအားပင်ပန်းသွားခဲ့တယ်။ အိမ်ဘေးအိမ်က ဒေါ်လေးမြိုင်တို့၊ မမလှိုင်တို့က...

“ညီမလေး သိတာ၊ သိပ်မငိုပါနဲ့၊ မောနေပါမယ်၊ သတိထားပါ”

ဆိုပြီး အမျိုးမျိုးချောခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မ ကြေကွဲလွန်းလို့ တစ်နေ့လုံး ငိုလိုက် နားလိုက်ပေါ့။

ည ၁၀ နာရီလောက်မှ ကျွန်မဘယ်လိုမှမနေနိုင်အောင် အိပ်ချင်လာတယ်။

ဒါကြောင့် အခန်းထဲမှာ သွားအိပ်လိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အခန်းဝမှာ ချိတ်ထားတဲ့ တိုင်ကပ်နာရီကြီးက- “ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်” ဆိုပြီး ဆယ့်နှစ်ချက် မြည့်သွားတယ်။

“ဪ ၁၂နာရီတောင် ထိုးနေပြီပဲ”

နိုးတစ်ဝက် အိပ်တစ်ဝက်နဲ့ ကျွန်မ သိနေတယ်။ အသုဘအိမ်ပို့ အိမ်ရှေ့တံခါးလည်း ဖွင့်ထားတယ်။ မီးတွေလည်း ထိန်လင်းနေတယ်။ ကွာစိစားပြီး စကားဝိုင်းထိုင်ပြောနေတဲ့ လူကြီးတွေကိုလည်း ကျွန်မ မြင်တွေ့နေရတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ တံခါးဝမှာ အဖေ ပြန်းခနဲ ရောက်လာတယ်။

“အဖေ အဖေ ပြန်လာပြီ”

“ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးက သိပ်တမ်းတနေလို့ အဖေပြန်လာတာ”

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ အဖေသေပြီဆိုတာကို လုံးဝမသိပါ။

“အဖေက အဝေးကြီးကိုသွားနေတော့ သမီးက လွမ်းတာပေါ့၊ ဒါကြောင့် အဖေ့ကို တမ်းတပြီး ငိုနေတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ် သမီး၊ သမီးငိုနေတာကို အဖေသိလို့ အထက်လူကြီးဆိုမှာ ခွင့်ပန်ပြီး ခဏပြန်လာတာ”

“ဒါဆို အဖေ ပြန်သွားရဦးမှာပေါ့”

“ဒါပေါ့ သမီးရယ်၊ ဒါပေမယ့် အခု အဖေအချိန်ရပါသေးတယ်၊ အဖေနဲ့သမီး စကားတွေအများကြီးပြောမယ်”

“ဟုတ်တယ် အဖေရယ်၊ သမီးလဲ အဖေနဲ့မတွေ့တာကြာလို့ စကားတွေ အကြာကြီးပြောချင်တာ”

အဲဒီလိုပြောပြီး ကျွန်မနဲ့အဖေ စကားတွေဖောင်ဖွဲ့ပြီး ပြောလိုက်ကြတာ “ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်”

အခန်းဝက တိုင်ကပ်နာရီကြီးက လေးချက်တီးတာမို့ မနက် ၄ နာရီကို

ရောက်ပြီဆိုတာ သိလိုက်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ အိမ်ရှေ့ပိုင်းက လူကြီးတွေလည်း တုံးလုံးပက်လက်အိပ်ပျော်နေကြတာ တွေ့လိုက်တယ်။

အဖေက...

“သမီး အရက်တက်ပြီ၊ အဖေ ပြန်ရတော့မယ်”

“အဖေက ဘယ်ပြန်မှာလဲ၊ ဒါက အဖေအိမ်လေ” လို့ ကျွန်မက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။

ဒီတော့ အဖေက...

“သမီး၊ အဖေ လာလာချင်းတုန်းက သမီးကို ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား၊ အထက်လူကြီးဆိုမှာ ခွင့်ပန်ပြီး အဖေ ခဏပြန်လာတာလို့၊ ဒါကြောင့် အဖေအခု ပြန်ရတော့မယ်”

“ဒါဆိုရင် အဖေ မနက်ဖြန်ကျရင် ပြန်လာခဲ့ပါနော်”

“အေးပါ သမီးရယ်၊ သမီး မငိုနဲ့နော်၊ အဖေ ပြန်လာခဲ့မယ်မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ အဖေ”

အဖေက ထိုစကားများပြောပြီး အိမ်နောက်ရှိ မီးဖိုခန်းကိုဖြတ်ကာ အိမ်နောက်ဖေးတံခါးကို မဖွင့်ဘဲ တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။

“ဟယ်”

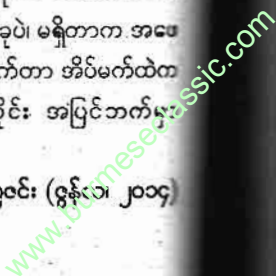
ကျွန်မက ဒီအဖြစ်အပျက်ကို ကြည့်ပြီး ထူးဆန်းအံ့သြစွာ ရေရွတ်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မ လန့်နိုးလာပါတယ်။

ဒီတော့မှ...

“ဪ... ငါ အိပ်မက်မက်နေတာကိုး”

ကျွန်မရဲ့ အိပ်မက်ကို တိတိကျကျ သိလိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်မဟာ အခန်းအပြင်ဘက်ကို ထွက်ကြည့်လိုက်တော့ တိုင်ကပ်နာရီက လေးနာရီတိတိ။

အိမ်ရှေ့မှာ အိပ်ပျော်နေကြတဲ့ လူတစ်စု။ အားလုံးက အိပ်မက်ထဲက အတိုင်းပါပဲ။ တစ်ခုပဲ၊ မရှိတာက အဖေပါပဲ။ ထူးဆန်းလိုက်တာ အိပ်မက်ထဲက အခြေအနေအတိုင်း အပြင်ဘက်က...

တကယ်ရှိနေတယ်။ ဒါကြောင့် အဖေဟာ ဝိညာဉ်ဘဝနဲ့ ကျွန်မဆီကိုတကယ် လာတယ်ဆိုတာ သိသာထင်ရှားနေပါပြီ။ နောက်တစ်ညမှာ ၁၂ နာရီထိုး ခါနီးအထိ ကျွန်မ မအိပ်ဘဲ ထိုင်စောင့် နေခဲ့တယ်။ အဖေကို သိပ်ချစ်လွန်းတဲ့ သမီးတစ်ယောက်အနေနဲ့ အဖေ့ရဲ့ ဝိညာဉ်ကို အပြင်ဘက်မှာ တွေ့ချင်တယ်။ ဒါမှတကယ်လား။ အိပ်မက်ပုံရိပ်လားဆိုတာ တိတိကျကျ ခွဲခြားသိချင်လှပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ၁၂ နာရီ ထိုးခါနီးမှ ကျွန်မဟာ နိုးတစ်ဝက် အိပ်တစ်ဝက် ဖြစ်သွားပြန်တယ်။ မကြာမီမှာ အိမ်ခန်းဝက တိုင်ကပ်နာရီကြီးက ခေါ်ဆိုတဲ့ အသံ ၁၂ ခါမြည်မှာကို သိနေတယ်။

သိပ်မကြာခင်မှာ အခန်းဝက တိုင်ကပ်နာရီကြီးက “ဒေါင် ဒေါင်ဒေါင်” ဆိုပြီး ၁၂ ချက် မြည်လာပါပြီ။

ဒါဆိုရင် ကျွန်မအဖေ လာခါနီး ပြီပေါ့။ ကျွန်မ မှန်းဆထားတဲ့အတိုင်း လေတဟူးဟူးတိုက်လာပြီး မကြာမီမှာ အဖေဟာ အိမ်ရှေ့လှေကားက တက်လာခဲ့တယ်။

“သမီး မသိတာ အဖေလာပြီ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ အိမ်ရှေ့က စကား ပြောနေတဲ့လူတွေ ရှေ့က ဖြတ်လျှောက်လာခဲ့တယ်။

“အဖေ ဒီတစ်ခါလဲ အထက်လူကြီးကို ပြောလာတာပဲလား”

“ဟုတ်တယ် သမီး၊ အဖေတို့ဟာ အထက်လူကြီးကို ခွင့်မပန်ဘဲ လာလို့မရဘူး။ ကဲပါလေ ဒါတွေ မေးမနေနဲ့ သမီး၊ အဖေ ရှေ့တန်းပြန်သွားရရင် သမီးနဲ့ စကားပြောရမှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ်၊ အဖေက ရှေ့တန်းက ပြန်လာတုန်းမှာ သမီးနဲ့ စကားတွေ အများကြီးပြောမယ်”

ကျွန်မဟာ အဖေသေမှန်းလည်း မသိပါ။ ဘာတွေပြောမှန်းလည်း မသိ။ ဒါပေမယ့် အဖေ့ကျွန်မ စကားတွေ အများကြီး ပြောဖြစ်ပါတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အခန်းဝက တိုင်ကပ်နာရီကြီးက . . .

“ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင် ဒေါင်” လို့ လေးချက်မြည်လိုက်တယ်။

“ဟော အရက်တက်ပြီ၊ အဖေ ပြန်ရတော့မယ်”

“အဖေရယ် မပြန်လို့ မရဘူးလား”

“မရလို့ပါ သမီးရယ်၊ အဖေ မနက်ဖြန်ကျရင် ပြန်လာခဲ့မယ်သမီး၊ ကဲ အချိန်မရှိတော့ဘူး၊ အဖေသွားပြီ”
အဖေဟာ ပြောပြောဆိုဆို ကသုတ်ကရက်နဲ့ နောက်ဖေးက ပိတ်ထားတဲ့ခါးထဲကို တိုးဝင်ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။ ဒီနောက်မှာ မနေ့ကလိုပဲ ကျွန်မ လန့်နိုးခဲ့တယ်။

“အဖေရယ် မကျွတ်မလွတ်တဲ့ ဘဝနဲ့ သမီးဆီကို လာတာလား၊ ဒါမှမဟုတ် သမီးကပဲ စိတ်စွဲလမ်းလို့လား”
ကျွန်မ ပြန်မအိပ်နိုင်တော့ပါ။ ဒီလိုနဲ့ ခြောက်ရက်တိတိ ဒီအိပ်မက်ကို ညတိုင်း မက်ခဲ့တယ်။

“အင်း . . . မနက်ဖြန်ဆိုရင် အဖေဆုံးတာ ခုနစ်ရက်ပြည့်ပြီ၊ ရက်လည်ဆွမ်းသွတ်ကြတော့မယ်၊ ဒီနေ့ညသာ အဖေလာရင် အဖေ့ကို မပြန်ခိုင်းတော့ဘူး၊ အဖေ့ရဲ့လက်ကို အတင်းဆွဲထားပြီး အဖေ့ကို အိမ်မှာနေပါလို့ ပြောရမယ်”

ကျွန်မဟာ ကလေးပီပီ ကလေးအတွေးပဲ တွေးခဲ့မိပါတယ်။ အဖေ့နဲ့ ညတိုင်း အိပ်မက်ထဲမှာ တွေ့ရရင် အလွမ်းတွေဟာ တစ်ဝက်လောက်ပြေပါတယ်။ ခုနစ်ရက်မြောက်လို့ အဖေထွက်သွားရင် အိပ်မက်ထဲမှာ အဖေ့ကို မတွေ့ရမှာစိုးတယ်။

ဒါကြောင့် အဖေ့ကို ဘယ်မှ မသွားအောင် အပြတ်ဆွဲထားမယ်လို့ စိတ်ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့တယ်။

ဒီည ခုနစ်ရက်ပြည့်တဲ့ည။

ည ၁၂ နာရီမှာ ထုံးစံအတိုင်း အိပ်မက် မက်ပါတယ်။ အဖေဟာ အိမ်ရှေ့လှေကားအတိုင်း တက်လာပြီး ကျွန်မဆီကို ရောက်လာတယ်။ အဖေ့ရဲ့

မျက်နှာဟာ ခါတိုင်းညတွေလို မလန်းဆန်းဘူး၊ ညှိုးနွမ်းနေတယ်။

“သမီးရယ် ဒီနေ့ညတော့ သမီးနဲ့ စကားတွေ အများကြီးပြောကြမယ်၊ မနက်ဖြန်ကစပြီး အဖေဟာ ဟိုးအဝေးကြီးကို ပြန်သွားရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့ ပြန်သွားရမှာလဲ အဖေ”

“ဒါကတော့ အထက်ကလူကြီးတွေရဲ့ အမိန့်ပေါ့ သမီးရယ်”

“အဖေရယ် မသွားလို့ မရဘူးလား”

“ကဲပါလေ၊ စိတ်မချမ်းသာစရာ စကားတွေ မပြောတော့ဘူး၊ ရတဲ့အချိန်လေးမှာ သမီးနဲ့ ပျော်ရွှင်စရာတွေပဲ ပြောကြမယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် အဖေရယ်၊ သမီးလဲ အဖေနဲ့ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်ပဲ နေချင်တယ်”

ဒီလိုပြောပေမယ့် ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ မနက်လေးနာရီထိုးရင် အဖေပြန်မှာကို ကြိုသိနေတယ်။ ဒီတစ်ခါ ပြန်သွားရင် နောက်ပြန်လာဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုတာလည်း သိနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အဖေ့ကို မပြန်ခိုင်းအောင် ဆွဲထားရမယ်ဆိုတာကို သတိထားနေမိတယ်။

အဖေဟာ ကျွန်မနဲ့ စကားတွေ အများကြီး ပြောနေခဲ့တယ်။ နောက်တော့ မနက် ၄ နာရီအချိန်ကို ရောက်လာပါတယ်။

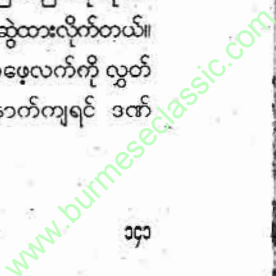
အဖေက ထုံးစံအတိုင်း . . .

“သမီး အဖေပြန်တော့မယ်” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

“အဖေ မပြန်ရဘူး၊ ဒီတစ်ခါ ပြန်သွားရင် အဖေပြန်လာမှာမဟုတ်ဘူး၊ သမီးတို့နဲ့ ဒီအိမ်မှာပဲ အတူတူနေကြမယ်”

ကျွန်မက ပြောပြောဆိုဆိုပင် အဖေလက်ကိုအတင်းဆွဲထားလိုက်တယ်။

“သမီးရယ် အဖေလက်ကို လွှတ်ပါ၊ အဖေ အပြန်နောက်ကျရင် ဒဏ်ခတ်ခံရလိမ့်မယ်”

“ဟင်္တိုအင်း အဖေ မပြန်ရဘူး၊ အဖေမပြန်ရင် ဘယ်သူက ဒဏ်ခတ်မှာလဲ၊ မပြန်ပါနဲ့ အဖေရယ်၊ သမီးတို့နဲ့ အတူတူနေပါ အဖေရယ်၊ မခွဲနိုင်လို့ပါ”
“သမီးရယ် အဖေလဲ မခွဲနိုင်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် အဖေ ဆက်နေလို့မရလို့ပါ၊ သမီးရဲ့လက်ကိုဖြုတ်ပေးပါ သမီးရယ်”

“မဖြုတ်ဘူး၊ မဖြုတ်ဘူး၊ အဖေ မပြန်ရဘူး”

ကျွန်မနဲ့ အဖေ အချီအချ ငြင်းဆန်နေလိုက်တာ နာရိဝက်လောက်ကြာ သွားတယ်။

ဒီတော့ အဖေက...
“သမီး အဖေဟာ ဟိုးအဝေးကြီး ကိုသွားရမှာ၊ အခုအချိန်တောင်အတော် လင့်သွားပြီ၊ လက်ကိုဖြုတ်နော်၊ မဖြုတ်ရင်...”

ကျွန်မကလည်း လက်ကိုမဖြုတ်ဘဲ အတင်းဆွဲထားတဲ့အချိန်မှာ အဖေရဲ့ဦးခေါင်းကြီးဟာ ပုတ်ကြီးလောက်ကြီး သွားပြီး ခေါင်းတခြား ကိုယ်တခြားနဲ့ ကြောက်မက်ဖွယ်ရုပ်မျိုး ပြောင်းသွားတဲ့

အတွက်...
“အောင်မယ်လေး” လို့ တစ်ချက်ပဲ အော်နိုင်ပါတယ်။ အလွန်အမင်း ကြောက်လန့်ပြီး အဖေလက်ကို လွှတ်လိုက်မိတယ်။ ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး တုန်ယင်ပြီး ချွေးတွေ တစ်ကိုယ်လုံးချွဲပြီး အိပ်ရာက လန့်နိုးလာခဲ့တယ်။

အဖေရဲ့ မကျွတ်မလွတ်တဲ့ မူလပုံ ပေါ်လာတာလား။ ကျွန်မက ဆွဲထားလို့ လက်လွှတ်အောင် ခြောက်လှန့်တာလားဆိုတာ အတိအကျမသိပါ။

ဒါပေမယ့် အဲဒီအချိန်ကစပြီး အဖေကို အိပ်မက် မမတ်တော့ပါ။

ငယ်ငယ်တုန်းက မသိပေမယ့် တဖြည်းဖြည်း အသက်အရွယ် ရလာတဲ့အခါ စဉ်းစားမိပါတယ်။ အဖေဟာ လူမမည်ကလေး ငါးယောက်နဲ့ အဖေ့ကို စိတ်မှာစွဲလမ်းပြီး သေဆုံးသွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။

ဓမ္မတရားတော်နဲ့ကြည့်ရင်...
ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ လွမ်းခြင်း စတာတွေဟာ ‘လောဘ’ဆိုတဲ့ တရားကိုယ် ကောက်ပါတယ်။

ဒေါသနဲ့သေ ငရဲပြည် မောဟနဲ့သေ တိရစ္ဆာန်ပြည် လောဘနဲ့သေ ပြိတ္တာပြည်တဲ့။ အယူလွဲသွားတဲ့အတွက် ခေတ္တခဏ ဝိညာဉ်ဘဝကို ရောက်သွားတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မဟာ တအားတမ်းတပြီး ငိုတဲ့အတွက် ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာစိတ်နဲ့ ဝိညာဉ်ဘဝနဲ့ ရောက်လာတာဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့မိသားစုက ဆွမ်းသွတ် အမျှဝေတဲ့အတွက် ဒီဘဝကနေ ကျွတ်လွတ်သွားလို့ အိပ်မက် မမတ်တော့တာ ဖြစ်မှာပဲလို့ တွေးထင်မိပါတယ်။

ဖခင်တစ်ယောက်ရဲ့ မေတ္တာတို့ ပြုသတဲ့အိပ်မက် သို့မဟုတ် ‘ဝိညာဉ်တစ်ခုရဲ့ ကြီးမားတဲ့ မေတ္တာပြယုဂ်’ တို့တော့ ကျွန်မ မှတ်တမ်းမတင်ဘဲ မနေနိုင်လို့ ယခုလို ရေးသားလိုက်ရပါတယ်။
(မသိတာရဲ့ အဖြစ်မှန်ကို ရေးခဲ့တင်ပြပါသည်။)

□ ရီရီ

ဆုတောင်းပြည် ဆရာကြီး အောင်ဘုန်းမြင့်

နက္ခတ္တပေဒ ဖလိတပညာရှင် - မဟာဂန္ဓရီပေဒင် လက္ခဏာသုတေသီ

ဓာရေးဆရာ - အောင်ဘုန်းမြင့် (ကချင်မြေ)

ကလောင်ခွဲ - ကာလီခါချ် (မြန်မာပြည်)

- ယတြာဓိတ်ရိုက်ဓိတ်ဆင် အထူးဆောင်ရွက်ပေးသည်။
- ဘဝရှေ့ဆောင်လမ်းညွှန်အတိုင်ပင်ခံသည်။
- နေ့စဉ် နံနက်(၆)နာရီ မှ (၉)နာရီအတွင်း အခမဲ့ ပုန်းဖြင့် ဖောကြားပေးသည်။

အမှတ်(၄၂)၊ အောင်မင်္ဂလာလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေမြို့နယ်။
ပေဒင် ☎ : ၀၁-၅၄၀၇၂၀ ၊ စုံစမ်းရေး ☎ : ၀၉-၃၁၀၂၂၈၁၆

www.burmeseclassic.com

ဝန်းချိုဆွမြင့်

လားပြည့်ခုံ

ခိုင်ရေးဆိုတာ ဘာလဲ

စာပေရပ်ဝန်း ဖြန့်ကြက်စည် ကားရာ မြို့လယ်ကောင်ကို ဒီနေ့ ရောက်သွားတော့ ဆုံနေကျ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးမှာ တွေ့နေကျ စာပေမိတ်ဆွေတွေနဲ့ စကားဝိုင်းဖွဲ့ဖြစ်တယ်။ ထုံးစံအတိုင်း စာအကြောင်း၊ ကဗျာအကြောင်း ဖောင်နေအောင် ပြောကြတယ်။

ပြောသူက စိတ်ပါလက်ပါ အားရပါးရ ပြောကြသလို နားထောင်သူတွေကလည်း စိတ်ဝင်စားစား နားထောင်

ကြတယ်။ ပြန်လည်ဆွေးနွေးစရာရှိရင်လည်း နွေးနွေးထွေးထွေး ပြန်လည်ဆွေးနွေးတယ်။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ထိုင်ကြတဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူအနီးက အတော်အတန် ကျယ်ပြန့်ကြီးမားတဲ့ ဆိုင်ကြီးတစ်ဆိုင် ဖြစ်ပါတယ်။

အခုလို မိုးတွင်းဘက်ဆိုရင်တော့ ဆိုင်အတွင်း စားပွဲမှာ ဝိုင်းကြတာ များပေမယ့် မိုးလေကင်းလွတ်တဲ့ အချိန်

တွေမှာ ဆိုင်အပြင်ဘက်က ညောင်ပင်ကြီးအောက်မှာ ထိုင်ကြတယ်။

ညောင်ပင်ကြီးက သက်တမ်းရှည်ညောင်ပင်ကြီးဆိုတော့ အရိပ်အဝန်းကလည်း ဧရာမ ထီးကြီးတစ်လက် မိုးထားသလိုပါပဲ။ တော်ရုံတန်ခိုး မိုးဖွဲ့ဖွဲ့လောက်ကို မှုစရာမလိုသလို နေရောင်ခြည်အပူရှိန်ကိုလည်း ကောင်းကောင်းကာကွယ်ပေးပါတယ်။

ဆောင်းအခါ နှင်းကျတာလောက်ကိုတော့ အပျော့ပဲ။ ရန်ကုန်ဆောင်းရဲ့ ရန်ကုန်နှင်းဆိုတာကလည်း သိတဲ့အတိုင်းပဲလေ။ ကလူ၏သို့ မြူ၏သို့ မဟုတ်လား။

အဲဒီလို ညောင်ပင်ကြီးအောက်က စားပွဲလေးမှာထိုင်ပြီး လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စာအကြောင်း၊ ကဗျာအကြောင်းပြောရတာ ဘယ်လိုအရသာရှိမှန်း မသိပါဘူး။

အဲ ကျွန်တော့်အတွက် ပြောရတာ ဆိုတာထက် နားထောင်ရတာဆိုရင် ပိုမှန်ပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော်က ပြောခြင်းထက် နားထောင်ခြင်းကို ပိုပြီးနှစ်သက်သူလေ။

ဟုတ်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေစာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာတွေကလည်း ဖြတ်သန်းမှုတွေ ရင့်ကျက်ကြသူများပီပီတစ်နေ့တစ်မျိုး မရိုးနိုင်လောက်အောင် အမှတ်တမဲ့ ရုပ်ပုံလွှာတွေကို အမှတ်တရ စွဲကျန်ရစ်အောင် ပြောနိုင်သူတွေမို့ နားထောင်ရတာ မငြီးငွေ့နိုင်ပါဘူး။

ညောင်သီးလေးတွေ ကြွေတဲ့အခါ မြေတလင်းမာမာနဲ့ ထိတွေ့ပြီး ဖောက်ခဲနဲ့ ဖောက်ခဲနဲ့ မြည်သံလေးတွေကို နားအရသာခံရင်း အမှတ်တရ စကားသံတွေကို နားထောင်ရတာ ကျွန်တော့်ဘဝ ခိုင်သာရီရဲ့ အလွန်လှပတဲ့ မှတ်တမ်းတွေ ဖြစ်ခဲ့ရတယ်။

အဲဒီ အလွန်လှပတဲ့ မှတ်တမ်းတွေကို ပြန်လည်သုံးသပ်မိတဲ့အခါ ထူးခြားမှုတစ်ရပ်ကို အမှတ်မထင် ဖျတ်ခနဲ တွေ့မိတယ်။

အမှန်ပြောရရင် အဲဒီထူးခြားမှုကို ရုတ်တရက်တော့ မတွေ့မိဘူး။ တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်၊ သုံးနှစ်နီးပါး ရှိလာတဲ့အခါမှာမှ ဖျတ်ခနဲ တွေ့ရှိသိမြင် အမှတ်ထင်ထင် ဖြစ်မိရတာ။

အရင်က စကားဝိုင်းလေးဟာ နူးညံ့သိမ်မွေ့တယ်လို့ ယေဘုယျအနေနဲ့ ဆိုကြပါစို့ရဲ့။ မနူးညံ့ မသိမ်မွေ့လို့ ကလည်း မဖြစ်ဘူး။ အခါခပ်သိမ်း ညောင်သီးလည်းစား၊ လေးညှိသံလည်း နားထောင်နေရတာမို့ နေပြော နောက်ကြည့်၊ ညပြော အောက်ကြည့် အခြေအနေမဟုတ်လား။

ကိုယ်နဲ့ မလှမ်းမကမ်းစားပွဲဝိုင်းက လူကို မပြောနဲ့၊ ကိုယ်နဲ့ တစ်ဝိုင်းတည်း ထိုင်နေတဲ့ လူကိုတောင် သတိထားနေရတာလေ။ ထောက်လှမ်းရေးလား၊ သတင်းပေးလား၊ ဘာသားညာလား စိုးတထိတ်ထိတ် သံသယတွေ နဲ့ဆိုတော့ အသုံးအနှုန်း စကားလုံးတွေက နူးညံ့သိမ်မွေ့မှ ဖြစ်မှာပါ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် သက်ဆိုင်ရာအဖွဲ့အစည်းတွေက ဆင်ဆာမဖြစ်ခင် ကိုယ်စကားလုံးတွေကို ကိုယ်ကိုယ်တိုင် ဆင်ဆာဖြတ်နေရတာလေ။

ဒါတောင် ဆင်ဆာက မကင်းချင်ဘူး။ ဒီအထဲမှာ အထူးသတိထားပြီး ထိန်းချုပ်ရတဲ့ စကားလုံးကတော့ နိုင်ငံရေးပါပဲ။

ပြောရင်း ဆိုရင်း စကားလွန်သွားလို့ နိုင်ငံရေး အငွေ့အသက်တွေ ပါသွားမှဖြင့် နိုင်ငံရေးတွေ မပါလာနဲ့၊ ဘောလုံးပွဲအကြောင်းပဲပြောလို့ ရယ်သလို မောသလို၊ နောက်သလို ပြောင်သလို ဟန့်တားကြတာ မမေ့နိုင်စရာပါ။

ဘယ်လောက်ကြာကြာ အဲဒီလို ဟန့်တားခဲ့ကြသလဲဆိုရင် နှစ်ပေါင်း ငါးဆယ်တိုင်တိုင်ပါလားလို့ ပြန်လည် တွက်စစ်ကြည့်မိတော့ နှမြောလိုက်တာလေ။ ဘာကို ဘယ်လို နှမြောမိမှန်း မပြောတတ်လောက်အောင်ကို အနှမြောကြီး နှမြောမိတာပါ။

ဟော အခုတော့ ပြောလိုက်ကြတဲ့ နိုင်ငံရေး၊ လှည်းနေလှေအောင်း မြင်းစောင်းမကျန် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညောင်ညိုပင်ရိပ်က လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းမှာတော့ အတက်ကြွဆုံး ထင်ပါတယ်။

နှစ်ပေါင်းငါးဆယ် ကြိတ်မှိတ် မျိုသိပ်ထားခဲ့ရတဲ့ အောင်လုံးကြီးတွေကို အတိုးချပြီး ခြေကန်ပြောနေလိုက်ကြတာ ဝက်ဝက်ကွဲပါရော။

အရင်ကလို တီးတိုး တီးတိုး သဖန်းပိုး လုပ်စရာမလိုတော့တဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ညောင်ညိုရိပ်က လက်ဖက်ရည်ဝိုင်းဟာ သိသိသာသာ အရှိန်အဟုန်ကောင်းလာသလို လူတွေရဲ့ မျက်နှာတွေကလည်း ကျိုးလန့်စာစား မဟုတ်တော့ဘဲ သားကောင်ကို ချီသုတ်မယ့် သိမ်းငှက်တွေလို ရဲရင့်ဝင်းပြောင်နေကြတော့တာပဲ။ အဲဒါ ကျွန်တော် သတိထားမိလိုက်တဲ့ ထူးခြားချက်ပါပဲ။

အခုတော့ ဟိုနေရာမှာလည်း နိုင်ငံရေး၊ ဒီနေရာမှာလည်း နိုင်ငံရေး နိုင်ငံရေးတွေ ရေးနေလိုက်ကြတာ လှိုင်းလုံးကြီးတွေပမာ။

ဒီအခါမှာ 'နိုင်ငံရေး ဆိုတာ ဘာလဲ' လို့ မေးခွန်းထုတ်လာသူတွေ အတွက် တိကျပြည့်စုံတဲ့ အဖြေပေးခဲ့လိုအပ်လာတာကိုလည်း တွေ့မြင်လာမိပါတယ်။

ဒါကြောင့် အကောင်းဆုံးအဖြေအဖြစ် အမျိုးသားခေါင်းဆောင်ကြီး လွတ်လပ်ရေးဗိသုကာကြီး ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း ကိုယ်တိုင် ၁၉၄၆ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၂၀)ရက်နေ့မှာ မိန့်ကြားခဲ့တဲ့ 'နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲ' ဆိုတဲ့ မိန့်ခွန်းကို ကောက်နုတ် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား ပုဂ္ဂိုလ်များက ကျွန်ုပ်တို့အား အလွန်ကြီးလေးသော တာဝန်ကို ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန် ပေးအပ်ထားခဲ့သည်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း ဤတာဝန်များ

www.burmeseclassic.com

ကျွန်ုပ်တို့က ထမ်းရွက်ရပေလိမ့်မည်။

အဘယ်ကဲ့သို့ ထမ်းရွက်ကြမည်
မည်တူ၍ ပြဿနာကို ဖြေရှင်းရာ ဖြေ
ရှင်းကြောင်း သံလွန်စာပေါင်းတို့ကို
ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ရှာဖွေသင့်
မည်တူ၍ ယူဆရပေမည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ယခု
ထက် ယခုအခါ၌ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား
တို့ ခိုင်ခိုင်ကြံ့တွေ့နေရသော ပြဿနာ
ပေါင်းတို့သည် တစ်ခုနှင့် တစ်ခု ရော
ထွေးထွေးစပ်စပ် ခွဲခြားခြင်းငှာ မတတ်စွမ်း
နိုင်သော အခြေအနေသို့ ရောက်လျက်
ရှိနေပေသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ဆိုသော်
ကျွန်ုပ်တို့တစ်ခုလုံးသည် ရုန်းရင်းဆန်
ဆန်နေရာမလုပ်အောင် လှုပ်ရှားပြောင်း
ရွက်လျက် ရှိနေပေသည်။ အမျိုးသားရေး
ထူးချွန် တစ်မျိုးနှင့် တစ်မျိုး ဆက်သွယ်
နေ စီးပွားရေး၊ နိုင်ငံရေး၊ ကြီးပွားရေး၊
အခြေအနေ၊ ဘာသာရေး၊ အကျင့်
အနာဂတ်ရေးစသော ထိုထိုသော အရေး
အရာသည် စင်စစ်မှာ ဤရောထွေးလျက်
အလွန်လျက်ရှိသော ကမ္ဘာပြဿနာကြီး၏
အစိတ်အပိုင်းများသာ ဖြစ်သည် အား
သော်စွာ ခေတ်ကာလနှင့် လိုက်၍
အစဉ်တစိုက် သဘောသဏ္ဍာန်ပြောင်း
ရွက်လျက်ရှိကြပေသည်။

သို့ပြောင်းလဲလျက် ရှိသော
ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ဤအရေး ဤ
အရာတို့အားလုံးကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား
သောအခါ၌လည်း ကျွန်ုပ်တို့သည်
ခေတ်မမီသော အတွေးအဆ ခေတ်
နောက်ကျကျန်ရစ်ခဲ့သော ဥပဒေသတို့
ကို လျှော့နည်းထပ် လိုက်နာခြင်းငှာ
မဖြစ်နိုင်တော့ချေ။

ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံတွင် ယခုအချိန်
အခါ၌ ခေတ်ပြောင်းခေတ်လွှဲရှိကြောင်း
အငြင်းမထွက်ဘဲလျက် သဲသဲမဲမဲ ရှေး
စဉ် အတွေးအဆ ရှိသသူများ ရှိကြပေ
သေး၏။ အချို့သောသူများသည် ယခု
ထက်ထိပင် ယုတ်မာညစ်ထေး ရှေးက
နိုင်ငံရေးမျိုးကို သိလျက်နှင့်ဖြစ်စေ၊

ရှေ့ဆောင်ရှေ့သွား

ပုဂ္ဂိုလ်များက

ကျွန်ုပ်တို့အား

အလွန်ကြီးလေးသော တာဝန်ကို

ဆက်လက်ဆောင်ရွက်ရန်

ပေးအပ်ထားခဲ့သည်ဖြစ်ရာ

ကျွန်ုပ်တို့ထလည်း

ဤတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ

ထမ်းရွက်ရပေလိမ့်မည်။

မသိဘဲလျက်နှင့် ဖြစ်စေ လိုက်စားလျက်
ရှိကြသေး၏။ နိုင်ငံရေးမည်သည်
ယုတ်မာညစ်ထေးသည်ဟု ဆိုရမည်
လော။ စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးသည်ယုတ်မာ
ညစ်ထေးသည် မဟုတ်။ နိုင်ငံရေးကို
ညစ်ထေးအောင် လုပ်သူတို့သာလျှင်
ယုတ်မာခြင်းသာ ဖြစ်ပေ၏။

နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာလဲဟု မေး
ဖွယ်ရာရှိပြန်၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် သာမန်ပုထုဇဉ်
များ ဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံရေးကို
မလုပ်သင့်။ နိုင်ငံရေးသည် အလွန်မြင့်
မြတ်သည့်အတွက် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် မတန်
မရာ လေးမြတ်စွာ မျှော်ရှုရန်သာ
ရှိသည်တူ၍ ဆိုရမည်လော။

သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးသည်
အချို့သော လူညာ လူလိမ်တို့သည်
တောအုံကမ်းနားကျေးတောသား လူရိုး
လူအတို့ကို အတိတ်၊ တပေါင်း၊ စနည်း၊
ဘဝေါတို့ကို တွင်တွင်ကြီးဟောပြော၍
ထိုသူတို့၏ မနောအကြိုက်ကိုလိုက်၍
အငိုက်ကိုဖမ်းပြီးနောက် စားပေါက်ထွင်
ကြသည် ကိစ္စဟု ဆိုရမည်လော။

သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေးသည်
ကန္တာရခရီးပမာ ကြောက်မက်ဖွယ်သော
အန္တရာယ်များစွာရှိသော အရေးကိစ္စ
ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် တတ်
သာလျှင် ရှောင်ရှားသင့်သည်ဟု ဆိုရ

မည်လော။ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေး
သည် ကျွန်ုပ်တို့ပြောလေ့ပြောထရှိသည့်
အတိုင်း၊ အမျိုးဘာသာ သာသနာရေး
ဟူ၍ပင် ဆိုရဦးမည်လော။

နိုင်ငံရေး သဘောအမှန်မှာ
ကျွန်ုပ်တို့လူသားတို့နှင့် မတန်မရာ မြင့်
မြတ်လွန်းသည်လည်း မဟုတ်။ နိမ့်ကျ
လွန်းသည်လည်း မဟုတ်။ မျက်လှည့်
ဗေဒင်လည်းမဟုတ်။ အင်္ဂါရတ်လည်း
မဟုတ်။ ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော
ကန္တာရခရီးလည်းမဟုတ်။ ဘယ်သူသေ
သေ ငတေမာပြီးရောစိတ်ဇောနှင့် လုပ်
သော အရေးကိစ္စလည်းမဟုတ်။ ကျွန်ုပ်
တို့၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌ ပေါ်ပေါက်ဖြစ်ပွား
လျက်ရှိသော အခြေပေါ်တွင် မျှော်ခေါ်
၍ ဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်သော အရေး
ကိစ္စသာလျှင် ဖြစ်ပေ၏။

အတိုချုပ်ဆိုရလျှင် နိုင်ငံရေးဆို
သည်မှာ ကျွန်ုပ်တို့နေ့စဉ်နှင့်အမျှ လူ
လောကတွင် တွေ့ကြုံနေကြရသော
ကိစ္စပင်ဖြစ်ပေသည်။ တစ်နည်းအားဖြင့်
ဆိုသော် နိုင်ငံရေးဆိုသည်မှာ လူ့ကိစ္စ
ဟုဆိုရပေမည်။

ကျွန်ုပ်တို့စားမှု၊ သောက်မှု၊ နေ
မှု၊ ထိုင်မှု၊ သွားမှု၊ လာမှု အစစသည်
နိုင်ငံရေးပင်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့သည်
နိုင်ငံရေးကို မဆင်ခြင် မတွေးတောမိ
စေကာမူ နိုင်ငံရေးသည် ကျွန်ုပ်တို့နှင့်
အမြဲတစေ ဆက်သွယ်နေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးကို
ရှောင်ရှားစေကာမူ နိုင်ငံရေးသည်
ကျွန်ုပ်တို့၏ အိမ်၊ အလုပ်ရုံစသည်တို့၌
ပေါ်ပေါက်လျက်ရှိ၏။ ဤငှာနများ၌
ကျွန်ုပ်တို့သည် နေ့စဉ်နှင့်အမျှ နိုင်ငံရေး
ကိုပင် လုပ်နေကြရပေသည်။

အလုပ်သမားသည် အခကြေး
ငွေအတွက် အလုပ်လုပ်ရ၏။ တောင်သူ
လယ်သမားသည် ဝမ်းစာအတွက် လယ်
ယာလုပ်ရ၏။ စာရေးစာချီ အမှုထမ်း
သည်လည်း လစာငွေအတွက် အလုပ်
လုပ်ရ၏။ ကုန်သည်ပွဲစား စသည်တို့
သည် အသီးသီးဝင်ငွေရရန်လုပ်ကြရ၏။

အချုပ်မှာ စားသောက်နေထိုင်
ရေးအတွက်ပင်ဖြစ်၏။ အလုပ်သမား
သည် အခကြေးငွေကို တိုးတက်၍ ရပြီး
လျှင် စားသာသောက်သာသော အခြေ
အနေကို ရလို၏။ တောင်သူ လယ်
သမားသည် မိမိလယ်မြေကို တိုးတက်
ကောင်းမွန်စေ၍ သက်သာချောင်ချိ လို
၏။ စာရေးစာချီ အမှုထမ်းတို့သည်
လည်း ရုံး၌ တကုပ်ကုပ်လုပ်နေရသော
ဘဝထက် လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချောင်
ချောင်လည်လည်ရှိသော အခြေအနေ
သို့ရောက်လိုကြ၏။ ကုန်သည်ပွဲစားတို့
လည်း လွယ်လွယ်ကူကူတိုးချဲ့၍ ကူး
သန်းရောင်းဝယ်လိုကြ၏။

ဤကဲ့သို့ လူတိုင်း လူတိုင်း မိမိတို့
၏ အခွင့်အရေးကို ရယူလိုခြင်းသည်
နိုင်ငံရေးပင် ဖြစ်၏။

သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့ နေ့စဉ်နှင့်
အမျှ ကြုံတွေ့နေရသော နေထိုင်စား
သောက်မှုသည် ပြောင်းလဲလျက်ရှိသည့်
အားလျော်စွာ ကျွန်ုပ်တို့နိုင်ငံရေးသည်
လည်း ပြောင်းလဲလျက်ရှိ၏။

ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးသက်သက်
သာသာ ချောင်ချောင်ချိချိ လူတန်းစေ
အောင် နေနိုင်ရန်အတွက် အခွင့်အရေး
များ ပိုမိုရရှိနိုင်အောင် ကျွန်ုပ်တို့သည်
လွတ်လပ်ရေးကို တောင့်တကြပေ
သည်။

လွတ်လပ်ရေးဆိုရာ၌ နေရေး၊
ထိုင်ရေး လွတ်လပ်မှု၊ လူတစ်ဦးတစ်
ယောက်အနေနှင့်လည်းကောင်း၊ တစ်
မျိုးလုံးအနေနှင့်လည်းကောင်း တိုးတက်
ကြီးပွားအောင် စီမံဆောင်ရွက်နိုင်
အောင် လွတ်လပ်မှု၊ ကျွန်ုပ်တို့၏ကာယ၊
ဉာဏ၊ စိတ္တ၊ အဆင့်အတန်း တိုးမြှင့်
အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ရန် လွတ်လပ်မှု
တို့ စသည်တို့ကို ဆိုလိုပေသည်။

ဤလွတ်လပ်မှု ရယူလိုမှုသည်
ပင်လျှင် နိုင်ငံရေးဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရကား
နိုင်ငံရေးသည် လူမှုလူနေမျှသာဖြစ်၏။
နိုင်ငံရေးကို ကျွန်ုပ်တို့နားမလည်စရာ
အကြောင်း မရှိချေ။

သို့ပါလျက်နှင့် အချို့သောသူ
များသည် နိုင်ငံရေးသည် ယုတ်မာညစ်
ထေးသည်ဟုဆိုကြ၏။ အချို့ကလည်း
နိုင်ငံရေးသည် ကိုးကွယ်ရာ ဘာသာ
တရားပင် ဖြစ်သကဲ့သို့ ဆိုကြပြန်၏။

ထိုသူတို့၏ အယူအဆတို့မှာ
အလွဲလွဲအမှားမှား ကွဲကွဲပြားပြားရှိကြ
ပေ၏။ နိုင်ငံရေးကို ဘာသာတရား
ဖြစ်သကဲ့သို့ ပြောဆိုကြသောသူများမှာ
ယုတ်မာညစ်ထေးသော နိုင်ငံရေးသမား
များပင်လျှင် ဖြစ်ပေ၏။

ထိုသူတို့၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ထို
ကဲ့သို့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် လှည့်ပတ်၍
ပြောခြင်းအားဖြင့် ပြည်သူတို့၏စိတ်ကို
ရှုပ်ထွေးစေ၍ အကြောင်း အကျိုး
အကောင်း အဆိုးကို ဝေဖန်ခြင်းငှာ
မစွမ်းနိုင်အောင် လုပ်ခြင်းမျှသာဖြစ်ပေ
၏။

အမှန်မှာထိုသူတို့ ပြုလုပ်မှုသည်
နိုင်ငံရေးမဟုတ်။ မိမိတို့ အကောက်
ဉာဏ်ကို အသုံးပြု၍ မိမိတို့ ကြီးပွား
ရေး တနပ်စားနိုင်ငံရေးပင် ဖြစ်ရာ၏။
ကိုးကွယ်သည့် ဘာသာရေးမှာ လူအသီး
သီးတို့၏ သက်ဝင်ယုံကြည်မှုဖြစ်၏။

နိုင်ငံရေးမှာကား လူအသီးသီး
တို့၏ပေါင်းသင်းဆက်ဆံမှု သိပ္ပံအတတ်
သာလျှင် ဖြစ်၏။ သိပ္ပံအတတ် အနေ
အားဖြင့် နိုင်ငံရေးသည် လူအသီးသီး
တို့၏ အခွင့်အရေးကို စောင့်ရှောက်
ရပေလိမ့်မည်။

အခွင့်အရေးများတွင် လွတ်လပ်
စွာ ဘာသာကိုးကွယ်နိုင်မှုလည်း ပါဝင်
လေ၏။ ဤအခွင့်အရေးပေးရာ၌ပင်
ကျွန်ုပ်တို့သည် နိုင်ငံရေးနှင့် ကိုးကွယ်
သည့်ဘာသာရေး နှစ်ဌာနစပ်ကြားတွင်
စည်းတားရပေလိမ့်မည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် နိုင်ငံ
ရေးနှင့် ဘာသာရေးမှာ သဘောမတူ
အမှုကွဲပြား တခြားစီဖြစ်သောကြောင့်
တည်း။ ဘာသာရေးနှင့် နိုင်ငံရေးကို
ရောစပ်ပါမူ ဘာသာရေး၏ သဘော
တရားကို ဆန့်ကျင်ရာရောက်ပေ၏။

အကြောင်းမူကား ဘာသာရေး
သည် နောင်တမလွန်ဘဝများကို (ဝါ)
လောကုတ္တရာကို ရှေးရှုသည်ဖြစ်သော
ကြောင့် လောကအရေးနှင့် များစွာ
မသက်ဆိုင်ချေ။ နိုင်ငံရေးမှာမူကား
လောကီရေးရာသာ ဖြစ်ပေ၏။

လုပ်ငန်းသဘောမှာ လူမှုတိုး
တက်ရေးနှင့် ဘာသာရေးတို့သည်
အခြေသဘောအားဖြင့် ဆန့်ကျင်စရာ
အကြောင်းမရှိဟု ယူဆမိသည်။ ဘာ
သာတရားက သစ္စာ၊ မေတ္တာနှင့် သမ္မာ
အာဇီဝ၊ သမ္မာကမ္မန္တ စသည်တို့ကို ဓမ္မ
အနေနှင့် ဟောကြားခဲ့ရာ လူမှုတွင်
လည်း ဤဓမ္မတို့ကို လေးစားကြပေ
သည်။

စင်စစ်မှာ နိုင်ငံရေးတို့မည်သည်
ပြီးဆုံးခြင်းရောက်ပြီဟူ၍ မရှိနိုင်ချေ။
အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့
သံသရာ၌ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတော်
မြတ်အတိုင်း အကြောင်းနှင့်အကျိုး
အတိတ်နှင့်ပစ္စုပ္ပန်၊ ပစ္စုပ္ပန်နှင့်အနာဂတ်
ဆက်စပ်၍ မရပ်မနား ရှည်လျားလှ
သော ခရီးကို တစ်သွားတည်း သွား
နေရပေပြီ။ ဤကဲ့သို့ အကြောင်းတရား
အကျိုးတရား အမျိုးအစားကိုလိုက်၍
ဖြစ်ပျက်နေခြင်းသည်ပင်လျှင် နိုင်ငံရေး
ဖြစ်၏။

အခုဆိုရင် နိုင်ငံရေး ဆိုတာ
ဘာလဲ ဆိုတဲ့ မေးခွန်းရဲ့အဖြေကို တိတိ
ကျကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ခြုံငုံသိမြင်နိုင်ကြ
ပါပြီ။

အခုလို သိမြင်ကြရတဲ့အတွက်
နိုင်ငံရေးကို အနှစ်သာရရှိရှိ၊ အဓိပ္ပာယ်
ပြည့်ပြည့်ဝဝနဲ့ လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်ကြ
ပြီး အမိမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး ကမ္ဘာ
အလယ်မှာ တင့်တယ်စေဖို့ စွမ်းဆောင်
နိုင်ကြလိမ့်မယ်လို့ မျှော်လင့်ယုံကြည်
မိပါတယ်။

နိုင်ငံရေး အသိ၊ နိုင်ငံရေး သတိ
ပြည့်စုံကြွယ်ဝကြပါစေ။

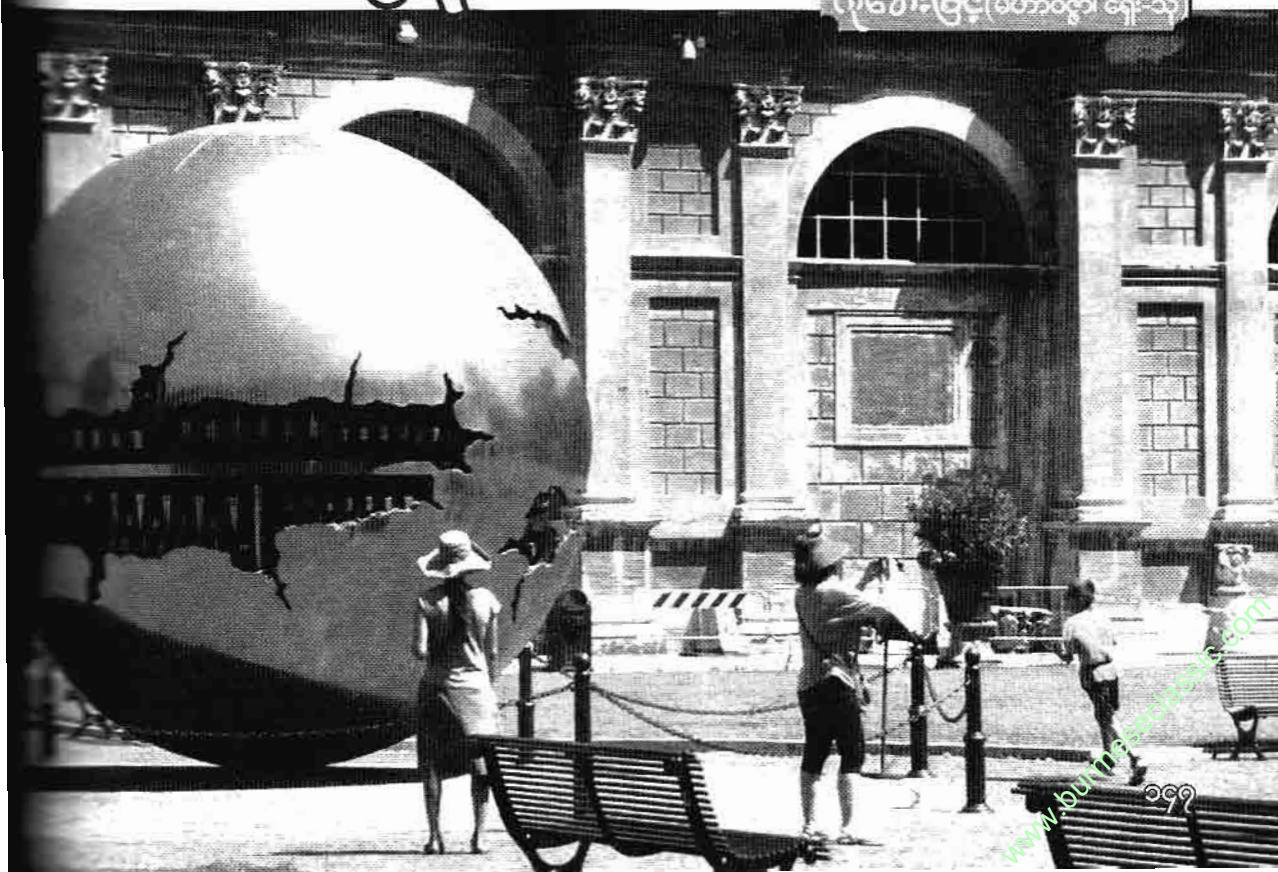
မေတ္တာရည်လှူ

ကမ္ဘာ့စီးပွားရှိတဲ့ နိုင်ငံ (သို့မဟုတ်) **ရှေးဗြူ၊ ဩစတြေးလျ** နိုင်ငံငယ်လေး မာတီကာနီ

ကိုင်းစားမြို့ (မဟာဝိဇ္ဇာ ရှေးသူ)

ဗာတီကန်စီတီးက ဝိနိုဗီတာဘုရားကျောင်း
(St. Peter's Basilica)

နာမည်ကျော် ထရီဗီရေပန်း (Trevi Fountain) မှာညှိ ဗာတီကန်နန်းတော်သို့

ထရီဗီရေပန်းက စမ်းရေစီးသံ၊ လူသံသွယ်သံ၊ ဓာတ်ပုံ ကင်မရာခလုတ်နှိပ်သံတွေကို ကျောခိုင်းပြီး နေ့လယ်စာစားဖို့ ကိုယ်တို့ ပြန်ထွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ကျောက်တုံးနက်ကလေးတွေ ချောပြောင်နေတဲ့ လမ်းကျဉ်းလေးကို နင်းလျှောက်ရင်း ကျောက်သားပန်းပုတွေကို ဝေးရင်းပေး။

အဲဒီနောက်မှာတော့ ရောမမြို့ထဲက ကမ္ဘာ့အသေးဆုံး နိုင်ငံလေးဖြစ်တဲ့ ဗာတီကန်စီတီး (Vatican City) ကို ဆက် လက် သွားရောက်ကြရဦးမှာပါ။ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တွေနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ ရောမအိပ်မက်ကို နေ့ခင်းကြောင်တောင် မက်နေရပြီး ဒဏ္ဍာရီဆန်လှတဲ့ ရောမခေတ်ကို ပြန်ရောက်နေ သလိုလည်း ခံစားနေရရဲ့။

စားသောက်ဆိုင်ကနေ ဗာတီကန်စီတီးကို ကားနဲ့ ဆက်သွားရပါသေးတယ်။ ကားပေါ်မှာ လမ်းညွှန်ကိုဖော်က- "ဥရောပမှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး တွေ့တွေ့ချင်း နှုတ်ဆက် ကြတဲ့အခါ ပါးကပ်ပြီး နမ်းကြရတယ်၊ ဘယ်ဘက်ပါးကို စပြီး ကပ်ရကား၊ အဲဒီလိုလုပ်ရင်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ နှုတ်ကလဲ ပြတ်လို့ အသံပေးလိုက်ရတယ်" လို့ ပြောပြပါတယ်။

သူ့ကို သူတို့ တောင်ကြီးမှာ အိတ်လာလှူဘုန်းတော်ကြီး တစ်ပါးက အိတ်လီစာနဲ့ စကားသင်ပေးခဲ့လို့ သူ့အိတ်လီလို တတ်လာကြောင်း၊ အိတ်လီ လမ်းညွှန်အရေအတွက်ဟာ မြန်မာပြည်မှာ အလွန်နည်းပါးကြောင်း၊ လက်ချိုးရေလို့ ရကြောင်း၊ လမ်းညွှန်လုပ်ရင်း အိတ်လီ အဘိုးကြီးနဲ့ အဘွား ကြီး လင်မယား မြန်မာပြည်ကို လာလည်တော့ သူနဲ့ဆုံမိခဲ့ ကြောင်း၊ မိမိကို ချစ်ခင်သွားပြီး မွေးစားကာ အိတ်လီသို့ ခေါ်လာပြီး ခြောက်လခန့်ကျောင်းထားကာ ပညာသင်ပေးခဲ့ ကြောင်း၊ ဒါပေမယ့် သူကတော့ အိတ်လီမှာ အခြေချနေထိုင် ရန် မလွယ်သေးကြောင်း စသဖြင့်လည်း သူ့ဘဝဖတ်ကြောင်း ကို ရင်းရင်းနှီးနှီး ပြောပြပါသေးတယ်။

ဗာတီကန်စီတီးက ဝိနိုဗီတာရင်ပြင်
(St Peter's Square) မှ ဝိနိုဗီတာဘုရားကျောင်း

ပြောရင်းဆိုရင်း လမ်းရဲ့ဘေးဘယ်ညာကို ဝေးရင်းနဲ့ပဲ ဗာတီကန်ကို ရောက်သွားပါတော့တယ်။

ကားကို မြို့ရိုးဟောင်းကြီးရဲ့ ဘေးတစ်နေရာမှာ ရပ် ခဲ့ပြီး မြို့ရိုးကြီးကိုပတ်ကာ လမ်းလျှောက်ဝင်ခဲ့ရပါတယ်။ မြို့ရိုးကြီးဟာ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းကြီးပါ။ ဓာတ်တိုင်နှစ်တိုင် ဆက် ထားသလောက်ကို မြင့်တဲ့ အုတ်မြို့ရိုးကြီးပါ။

မြေထဲပင်လယ်ထဲက အိတ်လီနိုင်ငံရဲ့ မြို့တော်ဟာ ရောမမြို့ကြီးပါ။ အဲဒီရောမမြို့တော်အတွင်းမှာ နောက်ထပ် နိုင်ငံငယ်လေးတစ်ခု ရှိနေပါသေးတယ်။ မြို့အတွင်းမှာ နိုင်ငံ တစ်ခု ရှိနေတယ်ဆိုတာက အံ့ဩစရာကိစ္စပါပဲ။

အဲဒီနိုင်ငံငယ်လေးကတော့ ဗာတီကန်စီတီးလို့ခေါ်တဲ့ ရိုမင်ကက်သလစ် ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်တွေရဲ့ သီးခြား ရပ်တည်မှုရှိတဲ့ နိုင်ငံလေး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီနိုင်ငံလေးရဲ့ ဘုရင် ကြီးလို့ ပြောရမယ့်သူကတော့ ဂိုဏ်းချုပ်ဘုန်းတော်ကြီး ပုပ်

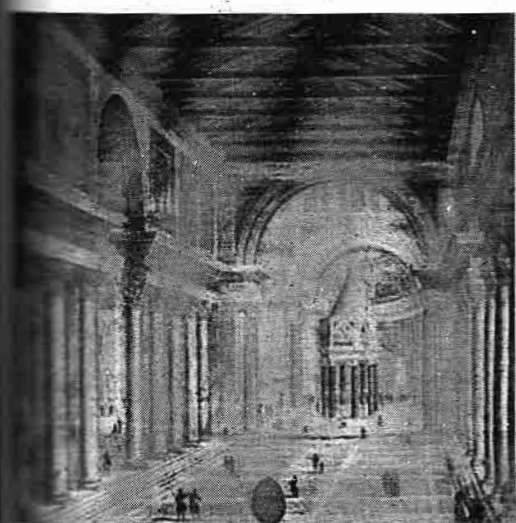
၂၀၀၈ခုနှစ်က ဗုဒ္ဓကုန်းမင်းကြီး-တိန်ဒစ်ဝမ်း

နည်းယောတိုအလည်ရောက်စဉ် ရုယုနဲ့တွေ့ဆုံစဉ်

အနီးမင်းကြီးပါပဲ။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးစံရာ ဗာတီကန်စီတီး
ရောမမြို့အတွင်းမှာ ရှိနေပေမယ့်၊ သီးခြားနိုင်ငံတစ်ခု
အဖြစ် ဘာသာရေးအရ လွတ်လပ်ခွင့် အပြည့်ရထားတဲ့
အပြင်၊ ကြက်မကြီးဝမ်းဗိုက်ထဲမှာ ကြက်ဥရှိပြီး၊ ကြက်ဥ
အထဲမှာ နောက်ထပ်ကြက်ပေါက်လေးတစ်ကောင် ရှိနေသလို

ဒီဘုရားကျောင်းဝင်း နိုင်ငံငယ်လေးအတွင်းမှာ ကိုယ်
အသံလွှင့်ဌာန၊ ကိုယ်ပိုင်မြန်ကြားရေးဌာန၊ ကိုယ်ပိုင်
အချုပ်ရေးဌာန စသဖြင့်လည်း သီးခြားရှိနေပါတယ်။

ဗာတီကန်စီတီးအဝင်မှာ ခရီးသွားတွေ အပြည့်နဲ့
ကျယ်ကြီး ရှိနေပါတယ်။ အဲဒီအထိ လွတ်လွတ်လပ်လပ်
အသံပိုက်လို့ရပါသေးတယ်။ အဲဒီမှာ ဒေသခံလမ်းညွှန်က
အသံပေးပြီး ဗာတီကန်စီတီးထဲဝင်ရင် တွေ့ရမယ့် ဘုရား
ကျောင်းတွေ၊ အဲဒီရဲ့အပြင်အဆင်တွေ၊ နံရံဆေးရေးပန်းချီ

ရှေးဟောင်းစိန်ပီတာဘုရားကျောင်း၊

(San Marino ai Monti)က ဉာဏ်သစ်ဟောင်းခေတ်
ဆေးရေးပန်းချီများ

ဗာတီကန်စီတီး၊ စိန်ပီတာဘုရားကျောင်းအတွင်းဗိုင်းမှ
ဝမ်းဝဂ္ဂနုစိက (Carlo Maderno)ရဲ့တန်ဆာဆင်မှု

တွေနဲ့ ရုပ်တုတွေအကြောင်းကို ထောင်ပြထားတဲ့ ဓာတ်ပုံကြီး
တွေနဲ့ပြပြီး ရှင်းလင်းပြောပြပါတယ်။

နားကြပ်လေးတွေ သီးခြားဝေပေးတော့ ကိုယ့်အုပ်စုနဲ့
ကိုယ် ကိုယ့်လမ်းညွှန်ပြောတာကိုသာ သီးသန့်ကြားနိုင်ပါ
တယ်။ ဒီလောက်များတဲ့ လူအုပ်ကြီးကို လမ်းညွှန်အသီးသီးက
သူလူနဲ့သူ ထိန်းသွားတာပါ။ အဲဒီနောက် ဗာတီကန်စီတီး
ပြခန်းဆောင်တွေထဲ ဝင်တာနဲ့ မီးလင်းတဲ့ ကင်မရာတွေနဲ့
ဓာတ်ပုံရိုက်ခွင့် မရှိတော့ပါဘူး။ အထူးသဖြင့် ကပဲလာ
စခွတီးနား (the Sistine Chapel) ဝတ်ပြုဆောင်က နံရံဆေး
ရေးပန်းချီတွေကိုပေါ့။

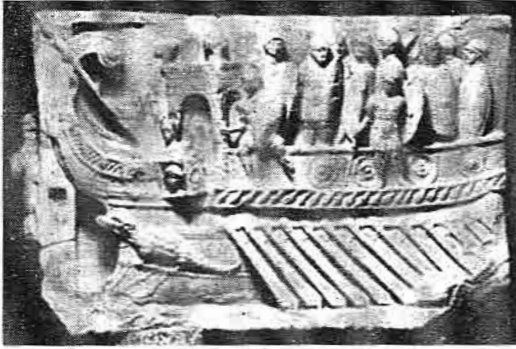
ပြခန်းဆောင်တွေထဲမှာတော့ ခေတ်အဆက်ဆက်
စုဆောင်းထားတဲ့ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုတွေ၊ ပန်းချီကားတွေ၊
နံရံဆေးရေးပန်းချီတွေ၊ ကော်ဇောတွေ၊ မြေပုံတွေနဲ့ ရှေး
ဟောင်းပစ္စည်းတွေဟာ မရေမတွက်နိုင်အောင်ကို အပုံလိုက်
အစုလိုက်ရှိနေပါရဲ့။

ဗာတီကန်မြို့တော် (Vatican City)

ဗာတီကန်မြို့တော်ရဲ့ နာမည်အပြည့်အစုံက ဗာတီ
ကန်မြို့တော်နိုင်ငံ (State of the Vatican City)ပါ။ အီတာလျံ
လိုတော့ Stato della Città del Vaticano ပေါ့။ ခရစ်ယာန်
အသင်းတော်နဲ့ သက်ဆိုင်သော နိုင်ငံငယ်လေး ဖြစ်ပါတယ်။

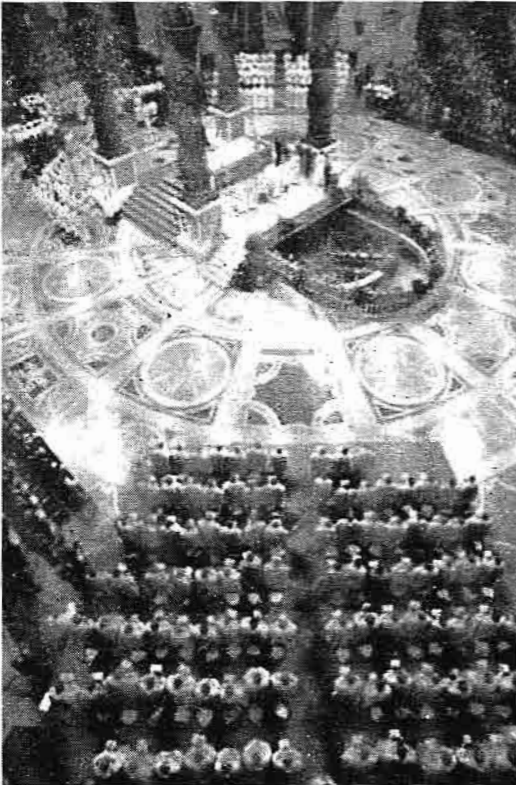
ဒီနိုင်ငံလေးဟာ ရောမမြို့တွင်း အခြားအဆောက်
အအုံများအကြား ရှိမင်ကက်သလစ်ဘုရားကျောင်းများ တည်

www.burmeseclassic.com

ဗာတီကန်နန်းတော်ပြတိုက်မှ

A Roman war galley with infantry on deck;

ဗာတီကန်နန်းတော်က စိန့်ပီတာတုရားကျောင်းရဲ့ အတွင်းတက် ဝတ်ပြုခန်းမတစ်ခု

ရှိရာ နေရာမှာ ရှိနေရဲ့။ တီဘာ (the Tiber River) မြစ်ရဲ့ အနောက်ဘက်ကမ်းပါးမှာ တည်ထားတာပါ။

ဗာတီကန်နန်းတော်ဟာ ကမ္ဘာ့အသေးငယ်ဆုံးနဲ့ လွတ်လပ်မှု အပြည့်အဝအရာဆုံး လွတ်လပ်သော အမျိုးသားနိုင်ငံလေး (nation-state) လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒါရဲ့ အလယ်ခေတ် (အေဒီ ၁၅၀၀ နဲ့ ၁၇၀၀ ကြား)(medieval)နဲ့ ဉာဏ်သစ်လောင်းခေတ် (Renaissance) က နံနံတိုင်းတွေဟာ အရှေ့တောင်ဘက်က စိန့်ပီတာရင်ပြင်(St. Peter's Square-Piazza San Pietro)မှာတလွဲပြီး အဲဒီရဲ့ နယ်နိမိတ်စည်းရိုးလို

ဗာတီကန်နန်းတော်ပြတိုက်မှ ဂျူပီတာ(Jupiter) ဗန်းပုရင်-ဝတ္ထဝင်မြောက်ကျောက်ဆစ်ဆက်ရာ

ဖြစ်နေရဲ့။ ဝင်ပေါက် ခြောက်ခုရှိတဲ့အနက်မှာ သုံးပေါက်သာ ပြည်သူလူထုကို ဖွင့်လှစ်ပြသထားပါတယ်။ အဲဒါကတော့ မြို့လယ်ကွက်လပ် (the piazza)၊ စိန့်ပီတာတုရားကျောင်းကြီးရဲ့ မျက်နှာစာ (the facade)က ခေါင်းလောင်းအခုံး (the Arco delle Campane-Arch of the Bells) ဗာတီကန်ပြတိုက်နဲ့ပြခန်း (Museum,Galleries)တွေကို ဝင်မြောက်ဘက်နံရံက ဝင်ပေါက်တွေပါ။

(St.Peter's Basilica) နန်းတော်နဲ့ ရင်ပြင်

ပြခန်းတွေရဲ့အဆုံးမှာတော့ ကျန်းမာရေးသွားအိမ်သာခန်းနဲ့ ကော်ဖီဆိုင်လေး ရှိပါတယ်။ ပြခန်းဆောင်က လှေကားထစ်အရှည်ကြီးကို နင်းပြီးထွက်လာတော့ ပေါ်မှာ အကြီးမားဆုံး ဘုရားရှိခိုးကျောင်းတွေထဲက ဖြစ်ပြီး အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းလောက်အောင် ခမ်းနားကျယ်လှတဲ့ (St.Peter's Basilica) နန်းတော်နဲ့ ရင်ပြင်အတွင်းမှာ အစားအသောက်တွေလို့ရပြန်ပါတယ်။ အဲဒါကို ပြင်ပကနေ ချစ်ရိုက်လို့ရသလို အထဲမှာလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်လို့ ရပါတယ်။ ဒါ့အပြင် အထစ်များစွာရှိပြီး ကျယ်ပြန့်လှတဲ့ ကျောင်း အတက်လှေကားထစ်များတစ်လျှောက် တွေ

နိကာယကျောင်းအတွင်းက မိုက်တယ်အိန်ဂျလိုရီ
၁၅၃၃ ခု ဓာတ်ရုပ် စတုဂံကျောက်သားပန်းပု(Pietà.)

ဇာတ်ပြီး အဝင်ပေါက်ဝမှာလည်း ဓာတ်ပုံရိုက်ကြပါတယ်။
အထဲဝင်ပြီး ကြည့်ရှုလေ့လာခွင့်လည်း ရပါတယ်။ ဘေးက
အဆောက်အအုံကြီးရဲ့ အပေါ်ထပ်တစ်နေရာမှာတော့ ပုပ်
ဇာတ်မင်းကြီး စံမြန်းရာအဆောင် ရှိလေရဲ့။

ရုပ်မြင်သံကြားမှာ မကြာခဏ မြင်ရတဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်း
ကြီး လူလုံးထွက်ပြပြီး အပူဖော်ခံရာ၊ နှုတ်ဆက်စကားပြောရာ
လေသာဆောင်ဝရန်တာကိုလည်း လှမ်းမြင်ရပါတယ်။

ဗာတီကန်မြို့တော်မှာ အဝင်ကြားရွားဆုံး အဆောက်
အအုံကတော့ ၄ ရာစုက တည်ဆောက်ခဲ့တဲ့ ဒီစိန့်ပီတာ

ဗာတီကန်၊ စွဲတင်းချပယ်ဝယ်ပြုဆောင်က
မိုက်တယ်အိန်ဂျလိုရီ ၁၅၃၃-၄၁ခုက နံရံဆေးရေးပန်းချီ
နောက်ဆုံး စီရင်ချိတ်(the Last Judgment)။

ဘုရားကျောင်းကြီး (St. Peter's Basilica) ပါပဲ။ ၁၆ ရာစု
အတွင်းမှာတော့ အဲဒါကို ပြန်လည်ပြုပြင် တည်ဆောက်ခဲ့ရ
သေးတယ်။ ဒီဘုရားကျောင်းကြီးကို ယေရှုခရစ်တော်က
လှည့်လည်ဟောကြားဖို့ စေလွှတ်ခဲ့တဲ့ တမန်တော် (the
Apostle) ၁၂ ပါးထဲက တစ်ပါးဖြစ်တဲ့ စိန့်ပီတာရဲ့ အုတ်ဂူ
ပေါ်မှာ ငိုပြီးတည်ဆောက်ထားတာပါ။ အဲဒီစိန့်ပီတာဟာ
ခရစ်ယာန်လောကမှာတော့ Yamoussoukro Basilica ပြီးရင်
ဒုတိယအကြီးဆုံး ဘာသာရေးအဆောက်အအုံ ဖြစ်ပါတယ်။

ရောမမြို့ (the Casino Rospigliosi)က (Guido Reni)ရဲ့ ၁၆၁၃-၁၄နှစ်ခန့်မှာ
မျက်နှာကြက်ဆေးရေးပန်းချီ-မိုးသောက်ချိန်(Aurora)

www.burmeseclassic.com

ပိက်တိုတာဘုရားကျောင်းထဲထဲ (Pietro Tenerani) ရဲ့ လက်ရာ
ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး အဋ္ဌမမြောက်-ပိုးရင်စိရုပ်တူ

‘အက်တီလာ’ နဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းလီယို တွေ ဆုံစုန်း
(Meeting of Attila and Pope Leo) ၁၆၇၆-၅၇၁ ခုနှစ်

ဗာတီကန်နန်းတော်ဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး စံမြန်းရာ
ဖြစ်ပြီး မြို့ရိုးတံတိုင်းအတွင်းမှာ တည်ရှိပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်း
မင်းကြီးရုံးတော် (the Holy See) ဆိုတာဟာ ရောမကက်
သလစ် ဘုရားကျောင်းရဲ့ အစိုးရအဖွဲ့ကို ပေးထားတဲ့အမည်
ပါ။ အဲဒါကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးက ရောမရဲ့ဂိုဏ်းချုပ် ဘီရှော့
(the bishop)အနေနဲ့ ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနေပါတယ်။

အဲဒီလိုကြောင့် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ရုံးတော်ရဲ့ လုပ်ပိုင်
ခွင့်အာဏာဟာ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက ဘာရင်ဂျီ ကက်သလစ်
တွေအပေါ်မှာ ဖြန့်ကြက်လွှမ်းမိုးပြီး အုပ်စိုးနေရဲ့။ ၁၉၂၉
ခုနှစ်ကတည်းက ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဟာ ဗာတီကန်စီတီးမှာ
နေထိုင်လာခဲ့ပြီး ဒီဗာတီကန်စီတီးကို လွတ်လပ်တဲ့ နိုင်ငံ
တစ်ခုအဖြစ် ထူထောင်လိုက်ပါတယ်။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး
အလိုကို ပြီးမြောက်စေခြင်းဟာ သူ့ရဲ့ ကမ္ဘာစိုးတဲ့လုပ်ဆောင်
ချက်တွေကို ကူညီခြင်းသာ ဖြစ်ပါသတဲ့။

ဗာတီကန်စီတီးမှာ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပိုင် တယ်လီဖုန်းစနစ်၊
စာတိုက်၊ ဥယျာဉ်တော်များ၊ နက္ခတ္တဗေဒဆိုင်ရာ လေ့လာမှု
(astronomical observatory) ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာန၊ ဘက်
စနစ်နဲ့ ဆေးဝါး၊ အလားတူပဲ ၁၅၀၆ ခုကတည်းက ပုပ်ရဟန်း

ဗာတီကန်စီတီး၊ (the Stanza della Segnatura) မှ
(Raphael) ရဲ့ ၁၅၀၈-၁၀ ခုနှစ်ကလက်ရာ၊
နံရံဆေးရေးပန်းချီ (Detail from School of Athens)

မင်းကြီးရဲ့ တစ်ကိုယ်ရေလုံခြုံမှုအတွက် တာဝန်ယူထားသော
နိုင်ငံတကာမှ အလှည့်ကျတာဝန်ယူထားတဲ့ အားကိုးလော
ဖွယ် ဆွစ်စ်အစောင့်(Swiss Guards)တွေလည်း ရှိနေပါတယ်။
ဗာတီကန်အတွက် အစားအစာ၊ ရေနဲ့လျှပ်စစ်ဓာတ်
ဓာတ်တွေတွေအပါအဝင် ထောက်ပံ့မှုအားလုံးကို ပြင်ပက
တင်သွင်းရပါတယ်။ အဲဒီမှာ ဝင်ငွေခွန်စည်းကျပ်တာလည်း
မရှိပါဘူး။ ရန်ပုံငွေတင်ပို့ရင်ဖြစ်ဖြစ်၊ တင်သွင်းရင်ဖြစ်
လည်း အချုပ်အချယ်အကန့်အသတ်မထားပါဘူး။ ပုပ်ရဟန်း
မင်းကြီး ရုံးတော်ဟာ အဲဒီရဲ့ဝင်ငွေကို ရှိမင်ကက်သလစ်
ဘာရင်ဂျီတွေဆီက စိတ်လိုလက်ရယူသည့်ဝင်တဲ့ငွေအပြင်
ရှာရသေးတယ်။

တစ်ကမ္ဘာလုံးက စိတ်ဝင်စားခဲ့ကြတဲ့ ၁ ဘီလီယံ
များတဲ့ မြှုပ်နှံမှုများနဲ့ တံဆိပ်ခေါင်းနဲ့ အကြွေစေ့ တွေ
ဖြန့်ချိ ရောင်းချခြင်းများကိုလည်း အလားတူပဲ ပုပ်ရဟန်း

www.burmeseclassic.com

ဗာတီကန်စီတီး၊ ရိနိုပီတာဘုရားကျောင်းပြခန်းများမှ ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုများ

ဗာတီကန်ဘဏ်ရဲ့ လည်ပတ်မှုနဲ့ အသုံးစရိတ်တွေကိုတော့ ၁၉၈၀ နှစ်အစောပိုင်းကတည်းက ပြည်သူလူထုသိရအောင် အစီရင်ခံပေးနေပါပြီ။

၇ ရာစုမှ ၁၈၇၀ ပြည့်အတွင်းမှာ ဗာတီကန်ဟာ ရောမတစ်ဝိုက်က နယ်မြေတွေကို ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအုပ်စိုးတဲ့ တိုင်းပြည်အဖြစ် ထမ်းဆောင်ထိန်းချုပ်ဖို့ရခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၂၉ ခုမှာ ဗာတီကန်စီတီးရဲ့ လွတ်လပ်တဲ့ အချုပ်အခြာအာဏာ ပိုင်စိုးခွင့်ကို ဖက်ဆစ်အီတာလျံအစိုးရက (the Lateran Treaty) သဘောတူညီချက်နဲ့ အသိအမှတ်ပြုပေးခဲ့တယ်။

အချုပ်အခြာအာဏာဟာ ရိုမင်ကက်သလစ်ဘုရား ကျောင်းများရဲ့ အကြီးအကဲ ဦးဆောင်အချုပ် (the head) အဖြစ် ရွေးကောက်ခံထားရတဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးက သုံးစွဲရပါမယ်။ သူ့မှာ သူ့မြို့တော်အတွင်း စီမံခန့်ခွဲစီရင်ဆုံးဖြတ်ခွင့်၊ ဥပဒေပြုခွင့်နဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးအာဏာတွေ အပြည့်အဝရှိပါ

တယ်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် the Roman Curia မှာ ရုံးတွေကို အဓိကတာဝန်ပြောင်းပေးပြီး ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခြင်းရဲ့ ရလဒ်အဖြစ်၊ ဗာတီကန်စီတီးရဲ့ ပုံမှန်ဝန်ထမ်း အုပ်ချုပ်ရေးတာဝန်ခံ အဖွဲ့မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ ခန့်အပ်ခံကော်မရှင်ထဲက ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ရွေးချယ်တင်မြှောက်ခွင့်ရှိသူ နိုင်ငံတော် အတွင်းဝန်ရုံး (the Secretariat of State) က ဘရင်ဂျီဘုန်းကြီး (cardinals) ငါးပါးလည်း ဦးဆောင်ပါဝင်နေရပါတယ်။

ဗာတီကန်မြို့တော် နေသူအများစုဟာ ဘုန်းတော်ကြီးနဲ့ မယ်သီလရင်တွေပါ။ အလားတူပဲ များစွာသော ရာနဲ့ချီတဲ့ သာမန်အရပ်သားတွေလည်း အတွင်းရေးမှူး၊ အိမ်တွင်းရေးဆိုင်ရာ၊ ကုန်သွယ်ရေးနဲ့ ဝန်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းတွေမှာ ဝင်လုပ်နေတာရှိကြပါရဲ့။

အခြားသော အထူးပိုင်ဆိုင်ခွင့် အခွင့်အရေးအနေနဲ့ ဆယ်လုံးထက်မကသော ရောမမြို့က အခြားအဆောက်အအုံတွေ၊ Castel Gandolfo ရဲတိုက်နဲ့ အဲလ်ဘန်တောင်ကုန်း (the Alban Hills) က ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ နွေရာသီခိတ်တော်တွေလည်း အပိုချဲ့ထွင် ပိုင်ဆိုင်ထားပါသေးတယ်။

ဒါ့အပြင် ဗာတီကန်မြို့တော်က ထိန်းသိမ်းချုပ်ကိုင်ထားတဲ့ များပြားလှစွာသော နိုင်ငံခြားတိုင်းပြည်တွေက သံရုံးတွေလည်း ရှိလေရဲ့။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးတွေဟာ အနုပညာကို စောင့်ရှောက် ထိန်းသိမ်းပေးနေသူ အီတလီရဲ့ အထင်ကရတွေကြားမှာ

www.burmeseclassic.com

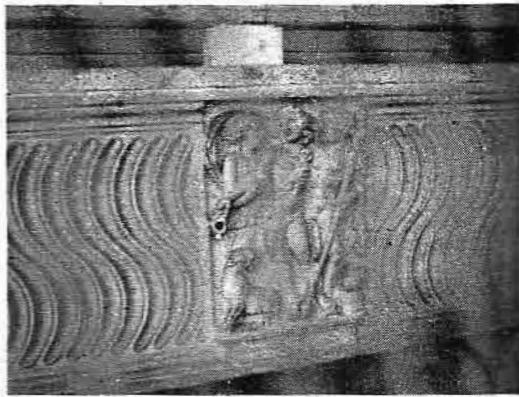
**ဗာတီကန်စီတီး၊ စိန့်ပီတာဘုရားကျောင်းပြခန်းများမှ
ကျောက်ဆစ်ရုပ်တုများ**

ရှိခဲ့ပေမယ့် ဉာဏ်သစ်လောင်းကာလကတည်းက ဗာတီကန် ယဉ်ကျေးမှုဘဝမှာ များစွာသော ကျဆုံးမှုတွေရှိခဲ့တယ်။ သို့ပေမယ့် ဗာတီကန်စီတီးပြတိုက်နဲ့ပြခန်းတွေ၊ the Sistine Chapel က ပိုက်ကယ်အိန်ဂျလိုရဲ့ နံရံဆေးရေးပန်းချီ (the frescoes) တွေ၊ the Borgia Apartment က Pinturicchio ရဲ့ နံရံဆေးရေးပန်းချီတွေနဲ့ ရာဖဲလ်(Raphael)ရဲ့ Stanze-Rooms အခန်းတွေဟာ ဝေဖန်ရေးသမားတွေ၊ အနုပညာရှင်တွေနဲ့ ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးက ခရီးသွားတွေ တစ်အုပ်ကြီးကို ဆွဲဆောင်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

the Sistine Chapel ဝတ်ပြုဆောင်က နံရံဆေးရေးပန်းချီတွေကို ထိန်းသိမ်းပြုပြင်မှု အလုပ်တွေဟာ ၁၉၉၄ခု မှာ အပြီးသတ်ခဲ့ပြီး ပိုက်ကယ်အိန်ဂျလိုရဲ့ စိုလွင်မြူကြွတဲ့ အရောင်တွေ အပြည့်နဲ့ ပန်းချီလက်ရာတွေကို ကြည့်ရှုခံစားဖို့ လုပ်ပေးနိုင်ခဲ့တယ်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ထောင်စုနှစ် (the millennial Jubilee) ရတုပွဲဟာ ဗာတီကန်မြို့တော်အပေါ်မှာ ကမ္ဘာ့အာရုံစိုက်မှုကို ပစ်မှတ်ထားတယ်။

ဗာတီကန်ရဲ့ တမန်တော်များ၊ ပုပ်ရဟန်းမင်းများ ဆိုင်ရာ (Apostolic Library) စာကြည့်တိုက်မှာ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ စုဆောင်းမှုတွေ များစွာရှိနေပါတယ်။ တစ်သိန်းကျော် တဲ့ လက်ရေးစာမူ (manuscripts)တွေ၊ ခရစ်ကြိုကာလနဲ့ အစောပိုင်း ခရစ်ယာန်ကာလတွေက ၁. ၆ သန်းသော ပုံနှိပ်စာအုပ်တွေလည်း ရှိပါတယ်။

ဗာတီကန်မှာ သူ့ကိုယ်ပိုင်ထုတ်ဝေပြီး ဩဇာညောင်းတဲ့ နေ့စဉ်သတင်းစာ (L'Osservatore Romano) ရှိတယ်။ အဲဒီမှာ ပုံနှိပ်စက်ရုံပြီး စာအုပ်တွေ၊ လက်ကမ်းစာစောင်တွေကို ရှေးဟောင်းခရစ်ယာန်အသင်းတော်ဆိုင်ရာ ကျောဘုရင်ခေတ် (old Ecclesiastical Georgian)ကနေ အိန္ဒိယ တမီးလ်အထိ ဘာသာစကား ၃၀ နဲ့ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေနိုင်ပါတယ်။ ၁၉၈၃ ခုနှစ်ကတည်းက ဗာတီကန်မှာ ကိုယ်ပိုင်ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်တွေလည်း ရှိနေရဲ့။ သူ့ရဲ့ ရေဒီယိုအသံလွှင့်ဌာန

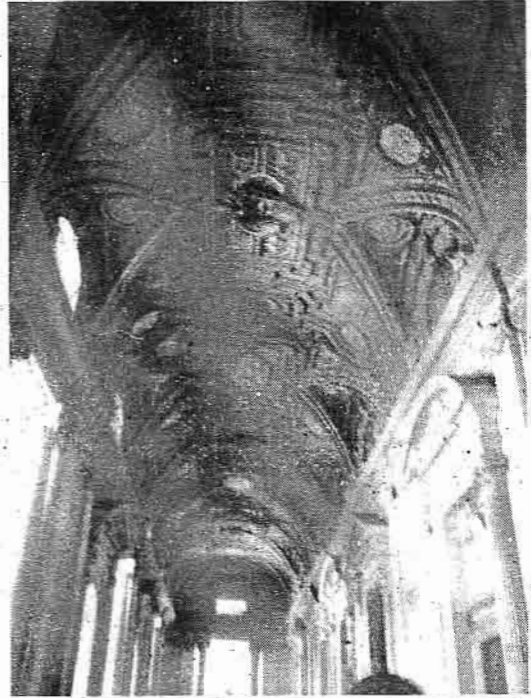
ဟာ ဘာသာစကား ၄၀ နဲ့ ကြားနာနိုင်ပြီး ကမ္ဘာ့များစွာသော အစိတ်အပိုင်းတွေဆီကို ထုတ်လွှင့်နေပါတယ်။

ဗာတီကန်မြို့တော်ကို ကမ္ဘာ့အမွေအနှစ် နေရာအဖြစ် ယူနက်စကို (UNESCO)က ၁၉၈၄ ခုနှစ်မှာ သတ်မှတ်ကြေညာပေးခဲ့ပါတယ်။

ဗာတီကန်နန်းတော်(Vatican palace)

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးတို့ စံမြန်းရာ ဗာတီကန် စိန့်ပီတာ (Basilica) ဘုရားကျောင်းရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ ဗာတီကန်နန်းတော်ရှိတယ်။ ၄ ရာစုမှသည် the Avignonese period ကာလ (၁၃၀၉-၇၇)အထိတိုင်အောင် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး စံမြန်းတဲ့ ထုံးစံလေ့စံအိမ်ဟာ လက်တရန် (the Lateran) ဟ

www.burmeseclassic.com

ဗာထီတန်စီတီး၊ စိန့်ပီတာဘုရားကျောင်း
ခန်းမဆောင်များနဲ့ နံရံဆေးရေးပန်းချီများ

ပါ။ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး Symmachus ဟာ ဘုရင်ဂျိုဂျိမ်း အုပ်
ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှစ်ခုကို ဗာထီကန်မှာ တည်
ဆောက်ခဲ့တယ်။ တစ်ခုကတော့ ခဏတစ်ဖြုတ်တည်းခိုဖွဲ့ပဲ
ဖြစ်ပြီး ဘုရားကျောင်းရဲ့တစ်ဖက်မှာပေါ့။ Charlemagne ဟာ
စိန့်ပီတာရဲ့ မြောက်ဘက်မှာ the Palatium Caroli ကို သူတို့
ရောမကို လာရောက်လည်ပတ်တဲ့ အချိန်အတွင်း နေထိုင်ဖို့
ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ တည်ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။

တတိယမြောက် လီယို (Leo III)နဲ့ တတိယမြောက်
ယူဂျီးနီးယပ်စ် (Eugenius III) တို့ ထပ်ပေါင်းတည်ဆောက်တဲ့
အခြားအဆောက်အအုံတွေကို တတိယမြောက် အင်နိုစင်
(Innocent III) က ခေတ်မီအောင် ပြုပြင်ခဲ့တယ်။ ဒါ့အပြင်
စတုတ္ထမြောက်လီယို ဆောက်ခဲ့တာတွေအတွင်းမှာ ဒုတိယ
မြောက် ခံတပ်တံတိုင်းနံရံတွေ သူဆောက်ခဲ့စဉ်ကလည်း
အကာအကွယ်တွေ ထပ်လုပ်ပေးခဲ့ပါသေးတယ်။

တတိယမြောက်နီကိုလပ်ဟာ များစွာသောအဆောက်
အအုံတွေထဲက ယနေ့ခေတ်မှာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ နန်း
တော်လို့ ထင်ရှားလူသိများနေတာကို ပထမဆုံး စတင်တည်
ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။

ဉာဏ်သစ်လောင်းကာလမှာ ပဉ္စမမြောက် နီကိုလပ်
(Nicholas V)ဟာ တတိယမြောက် နီကိုလပ်ရဲ့ နန်းဆောင်က
မြောက်ဘက်နဲ့ အနောက်ဘက်နံရံတံတိုင်းတွေကို ပြန်လည်
တည်ဆောက်ပေးခဲ့တယ်။ ဗာထီကန်စာကြည့်တိုက်ကိုလည်း

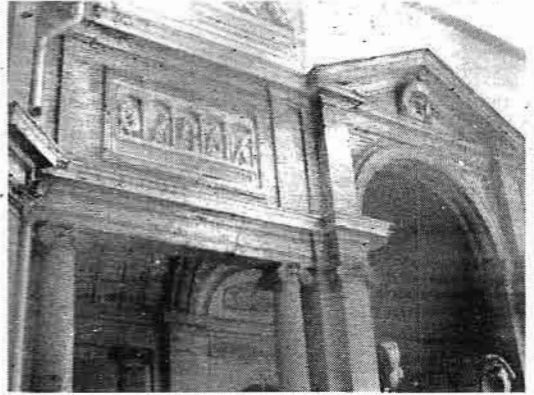
Leon Battista Alberti နဲ့ Bernardo Rossellino တို့လို
ဗိသုကာတွေကိုသုံးပြီး တည်ဆောက်ထူထောင်ပေးခဲ့ပါတယ်။
သူဟာ အလားတူပဲ စိန့်စတီဗင် (St. Stephen)နဲ့ စိန့်လော
ရင့် (St. Lawrence)တို့ရဲ့ ဇာတ်ကြောင်းတွေကို ပဉ္စမမြောက်
နီကိုလပ်ရဲ့ ဝတ်ပြုဆောင်(the Chapel)မှာ ပန်းချီဆွဲဖို့ Fra
Angelico ကို ကော်မရှင်ပေးပြီး တာဝန်ယူစေခဲ့ပါတယ်။

စတုတ္ထမြောက် စစ်ဇိတက်စ် (Sixtus IV) လက်
အောက်မှာ Giovanni dei Dolci ဟာ the Sistine Chapel
ဝတ်ပြုဆောင်ကို တည်ဆောက်ဖို့ တာဝန်ပေးခံခဲ့ရတယ်။
သူဟာ အလားတူပဲ ဗာထီကန်စာကြည့်တိုက်ကိုလည်း ဟန်
အသစ်နဲ့ တန်ဆာဆင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ဆဌမမြောက် အလက်
ဇန္ဒား (Alexander VI)က ဟန်အသစ် ပြန်လည်ဆန်းသစ်
လိုက်တဲ့ အခန်းတွေကိုတော့ the Borgia Apartments လို့
ခေါ်ကြပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

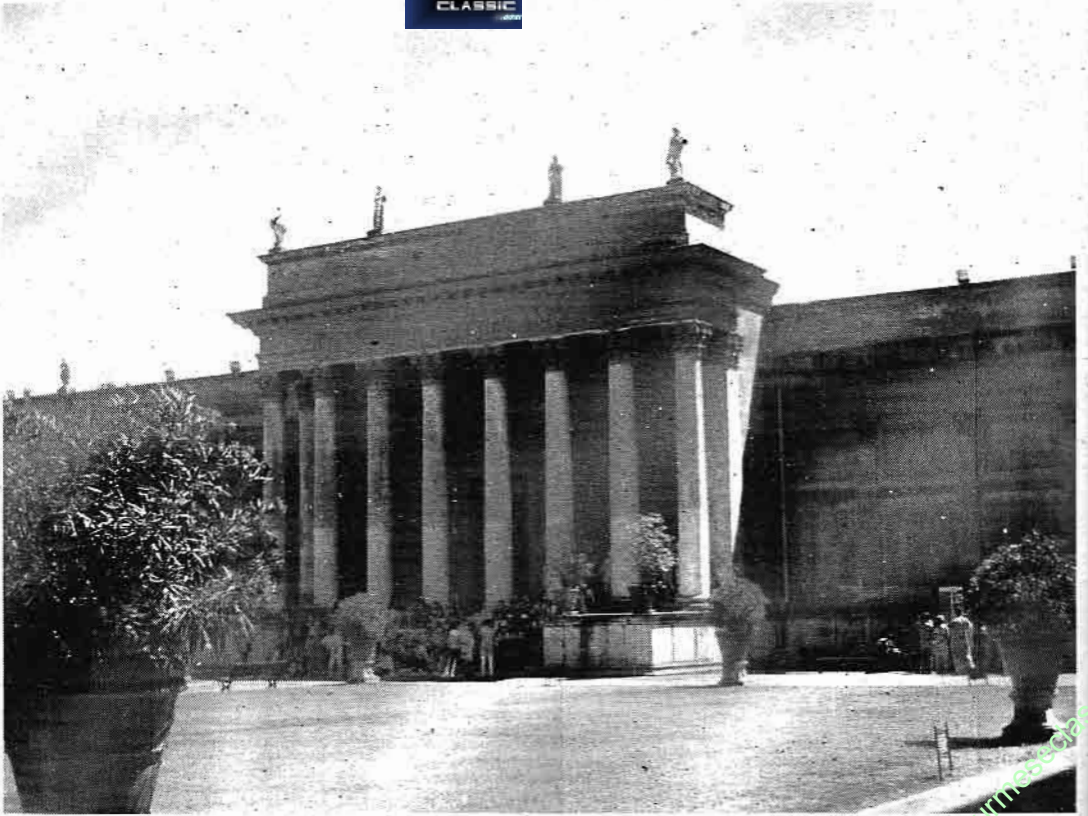
ဗာတိကန်စီတီး၊ မိန့်ပီတာဘုရားကျောင်း ဝင်ပေါက်၊
ထွက်ပေါက်နဲ့ အဆောင်ဆောင်အခန်းခန်း

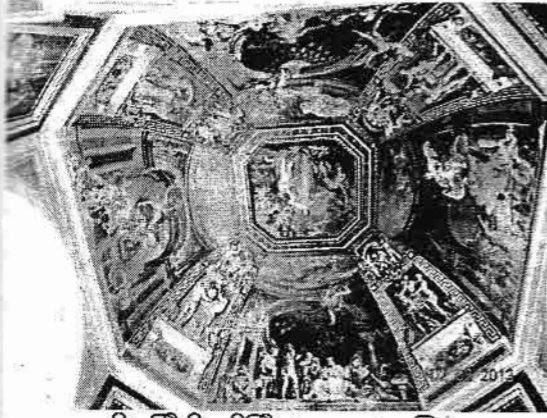

ရူတိယမြောက် ဂျူးလီးယက် (Julius II) လက်
အောက်မှာ Bramante က မြောက်ဘက်မျက်နှာစာနဲ့ Loggia
အခန်းနှစ်ခုကိုပါ အပြီးသတ်ပေးခဲ့တယ်။ အဲဒါကိုမှ ရှာဖွေ
က နောက်တစ်ခုထပ်ပေါင်းပြီး ဗာတိယမြောက်ကို လုပ်ပေး
ခဲ့တာပါ။ ရှာဖွေလာ the Segnatura က အခန်းတွေကို
တန်ဆာဆင်ပေးဖို့လည်း တာဝန်ပေးခံရပါတယ်။ အလားတူပဲ
the Maresciallo ဝင်းကြီးကိုမိုးပြီး စီးမြင်နေရတဲ့ Heliodorus
က လေသာဆောင်အခန်းတွေကိုလည်း တာဝန်ယူပြီး တန်
ဆာဆင်ပေးခဲ့ရတယ်။

ဗာတိယမြောက် ပေါလ် (Paul III) အတွက် တည်
ဆောက်ခဲ့ကြတာတွေကြားထဲမှာ ဆာလာရက်ဂျီယာ (the
Sala Regia)နဲ့ ပေါ်လင်း (the Pauline Chapel) ဝတ်ပြု
ဆောင် နှစ်ခုလုံးကို Antonio da Sangallo (အငယ်)က
တန်ဆာဆင်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ပန်းချီဆရာ Giorgio Vasari,
Taddeo Zucaro နဲ့ Daniele da Volterra တို့က ဆာလာ
ရက်ဂျီယာကို တန်ဆာဆင်တယ်။ မိုက်ကယ်အိန်ဂျလိုဟာ
မိန့်ပီတာကို အာဇာနည်သူရဲကောင်း (the martyrdom)အဖြစ်
နဲ့ ပေါ်လင်းဝတ်ပြုဆောင် (၁၅၄၂-၅၀)က စီနိုပေါလ်ရဲ့

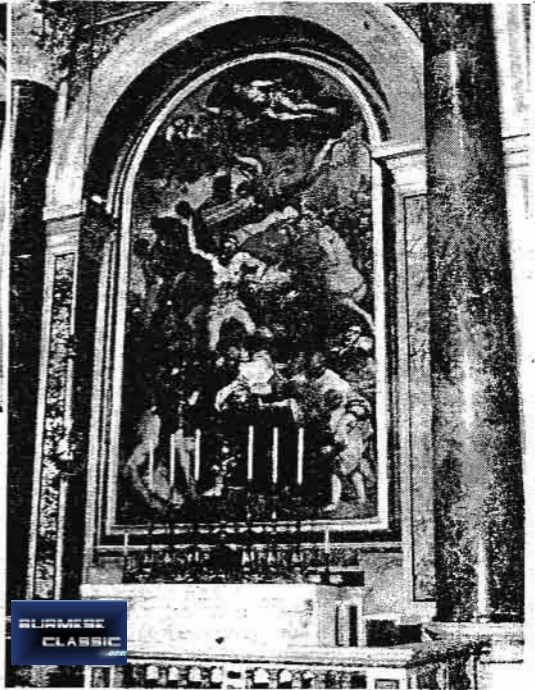
ဗာထီကန်စီတီး၊ စိန့်ပီတာဘုရားကျောင်း၊ ခန်းမဆောင်များနဲ့ နံရံဆေးရေးပန်းချီများ

ပြောင်းလဲသွားခြင်းများကို ပန်းချီတွေဆွဲပြီး သရုပ်ဖော်ပေးခဲ့ပါတယ်။

စတုတ္ထမြောက်ပီးရပ်စ်ရဲ့ ကစားပွဲရုံ (the Casino) ဟာ Pietro Ligorio နဲ့ Giovanni Salustio Peruzzi တို့ရဲ့လက်ရာပါ။ ယနေ့ ဒီအဆောက်အအုံတွေဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးဆိုင်ရာ သိပ္ပံအကယ်ဒမီ (the Pontifical Academy of Sciences) ရဲ့ နေရာဖြစ်နေပေပြီ။ Vasari ရဲ့ ပန်းချီကားတွေ၊ Guglielmo della Porta ရဲ့ အင်္ဂတေပန်း(stuccoes)တွေ နှုတ်ဆာဆင်ထားတဲ့ စိန့်စတီဗင်၊ စိန့်ပီတာနဲ့ စိန့်မိုက်ကယ် ဆိုတဲ့ သီးသန့်ဝတ်ပြုရာ ခန်းဆောင်သုံးခုဟာ ဆွစ်အစောင့်တွေရဲ့ ခန်းဆောင်တွေ ဖြစ်နေပါပြီ။

ပဉ္စမမြောက် ပီးယာ့စ် ကာလတုန်းက Giulio Mazzoni နဲ့ Daniele da Volterra တို့ ရေးဆွဲခဲ့တဲ့ ပန်းချီတွေနဲ့ပါ။ လက်ရှိ Courtyard of S. Damaso ဝင်းကျယ်ကြီးနဲ့ မြောက်ဘက်ကပ်လျက်က ဂျော့ ၁၃ (Gregory XIII) (၁၅၇၂-၈၅) တာဝန်ယူခဲ့တဲ့ လက်တံဆောင်မှာတော့ Antonio Tempesta နဲ့ Mathys Bril တို့ တန်ဆာဆင်ပေးထားတဲ့ ဆန်းတွေရှိနေပါတယ်။ Ottaviano Mascherino ဒီဇိုင်းဇာတ်ပေးထားတဲ့ ထင်ရှားကျော်ကြားလှတဲ့ မြေပုံပြခန်း Gallery of Maps ၊ Ignazio Danti ဒီဇိုင်းဆင်ပေးထားတဲ့ အီတလီဒေသတွေရဲ့ မြေပုံတွေလည်း အဲဒီမှာပါ။

အဲဒီဝင်းကြီးရဲ့ အရှေ့ဘက်တစ်လျှောက်က လက်ရှိ ခန်းဆောင် (apartments) တွေဟာ ပဉ္စမမြောက် စစ်ဇင်ဘာတ်အချိန်မှာ Domenico Fontana တည်ဆောက်ပေးခဲ့တာပါ။ အလားတူပဲ သူ့လုပ်ပေးခဲ့တာတွေက ဗာထီကန် ကြည့်တိုက်အတွက် လက်တံဆောင်အသစ် အပါအဝင် the Belvedere Courtyard ဝင်းကြီးကို တစ်ဝက် ဝက်ယူထားတဲ့ စယ်လာစစ္စတီးနား (the Sala Sistina) တွေကို ဆွဲပေးပါ။ ဘားရော့ခေတ် (the Baroque period) မှာ အဋ္ဌမ

မြောက် အာဘန် (Urban VIII) ဟာ the Countess Matilda ခန်းမကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့ မာတီးဒါ (the Matilda) ဝတ်ပြုဆောင်လို့ ခေါ်နေတာကိုတော့ Pietro da Cortona က တန်ဆာဆင်ပေးခဲ့တာပါ။ သံတ္တမမြောက် အလက်ဇန္ဒား (Alexander VII) ရဲ့ အောက်မှာ Bernini ကလည်း 'ဆာလာရက်ဂျီယာ' ကို တည်ဆောက်ခဲ့ပြန်ပါတယ်။

၁၈ ရာစုနောက်ပိုင်းနဲ့ ၁၉ ရာစုများမှာတော့ များစွာသော ထပ်မံပေါင်းစပ်လာမှုတွေ၊ ပြောင်းလဲမှုတွေဟာ ဗာထီကန်ပြတိုက်ရဲ့ တိုးတက်ဖွံ့ဖြိုးမှုနဲ့အတူ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပြန်ပါတယ်။

ကမ္ဘာ့အသေးဆုံးတပ်မတော်က ဆွစ်အစောင့် (Swiss Guards) များ

ဆွစ်အစောင့်ဆိုတာ အီတာလျံလိုတော့ (Guardia Svizzera) လို့ခေါ်တဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးအတွက် တာဝန်ယူနေရတဲ့ ဆွစ်စစ်သားတပ်ဖွဲ့ပါ။ တစ်ခါတစ်ရံတော့ ကမ္ဘာ့အသေးဆုံးတပ်မတော် (the world's smallest army) လို့လည်း ခေါ်ကြတယ်။ သူတို့ဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ ကိုယ်ရံတော်အစောင့်အဖြစ်ရော၊ ဗာထီကန်စီတီးနဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ (the villa of Castel Gandolfo) အတွက် အစောင့်အဖြစ်ပါ တာဝန်ယူနေရပါတယ်။

ဒီအစောင့်တွေဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဦးဆောင်မှုအောက်က ရိုမင်ကက်သလစ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းရဲ့ တာဝန်ပေးထားတဲ့ လွတ်လပ်သော ဆွစ်လက်နက်ကိုင်တပ်ဖွဲ့ကပါ။

www.burmeseclassic.com

သူတို့ကို Belvedere Court နန်းဆောင်မှာ အခမ်းအနားတစ်ခု နဲ့ ကျမ်းကျိန်သစ္စာဆိုစေကာ သစ္စာစောင့်သိစေပြီးမှ ခန့်အပ် ထားတာပါ။

ဆွစ်အစောင့်တပ်မှာ ပါဝင်ဖို့ကို အကြိတ်အနယ် ယှဉ် ပြိုင်ခဲ့ရလို့ ယေဘုယျအားဖြင့်လည်း အထက်တန်းကျတဲ့ စစ်နေ့တပ်ဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။ တပ်သားသစ်တွေဟာ လက်မထပ် ရသေးတဲ့ ရိုမင်ကက်သလစ်အမျိုးသား ဆွစ်နိုင်ငံသားဖြစ်ရပြီး အသက် (၁၉) နှစ်ကနေ (၃၀)အတွင်းရှိကာ အနည်းဆုံး အရပ် ၅ပေလက်မ(၁.၇၄မီတာ)ရှည်ရတယ်။ သူတို့မှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ဒီပလိုမာတစ်ခု ဒါမှမဟုတ် အထက် တန်းပညာရေးဒီဂရီရှိရကာ ဆွစ်စစ်တပ်မှာ အခြေခံသင်တန်း တွေလည်း ပြီးမြောက်ခဲ့ရပါမယ်။

သမိုင်းကြောင်းအရ တပ်သားသစ်တွေဟာ အလား တူပဲ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ချို့ယွင်းမှုတွေ ကင်းကြောင်းလည်း သက်သေ ပြရသလို ကွပ်ကဲအုပ်ချုပ်ရတဲ့ အရာရှိတွေက တော့ ဆွေကြီးမျိုးကြီး မြင့်မြတ်သူတွေထဲက ဖြစ်ရတယ်။

အစောင့်တပ်သားတွေဟာ သာမန်အချိန်တွေမှာ အပြာရောင် ရှေးခေတ်အမျိုးသား ကိုယ်ကျပ်အင်္ကျီတို့နဲ့ အပြာရောင် ဘယ်ရီကက် (berets) ဦးထုပ်ကို ဝတ်ဆင်ရ တယ်။ ဒါပေမယ့် အခမ်းအနားတွေမှာတော့ သူတို့ဟာ အရောင်စုံ ဉာဏ်သစ်လောင်းခေတ်ယူနီဖောင်းကို ထင်ထင်

ရှားရှား ဖြစ်ဖို့အတွက် ဝတ်ဆင်တယ်။ သူတို့ဟာ မိုက်ကယ် အိန်ဂျလိုကာလကတည်းက တစ်ဆက်တည်းသုံးလာတဲ့ အင်္ကျီ ဟောင်းဆုံး ယူနီဖောင်းတွေကြားမှာ သမိုင်းဒဏ္ဍာရီတွေနဲ့ ကွဲပြားခြားနားမှုမရှိအောင် သူတို့ကို ဒီဇိုင်းထွင်ပေးထား တာ ဖြစ်နိုင်ရဲ့။

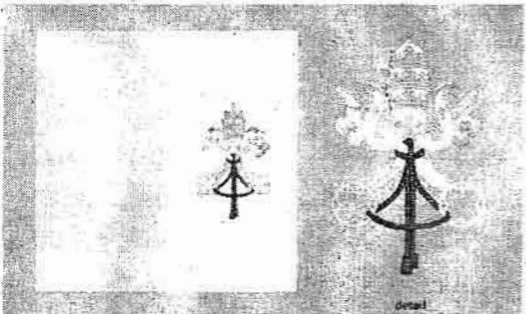
the Medici family မိသားစုရဲ့ စစ်ဝတ်စုံကတော့ အပေါ်အင်္ကျီဟာ အနီ၊ အပြာရင့်နဲ့ အဝါအရောင်စုံအစင်း တွေနဲ့ပါ။

အလားတူပဲ အခမ်းအနားတွေမှာ အဖြူရောင် လည် တွန့်ပတ်နဲ့ ခြားနားတဲ့အဆင့်တွေအလိုက် ငှက်ကုလားအုပ် မွေးရောင်စုံပါတဲ့ ငှက်မွေးတပ် ခပ်မြင့်မြင့်ခေါင်းဆောင်းတွေ နဲ့ ချပ်ဝတ်တန်ဆာတွေလည်း ဝတ်ကြတယ်။ ရိုးရာဝတ်စုံနဲ့ အစောင့်တပ်သားတွေဟာ လေမှုတ်တူရိယာတွေနဲ့ ဓားတွေ ကို သယ်ဆောင်ထားကြပေမယ့် သူတို့ဟာ ခေတ်ပေါ် လက် နက်ကိရိယာတွေနဲ့ အကြမ်းဖက်မှုကို တုံ့ပြန်တဲ့ နည်းပညာ တွေကိုလည်း အလားတူပဲ လေ့ကျင့်ထားကြပါတယ်။

ဆွစ်အစောင့်တပ်ရဲ့ လူနေအရပ်တွေဟာ မြို့တော်ရဲ့ အရှေ့စွန်းမှာရှိပါတယ်။ စိန့်ပီတာရင်ပြင်ရဲ့ မြောက်ဘက်နဲ့ ဗာတီကန်နန်းတော်ရဲ့ဘေးမှာပေါ့။ သူတို့ရဲ့ ဝတ်ပြုဆောင် တွေကတော့ Saints Martino နဲ့ Sebastiano ပါ။ စိန့်ပီတာ ဘုရားကျောင်းနားက the Campo Santo Teutonico က တော့ သူတို့အတွက် သတ်မှတ်ထားတဲ့သင်္ချိုင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဆွစ် ကြေးစားတပ်သားတွေဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အကောင်းဆုံးစစ်သားတွေအဖြစ် ကာလရှည်ကြာစွာ ထင်ရှား ခဲ့တာပါ။ ရှေးခေတ် ရောမပညာရှိ (Tacitus) က...

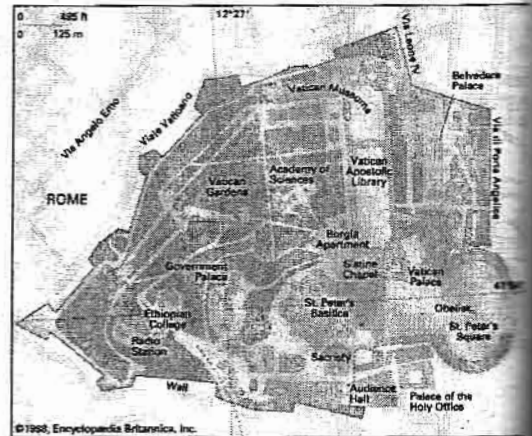
“the Helvetians တွေဟာ ပြည်သူတွေရဲ့ စစ်သည် ရဲမက်တွေ ဖြစ်တယ်။ ဒီစစ်သားတွေမှာ ရဲစွမ်းသတ္တိနဲ့ ကျော်စောမှုတွေရှိတယ်” လို့ ဖော်ပြခဲ့သလိုပဲ။ များစွာသော

ဗာတီကန်စီတီးရဲ့ အလံတော်နဲ့ထက်ဝက်အသေးစိတ်

ဥရောပတိုက်၊ အီတလီနိုင်ငံမှာ ဗာတီကန်စီတီးရဲ့ တည်နေရာ

အီတလီနိုင်ငံ၊ ရောမမြို့၊ အတွင်းက ဗာတီကန်စီတီးရဲ့ တည်နေရာအသေးစိတ်

www.burmeseclassic.com

ဥရောပနိုင်ငံတွေရဲ့ အုပ်ချုပ်မှုအာဏာနဲ့ သူတို့တာဝန်ထမ်း ခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ အထူးသဖြင့် ပြင်သစ်နဲ့ စပိန်ရဲ့ မြင့်မားတဲ့ တောင်းဆိုချက်တွေအရလည်းဖြစ်တယ်။

ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးနိုင်ငံတော်မှာ အစောင့်တွေ စတင် တာဝန်ထမ်းတာဟာ ၁၄ ရာစုနောက်ပိုင်းနဲ့ ၁၅ ရာစုမှာပါ။ ၁၅၀၅ ခုနှစ်မှာတော့ ဆွစ်ဇာလန် (နောက်တော့ ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီးကိုတောင် ရွေးချယ်ပေးခွင့်ရှိတဲ့ (cardinal) ဖြစ်လာ တဲ့)ဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး ဒုတိယမြောက်ဂျူးလိယက်(Julius II)ကိုယ်စား ဆောင်ရွက်ပြီး ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ တိုက်ရိုက် ထိန်းချုပ်မှုအောက်မှာ အလုပ်လုပ်နိုင်တဲ့ ဆွစ် အခြံတစ် နိုင်ငံတကာကိုယ်စားပြုအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ဖန်တီးဖို့ အဆိုပြုခဲ့တယ်။

၁၅၀၆ခု ဇန်နဝါရီလ ၂၂ ရက်မှာတော့ ပထမဆုံး ဆွစ်ကိုယ်စားပြု အစောင့် ၁၅၀ ဟာ ကပ္ပတိန် Kaspar von Silenen ဦးဆောင်ပြီး ဗာတီကန်ကိုရောက်ရှိလာတယ်။ သူတို့ ဟာ မကြာခင် ၁၅၂၇ ခုအတွင်းက ရောမမြို့သိမ်းပွဲမှာ ဆက်သေထင်ရှားပြခဲ့လို့ ပေးဆပ်မှုနဲ့ရဲစွမ်းသတ္တိရှိမှုအတွက် နာမည်ကောင်း ရရှိခဲ့ကြတယ်။ အားလုံးသော ဆွစ်အစောင့် ၁၈၉ ဦးထဲက ၄၂ ဦးဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီး-သတ္တမမြောက် ထလီးမင် (Clement VII)ကို ကာကွယ်ရင်း သေဆုံးခဲ့ရတယ်။

ဆွစ်အစောင့်တွေဟာ အလားတူပဲ ဆင်တူတဲ့ ကိုယ် တိုင်စွန့်လွှတ် အနစ်နာခံမှုတွေအတွက် ပြင်ဆင်မှုတွေကို ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်းမှာ လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ဂျာမန်တပ်တွေ ရောမကို လှိုင့်ဝင်လာတဲ့အခါ များသထက် များလာတဲ့ အစောင့်တွေကလည်း ကာကွယ်တဲ့အနေအထားနဲ့ အသင့် နှိမ့်နေကြပေါ့။ ပညာရှိဆီလေ အခြေတစ်လက်တလာတော့ ဗာတီ ထန်ကို တိုက်ခိုက်မှုမလုပ်ဖို့လမ်းကိုပဲ ရွေးချယ်ခဲ့ပါရဲ့။

၁၉၁၄ ခုမှာတော့ ဒီယူနစ်ဟာ ကာနယ် ဗိုလ်မှူးကြီး အဆင့်နဲ့ တပ်မှူးချုပ်တစ်ဦး၊ အခြားအဆင့်မြင့်အရာရှိ ၄၆ဦး၊ အငယ်တန်းအရာရှိ ၁၅ ဦး၊ စစ်မှုထမ်းဘုန်းတော်ကြီး (chaplain) တစ်ဦးနဲ့ သစ်သားရိုးတပ်လှံရှည်ကိုင် (pikemen) ၂၂၀ ဦးပါဝင်ပြီး ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့ပါတယ်။ နောက်ထပ် အစုအဖွဲ့တွေကိုလည်း ၁၉၅၉ခုနဲ့ ၁၉၇၆ခုတွေမှာ ဆက်လုပ် တယ်။ ၁၉၇၉ ခုမှာတော့ သူတို့ရဲ့အရေအတွက်ဟာ fixed = 100 (တပ်မှူးချုပ်တစ်ဦး၊ အခြားအဆင့်မြင့်အရာရှိ သုံးဦး၊ စစ်မှုထမ်း ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ဦး၊ အငယ်တန်းအရာရှိ ၂၃ ဦး၊ ဒရမ်-ပုံထိုးသူ နှစ်ဦးနဲ့ လှံရှည်ကိုင် ၇၀) အပါအဝင် အယောက်တစ်ရာနဲ့ ပုံသေရှိလာပါတော့တယ်။

၁၉၈၁ ခုမှာတော့ ဆွစ်အစောင့်တွေဟာ စိန့်ပီတာ ခင်ပြင်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့လုပ်ကြံမှုမှာ ဒုတိယမြောက်-ဂျွန်ပေါလ် (John Paul II)ကို ကာကွယ်ဖို့ကူညီခဲ့တယ်။ အဲဒီကိစ္စမှာ နှိမ့်ဝတ်အစောင့်ဟာ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးကို ကူညီကာကွယ်ဖို့ ဆစ်ဟုန်ထိုးပြေးဝင်ခဲ့လို့ သူ့ရဲကောင်းတစ်ယောက်နယ် ဖြစ်

သွားပြီး ၁၉၉၈ ခုမှာတော့ ဆွစ်အစောင့်တွေရဲ့ အုပ်ချုပ်သူ လို့ ဖြစ်လာပါတော့တယ်။ ပညာရှိဆီလေ သူရာထူးတက်တဲ့ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပဲ သူနဲ့သူမိန်းမဟာ မကျေမချမ်းဖြစ်နေတဲ့ အဆင့်ခိုမဲ့အစောင့်တစ်သားတစ်ဦးရဲ့ သေနတ်နဲ့ ပစ်သတ် တာကို ခံခဲ့ရပြန်တယ်။ ပစ်သူဟာလည်း နောက်တော့ သူ့ကိုယ်သူ သတ်သေသွားပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ဗာတီကန် စိတီးမှာ ၁၉ ရာစုလယ်လောက်ကတည်းက ပထမဆုံးဖြစ်တဲ့ လူသတ်မှုလို့ မှတ်ယူလိုက်ကြပါတော့တယ်။

ဆွစ်အစောင့်တွေကို တစ်ခါတစ်ရံမှာ ဗာတီကန် စိတီးရဲ့ 'ရဲတပ်ဖွဲ့'လို့လည်း ရည်ညွှန်းခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် အီတာလျံရဲဌာနအောက်က သီးခြားအုပ်ချုပ်ရေးနဲ့ ရဲတပ်ဖွဲ့ ကိုလည်း စိန့်ပီတာရင်ပြင်မှတစ်ပါး ဒီဗာတီကန်စိတီး အမျိုး သားနိုင်ငံလေးရဲ့ အလုံးစုံသော လုံခြုံရေးနဲ့ တရားစီရင် ပိုင်ခွင့်အတွက် တာဝန်ပေးထားတာ ရှိနေပါသေးတယ်။

ဗာတီကန်နိုင်ငံငယ်လေးမှာ တစ်ညောင်းလည်ပတ် လေ့လာပြီးချိန်မှာတော့ ပြန်လည်ထွက်ခွာဖို့အတွက် မြေ အောက်ထပ်ကို ဆင်းခဲ့ကြပါတယ်။ မြေအောက်ကားရပ်နား ရာစခန်းမှာ အသင့်စောင့်နေတဲ့ ခရီးသွားအားကြီးနဲ့ ညနေ စာစားဖို့ စားသောက်ဆိုင်ကို သွားကြတယ်။ မြေအောက် ကားရပ်နားစခန်းမှာတော့ လူမည်းဈေးသည်များက အပေါ် စား သားရေအိတ်နဲ့ အသုံးအဆောင်တွေကို အတင်းထိုး ရောင်းနေကြပါတယ်။ လမ်းညွှန်က အဲဒီလိုလိုက်ရောင်းရင် မဝယ်မိစေဖို့ အတန်တန် သတိပေးထားတာကို သတိရပြီး ပြဿနာတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်မှာကို ကြောက်ကြောက်နဲ့ ခရီးသည် အားလုံး ဘယ်သူမျှ ဈေးတောင်မမေးမိကြပါဘူး။

ညနေစာ စားပြီးချိန်မှာတော့ မြို့နဲ့အတန်ဝေးတဲ့ Courtyard တိုတယ်။ Marriott မှာ သွားရောက်တည်းခိုပြီး ရောမမြို့မှာ ညအိပ်ရပ်နားကြပါတယ်။ ဥရောပခရီးစဉ်ကနေ ပြန်ရောက်ပြီး မကြာခင်မှာပဲ ဗာတီကန်စိတီးမှာ လက်ရှိစံမြန်း နေတဲ့ ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးရဲ့ ကောင်းမြတ်ပြီး ခေတ်မီလှတဲ့ လုပ်ဆောင်မှုတွေကို သတင်းမီဒီယာတွေမှာ တွေ့လိုက်ရ တယ်။

- ဒီနှစ် ခရစ်စမတ်နေ့ အမှတ်တရ ညစာစားပွဲမှာ လမ်းဘေးက အိမ်ခြေရာခြေမဲ့ လူဆင်းရဲတွေကို ပုပ်ရဟန်း မင်းကြီးက ဖိတ်ကြားပြီး အတူညစာစားခဲ့ပါသတဲ့။ ဘယ် ပုပ်ရဟန်းမင်းကြီးမှ မပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်ရပ်တစ်ခုမို့ တစ်ကမ္ဘာ လုံးက အံ့ဩခိုးကျူးကြပါတယ်။ သာဓုပါ။

□ ကိုအေးမြင့်(မဟာဝိဇ္ဇာရေး-သု)

စာကိုး: Vatican City. "Swiss Guards." Encyclopædia Britannica, 2013.

အရွယ်မရောက်သေးမီ လက်ထပ်မင်္ဂလာနှင့် လျှို့ဝှက်ကမ္ဘာ၏ သတို့သမီးကလေးများ

MARINER လူဦး

ဘယ်သို့ဆိုစေ ဤကဲ့သို့ မင်္ဂလာဆောင်မျိုးကို တရားမဝင် လျှို့ဝှက်လုပ်ဆောင်နေပြီး စိတ်ကြားထားသောသူ အနည်းငယ်နှင့် အိန္ဒိယနိုင်ငံ “ရာဂျက်စသန်” ဒေသတွင် ညပိုင်းအချိန်တွေမှာ တိတ်တဆိတ် စီမံဆောင်ရွက်ကြ၏။

နောက်တစ်ရက် နေ့လယ်ပိုင်းတွင် အခြေတကျ နေထိုင်ကြသော ခြောက်သွေ့သည့် အိန္ဒိယမြောက်ပိုင်းမှ ယာတောများတွင် သတို့သမီးငယ်များမှာ ဘာသာရေး အဆုံးအမတွေအတိုင်း မကျူးလွန် မဖောက်ဖျက်ပါဟု သစ္စာပြုတိုင်တည်ကြရသည်။

မြေကြီးပေါ်တွင် ဘေးခြင်းယှဉ်၍ တင်ပျဉ်ခွေ ထိုင်နေကြသော အမျိုးသမီးတစ်သိုက်သည် ဆာရီ ဝတ်ဆင်၍ ခြုံလှမ်းကာရံ၍ သတို့သမီးကလေး နှစ်ယောက်အပေါ်သို့ နံ့သာရည်အမွှေးအကြိုင်များ ပတ်ဖျန်းပေးကြသည်။

“ရာဒါ”နှင့် “ဂိုရာ” ခေါ်ဆိုသူ ညီအစ်မနှစ်ဦး ၁၃နှစ်နှင့် ၁၅ နှစ်သမီး

တို့၏ဦးခေါင်းပေါ်တွင် ကြေးလင်ပန်းကိုယ်စီရွက်ထားကြသည်။ တတိယတစ်ဦးမှာ သူတို့နှစ်ဦး၏ တူမကလေး ၅ နှစ်သမီး “ရာဂျာနီ”က ပန်းပေါ်မှာ လိပ်ပြာအရုပ်ပါသော တီရှပ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသည်။ လူကြီးများက တီရှပ်ကို တူညီချွတ်ပေး၍ ရေချိုးပေးကြသည်။

သတို့သားများသည် သူတို့ရွာမှ မိုင်အတော်ဝေးဝေး လမ်းခရီးမှာလာနေကြဆဲရှိသည်။ အစဉ်အလာအရမင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ဆင်စီးမြင်းရံ၍ ဝင်ရောက်ရန်ရှိသော်လည်း စရိတ် ကြီးမားတာကြောင့် မော်တော်ကားများနှင့် လာရောက်ကြကာ စိတ်အားထက်သန်စွာနှင့် သောက်စားပျော်ပါးမည်။ သတို့သားများကို သတို့သမီးနှစ်ဦး၏အခင်ကသာလျှင် ဦးဆုံး တွေ့ဆုံကြရမည်။

သေးသွယ်ပါးလျားသော ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ငွေရောင်ဆံပင်များ ရှိသူ အခင်

ကြီးသည် သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် နှစ်ဖက်စလုံးအတွက် ဂုဏ်ယူစွာ ရောက်လာကြပြီး ဧည့်သည်များအတွက် ပိုးသားပိတ်စများကို တွဲလောင်းကျအောင် ဆင်မြန်းထားလေသည့် မဏ္ဍပ်အရိပ်အောက်မှ ကြိုဆိုရသည့် အခိုက်မှာ သတို့သမီးဘက်မှ အခင်ကြီးက မင်္ဂလာခန်းဝင် အသွင်းပစ္စည်း မထည့်ဝင်ကြောင်းကို ရဲအရာရှိများမှ တွေ့ခဲ့သိခဲ့လျှင် မင်္ဂလာပွဲ မဖြစ်မြောက်တော့ဆဲ မင်္ဂလာအခမ်းအနားကို ကြားဖြတ်ရန် ဆိုင်းကြသည်။ ပြီးလျှင် ရက်ရှည်ကြာညောင်းစွာ အရှက်တကွ ဖြစ်ကြရမှာပင် သတို့သမီး မိသားစုဝင်များ ဖြစ်ကာ ဖမ်းဆီး အရေးယူခြင်းကိုလည်း ခံစားကြရပါမည်။ “ရာဂျာနီ” သည် လယ်သမားကြီး၏ သမီးကြီးမှ မွေးသောမြေးကလေးဖြစ်သည်။

သူကလေးမှာ မျက်လုံးအညိုရောင်၊ ကျယ်ပြန့်သောနှာခေါင်း၊ ဆေးကလက်ရောင် အသားအရေ ရှိသည်။ ကလေးမသည်ဘိုးဘွားများနှင့်နေသည့် ကလေးမ၏မိခင်သည် သူ့ယောက်ျားရွာမှာနေသည်။ ကျေးလက်မှ လက်ထပ်ပြီးသား အမျိုးသမီးများအတွက် ဆေးလင့်စရာနှင့် လုပ်စရာ ဒါပဲ ရှိသည်။

သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါ လိုက်နေထိုင်ကြရသည်။ ဘိုးအေကြီးက မြေးမကလေးကို အလွန် ချစ်သည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် မြင်တွေ့ခဲ့ရသော ဘိုးအေကြီး၏စိတ်ပုံမှာ မြေမကလေးအတွက် သတို့သားသည် လေးလောက်သောမိသားစုတစ်ခုဖြစ်သည်။

၁၃နှစ်အရွယ် Yemen နိုင်ငံ အနောက်မြောက်ဒေသ Hajja အရပ်မှ အာရဗီသမီးပျို Sidaba သည်လက်ဖြစ်သတို့သမီးဝတ်စုံကို အခေါက်လိုက်တွဲကျအောင် ဝတ်ဆင်ကာ မိတ်ကပ်နှင့် အလှပြင်ဝတ်ဆင်ထားပုံ

www.burmeseclassic.com

ကလေးမကလေးသည် အဒေါ်တော်သူ "ရာဒါ" ဘက်မှ တော်စပ်သူတစ်ဦးလည်း ဖြစ်သည်။ ဤနည်းအားဖြင့် ကလေးမ လေးအတွက် "GAUNA" ခေါ် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားအပြီးတွင် အထီးကျန် ဖြစ်စရာ မလိုကော့ပါ။

အကြောင်းမှာ အိန္ဒိယနိုင်ငံ၏ ခွီးရာအခမ်းအနားအတွက် သတို့သမီး ကလေးငယ်တစ်ဦး၏ မိသားစုလက် တွင်းမှ သူမနှင့်ပေါင်းဖော်ရမည့် ခင်ပွန်း လင်ထံသို့ ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာ လွှဲပြောင်း ပေးမှု အမှတ်အသားပင်ဖြစ်တော့သည်။ အိန္ဒိယမှ မိန်းကလေးများကို ကလေး ဘဝကတည်းက လက်ထပ်ပေးမှုတွေ သည် သူတို့၏ရိုးရာဖြစ်သည်။

"GAUNA" အခမ်းအနား၏ နေရာယူ ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပုံမှာ အချိန် တန်အရွယ်ရောက်သည်အထိ ဘိုးဘွား မိဘ၏ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်မှု ခံယူ ကြရသည်ဟု ရွာသားများက ပြောကြ သည်။ လူသိရှင်ကြား လက်ထပ်၍ သူမ အတွက် အသိအမှတ်ပြုကြသည်။

နွေဦးပိုင်းပွင့်လင်းရာသီ၏ အပူ ဆုံးကာလများတွင် ကျင်းပကြသော AKHA TEEJ ပွဲတော်အတွင်းတွင် "ရာဂျက်စသန်" ကျေးရွာအတွင်းမှ ယခုလို ကိစ္စတွေ ကျွန်ုပ်တို့ လေ့လာ သိရှိခဲ့ရသည်။ ဒါတွေသည် လက်ထပ် မင်္ဂလာပြုကြရာတွင် အတိတ်ကောင်း သည်ဟု မင်္ဂလာယူ ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ တစ်စုံတစ်ယောက်က ပေးထားသော ပလတ်စတစ်ပန်းရောင် နေကာမျက် မှန်ကလေးကို ကိုင်ကာ နေရာ ထိုင်ခဲ့ တစ်ခုပေါ်တွင်ခြေပလာနှင့်ထိုင်နေသော တီရှပ်အင်္ကျီကလေး ဝတ်ထားသည့် ဂန္ဓာအရွယ် သမီးငယ်ကလေးအား စာရေးသူတို့တစ်တွေက စိတ်ဆင်းရဲစွာ နှင့် စိုက်ကြည့်နေမိကြသည်။

သူကလေးကတော့ ညသန်း ခေါင်ယံတွင် ကျင်းပမည့် မင်္ဂလာ အခမ်းအနား၏ သတို့သမီးကလေးပင် ဖြစ်တော့သည်။

ကျွန်ုပ်တို့ကို ရွာတွင်းသို့ ဦး ဆောင်ပြီးခေါ်လာခဲ့သူ လယ်သမားက ယခု မင်္ဂလာပွဲသည် အပျိုပေါက်ညီ အစ်မနှစ်ဦးအတွက် စီမံခဲ့တာလို့ပြောပါ သည်။ ထိုကဲ့သို့သော အကြောင်းတွေ ကို ဖော်ထုတ်ပြသဖို့ရန် ဘေးအန္တရာယ် ရှိသည်။ အကြောင်းမှာ အိန္ဒိယ၏သမီး မိန်းကလေးများသည် အသက် ၁၈နှစ် မပြည့်လျှင် လက်ထပ်ဖို့ တရားမဝင်ပါ။ ဒါပေမဲ့ နည်းမျိုးစုံနှင့် အားပေးအသုံး ပြုနေသော တရားမဝင်လက်ထပ်ပွဲတွေ ကိုလည်း အိမ်နီးနားချင်းများက ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရန် သဘောတူကြသည်။

မိသားစု ဂုဏ်သရေကိုလည်း ဆုံးဖြတ် ဝေဖန်ပြီးသားဖြစ်စေကာ ပိုမို လွယ်ကူစွာ စီမံကြသောအချိန်သည် စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားသူ မိန်းကလေး လူလားမြောက်ချိန်တွင် မင်္ဂလာဆောင် ပေးကြတော့သည်။ အငယ်ဆုံးသော သမီးမိန်းကလေး၏ နားကြားပြင်း ကုတ်အောင် စူးရှသည့်အသံကလေး များကို နားထောင်ကာ သူတို့၏ အပြု အမူ အပြောအဆိုတို့ကို ဆင်ခြင်တိုင်း ထွာပြီး ထိုမိန်းကလေးမျိုးကိုတော့ သူတို့ ၏မင်္ဂလာပွဲအတွက် လေသံတောင် မဟတော့ဘဲ လက်သင့်မခံကြတော့ပေ။

ဂန္ဓာသမီး "ရာဂျာနီ" မိန်းက လေးသည် အခမ်းအနား စတင်ခြင်း မတိုင်မီ အိပ်ပျော်နေသည်။ ဦးလေးဖြစ် သူတစ်ယောက်က ထိုမိန်းကလေးကို အသာအယာ ပွေ့ချီကာ ခုတင်ပေါ် တွင်တင်ထားသည် ဘုန်းတော်ကြီးများ ရွှေမှောက် လရောင်ဆမ်းသည့် နေရာ တွင် အမွန်အမြတ်ထားသော မီးပုံရွှေမှ ရွှေရောင်ခေါင်းပေါင်း ဝတ်ဆင်ထား သော ၁၀ နှစ်အရွယ် သတို့သားလောင်း နှင့် ယှဉ်တွဲနေရာချထားပေးသည်။

ဖိတ်ကြားထားသော အပြင်လူ များထဲမှ သတို့သမီး ကလေးငယ်ထံ သွားကာ ရုတ်တရက်ဆတ်ခနဲ အတင်း အဓမ္မ ပွေ့ချီပြီး လူကြီးများကိုလည်း လက်သီးနှင့်ထိုး၍ ထွက်ပြေးသွားပုံမှာ

ရုပ်ရှင်နှင့် ပြဇာတ်ဆန်ဆန် ကလေးမ ကလေးကို ကယ်တင်ခြင်းသည် အားလုံး သော လူအများကို အံ့အားသင့်သွားစေ တော့သည်။ "ရာဂျာနီ" ကလေးမ၏ မင်္ဂလာ ညချမ်းအတွက် စာရေးသူ ကျွန်ုပ်တို့ထံတိုင် ကင်မရာများနှင့် တပ် ဆင်ရိုက်ကူးပေးခဲ့သည်။

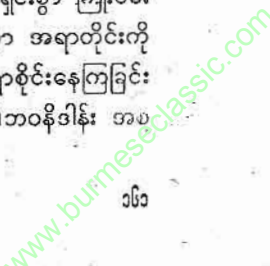
ဓာတ်ပုံတွင်းမှာ ညှိမှောင်သော အရောင်နှင့် ဖိနာရီကြာ ကျင်းပသော မင်္ဂလာပွဲအတွင်းမှာ ကလေးမလေး၏ မျက်နှာသည် ကင်မရာဘက်ကို မျက်လုံး ကလေးပြူးကြောင်ကြောင်နှင့် ဘာဒုက္ခ မှု မရှိသယောင်ကြည့်ကာ အပြုံးကလေး တစ်ခုကို ဆောင်ထားသည်။

ကျွန်မ မှတ်မိသလောက် ကျွန်မ ကိုယ်တိုင် ကလေးမလေးကို ပွေ့ချီပြီးခဲ့ မိတာကို အထူးအဆန်းတွေဖြစ် အံ့အား တွေ့သင့်ကာ စိတ်တွေဆိုးကုန်ကြတော့ သည်။

ဂန္ဓာသမီးကလေး တစ်ယောက် သာလျှင် ကျွန်မ၏ပန်းပေါ်တွင်တင်ကာ အဝေးသို့ထွက်ပြေးခဲ့သော်လည်း ၁၃နှစ် သမီးနှင့် ၁၅ နှစ်သမီးညီအစ်မ နှစ်ဦးမှာ တော့ ကုန်ပစ္စည်းများ အရောင်းအဝယ် အရွှေ့အပြောင်း လုပ်သလို တောင်းဆိုမှု များအတွက် မိသားစု တစ်ခုမှ အခြား မိသားစုတစ်စုထံသို့ ပြောင်းရွှေ့ကြရပြီ။ ဘာကြောင့်ဆိုလျှင် ယောက်ျားအုပ်စု တစ်ခု၏ စီစဉ်ဆောင်ရွက်မှုအဘိဉ်း သူတို့ အနာဂတ်အတွက် သူတို့ ဘာသာ စီမံကြတာ ဖြစ်သည်။

ကလေးသူငယ် လက်ထပ်ပေး ခြင်း ရိုးရာဓလေ့များကို အချိန်ပြည့်လုပ် ငန်းခွင် ဝင်နေရသူများမှလည်း ကြီး စားစွာ အကူအညီများ ပေးခဲ့ကြ သည်။ တင်းကျပ်သော ရိုးရာဓလေ့ဆိုင်ရာ လူမှု အဖွဲ့အတွင်း အမျိုးသမီးများ၏ ဘဝ များကို အခွင့်ကောင်းယူကြသည်။

ဤကဲ့သို့ ရိုးရှင်းစွာ ကြီးပမ်း အားထုတ်နေပုံတွေမှာ အရာတိုင်းကို ပမာမခန့်နှင့် ထင်ရာစိုင်းနေကြခြင်း သည် ကလေးများ၏ဘဝနိဒါန်း အပူ

မှာပင် ရိုက်ပုတ်တွန်းလှဲခံလိုက်ရပါပြီ။ ယနေ့ကမ္ဘာနှင့် နေရာဒေသ အသီးသီး တို့၌ စောစောစီစီး အတင်းအကျပ် လက်ထပ်ပေးခြင်းများသည် ထမြောက် အောင်မြင်တန်သရွေ့ အောင်မြင်ကြ သည်။

ယခုလို မိဘများက သူတို့ သား သမီးများကို စီမံပေးကြသော်လည်း ရံဖန်ရံခါ၌ တရားဥပဒေကို ဆန့်ကျင်နေ သည်။ အားလုံးသော လူ့အဖွဲ့အတွင်း၊ ကိုယ်ပိုင်နည်းလမ်းများ သုံးကာ မိန်း ကလေးတစ်ဦး၏ အပျိုစင်ဘဝ ဆုံးရှုံး စေသည့် အန္တရာယ်ပင်ရှိစေကာမူ မိဘ အုပ်ထိန်းသူများမှ စိတ်ကြိုက်စီမံ ကြပုံ တွေသည် ခင်ပွန်းလင် တစ်စုံတစ်ဦး မိန်းကလေး၏ နံဘေးတွင် ရှိနေစေဖို့ရန် အဓိက အကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။

ဒါမျိုးကို လက်သင့်ခံဖို့ မကောင်း ပါ။ ကလေးသူငယ် လက်ထပ်ပွဲများ ကမ္ဘာ့တိုက်နယ်အသီးသီးတွင် ကျယ်ပြန့် လို့နေ၏။ ဘာသာစကားနှင့် ယုံကြည်

ကိုးကွယ်ရာအမျိုးအစိတ်တူရာယောက်ျား ကလေးများနှင့် ၄ နှစ်အရွယ်၊ ၅ နှစ် အရွယ်တို့တွင် တွဲဖက်ပေးလေ့ရှိကြ၏။ အာရေးဘီးယား၊ ယီမင်၊ အာဖဂန်နစ် စတန်နှင့် အခြားဒေသတွေမှာစောစီးစွာ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ပြုပေးသည့်နှုန်းထား သည် မြင့်မားစွာ ပေါ်ပေါက်နေသည်။ လင်ယောက်ျား ဖြစ်သူသည် ငယ်ရွယ် သူ၊ သက်လတ်ပိုင်း မှဆိုးဖို့ (သို့) သွေး ဆောင် ဖြားယောင်းနိုင်သူနှင့် အတင်း အဓမ္မ ကာမကို အရယူနိုင်သူတို့သည် သူတို့ဆန္ဒအရ ညှဉ်းပန်းခံရသူ မိန်း ကလေးများကို ဇနီးမယား အဖြစ်သို့ ပို့လိုက်ကြတော့၏။ လက်တွေ့သေချာ သည့် ဒေသများတွင် အိသီယိုးပီးယား ပါဝင်နေသည်။ အချို့သော မင်္ဂလာ လက်ထပ်ပွဲများကို စီးပွားရေးဆန်ဆန် အသွင်ပြောင်းကာ မေတ္တာကို ငွေနှင့် ရောင်းစားလို့ နေကြသည်။

ကြွေးတင် ကျွန်ုပ်တို့ခြင်းတွေကို အစားထိုး ရှင်းလင်းကြရန် ကြွေးရှိထား

သမျှလျော့အောင် ပြေအောင်လုပ်ကြ ရန်အတွက် အပျိုကညာ ၁၂ နှစ်သမီး ကလေးကို လက်သင့်ခံရန် ပေးဆပ်ကြ တော့သည်။ လူထုလူတန်းစား အသီးသီး အတွင်း မျက်နှာပူရင်ဆိုင်ခံစားရသော ဖြစ်စဉ်တွေဖြစ်ကြသည်။

၂၀၀၈ ခုနှစ် “ နူးဂျော့အလီ ” ခေါ်ဆိုသော ယီမင်နိုင်ငံသူကလေး တစ်ဦး၏ ဇာတ်လမ်းမှာ တရားရုံးတစ်ခု တွင် အသက် ၃၀ ရှိသော သူမ၏ လင် ယောက်ျားကို မပေါင်းသင်းလို၍ ကွာ ရှင်ပေးရန် ဦးတိုက်လျှောက်ထားခဲ့ သည်။ သူမ၏ဖခင်ကြီးမှ အတင်းအကျပ် ပေးစားလို့ မချစ်မနှစ်သက်ဘဲ ယူခဲ့ရ သောလင် ဖြစ်သည်။ သူမ၏ အမူသွား အမူလာအတွက် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအသီးသီး တွင် ဘာသာပေါင်း ၃၀ သို့ ပြန်ဆိုကာ ခေါင်းစဉ်ကြီးကြီးနှင့် စာအုပ်များ ထုတ် ဝေခဲ့သည်။ ၎င်းမှာ “ I AM NUJOOD ALT, AGE 10 AND DIVORCE ” စာအုပ် ဖြစ်သည်။

Majid ကို လက်ထပ်ဖို့ အစောပိုင်းရက်များက ပြန်ခေါ်ထားခံရသူ Tahani ခေါ်သည့် မိန်းကလေး။ ၆ နှစ် သမီးခန့်တွင် မဂျစ်က အသက် ၂၅ နှစ် ရှိသည်။ တယ်အာဒါမဆို သူ့ကို ကျွန်ုပ် မြင်ခဲ့ရင် ပုန်းရှောင်ချင်တယ်။ မုန်းလည်း မုန်းတယ်လို့ တာဟာနီက ပြောသည်။ ယခု အသက် ၈ နှစ် အရွယ်မှာ ဇနီးမယားတစ်ဦး ဖြစ်နေပြီ။ ယခင် ကျောင်းနေဖက် Ghada ဆိုသူ ကလေးမသည်လည်း သူ့ကဲ့သို့ သတို့သမီးငယ် ဖြစ်နေပြီ။ ဤရုပ်ပြဇာတ်ပုံသည် ဟာ့ချ်ဂျာဟု ခေါ်တွင်သော ရွာဘက်တွင် နှစ်စုံတွဲ ဓာတ်ပုံကို ရိုက်ထားကြပုံ ဖြစ်သည်။ တာဟာနီ ပုန်းရှောင်ဝတ်စုံနှင့် ဂါဒါ အစိမ်းရောင်ဝတ်စုံ ဝတ်ထားကြသည်။

ဒါပေမဲ့ လူတန်းစားအသီးသီးမှ အနည်းငယ်တို့တွင် မိဘများ၏ စီမံရာ အတိုင်း စောစီးစွာ လက်ထပ် မင်္ဂလာပြု ပေးခြင်းမှာ လူ့အများ ပြုနေကျလေ့ ထုံးစံဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးများ၏ အလယ်၌ “RAIANI” ရာဂျာနီ ဆိုသော ကလေးမအား နေရာချပေးသည်။

ဥပမာအားဖြင့် သူတို့နီးရာ လွင် မောတမ်းတဖွယ်ရာ တေးသံသာများထံ သီဆို ချောမော့၍ သတို့သမီးကလေး ငယ်ကို ရေချိုးသန့်စင်စေ၏။ အတိုင်း အဆ မရှိ ခံစားကြရမည့်ပိုမိုခက်ခဲသော သဘာဝ၏ အမှားများကို ဘေးချိတ်မည် ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး မိန်းကလေးများ အပေါ်၌ မတရားပြုကျင့်ကြသည်။

ကာယကံရှင် မိန်းကလေးခံ သဘောဆန္ဒ လုံးမပါဝင်ဘဲ အုပ်ထိန်း သူများ၏ သဘောအတိုင်း ဆောင်ရွက် နေကြသည်။ သူကလေးတို့၏ ပညာရေး ကိုလည်း တစ်ပိုင်းတစ်စနှင့် ပြတ်စေကာ လက်ထပ်ပေးခြင်းကြောင့် ယာမဏသ

ရတနာနှင့် သူမ၏သတို့သား။ အထွတ်အမြတ် ထားသော ဆီမီးတောက်၏ရှေ့တွင် မျက်ဝါးထင်ထင် ကြည့်မြင်ကြကာ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ပြုကြ၏။ ရိုးရာဓလေ့အားလျော်စွာ သတို့သားငယ်သည်လူလားမြောက်ကြီးပြင်းလာသည့် တိုင်အောင် မိဘအုပ်ထိန်းသူတို့၏နေအိမ်တွင် နေကြရ၏။ ဒုတိယအကြိမ် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲသည် အရွယ်ရောက် ကြသည့်အခါသတို့သား၏ အိမ်သို့ သတို့သမီးကလေးကို သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါ အပြီးအပိုင်ပြောင်းလွှဲပေးပို့လိုက်၏။ သမီးမိန်းကလေး ရာသီပန်း စတင်ပွင့်လျှင်ပွင့်ချင်း ဗိုက်ကိုးပြီး ရပ်ရွာကို အသိပေးသည့် ဓလေ့ထုံးစံ ရှိခဲ့သည်။

သိမ်ဖော ရုပ်နိုင်ငံတွင် မင်္ဂလာဆောင်ကြပုံတွေ ဖြစ်သည်။ စီးပွားရေးဆန်ဆန် ကိစ္စအားလုံး ပြီးမြောက်အောင် ဆောင်ရွက်ကြပုံနှင့် ဆင်ဆင်တူနေသည်။ ဆီဗာ အစ်မကြီးဖြစ်သူ အလယ်က မိန်းကလေးနှင့် ဝဲဘက်က ဝါလီယား ဝုနစ် သမီးတို့သည် သူတို့၏ အစ်ကိုဝမ်းကွဲများနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ကြသည်။ ညာဘက်မှ ခေါ်လာ ဆိုသူ ကလေးက သူ့အစ်မ၏ ဦးလေးတော် သူနှင့် မင်္ဂလာဆောင်သည်။

ဆေးလက်ရှိကျောင်းများ၏ ပယောဂ နေ့စဉ်တွေကြောင့်လည်း ဖြစ်မည်။ အနီး အနား၌ ရှိသော ကျောင်းတွေမှာ မိန်းကလေး ၅ တန်းမှ အထက် သေစာ ချင်စာတတ်လျှင် တော်ပြီဟူသော အယူ အဆများနှင့် နေ့စဉ် ကျောင်းတက်စေသည်။ လူစုလူဝေးတွေ၏ အလယ်၌ ဆူယက် တိုက်ခိုက်သော အကြမ်းဖက် သမားများကလည်း မတရားလုပ်ရန် အခွင့်အလမ်းတွေကို ချောင်းနေတတ်သည်။ ကျောင်းသို့ ရောက်ခိုက်မှာ လုံခြုံသောရေအိမ်နှင့် အိမ်သာများမရှိကြတာကြောင့် အရွယ်ရောက်စ မိန်းကလေးတွေမှာလိုအပ်သောကျန်းမာရေးအတွက် အပေါ့အလေး ကိစ္စများကို ပြီးစလွယ် ချမ်းလိုက်ကြရသည်။

ကျောင်းစရိတ်စကတွေမှာလည်း ကြေးကြီးကြေးတန် ဖြစ်နေတာကြောင့် လက်တွေ့အားဖြင့် မိသားစုတွေ အတွင်းမှာ သားယောက်ျားကလေးများကိုသာ ပြုစုပျိုးထောင်ကြတာ များသည်။ မိဘများ၏ စီးပွားတစ်ပိုင်တစ်နိုင်နှင့် တတ်အားသရွေ့ တိုင်းတာထွာကာ ရှိနေကြသည်။ အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် သတို့သမီးကလေးများမှာ သျှောင်နောက်ဆံထုံးပါ ထုံးစံကြောင့် ဇနီးမယားအသစ်စက်စက် အဖြစ် သတို့သား၏ မိသားစုထံသို့လိုက် ပါကြရသည်။ ဒီလို ကိစ္စတွေ အတွက် ဟိန္ဒူထုံးစံအတိုင်း "PARAYA" ဟူ၍ မိဘများနှင့် နေထိုင်သော သမီးမိန်းကလေးများကို ကမ်းလှမ်းကြရသည်။

ဤကဲ့သို့ဓလေ့များကို တစ်သဝေမတိမ်းလိုက်နာမည်ဆိုပါက "မှတစ်ပါး အခြားမရှိ"သော ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ရရှိကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်သည်။ နွေရာသီ၏ နံနက်စောစောပိုင်းမှာ စာရေးသူအတွက် ဆင်နှင့် ကြွက်ပုံပြင်တစ်ခုကို ကြားဖူးခဲ့သည်။ မိန်းကလေးအများစု လက်ထပ်လိုကြကြောင်း စသည့်အကြောင်းအရာများအား မော်တော်ကားထိုင်ခုံနောက်မှီတွင်ထိုင်ကာ "ယီမင်" ဒေသ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်မှာ မိုဟာမက်ဆိုသူ၏ပြောသမျှ နားထောင်ရင်း ရွာတစ်ရွာသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုရွာတွင် ဖြစ်ပျက်နေသမျှတွေသည် ကျွန်ုပ်အဖို့စိတ်ပျက်အောင် ခံစားလိုက်ရပါသည်ဟု မိုဟာမက်က ပြောခဲ့သည်။ မိုဟာမက်က ဆက်လက် ပြောဆိုလိုက်တာက AYE SHA လို့ ခေါ်တဲ့

ကလေးမ ဒီရွာမှာ ရှိခဲ့တယ်။ ကျွန်တော့် မိန်းမနာမည်ကလည်း AYE SHA ပါပဲ။ မိုဟာမက်တစ်ယောက် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက် ဒေါသထွက်ကာ ဆက်လက် ပြောဆိုလိုက်တာက -

“ကလေးမက ၁၀ နှစ်သမီးဗျာ၊ ကလေးမက သေးသေးလေး၊ သူကလေး လက်ထပ်လိုက်ရတဲ့ ယောက်ျားက အသက် ၅၀ ဝိုက်ကြီးကပူပူနဲ့ ဒီလိုဖြစ် နေတယ်” ဟုဆိုကာ မိုဟာမက်ကသူ၏ ဝမ်းဗိုက်တစ်ဝိုက် သူ့လက်များနှင့် ဝမ်း ဗိုက်ပူပူ၏ လုံးပတ်သဏ္ဍာန်ကို ဖော်ပြ တာ . . “ခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်စမ်း၊ ကြွက်မလေးက ဆင်ထီးကြီးကို လင် လုပ်ရသလို ဖြစ်မနေဘူးလား၊ အကယ် ချ်များ လင်နဲ့မယား အသစ်စက်စက် တွေက သက်တူရွယ်မျှ ဖြစ်ခဲ့ကြရင် ဘယ်သူကမှ ကန့်ကွက်ကြမှာ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကလေးမတွေ အဖို့ ၉ နှစ် ၁၀နှစ်ဆိုရင်တော့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ အရွယ် မှမရောက်သေးတာ၊ ဘူးသီးနုနုကိုအမွှေး သပ်လိုက်ရင် ဘာဖြစ်တတ်သလဲဆိုတာ ခင်ဗျား သိပါတယ်ဗျာ၊ မကြီးထွားတော့ ဘဲ ဖင်ရှုံ့ပုံနီလိမ်သွားမှာပဲ” ဟု မိုဟာ

မက်က ပြောခဲ့သည်။ အိမ်ထောင်စု ၅၀ ခန့် ကျောက်တောင်တွေကြားမှာ ကွန် ကရစ်အိမ်က လေးတွေနှင့်နေကြသည်။ ခြောက်သွေ့သော ထွန်ကြောင်းထယ် ကြောင်းများနှင့် ယာတောတစ်ခွင် ရှား စောင်းလက်ပပ်များကြားရှိ ထိုရွာလေး သို့ ကျွန်ုပ်တို့ ရောက်ခဲ့သည်။

ဒေသခံခေါင်းဆောင်" SHEI KH " ရွှက်ဆိုသူတွင် အနီရောင်သန်း သော မှတ်ဆိတ်တို့များနှင့် အတူ လက် တိုင်ဖုန်းတစ်ခု၊ ယိမင်ရိုးရာ ဓားမြှောင် တစ်ခုတို့ကို ခါးပတ်တွင် တွဲလောင်း ချိတ်ထားသည်။ သူက ကျွန်ုပ်တို့ကို မျက်နှာကြက် အမိုးခပ်နိမ့်နိမ့် အိမ်တွင်း မှ မိန်းမအုပ်စုတစ်စုနှင့် ကလေးများကို ပြသသည်။ တချို့က ကော်ဇောပေါ် ထိုင်ကာ၊ တချို့က ချစ်ခင် နှစ်လိုဖွယ် အမူအရာများနှင့် တံခါးမ၏ လမ်းတစ် လျှောက်အတင်းအကျပ် တိုးဝှေ့နေကြ သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ “ ရွှက် ” သည် မျက် မှောင်ကြုတ်ကာ မျက်နှာထားတင်း တင်းနှင့်သူတို့၏ အလယ်တွင် တင်ပျဉ် ခွေ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူက ကျွန်ုပ်တို့ကို မယုံသင်္ကာ

ကြည့်ကာ ခင်ဗျားမှာ ကလေးဘယ်နှ ယောက် ရှိသလဲ မေးတယ်။ ကျွန်ုပ်က နှစ်ယောက် ရှိတယ်လို့ ဖြေတယ်။

ရွှက်က တအံ့တကြသြနှင့် နှစ် ယောက်တည်းလားမေးပြီး သူ့ခေါင်းကို ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်ညိတ်ပြီး လက်တဖက် နှင့်ဝှေ့ယမ်းညွှန်ပြ၍ ကလေးပေါက်စ တစ်ဦးကိုပြုစုနေသည် မိန်းမငယ်တစ်ဦး က ကလေးပေါက်စ နှစ်ဦးနှင့် အခြား ကလေးများကို အော်ငေါက် ဟန့်တား နေသည်။

ထိုမိန်းမငယ်မှာ အသက် ၂၆နှစ် တွင် သူမက ကလေးဆယ်ဦး မွေးပြီး ပြီလို့ ရွှက်က ပြောလိုက်သည်။

သူမ၏ အမည်ကို “SUAD” ဆိုအဖ်ဟု ခေါ်သည်။ ရွှက်သည် သူမ၏ဖခင် ဖြစ်သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူ နွေ ချယ်ပေးသော မောင်ဝမ်းကွဲတော်သူ နှင့် သူမကို ၁၄ နှစ်သမီး ကတည်းက လက်ထပ်ပေးခဲ့သည်။

လေသံ နိမ့်နိမ့်နှင့် . . .

“ကျွန်မ ယောက်ျားကို သဘော ကျပါတယ်”လို့ “SUAD” က ပြောခဲ့ သလို ဖခင်ကြံကလည်း သူမကို စိတ်

မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြီးဆုံးချိန်တွင် ဆွေမျိုးတော်စပ်သူ အမျိုးသမီးများက ယမင် သတို့သမီး ဆီဒါ ဗာနှင့် ဂါလီယာတို့ကို ခင်ပွန်း လင်ဖြစ်သူများထံ အိမ်ထောင်ရေး ဘဝသစ် အစပြုကြပွဲစောင့်ရှောက်ပို့ဆောင်နေပုံ။ အချို့သော ကျေးလက်နေ မိန်းကလေးများသည်လည်း သူတို့၏ မိဘအုပ်ထိန်းသူ မိသားစုများ၏ လုံခြုံစွာ ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်မှုအောက်တွင် နေခဲ့ကြရသည်ဟု တက်ကြွသူ Sanaa မြို့သူမြို့သားများက ပြောကြားခဲ့သည်။

Jajja ရပ်ကွက်နေအိမ်အတွင်း၌ ၁၄နှစ်သမီး သားသည်အဖေ Asia တစ်ယောက် သူမ၏ သမီးငယ်ထံ ရေချိုးသန့်စင်ပေးနေစဉ် သူနဲ့ဘေးမှ ၂နှစ် သမီးကလေးငယ်တစ်ဦး ဆော့စကားနေပုံ။ အေးရှားသည် ကျောင်းမနေပူးသလို သူ့ကိုယ်သူ ပညက်သို့ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရမည့် မသိသေးသဖြင့် ကလေးများ မွေးဖွားရသည့် ဒဏ်ကြောင့် သွေးများဆင်းပြီး နေထိုင်ပေး ဖြစ်နေသည်။

www.burmeseclassic.com

ကြည့်ကာ... “ကျွန်ုပ်ကလဲ သမီးဘဝ
နေရာတကျရှိလို့ ပျော်ရွှင်ကျေနပ်ပါ
သယ်” လို့ ရှိက်က ပြောခဲ့သည်။

ဖခင်ကြီးရှိက်က သူ့ သမီးလက်
ထပ်တာနှင့် ပတ်သက်တာတွေကိုအခိုင်
အာ ပြောပြီး အမွှန်းတင်နေသည်။
သူပြောလိုတာက ဘယ်လို ဖခင်မျိုးမှ
အမြဲတမ်း သူတို့ သမီးတွေ၏ လက်ထပ်
မိလားကိုစွဲကို သမီးတွေ၏ လိုအင်ဆန္ဒ
တွေနှင့် ဆန့်ကျင်ပြီး အတင်းအကျပ်
ဆောင်ကြပါဘူး။

အသက်မပြည့် အရွယ်မရောက်
သေးဘဲ ကလေး မွေးဖွားရတာ ဆေး
ဆတ်ဆိုင်ရာ အသိပညာဖြင့် ဆိုလျှင်
အလွန်ပင် အန္တရာယ်ကြီးကြောင်းစကား
ကြီးကားကျယ်လျှောက်ပြောနေသည်။
အစကနဦး သူ ပြောတုန်းက သမီး
မိန်းကလေးကို မင်္ဂလာဆောင်ပေးရတာ
ဆောင်မဖြစ် လိုအပ်တာလည်း မဟုတ်ပါ။
သူ့ သတို့သမီး၏အမိကလိုရင်း အချက်
တွေကို ကြည့်ရှုစစ်ဆေးရဦးမည်။ ဒါပေ
မဲ့ ဒီအကြောင်းနှင့် ပတ်သက်ပြီး ချောက်
နှုတ်ဆရာလည်းကောင်းပြီးအမိကအချက်
အလက်တွေ ကင်းမဲ့နေသည်။

“ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်လေ။
အရွယ် မရောက်သေးသူ မိန်းကလေး

တိုင်းအတွက် မင်္ဂလာဦးညွှန် အတွေ့
အကြုံကို ရင်ခွန်လှုပ်ရှား ထိတ်လန့်ကြ
မှာပါပဲ” လို့ ရှိက်က ပြောခဲ့သည်။

သူကလေးကတော့ ဖြစ်မြဲ ဓမ္မ
တာအတိုင်း ဘဝကိုရင်ဆိုင်ရတော့မှာ
ပါပဲ။

သူ့ထံမှ လက်ကိုင်ဖုန်းက ညင်း
ညင်းသွဲ့သွဲ့ အသံမြည်လာခိုက် သူ့ခါးမှ
ဖုန်းကို ဖြုတ်ယူကာ အပြင်ဘက်ကို
ထွက်ရပ်ပြီး စကားပြောနေသည်။

ကျွန်ုပ်ကလည်း ခေါင်းစည်းပဝါ
ကို ချွတ်ယူကာ ကျွန်ုပ်၏ စကားပြန်နှင့်
လူကြီးတချို့ အမျိုးသမီးကြီး တစ်ဦးထံ
တွင် တရင်းတနှီး ပြောဆိုနေတာကို
တွေ့နေရသည်။ စကားတွေကို မြန်မြန်
ပြောနေကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့က ယခုလို
မေးခဲ့သည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ကလေး မင်္ဂလာ
ဆောင်ညမှာ အားလုံးအတွက်ဘယ်လို
ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခဲ့သလဲ၊ ဘယ်လိုမျှော်
လင့်ပြီး ဘာတွေကို သင်ကြားပေးပါ
သလဲ” လို့မေးတဲ့အခါ အမျိုးသမီးကြီးက
တံခါးတစ်ဖက်ကို ငေးမောနေစဉ် ရှိက်
ကလည်း လက်ကိုင်ဖုန်းနှင့် စကားပြော
အပြီး သူတို့အားလုံးရှေ့ဘက်သို့ ကိုင်း
ညွတ်လျက် ...

“ကလေးမလေးတွေကတော့
ဘာဆို ဘာမှ မသိကြပါဘူး” လို့ ဝင်
ပြောသည်။ “လူကြီးတွေက သိကြလို့
ကလေးမတွေအပေါ် အတင်းအဓမ္မ
ဖိအားတွေ ပေးနေကြတာ” ဟု ကြားသိ
ခဲ့ရသည်။

ငယ်ရွယ်သူAYESHA အေးရှား
ကလေးမလေး၏ ဇာတ်လမ်း အတွက်
ဆင်ကဲ့သို့ ကြီးမားသော အသက် ၅၀
အရွယ်လင်ယောက်ျားနှင့် ကြွက်မလေး
သဖွယ်ကလေးမတို့၏ ဇာတ်ကြောင်းကို
သူတို့က စာရေးသူတို့ နားလည်သဘော
ပေါက်အောင် ပြောဆို ရှင်းပြနိုင်ပါ
မလား။ အမျိုးသမီးကြီးတွေက ပြောကြ
တာက “ဒီလိုကိစ္စတွေက စိုးရိမ်ထိတ်
လန့်စရာတွေပါ”

ခွင့်ပြုချက် မရှိ ပိတ်ပင်ထားတဲ့
လူမှုရေးဥပဒေ ရှိနေပေမယ့် အကြောင်း
ကြောင်းသော လိုအပ်တာတွေ ရှိခဲ့လို့
ဥပဒေကို လက်တစ်လုံးခြားထားပြီး လုပ်
နေကြရကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

ကလေးမလေး အေးရှားတစ်
ယောက် သူနှင့် လက်ထပ်ရမည့်လူဝ
ကြီးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ထိတ်လန့်ကာ
အသံသေး အသံကြောင်နှင့် အော်ငို
လိုက်ကြောင်းကို အစ်မကြီးတော်စပ်သူ
ဖာတီမာက ပြောခဲ့သည်။ တစ်စုံတစ်ဦး
ကလည်း ရဲစခန်းကို တိုင်ကြားခဲ့သည်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင် လွန်ပြီးနောက် ၅နှစ် သမီးကလေး ရာဂျာနီ
အိပ်ပျော်နေရာမှ နီးလာချိန်တွင် ဦးလေးတော်သူမှ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲသို့
ဆောင်ဆောင် ဖမ်းဆီး ယယ်ယူခဲ့သည်။ ကလေးသူငယ် လက်ထပ်မင်္ဂလာဟူသည်
India နိုင်ငံ၌ တရားမဝင်ပါ။ ဒါကြောင့် လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲတွေကို နံနက်
၆ ဘာကြီးကပီ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်တွေမှာ တစ်ရွာလုံးက လျှို့ဝှက်လက်ခံကာ
ကျင်းပကြတာပါလို့ တောင်ယာသမားကြီး တစ်ဦးက ရှင်းပြခဲ့သည်။

နီပေါ ရွာငယ်လေးတစ်ခုမှာ ထုံးစံအတိုင်း စောစီးစွာ
အိမ်ထောင်ပြုရသည်။ သတို့သမီး ဆူရီတာ ၁၆ နှစ် သည်
ဝမ်းနည်းပူဆွေး ငိုကြွေးနေစဉ်နှင့် မိဘများအိမ်မှ
သတို့သားအိမ်သို့ အစောင့်အရှောက်များနှင့် ပို့ဆောင်နေစဉ်။

တိုင်ချင်ရာတိုင် အရေးမစိုက်သူ အေးရှား၏ ဖခင်က သူ့သမီးကို “ သမီးလေး ဒေါက်မြင့်ဖိနပ် ဇီးထားစမ်း၊ အရပ်ရှည်တယ်လို့ ထင်ရအောင်၊ ခြုံထည်ပဝါကိုလဲ မျက်နှာပေါ်မှာ ဖုံးထားစမ်း ”

သူ့စကား နားမထောင်ပါက သူ့ကိုယ်တိုင် ထောင်ထဲအပို့ခံရမှာ ဖြစ်ကြောင်း၊ သူ့သာ ထောင်ကလွတ်ခဲ့လျှင် ပြောစကား နားမထောင်သော သမီးကို သူ့ကိုယ်တိုင် သတ်ပစ်မည်ဟု ခြောက်လှန့် နေသည်။

ရဲစခန်း တိုင်ခဲ့၍ ရဲများ ရောက်လာသော်လည်း အရေးမယူဘဲ ပြန်သွားကြသည်။ လတ်တလောအတွင်း မိန်းမကြီးတစ်ဦးက အားလုံးကို တိတ်တိတ်နေကြဖို့ ပြောခဲ့စဉ်မှာ “ရှိုက် ” ကလည်း သူ၏ အပြောအဆိုတွေကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။

လက်ထပ်ပွဲအပြီးမှာ အေးရှားကလေးမလေးမှာ ၂ နာရီကြာ ခရီးအကွာတွင် ရှိသော ရွာတစ်ရွာသို့ သတို့သားနှင့် ပေါင်းသင်းနေထိုင်ရန် လိုက်ပါသွားရတော့သည်။

“ညီမလေးမှာ လက်ကိုင်ဖုန်းတစ်လုံး ရှိတယ်၊ နေ့တိုင်း အေးရှားက ကျွန်မထံ ဖုန်းဆက်ကာ တစ်ဝိုက်တည်း ဝိုက်က စိတ်ဆင်းရဲ နေရတယ် ” ဆိုတာကို အစ်မဖြစ်သူ ဖာတီးမာ ပြောခဲ့သည်။

“အကယ်၍ စောစီးစွာ လင်ယူသားမွေးတယ်ဆိုတာ အန္တရာယ် တစ်စုံတစ်ရာရှိခဲ့လျှင် အလ္လာအရှင်မြတ်ကလဲ ပိတ်ပင်တားဆီးမှာပဲ ” လို့ ယီမင်နိုင်ငံ ပါလီမန်အမတ် ‘မိုဟာမတ်အလီဟမ်ဇီ’ ဆိုသူက SANAA မြို့ကြီး၌ စာရေးသူအား ပြောကြားခဲ့သည်။

ဒီကိစ္စတွေကို အလ္လာရှင်မြတ်ကိုယ်တိုင် မတားမြစ်ခဲ့လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ကလည်း မတားမြစ် မပိတ်ပင်နိုင်ကြောင်းကို ဘာသာရေး အကြံပေးဖြစ်သူ မိုဟာမတ်အလီဟမ်ဇီက အင်တိုက်အားတိုက် နှင်းနိုင်အတွင်း အခွင့်အလမ်းကောင်းကောင်း မမီတော့သည့် မလေ့အဟောင်းများကို

ဆန့်ကျင်ကာ မကြာမီက ခါးသားသော တွေ့ကြုံခံစားရမှုတွေကို ဆင်ခြင်သုံးသပ်စေကာ အသက် ၁၇ နှစ်အောက် မိန်းကလေးများကို အိမ်ထောင်မပြုကြဖို့ ဥပဒေထုတ် တားမြစ်ခဲ့သည်။

နောက်နောင်တွေမှာ ထိုကဲ့သို့ ကြိုးပမ်းမှုတွေလည်း မအောင်မြင်တာတွေကို ကြိုဆိုရတော့သည်။ အစွလစ်ဘာသာရေးအရ သမီး မိန်းကလေးတစ်ဦးကို ခန္ဓာဗေဒ ကြံ့ခိုင်မှု အဆင်သင့် မဖြစ်သေးလျှင် မိခင်တစ်ယောက် ဖြစ်လာစေဖို့ ခွင့်မပြုဘဲ ပိတ်ပင်တားဆီးထားသည်။ သို့သော်ငြား မြင့်မြတ်သော ကိုရမ် KORAN ကျမ်းစာတွင် အသက် ၁၃ နှစ်အောက် ကလေးများကို မိန်းကလေးများ မထားပါ။ ကန့်သတ်၍လည်း မထားပါ။

နောက်ထပ် အကြောင်းကိစ္စတွေ၌ ဒေသအတွင်း မိသားစုများ၏ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ရာ ထိန်းချုပ်မှုများနှင့် အတူ ကောင်းကောင်းကြီး ဆက်လက်ကျင်းပနေကြဆဲရှိသည်။ အေးရှားကလေးမလေး၏ အဖြစ်ကိုသာ ကြည့်ကြပါစော့။

၉ နှစ် ၁၀ နှစ် ကလေးစိတ်မပျောက်၊ လူကြီးစိတ်မရောက် ဆန်ကောစက အရွယ်မှာပင် သမားရိုးကျ တွက်ချက် နှိုင်းချိန်မှုတွေအရ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲတွေကို တွင်တွင်ကြီး အသုံးချလို့နေကြဆဲ ရှိသည်။ တခြားသော ယီမင်နိုင်ငံသား မွတ်စလင်များမှ ကျွန်ုပ်တို့ မေတ္တာရပ်ခံ တောင်းပန်ကြသည်။

ထိုထောက်ပံ့ကြေး ရထားသော ကျောင်းသူကလေး အေးရှားသာ အမှန်တကယ်အရွယ်ရောက်ခဲ့လျှင်အိမ်ထောင်သည် မိခင်တစ်ဦးအဖြစ် မငြင်းမဆို ခွင့်ပြုပေးရန် ဖြစ်သည်။ ဆယ်ကျော်သက် သို့မဟုတ် နှစ်ဆယ်ကျော်အရွယ်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မည်။ အသက်အရွယ် အတိုအကျဆိုတာ အဆက်အစပ် မရှိလို့ သူတို့အနေနှင့် ခေတ်ကာလ အလိုက် အခိုင်အမာ လုပ်ကိုင်ရမည်ဟု အမျိုးသားများဘက်က အရွယ်မရောက်သေး

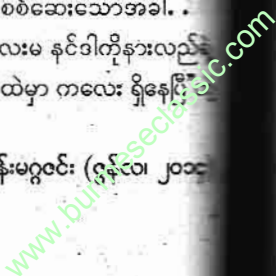
သော မိန်းကလေးများကို လက်ထပ်ယူရန်တောင်းဆိုကြလျှင်ဖြင့် ကလေးမများအတွက် ကျန်းမာရေး ကြံ့မြာနှင့် ပညာရေးတို့တွင် လူညွန့်တုံးကြပေတော့မည်။

အစွလစ်ဘာသာရေးတွင် မနုဿခန္ဓာကိုယ်သည် အလွန်တရာတန်ဖိုးရှိသည်ဟု ယီမင်နိုင်ငံ ပါလီမန် လူဦးရေနှင့် ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ ဥက္ကဋ္ဌ “နာဂျစ်ဘာအာဂီဟာနစ်” က ကျောက်မျက်ရတနာကဲ့သို့ တန်ဖိုးရှိသည်ဟု ပြောခဲ့သည်။ သူ စာရင်းပြုစုထားခဲ့သော ဆေးဝါးဘက်ဆိုင်ရာ အရေးပါအရာရောက်မှုများတွင် မိန်းကလေးများ၏ ခန္ဓာဗေဒအရ ရှင်သန် ဖွံ့ဖြိုးခြင်းမတိုင်မီ လိင်မှုကိစ္စနှင့် ကလေးမွေးဖွားမှုတို့၌ နိုင်လိုမင်းထက် ပြုသလိုဖြစ်နေကြသည်။ သားအိမ်နှင့်မွေးလမ်းကြောင်း နံရံတစ်လျှောက် စုတ်ပြုပြတ်သတ်နေသည်။ ဒဏ်ရာကြောင့် ဖြစ်သော အခေါင်းဝယ်သည် အတွင်းပိုင်းတွေမှာ ကွဲအက်ပေါက်ပြဲပြီး ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ဝေဒနာကြီးစွာခံစားရမည် ကိစ္စကြောင့် ကာမဂုဏ်အဟုန်ဇောကို မချွတ်တည်းနိုင်မှုအတွက် ဒုက္ခတွေပင်လယ်ဝေအောင် ခံစားရနိုင်သည်။

ခန္ဓာကိုယ်နှင့် ရင်းရသော လင်တွေကျကျ ဆက်ဆံရေးများ၌ မိန်းကလေးတွေ အတွက် ပြုစုစောင့်ရှောက်ရမည့်သူများက စက်ကိရိယာပြင်သူများသဖွယ် ကျန်းမာကြံ့ခိုင်စေဖို့ နုနုမူလအတိုင်း ပြန်ဖြစ်နိုင်စေရန် စောင့်ရှောက်ကုသပေးနိုင်ဖို့ လိုသည်။ အမျိုးသမီးစောင့်ရှောက်ရေး တာဝန်ရှိသူတွေကမေးကြရာ၌ . . .

“ဘာက ဘယ်လိုဖြစ်တယ် ဆိုတာကို နင်သိရဲ့လား ” လို့ SANAA ဒေသရှိကလေးရောဂါ အထူးကုသမားတော်က ကျန်းမာရေး မကောင်းသော ကလေးမကို စစ်ဆေးသောအခါ . . .

“ကလေးမ နင်ဒါကိုနားလည်လား။ နင့်ဗိုက်ထဲမှာ ကလေး ရှိနေပြီ ” ဆို

ကန်ဒါအရပ်မှ အမျိုးသမီးရဲအရာရှိ
 သောလေးကာကာသည် ၁၅နှစ်သမီး ဇနီးဖြစ်သူက သူ့စကား
 နားမထောင်လို့ဆိုကာ ထပ်ဖန်တလဲလဲ ဓားဦးချွန်နှင့်
 ထိုးဆွဲနိုင်စက်မှုအတွက် လင်ယောကျ်ားဖြစ်သူအား
 နှိပ်စက်ထားပုံ။ အရာရှိမှ ဘာဖြစ်ကြတာလဲလို့လင်ဖြစ်သူကို
 မေးသည့်အခါမှာ မဟုတ်ဘူးလို့ဖြေသည်။ ရဲအရာရှိမှ
 ပြောဆိုသည်မှာ ဒီမှာတော့ ယောကျ်ားတွေက
 ဆူရင်တွေလိုပဲတဲ့။ နောက်များကြာမီ ရဲအရာရှိမသည်
 တာလီဘန်တွေ၏ သတ်ဖြတ်ခြင်းကို ခံလိုက်ရသည်။

မိဘအုပ်ထိန်းသူများက ဆွန်နေ ဆိုသူ မိန်းကလေးကို ၁၁နှစ်
 သမီးအရွယ်တွင် ယောကျ်ားပေးစားဖို့ စီစဉ်တာကို သူမက
 အကျောက်အကန်ငြင်းဆန်ပြီး အင်ဒီးယားနိုင်ငံ ရာဂျက်သန်မှ
 ရဲဌာနသို့ တိုင်ကြားမည်ဖြစ်ကြောင်း ခြိမ်းခြောက်ခဲ့သည်။
 မိဘများလည်း သဘောထားတင်းမာ ရာမှ ပျော့ပျောင်း
 လာကာ သမီးအလိုကျ ဖြစ်စေရတော့သည်။ ယခုအခါ ၁၃နှစ်
 သမီး ဆွန်နေသည် ကျောင်းတက်နေသည်။ ဒီကလေးမ
 သင်ကြားလေ့လာနေသမျှတွေက အခြားလူတွေအတွက်
 တစ်ဖက်စွန်းရောက်တော့ မှာပဲလို့ မိခင်ဖြစ်သူက ပြောသည်။

မိခင်နိုင်ငံ လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ရပ်တွင်
 နိုင်ငံတော်စွဲတွေမှာ ပရိယာယ်ကင်း ပွင့်
 ထင်သော ဓလေ့ထုံးစံများ မရှိကြပါ။
 အမှန်တကယ် လက်ထပ်မှုများ
 နှင့် အချို့သော သမီးရှင် မိဘများသည်
 နှစ်တိုင်းတိတ်တိတ်နှင့် နားလည်မှုတွေ
 ကြားကြကာ သူတို့၏ သမီးငယ်များ
 ဆောင်ရေး စိတ်အေးရအောင် အရွယ်
 ဆောက်ပြီးသူ လူလတ် လူကြီးပိုင်း အမျိုး
 သားများထံ စိတ်လိုလက်ရ ပေးအပ်
 ထိုင်ကြတော့သည်။ ကြုံတောင့်ကြုံခဲ
 နှင့် ဒီကိစ္စတွေကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြော
 ခြင်းကြသည်မှာ လွန်ခဲ့သော ၃ နှစ်ခန့် မှ
 နေ့ ၁၀နှစ်သမီးကလေး "NUJOO
 DALI" နူးဂျော့အလီက ကလေးသူငယ်
 ထပ်ထပ်ထိမ်းမြားခြင်းကို ကမ္ဘာအနှံ့
 နှိပ်စက်ပုန်ကန်ဆန့်ကျင်လိုက်တာ
 ကြောင့် ပိုမို ကျော်ကြား လူသိများသွား
 တာသည်။

နူးဂျော့၏ ဇာတ်လမ်းကြောင့်
 ယီမင်နိုင်ငံသားများအတွင်း အံ့အား
 တကြီး ဖြစ်ကုန်တော့သည်။ အသက်
 ၁၀နှစ်သမီးအရွယ်ကတည်းက သူမ၏
 ဖခင်မှ လူကြီးတစ်ဦးနှင့်လက်ထပ်ပေးရန်
 အတင်းအကျပ်ပြု၍ သုံးချိန်သုံးခါ ကြိုး
 စားခဲ့သလို သတို့သားကြီးဘက်ကလည်း
 အတင်းကာရော အဓမ္မနှင့် ကာမဂုဏ်
 ဇောအဟုန်ကြွပြီး မင်္ဂလာဦးညတွင် ဖိုမ
 ဆက်ဆံရန် ကြိုးစားတော့သည်။
 ဒီအချိန်မှာ နူးဂျော့အလီက
 သတို့သားကြီးကို သူမ အရွယ်ရောက်လို့
 ရင့်ကျက်ချိန် ရောက်မှ ကြိုက်သလို
 လုပ်ရန် တောင်းပန် အကြံပေးပေးမယ့်
 တားမနိုင် ဆီးမရ အချစ်ပွဲ နွဲ့လေပြီ။
 နောက်တစ်နေ့နံနက် စောစော
 တွင် နူးဂျော့၏မိထွေးနှင့် အစ်မဝမ်းကွဲ
 တို့က သူမကို ပွေ့ချီ မ၊လူခြင်း မပြုမီ
 အိပ်ရာခင်းပေါ် စွန်းထင်းနေသောသွေး

ကွက်ကြီးကို ကြည့်ပြီး သဘောကျသွား
 တာ သူကလေးကို ရေချိုး သန့်စင်ပေး
 ကြသည်။ အသေးစိတ်ကျကျ ဝေဖန်
 ထောက်ထားချက်တွေပေးလို့ မရသော်
 ငြားလည်း ခံစားလိုက်ရတဲ့ ကာယကံရှင်
 ကလေးမလေးက နောက်နောင်တွင်
 အံ့ဩလောက်အောင် ခံစစ်က တုံ့ပြန်
 တိုက်ခိုက်ပါတော့သည်။
 သူမ၏အမှုမှာ လူသိရှင်ကြား
 ဖြစ်ကုန်သည်။ အားလုံးသိကြတဲ့အတိုင်း
 ငြိမ်သက်ရေးပြင်ပေါ်ကို ကျောက်တုံး
 တစ်လုံး ပစ်ချလိုက်လိုက်ပြီဟု ယီမင်မှ
 သတင်းနှင့် ဂျာနယ်သမားများတွေက
 နူးဂျော့ကလေးမလေး တစ်ကိုယ်တည်း
 SANAA ဒေသတရားရုံးတစ်ခု၌တရား
 စွဲဆိုတိုင်ကြားမှုကို စတင်ကာ ရေးသား
 ဖော်ထုတ်ကြသည်။
 သူမ၏ လင်ယောကျ်ားကြီးထံမှ
 လွတ်မြောက်ကာ မိဘရပ်ထံ ပြန်နိုင်ခဲ့

www.burmeseclassic.com

ပါသည်။ သူမ၏ဖခင်က ယခုလို အာခံ ပုန်ကန်ခြင်းကြောင့် မိသားစုမျက်နှာ အိုးမဲသုတ်တယ်ဟုဆိုကာ အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်ဆူပူသောင်းကျန်းတော့သည်။

“အားလုံးသော လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်စုံကြဖို့ နှင့်အပေါ်မှာ မူတည်နေ တယ်၊ နှင့်ကိုယ်နှင့် ဇနီးမယားကောင်း တစ်ဦးဖြစ်ဖို့ တာဝန်ရှိတယ်” ဆိုကာ အပြစ်မဲ့သူ ကလေးမကို ဆူပူ ကြိမ်း မောင်းနေတော့သည်။ ဖအေနှင့် သမီး ကြားမှာ ဝင်ရောက် ဖျန်ဖြေနိုင်အား မရှိသော မိခင် အရင်းခေါက်ခေါက် မှာလည်း အလွန်ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သည်။

သူကလေး၏မိထွေးက ကောင်း စွာ ချောမောပြောဆို၍ “နင်ဘယ်ကို သွားချင်သလဲ၊ ရော့ - TAXI ကားခ ယူသွား” ဆိုကာ ပေးလိုက်သည်။

“SANAA မြို့ကို သွားပြီး တရားရုံးမှာ တရားသွားစွဲမလိုအပ်၊ နင်က ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ” ဟု အံ့ဩတကြီး မေးလိုက်တဲ့အခါ နူးဂျော့က ပြန်ဖြေ တယ်။

“ကျွန်မဒီလူကြီးနဲ့ မပေါင်းနိုင်ဘူး၊ ကွာရှင်းချင်တယ်” လို့ ပြန်ဖြေလိုက် တယ်။

ယီမင်မှ ထင်ရှားသော အမျိုး သမီး ဥပဒေပညာရှင်တစ်ဦးက သူမ၏ အမှုကိစ္စကို ဦးဆောင်ပေးကာ တရားစွဲ ဆိုကြတော့သည်။

ပထမပိုင်းတွင် အမှုသွားအမှု လာတွေကို ယီမင်နိုင်ငံသုံး အာရဗီ ဘာသာ စကားနှင့်သာ စစ်ဆေးခဲ့ကြ ပေမဲ့၊ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းသော မှုခင်းအသစ်စက်စက်ကို အင်္ဂလိပ် ဘာသာဖြင့် ဖော်ပြပေါ်ပေါက်လို့ လာ ပါတော့သည်။

နောက်ထပ် နိုင်ငံတကာဘာ သာရပ်အသီးသီးနှင့် ဖော်ပြလာကြ၍ စာလုံးမည်းကြီးများဖြင့် သတင်းစာ မျက်နှာပိုင်းတွင် ပါရှိလာ၍ နူးဂျော့ ကလေး၏ ဘဝပန်း မပွင့်လန်းနိုင်ဘဲ အင်အားတိုင်းအတွင်း အကြွေစောလို့ နှ

မြောဖွယ် ကွာရှင်းပြတ်စဲမှုကို တရားရုံး တော်က အနိုင်ပေးလိုက်သည်။

ကြားရသူအပေါင်းလည်း လက် ခုပ်တီးဩဘာပေးကြသည်။ နူးဂျော့က လည်း သူ့ကိုယ်သူ သဘောကျ ကျေနပ် နေတော့သည်။ သူမကိုလည်း အမေ ရိတန်နိုင်ငံက ဖိတ်ခေါ်ခဲ့၍ သတင်း ကြားလိုက်ရသူ လူအပေါင်းကလည်း ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်စွာ ခိုးကျူးကြသည်။ နူးဂျော့၏ အသိုင်းအဝိုင်းအားလုံးက သူမ၏ ကြံစည်ကြိုးစားမှု တစ်ခုလုံး မပျက်ပျက်အောင် ချောတစ်မျိုးခြောက် တစ်လှည့် သွေးဆောင်ရာသို့ လိုက်ပါ အောင် အနုနည်း အကြမ်းနည်း မျိုးစုံ သုံးခဲ့ပေမယ့် သူကလေး၏ဇွဲသတ္တိနှင့် လုံ့လကို တားမနိုင်ခဲ့ကြချေ။

စာရေးသူက သူမကို SANAA သတင်းစာတိုက်မှာ တွေ့ခဲ့စဉ်အခါ၌ ABAYA VAIL ခေါ် မွတ်စလင် အမျိုး သမီး ဝတ်ရုံကို ဝတ်ထားခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်လင့်ကစား ယခုအခါမှာတော့ သူမသည် ATLANTIC သမုဒ္ဒရာကို အသွားအပြန် ဖြတ်ကျော်ခဲ့ပြီးပါပြီ။

စာရေးသူကလည်း သူမကို စိတ် လှုပ်ရှားလောက်အောင်အထိ ဘယ်လို ကြီးပြင်းအောင် ရုန်းကန်ခဲ့ရတယ်ဆိုတာ တွေကို စပ်စပ်စုစု မေးမြန်း မှတ်တမ်း တင်ခဲ့သည်။ သူကလေးကလည်း ချိုချို သာသာနှင့် ကျွန်ုပ်၏ တိုက်ရိုက် မေး မြန်းချက်တွေကို ဖြေကြားနိုင်ခြင်းသည် သူမ၏ ဘဝသစ်အတွက် ထူးခြားစွာ ကောင်းမွန်စေခဲ့သည်။

နေ့လယ်စာ စားချိန်၌ သူမသည် ကျွန်ုပ်၏ နံဘေးတွင် ပူးကပ်၍ ထိုင်ကာ ဝေပုံကျရထားသော နံပြားကို ရေလုံ ပြုတ်ဟင်းတစ်မျိုးနှင့် ဘယ်လို စားရ မည်ဆိုတာကို ပြသလို့နေသည်။

သူမက အိမ်မှနေ၍ ကျောင်းပြန် တက်လိုကြောင်း ပြောခဲ့၏။ သူမ၏ ဖခင်မှ လူသိရှင်ကြားဖြစ်အောင် ဝေဖန် ရှုတ်ချကာ သူမအပေါ် ကြိုက်မခိုင်ခံမရ ဖြစ်နေခဲ့သည်။ သူမ၏ မှတ်စုစာအုပ်

အတွင်း ယီမင်မှ သမီးရှင်မိဘများ သတိပေးစာ ရေးထားသည်။

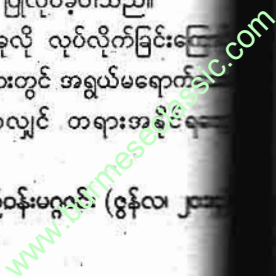
၎င်းမှာ အရွယ်မရောက်မီ လင် ထပ်ပေးခြင်း မပြုကြရန်နှင့် ပြုခဲ့ပါက ကလေးများ၏ ပညာရေး ပျက်စီးမည် လူညွှန်ကုံးကာ လူလုံးမလှဖြစ်ကုန်မည် အရွယ်မတိုင်မီ အိမ်ထောင်ချပေးခဲ့လျှင် ကောင်းဖို့ကိစ္စတွေ ပျက်စီးကုန်မှာ ဖြစ် ကြောင်း ရေးထားသည်။ နူးဂျော့အင် နည်းတူစွာ ပုဂ္ဂလိကတစ်ဦးချင်းအတွက် လူမှုတော်လှန်ရေး အမှတ်တံဆိပ် ခင် နှိပ်လိုက်သလို အကောင်းမြင်သော ဆင်ခြင်တွေးတော ယူဆချက်တစ်ခု ဖြစ်လို့နေသည်။

သွေဖည် တိမ်းယိမ်းခဲ့လေသော အတွေးအခေါ်များအတွက် အပေါင်း လက္ခဏာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်လို့နေသည့် လူမှုအဖွဲ့အစည်းအတွင်းမှ ဇာတ်ထောင် တစ်ဦး၏ပုဂ္ဂိုလ်ရေးဆိုင်ရာအတွက် ထို မြားမြောင် ဤလူ့ဘောင်တွင် ငွေးငွေ ယှက်တင်ဖြစ်နေသော ထူးခြားမြင်စေ တွေနှင့် အတူတူ ဓလေ့ထုံးစံများကို ကလန်ကဆန်နှင့် ဖီလာဆန်ကျင်ပြုကာ တစ်စုံတစ်ရာ ဆန်းသစ်မှုတွေ ဖြစ်လာ စေရန် မူလ အရင်းအမြစ်တွေ ဖြစ် ကောင်းဖြစ်လာနိုင်သည်။

နိုင်ငံတကာမှာ ကလေးသူငယ် ထိမ်းမြားမှုကို လူမှုရေးတိုက်ပွဲအသွင်နှင့် ဆက်လက်ဆန့်ကျင်နေကြသည်။

သွေဖည် ဆန့်ကျင်မှုတွေနှင့် ခိုင်မာပြတ်သားစွာ ပါဝင်ဆောင်ရွက် နေကြခြင်းကြောင့် အခါအခွင့်သင့်သည့် သင့်သလို မိဘဘိုးဘွားနှင့် အုပ်ထိန်း တို့ကို မခံမရပ်နိုင်သော မိန်းကလေး တချို့က ပုန်ကန်ဆန့်ကျင်ခဲ့ကြသည်။ ယီမင်မှာ ကျွန်ုပ်တွေ့ခဲ့ရသူ ၁၂နှစ်သား REEM က နူးဂျော့အလိုကွာရှင်းပြင်ဆင် အပြီးမှာ သူမကလည်း ကွာရှင်းပြင်ဆင် မှုတစ်ခုကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ယခုလို လုပ်လိုက်ခြင်းကြောင့် တရားရုံးများတွင် အရွယ်မရောက်သည့် သူများသာလျှင် တရားအနိုင်ရ

သည်။ အိန္ဒိယတွင် ကျွန်ုပ် မြင်ခဲ့ဖူး
သော ၁၃နှစ်သမီး ဆွန်နီက ရောက်လာ
မည့် သတို့သားကို မချစ်မကြိုက် လက်
မခံနိုင်၍ ၁၁ကြိမ် တိုင်အောင် ငြင်းဆို
ခဲ့၍ အတင်းအကျပ် ကြိုးစားကြပါက
မိခန်းတိုင်မည်။ ရုံးတက် တရားစွဲမည်။
သတ်စွဲအဆုံး အဖေခေါင်းကို ရိုက်ခွဲကာ
အိမ်က ထွက်ပြေးမည်ဟု ဘဝတစ်ခု
ထူးနှင့်ရင်းကာ ကြေညာ ပြောဆိုတော့
သည်။ အကူအညီရရန် အလို့ငှာ ကျွန်ုပ်
အိမ်နီးနားချင်းထံ ကူပါကယ်ပါအော်
ထပ်ပြီးရောက်လာကြောင်း ခင်ရာဆွေ
အိမ်ထဲသို့ တစ်ဦးက စာရေးသူကို ပြော
ခဲ့သည်။

ထိုအိမ်နီးချင်းကလည်း ကောင်
လေးအဖေ၏ဦးခေါင်းကို ကျောက်တုံး
နှင့် ရိုက်ခွဲခဲ့ကြောင်း မဆီမဆိုင်ပြောဆို
ပါတော့သည်။ (မခံချင်လို့ ဖြစ်ပါလိမ့်
မည်။) အရွယ်မတိုင်မီမိန်းကလေးများနှင့်
သူတို့၏ အုပ်ထိန်းသူများ ကြားတွင်
အမြောက်အမြား တွန်းအားပေးမှုတွေ
သက်ရောက်နေသဖြင့် ပညာရေးအစီ
အမံတွေ တစ်လျှောက်လုံးတွင် အစိုးရ
ပိုင်း၏ဩဇာအရှိန်အဝါ အထောက်အပံ့
နှင့် ကူညီမှုတွေမှာလည်း မထိမရောက်
အရာ မထင်ကြတော့ချေ။ ယခုလို
အပျိုဖျန်း ရာသီပန်းမပွင့်မီ ဟိုမရောက်
မီရောက် ဆန်ကောစက အရွယ်၌
ဇယားကျားပေးစားခြင်းကြောင့် အစိုးရ
၏အိမ်နီးအာဏာထားသော ပစ်မှတ်
တွေနှင့် တလွဲတချော်တွေ ဖြစ်ကုန်ကြ
တော့သည်။

ဒါမျိုးကိုတော့ မလိုလားသော
ပြည်သူတချို့ကလည်း ဒေါသတွေထွက်
ကာ မခံမရပ်နိုင်တွေ ဖြစ်ကုန်တော့
သည်။ အပျိုဖျန်းနှင့် လူပျိုပေါက်များ၏
ကျန်းမာရေးအထူးကု SAYANGA
JAINက ပြောဆိုသည်မှာ အများပြည်
သူတွေကလည်း ထိုကဲ့သို့ အမျိုးအစား
နှင့် ပုံပြင်ဇာတ်ကြောင်းတွေကို သန့်ရှင်း
သော အမှန်တရားများအဖြစ်နှင့် နှစ်
သက်မြတ်နိုးကြပြီး မှားယွင်းမှုတွေကို

လုံးဝ လက်မခံနိုင်ကြောင်းတွေကို ပြော
ဆိုခဲ့ကြသည်။ ဒါပေမဲ့ မိန်းကလေး
အများ စုတွေမှာ အရွယ်မရောက်မီထိမ်း
မြားလက်ထပ်မှုတွေပြုနေကြဆဲရှိသည်။
အရွယ်မရောက်သေးသူ ကလေးမများ
အတွက်သာ မဟုတ်။ စရိုက်သဘာဝများ
ထူးခြားကောင်းမွန်လာအောင်ဖော်ထုတ်
ရမည့် ပြဿနာများကိုလည်း အားလုံး
အတွက် လိုအပ်နေသည်။

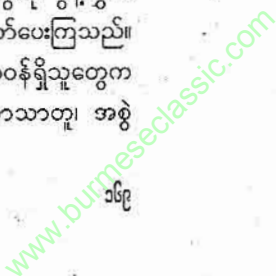
မည်သည့် ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှု
ကိုမဆို အသက် ၁၈နှစ်အောက် လက်
ထပ်ခြင်းတွေကို တိတိကျကျ ရေတွက်
ဖို့ရန် မဖြစ်နိုင်ပါ။ လေ့လာသူများက
ခန့်မှန်းကြရာတွင် နှစ်စဉ်တိုင်း ဖွံ့ဖြိုးစ
နိုင်ငံတိုင်းရှိ မိန်းကလေးပေါင်း ၁၀သန်း
မှ ၁၂ သန်းထိ လက်ထပ်နေကြကြောင်း
ခန့်မှန်းကြသည်။ တတ်နိုင်စွမ်းသမျှ
ဒီတိစ္စတွေ လျော့နည်းစေကာမူ စိတ်
တိုင်းကျ တွန်းအားပေး၍ လင်ပေးစား
ခံသူ ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေး
များ၏အထွေထွေ ပြဿနာများ လျော့
နည်းမည်။ သူတို့၏ပညာရေး ကျန်းမာ
ရေးနှင့်လုပ်အားခ လစာကျဆင်းမှုတွေ
သည် သူတို့ဘဝ တက်လမ်းတွေကို
အတားအဆီး မရှိရလေအောင် ကူညီ
ပေးရမည်။ အတင်းကာရော အမေနှင့်
ပိုင်စိုးပိုင်နက် ပြုတတ်သော အုပ်ထိန်း
သူများ၏လုပ်ရပ်များသည် အမြဲတမ်း
ဖြစ်မလာကြတော့ပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ မိန်းကလေးတွေမှာ
ကလေးဘဝအတွင်းမှ ရေပက်ထုတ်
သလို စွန့်ပစ်ခံနေရသည်။ ဘာကြောင့်
လဲဆိုတော့ မိသားစု၏ဖွဲ့စည်းနေထိုင်
မှုအတွင်း ဘာဆိုဘာမှ ကမ်းလှမ်းမျှော်
လင့်စရာ အခွင့်အလမ်း မရှိလို့ဖြစ်သည်။
ဘာကိုဘယ်လိုလုပ်ပေးလျှင် အကောင်း
ဆုံးဖြစ်မည်နည်း။ လက်ထပ်ထိမ်းမြား
ပေးတာကို နှောင့်နှေးကြန့်ကြာအောင်
တုံ့ဆိုင်းငြင်းဆန်လျှင် သတ်သတ်မှတ်
မှတ် မက်လုံးပေး ချောမော့ကာ မနေ
တော့ဘဲ အသေအလဲ ရိုက်နှက်ကြ
တော့သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံတွင် လေ့ကျင့်သင်
ကြားပေးထားပြီးသား ကျန်းမာရေးဝန်
ထမ်းများကို SATHIN ဟုခေါ်သည်။
သူတို့က အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ မိသား
စုများကို ကောင်းသောအကြံဉာဏ်များ
ပေးခဲ့ကြသည်။ ကလေးသူငယ် လက်
ထပ်ပေးခြင်းမှာ ရာဇဝတ်မှု မဟုတ်
ကြောင်း။ သို့သော်လည်း အရွယ်
မရောက်သေးခင် ဖိုမက်စွလိုင်ဆက်ဆံ
ရာတွင် ကလေးမများအတွက် နက်နဲ
သည့် ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်တွေရှိကြောင်း
သတိပေးနှိုးဆော်ကြသည်။ ရာဂျတ်စ
တန်ပြည်နယ်မှ SATHIN တစ်ဦးက
၁၁နှစ်သမီး SUNIL ဆွန်နီကလေး၏
မိဘများကို ပညာရေးဆွေးနွေးကာ
အရွယ်မတိုင်မီ လက်ထပ်ပေးမည့် အစီ
အစဉ်တွေ စွန့်လွှတ်နိုင်ရန်နှင့် စာသင်
ကျောင်းသို့သာ ပြန်တက်ဖို့ကောင်း
ကြောင်း သွေးဆောင်နားဝင်စေခဲ့သည်။

ဘာကြောင့်လဲဆိုလျှင် အပြစ်
အနာ ရှာကာ လက်ရောက်သိမ်းပိုက်မှု
တွေရှိနေသမျှ ကလေးမများသည် ထင်
ရာမြင်ရာလုပ်၍ အိမ်ပြေးများဖြစ်ကာ
ဘဝ ပျက်ရတော့သည်။ နောက်ထပ်
ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ။ “အကယ်၍ ဒီလို
အကြောင်းဆိုးခဲ့သော မိန်းကလေးမျိုးကို
သူမ၏အသိုင်းအဝိုင်းမှ တစ်ဦးတည်း
ခွဲခြားစွန့်ပယ်ခဲ့သော် ကလေးမ၏ ဘဝ
သည် ဘာနှင့်တူ၍ ဘယ်လိုဖြစ်လို့ ဘာ
တွေဖြစ်သွားနိုင်သနည်း” ဟု MOLLY
MELCHING ဆိုသူ တောင်အာဖရိက
အခြေစိုက် TOSTAN အစည်းအရုံးကို
တည်ထောင်သူက မေးမြန်းထားသည်။

နိုင်ငံတကာမှာ အရေးစိုက်
အောင်မြင်မှုတွေ ရှိခဲ့ပါသည်။ လူ့အဖွဲ့
အစည်းကြီး တိုးတက်စေဖို့ရန် အစီအမံ
များကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုကာ စိတ်
ရင်းစေတနာ မှန်သူများက ကလေး
သူငယ် လက်ထပ်မှုတွေကို စွန့်လွှတ်
ကြရန် တိုက်တွန်းနှိုးဆော်ပေးကြသည်။
TOSTAN အဖွဲ့မှ တာဝန်ရှိသူတွေက
အကျိုးတူ ဝါဒတူ ဘာသာတူ အစွဲ

အလမ်းတူသူများအတွင်း ကလေးများ အဆင့်အတန်းမီစွာ ကြီးပြင်းလာစေဖို့ အများပြည်သူအတွက် ကြော်ငြာများ ထုတ်ကြသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် တစ်ကိုယ်တော် အိမ်ပြေးမလေးများ မဖြစ်စေဖို့ ဆိုလျှင် သူမတို့ မကြိုက်မနှစ်သက်သော ယောက်ျားကြီးများ လက်တွင်းသို့ ဇွတ်အတင်း မပေးစားကြရန် သတိထားကြရမည်။ မိန်းကလေး အိမ်ပြေးဖြစ်ကြမှာကို ခင်ဗျားတို့လည်း အားပေးလိုကြမယ် မဟုတ်ဘူးဟု MELCHIN က ပြောသည်။

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့ ပြောင်းလဲမှု နည်းလမ်းတွေမှာ လူမှုရေး စံချိန်တွေအရ သူတို့ကလေးတွေကို အတိုက်အခိုက် မပြုမိစေဖို့နှင့် နှိမ်ချဆက်ဆံခံရလျှင်ဖြင့် သူတို့ဘဝတွေ တိုးတက်မလာတော့ဘဲ အကုန်နောက်ဆုတ်ကုန်လိမ့်မည်”

ကျွန်ုပ်တို့ မြင်ခဲ့ပြီးတဲ့ အတိုင်း အမျိုးတူရာ လူ့အဖွဲ့စည်းကြီးသည် အဆုံး မသတ်နိုင်လေအောင် ရှိနေခဲ့၍ ပြောင်းလဲမှုတွေကို အမြန်ဆုံးလုပ်ရ တော့မည်။ ဒီလိုမှလည်း အသက်ရှူချောင်တော့မည်။ တစ်ယောက်သော သူက ရှင်းလင်းပြောပြခဲ့ရာ အာဝဇွန်းကောင်းကောင်းနှင့် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းအောင် ပြောလိုက်ပုံမှာ RAJA STHAN ရာဂျက်စသန်ဒေသမှ “SHO BHA CHOUDHRY” ရှိတာ ချောက် ဒီရီဆိုသူ မိန်းကလေး ၁၃နှစ် သမီးကို သူတို့ အလေးထားသော ယဉ်ကျေးမှု အရ စောစီးစွာလက်ထက် ပေးခဲ့ခြင်းကြောင့် သတို့သားနှင့်သတို့ သမီးတို့ နှစ်ဦးသား ကြီးပြင်းလာစေရန် ဒုက္ခအသွယ်သွယ်ကို အလူးအလဲခံစား ကြရကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

ရှိတာချောက်ဒရီ မိန်းကလေးသည် ဧည့်သည်ခံအနက် ဂါဝန်အတွက်ကလေးအတွင်းမှာ အဖြူရောင် ဘလောက်စ်အင်္ကျီကလေးကို ထိုးသွင်း ဝတ်ဆင်ထားသည်။

ပထမအကြိမ်၌ စာရေးသူက သူမကို မြင်ဖူးခဲ့သည်။ ဣန္ဒြေကြီးသော မျက်ခုံးမွေးများနှင့် သွားပုံလာပုံပြုမူ ပြောဆိုပုံများတွင် ပါးလွှာသော အနက်ရောင် ဆံပင်ကလေးများ ပြောမိလက်ကာ ပိုနီတေး ခေါ် မြင်းမြီးဆံတောက်ကလေးတွင် စိုက်ဘီးကလေးတစ်ချောင်း ဆင်မြန်းထားသည်။ သူကလေးက တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် နောက်ဆုံးနှစ် ရောက်နေပြီ။ ပညာသင် ထောက်ပံ့ကြေးတွေလည်း ရထားပြီ။ သူကလေး၏ ရွာတွင်လည်း VEERNI စီမံကိန်း အတွက် အစောပိုင်းနှစ်တွေမှာ သူမကို ထင်ရှားစွာ ဆွဲထုတ်ပြနိုင်ခဲ့သည်။

အိန္ဒိယနိုင်ငံ မြောက်ပိုင်းရှိ JODHPUR မြို့ကြီးတွင် မိန်းကလေးများ တက်ရောက် သင်ကြားနိုင်ရန် စာသင်ကျောင်းများအတွက် မြောက်ပိုင်းတစ်ခွင် အလုပ်သမားအဖြစ် အနွဲ့အပြား ရှိနေသူ မိန်းကလေးများကို အခမဲ့ပညာရေးအတွက် သမီးရှင်မိဘများက နေအိမ်များမှ ကျောင်းသို့ပို့ပေး ကြရသည်။

SHOBHA ဆိုသူ ကလေးမှာ ၈ နှစ်သမီးကတည်းက လင်ယူပြီးသား ဖြစ်နေပြီ။ အခါအခွင့်ကြုံခိုက် အခမ်းအနားတစ်ခုတွင် ရွာသူမိန်းကလေး တစ်ဒါဇင်ခန့် အုပ်စုလိုက် ဓာတ်ပုံရိုက်ကြသည်။ အပျိုဖော်ဝင်ချိန်စိတ်ကစား စိတ်လှုပ်ရှားချိန်တွင် ဖြစ်သည်။

“လှပသောဝတ်စုံများပါပဲ” လို့ ပျော်ရွှင်ခြင်းကင်းမဲ့သော မထီတရီ အပြုံးတစ်မျိုးနှင့် SHOBHA မိန်းကလေးက စာရေးသူကို ပြောခဲ့သည်။

“ထိမ်းမြား လက်ထပ်တယ် ဆိုတာ ဘာမှန်းတောင် မသိခဲ့ပါဘူး။ အလွန် ပျော်စရာတော့ ကောင်းပါတယ်”

ဟုတ်ပါတယ်။ သူနဲ့တစ်သက်တာ ပေါင်းရမည်ယောက်ျားကို တစ်ခါမှ မမြင်ခဲ့ဖူးပါ။ မင်္ဂလာနေ့ကျမှ မြင်ဖူးခဲ့တာ ဖြစ်သည်။

သတို့သားက သူထက် အသက် များစွာကြီးသည်။ သူကလေး အထူးငေးကြည့်နေစဉ် စာရေးသူက လိုက်သည့်အခါ သူမယောက်ျားကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး ပြန်ဖြေခဲ့တာ သူမယောက်ျားသည် ပညာတတ်တစ်ယောက် မဟုတ်ပါဘူးဆိုလို့ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်တွေ တစ်ဦးကို တစ်ဦး အမှတ်ထင်ထင် ကြည့်နေစဉ် သူမက ခေါင်းခါ၍ “ဒီလိုယောက်ျားနဲ့ နေရသမျှ ဘာမှတိုးတက်လာမှာ မဟုတ်ဘူး” ဆိုသူမက ပြောခဲ့သည်။

သူမက ကောလိပ်ကျောင်းတက်ချင်သည်။ သူမ၏ ပြင်းပြသော ဆန္ဒမှာ အိန္ဒိယရဲအဖွဲ့ကြီးတွင် အညွှန်အသွေးပြည့်မီသော ရဲဝန်ထမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့လျှင် အင်တိုက်အားတိုက်နှင့် အနွယ်မရောက်သေးသူများ၏ ထိမ်းမြားလက်ထပ်မှုတွေကို ထိရောက်အောင် မြစ်လိုသည်။ တန်းမြင့်ကျောင်းဘဝတစ်လျှောက် နေ့စဉ်မှတ်တမ်း ခဲ့သည်။ သူမ၏စာတွေကို ရေးသားသည်မှာ ဟိန္ဒူဘာသာနှင့် ဖြစ်ပြီး ကြည့်လိုက်သည့်အခါ “ကျွန်မ ရှေ့မှာ ဘယ်သော အခါမှ ကလေး သူငယ်လက်ထပ်ပေးခြင်းကို ခွင့်ပြု မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်မကတော့ မိန်းကလေးတိုင်း၏ တစ်ဦးချင်း ဘဝတွေကို တတ်လိုပါသည်”

စာရေးသူ ကိုယ်တိုင် SHOBHA တို့၏ ရွာသို့ အလည်အလာ ရောက်သွားခဲ့စဉ် သူမိဘတွေထံ အထိုင်ခင်းပေး၍ မွေးကြိုင်သော ဖက်ရည် မုန့်များနှင့် ဧည့်ဝတ်စုံများ သည်။ စာရေးသူ ကျွန်မလို နိုင်သည့် သူတစ်ဦး သူတို့ထံ သွားရောက် ပတ်စဉ်မှာ သူတို့၏ မလွယ်ကူမှုများကို ဖုံးကာ ဝှက်ကာနှင့် SHOBHA ကလေး၏ဇာတ်ကြောင်းကို နှိပ်စက်လိုကြသည်။

မေးလွန်းမက မေးမှ

“ဒါက မင်္ဂလာဆောင်မဟုတ်
စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းထားတုန်း
သိ နှိပ်သေးတယ်လို့” ဝိုင်းပြောကြ
သေမယ့် အမှန်တကယ်ကတော့ အိမ်
ထောင်ချပေးလိုက်တာပါပဲ။

ယခင်က VEERNI စီမံကိန်းမှ
သူတို့ ကျောင်းထားပေးရန် ကမ်းလှမ်း
ပြုစေ နှိဘာမိန်းကလေး၏ အစွမ်း
အထောက်အပံ့ လူအပေါင်းကို အံ့အား
ထောင် ဖြစ်စေခဲ့သည်။ ဉာဏ်ကောင်း
သူကလေး ဖြစ်လို့ အိမ်သုံးလျှပ်စစ်မီး
ဆိုင်ရာ ကိစ္စတွေကို သူကိုယ်တိုင်ပုံဖော်
ပြင်ဆင်တတ်သည်။ ဒါကြောင့်မို့ သူတို့
အိမ်က မွေးချင်းပေါက်ဖော်တွေနှင့်
အတူ အမှောင်ကို လွန်မြောက် အလင်း
အောက်မှာ ကျောင်းစာများကို လေ့လာ
နိုင်ခဲ့ကြသည်။

“အကြောင်းကိစ္စတွေအတွက်
ကျွန်မ နာမည်ကို ဘယ်လိုရေးရမည်ဆို
တာ သမီးက သင်ပေးခဲ့တာပါ။”

ယခုအခါ မိဘနှစ်ပါးလုံး အရေး
အတတ် အတွက် အသုံးလုံးကျေကြာကာ
အသေအချာ ဆုံးဖြတ်ရမည့် ကိစ္စတွေ
ကို လုပ်နိုင်ခဲ့ကြပါတယ် ဟု မိခင် ဖြစ်
သူက ပြောခဲ့သည်။

ရွှိဘာ၏ ယောက်ျားက သူမ
အဆင့်ဆင့်ရန် ဆဲလ်ဖုန်းနှင့် ချိန်းဆိုခဲ့
သည်။ သူမ၏ အဘွားကတော့ မိန်း
ကလေး အသက်အရွယ် ကြီးမလာခင်
“GAUNA” မင်္ဂလာပွဲ လုပ်ပေးချင်နေ
သည်။ သူမ လုပ်ချင်သော ဆန္ဒမှာ
အောင်းလည်းတက်ချင်၊ လူကြီးတွေစီမံ
တာကိုလည်း မကြိုက်လို့ “GAUNA”
ပွဲ နှောင့်နှေးအောင် အမျိုးမျိုး လုပ်နေ
သည်။ သို့ရာတွင် VEERNI စီမံကိန်း
အထောက်အပံ့ဖြင့် ကျောင်းကိုသာ
သက်စေလိုသည်။ ကောလိပ်ဆက်တက်
ရမည့် စရိတ်များကိုလည်း ကာမိစေ
လိုသည်။ ရွှိဘာက အလှူရှင်ကို လိုအပ်
နေသည်။ စာရေးသူ ကျွန်မ အမေ
မိန်းနိုင်ငံကို ပြန်ရောက်ခဲ့ချိန်တွင် E-
MAIL တစ်စောင် ရောက်လာခဲ့သည်။

“မာမိကြီးကို လွမ်းတယ်၊ နေလို့
မှ ကောင်းရဲ့လား။”

“သမီးက ဝိဇ္ဇာပညာဘွဲ့ကို သိပ်
လိုချင်တယ်၊ အင်္ဂလိပ်စကားပြောနှင့်
ကွန်ပျူတာသင်တန်းတွေကို တက်
ချင်ပါတယ်၊ ကျေးဇူးပြု၍ အမြန်ဆုံး
အကြောင်းပြန် စေလိုပါတယ်၊ ဒါမှ
ကောလိပ်ဝင်ခွင့်ရက်ကို မီနိုင်ပါမည်”

ရွှိဘာထံမှ E-MAIL ဖြစ်သည်။
ကျွန်မ၏ခင်ပွန်းနှင့်အတူ ပညာ
ရေးဒါန တစ်ခုပြုလိုက်ပါသည်။ဘာတွေ
ဖြစ်လာမလဲ စောင့်ကြည့်ကြစို့။ နောက်
ဆုံးတစ်ခေါက်မှာ ရွှိဘာက “ဖြစ်ချင်
တာဖြစ် စိတ်မညစ်ပါဘူး” တဲ့။ “ဖြစ်မှု
ပျက်မှု ထိုနှစ်ခု တစ်ခုခု ဖြစ်မှာပဲ၊ ကျွန်မ
ကိုယ်တိုင်ကို ထိန်းသိမ်းနေပါတယ်” ဟု
ကလေးမလေးက ပြောခဲ့ပါသည်။

အရာရာကို ထိမ်းသိမ်းရမှာ မိန်း
ကလေးတွေပဲ မဟုတ်ပါလား။ နှစ်နာမူ
တွေများတာလည်း မိန်းမသားတွေပါပဲ၊
ဒီနေ့က ကျွန်မတို့အားလုံး မီးဖိုထဲတွင်
သူတို့မိသားစုနှင့်အတူ တစ်နေ့ခင်းလုံး
အတူ ရှိနေခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ပြောသံ
ဆိုသံတွေက တစ်နေ့ခင်းလုံး ကျယ်
ကျယ်လောင်လောင် ဖြစ်နေသည်။

“မိန်းမသားတွေက တစ်ဦးတစ်
ယောက်အတွက် အနှစ်နာခံစရာ မလို
ပါဘူး” လို့ ဆိုလိုက်တဲ့အခါ ရွှိဘာက
ကျွန်မကို ပြန်ပြောလိုက်ပုံက-

“အိန္ဒိယရှိ အမျိုးသမီးတို့၏
ဘဝတိုင်းတွင် ဘူးကောင်းလျှင် စင်ခံ၊
လင်ကောင်းမှစံရသူတွေပါ။ ဘာကြောင့်
ဆို ကျွန်မတို့ အရှေ့တိုင်း၏ ထုံးစံတွင်
အရိုးစွဲနေသော မဟာပုရိသအိမ်ထောင်
ဦးစီးတွေ ဖြစ်နေကြလို့ပါပဲ”

တစ်နှစ်ထက်ပိုသော အချိန်မှာ
တော့ တန်းမြင့်ကျောင်းထွက် စာမေး
ပွဲအတွက် သင်ကြားစရာတွေ ပြည့်စုံခဲ့
သည်။ ရဲဝန်ထမ်း စာမေးပွဲအတွက်
သင်ကြားစရာတွေပြည့်စုံခဲ့သည်။ ရဲဝန်
ထမ်းစာမေးပွဲနှင့် ကွန်ပျူတာသင်တန်း
များအတွက်ကိုလည်း ကြိုတင်ပြင်ဆင်

ထားပြီးဖြစ်ခဲ့သည်။ အချိန်အခါသင့်
ခိုက် သူမထံမှ E-MAIL တစ်စောင်ကို
စာရေးသူရခဲ့သည်။ သူမ၏ အင်္ဂလိပ်
စာတွင်အစပ်အဟပ်အဆီအငေါ်မတည့်
ပေမယ့် လက်ခံနားလည်ပေးပါသည်။

မကြာမီက ဟိန္ဒူလူမျိုးစကား
ပြန်တစ်ဦးက ကျွန်မထံသို့ VIDEO
CAMARA TAPE တစ်ခုပို့ပေးလိုက်
သည်။ ထိုတိုင်ခွေအတွင်း စာရေးသူ
ကျွန်မ၏ ကိုယ်စား ထိုလူက ရွှိဘာမိန်း
ကလေးနှင့် မြို့တွင်းမှ ကဖေးဆိုင်တစ်ခု
တွင် အတူထိုင်ကာ အမေးအဖြေ ပြုကြ
ပုံတွေ ရိုက်ကူးထားသည်။

ကလေးမက နောက်ထပ် စာ
မေးပွဲအတွက် သင်ယူနေကြောင်း၊ မြို့
တွင်းရှိ လုံခြုံသော မိန်းကလေးဆောင်
တွင်အခန်းရထားကြောင်း၊ သူမ၏ လင်
ယောက်ျားကလည်း ရဲဖန်ရဲခါလာခေါ်
လေ့ရှိကြောင်းတို့ကို သူမက ကင်မရာ
ကို တည့်တည့် ကြည့်ပြီး အင်္ဂလိပ်လို
ပြောကာ ပြုံးရွှင်သည် မျက်နှာနှင့်-

“မဖြစ်သေးတာပဲ ရှိတာပါ။ မဖြစ်
နိုင်တာ မရှိသေးပါဘူး။ အရာရာတိုင်း
ဖြစ်လာနိုင်ပါတယ်လို့” သူမက ပြောခဲ့
သည်။ အိန္ဒိယကဗိုလ်ကလေး VIDEO
TAPEကို နှစ်ရက်ကြာပြီး နောက်မှ
စာရေးသူထံ ရောက်ခဲ့သည်။

လက်ထပ် မင်္ဂလာပြုပြီး လေး
ရက် အကြာတွင် ရွှိဘာတစ်ယောက်
SANAA ရှိ ဆေးရုံ ကြီးသို့တက်ရောက်
ခဲ့ရသည်။ လိင်ဆက်ဆံမှု ပြဿနာပေါ်
ပေါက်ကာ မိန်းကလေး၏ လိင်အင်္ဂါမှ
သားမွေးလမ်းကြောင်း စုတ်ပြတ်ပေါက်
ပြခဲ့သည်ဟု ဆေးရုံမှ တရားဝင်ပြော
ခဲ့သည်။ မိန်းကလေးခမျာ သွေးတွေ
မရပ်တန်းသွန်ကာ သွေးပြုပြီး သေဆုံးခဲ့
ရပါတော့သည်။ သေဆုံးချိန်တွင်
အသက် ၁၃ နှစ်သာ ရှိသေးသည်။

☐ MARINER ရွှေဦး
Ref: National Geographic
Too Yong To Wed
By Cynthia Gorney -June 2010

ဒီဖြစ်ရပ်ကလေးက ကြာတော့ ကြာပြီ။ ကြာဆို ဆယ်စုနှစ် နှစ်စုကျော် နေပြီ။ မေ့မယ်ဆို မေ့လောက်ပေမယ့် ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ပြန်ဆုံခဲ့တဲ့ ဖိအား တစ်ခု ရဲ့ စေ့ဆော်မှုကြောင့် ဒီဖြစ်ရပ်လေးကို ရေးဖို့ အားထုတ်ခဲ့ပေမယ့် စာအုပ်နဲ့ လက် တစ်ခါမှ မိတ္တူ မကျသေးတာနဲ့ ရေးတဲ့အခန်းကို မရောက်နိုင်ခဲ့ဘူး။

အခုတော့ ရေးဖြစ်အောင် ရေး တော့မယ်ဆိုတဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ စားပွဲ မှာ ဖောင်တိန်ကိုင်ပြီး...

“ကိုယ့်ငါးချဉ် ကိုယ်ချဉ်တယ်” ဝဲဆိုဆို၊ ကိုယ့်ဘက် ကိုယ်ယက်တယ်ပဲ ပြောပြော မြန်မာပြည်မှာမွေးပြီး ဗုဒ္ဓဘာ သာကို ကိုးကွယ်ခွင့်ရတဲ့ မြန်မာလူမျိုး တစ်ယောက်ဖြစ်ရတာ အင်မတန်အရ တော်တယ်လို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ထင်မိ တာ အမှန်။

နိုင်ငံတိုင်း နိုင်ငံတိုင်း လူမျိုးတိုင်း လူမျိုးတိုင်းမှာ ယုံကြည်စွာကိုးကွယ်နေ ကြတဲ့ ဘာသာတရား အသီးသီးတော့ ရှိကြတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်း နှင်

လား ငါလား ရေထဲ မိုးထဲ အားကိုး ပြုကြတဲ့ အခါမှာတော့...

*

သူ့ကို ကျွန်တော် ခေါ်တာပဲ မွတ်တားပဲ။ ကျွန်တော်မှ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်တို့ အ. ယ. က(၁) က ကျောင်းလုံးလည်း မွတ်တားလို့ပဲ ကြတယ်။ နာမည်အရင်းက ကြည့် တဲ့။ သူနဲ့ ကျွန်တော်က တစ်မြို့တည်း သား။ တစ်ကျောင်းတည်း အတူတူ ပေမယ့် နေတဲ့ရပ်ကွက်တော့ ကွဲတယ်။

www.burmeseclassic.com

“မသွားချင်ပါဘူးကွာ၊ ကျောင်းပိတ်ရက် မုန့်ဖိုးမရလို့ ဘိုင်ပြတ်နေရတဲ့ ကြားထဲ”

လို့ ကျွန်တော်ပြောတော့ . . .

“ငါ တိုက်မှာပါကွာ၊ လာ သွားရအောင်”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင် ရောက်တော့ မွတ်တား ကျွန်တော့်ကို ထူးထူးဆန်းဆန်းစကားတစ်ခွန်းပြောလာတယ်။

“မြင့်လှိုင် သရဲတို့ တစ္ဆေတို့ဆိုတာ မင်းယုံလား၊ တွေ့ဖူးလား၊ ခြောက်တာ လှန့်တာတို့ ကြုံဖူးလား”တဲ့လေ။

ကျွန်တော် ပထမတော့ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားတယ်။ ကိုယ်ကလည်း ဒီလို တစ်ခါမှမကြုံဖူးဘူးလေ။ ပြီးတော့ ကိုယ်ကလည်း အတွေ့အကြုံရှိတဲ့ လူကြီးလည်း မဟုတ်ဘူး။

လူကြီး မဟုတ်ဘူးဆိုပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ခေတ်က (၈)တန်းကျောင်းသားတွေကလည်း ဒီခေတ်ဆယ်တန်းကျောင်းသားတွေထက်တောင် ပိုထွေးမလား မသိဘူး။

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်က နယ်ဘက်တွေမှာ (၆)နှစ်၊ (၇)နှစ်လောက်မှ သူငယ်တန်း စတက်ကြတာများတယ်။ ကျွန်တော်ဆိုလည်း (၇)နှစ်မှသူငယ်တန်း စတက်ဖြစ်တာ။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ခေတ်က လူငယ်တွေက ဒီခေတ်လူငယ်တွေထက်စာရင် ဘာသာရေး အသိဉာဏ်၊ ဘာသာရေးဗဟုသုတ ပိုမယ်ထင်တယ်။

ကျွန်တော်တို့ နယ်တွေမှာ အတန်းကျောင်း မတက်ခင်ဖြစ်ဖြစ်၊ ကျောင်းအားရက်တွေပဲဖြစ်ဖြစ် အိမ်က မိဘတွေက နီးစပ်ရာ နီးစပ်ရာ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ ပို့ထားပေးတာဆိုတော့ ဘာသာရေး အခြေခံနဲ့ ဗုဒ္ဓနဲ့ ဆိုင်တဲ့ စာပေ နည်းနည်းပါးပါးတော့ တီးမိခေါက်မိ ရှိကြတာ များတယ်။

ဘုရားရှိခိုးတို့၊ ပရိတ်ကြီး (၁၁) သုတ်တို့ဆိုတာတော့ အတန်းကျောင်း မတက်ခင်လောက်ကတည်းက မရေး

ကျွန်တော်တို့မြို့ဆိုတာ ရောဂတ်တိုင်း ဆသကြီး မြောင်းမြမြို့ကပါ။ မွတ်တားနဲ့ ကျွန်တော် သူငယ်တန်းကနေလေးတန်းအထိတော့ တစ်ခန်းတည်းပဲ။

အဲ... လေးတန်းရောက်တော့ သူတ အောင်သွားပြီး ကျွန်တော်ကတော့ ကျကျနဲ့ခဲ့တယ်။ ကျတယ်ဆိုတာ ကလည်း ကျွန်တော် ကျန်းမာရေးကြောင့် အတန်းတင်စာမေးပွဲကြီး မဖြေ ဖို့တ်ရလို့ပါ။ ယခုခေတ်လိုဆိုရင်တော့ ဆရာဆရာမတွေကို အကျိုးအကြောင်း ခြာပြီး မေးခွန်းလွှာကို ဆေးရုံတို့ ဆေး နံနံတို့မှာ ယူဖြေခွင့် ရကောင်းရနိုင်မယ်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်ကတော့ ဒီလို မရဘူးလေ။ မဖြေရင်လည်း ကျ၊ မဖြေနိုင်ရင်လည်း ကျပဲ။ အစိုးရစစ်ကိုး။

ထားပါတော့၊ ပြောခဲ့သလို မွတ်တားနဲ့ ကျွန်တော် အတန်းကွဲသွားတယ်။ ကျွန်တော် ခုနှစ်တန်းအောင်တဲ့နှစ်မှာ ဖြစ်ချင်တော့ မွတ်တား ရှစ်တန်းကျပြီး သူနဲ့ကျွန်တော် အတန်းပြန်တူတဲ့အပြင် အခန်းလည်း တစ်ခန်းတည်း ပြန်တွေ့တယ်။ ငယ်သူငယ်ချင်းမို့လည်း သူနဲ့ ကျွန်တော် အတွဲများခဲ့တယ်။

ဒါနဲ့ တစ်ခုသော ဒီဇင်ဘာ ကျောင်းပိတ်ရက်တစ်နေ့မှာ မွတ်တား ကျွန်တော့်အိမ် ရောက်လာပြီး . . .

“မြင့်လှိုင်၊ မင်း အားရင် တို့ ကာကာဆိုင်သွားရအောင်” တဲ့။

ဒီကောင် ငယ်ငယ်ကတည်းက လက်ဖက်ရည်ကို ကာကာလို့ပဲ ခေါ်တယ်။

တတ်ရင်သာနေမယ်။ နှုတ်တိုက် ရွတ် လို့ကတော့ ချောနေတာပဲ။ ထားပါ တော့။ အခု ခက်နေတာက မွတ်တား ကို ရှင်းပြဖို့ ဒီကောင်က ဗုဒ္ဓဘာသာ မဟုတ်လို့ကို ခက်နေတာ။ မွတ်တားဆို တဲ့ နာမည်သာကြည့်တော့။

ဒီလို ဘာသာခြားတစ်ယောက် ကို ကျွန်တော်တို့ မြတ်စွာဘုရားဟော ကြားခဲ့တဲ့ (၃၁)တုံတို့ အပါယ်လေးဘုံ၊ ကံ၊ကံ၏အကျိုးတို့ ဆိုတာတွေနဲ့ ကိုး ကားပြီး ရှင်းပြဖို့ဆိုတာ ကျွန်နား စောင်း တီးပြသလို ဖြစ်မနေဘူးလား။

ပြီးတော့ သူတို့ လူမျိုးတွေက အယူကလည်းသီး၊ ဘာမှလည်း အယုံ အကြည်ရှိတဲ့ လူမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ကျွန် တော်တို့ မူလတန်းတုန်းက တျောင်း ခေါင်းလောင်းထိုးတာနဲ့ ပထမဆုံးလုပ် ရတဲ့ အလုပ်က ဘုရားရှိခိုးပဲ။

ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် ကတော့ ကျွန်တော် စာသင်ခန်းမှာ မွတ်တားအပါအဝင် သူနဲ့ ဘာသာတူ နှစ်ယောက်လား သုံးယောက်လား မှတ် တော့ မမှတ်မိတော့ဘူး၊ ထားပါ။

အဲဒီဘာသာခြား နှစ်ယောက် သုံးယောက် ကျွန်တော်တို့ ဘုရားရှိခိုး ချိန်ဆို သူတို့က ငုတ်တုတ်ပဲ လက်အုပ် မချီ၊ လိုက်လည်းမဆိုးဘူး။ အခန်းအပြင် ထွက်နေလို့ မရလို့သာပေါ့။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေသာ ခွင့်ပြုရင် အခန်းအပြင် ထွက်နေမလားပဲ။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ကလည်း ဘာမှ မပြောပါဘူး။ ဘာသာ မတူဘူးဆိုတာ သူတို့လည်း သိနေတာ ကိုး။ ထားပါ။

ဒီလို လူမျိုးကွဲကို ကျွန်တော် ဘယ်လိုရှင်းပြရမယ်ဆိုတာ တော်တော် လေး စဉ်းစားရခက်တဲ့ ကိစ္စပဲ။ မှာထား တာ ကြာပြီဖြစ်လို့ အပေါ်ကြောတင်းပြီး အေးစက်စက် ဖြစ်နေတဲ့ လက်ဖက် ရည်ကို ကျွန်တော် တစ်ကျိုက်ကျိုက် လိုက်ပြီး...

“ဒီလိုရှိတယ် မွတ်တားရ၊ ငါတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမှာတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်

ဟောကြားထားတဲ့ အပါယ်လေးဘုံထဲ က ပြိတ္တာဘုံထဲမှာ မင်းစောစောကပြော တဲ့ တစ္ဆေ သရဲဆိုတာတွေလဲ ပါတယ် ကွ။ ငါ့ကိုယ်တိုင် အခြောက် အလှန့် မခံရဘူးပေမယ့် လူကြီးသူမတွေ ကိုယ် တိုင်ကြံဖူးတဲ့သူတွေ ပြောတာဆိုတာ ကြားဖူးပါတယ်။ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး၊ မင်း က ဒါကို ဘာလို့ ကောက်ကာငင်ကာ မေးရတာလဲ၊ ဘာလဲ မင်းက သရဲ ခြောက်တာ ခံဖူးချင်လို့လား။”

ဆိုတော့ မွတ်တား ဘာမှပြန် မပြောဘဲ မျက်တွင်းရဲ့ တော်တော်နက် နက်ထဲရောက်နေရှာတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ သူ့ရှေ့က အေးစက်စက် လက်ဖက်ရည် ခွက်ထဲ မျက်တောင်မခတ် စိုက်ကြည့် နေလိုက်တာ မိကျောင်းများ ရေဆင်း သောက်တဲ့ ဒရယ်ကို ချောင်းသလို ငြိမ်လို့။ တော်တော်လေးကြာမှ တစ် ကျိုက် မော့သောက်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ရေနွေးတစ်ခွက် ငဲ့နေ ရင်း...

“အခြောက်ခံချင်လို့ မဟုတ်ဘူး မြင့်လို့ငါ၊ ငါတို့မိသားစု အခြောက်ခံ နေရလို့ အိပ်ရေးပျက်တဲ့ညတွေ များလှ ပြီကွာ”

“ဟေ မင်းတကယ်ပြောနေတာ လား၊ လုပ်စမ်းပါဦး၊ ဘယ်လို ခြောက် တာလဲ၊ မင်းတို့ အိမ်မှာပဲလား” ဆိုတော့

“အေးကွာ၊ ငါတို့အိမ်မှာပဲ ဆို ပါတော့”

“ဟာ ဒါဆို မင်းတို့ ဘာသာက ဘုန်းကြီးတွေ ဘာတွေခေါ်ပြီး ဘုရား စာတွေ ရွတ်ခိုင်းပေါ့ကွ”

“မရဘူး မြင့်လို့ငါ၊ သူတို့ ဒီကိစ္စ ရအောင်မလုပ်နိုင်ကြဘူး၊ ငါ့မိဘတွေ၊ တို့ဘာသာက ဆရာဆိုတဲ့လူတွေ၊ ဘုန်း ကြီးဆိုတဲ့လူတွေ ခေါ်လုပ်ခိုင်းတာ စုံနေ ပါပြီကွာ” ဆိုတဲ့ မွတ်တားရဲ့ ဖြေသံဟာ တဲ့အက်အက် ရှုတတ၊ အားကိုးရာမဲ့တဲ့ လေသံမျိုးနဲ့ သူ့မျက်နှာဟာလည်း ရှိရင်း စွဲထက်ပိုပြီး အိုစာနေတယ်လို့ ထင်ရ တယ်။

“နေပါဦး မွတ်တားရ၊ မင်းတို့ ဟာ သရဲခြောက်တယ်ဆိုတာ သေချာ လို့လား တော်ကြာ ထင်ယောင်ထင်မှား ဖြစ်နေမှာစိုးလို့” ဆိုတော့...

မွတ်တား ကျွန်တော့်ကို ခပ်တွေ တွေ တစ်ချက်လှမ်းကြည့်တယ်။ ပြီး တော့ အေးစက်စက် လက်ကျန်လက် ဖက်ရည်ကို မော့သောက်ရင်း လေ တစ်ချက် အသုတ်မှာ ကသုတ်ကရစ် နဲ့ လွင့်ပျံနေတဲ့ ကြွေရွက်တစ်အုပ်ထို့ အကြောင်းမဲ့ လိုက်ငေးနေပြန်တယ်။

ပြီးတော့မှ “အေး ငါတို့လဲ အစ ကတော့ ဒါမျိုးတွေကို အယုံအကြည် မရှိပါဘူးကွာ၊ ထင်ယောင်ထင်မှားနဲ့ အမြင်မှားတယ်လို့ပဲ ယူဆခဲ့ကြတယ် ဒါပေမယ့်...”

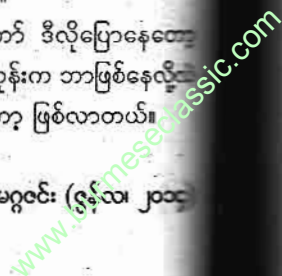
“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲကွ၊ မင်း စကားကလဲ မတင်မကျနဲ့” လို့ ကျွန်တော် သူ့စကားကို ထောက်ပေးလိုက်တော့...

“ဟုတ်တယ် မြင့်လို့ငါ၊ အခုဟာ တကယ်ဖြစ်နေတော့ မယုံလို့ မရတော့ တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေတယ်ကွာ၊ မင်း တစ်ညလောက် ငါတို့အိမ်မှာ လိုက် အိပ်ပါလား၊ မင်းလဲ ကြံဖူးလေ့ရှိတာပေါ့ နောက်ပြီး ဘာလုပ်ရင်ကောင်းမလဲဆို တာ မင်းနဲ့ငါ တိုင်ပင်လို့ရတာပေါ့”

ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကတော့ ဘယ်လာလိုက်အိပ်ရဲမှာလဲ။ သတ္တိနည်း တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူတို့နေတာ နေရှင်နယ်ကုန်း အစွန်အဖျားမှာ။ ပြီး တော့ သူတို့ အိမ်ရှေ့က ထွက်ကြည့် လိုက်ရင် ညိုညစ်ညစ်အုတ်ဂူတွေစိတ်နဲ့ နေတဲ့ သင်္ချိုင်းမြေကို မြင်နေရတာ။

ကျွန်တော် အိမ်က လူကြီးတွေ သိရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ ပေးသွားမှာမဟုတ် ဘူး။ ညအိပ် ညနေမပြောနဲ့ နေခင်း နေ့လယ် အဲဒီဘက်တွေ သွားတယ်ထို့ အသံကြားရင်တောင် အပျင်းခံရမှာ တိုန်းသေတယ်။

ကျွန်တော် ဒီလိုပြောနေတော့ ဒီနေ့ရှယ်နယ်ကုန်းက ဘာဖြစ်နေလို့ လို့ မေးစရာတော့ ဖြစ်လာတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ငယ်စဉ်တုန်းက တော့ ဒီနေ့ရှင်နယ်ကုန်းတို့၊ မရမ်းကုန်း တို့ သူဌေးကုန်းတို့ဆိုတာ မြို့ထဲနဲ့ သိပ် သေးလှတာ မဟုတ်ပေမယ့် မြို့ထဲပိုင်းက ဆူတွေ အကြောင်းကြီးငယ်မရှိဘဲ အဲဒီ ဆက်တွေ အသွားအလာတော့ သိပ် မလုပ်ကြဘူး။ လက်ရဲကော်ရဲ လူဆိုး လူမိုက်တွေ ပေါသလို စရိုက်လည်း နည်းနည်းကြမ်းတယ်လို့ ပြောရမယ်။ ဟို တုန်းကပါ။ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်က ပေါ့။ အခုတော့ မဟုတ်တော့ပါဘူး။

ထားပါ။ စောစောက စကားပြန် ဆက်ရင် မွတ်တား အဖေကလည်းလုပ် တော့ သားသတ်ရုံမှာ၊ ပြန်လာတဲ့အချိန် ထဲ သန်းခေါင် သန်းလွဲ။ ပြီးတော့ တစ်ခါတလေ အိမ်စားဖို့ဆိုပြီး သားစိမ်း ငါးစိမ်းတွေကို လက်က ဆွဲလာလိုက် သေးတယ် ဆိုတော့ကာ ပရလောက သားတွေ သူ့နောက် ပါမလာဘူးလို့ ဘယ်ပြောနိုင်မှာတုန်း။ ဒီတော့ . . .

“မွတ်တားရေ မင်းကိုတော့ အား နာတယ်ကွာ၊ ငါ ညအိပ်ညနေလိုက်လို့ တော့ အိမ်က လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ် ဆိုဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ ငါ့ကို ပြောပြပါ သား၊ ပြီးမှ ဘယ်လိုလုပ်ရင်ကောင်းမလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားကြတာပေါ့”

လို့ ဆရာကြီးလေသံနဲ့ ကျွန် တော်ပြောလိုက်တော့ . . .

“အေးလေ မင်းသိချင်သပ ဆိုလဲ ပြောရတာပေါ့ကွာ”

မွတ်တားတို့ မိသားစုက ယခင် ထတော့ မြောင်းမြတစ်ဖက်ကမ်း ကွယ် လွယ်ကျေးရွာမှာ နေကြတာ၊ မွတ်တား အဖေ မြောင်းမြက သားသတ်ရုံမှာ အလုပ်ရတော့ ကွယ်လွယ်ကို ပြန်ရတာ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်ဆိုတော့ကာ ကူးတို့ တူးဖွဲ့က အခက်အခဲရှိလာတယ်။

ကူးတို့လှေတွေကလည်း မနက် (၄)နာရီလောက်မှ စထွက်ကြတာဆို တော့ ကူးတို့ လှေတွေ မလာမချင်း ဆိုင်စောင့်ရောပေါ့။ တစ်ရက်တလေဆို သိပ်ပြဿနာမရှိပေမယ့် နေ့စဉ်ရက်

ဆက်ဆိုတော့ သူ့အတွက် အခက်အခဲ ရှိလာတယ်။ အလုပ်က ပင်ပန်းလာလို့ အိပ်ချင်ပေမယ့်လည်း ကူးတို့လှေ မလာ မချင်း ပြန်နိုင်တာ မဟုတ်လေတော့ လက်ရှိ ကွယ်လွယ်က အိမ်လေးကို ရောင်း၊ ဈေးသက်သက်သာသာရတဲ့ မြောင်းမြ နေရှင်နယ်ကုန်းဘက်က အိမ် လေး ပြန်ဝယ်နေဖြစ်ကြတယ်။

မွတ်တားအဖေအတွက်လည်း တော်တော်လေး အဆင်ပြေသွားတယ် လေ။ သူ့အလုပ်လုပ်တဲ့ သားသတ်ရုံက မရမ်းကုန်းရွာမဘက်မှာ၊ နေရှင်နယ် ကုန်းနဲ့ မရမ်းကုန်းဆိုတာ နာရီဝက် လောက်ပဲ လမ်းလျှောက်ရတာ။ တစ်ခု ပဲ ပြောစရာရှိတယ်။ နံနက်မိုးလင်းလို့ အိမ်ရှေ့ ထွက်မျှော်ကြည့်လိုက်တာနဲ့ သစ်ကြီးပါးကြီးတွေ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့ သင်္ချိုင်းမြေကို မြင်ရတာ တစ်ခုပဲ။

ဒါကလည်း သူတို့အတွက် သိပ် အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ နဂိုကတည်း က အယုံအကြည်မရှိတဲ့ ဘာသာခြား တွေကိုး။ ထားတော့။ သူတို့ ပြောင်းလာ ပြီး တစ်လလောက်တော့ အေးရာ အေး ကြောင်းပဲ။ အဲ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့။

အဲဒီနေ့က မွတ်တားအဖေ သား သတ်ရုံက ပြန်လာတော့ သန်းခေါင် ကျော်လောက်တော့ရှိနေပြီ။ ကောင်း ကင်ယံက လက်သည်းခွဲလောက်သာရှိ တဲ့ လကလည်း တိမ်သားတိမ်လိပ်တွေ ကြားမှာ ပေါ်လိုက် ပျောက်လိုက်ဆို တော့ မွတ်တားအဖေ လျှောက်ရတဲ့ လမ်းဟာ မှောင်ချင်တိုင်းကို မှောင်နေ တော့တာပေါ့။ (ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ် က အဲဒီဘက်တွေမှာ လမ်းမီးရယ်လို့ လည်း တိတိပပ ရှိတာမဟုတ်ဘူးလေ)

ထူးထူးခြားခြား အဲဒီညမှာပဲ ခွေးတွေကလည်း အုပ်အူနိုင်လွန်းတယ် လို့ မွတ်တားအဖေ ထင်နေမိတယ်။ ခွေး တွေကလည်း အူသာအူကြတာ လမ်း မှာတော့ တစ်ကောင်တစ်မြီးမှ မတွေ့ ရဘူး။ အိမ်ကြို၊ အိမ်ကြား လမ်းကြို၊ လမ်းကြားကနေ အမြီးကုပ်ပြီး ဘာကို

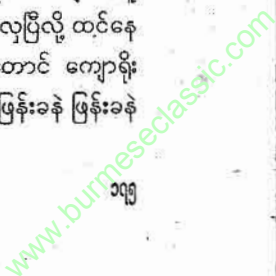
အူနေမှန်းကို မသိတာ။ မရမ်းကုန်းရွာ မကျော်လစတော့ သူ့နောက်က တရှုပ် ရှုပ်နဲ့ တစ်စုံတစ်ယောက် လိုက်လာသလို သရိုးသရီ ခံစားနေရတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ လှည့်တော့မကြည့်မိပါဘူး။ ခြေ လှမ်းကိုသာ ခပ်ကြကြ လှမ်းခဲ့တယ်။

သူ ခပ်မြန်မြန်လျှောက်လည်း နောက်က တရှုပ်ရှုပ် အသံကတော့ ပါလာမြဲပဲ။ ဒါနဲ့ သူ့နောက်ကို ဆက်ခနဲ လှည့်ကြည့်တော့ နှစ်လသား သုံးလ သားအရွယ်လောက်ရှိမယ့် ခွေးမည်း လေး တစ်ကောင်။ ဒါလည်း သူစိတ်ထဲ ဘာမှသံသယမဖြစ်မိပါဘူး။ အိမ်စားဖို့ သားသတ်ရုံက ယူလာတဲ့ အမဲသား အနံ့ ရလို့ လိုက်လာတယ်၊ ဒီလောက်ပဲ။ ဒါနဲ့ သူ့လက်ထဲက စွပ်ပြုတ်လုပ်သောက် မယ့် အမဲရိုးလေးတစ်ချောင်း လှမ်းပစ် ပေးပြီး ဆက်လျှောက်လာတယ်။

ခဏနေတော့ သူ့နောက်က တရှုပ်ရှုပ် အသံထပ်ကြားပြန်တယ်။ သူ စိတ်ထဲ စောစောက ခွေးလေးထပ်လိုက် လာတယ် အထင်နဲ့ လှည့်ကြည့်မိတော့ လား လား . . . ခွေးက အမည်းကြီး အရပ်က သူ့ရှင်ညွန့်လောက်ရှိပြီး ကိုယ် လုံးကြီးက စဉ့်အိုးအလုံးလောက်ကြီး ဆိုတော့ ချက်ချင်း ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ ပြောင်းလဲမှုကို သူတော်တော်လေး လန့် သွားမိတာ အမှန်။ ဒီလမ်းကို နေ့စဉ် သူသွားလာနေကျ။ ဒီလောက်ကြီးတဲ့ ခွေးတော့ တစ်ခါမှ မတွေ့မိဘူး။ ဒီခွေး ခွေးအစစ်တော့ မဟုတ်လောက်ဘူးလို့ လည်း သူ့စိတ်ထဲက သိနေတယ်။

သူ ခြေဖျားလက်ဖျားတွေအေး ပြီး ခဏတော့ ဒီခွေးကြီးကို ကြောင် ကြည့်နေမိတယ်။

သူ့ကြောင်ကြည့်နေသလို ခွေး အမည်းကြီးကလည်း သွားရည်တရွဲရွဲ လျှာတွဲလဲ နီနီရဲရဲ မျက်လုံးကြီးတွေနဲ့ သူ့ကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်တာများ။ သူ ကိုယ်သူ သတ္တိကောင်းလှပြီလို့ ထင်နေ မိတဲ့ မွတ်တားအဖေတောင် ကျောရိုး ထဲက စိမ်ပြီး ကြက်သီးဖြန်းခနဲ ဖြန်းခနဲ

ထပြီး ရှိသမျှအမွေးတွေအကုန် ထောင် ထကုန်ရော။

သူလည်း သတ္တိတော့ မနည်းရှာ ပါဘူး။ သူတို့ဘာသာက ဘုရားကို တပြီး ပြေးလိုက်တာ။ အိမ်လည်းရောက်ရော တစ်ကိုယ်လုံး ချွေးတွေ ရေချိုးထား သလား မှတ်ရတယ်။ အိမ်စားဖို့ ယူ လာတဲ့ အမဲရိအတွဲလည်း ဘယ်နေရာ ကျလို့ ကျမှန်းလည်း မသိတော့ဘူး။

ဆိုပါတော့။ အဲဒီနေ့ကစပြီး မွတ် တားတို့ အိမ်မှာ ဒီပရလောကသား မည်းမည်းကြီး သောင်းကျန်းတော့တာ ပဲ။ နေဝင်မိုးချုပ် အိမ်နောက်ဖေးက အိုး ခွက်ပန်းကန်သံကြားလို့ သွားမကြည့် လေနဲ့၊ ကြည့်လိုက်မိတာနဲ့ မည်းမည်း ကြီး ရိပ်ခနဲတွေ့လားတွေ့ရဲ့၊ လှစ်ခနဲ ပြေးသွားလား ပြေးသွားရဲ့။

ညရေးညတာ အပေါ့အပါးသွား ရင်လည်း အိမ်သာထဲ မည်းမည်းငုတ် တုတ်ကြီးတွေ့လိုက်ရလို့ မွတ်တားအမေ တစ်ရက်မနည်း နှာနှပ်ယူရတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်ရော ဆိုတော့ကာ ယောက်ျား ဖြစ်တဲ့ မွတ်တားအဖေကတော့ “ဟန် ကိုယ့်ဖို့” ဆိုသလို ထိန်းနေနိုင်ပေမယ့် မွတ်တားနဲ့ သူ့အမေကတော့ ဒီချောက် ချားမှု ဒုက္ခကို နင်းကန်ခံရတာကလား။

သူတို့ဘာသာက ဆရာဆိုတာ ရော၊ ဘုန်းကြီးဆိုတာတွေခေါ်ပြီး အိမ် မှာရွတ်တာ ဖတ်တာတွေလည်း စုံနေပြီ။ သူတို့ဘာသာက ဘုရားစာဆိုတဲ့ စာ ရွက်တွေလည်း အိမ်အနှံ့လိုက်ကပ်ထား တာ ပြည့်ရောပဲ။ ဒါပေမယ့် မရပါဘူး။ မိုးမို့လို့ချုပ်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်လမ်းလုံးရှိ တဲ့ခွေးတွေ တိုင်ပင်ထားသလား မှတ် ရတယ်။ မွတ်တားတို့ ခြံလေးထဲကို ကြည့်လိုက်၊ အူလိုက်၊ အိမ်လေးကို ကြည့်လိုက်၊ အူလိုက်နဲ့ ဆူညံနေတော့ တာပဲ။ အိမ်နီးနားချင်းတွေ ထွက်မောင်း လည်း ခဏပဲ၊ ပြီးတော့ ပြန်ရောက်လာ ပြီး အူကြ ဟောင်ကြတာပဲ။ မွတ်တား အနေနဲ့ကလည်း ဘယ်လိုမှ အားကိုး မရှိတဲ့အဆုံးမို့သာ အကြံဉာဏ်လေး

ရလို့ရငြားဆိုပြီး ကျွန်တော်ကို ဖွင့်ပြော တာ။

သူ ဖွင့်ပြောတာတော့ ကိစ္စမရှိ ဘူး။ ကျွန်တော်ကကော ဘာလုပ်တတ် မှာမို့လဲ။ ကိုယ့်ဘာသာတူဆိုလည်း အကောင်းသား။ ဆရာတော်ကြီးတွေ ပင့်၊ ပရိတ်ရွတ်၊ ကမ္မဝါဖတ်၊ ကောင်းမှု ကုသိုလ်လုပ်၊ အမှုအတန်းပေးဝေ၊ ဒါဆို မရနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူးပေါ့။ အခုတော့ . . .

“ဒီလိုလုပ်ကွာ မွတ်တား၊ မင်း ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဖို့တော့ လိုမယ်၊ ဒီကိစ္စမျိုးတွေကို တို့ဗုဒ္ဓဘာသာက ဆရာတော်ကြီးတွေတော့ နိုင်လိမ့်မယ်၊ လူကြီးတွေ မပါဘဲတော့ သွားပင့်လို့ ဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ငါတို့အိမ်က ဘုရား စင်မှာ ငါတို့(၄)လမ်းထိပ်က ဘုရားလေး ထီးတော်တင်တုန်းက ငါတို့အဖေယူလာ တဲ့ ပရိတ်ရေ ပဋ္ဌာန်းရေတွေရှိတယ်၊ အဲဒါ ငါမင်းကို ယူပေးလိုက်မယ်၊ မင်း ပါးစပ်က ရွတ်ဖတ်ဖို့လဲ တို့မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးရယ်၊ သရဏဂုံ သုံးပါးရယ် နှုတ်တိုက်သင်ပေး လိုက်မယ်၊ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို ပါးစပ် က ရွတ်နေရင်း ငါပေးလိုက်တဲ့ ပရိတ် ရေကို မင်းအိမ်ရော ခြံထဲပါ ဖျန်းလိုက် ကွာ၊ အဓိကကတော့ မင်း ယုံယုံကြည် ကြည်ရှိဖို့ပဲ၊ ဒါဆို မင်းအိမ်က သရဲ နေပါဦးလို့ဆွဲထားရင်တောင် နေမှာ မဟုတ်တော့ပါဘူးကွ” ဆိုတော့ . . .

“ဆွဲတော့ မထားရပါစေနဲ့ မြင့် လှိုင်ရာ စိတ်တွေ ညစ်လွန်းလို့ပါ”

“အဲ မင်း စိတ်ညစ်တာ အသာ ထား၊ တို့ ဘုရားစာကို မင်းရွတ်လို့ မင်း မိဘတွေက ကြိုက်ပါမလား မွတ်တား”

“ဟ ဘာလို့ မကြိုက်ရမှာလဲကွ၊ သူတို့ ခေါ်လာတဲ့လူတွေမှ မနိုင်တာ၊ ရတယ် မြင့်လှိုင် ဒီအတွက် မင်း ခေါင်း စား မခံနေနဲ့ ငါကြည့်ရှင်းမယ်” ဆိုပြီး မွတ်တား ပြန်သွားလေရဲ့။

ဒီနောက်ပိုင်း တစ်ပတ်၊ ဆယ် ရက်လောက်နေတော့ မွတ်တား တစ်

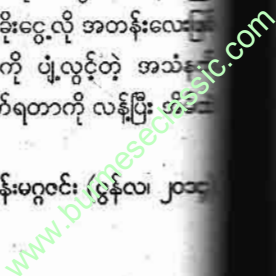
ယောက် အပြုံးမျက်နှာပေးနဲ့ ကျွန်တော် ဆီ ရောက်လာပြန်တယ်။ လက်ထဲမှာ ခြောက်ဆယ်သား ခုနစ်ဆယ်သားရှိတဲ့ ကြက်နှစ်ကောင်ဆွဲလို့ပေါ့။

“စွမ်းတယ် သိပ်ကိုစွမ်းတယ် ခြံ လှိုင်ရေ မင်းပေးလိုက်တာ၊ ဘာပဲ ပရိတ်ရေ ဟုတ်လား၊ အဲဒီ ပရိတ်ရေ မင်း သင်ပေးလိုက်တဲ့ သရဏဂုံ၊ ဂုဏ် တော်ကိုးပါး ဘုရားစာက ငါတို့မိသား အံ့ဩယူရလောက်အောင် အစွမ်းထက် တယ်၊ မှန်တာပြောရရင် မင်းပေးလိုက် တုန်းက ငါလဲ မယုံတစ်ဝက် ယုံတစ် ဝက်နဲ့ကွ၊

မင်းဆီက ယူသွားတဲ့နေ့ ညနဲ့ ချုပ်တာနဲ့ ငါလဲမင်းသင်ပေးလိုက်သလို အိမ်ထဲမှာလဲ ဘုရားစာရွတ်၊ ပရိတ်ရေ လိုက်ဖျန်း၊ ခြံထဲလဲ ဒီအတိုင်းလိုက်ယူပဲ ထားလိုက်တယ်၊ ငါနဲ့ ငါ့အမေလဲ ဘုရား စာရွတ်၊ ပရိတ်ရေနဲ့ လိုက်ဖျန်း၊ ခြံထဲ လဲ ဒီအတိုင်းလိုက်လုပ်ထားလိုက်တယ်၊ ငါနဲ့ ငါ့အမေလဲ ဘာများထူးမလဲဆိုပြီး မအိပ်သေးဘဲ ငါ့အဖေပြန်အလာတိုင်း ထိုင်စောင့်နေခဲ့ကြတယ်။

ညဉ့်နက်လို့ ငါ့အဖေ ပြန်လာ တာ လမ်းထိပ်လောက်ရောက်တာမျှ တို့လမ်းထဲက ခွေးတွေ အူလိုက်တာမျှ ကွာ၊ တစ်လမ်းလုံး ဆူညံနေတော့တာပဲ အေး ထူးဆန်းတာက ငါ့အဖေ ခြံထဲထဲ လာတော့ သူ့နောက်မှာ မည်းမည်း အရိပ်ကြီးတစ်ခု ကပ်ပါလာတာပဲ တစ်ခြမ်းသာသာလောက်သာ ရှိနေပဲ လရောင်ကြောင့် မြင်တွေ့နေရတယ်၊ ဒီလို ပါလာတာကို ငါ့အဖေလဲ သိပ် မရဘူးကွ၊

ငါ့အဖေ ခြံထဲအဝင် နောက်ထဲ မည်းမည်းကောင်ကြီး ခြံထဲကိုဝင် အလိုက် မင်း ပြောရင် ယုံမှတောင် မဟုတ်ဘူးကွာ၊ ဒီမည်းမည်းကြီး ခြံထဲ လိုက်အဝင် ဗလုံးဗထွေး အသံနက်ကြီး နဲ့အော်ပြီး မီးခိုးငွေ့လို အတန်းလေးဖြူ ပြီး ခြံအပြင်ကို ပျံလွင့်တဲ့ အသံနက်ကြီးကြားလိုက်ရတာကို လန့်ပြီး အိမ်ထဲ

အတင်းပြေးဝင်ရတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်
ဆဲပဲ မြင့်လှိုင်ရေ”

ဆိုတော့ ကျွန်တော်ကလည်း-
“ဒါဆို အခု ရောက်ပိုင်းက
ဘယ်လိုနေသေးလဲ မွတ်တား”

“ဟဲ့ . . . အဲဒီနေ့ကစပြီး ငါတို့
မိသားစု အိပ်ကောင်းခြင်း၊ စားကောင်း
ခြင်းနဲ့ နေရလို့ ငါ့အဖေနဲ့ အမေ ဝမ်း
တွေသာလို့ မင်းစားဖို့ ကြက်နှစ်ကောင်
ဝယ်ပေးလိုက်တာ၊ မင်းကို ကျေးဇူး
တင်ကြောင်းလဲ ပြောခိုင်းလိုက်တယ်ကွ”

“ဟေ့ကောင် ငါ့ကို ဘာမှ
ကျေးဇူးတင်စရာမလိုပါဘူးကွာ၊ ဒါတွေ
ကလဲ ငါ့အစွမ်းအစကြောင့် မဟုတ်ဘူး၊
ငါတို့ဘုရားရှင်ရဲ့ တန်ခိုးတေဇော်အာနု
ဘော်ကြောင့်ကွ၊ မင်း ကျေးဇူးတင်ချင်
ရင် ငါတို့ဘုရားရှင်ကိုပဲ ကျေးဇူးတင်”

ဆိုတော့ . . .

“အေးပါ မြင့်လှိုင်ရယ် ငါ မပြော
တတ်လို့ပါ” တဲ့လေ။

ထားပါတော့ ဒီနောက်ပိုင်း
မွတ်တားနဲ့ သိပ်မတွေ့ဖြစ်တော့ဘူး။ သူ
(၈)တန်းမှာ (၂)နှစ်ကျလို့ ကျောင်းထွက်
သွားတယ်လေ။ ကျွန်တော်လည်း
၁၉၈၈ နောက်ပိုင်း ရန်ကုန်မှာပဲ အိမ်
ထောင်ကျပြန်တော့ မိသားစု ထမင်းအိုး
လေး ဆန်နဲ့ မဝေးရအောင် လှုပ်ရှား
ခွန်းကန်ရင်း မွတ်တားတို့ ချွတ်တား
တို့ကိုလည်း သတိမရနိုင်တော့ပါဘူး။

ဒါပေမယ့်လည်း ဇာတိချက်
ကြော့ ရန်အောင်မြေနှင့် သွန်းရေခံရာ
ခန့်ဝါထင်ရှား ရပ်သုံးပါး တစ်ပါး အပါ
အဝင်ဖြစ်သော ကျွန်တော်ဇာတိမြေ
မြောင်းမြမြို့ကို ပြီးခဲ့တဲ့ ဒီဇင်ဘာလက
တစ်ခေါက် ပြန်ဖြစ်ခဲ့တယ်။

မြောင်းမြကို ရောက်ရောက်ချင်း
ခရီးဆောင်အိတ်တွေကို (၁၀)လမ်းမှ
အစ်မအိမ်မှာ ချထားခဲ့ပြီး ကျွန်တော်တို့
မြို့ရဲ့ မြို့ဦးစေတီလည်းဖြစ်၊ မြောင်းမြ
မြို့ရဲ့ ကျက်သရေဆောင်လည်း ဖြစ်
တော်မူတဲ့ စကြာနန္ဒ၊ စကြာသီဟ စေတီ
တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော် ကြည့်ညှိဖို့

ရောက်ခဲ့တယ်။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒတွေ ကြာ
လာတာနဲ့အမျှ ခေတ်ကာလ အခြေ
အနေတွေကလည်း လောကဓမ္မတာ
အတိုင်း တိုးတက်ပြောင်းလဲနေကြ
တယ်။

ကျွန်တော် မြောင်းမြမြေက
ထွက်လာစဉ် အခြေအနေနဲ့ ယခုအခြေ
အနေ ဘာဆိုတာမှ မဆိုင်တော့သလိုပဲ။
မြင်မြင်သမ္မုတာ အသွင်သစ်ကို ဆောင်
နေတယ်။ ယခင် ခနော်နီခနော်နဲ့ တဲစု
လေးတွေကနေ မိုးမျှော်တိုက်တာများ
အဖြစ် အစားထိုး ဝင်ရောက်နေကြ
တယ်။

ကွဲကွဲခွဲခွဲအမျှ အတိုးချပြီး စေတီ
တော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ပြီး ကမ်းနား
လမ်း မှိမ်ဦးပေါက်ကထွက်လာတော့ . .

“ဟေ့ ဒကာကြီး၊ ဒကာမြင့်လှိုင်
မဟုတ်လား” လို့ လှမ်းမေးရင်း မလှမ်း
မကမ်းကနေ ကျွန်တော်ဆီကြွလာတဲ့
ရဟန်းတစ်ပါး။

အညှီရင့်ရောင် အသားအရေ
ဦးမြည်းစိမ်းဖန်ဖန် ဝင်းဝါနေတဲ့ သင်္ကန်း
ရောင်နှင့် ကြည့်ညှိဖွယ်ရာ အဆင်းကို
ဆောင်လို့ နေတယ်။ တွေ့တွေ့ချင်း
ကျွန်တော် မယုံနိုင်ခဲ့ဘူး။ မျက်စိတစ်
ချက်ပွတ်သပ်ပြီး ထပ်ကြည့်မိတယ်။
သေချာတယ်။ ကျွန်တော် အမြင်မှား
တာမဟုတ်ဘူး။ ငယ်ရုပ်ကမူ မပျောက်
ဘဲ၊ ဒါ မွတ်တားမှ မွတ်တားအစစ်။

“အောင်မယ် ဘာလို့ ဒီလောက်
ကြည့်နေတာလဲကွ၊ မမှတ်မိလို့လား၊
မယုံလို့လား ဒကာမြင့်လှိုင်ရ” ဆိုတော့

“မွတ်တား အဲ တင်ပါ ဦးပဉ္စင်း
တပည့်တော်မှတ်မိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့်
ဒီလို ဘုရားသားတော်အဖြစ်နဲ့ မြင်ရ
မယ်လို့တော့ မျှော်လင့်မထားမိလို့
အံ့ဩနေတာ” လို့ပြောတော့ . . .

“အင်း ဒီလိုဖြစ်လာဖို့ အစဆွဲခဲ့
တဲ့ ဒကာမြင့်လှိုင်ကို ကျေးဇူးတင်သလို
ဦးပဉ္စင်းကိုယ် ဦးပဉ္စင်းလဲ ကိုးကွယ်ရာ
အမှန်ကို ဆုပ်ကိုင်မိလို့ လူဖြစ်ရကျိုးနပ်
ပြီလို့ ဝမ်းမြောက်ခဲ့ရတယ်”

“ဒါနဲ့ ဦးပဉ္စင်းမိဘတွေကော
နေကောင်းကြရဲ့လား၊ အခု နေ့ခွင်နယ်
ကုန်းအိမ်မှာပဲလား ဦးပဉ္စင်း”

“ဦးပဉ္စင်းရဲ့ ဒကာကြီး ဆုံးသွား
တာ (၅)နှစ်လောက်တောင်ရှိပြီ၊ သူဆုံး
ပြီးကတည်းက ဒကာမကြီးလဲ သူ့ညီမ
တွေနဲ့ ကွယ်လွယ်ဘက်မှာပဲနေတယ်၊
ဦးပဉ္စင်းကတော့ အိမ်က ဒကာကြီး
မဆုံးခင်ကတည်းက သာသနာ့ဘောင်
ဝင်နေတာဆိုတော့ အခုဆို (၁၀)ဝါ
တောင် ရနေပြီ ဒကာမြင့်လှိုင်ရဲ့”

“ကောင်းပါတယ် ဦးပဉ္စင်းရယ်၊
ဦးပဉ္စင်းက ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်တာ
တပည့်တော်ထက် နောက်ကျပေမယ့်
သာသနာ့တာဝန်တွေကို တပည့်တော်
ထက် စောစီးစွာထမ်းဆောင်နိုင်တာ
တော့ တပည့်တော်ထက် လူဖြစ်ရကျိုး
နပ်တာ အမှန်ပဲဘုရား၊ တပည့်တော်က
တော့ သားကျွေးမှု၊ မယားကျွေးမှုဆိုတဲ့
လှိုင်းဂယက်တွေကြားမှာ လက်ပစ်ကူး
နေရတုန်းပဲ ဘုရား”

“ဒီလိုလဲ ဘယ်ဟုတ်ပါ့မလဲ
ဒကာရယ်၊ မြတ်စွာဘုရားက စိတ်ကိုပဲ
အဓိက ဟောထားတယ် မဟုတ်လား၊
လူဝတ်ကြောင်နဲ့ပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ သင်္ကန်းနဲ့
ပဲ ဖြစ်ဖြစ် သာသနာ့တာဝန်ကို စိတ်
စေတနာသန်သန်နဲ့ ထမ်းနိုင်ဖို့ပဲ လိုတာ
ပါ၊ ဒကာရယ်” တဲ့လေ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ဇာတိ
မြေကို မပြန်ဖြစ်ဘူးဆိုရင် ယခင် မွတ်
တား ယခု ဦးကုသလ အကြောင်းလေး
ကို ရေးဖြစ်မှာမဟုတ်ဘူး။

ယခုပြန်တွေ့တော့မှ ဒီဖြစ်ရပ်
လေးကို ဦးပဉ္စင်း ဦးကုသလက ရေးဖို့
တိုက်တွန်းတာနဲ့ ရေးဖြစ်ခဲ့ရတယ်။
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တိုင်း အနီးဆုံးက တန်ဖိုး
ရှိဆုံး ရတနာသုံးပါးကို မမေ့မလျော့
သော သတိနဲ့ တန်ဖိုးထားနိုင်ကြပါစေ။

□ မြောင်းမြမြင့်လှိုင်

“ဟေး ဟေး ဟေး ဟေး”

“ရွေး ရွေး ရွေး ရွေး”

“ပြန် ပြန်”

မန်းထီးလှိုင်က ပါးစပ်မှ အော်ဟစ်ရင်း လက်မှလည်း သံပုံးကို တရစပ်တီးနေလေသည်။ သူ၏ ခြောက်လှန့်မှုကြောင့် ဝေါခနဲ့ ထိုးကျလာသော စာအုပ်တစ်အုပ်က ချက်ချင်းပင် ဝန်းခနဲ ထပျံသွားကြသည်။

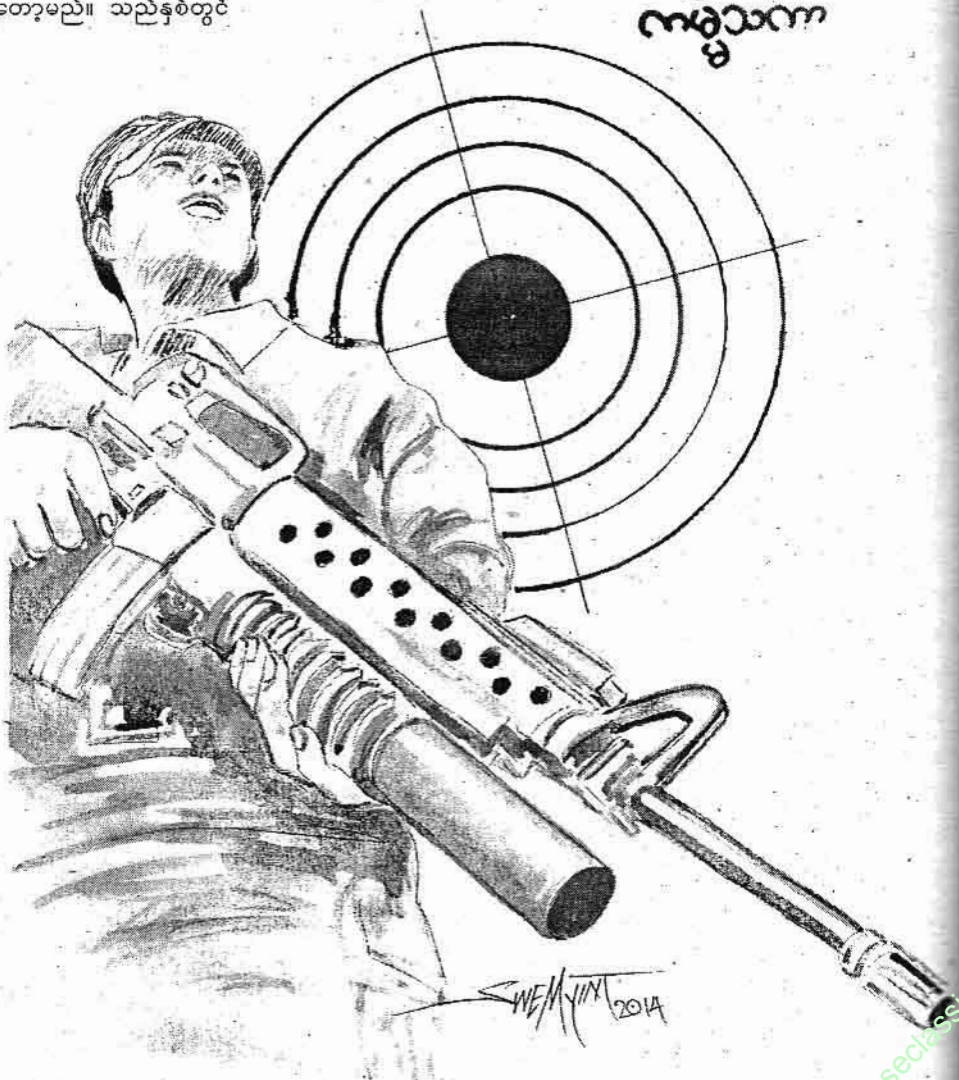
ရွှေရောင်သန်းနေသော စပါးခင်းက လေအသွဲ့၌ ညီညာဖြဖြ လိမ်းနွဲ့နေကြလေသည်။ အချို့စပါးပင်များမှာ ထောင်ထောင်မတ်မတ် ရှိနေကြသေးသော်လည်း အချို့စပါးပင်များမှာမူ ခေါင်းငိုက်လျက်ပင်ရှိကြလေပြီ။ မကြာမီ ရိတ်သိမ်းရတော့မည်။ သည်နှစ်တွင်

စပါးတွေ ထူးထူးကဲကဲ ကောင်းလှသည်။ အပင်တွေက ကြီးထွားလှစေလို အနံ့တွေကလည်း ဆုပ်ဆုပ်ခဲခဲရှိလှသည်။ ပြီးတော့ အနံ့တိုင်းမှာလိုလို အစေ့တွေ စုံကာ အစေ့တိုင်း၌လည်း အဆန်တွေ အောင်တာတွေ ရပြန်သည်။

မန်းထီးလှိုင်က စပါးခင်းကို ကြည့်မိတိုင်း ပီတိဖြစ်ရသည်။ သည်နှစ် စပါးအထွက်တိုးမည်ကို ကြိုသိနေရပြီ မို့ စိတ်ကူးထဲက စီမံကိန်းတွေကိုလည်း

တစ်ခုပြီး တစ်ခု ချနေမိရသည်။ ထိုစီမံကိန်းများအနက် အဓိက ဦးစားပေး စီမံကိန်းကို ပြုပါဟုဆိုလျှင် သည်နှစ်အတွင်း သူ့မြေးနှစ်ယောက်ကို ရှင်မြပေးရေး စီမံကိန်းပင် ဖြစ်သည်။ သည်နှစ်ယောက်တွင် တစ်ယောက်က ကိုနှစ်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ယောက်က ဆယ်တစ်နှစ်သို့ပင် ရောက်ခဲ့လေပြီ။ ခုထိ ရှင်မြကြရသေး။ သမီးနှင့် သမက်က အလုပ်တော့ ကြိုးစားကြရှာပါသည်။ သို့သော်

ရဲကြောက်
သန္ဓေသတ္တ
ကမ္ဘာသကာ

ဘာလုပ်လုပ် အကျိုးပေးက ညံ့လှသည်မို့ ကလေးတွေသာတစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက်တိုးလာသည် ခုတီ ရရ စားစားဘဝ၊ နံနံချာချာဘဝက မတက်နိုင်ကြ။ သူတို့ အစွမ်းအစနဲ့ကတော့ ဘယ်နည်းနှင့်မျှ ရှင်ပြုပေးနိုင်ဖို့ မမြင်။ သည်ကလေးနှစ်ယောက်က မိမိဘဝန်လိုပင် ဖြစ်နေသည်။

စပါးပေါ်ချိန်၌ ရှင်လောင်းလှည့်ပွဲကြီး ကျင်းပနေမည့်အဖြစ်ကို မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်ရင်း မန်းထီးလှိုင်က စိပ်ပုတီးကို အသာကောက်ကိုင်လိုက်သည်။ သို့သော် သူ ပုတီးတစ်လုံးမျှ မချနိုင်သေးမီမှာပင် သူ့စိပ်မိန်းကို ဖျက်ဆီးမည့် အဖျက်သမား စာတစ်အုပ်က စပါးခင်းထဲသို့ ဝေါခနဲ ထိုးကျလာပြန်လေသည်။

“ဟေး ဟေး ဟေး ဟေး”
“ရွေး ရွေး ရွေး ရွေး”
“ပြန် ပြန်”

စာ ခြောက်ရပြန်သည်။ ပုန်းခနဲ ထပ်သွားသော စာအုပ်ကို ကြည့်ကာ တော်တော်ဆိုးတဲ့ကောင်တွေဟု စိတ်တွင်းမှ ရေရွက်လိုက်မိသည်။ စာတွေက အတင့်ရဲလှသည်။ ခုလို လယ်စောင့်ထဲပေါ်က လူတစ်ယောက်လုံး ထိုင်ခြောက်နေတာတောင် တစ်ခါတစ်ရံ၌ နေမစိုက်သလိုလို၊ မထီလေးစားသလိုလို လုပ်တတ်ကြသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ ဝမ်းစပ်မှ အော်ဟစ်ခြောက်လှန့်ရုံနှင့် မရတော့ဘဲ လောက်စာလုံးစာပါ ကျွေးထိုက်တော့မှ ကိုယ်တော်များက ကြွတော်မူတတ်ကြသည်။

သင်းတို့ကိုတော့ မန်းထီးလှိုင် ဇေတ္တာပို့လို့ မရတာ အမှန်။ သူတို့ကို အညှာပေးလိုက်လို့ကတော့ ရှိသမျှ စပါးတွေ အကုန်ပြောင်သွားမည့်ပြင် သူ့စိတ်ကူးထဲက မဟာစိမ်ကိန်းကြီးတစ်ခု ထိုး ပျက်စီးသွားတော့မှာ မုချပင်။

မန်းထီးလှိုင်က စိပ်ပုတီးကို ဇာတ်လမ်းလိုက်ပြန်သည်။ ထိုအချိန်အထိ စပါးခင်းအစပ်ရှိ မြရာတောထဲ

မှ www.burmeseclassic.com ကိုက်ခိုက်မှုကိုခံလိုက်ရသည်။ အင်အား ထွက်လာပြီးလျှင် ခြံစည်းနိုးကို တိုးတော့မည်ကဲ့သို့ လုပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရပြန်သည်မို့ သူ့မျက်လုံးများ ပြူးကျယ်သွားရသည်။ သို့သော် ကျွဲကျောင်းသား၏ လှမ်းအော်သံနှင့်အတူ ကျွဲကြီးက တစ်မဟုတ်ချင်း နောက်ပြန်လှည့်သွားသည့်အတွက် သူ့စိတ်ပြန်အေးသွားရသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင် သူက ထိုကျွဲထွက်လာသည့် နေရာမှာပင် မနှစ်တုန်းက ဖြစ်ပျက်ခဲ့လေသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခုအား ဖျတ်ခနဲ ပြန်သတိရလိုက်မိသည်။ ထိုအခါ သူ့ကျောထဲက စိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားရသလို စိတ်ထဲတွင်လည်း အတော်လေး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားသည်။ မဖြစ်ဘဲ ရှိပါ့မလား။ ထိုအဖြစ်အပျက်၊ ထိုအတွေ့အကြုံက သာမန်အဖြစ်အပျက်၊ သာမန် အတွေ့အကြုံမှ မဟုတ်လေသည်ဘဲ။ သွေးပျက်စရာ ချောက်ချားစရာ အလွန်ကောင်းလှသော ထိုအကြောင်းအရာကို ပြန်တွေးမိတိုင်း သူ့စိတ်ထဲ၌ မနေ့တစ်နေ့ကမှ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သလိုပင် အမြဲတစေ ထင်မှတ်ခံစားခဲ့ရလေသည်။

မနှစ်က သည်လိုအချိန်။ ခုလိုပင် စပါးခင်းကို စောင့်နေတုန်း စောစောက ကျွဲထွက်လာသည့်နေရာကပင် တရဲ့ရဲ့နှင့် တောတိုးလာသံများကို သူ့ကြားလိုက်ရသည်။ အသံလာရာကို စူးစိုက်ကြည့်နေရင်း ကျွဲလား၊ နွားလားဟု ထင်မှတ်နေမိရာမှ တကယ်တမ်း သူတွေ့မြင်လိုက်ရသည်က...

တစ်နေ့က နောင်ဘိုစခန်းမှ တပ်စုတစ်စု၊ အင်အား (၁၈)ဦးခန့်က ပုံမှန် လှည့်ကင်းပြုလုပ်ရန် စခန်းမှ ထွက်လာသည်။ ကော့ကျေးဂျူးရွာဝင်ခါနီး လှည်းလမ်းဆုံသို့ရောက်တော့ အသင့်ကျင်းတူးပြီးစောင့်နေသော ရန်သူအင်အား (၄၀)ခန့်၏ နှစ်ဖက်ညှပ်

ချင်း မမျှသဖြင့် တပ်မှ အကျအဆုံးများ လှသည်။ ခံပစ် ပစ်ရင်း တဖြည်းဖြည်း ဆုတ်ခွာပေးရလေသည်။

မန်းထီးလှိုင်က တိုက်ပွဲဖြစ်နေသံကို နားထောင်ကာ သူ့စပါးခင်းနှင့် မဝေးလှဟု တွက်နေမိသည်။ သူ့ဇနီး ဒေါ်အောင်မေကမူ တိုက်ပွဲသံကြားသည်နှင့် ချက်လက်စ ထမင်းအိုးကို ပစ်ထားခဲ့ကာ အိမ်အောက်က ပုန်းကျင်းထဲ တန်းဝင်တော့သည်။ လင်ဖြစ်သူကို လည်း အသံပြာမတတ် လှမ်းအော်ခေါ်လေသည်။

“ရှင်ဘာလုပ်နေတာလဲ ကျင်းထဲ ဝင်ပါလား၊ တိုက်ပွဲက နီးနီးလေးရယ်”

“ကိစ္စမရှိပါဘူးဟ၊ ခေါင်းပေါ်ကို ကျည် မဖြတ်ပါဘူး”

မန်းထီးလှိုင်က ပြန်အော်သည်။ အတွေ့အကြုံကများလှပြီမို့ ကျည်သွားလမ်း၌ မကျရောက်သရွေ့ မတ်တပ်ရပ် ကြည့်တောင် ဘာမျှ အန္တရာယ်မရှိတာ သူသိပြီးဖြစ်သည်။ ထိုကြောင့် လယ်စောင့်ထဲ၏ စင်ပေါ်မှ ခုန်ဆင်းကာ မြေပေါ်တွင် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ရင်း အသံကိုသာ နားစွင့်နေမိသည်။

တိုက်ပွဲက သိပ်မကြာလိုက်။ ဆယ့်ငါးမိနစ်ခန့်သာကြာပြီး ပစ်သံ ခတ်သံများ ရပ်စဲသွားလေသည်။ ထိုအခါ မန်းထီးလှိုင်က မတ်တပ်ရပ်ကာ တောင်မြောက်လေးပါးကို ကြည့်ရှုနေမိလေသည်။ ထိုအချိန်မှာပင် စပါးခင်းအစပ်က မြရာတောထဲမှ တောတိုးလာသံ တရဲ့ရဲ့ကို သူ့ကြားလိုက်ရသည်။ ကျွဲသို့မဟုတ် နွားတစ်ခုခု ဖြစ်ရမည်ဟု သူ ထင်လိုက်သည်။ သို့သော် တကယ်ထွက်လာတာက ကျွဲလည်းမဟုတ်၊ နွားလည်းမဟုတ်ဘဲ လူတစ်ယောက်ဖြစ်နေတာကို သူတွေ့လိုက်သည်။ ပို၍ ရှင်းအောင် ဆိုရလျှင် ယူနီဖောင်းဝတ်ရဲဘော်တစ်ဦးပင် ဖြစ်သည်။

သူ အံ့အားသင့်နေစဉ်မှာပင် ရဲဘော်က သူ့ကို တွေ့သွားကာ လက်ကို

ငွေယမ်းပြီး လှမ်းခေါ်နေလေသည်။ ထိုသို့ လှမ်းခေါ်နေလျက်ကပင် ခွေခနဲ လဲကျသွားသည်ကို သူ တွေ့လိုက်ရသည်။

သူ ကပျာကယာပြေးသွားကာ ရဲဘော်ကို ပွေ့ထူပေးလိုက်သည်။ ရဲဘော်က ဒဏ်ရာမှ သွေးတို့ဖြင့် တစ်ကိုယ်လုံး ရွဲရွဲစိုနေလေသည်။ အားကိုးသော မျက်နှာဖြင့်လည်း မန်းထီးလှိုင်၏ လက်ကို တင်းတင်းဆုပ်ထားသည်။

“မအောင်မေ မအောင်မေ ဒီကို မြန်မြန်လာစမ်းပါဟ”

ဇနီးဖြစ်သူကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။ ဒေါ်အောင်မေက အပြေးအလွှားပင် ရောက်လာသည်။ ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်က ရဲဘော်ကို တွဲကာ အိမ်သို့ ခေါ်လာခဲ့ကြသည်။ စပါးခင်းနှင့် သူတို့အိမ်က ကိုက်နှစ်ရာသာသာခန့်ဝေးသည်။ သူတို့က ရွာထဲမှာ မနေဘဲ လယ်တောမှာပင် အိမ်ဆောက်နေကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အိမ်သို့ရောက်သည်နှင့် ရဲဘော်ကို အခန်းထဲသွင်းကာ တံခါးကိုလှဲအောင် ပိတ်ထားလိုက်ကြသည်။ ရဲဘော်က တစ်ချက်မျှ ညည်းလိုက်သည်။

“အား ကျွတ် ကျွတ်၊ ကျေးဇူးကြီးလှပါပြီ ဖထီးရယ်၊ ဒီကောင်တွေ အပိုင်လုပ်သွားတာဗျ၊ ကျွန်တော်တို့ လူတွေ တော်တော်ထိတုန်ကြပြီ ထင်တာပဲ”

သူတို့လင်မယားနှစ်ယောက်က တတ်သလောက် မုတ်သလောက် ပြုစုပေးနေကြသည်။ ပုဆိုးဟောင်းတွေကို ဆုတ်ဖြကာ ဒဏ်ရာကို ပတ်တီးစည်းပေးကြသည်။

“ကျွတ် ကျွတ်၊ ဖြစ်နိုင်ရင် ဟောဒီအစကြီးကို ဖထီး ဆွဲနှုတ်ပေးပါလားဗျာ”

ရဲဘော်က သူ့ပေါင်မှ ဒဏ်ရာကို ညွှန်ပြနေလေသည်။ မန်းထီးလှိုင်က လက်ညှိုးဖြင့် နှိုက်စမ်းကြည့်လိုက်ရာ သံစမာမာကြီးတစ်ခုအား အတိုင်း

သားစမ်းမိလေသည်။ ထို့ကြောင့် ထရဲတွင် ညှပ်ထားသော ဇာဂနာကို လှမ်းဖြုတ်ယူလိုက်ကာ ဒဏ်ရာကို ဖြုလိုက်ပြီး အထဲမှ သံစကို ဇာဂနာဖြင့် မိမိရရ ညှပ်လိုက်ပြီးနောက် အားဖြင့် ဆွဲနှုတ်လိုက်လေသည်။

“အား”

နာလွန်းသောကြောင့် ရဲဘော်က အသံထွက်ပြီး အော်လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဒေါ်အောင်မေက အပြင်ဘက်သို့ နားစွင့်လိုက်ကာ...

“ရှူးတိုးတိုး အပြင်က လူသံကြားတယ်”

ဟုပြော၍ ထိုင်ရာမှထပြီး အိမ်အောက်သို့ ဆင်းသွားလေသည်။ မန်းထီးလှိုင်ကိုယ်တိုင် ယောက်ျားသံတွေလိုလို ကြားလိုက်မိသည်မို့ ရဲဘော်ကို ငြိမ်ငြိမ်နေစို့ ခြေဟန်လက်ဟန်ပြုကာ အိမ်ထဲရဲဘေးသို့ ခပ်ဖွဖွနင်းသွားပြီး အပြင်သို့ အသာချောင်းကြည့်လိုက်လေသည်။

“ဘုရား ဘုရား၊ ဒုက္ခတွေတော့ များတော့မယ် ထင်တယ်”

စိတ်ထဲမှ ရေရွတ်လိုက်မိခြင်းဖြစ်သည်။ နှလုံးသွေးများကလည်း ချက်ချင်းပင် တဒိန်းဒိန်းဆောင့်ခွန်သွားသည်။ သူတွေ့လိုက်ရသည်က လက်နက်ကိုင်လူ သုံးယောက်ပင်ဖြစ်သည်။ အိမ်ရှေ့တွင် ရောက်နေသော ထိုသုံးယောက်တွင် ရှေ့ဆုံးမှလူက မုတ်ဆိတ်ပါးသိုင်းမွေး ထူလပျစ်နှင့်ဖြစ်ကာ လက်ထဲမှ သေနတ်ကို အသင့်အနေအထားဖြင့် ကိုင်ထားလေသည်။

သူ့နောက်တွင် ရပ်နေသော ကျန်နှစ်ဦးကမူ တစ်ယောက်က ခပ်ဝဝ၊ တစ်ယောက်ကခပ်ပုပုဖြစ်ကြပြီးသေနတ်များကို ဇော်ထမ်း ထမ်းထားကြလေသည်။ ဒေါ်အောင်မေကမူ ထိုလူသုံးယောက်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထားတွင်ရှိနေကာ မျက်စိ မျက်နှာများ အကြီးအကျယ်ပျက်လျက် ရှိလေသည်။

မုတ်ဆိတ်ပါးသိုင်းနှင့် လူက... “ဒီမယ် အဒေါ်ကြီး ဒီဘက်ကို ရဲဘော်တစ်ယောက် ပြေးလာတာ မမြင်ဖူးလား”

“မ မ မမြင်မိပါဘူး မောင်တို့ရယ်၊ မမြင်မိပါဘူး”

“ဟုတ်ရဲ့လား အဒေါ်ကြီး၊ ဒီဘက်ကို ဖြတ်ပြေးသွားတာ ကျုပ်တို့ သေသေချာချာ မြင်လိုက်တယ်”

“အဒေါ်တော့ မ မမြင်လိုက်ပါဘူးကွယ်၊ တကယ်ပြောတာပါ”

ဒေါ်အောင်မေ၏ အသံများက သိသိသာသာပင် တုန်ရီလျက်ရှိလေသည်။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကပါ ကြောက်စိတ်ကြောင့် တဆတ်ဆတ်တုန်နေတာတွေ့ရသည်။ မန်းထီးလှိုင်ကိုယ်တိုင် ထရဲပေါက်မှ ချောင်းကြည့်နေရင်း ဒူးတွေ တဆတ်ဆတ်တုန်လာသည်။

မုတ်ဆိတ်ပါးသိုင်းနှင့်လူကပင် အိမ်ပတ်ဝန်းကျင်ကို စေ့စေ့စပ်စပ်လှည့်ပတ်ပြီး ကြည့်နေလေသည်။ မကြာပါ။ ထိုလူက အိမ်အတက်ခြေနင်းခဲ့ပေါ့။ သွေးကွက်တစ်ကွက်ကို တွေ့မိအောင် တွေ့သွားခဲ့လေပြီ။

“ဟော ဒီမှာသွေးကွက်ပါလား၊ အဘွားကြီး ခင်ဗျားအိမ်မှာ ရဲဘော်တို့ ဝှက်ထားတယ် မဟုတ်လား၊ မှန်မှန်ပြောစမ်း”

ပါးသိုင်းက အသံခပ်မာမာဖြင့် မေးလိုက်သည်။ သေနတ်ပြောင်းညီလည်း ဒေါ်အောင်မေ၏ ဗိုက်ကို လှမ်းထောက်ထားလိုက်သည်။ ဒေါ်အောင်မေကား စကား မပြောနိုင်တော့သေးခေါင်းတခါခါ လက်တခါခါနှင့်သာ ထည့်ပြနေလေသည်။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံးလည်း နက်ကျသလို တဆတ်ဆတ်တုန်နေရသည်။

“ကြာတယ်ကွာ အိမ်ပေါ်တစ်ရှာရအောင်”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ တွေ့လို့တော့ ခင်ဗျားသေပြီသာမှတ် အဘွားကြီး”

မန်းထီးလှိုင် မျက်လုံးတွေပြာ
တုန်သည်။ ရဲဘော်ထံ လှမ်းကြည့်လိုက်
မိသည်။ ရဲဘော်က လဲလျောင်းနေရာမှ
ငုတ်တုတ်ထထိုင်လိုက်ပြီး မန်းထီးလှိုင်
ကို မျက်လုံးပြူးကြီးတွေနှင့် လှမ်းကြည့်
နေသည်။ သူ့အမှာလည်း အတော်ပင်
ကြောက်လန့်နေရှာသည်။

ထိုခဏတွင် မန်းထီးလှိုင် မျက်
လုံးတို့က ခြင်းကြားကြီးထဲမှာ ဝပ်ကျင်း
ဝပ်နေသည့် ကြက်မကြီးကို လှမ်းမြင်
လိုက်မိသည်။ ရုတ်တရက် အကြံတစ်ခု
တို့ ရလိုက်ကာ လျင်မြန်စွာ လှုပ်ရှား
လိုက်သည်။ ထရုံမှ ကြက်သွန်လီးစားကို
ဆွဲဖြတ်လိုက်ပြီး ကြက်မကြီးနားသို့ တိုး
တပ်သွားလိုက်သည်။ ပြီးလျှင် ကြက်မ
ကြီး၏ ကိုယ်လုံးကို ပေါင်ကြားတွင်
သွင်းကာ ညှပ်ထားလိုက်သည်။ ထို
နောက် လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ကြက်မကြီး
၏ လည်ပင်းကို နာနာညှစ်လျက် ကြက်
သွန်လီးစားဖြင့် တစ်ချက်တည်း လှီးဖြတ်
လိုက်တော့သည်။ ကြက်မကြီးမှာ ချက်
ခင်းပင် ခေါင်းနှင့်ကိုယ် အိုးစားကွဲသွား
သည်။ မည်သည့်အသံမျှ မထွက်လိုက်
နိုင်ဘဲ တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှသာ တွန့်
ထိုက်ပြီးနောက် ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

ကြက်လည်ဖြတ်ကြီးကို လက်
တွင်ဆွဲကာ မန်းထီးလှိုင် အိမ်အပြင်သို့
လျင်မြန်စွာ ထွက်လိုက်သည်။ ကြက်
လည်ချောင်းမှ သွေးတို့က လမ်းတစ်
လျှောက် တတောက်တောက် ကျလာ
လေသည်။

“အဲ အဲဒီသွေးတွေက ကြက်
သွေးတွေပါ မောင်ရာ၊ ကျုပ် ခုပဲ ဟင်း
ထုပ်ဖို့ ကြက်သတ်ထားတာပါ။ ဒီမှာ
မောင်တို့ စားချင်ရင် ယူသွားကြလေ၊
ဗုသွားပဲ ။ ယူပါ ရော့ရော့”

မန်းထီးလှိုင်က ပါးစပ်မှ ပြော
ရင်း လက်ထဲမှ ကြက်သေကိုပါပြုလျက်
သူတို့ကို အတင်းထိုးပေးနေလေသည်။
အိမ်ပေါ်တက်အံ့ဆဲဆဲ ပါးသိုင်း
က သူ့နောက်မှလူကို လှမ်းကြည့်လိုက်
သည်။ ထိုလူက ခေါင်းတစ်ချက် ညှိတ်

ပြလိုက်သည်။ ထိုအခါ ပါးသိုင်း၏
မျက်နှာက တဖြည်းဖြည်း ပြူးယောင်
သန်းလာခဲ့ပြီးနောက် မန်းထီးလှိုင်
လက်ထဲမှ ကြက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲယူ
လိုက်လေသည်။

“ဒါဖြင့်လဲ ပေးဗျာ၊ ကျုပ်တို့
ညစာရတာပေါ့၊ သွားကြမယ်ဟေ့၊ ဟို
ဘက်တောစပ်ကနေ ပတ်ပြီး ရှင်းရ
အောင်”

ကြက်ကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်
ရောက်ထိုးဆွဲပြီး အခြားလက်တစ်ဖက်
ဖြင့် သေနတ်ကို ကိုင်ကာ ပါးသိုင်းက
ရှေ့မှထွက်လေသည်။ သူ့လူနှစ်ယောက်
က နောက်မှ ငိုက်စိုက် ငိုက်စိုက်နှင့်
လိုက်ပါသွားလေသည်။

မန်းထီးလှိုင်က ထိုအချိန်ထိ
မျက်လုံးပြူးပြီးကာ အသက်ရှူဖို့မေ့
နေသည်။ ဒေါ်အောင်မေကတော့ ရင်
ဘတ်ကို လက်ဖြင့်ဖိရင်း ရင်တုန်ပန်းတုန်
ဖြစ်နေဆဲ။

နေဝင်ပြီး မှောင်စဖို့ချိန်ရောက်
သည်နှင့် ရဲဘော်ကို လှည်းပေါ်တင်ပြီး
အပေါ်မှ နွားစာမြက်ထုံးများတင်ကာ
သူတို့လင်မယား နောင်ဘိုစခန်းသို့
လှည်းမောင်းထွက်လာခဲ့ကြသည်။ စခန်း
ရောက်သော် အကျိုးအကြောင်းပြော
ပြကာ ရဲဘော်ကို အပ်သည်။ စခန်းမှူး
က အံ့အားလည်းသင့်၊ ကျေးဇူးလည်း
တင်မဆုံးဖြစ်ကာ ပြီးခဲ့သော တိုက်ပွဲ
အကြောင်းကို သူတို့အား ရှင်းပြလိုက်
လေသည်။ ကာယကံရှင် ရဲဘော်ကမူ
သူ့ အသက်သခင် ကျေးဇူးရှင်များကို
အကြိမ်ကြိမ် ကျေးဇူးစကားဆိုရုံမျှမက
ထိုင်၍ပင် ကန်တော့ရှာလေသည်။

အတွေးစဆုံးသွားသည်နှင့် မန်း
ထီးလှိုင်က သက်ပြင်းရှည်ကြီး တစ်ချက်
ကို ချလိုက်မိသည်။ မနှစ်က ထိုအဖြစ်
အပျက်အကြောင်းကို တွေးမိလေတိုင်း
ထိုရဲဘော်ကတော့ မည်သို့နေလေမည်
မသိ။ မိမိကတော့ ယခုတိုင် အသည်း

တလှုပ်လှုပ်၊ ရင်တဖို့ဖို့ ဖြစ်နေရဆဲပါပေ။
ထိုစဉ်က မိမိကပဲ အကြံကောင်းသွား၍
လား၊ ရဲဘော်ကပင် သေကံမရောက်
သေး၍လားမသိ။ မိမိအိမ်ပေါ်တွင် သွေး
သံရဲရဲနှင့် လူသတ်ပွဲကြီး ဖြစ်ပွားတော့
မည့် အခြေအနေမှ လက်မတင်လေး
ကပ်လွဲသွားခဲ့ရသည်။ ထိုအဖြစ်ကို မန်း
ထီးလှိုင် တော်တော်နှင့် မေ့မရနိုင်ခဲ့ပါ
ပေ။ တစ်ခုတော့ ထူးဆန်းလှပါသည်။
ပါဏာတိပါတကံကို ဘဝတစ်လျှောက်
လုံး တတ်အားသရွေ့ ထိန်းသိမ်းခဲ့လေ
သော မိမိက ကြက်မကြီးတစ်ကောင်၏
လည်ပင်းကို လက်ရဲရဲဖြင့် လှီးဖြတ်ရက်
ခဲ့သည်။ ဤသည်မှာ လူသားတစ်
ယောက်အသက်ရှင်ရေးအတွက်ကြက်မ
ကြီးက သူ့အသက်ကို အချိန်ကိုက်
စတေးလိုက်ရခြင်းပေလော။

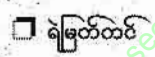
သို့တည်းမဟုတ် ဘဝ အဆက်
ဆက်က ဝင့်ကြွေးတို့ကြောင့်ပင် မိမိ
ကြက်မကြီးနှင့် ထိုရဲဘော်တို့က တစ်ချိန်
တည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာ တွေ့ဆုံကြုံ
ကြိုက်မိကြပြီး သကာလ ထိုကဲ့သို့ ဆန်း
ကြယ်လှစွာ ဖန်တီးဖြစ်ပျက်သွားခဲ့ရ
ခြင်းပေလော။ သတ္တဝါတစ်ခု ကံတစ်ခု
ဟု ဘုရားဟောခဲ့သည်မှာ သွေးထွက်
အောင်မှန်လှပေသည်တကားဟု မန်း
ထီးလှိုင်က ဘဝင်ကျနေမိလေသည်။

ထိုအချိန်၌ သူ့အတွေးလွန်နေ
စဉ် ဘယ်အချိန်ကတည်းက စပါးခင်းထဲ
ရောက်နေမှန်းမသိသော စာတစ်အုပ်က
ကျလီ ကျလီနှင့် အသံပြုကာ တစ်ပင်မှ
တစ်ပင်ကူးလျက် ကောင်းကောင်းကြီး
ပွဲတော်တည်နေကြသည်ကို မြင်လိုက်ရ
သည်တွင် မန်းထီးလှိုင်တစ်ယောက်
မျက်လုံးပြူးသွားရပြီး သူ့လက်က သံပုံး
ကို အလိုလို ကောက်ကိုင်မိလျက်သား
ဖြစ်သွားလေသည်။

“ဟေး ဟေး ဟေး ဟေး”

“ရွှေ့ ရွှေ့ ရွှေ့ ရွှေ့”

“ပြန်၊ ပြန်”

www.burmeseclassic.com

ထိုက်သင်

စောစောစော

ထိုလူ၏ ထိတ်လန့်တကြား အော်သံကြောင့် ကျန်နှစ်ယောက်လုံး သတိထားကြည့်မိပြီး ကားပေါ်မှ ပြိုင် တူခုန်ဆင်းပြေးကြသည်။

မိုးသံ လေသံနဲ့အတူ လူသုံး ယောက်ရဲ့ အော်သံက စူးစူးဝါးဝါး ဖောက်ထွက်လာ၏။

ဘာအကြောင်းကြောင့် ပြေးကြ အော်ကြမှန်း မသိလို့ သူတို့နောက်ကို ပြေးလိုက်ခဲ့သည်။

“ကယ်ကြပါဦးဗျ၊ ကျွန်တော်တို့ ကို ကယ်ကြပါဦး”

“လိုက်လာပြီကွ၊ ပြေးကြ၊ လွတ် အောင်ပြေးကြ”

“ဘာဖြစ်ကြတာလဲ”

ဟု မြလေး လိုက်မေးပေမယ့် ကားလမ်းပေါ်ရောက်တော့ သုံးယောက် လုံး မေ့မော့သွားကြသည်။

အကြာကြီးနေမှ ကားကြုံလိုက် စီးခွင့်ရလို့ ပျော်ခဲ့ပေမယ့် ခရီးဆုံးထိ မရောက်ခဲ့ပြန်ဘူး။ ရွာထဲက သိတဲ့ ဆိုင် ကယ်၊ စက်ဘီးတွေကလည်း တင်ခေါ်ဖို့ မပြောနဲ့ သူမ စကားပြောတာတောင် မမြင်ချင် မသိချင်ယောင်ဆောင်သွား တာက အခံရအခက်ဆုံးပါပဲ။

ဒီဇရပ်မှာ လမ်းကြုံလိုက်ဖို့ လူစိမ်းတွေ တားတော့လည်း အကြောင်း အမျိုးမျိုးနဲ့ ထားခဲ့ကြတယ်။ နောက်နေ့ တွေမှာလည်း ဒီလိုပဲ ဇရပ်မှာ စောင့်ရ ဦးမှာပေါ့။

ထွေးရေ မင်းကလည်း ရွာထဲက ထွက်မလာသလို မြလေးကလည်း လာ လို့မရနဲ့ တို့နှစ်ယောက်သား ဘယ် လောက်များကြာအောင် ဝေးနေရဦး မှာလဲကွယ်။

မထင်မှတ်စွာ လမ်းတွေက ပျက် စီးနေပြီး ကားကလည်း ပစ္စည်းအပြည့် ဖြစ်နေ၏။ စိတ်ရှိသလောက် မမောင်းရဲ သော ဦးလေးဘေးမှာ ငြိမ်သက်စွာထိုင် ရင်း လမ်းဘေးက ကျွန်းပင်မြင့်မြင့်ကြီး

မော့ကြည့်ဖြစ်၏။ အနောက် ဘက်ဆီက မိုးသားမဲမဲတွေ တရွေ့ရွေ့ လေနှင့်အတူ လွင့်ပါလာတာ နေရောင် ပင် မမြင်ရတော့။ သဲသဲမဲမဲ ထပ်ရွာ ဦးမည် ထင်၏။

ရွာကို အချိန်မီရောက်ပါမလား၊ တွေးပူနေသော စိတ်က အလင်းရောင် မသဲမဲကဲ့အချိန်မှာ ရွာထိပ်ကားဝင်မှ သက်ပြင်းချဖြစ်သည်။

“ဒီထက်မှောင်ရင် ပြန်တော့မလို့ ဗျ၊ မလာတော့ဘူး ထင်နေတာ၊ မိုး သိပ်သည်းရင် ရွာထဲဝင်ရခက်တယ်”

“လမ်းတွေက အရင်နှစ်လာတုန်း ကထက် ပိုဆိုးနေတာပဲကွာ၊ ဒီအချိန် ရောက်တာ ကံကောင်းတယ်”

ရွာထိပ်မှာ စောင့်နေသူတွေက လေးငါးယောက်လောက် မနီင်ဝန်ထမ်း လာရှာသော ကားလေး ရွာထဲအဝင် ခက်မှာ စိုးရိမ်စွာ နိုင်သလောက်ဆွဲချ ထမ်းကာ ရှေ့မှ ထွက်သွားကြသည်။

သူတို့ကား မလှမ်းမကမ်းမှာ ကားစောင့် ဇရပ်ကလေးက တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်နေ၏။

ဇရပ်ထဲက ခုံရုံညလေးမှာ လူရိပ် တစ်ခုတွေ့တာကြောင့် သူ့ကားနောက် မှာ ရပ်နေရာမှ ဇရပ်လေးရှိရာ လျှောက် လာခဲ့သည်။

“ရွာထဲဝင်မှာလားရှင်”

“ဪ ဟုတ်ကဲ့ ဘုရားတည်ဖို့ ပစ္စည်းတွေ လာပို့တာပါ၊ လူကြုံ လိုက် မလို့လား”

အသံလေးကလည်း ကြည် ကျောင်းဝတ်စုံလေးနဲ့ ဆရာမက ခြင်း တောင်းဘေးမှာ ထိုင်ရင်း သူ့ကို လှမ်း မေးလိုက်ခြင်းကို သူ့ စိတ်ရှည်စွာ ပြန် ဖြေဖြစ်၏။

“ဒါဆို ရွာထဲက တစ်ယောက် ယောက်နဲ့ ပြောပေးခိုင်းပါရှင်၊ ကိုထွေး အောင်ကို မမှောင်ခင် ဇရပ်ကို လာခဲ့ပါ ကျွန်မ စောင့်နေတယ်လို့”

“ကိုထွေးအောင် ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့၊ ဆက်ဆက် ပြောပေးခိုင်းပါမယ် ခင်ဗျာ”

မိုးဦးရာသီဆိုပေမယ့် ဒီနှစ်က နှစ်တိုင်းတွေ တစ်ခုပြီးတစ်ခု ဖြစ်နေလို့ နေ့တိုင်း သဲသဲမဲမဲရွာနေသည်။

ရွာထဲ လမ်းကြုံလိုက်ချင်လို့ ညနေတည်းက စောင့်နေတာတောင် ကားမပြောနဲ့ ဆိုင်ကယ်တစ်စီးတောင် ဖြတ်သွားဖြတ်လာမရှိတဲ့ လမ်းမကြီးကို ကြည့်ပြီး မြလေးငုံ စိတ်ပျက်မိ၏။ နှစ်တိုယ်လုံး မိုးတွေရွဲပြီး ချမ်းနေတာ ကြောင့် ဇရပ်ထဲဝင်ထိုင်နေလိုက်စဉ် နောက်တွေကြားမှာ ကားမီးရောင်လို အလင်းကို ခပ်ရေးရေးမြင်လိုက်ရသည်။

ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ဒီကားကို ဖြစ်မနေတားပြီး လိုက်မှ ဖြစ်မည်။ ရွာ ထဲမှာ ထွေးတစ်ယောက် စိတ်ပူပြီး မျှော် နေမှာ သေချာသည်။ အာလူးအိတ်တွေ ဆင်လာတဲ့ ကုန်တင်ကားကြီးရှေ့မှာ မီးဘရပ်ပြီး တားတဲ့ မြလေးငုံကို မြင် ထိတ်တာနဲ့ ချက်ချင်းရပ်ပေးသည်။

“ဆရာမ ဘယ်သွားမလို့လဲ”

“ရှေ့နားက ရွာကို ကားကြုံလိုက် နှင်လို့ပါ”

ရေစိုနေတဲ့ ကျောင်းဝတ်စုံ အောက်က ကိုယ်လုံးလှလှ ဖြူဖြူ ချော ချော ဆရာမလေးမြလေးငုံကို ဝမ်းသာ အားရနဲ့ ကားပေါ်တင်ခေါ်ခဲ့သည်။

ညက မှောင်မှောင် ကားကြုံ ထိတ်စီးတဲ့ ဆရာမချောလေးကို မကြုံ ခင်သော ယုတ်မာသောအကြံနဲ့ ကား သဘေးရော သူ့အဖော်နှစ်ယောက်က အတော် ဝေးဝေးနေရာအရောက်မှာ ကားကို လမ်းဘေးတိုးရပ်ကြသည်။

ကားနောက်ခန်းထဲကို ရောက် တာတဲ့ လူနှစ်ယောက်က မြလေးငုံကို ကားပေါ်မှ ဆွဲချကြသည်။

အတော်မှောင်နေပြီ။ မြို့ဘက် ပြန်ဖို့ ကားစောင့်နေတာ တော်တော်နှင့် ရပါမလား မိန်းကလေးတစ်ယောက် တည်း စောင့်နေတာ သတ္တိတော့ရှိသား ပဲ။

“သားကြီးရေ တက်တော့ . . . ဒီလောက်ဆို ရွာထဲ ဝင်လို့ရပြီ၊ ကားလဲ ခုမှပဲ ပေါ့ပေါ့ပါးပါး မောင်းရတော့ မယ်”

လှည်းလမ်းကြောင်း နွားခြေရာ လမ်းက ဗွက်စသည်တို့ကြောင့် ကား က ပေါ့သွားပေမယ့် ခုန်လိုက်ပေါက် လိုက်နှင့် ရွာထဲရောက်ချိန်က ၇ နာရီ ခွဲနေပြီ။

တစ်လမ်းလုံး ငင်ပန်းလာတာ ကြောင့် မိုးအေးနေပေမယ့် တွင်းရေ တဝကြီး ချိုးလိုက်မှ လန်းသွားသည်။

ထမင်းပွဲ အဆင်သင့် ပြင်ထား သောစားပွဲရေ့မှာ တစ်ယောက် တစ်မျိုး ပြောတာ နားထောင်ရင်း ဇရပ်က မှာ လိုက်သောစကားကို ပြောဖို့ ကြိုးစား ပေမယ့် ဘယ်လို မေ့သွားမိမှန်းမသိ အိပ်ပျော်သွား၏။

မိုးလင်း အိပ်ရာနိုးလို့ လက်ဖက် ပိုင်းမှာ အိမ်ရှင်အမျိုးသမီးကြီးက သူတို့ ညဘက်မှောင်နေတော့ ရွာအဝင်မှာ ဘာထူးသေးလဲ မေးမှ ဆရာမလေး အမှာစကား သတိရသည်။

“ဟာ ဇရပ်က မှာလိုက်တာ မေ့သွားတယ်၊ အားနာစရာကောင်း လိုက်တာ”

“ဘာလဲ ကိုထွေးအောင်ကို စောင့်နေတယ်လို့ ပြောတဲ့ ဆရာမလေး နဲ့ တွေ့လိုက်သလား မြို့သားလေးရဲ့”

“ဗျာ အဒေါ် ဘယ်လိုသိလဲ . . . နောက်တစ်ယောက် မှာလိုက်လို့လား”

“နောက်တစ်ယောက် မမှာပါ ဘူးကွယ်၊ သူက ဒီရွာက လူတွေကို မမှာရဲဘူး၊ တစ်မိးတစ်ယောက်လာမှ မှာတာကွယ်”

“ဒါဆို ကျွန်တော်မှေ့လို့ မပြော မိတာ အားနာလိုက်တာဗျာ”

အမယ်လေး မေ့သွားတာ ကောင်းတာပေါ့။ သတိရလို့ ရွာတောင် စွန်းက ထွေးအောင်အမေကို သွားပြော မိမှ ပိုဆိုးကုန်မယ်၊ ဒေါ်ထားစိန်က သူ သား ဆုံးပြီးတည်းက ကြောင်တောင် တောင်လျှောက်ပြောပြီး ညနေစောင်း တိုင်း ထန်းညီနောင် ဘုရားပျက်မှာ သွား ငိုနေရှာတာ”

ဒီအကြောင်းတွေကို မသိလို့ ညမှောင်ထဲမှာ ကိုထွေးအောင် အလာ တစ်ယောက်တည်း စောင့်နေရှာသော ဆရာမလေးကို သနားမိသည်။

ထိုအခိုက် လေးဆယ်ကျော် အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦး အိမ်ပေါ်ထိ အလန်တကြား ပြေးတက်လာသည်။

“ကြီးမေရေ ကြီးမေ မနက်စော စောစီးစီး ကြောက်စရာသတင်းတစ်ခု ကြားလာရပြန်ပြီ”

“ဟဲ့ ဘာလဲ နင်မပြောခင် လန့် နေပြီ”

“ဒီလို . . .”
အားရပါးရ ပြောမယ်ပြင်ပြီးမှ သူ့ကို မြင်တာကြောင့် စကားစ ရပ်သွား သည်။

“ဪ ဘုရားတည်ဖို့ ပစ္စည်း လာပို့တဲ့ ဧည့်သည်လေး၊ ညက ဆရာ မလေးနဲ့ တွေ့ခဲ့သေးတယ်တဲ့”

“ဟုတ်လား၊ မင်း သေချာမြင်ခဲ့ တယ်ပေါ့၊ ဘယ်လို ပုံစံမျိုးလဲဟင်”

“ဟို . . .”

“ဘယ်တုန်းက တွေ့တာလဲ သား ကြီးရဲ့၊ ဦးလေးတောင် မသိပါလား”

“လူတိုင်း တွေ့ချင်လို့ မတွေ့ဘူး ဦးလေးရဲ့၊ တစ်နေ့က ဇရပ်အလွန်နား မှာ လူသုံးယောက် ပြေးလွှားရင်း လဲကွဲ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ မေ့နေလို့ ဆေးရုံပို့လိုက် ရတယ်၊ နှစ်ယောက်က ကြောင်တောင် တောင်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ယောက်က တော့ သွေးအန်ပြီး ဆုံးသွားတယ်တဲ့ လေ”

“အဲဒါ ဆရာမလေးကြောင့်လို့ ဘယ်သူက ပြောလဲ”

သာဦးမောင် စိတ်ဆိုးဆိုးနဲ့ ဝင် ပြောမိလိုက်သည်။ သူတို့စကား အသွား အလာက ဆရာမလေးကို သရဲ တစ္ဆေ လို့ ပြောချင်တာလား။

တကယ်သေသွားတာက သူမ စောင့်နေတဲ့ ကိုထွေးအောင် မဟုတ်ဘူး လားလို့ ထပ်မေးချင်တာ အောင်ထူး ရသည်။

“အမယ်လေး သူမဟုတ်လို့ ဘယ်သူဖြစ်မလဲ၊ တစ်လောက မင်းတို့ ရွာကို ပစ္စည်းလာပို့တဲ့ ဧည့်သည်ဦး လူကြုံမှာလိုက်တာ မပြောလို့ဆိုပြီး တစ်ညလုံး ခဲတွေနဲ့ ပစ်တော့တာပဲ”

“ဟုတ်လား”

“ဒီအကြောင်းတွေ မပြောချင် ပေမယ့် ဦးလေးတို့ကိုတော့ ပြောပြပါ မယ်ရှင်”

ဒီတစ်ခါ ကျောင်းပြောင်းရမယ် မြိုင်သာယာရွာကို ဘယ်လိုသွားရမနဲ မြဲလေး မသိဖြစ်နေချိန်မှာ ဇရပ်ရွှေထ ဖြတ်သွားတဲ့ ထော်လာဂျီကို တားလိုက် သည်။

ထွေးအောင် မောင်းတဲ့ ထော် လာဂျီမှာ လမ်းကြုံ လိုက်လာသည့် ဖြူဖြူသွယ်သွယ်နှင့် ဆရာမလေးက ထွေးအောင်ကို မြင်မြင်ချင်း ခင်မင်း သလို ဘွဲ့ရသည်အထိ အဖေ အမေနှင့် ရွာကျောင်းက ဆရာတော်ကလွဲရင် ဘယ်သူမှ သံယောဇဉ်မထားခဲ့တဲ့ ထွေး အောင် ရင်ထဲမှာလည်း ဆရာမလေး ချစ်ခင်စွဲလမ်းသွားမိတော့သည်။

တွေ့တာ မကြာပေမယ့် တစ်ဦး ကို တစ်ဦး သိပ်ချစ်ကြတဲ့ သူတို့နှစ်ဦး ကတော့ ညနေစောင်းတိုင်း ထန်းညီ နောင် ဘုရားကို သွားသည်။

ကျောင်းပိတ်ရက်တွေဆို မြဲလေး ငုံ့က မြို့မပြန်တာကြောင့် ကြာကန်နဲ လှေစီးကြ ရွာလမ်းရှည်မှာ စက်ဘီး ရင်း အချစ်ကြောင့် အရာရာ မှ စရာကောင်းနေသည်။

www.burmeseclassic.com

အတားအဆီး အနှောင့်အယှက်
မင်းတယ်လို့ ယူဆထားတဲ့ သူတို့ ချစ်
ခြင်းတွေက ဒေါ်ထားစိန် သိပြီးတဲ့
နောက်မှာတော့...

“အမယ်လေး အမေ့သားလေး
ချစ်သူတွေထားပြီး မိန်းမ ယူမလို့
မဖြစ်နိုင်တာ မလုပ်ချင်ပါနဲ့ကွယ်၊
သင်နားဆီးပြီး သာသနာ့ဘောင် ဝင်ခိုင်း
မယ်ဆိုတဲ့ ကတိတွေ မတည်ရင် ဒုက္ခ
နောက်ကုန်လိမ့်မယ်”

“အမေရယ် သားက မြလေးကို
ဒီလို အယူအဆဟောင်းတွေကြောင့်
ဆော့ မခွဲနိုင်ဘူး မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး”

အချစ်စွမ်းအားတွေက တစ်ခါမှ
ခြင်းဆန်ဖူးတဲ့ အမေ့ဆန္ဒတွေကို ဘူးခဲ
ခြင်းရင်း မျက်ရည်တွေနဲ့ တောင်းပန်
နေတဲ့ အမေ့ကို ကျောခိုင်းပြီး အခန်းထဲ
ဝင်လာခဲ့သည်။

အဲဒီညမှာပဲ အမေ့စကားကို
နှုတ်ခွေးလို့ပဲလား ထူးဆန်းတဲ့ အိပ်မက်ကို
မက်ခဲ့သည်။

“ထွေးအောင် မင်း ဘာလို့ အိမ်
ဆောင်ပြုချင်ရတာလဲ၊ ရှေ့ဆက်တိုးရင်
ဆော့ ဒုက္ခရောက်မယ်၊ မင်း အမေ
အတားအတိုင်း သင်နားဝတ်နဲ့ သာသနာ
ပြုရင် မင်းရော မင်းကောင်မလေးပါ
ခွင့်လွှတ်ပေးမယ်၊ လူ့ဘဝမှာ သားသမီး
တွေနဲ့ ပျော်ရွှင်နေရင် အားလုံးရှုပ်ကုန်
လိမ့်မယ်ကွယ်”

အနားမှာ လာပြောသလို သေ
ဆွဲကြားခဲ့တဲ့ စကားတွေက ထွေး
အောင် နားထဲက မထွက်။ အမေ့ကို
ပြောရုံပေမယ့် အဖေ့ကို ပြောပြ
တော့...

“ဒီလိုဆိုရင်တော့ သားအမေ
အတားတွေက မမှားနိုင်ဘူး ထင်တယ်၊
သေချာစဉ်းစားပါကွာ” ဟု နှစ်သိမ့်ရှာ
သည်။

မြလေးကို ပြောပြတော့ ခေတ်
သူငယ်တွေမို့ ဒီလိုအကြောင်းတွေကို
အသုံးအကြည်မရှိခဲ့ဘူး။ စွဲလမ်းမှုကြောင့်
မက်တဲ့ အိပ်မက်တဲ့လေ။

တကယ်တမ်းချစ်မိလို့ ကြီးမား
တဲ့ အပြစ်ပေးမယ်ဆိုရင်လည်း ကျေနပ်
စွာခံယူဖို့ သူတို့နှစ်ဦးစလုံး အဆင်သင့်
ပါပဲတဲ့။ မြလေးရဲ့ သတ္တိ၊ မြလေးရဲ့
အချစ်တွေကြောင့် ထွေးအောင် စွန့်စား
ရဲလာသည်။ အသက်ရှင်လျက် ဝေးရ
တာ လွမ်းရတာ မခံနိုင်တော့ဘူးလေ။

ဒါကြောင့် ညနေစောင်းနေဝင်
ချိန်လောက် ဇရပ်မှာဆိုဖို့ မြလေးက
အရင်စောင့်နေသည်။ သူတို့အတွက်
ဒီရွာက အမြန်ဆုံးထွက်ပြီး မြို့ရောက်
ရင် တရားရုံးမှာ နှစ်ဦးသဘောတူ
လက်မှတ်ထိုးဖို့ စီစဉ်ထားသည်။

အဲဒီနေ့ညနေက ထူးထူးခြား
ခြား မိုးက သဲသဲမဲမဲ ရွာလာသည်။
နှစ်ယောက်လုံး မိုးရေတွေ စိုရွံ့နေပေ
မယ့် နောက်ပြန်လှည့်ဖို့ စိတ်မကူးတော့
တာကြောင့် ကားအလာကိုသာ ဇွဲရှိရှိ
စောင့်နေကြသည်။

“မြလေး ချမ်းနေမယ်၊ ဇရပ်ထဲ
ဝင်နေလေ”

“ရပါတယ် ဇရပ်မှာထိုင်နေရင်
ကားတွေ မမြင်ဘဲ လွတ်သွားလိမ့်မယ်”

မိုးစိုလို့ ခိုက်ခိုက်တုန်အောင်
ချမ်းနေတာကို ရင်ဆိုင်ရင်း ကားတစ်စီး
လောက် မြန်မြန်လာပါစေလို့ ဆု
တောင်းရတာ အမော...။

တကယ်တမ်း ရောက်လာသော
ကုန်တင်ကားကြီးက အဆင်းကလည်း
ဖြစ် မိုးကလည်းရွာ၊ ဘရိတ်ပေါက်ကား
ဇရပ်လေးရှေ့မှာ ရပ်နေတဲ့ သူတို့နှစ်ဦး
ထံ ခေါင်းထိုးဝင်လာသည်။

မထင်မှတ်ဘဲ ကြောက်လန့်စရာ
အသံကြီးနဲ့အတူ အချိန်ပြင်းပြင်း ရောက်
လာတာမို့ ရှောင်ချိန်မရခဲ့ တစ်ဦးကို
တစ်ဦး ထိတ်လန့် တကြားအော်သံတွေ
က မိုးသံကို ထိုးဖောက်သွားခဲ့ပြီ။

ညမှောင်တဲ့အထိ ပြန်ရောက်
မလာတဲ့ ထွေးအောင်နောက်ကို ဒေါ်
ထားစိန်နဲ့အတူ ရွာသားတွေ လိုက်ရှာ
ကြသည်။ ဇရပ်လေးရှေ့က အသက်မရှိ
တော့တဲ့ ထွေးအောင်နဲ့ သွေးအိုင်ထဲမှာ

သတိမေ့မြောနေတဲ့ မြလေးငုံ၊ ပြီးတော့
ဆေးရုံကားကို ဖုန်းဆက်ခေါ်နေတဲ့
ကုန်တင်ကားသမားနဲ့ လူတချို့။

မိုးတွေ လေတွေ သည်းထန်
နေပေမယ့် ဆေးရုံကားလာသည်နှင့်
မြလေးငုံကို ဆေးရုံသို့ ပို့ပေးကြသည်။
တစ်ရွာလုံးက လိုက်ဖက်ညီတဲ့ စုံတွဲလေး
မို့ ဒီလိုအဖြစ်ဆိုးကို မကြည့်ရက်နိုင်
အောင် ဖြစ်ရသည်။

“ကျွန်မသားလေးကို ပြန်မခေါ်
သွားကြပါနဲ့၊ သင်နားဝတ်နဲ့ သာသနာ
ပြုနိုင်အောင် ထားခဲ့ကြပါဦး”

သွေးထွက်ဒဏ်ရာ ဘာမှမရှိ။
ပကတိအိပ်ပျော်နေသူ တစ်ယောက်လို
သက်မဲ့ ရုပ်အလောင်းဖြစ်တဲ့ ထွေး
အောင်ကို ဖက်တာ အရူးတစ်ယောက်
လို လူးလိမ့်မိနေသည့် ဒေါ်ထားစိန်ကို
ဝိုင်းဆွဲပြီး သနားကြသည်။

ထိုနည်းတူ ထွေးအောင်ကို ရှာ
မယ် သူစောင့်နေမယ်ဆိုသော ဆရာမ
လေးကလည်း အတွင်းပိုင်း ဒဏ်ရာတွေ
ကြောင့် ဆေးရုံမှာ သေဆုံးခဲ့သည်။
ဒီအဖြစ်တွေဖြစ်ပြီး မကြာခင် ဇရပ်မှာ
ဆရာမလေး မြလေးငုံက ကားတွေ
ဆိုင်ကယ်တွေရှေ့က မကြာခင် ထွက်
တားတယ်တဲ့။

ကားရပ်ပေးလိုက်တာနှင့် ဘာမှ
မတွေ့ရတော့၊ ဒီအကြောင်းတွေသိတဲ့
သူတွေက ရပ်မပေးဘဲ ထွက်ပြေးကြ
သည်။ ညနေမှောင်လျှင် ယာအပြန်
နွားလှည်းမောင်းလာသူတွေကိုတောင်
အလွတ်မပေးတော့ဘူး။

အရင်က ရွာကနေ မြို့ကို ကိစ္စ
ရှိလျှင် အချိန်မရွေး သွားလာတတ်တဲ့
ကာလသား လူငယ်တွေတောင် အသွား
အလာကျကျန်ပြီ။

မျှော်လင့်ချက် စွဲလန်းချစ်ခင်မှု
တွေကြောင့် ခုချိန်ထိ ကားလမ်းဘေး
က ဇရပ်လေးမှာ မြလေးငုံဆိုတဲ့ ဆရာ
မလေးက ထွေးအောင်ကို စောင့်လျက်
ရှိနေဆဲပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

“ကြီးမေရေ ဒီနေ့နော် ခဏ နေလာခဲ့”

မနေ့က လာတဲ့ အမျိုးသမီး အသံကြောင့် သာဦးမောင် ကားရေ ဆေးနေရာမှ ခေါင်းထောင်ကြည့်မိ သည်။ ဘာပြောသွားမှန်း သာဦးမောင် မသိပေမယ့် အိမ်ရှင် အဒေါ်ကြီးက တော့ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။ စပ်စု တတ်တယ်လို့ ထင်မှာစိုးပေမယ့် ဘာလဲ ဆိုတာ သိချင်စိတ်ကြောင့်...

“ဘယ်သွားမလို့ဟင်”

“ဪ မနေ့က ပြောတဲ့ ဆရာ မလေးအတွက် ရွာက ဆရာတော်တို့ယ် တိုင် လမ်းဆုံ လမ်းခွနဲ့ သူသွားတတ် တဲ့ နေရာတွေမှာ ပရိတ်ရွတ် အမျှဝေ ကုသိုလ်လုပ်ပေးမလို့ သူလဲ သနားစရာ ကောင်းတယ်။ ရွာလဲ အဆက်အသွယ် တွေ ပြတ်တော့မယ်လေ”

“ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော်လဲ သင်္ကန်း တစ်စုံဝယ်ပြီး အလှူထည့်ပေး မယ်”

ဆရာတော်ရဲ့ အစီအစဉ်က ရွာက လူတွေနဲ့ ဘုန်းကြီးတွေကို ထန်း ညီနောင်ဘုရား၊ ကြာကန်၊ ရွာလမ်းမှာ ပရိတ်ရွတ် တရားနာခိုင်းသည်။

လူခွဲပြီး အမျှဝေနေချိန် ဆရာ မလေး မြလေးငုံ တခြားနေရာ ရောက် နေပြီး သာဓု မခေါ်နိုင်မှာစိုးလို့ဟု သိရ သည်။ အဓိကနေရာဖြစ်တဲ့ ဇရပ်မှာ တော့ ဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ပရိတ်ရွတ် တရားနာပြီးသောအခါ...

“ဧကမလေး မြလေးငုံ ဒီရွာမှာ စာသင်တာ အားလုံးက နှစ်သက်ကြ တယ်။ ဆရာမကိုလဲ ချစ်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုချိန်မှာ ဆရာမနဲ့ ဒီရွာက လူတွေက ဘဝတွေ ခြားခဲ့ပါပြီ။

ဆရာမလေး ဖွဲ့လမ်းနေတဲ့ ဒကာထွေးအောင်လဲ မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒီနေရာ ဒီရွာမှာ မနေပါ နဲ့တော့၊ ဆရာမကြောင့် ရွာက လူတွေ လဲ ကြောက်လန့်နေကြရတယ်။ ချစ်တဲ့ သူနဲ့ ဝေးပြီး ဒီလို အဖြစ်ဆိုးမျိုးနဲ့

ဘဝဆက်တိုင်း မကြုံရအောင် အခုဝေ မယ့် အမျှကို သာဓုခေါ်ပါ”

ဆရာတော် စကားဆုံးတာနဲ့ ဇရပ်ခေါင်မိုးပေါ်ကို ဗုန်းခနဲ အသံ ကြားလိုက်ရသည်။ တရားနာနေတဲ့ လူတွေ ထိတ်လန့်သွားတာကြောင့် ဆရာတော်က လက်ကာပြပြီး...

“မကြောက်ကြပါနဲ့ ဆရာမလေး က သူရှိကြောင်း ပြတာပါ။ ကဲ ဒကာမ လေး မြလေးငုံ သာဓုခေါ်ပြီး ကောင်း ရာဘဝကို သွားတော့၊ ဒီမှာ ရှိသမျှ လူတွေ အားလုံးက အမျှဝေမယ်။ ကဲ ကဲ အမျှဝေလိုက်ကြပါကွယ်”

ဇရပ်ထဲမှာရှိသော လူအားလုံး စိတ်မကောင်းခြင်းများစွာနဲ့ အမျှဝေ လိုက်ကြသည်။

ထွေးအောင် အမေကလည်း အသံထွက်အောင် ငိုရှာသည်။ သား လည်းမရှိတော့ သူ့ကို ချစ်ပြီး စောင့် နေရှာတဲ့ ဆရာမလေးလည်း သံသရာ ခရီးရှည်ကြီးကို ထွက်သွားပြီလေ။

သနားညှာတာစွာနဲ့ ဘဝတစ်ခု မှာ သူတို့နှစ်ဦး တွေ့ဆုံခွင့်ရခဲ့ရင် ချစ် ခင်ပေါင်းသင်းနိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်း ပေးကြသည်။ ညနေမစောင်းခင် ရွာက လူတွေကို နှုတ်ဆက်ပြီး သာဦးမောင်တို့ ပြန်လာခဲ့သည်။

ဇရပ်လေးရွေ့မှာ ခဏရပ်ပြီး ဆရာတော်စကားအတိုင်း သူလည်း နှုတ်ဆက်စကား ပြောဖြစ်သည်။

“စောင့်နေရန်သူ မြလေးငုံရေ ကောင်းသောဘဝကို ရှေ့ဆက်လျှောက် လှမ်းပါ”

□ ထိုတ်ထရစ်

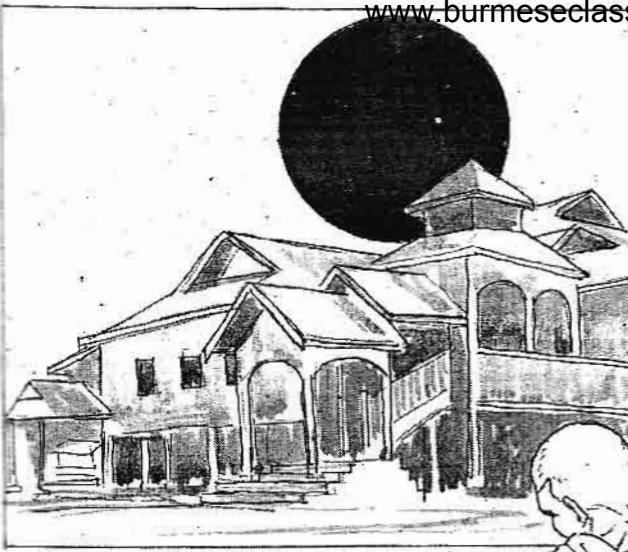
“မာန်မလုပ်ချင်ဘူး၊ မာန်လုပ်လျှင် လွယ်သည်သာ၊ ငယ်မည်မှာ နကိုသတ်နှံခဲ့ နေရပ်မန်ရွှေလည်တဲ့၊ မာန်နှစ်လီ မာန်စုံကွန့်၊ ဖူးအညွန့် ခေါင်ကတင်”

ဆရာတော်ကြီးသည် ဤ... ပထမဦး၌ ငယ်နာမည် “မာ” ကို ငယ်သတ်လိုက်လျှင် “မာန်” ဖြစ်သည်။ ရေးသားတော်မူခဲ့၍ ဆရာတော်ကြီး ငယ်မည်မှာ (ဦးမာ) ဖြစ်ကြောင်း သိ ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် မ... လောပ အနွယ်တော်လည်း ဖြစ်သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် မ,ကာရ... အကျော်ဆိုသည့် မ,တစ်လုံးကျေ... တော်ခင်ကြီးပျော်၏ လေးဆက်... တပ်ညွှန်ကြီး ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဆရာ... သည် မ,တစ်လုံးကျေဟု အဓိပ္ပာယ်... သော “မ,ကာရ လောပအကျော်”... လည်ဆရာတော်ဟု ဘွဲ့အမည်... ဝံ့ဝံ့ ခံယူတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ည... ပညာကြီးမားသည့်အပြင်ကဗျာ... စာချိုးစပ်ဆိုရာတွင်လည်း ကဝိ... ဖြစ်တော်မူလေသည်။ ဆရာတော်... ရေးသားတော်မူခဲ့သည့် “မ... ကဗျာလင်္ကာကြီးက သက်သေ... သည်။ ဆရာတော်ကြီးသည်... ဟောပြောရာတွင်လည်းကောင်း၊ ဒကာတို့အား ဆိုဆုံးမရာတွင်... တောင်း ကဗျာလင်္ကာ စာချိုး... ဆိုရန် ဆိုဆုံးမတော်မူပါသည်။

ဆရာတော်ကြီး၏ ကဗျာ... တို့မှာ တည်တည်တံ့တံ့ ခံခဲ့... ရေးဖွဲ့သလို ဟာသရသများ... လည်း ရေးဖွဲ့တော်မူသည်။

ဟာသဉာဏ်ရှင်
ထေရ်ရှင်မန်လည်၏
ဂုဏ်မြောက်သည့်
ဟာသရသ
ကဗျာများ

ဝန်းချီဆွဲခြင်း

မြောက်လှည့်

ဆရာတော်ကြီးသည် မယဒေဝ
လင်္ကာသစ်၌ ဤသို့ စပ်ဆိုတော်မူခဲ့ပါ
သည်။

“တစ်နည်း မှတ်လော့၊ မရမတ္တ၊
မြတ်လှဒေသနာ၊ အဘိဓမ္မာ သဘော၊
ရှင်တော်ဟောသား၊ ဝုဋ္ဌောနောင်မှ၊
ဇေနနှင့်၊ ဇေနမည်လျှင်း၊ ဟင်္သာမင်းတို့
လျှင်ခြင်းဘဝ၊ ဇေန လည်း၊ ဇေနပညာ၊
မဟာသာရိ၊ ထေရ် ဘုန်းယုံလည်း၊ သဒ္ဓိ
သံဟူ၊ နတ်နှင့်လူ တွင်၊ သယမ္ဘူ မြတ်၊
သုံးလူထွတ်မှ၊ အလွတ်ထား၍၊ တစ်ပါး
ပြိုင်ဘက်၊ တူမထွက်နှင့်၊ ထက်မြတ်
စူးဝင်၊ စိန်အသွင်သို့၊ လျှင်မြန်ဟာသာ၊
ဇေနသည်၊ ဉာဏတဝိနောသတည်း။”

ဆရာတော်၏ ဘွဲ့တော်မှာ ဇေန
ဖြစ်တော်မူသည်။ ဇေနဘွဲ့တော်နှင့်
လိုက်အောင် ဟာသဉာဏ်ရှင်တော်မူ
ပါသည်။ သွားရင်းလာရင်း မြင်တော်မူ
သည်ကို မမေ့သံဝေဂရရန်၊ ဟာသရသ
လည်း မြောက်ရန် ဖွဲ့ဆိုတတ်ပါသည်။

တစ်ခါသော် ဆရာတော်ကြီး
သည် ထီးချိုင့်မြို့၌ ဝါဆို၍ သီတင်းသုံး
တော်မူစဉ် တပည့်ဒကာ၊ ဒကာမတို့က
ဆရာတော်ခွင့်ပြုချက်အရ ထီးချိုင့်
မြို့လယ်တွင် တရားမဏ္ဍပ်ထိုး၍ ညစဉ်
ညတိုင်း တရားနာယူကြသည်။ ဆရာ
တော်ကြီးကလည်း မညည်းမညူ ဗုဒ္ဓဝင်
ဝတ္ထုတော်ကြီးကို တစ်ဝါတွင်းလုံး

တန်ဆာဆင်၍ ဟောကြားတော်မူပါသည်။

တစ်ညနေတွင် ဆရာတော်ကြီးအား ထမ်းစင်ဖြင့် တရားမဏ္ဍပ်သို့ ပင့်ဆောင်ခဲ့ရာ ခွေးမကြီး တစ်ကောင်က ဆရာတော်ကြီးရှေ့မှ ဖြတ်ကူးရာတွင် ဒကာများက အမြင်မတော်၍ ခဲများဖြင့် ပစ်၍ မောင်းထုတ်ကြသည်ကို ဆရာတော်ကြီး မြင်တော်မူ၍ မမောင်းရန် တားမြစ်ပြီး "မင်းတို့ မှတ်သားဖို့ စာတစ်ပုဒ်ချိုးပြမယ်" လို့ ဆိုပြီး ထမ်းစင်ပေါ်မှပင် "ခွေးမသံချို" ကို လျှင်သော ဉာဏ်ဖြင့် စပ်ဆိုတော်မူပါသည်။

"ကြောက်ခမန်းပါပဲ၊ သောက်ခမ်းနီတာလန်လို့၊ သတိရန် အင်မတန်စေးပါဘိ၊ ခွေးမကြီးသူဖြစ်ပုံ။

သဘာဝ၊ ကာမအာရုံတဲ့၊ ကာမဂုဏ်ဆိုတဲ့ တရားဟာက သင်တုန်းမှာ လျက်တဲ့ပျားလိုမျိုး အဝိဇ္ဇာပိတ်ကာထား အားမရကုန်။

ပင်လယ်ရေ ဆားငန်နောက်ကို လ၊ သောက်လေလေ၊ အဆာမပြေသည့် ပြင်၊ ခန္ဓာကြော ဝမ်းလေလျှောသော်လည်း၊ မက်မော ကာမရအာရုံနှင့်၊ သေရွာဘုံ ကသီကရီ လှမ်းရသလိုပဲ၊ သည်အာရုံ မချီတရိန္ဒမ်းလျက်ကယ်နှင့်၊ မုန်းချက်ကတဲ့ မိုးမကုန်၊ ဝိုလ်ပုံထု သတ္တဝါအပေါင်း။

မရှောင်နိုင်--- အမှောင်ဆိုင် အလွန်ကြီး၊ ထန်းသီကာမဂုဏ်တဲ့၊ တဏှာဟုန် ရေလျှင်ကြောမှာလ၊ မတက်ချင်၊ ရက်စဉ်မျောကြလျှင်၊ သဘောပမာယှဉ်ဖို့၊ ကညာခင်မမ ခွေးလိုပဲ၊ ရွံစရာ နွံနာဖို့ အရေးရယ်နှင့်၊ သံသရာ ကန္တာကျေးမှာလ၊ အမှန်မကွာ၊ ရန်ဘယာနှင့် ပြေးရမယ်၊ တွေးကြောက်ဖို့ကောင်း။

တစ်ခါလည်း ယင်းခဲရွာတွင် အလောင်းစည်သူမင်းတည်ထားခဲ့သော ရန်အောင်မြင် စေတီတစ်ဆူ ရှိလေသည်။

ထိုစေတီတော်၏ ထီးတော်မှာ ယိုယွင်းနေပြီ ဖြစ်၍ ထီးတော်သစ်

တင်ရန် စည်းဝေးကြသည်။ ရွာလူကြီးများအစည်းအဝေးသာ လုပ်ကြသည်။ တစ်ဦးမှာ ထီးတင်ပုံတင်နည်းကို မသိကြချေ။

သည်တွင် တံငါသည်တစ်ဦးက အကြံပေးလာသည်။ ထိုတံငါသည်သည် "ယကွင်း" ဆွဲသည့် တံငါသည် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူကျွမ်းကျင်သည့် ယကွင်းလက်ဖြင့် ထီးတင်ရန် ဖြစ်သည်။

ရွာသားတို့လည်း ထိုတံငါသည် အကြံပေးသည့်အတိုင်း၊ ယကွင်းလက်များ၌ ပြာသာဒ်ကိုဆင်ပြီး၊ ပြာသာဒ်တွင် ထီးတော်တင်၍ ယကွင်းလက်ကို ကြိုးနှစ်ပင်နှင့် ငင်ကာဆွဲကြ လေသည်။ ဆွဲတင်စတွင် ဟန်သလို ရှိသော်လည်း၊ ဘုရား ခရာသီးဆီ ရောက်လုနီးတွင် ပြာသာဒ်ဇောက်ထိုး ဖြစ်သွား၍ ထီးတင်ရန် မဖြစ်တော့ချေ။

ထိုအကြောင်းကို မန်လည်ဆရာတော်ကြီးထံသို့ ပြေးလာပြီး၊ အကြံဉာဏ်ယူကြလေသည်။

ဆရာတော်က အကြောင်းစုံ မေးမြန်း၍ မိန့်ကြားတော်မူသည်။

"ဒကာတို့ ထီးတင်ပုံတင်နည်းက ထီးတင်သည့် ရာဇဝင်တွင် အဆန်းထွင်ခြင်း တစ်မျိုးဖြစ်နေ၍ "ယင်းခဲသားအချိုး" ကို တစ်မဟုတ်ချင်း ဆိုတော်မူလေသည်။

"ပြာသာဒ်တော် ဇောက်ထိုးနှင့် သောက်ကျိုးနည်းအောင်ကြံ၊ ယင်းခဲသားများ ဉာဏ်သည် အကြံနတ်ဖန်လို့ရတဲ့။

ယကွင်းဘောင် ပေါ်တင်လို့၊ ကြိုးနှစ်ပင်ငင်ကာဆွဲတော့ ယိုင်လဲကာ ပြောင်းပြန်တပ်ရချည့်၊ မြင်တပ်အောင် ကြံလာတတ်ပါပေ၊ ပညာမှာ ဆန်လာညှပ်တာမို့ ပြောစမှတ်ပဲ။"

ဤသို့ ဆရာတော်ကြီးက စာချိုးတော်မူပြီး၊ ထီးတော်တင်ပုံ တင်နည်းကို မေးတော်မူသည်။

"ထီးတော် မတင်ဖြစ်တာ ဘယ်လိုများ ဖြစ်နေလို့လဲ ပြောစမ်းပါဦး။"

"ဆရာတော်ဘုရား မိန့်တော်မူသည့်အတိုင်း၊ ဘုရားခရားသီးတော်တမြေကြီးပေါ်အရောက် နတ်လမ်းကြီး သွယ်တန်းပါတယ်ဘုရား၊ နတ်လမ်းကြီးပေါ်ထားတင်ပါတယ်ဘုရား၊ ရထားပေါ် ထီးတော်တင်ပါတယ် ဘုရား၊ ထီးတော်တင်ပြီး နတ်လမ်း အတိုင်း ရထားကို ကြိုးနဲ့ဆွဲတင်ပါတယ် ဘုရား။"

"အေးကွယ်၊ အဲသည်လို တင်တော့ ထီးတော်က ခရားသီးမရောက်ဘူးလား။"

"ရောက်ပါတယ်ဘုရား။"

"ခရားသီးဆီ ရောက်ရင် ထီးတော်ကို ခရားသီးထိပ် မပြေးတင်နဲ့ မဟုတ်လားကွဲ။"

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား၊ ဒါပေမယ့် ခရားသီးထိပ်မှာ ထီးမထိုင် (သံတိုင်) စိုက်ပြီးသား ဖြစ်ပေါ်တယ်ဘုရား။"

"သံတိုင်ကြီးကို လွန်အောင် ထီးတော်ကြီးကို မ၍မနိုင်မနင်းဖြစ်ပေါ်တယ်ဘုရား။"

"မင်းတို့ လုပ်ပုံ ငါစဉ်းစားဖို့ စေတီတော်ခရားသီးမှာလဲ သံတိုင်ခဲဦးစွာ စိုက်ထားတယ်၊ ပြီးတော့ ထီးတော်ကိုလဲ တစ်ဘုံစီမဟုတ်ဘဲ အားသန်ဆင်ပြီး တင်တာဖြစ်လိမ့်မယ်၊ မထင်လားကွဲ။"

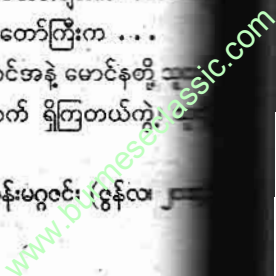
"ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။"

"အေး . . . မင်းတို့ ထီးတော် မတင်ဖြစ်တာ၊ ဘာမှ မဆန်းဘူးဆိုလုပ်ပုံကိုင်ပုံကိုက မဟုတ်ဘဲကိုးကွဲ၊ ထိုတို့ ယင်းခဲသားများလုပ်ပုံဟာ အေးအနဲ့ မောင်နတို့ ထီးတင်ပုံနဲ့ နည်းနည်းသာတယ်။"

"အမိန့်ရှိပါဘုရား။"

ယင်းခဲသားများက တောင်းတော့ ဆရာတော်ကြီးက . . .

"မောင်အနဲ့ မောင်နတို့ သွားချင်းနှစ်ယောက် ရှိကြတယ်ကွဲ။"

သူနားဖူးရင်း ဖားတူးရင်း ဆိုသလို
ထင်ဦးသမားလုပ်ပြီး ဘုရားဖူးလိုက်
သွားပြစ်တော့ စစ်ကိုင်းအောက်နား
ဆတ်သွားကြတယ်။ အဲဒီမှာ မောင်
ဆိုတိုင်း ကောင်းမှုတော် ဘုရားကြီးကို
သွားရောက် ဖူးမြော်ကြဆိုကဲ့။

သည်အခါ မောင်အက 'ဟေ့၊
သူငယ်ချင်းမောင်နရေ ကြည့်စမ်း သည်
သူနားကိုဘယ်လိုများ ထီးတော်တင်
ဆိုတိုင်းပါလိမ့်ကွယ်' လို့ တအံ့တဩ
ပြောသတဲ့။

သည်အခါမှာ မောင်နက . . .

'ဟေ့ကောင် မောင်အ စကား
ဆိုတိုင်းတိုးပြောပါကွာ၊ လူတွေ ကြားလို့
အာသားမှန်းသိကုန်ပါမယ်သည်ဘုရား
ကြီး ထီးတင်တာများ ခက်ခက်ခဲခဲ လုပ်
ပြီး အံ့ဩမနေနဲ့' လို့ပြောလိုက်တယ်။

မောင်အက 'ဟုတ်ပါ သူငယ်
ချင်း ငါယောင်လို့ ပြောမိသကွယ်၊ မင်း
ကတော့ သူတများတဲ့သူမို့ သိမှာပဲ၊
သည်ဘုရားကြီးကို ဘယ်လိုများလုပ်ပြီး
ထီးတင်သလဲကွဲ့ပြောစမ်းပါဦး' လို့
ဆိုတိုင်းလေး မေးလိုက်သတဲ့။

မောင်နက . . .

'မောင်အရယ် မင်းက မောင်အ
ဆိုတဲ့အတိုင်း အလည်း အပါပေတယ်၊
သူနားကြီး ထီးတင်တာများ ဘာခက်
သလဲကွဲ့၊ မင်းမသေမချင်း မှတ်ထား
သူနားကြီးကို တုံးလုံးလှဲပြီး ထီးတော်ကို
ဧည့်ပြီးမှ ဘုရားကြီးကို ပြန်ထောင်ထား
တာကွဲ့' လို့ ခပ်ကြွားကြွား ပြောလိုက်
သတဲ့ကွယ်။

အေး... မင်းတို့ ယင်းခဲသား
များလဲ မောင်အ၊ မောင်နတို့ထက်
နည်းနည်းသာသကွဲ့၊ မင်းတို့ထီးတင်
အမှတ်တရဖြစ်အောင် ထပ်ပြီးစာချိုး
ထိတ်ဦးမယ်၊ နားထောင်ကြ"

ဆိုပြီး ယင်းခဲသား ထီးတင်ဘွဲ့
အထိအချိုးဆိုပြီး ချက်ချင်းစပ်ဆိုတော်
မူလိုက်လေသည်။

"စေတီတော်မြေမှာချလို့ ဧရာမ
ထိစွပ်ရန်၊ မောင်နရဲ့ညဏ်၊ ဤအကြံ

မဟန်လှတကား။ ရွှေထီးအစုဆင်လို့
မြတ်ရှင်ပင် ထီးတော်မိုးမယ်တဲ့၊ အဖိုး
တန် ညဏ်အခဲတွေနှင့် တစ်မျိုးဖန်
အကြံလွဲတယ်၊ ယင်းခဲရွာသား "

ညဏ်ကို အလွှာလိုက်မသုံးဘဲ၊
အတုံးလိုက်၊ အတစ်လိုက် သုံးသူများကို
ဟာသ ရသဖြင့် ဆုံးမထားသည့်ကဗျာ
တစ်ပုဒ်ဖြစ်ပြီး ထိရောက်၍ ရသမြောက်
လှပေသည်။

မန်လည်ဆရာတော်ကြီးပဉ္စင်း
ပျို သုံးဂါရစဉ်က မန္တလေးမြို့ ထီးလင်း
တိုက်တွင်စာဝါလိုက်နေစဉ်ကဖြစ်သည်။

ဗုဒ္ဓစာပေတို့တွင် အဘိဓမ္မာ
ကျမ်းသည် လွန်စွာ ခက်ခဲလွန်းလှသည်။
နေဝါညဝါထား၍ အားထုတ်သည့်ပုဂ္ဂိုလ်
ရဟန်းတို့ပင် ပိုင်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလေ
သည်။ ထိုသို့ ခက်ခဲနက်နဲသည့် အဘိ
ဓမ္မာကျမ်းကြီးကို သုံးဂါသာရှိသေးသည့်
ဦးဇနကိုယ်တော်လေးသည် သာမည
မေးလျှောက်ရုံဖြင့် တတ်မြောက် ကျမ်း
ကျင့်တော်မူ၍ ထီးလင်းဆရာတော်ကြီး
က သံဃာထုအလယ်တွင် ဖော်ထုတ်
ချီးမွမ်းတော်မူခဲ့ဖူးလေသည်။

ထိုအချိန်က မန္တလေးမြို့တော်
ကြီးတွင်သီတင်းသုံးစာဝါလိုက်နေသည့်
သံဃာတော်တို့သည် ဆွမ်းတစ်စွန်းရဖို့
ခက်ခဲလှချိန် ဖြစ်ပါသည်။ မန်လည်
ဦးဇနကိုယ်တော်လေးသည် ကဗျာ
စပ်ဆိုရာတွင် တော်ကြောင်းကိုသိသော
အောက်နယ်မှ စာသင်ရန် ရောက်နေ
သည့်ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးသည် ဆွမ်းခဲမရ၍
စိတ်ညစ်ညူးနေစဉ် မန်လည်ဆရာ
တော်လေး၏ ဂုဏ်သတင်းကိုကြားသိရ
၍ ဦးဇနထံ ချဉ်းကပ်၍ လျှောက်
ထားလေသည်။

"ဦးဇနဘုရား၊ တပည့်တော်
ကို စာအချိုးတစ်ပုဒ်လောက် လုပ်ပေး
စေလို့ပေးစေလိုရပါတယ်၊ အကြောင်း
ကတော့ အညာကိုလာပြီး စာဆိုစာ
သင်နေရသော်လဲ ဝမ်းရေမပြည့်စုံလို့
ခက်ခဲတဲ့အကြောင်းပါပဲ၊ စာကိုလဲ ရိုးရိုး
ကြီး မရချင်ဘူးဘုရား၊ ကာလပေါ်

လေးချိုးမျိုးမှ တပည့်တော်က ရချင်တာ
ဘုရား "

သံဃာတော် တောင်းပန်သည့်
အတွက် ဆွမ်းခဲမရသောဘွဲ့လေးချိုး
ကြီးတစ်ပုဒ်ကို ရေးသားပေးတော်မူ
လေသည်။

မန်လည်ဆရာတော်ကြီးသည်
သံချိုတေးထပ်၊ နွေချိုး၊ လေးချိုးတို့သာ
အစပ်များပြီး လေးချိုးကြီးကိုမူ သည်
တစ်ပုဒ်သာ စပ်ခဲ့ကြောင်းကို ပညာရှင်
တို့က မှတ်ချက်ပြုထားပါသည်။

ဆွမ်းခဲမရသော

ဘွဲ့လေးချိုးကြီး

"မန်းပညာမှာ ဝမ်းစာအတွက်
ကယ်ကြောင့်၊ နွမ်းရာမှာ ယမ်းဖြာနှင့်
ပက်သည်နွယ်၊ ခန်းသာထက်မှာတဲ့ဓမ္မမ
ပျော် (ဪ)ကျမ်းစာကလည်း တစ်
ဖက် ကမ္မဋ္ဌာန်းဘာဝနာကလဲ တစ်ဖက်
နှင့် ချမ်းသာကွက်ကိုမှ မတွေ့သနော်။
အနေခက်ပါဘိ၊ ခြေလက်အင်္ဂါစုံလျက်
ကယ်နှင့် ဂုဏ်ကိုးဆိုင် သုံးလူနတ်ကယ်
က၊ ဂေါစရဂါမ် ဆွမ်းခဲမြတ်သည်ဟု
ဥဒ္ဓိဋ္ဌ မိန့်ခြွေလို့မှတ်တာကြောင့် အိမ်
ကုန်အောင်ခြေစုံရပ်သော်လည်း၊ အထပ်
ထပ် ကန်တော့၍ ချော်သလိုနော်ကွယ်၊
မကပ်တဲ့အပြင် အငတ်တွေတော့ရယ်
လို့ အော်သူအော်။

သာသနာရောင်ဝါက မှေးတာ
မို့၊ သီဟိုဠ်မှာ သည်လိုသာ မကသေး
ပါဘူး၊ ကပ်ဘေး ဝင်ကာနှောင်တော့
နှစ်သောင်းလေးထောင် ရဟန္တာမြတ်
ဘို့မှာ၊ တောပင်ကိုပင် ဘောဇဉ်မှတ်ရ
တဲ့ပြင်၊ ဓာတ်နိဗ္ဗာသောင် ခေမာသို့
လားရသည်ဟု မှန်းစရာ ကျမ်းစာက
ထားသော်လည်း ပုထုဇဉ်ကာမသားဟာ
မို့ များများဝဝ မစားရလျှင်ဖြင့် အခက်
ပေါ် ဖက်ရွက်လျော်ပမာဏမထ မကြွ
အလျင်လဲ (ဪ) မနက်တိုင်း ဟော်
အောင်ရှာရလို့ကမှ မမျှတချင်ပါဘဲ။

ဝေရဗ္ဗာရာမှာလေလေ၊ မြတ်
ဗုဒ္ဓါဝါတော်ကပ်စဉ်ကမင်းမာန်နတ်ဝက်နံ
ဉာဏ်ကြောင့်၊ စောအရဟံဂေါစရဂါမ်

ပြတ်တော့၊ ဥက္ကဋ္ဌတိုင်း သာရပ်ဆီက၊ စေ့စပ်ကာညီတညာပ များသာသာ ငါးရာရှိပါတဲ့ မြင်းကုန်သည် သဒ္ဓါပြည့် ရယ်တို့မြတ်မုနိအများတင်၍ ပေါင်းငါး ရာ သံယာရှင်တို့ကိုသာ ရွှင်ရွှင်ဆိတ် ကြည့်၍ပါဠိမှယောဆန်သောညအောင် ကပ်တဲ့ပြင်၊ ထေရ်မြတ်မောဂ္ဂလ္လာန်က မြေလှန်အာဇာနည်ပေးပါလို့ ပျားပမာ များစွာ ကျွေးပြီးလျှင် ထေရ်ဆရာသည် ဟာမုမကြိုက်သေးလျှင်ဖြင့် သီးမွှေးစုံ ဝေဝေဖြာ၍ ပဒေသာအမှန် ပေါက်ပါ သည့် ကျွန်းမြောက်ကို ဆွမ်းခံပြုတဲ့ ယခုမှာ ဘယ်တပ်ယောက်ကယ်မှ ထောက်ပံ့သူ မပေါ်ကြဘာမို့ ပညာသင် ရှင်သာမဏေတို့မှာ (ကုလ) - အေးမြ ပါစေ။ အခြေကြမ်းပြင်လို့ ခန်းဝမှာ ခံသော်လည်း ရှေးကလာတွေ ကြာ လေလေလွမ်းလို့ ဝမ်းက အလွန်နဲ့။”

မန်လည်ဆရာတော်ကြီးသည် ပုသိန်ဦးပန်မနှင့် ကံဒွါရတိုက်ပွဲ ရွှေ မုဋ္ဌောဘုရားတော်ကြီး မြှုပ်နှံထိုက်ပွဲများ ဖြစ်ခဲ့သလို ဦးပဒုမတို့၏ ဘက်တော် သားဖြစ်သည့် ဦးဉာဏဝံသကိုယ်တော် နှင့်လည်း နှုတ်ခမ်းမွေးပြဿနာ ဖြစ်၍ ဆရာတော်ကြီး ဆုံးမတော်မူရသေး သည်။

၁၂၄၉ ခုနှစ်တွင် ဒွါရဂိုဏ်း၏ ပထမ အကြီးအမှူးဖြစ်သည့် အုတ်ဖို ဆရာတော်ကြီးသည် နောက်ပါ သံယာ ၂၉-ပါး၊ အလုပ်အကျွေး ဒါယကာ ၂၄ဦး တို့နှင့် သီဟိုဠ်ကျွန်းသို့ စွယ်တော်ဖူး ကြွတော်မူစဉ် ဓနုဖြူမြို့နယ် ညောင် ချောင်းရွာဇာတိဖြစ်သည့် တစ်ဝါသာ ရသေးသော ဦးဉာဏဝံသ ကိုယ်တော် လည်း လိုက်ပါသွားလေသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် စွယ်တော် ဖူးပြီး၍ မြန်မာပြည်သို့ ပြန်လည်ကြွ တော်မူခဲ့သော်လည်း ဦးဉာဏဝံသသည် ပြန်လည်၍ လိုက်ပါတော်မူခဲ့ဘဲ သီဟိုဠ် ကျွန်း ကိုလံဘိုမြို့ “ဝိဇ္ဇောဒယပရိဝေ လာကျောင်းတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေရစ် ၍ ပါဠိသီဟိုဠ်သက္ကတ စသည့် စာပေ

များကို ဆည်းပူးအားထုတ်သင်ကြား နေတော်မူခဲ့သည်။

“သတ္တဝါတို့၏ စိတ်ဓာတ်ကိုပတ် ဝန်းကျင်ကပြုပြင်သည်” ဟူသည့်ဆိုရိုး စကားအတိုင်း သီဟိုဠ်တွင်ကြာမြင့်စွာ နေထိုင်တော်မူခဲ့၍ ဦးဉာဏဝံသ၌ သီဟိုဠ် အရိပ်အငွေ့များ ထင်ဟပ်ပါ လာတော်မူလေသည်။

ဦးဉာဏဝံသ ကြွရောက်သီတင်း သုံးသောကျောင်းတိုက်မှာ သျှာမယာန ခေါ် ယွန်းဂိုဏ်းဖြစ်လေသည်။ ထိုယွန်း ဂိုဏ်းဝင် ရဟန်းသာမဏေတို့မှာ မုတ် ဆိတ်ကျင်စွယ်တို့ကို မွေးညှပ်ဖြင့်မနုတ် ဘဲ အတန်ရှည်မှ သင်တုန်းဓားဖြင့် ရိတ် ဖြတ်မှသင့်သည်ဟု ယူဆကြသည်။

ထို့အပြင် ဘုရားရှင်၌လည်း မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်ထည့်၍ ထုလုပ် ကိုးကွယ်ကြလေသည်။

ထိုအယူဝါဒသည် ဦးဉာဏဝံသ ၌ ထင်ဟပ်နေ၍ မြန်မာပြည်သို့ ပြန် လည်ကြွတော်မူလာသည့်အခါ “ဘုရား ရှင်၌ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် ရှိကြောင်းပါဠိ အဋ္ဌကထာဋီကာကျမ်းများကို ကိုးကား ၍ “ဥက္ကမဝိဝိနိစယဋီကာ”ကို ရေးသား တော်မူသည်။

မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ် မပါသော ရုတ်တုတော်ကိုသာ ဖူးမြော်ကိုးကွယ် နေကြသူ မြန်မာပညာရှင်တို့က ထိုရေး သားချက်တို့ကို မကြိုက်၍ ဟံသာဝတီ သတင်းစာတွင် နှုတ်ခမ်းမွေးအငြင်းအခုံ ဆူပွက်လာလေတော့သည်။

သည်အခါ ဦးဉာဏဝံသသည် လယ်တီဆရာတော်ထံကြွ၍ မိမိ၏ဝါဒ ကို တင်ပြလျှောက်ထားလေသည်။

လယ်တီဆရာတော်ကြီးက ရူပ အစိန္တေယျ ဟူသော ပုဒ်ကိုထုတ်ပြ၍ “ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော်မှာ ရူပ အစိန္တေယျ ဖြစ်၍ ကြံဆဖွယ်ရာ မလို ကြောင်း၊ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်နှင့်မှ ကြည် ညိုလိုလျှင် မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်နှင့်ပင် အကြည်ညိုခံကြောင်း၊ မုတ်ဆိတ်ကျင် စွယ် မပါသည်ကိုမှ ကြည်ညိုလိုလျှင်

မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်မပါဘဲ အကြည်ညို ခံကြောင်း” မိန့်ဆိုတော်မူလိုက်သည်။

ထို လယ်တီဆရာတော်ကြီး၏ အဖြေသည် ဦးဉာဏဝံသလိုချင်သည့် အဖြေ မဟုတ်ဖြစ်နေ၍ ဦးဉာဏဝံသ သည် မန်လည်ဆရာတော်ကြီးထံ ကြွ တော်မူ၍ ဆရာတော်ကြီးအား မုတ် ဆိတ်မွေး ပြဿနာကို သွားရောက် လျှောက်ထားလေသည်။

ဦးဉာဏဝံသ မန်လည်ဆရာ တော်ကြီးထံ တင်ပြ လျှောက်ထား တော်မူရာ မန်လည်ဆရာတော်ကြီးထံ အောက်ပါအတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မိန့်ကြားတော်မူလိုက်ရသည်။

“မောင်ဉာဏဝံသရဲ့ ဘုရားရှင် မှာ မုတ်ဆိတ်ကျင်စွယ်တို့သာ မဟုတ် ဘူး၊ ဖင်မွေးတို့ ဟိုမွေးတို့ ဆိုတာထဲ ရှိမှာပါပဲ၊ ဒီအကြောင်းများ ဗဟုသုတ ဖြစ်သွားအောင် ဖင်မွေးတို့ ဟိုအမွေး တို့ပါထည့်ပြီး ကျမ်းတစ်စောင်လောက် ဖွဲ့လိုက်စမ်းပါဦး”

မန်လည် ဆရာတော်ကြီးက ထိုသို့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် မိန့်ဆိုပြီး ဦးဉာဏဝံသအား အောက်ပါ ကဏ္ဍ တစ်ပုဒ်ကို ရေးသားတော်မူပြီး ပေးတော် မူလိုက်ပါသည်။

“လုပ်ငန်းရယ်ပို၊ နှုတ်ခမ်းကို ငွေ ကြည်ညိုတဲ့ သီဟိုဠ်ပြန်ဘုန်း။

ထင်တွေးငဲ့ပို၊ ဖင်မွေးအပါဆိုလို့ မောင်သီဟိုဠ် ဆရာဉာဏရဲ့ အပါခေါ် ရွှေစာတန်းပါလို့ ကျမ်းပြုပါဦး”

ဦးဉာဏဝံသာ ကိုယ်တော်သည် ထွေထွေထူးထူး လျှောက်ထားရန် တော့ဘဲ ပြန်ကြွတော်မူလေသည်။

မန်လည် ဆရာတော်ကြီးက ပညာဉာဏ်ရှင်ပုံတို့သည် ပြော၍မတန် နိုင်ပါပေ။ ဘွဲ့တော် ဦးဝေခန့်ဆိုသည့် အတိုင်း ဉာဏ်ရှင်သည်နေရာတွင် နှား ရှားသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကျော်ကြီးဖြစ်ပေသည်။

□ မောင်ရွှေယဉ်(မော်လမြိုင်) ညွှန်း - မန်လည်စကားပုံများ တည်တောဆရာတော်

အရည်မှ စတင်ထုတ်လုပ်ခဲ့သော

မူလပထမ

အရည်

日本の耳清液

နားသန့်ဆေးကြိုး

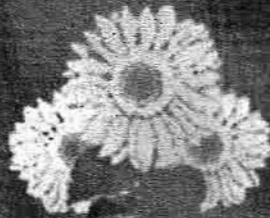
မှတ်ပုံတင်အမှတ် - အစ ၁၂ (၁၀၂၉၆)

မှတ်ပုံတင်အမှတ် - ၄/၁၄၅၉

အာလာသ

ရေပန်းဆေး

ဟထေဆေးတိုက်
(ရုပ်နှိနားသန့်)

ဟာလီတိုင်းရင်းဆေး
မှတ်ပုံတင်အမှတ်
0213Y/010277

ထိခိုက်ရန်
လှော်ကြော
ရုပ်နှိလိမ်းရုံဆေး

အတုအပ
အထူးသတိပြု

— အမှတ် (၁၅၈)၊ ၃ လွှာ၊ ၃၃ လမ်း (အထက်)၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
— ၂၅ လွှာ၊ ၂၃ လမ်း၊ လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
— ၃၉၅၆၁၂၊ ၇၀၄၄၀၃

တစ်ဦးလည်းကောင်း၊ အားလုံး
တို့ဝင်းမြင့် + ဝဇာတိ မြန်မာ့ဆေးမျိုးစုံထိုက်၊
အမှတ် (၄၀၂)၊ ၁၅ လမ်း၊ ကမ်းနားလမ်းထိပ် ရန်ကုန်မြို့၊ ရန် - ၂၂၆၃၀၂

အလျားအနံ၊ အသွားအပြန်၊
အစုန်အဆန် တဲ့။

ဒီစကားတွေက ဒေါ်အေးမြိုင်
နေ့တိုင်းပြောဆို ရေရွတ်နေကျစကားမို့
ကလျာနီတို့ အိမ်မှာတော့ ဒီစကား
စလာတိုင်း အဓိက ပစ်မှတ်ထားသူမှာ
ကလျာနီကို ရည်ရွယ်ပြောခြင်းဟု အား
လုံး နားလည်ကြသည်။

မိုးလင်းလို့ မျက်နှာသစ် မှန်
ကြည့်မယ်လို့ ရွယ်လိုက်သည်နှင့် . .

“အမယ်လေးတော် အမယ်
လေး၊ ဒါ မိန်းကလေး ထချိန်လား၊ ဂ
နာရီခွဲနေပြီဟဲ့၊ ကျောင်းပိတ်ရက်လေး
များ ဆိုင်ပြေးကုရောင်းပါဦးလား၊ မှန်
ကြည့်တော့မယ်၊ ပြီး စားစရာရှိတာစား၊
ဟောနောက်တော့ စာအုပ်ကြီးနဲ့
မျက်နှာကပ်တော့မယ်”

“အေးမြိုင်ရေ နင့်ပါးစပ် ပိတ်
ထားပါလား၊ ငါ နေမကောင်းဘူး”

အခန်းထဲက မနေနိုင်သော
ကလျာနီအမေက သူ့ညီမ ပါးစပ်ပိတ်
အောင် အော်လိုက်သော်လည်း တူမ
ဖြစ်သူ အငယ်ဆုံးလေးကို မျက်စောင်း
လှမ်းထိုးသေးသည်။

ဒီအိမ်မှာ သင်းက အခွင့်အရေး
သမား၊ အစ်မဖြစ်သူက လေးဆယ်
ကျော်မှ ကံပေါ်ပြီး မွေးထားသည့်သမီး
မို့လို့လား စာတော်တာလေး တစ်ခုနှင့်
ငယ်ကတည်းက ခုချိန်ထိ အိမ်အလုပ်
အိမ်စီးပွားရေးထဲ တစ်ခါမှ ဝင်မပါခဲ့။
နေ့တိုင်းလည်း ဒေါ်အေးမြိုင် မနေနိုင်
စွာ ဆူပူရတာ အမော။

“ဟဲ့ ဘာမဆို အသွားအပြန်ရှိ
သလို အစုန်အဆန်လဲရှိရတယ် အစ်မ
ကြီးနဲ့ သူ့အစ်ကိုက မိုးလင်းက မိုးချုပ်
ရှာဖွေကျွေးရတာ သူ့ပညာရေးစရိတ်က
လဲရှိတော့ ကြွေးမတင်အောင် မနည်း
လုပ်ရရှာတယ်၊ အလုပ်သမားငှားမယ့်
အစား မိကလျာ ညည်းနည်းနည်းပါးပါး
သွားကူပါတော့လား”

“ဟာ ဆိုင်မလာနဲ့တဲ့ ဒေါ်လေး
မြိုင်ရဲ့ စာကျက်ချိန်ပိုရအောင် အိမ်မှာ

ပဲနေခိုင်းတာ၊ ဘာမှလဲမသိဘဲနဲ့ နေ့တိုင်း
ဆူပူနေတာပဲ၊ နားငြီးလာပြီ”

ကိုယ့်သားသမီးသာ ဆိုလိုက
တော့ မလွယ်ဘူး။ ခုတော့ အပျိုကြီး
လုပ် အစ်မကလေးတွေ ထိန်းကျောင်း
ပေးလာရတာ အဖေက မွေးကင်းစမှာ
ဆုံး ရုပ်ကလေးကလည်း သနားကမား
ချစ်စဖွယ်လေးမို့ ကလျာနီကို အိမ်က
မီးဖိုချောင်တောင် အစ်မက အဝင်မခံ၊
လုပ်စရာရှိလျှင် “မအေးမြိုင် ကူပါဦးဟဲ့”
ခေါ်ကာ ခေါင်းတည်ခိုင်းသည်။

ကလျာနီ အစ်မကြီး မာမာသိက
ဈေးထဲမှာ စားသောက်ဆိုင်လေးဖွင့်
မောင်နှမနှစ်ယောက် အလုပ်သမား

ငှားပြီး ထောင့်စေ့အောင် ရှာဖွေရမ
မယ့် ညီမလေး ကလျာနီကိုတော့ ဆိုင်
ကို လာကူတာတောင် မကြိုက်တတ်ပါ။

“အမယ်လေး သိသိ၊ ညီမလေး
ကို ဆိုင်မလွှတ်ပါနဲ့၊ ဈေးထဲက လူနဲ့
အတန်းအစားစုံတယ်၊ ဈေးမရောင်းစေ
ချင်လို့ ပညာတတ်အောင် သင်ပေးနေ
တာ၊ သိသိပင်ပန်းပါစေ မိုးလင်းမိုးချစ်
ဒီထမင်းဟင်းတွေနဲ့ပဲ လည်ပတ်နေတာ
ကိုယ်ချက်တဲ့ဟင်း ကိုယ်မစားချင်
အောင် ဟင်းအနံ့တွေကို မခံနိုင်တော့
ဘူး”

www.burmeseclassic.com

“ငါ လိုက်ဖြစ်မယ် မထင်ဘူး ဆွေ့ဆွေ့ အစ်မကြီးဆီမှာ ခဏခဏ သောင်းရတာ အားနာလာပြီ၊ ပြီးခဲ့တဲ့ အပတ်ကပဲ နှစ်သောင်းတောင်းပြီး အစားကွင်း သွားထားသေးတာ”

“ဟယ် ခုကျောင်းပိတ်ရက်က ဘုန်းရင်းသားကျေးရွာ သွားကြမှာဟ၊ အဲဒီလို ဒီလိုပဲ အိမ်မှာခြစ်ကုတ်တောင်း နေ ကျော်မောင်တို့လဲ လိုက်မှာတဲ့”

အင်းလည်း မဟုတ်၊ ခေါင်းလဲ မဖြစ်ဘဲ နောက်မှ ပြန်ပြောမယ်ဟု ဆိုပြီး ဒီတနင်္ဂနွေလည်း တိုင်းရင်းသား ကျေးရွာစားသောက်လည်ပတ်ဖို့ ငွေလို ပြန်ပြန် ဆွေ့ဆွေ့ ပြောတာလည်း ဟုတ် သည်။

ဒီနှစ် စာမေးပွဲပြီးလျှင် သူငယ် နှစ်ယောက် ခုလို ထပ်မံတွေ့နိုင်တော့သလို သည်ပတ် သွားလာချိန်လည်း ရမှာ သူတို့တော့ပါ။ အချိန်ရှိတုန်း အရွယ် ကြီး ဖိတ်ပေါ့ပါးစွာလည်ဖို့ ဆွေ့ဆွေ့

နှင့် မြရွှေအောင်တို့ စီစဉ်ခြင်းကို ငြင်း ရခက်သည်။ ညနေပိုင်း အိမ်ပြန်ရောက် ပေမယ့် ကလျာနီ ဘယ်လို စကားစ ဘာ အကြောင်းပြတောင်းရမှန်း မသိပါ။ ပက်လက်ကုလားထိုင်မှာ ထိုင်ပုတီးစိပ် နေသည့် အမေ့မျက်နှာကိုတော့ မကြာ ခဏ လှမ်းကြည့်ဖြစ်သည်။

“ဘာပြောချင်လို့လဲ သမီး”

“ဘာမှ မပြောချင်ပါဘူး အမေ၊ အမေ နေကောင်းသွားပြီလား၊ ထမင်း စားလို့ကော ကောင်းလား”

“အင်း အကုန်ကောင်းသွားပြီ၊ သမီးမှာ ပြောစရာရှိနေတာ ပြောမှ အမေသိမှာပေါ့၊ မိဘနဲ့ သားသမီးမှာ လျှို့ဝှက်ချက်မထားရဘူး၊ လိမ်မပြောရ ဘူး၊ သမီးမှာ လိုချင်တာ တစ်ခုခုရှိနေ တာ သိတယ်၊ ပိုက်ဆံကုန်ပြန်ပြီလား သမီး”

အမေ့ကို ခေါင်းညိတ်မပြရက် သော်လည်း ကလျာနီမှာ လိုသောငွေ

အမေစီစဉ်ပေးမှ ဖြစ်မည်။ ဒေါ်လေး မြိုင် ပါးစပ်ကြောက်ရတာက တစ်မျိုး တစ်ပတ်တောင်မကြာသေးဘဲ ပေးထား သည့် ပိုက်ဆံကုန်ပြီလား၊ အစ်မကြီး မေးမှာ စိုးတာတစ်ကြောင်း အမေ့ကိုပဲ အကြောင်းစုံ ပြောပြဖြစ်သည်။

ဘယ်အချိန်က ခေါက်လိပ်ထား မှန်းမသိ တစ်ထောင်တန်အသစ်လေး အလိပ်လိုက်ကို ကလျာနီလက်ထဲ ထည့် ပေးရှာသည်။

“အမေပေးတယ် မပြောနဲ့၊ သမီး ရနေကျ မုန့်ဖိုးလျှော့ပေးနေဦးမယ်”

အမေ့ကို ပွေ့ဖက်နမ်းပြီး “အစ် အစဉ်အတိုင်း ငါလဲ လိုက်မယ်” ဟု ဆွေ့ဆွေ့ဆီဖုန်းလှမ်းဆက်ရသေးသည်။

စားချင်တာ လိုချင်တာ အချိန် ကြာကြာ မပြောလိုက်ရဘဲ ပြည့်စုံနေ သော ကလျာနီဘဝမှာ ဒေါ်လေးမြိုင်

သာ ဆူပူငေါက်ငမ်းတာမရှိရင် သိပ် ကောင်းမှာပဲဟု တွေးဖြစ်သည်။

ဒီတစ်ပတ် တနင်္ဂနွေမှာတော့ သူငယ်ချင်းတွေ တိုင်းရင်းသားတော့ရွာ မှာ စက်ဘီးစီးကြ၊ စားချင်တာဝယ်စား ပြီးတော့ အချိန်တောင်းကောင်းမှာ စုထိုင်စကားပြော ပါလာသည်။ ဖုန်းထဲ က ဂိမ်းဆော့။ တစ်ယောက်မရှိတာ တစ်ယောက်ပေးရင် ပျော်ခဲ့ကြသည်။

တကယ်ပဲ ကလျာနီတို့ ကျောင်း ပြီးတာနှင့် သူငယ်ချင်းတွေ သိပ်မဆုံ ဖြစ်တော့ပါ။

ကလျာနီချစ်သူ ထွန်းကျော်က မန္တလေးက သူ့ဘကြီးရှိရာမှာ သွား အလုပ်လုပ်ပြီး ဆွေဆွေက သူ့အဖေ အဆက်နှင့် စည်ပင်သာယာမှာ အလုပ် ရသည်။

ကလျာနီလည်း အလုပ်ဝင်မယ် ပြောတော့ အစ်မကြီးက ကုမ္ပဏီဝင် တောင် နေရာကောင်းလေးရအောင် သင်တန်းတွေ တက်ရဦးမယ်ဆိုကာ ကွန်ပျူတာသင်တန်း Speaking သင် တန်းတွေ တက်ခိုင်းပြန်သည်။

“ထွန်းနိုင်သလောက် ထွန်းတင် ထားပေါ့၊ ဒါပေမယ့် သီသီရေ သိပ် တော့ မမျှော်လင့်နဲ့နော်၊ မိဘနဲ့ သား သမီး မောင်နှမသားချင်းတွေက မေတ္တာ နဲ့ပတ်သက်လာရင် အစုန်သာရှိတယ် အဆန်မရှိဘူး”

“ညီမလေးက မိသားစုကို သံယောဇဉ်ရှိပါတယ်၊ သူ့ အမြင့်မှာနေ နိုင်တော့ သီသီတို့လဲ ဂုဏ်ရှိတာပေါ့”

“အေးပါအေး၊ ညည်းညီမလေး ယောက်မမြင်းစီးသာ မထွက်ပါစေနဲ့ ငါကတော့ မထင်ပါဘူးအေး လည်ဖြတ် ခံရဲတယ်”

ဖိုင်အိတ်လေးကိုင်ရင်း အခန်း တွင်းက ထွက်တော့မည့် ကလျာနီ ခြေလှမ်းတွေ အတန်ကြာတန်နေ၏။ ကလျာနီနှင့် ထွန်းကျော်ချစ်သူရည်းစား

တွေဖြစ်နေတာ ဒေါ်လေးမြိုင် ဘယ် အချိန်က သိနေတာပါလိမ့်။

အိုလေ ဒီအရွယ် ဒီလိုတွေပဲ သူ့သာ အပျိုကြီးဖြစ်နေလို့ ထူးဆန်းနေ တာ။ အချိန်တန်လို့ ပညာစုံ၊ အတောင် စုံရင် အသိုက်အမြိုက ခွာမည့်သူတွေ ချည်း။ မေမေလည်း ကျန်းမာနေသေး တယ်။ အစ်ကိုလတ်နှင့်အစ်မကြီးလည်း ရှာဖွေ စားသောက်နိုင်သားပဲ။

ကလျာနီတစ်ယောက် မရှိလည်း ဒီမိသားစု ပုံမှန်ကျန်ခဲ့မှာပေါ့။ စာမေး ပွဲဖြေပြီးလို့ နှစ်ယောက်သား အစီအစဉ် ချပြီးသားပါ။ အလုပ်ကိုယ်စီ ရပြီးတာနှင့် လက်ထပ်ကြမယ်လို့ တစ်ယောက်တည်း တွေးဖြေရင်း ကလျာနီ သင်တန်းရှေ့ မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းခဲ့သည်။

သင်တန်းမှာ အသစ်ရောက်လာ သူက ကလျာနီနှင့် တစ်ခန်းတည်းနေ ဖူးသည့် မိုးမိုးခိုင်၊ ဝမ်းသာအားရ သင်တန်းပြီးတာနှင့် အအေးဆိုင်မှာ ထိုင်ရင်း စကားပြောဖြစ်သည်။

“ဟဲ့ နင်တို့ မယူသေးဘူးလား၊ ဘွဲ့ရပြီး ယူမယ်ဆို”

“ငါအလုပ်မဝင်ခင် သင်တန်း တွေ တက်နေတုန်း၊ နင်ကော ဗလနဲ့ စေ့စပ်ထားတာ ဘယ်တော့ လက်ထပ် မှာလဲ”

“ဒီသီတင်းကျွတ်ပေါ့ အကြာကြီး ခွဲမထားချင်ဘူးဟာ၊ သူ့ဘေးမှာ ကောင် မလေးတွေက တို့နှစ်ယောက်အကြောင်း သိပေမယ့် သိပ်ဂရုစိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ မိန်းမ မရှိရင် လူပျိုပဲတဲ့၊ စိတ်မချရင် မြန်မြန်ယူကြလို့ ပြောသေးတယ်ဟာ၊ ငါ သိပ်မစဉ်းစားချင်တော့ဘူး”

စေ့စပ်ထားပြီးကာမှ ဘယ်အလွဲ ခံချင်ပါ့မလဲ။ မိုးမိုးခိုင်ပြောတာကို သူမ နားလည်မိသည်။ ဒါဆို ထွန်းကျော် ကော၊ မန္တလေးမှာ ဘယ်လိုတွေနေပါ လိမ့်။ အလုပ်အကိုင်လည်းရှိ၊ ရုပ်က လည်း ပြေဖြစ်၊ သဘောလည်းကောင်း သည့်ချစ်သူကို ကလျာနီ စိတ်မချနိုင် အောင် အတွေးစုံ ဝင်လာသည်။

နောက်နေ့တွေ ဖုန်းဆက်ခေါ် မှာစရာတွေ များလာတော့သည်။

“အလုပ်ချိန် နောက်ကျလို့ဆိုပြီး ကောင်မလေးတွေ အိမ်ပြန်လိုက်ပို့ခိုင်း ရင် ငြင်းရမယ်နော်”

ဒီစကား ပြောဖြစ်အောင် ပြော ရလိမ့်မည်။

ကလျာနီသင်တန်းတွေပြီး နှစ်လ အကြာမှာ ကုမ္ပဏီမှာ အလုပ်ရသည်။ လိုအပ်ချက်ပြည့်အောင် သင်တန်း တက်ထားသည်ဖြစ်လို့ နေရာကောင်း တစ်ခု ရလိုက်သည်။

ကလျာနီအတွက် မိသားစုတွေ ပျော်နေကြသလို မန္တလေးက ထွန်း ကျော်ကလည်း ဖုန်းဆက်သည့်ည “ကျော်တို့ နီးကြရတော့မယ်” တဲ့။

တက္ကသိုလ်မှာ တွေ့ကြသည့် ပထမနှစ်မှစ၍ ဘွဲ့ရသည့်တိုင် မခွဲနေ သူငယ်ချင်းချစ်သူတွေမို့ သံယောဇဉ် ပို၍ တွယ်ရသည်။

ကလျာနီစိတ်က မန္တလေးမှာ အလုပ်သွားလုပ်မယ် ဖွင့်ပြောတိုင်း တုန်းက တားချင်ပေမယ့် မြန်မြန် အလုပ်အဆင်ပြေမှ လက်ထပ်ဖို့ စီစဉ် နိုင်မှာပေါ့။ ဝေးသွားတာကြာရင် စိတ် ချင်းလည်း ဝေးသွားနိုင်တယ် ကလျာနီ ဆိုသော ချစ်သူစကားကြောင့် သူ့ အလုပ်ဝင်ပြီး မကြာမီ လက်ထပ်မယ့် သား တွေလိုမလဲ စစဉ်းစားတော့သည်။

ခုချိန်မှာ အိမ်ထောင်ပြုလိုက် လျှင် ငယ်ရွယ်သေးတဲ့ အချိန်လို့ အစ်မ ကြီးနှင့် အမေက နားလည်ပေးလိမ့်မည်။ အစ်ကိုလတ်က အစပိုင်း စိတ်ဆိုး မယ့် သူလည်း ကြာတော့ စိတ်ပြေသာ မှာပါ။

ကလျာနီနှင့် ထွန်းကျော်တို့ စကားပြောဖြစ်တိုင်း သူတို့နှစ်ယောက် အတူနေရလျှင် တစ်ယောက်ကြိုက်တစ် ယောက် မကြိုက်တာ ညီကြမ်း အပျော်လွန်ကာ အိပ်မပျော်သည် မရှိခဲ့၏။

www.burmeseclassic.com

“ဒီဇင်ဘာလကုန်လောက် စဉ်း
အောင် ကလျာနီဘက်က လူကြီး
ပြောထားနော်၊ ကျော်လဲ အဘိုး
ဦးပြောတော့မယ်”

“အိုကေ... ကျော် အားလုံးစီစဉ်
လိုက်မယ် စိတ်ချ”

စိတ်ကူးတွေနှင့်ပျော်ရင်း အလုပ်
အလုပ်ပြန် ပင်ပန်းတယ်မည်သို့
ဟင်းဝင်ချက်ကြည့်သည်။

“အမယ်လေးတော် နေပြောင်း
ထွက်ကုန်တော့မယ်”

ဒေါ်လေးမြိုင်က စကား
ကောင်း မပြောဘူး။ စေတနာနဲ့ ကောင်း
ကောင်း စားစေချင်လို့ ဟင်းချက်သင်
နေတာ”

“ဟဲ့ ဘယ်သူ့ကိုတုံး”

“လေးမြိုင်ရယ် ဒီအိမ်မှာချက်
တာ ဒီအိမ်သားတွေအတွက်ပေါ့ဟဲ့၊
အလေးစိတ်ပါလို့ ဟင်းချက်သင်နေတာ
ကောင်းကောင်းသင်ပေးလိုက်”

အမေ့အသံက ပျော်ရွှင်နေတဲ့
အသံ၊ အိမ်မကြီးတို့ မောင်နှမ ဖြန့်
ဆက်တော့လည်း ကလျာနီ ချက်ထား
မည့်ဟင်း အစပ်အဟပ်မတည့်လည်း
အားရပါးရ စားကြသည်။

ဘာပဲပြောပြော နေ့စဉ် သီသီ
ဇိတ်တိုင်ချက်ပြုတ်ရသည့်ဆိုင်ဟင်းတွေ
ဆက် ညီမလေးလက်ရာက ပိုကောင်း
မည်လို့ မှတ်ချက်ပေးကြ၏။

ဒီအိမ်လေးမှာ ကလျာနီကြောင့်
ပျော်ရွှင်ရယ်မောကြတာ ကလျာနီမရှိ
နှင့် ဘယ်လိုနေကြမှာပါလိမ့်။ အင်းလေ၊
အချိန်တန်တော့လည်း ပုံမှန်ပြန်လည်
ဆက်သွားကြမှာပါလေဟု ဖြေသိမ့်ရင်း
အတောင်စုံသော ငှက်မလေးမို့ သိုက်
မြဲတာ ထွက်ခွာဖို့ စဉ်းစားနေမိသည်။

မနက်ဖြန် ဆွေဆွေတို့နှင့် ချိန်း
သားက အိမ်က မသိအောင် ကျော်နှင့်
ဘဆိတ်လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ မဖြစ်
အောင် လူကြီးတွေကို သူမ ကြံဖွင့်ပြော
မလား ခေါင်းချင်းဆိုင် ဆွေးနွေးဖို့
ဖြစ်သည်။

“ဟိတ် ကလျာ ငါ သတင်းကြား
ထားတာရှိတယ်၊ နင့် ကိုလတ် မိန်းမလူ
တော့မယ်ဆို ဟုတ်လား”

“ဟာ မဖြစ်နိုင်တာ၊ နင်ဘယ်က
ကြားလာတာလဲ သိမိမှာတောင် ဘာမှ
မပြောသေးဘဲနဲ့၊ အင်းလေး ဘေးအေး
ဆေးဆေးပါပဲ”

“ဪ နင့်ကို ကလေးအရာ
ထားတာ ဘယ်သူက ပြောပြမှာလဲဟ၊
ငါ မိန်းကလေးဘက်က ကြားလာတာ၊
ဒီသီတင်းကျွတ်တဲ့ ကလျာ၊ နင်က
အငယ်လေ နောက်ဆုတ်ပေးရမှာပေါ့”

“ဟာ ငါအိမ်ရောက်ရင် အမေ
ကို ဖွင့်ပြောတော့မယ်၊ ကျော်နဲ့ ငါ
ဒီသီတင်းကျွတ်လို့ ပြောပြီးသားဟ စိတ်
ဆိုးလိမ့်မယ်”

“အင်းလေ၊ နင်တို့ယူမယ်ဆိုလဲ
မြန်မြန်လို့ အချိန်ဆွဲနေတာ စိတ်ပူရ
တယ်၊ ဓာတ်မြို့ တစ်ရွာစီဆိုတော့ ပိုဆိုး
တာပေါ့”

ကလျာနီ ဆွေဆွေနှင့် လမ်းခွဲပြီး
ကားမှတ်တိုင်မရောက်ခင် ငြိမ်းစားကြီး
ရွာခေါက် အထိရောက်အောင် နီးစပ်ရာ
ဆူလဲ ဝ နားလဲ ခုတ် မှားသားက
ပိုင်း ဝဲ ချိန်တော့နေရပြန်

“မိန့်... နင့် သမီးလေးကို
ကျောင်းထုတ်ထားလယ်ဆို၊ ငါကန်း
တတ်ပေလို့ကလေး ထုတ်လိုက်တော့
ဘာခိုင်းရမှာလဲ၊ အငယ်ဆုံးလေးပဲ
ဆက်ထားလိုက်ပါဟယ်”

“ကျွန်မကတော့ ဆက်ထားချင်
တာပေါ့ အိမ်ရယ်၊ ဒါပေမယ့် ညီအစ်မ
တွေ အစ်ကိုတွေက သဘောမတူကြဘူး၊
သူတို့တုန်းက လေးတန်းအောင်တာနဲ့
ကျောင်းထုတ်ပြီး ကြံရာလုပ်ကိုင်ခိုင်းပြီး
နောက်အငယ်မှ ကျောင်းဆက်မတက်
ခိုင်းရဘူးတဲ့”

“ဟဲ့ သာမဖြစ်လို့တုံး၊ သူတစ်
ယောက်တာနဲ့ နင့်တို့ ရုန်းနိုင်လောက်
ပါတယ်၊ နင့်ယောက်ျားလဲ ပန်းရန်ပင်
နိုင်သေးသားနဲ့ ထားလိုက်ပါအေ၊
မိသားစုထဲမှာ ပညာတတ်လေး တစ်

ယောက်လောက်ပါတော့ ဂုဏ်ရှိတာ
ပေါ့”

ကလျာနီ စားလက်စမုန့်ပန်းတန်
ငေးကြည့်ရင်း အိမ်မကြီးမျက်နှာပြေမြင်
မိသည်။ အိမ်မကြီးတို့တုန်းက ကလျာနီ
အတွက် ဒီလိုငြင်းခုံကြမှာ မဟုတ်ပါ။

“အမယ်လေး အိမ်မရယ်၊
ဒီစကားတွေ ပြောပြီး သူတို့တွေကို ပြော
ကြည့်ပါသေးတယ်၊ သူပညာတတ်တော့
သူမိသားစု သူ့သားသမီးစားရမယ်၊
ဂုဏ်ရှိမှာတဲ့၊ အသွားရှိပြီး အပြန်မရှိ
တတ်တဲ့ မိသားစု မေတ္တာတွေကို နား
မငယ်နိုင်ဘူးတဲ့၊

သူလဲ စာဘယ်လောက်တော်
တော် အထက်က အစ်ကို အိမ်မတွေလို
ကျောင်းဆက်မတက်တော့ဘဲ ကြုံရာ
လုပ်ခိုင်းတဲ့ ကျွန်မ ဘာမှဆက်မပြော
ချင်တော့ပါဘူး အိမ်မရယ်”

စကားလည်းပြော ကျလာသည့်
မျက်ရည်တွေကို အကိုစနှင့် သုတ်နေ
သော ပြောင်းဖူးပြုတ်သည် အဒေါ်ကြီး
နှင့် ရခိုင်မုန့်တံဆိုင်က အမျိုးသမီးစကား
တွေက ကလျာနီရင်ထဲ မသက်မသာ
ထိုးဝင်နေ၏။

“ဒါဆို နင့် သမီးလေးကို ဘာ
လုပ်ခိုင်းတာလဲ”

“ကျွန်မဟို့ ပျပ်ကွက်ထဲက
ထွက်ခွာပစ်ပန်းတန်ဆေး ဟင်းရွက်
ပင်လို့ အမေ့ကိုလို့ ပို့ထားလိုက်ရတာ
ပေါ့ ဒါပေမယ့် အိမ်မရယ် ကြာကြာ
မတားခဲ့ပါဘူး၊ ဆိုင်ပိုင်ရှင် ယောက်ျားက
အရက်သမားကြီးလေ စိတ်မချရပါဘူး၊
နောက်ဆုံး သာယူအိုးလေးရွက်ခိုင်းပြီး
ကျွန်မနဲ့အတူ လည်ရောင်းရမှာပေါ့၊ မိုး
တံလိပြီး အိမ်မရေ သွားတော့မယ် ဆင်း
နဲ့တဲ့ ဘဝမှာ သားသမီးတွေအပေါ်
တာဝန်မှ သူနိုင်တော့ ညဘက်တောင်
မသွားနဲ့ ဘေး အိမ်မပျော်နိုင်ပါဘူး
ဟာပဲမရယ်”

စကားလေးက ဝန်းခြင်းကြအောင်
ရွာသောမိုးက ခုတော့လည်း နေရောင်

www.burmeseclassic.com

အောက်မှာ တစ်ပေါက်တလေတောင် မတွေ့ရတော့ လူတွေ သွားလာလှုပ်ရှားမှုက ကလျာနီမျက်လုံးထဲ သွက်လက် လွန်းသည်။

တကယ်တမ်း မလှမ်းချင်သော ခြေလှမ်းတို့နှင့် စလှမ်းလိုက်သော သူကိုယ်က အားမရှိတော့ သလိုပါ။

ရင်ထဲမှာ ဖြစ်ချင်သော ဆန္ဒ၊ အတွေးထဲမှာ နားလည်လာသော အသိ တရား တစ်ခုတည်းကိုသာ ဦးစားပေး ရွေးချယ်ရမည်ဆိုလျှင် သူမ ဘာလုပ် ရမှာပါလိမ့်။ ပညာတတ် ဂုဏ်ရှိတော့ လည်း သူမိသားစုအတွက်ပဲ။ အငယ်ဆုံး မလေးအတွက် တာဝန် မယူပေးချင် သော မိသားစုတွေလည်း ရှိကြမှာပဲ။

ကလျာနီအပေါ် ထားသော အစ်ကို အစ်မတွေရဲ့ စေတနာက မကုန် နိုင်သော မေတ္တာစုန်ရေတွေပါ။

“သိပ်မျှော်လင့်မထားနဲ့ သိသိ ရေ မိတနဲ့ သားသမီး မောင်နှမသားချင်း မေတ္တာတွေမှာ အစုန်သာရှိတယ်၊ အဆန် မရှိဘူးဟဲ့”

မကြာခဏ ပြောတတ်သည့် ဒေါ်လေးမြိုင်စကားကို ကလျာနီနားမှာ ပြန်ကြားယောင်လာသည်။ သူမသာ အိမ်သားတွေ ဖွင့်ပြော ငိုပြလိုက်လျှင် ကြာကြာတောင် ခံကြမှာမဟုတ် ခေါင်း ညိတ်လက်ခံကြမှာ သေချာသည်။

အစ်ကိုလတ်ကို “ယောက်ျား လေးပဲ သားရယ် အိမ်ထောင်ပြုမလော ပါနဲ့ အချိန်တွေရှိပါသေးတယ်” လို့အမေ မကြာခဏ ပြောနေကျ စကားအတိုင်း ကလျာနီကို ဦးစားပေးပြီး တားလိုက် မလား။

“မျက်နှာလဲ မကောင်းဘူး၊ ဘာ ဖြစ်လို့လဲ သမီး၊ အမေပြောလေ အစ်မ ကြီးကို ပြောပေးမယ်” လို့ အိမ်ပေါ် တက်တက်ချင်း လှမ်းမေးလိုက်သည့် အမေ့ကို ခေါင်းခါရင်း...

“သမီး မိုးမိလို့ ခေါင်းနည်းနည်း ကိုက်နေတာပါ၊ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး အမေ”

အိပ်ရာတွင် လှဲအိပ်ရင်း ဘာ လုပ်ရမလဲ စဉ်းစားနေမိသည်။ ကျော် သူမအဖြေကို မျှော်နေရာမှာပဲ။

တနင်္ဂနွေမှာ ဖုန်းဆက်လိုက် မယ်တဲ့။ ချစ်သူနှစ်ဦးအတွက် ဒီသီတင်း ကျွတ်ကို မျှော်လင့်ထားကြတာပါ။ လက်ထပ်ခြင်းမပြုနိုင်တောင် စေ့စပ် ထားကြမယ်ဆိုတဲ့ အစီအစဉ်။

“သားရယ် ဒီသီတင်းကျွတ်တော့ မိန်းမ မယူသေးပါနဲ့၊ မင်းအစ်မကြီးက အိမ်ထောင်ပြုဖို့ စိတ်ကူးမရှိတော့ပေ မယ့် ညီမလေးရှိသေးတယ်လေ၊

သူ့မှာ ပညာလည်းစုံပြီ၊ ချစ်သူ ရှိရင် အိမ်ထောင်ချပေးဖို့ လုပ်ကြပါ ကွယ်၊ ညီမလေး တင့်တင့်တယ်တယ် ဖြစ်သွားတော့ မင်းတို့လဲ စိတ်အေးရ တာပေါ့”

“တကယ်ပဲ အစ်မမှာ ကလျာနီ တစ်ယောက်တည်းရှိတာလား၊ တူလေး လဲ အချိန်ရှိတုန်း ယူပါစေပေါ့”

“နင်မပါနဲ့ လေးမြိုင်၊ တိတ်တိတ် နေ”

ဒီတစ်ခါ သူ့ကို မျက်စောင်းထိုး နေသော ဒေါ်လေးကို အပြစ်မတင်ဘဲ ပြုံးပြဖြစ်သည်။

“သမီး အိမ်ထောင်ပြုဖို့ အစီ အစဉ်မရှိသေးပါဘူး အမေရယ်၊ အစ်ကို လတ်ကိုသာ မိန်းမတောင်းပေးလိုက်ပါ အရွယ်လွန်တော့မယ်”

အသံထိန်း ပြောလိုက်ပေမယ့် ပါးနပ်လွန်းသော ဒေါ်လေးက မျက်လုံး ပြုံးကြည့်ပြီး ဟုတ်ရဲ့လားဟု မေးနေ သယောင်ပါ။

သူမ သေချာစဉ်းစားကြည့်ပြီး ပါပြီ။ အစ်မကြီးနှင့် အစ်ကိုလတ်လည်း အဖေမရှိတော့သည့်နောက် ခြောက် တန်း ခုနှစ်တန်းနှင့် ကျောင်းထွက်ကာ ထမင်းဆိုင်လေး ဖွင့်ပြီး မိသားစု ငါး ယောက်တာဝန်သာမက သူမ ကျောင်း စရိတ်ပါ ရှာပေးခဲ့လို့သာ ကလျာနီ သူများနည်းတူ ရုံးယူနီဖောင်းဝတ် လှလှ ပပ အလုပ်ဝင်နိုင်ခြင်းပါ။

ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ အစ်မကြီးနှင့် အစ်ကိုလတ် မေတ္တာစေတနာမပါလျှင် အမေ ဘယ်လိုပဲ တောင်းဆိုပါစေ ကလျာနီလည်း ထမင်းဆိုင်ဘေးမှာ စားသောက်စရာ တစ်ခုခု ရောင်းနေ ရလောက်ပြီ။

ကျော်ကို ပြောပြရပါမည်။ လူ ချင်းလည်း မတွေ့နိုင်သေး။ ဖုန်းထဲက ပြောလျှင်လည်း စိတ်ဆိုးစိတ်ကောင် ကြဦးမည်။

ညနေဘက် (Internet Gmail) ဖွင့်ကာ သူမရင်ထဲက ခံစားချက်တွေကို ကျော် သိအောင်ရေးပို့လိုက်သည်။

ကျော်...

ချစ်ခြင်းမေတ္တာနှင့်အတူ မွေးဖွား လာတဲ့ သံယောဇဉ်တွေဟာ အနီး အဝေးဆိုတဲ့ မှတ်တိုင်၊ အချိန်ကာလ ဆိုတဲ့သတ်မှတ်ချက်တွေကြောင့် ကြောင်း လဲမသွားဘူးဆိုရင် ကလျာကို မလွဲမချွေ တစ်နေ့ လက်ထပ်ဖြစ်မှာပါ။

အစုန်သာရှိတယ်၊ အဆန်မရှိ ဘူးဆိုတဲ့ မိဘမောင်နှမသားချင်းတွေ အပေါ် ကလျာမေတ္တာကို ဆန်တတ်နှင် ပြပါ။

နှစ်နှစ်ဆိုတဲ့ ကာလမှာ အမေ နဲ့ အိမ်သားတွေအပေါ် တာဝန်တွေ နိုင်သလောက် ကျေချင်ပါတယ်။

ကလျာကို နောက်နှစ်နှစ် ထိ စောင့်ပေးပါကျော်... ကျော်ခွင့်ပေးချင် ဖုန်းဆက်ပါ။

ချစ်တဲ့ကလျာ

သူမ အိပ်ရာဘေးမှာ ဖုန်းထဲ ထားလျက် အိပ်ဖြစ်သည်။ ကျော်သာ သူမကိုချစ်လျှင် တစ်ချိန်ချိန်မှာ ချစ်သူ ဆီက ဖုန်းသံလေးကြားရမှာပဲလို့ မျှော် လင့်ရင်း အဆန်ဆိုတဲ့ မေတ္တာရထား မောင်းဖို့ သူမ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ။

□ ခင်မေဇော်(ကလေး

(၁)

“အောက်အီးအီးအွတ်”

လင်းကြက်တွန်သံနှင့်တူ နံနက်
ခင်း၏ မင်္ဂလာအချိန်တွင် ထွက်ပေါ်
လာသည့် ကျွန်တော်အမေ၏ အော်
ဟစ်သံက ဆူညံလွန်းလှသည်။

“ဟဲ့ ကိုပေါက်စ၊ ထ ထ၊ နေ
တိုင်း လုပ်နေကျအလုပ် အမြဲတမ်း နှိုး
နေရတယ်၊ ကျွန်မ သွားတော့မယ် ထ
မြန်မြန်”

အမေ၏ အဖေကို ခြိုးသော
အသံက ညင်သာမှုမရှိပေ။ ကျွန်တော်
၏ အမေမှာ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်
ထိပ်တွင် ဆင်းရဲသားများ၏ ဆာလောင်
မှုကို ငွေနည်းနည်းနှင့် ဖြေပျောက်စေ
ရန် ဘိန်းမုန့်ရောင်းသူ။ အဖေကတော့
ဆိုက်ကားနင်းသူ တစ်ဦးပင်။

အဖေနှင့် အမေသည် အသက်
ရလာသည်နှင့်အမျှ မျက်နှာချင်းဆိုင်၍
မရပေ။ အဖေနှင့် အမေတွင် အဖေက
အမေ့ကို ညှာသည်ဟု ကျွန်တော် ထင်
မိသည်။ သို့ပေမယ့် အဖေသည် အရွဲ့
တိုက်တတ်ပြီး အမေကမူ အဖေအပေါ်
ခက်ထန်မာကျောလေသည်။

“ဟဲ့ ကိုပေါက်စ၊ မထသေးဘူး
လား”

“ဒုန်း... ဒုန်း”

လင်းလက်
မေ့မိတဲ့ မဟာမိတ်

အမေ၏ မကျေမနပ်နှင့် အဖေ့ကို ထပ်မံ နှိုးနှေးသံက ကျွန်တော်၏ အတွေးစကို ပြတ်တောက်သွားစေသည်။

“အဖေ ထ ထ၊ အမေနှိုးနှေးတယ်လေ”

ကျွန်တော် မနေနိုင်စွာနှင့် အဖေ့ကို နှိုးလိုက်သည်။

“ထပါပြီသားရယ်၊ အဖေ ညက သောက်တာ နည်းနည်းများသွားလို့ပါ”

အဖေက ကျွန်တော့်အား အိပ်မှုနံရံများနှင့် ပြောပြီးထသွားလေသည်။ အဖေသည် ညစဉ်မကပဲ နေ့ခင်းဘက်တွင်ပါ အရက်ကို ခုံခပ်စွာ သောက်တတ်သူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် အဖေသည် အရေးပါသော သူတစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပေ။

“သား နင့်အဖေကို အားမကိုးနဲ့ နင့်အဖေကို အားကိုးလိုကတော့ ဆိုက်ကားသမားပဲ ဖြစ်မှာ”

ဟု အမေက အဖေ့ကို အားမကိုးရန် အမြဲပြောတတ်သည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေ အဖေသည် ကျွန်တော့်ကို အလွန်ချစ်သည်ဟု အဘွားမဆုံးခင်က ပြောပြသွားခဲ့သည်။ ကျွန်တော့်အား ကျွန်တော့်အမေ မွေးဖွားမည့်နေ့သည် လွတ်လပ်ရေးနေ့မရောက်ခင် တစ်ရက် ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထိပ်တွင် ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲများ ကျင်းပနေချိန်၌ အမေသည် ကျွန်တော့်ကို မွေးဖွားခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် အဖေသည် ရပ်ကွက်တစ်ပတ်ပြေးပွဲတွင် သွားရောက် ယှဉ်ပြိုင်နေသည်။ မကြာမီမှ လော်စပီကာ အသံထွက်ပေါ်လာသည်။

“ကိုပေါက်စ ခင်ဗျား မိန်းမယောက်ျားလေးမွေးတယ်၊ အိမ် အမြန် ပြန်ခဲ့ပါတဲ့” ဟုလှမ်း၍ အကြောင်းကြားလိုက်သည်။

အဖေသည် လော်စပီကာမှ ထွက်ပေါ်လာသည့် အသံကြောင့်

သွန်စွာ ပျော်ရွှင်သွားပြီး ရပ်ကွက်ကို တစ်ပတ်မကဘဲ အပတ်ပေါင်းများစွာ သတိလက်လွတ်ပတ်၍ ပြေးနေတော့သည်။

ရပ်ကွက်က လူအများ လိုက်ဖမ်းမှပင် ရပ်တန့်သွားလေသည်။ ထိုအချိန်ကာလက အဖေသည် ဇွဲဆူအဖြစ် မင်းသမီး ဆွေဇင်ထိုက်ပုံ ရရှိခဲ့ဖူးသည်။ အဖေသည် ကျွန်တော့်အား...

“သားကြီး၊ ငါ့သားကြီးကွ၊ ငါအားကိုးရမယ့် သားကြီးကွ”

ဟု အမြဲတစေ ပြောတတ်သည်။ ဆိုက်ကားပေါ်တင်၍ သွားလေရာခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် အမေနှင့် ရန်ဖြစ်ကြစမြဲ ဖြစ်သည်။

“ကိုပေါက်စ၊ ရှင် ကလေးကို ခေါ် ခေါ်မသွားနဲ့၊ ကျွန်မ မကြိုက်ဘူး”

“ငါ့သားကို ငါခေါ်တာ မင်းက ဘာဖြစ်တာလဲ”

“ရှင်လို အရက်သမားဖြစ်မှာစိုး လို့ရှင်၊ နားလည်လား”

“ဒီမှာ အစန်း၊ ငါ့သားကို ဆိုက်ကားသမားလဲ အဖြစ်မခံဘူး၊ အရက်သမားလဲ အဖြစ်မခံဘူး၊ အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်အောင် ငါပခုံးနဲ့ထမ်းတင်မှာကွ” ဟုဆိုကာ စိတ်ဆိုး မာန်ဆိုးနှင့် ထွက်သွားလေသည်။

ထိုနေ့သည် အဖေ အရက် အလွန်မူး၍ အမေနှင့် ရန်ဖြစ်သောနေ့ ဖြစ်သည်။

(၂)

ကျွန်တော်သူငယ်တန်း စတက်သည့်နေ့က အားလုံးထက် ပိုပျော်သူမှာ အဖေဟု ကျွန်တော်ထင်မိသည်။

ထိုနေ့က တစ်နေ့လုံး အဖေသည် ဆိုက်ကားမနင်းဘဲ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းထိပ် သစ်ပင်အောက်တွင် တစ်နေ့ကုန်ထိုင်ကာ ကျွန်တော်ကျောင်းအတွင်းမှ ထွက်အလာအား စောင့်နေခဲ့သည်ကို ဝိုးတဝါးမှတ်မိနေသေးသည်။

ဆင်းရဲသော မိသားစုမှ မွေးဖွားလာသော အဖေနှင့် အမေသည် ပညာ

ကိုကောင်းစွာမသင်ခဲ့ရပေ။ ထို့အတွက် ကြောင့် ကျွန်တော့်အား ပညာတတ်အလွန်ပင် ဖြစ်စေချင်ကြသည်။

သို့ပေမယ့် အဖေ အရက်အလွန် အကျွံသောက်၍ အရက်နာကျပြီး မထနိုင်သောနေ့များတွင် အမေက အရွယ်ရောက်နေပြီဖြစ်သော ကျွန်တော့်ကို...

“သားရေ မင်းအဖေ မထနိုင်လို့ အဖေ့ကို ဆိုက်ကားလေးနဲ့ ဈေးခဏ လိုက်ပို့ပေးပါလားကွယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ အဖေ”

ကျွန်တော်၏ စကားသံမဆုံးမီ မှာပဲ အဖေက...

“ဟဲ့ အစန်း၊ နင် ငါ့သားကို ဆိုက်ကား မနင်းခိုင်းနဲ့လို့ ပြောထားတယ်လေ၊ ရတယ် ငါလိုက်ပို့ပေးမယ်” နာလန်မထူနိုင်သည့် ကြားနာ အဖေသည် အမေအား ပြောပြောဆိုခဲ့ နှင့် လိုက်ပို့ပေးခဲ့သည်။ ယခင်က ချစ်တန်းအောင်လျှင် စက်မှုကျောင်းတက်၍ ရသည်။

အဖေသည် ကျွန်တော့်အား အင်ဂျင်နီယာ အလွန်ဖြစ်စေချင်သဖြင့် စက်မှုကျောင်းတက်စေလိုသည်။

“သား ဒီနှစ် စာမေးပွဲအောင် ဆိုက်မှုကျောင်းတက်ရမယ်”

“ပိုက်ဆံတွေ အများကြီး ထုတ်ပေါ့ အဖေရာ၊ မတက်ချင်ပါဘူး”

“ဒါတွေ ထားစမ်းပါသား၊ သားသာ တက်ဖြစ်အောင် ကြိုးစား ကျန်တာအားလုံး အဖေတာဝန်သာ”

အဖေသည် အပြောနှင့် အထက်ညီအောင် ဆိုက်ကားကို မအိမ်ကြီးစားနင်းကာ အရက်ပင်မသောက်ဘဲ ပိုက်ဆံစု၍ ကျွန်တော့်ကို နားသို့ လေယာဉ်ဖြင့် စက်မှုကျောင်းပို့ခဲ့သည်။

ကျွန်တော်သည် စက်မှုကျောင်းကို မြစ်ကြီးနားတွင် ကျောင်းတက်ကျောင်းစားဘဝဖြင့် အပူအပင်မရှိ လိုလေသေးမရှိ သုံးနှစ်တက်ခဲ့သော စာမေးပွဲပြီး၍ ကျွန်တော်အိမ်ပြန်ခဲ့

အာအခါ အဖေသည် တော်တော်ပင် အရွယ်ကျနေပြီ ဖြစ်သည်။

“အဖေရာ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ၊ သွားလိုက်တာ”

ကျွန်တော်၏ အမေးကို အဖေ ဖြေတ ပြီးပြီးကြည့်နေပေမယ့် ကြီး ကောင်ဝင်လာသော ကျွန်တော်ညီမ က...

“ကိုကြီးပဲ အပြောကောင်း၊ အဖေက ကိုကြီးအတွက် မနား မနေနဲ့ ဆိုက်ကားနင်းရတာ ပီလောက် ကျွန်တော် ချီမှာပေါ့”

ကျွန်တော်သည် စိတ်မကောင်း ဖြစ်၍ အဖေအား...

“အဖေ တော်တော်ပင်ပန်းနေ သည်နော်စိတ်ချပါအဖေ၊ အဖေကို သား ကလေးလှည့် ပြန်လုပ်ကျွေးရတော့မှာပါ”

“ဒါပေါ့ သားကြီးရာ၊ မင်းအခု အဖေရင်ကီယာ ဖြစ်ပြီဆိုတော့ အဖေ အဖေကိုးလို့ ရပြီပေါ့”

ကျွန်တော်ကို ပြန်ပြောသော အဖေ့မျက်လုံးများက အားကိုးသော အကြည့်ဖြင့် အရောင်လဲ့၍ တောက်ပ လေသည်။ ကျွန်တော်သည် မြစ်ကြီး ပြန်ရောက်ပြီး စက်မှုကျောင်းဆင်း ဖြစ်၍ အင်ဂျင်နီယာ အမည်ခံကာ အလုပ်လက်မဲ့ဘဝဖြင့် နေခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်းပင် ပြည့်တော့မည်ဖြစ်သည်။

အမေကမူ ဆီးချို၊ သွေးတိုး၊ အညှစ်သော ရောဂါဝေဒနာများ ခံစား

အညှစ်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

နေရ၍ နေပေ။

အလုပ်လက်မဲ့ ဖြစ်နေသော ကျွန်တော်အား ညီမလေးနှင့် ရောဂါ သည် အမေတို့က အလုပ်လုပ်စေချင် ကြသည်။

“သားကြီးရယ် မင်း အလုပ် တစ်ခုခု လုပ်ပါလား”

“ဟုတ်သားပဲ ကိုကြီးရယ်၊ အမေ ကလဲ ကျန်းမာရေး ကောင်းတာမဟုတ် တဲ့၊ အလုပ်ရွေးမနေပါနဲ့တော့”

“အေးပါဟာ ငါလဲရှာနေတာပဲ၊ အချိန်တန်ရင် အလုပ်တစ်ခုရမှာပေါ့”

ကျွန်တော်နှင့် အမေတို့ နှစ် ယောက် အပြန်အလှန် ပြောဆိုနေကြ ချိန်တွင် ထမင်းစားရန် ရောက်ရှိလာ သော အဖေကြားသွားပြီး...

“အစန်း ငါ့သားကို ဖိအား သိပ်မပေးနဲ့၊ ငါ့သားကြီး တတ်ထားတဲ့ ပညာက တော်ရုံတန်ရုံအလုပ် လုပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး”

အစန်းပညာကို ကောင်းစွာ မတတ်ခဲ့သော အဖေသည် ကျွန်တော် အတွက် ဂုဏ်ယူမဆုံး ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော်ကိုလည်း...

“သားကြီး မင်းအမေနဲ့ ညီမ ပြောတာ စိတ်ထဲမထည့်နဲ့၊ မင်းမှာ အဖေ တစ်ယောက်လုံးရှိသေးတယ်၊ ဘာမှ အားမလျှော့နဲ့ ကြားလား”

ကျွန်တော်ကို အားမာန်အပြည့် နှင့် ပြောသော အဖေသည် ဆံပင်တွေ ဖြူ၍ အတော်ပင် အရွယ်ကျနေပြီ ဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ရသော ကန်ထရိုက်အလုပ် အဆင်ပြေ လာသည့်အခါတိုင်းတွင် အဖေအတွက် အရက်အကောင်းစားများ ဝယ်လာ ပေးသည့်အခါ၌...

“ငါ့သားကြီးက သိပ်သိတတ် တာ၊ မင်း မိဘကြိုက်တာသိလို့ မင်း ချမ်းသာဦးမှာ၊ ကြီးပွားဦးမှာ တွေ့လား အစန်း၊ ငါ့သား ဘယ်လောက်လိမ္မာ လိုက်သလဲ”

အိပ်ရာထဲ လှဲနေသော အဖေ ကိုပင် အဖေသည် ရီဝေဝေ အသံဖြင့် လှမ်း၍ ပြောနေသေးသည်။ ထိုကဲ့သို့ သောနေ့များတွင် အဖေသည် ကျွန် တော်ဝယ်လာသော အရက်ကို ဇိမ်ဆွဲ သောက်ရင်း စကားများ ဖောင်ဖွဲ့နေ သည်မှာ မဆုံးနိုင်တော့ပေ။

အလုပ်ကလေး မှန်လာသော ကျွန်တော်သည် အပေါင်းအသင်း ကလေးနှင့် အိမ်ပြန်ချိန်တွင် ယမကာ ကို မှီဝဲတတ်လာသည်။

အရက်သောက်တတ် လာသော ကျွန်တော်အား အမေနှင့် ညီမလေး၏ ပြစ်တင်ပြောဆိုသံများကို အဖေက...

“ယောကျ်ားလေး အရက် သောက်တတ်တာဆန်းသလား၊ အရက် သောက်တိုင်း အရက်သမား ဖြစ်ရမှာ လား၊ ငါ့သား အရက်သမား မဟုတ်ဘူး၊ ယောကျ်ားလေးဆိုတာ အကုန်လုပ် တတ်ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် သားကြီး မင်း ဘယ်လောက် သာယာလွန် မဖြစ်စေနဲ့ ကြားလား”

အဖေ၏ အမေနှင့် စကား များကို မကြိုက်ဖြစ်သည်။

အဖေ၏ အမေသည် အခြားပြုချက်မရှိဘဲ ကျွန် တော် အရက်သောက်တတ်သည့်အချိန် မှစ၍ အရက်ကို လုံးဝမသောက်ဘဲ ဖြတ်ပစ်လိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

(၃)

ပူပြင်းလှသော အိမ် အတာကူးသော တန်ခူးလ သပြေကြိုက် အချိန်အခါတွင် အမျိုးက ဖျေကစား ရင်း၊ အမျိုးက တရားစခန်းဝင် ဥပုသ် သီလဆောက်တည်ရင်း အမျိုးက အလှူများလုပ်ခြင်း၊ အမျိုးက မဇ္ဈိမ တွင် ယမကာမှီဝဲပြီး ပျော်ရွှင်စွာ ကခုန် ၍ အချိန်ကို ကုန်ဆုံးစေသည်။

အဖေကမူ ကျွန်တော်တို့ ရပ်ကွက်ထိပ်ရှိ မဏ္ဍပ်တွင် ကျွန်တော် နှင့်အတူ စတုဒီသာလှူသည်ကို ကြီး

ကြပ်၍ ကျွန်တော်အား အန္တရာယ်မဖြစ်
စေရန် လိုက်စောင့်ရှောက်လေသည်။

အကြို၊ အကျ၊
အကြတ်၊ အတတ်။

သည်နေ့ သင်္ကြန်အတတ်နေ့၊
သင်္ကြန်နောက်ဆုံးရက်ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်တို့ မဏ္ဍပ်အကျွေး
အမွှေး အစီအစဉ်မှာ ယနေ့ညနေ
သာကူတိုက်မည် ဖြစ်သည်။

“ကိုပေါက်စ ရှင် လူကြီးဖြစ်ပြီး
သိပ်မကနဲနော်၊ ဒီနေ့ သင်္ကြန် နောက်
ဆုံးရက်”

“အေးပါကွ၊ ငါ့သား အန္တရာယ်
ဖြစ်မှာစိုးလို့ ငါ့သားကို လိုက်စောင့်
ရှောက်နေတာ”

“ကျွန်မသိပါတယ်၊ ရှင် အရက်
ပြန်သောက်မှာစိုးလို့ ပြောနေရတာ”

“ဒီမှာ အစန်း၊ ငါ့သားသမီးတွေ
အတွက် အရက်ဘယ်တော့မှမသောက်
တော့ဘူး။ လာ သား သွားမယ်၊ လမ်း
ထိပ်မှာ သာကူတိုက်ဖို့ နောက်ကျနေ
မယ်”

အဖေသည် ကျွန်တော်ပခုံးဖက်
၍ မဏ္ဍပ်ရိုရာသို့ ထွက်ခဲ့သည်။

အဖေသည် မဏ္ဍပ်မရောက်မီ
ကျွန်တော်အား...

“သားကြီး မင်းအရက်မသောက်
ရဘူးနော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အဖေရဲ့၊ အဖေ လဲ
မသောက်ရဘူးနော်၊ တော်ကြာ အဖေ
လိုက်လာနေဦးမယ်”

ကျွန်တော်တို့ သားအဖသည်
ပျော်ရွှင်စွာ ပြိုင်တူရယ်မောမိကြသည်။

ရပ်ကွက်ထိပ်ရှိ မဏ္ဍပ်တွင် မြူး
ကြွသော သင်္ကြန်တီးလုံးများဖြင့် သာကူ
လှူ၍ ကျွေးမွှေးဧည့်ခံနေသည်မှာ ပျော်
စရာကောင်းလှသည်။

အဖေသည် အလှူတွင် ကြီး
ကြပ်နေသည်မှာ မမောနိုင် မပန်းနိုင်
ပေ။ ကျွန်တော်သည် အဖေမသိအောင်
အရက်ကို ခိုးခိုးသောက်နေသည်မှာ
အရှိန်ပင်တော်တော်ရလာပြီ ဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်တွင် ကောင်မလေး
နှစ်ယောက်နှင့် ကောင်လေးငါးယောက်
အဖွဲ့ မဏ္ဍပ်ရှေ့ရောက်လာသည်။

“အဖေ ကျွန်တော် ကောင်မ
လေးကို ရေသွားလောင်းချင်တယ်”

“သွားလောင်းလေ သားရဲ့၊
အရမ်းတော့ မလုပ်နဲ့နော်”

အဖေ သတိပေးနေသည့်ကြားမှ
ကျွန်တော်သည် ကောင်မလေးကို
ခေါင်းမှစ၍ ရေပုံးနှင့် လောင်းချလိုက်
သည်။

ယမကာရွှိန်ရနေသော ကျွန်
တော်သည် ရေပုံးနှင့် ကောင်မလေး
ကိုယ်ပေါ်သို့ ပြိုလဲမတတ်ဖြစ်သွား
သည်။ ကောင်မလေးနှင့်ပါလာသော သူ
၏ချစ်သူသည် ကျွန်တော်တမင် ဖန်တီး
သည်ထင်သွားကာ...

“မိုက်မိုင်းပြီး နှမချင်း မစာနာ
လိုက်တာ ကဲကွာ၊ ကဲကွာ ခွပ် ခွပ် ခွပ်”

အပြောနှင့်အတူ ကျွန်တော်
အား အသဲအမဲ ထိုးတော့သည်။ မူး
နေသော ကျွန်တော်သည် ပြန်ခွဲခံဖို့ ခွန်
အားမရှိပေ။

ကျွန်တော်အားထိုးနေသည်ကို
မြင်သွားသော အဖေသည် အမှန်အမှား
မေးမြန်းမနေဘဲ ထိုသူအား အချက်
ပေါင်းများစွာ ပြန်၍ ထိုးလေသည်။

ငါးယောက်အဖွဲ့နှင့် ကျွန်တော်
တို့အဖွဲ့ ရန်ပွဲသည် မထင်မှတ်ဘဲ ကြီး
ထွားခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်တွင် အဖေ
သည် ရုတ်တရက် ဆောင့်တွန်းလိုက်
သည်။

“ဒုတ်”

“အင့်”

အဖေသည် တစ်ဖက်လူက
ကျွန်တော်ကို ဓားနှင့် လာရောက်ထိုး
သည်ကို မြင်၍ တွန်းဖယ်ပြီး ဝင်ခံလိုက်
ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ မျက်လုံး
သည် ပြာဝေသွားပြီး မူးနေသော
အရက်တို့သည် ကြက်ပျောက် ငှက်
ပျောက် ပျောက်ကုန်တော့သည်။

“အဖေ . . . အဖေ”

သွေးများဖြင့် လဲကျနေ
အဖေ့ဆီကို ပြေးသွားပြီး ထွေးထွေး
သည်။

“အဖေ . . . အဖေ”

“သားကြီး ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

“သားဘာမှမဖြစ်ပါဘူး အ
ရယ်၊ အဖေ သတိထားပါနော်”

သေလုမြောပါး ဖြစ်သော
အဖေသည် ကျွန်တော်အတွက်
နေသေးသည်။ ရဲများရောက်လာ
ပွဲက ပြီးဆုံးသွားသည်။ သတိထား
သော အဖေကို ဆေးရုံသို့ ပို့ခဲ့

သည်။ သင်္ကြန်ကြီးလည်း အမှန်
အကျည်းတန်စွာနှင့် ပြီးဆုံးသွား
သည်။

နှစ်ဆန်းတစ်ရက်။

နှစ်ဆန်းနှစ်ရက်။

အဖေ သတိမရသည်
ရက်ပင် ရှိခဲ့ပြီ။ ဆရာဝန်ကြီး
ပြချက်အရ အဖေ အသက်နှစ်
နည်းလမ်းသိပ်မရှိတော့ပေ။

သည် အဖေအတွက် ဘာမှ
နိုင်ခဲ့ပေ။

ကျွန်တော်လုပ်နိုင်တာ

က...

“ကျွန်တော်ကို အလွန်
ပျော်ပျော်နေတတ်သော၊ ကျွန်
အပေါ်တွင် တာဝန်ကျေသော
သတိမြန်မြန်ရပါစေ” ဟု ဆု

တစ်ပါး။

အမျိုးမျိုးသော ဖခင်များ
ထိပ်ပန်ဆင်လျက်...

www.burmeseclassic.com

အိုင်ဒီယာ
တက္ကသိုလ်

Idea ကို အင်္ဂလိပ် မြန်မာအဘိ
 စိတ်ကူး၊ စိတ်ကူးပုံ အထင်
 အကြံပြု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုထား
 ကိုတွေ့ရသည်။
 သို့သော် အိုင်ဒီယာ ဟု တိုက်
 လိုက်ခြင်းက ပို၍ထိရောက်ပြီး
 သက်သက်သတ်လည်း အလွယ်တကူ
 ထင်မြင်ယူဆသဖြင့်
 အသုံးပြုသည်ကို ခွင့်
 လိုပါသည်။
 ယနေ့ ကာလတွင် အိုင်ဒီယာ
 စကားလုံးကို နယ်ပယ်အနှံ့
 ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် သုံးနေ
 မော်တော်ကား၊ ပလာယာ၊
 ဂီယာ၊ မီတာ စသည်ဖြင့် အင်္ဂ
 များကို မြန်မာအသံဖလှယ်
 နှိုက်မွေးစားရယူသကဲ့သို့ အိုင်
 သည်း ပါဝင်လာပြီ ထင်ပါသည်။

အမှန်စင်စစ် အိုင်ဒီယာသည်
 လူ့ဘဝအတွက် လူတစ်ဦးတစ်ယောက်
 အတွက် အလွန်ပင် အရေးပါ အရာ
 ရောက်လှပေသည်။ ဥပမာ နိုင်ငံတစ်ခု
 အတွက် ထိုနိုင်ငံ၏ နံပါတ်တစ်ခေါင်း
 ဆောင်ဖြစ်သူ၏ အိုင်ဒီယာသည် ဘူနိုင်
 င်နှင့် သူ့နိုင်ငံသားတို့အတွက် အလွန်
 အရေးပါသည်ကို အထူးဆိုဖွယ်မရှိပါပြီ။
 မိမိ၏ နိုင်ငံကို မည်သည့် စနစ်ဖြင့်
 တည်ထောင်မည်၊ မည်သို့သော စီးပွား
 ရေးမူဝါဒကို ကျင့်မည်၊ ကမ္ဘာ့နိုင်ငံများ
 နှင့် ငြိမ်းချမ်းစွာ အတူယှဉ်တွဲနေထိုင်
 မည်၊ သို့မဟုတ် အရှေ့ယိမ်းမည်၊
 အနောက်ယိမ်းမည်၊ သို့မဟုတ် ကြားနေ
 မည် စသည်ဖြင့် စဉ်းစားဝေဖန် ဆုံးဖြတ်
 ချက်ချက်ချချပေသည်။
 တိုင်းနိုင်ငံမှသည် လူမှုအဖွဲ့
 အစည်းများ၊ ဘာသာရေးအဖွဲ့အစည်း

များတွင်လည်း ဦးစီးပဲ့ကိုင် အကြီးအမှူး
 ဖြစ်သူ ဥက္ကဋ္ဌ၏ ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှု၊
 ခေါင်းဆောင်နိုင်မှုအပေါ် မူတည်၍
 ဥက္ကဋ္ဌ၊ အဖွဲ့အစည်း၏ ခေါင်းဆောင်၏
 အိုင်ဒီယာသည် မည်မျှ အရေးကြီးမည်
 ဖြစ်ကြောင်း သိသာထင်ရှားပါသည်။
 အိုင်ဒီယာမှသည် ဆုံးဖြတ်ချက်
 ဆီသို့ ဦးတည်ပါသည်။ မဝေးလှသော
 အတိတ်ဆီက မြန်မာ့နိုင်ငံရေးကို ဥပမာ
 ပေးလိုပါသည်။ အင်္ဂလိပ်လက်အောက်
 မှ လွတ်မြောက်ရန် ဂျပန်နှင့် ပေါင်း၍
 အင်္ဂလိပ်ကို တိုက်ထုတ်ရန် ဗိုလ်ချုပ်
 အောင်ဆန်း အိုင်ဒီယာ ရသဖြင့် ဆုံး
 ဖြတ်ချက်ချကာ အင်္ဂလိပ်ကို တိုက်ထုတ်
 နိုင်ခဲ့သည်။ ၁၉၄၂-၁၉၄၅ သုံးနှစ်တာ
 ကာလအတွင်း ဂျပန်တို့၏ ရွှေရည်စိမ်
 လွတ်လပ်ရေးအတုအယောင်ကို ဟန်ပြု
 လက်ခံခဲ့ပြီး ဖက်ဆစ်ဝါဒီများကို မဟာ

မိတ်များ အကူအညီဖြင့် ပြန်လည် တိုက် ထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ အကြံဉာဏ်မှာလည်း ဗိုလ်ချုပ်အောင်ဆန်း၏ အိုင်ဒီယာပင် ဖြစ်ပါသည်။

အိုင်ဒီယာ အကြောင်း နိဂါးဖိုး ရသည်မှာ အတန်ငယ် ရှည်လျားသွား ပါသည်။ စာရေးသူ၏ သေရေးရှင်ရေး ကျန်းမာရေးအတွက် သားကြီး သြရသ နှစ် အိုင်ဒီယာအကြောင်း တင်ပြလိုခြင်း ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ၏ အကျင့်မှာ နံနက် ၅ နာရီခန့်ထဲ ကိုယ်လက်သန့်စင် ကြက် ဥပြုတ်နှစ်လုံးစား၊ ဆေးခုနစ်လုံးသောက် လမ်းလျှောက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင် လေ ပစ် စနစ်ဖြင့် ဆေးရုံကဆင်းပြီးကတည်း က နိဂူဝေ နေ့စဉ်လုပ်ငန်းအဖြစ် လုပ် ဆောင်ခဲ့သည်မှာ ငါးလမျှ ကြာခဲ့ပါပြီ။

အခင်းဖြစ်သည့်နေ့က နံနက် ၁၀ နာရီအထိ အိပ်ရာက မထဖြစ်ပေ။ ပထခြင်း အကြောင်းမှာ ကိုယ်လက်များ လေးလက်ကိုင်ခဲနေ၍ ဖြစ်သည်။ ဇနီးဖြစ် သူကလည်း ထိုအချိန်မှ သတိရ၍ လာနှိုးသည်။ နေထိုင်မကောင်းဘူးလား ဆိုပြီး နဖူးကို စမ်းသည်။ တစ်ကိုယ်လုံး ချစ်ချစ်တောက်ပူနေပါပြီ။

မဖြစ်ဘူး ဆေးခန်းသွားပြရမှာ ဆိုပြီး ကားထုတ်ကာ ဆေးခန်းသွားကြ သည်။ မိသားစု ဆရာဝန်က အများ တိုင်းသည်။ အများက ၁၀၄ ဒီဂရီ သွေးပေါင်ချိန်သည် အပေါ်သွေး ၆၀ အောက်သွေး ၄၀ သာရှိတော့သည်။ အသားဖြူသော ဆရာဝန်၏မျက်နှာမှာ နီမြန်းသွားသည်။ ဆေးလက်မှတ် မြန် မြန်ရေးပေးပြီး ကျွန်တော်တို့နှင့် အနီးဆုံး ပုဂ္ဂလိကဆေးရုံကြီးရှိ အထူးကုဆရာဝန် ကြီးထံ ပြောခိုင်းသည်။ ဆေးဖိုး FOC ပါ။ Free Of Charge အခမဲ့ ကုပေးလိုက် ပါသည်။

မြန်မြန်သွားပါ။ အန္တရာယ်ရှိ သည်လို့ လှမ်းပြောပါသည်။ အားလုံး မျက်လုံးပြူးသွားကြသည်။ ဘာလုပ်လို့ ဘာကိုင်ရမှန်း မသိကြတော့ပါ။

မိသားစုက အားထားရသော သားကြီး သြရသကို တယ်လီဖုန်းဆက်ရ တော့သည်။

သားကြီးက ပုဂ္ဂလိက ဆေးရုံသို့ မသွားဘဲ မင်္ဂလာဂုံ ခုတင် ၁၀၀၀ ဆေးရုံ ကြီးသို့သာ သွားရန် Idea ပေးပါသည်။ အဖေကို မေးသောအခါတွင်လည်း သားကြီး သဘောပါ ဆိုလိုက်သည်။ သူသည် အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်လျှင် စနစ်တကျ ပီပီပြင်ပြင် ပြတ်ပြတ်သား သားဖြင့် အောင်အောင်မြင်မြင် ဖြစ် အောင်လုပ်တတ်သည်။ စည်းစနစ်ကျ သည်။ အမြော်အမြင်ရှိသည်။ လူကြီး လူကောင်းဆန်သည်။ သူ၏ ရိုးသား ကြီးစားမှု အလုပ်အပေါ်တွင် အာရုံ အပြည့်ရှိမှုကြောင့် (၁၀)နှစ်အတွင်း မှာပင် ဌာနကြီးတစ်ခု၏ အကြီးအကဲ ရာထူး ရခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလောကတွင် ရိုးရိုးကျင့် မြင့်မြင့်ကြံ၍ ဤသို့ ရာထူး ရာခံရရှိခြင်း ဖြစ်တန်ရာသည်။ အခြား အချက် တစ်ချက်မှာ မိကောင်းဖခင် သားသမီးတစ်ယောက်ဖြစ်ခြင်းပင် ထင် ပါသည်။

သားကြီးသည် ကျွန်တော်ဆေးရုံ တက်ရစဉ်က ခင်မင်ရင်းနှီးနေသော ဆရာဝန်ကြီးများကို ကြိုတင်အကြောင်း ကြားထားသည်။ ကျွန်တော်၏ ဖြစ်ပုံကို ပြောပြထားသည်။

ကျွန်တော်တို့ ဆေးရုံကိုရောက် သောအခါ ဆေးဝါးအပြည့်အစုံ စက် ကရိယာအပြည့်အစုံနှင့် တာဝန်ကျ ဆရာဝန်ကြီးပါ ရောက်နှင့်နေသည်။ စရောက်သည်နှင့် E.C.G ရိုက်၊ အောက် ဆီဂျင်ပေး၊ Drip ချိတ်၊ သွေးပေါင်ချိန်၊ နှလုံးခုန်နှုန်းချိန်၊ နားကြပ်ဖြင့် ရင်ဘတ် ကိုစမ်း အစရှိသည်ဖြင့် အားတက် သရော စိတ်စေတနာအပြည့်ဖြင့် ကုသ ပေးကြသည်။

နှလုံးခွဲထားသော လူနာဟောင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဆေးရုံကြီး၏ တပ်မှူး၊ မေ့ဆေးဆရာဝန်ကြီးများ၊ ကျွန်တော်

အား ခွဲစိတ်ပေးသော ဗိုလ်မှူးရန်နောင် ဗိုလ်မှူးမောင်မောင်၊ ဗိုလ်ကြီး ကော်သ ရနှင့် စစ္စတာများပါ ရောက်လာကြ သ်တော့သည်။

သွေးဖောက် သွေးစစ် လုပ်ဆဲ သည်။

ကျွန်တော် ကံကောင်းသည် အများအလွန်ကြီး၍ ဆေးရုံရောက် သောနေ့သည် ကျွန်တော် နှလုံးခွဲစိတ် ကုသမှု ခံယူပြီး ပထမတစ်လ ပြည့်ပြီ နောက် ဒုတိယအကြိမ် (၃)လခြား ပြု သရမည့် နေ့နှင့် တိုက်ဆိုင်နေပါသည်။ နှလုံးရောဂါကု ဆရာဝန်ကြီး များက နှလုံးနှင့်ပတ်သက်သည်များကို ဘက်စုံထောင့်စုံ ရေပက်မဝင်အောင် စူးစမ်းမေးမြန်းကြပါသည်။ နှလုံးကုစိုးရိမ်စရာမရှိ စိတ်ချရသည်ဟု ဆို သည်။

ဖျားနာမှုကို ကုသပေးသော ဆရာဝန်ကလည်း (၂)ရက်နှင့် အစာ ကျအောင် ကုသပေးပါသည်။ ဤကဲ့သို့ အအေးမိပြီး အပြင်းဖျားလျှင် ဤသို့ သွေးပေါင်ကျတတ်ကြောင်း ရုတ်တရက် သွေးပေါင်ကျသွားလျှင် နီးစပ်ရာ ဆေး ဆေးခန်းသို့ ပြသင့်ကြောင်း သွေးပေါင် ၄၀ အောက် ကျသွားလျှင် ငိုကြွေး ကြောင်း ရှင်းပြသည်။

ဆေးရုံတက်သည့်နေ့ ညအခါ ကို ဆန်ပြုတ်အရည်ကျ နည်းနည်း သောက်လိုက်သည်။ ကိုယ်လက်ထောင့် ၍ တစ်နေ့လုံး တာမမစားဘဲ သာနေတော့သည်။ ဆေးများတိုက် သွင်းထားသဖြင့် အိပ်၍ပျော်ပါသည်။ လင်းတစ်ရေးမို့ အားရှိသွားသည်။

နောက်တစ်နေ့ နံနက် အင်ရှူးဝါးနို့မှုန့်သောက်သည်။ ဆန်ပြုတ်နှင့် ဆေးသောက်သည်။ လယ်လည်း ဆန်ပြုတ်၊ ညနေထိ ဆန်ပြုတ်သောက်သည်။

ညအိပ်ရာဝင်တွင် အင်ရှူး နို့မှုန့်နှင့် ဆေးသောက်ပြီး အိပ် နိုးတစ်လှည့် အိပ်တစ်ခါဖြစ်သည်။

အများစုကော့၍ ပျော်နေသည်။ ကိုယ်
အလေးချိန်ပါ (၃)ကီလိုခန့်ကျသည်ဆို
၍ ပြီးပျော်ရသည်။ ဤခန္ဓာကိုယ်ကြီး
ဆိုင်(၁၈၀)ကျော်ကို ပေါင် (၁၅၀)
အောက်ချမှ မိမိတာဝန်ရှိသေးသည်။

စစ္စတာများကတော့ ကာဗွန်
ဒီဇိုင်းရိတ်လျှော့စား၊ အသီးအရွက်
များစားစားလို့မှာကြားပါသည်။ အတတ်
ပိုင်ဆိုင် လိုက်နာရပါတော့မည်။ အစား
ကြီးတ ဘီလူးဟု မြန်မာ့ဆိုရိုးစကား
ထလည်း ရှိထားသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်
အစားမကြူးမိစေရန် သတိဆောင်ရ
သည်။ အစားမတော်တစ်လုတ်၊ အသွား
ဆော်တစ်လှမ်း၊ ကျန်းမာရေးအတွက်
အစေအရာရာ သတိရှိရပါတော့မည်။

ကျွန်တော် အဖျားမရှိတော့ဘဲ
ပိုမိုနုသွားလာ စားသောက်နိုင်သော
အခါ နှလုံးရောဂါခွဲစိတ်ကုသမှု (၃)လ
ပြည့် ပြန်လည်ပြသမှုအနေဖြင့် Eco
နိတ်ပေးပါသည်။

ထို့နောက် သက်ဆိုင်ရာ ဆရာ
ဝန်ကြီးက ဆေးရုံဆင်းခွင့်ပေးလိုက်ရာ
ပြင်ပလေကို ရှုရှိုက်လိုသော ကျွန်တော်
အဖို့ အထူးပင် ဝမ်းသာကြည်နူးမိပါ
တော့သည်။

ကျွန်တော်သည် တပ်မတော်
ဆေးရုံကြီး၏ တပ်မှူးမှအစ ဆရာဝန်
ကြီးများ၊ သူနာပြုများ၊ စစ္စတာများ၊
ဆရာသမားများ၊ ဓာတ်မှန်၊ သွေးစစ်၊
ခွဲစိတ် အစရှိသည့် ဌာနများမှ ပညာ
ရှင်များ၊ လုပ်သားများ၊ ရဲဘော်များ၊
သန့်ရှင်းရေးသမားများ၊ စားဖိုဆောင်မှ
အမှုထမ်းများအား ကျေးဇူးတင်လွန်း
သဖြင့် လောလောလတ်လတ် စာမူခံ
ရရှိထားသော ငွေ ၃၀၀၀၀ ကျပ်ကို
လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ စာရေး
ဆရာများသည် ငွေကြေးချို့တဲ့ကြပါ
သည်။ သို့သော် စေတနာ မချို့တဲ့ပါ။
အလှူရှင်များ များများ လှူဒါန်းနိုင်ပါမှ
ဆေးကုသရေးလုပ်ငန်းများ ပိုမိုအောင်

မြင်နိုင်မည် ဖြစ်ပါသည်။ လှူဒါန်းနိုင်သူ
စေတနာရှင်အပေါင်းက တတ်အား
သရွေ့ လှူဒါန်းစေလိုပါသည်။ လွန်ခဲ့
သော ငါးလခန့်က ဆေးရုံက ပေးခဲ့
သော ကျွန်တော့်အပေါ်တင်ရှိခဲ့သည့်
ကျေးဇူးအပေါင်းကို ဤစာစုဖြင့်
ကျေးဇူးဆပ်ပါသည်။

အိုင်ဒီယာ ကောင်းကောင်းဖြင့်
No(1)DSGH 1000 Bedded Minga-
ladon လူထုအခေါ် မင်္ဂလာဒုံစစ်ဆေးရုံ
ကြီးသို့ သွားရန် အကြံပြုပေးသော
သားကြီးကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
နှင့် မိမိဆေးရုံတက်စဉ် ပင်ပန်းခဲ့ကြ
သော သားသမီး ဆွေမျိုး မိတ်သင်္ဂဟ
အပေါင်းတို့အား ဤစာစုဖြင့် ကျေးဇူး
ဆပ်လိုက်ပါသည်။
အားလုံးကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ။

□ အောင်ကြည်ညွန့်(တက္ကသိုလ်)

ဥှံ အရဟံ မေတ္တာ လာဘံ
နတ်မျက်စိ ဆရာဦးအောင်စိုး (B.Sc) မော်လမြိုင်

ခုနစ်ရက်သားသမီးများအတွက် ကျန်းမာရေး၊ လူမှုရေး၊ ပညာရေး၊
အိမ်ထောင်ရေး၊ စီးပွားရေး ကိစ္စရပ်များ၊ ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့နေရသော
ပြဿနာများကို ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားလေး ဝင်စားနေသကဲ့သို့ မှန်ကန်
သောဟောချက်များ၊ ထိရောက်သော ယတြာများဖြင့် (၂၅)နှစ်
တိုင်တိုင် ကူညီ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိသည်။

အောင်မြင်သူတို့ ဆုံကြရာ

- ဟောခန်းတည်နေရာ ➡ အမှတ်-၁၃၁၊ အောင်တံခွန် သ/မ ပရိဝုဏ်၊ ၁၀-မိုင်၊ ပြည်လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။
- လမ်းညွှန် ➡ အဓိပဓိ (အပြာ) တိုက်ကြီး-ဆူးလေ (၅၁) (၂၃၁) (၅၉) (၇၉) (၂၀၂) ကားစီး၍
ဆယ်မိုင်ကုန်းဈေးမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ဟောပြောချိန် ➡ နံနက် (၉) နာရီမှ ည (၉) နာရီ အထိ ။
- ဆက်သွယ်ရန် ဖုန်း ➡ ဟောခန်း - ၀၉-၇၃၁၀၉၅၅၆၊ အိမ် - ၀၉-၇၃၂၄၄၈၉၇ ။
- မှတ်ချက် ➡ ဖုန်းဖြင့် ကြိုတင်တိုက်လူပါ။ ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

www.burmeseclassic.com

ကိုချမ်း

1620:၂-

အိပ်ထက်၏ အိမ်ကြောင်း

(၁)

ကောင်းကင်သည် ပြာတောက်လျက်ရှိသည်
တိမ်တွေကပဲ ပြေးလွှားနေသလား။ ထာ
မောင်းနေသည့် အရှိန်ကြောင့်ပဲလားမထိ၊ တိမ်ဖြူ
တစ်အုပ်ကတော့ တဖျပ်ဖျပ် ပြောင်းလဲနေပေသည်
ကိုယ့်စိတ်တွေလိုပဲပေါ့။

ချစ်သူပြုံးလိုက်တိုင်း ပြတင်းပေါက်ကြားက ခြောင်းကြည့်သလို လှစ်ခနဲထွက်လာတတ်သည့် နီထွေးထွေးနှုတ်ခမ်းလေးများကြားမှ သွားတက်ဖြူဖြူလေးတွေ။

“စပယ်ဖူးလေးတွေနဲ့ တူတယ်”
“ဟွန့် . . . ပိုတယ်”

တစ်ရံရောအခါက ချစ်သူ မူနွဲ့သံလေးကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ကိုယ်ပြန်ကြားနေရသည်။ အမြင်အာရုံသာမက အနံ့အာရုံပင် ချစ်သူ၏ ကိုယ်သင်းနံ့ကို ရှုရှိုက်မိနေသည်။ တိုက်ဆိုင်မှုလို့ပဲ ဆိုရမလား။ ကိုယ့်ဘေးမှာ ကပ်လျက် ဝင်ထိုင်လိုက်သည့် မိန်းကလေး၏ ရေမွှေးနံ့ကလည်း ချစ်သူနှစ်ခြိုက်စွာ သုံးခဲ့သည့်ရနံ့။ ဟိုးနှစ်ပေါင်းများစွာမှ ယနေ့တိုင် ကျော်ကြားနေဆဲဖြစ်သော ပြင်သစ်ရေမွှေးကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုမှ ထုတ်လုပ်ခဲ့သည့် ရေမွှေး။

ကိုယ့်ရင်ခွန်သံနှင့်ကားသံမှာ ညီညွတ်မှုတစွာ ဟာမိုနီဖြစ်လျက် ရောယှက်နေ၏။ မှန်ပြတင်းမှတစ်ဆင့် လယ်ကွင်းစိမ်းမြက် မြင်နေရသည်။ သစ်ပင်တွေက ပြေးဝင်လာလိုက် နှုတ်ဆက်ကျန်ရစ်လိုက်။

ဪ . . . ဝါပေမယ့် ကြီးမားသော ကုက္ကိုပင်ကြီးများတော့ဖြင့် မရှိကြတော့ပြီ။ လမ်းဘေး ညာဘက်ရှိ ကြာတိုင်မှ ကြာဖက်ဖားဖားကြီးတွေကြားမှာ ပန်းနုရောင်ကြာဖူးကြာပွင့်များကို မြင်လိုက်ရသည့် ခဏမှာတော့ ကိုယ့်ရင်တွေ ပိုလို့လှုပ်ခတ်လာသည်။ ကြာတိုင်စပ်မှာတော့ လှေနက်နက်လေးတစ်စင်း။

“ကြာတောတွေကြား၊ လှော်ခတ်သွားစို့
စကားချိုသာ၊ ဘယ်ခါ မနား
ပြောသွားစေချင်၊ ရေစင်မြပေါက်
တောက်ကစားမယ်”

ကဗျာတစ်စကို နှုတ်တက်ရွရွရွတ်ဆိုမိပေ။ ချစ်သူကို ကျောင်းအဆင်း လိုက်ပို့ပြီးအပြန်မှာ သီကုံးခဲ့သည့်ကဗျာတိုလေး။ ဆေးတက္ကသိုလ် (၂) ကျောင်းနှစ်လည်မဂ္ဂဇင်းမှာ ပါလာတော့ ချစ်သူကို လက်ဆောင်ပေးခဲ့သေးသည်။

ကဗျာအောက်ခြေက ကိုယ့်ကလောင်နာမည်မှာ ချစ်သူနာမည် ‘မွန်’တစ်လုံးပါသည်မို့ သူပျော်သွားသည်။ ကဗျာသရုပ်ဖော်ပုံမှာ ဆံပင်ရှည်ဖားဖားနှင့် ကြာပန်းကို ငုံ့နှမ်းနေသည့် ချစ်သူ၏ပုံ။

သရုပ်ဖော်ပုံဆွဲသည့်သူငယ်ချင်း ကို စည်းရုံးပြီး ချစ်သူနာတံပုံကိုပြပြီး ဆွဲခိုင်းခဲ့တာလို့ ကိုယ်က ပြောတော့ “ကိုယ်ဟာလေ သိပ်တတ်နိုင်တာပဲ”တဲ့။

နုလုံးအိမ်၌ ထာဝရသိုဝှက်သိမ်းထားခဲ့သော ချစ်သူ၏ ကြည့်နူးသံ။

“ကိုယ်နော် ကဗျာတွေချည်းပဲ စပ်မနေနဲ့၊ စာလည်း ကြိုးစားဦး” လို့ သတိပေးခဲ့သေးသည်။

“ကိုယ် ဆရာဝန်မြန်မြန်ဖြစ်မှ ကိုယ့်တိမ်ကို မြန်မြန် ပြန်လုပ်ကျွေးနိုင်မှာပေါ့” တဲ့။

ကိုယ်က “အမွန်နဲ့ပဲ မြန်မြန် နီးချင်တာ”ဟုဆိုတော့ “ဝါက နောက်တစ်ဆင့်ပါ ကိုယ်ရယ်၊ သိပ်ဆန္ဒမစောပါနဲ့၊ အမွန် ကိုယ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့ကိုမှ မယူပါဘူး။ ကိုယ့်ကိုပဲ အိုတဲ့အထိ စောင့်နေမှာပါ”တဲ့။

“အမွန်နဲ့ပဲ မြန်မြန်နီးချင်တာ” ဟု ကိုယ်က အတွန့်တက်လိုက်သေးသည်။

“နီးနိုင်ပါတယ် ကိုယ်ရယ်၊ အမွန် ဘယ်မှထွက်မပြေးပါဘူး။ ကိုယ့်ကျောင်းသာ ကိုယ်မြန်မြန်ပြီးအောင်လုပ်ပါ၊ ပြီးရင် ကိုယ့်မိဘကျေနပ်တဲ့အထိ လုပ်ကျွေး။ အမွန်က ကိုယ့်ကို တစ်သက်လုံး စောင့်မျှော်နေမှာ”

မင်း ကတိတည်ခဲ့ပါတယ် အမွန်။ ကိုယ့်နှုတ်မှ ယောင်ယမ်း၍ အသံထွက်သွားမိသည်။ ဘေးတီကြည့်လိုက်တော့ ဆူညံလှသော ကားသံကြောင့် တယ်သူမှ သတိပြုမိဟန်မရ။ စောင့်သူက စောင့်ခဲ့ပေမယ့် မသွားရောက်နိုင်ခဲ့သည့် ကိုယ့်မှာသာ တစ်သက်လုံး အပြစ်ရှိသူလို ခံစားခဲ့ရသည်။ ဝီကနေတော့ ရောက်လာခဲ့ပါပြီကွယ်။ ကိုယ့်ကို အပြစ်လှလှသာ တင်ပါလေတော့။

(၂)

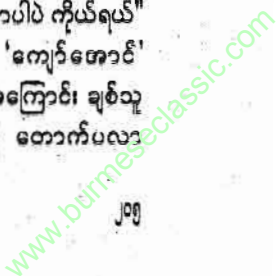
တို့ခနဲ ကားရပ်သွားသည်။ ဪ . . . ကြာတိုင်ကြီးတစ်တိုင်နား ရောက်ပြန်ပြီကိုး။

ကြာတိုင် နှစ်တိုင်၊ မြေစိုက်စေတီ သုံးဆူ၊ မူလတန်းကျောင်း၊ လေးကျောင်း၊ တာဆုံ တစ်ဆုံ၊ မြစ်ကွေ နှစ်ကွေ ကိုဖြတ်သန်းပြီးသောအခါ ချစ်သူတို့ရွာလေးကိုရောက်ပြီပေါ့။ ကိုယ် အလွတ်ရနေပါသေးသည် အမွန်။ ဟိုတုန်းက ချစ်သူနဲ့ ကိုယ် ကျောင်းပိတ်ရက်တွေဆိုတိုင်း သူ့ကြိမ်ဆွဲခြင်းလေးဆွဲပြီး ကိုယ်လိုက်ပို့နေကျလေ။ နောက်ဆုံးနှစ် ဆေးကျောင်းသားလေးနဲ့ မူလတန်းပြဆရာမလေးတို့ရဲ့ မေတ္တာပုံပြင်တစ်ပုဒ်ပေါ့။

“ကိုယ်က ခေါက်တာနော်မန်ဘက်သွန်းလို့ ပီနပ်မပါတဲ့ ဆရာဝန် (barefooted doctor) လုပ်ချင်တယ်၊ တောကြိုတောင်ကြားနဲ့ လယ်ကွင်းတွေထဲ လျှောက်သွားပြီး ဆေးကုချင်တယ်”

“အင်းနော်၊ လူသူမနီးတဲ့ ရွာလေးတွေမှာ အမွန်လဲ စာသွားသင်ပေးချင်တယ်၊ တောင်ပေါ်ဒေသလိုမျိုးပေါ့၊ တောသူ တောင်သားတွေ မေတ္တာနဲ့ကျွေးတဲ့ ထမင်းကိုပဲ စားပြီး စေတနာဆရာပဲ လုပ်ချင်တယ်၊ အဲဒီလို ကိုယ်လုပ်ချင်တာ လုပ်နိုင်ဖို့ အိမ်ရဲ့တာဝန်တွေကို ကျေခဲ့ရတာပါပဲ ကိုယ်ရယ်”

သည်နောက်မှာတော့ ကိုယ်က ‘ကျော်အောင်’ ဘာသာပြန်တဲ့ ‘နုလုံးလှဆရာဝန်’စာအုပ်အကြောင်း ချစ်သူကို ပြန်ပြောပြသည်။ မျက်လုံးလေးတွေ တောက်ပလာ

သည်အထိ အမွန်က စိတ်ဝင်တစား နားထောင်သည်။ ကိုယ်က အာခေါင်တွေခြောက်လာသည့်တိုင် တက်တက်ကြွကြွ အားတက်သရော ရှင်းပြသည်။ ကိုယ်မောချိန်မှာတော့ အမွန်က 'မအေးမိ'ရဲ့ 'တောင်ခြေခေါ်မယ်' ခေတ်ဟောင်း သီချင်းကို ဆိုပြသည်။ အပူအပင်ကင်းစွာ ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း နေဖို့ ချစ်သူနဲ့အတူ တောင်ပေါ်ကို လိုက်ခဲ့ပါတဲ့။

“ကိုယ့်ချစ်သူက အသံကောင်း ရုပ်ချောနော်”

ကိုယ်နောက်နေသည်ကို မရိပ်မိဘဲ အမွန်က . . .

“ဆရာဖြစ်သင်မှာတုန်းက အမွန်က အဆိုမှာ ပထမ ဆုရတယ် ကိုယ်ရဲ့”တဲ့။

“ဟုတ်မှာပါ၊ မြန်မာ့အသံကတောင် ဓာတ်ပြားသွင်းဖို့ လာကမ်းလှမ်းသေးတယ်လေ” ဆိုမှ ကိုယ့်ကို လက်သီးဖွဖွဖြင့် လှမ်းထုသည်။ ကိုယ်က ချစ်သူလက်ကို ဖမ်းဆုပ်ယူပြီး လက်ဖမ်းခိုးခိုးလေးကို အသာနမ်းမိသည်။ ခရေပန်းနဲ့မွှေးထုံသော မြေဖြူကို လက်ကလေး။

“အမွန် ခရေပန်း ကြိုက်တယ်နော်”

“ကလေးတွေ ယူယူလာကြတာနဲ့ ပန်ဖြစ်သွားတာပါပဲ ကိုယ်ရယ်၊ သူတို့က သူတို့ပေးတဲ့ပန်းကို မပန်ရင် မျက်နှာ ညှိုးကြလို့ အဲဒါနဲ့ပဲ အမွန်ခေါင်းမှာ ပန်းတွေနဲ့ဝေပြစ်နေတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကိုယ်လဲ ခရေကုံးလေး တစ်ကုံးလောက် အမွန်ကို သီပေးချင်လို့ ကိုယ်သီပေးတဲ့ ခရေကုံးကော ပန်မှာလား”

“ကြည့် . . . သူ ကလေးတွေနဲ့ပြိုင်ပြီး မနာလိုဖြစ်နေ တယ်၊ ကိုယ်သီတော့ကော ဘာထူးမှာမို့လဲ၊ မအားတဲ့ကြားက ဒုက္ခရှာလို့”

ထူးအောင် သိပြမှာပေါ့။ ကိုယ်က 'အောင်ပြည့်'ရဲ့ 'ပြိုမှာလေးလား မိုးရဲ့'ဝတ္ထုရှည်ထဲကလို ချစ်သူရဲ့ ဆံပင်ရှည် တွေနှင့် ခရေတစ်ကုံး သီပေးလိုက်သည်။ ခရေတစ်ကုံး-မလေးပြုံးဆိုသလို ချစ်သူက မြတ်နိုးစွာပန်ဆင်ရင်း . . .

“ကိုယ်က စိတ်ကူးတွေ သိပ်ယဉ်တာပဲနော်”တဲ့။

ဒီတော့ ချစ်သူကို ကိုယ်က “ယဉ်တာ မရိုင်းလို့ပေါ့ အမွန်ရဲ့၊ မရိုင်းတာ မကောင်းဘူးလား”

“ကောင်းပါတယ်လေ၊ ဒါပေမယ့် လက်တွေ့မပါတဲ့ စိတ်ကူးယဉ်သက်သက်ဆိုရင်တော့ အမွန်က မကြိုက်ဘူး ကိုယ်၊ အမွန်က ပြောရင်ပြောတဲ့အတိုင်းပဲ လုပ်ချင်တယ်”ဟု တွေးတွေးဆဆ အမူအရာဖြင့် ချစ်သူက ပြောခဲ့သေးသည်။

ခုတော့ အမွန်က သူစကားအတိုင်း ကိုယ့်ကို တကယ် စောင့်နေခဲ့သည်ပေါ့နော်။ အမွန်နှင့်တွေ့ရင် ကိုယ်အများဆုံး ပြောရမည့် စကားလုံးမှာ “ကိုယ့်ကို ခွင့်လွှတ်ပါ”ဆိုသည်ပဲ ဖြစ်မည်ထင်ရဲ့။

မူလတန်းကျောင်းလေးတစ်ကျောင်းမှ ကလေးတွေ ကျောင်းလွှတ်ချိန်မို့ ကားကိုနှေးနှေးမောင်းနေရသည်။ စိတ်တွေစောပြီး အမွန်ထံ အမြန်ဆုံး ရောက်ချင်နေပေမယ့် သူချစ်သော ကလေးများကိုတော့ ကိုယ်သည်းခံရမည်ပေါ့။

“အမွန်လေ စာသင်တဲ့ အလုပ်ကို တကယ့်ကိုပဲ နှစ်သက်တယ်၊ အထူးသဖြင့် လက်ရှိလုပ်နေရတဲ့ မူလတန်း ဆရာမအလုပ်ကို ပိုပြီးကြိုက်တယ်၊ ကလေးလေးတွေရဲ့ အဖြူထည်သက်သက် မျက်နှာလေးတွေကို ချစ်တယ်၊ သူတို့ လေးတွေက သိပ်အပြစ်တင်းတာပဲ၊ သိလား ကိုယ်”

“ကိုယ်လဲ ကလေးချစ်တတ်တယ်၊ အေးပါ၊ သူများ ကလေးတွေတောင် ချစ်ကြတာဆိုတော့ ကိုယ်တို့ ကလေး တွေတော့ သိပ်ကံကောင်းတာပေါ့နော်”

“အင်းပေါ့”

“အဲဒီလောက် -ကံကောင်းတဲ့ ကလေးတွေထဲက ပထမဆုံးတစ်ယောက်ကို ကိုယ် ဘယ်တော့တွေ့ခွင့်ရမလဲ ဟင်”

“ကိုယ်နော် သူ ဒါပဲစဉ်းစားနေ၊ အမွန်က အကောင်း ပြောနေတယ်မှတ်လို့ ငြိမ်နားထောင်နေတာ၊ ဟင်း”

ချစ်သူ၏ မျက်စောင်းလှလှလေး။ ကိုယ့်ချစ်သူ ပိုင်ဆိုင် သော အလှများတွင် မျက်လုံးနက်နက်ဝိုင်းဝိုင်း လှလှလေး များလည်း ပါဝင်သည်။ မျက်ဝန်းနက်ပြီး မျက်သားမှာအတော် လေး ကြည်စင်ပြာဝင်းသည်။ သူချစ်သော ကလေးငယ်လေး များ၏ အပြစ်ကင်းစင်သောမျက်လုံးမျိုး၊ မျက်ဝန်းကျယ်ကျယ်၊ နက်မှောင်မှောင်။

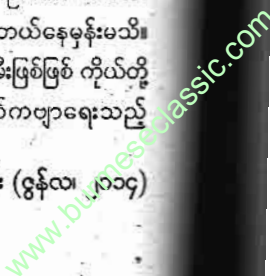
စိတ်ကောင်းရှိတဲ့သူတွေဟာ မျက်သား ပြာလဲ့နေတတ် တယ်တဲ့၊ စိတ်ပုပ်တဲ့လူများကျတော့ မျက်ထောင့်နီကြီးတွေ နဲ့တဲ့။ ချစ်သူမျက်ဝန်းတွေက ဝေဿန္တရာဇာတ်တော်လာ ဖုဿတီဒေဝီမိဖုရား ဆုတောင်းထဲက “တစ်နှစ်ပြည့်မြောက် သမင်ပေါက်မကဲ့သို့” ဆိုတဲ့ မျက်ဝန်းမျိုးလို့ ကိုယ်က ပြော တော့ . . . “ကိုယ်ရယ် သူများတွေပြောဖို့လည်း ချန်ထား ပါဦး”တဲ့။

“မချန်နိုင်ပါဘူး၊ ကိုယ့်ချစ်သူကိုယ် အမွမ်းတင်တာ ဘယ်သူက တရားစွဲမှာလဲ၊ ကိုယ့်ချစ်သူ xxx ကိုယ်စာဖွဲ့ကြ xxx အစဉ်အလာထုံး xxx”

ကိုယ်က ချစ်သူကို ပြန်ပြောရင်း ရေဒီယိုသီချင်း တစ်ပိုင်းတစ်စကိုပါ ဆက်ပြီး ဆိုပြလိုက်သေးရဲ့။

ဪ . . . ကြည်နူးစရာ အတိတ်၏ပုံရိပ်များ။

တစ်ခါတလေမှာတော့ ကိုယ်တို့နှစ်ဦးသား ကလေး နာမည်တွေ ရွေးကြသည်။ မုန့်ဆီကြော်က ဘယ်နေမှန်းမသိ။ ပထမဆုံးကလေးကိုတော့ သားဖြစ်ဖြစ်၊ သမီးဖြစ်ဖြစ် ကိုယ်တို့ နှစ်ဦးလုံး၏ အမည်များ ပါသော ကိုယ်ကဗျာရေးသည်

ကလောင်နာမည်ကိုသာသုံးဖို့ အမှန်ရော ကိုယ်ပါ သဘောတူကြသည်။ နောက်ကလေးတွေကိုတော့ ယောက်ျားလေးဆိုရင် ကိုယ့်နာမည်ကို ထိပ်ကတပ်ပြီး၊ မိန်းကလေးဆိုရင် သူ့နာမည် ကို ထိပ်ကတပ်ဖို့ သဘောတူညီမှု ရရှိခဲ့ကြသည်။

“တစ်ပြိုင်တည်း အမြွှာနှစ်ယောက်ဆိုရင်ကော”လို့ ကိုယ်က စောဒကတက်မိခဲ့သေးသည်။

အကြောင်းကတော့ ကိုယ့်အထက်က အစ်ကို နှစ်ယောက်မှာ အမြွှာညီအစ်ကိုဖြစ်ပြီး၊ ကိုယ့်ညီမလေးနောက်မှာ အမေမွေးလိုက်သည်က သုံးမြွှာပူးဖြစ်၏။ အစ်ကိုနှစ်ယောက်က ယခုတိုင် အသက်ရှင်နေဆဲဖြစ်သော်လည်း သုံးမြွှာပူး (ညီမလေး နှစ်ယောက်၊ ညီမလေး တစ်ယောက်) ကတော့ မီးတွင်းမှာပင် ဆုံးသွားကြလို့ အဖတ်မတင်ခဲ့။

“ကိုယ်နော် လောဘကြီးနဲ့”

“လောဘကြီးတာ မဟုတ်ပါဘူးကွာ၊ လိုရမည်ရ ကြိုတုန်းဆွေးနွေးထားတာပါ။ ဒါမှ နောက်တစ်ခေါက် အစည်းအဝေး ထပ်မခေါ်ရတော့ဘူးပေါ့၊ ကိုယ်တို့မျိုးက အမြွှာတွေ မွေးတတ်လွန်းလို့”

“တကယ်”

“အင်းပေါ့၊ ကိုယ့်အထက်က အစ်ကိုနှစ်ယောက်က အမြွှာလေ၊ ကိုယ့်အောက် တစ်ယောက်ကျော်မှာ ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ပေါင်း သုံးယောက်တောင် အမေက သုံးမြွှာပူး(Triplet) မွေးသေးတယ်”

“ဟုတ်လား၊ အခု ရှိနေလား ဟင်”

“မရှိဘူး၊ မီးတွင်းထဲမှာတင် ဆုံးသွားတယ်၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် အသေမွေးပြီး၊ နောက်ဆုံး ယောက်ျားလေး အကျန်မှာ အမေက မမွေးနိုင်တော့လို့ ကိုယ်တို့အဖေ တာဝန်ကျရာ တောမြို့လေးကနေ စက်လှေနဲ့ တိုင်းဆေးရုံကြီးကို သွားပို့ရတယ်။ အဲဒီမှာ ဆေးရုံကြီးတစ်ရုံကို ရောက်ဖူးသွားပြီး ဆရာဝန်ဆိုသူတွေကို ကိုယ် ပထမဆုံး အများကြီး မြင်ဖူးသွားတယ်။ အဲဒါနဲ့ ကိုယ်လည်း ဆရာဝန်လုပ်ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့”

“ကိုယ့်အမေ၊ မင်းယောက္ခမလောင်းကြီးရဲ့အသက်ကို ဆရာဝန်ဆိုတဲ့လူတွေက ကယ်ပေးနိုင်ခဲ့လို့ပေါ့”

“အမယ် . . . အမယ် . . . ထည့်လိုက်ပြန်ပြီ၊ ကိုယ်ကတော့ တစ်လုံးရရင် တစ်လုံးပစ်သွင်းနိုင်တဲ့ အေးမောင်လေးတို့၊ လှငွေးတို့ ကျနေတာပဲ”

ချစ်သူက နာမည်ကျော် မာဒေးကားပြန် ဘောလုံးသမားများနှင့် ကိုယ့်ကိုခိုင်းခိုင်းသည်။

“မာနိုင်ပြီ xxxဟေ့ . . . တို့ဗမာနိုင်ပြီxxx တိုင်းပြည်ကပေး ပေးအပ်ခဲ့တဲ့ တာဝန်များကို ကျေပွန်စွာအတည်ထမ်းဆောင်နိုင်ပါပြီxxx တို့ဗမာနိုင်ပြီxxx”

လို့ ကိုယ်က တက်တက်ကြွကြွ အော်ဆိုလိုက်တော့ ချစ်သူက ကိုယ့်ကျောကို မနာအောင်ထု၊ တဖြန်းဖြန်းထသည်။ အတိတ်၏အရိပ်တွင် တစ်ခါစာမျှ ကိုယ်နှစ်ယောက်အဖွဲ့ပါ။ စိတ်ထဲ မလုံမလဲရှိသည်နှင့် ဘေးခုံမှ ကောင်မလေးကို ဖျတ်ခနဲကြည့်မိရာ သူ့ကိုယ့်ကိုစူးစမ်းဟန်ဖြင့် လှည့်ကြည့်နေသည်နှင့် ကြုံရသည်။ သူ့အမြင်မှာ ကိုယ့်မျက်နှာကတော့ စပ်ဖြူဖြူနေမှာ သေချာသည်။

ပျော်မောစရာ ဘဝစာမျက်နှာများပါ။ ထိုစာမျက်နှာများ၏ တစ်ဆက်တည်းမှာတော့ ဘဝအမောများ၊ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ဖတ်သလို ကော်ဖတ်ရှုရမည်ဆိုရင်ဖြင့် ထိုစာမျက်နှာများကို ကိုယ်မဖတ်လိုတော့ပါ။ ဆုတ်ဖြုတ်ပစ်ပစ်များ ရခဲ့လျှင် ကိုယ့်ဘဝထဲက အပြီးအပိုင် ထုတ်ပစ်ပြီး မီးပင်ရွှံ့လိုက်ချင်ပါရဲ့။ ပြီးတော့မှ ပြာတွေကိုတောင် ရေမှာမော့လိုက်ဦးမှာ။

(၄)

“သားနော် ဆရာဝန်ဖြစ်ဖို့ လက်တစ်ကမ်းရောက်လာပြီဆိုတော့ မာမီ ဘာဘာညာညာ မကြားချင်ဘူး၊ စာပဲကြီးစား”

တစ်ည ကိုယ်စာကျက်နေတုန်း မေမေက ပြောလာသည်။ မမလတ်ကပါ . . .

“မာမီနော်၊ မာမီသားက မြူစီစီနဲ့ သေသေချာချာလည်း သတိပေးထားဦး” ဟု ဝင်ပြောရင်း လက်ဖက်သုပ်ပန်းကန်ကို စာကြည့်စားပွဲပေါ် တင်လိုက်သည်။

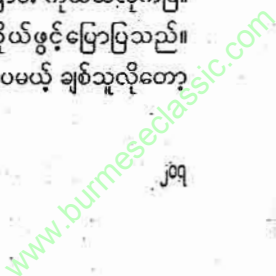
“မာမီသားက ဒီလောက် မိုက်ပါမလားအေ” လို့ စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသည့် လေသံလေးဖြင့် မာမီက ကိုယ့်ကျောကို သပ်ရင်းဆိုပြန်သည်။

“အိုင်ဗီနဲ့သားကလည်း ငယ်ငယ်ကတည်းက ရင်းနှီးပြီးသားပဲ၊ ဘာမှ မဖြစ်နိုင်စရာ၊ ခက်ခဲစရာ မရှိနိုင်ပါဘူး”တဲ့။

“ဘာတွေပြောနေတာလဲ မာမီ၊ သား ဘာမှ နားမလည်ဘူး”

“ဪ သားလေးရယ်၊ အိုင်ဗီအမေ မင်အန်တီဘက်တီက သားလေးကို သိပ်ချစ်တာမဟုတ်လား၊ သားငယ်ငယ်လေးကတည်းက မိုင်ဆန်း၊ မိုင်ဆန်းနဲ့ သားကို ချစ်စနိုးခေါ်ခဲ့တာလေ၊ အဲဒါ မိဘက်တီက သားကျောင်းပြီးရင်တဲ့ အိုင်ဗီနဲ့ သားကို လက်ထပ်ပေးချင်တယ်တဲ့၊ မာမီကလဲ ဘက်တီရယ် ဒီကိစ္စတော့ စိတ်အေးအေးသာထား၊ သားက တို့စကားကို ဘယ်တုန်းကမှ မလွန်ဆန်ဖူးဘူးလို့”

ကိုယ့်မျက်လုံးတွေ ပြူးဝိုင်းသွားမှာကို မာမီ မသိအောင် ကိုယ်ထိန်းထားနိုင်ခဲ့ပါသည်။ သို့ပေမယ့် မာမီကို အမှန်နှင့်တွေ့ပေးဖို့ မဖြစ်နိုင်တော့ကြောင်း ကိုယ်သိလိုက်ပြီ။ မမလတ်ကိုတော့ လူငယ်ချင်းမို့ ကိုယ်ဖွင့်ပြောပြသည်။ အိုင်ဗီကို ကိုယ့်သူငယ်ချင်းလို ခင်နိုင်ပေမယ့် ချစ်သူလိုတော့

မချစ်နိုင်။ ပြီးတော့ အမွန်ကို ကိုယ်ချစ်သူအဖြစ် ခံယူခဲ့ရတာပဲ။
မမလတ်ထံ ဖွင့်ဟဝန်ခံလိုက်သည်။

မမလတ်က . . .

"မောင်မောင်ရယ်၊ အခုဖြစ်နေတဲ့ ပြဿနာက အချစ်
နဲ့ မဆိုင်ဘူးဟဲ့၊ ဝါနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်" ဟုဆိုကာ လက်မနှင့်
လက်ညှိုးကို ဝိုင်းပြသည်။

"ဘာရယ် မလတ်၊ မောင်မောင်နားမလည်ဘူး"

"နင်ဟာလေ၊ စာပဲ ကုန်းကျက်တတ်တယ်။ အခြားကိစ္စ
ဆို ဘာမှလဲ နားမလည်၊ ဘာမှလဲ မသိတတ်ဘူး၊ ငွေပေါ့ဟ၊
ငွေရေးကြေးရေးနဲ့ပဲ ဆိုင်တယ်လို့ပြောတာ"

"အဲဒါမှ ပိုရှုပ်သွားပြီ၊ ငွေရေးကြေးရေးက ဘယ်လို
ပတ်သက်နေလို့လဲ"

အိုင်ဗီအမေက ကိုယ်နှင့် သူ့သမီးလက်ထပ်ရင် တိုက်
တစ်လုံးလက်ပွဲမည်တဲ့။ ကိုယ့်ကို ဆေးခန်းဖွင့်ပေးမည်တဲ့၊
မင်္ဂလာကိစ္စအဝဝကိုလည်း တာဝန်ယူမည်တဲ့။

"မောင်မောင်က ဝန်ထမ်းပဲလုပ်မှာ၊ ဘာမှမလိုဘူး။
တိုက်လဲမလိုချင်ဘူး၊ မာမိက မောင်မောင်ကို ရောင်းစားနေ
တာလား"

"အဲလိုချည်းလဲ မဟုတ်ပါဘူးဟယ်၊ သူတို့စကား
နားထောင်ရင် နင်ရမယ့်အခွင့်အရေးကို ပြောတာပါ။ နင့်
ဘက်က မနာပါဘူးမောင်မောင်ရယ်၊ အိုင်ဗီက ရုပ်လည်း
မဆိုးပါဘူးဟဲ့၊ မင့်ကောင်မကကော ဘယ်လောက်လှလို့လဲ"

"မလတ်နော်၊ အမွန်ကို ကောင်မလို့ မခေါ်နဲ့၊ မောင်
မောင် မကြိုက်ဘူး"

"အမယ်လေးဟဲ့၊ အဖြစ်သည်းနေလိုက်တာ၊ အေးပါ။
နင်မကြိုက်ရင် မခေါ်တော့ပါဘူး၊ ဝါပေမယ့် မောင်မောင်၊
မလတ်တို့ တစ်အိမ်လုံးဟာ အန်တီဘက်တို့ကျေးဇူးနဲ့ ဘာမှ
မကင်းဘူး၊ ဝက်ပီ ဆုံးကတည်းက အန်တီတို့နဲ့ ပတ်သက်
လာခဲ့ရတာ၊ မမကြီး မင်္ဂလာဆောင်တော့လဲ သူတို့ဆီက
ငွေဆွဲရတယ်၊ အငယ်မ ဘွဲ့ယူတော့လဲ သူတို့က လက်ဝတ်
လက်စား စိန်ကအစ ကားအဆုံး ကူညီတယ်၊ အခု နင်
ကျောင်းတက်တဲ့ စရိတ်စကနဲ့ စာအုပ်ဖိုးတွေလည်း အန်တီ
ဘက်တီတို့ကပဲ ကူညီနေတာနော်၊ မာမိက ဘာမှ မလုပ်တတ်
တာ နင်လဲအသိပဲ မောင်မောင်"

"ကြွေးရှိတယ်ဆိုလဲ အဲဒါကို မောင်မောင် သတ်သတ်
ဆပ်ပေးမှာပေါ့ မလတ်ရယ်၊ ခုလိုလုပ်တော့ ငါ့ကို ကြွေးနဲ့
သိမ်းတာနဲ့ တူမနေဘူးလား"

"မောင်မောင် နင်ကဗျာတွေ စာတွေရေးပြီး စိတ်ကူး
ယဉ်မနေနဲ့၊ နင် ဆရာဝန်ဖြစ်ရင်ကော တယ်လောက်ရမှာ
မို့လို့လဲ၊ ကြွေးမကျေခင်မှာဘဲ မာမိကျန်းမာရေးက ဖောက်
လာရင်အခက်၊ နင့်စိတ်တစ်ခုပါပဲဟယ်၊ နင်က မိဘစိမ့်တာ
နာခံလိုက်တယ်လို့ သဘောထားကြည့်ရင် နင်လဲ ကုသိုလ်

စိတ်ချမ်းသာမယ်၊ နင် တစ်သက်လုံး
ကောင်းစားမယ့်ကိစ္စနော် မောင်မောင်၊ မလတ်ကတော့ ကိုယ့်
မောင်လေး တိုက်နဲ့ကားနဲ့ တင့်တောင်းတင့်တယ် နေရမယ့်
အဖြစ်ကိုပဲ အားပေးချင်တယ်"

ကိုယ်တို့တစ်အိမ်လုံး၏ ထွက်ပေါက်မှာ ကိုယ့်ဘဝနှင့်
သက်ဆိုင်နေသည်ကို ကိုယ် တဖြည်းဖြည်း သိသိလာရသည်။
မာမိ လှေကားပေါ်မှလှိုင်းကျပြီး ပေါင်ရိုးတွင် စတီးချောင်း
သွင်းရသောအခါ ပို၍ပီပြင်သွားသည်။ အန်တီဘက်တီ တော်
တော်လေး ပေါက်ပေါက်ရောက်ရောက်ရှိကြောင်း ကိုယ်
လက်ခံရတော့သည်။ နောက်ဆုံးနှစ် ဆေးကျောင်းသား
ကိုယ်ထက် သူက ကိုယ့်ဆရာ၊ ဆရာဝန်ကြီးတွေနှင့် ပို၍
ကျွမ်းဝင်သည်။ ခွဲစိတ်ခန်းဝင်ဖို့၊ လေ့ကျင့်ခန်းယူဖို့၊ အိမ်မှာ
ပြန်နားဖို့၊ ဆရာဝန်ကြီးတွေကို ကန်တော့ဖို့ ကိစ္စအဝဝကို
အန်တီဘက်တီကသာ စီမံခန့်ခွဲသွား၏။ ကိုယ့်ဘဝ လမ်း
ကြောင်းကိုရောပေါ့။

မာမိ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီးနောက်မှာတော့ မုန့်ပုံးမျိုးစုံ
သစ်သီးမျိုးစုံနှင့် အန်တီဘက်တီတို့ ရောက်လာကြတော့သည်။
အန်တီပြန်သွားသည့်တိုင် အိုင်ဗီက မာမိကို ပန်းသီးရွာကျွေး
ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့တတ်သည်။ "မာမိသမီး ရှိလို့သာပေါ့" ဟု
မာမိကဆိုလျှင်တော့ အိုင်ဗီက ရှက်ပြုံးလေးဖြင့် ခေါင်းငုံ့နေ
တတ်သည်။ မာမိ တုတ်ကောက်နှင့် လမ်းစလျှောက်ချိန်တွင်
ကိုယ်တို့ ဖိုင်နယ်စာမေးပွဲကြီးစသည်။ အမွန်ကိုတော့ စာပြင်
သာ ကိုယ်မအားလပ်ကြောင်း အကြောင်းကြားထားရ၏။
ရေးဖြေစာမေးပွဲတွေအပြီးမှာ ကိုယ်အမွန်နဲ့ အပြေးအလွှား
သွားတွေသည်။

"လက်တွေစာမေးပွဲတွေ၊ နှုတ်ဖြေတွေပြီးအောင် စိတ်
အေးလက်အေး ဖြေပါ ကိုယ်ရယ်၊ အမွန်က ဘယ်မှထွက်
မပြေးပါဘူး၊ ကိုယ့်အမေဆေးရုံတက်တုန်းက အမွန် လာ
မတွေ့ဖြစ်ခဲ့တာကိုလည်း နားလည် ခွင့်လွှတ်ပေးပါနော်"

အမွန် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ပြောနေပေမယ့် နှလုံးသာ
ဆက်နှွယ်နေသူချင်းမို့ တစ်စုံတစ်ရာ လွဲချော်နေသလိုလို
ကိုယ်ခံစားမိသည်။

"ဟောက်(စ်)(House surgeon) ဆင်းပြီးချိန်ဆိုရင်
ကိုယ်တို့ အတော်ကြီး နီးသွားပြီပေါ့ကွာ" လို့ ကိုယ် အား
တက်သရောပြောတော့ အမွန် ပြုံးလိုက်သေးသည်။

အဲဒီအချိန်မှာ အပြုံးရဲ့နောက်ကွယ်က အမွန်ရဲ့ နှလုံး
သား နုနုလေးမှာတော့ . . .

(၅)

ကမ္ဘာတစ်ဖက်စွန်းထိ ထွက်ပြေးရှောင်ပုန်းသွားသူ
"အမွန် ဘယ်မှ ထွက်ပြေးမှာမဟုတ်ပါဘူး ကိုယ်ရယ်"
ဟု ပြောခဲ့သူ။

သစ္စာရှင်မကြီး၊ ကျောင်းဆရာမကြီး ဒေါ်အေးအေး၊ မွန်နီ။ မျှဝေခံစားစရာ ကြည်နူးမှုတွေ တစ်ပွေ့တစ်ပိုက်နှင့် အပြေးရောက်ရှိသွားသူ ကိုယ့်မှာတော့ ရင်ဆို့စရာ စာကလေးတစ်စောင်သာ တွေ့လိုက်ရသည်။

ဒဒကျွန်မတို့ ဘဝနှစ်ခု ဘယ်လိုမှ ပေါင်းစပ်ကြည့်လို့ မနိုင်တာကြောင့် ကျွန်မကို ဘယ်တော့မှ လာမတွေ့ပါနှင့်တော့... ”တဲ့။ နက်ရှိုင်းစူးနစ်စွာ မြတ်နိုး ချစ်ခင်ခဲ့ရတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေဟာ ပြိုကွဲပျောက်လွင့်သွားဖို့ သည်သောက်တောင်ပဲ လွယ်သလားကွယ်။ အမျှင်တန်းနေခဲ့သည့် နယ်လေးတွေကို စာတိုလေးတစ်စောင်က ပြတ်တောက်စေနိုင်သတဲ့လားကွယ်။

စာသင်နှစ်သက်တမ်း အရှည်ကြာဆုံးဖြစ်သည့် ဆေးပညာ မာရသွန်ခရီးကို လျှောက်လှမ်းခဲ့ကြဖူးသည့် ကိုယ်တို့ ငယ်လူတွေအဖို့ ဇွဲရှိပြီးသားပါ အမွန်နီ။ နောက်ထပ်မတွေ့ကြဖို့ မြောလာသူတစ်ယောက်ကို တွေ့ခွင့်ရဖို့ ကိုယ်အကြိမ်ကြိမ် ကြိုးစားခဲ့ပါသည်။ သူ စာသင်သည့်ကျောင်း၊ သူနေသည့် အိမ်၊ ကလေး၊ သူ့သူငယ်ချင်းတွေ။ သူနှင့်ပတ်သက်ရာ အရာဝတ်စုံကို ကိုယ်ဆက်သွယ်စုံစမ်းခဲ့ပါသည်။

ဒါပေမယ့် ခြေရာဖျောက်သူနှင့် ခြေရာကောက်သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး သဘာဝအတိုင်း အမွန်နီက အကာအကွယ် မရဘဲမှာ ပုန်းနေသူလေ။ အမွန်နီ တစ်ပန်းသာတာပေါ့ကွယ်။ နေရာမှာသာ ခြေကုန်လက်ပန်းကျလှသမန်း ဖတ်ဖတ်မောမော အင် ချစ်သူပျောက်ကို စုံနဲ့သာမြိုင်မှာ ရှာခဲ့ရသည်လေ။

လက်မလျှော့တတ်ခဲ့ပေမယ့် တွေ့လိုအားတော့ ယုတ်ယုတ်လာခဲ့ပြီ။ ဘဝဆိုတာ အချစ်တစ်ခုတည်းဖြင့် တည်တံ့ခိုင်ခံ့ထားသည် မဟုတ်လေတော့ ကိုယ်လုပ်ရမည့် အလုပ်တွေကို ကိုယ်ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ရသေးသည်။

အင်း... တာဝန်ယူခဲ့ရသည်ဟုဆိုလျှင်ဖြင့် ပိုမွန်နီလေးလား။

အလှည့်ကျရင် မနွဲ့ကောင်းသည်မို့ မိဘမောင်နှမများ ဆီ တာဝန်ကိုလည်း ကိုယ်ယူရသည်။ ဆရာဝန်တစ်ယောက် နှစ်ခုမှာ ဖိနပ်မပါတဲ့ ဆရာဝန်ဘဝဆိုတာမျိုးကို သတိရတတ်သလို မကြာ မကြာမှာတော့ တောင်ခြေခေါ်ချင်သည့် ချစ်သူကို လွှမ်းမောမိသေးသည်။

ဒါပေမယ့် ဖိနပ်မပါတဲ့ ဆရာဝန် ဘဝထက် ရှူးဖိနပ် ချစ်တမ်းစီးရသည့် ဆရာဝန်ဘဝမှာ သာ ပိုမိုနေဖြစ်ခဲ့ပေါ့။ ဘဝက ဆိုတာ အိပ်ပျော်နေတုန်းပဲ ရှင်သန်တတ်သည့် အလားကွယ်။

“ကျွန်တော့်မှာ စွဲနှင့်နေအောင် ချစ်မိတဲ့ချစ်သူရှိတယ်လို့ အဲဒါ... ”

အဲဒါ... ဘာဖြစ်လဲ”

“အဲဒါ၊ ကျွန်တော့်နှလုံးသားမှာ နေရာလပ်မရှိတော့ဘူး၊ ကျွန်တော် အပွင့်လင်းဆုံးပြောပြထားတာ”

“ရပါတယ် ယူရယ်၊ အိုင်က ဒီလောက်သဘောထားမသေးပါဘူး”

ပွင့်လင်းမရှိတာလား၊ ချစ်သူ များများထားတတ်ခဲ့သည့် သူ့စိတ်နှင့်နှိုင်းပြီး ဘဲစားဘဲချေ လုပ်တာလား။ ကိုယ်မခွဲခြားတတ်နိုင်ခဲ့သလို ငြင်းပယ်ရုန်းထွက်နိုင်အားလည်း မရှိခဲ့ပြန်ပေ။ အခါများစွာ၌ ပြောင်းလဲနေသောပတ်ဝန်းကျင်ကိုပင် မေ့သွားလောက်အောင် အလုပ်တွေက ရှုပ်နေသလို သေးသည်။ ရွက်ရင်တွေကြွေလိုက် ရွက်သစ်တွေဝေလိုက် နှစ်သဘာဝတရားက သူ့အလုပ်သူ လုပ်နေတတ်ပေမယ့် ကိုယ်တို့ကတော့ သတိပင်မမူမိခဲ့။

ဝေခဲ့ ကြောင့်သည့် နှစ်ပေါင်းများစွာ လွန်လာပြီးမှ သည်နေတော့ မြေကြီးနှင့်သစ်ပင်တွေကို ကိုယ် မြင်တတ်လာသည်။ ကိုယ် အိပ်မက်မက်နေသလား၊ နိုးထနေသလား မဝေခဲ့တတ်နိုင်။ အိပ်မက်ဆိုရင်လည်း ချွေးစေးပြန်လောက်သည့် ခြောက်အိပ်မက်တွေတော့မဟုတ်ဟု ကိုယ်ထင်သည်။ အိပ်မက်လူလူလေးများသာ ဖြစ်ပေမည်။

ထိုအိပ်မက်၌ ချစ်သူ၏ အရိပ် ရှိသည်၊ ချစ်သူ၏ ကိုယ်သင်းနဲ့ ရှိသည်၊ အိပ်မက်၏ နိဒါန်းကတော့... ”

“ဆရာ ကျွန်တော့်ကို မှတ်မိလား၊ ကျွန်တော် ဒေါ်အေးအေးမွန်နီတို့ ကျောင်းက... ”

ကိုယ့်လူနာ နှလုံးရောဂါသည်ကို ငေးကြည့်ရင်း နှလုံးခုန်သံတွေ ကမောက်ကမ ဖြစ်သွားသူက ဆရာဝန်ကိုယ်တိုင်ပဲဖြစ်သည်။ ကိုယ့်ချစ်သူ တစ်ခါက အလုပ်လုပ်ခဲ့ဖူးသည့် ကျောင်းကလေးက ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးပါလား။

“ဆရာမကတော့ အခုထိ အပျိုကြီးပဲ ဆရာ၊ ဟိုးနယ်စပ်တွေကို နှစ်ပေါင်းများစွာ စိတ်လိုလက်ရ လွင့်သွားလိုက်တာ ခုတော့မှ သူ့မြို့လေးကို သူပြန်ရောက်တော့တယ်။ သူက အခု ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဖြစ်နေပြီ ဆရာရဲ့”

ချစ်သူရဲ့မြို့ကလေး၊ သည်မြို့လေးကို ကိုယ် ကောင်းကောင်း မှတ်မိသည်ပေါ့။ ကိုယ့်အသည်းနှလုံးထဲက ပန်းချီကား တစ်ချပ်လေ။ ရက်သတ္တပတ်ရဲ့ နောက်ဆုံးနေ့များမှာ ကိုယ် ချစ်သူကိုလိုက်ပို့ရင်း သူ့နဲ့အတူသွားခဲ့ရသည့် ခရီးစဉ်များကိုပါ ကိုယ်ပြန်လည်လွှမ်းမောမိသေးသည်။

ထိုအလွမ်းများ၏နိဂုံးသည်ကား ကိုယ် ယခုမက်နေသည့် အိပ်မက်၏အစပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

(၆)

ဝါကြင်ကြင်ဓာတ်ပုံလေးထဲတွင် ချစ်သူက သူ့ဆံပင်ရှည်များကို ကိုယ် လက်ဆောင်ဝယ်ပေးထားသည့် လက်ကို

ပဝါဖြင့် စည်းနှောင်ထားသည်။ ဝါဝင်းသော လည်ကုပ်နား လောက်တွင်သာ စည်းတတ်သဖြင့် ကိုယ့်လက်ကိုင်ပဝါ အစွန်းလေးတွေက သူ့လည်ပင်းကို ပွတ်သပ်နေတတ်သည်။ အဖြူရောင်ပေါ်တွင် အသည်းနီနီလေးတွေ စီတန်းနေသော လက်ကိုင်ပဝါ၊ နှင်းဆီဖူးပန်းနုရောင်လေးတွေ ကျပြန်နေသော လက်ကိုင်ပဝါ၊ အပြာနုရောင် 'Love' ဆိုသည့် စာလုံးလေး တွေ အပြည့်ရိုက်နှိပ်ထားသည့် လက်ကိုင်ပဝါ စသဖြင့် တစ်ဒါဒင်ခန့် သူ့ကို ပေးဖူးသည်။

“အို... ဘာလို့ လက်ကိုင်ပဝါပေးရတာလဲ၊ မပေး ကောင်းဘူးတဲ့ ကိုယ်ရဲ့၊ ချစ်သူနဲ့ လွဲတတ်တယ်တဲ့”

“ကိုယ်က အမွန်ရဲ့ ဟောဒီနားမှာ အမြဲနေချင်လို့”

သူ့လည်ကုပ်လေးကို လက်ညှိုးနှင့် တို့ရုံလေးတို့ရင်း ကိုယ်ပြောခဲ့ဖူးသည်။

“အဲဒီနားမှာ ကိုယ်မနေရဘူးလား၊ အမွန်က အရပ် စကားတွေကို ယုံလို့လား”

“ယုံတယ်တော့လဲ မဟုတ်ဘူးပေါ့ ကိုယ်ရယ်၊ မပြေး သော် ကံရာရှိဆိုသလိုပေါ့၊ ဒါပေမယ့်... ”

ဒါပေမယ့် ကိုယ် အမွန်လည်ကုပ်မှာ နေရာ တစ် နေရာ ရခဲ့ပါသည်။

ထိုအမှတ်တရလေးများ၏ သက်သေ ဤဓာတ်ပုံလေး ကို ရုပ်ပြခန္ဓာပေဒ စာအုပ်ကြားမှာ ကိုယ်သိမ်းထားခဲ့သည်။ ကိုယ့်ပေါင်ပေါ်မှ အိတ်ထဲတွင် အမွန်ကိုပြန်ပြုဖို့ ကိုယ်ထည့် ယူလာခဲ့ပြီ။

အမွန်မှာကော လက်ကိုင်ပဝါလေးတွေ ရှိမှရှိနေ သေးရဲ့လား။ အချိန်တွေ ကြာခဲ့ပြီမို့ ကိုယ် သည်လောက် တော့ အတ္တကြီးစွာ မမျှော်လင့်သင့်ဘူးထင်ရဲ့။

“ကြာဖူးတွေရမယ်၊ ကြာဆန်တွေရမယ်၊ ကြာဖူးတွေ”

အို... ချစ်သူတို့မြို့လေးကို ရောက်ပါပြီကောလား။ ဒေသထွက် လက်ဆောင်ပစ္စည်းတွေ အော်ရောင်းနေသည့် ကားဂိတ်က ဈေးသည်လေးများရဲ့အသံ။

ကိုယ့်ရင်တွေ ထိန်းလို့မရလောက်အောင် လှုပ်ခတ်လို့ နေပါသည် အမွန်။ ချစ်သူအိမ်ဝမှာ ရပ်မိလျှင်၊ ချစ်သူ ပြေး ထွက်လာခဲ့လျှင် ကိုယ်ပြောရမယ့် ပထမဆုံးစကားက ဘာ ပါလိမ့်။

ချစ်သူဟောင်းနဲ့ပြန်တွေ့တဲ့ အဲဒီအချိန်မှာ မျက်ရည်ဥ တွေ ချစ်သူရဲ့ ပါးပြင်ပေါ် လိမ့်ဆင်းလာခဲ့လျှင် တို့သူတ်ပေးဖို့ ကိုယ်ယူလာခဲ့တဲ့ လက်ကိုင်ပဝါလေးတွေကိုရော ထုတ်ပေးဖို့ သင့်ပါ့မလား။ “ဆံပင်မှာ စည်းချင်လဲစည်းပါ” လို့တော့ ကိုယ်ပြောဖြစ်လိမ့်မည်။

သူ့ထက်ငါ အလှအယက် တိုးဆင်းနေသော ခရီးသည် များထဲတွင် ကိုယ်ပါ စီးမျောသွားသည်။ ဝေဝါးစပြုဖြစ်သော ချစ်သူ၏မျက်နှာကို အတွေးဖြင့် ပုံဖော်ရင်း အဆင်းတံခါး

ပေါက်သို့ ကိုယ်ရောက်လာခဲ့ပြီ။ စိတ်စောစွာဖြင့် ချစ်သူ့ မြေကို ခြေချလိုက်ချိန်မှာတော့ . . .

“အို၊ ဘကြီး၊ ကျွန်မ ကျွန်မ ခြေထောက်ကို နင်းမိ”

“ဆောရီး . . . ဆောရီး”

“ဟယ်တော်”

သူ့ခြေဖမိုးကိုနင်းမိတဲ့ ကိုယ့်ခြေကို ကိုယ်ပြန်အရပ်မှာ မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ကားအဆင်း ခြေနင်းခဲ့မှ ကိုယ် တလိန် ခေါက်ကွေး ကျသွားတော့သည်။

အန်ကယ်ကြီး ထနိုင်ရဲ့လား၊ ဟဲ့. . . ဆွဲထူကြပါဦး။

မျက်မှန်ကို တက်နင်းမိဦးမယ်၊ ကောက်ပေးလိုက်ကြပါဦး။ အဖော်လဲ မပါဘဲကိုး၊ အသက်ကြီးလှပြီ အဖော်ခေါ်လာမှ ပေါ့။ ဆိုင်ကယ်တက္ကစီ ခေါ်လိုက်လေ။ အို-ဆိုင်ကယ်ဆို အဘိုးကြီး ထိုင်ဖို့ခက်လိမ့်မယ်၊ ဆိုက်ကား-ဆိုက်ကားခေါ် လိုက်။ အဲဒီအိတ်က ဒီဘဘကြီးရဲ့ အိတ်။ ဟုတ်တယ်- ဟုတ်တယ် ကျသွားတဲ့ လက်ကိုင်ပဝါလေးတွေ ပြန်ကောက် ထည့်ပေးလိုက်ကြပါဦး။

ဆူညံရှုပ်ထွေးနေသည့် အသံတွေ အဆုံးမှာတော့ ဆိုက်ကားတစ်စီးပေါ် ကိုယ်ရောက်သွားသည်။ ဖုန်မှုန့်တွေ ကပ်နေသော မျက်မှန်ကို သုတ်ပြီးတပ်လိုက်ပေမယ့် အမြင် တွေ ဝေဝါးနေဆဲ၊ မြင်ကွင်းတွေ မကြည်လင်သော်လည်း ကိုယ့်ခေါင်းထဲမှာတော့ ပြတ်သားထင်ရှားလှသည်။ ကိုယ့် အိပ်မက်တွေလည်း ပျက်ပြယ်ခဲ့ပြီပေါ့။

အရွယ်။ ကိုယ့်အသက်အရွယ်၊ ကိုယ်မေ့ထားခဲ့သော ထိုအရာ။

“ဘယ်ကို ပို့ပေးရမလဲ အဘ”

“ဥပေက္ခာလမ်းလေ၊ ငါ့တူ သီတယ် မဟုတ်လား မေတ္တာလမ်းတို့၊ ကရုဏာလမ်းတို့ အဆုံးမှာပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်နားလောက် ဆင်းမှာလဲ”

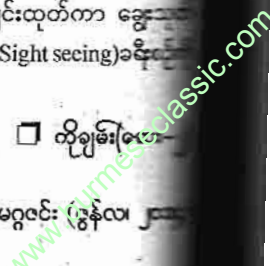
“နီး... နီး၊ မဆင်းဘူး မဆင်းဘူး၊ အဲဒီလမ်းကို အဆုံးထိသွား၊ ပြီးတော့ နောက်ပြန်တစ်ခေါက်ပြန်နင်း၊ ငြိမ် ခြုံတစ်ပတ် မင်းနင်းနိုင်သမျှနင်း၊ နောက်ဆုံး ဒီကားဂိတ်ကို ပြန်ပို့ပေးရင်ရပြီ၊ ဟုတ်လား၊ ရော၊ ရော”

ကိုယ်တမ်းပေးသော အစိမ်းရောင်တစ်ရွက်ကို ထုတ် ယူရင်း ဆိုက်ကားဆရာ ဇဝေဇဝါဖြစ်သွား၏။ ပြီးမှ . . .

“ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့” တွင်တွင်ဆိုကာ သူ့ဆိုက်ကား ဆက်နင်းသည်။

ကိုယ်ကတော့ ဆိုက်ကားထိုင်ခုံမှာ စိတ်ချလက်ချ ထိုင်လိုက်ကာ ခရီးဆောင်အိတ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါလေးများ တစ်ထည်ပြီးတစ်ထည်၊ တစ်ထည်ချင်းထုတ်ကာ ခြေထောက် ရင်း ကိုယ့်ရဲ့ တောမြို့လေးတစ်ပတ် (Sight seeing)ခရီးစဉ် စီးနင်းလိုက်ပါနေပေသည်။

□ ထိုချမ်းမြေ

ကျွန်တော်သခင်ကတော့ ကျွန်
တော်ကြောင့် အိမ်မှာ မျက်နှာကောင်း
မရတော့ဘူး။ ကျွန်တော် နေမကောင်း
ဖြစ်ရာက စတာပါပဲ။ ဝဲတွေ ပေါက်လာ
တယ်။ ဘယ်လိုကနေ ဘယ်လိုပေါက်
လာသလဲ မသိဘူး။ ခေါင်း၊ လည်ပင်း၊
နားရွက်တွေ ခဏခဏ ကုတ်ရတယ်။
လည်ပင်းမှာဆို အနာတွေကို ဖြစ်လို့။

အစတုန်းက ကျွန်တော်သခင်
က အစာလေးပဲ ချကျွေးတာပါ။ ဝဲတွေ
ပေါက်လာတော့မှ ကောက်ချီပြီး ကြည့်
တယ်။ နားရွက်လေးတွေ ပွတ်ကြည့်
တယ်။ မေးအောက်တွေကြည့်တယ်။
ဝှပ် (ကုပ်)တွေ၊ မျက်ခုံးတွေ၊ နှာတံသီး
တွေကို ကြည့်တယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီနေရာ
တွေကို ဆေးလိမ်းပေးဖို့ ဖြစ်လာရတော့
တယ်။

တစ်ရက်မှာ ကျွန်တော်ကို လက်
ဆွဲခြင်းတစ်ခုထဲ ထည့်ပြီး အပေါ်က

ကြိုးသီပြီး ပိတ်တယ်။ ခြင်းက ကြိမ်
ခြင်း၊ အပေါက်တွေနဲ့။ နောက်တော့
ခြင်းကို သူ့ဆိုင်ကယ်ရှေ့က ဆိုင်ကယ်
ခြင်းထဲ တင်ပြီး မောင်းထွက်လာတယ်။
ဆေးခန်းသွားမယ် ဆိုလား။ အိမ်က
လူတွေကို ပြောနေသေးရဲ့။ ဒါပေမယ့်
အိမ်နဲ့ သိပ်မလှမ်းခင်မှာပဲ ခြင်းထဲကနေ
ခုန်ချထွက် ပြေးခဲ့ရတယ်။ သခင်က
ခြင်းကို လုံအောင်မှ ပိတ်မထားဘဲကိုး။
ဆေးခန်းရောက်ရင် ဆေးထိုးခံရမှာ။

ဝဲတွေက နည်းနည်း အယား
သက်သာသလိုပဲ။ ဒါပေမယ့် သခင်က
ခနိထွက်သွားပြန်တယ်။ သခင်မရှိတော့
ဆေးမလိမ်းရတော့ဘူး။ သခင်က သိပ်
မကြာဘူး နှစ်ညအိပ်လောက်နဲ့ ပြန်လာ
တယ်။ ပြန်လာတော့ ဆေးပြန်လိမ်းရ
ပြန်ရော။ ဆေးလိမ်းရတာက တဖြည်း
ဖြည်းနဲ့ ခေါင်းတွေ၊ ဝှပ် (ကုပ်)တွေတင်
မကတော့ဘူး။ လက်တွေ၊ ခြေတွေပါ

လိမ်းလာရတော့တယ်။ သခင်လည်း
မသက်သာဘူး။ ဆေးလိမ်းတာရယ်။
ဆေးလိမ်းပြီး ခြောက်အောင် နေပူထဲ
ထားပြီး ယပ်ခတ်ပေးရတာရယ်နဲ့ ဆို
တော့ တစ်နာရီကျော်ကျော်လောက်
ကြာတယ်။

သခင်က ကျွန်တော်ကို ပွေ့ထား
ပြီးမှ ဆေးလိမ်းပေးလို့ရတယ်။ အစက
ဆေးလိမ်းမခံချင်ဘူး။ ရုန်းတာပေါ့။
ခြေတွေ၊ လက်တွေနဲ့ ကန်ကန်ပစ်တယ်။
သခင်ရဲ့ လက်တွေ၊ ဗိုက်တွေမှာ ခြစ်ရာ
တွေ ထင်ကျန်ရစ်တယ်။ နောင်တော့
သခင်က သေသေချာချာ ပက်လက်
လှန်ပြီး ပွေ့ထား။ တခြားလက်တစ်ဖက်
နဲ့ ဆေးလိမ်းပေးရတယ်။ ဆေးတွေ
နေ့စဉ်လိမ်းရတော့ ညညဆို အခါတိုင်း
လို့ မယားတော့ဘူး။ မကုတ်ရတော့
ဘူး။ နောက်တော့ ဆေးလိမ်းရင် မရုန်း
ကန်တော့ဘူး။

မိမိမြည်လေးက ပြန်ပြန်သားက

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (၄၄၀၊ ၂၀၁၄)

အသာအယာလေး မျက်စိလေး မှိန်းပြီး နေတတ်လာတယ်။

သခင် အငြူစူခံရတယ်။ ဝဲတွေနဲ့ ကျွန်တော့်ကို ပွေ့လို့ ဖက်လို့ပေါ့။ သခင်နဲ့ တစ်အိပ်ရာတည်း အိပ်တဲ့သူက ပြောလာမို့လာပြီ။ ဟုတ်တော့လည်း ဟုတ်တယ်လေ။ ကျွန်တော့်မှာက ဝဲတွေနဲ့ သခင်ကလည်း ကျွန်တော့်ကို ဆေးလိမ်းမပေးဘဲ မနေနိုင်ဘူး။ လက်နှစ်ဖက်လုံးကို တံထောင်ဆစ်ထိ ပလတ်စတစ်အိတ်စွပ်၊ ကိုယ်ခန္ဓာပေါ်လည်း ပလတ်စတစ်ခင်းပြီးမှ ဆေးလိမ်းပေးတာ။ နှေးလိမ်းပြီးရင် စိုထိုင်းမနေအောင် နေပူထဲမှာ ယပ်ခတ်ပေးပြီးရင်တော့ သခင် ရေမိုးချိုးတော့တယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အစာလည်းစားလို့ မကောင်းတော့ဘူး။ အခါတိုင်း ရယ်ဒီမိတ်အစာတွေ စားတာ တကျပ်ကျပ်နဲ့ တစ်ဆုပ်ပြီး တစ်ဆုပ်၊ အခုဆို အနံ့တောင် မခံချင်တော့ဘူး။

သခင်က လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ချက်ပြီး အသားတွေနဲ့ ထမင်းဖြူနဲ့ နေရာစပ်ကျွေးတယ်။ အဲဒါစားလို့ နည်းနည်းကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် သခင်က သူတို့စားတဲ့ အသားတွေထဲက ဖဲ့ပေးရတော့ သူတို့ ပြိုင်ပြိုင်ကြပြန်ရော။ သခင်က “မများပါဘူး” တဲ့။ သူ့စားမယ့် အပိုင်းထဲက ချွန်ပြီးကျွေးတယ်။ ဒါလည်း သခင်ကို မကြည်ကြပြန်ဘူး။ ကျွန်တော်က အဲဒီအဆင့်အတန်းလောက် မထိုက်တန်တဲ့ သဘော၊ ကျွန်တော်ကလည်း နေမကောင်းတော့ တော်တော်တန်တန် အစားအသောက်နဲ့ ခံတွင်းမတွေ့တော့ဘူး။

သခင်က ပြောတယ်။ “သေသွားရင်တော့ လွမ်းမှာပါတဲ့၊ ခဏတော့ လွမ်းရမှာ” တဲ့။ “ဒါပေမယ့် မသေခင် ရောက်ဒဏ်ခံရမှာကို မကြည့်ရက်လို့” တဲ့။ သူတို့ကို ပြန်ပြောတယ်။

“ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် ဖျတ်ခနဲ သေသွားရင် ကိစ္စမရှိဘူးတဲ့၊ မြန်မြန် လွမ်းပြီး မြန်မြန်ပြီးသွားမှာ” တဲ့။

“သူ ဒီလို ကရိုက်ထမားနေတာ က ကျွန်တော် ဖျတ်ခနဲ မသေတာ ကြောင့်” တဲ့။ ဖျတ်ခနဲသေအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မသိဘူး။ သခင် ဒုက္ခမရောက်အောင် သခင်ကို သူတို့ မပြောကြ မဆိုကြအောင်။

အယားကတော့ သက်သာတယ်။ အစားက ကောင်းမလာဘူး။ သခင်က အမျိုးမျိုး စဉ်းစားရပြန်တယ်။ သူတို့စားတဲ့ အစားထဲက ဖဲ့ကျွေးရမယ့် အတူတူ သီးသန့်ဝယ်ချက်မယ်လို့ ပြောတယ်။ သခင်မှာ ဒုက္ခရောက်လိုက်တာ။ ငါး အသေးလေးတွေ သတ်သတ်ဝယ်ခဲ့ဖို့ ပြောပြောနေတယ်။

အိမ်က လူတွေ ဈေးသွားတဲ့နေ့က ငါးသေးသေးလေးတွေမှာဖို့ သခင်က သူ့ဇနီးကို ပြောထားတာ။ အဲဒီနေ့က ဈေးသွားတာကလည်း အခါတိုင်း ထက် စောသွားတော့ ပြောဖို့ မေ့သွားကြတယ်။ သခင်ကပြောတယ်။ နောက်နေ့တော့ ကိုယ်တိုင် သွားဝယ်မှတဲ့။ သခင်မှာ ဒုက္ခရောက်လိုက်တာ။ ဒီနေ့ဆို ဘာအသားမှ စားလို့ မကောင်းဘူး သခင်ရယ်။ ငါးလေးငွေ့လည်း မဝယ်ပါ နှင့်တော့ စားနိုင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။

သခင်က ညနေဆို ထမင်းစားနောက်ကျတယ်။ အလုပ်က တော်တော် ဖိုးချုပ်မှ ပြန်လာတာ။ သခင် ထမင်းစားရင် သခင်ခြေထောက်ကြားဝင်ပြီး အစာတောင်းရတာ။ “ခဏနေဦးတဲ့ စားပြီးမှ ကျွေးမှာ” တဲ့။ သခင်က သူ့စားမယ့် အသားတုံးထဲက နည်းနည်းချန်ထားပြီး တော့ ထမင်းဖြူလေးနဲ့ နယ်နယ်ပြီး ကျွေးတာ။ စားလို့ ကောင်းလိုက်တာ။

သခင်က သူ့ပန်းကန်ထဲမှာ ထမင်းဖြူလေး သေးသေးလေးဖယ်ထားတယ်။ သူ့စားပြီးသွားပြီ။ ကျွန်တော့်အတွက် ပြင်ဆင်တော့မလို့ သခင်ကို ပြောကြပြန်တယ်။ ထမင်းဟောင်းတွေ ရှိပြီးသားတဲ့။ ထမင်းဟောင်းတွေက စားလို့မှ မကောင်းဘဲ။ ချွေးတွေ ရွှဲနေတဲ့ ထမင်းဆို စားလို့ မကောင်းဘူး။ သခင်

ကတော့ သိတယ်။ စားလို့ မကောင်းမှန်း။ သူ့ကို ပြောနေတော့ သခင်လည်း မတတ်နိုင်စရာဘူး။ ဖယ်ထားတဲ့ ထမင်းကို သူတို့ထဲ ဆတ်ခနဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ သခင်က ရှိတာလေးနဲ့ ကျွေးတော့ နည်းနည်းစားနိုင်သလောက် စားကြည့်ရတယ်။

ငါးလည်း မဝယ်စေချင်တော့ဘူး။ စားနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အစားမစားတော့ ရေတွေတွန်းသောက်တယ်။ ရေတွေသောက်တော့ ဆီးပဲ ခဏခဏ သွားတာပဲ။ ထသွား ထလာလည်း မသွက်တော့ဘူး။ ဒါနဲ့ သခင်တို့ ခြေသုတ်ဝတ်မှာ ဆီးသွားတော့ ဆူကြပူကြ ဖြစ်ပြန်ရော။ ဒီနေ့ တစ်နေ့လုံး အစားမက စားကို မစားနိုင်ဘူး။

သခင်ကတော့ သေခါနီး ထားပြီး ကုတ်မနေရအောင်တဲ့။ ဆေးတွေ ဆက်တိုက်လိမ်းတယ်။ ဒီနေ့ညလည်း သခင်က စားပွဲမှာ ကွန်ပျူတာရိုက်နေတုန်း သူ့ခြေထောက်နားမှာနေနေရာထဲ ဆီးသွားချင်လာတယ်။ သခင်ကလည်း သတိပြုမိပုံ မပေါ်ဘူး။ နောက်တော့ ခြေသုတ်ဝတ်ထားတဲ့ နေရာနားမှာ ဆီးသွားမလို့ လုပ်တုန်း အိမ်က တခြား လူတွေမြင်ပြီး အော်ကြပြန်ရော။ အိမ်အပြင်ကို အပို့ခံရတယ်။

သခင် အလုပ်လုပ်နေတာက မပြီးသေးဘူး။ အခါတိုင်းဆို အပြင်ကနေ အဖွင့်ခိုင်းတာ။ အခုတော့ မနက်ခင်းတော့ပါဘူး။ သခင်ကိုလည်း ဆူကြပူကြဦးမယ်။ အပြင်မှာ ခင်းပေးထားတဲ့ ထိုင်ခုံဆိုဖာလေးပေါ်က ပုဆိုးခေါင်းလေးပေါ်မှာပဲ ကုပ်ကုပ်လေး နေနေရတယ်။

ဆီး သွားချင်လိုက်တာ တစ်ညလုံးပဲ။ သခင်တို့ကို အသိမပေးတော့ပါဘူး။ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အော်ဆင်းသွားတယ်။ ဝမ်းကလည်း နည်းနည်းသွားချင်လာတယ်။ နောက်ထပ် မဆင်းနိုင်တော့ဘူး။ မဘေးနားစားသွားရတယ်။ နည်းနည်းပဲသွားတာ

သခင်တော့ အလုပ်ရှုပ်ဦးတော့မယ်။ တစ်ခါတော့ ဆီးသွားဖို့ အောက်ဘက် တိုအဆင်း ပြုတ်ကျသွားတယ်။ အားမရှိ တော့ဘူး။ ကြိုးစားပြီး ရွှေ့ကြည့်တယ်။ ရွှေ့လို့ မရဘူး။ လက်က နောက်ပြန် ဖြစ်နေတာတောင် ပြန်တည့်လို့ မရဘူး။ တဖြည်းဖြည်း အားနည်းလာတယ်။

မိုးကလင်းတော့မယ်။ အခါတိုင်း သခင်တို့ မနက်မိုးလင်း အိမ်နောက်ဖေး တံခါးဖွင့်ရင် အပြင်ကနေ အိမ်ထဲဝင် လာပြီး အစာတောင်းနေကျ။ သခင်က စားပွဲမှာ ကွန်ပျူတာရိုက်နေရာကရပ်ပြီး အစာလာကျွေးတာ။ ဒီနေ့တော့ အစာ တောင်း ဇာတ်လမ်းဆုံးခန်းတိုင်ပြီပေါ့။ သခင်လည်း နံနက်စောစော ကွန်ပျူတာ ချိတ်နေတာနေမှာ။ အသံမပေးတော့ ထလာမှာ မဟုတ်ဘူး။

မိုးစင်စင်လင်းပြီ။ သခင်က အိမ် ဘေးပတ်ပတ်လည် လိုက်ကြည့်ပြီး ပထမဦးဆုံး အညစ်အကြေးတွေ သွား ထားတာ လူမြင်သူမြင်ရှိရင် ကျုံးမလို့

ကြည့်တယ်။ ဘယ်တွေ့မှာလဲ။ အစာမှ မစားနိုင်တာ။ ညက အိပ်တဲ့ နေရာ ကြည့်တယ်။ တွေ့မသွားဘူး။ အိမ်လည် နေလို့လားလို့ အခါတိုင်းလို ထင်များ နေတာလား။ ထပ်မခွာဘူး။ သခင် သိအောင် အသံပေးကြည့်တယ်။ အသံ က ထွက်မလာဘူး။ ဘယ်ထွက်ပါ့မလဲ။ လက်တွေကလည်း အကြောဆွဲ။ ပါးစပ် ကလည်း အကြောဆွဲနဲ့။

ခဏနေတော့မှ သခင် အမျိုး သမီးက ပြောနေသံကြားတယ်။

“ဗလာလက်နဲ့ မကိုင်နဲ့၊ ပန်း အိုးနားမှာ အကြောဆွဲနေပြီ၊ တစ်ခါသုံး လက်အိတ်နဲ့ ကိုင်တဲ့”

သခင် လာကြည့်တယ်။

“အေးအေးဆေးဆေး သွား တော့”

ပြီးတော့ တစ်ခါသုံးလက်အိတ် နဲ့ကိုင်ပြီး နောက်ပြန်နေတဲ့လက်လေးကို ရွှေ့ကိုပို့ပေးတာ ကိုယ်စောင်းလေး ထား မေးတယ်။ “တစ်ညလုံး ကိုယ်ကြီးလိမ်၊

လက်က နောက်ပြန်လို့ ညောင်းနေမှာ” တဲ့။ သခင်ရယ် ရောဂါက ဆီးလွန်းလို့ ညောင်းတာတွေ မသိတော့ပါဘူး။

နောက်ဆို သခင်ကို ပြိုင်မှာ မဟုတ်တော့ပါဘူးနော်။ သခင်က ခဏ တစ်ဖြုတ်ပဲ ဝမ်းနည်းမှာလို့ ပြောထား တာ မဟုတ်လား။ သေခါနီး ယားနေမှာ စိုးလို့ ဆေးလိမ်းပေးတာတဲ့။ တစ်ညလုံး မယားဘူး။ အခုတော့ သခင်တို့ ပြော တာတွေ ဝိုးတဝါးနဲ့။

“သွားတော့ သွားတော့” တဲ့။ သခင်ကို အပြုအငြင် ရပ်တော့မှာမို့ စိတ်တွေကို တအားလျှော့ပစ်လိုက် တယ်။ သခင် မိုးရာသီတုန်းက စိုက်ခဲ့တဲ့ အိမ်ဝင်းထောင့်က ရုံးပတီခင်းတွေကြား မှာ ထာဝရလဲလျောင်းခွင့်ပေးပါ။ နောင် နှစ် မိုးရာသီ ရုံးပတီပင်တွေ စိုက်ဖို့ သခင် မြေပြုပြင်တဲ့အခါ ရုံးပတီစေ့ လေးတွေ ချတဲ့ မြေတွေအောက်မှာ ရွှေ့ဝါလေးရှိပါလားလို့ သတိရအောင်။

□ နေခြည်လင်းစက်

ဆရာဦးအောင်ကြည်သန်း

B.Sc (Bot)

လက္ခဏာ နှင့် နက္ခတ်ဗေဒင်ပညာရှင်

☉ ကောင်းကျိုးလိုသူများအတွက် . . . စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ အချစ်ရေး၊ ပညာရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ နိုင်ငံခြားခရီးနှင့် အလုပ်အကိုင်တို့အတွက် ဟောပြောအကြံပြုခြင်း၊ ချစ်သူစုံတွဲ လက်ထပ်ရန် ဇာတာတိုက် စစ်ပေးခြင်း၊ လက်ထပ်မင်္ဂလာအခါရွေးပေးခြင်း၊ ကလေးခွဲစိတ်မွေးဖွားရန် ရက်မြတ်ချိန်ခါရွေးပေးခြင်း၊ ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ လုပ်ငန်းနာမည်ပေးခြင်း၊ အိမ်ခြံမြေသန့် မင်္ဂလာစီရင်ပေးခြင်း၊ အဆောက်အအုံ ပန္နက်တင်မင်္ဂလာ အချိန်ရွေးပေးခြင်း၊ သင့်ဘဝမှာ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံနေရသော အမှုအခင်းနိုင်ရန်၊ ချစ်သူနှင့် အဆင်ပြေရန်၊ ဇနီး ခင်ပွန်းနှင့် အဆင်ပြေရန်၊ သူတစ်ပါးမကောင်းကြံ၊ ပယောဂ ရန်အတိုက်အခိုက် အစရှိသည့် ပြဿနာတွေ အဆင်ပြေရန်၊ ဓာတ်ရိုက်ဓာတ်ဆင်၊ နဝင်းယတြာ၊ ရတနာဒီပံ စီရင်ပေးခြင်း၊ ကျောင်းစာမေးပွဲ၊ အလုပ်စာမေးပွဲများအတွက် အထူးယတြာစီရင်ပေးခြင်း၊ တစ်နှစ်စာဟောစာတမ်း၊ ထိအထူးလမ်းညွှန်ရေးပေးခြင်း၊ ကွန်ပျူတာ ဇာတာဖွဲ့ပေးခြင်း၊ ဂန္ဓာရိပ်ဇာပညာသင်ပေးခြင်း စသည်တို့ကို လိုအပ်သလို ဆောင်ရွက်ပေးနေပါသည်။

ဗောဓိခန်း - အမှတ် (၆)၊ ဝိကောင်းဘုရား၊ မြောက်ဘက်ပုခံ၊ ရန်ကင်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။ ☎ ၀၉ ၄၉၂၇၅၀၀
ဗောဓိခန်းခွင့်ချိန် - နေ့စဉ် နံနက် (၉ : ၃၀) မှ ညနေ (၅ : ၄၅) နာရီထိ။

“မအိ ဝတ္ထုရေးပါလား”

“ဘုန်းဘုန်းကလဲ မအိမှာ အချိန် ပိုမှ မရှိတာ”

“မအိ တစ်ခါက ရေးတဲ့ ဝတ္ထုတို လေးက တော်တော်ကောင်းတယ်”

“ဟင်း ဟင်း ဟင်း မအိ အဲဒီ တုန်းက ရင်ထဲရှိတာ ချရေးလိုက်တာ လေ၊ ခုတော့ ကိုယ်သိပြီ ဆိုတာလေ၊ ဦးသာယာ နည်းနည်းပါးပါး ပြင်ပြီး ထည့်ပေးတယ်ဆိုတာ မဟုတ်လား”

“အေးလေ... ကိုသာယာက ဒီလက် ကလေးမဆိုးဘူးတဲ့၊ ရေးမယ်ဆို ရင် ဖြစ်လောက်တယ်တဲ့”

ဘုန်းဘုန်းက မအိ အေးလေ။

မအိကို ကျရှင် အမွေပေးခဲ့တာ ကို ပထမ စိတ်ပင်ခွဲမိသေးသည်။ ကျရှင် က အောင်မြင်စပြုလာတော့မှ ဖေဖေ ဘုန်းဘုန်းကို ကျေးဇူးတင်မိသည်။

မေမေကတော့ မိန်းကလေး ပီပီသသ အစိုးရကျောင်းဆရာမလုပ်တာ ကို သဘောကျ၍ (သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ကျောင်းအုပ်ကြီး-အငြိမ်းစား)ဆရာမ မဖြစ် ဖြစ်အောင် ကြိုးပမ်းခဲ့သည်။

ဖေဖေနဲ့ မေမေရဲ့ အမွေက ယခုတော့ ဖေဖေရော မေမေဆွေမျိုး တွေကြားမှာပါ မိဘကျေးဇူး ဆပ်သူလို့ ဝမ်းပန်းတသာ လက်ခံကြရပေပြီ။

တကယ် မအိ ဝါသနာပါတာက အရောင်းအဝယ်။ ဖေဖေ မေမေသွေး များပါသလားမှမသိတာ၊ ဘွားဘွားက ဈေးရောင်း ဈေးဝယ်အလွန်တော်သည် ဟုဆိုသည်။ သားသမီးတွေ တက္ကသိုလ် ချောက်တာတောင် ကျောင်းပိတ်ရက်မှ ငွေရင်းထုတ်ပေးပြီး တစ်လတိတိ ဈေး ရောင်းရသည်တဲ့။

ရောင်းတော့လည်း သူ့ဆိုင်ကြီး မှာ မဟုတ်။ လမ်းဘေးက (ယခင် မြူနီ စီပယ်၊ ယခု စည်ပင်သာယာ ခွင့်မပြု သောနေရာ) ဖမ်းရင် ပြေးရလွှားရသည့် နေရာ၊ တစ်လဈေးရောင်းပြီး အရင်း ပြန်ပေး၊ အမြတ်ကို မိမိသွားလိုသော လေ့လာရေးခရီးထွက်ဖို့သုံး။

ဖေဖေ ဖေဖေကတော့ ကျရှင် ဆရာ နာမည်ကြီး။ ဖေဖေ မမက မွေး တဲ့ မမငြိမ်းကလည်း ကျောင်းဆရာမပဲ၊ မအိကိုတောင် မူလတန်းက စာသင်ခဲ့ရ သေးသည်။

ဖေဖေအစ်ကိုကလည်း အသတ် မြို့မှာ ကျရှင်ဆရာ။ ဖေဖေက သူ ကိုယ်တိုင် လခစားဘဝ ထားရာနေ စေရာသွား မိသားစုနဲ့ ခွဲခွာနေရတာကို နှစ်ခြိုက်ဟန်မရှိ။ မိသားစု တစုတဝေး တည်းနေနိုင်ဖို့ ကျရှင်တစ်ခုထူထောင် ပြီး မိသားစုအားလုံး ဝိုင်းသင်။

သည်အထဲကမှ မအိမမက ကျောင်းစာရေး၊ အိမ်ထောင်သည် ဖြစ် သွားသည်။ မအိနဲ့ မအိအောက် အပျို နှစ်ယောက်က အစိုးရဆရာမတာဝန် တစ်ဖက် ကျရှင်တစ်ဖက်။

အငယ်ဆုံးမောင်လေးက ကွမ်း ခိုင်း၊ သူကလည်း အိမ်ထောင်သည်။ မအိ နှလုံးသားထဲမှာ စွဲနေတာက တစ်ချိန်ချိန် ဘွားဘွားလို ကုန်စုံဆိုင်ကြီး ဖွင့်ချင် တာပဲ ဖြစ်သည်။

ဈေးဆိုင်ဖွင့်မည်လို့ စဉ်းစားတုန်း က ငယ်သူငယ်ချင်း မမော်ဆီ ရောက် သွားသည်။ ဈေးဝယ်ပုံဝယ်နည်း၊ ရောင်း ချပုံစနစ်၊ နေ့စားဝန်ထမ်းတွေ တာဝန် ခွဲပေးပုံက အစ အထားအသို့ အဆုံး ကိုယ်တိုင်ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင် လေ့လာ သည်။ သည်တုန်းက မမော် ပြောပြ သော ပြဿနာက ခြေထောက်ပေါက် ရောက်လာပုံ တွေးမိပြီး ပြုံးမိသည်။

မမော်ရဲ့ လင်သားက ကိုစန်းကို သူက မူလတန်းပြဆရာ၊ ဒါပေမယ့်

အပေါင်းအသင်းဆက်ဆံရေး ပရဟိတ စိတ်ပြည့်ဝသူဆိုတော့မူလတန်းကျောင်း (၁၅)ကျောင်း စုဖွဲ့ထားတဲ့ ပညာရေး မိသားစုမှာ အတွင်းရေးမှူး။

တစ်နေ့။
တွံတေးမှ သောက်ရေအိုးရောင်း သော အထမ်းသည်နှစ်ဦး သူ့ဆိုင်သို့ ရောက်လာသည်။

“ဆရာဦးစန်းကိုက လွတ်လိုက် တာ၊ ခင်ဗျားက ဆရာကတော် မမော် ထွေး မဟုတ်လား၊ သောက်ရေအိုး အလုံး(၃၀)စစ်ဆေးပြီး ဝယ်ထားပါ”တဲ့။

ဟုတ်သည်။ မမော်ယောက်ျား ကိုစန်းကိုက ကျောင်းစု အတွင်းရေးမှူး ဆိုတော့ ကျောင်းတွေမှာ ယခုလိုအချိန် ကျောင်းဖွင့်စ လိုအပ်တဲ့ တံမြက်စည်း၊ ရေအိုး၊ ရေခွက်၊ သောက်ရေစစ် ကအစ သူ့မိန်းမ အားကိုးနဲ့ ဈေးသက်သက်သာ သာရအောင် ဝယ်ပေးတတ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုစန်းကို ဝယ်ခိုင်း တဲ့ ပစ္စည်းအပေါ်မှာ မမော်က အမြတ် တော့ ယူပြီးသား။

သည်တော့ ကိုစန်းကို တကယ် ဝယ်ခိုင်းတာ ဟုတ်၊ မဟုတ် သေချာ အောင် စစ်ဆေးသည်။

“ရှင်တို့က ဆရာနဲ့ ဘယ်မှာ တွေ့တာလဲ၊ ကျွန်မ နာမည် ဘယ်လို သိလဲ”

“ဆုံးဆည်းရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင် မှာပါ၊ ဆရာက ပြောလိုက်တာကိုး” တဲ့။ ဒါလည်း သူ့ယောက်ျားထိုင်နေကျဆိုင်။

“ဆရာပုံပန်းကို မှတ်မိလား၊ လွဲ မှာစိုးလို့”

“အသားဖြူဖြူ တိုက်ပုံအဖြူ လုံခြည်အစိမ်း၊ ဘေးမှာ လွယ်အိတ်က အနီရောင်”

ဒါဆို သေချာပြီ။ ဒါက ကိုစန်း ကို စတိုင်း။

သည်တော့ အိုးတွေကို သေသေ ချာချာ ခေါက်ခတ်ကြည့်၊ အပြစ်အနာ အဆာမပါအောင် ရှေး၊ ဈေးဆစ်၊ အပို တစ်လုံးပင် ကာ ဝယ်ပြီး ဝယ်လိုက်

သည်။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့မှာ စနစ်တကျ မှောက်ပြီး ထပ်ကာ စီထားလိုက်သည်။

အဲ- ပြဿနာက ညနေ ကိုစန်းကို ကျောင်းက ပြန်လာချိန်။

“ဟာ အမေ၊ အိုးတွေ များလှ ချေလား၊ ဘယ်က ဝယ်တာလဲ”

“ကိုစန်းကိုပဲ အိုးအလုံး (၃၀) ဝယ်ထားလိုက်ပါဆို”

“ဘယ်သူက ပြောလဲ”

“အိုးသည်ကပေါ့”

“အမယ်လေး အိုးသည်ပြော တိုင်း ယုံရလား မိန်းမရာ”

“ဟင် . . . ဘယ်လို ဘယ်လို”

“အိုးသည်က ဆရာဦးစန်းကိုက ကျောင်းတွေ ခွဲဝေပေးဖို့ အိုးအလုံး(၃၀) သေသေချာချာ စီစစ်စစ်နဲ့ ဝယ်ထားပါ ဆိုလို့ ဈေးဆစ်ရွေးပြီး အိုးတစ်လုံး တောင် အိမ်သုံးဖို့ အဆစ်တောင်းထား လိုက်သေးတာ”

“သူတို့က ငါနဲ့ ဘယ်မှာတွေ့ တယ်ပြောလဲ”

“ဆုံစည်းရာမှာတဲ့”

“ဗုဒ္ဓေါ့ မင်းက ငါ့ပုံပန်းသဏ္ဍာန် ကော မေးမကြည့်ဘူးလား”

“မေးတာပေါ့၊ မေးတာမှ သေ သေချာချာ ဝတ်တဲ့အဝတ်အစား လွယ် လွယ် အိတ်ကအစ အခုရှင့်ပုံစံကို တိတိကျကျ ပြောတာ”

“အခုမှ ရှင်က မူးကြောင် ရူး ကြောင်နဲ့ ဘာ မသိချင်ယောင်ဆောင် တာလဲ”

“ဘုရားပေးပေး ကျမ်းပေးပေး ပါ မိန်းမရာ၊ ငါ တကယ်မဝယ်ခိုင်းတာ ပါ၊ ဒီတစ်ပတ် မြို့နယ်ရုံးက အသေးသုံး ဝယ်ချပေးလို့ ပြည့်စုံနေပြီလေ”

“ဒါဆို ဒီကိစ္စ”

သည်မှာတင် . . .

“ဟေး ဒီလင်မယား ဘာဖြစ် နေကြတာလဲ”

အသံပြု၍ ဝင်လာသူက ခင် မောင်အေး။ သူက မမော်တို့ ကိုစန်းကို တို့နဲ့ ငယ်သူငယ်ချင်း။ ယခုတော့

ဝင်လာတာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ကတည်း က ပြဿနာ၏ အဖြေကို ကိုစန်းကို သိလိုက်ပြီ။ သည်ကောင်က ငယ်ငယ် လေးကတည်းက အနောက်အပြောင် သန်သူ။

သူနှင့် ကိုစန်းကိုက အသားဖြူ တာ တူသလို၊ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်က မလွဲ။ ပြီးတော့ ခင်မောင်အေးတို့ရုံးက ကုန်သွယ်လယ်ယာဆိုတော့ အပေါ်ဖြူ အောက်စိမ်း၊ ခင်မောင်အေး လွယ်ထား တာက လွယ်အိတ်အနီလေး။

ဒီကောင် ဆုံစည်းရာမှာ အိုး သည်တွေနဲ့တွေ့ပြီး သူ့ဈေးဆိုင်ကို လမ်း ညွှန်တာ ဖြစ်မည်။

ခင်မောင်အေးကတော့ သူ ဘာမှမသိသလို ပြုံးစိစိ။

သည်တုန်းက မမော် ပြော၍ မအိ ကိုခင်မောင်အေး ဆိုသူကို သိခဲ့ သည်။

“အမယ်လေး ငအေး (ခင်မောင် အေးကို မမော် ခေါ်သည်လေ) မို့လို့ မအိရေ၊ ငပုဆိုလို့ကတော့ တို့အပိုင်းက လူတွေ ထွက်ပြေးရမလားဘဲ”

“သူက အဲဒီလောက်တောင် အနောက်အပြောင်သန်လား သူငယ် ချင်း”

“ဟိုတစ်လောကလေ ကိုစန်းကို မွေးနေ့ သူငယ်ချင်း နည်းနည်းပါးပါး ဖိတ်ပြီး အိမ်မှာကျွေးတယ်၊ အဲ စောစော စီးစီး ငအေး ရောက်လာပြီး သူငယ်ချင်း ငါ အင်းလျားလိပ်မှာ ဆရာ့သမီး မင်္ဂလာဆောင်သွားရမှာမို့ မင်းကို လာ တောင်းပန်တာ၊ ရော့ဒီမှာ သူငယ်ချင်း အတွက်”

နာရီလေး။ အင်မတန်လှသည်။ ပြီးတော့ ဆီကို့ဖိုက် ဘူးလေးကိုက ချစ်စရာ။

“ငါ ခဏ အပေါ့သွားလိုက်ဦး မယ်”

“ဪ အေးအေး၊ အဲ တည့်တည့်ဝင်သွားလေ”

ခဏအကြာ ခင်မောင်အေး ပြန် ထွက်လာသည်။

လင်မယားနှစ်ယောက်လုံး ဆက်၍ ပြန်ထွက်သွားသည်။

ဧည့်သည်များကလည်း သေ သောက်စ နှစ်ယောက်စ ရောက်လာ၍ သည်တော့ ကျွေးဖို့ မွေးဖို့ ပြင်ရ ဆို ရသည်။

ထမင်း တစ်ဝိုင်းပြီး တစ်ဝိုင်း ထူးခြားတာက ကြက်သားထက်

အလယ်ပန်းကန်ကြီးနဲ့ ထည့် ထား ပေးထားပေမယ့် တစ်ယောက် တစ်စွန်းထက် ပိုမခပ်။ ခပ်ငြိမ်သော လည်း စားကြည့် မြည်းကြည့်ပြီး

ကန်နှုတ်ခမ်းပေါ်တင်ထား။

ထမင်းဝိုင်း သိမ်းတိုင်း ဝန်ထုပ် ထဲမှာ ကျန်ခဲ့တာက မြည်းပြီး သောက် ကြက်သားတုံးတွေ။

သည်တော့ မမော် ထက် လွဲနေပြီကို ရိပ်မိသည်။ ဘာမှန်း မသိတာ။

ခင်မောင်အေးများ ရပ်ထုတ်မီ ဘာတွေ လှည့်ပြောထားလို့လဲ။

လာသမျှ ပရိသတ် ပြန်သွားမီ တော့ တီးတိုး တီးတိုး သဘောပေး နောက်ဆုံး မမော် မနေနိုင်။

ယောက်ျားရေ ဆိုပြီး အကြောင်းပြောတော့ ကြက်သား အိုးကိုဖွင့်၊ မြည်းကြည့်သည်။ ထိုစဉ် မျက်နှာ ပင်လယ်ရေကို ရှာလေထင်ထင် ပြီး သောက်လိုက်ရသလို ခံနိုင် သည်။ မမော်လည်း မြည်းကြည့်

သောနာကြီး လာမှထုသားထု သင်းကလွဲ၍ မည်သူမျှ မပြောဘဲ နောက်ဖေးဝင်သွားရင်း ခေတ်

ချထားသော ဆားအိတ်ထဲက ဆား ဆုပ် ဟင်းအိုးထဲ ထည့်သွားတာ မည်။

(၂)ရက်လောက် ဟောပြော သွားကောင်းပြီးမှ မမော်နဲ့ ငအေး

www.burmeseclassic.com

ကာကိတ်မှာ ဆုံသည်။ မမော် ရင်
မကျေနပ်ချက်က လိပ်တက်လာ
မြို့ချပြီး “သေနာကောင်” ဟု
ဘတ်စ်ကားပေါ်
ရပေသည်။

“ဟယ် တော်တော်ဆိုးတဲ့ သူပဲ”

“အမယ်လေး ငအေး မွေ့ချက်
ကုန်ပါဆို၊ ငမိုးရိပ်ချောင်းဘေးမှာ
ကြီးကျောင်းတွေ စီတန်းနေပါ
အလား၊ အဲဒါလေ တစ်နှစ်က ဝါဆို
အဆန်းထဲမှာ မမော်မှတ်မိသေးတယ်၊
လမ်းထဲက ဒေါ်မွှေးကြီး ဆုံးတော့
ကပ်လည်မှာ သံဃာ(၅)ပါး အရုဏ်
ဆွဲကပ်တယ်၊ ကြွလာတော့ သံဃာ
ဆွဲပါ။ ဒီမှာက (၅)ပါးစာ ဆွမ်း လှူ
ဆွဲဝတ္ထုစီစဉ်ထားတာ၊ ကြွလာတော့
ဆည်း ဘယ်တတ်နိုင်ပါ့မလဲ၊ ကမန်း
ဆန်း စီစဉ်ပြီး တရားနာရတာပေါ့။

နောက် စုံစမ်းတော့ ဒေါ်မွှေး
သားက ပင့်ထားတာ အမှတ် (၅)ထဲက
ကျောင်း၊ နောက်ကြွလာတာက (၄)ထဲ
က သံဃာ၊ ဘယ်သူပင့်သလဲလို့ ဆရာ
တော်တွေကို မသိမသာ လျှောက် ထား
စုံစမ်းတော့... .

ဒကာကြီး ဦးခင်မောင်အေး
တဲ့လေ”

ကဲ ဘာတတ်နိုင်သေးလဲ။

“မအိရေ ပြောရင် မကုန်ဘူး
သိလား၊ ငအေး မွေ့ချက်က . . .

တစ်ခါလည်း ကထိန်။ သူတို့
ကုန်သွယ်ရေး ကထိန်။ သူက အဲဒီ
ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လယ်တွေရှိ မဟုတ်
လား (ယခု မြို့သစ်နေရာများ) အေး
အဲဒီမှာ စပါးခိုင်များ။

ဒီနှစ် မဲပေါက်တာက (၅)ထဲက
ဘုန်းကြီးကျောင်းတစ်ကျောင်း၊ အရမ်း
ဆင်းရဲတယ်၊ မနိမ့် ထရံကာ တဲကျောင်း
လေး၊ အဲဒါကို လှူမှာဆိုတော့ ဝမ်း
သာကြတာပေါ့။

အဲ အဲဒီမှာ သူက ရပ်ကွက်ထဲက
လူတွေလည်း လာကြဖို့ သူတို့ ကုန်
သွယ်ရေးရုံးချုပ်က လူသိပ်မလာနိုင်
ဘူးတဲ့၊ အဲဒီနေ့ ဝန်ကြီးလာမှာမို့ ရုံးက
ထွက်လို့ မရဘူးဆိုပဲ။

ဒါကြောင့် စီစဉ်ထားတာက
မကုန်မခန်း ငုံးပေါလအော ဆိုတော့
ရပ်ကွက်တစ်ခုလုံး မီးခိုးတိတ်လာခဲ့ကြ
ပေါ့။

လူတွေကလည်း အမှတ်သညာ
မရှိဘူး။ ဒီလောက် ဗရတ်သုတ်ခ လုပ်
တဲ့ ငအေးစကား ယုံတယ်။

“မိမော် နင်ကော အဲဒီနေ့က
သွားသေးလား”

“အောင်မယ်လေး . . ငအေးက
ဆိုက်ကားခအကုန်ခံပေးပြီး လာပါဆို
တော့ သွားရတာပေါ့”

“အေး ပြောပါဦး၊ ဟိုကျတော့”

“ဟိုကျတော့ ပရိသတ်ကအများ
ကြီး ကျောင်းဝင်းတစ်ခုလုံး အပြည့်၊
ဒါပေမယ့် ဘုံကထိန်က ၅နာရီကတည်း
က အရုဏ်ဆွမ်းကပ် ရေစက်ချ တရား
နာပြီးပြီတဲ့”

“အေးကထိန်တဲ့”

“အေးကထိန်ဆိုတာက ဘာလဲ
ဟင်”

“ဟိုကွာ ဘယ်ပရိသတ်ကိုမှ ဘာ
မှ မကျွေးမမွေး အေးအေးဆေးဆေး
လုပ်တဲ့ ကထိန်”

“ဒါဖြင့် ဟိုရပ်ကွက်က လူတွေ
က”

“ဟိုလိုလို ဒီလိုလိုနဲ့ ပြန်လာ အိမ်
ရောက်မှ ထမင်းချက်စားရတာပေါ့”

“အဲဒီငမေ့ ငအေးကိုရော ဘာမှ
ဝိုင်းမလုပ်ဘူးလား”

“လုပ်ဖို့ နေနေသာသာ သူက
တရားရေအေးအမြိုက်ဆေး ငုံးပေါလ
အောတိုက်ကျွေးဖို့ ခေါ်တာပါတဲ့”

“ဟယ် ဒီလူကြီး”

“အေး ခုခု ဝင်လာပြီး ပြူးတူး
ပြဲတဲ့နဲ့ နင်ကို ကြည့်တာ လူပျိုကြီး
ခင်မောင်အေး ဆိုတာပေါ့၊ မအိကိုများ

ငါက အသောက်အစား
လောင်းကစား ဖဲ မိန်းမ
ကင်းပေမယ့်
နောက်ပြောင် တတ်တဲ့
ညဉ့်က ရှိနေတော့

ကြိုက်နေသလား မသိဘူး၊ သည်ဆိုင်ကို
သည်တစ်လတည်း လာတာ (၉)ခေါက်
ရှိပြီ”
မအိကတော့ ဘာမျှမပြော။ ပြုံးရုံ
မျှသာ။

“မိမော် နင်တို့ဆီလာ လာနေတဲ့
ဟိုကျောင်းဆရာမလေးက တော်တော်
လည်တယ်နော်”
“ဘာလဲ နင်ကြိုက်နေလို့လား”
“ဟဲ ဟဲ နင်လဲ အသိသား၊
ငါက အသောက်အစား လောင်းကစား
ဖဲ မိန်းမ ကင်းပေမယ့် နောက်ပြောင်
တတ်တဲ့ ညဉ့်က ရှိနေတော့ ရပ်ကွက်
ထဲမှာရော ရုံးမှာပါ ငါ့ကို ပြန်ကြိုက်မယ့်
သူ မရှိလို့ လူပျိုကြီး ဖြစ်နေရတာ”
“အေးပါ၊ ငါက နင်ကြိုက်ရင်
သူငယ်ချင်းကောင်း ပီပီသသ ကူညီရမှာ
ပေါ့”
“အေးပါဟ၊ ငါလဲ ဒီညဉ့်က
ဘယ်လို ပါလာလဲ မသိဘူး၊ ခုတော့
လူတွေက ငါ့ကို မြင်တာနဲ့ မယုံသင်္ကာ
ဖြစ်နေတော့တာ”

“မအိက ပြောတယ်ဟ၊ လာမယ့်
တပေါင်းလပြည့်နေ့က သူ့မွေးနေ့တဲ့၊
အဲဒါ ငါရော ငါ့ယောက်ျားရော နင်ပါ
ရွှေတိဂုံဘုရား သွားရအောင်တဲ့”
“ဟာ တော်လိုက်တာ မိမော်ရ၊
နင်ဟာလေ တကယ်အောင်သွယ်တော်
ကျူရှင်တောင် ဖွင့်စားဖို့ ကောင်းနေပြီ”
“ဒါကထားပါ၊ ရော့ ဒါက နင့်
အတွက် အင်းလေးပုဆိုး ချုပ်ပြီးသား

ဟိုမှာ ငါနဲ့ ငါ့ယောက်ျားကုလ တစ်စုစီ
ချုပ်ပေးသေးတယ်”

ခင်မောင်အေးတစ်ယောက်
မိုးမမြင် လေမမြင် ပုဆိုးအိတ်ကလေး
ဆွဲကာ ပြုံးဖြဖြနှင့် ပြန်သွားလေသည်။

တပေါင်းလပြည့်နေ့ ရွှေတိဂုံ
ကုန်းပေါ် ဘုရားဖူးများ ကြက်ပျံမကျ။
မအိ၊ မမော် ပြီးတော့ မိမော်
ယောက်ျား၊ ဘေးက ခင်မောင်အေး။
ခင်မောင်အေး၏ ကြည်နူးစိတ်
များက ဘုရားပေါ်ရောက်၍ (၁၅)မိနစ်
ပင်မခံ၊ ထောင့် (၈)ထောင့်မှာ တနင်္ဂနွေ
ထောင့်ကစ၍ ပန်း ရေချမ်းကပ် ရှိခိုး
ကြမည် ဆိုသည်။

သူ ဝတ်လာသော မအိပေး
သည့် အင်းလေးပုဆိုးက တနင်္ဂနွေ
ထောင့်မှာ ဘုရားရှိခိုးဖို့ ထိုင်လိုက်တော့

“ဗြ”

“ဟာ... သွားပြီ”

တိုက်ဆွေး မိသွား၍ အလျား
လိုက် တစ်ထွာခန့် ကွဲသွားသည်။

ခင်မောင်အေး လှည့်ဝတ်လိုက်
ရသည်။ ဘေးလူတွေ ရိပ်မိပုံ မပေါ်။
တနင်္ဂနွေပြီးတော့ တနင်္လာ။

ဘုရားရှိခိုးဖို့ ထိုင်လိုက်သည်။

“ဗြ”

“ဟိုက် ကွဲပြန်ပြီ”

သည်လိုနှင့် အင်္ဂါထောင့်ရောက်
တော့ မထိုင်ရဲတော့။ လှည့်ဝတ်ဖို့က
မလွယ်တော့ အောက်ခံဘောင်းဘီ
ပါ၍သာ တော်တော့သည်။

အနေထဲ မအိက ဘာမှ သိဟန်
မတူသည့် ပုံစံဖြင့်...
“လာလေ ကိုခင်မောင်အေး၊
ဒီမှာထိုင် ဘုရားရှိခိုးလေ”

ဘုရားရှိခိုးချင်ပါ၏။ မအိဘေး
နားက ကပ်၍ ရှိခိုးရမည်ဆိုတော့ ပိုပြီး
ပိုပြီး ရှိခိုးချင်ပါ၏။
သို့သော် သူ ဝတ်ထားသော
အင်းလေးပုဆိုးက ထိုင်ခွင့်မပေး။ ဒါကို

အခြေအနေနှင့် အချိန်အခါပေးတုန်း
အသုံးမချရကောင်းလားဆိုပြီး ဆီးရွတ်
လောက်သာ ရှိတော့သော သူ့မျက်နှာ
ကို မထောက် စန်းကိုက ဇွတ်ဆွဲပြီး
မအိဘေး ထိုင်ခိုင်းသည်။

မအိကတော့ ဘုရားအာရုံပြု
ရှိခိုးနေပြီ။

“ဗြ”

ရင်ထဲမှာ ပလောင်ဆူနေပြီး
အတင်းထိုင်ချခိုင်း၍ ပုဆိုးကို ဖွဖွလေး
ပင် လုပ်ထိုင်မရတော့။ ဒီတစ်ခါ ပြဿ
က တစ်တောင်လောက်။

ပြန်ထဖို့ မဖြစ်နိုင်။

သည်တော့ မထူး။ တင်ပု
ခွေကာ တရားထိုင်သလို မျက်စိကိုခွေ
ဝင်လေ ထွက်လေ ရှူ။

သူ တရားထိုင်တာကို ခဏ
စောင့်နေကြသေးသည်။ နောက်တော့
ဪ ဘာသာသူ အားထုတ်ပါစေ
ဆိုပြီး ထားခဲ့ကြသည်။

ထိုနေ့က ၁၀ နာရီကျော်မှ
သုံးဘီးကား (ယခင် တက္ကစီ)ငှား၍ အိမ်
ပြန်ခဲ့ရလေတော့သည်။

အကယ်၍များ သူများတထာ
ဒုက္ခရောက်တာကို ကျေနပ်သဘောတူ
လေ့ရှိသော ကိုခင်မောင်အေးကို ခေါ်
က ကိုယ်ချင်းစာနာတတ်ရန် အင်းလေး
ပုဆိုး တိုက်ဆွေးကြီး တမင်ရွှေဝယ်သော
ပေးသည်ကိုသာ ကိုခင်မောင်အေး ငါ
ယောက် သိခဲ့ပါမူ။

ထိုကတည်းက ကိုခင်မောင်
အေးတစ်ယောက် နတ်လူသာခေါ်
စရာ သူ၏ ဆိုးသောညဉ့် ပြုတ်သူ
လေတော့သည်။

□ မာန်ပြုမိအေး

www.burmeseclassic.com

မြစ်ပွားနာ(ခ)ကင်ဆာအတွက် ဆေးစွမ်းထက်သည့် ဆေးဆရာတစ်ဦးပေါ်ထွက်လာခြင်း

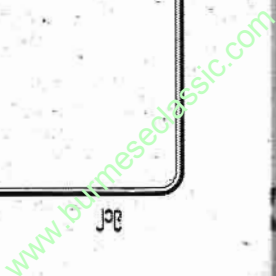
ကင်ဆာအထူးကုသမားတော်ကြီး
ဦးကိုကိုလတ်
သမားမှတ်ပုံတင်အမှတ် ၁/၆၂၀၁

ကင်ဆာ၊ မြစ်ပွားနာ အထူးကုတိုင်းရင်းဆေးကုခန်း

သမားတော်အမှတ်စဉ်-၁/၆၂၀၁ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဆရာဦးကိုကိုလတ်နှင့် သမားတော်အမှတ်စဉ်-၁/၇၀၀၈ ကို ကိုင်ဆောင်ထားသော တိုင်းရင်းဆေးသမားတော်ကြီး ဆရာမ ဒေါ်ချိုချိုထိန်သည် ကင်ဆာရောဂါများဖြစ်သော သားအိမ်တွင် အနာရှိခြင်း၊ အဖြူဆင်းခြင်း၊ သွေးပုပ်ဆင်းခြင်း၊ သားအိမ်ရောင်ခြင်း၊ ဆီးစပ်ကိုက်ခြင်း၊ ဆီးခုံရောင်ခြင်း၊ သားအိမ်တွင် သွေးလုံး၊ အသားလုံး၊ အကြိတ်လုံး၊ သွေးသပျက်ခိုင်း၊ သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာ၊ သွေးကင်ဆာ၊ ကျောက်ကပ်ကင်ဆာ၊ လည်ပင်းကင်ဆာ၊ ရင်သားကင်ဆာ၊ အသည်းကင်ဆာ၊ လျှာကင်ဆာ၊ အသားကင်ဆာ၊ အကြောကင်ဆာ၊ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ၊ ပါးစောင်ကင်ဆာ၊ အသည်းတွင် ရေအိတ်တည်ခြင်း ကင်ဆာနှင့် ပတ်သက်သော အတွင်းနာမှန်သမျှနှင့် လေးဘက်နာဘိဝိုင်း၊ စိပိုးရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် အထူးကုသပေးနေပါသည်။ ကမ္ဘာတစ်လွှားတွင် မြစ်ပွားနေသော ရောဂါများအနက် ကင်ဆာရောဂါသည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ်ကောင်းသော ရောဂါတစ်မျိုးဖြစ်ပါသည်။ ထိုရောဂါဖြစ်ပွားပြီး တစ်နှစ်၊ နှစ်နှစ်အတွင်း ဝေးနာကို ပြင်းထန်စွာခံစားရပြီးမှ သေဆုံးကြရသည်က များလှပါသည်။ သားအိမ်ကင်ဆာနှင့် သားအိမ်ခေါင်းကင်ဆာတို့ကြောင့် ကမ္ဘာတစ်လွှားရှိ အမျိုးသမီးများသည် လေးမိနစ်လျှင် တစ်ယောက် သေဆုံးနေကြသည်ကို လူအများ တွေ့မြင်သိရှိကြရပါလိမ့်မည်။ ကင်ဆာရောဂါသည် လူနာလည်း ဝေးနာ ခံစားရ၊ မိသားစုလည်း စိတ်ဆင်းရဲရသည်ကို မိမိကိုယ်တွေ့ ခံစားခဲ့ရပေပါသည်။ ကျွန်ုပ် ဆေးဆရာမ မဖြစ်ခင်က သားအိမ်ခေါင်း ကင်ဆာရောဂါကို ဖြစ်ပွားခဲ့ပြီး ထိုရောဂါသက်သာပျောက်ကင်းနိုင်ရန်အတွက် ဆရာပေါင်းစုံနှင့် ကုသမှုခံယူခဲ့ပြီး သားအိမ်ထုတ်ခြင်း၊ ဓာတ်ကင်ခြင်း၊ ဆေးသွင်းခြင်းများအထိ ပြုလုပ်ခဲ့သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ရောဂါမှာ မသက်သာလာဘဲ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ ပိုမိုဆိုးရွားလာပြီး ပုပ်ဖော်နံ့သည်အထိ ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။ ထို့နောက် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အကူအညီကြောင့် မြန်မာတိုင်းရင်းဆေးဆရာတစ်ဦးဖြင့် ကုသခဲ့ရာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားခဲ့သည်မှာ ကိုယ်တွေ့ပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်ကို ကုသပေးသော ဆရာ၏တိုက်တွန်းချက်နှင့် ကျွန်ုပ်ခံစားခဲ့ရသည့် ယခုဖြစ်ပေါ်နေသော ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များကို ကိုယ်ချင်းစားပြီး သက်သာပျောက်ကင်း စေချင်သောစိတ်ဖြင့် ထိုတိုင်းရင်းဆေးနည်းပညာကို သင်ယူခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကိုယ်တွေ့ခံစားခဲ့ရသည့်အတွက် ဝေးနာရှင်များကိုလည်း နွေးထွေးပျူငှာစွာ အမြန်တက့ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနေပါသည်။ ဤတိုင်းရင်းဆေးအား အသုံးပြုပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း ထူးခြားစွာ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။ ကင်ဆာဆိုလျှင် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာ မလိုတော့ဘဲ ဆရာမထံသို့ လာရောက် ကုသနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကင်ဆာရောဂါ ဝေးနာရှင်များ စိတ်ဆင်းရဲ ကိုယ်ဆင်းရဲမှ ကင်းဝေးစေနိုင်စေရေးအတွက် ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးနိုင်သည့် ဆရာကောင်းတစ်ဦး ပေါ်ထွက်လာပြီဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းပါးအပ်ပါသည်။ ဆရာမထံ တွေ့လိုပါက ပုန်းနှင့်ကြို၍ ဆက်သွယ်ပါ။

ဆေးခန်းမူကြမ်းစာရင်း
လမ်းညွှန်
ဆက်သွယ်ရန်ပုန်း

- ကန်သာယာမှတ်တိုင်၊ အမှတ်- ၆၈/၁၆၂၊ ဥယျာဉ်သာယာလမ်း၊ ရွှေပြည်သာမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းတိုင်းဒေသကြီး။
- ၄၈၊ ၂၀၂၊ ၁၂၄၊ (အထူး)ကွန်ပျူတာ၊ ၁၉၇၊ ၁၇၇၊ ၁၈၈၊ ရွှေပြည်သာကားများစီး၍ ကန်သာယာမှတ်တိုင်တွင် ဆင်းပါ။
- ၀၉-၇၀၀၆၁၆၇၇၊ ၀၉-၅၁၉၉၃၆၈၊ ၀၉-၇၇၂၄၄၇၆၀၊ ၀၉-၇၇၂၄၄၇၇၇၊ ၀၁-၇၀၀၆၄၄

ထိုဆိုစကားကို အိမ်ထဲမှ အမျိုးသမီးကြီးသည် အတော်စဉ်းစားနေပုံရသည်။ အတန်ကြာမှ...

“ဪ မှတ်မိပြီ၊ မှတ်မိပြီ ဘယ်လိုမှ စိတ်မရှိပါနဲ့နော်”

ထိုအခါကျမှ ပြောလည်းပြော အိမ်တံခါးကို ဖွင့်ပေးသည်။ တောထဲမှာ နေရသဖြင့် လုံခြုံရေးကို အထူးသတိထားရသည်။ နေနေညည မပြတ် သတိရှိရသည်။

“ဒကာကြီး မောင်ရှိန် ဆုံးသွားပြီလေ ရသေ့ကြီး၊ ခုဆို တစ်ပတ်တောင် ကျော်သွားပြီ”

ရသေ့ကြီးသည် အံ့အားသင့်သွားကာ...

“ဪ ဟုတ်လား၊ ထင်တောင်မထင်ဘူး၊ စိတ်ထဲမှာ တအားလာချင်နေတာ”

၎င်းစကားများကြောင့် ရသေ့ကြီး မျက်နှာမှာ ညှိုးနွမ်းသွားကာ ဦးခေါင်းပေါ်မှ ဒေါက်ခြာကိုလည်း ချွတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ...

“ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဆုံးတာလဲ၊ ပြောပြပါဦး ဒကာမကြီး”

“မိုင်းတက်နင်းမိတာပေါ့ ရသေ့ကြီးရယ်၊ စစ်တပ်က ထောင်ထားတဲ့ မိုင်းလား၊ ဗကပထောင်ထားတဲ့ မိုင်းလား မသိပါဘူး၊ တစ်ခါတည်း ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက် သေသွားတာ။

အဲဒါ သားအကြီးကောင်က တောင်ယာလုပ်ရင်း သွားကြည့်တော့ သူ့အဖေ ဖြစ်နေတယ်လေ၊ ခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတွေ အားလုံး တစ်စစီ ဖြစ်သွားပြီး ဝတ်ထားတဲ့ ပုဆိုး အင်္ကျီတွေဆို ဆားနဲ့ တစ်စစီခုတ်ထားသလိုပဲ။

အဲဒါနဲ့ ကျွန်မတို့လဲ မိသားစုသဘောတူညီမှုယူပြီး အဲဒီနဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာပဲ ခြေမြှုပ်သင်္ဃိုက်လိုက်တယ်”

သေဆုံးသူ၏ ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်ခင်ရီမှာ ပြောလည်းပြော ငိုလည်းငိုသည်။ ၎င်းတို့ အနီးအနားမှ အဘွားအို

တစ်ဦးကလည်း တုန်တုန်ချည်ချည် ပြောသည်မှာ...

“ရသေ့ကြီးရယ် အဘွားတစ်သက် ဒီလိုခြင်ကွင်းမျိုး တစ်ခါဖူးမှ တွေ့လဲ မတွေ့ဖူးဘူး၊ ကြုံလဲ မကြုံဖူးဘူး၊ ကံဆိုးလိုက်တာကွယ်၊ ပြောကို မပြောချင်တော့ဘူး”

“ဒါနဲ့ ရသေ့ကြီးက ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးနေလဲ၊ ဗေဒင်တွက်ပြီး ဆေးကုတုံးလား”

သေဆုံးသူ ဦးမောင်ရှိန်၏ ဇနီး ဒေါ်ခင်ရီက မေးမြန်းခြင်းဖြစ်သည်။

“ဖူးမသိန်တောင်မှာ သီတင်းသုံးပါတယ်၊ ရောက်ဖူးကြတယ်ဟုတ်လား၊ လူတော်တော်များများ သက်ငယ်တို့၊ ဓနိတို့ လာခုတ်ကြတာ၊ ဝါးပိုးဝါးလည်း အင်မတန်ပေါ့တယ်”

“ဒီအရပ်မှာနေပြီး ဒီလောက် နာမည်ကြီးတဲ့တောင်ကိုမှ မရောက်ဖူးရင် ည့်ရာကျသွားမှာပေါ့၊ ဪ ဒါနဲ့ ဘာသုံးဆောင်မှာလဲ၊ မိုးတောင်ချုပ်နေပြီ”

ဒေါ်ခင်ရီမှ ပျာပျာသလဲ ပြောခြင်းဖြစ်သည်။

“ရပါတယ် ရပါတယ် ရသေ့ကြီးမှာ ပြည့်စုံပါတယ်၊ ညနေပိုင်း ဘာမှ မသုံးဆောင်ပါဘူး”

ထိုညဦးပိုင်းမှာ အိမ်အနီးနားမှ လူများအား ဗေဒင်တွက် ဆေးကုရင်းနှင့် ရသေ့ကြီးအား အချိန်မရပါ။ ထိုအခါ သာအဘွားအိုမှ...

“ဟဲ့သမီး ရသေ့ကြီးကို နားပါစေတော့၊ နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်တော့လေ”

“အပေါ်ထပ် ဘုရားခန်းမှာ အကုန်လုံး အဆင်သင့်လုပ်ထားပါတယ်အမေ”

“အေး အေး၊ ကောင်းတယ် ကောင်းတယ်၊ ရသေ့ကြီး ဘုရားခန်းကို ကြွပါ၊ အဲဒီမှာပဲ အိပ်စက်အနားယူပါ၊ အကုန်လုံး အဆင်သင့်လုပ်ထားတယ်”

အချိန်ကား ၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ ၁၁ မပတ်။

ပဲခူးရိုးမ အနောက်ဘက်ခြမ်း။ ထိုအချိန် ထိုကာလက တပ်မတော်စစ်ကြောင်းများသည် အောင်စိုးစစ်ဆင်ရေး(ဖြတ်လေးဖြတ်)စနစ်ဖြင့် အပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီခေါ် (ဗကပ) အခြေပြတ်သုတ်သင်ရှင်းလင်းနေခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။

ရိုးမတောင်ခြေနှင့် ကိုက်ငါးရာအောက်သာသာလောက်တွင် သရက်စုတန်း ရွာစုကလေးရှိပါသည်။ အိမ်ခြေပေါင်းဆယ်ထက် မကျော်ပါ။ မိုးဖွဲ့ဖွဲ့လေး နေချိန် ရသေ့ကြီးတစ်ပါးရောက်ရှိလာပါသည်။ အချိန်ကား ညနေငါးနာရီအိမ်ထဲ မိနစ်အနည်းငယ်သာ လိုတော့သည်။

“ဒကာကြီး ဒကာကြီး မောင်ရှိန် ဒကာကြီး”

အိမ်ရှေ့မှ တကြော်ကြော်အော်အော်နေသဖြင့် အမျိုးသမီးကြီး တစ်ယောက်နှင့်အတူ ဒေါင်ကောင်းကောင်း သောက်ဖူးနစ်ယောက် သက်တယ်၊ ဓနိတို့ ထရံကာ နှစ်ထပ်အိမ်ကြီးထဲမှ ထွက်လာကာ...

“ရသေ့ကြီး ဘာကိစ္စရှိပါလဲ ရင်” အိမ်ထဲမှ အမျိုးသမီးကြီး၏ မေးဆို ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ရသေ့ကြီးမှ ပြန်ပြောသည်မှာ...

“ဒကာကြီး မောင်ရှိန်ဆီလာတာ မရောက်တာလဲ ကြာသွားပြီလေ၊ မှန်ကန် လာပြီး ညအိပ်သွားတာလေ၊ မှတ်မိတော့ဘူးလား”

သို့နှင့် ရသေ့ကြီးအား အပေါ် ထပ်ဘုရားခန်းသို့ နေရာချထားပေး လိုက်သည်။ ဘုရားစင်တွင် တောပန်း တောင်ပန်းတွေနှင့် လွန်စွာမှ မွှေးကြိုင် သင်းယုံနေပြီး ဝါဆိုဖယောင်းတိုင် မီး များဖြင့် လင်းထိန်နေလေသည်။

ဝါဆိုဖယောင်းတိုင်မီး အလင်း ရောင်ဖြင့် အရောင်တလက်လက် တောက်ပနေသော ကျောက်စိမ်းဘုရား တစ်ဆူ၊ ဉာဏ်တော် ကိုးလက်မရှိပြီး ဓမ္မစက္ကမုဒြာရုပ်တုတော် ဖြစ်သည်။

နဖူးတော် အလယ်တည့်တည့် တွင် ကိုးရတီခန့်ရှိ နီနီရဲရဲ ကျောက်မျက် တစ်လုံး ရှိလေသည်။ ၎င်းကျောက် မျက်မှာ ပတ္တမြားပင်တည်း။

ရသေ့ကြီး မျက်လုံးမှာလည်း လင်းလက် တောက်ပသွားလေတော့ သည်။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဘုရား ရှိခိုးမှုကိုလည်း လုပ်ဆောင်လိုက်တော့ သည်။

မိုးရွာနေသည့် အသံများကို အဆက်မပြတ်ကြားနေရသည်။ မိုးသီး မိုးပေါက်များမှာ သက်ငယ်ရွက်များပေါ် ကျသံ၊ မိုးခြိမ်းသံ၊ လျှပ်စီးလင်းလက်သံ၊ ဖားအော်သံ၊ ညဉ့်ငှက်များအော်သံ၊ တောင်ခြေမှ တောကောင်ပေါင်းစုံတို့၏ အော်မြည်သံ၊ လေပြင်းများတိုက်ခတ်သံ၊ သစ်ကိုင်းသစ်ခက် သစ်ရွက်များ ပွတ် တိုက်သံများသည် အမှောင်ထု အတွင်း မှ တိုးထွက်လျက်ရှိသည်။

ညဉ့် ၂ နာရီဆိုတော့ လူတွေ အိပ်မောကျချိန်။

ရက်တရက် အိမ်ခွေးများ ထိုး ဟောင်သံကို ကြားလိုက်ရသည်။ မိုးဖွဲ ဖွဲအောက်တွင် အားကောင်းသော ဓာတ်မီးရောင်များ။

“ဟို အိမ်ရှင်တို့ အိမ်ရှင်တို့”

၎င်းအသံများက ခွေးဟောင်သံ များနှင့်အတူ အမှောင်ထုကို ထွင်း ဖောက်လာသည်။ အားလုံးလည်း အိပ် မောကျနေရာမှ လန့်နိုးလာကြသည်။ အိမ်ထဲမှာလည်း ရေနံဆီမီးခွက်များ၊

ဖယောင်းတိုင်မီးများဖြင့် လင်းထိန်သွား သည်။

“ဘာကိစ္စရှိပါလို့လဲ ရှင်”

“ခင်ဗျားတို့ အိမ်မှာ လူစိမ်းတွေ ဘာတွေ ရှိသလားလို့ လာမေးတာ၊ ဒီလောက်ဆို သဘောပေါက်ပါတယ် နော်”

“ဟို ဟို မနေ့ညနေကမှ ရောက် လာတဲ့ ရသေ့ကြီးတစ်ပါးတော့ရှိတယ်”

“ဒီမှာ ခင်ဗျားကို ဗမာလိုပြော နေတာနော် ရှင်းရှင်းလေး”

အားလုံးမှာ ငါးယောက်ခန့်ရှိ သည်။ ညမှောင်မှောင်ထဲတွင် အတိ အကျသိရန် မလွယ်။ တချို့ပါလာသူ များ မှောင်ရိပ်ကွယ်ကာ နေလေ့ရှိကြ သည်။ ထိုအချိန် ထိုကာလသည် စစ် တပ်ကလည်း လာသလို ဗကပကလည်း လာတတ်သည်။ မည်သူလာလာ အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးရ သည့်အချိန်ကာလလည်း ဖြစ်သည်။ မပြောတတ်၊ မဆိုတတ်၍ မဖြစ်။

“ဟဲ့ သားကြီးသွား ရသေ့ကြီး ကို သွားခေါ်လာခဲ့၊ အပေါ်ထပ် ဘုရား ခန်းမှာ နိုးနေရောပေါ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အမေ”

သားတစ်ယောက် အပေါ်တက် ကာ ရသေ့ကြီးအား သွားခေါ်လာခဲ့ သည်။ မျက်နှာအား လက်နှိပ်ဓာတ်မီး နှင့် ထိုးကြည့်ကာ...

“လာ လာ တစ်ခါတည်းလိုက်ခဲ့၊ မေးစရာရှိတယ်”

မိုးတွေရွာပြီး မည်းမှောင်မှုများ သည် ခွေးဟောင်သံများနှင့်အတူ ပြန် လည်တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။ ၎င်းအုပ်စုများသည်လည်း ရသေ့ကြီး အား ခေါ်သွားကာ အမှောင်ထုထဲတွင် ကွယ်ပျောက်သွားတော့သည်။

“တွေ့လား ဒါက ရတနာတွေ ဝှက်ထားတဲ့ မြေပုံပဲ၊ ဒါဆို သွားရှာပြီး တူးလိုက်ရဲ့ပဲ”

ပဲခူးရိုးမမှ မုဆိုးကျော်ဦးတော် နိသည် ကျောက်စိမ်းဘုရား ဓမ္မစက္က မုဒြာပလ္လင်တော်အောက်ခြေတွင် ဝှက် စွာထားရှိသည့် မြေပုံကိုထုတ်ယူ ခြေလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ဝိုင်းထိပြီး သေဆုံးသွား ဖြစ်သော ဦးမောင်ရှိန်နှင့် သွားအလ လာအတူ စားအတူ ရလာလည်း အတူ ဖြစ်သည့် မုဆိုးကျော်များ ဖြစ် သည်။

ပဲခူးရိုးမ အနောက်ဘက်ခြေ တစ်ခွင် ပိုင်စိုးသည့် နာမည်ကြီး မော် ကျော်ဖြစ်သလို ချေ၊ စိုင်း၊ ဆတ်၊ တော ဝက်များကို ခြေရာကောက်ကာ လိုက် သတ်ဖြတ်ရာတွင် ကျွမ်းကျင်လှသည်။ ၎င်းတောတစ်ခွင်တွင် မည်သူမျှ မတွေ့ နိုင်။ တစ်နေ့ ရှင်ဖယ်ကျည်ထံလာ သော တောဝက်ကို လိုက်ရင်း အတူ နက်ရှိုင်းသော လျှိုတစ်ခုထဲ ရောက် သွားခဲ့ကြသည်။ တောဝက်မှ ထွက်က နေသော သွေးစက်များကို ခြေရာခံ လိုက်သွားရာ ပြောက်ကျားဝတ်တော ဝတ်လျက် သေဆုံးနေသော လူလေး အလောင်းများကို တွေ့ရသည်။

“မောင်နီ ငါးယောက် လက်နက်တွေလဲ ပါတယ်၊ နောက် အိတ်တွေနဲ့၊ တောကောင်တွေ ထိတ် ထားတာ ရုပ်ပျက် ဆင်းပျက်ပဲ၊ စစ် တပ်ကလား၊ ဗကပလားဆိုတာ အကျပြောဖို့ အတော်ခက်သွားပြီ ထိုအခါ မောင်နီမှ...

“လက်နက်တွေကို ကြည့်ရအောင် အဲဒါဆို အတပ်မပြောနိုင်ဘူးလား”

“အို လက်နက်တွေကိုကြည့်ရအောင် ဆုံးဖြတ်လို့ မရဘူးလေ၊ ဘာဖြစ်လို့ ဆိုတော့ စစ်တပ်က လက်နက်နဲ့ ကိုလဲ ဗကပ ကကိုက်တဲ့ဟာကို”

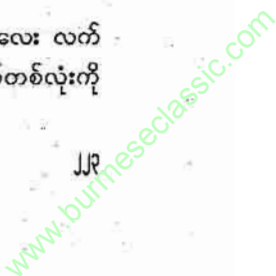
“ဟုတ်တယ်နော်၊ လာ ပုရွက်ဆိတ်တွေ ဖယ်ပြီး ကျောင့်ထဲ တွေ ကြည့်ရအောင်”

“အေး... ဟုတ်တယ် ကောင်းတယ်”

နှစ်ယောက်သား လူသေ
 အလောင်း၊ လက်နက်များကို ဖယ်ရှားပြီး
 ထောပိုးအိတ်များကို ဖွင့်ကြည့်ကြသည်။
 အားရဝမ်းသာစွာဖြင့် မောင်ရှိန်မှ . . .
 “ဒီမှာ ဒီမှာ ကျောက်စိမ်းရုပ်တု
 ဘုရားနှစ်ဆူနဲ့ ရတနာတွေ”
 တစ်ခုသော ကျောပိုးအိတ်ကြီး
 အတွင်းမှ တွေ့ရှိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။
 အပုပ်နံ့က သိပ်မထွက်သေး၍ ကြာ
 သေးဟန်တော့ မတူ။
 “လာ လာ၊ တို့ ဒီနေရာက
 အမြန်ခွာမှဖြစ်မယ်၊ နို့ဗို့ဆို ဟင်းကောင်
 သာလိမ့်မယ်၊ လက်နက်တွေတော့
 သွားမယူနဲ့ အန္တရာယ်များတယ်”
 ရိုးမတောထဲတွင် ကျားကို ဟင်း
 ထောင်လို့ ခေါ်သည်။ တောထဲဆိုပေ
 မည် အမဲလိုက်ခိုင်းဖယ်သေနတ်တောင်
 ကိုင်ခွင့်မရှိ။ အထူးသဖြင့် ပိုဆိုးသည်မှာ
 မြူးမြူးမတစ်ခုလုံး၏ စစ်ဆင်ရေးနယ်
 ခြေ ဖြစ်နေသောကြောင့်တည်း။
 “ရှော့ ဒါက မင်းအတွက် မိမိပိုင်
 မှုပုဒ်ကို လုံလုံခြုံခြုံသိမ်းဆည်း ဝှက်
 သားခဲ့၊ အခု ဒီနေရာတွေက အနီ
 ဆောင်နယ်မြေတွေ၊ တပ်မတော်က စစ်
 ခြောင်းတွေ ပိုင်းဝန်းပိတ်ဆို့ထားတာ၊
 နှိုင်းတွေ၊ ငြောင့်ကျင်းတွေ ထောင်
 ဆောက်တွေ အလွန်ပေါများပြီး ဘယ်
 နေရာသွားသွား သတ်ကွင်းမလွတ်ဘူး။
 ဒီဒီနေရာကို အနည်းဆုံး တစ်ပတ်
 အတွင်း မလာရင် အကောင်းဆုံးပဲ”
 ထိုနေ့ ထိုအချိန်မှစ၍ ဦးမောင်
 ရှိန်နှင့် ဦးမောင်နီသည် မိမိပိုင်ပစ္စည်း
 စိတ်ကြိုက်နေရာရှာ၍ ဝှက်ထားခဲ့ကြ
 သည်။
 ပစ္စည်းထားသည့် နေရာကို
 ထည်း တိတိကျကျ မှတ်သားထား၍
 မြေပုံ ပြုလုပ်ထားပြီး ရရှိလာသည့်
 ကျောက်စိမ်းဘုရား အောက်ခြေတွင်
 ဝှက်ထားခဲ့ကြသည်။
 သို့ဝှက်ထားသည့်နေရာကို တစ်
 သောက်နှင့်တစ်ယောက် အသိမပေး။
 နှိုင်းနေ့က အမဲတော့မရ။ ပုံစံတူ

ကျောက်စိမ်းဘုရား ကိုယ်လူသေ
 လျက် အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ကြသည်။
 ဟော ခုတော့ အခြေအနေက
 တစ်မျိုး ထစ်ဖုံ ဖန်တီးလာပြန်ချေပြီ။
 ဦးမောင်ရှိန် သေဆုံးသည်ဟု ကြားရ
 လျှင် ကြားချင်း အချိန်အခါနှင့် အခြေ
 အနေကို မျက်ခြည်မပြတ် စောင့်ကြည့်
 ပြီး ဦးမောင်နီတစ်ယောက် ဖန်တီး
 ပုံဖော်ယူခဲ့သည်။
 ရသေ့ဝတ်နှင့် မဟုတ်ဘဲ လူဝတ်
 နှင့်နေသည့် သူတူတော်မောင်ကို ပြန်
 ရှာ။ ရသေ့ပြန်ဝတ်၊ ပြီး ဦးမောင်ရှိန် အိမ်
 ပြန်သွားခိုင်း။ ညဘက်ကျ ကျောက်
 စိမ်းဘုရားချင်းလဲလာ၊ မြေပုံ၊ မြေပုံ၊
 ရတနာတွေ ဝှက်ထားသည့် နေရာပြ
 ထားတဲ့ မြေပုံ၊ ဒါကိုလိုချင်တာပဲ ဖြစ်
 သည်။
 ဟော ညဉ့်နက်သန်းခေါင် သူ
 လူတွေ ခေါ်၍ မောင်ရှိန်အိမ်သွား၍
 စစ်တပ်ကလိုလို ပကတိလိုလို ဧည့်
 စာရင်းပဲ စစ်သလိုလိုနဲ့ သူတူ ရသေ့ကို
 တစ်ပတ်ရိုက်၍ ပြန်ခေါ်လာခဲ့သည်။
 ခုဆို မြေပုံရှိတဲ့ ကျောက်စိမ်း
 ဘုရားရုပ်တု သူလက်ထဲရောက်ပြီ။
 ညဘက်ခေါ်သွားသည့် လူများကိုတော့
 အတွင်းကျကျ မပြော။ အသိမပေး။
 တန်ရာတန်ကြေး နေ့တွက်စရိတ်ပေး၍
 ပြန်လွှတ်လိုက်ပြီ။
 “ငါတူကို စိတ်မချရလို့ သွားခေါ်
 ရတာ” ဟု အကြောင်းပြလိုက်သည်။
 ရသေ့ဝတ်နှင့် မဟုတ်တော့ဘဲ လူဝတ်
 နှင့်နေသည့် ဦးမောင်နီတူ ဖိုးဆောင်း
 မှ . . .
 “ဦးလေး မောင်ရှိန်အိမ်ကို သွား
 ပြီး အခြေအနေ သွားကြည့်သင့်တယ်၊
 ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျောက်စိမ်း
 ဘုရားချင်း လဲလာတာကို သိသွားရင်
 မလွယ်ဘူး ထင်တယ်နော်”
 အရက်ခွက်ကိုယ်စီသောက် ရင်း
 ချေသားကင်ကို စားရင်း ပြောလာသည့်
 စကားဖြစ်သည်။ မိုးဖွဲဖွဲအောက်တွင်
 မှိုင်းညိုညို၊ တောင်တန်းကြီးများ

ကွယ်ပျောက်နေသည်။ အစိမ်းရောင်
 လွင်မြင်များသည် မိုးစက်များနှင့်အတူ
 အားပြိုင်လျက်ရှိသည်။ သစ်တော ဝါး
 တောများ ထူပြောလှသော ပဲခူးရိုးမ
 ကြီးသည် ပုလဲကုံးများနှင့် တူသော
 မိုးစက်များအောက်တွင် ငြိမ်ဝပ်ပိပြား
 နေဟန်ရှိသည်။
 လေယူရာယိုမိနဲ့ သစ်ပင် ဝါး
 ပင်များကလည်း စုတ်ချက်ကောင်းလှ
 သည့် ပန်းချီဆရာ တစ်ယောက်၏
 လက်ရာပမာ အလွန်ပင်ကြည့်ကောင်း
 လှသည်။
 “ငါတူရယ် မင်းဦးလေးက မုဆိုး
 ပါ၊ မုဆိုးမှ သန္တာရင့်မုဆိုးကျော်ကြီးပါ။
 ကျောက်စိမ်းဘုရားက တစ်ပုံစံတည်း
 လေ၊ နဖူးအလယ်မှာရှိတဲ့ ပတ္တမြားကလဲ
 တစ်ပုံစံတည်းလေ၊ ငါတူးဖော်ယူပြီးသား၊
 မြေပုံလဲ ပြန်ထည့်ပေးလိုက်တာလေ၊
 ဒီလောက်ကောင်းတဲ့အကွက် ပိုင်တဲ့
 အကွက် ဘယ်မှာရှိမှာတုံး၊ မဟုတ်
 ဘူးလား ဟား ဟား ဟား ဟား”
 ကျေနပ်အားရ ဝမ်းသာစွာနှင့်
 ဦးမောင်နီ၏ ရယ်မောသံများ တစ်တော
 လုံး၊ တစ်တောင်လုံး ဟိန်းထွက်သွား
 သည်။ သို့သော်လည်း မိုးစက် မိုးပေါက်
 များ၏ အသံများကိုတော့ ဖောက်ထွင်း
 နိုင်အံ့ မထင်။
 “ဒါနဲ့ ဦးလေး၊ ကျောက်စိမ်း
 ဘုရားရဲ့ ပတ္တမြားကို ဦးလေး ဘာ
 ကြောင့် မယူထားလိုက်တာလဲ၊ ပြီးတော့
 အများကြီး တန်ပြီး တန်ဖိုးဖြတ်လို့
 မရဘူးဆိုရင် ဘယ်လို လုပ်မလဲ”
 ထိုအခါ တူတော်မောင်၏ မေး
 ခွန်းကို ဦးမောင်နီမှ . . .
 “ဒီမှာ တွေ့လာ၊ မင်းဦးလေး
 မြို့ကိုရောက်ပြီးပြီ၊ လက်ရှိ ပေါက်ဈေး
 ငါးသိန်းခွဲနဲ့ ဖြတ်တယ်၊ ဒါပေမယ့် ငါ
 စိတ်ထင် ဆယ်သိန်းအထက်ရှိလိမ့်မယ်
 ငါ ဈေးဖြတ်ပြီးမှ မရောင်းဘဲ ပြန်ယူလာ
 တာ”
 မိုးဆောင်းမှ သူဦးလေး လက်
 ဝါးထဲမှ နီနီရဲရဲ ကျောက်တစ်လုံးကို

ကြည့်လိုက်သည်။ အရက်မူးနေလို့လား မသိ။ ကျောက်တစ်လုံးမှ သုံးလုံးဖြစ် သွားလိုက်။ ခြောက်လုံးဖြစ်သွားလိုက်။ ရောင်ပြန်ပုံရိပ်များ အကြီးအကျယ် ပြောင်းလွဲလျက်ရှိသည်။ ဦးမောင်နီမှ ဆက်ပြောသည်မှာ...

“လောကမှာ ဒီလောက် အလို့ မရဘူးလေ၊ တောထဲမှာ မုဆိုးလုပ်စား တယ်ဆိုတာ အခြေအနေအရ လုပ်စား တာပါ။ တစ်ကွက်ကောင်းကို ရှာနေတာ ကြာပြီ၊ ခုမှပဲ တည်တည်တိုးတော့တယ်၊ အခု ငါ့တူ ဘုရားရုပ်တုထဲက ကျောက် က အတူကြီးလေကွာ”

ထိုအခါ ဖိုးဆောင်းသည် စိုးရိမ် စိတ်ကြီးစွာဖြင့်...

“ဦးလေး ကျွန်တော်လာလဲမှန်း သိရင် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ၊ ဒီကိစ္စ ပေါ့ သေးသေး မဟုတ်ဘူးနော်”

“မပူပါနဲ့ကွာ၊ မင်းဦးလေးမှာ အစီအစဉ် အားလုံးဆွဲထားပြီးသားပါ။ စိတ်ချ ကိစ္စတွေပြီးပြတ်တာနဲ့ ဒီအရပ်နဲ့ ဝေးတဲ့နေရာကို သွားမှာ”

ဦးမောင်နီသည် သူ့တူ ဖိုး ဆောင်းအား နှစ်သိမ့်စကားဆိုလိုက်ပြီး မြေပုံအား အသေးစိတ် အထပ်ထပ် လေ့လာနေလေတော့သည်။

အရက်ကို အဝသောက်ပြီး လုပ် စရာရှိတာတွေ ဆက်တိုက်လုပ်ရမှာ ဖြစ် သည်။ နေ့ရွှေ ညရွှေလို့ အလုပ်မဖြစ်။

အလုပ်ကိစ္စမှန်သမျှ အချိန်နှင့် တစ်ပြေးညီ အလျင်အမြန် ဆောင်ရွက် ရမည်ဖြစ်သည်။ အရေးကြီးသည်မှာ စစ်တပ်နှင့် ဗကပတိုက်ပွဲ ဖြစ်ပွားသည့် နေရာတွေနှင့်လည်း အလှမ်းကွာဝေးဖို့ လိုသည်။ မြေပုံအရဆိုလျှင် ဆီးဖြူ တောင်ကြော သဖန်းလျှိုနားမှာ ဖြစ် သည်။ လက်ရှိတောင်ယာကုန်းမှဆိုလျှင် ခြေကျင် ပြင်းပြင်းဖြင့် လေးနာရီခန့် သွားရမည်ဖြစ်သည်။ မိမိက လက်ဦးမှု ရလှမှု မဖြစ်မည်။

“ကဲ ကဲ သောက်ကွာ၊ ထမင်း စားပြီး ခရီးထွက်ကြမယ်”

လိုအပ်သော ငန်းပြား၊ ဒူးလေး၊ ငှက်ကြီးတောင်စား၊ လက်နှိပ်ဓာတ်မီး၊ အရက်၊ ညနေအတွက် ထမင်းနှင့်ဟင်း တို့ကို ယူ၍ ခရီးထွက်ကြသည်။

ဘယ်လောက်ကောင်းသည့် သေနတ်ပဲဖြစ်ဖြစ် အလကားပေးတာ တောင် မယူရဲသည့် အခြေအနေဖြစ် သည်။ သေနတ်ကိုင်လိုက်တာနှင့် သူပုန် ဟု သတ်မှတ်ပြီးသားဖြစ်သည်။ စစ်ဆင် ရေးနယ်မြေ တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားရာ နေရာ များတွင် အမဲလိုက်ခွင့်မရှိ။

ထိုအချိန် ထိုကာလက ပဲခူး ရိုးမ အရှေ့ဘက်ခြမ်း၊ အနောက်ဘက် အခြမ်းများသည် ဗုံးသံ၊ အမြောက်သံ၊ စိန်ပြောင်းသံ၊ စက်သေနတ်ပစ်သံ၊ လက်ပစ်ဗုံးသံများနှင့် သောသောည လျက်ရှိသည်။ အနည်းဆုံးတော့ BA-63, BA-64 ပစ်ခတ်သံများကို ကြားနေ ရချိန်လည်း ဖြစ်သည်။

မိုးတစ်မိမ့်မိမ့် ရွာနေချိန်လည်း ဖြစ်သည်။ မိုးကာအင်္ကျီများ ဝတ်ဆင် ထားသော်လည်း လုံခြုံမှုမရှိ။ မိုးသည်း လာလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ထဲ စိမ့်ဝင်လာလေ ဖြစ်သည်။

မိုးစက်မိုးပေါက်များ ထိတွေ့မှု က အေးစိမ့်လာသည်။ ပိုဆိုးသည်မှာ တောင်ပေါ်မှ ဖြတ်သန်းတိုက်ခတ်လာ သော လေသည် လွန်စွာမှပင် ချမ်း အေးလှသည်။

စိမ့်စမ်း ရေတံခွန်များ ရှိလာ သဖြင့် အအေးဓာတ်ဖွဲ့စည်းမှုက ပိုပြီး သိပ်သည်းသည်။ ကျွတ်များ၊ မျှောများ ကလည်း ပေါလွန်းသည်။

မိုးရာသီဖြစ်သဖြင့် များစွာသော မြေများကလည်း နေ့ညမပြတ် သွားလာ လှုပ်ရှားလျက်ရှိသည်။ တစ်တောင်ဝင် တစ်တောင်တက် အကွေ့အကောက် များစွာဖြင့် သွားရသော ခရီးကြမ်းလည်း ဖြစ်သည်။

တောနက်လာလေ များစွာ သော တောကောင်များ၏အသံပေါင်းစုံ ကို ကြားရလေလေဖြစ်သည်။ အင်မတန်

လည်း အန္တရာယ်များလေသည်။ တချို့ နေရာများဆိုလျှင် လူသွားလမ်း မရှိ လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းသည့် နေရာဆို ပိုလိုဆိုးသည်။

ပိတ်ဆို့နေသည့်ချွန်နွယ်များ ချွန် ပုတ်များ၊ ရှည်လျားသော မြက်ပင်များ ကိုင်းတောများကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်း ဖယ်ရှားပြီးမှ သွားလို့ရသည်။ အသက် သုံးဆယ်အရွယ် ဖိုးဆောင်းမှာ သေ ဟိုက်လာသဖြင့်...

“ဦးလေး ခဏနားရအောင်နား ကျွန်တော် အတော့်ကို မောနေပြီ။ ဒီ လောက်မိုးတွေရွာပြီး ချမ်းအေးနေတာ တောင် ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံး တွေ စိုရွံ့နေတာပဲ”

ပြောလည်းပြော၊ တင်းတင်း ခြေရင်းတွင် ကျောပိုးအိတ်ကြီးကို ဝယ် ပြီး ထိုင်ချလိုက်သည်။ မုဆိုးတော့ည ဦးမောင်နီမှာ မိုးစက်ဖွေးဖွေးအောင် တောင်ကြောများကို လိုက်ကြည့်ရင်...

“တို့ အခုရောက်နေတာထက် ဆိတ်တောင်ကြောပဲ၊ ရှေ့ တစ်လမ်း ကျော်ရင် ရောက်ပါပြီကွာ၊ ကဲ ကဲ ဆန်း၊ မိုးအေးအေးနဲ့ အရက်ကလေး မသောက်လိုက်ပါကွာ၊ အချမ်းလဲ ပြေသလဲ အမောလဲ ပြေတယ်၊ ဒီလို ရာသီဥတု တောထဲ တောင်ထဲမှာတော့ အလှူ သိပ်တန်ဖိုးရှိတဲ့ ဆေးတစ်ခွက်ပဲ သေ တယ်ဟုတ်လား ငါ့တူ”

ထိုအချိန်က ရှမ်းပြည်နယ် မြောက်ပိုင်းမှလာသည့် ဆတ်ချိုအရက် သည် နာမည်ကြီးလှပေသည်။ သူ့ပြည် လည်းများသလို သောက်ဆုံးသွား လည်း များလွန်းလှသည်။ ယခုထို တောနက်ထဲတွင် ဆတ်ချိုနုလို့ အမိုး သောက်ရသည်မှာ နည်းနည်း နေရာ အဆင့်မဟုတ်။

သူ့ဦးလေး အစွမ်းအထက် မသေး။ ယခု ကျောပိုးအိတ်ထဲ ဆတ်ချိုအရက် နှစ်ပုလင်း သေ သည်။ ရာသီဥတု ချမ်းအေး လုံးဝအကာကွယ်ပေးထားသည်။

မွေးကြိုင်ပြီး ခါးသက်သက် ရုတတ ပူလောင်သော အရည်များ သည် ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးကို နွေးထွေး သွားစေသည်။ အင်အားများလည်း ရုတ်ခြည်း တိုးပွားစေသည်။ ရဲရင့်ခြင်း၊ တက်ကြွခြင်း၊ လျင်မြန်ဖျတ်လတ်မှု ခြံခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ခြေလှမ်း များကို သွက်သွက်လက်လက် ဖြစ်ပေါ် လာခဲ့စေပါသည်။

တောင်ကြော နှစ်ခုလောက် ဖြတ်ကျော်ပြီးချိန်တွင် ဦးမောင်းနိမ့် . .

“ငါတူ ရောက်ပြီကွ၊ ဒီနေရာပဲ၊ မြေပုံညွှန်းကိန်းအရဆိုရင် ဒီနေရာ အသေအရာပဲ၊ ပျဉ်းမတောင်ကြောကို ဗဟိုပြုထားတယ်၊ ဒီမှာကြည့် အရှေ့ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက် စကေး ကိုက် ဆွဲထားတာတော့ မဟုတ်ဘူး၊ နေဝင် နေထွက်တဲ့နေရာတွေကို အတိ အကျ ချိန်ထားတာ။

ဆိုလိုတာက အရှေ့အရပ်မှာ ရေသဖန်းပင်၊ အနောက်မှာ ကသစ်ပင်၊ မြောက်အရပ်မှာ ကျိန်တန်းပင်၊ တောင် အရပ်မှာ ဒရယ်ဆူးပင်၊ ဟုတ်ပြီနော် ကဲ လာ”

သို့ဖြင့် အောက်ဘက်ဆင်ခြေ လျော့သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ ဆင်းရပြန်သည်။ ဟိုဘက်အောက်မှာလည်း အလွန်တရာ နက်သည့် လျှိုကြီးတစ်ခု။

မြေပုံထဲမှ မြားပြထားသည့် နေရာကို အတိအကျ ရှာရသည်မှာ မလွယ်။ သောက်ထားသည့် ဆတ်ချိုနု အရက်၏အရှိန်၊ အရသာတောင် ကွယ် ပျောက်သွားပြီး ချွေးပြန်လာသည်။

ဖိုးဆောင်းကတော့ သူ့ဦးလေး ကိုကြည့်ကာ အဖြေကိုစောင့်နေရသည်။ မြေပုံအရဆိုလျှင် မတ်စောက်သော ကျောက်သားနံရံများဖြစ်ပြီး တချို့ဆို လိုက်ပုံပုံစံတွေလို ဖြစ်သည်။ ဖိုးဘယ် လောက်ရွာရွာ အထဲကို ရေစီးဝင်မှု လုံးဝ မရှိ။

နံရံတစ်ခုအရောက်တွင် ကျော ပိုးအိတ် အစတစ်ခုကို မမျှော်လင့်ဘဲ

တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဦးမောင်းနိမ့် တစ် ယောက် အလွန်အမင်း ဝမ်းသာသွား သည်။ ထိုကျောပိုးအိတ်အစနေရာအား လက်ညှိုးထိုးလျက် . . .

“အဲဒီနေရာကို ငန်းပြားနဲ့ ထိုး ကော်ကွာ၊ မြေပုံအရဆိုရင် ဒီနေရာက အံ့တိုက်ပဲ၊ မြေပုံမှာ ဖော်ပြထားတာနဲ့ အရပ်မျက်နှာအလိုက် သစ်ပင်တွေ အမျိုးအစားအလိုက် တည်ရှိနေပုံက တစ်ပြေးညီပဲ”

ဖိုးဆောင်းက သူ့ဦးလေးညွှန် ပြသည့် နေရာအား ငန်းပြားနှင့် တူးဆွ ကာ ထိုးကော်လိုက်သည်။ မတ်စောက် သော နံရံများဖြစ်ပြီး နီကြင်ကြင် မြေ သားများဖြင့် လွှမ်းခြုံထားသည်။ သက် တမ်းရင့် သစ်ကြီးဝါးကြီးများက အုပ် ဆိုင်းလျက်ရှိသည်။

၎င်းနံရံများတွင် အခေါင်းပေါက် တွေ အများကြီး။ တောင်၏ ဟိုမှာဘက် အခြမ်းမှာ သေနတ်သံကိုအဆက်မပြတ် ကြားနေရသည်။ မိုးသည် အသည်း အသန်ရွာလာကာ လေပြင်းများလည်း တိုက်ခတ်လာသည်။ ဘေးနားမှ ရပ် ကြည့်နေသော ဦးမောင်းနိမ့်သည် စိတ် ဆန္ဒပြင်းပြစွာဖြင့် . . .

“မြန်မြန်လုပ်ပါဟ၊ တော်ကြာ တောင်ကျရေတွေ စီးဝင်လာရင် အပေါ် ပြန်တက်ဖို့ မလွယ်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေး၊ ကျောပိုး အိတ် တစ်ဝက်လောက် ပေါ်နေပြီ”

ဖိုးဆောင်းသည် ရှိသည့် အင် အားများ စုစည်းကာ ငန်းပြားဖြင့် ထိုး ကော်လိုက်သည်။

မိုးရွာနေသဖြင့် အရှိန်လွန်ပြီး ငန်းပြားသည် အနီးတွင်ကပ်နေသည့် အခေါင်းပေါက်တစ်ခုအား ကျွံဝင်သွား လေတော့သည်။

ထိုအပေါက်ဝထဲမှ အလွန်ကြီး မားလှသော မြွေဟောက်ကြီး တစ် ကောင်သည် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့် ဘဲ ထွက်လာကာ ကြီးမားသော ပါးပျဉ်း ကြီးဖြင့် လှမ်းမှုတ်လိုက်လေသည်။

မြွေဟောက် တစ်ကောင်၏ မထင်မှတ်သော တိုက်ထွက်ကို ခံလိုက် ရသဖြင့် ရှောင်တိမ်းချိန်မရ။ ဖိုးဆောင်း မျက်လုံးများ ပြာဝေသွားကာ စကြ ဝဋ္ဌာကြီးတစ်ခုလုံး မှောင်အတိကျသွား သည်ဟု ထင်မှတ်လိုက်ရသည်။

သူ နောက်ဆုံး ခပ်ရေးရေး မြင် လိုက်ရသည့် အရာတွေမှာ ထိုနံရံကွင်းဝ တွေမှာ မြွေဟောက်ကြီးတွေတစ်ကောင် ပြီး တစ်ကောင် ထွက်လာခြင်းပင်။

သူ့ဦးလေးအား မြွေဟောက် ကြီးတစ်ကောင်က မာန်မီ ကိုက်ခဲလိုက် ၍ “အား” ဟု ကျယ်လောင်စွာ မြည် ဟည်းလျက် လဲကျသွားသည့်အသံကို ကြားလိုက်ရသည်။

ဖိုးဆောင်းသည်လည်း လက် ထဲမှ ငန်းပြားကို လွှတ်ချကာ ခြေဦး တည်ရာ မမြင်မကန်းနှင့် သွေးရူးသွေး တန်း ပြေးသွားမိသည်။ ကြီးမားလှသော သစ်ပင်ကြီး တစ်ပင်နှင့် တိုက်မိကာ လျှို ကြီးတစ်ခုအတွင်း တလိမ့်ခေါက်ကွေး ကျသွားကာ တောင်ကျရေများနှင့်အတူ မော့ပါသွားပြီး သတိမေ့မြောသွားလေ တော့သည်။

ဖိုးသည်လည်း သည်းထန်စွာ ရွာ လျက်။ ဦးတည်ချက်မဲ့သော လေသည် လည်း ပြင်းထန်စွာတိုက်လျက်။ ပဲခူး ရိုးမကြီးသည်လည်း ပုလဲကုံးလေးများ နှင့် အလွန်တူသော မိုးစက်ဖွေးဖွေး အောက်တွင် တိတ်ဆိတ် ပြိမ်သက် လျက်။

တောတိရစ္ဆာန် ပေါင်းစုံတို့၏ အသံများက မိုးစက်များကို ထွင်းဖောက် လျက်။

ရိုးမ၏ မိုးဥတု အစိမ်းရောင် လွင်ပြင်များသည် သည်းထန်စွာ ရွာ သွန်းနေသော မိုးစက်များနှင့်အတူ အား ပြိုင်လျက် ရှိနေပါတော့သည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၃)ရက် ဇမ္ဗူဒီပါကျောင်းဝင်းအတွင်း။

“ဦးဇင်းကြီး မုဒြာဆိုတာ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လက်တော်ဟန်အမူအရာ ဆိုလိုတာပါ။ ပိုပြီး ပြည့်စုံအောင် ပြောရရင်တော့ လက်ဟန်အနေအထားကို ကြည့်ရှုခြင်းအားဖြင့် မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဆောင်ရွက်ချက် ပေါ်လွင်စေခြင်းကို ဆိုလိုတာပါ”

“တင်ပျံ ဆရာတော်”

“အေး တို့မြန်မာနိုင်ငံမှာတော့ မုဒြာရှစ်မျိုးရှိပြီး အထူးပင် ထင်ရှားလှပေတယ်ကွယ်”

“တပည့်တော်ကို အကျဉ်းချုံးလေး မိန့်ပေးပါလား ဆရာတော်၊ တပည့်တော် ဆရာတော်ကို လှူဒါန်းထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုအကြောင်းပေါ့ ဘုရား”

သက်တော် (၈၆)နှစ်၊ ဝါတော် (၆၄)ပါရှိ သက်တော်ရှည်ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒသည် ဦးဇင်းကြီး ဝိသုဒ္ဓိအား အသေအချာကြည့်၍ အောက်ပါအတိုင်း မိန့်ကြားလေသည်။

“ဦးဇင်းကြီး မုဒြာရှစ်မျိုးကတော့ ဘူမိဖယသမုဒြာ၊ ဓမ္မစက္ကမုဒြာ၊ ဝိတက္ကမုဒြာ၊ ဈာနမုဒြာ၊ ဝရဒမုဒြာ၊ ဒေသစာရီမုဒြာ၊ မဟာကရုဏမုဒြာ၊ အဘယမုဒြာ ရှိတယ်ကွယ်။

ဦးဇင်းကြီး ဆရာတော်တို့ ကျောင်းကိုလှူထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုကတော့ ဓမ္မစက္ကမုဒြာ လို့ခေါ်တယ်။ ဝါဆိုလပြည့်နေ့မှာ မြတ်စွာဘုရား ပဉ္စဝဂ္ဂီရဟန်းငါးဦးကို ပထမဆုံး တရားဦး (ဓမ္မစက္က)ဟောတော်မူတဲ့ ပုံကို သရုပ်ဖော်ထားတာပါ။ တရားစက်ဝန်းသဏ္ဍာန် သရုပ်ဖော်ပြီး လက်တော်နှစ်ဖက် လှည့်လည်နေတော်မူဟန်ကို ပြဆိုထားတာပါ”

“တင်ပျံဘုရား”

“အေး ထူးခြားတာက နဖူးအလယ်တည့်တည့်က ပတ္တမြားပဲကွယ်၊ ဒါကတော့ ဘုန်းတန်ခိုးကြီးခြင်း၊ ပညာကြီးခြင်း၊ စကြဝဠာကြီး တစ်ခုလုံးကို ထွင်းဖောက်မြင်ခြင်းပါပဲကွယ်”

တပည့်တော်လည်း ကျောက်စိမ်းဘုရားလက်ထဲရောက်ပြီး ကတည်းက စိတ်ဓာတ်တွေ အကုန်လုံး ပြောင်းလဲသွားတာပါ ဘုရား”

ထိုအခါ ဆရာတော်ဦးစက္ကိန္ဒမှ ဆက်လက်၍ မိန့်ကြားသည်မှာ... .

“ဦးဇင်းကြီး လောကမှာ ပျက်အစဉ် ပြင်ခဏလေး ဟုတ်တယ်ဟုတ်လား၊ သုစရိုက်နဲ့ ဒုစရိုက် အားပြိုင်သလို အမှောင်နဲ့ အလင်းလဲ အားပြိုင်တာပဲလေ၊ အကောင်းရှိရင် အဆိုးရှိသလိုပေါ့။ ဘယ်ဟာကိုမှ တစ်သမတ်တည်း ပုံသေတွက်ထားလို့မရဘူးလေ၊ အားလုံးဟာ အချိန်နဲ့အတူ ပြောင်းလဲနေတာပါ။ ဆရာတော်တို့ဆို သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ၊ သိက္ခာသုံးပါးထက်သန်ရင့်သန်မှ မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီးကို အချိန်အဟုန်ကောင်းနဲ့ စီးနေရမှာ၊ သိက္ခာ သုံးပါး ချို့ယွင်းအားနည်းသွားတာနဲ့ အဲဒီ မဂ္ဂင်ဖောင်ကြီးလဲ ပျက်စီးချို့ယွင်းသွားတာပဲ၊ ဒီအမှုက မိမိကိုယ်တိုင် ဖျက်ဆီးလိုက်တာပဲလေ၊ ဒါကြောင့်မို့ လောကကြီးမှာ သူ့သဘောသူ့ဆောင်တယ်လို့ ပြောတာပါ”

“တင်ပျံဘုရား”

“အိမ်း ဒါကြောင့် မိမိပြုတဲ့ အမှုတွေကို အမြဲတမ်း ဆန်းစစ်နေရမယ်၊ အဓိက သီလ မပျက်စေနဲ့ကွယ်၊ သီလ သိပ်အရေးကြီးတယ်၊ သီလ မခိုင်မာမရင့်သန်ဘဲ ကောင်းမွန်သန်စင်တဲ့ သမာဓိကို မရနိုင်ဘူး။ အဲဒီလိုဆိုရင်တော့ ပညာစခန်းက အလှမ်းကွာဝေးနေဦးမှာပဲ”

“တင်ပျံဘုရား”

“ဪ ဘာလိုလို့နဲ့ ဦးဇင်းကြီး တောင် ဝါနှစ်ဆယ်ကျော်သွားခဲ့ပြီနော်၊ သီလဆိုလို့ သီလအကြောင်း တစ်ဆက်တည်း မိန့်မှာရဦးမယ်၊ သီလနဲ့ ဝိနည်း၊ ဝိနည်းနဲ့ သီလ အပြန်အလှန် ကြောင်း ကျိုးဆက်နှယ်မှု ရှိတယ်ကွယ်၊ ဝိနည်းလုံခြုံမှုမရှိရင် သီလလဲ ကျိုးပေါက်ပြီး သားပဲလေ”

“တင်ပျံဘုရား”

“ပရိလောက လေးပါး ရှိတယ်ကွယ်၊ ထေယျပရိဘောဂ၊ ဣဏပရိဘောဂ၊ ဒါယဇူပရိဘောဂ၊ သာမိပရိဘောဂ လို့ခေါ်တယ်ကွဲ့”

“တင်ပျံဘုရား”

“အဲ အဲဒီမှာ ထေယျပရိဘောဂ သီလမရှိဘဲ ပစ္စည်းလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည် ခိုးစားခြင်းနှင့် တူပါတဲ့ ကံ ဘယ်နှယ်လဲ အင်မတန်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။

ဣဏပရိဘောဂ၊ ပစ္စဝေက္ခဏမဆင်ခြင်ဘဲ သုံးဆောင်ခြင်းသည် နေ့ငှားစားသည်နှင့် တူပါတဲ့ ကံ အဲဒီမှာလဲ သံသရာကြွေးတွေ တစ်လှေကြီးပါသွားလိမ့်မယ်။

ဒါယဇူပရိဘောဂ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာ ဆင်ခြင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည် လည်းကောင်း၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊ အနှေးအမြစ်နှင့် တူပါတဲ့။

ဒါကိုလဲ သဘောပေါက်ရမယ် သာမိပရိဘောဂ ရဟန္တာတို့၏ သုံးဆောင်ခြင်းသည် ပိုင်ရှင်နှင့်တူပါတဲ့ ကံ ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်သလဲ ဒါတွေအားလုံးက သီလကို အခြေတည်တာပဲ”

“တင်ပျံဘုရား၊ တပည့်တော်က သီလကို အဓိကထားပါတယ်”

“အေး သာဓုကွယ် သာဓု သာဓု”
ထိုအချိန်တွင် ဘုရားခန်းထဲသို့ အသားဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဒကာမကြီးတစ်ဦး ဝင်လာလေသည်။

ထိုဒကာမကြီး ဒေါ်ခင်ရီမှ... .

“ဆရာတော် ဘုရား တပည့်တော်တို့ကို ခွင့်ပြုပါဦး၊ ဆေးခန်းသွားစရာရှိလို့ ဦးဇင်းကြီးကို ဝင်လှေ့တင်တာပါ”

“အေး အေး လုပ်စရာရှိတာ လုပ်ကြပါကွယ်”

မြို့လယ်ခေါင်ရှိ တစ်ခုသော ဆေးခန်းရှေ့တွင် အက်စ်အီးကား အဖြူရောင်တစ်စီး ထိုးဆိုက်လိုက်သည်။

ကားတံခါးကို ဖွင့်၍ ရွှေခန်းမှ ဦးလင်းကြီးနှင့် နောက်ခန်းမှ အဖိုးသမီး ဦးတစ်ဦး ဆင်းလာကြသည်။

သူတို့ရှေ့ မလှမ်းမကမ်းတွင် မျက်မမြင်ဒုက္ခိတတစ်ဦး ဒန်ဇလုံလေး တစ်လုံးရှေ့ချကာ သနားစဖွယ် တောင်းနေလေသည်။ ရှေ့တူရွှေမှ ဖြစ်သဖြင့် . . .

“ဒကာမကြီး တစ်ဆယ်လောက် သူ့လိုက်ပါကွယ်”

ဦးလင်းကြီးမှ မိန့်ကြားသဖြင့် ဦးတစ်ဆယ်ထဲမှ တစ်ဆယ်တန်တစ် နှုတ်ကို ဒန်ဇလုံခွက်ထဲသို့ တလေး ထစား လှူလိုက်ပါသည်။

ဟောင်းနွမ်းသော အဝတ် အစားများကို ဝတ်ဆင်ထားသော မျက် မမြင် ဒုက္ခိတကြီးသည် မော့ကြည့်လျက် ဆူတွေကို အများအပြားပေးနေလေ တော့သည်။

“ဦးလင်းကြီး ဒကာလေးတော့ ဒီခနက်ကပဲ ရွာက ပြန်လာတယ်။ တပည့်တော်တို့ အိမ်ကတော့ မီးလောင် မြင်ကြီး အတိုင်းပါမဲ။ အယ်သူမှလဲ နေဝဲကြဲဘူး။ ဦးလင်းကြီးရဲ့သား ဒကာ လေးက မသိမသာသွား မသိမသာ ပြန်လာတာ။ ဒကာကြီး ဦးမောင်နီ အကြောင်းလဲ အာသတင်အမှ မကြား ခုဘူး”

ဦးလင်းကြီးသည် ရီဝေမှုန်သိ သော မျက်လုံးများဖြင့် ပျားပန်းခတ်မျှ သွားလာလှုပ်ရှားလျက်ရှိသော လူအုပ် ကြီးကို ကြည့်လျက် . . .

“ဦးလင်းကြီး ထင်ထားတဲ့အတိုင်း တွက်ဆထားတဲ့အတိုင်း ဖြစ်လာတာပဲ။ ကျောက်စိမ်းဘုရားရုပ်တုနဲ့ ရတနာတွေ တစ်ယောက် တစ်ဝက်စီ ခွဲဝေယူပြီး တတည်းက တွက်ဆပြီးသားပါ။ ဒကာ ကြီးမောင်နီဟာ စစ်တပ်ရဲ့ သူလျှိုလုပ် သလို ဗကပအတွက်လဲ သူလျှိုလုပ် တယ်။ နှစ်ဖက်ချွန်ပေါ့။ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ စိတ်ချ ယုံကြည်လို့ မရဘူး။ ဒီကြားထဲ သူတူ ဖိုးဆောင်းကို ရသေ့ဝတ်ခိုင်းပြီး ထောင်ချောက်ဆင်တယ်။

ဒါကြောင့် မူလထားတဲ့ ရတနာ တွေကို နောက်နေ့ သူမသိအောင် သွား တူးယူပြီး ပျဉ်းမတောင်ကြောကို ဗဟို ပြုပြီး အမှတ်အသား အတိအကျ လုပ် ထားတဲ့မြေပုံနဲ့ သွားပြန်ဝှက်ထားခဲ့တာ။

ကျောပိုးအိတ်ထဲမှာ ဘာမှမရှိ တော့ဘူး အခွဲချည်း။ အစကလေး ဖော် ပြီး ထားခဲ့တာ။ နောက်မှ ပြန်စဉ်းစား မိတာ။ အဲဒါ မြေဟောက်သိုက်ကြီး ကံသိပြီး ဘာမှ မဖြစ်လာတာ”

“ဦးလင်းကြီး အိမ်မှာ ကိုးကွယ် ထားတဲ့ ကျောက်စိမ်းဘုရားရုပ်တုက ကော”

“အဲဒါ မြို့တက်ပြီး ပုံစံတူရွာ မြေပုံအတုနဲ့ အယောင်ပြထားခဲ့တာ။ ဒကာကြီးမောင်နီ တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနဲ့ လာယူမယ်ဆိုတာ သေချာ ပေါက် တွက်ပြီးသားပါ။

ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ သူတူ ဖိုး ဆောင်းကို ရသေ့ဝတ်ခိုင်းပြီး လာလဲ ယူသွားတာ။ သေပြီဆိုတာကို သူ အခိုင် အမာယုံကြည်သွားတယ်။ အဲဒီ ထောင် ချောက်လှည့်ကွက်က သူ့ကို အနိုင်ယူ လိုက်တာပဲ။

အဲဒီ ကျောက်စိမ်းဘုရားရုပ်တု ကို လဲယူသွားတဲ့ ညမှာပဲ တစ်ဖက်လှည့် နဲ့ ရတနာတွေကို သူ့လူတွေလွှတ်ပြီး လာယူခိုင်းတယ်။

လူတွေမရှိတော့ အိမ်ကို မီးတင် ရှို့ခဲ့တယ်။ အသက်အန္တရာယ် အရမ်း များတဲ့ တောထဲ တောင်ထဲမှာ ကိုယ့် အသက်ကို ရှာကြံမွေးရတာပဲ ဒကာမ ကြီး၊ နောက်ထပ် ရတနာတွေ ရှာလို့ ရတာနဲ့ သူတူ ဖိုးဆောင်းကိုလဲ ကိစ္စတုံး စီရင်မှာလေ။

အဲဒီ သတင်းတွေက နောက် တော့ ထွက်လာတယ်။ ဦးလင်းတို့ရဲ့ အပိုင်ကွက်က မိုင်းထိပြီး သေနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဦးမောင်ရွှန်ပါလို့ ကြေညာပြီး သင်္ဂြိုဟ်မြှုပ်နှံလိုက်တာပါ။ ဒါကြောင့် ဒကာမကြီး ဘဝအသစ် ပြန်စတင်ဆိုတာ အဲဒါကို ပြောတာ”

“ဦးလင်းကြီး ဟိုဘက်လမ်း ကူး ရအောင်၊ နောက်နေ့ အရက်ဆွမ်း အတွက် သစ်သီးနဲ့ အချိုရည် သွားဝယ် ချင်လို့၊ ပြီးမှ ဆေးခန်း ဝင်မယ်နော် ဦးလင်းကြီး”

မီးပွိုင့်မှ မီးနီ ပြထားသဖြင့် တစ်ဖက်လမ်းသို့ ဖြတ်ကူးလိုက်သည်။ ဦးလင်းကြီးနှင့် ဒကာမကြီး ပြောဆိုနေ သော အသံများကို မျက်မမြင် ဒုက္ခိတ ကြီးသည် အစမှအဆုံးတိုင် စိတ်ဝင်စား စွာ နားထောင်လျက်ရှိသည်။

သူသည် တုန်ချည်သော လက် ဖြင့် ငွေစအနည်းငယ်သာရှိသော ဒန် ဇလုံလေးကို ကိုင်ထားကာ လမ်းကို မထင်မှတ်ဘဲ ဖြတ်ကူးလိုက်သည်။

“ဒုန်း . . . အား”
ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အရှိန်ပြင်းစွာ တိုက်ခိုက်မှုနှင့်တူ နာကျင်ဆို့နှင့်စွာ အော်လိုက်သော အသံက ဖုံးလွှမ်းသွား သည်။

မီးပွိုင့်က မီးစိမ်းပြထားသဖြင့် အရှိန်နှင့် မောင်းနှင်လာသော ဝီလီလျစ် ကားက မျက်မမြင်ဒုက္ခိတကြီးကို တိုက်မိ ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

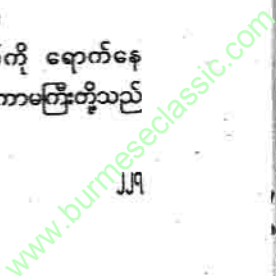
မျက်မမြင် ဒုက္ခိတကြီး၏ ငွေစ အနည်းငယ်သာရှိသော ဒန်ဇလုံတလေး သည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလျက် ခန္ဓာကိုယ်မှ နီရဲသောသွေးများ ကဏ္ဍရာ လမ်းပေါ် ပြန့်ကျဲသွားသည်။

“ကားက သူ့လမ်းကြောင်း အတိုင်း မောင်းလာတာ။ သူက ကားကို ဝင်တိုက်တာ။ ကားမောင်းသူရဲ့ အပြစ် မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ သူ့အပြစ်”

အနီးအနားရှိ ပတ်ဝန်းကျင်မှ လူများ၏ တစ်ယောက်တစ်ခွန်း ပြောဆို သံများနှင့်အတူ စိစိညံသွားသည်။

ကားတိုက်မိပြီး ရုတ်တရက် မသေဘဲ သွေးအလူးလူးနှင့် အကြော ဆွဲနေသော မျက်မမြင်ဒုက္ခိတကြီးကို ဝိုင်းအုံကြည့်ကြသည်။

လမ်းတစ်ဖက်ကို ရောက်နေ သော ဦးလင်းကြီးနှင့် ဒကာမကြီးတို့သည်

နောက်ပြန်ကြည့်လျက် ပြောဆိုသည် မှာ...

“ဒကာမကြီး ခုနကမှ ငွေလှူ လိုက်တဲ့ ဒုက္ခိတကြီးဟုတ်လား၊ ဪ ခါလဲ အဲဒီငွေကို မစားထိုက်လို့ပေါ့။ တစ်နည်းပြောရရင် ကံကုန်သွားတာပေါ့ လေ”

“တင်ပါ ဦးဇင်းကြီး”

ဝင်လုဆဲ နေရောင်ခြည်များက နှုတ်ဆက်လျက် ရှိသည်။ သုစရိုက် ဒုစရိုက်အမူများကလည်း အားပြိုင်ကာ လောကကြီးထဲ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် လျက်ရှိသည်။

လွန်ခဲ့သော အနှစ် နှစ်ဆယ် ကျော်လောက်က ကျောက်စိမ်းဘုရား ရုပ်တု လဲယူခဲ့သည့် ရသေ့ကြီး။ ယခု ကားလမ်းမပေါ်တွင် တောင်းခွမ်းပြီး စုတ်ပြတ်နံ့ချာသော အဝတ်အစားမှာ သွေးတွေ ပေလူးလျက် ရုတ်တရက် မသေဘဲ အကြောဆွဲနေသော မျက် မမြင် ဒုက္ခိတကြီး၊ ယှဉ်ကြည့်လျှင် လွန် စွာမှ ကွာခြားလှသော ဘဝနှစ်ခု။

သို့သော်လည်း အယောင် ဆောင် ရသေ့ကြီး ဖိုးဆောင်းမှာ မျက် မမြင် ဒုက္ခိတကြီးပင် ဖြစ်ပါတော့ သတည်း။

သူသည် မျက်နှာကို မြေ ဟောက် လှမ်းမှုတ်သဖြင့် အဆိပ်သင့် ကာ မျက်လုံးများကန်းခဲ့ရသည်။

တောင်ကျရေများနှင့် မျောပါ လာစဉ် ဝါးခုတ်သမားတစ်စုတ ငွေ့ရို ကယ်တင်လိုက်သဖြင့် အသက်ချမ်းသာ ရာ ရခဲ့သည်။

သို့သော် မျက်လုံးများ ပြန် မကောင်းတော့။

ဦးမောင်နီတော့ မြွေဟောက် သိုက်ထဲမှာပင် ဘဝနိဂုံး ချုပ်ခဲ့ရသည်။

ရိုးမထဲမှာ အလွန်ပင် နာမည် ကြီးလှသည့် မုဆိုးကျော်ကြီး ဦးမောင် ရှိန်မှာ အရှောင်အတိမ်း၊ ပရိယာယ် ကောင်းသည့်အပြင် သေလူပြုပြီး သာ သနာဘောင်သို့ အပြီးဝင် ဘုန်းကြီး

ဝတ်လိုက်သဖြင့် အန္တရာယ် အသွယ် သွယ်မှ လွတ်ကင်းခဲ့သည်။

ပဲခူးရိုးမတောင်တန်းကြီးထဲမှ တိရစ္ဆာန်ပေါင်းစုံတို့၏ အရေခွံများ၊ ဦး ချိုများ၊ သည်းခြေများ၊ အဆီများ၊ သွေးစက်များစွာတို့ကို သာသနာ့ရေ တို့ဖြင့် အပြီးအပိုင် ဆေးကြောခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

တစ်နေ့ နေ့ဆွမ်းစားပြီးချိန်မှာ ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ဦးစက္ကိန္ဒမှာ တိုင်းသံယနာယက အစည်းအဝေးသို့ ကြွသွားချိန် ဖြစ်သည်။

ဦးဇင်းကြီး ဦးဝိသုဒ္ဓိမှာ မိမိ လှူဒါန်း ကိုးကွယ်ထားသည့် ဓမ္မစက္က မုဒြာ ကျောက်စိမ်းရုပ်တုအား ကြည့်ပြီး ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားနေချိန် ဖြစ်သည်။ ကိုရင်လေးတစ်ပါးမှ...

“ဦးဇင်းကြီး ဦးဇင်းကြီး ဒကာ ကြီးတစ်ယောက် ရောက်နေတယ်၊ တွေ့ချင်လို့တဲ့”

“အေး... အေး ကိုရင်လေး ကျောင်းပေါ်လွတ်လိုက်”

“တင်ပါဘုရား”

သားရေအိတ်အနက်ကြီး တစ် လုံးကို ဆွဲပြီး ကျောင်းပေါ်သို့ တက်လာ သည့် လူကြီးတစ်ယောက်။ ဝတ်စား ဆင်ယင်မှု၊ အသားအရောင်၊ လူပုံပန်း ကိုကြည့်လိုက်တာနှင့် တောနေ လူတန်း စားမှန်း သိသာနိုင်သည်။

ဦးဇင်းကြီးအား ပုဆစ်တုပ် ထိုင် ကာ ရှိခိုးပြီး ပြောသည်မှာ...

“တပည့်တော်က ပဲခူးရိုးမ ပျဉ်းမ တောင်ခြေနားမှာရှိတဲ့ ဝါးနက်ချောင်း ကပါ။ ဟန်ကြိုင်လို့ ခေါ်ပါတယ် ဘုရား၊ တစ်နေ့ တပည့်တော် ယာခင်း ထဲကို လူတစ်ယောက်ရောက်လာပြီး ဇမ္ဗူဒီပါ ကျောင်းမှာ သီတင်းသုံးနေတဲ့ ဦးဇင်းကြီး ဝိသုဒ္ဓိဆီကို သွားရောက် ပို့ပေးပါ ဆိုပြီး ဒီသားရေနက် အိတ် ကြီးကို လာပေးသွားတာ။

တပည့်တော်ကိုလဲ လမ်းစရိတ် စားစရိတ်၊ အသုံးစရိတ် အားလုံး ပြည့်စုံ

အောင်ပေးပြီး ပို့ခိုင်းတာပါ။ ဆက်ဆက် ရောက်အောင် ပို့ပေးပါဆိုလို့ လာဦး ပေးတာပါ ဘုရား”

“ဘာတွေများတဲ့ ဒကာကြီး”

“တပည့်တော်လဲ မသိဘူးဘုရား တပည့်တော်ကို ပြန်ခွင့်ပြုပါဘုရား တောင်ပေါ်တက်တဲ့ကားကြိုကိုမိအောင် ပြန်ရမှာပါ။ သွားခွင့်ပြုပါ ဘုရား”

ဦးဇင်းကြီး ဦးဝိသုဒ္ဓိအား ရှိခိုးပြီး သားရေအိတ်အနက်ကြီး ထားလျက် ပြန်သွားလေတော့သည်။

ဦးဇင်းကြီးသည် သားရေအိတ် အနက်ကြီးအား ဖွင့်ကြည့်ရာ ကြီးမားသော မြွေဟောက် အရေခွံနှင့် အသေ အချာပတ်ပြီး ထုတ်ပိုးထားသည့် အဝတ် ဝတ္ထုများ။

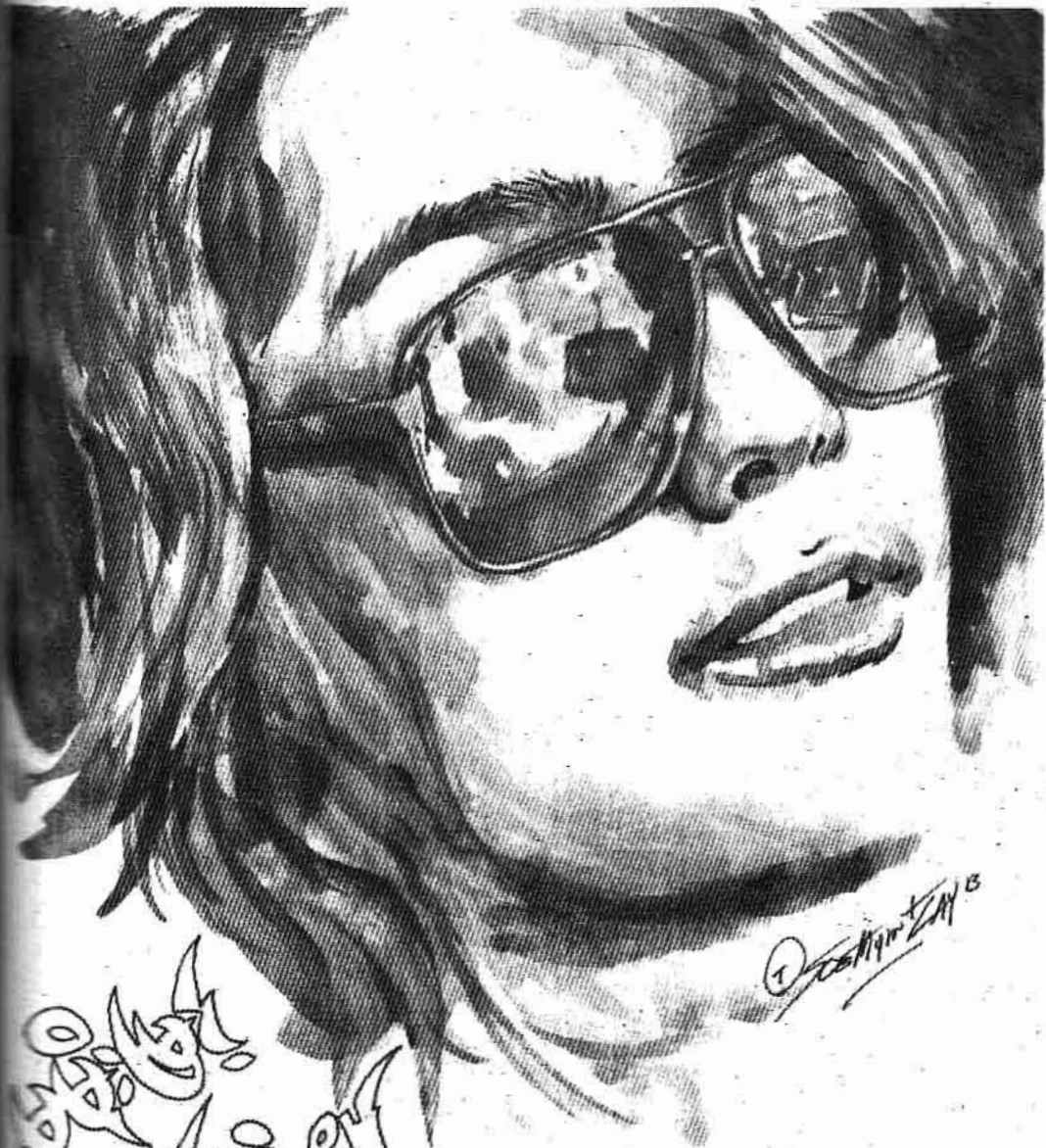
ရုတ်တရက် ကြည့်လျှင် သား ရေအိတ် အနက်ကြီးထဲ မြွေဟောက် ကြီးတစ်ကောင်အား ထည့်ထားသည့် နှင့် တူလေသည်။

ယခုတော့ သည်လိုမဟုတ်။ အသေအချာ ဖွင့်ကြည့်သော မှ...

လွန်ခဲ့သော အနှစ် နှစ်ဆယ် ကျော်ခန့်က ပဲခူးရိုးမထဲ မုဆိုးကြီး ဦးမောင်နီနှင့် တစ်ယောက်တစ်ဝမ်း ခွဲဝေယူခဲ့သည့် ဓမ္မစက္ကမုဒြာ ကျောက် စိမ်းရုပ်တုအစစ် အပါအဝင် ရတနာ များ ဖြစ်နေပါတော့သတည်း။

□ မင်းထန်ထန်

www.burmeseclassic.com

အိမ်ထောင်ရေး
အကျဉ်းချုပ်
အကျဉ်းချုပ်

ဤအကျဉ်းချုပ်ထောင်သို့ ကျွန်ုပ်
ရောက်ချိန်က ကျွန်ုပ်အသက် ဆယ့်ရှစ်
နှစ် အရွယ်က ဖြစ်သည်။ ဤအကျဉ်း
ထောင်အတွင်းသို့ မိမိသဘောနှင့် မိမိ
ဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်ကတော့
အကျဉ်းထောင်ဟု မမြင်မိခဲ့။ မိမိကို
ဘုရင်မတစ်ပါးကဲ့သို့ ဝပ်ဆင်းခယကာ
တစ်ပင်တိုင်မြန်နန်း အပ်နှင်းခံရသည်သို့
ထင်မြင်မိခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ဤ တစ်ပင်တိုင်မြန်နန်းတွင်း၌
စားကောင်းသောက်ဖွယ် စုံလင်စွာနှင့်
ခြွေရံသင်းပင်းများစွာတို့ ရှိနေခဲ့သည်ဟု
ပြောခဲ့စဉ်ကလည်း ယုံခဲ့မိသူဖြစ်သည်။
အမိက ဆွဲသည်။ အဖက တားသည်။
အစ်ကိုတော်များက တုတ်၊ ဓားဆွဲကာ
ကာကွယ်ခဲ့သည်။

ထိုထို ရန်စွယ်များကို မမူခဲ့။
အရာအားလုံးကျော်ဖြတ်ရခဲ့သည်။ အမိ
က ငိုသည်။ အဖက မျက်နှာလွှဲနေ
သည်။ အစ်ကိုများ အံကြိတ် တောက်
ခတ် ကျန်နေခဲ့ပြီ။ အောင်နိုင်သူ၏ ခြေ
လှမ်းများဖြင့် ရဲဝံ့စွာ တက်လှမ်းသွားခဲ့

မိသည်။ အမြင်မှာ ရွှေရောင်တဝင်းဝင်း တပြောင်ပြောင်နှင့် ရွှေနန်းတော်ကြီးသည် တံခါးချပ်ကိုဆွဲကိုင်ဖွင့်ပြီး အတွင်းသို့ ခြေနှစ်ဖက်စုံရပ်မိချိန်တွင် အရာရာပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။

စားဖွယ်သောက်ဖွယ် အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် ခေါင်းငွေ့ခြေစုံရပ်ကာ ခစားနေပါသော ခြွေရံသင်းပင်းများသည် ရုတ်ခြည်း ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။ ထိုသူတို့၏ နေရာတွင် တုတ်၊ ဓား၊ လက်နက်ကိုင်စွဲလျက်နှင့် ခါးတောင်းကျွဲကံဝတ် သားသတ်သူတို့နေရာယူနှင့်သည်။ လေသာပြတင်းတွင်လည်း ပဝါစအပြာနုနု တလွင်လွင်လွင်နေရာတ ပဝါစပျောက်ကာ သံတိုင်တွေရောက်လာနေခဲ့သည်။ ငါများလေပြီဟု သိလျှင် ချက်ချင်းနောက်လှည့်ဟန်ပြင်တော့ မိမိသဘောနှင့် တွန်းဝင်ခဲ့သည့် ရွှေတံခါးနှစ်ချပ်သည် သံကျွန်ချာခုနစ်ထပ်အဖြစ် ပြောင်းနေခဲ့ပြီ။

ကျွန်မသည် အကျဉ်းကျခဲ့လေပြီ။

ကျွန်မ၌ အိပ်မက်များစွာ ရှိခဲ့သည်။ ဖြစ်ချင်လိုသည်ကို ရည်မှန်းချက်ဟု တင်စားသင့်သော်လည်း ကျွန်မအတွက်မူ အိပ်မက် တစ်ခုကဲ့သို့သာ တည်း။ အိပ်မက်ဟူသည် မက်နေဆဲသာ။ ဘယ်တော့မှ အမှန်တကယ် မဖြစ်နိုင်ခဲ့။ ထိုအိပ်မက်များကိုသာ အဖော်ပြုတွယ်ဖက်ကာ အကျဉ်းစံ၏ နေ့ရက်များစွာ လပေါင်းများစွာ နှစ်ပေါင်းများစွာတို့အား ကျော်ဖြတ်ခဲ့ရပေတော့သည်။

ကျွန်မ အလယ်တန်းကျောင်းသူ ဘဝက ကျောင်းဆရာမသိပ်ဖြစ်ချင်ခဲ့မိသည်။ ဆရာမလေးများကို မြင်ရင် သိပ်သဘောကျသည်။ ကျွန်မ ကြီးရင် ကျောင်းဆရာမ လုပ်မည်ဟု ရည်ရွယ်ချက် ထားခဲ့ဖူးသည်။ အထက်တန်းကျောင်းသူဘဝ ရောက်လာချိန်မှာတော့

ကျွန်မရဲ့ အတွေးအမြင်များ စတင်ပြောင်းလဲခဲ့ပြန်သည်။ ကျွန်မတို့ မိသားစုသည် မိသားစုများကာ ချို့တဲ့စွာ နေခဲ့ရသည်မို့ ကျွန်မ အလွန်ချမ်းသာချင်မိခဲ့သည်။ အထက်တန်းကျောင်းသူ ဘဝရောက်ခဲ့သည့်တိုင် အိမ်ပိုင်မရှိ။ တီဗွီလေး တစ်လုံးတောင် မရှိတဲ့ဘဝကို ပြောင်းပြန်လွန်ပစ်ချင်မိသည်။

ငယ်စဉ်က မောင်နှမတွေ များလွန်းတာမို့ ခဲတံတစ်ချောင်း တစ်ယောက်တစ်ပိုင်းချိုးပြီး သုံးခဲ့ရသည်ကို မမေ့။ မိုးစိုသွား၍ ကျောင်းဝင်းဝတ်စရာ မရှိသဖြင့် ကျောင်းမှာ ဆရာမအရိုက်ခဲခဲ့ရသည်ကို မမေ့။ လှချင်ပချင်တဲ့ ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ ရော်ဘာဖိနပ်၊ ထီးခေါင်အမည်းကြီး အစကိုအစစ်များအကျ ကျောင်းဝတ်စုံနွမ်းနွမ်းကလေးဖြင့် ကျောင်းတက်ခဲ့ရသည်ကို မမေ့။

ထို့ကြောင့် အထက်တန်းအဆင့်မှာရှိသော ဦးနော်ကလေးနှင့် ကျွန်မ၏ ရည်ရွယ်ချက်တို့ကို ပြောင်းခဲ့သည်။ ကျွန်မ ရှေ့နေမကြီး ဖြစ်ချင်သည်။ ကျောင်းဆရာမလောက် မပင်ပန်းဘဲ ကျောင်းဆရာမထက် ဝင်ငွေ ပိုကောင်းမည် မဟုတ်လား။ ရှေ့နေမများ၏ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့် လည်ပင်းက အဖြူရောင် ကော်လာလေးများက ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးထဲမှာ အမြဲတစေ ဝင်ရောက်စိုးမိုးနေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်မ ဆယ်တန်းအောင်တော့ ၁၉၉၇ တွင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်မတို့ နှစ်တွင် မှ ကံဆိုးလှစွာဖြင့် တက္ကသိုလ်တက်ရန် သုံးနှစ်စောင့်ခဲ့ရသည်။ ထိုသုံးနှစ်ကာလအတွင်း၌ စီးပွားရေးမပြေလည်သဖြင့် တခြား ဘာသင်တန်းမှ မတက်နိုင်ခဲ့။ ထိုသုံးနှစ်တာကာလတွင် ပုဒ်မ ၁၅၀၀ ဖြင့် လွတ်ရက်မရှိ။ ထောင်ဒဏ် တစ်သက်တစ်ကျွန်းကို ကျွန်မ၏ အမိန့်ဖြင့် ကျွန်မဘာသာချမှတ်ခဲ့မိသည်။ ဆယ့်ရှစ်နှစ်ဆိုသည် အရွယ်တွင် အချစ်သူရဲ့

ကောင်းမကြီးအဖြစ် ဘဝ၏ တိုက်ခွဲအတွင်းသို့ ရဲဝံ့စွာခွန်ဝင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၁၉၉၉ တွင် အဖေ ယာဉ်တိုက်မှု ဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုသို့ အဖေ အမှုဖြစ်တော့ ကျွန်မတို့ ရှေ့နေများနှင့် နဖူးတွေ့ ဒူးတွေ့ဆက်ဆံခဲ့ရသည့် အချိန်မှစကာ ကျွန်မ ဘယ်တော့မှ ရှေ့နေမလုပ်တော့ဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိပြန်ပါတော့သည်။

အပြောကကောင်းသည်။ လက်ကသွက်သည်။ ကျွေးသမျှစားကာ ပေးသမျှယူသည်။ သို့သော် အမိန့်ချတော့ သူပြောတာနဲ့ တခြားစီ။ သူ့မျက်နှာညိုလည်း မမြင်ရတော့။ တော်တော်ဆိုးဆိုး ရှေ့နေပဲ။ ရှေ့နေတွေတိုင်းတော့ မဆိုးနိုင်ပေ။ သို့သော် ကျွန်မတို့ ကြုံခဲ့ရသည့် ရှေ့နေကဖြင့် ထိုကဲ့သို့ပင် ဖြစ်သောသောကြောင့် ကျွန်မ စိတ်ကုန်သွားခဲ့သည်။

ငိုစား ရယ်စား ရှေ့နေများတော့ ကျွန်မရဲ့ စိတ်နဲ့ လုပ်၍မဖြစ်နိုင်တော့။ ဒီအခါ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးအိပ်မက်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည်မှာ စီးပွားရေးပညာရှင်တစ်ယောက် ဖြစ်ချင်လာပြန်သည်။ ကံကောင်းစွာဖြင့် အမှတ်တရထွက်တော့ စီးပွားရေး ရပါသည်။

သို့သော် ကံဆိုးသည်မှာ အချိန်တွင် ကျွန်မ၏ ဝမ်းတွင်း၌ သမားက သုံးလခန့်တည်နေပြီ ဖြစ်သည်။ အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ အရှုပ်အထွေးများကြားတွင် ကျွန်မ ဝဲလည်လှည့်လာချာချာလည်နေခဲ့ပြီ။ အိမ်မှုကိစ္စ စီးပွားရေး လူမှုရေးများစွာတို့ကြားမှာ ကျွန်မအိကို ပထမနှစ်ကို အောင်မြင်အောင် မဖြေဆိုနိုင်ခဲ့ဘဲ ကျွန်းခဲ့သည်။

ကလေးကလည်း မွေးရဦးမယ့် ကျွန်မပညာရေးဘက်ကို ဦးပြန်မလုပ်နိုင်ခဲ့ပေ။ ကလေးမွေးပြီးပြန်တော့လည်း ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ကျောင်းဆက်တက်တော့မလဲ။ ကလေးတစ်ယောက် တာဝန်တွေက နည်းတာမှတ်လို့ ဆီမှာ ဘာရည်မှန်းချက်မှ မရှိခဲ့ဘူး။

တစ်နေ့ တစ်နေ့ ကလေးတစ်ယောက်နဲ့ အချိန်ကုန်၊ လူမှုစီးပွားရေးတွေကလည်း ချုပ်ယှက်ခတ်နေတာမို့ နေပေါင်းများစွာ တို့သည် ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပါတော့သည်။

လူဆိုတာ အချိန်တွေ ဘယ်လို ပြောင်းပြောင်းဆန္ဒဆိုတာရှိကြစမြဲပဲ လေ။ ဒါကြောင့်လည်း ကျွန်မဟာ သမီးလေးလက်လွတ်လာတဲ့အရွယ်မှာ အိပ်မက်စိတ်ကူးတွေပြန်ပြီး ကွန်မြူး ဇာပြန်တယ်။ ကျွန်မ အောင်မြင်ချင် တယ်။ ချမ်းသာချင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ အလုပ်လုပ်မယ်။

တစ်ရာရောင်းတော့ တစ်ရာရှုံး တယ်။ တစ်ထောင်ရင်းတော့ တစ် ထောင်ရှုံးတယ်။ အဖြေက ဘာလဲဆို တော့ ကျွမ်းကျင်မှုလေ။ ကျွန်မမှာ တွင်းကျင်ပိုင်နိုင်တဲ့ အတတ်ပညာ ဘာမှ မရှိတော့ ကျွန်မလုပ်သမျှ အဆင်မပြေ ခဲ့ဘူး။ ကျွန်မကိုယ်ကျွန်မ စိတ်ကုန်လာ တယ်။

ယောက်ျားလုပ်စာ ထိုင်မစား ချင်တဲ့ မိန်းမဖြစ်တဲ့ ကျွန်မကို အရင်း အနှီးထုတ်ထုတ်ပေးနေရတဲ့ ယောက်ျား ထလည်း ပြိုင်လားပြီ။ မိန်းမရယ် အေး အေးလေး အိမ်မှာပဲ နေစမ်းပါ။ ကိုယ် ဆွဲကျွေးတာသာ ထိုင်စားစမ်းပါတဲ့။

ဒါလည်း ကျွန်မ လက်မလျှော့ ချင်ပါဘူး။ ဒါဆို ကျွမ်းကျင်မှုအတွက် ကျွန်မ အတတ်ပညာ သင်မယ်လေ။ ဒီတော့ ဘာမှတ်ချက်ချခံရတယ် မှတ် သလဲ အသက်ကြီးမှ လက်ပေးသင်ချင် သတဲ့လေ။ သူ ဘာပြောပြော ကျွန်မ မျှော်ရည်နဲ့ ရေခဲမုန့်သင်တန်း သွား ထက်ခဲ့တယ်။ တစ်ပတ်လောက်သင်ရ တယ်။ တတ်သွားရော ဆိုပါတော့ရှင်။

ဒါပေမယ့် ဒီလုပ်ငန်းအတွက် အနည်းဆုံး သိန်းသုံးဆယ်လောက် ရင်း နုယ်။ ပစ္စည်းဝယ်ဖို့ ဆင်ဖို့ တခြားခြား ဆာ ကုန်စရာတွေက ရှိနေသေးတယ်။ အရာအကျယ်အဝန်း၊ အဆောက်အအုံ

က ကျွန်မမှာ ယုံကြည် ချက်ရှိပေမယ့် အရင်းအနှီး ထုတ်ပေး မယ့်သူက ယုံကြည်ချက် မရှိတော့ ကျွန်မ ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့။

ဝေဝါးတဲ့ မနက်ဖြန်ပေါင်းများ စွာကို ပျင်းရိလေးတွဲတွဲ ကျော်ဖြတ်ရင်း ကျွန်မ အသက်သုံးဆယ်ကျော်လာခဲ့ပြီ။ ပညာရေးလည်း ဆုံးခန်းမတိုင် စီးပွား ရေးလည်း မဖြစ်ထွန်းခဲ့တာမို့ အိမ် အလုပ်တွေ လုပ်ရင်းနဲ့သာ အချိန်တိုက တရွေ့ရွေ့။ ရွယ်တူ သူငယ်ချင်းတွေ ပြန်တွေ့တဲ့အခါ သူတို့က လုပ်ငန်း ကိုယ်စီနှင့်မို့ ကျွန်မ ရှက်မိသည်။ အိမ် မှာနေရင်း တီပို့ကြည့်ဖြစ်တဲ့အခါ တီပို့ ထဲက အောင်မြင်ကျော်ကြားပါသော အမျိုးသမီးများကို မြင်တော့ အားကျမိ သည်။ အားကျမိလည်း အားကျရုံပြင် ဘာမှမတတ်နိုင်။

ငယ်စဉ်ကဆို သီချင်းဆိုရတာကို လည်း နှစ်ခြိုက်ခဲ့သူမို့ အဆိုတော်တစ် ယောက်လည်း ဖြစ်ချင်ခဲ့သေးတာလေ။ အခုခေတ်ကလေးတွေများ ကံကောင်း လိုက်တာပြိုင်ပွဲတွေကလည်းအများကြီး။ ကိုယ်လုပ်နိုင်ရင် လုပ်နိုင်သလောက် တိုးတက်နိုင်သေးသည်။ ကျွန်မတို့ လူငယ်ဘဝက ဒါတွေမရှိခဲ့။ ကာရာ အိုကေတောင် ယောက်ျားရမှ မိုက်ကိုင် ပြီး ဆိုဖူးခဲ့ရတာ။

အရင်က အဖေက မယ်ဒလင် လေးတီးပြီး ကျွန်မကလိုက်ဆို။ ဟော ကာရာအိုကေနဲ့ကျတော့ ကိုယ့်ရဲ့ အသံ က Sound Box ကနေတစ်ဆင့် ဟိန်းပြီး ထွက်လာလိုက်တာများ နားထောင်လို့ ကောင်းမှကောင်းပဲ။ ထွန်းအိန္ဒြာဗိုလ်က နှစ်ဆယ့်ရှစ်နှစ်မှာ အဆိုတော်ဖြစ်လို့ ကျွန်မ အသက်သုံးဆယ်ဆိုတော့ ဖြစ် ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါရဲ့။

တကယ်ပါ။ ကျွန်မရဲ့ အသံက သိပ်နားထောင်လို့ကောင်းတယ်။ ဒါပေ မယ့်လေ ကျွန်မမှာက ထွန်းအိန္ဒြာဗိုလ် လို့ ရွှေဆိုင် ငွေဆိုင်တွေပိုင်တဲ့ အစ်ကို

အစ်မတွေမရှိဘူး မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် ဒီအိမ်မက်ကလည်း ရေချိုးရင်းနဲ့ တိုးတိုးညည်းကာ အာသာ ဖြေရပြန်တာပေါ့။

အမှတ်မထင် မန္တလေးမြို့ရဲ့ အမေများနေ ဝတ္ထုတိုပြိုင်ပွဲအကြောင်း ကို ဂျာနယ်တစ်ခုမှာ တွေ့လိုက်ရသည်။ ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်မ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် ရေးကာ ပို့လိုက်မိသည်။ ပို့သာ ပို့လိုက် ပေမယ့် စိတ်ထဲက ဆုရမယ် မထင်ထား တာမို့ ယောက်ျားကိုလည်း မပြောပြခဲ့မိ။ ဆက်သွယ်ရမည့် ဖုန်းနံပါတ်နေရာမှာ အမေရဲ့ဖုန်းနံပါတ် ထည့်ပေးလိုက်တာမို့ ဖုန်းလှမ်းဆက်တော့ အမေက ဖုန်းမှား နေပြီဟု ဘူးခံပြင်းသည်။ နောက်မှ ကျွန်မက ဟုတ်သည်။ ကျွန်မ ဝတ္ထုရေး ကာ ပို့ထားသည်ဆိုတော့မှ တတိယဆု ရ၍ လာဗူပါတဲ့။ ပျော်လိုက်သည့်ဖြစ် ခြင်း။ ငါ့မိန်းမက တယ်ဟုတ်ပါလားလို့ ယောက်ျားက ချီးမွမ်းတော့လည်း ဂုဏ် ယူလို့ မဆုံးခဲ့။

ပထမဆုံး စရေးတဲ့ ဝတ္ထုမှာ ဆုဝင်တယ်ဆိုတော့ ကျွန်မဟာ သွေး နားထင်ရောက်ပြီး စာရေးဆရာ သွားပါလေရောရှင် ဟုတ်တယ်လေ။ ဘာမှမဟုတ်ဘဲ လောကကြီးထဲ ရောက် ပြီး မသိမသာနဲ့ လူမသိ သူမသိ ပြန် ထွက်သွားရမှာနဲ့စာရင် တော်သေးတာ ပေါ့။ အပြင်ထွက်တာ မကြိုက်တဲ့ ယောက်ျားတွေနဲ့ ရင်းရင်းနှီးနှီးနေရင် မကြိုက်တဲ့ ကျွန်မဘဝရဲ့ ထောင်မှူးကြီး နဲ့လည်း ပြဿနာတက်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူးလေ။ ပြီးကား အရင်းအနှီး ကလည်း နည်းတယ်။ ဝန်ထုပ် မလို၊ နေရာအကျယ်အဝန်းလည်း တော့ အားလုံးက ကွက်တိပဲပေါ့။

ဒါကြောင့် ကျွန်မ စာရေး ဆရာမ လုပ်မယ်။

စာရေးတာကလည်း အပြော လွယ်သလောက် ထင်သလောက် မရေး

နိုင်ပြန်ဘူး။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖန်တီးတဲ့အခါ ဒီဝတ္ထုရဲ့ ဇာတ်ကောင်စရိုက်တွေ ပေါ်လွင်အောင် ထည့်ရေးရတယ်လေ။ ကျွန်မ ပြောသလိုပဲ ကျွန်မက အိမ်ထောင်သည် အိမ်ထောင်ဆိုတဲ့ ထောင်ကြီးထဲက မိန်းမတစ်ယောက်ဆိုတော့ ကျွန်မရဲ့ ဇာတ်ကောင်တွေက ကျွန်မ မျက်စိထဲတွေ့သမျှ မြင်သမျှကိုပဲ ဇာတ်အိမ်ဖွဲ့ရတာပေါ့။

ဒီတော့ ဘာပြဿနာတက်ပြန်သလဲဆိုတော့ အမေက ဒီဝတ္ထုထဲက မိန်းမကြီးက ငါ့အကြောင်းရေးထားတာ မဟုတ်လားတဲ့။ ယောက်ျားကလည်း ဒါ ကိုယ့်ကို စောင်းရေးထားတာ မဟုတ်လားတဲ့။ စာရေးဆရာမ တစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့ အရေးကလည်း မလွယ်ပြန်ပါဘူးရှင်။

ပတ္တမြားတွေရေးပြီး ဝိုလိုက်တာ မဂ္ဂဇင်းတိုက်ပေါင်းလည်း စုံခဲ့ပြီ။ ဘာမှလည်း အကြောင်းမပြန်ကြဘူး။ တစ်နေ့မှာတော့ အမေ့ဆီကို မဂ္ဂဇင်းတိုက်တစ်ခုက ဖုန်းဆက်လာတယ်။ စာမူခန့်စာအုပ်လာထုတ်ပါတဲ့။ ဇူလိုင်လထုတ်မဂ္ဂဇင်းမှာ ကျွန်မ ဝတ္ထုပါလာပြီတဲ့လေ။ ပျော်လိုက်သည့်ဖြစ်ခြင်း။ အားရဝမ်းသာနဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက် အဖော်ခေါ်ပြီး မဂ္ဂဇင်းတိုက်ကိုသွားထုတ်တော့ မဂ္ဂဇင်းတစ်အုပ်နဲ့ စာမူခ ငါးထောင်ရတယ်။

ရလာတဲ့ စာမူခလေး ငါးထောင် အမေ့ကို ကန်တော့လိုက်သည်။ မိမိရေးထားတဲ့ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ကို ပထမဦးဆုံးပုံနှိပ်စာလုံးနဲ့ မြင်ရတာမို့ ကြည့်လို့မဝနိုင်ခဲ့။ ဖတ်၍ မဝနိုင်ခဲ့။ ဆွေမျိုးတွေကိုလည်း ကြားလို့ မဆုံးနိုင်ခဲ့။ ငါ့မိန်းမက စာရေးဆရာမ ဖြစ်နေပြီပဲ။

အေးလေ အိမ်မှာ အလကားနေမယ့်အစား စာထိုင်ရေးနေပေါ့လို့ ယောက်ျားလုပ်သူက ချီးမွမ်းသလို ကဲ့ရဲ့သလို ခန့်သလို စကားဆိုတော့ ရင်ထဲ

က အောင်တောင့်တောင့်။ သူ့ပြောပုံက စာရေးဆရာတွေကပဲ လုပ်စရာအလုပ်မရှိလို့ အလကားနေရင်း စာထိုင်ရေးပြီး စာရေးဆရာ ဖြစ်လာသလိုလို။

ဒါပေမယ့် သူ့ကို နိုင်အောင် ပြန်ချေပဖို့ စကားလုံးကလည်း ကိုယ့်မှာမရှိတာမို့ မချီသွားဖြဲပြန်ရယ်ပြရင်း ဘာမှပြန်မပြောဖြစ်ပေ။

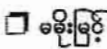
ဝတ္ထုတစ်ပုဒ် မဂ္ဂဇင်းထဲပါလာရုံနှင့်တော့ စာရေးဆရာမဟု မိမိကိုယ်ကို ဇိတ်ကြီးမဝင်ရဲသေးပြန်။ ဆရာချစ်ဦးညိုတို့လို ဆရာမောင်စိန်ဝင်းတို့လို ဆရာမ မိုးမိုး(အင်းလျား)တို့လို နုနုရည်(အင်းဝ)တို့လို လူမြင်တာနဲ့ ဟာ၊ ဆရာပါလား ဆရာမပါလားရယ်လို့ လူသိထင်ရှားအောင်မြင်ချင်သေးသည်။

ဘဝမှာ မှတ်တိုင်တစ်ခုတော့ စိုက်ထူချင်သေးသည်။ ဖြစ်နိုင်ပါရဲ့လား။ ဖြစ်ပါ့မလား။ ဖြစ်အောင်ကော လုပ်နိုင်ပါ့မလား။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ ပြန်မေးနေမိသည့် မေးခွန်းများက အတောမသတ်။

စာရေးဆရာတစ်ယောက် သည် ရေးတတ်ရုံနှင့်မရ။ လေ့လာရမည်။ မိမိကိုယ်တိုင် စာဖတ်အား ကောင်းရမည်။ ဒေသန္တရဗဟုသုတ ကြွယ်ဝရမည်။ နိုင်ငံတကာ စာပေတွေ လေ့လာရမည်။ ဒါတွေအားလုံးကို ကျွန်မ လုပ်နိုင်ပါ့မလား။

ထင်တစ်လုံးနဲ့ ရမ်းသန်းပြီးရေး၍မရ။ အရှက်ကွဲသွားနိုင်သည်။ ကျွန်မကို ချစ်လွန်းလို့ပါ စိုးရိမ်လွန်းလို့ပါလို့ အကြောင်းပြုပြီး ဘယ်ကိုမှ ပေးမသွားတဲ့ ကျွန်မဘဝရဲ့ ထောင်မှူးကြီးနဲ့ ကျွန်မဘယ်လိုများ လေ့လာနိုင်မလဲ။

အကျဉ်းစံတစ်ယောက်ရဲ့ အိပ်မက်များက ပီလာတစ်ခါ ပျောက်သွားတစ်လှည့်နဲ့ပို့ ကျွန်မ စာရေးဆရာမ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

အလင်္ကာကျော်စွာ ဦးစံခိုသည် သူ့ခေတ် သူ့အခါက အလွန်ထင်ရှားခဲ့သော ဇာတ်စာရေးဆရာ ဇာတ်မင်းသားကြီး ဖြစ်၏။ သီပေါမင်းနှင့် စုဖုရား မင်းနှစ်ပါး ပါတော်မူခဲ့စဉ်က (၆)နှစ်သားအရွယ် ကလေးငယ်ဘဝဖြင့် ကိုယ်တိုင် ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်က သူ ဇာတ်စာရေးဆရာ ဖြစ်လာသော အခါ၌ ဇာတ်မာန်လင်္ကာများကို မွေးဖွားပေးရန် ဖန်တီးပေးခဲ့ပေသည်။

မင်းနှစ်ပါး၏အဖြစ်က ကြေငှက်ဆို့နှစ်စွာ ရင်မှာ မေ့ပစ်မရနိုင်အောင် တိန်းအောင်းနေခဲ့ပေသည်။ သို့ကြောင့်ပင် သူရေးခဲ့သော ဇာတ်စာများနှင့် လင်္ကာများသည် အမျိုးသားရေး စိတ်ဓာတ်ကို နှိုးဆွပေးခဲ့သည့် ဇာတ်မာန်လင်္ကာများအဖြစ် တစ်နည်း မဟုတ်တစ်နည်းပါဝင်ခဲ့ပေသည်။

သီပေါမင်း ပါတော်မူပြီး မကြာမြင့်မီမှာပင် မဒီကိုင်ဦးဖူးညိုစပ်ဆိုခဲ့သည့် “မြားပလ္လင်မှာနော်ရှင်၊ စန်းယုတ္တေနှင့် မခြားသွင်ပါ၊ ဗိုလ်ရှင် မှန်ရွှေခန်းမှာထာဆုတော်ခံ ရံရွှေသန်းရယ်နှင့် လှူပြန်ကာ စံတော်မူတော့ သီတဂူ သွင်မူမကြွယ်ကလား၊ အရည်တူ ရှင်နှစ်ပါးငယ်တို့ရွှေသားခံ စိန်မကိုဋ်တဲ့ပြင်၊ ဖိုးထိုက်ထာဆင်းတန်ဆာနှင့် မင်္ဂလာဆောင်ဘိဗ္ဗိသီလ၊ ကဉ္စနာရောင်စုံမြူးပါလို့ ထူးထူးသဘောကိုနော် ရှင်မူးမြင့်မဟာ မှပေါ်ခြံမြံခြံမိသဲအောင်ပါ၊ အလှူအသိမ်သိမ်ကြပါလို့၊ အောင်ပွဲတွေ ပြုပေါ်ဆူ၍၊ ကြည်တော်မူသည် အထူးမှာလ၊ ဘိလပ်ပိုင် မိန့်တော်မူရင်းနှင့်၊ မြစ်တွင်းမှာ အောင်လံထူ၍၊ တကူ ရှင်နှစ်ပါးကိုလ၊ ကြယ်ဝတ္ထုများ ငယ်ရယ်နှင့်၊ တက်သွား၍ တွင်းမှာ၊ လောင်ပြင်းစွာပါ၊ အပေါင်း ဆောင်ကြဉ်းလာသော ရေကြောင်း။

ရာဝန်း

အလင်္ကာကျော်စွာ ဦးခံခိုနှင့် ဇာတိမာန် ကဗျာလင်္ကာများ

နတ်နှစ်ဖြာမှ လေလေ့၊ မဒရပ်
မှာ စံတော်မူလို့ ကံချော်သူနန်းမဟော်
မိဖုရားမှာလာ၊ မီးရှူးတော်မြင်ကာဖွားရ
သတဲ့၊ ကြားရပြန်သေး၊ ထုံးရာဇဝင်၊ စာ
တင်အိုပေါ၊ နန်းနှင့်ကွာဝေး၊ ဘုန်းသမ္မာ
ခွင် မဟာဝင်ညိုတော့ မဟာဝင်စာ
တော်တင်ထား၊ ကုလားလက်ပါသူ၊
ဘမရာခွင် ညာတင်ဖျားနှစ်ပါး အရှင်
အတွက်သာပူ”

လင်္ကာကြီးကို ကြားရသော
အခါ၌ အပြောကောင်း အဆိုကောင်း
အလွမ်းကောင်း မဒီကိုင် ဦးဖူးညိုကို
တပုအားကျကာ ဇာတိမာန် လင်္ကာများ
စပ်ဆိုရန် ပိုမိုစိတ်အားထက်သန်ခဲ့လေ
သည်။

ထိုအတူ ဦးဖူးညိုကဲ့သို့ပင် မင်း
နေပြည်တော်ဝန်းကျင်၌ ဇာတိသွေး
ဇာတိမာန်မျိုးစေ့များ ချပေးခဲ့ကြသည့်
သဘင်ပညာရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော
သံချိုကိုင် ဦးကျော်လှ၊ ကျပင်းဆရာဖီး
တို့ကိုလည်း အားကျခဲ့ကြပြန်၏။

ကျပင်းဆရာဖီးရေးသားပြီး မျိုး
ချစ်စိတ်ကို ပြသခဲ့သည့် “တရားသဖြင့်
စကားချင်ကြတော့ ကုလားနှင့်မြန်မာ
မတူကြလို့ လူစကွာ၊ ပညာကြီးမား
စီးပွားပဝေး၊ မရမနေ မြန်မာပြည်(ပြေ)
နှစ်ငွေပေးနိုင်ရဲ့၊ သသူဌေးကျော်၊ ကူ
မတွေးကြနှင့်၊ လူကလေးခေါ်တာက၊
မျှော်၍စဉ်းစား၊ ဟန်ဟိတ်အကြီး၊ ဉာဏ်
သိပ်သည်းသောကြောင့်၊ နှာနှိပ်ပြီးထား

ခဲ့တယ်၊ စကားနှင့်အဆုံး၊ မဆင်မကြင်
ထင်အမြင်နှင့်၊ သခင်လို့ သုံးခဲ့ကြ၊ နွဲ့စုံစုံ
နစ်၊ ကျွန်လုံးလုံးဖြစ်ရပေါ့” လင်္ကာကြီး
ကလည်း ဆရာစံခို၏ နှလုံးသည်းခြေ
အတွင်း ကိန်းအောင်းခဲ့ပေသည်။

အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာစံခို
သည် ကဗျာဉာဏ်လည်း အလွန်ရှင်သူ
ဖြစ်၏။ ကဗျာလင်္ကာများကို လက်တန်း
စပ်ဆိုနိုင်သူလည်း ဖြစ်လေသည်။

အောက်ပါ ကဗျာမှာ ဦးစံခို
လက်တန်းရွတ်ဆိုခဲ့သော ကဗျာဖြစ်၏။

“ကဝိန္ဒကဉာဏ်၊ အခြေမဟာ
ပြုတ်စေဖို့ ကုန္တိယသံဝရေ အစအလယ်
မဒ္ဓိသာရာချုပ်ခဲ့တာက၊ လှတယ်ပတယ်
ဆိုတဲ့ အနိဋ္ဌာနရုပ် အမွမ်းတံခွန်မတင်၊

အိုကွယ်နှစ်ရာနှစ်ဆယ် သိက္ခာပုဒ်ရယ် နှင့် ကျမ်းစုနှစ်အင်၊ မသိကြသူ ရမ်းကြ မည်ကြောင့် အတိစရေရ ရဟန်းသူ မလို ပါဘူး၊ စားရလျှင် စာမေ့တတ်ပါသတဲ့၊ ငတ်ကြလျှင် သူ့နုမြောသည်ဟု အပြော ဖွာဖွာလောင်နဲ့ သာသနာရောင် တစ် ဝက်ရောက်သည့်နှစ်ဟာမို့၊ ဒါယကာ အခေါင်တွေကို တက်ခေါက်လို့ ဟစ် လိုက်ချင်ပေါ့။ စင်စစ် အတူတူလိုခဲ့ကြ၊ ဇမ္ဗူထိုထို ချစ်ခင်တဲ့ အပေါင်းတို့ရယ်၊ ဘယ်သူမဆို အသစ်ပြင်မှ ကောင်းလိမ့် မယ်ထင်၊ ဓမ္မရာဇ် အရှင်လောင်းတို့ရဲ့ ဟောလှစ်တဲ့ ဓမ္မက္ခန္ဓာတရား၊ အသစ် မပြင်ကြရင်ဖြင့် လောကရဲ့ မဟာ အမှား”

အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာဦးစံခို သည် ၎င်း၏ဘဝကို ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ အဖြစ် ကိုယ်တိုင်ရေးခဲ့၏။

၎င်း၏ ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ “နိုင်ငံကျော်ကြား လူသိများ၍ မှတ်သား ခေါ်ဝေါ်အဆိုတော်သည် ပေါ်ပေါ်လွင် လွင် သဘင်ပညာဝါသနာကို အာသာ ငမ်းငမ်း သူဖန်ဆန်း၍ ဝန်းပန်းခွါညှိ လပြာသိုမှ စံခိုဖူးညောက် ပွင့်ချိန်ရောက် သို့ ရှေ့နောက်ဖြစ်ထွေ ရေးချချေမည် သိစေ ကျွန်ုပ်ထုပွတ်တည်း” ဟု အစချီ ခဲ့၏။

ထို့နောက်မှ အောက်ပါ ကိုယ် ရေးထုပွတ်ကို ရေးခဲ့သည်။

နေရာရင်းဇာတိ ရွှေစက်တော် ဘုရားလမ်း၊ မင်းဘူးမြို့နယ်အပိုင် ခရိုင် ကျေးလက်၊ မန်းမြောက်ဘက်မှ လယ် တိုင်းကျောင်းတော်ရာဘုရားအနီး မုန်း ချောင်းစီးလျက်ရှိသော မင်းဇံရွာကြီးတွင် အဖဦးအုန်းခိုင်၊ အမိ ဒေါ်ဒေါ်ချိတ်တို့ ၏ သား ဖွားရာသက္ကရာဇ် ၁၂၄၁ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် (၄)ရက် အင်္ဂါနေ့ဖြစ် ပါ၍ ငယ်မည်ကား မောင်စာရ်ဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြလေသည်။

ကျွန်ုပ်တွင် မိဘရိုးရာမလုပ်ပါဘဲ အသံကောင်းလှ၍ ရှေးဟောင်းပညာ တူရိယာကို စံလမ်းပါသဖြင့် ဆိုင်းပညာ

ကို သင်ပါသော်လည်း နဲ့ ပတ်တီး မတတ်ပါဘဲ စည်းတီး၊ ဝါးတီးနှင့် သီချင်းကြီးများကိုသာဆိုနိုင်ခဲ့၍ နောက် ထိုင် နောက်ထဘဝနှင့်သာ နေခဲ့ရပါ သည်။

၎င်းပြင် ၁၂၄၇ ခုတွင် သီပေါ ခင်းပါတော်မူသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် ခြောက်နှစ်သားရှိ၍ ၎င်းအရွယ်ကစ လျက် ၁၀နှစ်သားအထိ ဆိုင်းနောက်ထ ဖြစ်လေရာ ရုပ်စုံဆရာတို့သည် စင် တက်ရန် အကြံပေး၍ ကျောက်ရံဆရာ ခဲ၊ စလင်းဦးကျော်ဒင်တို့ထံ ရုပ်သေး မင်းသမီးအဖြစ် သင်ရာ မကြာခင် အသံပြောင်းသဖြင့် လူကြမ်းလူပြက်နှင့် ကြီးဆွဲများ ဖြစ်နေတုန်း ပြန်းခနဲ ပေါ် လာသော ဝါသနာသည် စာရေးဆရာ လုပ်ချင်ခဲ့ပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ် နေထိုင်သော မင်းဇံရွာကြီးကား သေး ငယ်သောရွာမဟုတ်ပေ။ အကြောင်း ကြီးငယ်ရှိလျှင် အခြားရုပ်သေးဆိုင်း မငှားဘဲ ကိုယ့်ရွာတွင် ဇာတ်ရုပ်သေး ဆိုင်းတွင်မက ရဟန်းရော လူပါ စာရေး ဆရာ သုံးယောက်လောက် ရှိပါ၍ အတော်ပင်ကောင်းသော စာရေးဆရာ များပေတည်း။

ကျွန်ုပ်သည် ၁၄ နှစ်၊ ၁၅ နှစ် သားကပင် စာရေးဆရာအလုပ်ကို စွဲလမ်းခဲ့သည်မှာ ကဗျာလင်္ကာကို ဝါကျ နှင့် နဘေထပ်တွေပြော၍ တစ်နယ်လုံး တစ်ရွာလုံးက အရူးဘွဲ့ကိုပင် ပေးခြင်း ခံရပါသည်။ ၎င်းတွင် မကသေးဘဲ စလင်းမြို့ရုပ်သေးမင်းသားကြီး ဆရာဖီး ပခန်းကြီး ဦးသာအောင် ဦးဖိုးအောင် (ငွေ့ပင်တော)တို့၏ ကျက်စာမဟုတ်ဘဲ လက်တန်းစကား ပြောကြသည်ကို နာ ကြား၍ မျက်လုံးထဲမြင်နေခဲ့သည့်အပြင် သီပေါမင်းပါတော်မူရာ ဓားနှစ်လက်စွဲ၍ ခဲယမ်းမီးကျောက် စိန်အမြောက်နှင့် ထို့နောက်မပျက် ဗုံးဒလက်တို့ပါ တိုင်း ပြည်ကို အပိုင်ရသော်လည်း ၁၅နှစ် လောက် အုပ်စီး၍ မရသောကြောင့်

စိုးရိမ်မကင်းရှိခဲ့၍ မျက်နှာဖြူဘုရင်ခံ သည် ကျန်ရစ်သော များမတ်များနှင့် မန္တလေးမြို့တွင် အစည်းအဝေးပြုလုပ်၍ ဘုရင်ခံ ပြောသောစကားမှာ သီပေါ မင်းကလေးကို အဓမ္မိက နိုင်လိုခြင်း ထက် မြန်မာပြည်ကို လက်နက်နိုင်ငံ လုပ်လို၍ ဖမ်းသည်မဟုတ် သနားသော အားဖြင့် လောကဓာတ်ပညာသင်၍ ခေတ္တခေါ်ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ဆို၏။

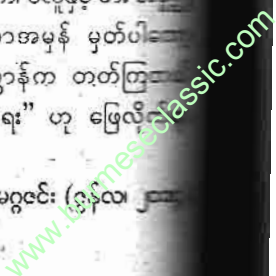
ထိုအခါ အတွင်းဝန်မင်းတစ်ပါး က ဘာပညာသင်မှာလဲဟုမေးလျှင် “ဦး ဘယ်တော့ရွာမှာလဲ၊ လောဘယ်အချိန် တိုက်မှာလဲ ဆိုတဲ့ လောကဓာတ်ပညာ သင်ဖို့ပါပဲ” ဟု ဘုရင်ခံက အဖြေပေး လိုက်ရာ ဝန်မင်းသည် ၎င်းမျက်နှာကို မကြည့်ချင်ဘဲနှင့် ကြည့်နေရသည်မှာ မျက်နှာမကောင်းသော်လည်းအကြောင်း ပေါ်လျှင် မြန်မာဟူသော သတ္တိပညာ ဉာဏ် အကုန်သိစေခြင်းငှာ ၎င်းမိန့်ရွာ လေ့လာဖို့သိခြင်းပင် ခင်ဗျားတို့ လူမို့ မှာ ပညာဆို၍ သင်ကြသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ ငုဒ္ဒဘာသာ မြန်မာ လူမျိုးမှာ ၎င်းပညာသည် တိရစ္ဆာန် ကပင် နားလည်တတ်ကျွမ်းကြသည်ဟု ပြောလိုက်သောအခါ ဘုရင်ခံကား မြ ရော်ရော် မျက်နှာကို ပန်းဆီများလောင်း သကဲ့သို့ ဖြစ်ပြီးလျှင် . . .

“ခင်ဗျားစကားသည် ငြိတ်ဘျှ လူမျိုးတို့ကိုလဲ မထောက်၊ အင်ပါယာမိ မျက်နှာကိုလဲ မထောက်၊ အစိုးရမိ ဥပဒေကိုပင် ကျော်နင်းလျက် တိရစ္ဆာန် နှင့် နှိုင်းခိုင်းသောစကားဖြစ်၍ နှုတ်စွဲမည်” ဟုဆိုရာ . . .

“အကျယ်ချဲ့မနေနှင့် တွန့်တို့ လွတ်တော်မှာ တရားစီရင်နေသော သူတွေပဲ၊ ခင်ဗျား မကျေနပ်လျှင် ပင် ဖြေမည်” ပြောပြီး ဖြေပုံကား . . .

“စောင်းဆရာ ယားနားနှင့် နှုတ် ပါဒယက် ၂၁ရွက်၊ ပလူနှင့် ဖား အနု ရှစ်မျိုး မိုးဟောအမှန် မှတ်ပါသော သိပ္ပံကို တိရစ္ဆာန်က တတ်ကြသ ဆုံးဖြတ်ချက်ရေး” ဟု ဖြေလိုက်

ဘာကိုမှ မပြောတော့ဘဲ အင်္ဂလန်ပြန် ချီ ဘုရင်ခံတစ်ယောက် နောက်ထပ် လွတ်လိုက်သည်ဟူ၏။

ဤကဲ့သို့ တစ်ဧကပွလက်တန်း ဉာဏ်မျိုးအထက်ပါ ထိုရွပ်သေးမင်းသား ကြီးများ၏ စကားတို့ကို စက်ယန္တရား အတိုင်း တစ်ဖက်ကမ်းခပ်သွားအောင် သင်ခဲ့၍ ယခု အောင်မောင်းကြီး ကပြ နေသော ပန်းပဲမောင်တင့်တယ် ဇာတ် သည် ယခုစာဆို အသက်(၂၀) ကျော် စာလေးက ရေးသည့်ဇာတ် ဖြစ်သည့် အပြင် နောက်တွင် ပြသောဇာတ်တို့မှာ ဒုပါယကီ၊ ကုလတပဏ္ဍိတ၊ မယ်သာရီ၊ အနိတ္တိဂန္ဓ၊ မဟာပဒုမ၊ ယောရုံဝ၊ ဥပလ ဝန္ဓ၊ မေခါဝီ စသည်ဖြင့် ဇာတ်ထုပ် ခေါင်း (၁၀၀)ကျော် ရေးသားနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

၎င်းအပြင် အထက်က ဆိုခဲ့ သော အသံပျက်ပြီး နောက်ထပ်၍ ပေါ်လာသောအသံမှာ မင်းသားအသံ မျိုးပေါ်လာပြန်သဖြင့် ရုပ်သေးမင်းသား နှစ်နှစ်ကပြီးနောက် ဇာတ်မင်းသားနှင့် တော်သည်ဆို၍ နိုင်ငံတော် လူပြက် ကောင်း ဦးငွေနှင့် ကျွန်တော်ဆရာရင်း ဦးစစ်တွေတို့သည် အောက်သက်ကျေ သောအစုအသား လွန်တရာ သနား သဖြင့် ဇာတ်မင်းသားအဖြစ်သွန်သင်၍ မောင်စာရံဘဝက မောင်စံခို ဟူသော အမည်တွင်ခဲ့သည်မှာ မမေ့နိုင်သော ကျေးဇူးရှင်တို့၏ ဂုဏ်ထူးပင်တည်း။

၎င်းနောက် အင်္ဂလိပ် ဂျပန် ပထမကမ္ဘာစစ် မဖြစ်မီ ၆ နှစ်ခန့်ကြာ လိမ့်မည်ဟု ထင်ရလောက်သော အချိန် တွင် ကျွန်ုပ်အသက်ကား ၂၅ နှစ် လောက် ရှိလာပြီဖြစ်၍ သွားလေသူ စိတ်သဘောကောင်း ပညာကောင်း စယောင်းကဲ့သို့ နူးညံ့ပျော့ပျောင်း အက အဆိုမှုမှာ သူမတူကောင်းခဲ့သော အချစ်ဟောင်း ဦးစိန်ကတုံးနှင့် ဂိုဏ်းတူ လူချင်းဖြစ်ပေရာ ဟန်အကမှာ သူက ပေး၊ သီချင်းရေး၍ ကျေးဇူးဆပ်၊ ပညာ ချင်းဖလှယ်ပြီး ရင်းနှီးစွာ ကျောချင်း

ကပ်လျက် မြင့်မြတ်သော စိတ်ထားနှင့် သူမင်းသားကြီး ကျုပ်မင်းသား၊ ကျုပ် မင်းသားကြီး သူမင်းသား ဂုဏ်ပုဒ်ကို ပဏာမထားကြဘဲ ရိုးသားတဲ့ လူချင်း ပါင်းသင်းခဲ့ရသည်မှာ နှမ်းလုံးမျှ အပြစ်မရှိသောသူပင်တည်း။

အထူးသိစေရန်မှာ ၁၂၄၇ ခုနှစ် သီပေါမင်းနှင့် မိဖုရား အရှင်နှစ်ပါး ပါတော်မူပြီးနောက် မျိုးချစ်မြန်မာတွေ နေမထီ ထိုင်မထီ ခေတ်အလိုမချောင် တော့ မြင့်မိုရ်တောင်ဖီသကဲ့သို့ မချီတရိ ဖြစ်ကြ၍ ၁၅ နှစ်လောက်ရှိကြသည်ကို ပင် ခေါင်းဖြူရွယ်ကျိုး မြန်မာမျိုးတို့ကား တခြားအရေးနှင့် ဓားသွေးလျက် နေ သည်ကိုပင် ဓားပြတ်သည့်အကြောင်းပြု ၍ ယခုနယ်အချိန်များ အရေးတော်ပုံ ပေါ်လျှင် တစ်နေ့လူ (၅၀)ယောက်ကျ အောင် ခုတ်နိုင်သေးသည်ဟု ပြောဆို ရေရွတ်သည်ကို တစ်ယောက်တွင် မဟုတ်ဘဲ နေ့တိုင်းလိုလို ကြားရ၍ ကျွန်ုပ်နားတွင် သင်တန်းပေးသော ဘကားဟု အသက် (၃၀)မပြည့်ခင်မှာ ပါးစပ်ဖျား၌ တဖွားဖွားပေါ်ပေါက်နေ သောကြောင့် မင်းသားက မင်းသား လတ် မင်းသားလတ်က မင်းသားကြီး ဆရာဦးစစ်တွေနည်း ခေါင်းပေါင်းဖြူ အားလုံးကုန်ယူပြီးနောက် ပြည်သူတွေ ကျွန်ဘဝက ထွက်ရအောင် ရဲမင်ရာဝေ ဝင် နိုင်ငံရေးစိတ်ပါပါနှင့် မိစ္ဆာကို နှင်ခဲ့ သည်။ ကျွန်ုပ်ပင် အလျင်ကျဆုံး ဖြစ်ပါ လိမ့်မည်။

အကြောင်းကား ဒယ်လီကိတ် ပုံ၊ ၆၈၊ ရှိန် တို့ဤအချိန်တွင် စခန်းသွား သံမကြားရသေးပါ။ သူပုန်အရာခံသော သူပုန်ဆရာစံတို့လည်း အကြံယူတုန်းရှိ ကြပေလိမ့်ဦးမယ်။

အထူးသိသာရန်မှာ နိုင်ငံရေး တွေ ကောင်းလာချိန်တွင် ဦး ထွန်းရှိန် ကိစ္စအတွက် ရှိသမျှ အဖြစ် အပျက် တို့ကို သဘင်ဘက်က ကုမ္ပဏီရိယိမ်းနှင့် ချီးကျူး ဂုဏ်ပြုခဲ့သည့်အပြင် ဇာတ် သမားက နိုင်ငံရေးတရား ဟောသည်

ကြား၍ ဂဠုန်ဆရာစံတို့ အားရဝမ်းသာ စလင်းမြို့ဇာတ်ရုံထဲ ဝင်လာပြီးလျှင် အခါခါ လက်မှတ်တောင်း၍ ဂဠုန် မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ကျွန်ုပ်လက်မှတ် ထိုးထိုင်ခဲ့ပါသည်။

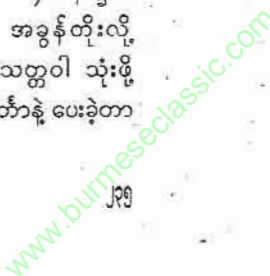
သို့သော် ကျွန်ုပ်နိုင်ငံရေးတရား ဟောသည်မှာ ဇာတ်သဘင်နှင့် ဘာမျှ မဆိုင်ပါ။ ဝါသနာဘာဂီဆက်တိုင်းမီ သည်က တစ်ကြောင်း၊ မျိုးချစ်စိတ်ရှိ သည်တို့က တစ်ကြောင်း၊ စိတ်ကောင်း နှင့် ဟောခဲ့ပြောခဲ့သည်။

လာဘ်လာဘ တင်၍ မဟုတ် ပါ။ ပြည်သူများ အတုယူဖို့ ချည်ပုဆိုး ဖျင်အင်္ကျီနှင့် ဝါးခမောက် ခုံဖိနပ် အဲဒါ မြတ်သည်ဟု အရပ်ကို ဝါဒဖြန့်ခဲ့သည် မှာ ယခုအသက် (၇၇) နှစ်တွင် နိုင်ငံ ရေးလုပ်သက်ပေါင်း (၄၀)နှစ်ထက် မနည်းပါ။ လွတ်လပ်ရေး ရ၍ ကိစ္စအဝဝ ပြီးမှ လက်လွတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဤသည်မှာ အလင်္ကာကျော်စွာ ဆရာကြီးဦးစံခို ကိုယ်တိုင် ဆရာကြီး ဦးဂုဏ်ဘဏ် တောင်းပန်သောကြောင့် ရေးသားခဲ့သည့် ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ် ဖြစ်ပါသည်။ ဤအတ္ထုပ္ပတ်၌ ဆရာကြီး ၏ အိမ်ထောင်ရေး သားသမီးရေး မပါ ရှိပေ။ ဆရာကြီးဦးစံခိုသည် ဇာတ်ပွဲ တိုင်း၌ မြန်မာလူမျိုးတို့၏ နိုင်ငံရေး စိတ်ဓာတ်ကို နိုးကြားစေမည်...

“လောကကြီးက ဆန်းကြယ်ပုံ အလုံးစုံတင်ကာ ပြုပြီးလျှင် သင်္ခါရ စံနမူဖော်လိုက်တော့ ရန်သူတော် ဘို့ အင်္ဂလိပ်တို့သည် နဂိုအတွင်း စိတ် မကောင်းပုံ အကြောင်းစုံအကံ တံဆိပ် ခတ်ရအောင် ပွဲပရိသတ်များ...

ယခုပြောပြရဦးမယ် ဥရောပက ပညာသာတယ်ထင်ပြီး အင်ပါယာရွှေ့ ပြည်လှည့်လို့မို့ ဧကရီဘွဲ့နှင့်ချည်း ပါဝါ လုပ်နေလိုက်တာ နာနာရှုပ်ဆိုတဲ့ (မျက် လှည့်ဉာဏ်ကလေးရှိတယ်)၊ နိက္ခိတ် ကျွန် အမျိုးရယ်လို့ အခွန်တိုးလို့ မတရားယူ အများလူသတ္တဝါ သုံးဖို့ ကမ္ဘာအလုံးက စစ်သင်္ဘောနဲ့ ပေးခဲ့တာ

အမျိုးမျိုးနှင့် ပိုင်းမှားကြောင့် လိုင်စင်ခံ
ကြရတယ် မဟုတ်လား။ ငိုငိုပင်ပြန်လို့
ဝါးတစ်လုံးခုတ်တာတောင် မတရားသုံး
လုပ်တတ်၍ မျှောစာယူ တောရွာလူ
တွေ တန်ခိုးပြသွားလိုက်တာ မိုးကျလို့
အချိန်တုံးရော (အိမ်တစ်လုံးမှ အလ
ကား မဆောက်ကြရဘူး)။ အစား
အသောက်ဆိုတဲ့ ထမင်းမချိန်ပါသော
ကြောင့် သင်းတို့အင်္ဂလိပ်ဆိုပြီး ကမ္ဘာက
သမုတ်ပါတယ်။ ကြည့်လေ အာရှတိုက်
က ဝမာတွေသုံးဖို့လို့ ဇလာရေ အလုံး
အတင်းမျှောပြီး သင်္ဘောနှင့် ဂျပန်ကို
တင်လာတာ ရန်ကုန်ဝင်ရုံ ရှိသေး
အကောက်တောင်းသလောက်မကောင်း
တဲ့ အစိုးရ... .

ဘိုးဘကစပြီး ဝှက်ကြီးညည်းလိုက်
တာ ကျုပ်တို့ပြည်ကြီးအတွင်း ကမ္ဘာ
အဆိုးဆုံးဘဲ ဗမာတစ်မျိုးလုံး ညည်းဆဲ
သွားကြ၍၊ ခင်းရဲသားတွေ တင့်တင့်
တရယ်ရယ်နဲ့ ကိုလိုနီကိုသို့ နှစ်လုံးထဲ
ထားတာကိုး။ အသုံးများအောင် ငွေ စစ်
မပေးပါဘူး။

အဲဒါလောက် အခြေအမြစ်
သေးတဲ့ မျက်နှာဖြူဖြစ်ပါသောကြောင့်
စက္ကူတက်တွေလုပ်၊ ဒါန်ရေသုတ်တွေ
အမှတ်တစ်ခုထားပြီး၊ သတ္တုပြား ဝမာ
ပြည်သုံး၊ ကမ္ဘာအလည်လည်မုန်းအောင်
အမြတ်တော်ကြေးတဲ့ အာဝါဒေးနှင့်
အင်းလေလံ၊ သည်နိုင်ငံ ဘိန်း၊ အရက်
ရောင်းကိန်းတစ်ချက်မှမကောင်းပါဘူး။
အစာမဝတ်မချင်း ဆိုပါတော့။

တာပတ်ကွင်းဆိုပြီး မြင်းပွဲဆင်၊
ဆင်း ရဲတာမြင်ချင်လို့ အချစ်မိတ်ဖျက်၊
စစ် စရိတ်အတွက် သိန်းထီဖွင့်၊ အဲဒီလို
တစ်မိးပီပီ ကျင့်ပါသောကြောင့် ပြည်
အတွင်းရိုင်းလိုက်တာများ သင်းတို့တွေ
ရဲ့ အသေသင်္ချိုင်း ရတနာအစစ်တွေ
ပါသွားပါ ပကောဟရီ ဟူသည့် လင်္ကာ
ကြီးကို ဟန်နှင့်ပန်နှင့် အာသံ လျှာသံ
တျာသံ လေယူသေသိမ်းမှန်စွာနှင့် ဆိုပြ
တတ်လေသည်။

ဦးစံဒီ၏ ရွတ်ဆိုချက်များကို နှာကြား
ကြည့်ရှုခဲ့ကြရသော ပရိသတ်ကြီးသည်
အင်္ဂလိပ်ကိုလိုနီနယ်ချဲ့စနစ်၏ မကောင်း
ဆိုးဝါး ပုံရိပ်တို့ကို ပီပြင်ပြတ်သားစွာ
သိရှိနားခဲ့ကြရပြီး အမျိုးသားရေး စိတ်
များ နိုးကြားလာမှုတို့နှင့်အတူ မြန်မာ
နိုင်ငံတော်ကြီး၏ လွတ်လပ်ရေးကို
ရှာငွေမိကြလေ၏။

ဆရာကြီးသည် ပါတော်မူ
လင်္ကာကြီးကိုလည်း ဇာတ်ခုံစင်မြင့်ပေါ်
ရောက်တိုင်း ရွတ်ဆိုပြခဲ့၏။

“ကမ္ဘာနိယံ၊ လောကဓံ၊ သတ္တံ
စတု၊ ထောင့်နှစ်ရာမွန် လေးဆယ်လွန်
တဲ့၊ ခုနစ်ခုဝယ် လူးလွန်တွေ ငှာနီ
စိုးချင်တော့ သာကီမျိုးမဟာအမြစ်ဖြတ်
မည်ဟု ဝမာစစ်တပ်နှင့် စလေဒင်တို့
သည် မြေပြင်မှာ အားကိုးမာန်ကိုးဆိုပြီး
ဓားကျိုးလှဲကျိုး သူတိုက်တဲ့စစ်မပါပါ
ဘူးဗျာ၊ လူ့မိုက်အဖြစ်နဲ့ ကလိန်ဉာဏ်
ဆင်ပြီး အချိန်တန်လျှင် တောင်စမုတ်
ဆောင်ကမ်းဖမ်းလို၍ ညောင်အုပ် ညောင်
ရမ်းလို့ အမည်ပြောပြီး သီပေါမင်းနဲ့
မင်းနှစ်ပါး လဲမယ်လို့လာသတဲ့။

“မင်းနှစ်ပါး လဲမယ်ဆိုတဲ့စကား
သတင်းကြားကတည်းက အသေအချာ
ပလီကြောင်းသိရင်ပဲ ဧရာဝတီနှစ်ဖက်
ကမ်းပါးက စက်ယန္တရား ငုံးအမြောက်
ဆန် မှန်ကြစေနဲ့ဆိုပြီး သုံးယောက်
တစ်တွဲ လေးယောက်တစ်တွဲ သွေး
သောက်ရဲ ကြက်တောင်ဗိုလ်တို့ပါ။
အထက်ယ ခေါင်းကလို ထုံးနည်းနမူ
မပျက်ကြစေနဲ့ဟု ဘုန်းကြီးလူထွက်
မထေရ်ဥက္ကမက မြေကတုတ်တွေချချပြီး
ကြံကာစီထားလိုက်တာ။ မြန်မာပြည်
တစ်ဆူဘုရင်က ထားလို့သာပေါ့။

သို့မဟုတ်ရင်လား လူအင်အား
နဲ့ကို ကျုပ်တို့ အင်္ဂလန်ကို ကြမ်းနိုင်
ပါတယ်။ အင်္ဂလန်ကို ကြမ်းနိုင်မှာပေါ့။
ဘုရင်ခံကို ဖမ်းဖို့ဆိုတာ မျောက်ထက်
လွယ်နေတာကိုး။ တာကြောင့်လဲဆိုတော့
အောက်အထက်နယ် အယုတ် ဇာတ်တို့

မတရားလုပ်လို့ပဲ၊ မင်းတင်နိုင်သေးပါ
ဘုရားနှုတ်ကမ္မတ်တော် ဂါထာ ရေး
အရှိသားပဲ “ဥ ရာပေယံ ဓံဘဝ သာဓိ
တင်းစင်မည်စံ၊ မင်းလျှင် ဖြစ်လို့ မြန်
မရှိတဲ့ နှစ်ခါတွတ်တွတ်သည် ဂါထာ
ညီညီညာညာများ ရွတ်လို့ရှိတာဖြင့်
အကုန်လုံး လွတ်ကြတာပဲ”

“အဲဒီလို လွတ်တာကြောင့် နှုတ်
တရွတ်လှေတစ်ဆင့်ယူပြီး စလေဒင်
စဉ်ကူ(စကျ)ဆိုတာ သတင်းအထူး
နေစရာမလိုပါဘူး။ မင်းဘူးနဲ့ မကွေး
ရင်ဘတ်ချင်းဟပ်နေအောင် ဆင်သင်
မြင်းတပ်တွေနဲ့ ရဲလောင်းသွယ်တာ
လိုက်တာ လှေငယ်တက်စင်း၊ ဆိပ်ကမ်း
ကုတို့ မည်သူမျှ မပို့ရဆိုပြီး အမြို့မြို့
ဝက်ခေါင်းထိုးထားကြတာပါပဲ။

အထက် ညောင်ရိုးက အထူး
ပန်းကြပါ၍ မူး မုန်း မနိုး အထက်
ရွှေတိုသာမက အောက်အရပ် သင်္ဘော
ပြည်ဆိုရင် ခရမ်းဓားနဲ့ ပြောင်ဆူ
ပျဉ်းမနားနဲ့ တောင်ငူ စာတညစ်နဲ့
လိုက်ကြပါတော့။ အဲဒီတုန်းက
စစ်တပ်ကြီးဟာ လူတစ်သန်း ကျော်
တယ်”

“လူတစ်သန်းကျော်တဲ့အထက်
ဘယ်သူစွမ်းသလဲလို့ မေးကြည့်
ရင်သိတဲ့ မင်းလက်ဝါး၊ ဗိုလ်ထွက်
ဗိုလ်မင်းနောင်၊ ဗိုလ်မင်းရောင်၊ ဗိုလ်
ရောင်၊ ဗိုလ်မင်၊ ဗိုလ်ရောင်
ကျောက်ခဲ၊ ဗိုလ်ရွှေနဲ့ ဗိုလ်သဒိုင်း
ရန်နိုင်၊ ဗိုလ်ဖိုးတုတ်တို့ပေါ့။ အဲဒီတုန်းက
များ၊ ဗိုလ်ချုပ်တွေဟာ မှီအုံးသီရိ
နှုတ်ခမ်းမွေး တပြုပြန်၊ မန္တလေးက
ဘုရင်ထက် မာနသိပ်ရှိနေကြတာပဲ။

မာနသိပ်ရှိမှာပေါ့။ ကာသီရိ
ဆိုတာ ဆိုးချင်လို့လုပ်ကြတာ
ဘူး။ ထိုးမဝင်၊ ခုတ်မရှို့၊ အခြေ
ပစ်လိုက်ဦးမလား၊ ကျောက်
လောက်မှ ကြက်ဖြာမစွမ်းပါဘူး
လမ်းပြောရ မှာဖြင့် ထုံးမန်းနဲ့ကို
ရန် မကြောက်ခဲ့ပါဘူးဗျ”

“ဒါကြောင့် ဓားလှဲကောက်ပြီး သန့်အိမ်ကိုသွား၊ အမေ့ထာဘီနား နား ချောင်းပန် ဒေါင်းအလံနှင့် မိဘကန် တော၊ ဝိရိယမလျှော့ဘဲ စစ်တန်းထွက် ပြီး မြစ်ကမ်းနှစ်ဖက်အကုန်ဆင်းရတာ မိမိ ဘာကြောင့်လဲဆို ယမုန်အတွင်းက နေလာပြီကိုး။”

ပန်ချာပီ ပေါ်လာရင် သတ်မယ် ထို့ ဒီတုန်းက ဂေါ်ယာတပ်ကို စောင့်ကြ တာ၊ သင်္ဘောမျှော်လို့ အတော်လေး ကြာတော့ ဟိုမြင်ကွန်းမြို့က ဝိုင်းတင် ဆွန်းတို့ အရေးစိုက်ပြီး ပေးလိုက်တဲ့ စာချွန်က မလွန်မှာ နှစ်ည အိပ်ပါပြီတဲ့၊ မြသပိတ်ထဲ ဟိုကုလားတွေ ကျပ်နေ ကြောင်း ဝိုင်းကျားတပ်ကသတင်းရထား သွားတာပေါ့။

သတင်းရတော့မှ မင်းလှနဲ့ ဝှေး ချောင်းခံတပ်ကနေပြီး အတင်းထလို့ သေးသောင်း လောက်လိုက်တာ သွေး ချောင်းကိုလှည့်သွားတာပါ။ သွေးချောင်း ထွ်တယ်ဆိုတာ သည်အခါ ခရီးတာ ဆလိုက်ကြတော့ သီလဝါမီးပြဆိုတာ မင်းအများ နော်သိကြပါလိမ့်၊ အဲဒီ တုန်းက ဘင်္ဂလားအော်အထိ ပင်လယ် တုန် သွားတာပါ။”

“ပင်လယ်တုန်သော်လဲ ဘုရင် အနွယ်ယုံတဲ့ ဦးကောင်း အမတ်က ဆီလပ်မှာ ငါမြင်ခဲ့ရသတဲ့၊ သူတို့နှင့် ထက်နက်ချင်းမတူဘူးဆိုပြီး ရက်စက်မှု အာအသေများလိမ့်မည်ဟု သတ္တဝါ တွေ သနားပါသောကြောင့် ရဲအလံ မစိုက်စေခဲ့တဲ့။”

တစ်ပွဲပြန်တိုက်တယ်လို့ သတင်း ကြားလျှင်ဖြင့် မင်းတရားက သူပုန်လို့ ဆိုပြီး အလုံးစုံပြန်တမ်းထုတ် လိုက်ကြ တော့တာပါ။ အဲဒီလို ပြန်တမ်းထုတ် ထိုက်တဲ့ မှန်နန်းစုမတ်က မဟာဇဝီ နတ်ကြီးသည် စာပိဋကတ်တော့ သုံးခါ ပြန်နိုင်ပါရဲ့တဲ့။

ဘုန်းသမ္မာ ကံလျော့ချိန်က မကင်းတော့၊ ဂေါဝိန်အဆင်း ဘဝ နောင် မကောင်းပါဘူးဗျာ၊ ဒီတုန်းက

သူလျှာတဲ့ မြတောင်ကျောင်းကြီးကလဲ ကမ္ဘာကျော်ကြားတုန်းကိုး”

“ဆရာတော်ဘုရားအား ပန်း စနုပြဿဒိဗ္ဗ သကာခေါ်တဲ့ ပျားဆွမ်း မစုကပ်နေတုန်းပေါ့၊ လမ်းခုလတ်ကနေ ပြီး၊ မကြင်နာတဲ့ ကုလားကြောင့်သံဃာ တစ်ပါးနဲ့အရှက်ပြေလျှောက်ရပါတော့ မယ်ဘုရားတဲ့။”

ဘုရင်မဟာ တစ်ပါး တက်တွေ ခေါက်ပြီး မျက်ရည် ပေါက်ပေါက် ပေါက်ပေါက်နဲ့ အမူမှ မဝေချင်လောက် အောင် ဘဝမသေခင် ကိုယ့်ကြမ္မာလို့ တွေးပြီး ငိုသံပါလေးနဲ့ ရေစက်ချလိုက် ရရှာတော့တာပါ။”

“ရေစက်ချရပေမဲ့ ရွှေကြက်ကျနဲ့ သေလက္ခရဆိုတဲ့ ကုသိုလ်တော်ကောင်း မှုတော်နဲ့ မနွာမဏီ၊ မဟာမြတ်မုနိနဲ့ အိမ်တော်ရာ၊ ပြာဠိဟာရေမီးပွင့်၊ ရွှေကြီး မြင့်နဲ့ သကျသီဟ၊ အထက်ပါ အမည် ရတဲ့ ဘုရားသခင်တွေကို တစ်ပါး ဘုရင် လက်စုံ မဖူးရဘဲ ပင်လယ်ကူးယဉ် စင်္ကြာ နဲ့ ဘဝင်မသက်သာစွာ ကုလား ရေဝေ တစ်ကျွန်းသို့ ဘုရင်မျက်နှာကြီး မြန်မာ ပြည်ကယွန်းလိုက်တော့၊ အို လနေဝန်း၊ တောင်တန်းကြီးများ ကွယ် လိုက်သလို ဆောင်ခန်းလယ် ကြာခြည် တိုက်ပြန် တော့ တောင်နန်းနွယ်တို့လဲ မြန်မာ ပြည်မှာ မရှိတော့ပါကလားတဲ့ ဗျာရို့။”

“ဘယ် မြန်မာပြည်မှာ ရှိတော့ မလဲ ရတနာဂီရိမှာ အကျယ်ချုပ်ထားပါ တယ်ဆို ဒီတော့ ကုလားက တယ်ဟုတ် တဲ့ ကုလားပါလားလို့ တစ်သက်တစ်ခါ မကျေနိုင်ပါ၍ အထက်မြန်မာပြည်(ပြေ) စဉ်းစားတိုင်း ရှက်ပြီး မင်းနှစ်ပါးအတွက် ဘုန်းဘုရား ဘုန်းဘုရား တ၍ဖို့၊ ကျုံး တံခါးအဝ ငိုပွဲဆင်လိုက်ကြရတော့ တာပဲ။ သို့သော် အဲဒီတုန်းက ငိုပွဲခံ သော်လဲကျပ်တို့တစ်တွေ အကြောင်း ရှိက ညီညာစွာနဲ့ ကမ္ဘာရန်ဖြူကြဖို့ တိုက် တွန်းရင်း ကျုပ် ဝစ်ခို ဆိုင်းဦးမယ်”

ဤသည်ကို ဆရာကြီးဦးဂုဏ် တစ်က ...

“ပြီးချည်တစ်လှည့် ခုချည်တစ်ခု မျက်နှာထားဟန်မူရာဖြင့် လင်္ကာရွတ် နေသော ထိုဇာတ်ကောင်ကို တအံ့ တဩ ကြည့်ရှုနားထောင်နေကြ၏” ဟု ရေးသားခဲ့လေသည်။

ထို့နောက် ထိုလင်္ကာကြောင့် မြန်မာပြည်သူတို့၏ စိတ်ကို နိုးကြား စေခြင်း၊ သီပေါမင်းနှင့် မိဖုရားတို့ ကုလားဖြူ အင်္ဂလိပ်တို့၏ မတရား အနိုင်ကျင့်ခံရ၍ ပါတော်မူခဲ့ကြမည့်ကို လွမ်းဆွတ်သတိရစေခြင်း၊ နယ်ချဲ့စနစ် အား ရွံ့မုန်းခြင်း၊ ရှာကြည်းခြင်း၊ ဝမ်း နည်းကြေကွဲခြင်းတို့ ဖြစ်ကြရကြောင်း ကိုလည်း ရေးသားခဲ့ပေသည်။

ဆရာကြီး၏ ဇာတိမာန်ကဗျာ လင်္ကာများမှာ အမြောက်အမြားပင်ရှိ ခဲ့ပါသည်။

စင်စစ်ဆရာကြီးသည် ကိုယ်ရေး အတ္ထုပ္ပတ္တိ၌ ရေးခဲ့သလိုပင် “ကျွန်ုပ် နိုင်ငံရေးတရားဟောသည်မှာ ဝါသနာ ဘာဂီဆက်တိုင်းမီသည်က တစ်ကြောင်း၊ မျိုးချစ်စိတ် ရှိသည်တို့ကြောင့် တစ် ကြောင်း စိတ်ကောင်းနှင့် ဟောပြောခဲ့ သည် လာဘ်လာဘတင်၍ မဟုတ်ပါ” ဟု အတိအလင်း ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မျိုးချစ်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးသာ ဖြစ်ပါ သည်။

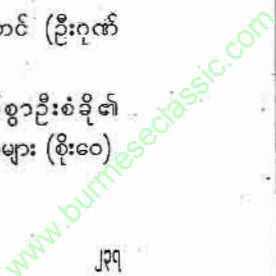
ဆရာကြီးသည် အလင်္ကာကျော် စွာဘွဲ့ ရရှိခဲ့သည့် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင်ပင် ရွှေတောင်မြို့၌ ကွယ်လွန်အနိစ္စရောက် ခဲ့ပါ၏။

ဆရာကြီး ကွယ်လွန်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သော်လည်း ဆရာကြီး၏ သမိုင်းမှတ်တိုင်ကား ရှင်သန်ကျန်ရှိနေ သည်သာ ဖြစ်ပါသည်။

□ နေဝန်းနီ

ရည်ညွှန်း

- ၁။ မြန်မာ့ဇာတ်သဘင် (ဦးဂုဏ် တစ်)
- ၂။ အလင်္ကာကျော်စွာဦးစံဒို၏ ဇာတိမာန်လင်္ကာများ (စိုးဝေ)

ပြောနေရတာပဲ။ ထမင်းစားခါနီး
ပန်းကန်တွေကို ရေဇွေးနဲ့ ပြုတ်ဆေးပါ
လို့ မှာထားရက်နဲ့”

“အို ရှင်ကလဲ အလုပ်ရုပ်ရတဲ့
ကြားထဲ၊ ဆပ်ပြာနဲ့ဆေးလဲ ပြောင်ပါ
တယ်ရှင်”

“ဆပ်ပြာနဲ့ဆေးတာ အပေါ်ယံပဲ
ပြောင်မှာပေါ့ကွ။ ပန်းကန်မှာ ကပ်နေ
တဲ့ ပိုးတွေ မသေနိုင်ဘူးကွ”

ဦးစိန်မောင်သည် “ပိုး” နှင့် ပတ်
သက်လို့ ခါးခါးသီးသီးရုံမုန်းသူ တစ်
ယောက်ဖြစ်၏။ သူ့အသိစိတ်ထဲတွင်
ကမ္ဘာပေါ်မှာရှိသမျှ “ပိုး” တွေကို ကမ္ဘာ
မကြေနိုင်ခဲ့ပါ။ ဖြစ်ရအောင်လည်း
အကြောင်းအရင်းက သူ့မှာခိုင်လုံစွာရှိ
နေ၏။ သူ့အဘိုးများ လက်ထက်တိုန်း
က ပလိပ်ရောဂါပိုးကြောင့် တစ်ရွာလုံး
နီးပါး ကြွေလွင့်ခဲ့တဲ့အထဲတွင် သူ့အဘိုး
အဘွားနှစ်ယောက်လုံး ပါသွားခဲ့၏။ အခု
နောက်ပိုင်း နာဂစ်မုန်တိုင်းဝင်မွေ့သွား
ခဲ့ပြီး နောက်ပိုင်းတွင် ဧရာဝတီတိုင်းရဲ့
ရွာလေးတစ်ရွာမှာနေသော သူ့အဖေနဲ့
အမေ နာဂစ်မုန်တိုင်းအပြီးတွင် ဖြစ်ပေါ်
သော ဝမ်းရောဂါပိုးကြောင့် ရှေ့ဆင့်
နောက်ဆင့် ဆုံးပါးသွားခဲ့သည်။

အိမ်ထောင်ကျပြီးနောက် ရန်
ကုန်တွင် အခြေချနေထိုင်သော ဦးစိန်
မောင် တစ်ယောက်သာလျှင် တစ်ခု
တည်းသော မျိုးဆက်အဖြစ် ကံကောင်း
စွာ ကျန်ခဲ့၏။

အိမ်
ပိုင်း

ဦးစိန်မောင်က သူ့ကိုယ်တိုင်
သာမဟုတ်။ သူ့ဇနီးသားသမီးများနှင့်
အိမ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများပါမကျန်
အားကင်းစင်အောင် သန့်သန့်ရှင်းရှင်း
ဆေးခိုင်း၏။

ပြီးခဲ့တဲ့ သီတင်းကျွတ်က သူ
အကြီးလင်မယားသည် အဖေ ပွဲနေ
ထိုင်ဝတ်ရန်ဆိုကာ အကောင်းစား
အဆိုးလားကန်တော့သဖြင့် စိတ်ဆိုး
ဆိုးဆိုးဖြင့် အိမ်ပေါ်မှ အော်ဟစ်
အော်ခေါ်ခဲ့၏။

သမီးငယ်လေးကို လာရောက်
အောင်းရမ်းသော လူငယ်လေးကို ကျန်း
မာရေး ဆေးစစ်ချက် အပြည့်အစုံပြုခိုင်း
သဖြင့် တစ်ဖက်မိဘများနှင့် ပြဿနာ
ဖြစ်ရသေးသည်။ နောက်ဆုံး ဦးစိန်
မောင်၏ ဇနီးက တစ်ဖက်မိဘရှင်များ
ကို အကျိုးအကြောင်း ကောင်းမွန်စွာ
ရှင်းပြမှု ပြုလည်မှု ရရှိသွားတော့၏။

ဇနီးဖြစ်သူက နေရာတကာ
အစွဲအလမ်းမကြီးရန် ဖျောင်းဖျပြောဆို
သော်လည်း ဦးစိန်မောင်နှင့် ပိုးတိုက်ပွဲ
က ပြင်းထန်မြဲ ပြင်းထန်ဆဲပင်။ ဦးစိန်
မောင်က ဆံပင်ညှပ်တာတောင် ဆိုင်သို့
သွားမည့်ဘဲ အိမ်တွင် လူခေါ်ကာ
တိုက်ပိုင်းစား၊ ကတ်ကြေးတို့နဲ့ ညှပ်ခိုင်း
သူဖြစ်၏။

ဆိုင်သွားညှပ်ရင် လူပေါင်းစုံဖြင့်
အားမည် စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

အသိမိတ်ဆွေ ဘယ်သူ ဆေးရုံ
ဆက်ရ တက်ရ ဘယ်တော့မှ ဦးစိန်
မောင် ဆေးရုံသို့ သတင်းသွားမပေးပါ။
အပြင်ထွက်ရင် ကားကို မှန်လုံအောင်
ဒီတဲသည်။ အဲယားကွန်း ဖွင့်စီး၏။
Shopping Center တို့လို လူများသော
နေရာကိုသွားလျှင် နှာခေါင်းစည်း Mask
ကို အမြဲတမ်းဝတ်၍သွားသည်။ ပိုက်ဆံ
ဆင်းသာသူ ဖြစ်သောကြောင့် ပိုးမွှား
ကာကွယ်ရေး ကိရိယာမှန်သမျှ စေး
ဘယ်လောက်ကြီးကြီး အမြဲဝယ်ယူလေ့
ရှိသည်။ သူ့အတွက် ဒီလို လုံခြုံရေး
ဒီဒီယာတန်ဆာပလာများက အပြည့်

အဝ ကာကွယ်ပေးလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်
ထား၏။

သားသမီးနှစ်ယောက်စလုံး အိမ်
ထောင်ကျ၍ အိမ်ခွဲနေကြသောအခါ
အိမ်တွင် လင်မယားနှစ်ယောက်နှင့် အိမ်
ဝန်ထမ်းများသာ ကျန်ခဲ့တော့သည်။
တစ်နေ့တွင် မိန်းမဖြစ်သူက . . .

“ကိုစိန်မောင် သားတွေ သမီး
တွေလဲ အိမ်ထောင်ကျကုန်ပြီ၊ ကလေး
တွေ ငယ်ငယ်ကတည်းက ကျွန်မ ဇာတိ
ရပ်ရွာကို မပြန်ဖြစ်တာ တော်တော်ကြာ
နေပြီရှင်။ အခု ကျွန်မတို့နှစ်ယောက်
အလည်သွားရအောင်နော်”

“သွားတော့ သွားချင်ပါတယ်
ကွာ။ ဒါပေမယ့် မင်းတို့ဆီက အစား
အသောက်တွေက ပိုးမွှားကင်းနိုင်ပါ
မလား”

“အို ဒါတော့ ရှင့်စိတ်တိုင်းကျ
အပူချိန်ပေးပြီး မကျက်ကျက်အောင်
ပိုးတွေ မသေသေအောင် ကျွန်မ ချက်
ခိုင်းပါမယ် စိတ်ချပါ”

မိန်းမဖြစ်သူ အာမခံသော
ကြောင့် ဦးစိန်မောင် မော်လမြိုင်သို့
သွားရန် သဘောတူခဲ့၏။ ဦးစိန်မောင်
၏ မိန်းမက မော်လမြိုင်မြို့မှ တစ်ဆင့်
သွားရသော ချောင်းဆုံမြို့နယ်၊ ဘီလူး
ကျွန်းရွာတစ်ရွာမှ ဖြစ်သည်။ လမ်းခရီး
တွင် ထုံးစံအတိုင်း ဦးစိန်မောင် ပိုးမွှား
ရနိုင်သည်ဟု သံသယရှိသည့်နေရာမှန်
သမျှကို သတိထား၍ တစ်ချိန်လုံး
နှာခေါင်းစည်းကို ဝတ်ထား၏။

ရွာသို့ရောက်သည့်တိုင် ဦးစိန်
မောင်သည် မိန်းမအား တဖျစ်တောက်
တောက် ပြောဆိုနေတော့သည်။ ရွာမှာ
လည်း ဖုန်တွေ သဲတွေက လေတိုက်
တိုင်း လွင့်လာသဖြင့် နှာခေါင်းစည်းကို
အိမ်ပေါ်ရောက်သည့်တိုင် မချွတ်နိုင်
သေးဘဲ အမြဲဝတ်ထားတော့၏။

ရေချိုးသောအခါတွင်လည်း သူ
အတွက် ရေနွေးအိုးကို ချိုးဖို့အတွက်
တည်ပေးထားရ၏။ ရေကို ဒီအတိုင်းချိုး
ရင် ပိုးမွှားတွေ အသားမှာ ကပ်နေမှာ

စိုးသဖြင့် ကျိချက်၍ ချိုးရခြင်းဖြစ်သည်။
ထမင်းစားသောအခါတွင်လည်း ထမင်း
ပန်းကန်မှအစ စားပွဲပေါ်ရှိ ဟင်းများကို
တစ်ခုချင်း စိတ်တိုင်းကျ ကြည့်ပြီးမှ စား
လေသည်။

ရွာမှ လူများကတော့ ဦးစိန်
မောင်ကိုကြည့်ပြီး အထူးအဆန်းသဖွယ်
အံ့အားသင့်နေကြ၏။ သို့ပေမယ့် ဦးစိန်
မောင်က ဘယ်သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်ဘဲ
သူ့ပိုးမွှား ကာကွယ်ရေးကိုသာ အစဉ်
သဖြင့် ဂရုစိုက်နေ၏။

မနက်ဝေလီဝေလင်းတွင် ရွာ
အတွင်း၌ သတင်းဆိုးတစ်ခုက ပျံ့နှံ့နေ
ပါတော့သည်။ ရွာသူ ရွာသားအပေါင်း
ကလည်း ထိုသတင်းကြောင့် အံ့ဩ
မှင့်တက်ကာနေကြတော့သည်။ အဆိုး
ဆုံးကတော့ ဘယ်လိုမှ မဖြေဆည်နိုင်
လောက်အောင် ကြေကွဲဝမ်းနည်းရသူက
ဦးစိန်မောင် မိန်းမပင်ဖြစ်သည်။

သူ့ယောက်ျား အကြောက်ဆုံး၊
သတိထားဆုံး ပိုးဆိုသောအရာက သူ
အသက်ကို နုတ်ယူသွားခဲ့လေပြီ။

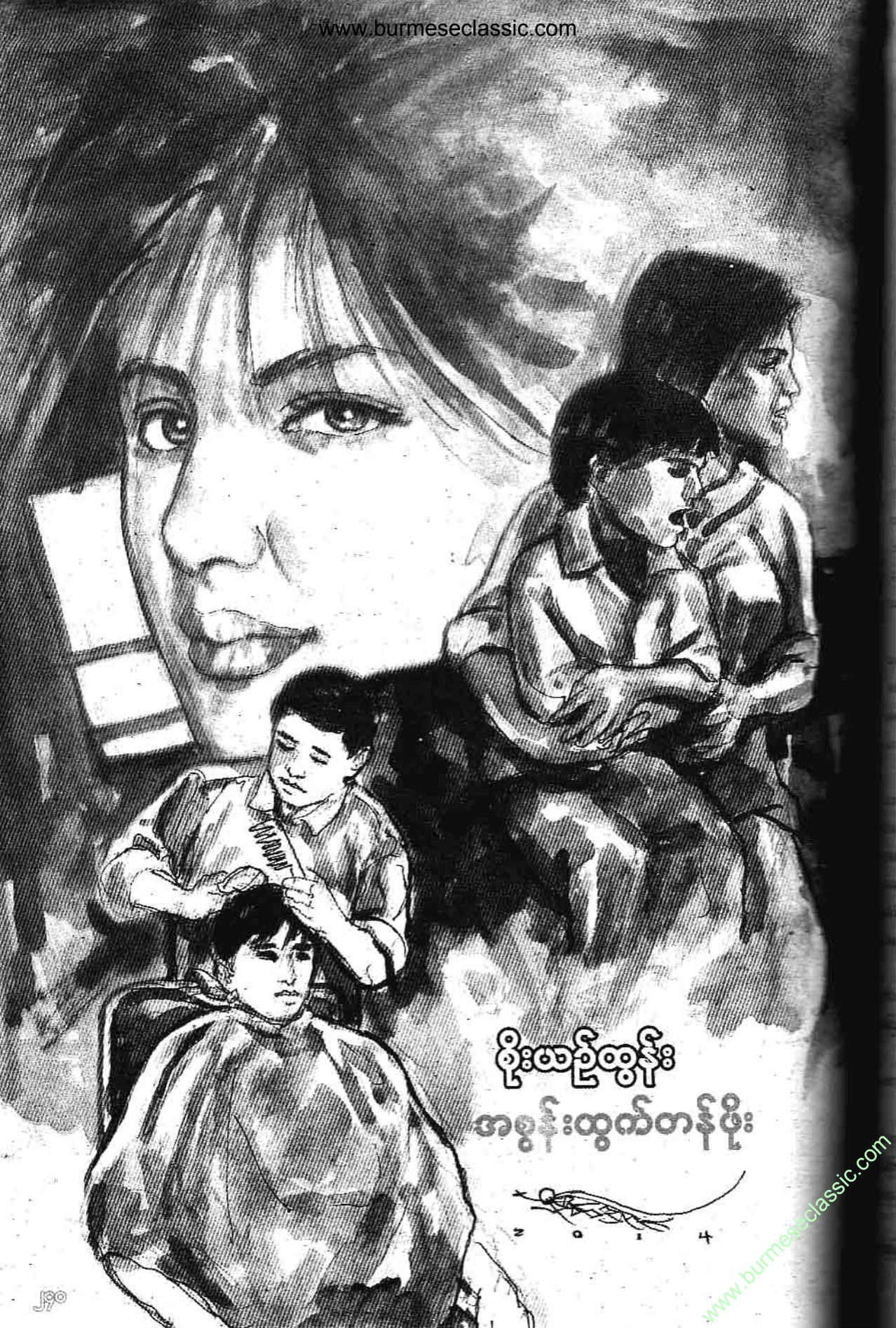
ဦးစိန်မောင် မနေ့ညက အိုက်
သည်ဆိုသဖြင့် အိမ်ရှေ့ ကွက်လပ်
ထွက်ကာ လမ်းလျှောက်နေစဉ် အမှတ်
မထင် အဆိပ်ပြင်းသော မြွေဟောက်ကို
တက်နင်းမိသောကြောင့် မြွေပေါက်
ခံရကာ မိနစ်ပိုင်း အတွင်းတွင်ပင်
အသက်ပျောက်သွားခဲ့၏။

ရွာထဲ၌ ဦးစိန်မောင်၏ သတင်း
များ ပျံ့လွင့်နေခဲ့သည်။

“ဟယ် သနားပါတယ်၊ မြို့က
လာလည်တဲ့ ဦးလေးကြီး ညက ပိုးထိ
လို့ ဆုံးပြီတဲ့”။

□ ဒီဝေ

www.burmeseclassic.com

စိုးမင်းထွန်း
အမွန်းထွက်တန်ဖိုး

"အဲဒါ ညွန့်ညွန့် တော်လှိုပေါ့ဗျ၊
ငှက်ပျောသီး၊ မီးကြမ်းက အထွတ်မှာ
ကပ်တဲ့ အညစ်အကြေးကို သန့်စေတယ်။
ဟို ပြီးတော့ ယောက်ျားအား"

"အေးဗျ၊ ဒါကြောင့်လဲ၊ မောင်
မောင်မြင့်က သွက်နေတာကို"

ပတ်ဝန်းကျင်က အဲဒီလိုပဲ
ဆဲ အားကျ ခံတွင်းတွေ ကြာရသည့်
မောင်မောင်မြင့်နှင့် ညွန့်ညွန့်ပင် ဖြစ်
သည်။ မိမိပမာယ ညွန့်ညွန့်၏ အိမ်တွင်း
ကျိတ် မျက်စည်ဆောင်းမီးမှုကိုဖြင့် မသိ
သူ များသည်။ ဖြူသန့်ကြည်ရွှင် သွက်
လက်ဖော်ရွေသို့ ညွန့်ညွန့်တစ်ယောက်
ဦးမထွက်ဘဲ နှိုက်နေရသည့် အိမ်တွင်း
နေ့က သည်လဲဖြစ်ခဲ့သည်။

သား အကြီးကောင်လေးပင်
ယခု ဝိခြောက်ထန်းပညာသင်၍ ကျောင်း
ထက်နေပြီး အငယ်ကောင်လေးက သုံး
တန်းကျောင်းသား ဖြစ်လာပြီဖြစ်သည်။
သို့ကာတင်တင်လျှောက် မောင်
မောင်မြင့်နှင့် ညွန့်ညွန့်တို့၏ အိမ်
ထောင်ရေးက ကြိမ်မီးအုံး၊ ဖွဲမီးလို
တငွေငွေ ပဋိပက္ခမီးခိုးအူနေသည်။

ကလေး နှစ်ယောက်ကလေးညး
အဖေနှင့် အမေတို့၏ မိသားစု
ပတ်ဝန်းကျင်ထဲမှ ကစားနေကြောင့်
သား ခေတ္တမျိုးခေတ္တမျိုး အငိုင်းကြောင့်
လာရသော အရွယ်ငယ်ရတာကြောင့်
ရှေး လိုက်မမိသေးသည့် ငါးနှောင်
အသိကြောင့်ပါ အဖြေကို မသိကြပါ။

အမှန်ဖြစ်စဉ်က အငယ်ကောင်
လေး မွေးပြီးသည့်အချိန်ထိ ညွန့်ညွန့်
က ခပ်ပိန်ပိန်၊ ဖြူဖမ်းဖြူရော်နှင့် စိုစို
ဖြိုးဖြိုး ဝင့်ဝင့်ထည်ထည်မရှိ။ တစ်သား
မွေး တစ်သွေးလှ ဆိုသည့် စကားက
ညွန့်ညွန့်နှင့် မသက်ဆိုင်သလိုပင်။

သားပယ်ကလေး မွေးပြီး သိပ်
မကြာခင်မှာပဲ ညွန့်ညွန့်တစ်ယောက်
မျက်စိလည်လာသော စိုပြည်မှုတို့က
တင်းတင်းရင်းရင်း အဖော်အပေါင်းနှင့်
ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ညွန့်ညွန့်တစ်
ယောက် ယခင်ကလို ပိန်တစ်ကပ်

ဖြူဖမ်းဖြူရော်မဟုတ်တော့ဘဲ ပြုစု
စိုပြည် တင်းရင်း၍ အပျိုဝါးခြမ်းပြားတို့
သက်သာသော ကလေးနှစ်ယောက်နှင့်
အိမ်ထောင်ရှင် ဖြစ်လာသည်။

ဆံပင်ညှပ်သော မောင်မောင်
မြင့်၏ မိန်းမ ကလေးနှစ်ယောက် အဖေ
ဟု မသိသူတို့က ညွန့်ညွန့်ကို စိတ်ဝင်
စားကြ သည်။ ယောက်ျားတချို့၏
အကြည့်မျက်လုံးက သည်လဲ ပြည့်ပြည့်
တင်းတင်း အလှူခိုက် ကြည့်ပြီး မိသား
မျိုးချကြသည်။

"ဟာ လူတယ်ကွာ၊ ပြည့်စုံတယ်
ဓရာ"

"ကိုဖိုးလုံး၊ အိမ်ကမိန်းမနဲ့ပတ်
ပုံပဲလား"

"ဆုယ်ခါ အချို့အပယ်လဲပါပဲ
လာထားပဲ ငို"

"ဟာ ကိုဖိုးလုံး ဘာကို ဆို
အခါနှစ်ကယ်လဲပြီး သံသယကင်း
တာလဲ၊ ကိုအောင်မြင်က ခြောက်ရေး
နေတယ်နဲ့တုတယ်"

"ဟာ မဟုတ်ပါဘူး ကိုဝင်းမျိုး
ရယ်၊ ကိုဖိုးလုံးက သိသလိုပင်ပစ္စည်း
ဟောင်းနဲ့ ဟိုဗျာ အဲဒါနဲ့ လဲအယ်ပြီး
နေတာ"

ကိုဝင်းမျိုးက ညွန့်ညွန့်ကို
မေးလို့ပြပြီးကြောက်စိတ်ချိ ကိုဝင်းမျိုးက
"လူဆံလား ကိုဖိုးလုံး၊ အကြ
ပန်းကန့်နက်ခမ်းပဲ့နဲ့ သတ္တုနန်းကန်
အကောင်းကို ဘယ်ဟာ ပွဲကောင်းလဲ
သိလား ကိုဖိုးလုံး"

"တယ်စာတဲ့ ခိုပါလား၊ အဲ
တယ်ဆိုတဲ့ စာပါလား၊ လုပ်ပါဗျာ ရှင်း
ပါဦး"

ကိုဝင်းမျိုးက မောင်မောင်မြင့်၏
အကြောင်းကို အူမရေးခါး သိသလို
ယခု ဖြစ်ပျက်နေမှုကိုလည်း သိထား
သည်။

"အင်း ယောက်ျားချင်းပေမယ့်
ကွယ်ရာပြောရင် အတင်းပဲ၊ ဒါပေမယ့်
ကျွန်တော်က ဖြည်းဖြည်းပဲ ပြောပြပါ
မယ်၊ ကျွန်တော်တို့ ကိုအောင်တို့သိတာ

မောင်မောင်မြင့်လုပ်တဲ့ အလုပ်
ဆံပင်ညှပ်တာဆိုတော့ ဝတ်ငွေ
ဆောင်းတာပေါ့။ ဆံပင်တစ်ခါညှပ်
ရင် ဝါးရှာကျပ်၊ ကလေးတစ်ခေါင်း
သီးရာငါးဆယ်ကျပ်၊ ဆေးဆိုး ဆံပင်
ညှပ်ဆိုရင် တစ်ထောင်နှစ်ရာ ဆိုတော့
ထွက်ခြေကိုက်ပဲ။

တစ်နေ့ကို ရှာကြီး ဝါးခေါင်း၊
ကလေး သုံးခေါင်း၊ ဆေးဆိုး သုံးခေါင်းပဲ
ထားတော့။ မောင်မောင်မြင့် ဝတ်ငွေက
တစ်နေ့ကို တစ်ထောင်နီးပါး။ ပဲခူးက
အိမ်သွက်သွက် မျက်နှာချို အပြော
ဆောင်း လုပ်တဲ့ အလုပ်နဲ့ အံ့ကိုက်။

မောင်မောင်မြင့်က လူပျိုတော့
အတတ်ဘူး။ ကလေးနှစ်ယောက် အဖေ။
အမိက ညွန့်ညွန့်၊ အသားဖြူဖြူ မပိန်
အကြည့်ပျော်ရွှေပျော် ရုပ်ရည်မျိုး၊ ချိုချို
အေးအေး။

မောင်မောင်မြင့်၏ အလှည့်
အပတ်ထဲမှာ မိုးချုပ် မိုးလင်း အိမ်မှုကိစ္စ၊
အစာနှင့် သားနှစ်ယောက်အလုပ်တို့
အပြင် တစ်ဖက်က အိမ်ရေးဆိုင်လိုမျိုး
ဆေးလိပ်၊ ကွမ်းယာ၊ ယိုထုပ်အစုံကို
ဆံပင်ညှပ်ဆိုင်ရဲ့ အရှေ့မှာ ခင်းပြီး
ဆောင်းသေးတယ်။

အဲဒါကို မောင်မောင်မြင့်တို့
အကောင်းတယ်လို့ ဘေးလူတွေက
ကြည့်ပြီး အားကျကြသည်။

"ပောင်မောင်မြင့်က ဆေး
ဆောင်းဝါးကောင်းကို ဘယ်ကရတာလဲ"

"ညအိပ်ရာဝင် မီးကြမ်း ငှက်
ပျောသီး၊ မနက်အိပ်ရာထ ငှက်ပျောသီး
မကြမ်းက ပုံမှန်၊ ပန်းကန်ပြားလေးနဲ့
ဆွဲပြီးသား"

အကြောင်းရှိရင် ဝင်ထိန်းလို့ ရတာပဲ။
ကိုဖိုးလုံးလဲ သိရတာပေါ့။ ဒီလိုဗျာ
ပန်းဝါလမ်းထဲက ဦးထွန်းထွန်းရဲ့ သမီးနဲ့
မောင်မောင်မြင့်နဲ့က အခြေအနေလွန်
လို့ ယူရမယ်တောင် ဖြစ်နေတယ်”

“ဟင်”

“ဟ... ဟုတ်ရဲ့လားဗျာ”

“ဦးထွန်းထွန်းရဲ့ သမီးက ညွန့်
ညွန့် ခြေဖျားတောင်မမိဘဲဗျာ၊ မောင်
မောင်မြင့်က ဘာကို သဘောကျတာ
လဲ”

“ကိုဝင်းမျိုး ပြောလို့သာဗျာ၊
မောင်မောင်မြင့် ဗျက်လုံးက ဘာဖုံးနေ
လဲ မသိဘူး”

ကိုဝင်းမျိုး ပြောသည့် စကား
ကြားရတာတွေက ယုံရခက် မယုံရခက်
ဖြစ်နေကြသည်။ ကိုအောင်မြင့်ကတော့
တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ သိရမည်ဟု
တွေးလိုက်မိသည်။

မကြိုင်ဆိုသည့် ကိုအောင်မြင့်
၏ မိန်းမနှင့် ညွန့်ညွန့်နှင့်က ခင်ကြ
မင်ကြသည်။ အကြောင်းကိစ္စများလည်း
တိုင်ပင်နေကျ ဖြစ်သည်။

ယခု မောင်မောင်မြင့်နှင့် ဦး
ထွန်းထွန်း၏ သမီးကိစ္စကို ညွန့်ညွန့်က
မကြိုင်ကို ပြောမပြဘူးလား၊ ပြောမပြ
ဘူးဆိုလျှင် ညွန့်ညွန့် တစ်ယောက်
ကျိတ်ဆွေးပဲလား၊ ရှက်၍ပဲလား၊ အကြံ
အစည် ရှိနေလို့ပဲလားဟု ကိုအောင်မြင့်
က ထပ်တွေးလိုက်သည်။

ကိုဝင်းမျိုး၊ ကိုဖိုးထူး၊ ကိုဖိုးလုံး
နှင့် ကိုအောင်မြင့်တို့ စကားဝိုင်း စခဲ့
သည်မှ မောင်မောင်မြင့်၏ အကြောင်း
က အပြင်ကဲ့ ပေါက်ထွက်ပြီးတော့
ယောက္ခမဖြစ်သူ ဒေါ်သိန်းဆင့်ပါ သိ
သွားပြီး . . .

“ဟဲ့ မိညွန့် နင်လင်ငမြင့်သတင်း
က မွှေးနေတယ်၊ နင်က လင်ကောင်း
ကြီးကို ပြောမှာစိုးလို့ ဖုံးဖုံးဖိဖိ လုပ်နေ
တာပေါ့၊ အခုတော့ ပုပ်လို့ နံလာပြီ”

“ဟင် အမေကလဲ ဘာမှဖုံးမိ
မထားပါဘူး၊ ဘယ်သူတွေသိသိ မသိသိ

ပါ။ ဗျက်ရည်ကျွတ်ရတာက သမီးကိုယ်
တိုင်ပါ။ ကလေးနှစ်ယောက်က ရှိနေ
သေးတယ်”

ညွန့်ညွန့်၏ အမေ ဒေါ်သိန်း
ဆင့်က ဈေးသည်ပီပီအသံကျယ်သည်။
အတွေးအဆမရှိ ပြောတတ် ဆိုတတ်
သည်။ ညွန့်ညွန့်ကတော့ ကိုယ့်အဖြစ်
ကို ကိုယ်သိပြီး အပြောရခက်သည်။

ဒါပေမယ့် ရင်ထဲက အစိုင်အခဲ
က နာကျင်လာပြီဖြစ်၍ ရသည့်နည်းနှင့်
ကုသရတော့မည်ဖြစ်ပေသည်။

ဆံပင်ညှပ်ဆိုင် အခန်းလေးက
လူပါးနေသဖြင့် အိမ်ဆိုင်လို့ ခေါ်ခေါ်
ဆိုင်ခန်းအိမ်လို့ ခေါ်ခေါ် ရသည်။ လမ်း
ဘေးအစပ်ကျခြင်းကြောင့် လမ်းသွား
လမ်းလာတို့က ဝရပြုမိကြသည်။

ယခုလည်း အိမ်ဆိုင်ခန်းလေး
ထဲမှ ဆူသံ ဆဲသံ၊ ထူရိုက်သံတို့ဖြင့် ညွန့်
ညွန့်နှင့် မောင်မောင်မြင့်တို့ လင်မယား
ရန်ဖြစ်နေကြသည်။ လင်နှင့်မယားကို
လျှာနှင့် သွားဟု ဥပမာပေးထားကြ
သည်။

လင်မယားဆိုတာ စိတ်ဆိုးရ၏။
စိတ်ကောက်ရ၏။ ပြီးလျှင် ချောမြူခြင်း
ကြောင့် အချစ်နွေး၏။ ယခု မောင်
မောင်မြင့်နှင့် ညွန့်ညွန့်တို့ စိတ်ဆိုး
စကားများကြသည်က ရန်သူလို ထိုး
ကြိတ်တန်ကျောက် ဆဲဆိုပြီး ဖြစ်ကြ
သည့်ရန်ပွဲ။ ပြီးသွားတော့ ညွန့်ညွန့်က
ကလေးနှစ်ယောက်ကိုခေါ်ပြီး အမေ
ဒေါ်သိန်းဆင့်အိမ်ကို ဆင်းလာသည်။

တစ်ရက် နှစ်ရက်ကျော် လေး
ရက်အကူးတွင် မောင်မောင်မြင့်၏
အစ်ကို ကိုမောင်တင့်နှင့် ကိုအောင်မြင့်
ကိုဝင်းမျိုးတို့က ဒေါ်သိန်းဆင့်အိမ်ကို
လိုက်လာပြီး ဖျန်ဖြေနှစ်သိမ်၍ ခေါ်ကြ
သည်။ ညွန့်ညွန့်က အားလုံးကို တောင်း
ပန်၍ ပြန်မလိုက်ပါဟု ငြင်းလိုက်သည်။

“ဟင်း ဒီကောင်ငမြင့်က ညွန့်
ညွန့်ကို ပစ်လဲမပစ်နိုင်ဘဲနဲ့ကွာ”

“အဟား ကိုဖိုးလုံး ကျေးဇူး
လူက မနေမြောဘဲ ကောက်ရ
နေမြောနေတာလား”

မောင်မောင်မြင့်၏
မကျေနပ်သူကများသလို ကိုအောင်
က ညွန့်ညွန့်အတွက် အပြော
သည်။ ကိုအောင်မြင့်နှင့် ကိုဝင်း
ဖိုးထူး၊ ကိုဖိုးလုံးတို့ လေး
လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် ထိုင်
မကြိုင်က ကိုအောင်မြင့်ကို
သည်။

“မကြိုင် ညွန့်ညွန့် ဘာပြော
“ရှင့်ကို ပြောစရာရှိလို့”

“အေး အေး၊ ကိုဝင်း
ကျွန်တော် ခဏလိုက်သွားဦး

“လိုက်စေဗျာ လိုက်စေ
ညွန့်ညွန့်က ကိုအောင်
မကြိုင်တို့၏ အိမ်တွင် ထိုင်
သည်။

“ဒေါ်လေးကြိုင်ရော
အောင်မြင့်တို့ပါ ကျွန်မ
တယ်၊ မောင်မြင့်ကို ပြန်မ
ဘူး”

“အင်း ဒါကတော့
ခံစားချက်၊ ခံရချက်ပါ၊ ကြို
ဖြတ်ပါ”

“အေး ကောင်းတယ်
ရဲ့၊ ကိုယ့်အပေါ်မှ သစ္စာ
ကွက်ကွက်ကလေးကိုပဲ ကြည့်
စမ်းပါစေ ငါ့တူမရယ်”

မကြိုင်က အဖိုးသမီး
ချင်းစာ တရားနှင့် ကဗျာ
အပါအဝင်ပြောလိုက်ခြင်း
ကိုအောင်မြင့် သူတို့
အပြော ဝင်မပြောဘဲ နား
သည်။ ညွန့်ညွန့်က ကိုအောင်
“ဦးလေး အောင်
တော့ပါတယ်၊ ကျွန်မအပြော
ချင်လို့ပါ”

“အေးပါ ညွန့်ညွန့်
က ဆွေမျိုးသားချင်းတွေ
ပင်ပြောဆိုလို့ရပါတယ်

ဟုတ်တဲ့”
ညွန့်ညွန့်၏ ဟုတ်တဲ့ ဆိုသည့်
ဦးနေသော သနပ်ခါးတင်
မျက်နှာလေးက ပန်းရောင်
ခေါင်းလေးပါ အနည်းငယ်
ဟိုလေ ကျွန်မသား အငယ်
ကိုယ်ဝန်နဲ့တုန်းက”
ညွန့်ညွန့်တစ်ယောက် ဒုတိယ
ချိဉ်းမှ အသားအရေက မွဲ
ခြောက်နု ပိန်ကလည်း ပိန်
ဆေးခန်းပြ၊ ဆေးထိုး ဆေးစား
ထုပ်နေရသည်။
ဆေးထဲမှ အရပ်ဝမ်းဆွ ဒေါ်
တို့ပါပြီ အပ်ထားရသည်။
ဆောင်မောင်မြင့်က အကြင်နာ
အာစွက်၍ ချစ်ဇနီးဟု ဖေးမမှု
စိတ်ကုန်သည့် သဘောပြယုဂ်
အလုပ်အားလျှင် အပြင်ထွက်၊
လည်ဆိုင်တွင် အချိန်ဖြုန်း၊ အိပ်
ဆပ်ညှပ်သည့်လူက ပါးပါး
ကလေးကို ဖျက်ချရန်ပင်
ဆုလုပ်တော့သည်။ ညွန့်
ရင်နှင့်အမျှ ခံစားရပြီး ကလေး
မေးခဲ့သည်။
ဆောင်မောင်မြင့်က အရပ်ဝမ်းဆွ
မောင်ကို လက်ကျိတ်ထိုး ငွေ
ညွန့်ညွန့်တွင် နောက်ထပ် သား
ချိန် မရအောင် တတ်သလို
သလို လုပ်ပေးပါဟု ပြော
အေးမော်က စာပေမတတ်
ကြည့် နည်းပါးသူ ကျန်းမာရေး
ဆရာမ) ဆရာမ၏ နောက်မှ
သူ၊ အရပ်ဝမ်းဆွလက်သည်
ကြီးများ၏ အကူ မောင်မောင်
သည် ငွေကြောင့် ညွန့်ညွန့်ကို
ခေါင်း လွှဲပေးလိုက်သည်။
သွေးနုသားနုနှင့် ညွန့်ညွန့်မှာ
ဘာခံစားလိုက်ရသည်။ နောက်
စစ်က ကလေးမီးဖွားပြီး လရင့်
နှင့်အမျှ လင်မယား နေရေး
မပြေ ဖြစ်လာသည်။

ညွန့်ညွန့်မှာလည်း မကြာခဏ
ခါးကိုက်ခြင်း၊ ဆီးလွန်ခြင်း၊ ရာသီမမှန်
ဆီးစပ်ကိုက်ခဲခြင်းများ ဖြစ်လာသည်။
မောင်မောင်မြင့်ကလည်း လိုဘ
မပြည့်၍ ညွန့်ညွန့်ကို ရန်လုပ်ပြုစုလာ
ပြီး အပြင်တွင် နောက်တစ်ယောက်
ဆိုသည့် အတိုင်းအတာထိ ဖြစ်လာ
သည်။
ညွန့်ညွန့် အနေနှင့်ကလည်း
လင်သား၏အလိုကို လိုက်လျော ဖြည့်
စွက်ပြန်တော့ နာခြင်း အောင့်ခြင်းများ
ဖြစ်၍ ကွဲစွဲရွံ့ရှင် ပုံပန်းပျက်ဖြစ်ရ
သည်။ ညွန့်ညွန့်ပြောပြသည်ကို နား
ထောင်ရသော မကြိုင်နှင့် ကိုအောင်မြင့်
တို့က ယခုမှ ရှင်းလင်းစွာ သိလိုက်ရ
သည်။
*
ကိုအောင်မြင့်နှင့် မကြိုင်တို့က
သိကျွမ်းရင်းနှီးသော ဒေါက်တာမြနှင့်
ခင်နှင့် ညွန့်ညွန့်တို့တွေ့ပေးရန် ခေါ်
လာခဲ့သည်။
“လာ ဦးအောင်မြင့်ရော ဒေါ်
ကြိုင်ပါ။ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်လို့လဲ”
“ဟုတ်တဲ့ ဒေါက်တာ၊ ဒါ ကျွန်
တော့်တူမလေးပါ ညွန့်ညွန့်ပါ”
ဆေးခန်းက လူနည်းနည်းရှင်း
နေသဖြင့် မကြိုင်ကပင် ညွန့်ညွန့်၏
ဖြစ်ပျက်မှုကို ပြောပြလိုက်သည်။
“ခဏလေးနော် ဒေါ်ကြိုင် ထိုင်
ကြဦး”
လူနာတစ်ယောက် ကြည့်ပြီး
ဒေါက်တာ မြနှင့်ခင်က မကြိုင်နှင့်
ညွန့်ညွန့်ကို အခန်းထဲခေါ်လိုက်သည်။
ကိုအောင်မြင့်က အပြင်ခုံတွင် ထိုင်
လျက်ကျန်ခဲ့သည်။
လူနာစမ်းသပ်ခံ ခုတင်ပေါ်တွင်
ညွန့်ညွန့်က ပတ်လက်၊ ဒေါက်တာမြနှင့်
ခင်က ညွန့်ညွန့်ကို သေချာစေ့စေ့စပ်စပ်
စမ်းသပ်မေးမြန်းပြီး . . .
“ညွန့်ညွန့် မင်းကို နားလည်
လွယ်အောင် ရှင်းပြမယ်၊ သားအိမ်လွှဲ

ပေးတဲ့ အရပ်ဝမ်းဆွရဲ့ လက်လွန်
ခြေလွန်လုပ်မှုကြောင့် သားအိမ်ခေါင်း
ပြုတ်သွားတယ်၊ လုပ်ပေးပေးချင်းက
မသိသာပေမယ့် အိမ်ထောင်နဲ့နေလိုက်
တဲ့အခါ ပိုပြီးထိခိုက်လို့ အိမ်ထောင်ရေး
လဲ သာယာမှုမရှိတော့ဘူး”
ဒေါက်တာမြနှင့်ခင် ပြောပြ
သည်ကို မကြိုင်ကလည်း စိတ်ဝင်တစား
နှင့် နားထောင်နေသည်။ ညွန့်ညွန့်ကပါ
ငြိမ်နေသည်။ ဒေါက်တာမြနှင့်ခင်က
ပင် ဆက်၍ပြောသည်။
“အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြည့်
ပြည့်စုံစုံ ရှင်းပြမယ်၊ အချိန်ရတယ် ဟုတ်
လား စိတ်ဝင်စားဖို့လဲ ကောင်းတယ်၊
မိန်းမများရဲ့ အဓိကအင်္ဂါများ ဖြစ်တဲ့
သားအိမ်၊ ဆီးအိမ်၊ အစာဟောင်းအိမ်၊
အူမကြီးနဲ့ ဆီးကြွန်တို့ဟာ တစ်ခုချင်းယွင်း
မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် အားလုံးပဲပေါ့၊ မွေး
လမ်းကြောင်းထဲကိုများ ကျခဲ့ရင် အဲဒီက
တစ်ဆင့် ပြင်ပကို ကျွဲထွက်လာရင်
သားအိမ်ကျခြင်း ဆိုတဲ့ ရောဂါဖြစ်ပြီး
မိန်းမတွေအတွက် လင်ပစ်နာ၊ လင်မုန်း
ရောဂါပါ၊ ဒီသားအိမ်ကျတယ် ဆိုတာက
အများအားဖြင့် အသက်ကြီးတဲ့ မိန်းမ
ကြီးတွေ အဖြစ်များသလို မတတ်ကျွမ်း
နားမလည်တဲ့ တချို့ အရပ်ဝမ်းဆွတွေ
ကြောင့် အခု ညွန့်ညွန့်တို့လို အရွယ်
ကောင်းတွေမှာ ဖြစ်ရတယ်။
ကလေးမွေးတာ မမှန်ကန်မှု
ကြောင့်လဲ အင်္ဂါထဲက ကြွက်သားတွေ
စုတ်ပြုဇာန်ရာရမှုကြောင့်လဲ ဖြစ်တတ်
တယ်။ အဲ ကလေးမွေးမှု မမှန်ကန်ဘူး
ဆိုတာက ကလေးထွက်ရှိမှု အချိန်ကြာ
မြင့်တာရယ်၊ ကလေးကို အပြင်ရောက်
လို့မို့ လောကြီးပြီး ညှစ်အားထုတ်မှု၊
ဘေးကူတွန်းချမှု ပြင်းထန်တာလဲပါ
တယ်၊ ဆေးရုံ သားဖွားဌာနမှာဆိုရင်
သားအိမ်ပွင့်ဆေး ထိုးရတယ်၊ အဲဒီမှာ
အခုနပြောတဲ့ သိသာတဲ့ ရောဂါလက္ခ
ဏာတွေက ဆီးအိမ်ကိုက်ခြင်း(ဆီးသွား
အားမရမှု) မိန်းမကိုယ်အဝမှာ တစ်ခုခု
တစ်ဆိုင်ခဲနေသလိုမျိုး ဖြစ်မယ်။

ရာသီလာတဲ့အခါမှာ သန့်ရှင်းရေး လုပ်ရတာ ခက်ခဲမယ်၊ ဆီးမထိန်းနိုင်ခြင်း၊ အလေးအပင် မပြင်း၊ ချောင်းဆိုးနာချေရင် ဆီးထွက်ကျမယ်၊ အင်း ထားတော့ ဒါတွေက သိပ်ကျယ်ပြန်တယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ သမီးဖြစ်တာက”

“အတန်းပညာ နည်းပါးသော ညွန့်ညွန့်မှာ ဒေါက်တာမြနှင့်ခင် ရှင်းပြမှုကို လိုက်မိသော ဉာဏ်မရှိပေ။ ဒါကြောင့်လည်း နောက်ထပ်ကလေးမရရန်ဟု မောင်မောင်မြင့်အပြောနှင့် ဝမ်းဆွဲလုပ်ပေးပြီး ခံစားရသော မဝဒနာနှင့် အိမ်ထောင်ရေး မသာယာမှုကိုပဲ သိချင်၍ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အင်း အခုဖြစ်နေတဲ့ အနေအထားက ဆေးရုံကပ်ပြီး ခွဲစိတ်ပြုပြင်ရမှာ၊ ဒါမှ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ ပြန်ကောင်းမှာ၊ ဒါလဲ ခွဲစိတ်ပြီး (၆)ပတ်ကြာပြီးမှ လင်မယားနေလို့ ထိုင်လို့ရမှာ”

“ဟုတ်ကဲ့”

“အရေးကြီးဆုံးက အိမ်ထောင်သည် အမျိုးသမီးများအနေနဲ့ သားသမီးခြားဖို့ ဒါမှမဟုတ် အရေအတွက်နည်းပါးဖို့ကို ကြိုးစားရင်း ဆေးရုံဆေးခန်း၊ နားလည်တတ်ကျွမ်းတဲ့ သားဖွားမီးယပ်ဆရာဝန်နဲ့ ပြသပြီး ညွှန်ကြားတဲ့အတိုင်း လိုက်နာရင် ညွန့်ညွန့်လို ဖြစ်ဘူးပေါ့”

ဒေါက်တာမြနှင့်ခင်၏ စိတ်နှလုံးလက်ရှည်ရှင်းပြမှုကို မကြိုငရော ညွန့်ညွန့်ပါ မှတ်သား နားထောင်နေကြသည်။ လူနာ တစ်ယောက်ရောက်လာ၍ . . .

“ကဲ့ ကဲ့ ဒေါ်ကြိုင်ရော ညွန့်ညွန့်ပါ မှတ်ထားကြ၊ ချစ်ပါတယ် ခင်ပါတယ် မြတ်နိုးတယ်တာပါတယ်ဆိုတာက တစ်ပိုင်း၊ သွေးသားလိုအင်ဆန္ဒပိုင်းကြတော့ မေတ္တာတို့ အကြင်နာတို့ ပျောက်ကွယ်တတ်တယ်၊ နောက်မှ လိုအပ်တာ လုပ်ပေးမယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ မမ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

“ဒေါက်တာ သွားမယ်နော်”
“ကောင်းပါပြီ ရှင်”

ညွန့်ညွန့်နှင့် မကြိုငရ ကိုအောင်မြင်တို့ ဆေးခန်းမှ အပြန်လမ်းမှာပင် မကြိုင်က . . .

“ဟွန်း အဲဒါပဲ မယာကျားတွေဟာ တယ်လီပဲ မေတ္တာတွေ သစ္စာမတွေ ချစ်ခြင်းစာစားတို့ ဆိုတာတွေကို အာပေါက်အောင်ပြောပေမယ့် သွေးသားဆန္ဒအတွက် တစ်ခုခုချီယွင်းရင် အချစ်ပြောင်း မေတ္တာပြောင်းတွေပဲ”

“မကြိုင်ရယ် တို့က အိမ်ထောင်သက် သုံးဆယ်ကျော်ပါပြီ”

ကိုအောင်မြင် အပြောကြောင့် မကြိုင်က မျက်စောင်း တစ်ချက်ဝေ၍ ပြုံးလိုက်သည်။ ပြုံးမှ . . .

“ဪ ဒေါက်တာက ပြောတယ်၊ ညွန့်ညွန့် အရင်က ပိန်ပိန် မှုခြောက်ခြောက်က အခုလို စိုပြည်ဝပြုံးလာတာတို့ မိန်းမဆိုတာ သားသမီးလွယ်ရတဲ့ အလုပ်တစ်ခုရယ်၊ သွေးပြောင်းလဲရမှုရယ်က သိပ်ပင်ပန်း ဒုက္ခရောက်တယ်၊ အခု ညွန့်ညွန့်မှာ သားအိမ်ရဲ့ သားညှစ်နီးသိမ်းရမှု တာဝန်ကြီး တစ်ခုကျော့သွားတာနဲ့ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးသွားပြီး ကသမ္မ အသား၊ အိပ်သမ္မ အားဖြစ်လို့တဲ့ ကိုအောင်မြင်ရဲ့”

“အင်း ဒါဆိုရင် ညွန့်ညွန့် ဆေးရုံပြုခဦးမှာပေါ့၊ မကြိုင် လုပ်ပေးလိုက်ပါ”

“အင်းပါတော်”

ဒေါက်တာမြနှင့်ခင် ပြောပြသည့်အထဲတွင် သားအိမ်ထုတ်ရလျှင် အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အနှောင့်အယှက်မဖြစ်ကြောင်း ပါသည်။

ဒါပေမယ့် ညွန့်ညွန့်တွေးသည်က မောင်မောင်မြင့်နှင့် ကဝခရီးလက်ကျန်ကိုယှဉ်တွဲလျှောက်သင့် မလျှောက်သင့်ပင်။ ညွန့်ညွန့်နှင့် ကလေး နှစ်ယောက်က ဒေါ်သိန်းဆင့်၏အိမ်တွင် မောင်မောင်မြင့်က ဦးထွန်းထွန်း၏သမီး

အမာကြည်ကို လက်ဖက်ရည် ကိတ်နှင့် ရင်းနှီးသူ တချို့ကို တိုက်တွေးကာ အလင်း ယူလိုက်သည်။ ဒေါ်သိန်းဆင့်က သမီးညွန့်ညွန့်နှင့် မြေးမယောက်ကို ကြည့်ပြီး . . .

“ဟင်း ကောင်းပါရဲ့တော်၊ လင်မယားပဲ၊ သားသမီးရတာ တစ်လောက်ရရပေါ့၊ ကလေးမလိုချင်ဘဲ ဆရာဝန်နဲ့ပြပေါ့၊ ခြောက်ပြားတစ်ခုအရပ် ဝမ်းဆွဲကို လုပ်ခိုင်းပြီး မိန်းမဟုတ်ဖြစ်တော့ ဟိုဟာ မလုပ်ဘဲ နောက်တစ်ယောက်ယူတယ်၊ သားမရှိမှန်မှာ မထောက်၊ နောက်ယူတာက အမြဲလားတော် ဟင်း”

“အို . . . အမေကလဲ လူကြီးပကောင်း၊ အကျယ်ကြီး ပြောနေတာပဲ”
“ဟဲ့ ဒါလူ့ကိစ္စလေ၊ လူကြီးဘာဖြစ်လဲ”

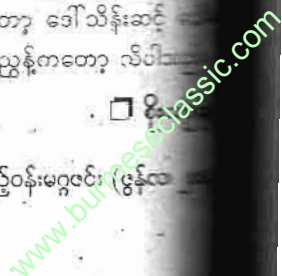
ကလေးနှစ်ယောက်က အပြင်ကို ထွက်သွားကြသည်။ ညွန့်ညွန့်က . . .

“အမေရယ် တိုးတိုးပြောပေး ဆေးရုံတက်ရဦးမယ်”

“ညည်းက ဆေးရုံတက်ပြီး အိမ်ထုတ်၊ နောက်ယောက်ျား မလှလား”

“အို အမေကလဲ၊ ကျွန်းမာခော့ ကျန်မသားတွေနဲ့ စားပြီး သားတွေကို ပညာသင်ပေးမယ်၊ တော်ပါပြီ၊ အလှပျက်တဲ့ ကြီးနဲ့ ဒီဘဝ ဒီမျှပဲ ကောင်းအမေရယ်”

ညွန့်ညွန့်က ဒေါ်သိန်းဆင့်ပြောရင်းမှ မျက်ရည်ကျလာသည်။ မျက်ရည်သည် မောင်မောင်မြင့်အမာကြည်ကို လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်တိုက်၍ ယူလိုက်ခြင်းကြောင့် သားနှစ်ယောက်နှင့်ရှေ့ဘဝခရီးအားသစ်လဲသည့် မျက်ရည်သည်ကိုတော့ ဒေါ်သိန်းဆင့် မမယ့် ညွန့်ညွန့်ကတော့ လိပ်မည်

သားဗညာ
ဒေါက်တာ
သတ္တိရှိ
မှန်မှန်ကန်ကန်၇၇၀၀
ဆုံးဖြတ်နိုင်မေတ
အကျိုးကျေးဇူး

(၁)

“အပါ ဘေတီ ဘာမှလဲ မစားရဘူး၊ နေစရာလဲ မရှိဘူး၊ အဝတ်အစားလဲ မရှိဘူး၊ ဘေတီကို အပါ ကူညီပါဦး”

“အေး အေး ဘေတီ၊ မနက်ရောက်ရင် အပါ ဆရာကြီးတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး လုပ်ပေးမယ်နော် ယုတ်လား”

“ဦးဘီဘရာဟင်”

လွန်ခဲ့တဲ့ လပိုင်းလောက်ကမှ ကွယ်လွန်သွားရှာတဲ့ တစ်ဦးတည်းသော ချစ်ယဇ်မီးလေး အဇီမာ(ခေါ်) လှလှဝေက အိပ်မက်ထဲမှယ် လာပြောတော့ သူကလည်း ကူညီမယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ပါလေတယ်။ အိပ်မက်ထဲ

မယ် သူ့သမီးကို တွေ့လိုက်ရတာက တော့ဖြင့်ရင် အနိုးပြင်းပြင်း ပိန်ခြောက်ခြောက် အဝတ်မပါ ကိုယ့်လုံးတီးနဲ့ ဖြစ်လို့နေပါတယ်။

ဦးဘီဘရာဟင်ဟာ ဆိုလိုရှိရင် ဒီနယ်တစ်ဝိုက်မှာ နာမည်ကြီးတဲ့ သူဌေးကြီး တစ်ယောက်ပါ။ သူ့ဘာသာ အတွက် အဆောက်အအုံတွေကိုလည်း အများအပြား ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့ သူပါ။ ဒီလိုနဲ့ပဲ နံနက်ရောက်တဲ့အခါ

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

မယ် သူ့ဘာသာရေး ဆရာကြီးတွေနဲ့ တိုင်ပင်လို့ အကျွေးအမွေးတွေ လုပ်ပေး ကြပါလေတယ်။

ဒါပေမယ့်လို့လည်း နောက် တစ် ညမှာတော့ “အပါ ဘေတီကို ကူညီပါဦး၊ ဒီနေ့ထိ ဘာမှလဲ မစားရသေးဘူး၊ နေ စရာလဲ မရှိဘူး၊ ဝတ်စရာလဲ မရှိဘူး အပါ”

“ဟေ့ မနေ့ကပဲ အပါ၊ ဘာသာ ရေးဆရာကြီးတွေနဲ့ အကျွေးအမွေးတွေ လုပ်ပြီး ကုသိုလ်လုပ်တယ်လေ”

“ဘေတီ ဘာမှ မရပါဘူး အပါ၊ လုပ်ပေးပါဦး”

“အေး အေး ဘေတီ၊ လုပ်ပေး မယ်”

ဒီလိုမျိုးပါပဲ။ အဇီမာ တစ် ယောက် လာရောက်လို့ သူ့အဖေကို အိပ်မက်ပေးပါလေတယ်။ ဒီလိုနဲ့ပဲ ဦးဘီဘရာဟင်ဟာ သူ့စိတ်ကူးနဲ့သူ ဘာသာရေးဆရာတွေကို ပင့်ဖိတ်လို့ အကျွေးအမွေးတွေနဲ့ သူ့သမီးအတွက် ကုသိုလ်တွေ လုပ်ပါလေတော့တယ်။

အဲ ဒါပေမယ့်လို့လည်း ညကျ တော့ သူ့သမီးကဘာမှမရတဲ့အကြောင်း ကူညီပါဦးဆိုတာ အိပ်မက်လာပြီး ပေး ပြန်ပါရော၊ ဒီတော့လည်း ဦးဘီဘရာ ဟင်ဟာ သူ့သမီးအတွက် ဆရာကြီး တွေကို အိမ်မှာ ပင့်ဖိတ်လို့ အကျွေး အမွေးတွေနဲ့ ကုသိုလ်တွေ ပြုလုပ်ပြန်ပါ လေတော့တယ်။

သို့သော်လည်းပဲ ညရောက်တဲ့ အခါမယ်တော့ သူ့သမီး အဇီမာက လာရောက်ပြီး ဘာမှမရတဲ့အကြောင်း အပါအနေနဲ့ ဖြစ်တဲ့နည်းနဲ့ ကူညီပါမယ့် ကြောင်း ငိုငိုယိုယိုနဲ့ အိပ်မက်လာပေး ပါလေတယ်။

(၂)

“ဦးသူတော်”

ဒီမြို့ကလေးက ဘုရားဒကာ ကျောင်းဒကာ၊ ဝိပဿနာတရားပွားများ အားထုတ်နေတဲ့ ရတနာသုံးပါး

ကိုင်းခိုင်းတဲ့ တကယ့်သူတော်ကောင်း ကြီးပါ။ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဆိုကို ဦးဘီဘ ရာဟင် တစ်ယောက် လာရောက်လို့ သူ့သမီး အဇီမာရဲ့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် ပြောပြလို့ အကူအညီကောင်းတဲ့ အခါ မယ်တော့ကာ . . .

“ဒီမယ် သူ့ဌေးကြီး၊ ခင်ဗျား အနေနဲ့ ဘုန်းကြီးငါးပါးကို ပင့်ပြီး အိမ်မှာ ဆွမ်းကပ်၊ သင်္ကန်းလှူ၊ အခု ကျုပ်တို့ ဆောက်လုပ်နေတဲ့ ဆွမ်းစား ကျောင်းအတွက် အလှူငွေထည့်မယ် ဆိုရင် ခင်ဗျားသမီး ကောင်းရာမွန်ရာကို ရောက်မယ်၊ ယုံတယ် လုပ်မယ်ဆိုရင် ကျုပ် စီစဉ်ပေးမယ်ပေါ့ဗျာ”

အဲသလိုမျိုး ဦးသူတော်က ပြော တဲ့အခါမှာ . . .

“ဦးသူတော်ရေ ကျုပ်သမီးက ကောင်းရာမွန်ရာကို ရောက်မယ်ဆိုရင် ဘာပဲ လုပ်ရလုပ်ရဗျာ၊ လုပ်ပါမယ်၊ အားကိုးပါတယ်၊ ဦးသူတော်ပြောတဲ့ အတိုင်း ကျုပ်လုပ်ပါမယ်”

ဒီလိုနဲ့ပဲ ဦးဘီဘရာဟင်ဟာ မြို့ ဦးကျောင်းက သံဃာ(၅)ပါးကို အိမ်မှာ ပင့်ဖိတ်ပြီး ဦးသူတော်ရဲ့ အစီအမံနဲ့ ဆွမ်းကပ်လှူပါတယ်။ သင်္ကန်းကပ်လှူ ပါတယ်။ ဆွမ်းစားကျောင်းအတွက် လည်း အလှူငွေ ထည့်ဝင်လှူဒါန်းပါ လေတယ်။ အဲဒီတော့ကာ အဲဒီညမှာ တော့ကာ . . .

“အပါရေ သမီးကို ကြည့်လိုက် စမ်းပါဦး” ဆိုတဲ့ အခါမယ် . . .

“ဟယ် ဘေတီ၊ လှလိုက်တာ ဟယ်၊ နှင့် အဆောက်အအုံကြီးကလဲ ခမ်းနားလိုက်တာ၊ ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ ဟယ်”

“အပါရဲ့ ကူညီမှုပါ၊ သံဃာတွေ ကို ဆွမ်းကပ်၊ သင်္ကန်းလှူ ကျောင်း ဆောက်ပေးလို့မို့ အဲဒီကုသိုလ်ဟာ သမီး ကို အမျှဝေလို့ အမျှရပြီး စံစားရတာပါ၊ အခု သမီး တာဝတိံသာမှာ နတ်သမီး ဖြစ်နေပါပြီ၊ နောက်ထပ် အပါဆိုကို လာစရာ မလိုတော့ပါဘူး အပါ”

အဲဒီညရဲ့ နောက်မနက်မှာတော့ ကာ ဦးဘီဘရာဟင် သူ့ဌေးကြီးဟာ တစ်ဆွေလုံး တစ်မျိုးလုံး တစ်အိမ်သား လုံးကို ပြောပြပြီးနောက် ဦးသူတော်ဆို ကို သွားရောက်ဦးချလို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် အဖြစ် သတ္တိရှိရှိ၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့နဲ့ ဘာသာ ပြောင်းခဲ့ပါလေတယ်။

(၃)

“ဦးသောမ”

“အဲဒါပါပဲ ဦးသာစည်ကြီးရေ၊ ဘုန်းကြီးတို့ရဲ့ မျိုးရိုးက ကုလားမျိုးမှန် ပါတယ်၊ ဒါကြောင့်ပဲ ကျုပ်ကို ကုလား ဘုန်းကြီးရယ်လို့ပဲ လွယ်လွယ် ခေါ်နေ ကြတာပါဗျာ”

“အင်း . . . ကျုပ်တို့အဘိုးရဲ့ သတ္တိရှိရှိ၊ မှန်မှန်ကန်ကန်၊ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ ဆုံး ဖြတ်နိုင်တာရယ်၊ ဦးသူတော်ဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရဲ့ကျေးဇူးတရားရယ်ဟာ ကြီး မားလှပါတယ် ဦးသာစည်ရာ”

“မှန်ပါတယ်ဘုရား၊ အရှင်ဘုရား တို့ ဘာသာခြား၊ လူမျိုးခြားက ရတနာ သုံးပါး ဆည်းကပ်ခွင့်ရပြီး သံဃာအဖြစ် တက်လှမ်းနိုင်တာကို ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ရပါတယ် ဘုရား”

မှတ်ချက်။

ဆရာတော်ဦးသောမ ပြောပြခဲ့ တာကတော့ဖြင့်ရင် လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်း (၇၀)ကျော်က တံတားဦးမြို့ကလေးက ဖြစ်ရပ်မှန်ပါ။ (ဦးသောမဟာ ဆွမ်းခံကြွ နေတဲ့ ထိုင်ကိုယ်တော်ပါ)

□ ထာစည်အောင်ထင်

အိဂျစ်ရှေးဟောင်းဆေးပညာနှင့်

ကုထုံးများ

လျှမ်းထက်

“တူတမ်ခမ္မန်ဘုရင်၏ ကျိန်စာကို အရေးမယူ အလေးမထားသူများအား နတ်ဘုရားတို့၏ သနင်းသည် ထိုသူ၏နောက်သို့လည်းကောင်း၊ နှောင့်ယှက်သူတို့၏နောက်သို့လည်းကောင်း၊ ထိုသူတို့၏ ဇနီးသားသမီး ဆွေမျိုးသားချင်းများနောက်သို့လည်းကောင်း လိုက်လံ၍ အန္တရာယ်သည် ဖြစ်စေသတည်း။ ထိုသူတို့သည် နာမကျန်းဝေဒနာ ခံစားရခြင်း၊ အစာရေစာ မသုံးဆောင်နိုင်ခြင်း စသော ဘေးဆိုးတို့ ကျရောက်စေအံ့သတည်း။”

သူဌေးကြီး လောဒ်ကာနာဗွန်သည် တူတမ်ခမ္မန် ဘုရင်ကလေး၏ သင်္ချိုင်းဂူနံရံတွင် ရှေးခေတ်ဟောင်း အီဂျစ်လူမျိုးတို့၏ ဟိုက်ဂိုဂလေးဖစ် အရုပ်စာဖြင့် ရေးသားထားသော ကျိန်စာကို တွေ့ရသည်နှင့် ကြက်သေ သေသွားတော့၏။ သူ၏လက်နှစ်ဖက်တွင် သူဦးခေါင်းကို မြှုပ်နှံ၍ နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်က ကံတော်ကုန်သွားရှာသည့် သက်တော် (၁၈)နှစ်သာ ရှိခဲ့သော တူတမ်ခမ္မန် ဘုရင်ကလေး၏ ရင်သိပ်တုန်ဖွယ်ရာ ကျိန်စာကို သူသည်ရင်ဆိုင် အန်တုရပေတော့မည်။

သူ့အနီးတွင် ရပ်နေသော သူ့မိတ်ဆွေကြီး အီဂျစ်ရှေးဟောင်းယဉ်ကျေးမှု သုတေသနပညာရှင်ကြီး ဟိုးဝါဒ်ကာတာကမူ အနည်းငယ်မျှ စိတ်တုန်လှုပ် ချောက်ချားခြင်းမရှိ။ ဝူအတွင်း မြင်ရမည့် မြင်ကွင်းကိုသာ စိတ်စောနေမိသည်။ သွယ်တန်းထားသော လျှပ်စစ်မီးသီးများ၏ အလင်းရောင်ကြောင့် ဝူအတွင်း အတော်အသင့် မြင်နိုင်လာသည်။ မိနစ်အနည်းငယ် ကြာမြင့်၍ မျက်စိများ ကျင့်သားရလာသောအခါ ဘုရင်ကလေး၏ခေါင်းတလားထားသော အခန်းအတွင်းသို့သဲကွဲကွဲမြင်လာသည်။

အခန်းအတွင်း မြင်ကွင်းကား အံ့မခန်းရှိပေတော့၏။ ခန်းမကို အပြာနှင့်ရွှေရောင် ခြယ်ထားသဖြင့် တစ်ဖက်ဖိတ်တောက်နေသည်။ ဘုရင်ကလေး၏

Heh, the son of Isis and Osiris, and the magical assistant of the goddess of Thebes, with a design of falling tears beneath it.

အလောင်းထားသည့် ညောင်စောင်းကို ထူးခြားဆန်းကြယ်သည့် တိရစ္ဆာန်၏ အသွင်ထုလုပ်ထားသည်။ ခေါင်းတလားကြီး၏ဘေးတွင် ဆေးစိမ်ထားသော ကြောင်နှစ်ကောင်၏ ရုပ်အလောင်းကို တွေ့ရ၏။ ခေါင်းတလားထားသည့် စင်ကြီးကို ရတနာအမျိုးမျိုး စီခြယ်ထားသည်။

ဘုရင်ကလေး ကံတော်မကုန်မီက ဝတ်ဆင်ခဲ့သော လက်ဝတ်ရတနာ

များ၊ အိမ်ထောင်ပစ္စည်းများမှာ လျှပ်စစ်မီးရောင်အောက်တွင် တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်။ ဘုရင်ကလေး ကျန်းမာရေးအတွက် လက်ဖွဲ့များ၊ အဆောင်များအပြင်ဘုရင်ကလေးကံတော်မကုန်မီ မကျန်းမာစဉ်က နှိပ်ခဲ့သည့် ဆေးဝါးများ ထည့်ထားသော ရတနာများစီခြယ်ထားသည့် ဆေးခွက်များ၊ ထိုခေတ်က ဓမ္မပေးများ သီဆိုရာတွင် တီးခတ်သည့် စိတဂုန် ခေါ် ဗျပ်စောင်းနှင့် ပလွေတိုက်

PORTRAIT IN GOLD Covering the head of the big king was a mask of gold - executed in gold and silver.

ဘွေရသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဘုရင်ကလေး၏ ခေါင်းတလားအနီးတွင် ယင်းဗျပ်စောင်းအပါအဝင် တူရိယာပစ္စည်းများ ထားရှိသနည်း။

မှတ်တမ်းများအရ ဘုရင်ကလေးသည် ငယ်စဉ်ကပင် နှလုံးရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်ခဲ့သည်ဟု သိရ၏။ ထိုစဉ်က နှလုံးရောဂါဝေဒနာအားကုသသော ဆေးနည်းပေါင်း ၁၇၀ ရှိခဲ့သည်။ ဘုရင်ဆေးကတ္တသိုလ်ကျောင်းဆင်းများ ဖော်စပ်ထားသော ဆေးကို လူနို့၊ ခိတ်နို့၊ ပျားရည်တို့ဖြင့် သောက်စေခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ပျားရည်၏ ဂုဏ်သတ္တိကို အီဂျစ်သမားတော်ကြီးများသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ခန့်ကပင် သိရှိကြပြီးဖြစ်၏။

ထိုစဉ်က သမားတော်ကြီးများ၏ ကုထုံးများတွင် ဂီတကုထုံး၊ အသံကုထုံး၊ စိတ်ညှိကုထုံး၊ အိပ်မက်ကုထုံးများကို အသုံးပြုခဲ့သည်ဟုလည်း အီဂျစ် ကျမ်းပုရပိုက်များက ဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ ယင်းပုရပိုက်များပါအရ ဘုရင်

ကလေး ကျန်းမာရေးချို့တဲ့စဉ် ဂီတကုထုံးဖြင့် အီဂျစ်သမားတော်ကြီးများက ကုသခဲ့သလောဟုစဉ်းစားစရာဖြစ်သည်။

အီဂျစ် ရှေးဟောင်းသမိုင်းသုတေသီ အင်ဒဝင်စမစ် ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သော ကျမ်းပုရပိုက်တွင် အီဂျစ်သမားတော်ကြီးများသည် ဆေးကုသခံသူ လူနာနှင့် သင့်လျော်သောကုထုံးကို အသုံးမပြုမီ လူနာတို့အား မည်သို့မည်ပုံ အလေးစိတ်မေးမြန်းစုံစမ်းရမည်ကို လမ်းညွှန်ထားခဲ့သည်။

ဆေးကုသခံသူ၏ အသက်၊ မျိုးရိုးဗီဇ၊ ဇိတ်ကိုးကွား ညီအစ်ကို မောင်နှမများသည် မည်သည့်ရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်ဖူးသည်၊ ခြေဖမ်း လက်ဖဝါးအပါအဝင် ကိုယ်အင်္ဂါလှုပ်ရှားရာတွင် လေးလံထိုင်းခြင်းမူ ရှိ၊ မရှိ၊ ကိုက်ခဲမှု ရှိ၊ မရှိ စသည်များကိုလည်း အသေးစိတ် စစ်ဆေးရန် လမ်းညွှန်ထားသည်။

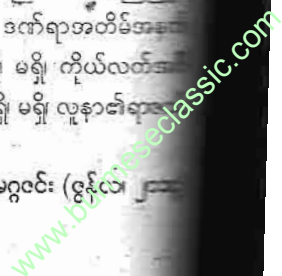
အစားအစာ စားသောက်ရာတွင် လူနာ၏ ရင်တွင်းမှ နာကျင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိ၊ နှလုံးရှိသောနေရာမှ အောင့်ခြင်း

ရှိသလော စသောမေးခွန်းများကို လူနာအားလည်းကောင်း၊ လူနာ၏ ဆွေမျိုးသားချင်း၊ လူနာအား အနီးကပ်ပြုစုကုသသူများကိုလည်း သေသေချာချာ စုံစမ်းမေးမြန်းမှု ပြုရန်ကိုလည်း လမ်းညွှန်ထားသည်။

ဆေးကုသသူ သမားတော်အဖွဲ့လူနာ ခည်သည့်ခရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်နေသည်ကို ဟိတိကျကျသိရန် ကြိုးပမ်းအားထုတ်ရမည်ဟုလည်းလမ်းညွှန်ထားသည်။ လူနာကို ကြည့်ရှုရာတွင် မြင်နိုင်သော အရာများကို သမားဖြစ်သူသည် အထူးသတိထား၍ စစ်ဆေးရမည်ဖြစ်သည်။ သာဓကအားဖြင့် လူနာ၏မျက်နှာသည် ဖြူရော်မှုရှိနေသော၊ မျက်လုံးများ နီနေသလား၊ မျက်ရည်ပူထူးဆင်းနေသလော၊ သို့မဟုတ် မေးခိုင်နေသလော စသည့်အချက်အလက်များကို စစ်ဆေးရန်လည်း လမ်းညွှန်ထား၏။

ဤကဲ့သို့ လူနာ၏ဖြစ်စဉ်ကို စစ်ဆေးခြင်း၊ လူနာ၏ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများကို စစ်ဆေးခြင်းကို အသေးစိတ်ပြုပြင်ရသည်သာမက လူနာစွန့်သောကျွတ်ငြီးကျင်ငယ်၊ ချွဲ၊ သလိပ်၊ ယိုထွက်သောသွေး၊ လူနာ၏ကိုယ်ခန္ဓာမှ ထွက်သော အနံ့အသံများကိုလည်း စနစ်တကျ မှတ်တမ်းတင်ထားရမည်ဟု အထက်ဖော်ပြပါ ကျမ်းပုရပိုက်တွင် ဖော်ပြထားသဖြင့် အီဂျစ်ရှေးဟောင်းဆေးပညာမှာ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ခန့်ကပင် ခေတ်မီလျက်ရှိသည်ကို အံ့ဩဖွယ်တွေ့ရ၏။ ဤဆေးစွာပိုမိုဖွယ်သမားတော်သည် လူနာ၏ သွေးခွန်များကိုလည်း အဓိကထား၍ စစ်ဆေးရမည်ဟု ဆိုတတ်၏။

မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရသည့် လူနာများကို မည်ကဲ့သို့စစ်ဆေးစစ်ဆေးရမည်ကိုလည်း တိတိကျကျ လမ်းညွှန်ထားသည်။ စစ်ဆေးကြည့်ရှုသော လူနာ၏ ဒဏ်ရာအတိမ်အနက်အရိုးကျိုးပဲ့မှု ရှိ၊ မရှိ၊ ကိုယ်လက်အင်္ဂါများ ချို့ယွင်းမှု ရှိ၊ မရှိ၊ လူနာ၏ရား

ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေ
သည်တို့ကို သေသေချာချာ စိစစ်
ပြီးမှ လူနာသည် မည်သည့်
ဝေဒနာ စွဲကပ်သည်၊ အမှီးကျိုး
အကြောတင်သည် စသည့်အဖြေ
ပြီးမှ သင့်လျော်သောကုထုံး၊
လျော်သောဆေးဝါး၊ သင့်လျော်
ဓာတ်စာကို စားစေ၍ ကုသကြ
သည်ဟု ဆိုသည်။

ထိုစဉ်က တွေ့ရှိရသော ဆေး
ပုဂ္ဂိုလ်များအရ အီဂျစ်လူမျိုး
တော်ကြီးများ၊ အများအားဖြင့်
ရောဂါဝေဒနာများမှာ
ချောင်းဆိုးရောဂါဝေဒနာ၊
သွေးသောရောဂါ၊ ကျင်မနိုင်သော
အစာမကြေသောရောဂါ၊ ကိုယ်
ကိုက်ခဲရောဂါ၊ မျက်စိရောဂါ
ကျင်ငယ်သွေးပါသောရောဂါ၊
ရောဂါ၊ သားအိမ်ကိုက်ရောဂါ၊
ရောဂါ၊ မျက်ခမ်းရောင်ဝေဒနာ၊
ရောင်ရောဂါများ ဖြစ်ကြသည်
သိရ၏။ အီဂျစ်ရှေးဟောင်းဆေး
တွင် ယနေ့ခေတ် သမားတော်ကြီး
တူညီသော အချက်တစ်ချက်ကို
တွေ့ရှိရသည်။ ထိုအချက်မှာ ဖျားနာ
ရောဂါဝေဒနာ အများအပြား
အဓိကဝေဒနာလက္ခဏာ တစ်ရပ်
သတ်မှတ်ထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်ကာလက အီဂျစ်သမား
တော်ကြီးများသည် လူသားတို့၏ အူ
တွင်း တွေ့ရှိရသော သန်ကောင်များ
ကြောင်းကိုလည်း ကျွမ်းပုရပိုက်မှတ်
များတွင် တွေ့ရှိရသည်ဟု သိရ၏။

အံ့ဖွယ်သရဲမှတ်တမ်းတစ်ခုတွင်
သားဆန်းဆန်း ကျင်ငယ်ရည်ကို
သမားတော်ကြီးများက သူတေ
ပြုလုပ်ပုံကို အသေးစိတ် ရေးသား
ပြထား၏။

ယင်းမှတ်တမ်းတွင် ဂျုံစပါး၊
စားစပါးတို့ကို စွန့်ပလွန်သီးမျှ၊ သဲ
နှင့် ရောနှော၍ အိတ်အသီးသီးတွင်
သွင်းထားစေ၏။ ထိုအိတ်များပေါ်

တွင် ပဋိသန္ဓေရှိနေသည့် အမျိုးသမီး
ငယ်တစ်ယောက်အား နေ့စဉ် ကျင်ငယ်
စွန့်စေရ၏။ ထိုစပါးများထည့်ထားသော
အိတ်နှစ်အိတ်လုံး အစွဲပေါက်လျှင် သား
ကလေး ဖွားမြင်မည်ဟုမှတ်ယူကြသည်။
တစ်အိတ်မှ အစွဲပေါက်လျှင် သမီး
မိန်းကလေးဖွားမြင်မည်ဟု ပြောဆိုကြ
သည်။

အီဂျစ် သမားတော်ကြီးများ
သည် ထိုစဉ်ကာလကပင် လူနာများ
အား စိတ်ဖြင့်ညှိ၍ ရောဂါဝေဒနာကို
ရှုကာကုသကြသည်ကိုလည်း အထက်
ဖော်ပြပါ ကျွမ်းပုရပိုက်တွင် ဖော်ပြထား
သည်။ စိတ်ညှိကုသရာတွင် အီဂျစ်
သမားတော်ကြီးများသည် သံလိုက်
ဓာတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ နှုတ်မိန့်
ပေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း ကုသပေး
လေ့ရှိသည်ဟူ၍လည်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

လူနာများကို ခွဲစိတ်ကုသရာတွင်
သာမန်အနာများကိုသာ ခွဲစိတ်ခြင်းပြု
သည်သာမက ကိုယ်အင်္ဂါချို့ယွင်းသူများ
အား ယနေ့ ပလတ်စတစ်ဆာဂျစ်ဟု
ခေါ်ဝေါ်နေသည့် အစားထိုး၍ ကိုယ်
အင်္ဂါများကို ပြုပြင်ခွဲစိတ်ခြင်းများကိုသို့
ခွဲစိတ်မှု ပြုလုပ်ခဲ့ကြသည်။

ခွဲစိတ်ကုသရာတွင် လူနာအား
အိပ်ဆေးတစ်မျိုးပေး၍ လူနာ နှစ်နှစ်
ခြိုက်ခြိုက်အိပ်မောကျနေစဉ် ခွဲစိတ်
ကုသလေ့ရှိသည်ဟု သိရ၏။ ထိုအိပ်
ဆေး ဖော်စပ်ရာတွင် ပါဝင်သော ပရ
ဆေးများမှာ အထူးရှားပါးလှသဖြင့်
ခွဲစိတ်ကုသရာတွင် ထိုအိပ်ဆေးအား
မင်းဆွေမင်းမျိုး လူကိုယ်များ၊ သာသနာ
ဝန်ထမ်း အကြီးအကဲများအား ခွဲစိတ်
ကုသသည့်အခါတွင် အသုံးပြုလေ့ရှိ
သည်။

သာမန်လူနာများကို ခွဲစိတ်ခြင်း
နှင့် ကျေးကျွန်များကို ခွဲစိတ်ကုသရာ
တွင်မူ အိပ်မေ့ချခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
လူနာအား အားတောင်းမောင်းသန်
လူများက ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ကာ ခွဲစိတ်
ကုသကြသည်ဟု ဆိုသည်။ ဤကဲ့သို့

ခွဲစိတ်ကုသသော ဒဏ်ရာကို အန္တရာယ်
ပေးနိုင်သော ပိုးမွှားများ တွယ်ကပ်ခြင်း
မရှိစေရန် သံပူကပ်လေ့ရှိကြသည်။

အနာကျက်ဆေးအဖြစ်လည်း
နိုင်ခြစ်ကမ်းတွင် ပေါက်သော မှိုပင်
တစ်မျိုးကို အခြားပရဆေးများဖြင့်အထူး
ဖော်စပ် အသုံးပြုသည်ကိုလည်း တွေ့ရ
၏။ အချို့သော ကုထုံးများမှာမူ သိပ္ပံ
နည်းမကျပေ။ သာဓကအားဖြင့် ဝမ်း
ဗိုက်နာရောဂါဝေဒနာ စွဲကပ်သူများ
အား မန္တန်များ ရေးသားထားသည့်
ကျွမ်းပေးကို ရေစိမ်ထားပြီး ထိုရေကို
သောက်စေခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းသည်
ဟုလည်း ဆိုကြ၏။

အီဂျစ်လူမျိုး အများအပြားကမူ
သာမန်ရောဂါဝေဒနာများကို သမား
တော်ကြီးများထံ ပြသခြင်းမပြုကြ။ ဆင်း
ရဲသူ၊ ဆင်းရဲသားများနှင့် ကျေးကျွန်
အများကလည်း အီဂျစ်လူမျိုးတို့၏ရိုးရာ
ဆေးမြီးတိုများကို အသုံးပြုကြ၏။ ထို
ဆေးမြီးတိုများကို သူတို့ဘိုးစဉ်တောင်
ဆက် အသုံးပြုခဲ့ကြသည်ဟု ဆေးမှတ်
တမ်း ကျွမ်းပုရပိုက်များတွင် ဖော်ပြခဲ့
သည်။ သာမန်အနာပေါက်ခြင်း၊ ကိုယ်
ခန္ဓာတွင် မတော်တဆ ထိခိုက်ဒဏ်ရာ
ရခြင်းများကို သဲကန္တာရတွင် အလေ့ကျ
ပေါက်လေ့ရှိသော ရှားစောင်းပင်များ၏
အစေးများကို သုတ်လိမ်းခြင်းဖြင့်
ပျောက်ကင်းသည်ဟုဆယူဆကြ၏။ အချို့
ဆေးမြီးတိုများကို ဖော်စပ်ရာတွင်မူ
တိရစ္ဆာန်များ၏ ကျင်ငယ်ရည်၊ လူတို့၏
မစင်ခြောက်များကို အသုံးပြုကြသည်
ဟု သိရ၏။

အချို့ဆေးမြီးတိုဆေးများတွင်
ဘိန်းပါဝင်သည်ကို တွေ့ရ၏။ ထိုဆေး
များကို ကိုယ်ခန္ဓာကိုက်ခဲခြင်း၊ ဝမ်းကိုက်
ခြင်းများကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြသည်။

ထိုစဉ်ကာလက လူအများ
အများဆုံးခံစားရသော ရောဂါဝေဒနာ
များမှာ မျက်ခမ်းစပ်ခြင်း၊ မျက်စိနာခြင်း၊
မျက်စိယားခြင်း စသော ဝေဒနာများ
ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းရောဂါ ဝေဒနာများကို။

မိမိတို့လင်သားများအပေါ် သစ္စာရှိသော အမျိုးသမီးများ၏ ကျင့်ငယ်ရည်ကို မျက်စဉ်းအဖြစ်ခတ်စေခြင်းဖြင့် ပျောက်ကင်းစေသည်ဟု သိရ၏။

အီဂျစ် သမားတော်ကြီးများသည် ထိုစဉ်ကာလကပင် မင်းဆွေမင်းမျိုး တော်ဝင်မိသားစုများ၊ လူကုတံ လူချမ်းသာမိသားစုများ အလှအပ ပြုပြင်ရန်အတွက် ရေမွှေးနံ့သာရည်၊ အလှဆီ၊ ကိုယ်လိမ်း အမွှေးနံ့သာများကိုလည်း အထူးဖော်စပ်ပေးခဲ့ကြသည်။

သာမကအားဖြင့် ဤဆောင်းပါးအစတွင် ဖော်ပြခဲ့သော တူတစ်ခွက် ဘုရင်ကလေး၏ သင်္ချိုင်းဂူအတွင်းမှ တွေ့ရသော အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား အများ အလှပြင်ဆင်ရာတွင် အသုံးပြုခဲ့သော ဆေးဝါးများ၊ အမွှေးနံ့သာများ သာမက အလှပြင်ဆင်ရာတွင် အသုံးပြုသော ကိရိယာများကိုပါ တွေ့ရှိရသည်ဟု သိရ၏။

အီဂျစ်ရှေးဟောင်း သုတေသီများ၏ ရေးသားဖော်ပြချက်အရ အီဂျစ်နိုင်ငံ နိုင်းမြစ်ကမ်းရှိ "ဘုရင်တို့၏ချိုင့်ဝှမ်း" "The valley of the kings" ရှိ သင်္ချိုင်းဂူများအတွင်းမှ တူးဖော်ရရှိသော အီဂျစ်၊ မိမိ၊ ရုပ်အလောင်းအချို့တွင် ဦးနှောက်ကို ခွဲစိတ်ကုသထားသည်ကို အံ့ဖွယ်သူရဲ တွေ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ ကျွန်းဆေးပုရပိုက်ပါ မှတ်တမ်းများအရ ထိုစဉ်ကာလက ဘုရင့်ဆေးတက္ကသိုလ်မှ ကျောင်းဆင်းသမားတော်အများသည် လူနာအများအပြားတွင် စွဲကပ်သော ဘက်တီးရီးယားကို သောက်ဆေးအဓိကထား၍ ကုသကြပြီး ဓာတ်စာပေး၍ ကုသသောကုထုံးမှာ အဓိကဖြစ်ဟန်ရှိသည်။ လူနာများတွင် စွဲကပ်သော ရောဂါဝေဒနာအလိုက် လူနာများစားရမည့်ဓာတ်စာ၊ လူနာများနှင့်သင့်တော်သောဓာတ်စာဟု ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားလေ့ရှိ၏။ မည်သည့်ရောဂါဝေဒနာစွဲကပ်နေသော လူနာကို နေ့စဉ် ဘာလီယာဂုကိုသာ ကျွေးရမည်။ ပူစပ်သော

အစားအသောက်များ စားသုံးခြင်းမပြုရန် လမ်းညွှန်ထားသည့် အချက်များကို ဆေးကျွန်းပုရပိုက်များက ဖော်ပြထား၏။

ဆေးများဖော်စပ်ရာတွင် ဆေးဥ၊ ဆေးရွက်၊ ဆေးမြစ်တို့ကို သန့်ရှင်းစွာဆေးကြော၍ ရေမွှေးဆူဆူဖြင့် ပြုတ်စေပုံ၊ ပြုတ်ရာတွင် သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် သို့မဟုတ် ငါးခွက်တစ်ခွက်တင် ပြုတ်ရမည်။ ယင်းပြုတ်ရည်ကို မည်သို့စစ်ယူရမည့်အကြောင်းကိုလည်း အသေးစိတ်လမ်းညွှန်ထားသည်။

လိမ်းဆေးများကိုလည်း သံလွင်ဆီ၊ ကြက်ဆီများကို အသုံးပြု၍ လိမ်းရန်နှင့် အချို့ရောဂါ ဝေဒနာများကိုမူ ဆေးမိုင်းတိုက်၍ ကုသစေသည်ဟု သိရ၏။

အီဂျစ်တို့၏ဘာသာရေး၊ အီဂျစ်တို့၏ ဂန္ဓာရီပညာနှင့် အီဂျစ်တို့၏ ဆေးပညာသည် အီဂျစ်ဘုန်းတော်ကြီးများထံမှ လက်ဆင့်ကမ်းသင်ယူခဲ့ကြရသော ဘာသာတစ်ရပ်ဖြစ်ရာ အခြေခံမူအားဖြင့် တူညီကြသည်။ အီဂျစ်သမားတော်ကြီးများ တက်ရောက်၍ ဆေးပညာဆည်းပူးခဲ့ရသော ဘုရင်၊ ဆေးသိပ္ပံတွင် သင်ကြားပို့ချသော ပညာရှင်များမှာ ဘုန်းတော်ကြီးများသာ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုဘုန်းတော်ကြီး အများအပြားသည် နက္ခတ်ဗေဒပညာ ကိန်းဂဏန်းပညာ ရပ်များကိုလည်း တတ်ကျွမ်းသူများဖြစ်ကြရာ သူတို့ပေးသောဆေးကို လေးရက် သို့မဟုတ် ခုနစ်ရက် မှီဝဲရမည်ဟု ညွှန်းလေ့ရှိ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ အီဂျစ်တို့၏ ရှေးဟောင်းဆေးပညာသည် နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ကြာမြင့်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သော်လည်း များစွာအံ့ဩဖွယ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

□ ရှုမ်းထက်

ဈေးများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်

စာပေ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏ မိတ္တူကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမှ တိုက်သို့ ဆက်သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ မရွေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပို့မည်မဟုတ်ပါ။

အထူးသတိပြုချက်

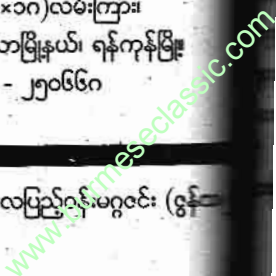
တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ ပြိုင်တည်း ပေးပို့ခြင်းမျိုး၊ တစ်နှစ်အတိုင်းတခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များတွင် အသုံးပြုသော စာမူများကို ထပ်မံပေးပို့ခြင်းမပြုလုပ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။ စာမူများ ပေးပို့ကြရာတွင် လက်ရေးလှရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ အယ်ဒီတာများ၊ စာစီသမားများ မည်အရေးအသားမျိုး ဖြစ်ရပါမည်လက်ရေးညံ့သော စာမူများ မည်မျှပင် ပိုးပျံအောင်ကောင်မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရွေးချယ်ဖယ်ဖျက်ကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးပါသည်။

အဖြူအမည်း တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် ညှိမ် စုံ
အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)
အခန်း (၁၀) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓု
(၁၇×၁၀)လမ်းကြား၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့၊
ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၀

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (၄၄)

ဩဇာရွက် အခေါ်အဝေါ်

ကန်ဘလူ ကံတင်အောင်

စုန်း၊ ကဝေ၊ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ မှင်စာ၊ ပြိတ္တာတို့ နှောင့်ယှက်ထား၍ ရောဂါဝေဒနာ ခံစားနေရသည်ကို ကုသပါလျှင် လုံးဝမသက်သာဘဲ ဆေးမစွမ်းဟု ဆိုရလောက်အောင်အထိ ဖြစ်ကြရပါသည်။

သို့ကြောင့်လည်း ရှေးရိုးအစဉ်အလာကတည်းက ကလေးမိခင် ဝေဒနာရှင်တို့မှာ ရွာပြင်သို့ထွက်ကြသည့်အခါ ဩဇာရွက်ကို ခေါင်းမှာဆောင်၍ သွားကြရန် အခါမလပ် သတိပေးပြောကြားနေကြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဩဇာရွက်ကို ဆောင်သွားခြင်းဖြင့် ရွာပြင်ရှိ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်း၊ ကဝေနှင့် ပြိတ္တာဘုံသားများအနေဖြင့် ဩဇာရွက်မှာသာ ကပ်လိုက်လာပြီး ရွာထဲဝင်တော့မည်ဆိုသည်နှင့် ဆောင်လာခဲ့သော ဩဇာရွက်ကို ပစ်ချထားခဲ့ရခြင်းဖြင့် ပြိတ္တာဘုံသားများ အိမ်အထိ မလိုက်နိုင်ကြတော့ပေ။ ပူကပ်၍ နှောင့်ယှက်မှု မပြုနိုင်ကြတော့ပေ။

ပျိုပျိုအိုအို ကလေးသူငယ်များ ခေါ်ဆောင်၍ ရွာပြင်သို့ သွားကြမည်ဆိုပါက လုံးဝမပင်ပန်းသည့် ဩဇာရွက်ကို ဆောင်သွားသင့်ပါကြောင်း အကြံပြုလိုပါသည်။ ဩဇာရွက် မဆောင်ဘဲ ရွာပြင်သို့ တလေးသူငယ်များ ပွေ့ချီခေါ်ဆောင် သွားခဲ့သည်ကြောင့် အိမ်ရောက်သည်နှင့် ကလေးမှာ ရုတ်တရက် မရပ်မနားငိုကြွေးကာ ဟိုဆရာခေါ် ဒီဆရာခေါ်နှင့် မရနိုင်အောင် ဒုက္ခရောက်ကြပါသည်။

နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊ သရဲ၊ တစ္ဆေစာကို စလောင်း ဖုံးမှာ၊ ခေါ်စာခွက်မှာထည့်ကာ ရွာပြင်သို့သွား၍ ပစ်ကျွေး၊ လေမှ ဆေးမကုရဘဲ ကလေးအငိုတိတ်ကာ ကျန်းမာခဲ့ကြရ သည့် လက်တွေ့သာမကများ ရှိခဲ့ပါသည်။ သွေးရိုးသားရိုး မဟုတ်ပါဘဲ ကျန်းမာနေပါလျက် ရုတ်တရက် ငိုကြွေးပြီး ကယောင်ကတမ်းဖြစ် မူလပုံမှန်အတိုင်း မဟုတ်ခဲ့လျှင် ရွာပြင် မှ ပြိတ္တာဘုံသား ကပ်ပါနှောင့်ယှက်လာ၍ ဖြစ်သည်ကို သတိ ပြုရပေမည်။

ရှေးဘိုးဘွား လူကြီးသူမများကား အစဉ်အဆက်ဆို သလို အကြားအမြင် ရှိခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ အတွေ့အကြုံ ရခဲ့ကြသူများ ဖြစ်ပါသည်။ မယုံကြည်၍ မဖြစ်ပါ။ လက်တွေ့သာမကများ ပြုနိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ဩဇာရွက် ရွာပြင်ဆောင်သွားရန် ဆိုသည်မှာ နို့ဖို့အရွယ် ခါလည်သားအထိ ခေါ်ဆောင်သွားကြသည့်အခါမျိုး ဖြစ်ပါသည်။ အပန်းမကြီးပေ။ မိမိရင်သွေး ကလေးငယ်များကို စိတ်ချမ်းသာစွာဖြင့် ရွာပြင်ခေါ်ဆောင်သွားနိုင်ကြရေး ဩဇာရွက်ဆောင်ပေးကြ ပါဟု စေတနာမှန်ဖြင့် အကြံပြုရေးသားလိုက်ရပါသည်။

□ ကန်ဘလူ ကံတင်အောင်

၂၀၁၁ ခုနှစ် မိုးရာသီ။

ဘွန်တော်တို့ရွာတွင် ပြည်ခိုင်ဖြိုးဖလား ဘောလုံးပြိုင်ပွဲ ဖြစ်သည်။ ဘောလုံးပွဲဆိုလျှင် အမျိုးသမီး၊ အမျိုးသား၊

အမ တက်တက်ကြွကြွ အားပေးကြည့်ရှုကြပါသည်။

ကလေးငယ်နှင့် အမျိုးသမီး သားသည်မိခင်များပင်

ကြည့်ရှုအားပေးကြပါသည်။ မွေးပြီး သုံးလေးလ

သားသမီးများကို ပွေ့ချီ၍ပင် ဘောလုံးပွဲကို အားပေး

ကြည့်ရှုသည်။

ဘေးသည်မအေများကို လူကြီးမိဘ နားလည်ကြသူ

ဘောလုံးပွဲသွားကြည့်သည်နှင့် ပတ်သက်၍ သတိပေး

ပြောပါသည်။

“ဘောလုံးပွဲကြည့်တာကြည့်၊ ကလေးတွေ ခေါ်ခေါ်

ဆောင် ဩဇာပင်က ဩဇာရွက်ခူးသွား၊ ခေါင်းမှာပန်သွား၊

ထော့ ကြမ်းတယ်၊ ကလေးတွေ တစ္ဆေပါခဲ့ရင် မေးရ မြန်းရ

တာပစ်ရနဲ့ သေချာဆောင်သွား။”

ဘောလုံးပွဲသွားကြည့်ကြမည့် ကလေးမိခင်တိုင်းကို

နားဝရှိသည့် အတွေ့အကြုံရထားဖူးသည့် အကြား

အကြံပေးသည့် မိဘတိုင်းက သတိပေးစကား ပြောကြားခြင်း

ဖြစ်သည်။

ဘောလုံးပွဲ သွားကြမှ မဟုတ်ပေ။ တစ်ရွာမှ တစ်ရွာ

ကြည့်သည့်အခါမှာလည်း ဩဇာရွက် ဆောင်သွားကြရန်၊

ရွာပြင်သို့ ထွက်သည်ဆိုရုံဖြင့် ကလေးများပါသွား

ခြင်း ဩဇာရွက်ကို ခေါင်းမှာပန်သွားရန် သတိပေးစကား

ပြောကြပါသည်။

နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်းတို့ ဆိုသည်

သို့ကြည့်ကြ၍ မဖြစ်ပေ။ ဂမ္ဘီရဆန်သည်ဟု ဆိုရလောက်

အောင် ထူးခြားသည်။ ဆန်းပြားသည်။ တုန်လှုပ်ချောက်ချား

ဖြစ်ရသည်။

နာနာဘာဝ၊ ဝိနာဘာဝ၊ သရဲ၊ တစ္ဆေ၊ စုန်း၊ ကဝေ၊

ရွာဘုံသားတို့မှာ ကောင်းကျိုးသာမပေးကြ၊ ဆိုးကျိုး

သာယာကိုတော့ တစ်ခုမဟုတ်တစ်ခု ဆိုသလို ပြုစားနောက်

ဆိုင် ခြောက်လှန့်တတ်ကြပါသည်။ အထူးသဖြင့် ကလေး

ငယ်များကို ရုတ်တရက်ဆိုသလို ဝိုက်နာအောင်ပြုကာ

အနေအထား ငိုကြွေးလာအောင်အထိ ဒုက္ခပေးတတ်ပါသည်။

အားမရဘဲ ချို့တဲ့ချည့်နဲ့နေသည့် လူလတ်ပိုင်း၊ လူကြီးပိုင်း

ဘဝလည်း ပူကပ်ရလျှင် ရသလို အတင်းဝင်ပူးကပ်၍ ဒုက္ခ

ပေးတတ်ပါသည်။

သုတစုံဖြာ

ဖိုးရွှေလမင်း

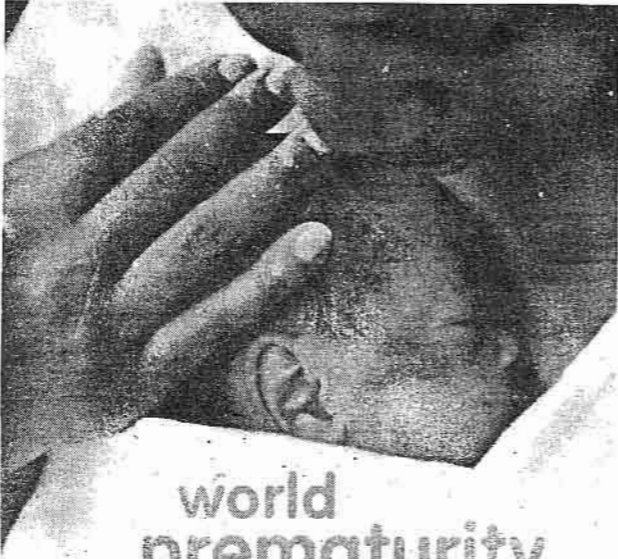
ရှက်တော့ရှက်တာပေါ့

လွန်ခဲ့သော ၂၀၀၂ ခုနှစ်တုန်းက တေးသီချင်း သီဆိုမှု ထူးချွန်ဂရမ်မီဆုရင် ဖြစ်ခဲ့သော ကန်းထီး ဘုရင်မ ဝေလားဆွတ်စ်သည် ယခုနှစ် တေးသီချင်း ထူးချွန် ဂရမ်မီဆု လေးဆုရနိုင်ကြောင်း၊ ဂီတလောက စာနယ်ဇင်းများတွင် ကြိုတင်တစ်ပေးခြင်း ခံခဲ့ရသည်။ သို့ရာတွင် သူမအနေနှင့်အပိုင်တွက်ထားသော်လည်း တကယ်တမ်း ဆုတစ်ဆုမျှပင် ချီးမြှင့်ခြင်း မခံခဲ့ရသော ကြောင့် စိတ်ထိခိုက်သွားခဲ့သည်ဟု ဂီတမီဒီယာတိုက် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ (၅၆)ကြိမ်မြောက် ဂရမ်မီဆု ပေးပွဲတွင် သူမ၏အမည်ကို ကြေညာခြင်းမရှိသော်လည်း စိတ်ထိခိုက်မှုကို ဖုံးကွယ်သည့်သဘောမျိုးဖြင့် ရက်ပါ ကုန်ရစ်တာမာ၏ မြူးကြွသော တေးသံနှင့်အတူ ပါဝင် ကခုန်ခဲ့သည်ဟု မေးလ်အွန်လိုင်းမှ ဖွလိုက်လေသည်။

သူ့အကြိုက်

လှပနုပျိုစိုပြည်တဲ့ ဆယ်ကျော်သက် မိန်းကလေး တွေရဲ့ သဘာဝဟာ တစ်ခါတလေ အတော်ကို ထူးဆန်းဆန်း ရူးရူးနှမ်းနှမ်း ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိတာ မြေသဘောလို့ ပြောရမယ်ထင်ပါတယ်။ ပုံထဲက မိန်းမပိုမဟာ ဟောလိဝုဒ်ရုပ်ရှင်မင်းသားတွေထဲမှာ မင်းသားကြီး TOM SELLECK ကို နှစ်သက်သဘောအကျဆုံး ဖြစ်သတဲ့။ ဒါကြောင့် သူ့ပုံကို (ဖက်ရှင်မဂ္ဂဇင်း) ဓာတ်ပုံထုတ်ထောက်က ရိုက်နေစဉ်မှာ "ခဏလောက်နေပါဦး၊ ကွန်ဟောဒီလို့နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ တစ်ပုံလောက်ရိုက်ပေးပါဦး" ဆိုပြီး သူမရဲ့ဆံပင်ကို နှာခေါင်းနဲ့ အပေါ်နှုတ်ခမ်းကြည့်မှာ ဖိညှပ်ထားလိုက်ပါသတဲ့။ အဲဒီပုံကို ရိုက်ပြီးတဲ့အခါ "ကွန်မကို တွမ်ဆဲလက်စ်လို့ ခေါ်နိုင်ပါတယ်" တဲ့။ ပြီးစရာ အမှတ်တရပုံလေးတစ်ပုံ ဖြစ်သွားပါတယ်။

world
prematurity
day november 27

အကူအညီ

ဒီဝင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့သည် ကမ္ဘာတစ်ဝန်းလုံးတွင် အသိအမှတ်ပြုထားကြသော "WORLD PREMATURETY DAY" ဖြစ်သည်။ နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း မွေးဖွားချိန်မတိုင်မီ လမစေ့ဘဲ မွေးခဲ့ကြရသော ကလေးပေါင်း (၁၅)သန်းရှိသည်။ ထိုကလေးများထဲမှ တစ်သန်းကျော်မှာ သေဆုံးခဲ့ကြရသည်။ ယင်းသို့ သေဆုံးမည့်ကလေးများအနက် ၇၅ ရာခိုင်နှုန်းကို မသေစေရန် ကြိုတင်ကာကွယ်နိုင်ရန်အတွက် တစ်ကမ္ဘာတည်းတွင် အတူနေထိုင်ကြသူများ "GLOBAL COMMUNITY" အချင်းချင်း ဆက်သွယ်ကာ အတွေ့အကြုံချင်း ဖလှယ်၍ ကူညီကြခြင်းအားဖြင့် "ပျော်လင့်ချက်များ ဖွံ့ဖြိုးစေပါ၊ အသက်များကို ကယ်

တင်ပါ" ဟူ၍ ခိုင်းမ်ဖောင်ဒေးရှင်းမှ ကြေညာသည်။ [facebook.com/worldprematurityday](https://www.facebook.com/worldprematurityday) သို့ ဆက်သွယ်နိုင်ကြောင်း ဖော်ပြထားသည်။

အသားရောင်သူများ

လူသားတွေဟာ အစားအစာနဲ့ ပတ်သက်ရင် အရသာရှိရှိ အသားတွေကို နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် ခုံခုံမင်မင်စားကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအသားတွေကို စားကြတဲ့အတွက် ဆိုးဆိုးရွားရွား အန္တရာယ်တွေ ဖြစ်လာကြတယ်။ ဒါကြောင့် နိုင်ငံတကာ ကျန်းမာရေး သုတေသန ပညာရှင်တွေဟာ အချိန်ကာလအနည်းငယ်ကြာတဲ့အထိ အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး ၈၀၀၀၀ ကို အစားအစာ အာဟာရရဲ့ ပတ်သက်လို့ သုတေသန ပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အုပ်စုနှစ်စုခွဲပြီး တစ်စုကို ငါး၊ ပေါင်မုန့်၊ ဟင်းသီးဟင်းရွက် လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် တွေချည်းပဲ စားစေတယ်။ နောက်တစ်စုကို တော့ ဝက်သား၊ အမဲသား၊ ကြက်သား၊ သိုးသား၊ ဆိတ်သား စတဲ့အသားတွေချည်းပဲ ကျွေးမွေးခဲ့ပါတယ်။ အချိန်ကာလအားဖြင့် ရက်သတ္တ (၁၂)ပတ်ကြာတဲ့အခါမှာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်ချည်းပဲ စားတဲ့အုပ်စုဟာ အသားအရေ စိုပြည်ကြည်လင်ပြီး ရောဂါဘယလည်း ကင်းရှင်းနေတာ တွေ့ရပါတယ်။ အသားတွေချည်း စားခဲ့တဲ့အုပ်စုဟာ အရေပြားတွေ ကြမ်းတမ်းလာပြီး မျက်နှာပေါ်မှာလည်း အဖုတွေ အပိမ့်တွေ ထွက်လာကြပါသတဲ့။ အဲဒီတွေ့ရှိချက်ကို ကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စာနယ်ဇင်းတွေမှာ ဖော်ပြခဲ့ကြပါတယ်။

Get 62% Fewer Pimples (Just by Changing What You Eat)

စက္ကန့် ၆၀ နဲ့ ဟင်း

ဥရောပတိုက်မှ နိုင်ငံအသီးသီး၏ အစားအစာ ဟင်းလျာများအနက် အာရှနိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများ ခံတွင်း တွေ့နိုင်ဖွယ်ရာရှိသော အစားအစာ ဟင်းလျာများအဖြစ် လက်ခံကြသည်မှာ အီတာလျံဟင်းလျာ အစားအစာများ ဖြစ်သည်။ ယခုအခါတွင် အီတာလျံအစားအစာများကို အီတလီ စားဖို့များများလက်ရာဖြင့် ချက်ပြုတ်စရာမလိုဘဲ အသင့်စားသုံးနိုင်စေရန် ဖန်တီးထုတ်လုပ်၍ နိုင်ငံတကာ(အထူးသဖြင့် အာရှနိုင်ငံ) များကို တင်ပို့ရောင်းချလိုက်သည်။ မိုက်ခရိုဝေ့ဖ်ဖြင့် စီမံပြုလုပ်ထားပြီး ဓာတုပစ္စည်း လုံးဝမပါဘဲ ရာခိုင်နှုန်းပြည့် သဘာဝသီးနှံများ၊ ရိုးရာမပျက် MARINARA SAUCE တို့ပါဝင်သည်။ စက္ကန့် ၆၀ မျှသော အချိန်တိုအတွင်း အသင့်စားသောက်နိုင်စေရန် စီမံထား ကြောင်း ကြေညာထားသည်။

အကောင်းဆုံး ဘောသမား

၂၀၁၃ ခုနှစ် (တစ်နှစ်လုံးအတွက်) ဖိစာ ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမားဆု ချီးမြှင့်ပွဲအခမ်းအနားကို လွန်ခဲ့သော ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်နေ့က ဆွစ်ဇာလန်နိုင်ငံ ဇူးရစ်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့လေသည်။ ထိုကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ဘောလုံးသမားဆုကို ရိုးယဲလ်အသင်း၏ ပေါ်တူဂီ လက်ရွေးစင်အသင်းခေါင်းဆောင် စီရော်နယ်လ်ဒိုက ဆွတ်ခူးနိုင် ခဲ့သည်။ နောက်ဆုံး ဆန်ခါတင်သုံးဦးစာရင်းတွင် စီရော်နယ်လ်ဒိုနှင့်အတူ ဘာစီလိုနာတိုက်စစ်မှူး မက်ဆီ၊ ဘောယန်မြူးနစ် တောင်ပံကစားသမား ရီဘာရီတို့ ပါဝင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုသုံးဦးထဲမှ စီရော်နယ်လ်ဒိုက ဒုတိယအကြိမ်မြောက် ဆွတ်ခူး နိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ၂၀၀၈ ခုနှစ်တွင် ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် ဒုတိယအကြိမ် ထပ်မံချီးမြှင့်ခြင်း ခံခဲ့ရသည်။

အမေရိကန် ဆန့်ကျင်သူများ

အမေရိကန်နိုင်ငံ နယူးယောက်မြို့ရှိ အိန္ဒိယ ကောင်စစ်ဝန်ရုံးမှ ဝန်ထမ်းအမျိုးသမီးဖြစ်သူ ခိုဘရာကိတ်ကို ဖမ်းဆီးထိန်းသိမ်းပြီးလျှင် စစ်ဆေးရှာဖွေရာတွင် အဝတ်အစားများကို ချွတ်လျက် အရှက်ရစေသည့်တိုင်အောင် ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် အိန္ဒိယတွင် အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ဆန္ဒပြပွဲများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သည်။ ထိုဖြစ်ရပ်နှင့် စပ်လျဉ်း၍ အိန္ဒိယ ဝန်ကြီးချုပ် မန်မိုဟန်ဆင်းကိုယ်တိုင် အမေရိကန်အာဏာပိုင်များ၏ အပြုအမူကို ပြင်းထန်စွာ ပြစ်တင်လိုက်သည်။ ယခုအခါ နယူးဒေလီတွင်သာမက မွမ်ဘိုင်း၊ ချန်နိုင်ဒ်နှင့် ဟိုက်ဒရာဘတ်တို့ အပါအဝင် အိန္ဒိယနိုင်ငံအနှံ့အပြားတွင် အမေရိကန် ဆန့်ကျင်ရေး ကြွေးကြော်နေကြသော လူအုပ်ကြီးသည် လမ်းမများပေါ်သို့ပင် ထွက်လာကြသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

လူတပတ် ခွေး

I GOT MY HAIR DID

အနောက်နိုင်ငံမှာ ခွေးမွေးတဲ့ ခွေးပိုင်ရှင်တွေဟာ မျိုးကောင်းမျိုးသန့် အမျိုးတူချင်း သားဖောက်ပြီး အစစ်အမှန် မျိုးရိုးဖြစ်ကြောင်း ဂုဏ်ယူလေ့ရှိကြပါတယ်။ တစ်နှစ်တစ်ကြိမ် ခွေးအလှပြိုင်ပွဲတွေမှာ ပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်တဲ့အခါမျိုးကျရင် ပုံထဲမှာ ဖော်ပြထားတဲ့အတိုင်း ခွေးအမွေးတွေကို ပုံသဏ္ဍာန်အမျိုးမျိုးနဲ့ အလှပြင်ပြီး ပြိုင်ပွဲဝင်ကြပါတယ်။ အဲဒီပြိုင်ပွဲမှာ အလှချင်းပြိုင်ရုံသာမက အရည်အချင်းလည်း ယှဉ်ပြိုင်ကြပါသေးတယ်။ ဒါကြောင့် ပြိုင်ပွဲဝင်ချိန်နီးလာတဲ့အခါ မျိုးမှာ ခွေးထရီန်နာတွေက ခွေးတို့ တတ်အပ်တဲ့ အတတ်ပညာတွေကို ထူးထူးချွန်ချွန် တတ်မြောက်စေရန် လေ့ကျင့်ပေးလေ့ရှိကြပါသတဲ့။

အောင်ပွဲခံ ပြည်သူ့စစ်များ

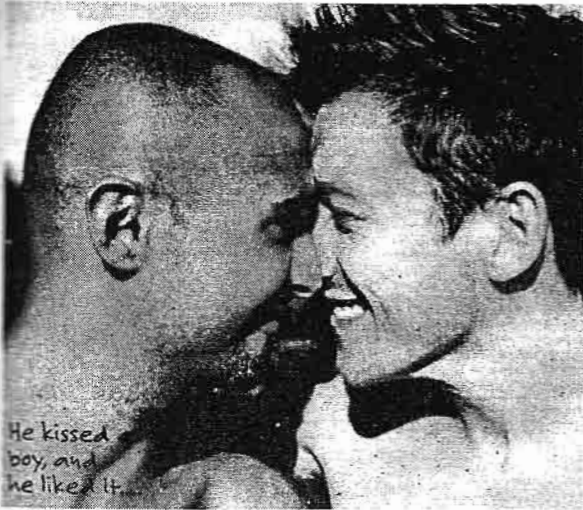

မက္ကစီကိုနိုင်ငံ အနောက်ပိုင်းရှိ မြို့တစ်မြို့ကို မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်းတစ်ခုက ထိန်းချုပ်ထားခဲ့သည်။ ယင်းသို့ ထိန်းချုပ်ထားခြင်းကို နယ်မြေခံကာကွယ်ရေး ပြည်သူ့စစ်များက ပြန်လည်သိမ်းယူခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အပြန်အလှန် ပစ်ခတ်မှုများ ဖြစ်ပွားခဲ့လေသည်။ ထိုဒေသတွင် အကြမ်းဖက်မှု ပျံ့နှံ့နေပြီး မူးယစ်ဆေးဝါးဂိုဏ်း၏ စီးနင်းမှုကို ဒေသခံ ပြည်သူ့စစ်များက အနိုင်ရ အောင်ပွဲခံခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ နယ်မြေကာကွယ်ရေး ပြည်သူ့စစ်လက်နက်ကိုင် တပ်ဖွဲ့ဝင် ရာပေါင်းများစွာက ထရပ်ကား ၁၀၀ ကျော်ဖြင့် မီချီအာကန်ပြည်နယ် နှုတ်အိဗာအီတာလီယာမြို့ကို တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြရာ တိုက်ပွဲဖြစ်ချိန် တစ်နာရီခွဲအကြာတွင် ပြန်လည်သိမ်းယူနိုင်ခဲ့ကြသည်။

ဂျာနယ်လစ်များ ဒဏ်ရ

အမေရိကန်အခြေစိုက် ဂျာနယ်လစ်များအရေး ကာကွယ်ပေးနေသော ကော်မတီ (CPJ) သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်တွင် အဖမ်းခံခဲ့ရသော ဂျာနယ်လစ်ပေါင်း ၂၀၀ ကျော်မှာ လုပ်ငန်းခွင်တွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ရင်း အဖမ်းခံခဲ့ကြရခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုဂျာနယ်လစ် ၂၀၀ ကျော်ထဲတွင် တူရကီ၊ အီရန်နှင့် တရုတ်ဂျာနယ်လစ်တို့က ထက်ဝက်ကျော်ပါသည်။ ထိုဂျာနယ်လစ်ထက်ဝက်မှာ အင်တာနက်ပေါ်တွင် စာပေများ ရေးသားဖြန့်ဝေမှုကြောင့်နှင့် ၇၉ ဦးမှာ ပုံနှိပ်မီဒီယာ တွင် ဖော်ပြခဲ့ကြခြင်း၊ ၂၈ ဦးမှာ ရေဒီယိုနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားတို့တွင် အသံလွှင့်ခဲ့ကြသောကြောင့် ထိန်းသိမ်းခံခဲ့ကြရ ခြင်းဖြစ်ကြောင်း CPJ က ထုတ်ပြန်ကြေညာခဲ့သည်။ ၂၀၁၃ ခု နှောင်းပိုင်းတွင် ကြေညာထားသော စာရင်းများအရ ဆီးရီးယားနိုင်ငံ တစ်ခုတည်းတွင်ပင် ပျောက်ဆုံးနေသော ဂျာနယ်လစ် စုစုပေါင်း ၃၀ ဦးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြခဲ့သည်။

He kissed
boy, and
he liked it.

ရှက်ကြော်ပြတ်သူများ

အမျိုးသားနှစ်ယောက် (ကတုံးနဲ့တစ်ယောက်၊ ဆံပင်နဲ့တစ်ယောက်) ရယ်ရယ်မောမောနဲ့ နှာခေါင်းချင်းဖိပြီး ထိကပ်နေကြပုံကို ဓာတ်ပုံသတင်းထောက်တစ်ယောက်က လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်ချက်နဲ့ ဗဟိုတမ်းတင်ပြီး ဖက်ရှင်မဂ္ဂဇင်း "GLAMOUR COM" ရဲ့ စာမျက်နှာပေါ်မှာ တင်လိုက်တာကို တွေ့မြင်ဖတ်ရှုလိုက်ရပါတယ်။ တကယ်တော့ အနောက် နိုင်ငံအဘော်များများဟာ လိင်တူချင်း တရားဝင်လက်ထပ် ပေါင်းသင်းခွင့်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကန့်ကွက်ကြ၊ ထောက်ခံကြနဲ့ အလုပ်မရှိအလုပ်ရှာ (ကြောင်ချေချိုး)နေကြသတဲ့။ သတင်းဓာတ်ပုံထဲက အမျိုးသားနှစ်ယောက်ကတော့ နမ်းတဲ့ လူက နမ်းတာကို အနမ်းခံတဲ့လူက နှစ်သက်သဘောကျနေတဲ့အတွက် ပြဿနာမရှိပါဘူးတဲ့။ တကယ်လို့များ သူတို့ နှစ်ယောက် လက်ထပ်ပေါင်းသင်းကြမယ်ဆိုရင်လည်း (ဘယ်သူကမှ) ကန့်ကွက်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူးတဲ့။

အွန်လိုင်းကြော်ငြာစာအုပ်

နိုင်ငံတကာ ဖက်ရှင်လောက အနုပညာနှင့် ယဉ်ကျေးမှုနယ်ပယ် အသီးသီးမှ စိတ်ဝင်စားဖွယ် အသွင်သဏ္ဍာန်များ၊ ထူးခြားပြောင်မြောက်သော ဥပမာရုပ်များ၊ သီးသန့်ချဉ်းကပ်မှုများဖြင့် ရရှိခဲ့သော အချက်အလက်များကို အခြေခံလျက် လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်ထင်ရှား လူသိများ၍ ထင်ပေါ်ကျော်ကြားသူများ၏ ပထမ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ် အကြောင်းအရာများကို စုပေါင်းထားသည်။ စာနယ်ဇင်းလောကတွင် သမန်ချည်ကြာစွာ အရည်အချင်းပြည့်ဝသော အယ်ဒီတာများ မြစ်ကြသည် STEFANO TONCHI နှင့် CHRISTOPHER BAGLEY တို့ တည်းဖြတ်ကြသည်။ တင်ဆက်သူက JOHN B. FAIRCHILI ဖြစ်သည်။ နယူးယောက်

PROVOCATIVE IMAGES,
REMARKABLE PERSONALITIES,
EXCLUSIVE ACCESS.

ပဉ္စမရိပ်သာနှင့် ဘီဗာလီဟေးလ်စ် abramshooks.com/w အွန်လိုင်းတွင် ရရှိနိုင်ကြောင်း ကြေညာထားသည်။ ထိုစာအုပ်သည် ထုတ်ဝေဖြန့်ချိခြင်းမပြုမီကတည်းက နိုင်ငံတကာ စာဖတ်ပရိသတ်ထဲတွင် ရေပန်းစားနေခဲ့သောကြောင့် အရောင်းစွဲစာရင်းဝင် ဖြစ်နိုင်ကြောင်း မီဒီယာလောကမှ ကြိုတင်ခန့်မှန်းထားကြသည်။

☐ မိုးရွှေလမ်း

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

ကျောက်ပျောက်ရာ ဆေးနည်းဖြာဖြာ

သုနုဒ္ဓာစိုး (ရွှေရင်အေး)

မီးဖွားပြီးလျှင်

“ဆရာမ ပြီးခဲ့တဲ့လက မီးဖွားခြင်းကိစ္စမှာ အဆုံးသတ် တယ်နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“ဒီတစ်ပတ်တော့ အမျိုးသမီးတွေ မီးဖွားပြီး သွေးပုပ် များ ကျန်နေသလား၊ အသားအရေအေးနေသလား၊ အသား ညိုခြင်း ထုံခြင်းတွေဖြစ်သလား၊ အသားအရေတွေ တင်း ဖောရောင်နေသလား၊ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်မှု လွန်ကဲသလား၊ အဲဒီလက္ခဏာတွေ မဖြစ်ပေါ်ရအောင် မီးဖွားပြီးစ အမျိုး သမီးတွေ အဲဒီအခြေအနေဆိုးက ကင်းဝေးအောင် ဆောင် ရွက်နည်း မှတ်သားလိုပါတယ်ရှင်”

“ဘာမှ ခက်စရာ မရှိပါဘူး၊ နန္ဒင်းမှုန့်စစ်စစ်ကို တစ်နေ့လျှင် သုံးကြိမ်ခန့် သောက်ပေးပါ၊ နန္ဒင်းမှုန့်ကို ရေနဲ့ ခပ် ပျစ်ပျစ်ကလေးဖျော်ပြီး နံနက် နေ့ ည တစ်နေ့သုံးကြိမ် တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းပေးပါ၊ လူးပေးပါ၊ အဖျားသွေးမရှိပါက နန္ဒင်းပြုတ်ရည်နဲ့ ရေချိုးပေးပါ၊ ဒါဆို အသားနွေးပြီး တစ်သားမွှေး တစ်သွေးလှဆိုတာ ဖြစ်လာပြီပေါ့ မမိရယ်”

မွေးကျွတ်နာ

“ဆရာမ နောက်တစ်ခုက အခဲရခက်တဲ့ မွေးကျွတ်နာ အမြန်ဆုံး သက်သာပျောက်ကင်းစေတဲ့နည်း မှတ်ချင်ပါ တယ်ရှင်”

“လွယ်ပါတယ် မမို့၊ မခက်ပါဘူး၊ ကျောက်ချဉ်ကို ကျောက်ပျဉ်ပေါ်မှာ ခပ်ပျစ်ပျစ်သွေး၊ ပြီးရင် မွေးကျွတ်နာ အနာဝမှာ လိမ်းပေးပါ၊ ဩဇာရွက်နဲ့ ထမင်းကို လုံးခြေ ကြိတ်နယ်ပြီး အဲဒီအဖတ်ကို မွေးကျွတ်နာပေါ် အုပ်ကပ် ထားပေးပါ၊ ရောင်တာလျော့မယ်၊ ကိုက်ခဲ့တာ ပျောက်မယ်၊ ပြည်ရင့်လာရင် ပေါက်ပြီး သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါ လိမ့်မယ်”

မှတူရပေါက်လျှင်

“ကလေးငယ်တွေရဲ့ လျှာနဲ့ ပါးစပ်တွေမှာ ပေါက် တတ်တဲ့ မှတူရပေါက်များ ခံစားရရင် အတော်ဆိုးတယ် နို့မစို့နိုင်တော့ဘူး၊ အဲဒီရောဂါ ကုသပုံလေး မှတ်သားဦး ပါတယ် ဆရာမ”

“ဟား ဒါလဲ မခက်ဘူးမမို့၊ လက်ချားမီးပေါက် ပရဆေးဆိုင်မှာ ဝယ်လိုက်၊ ပျားရည်စစ်စစ် ရအောင်နှာ အဲဒီနှစ်မျိုးကို ဆတူရောစပ်ပြီး တစ်နေ့ နှစ်ကြိမ် ကလေး မှတူရပေါက်တဲ့နေရာတွေကို လိမ်းပေးပါ၊ ရက်ပိုင်းအတွင်း ကွာကျပြီး သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါမယ်”

ရေနွေးပူ ဆီပူလောင်လျှင်

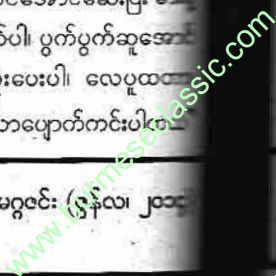
“ရေနွေးပူ ဆီပူလောင်တာမျိုး ဖြစ်ရင် ကုသဖို့ထိ သိပါရစေ”

“အင်း... ကန်စွန်းညွန့်အရွက်တွေဖယ်၊ အနီနီ ထောင်းထု၊ ပိတ်စိမ်းပါးနဲ့စစ်၊ အရည်ရရင် သကြားနည်းနည်း ထည့်ဖျော်၊ အဲဒီအရည်ကို ဝမ်းစနဲ့တို့ပြီး အပူလောင်တဲ့ နေရာကို ဆွတ်တို့ပေး၊ ခြောက်လိုက် ဆွတ်လိုက် လုပ်ပေး အဖုလဲ မထွက်လာဘူး၊ အနာမှေးလဲ ကွာမယ်၊ အနာရွတ်ထိ မကျန်ဘူး၊ ထူးထူးခြားခြားဆေးနည်းပဲ”

လေပူထု၊ လေချဉ်တက်ပျို့လျှင်

“ဆရာမ၊ လေမကြေသလိုဖြစ်ပြီး လေပူထု လေချဉ် တက် ပျို့အန်တာမျိုးဖြစ်ရင် ကုသပုံလေး မှတ်ပါရစေ”

“ဘာမှ မခက်ပါဘူး၊ ငှုပ်ပင် အမြစ်ကို ရအောင်နှာ ပါ၊ အဲဒီအမြစ် လက်ညှိုးခန့်ကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး အပူ ပါးပါးလှီး၊ ပြီးရင် နွားနို့ထဲထည့်ပြုတ်ပါ၊ ပွက်ပွက်ဆူအောင် ကျိုပါ၊ အဲဒီအရည်ကို သောက်သုံးပေးပါ၊ လေပူထုထု လေချဉ်တက်တာပျို့အန်တာသက်သာပျောက်ကင်းပါမယ်”

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးဝဋ္ဋာ

လိပ်ခေါင်းရောဂါ

“ဒီနေ့ခေတ်အထိ ကုသပုံအမျိုးမျိုး၊ ဆေးအမျိုးမျိုး သုံးနေရတဲ့ လိပ်ခေါင်းရောဂါကို အကောင်းဆုံးဆေးနည်း သိလိုပါတယ် ဆရာမ”

“မခက်လှပါဘူး မမိုးရာ၊ သက်ရင်းကြီးမြစ်ရရင် အဆင်ပြေပါပြီ၊ အဲဒီသက်ရင်းကြီးမြစ်ကို သံပရာရည်နဲ့ လက်ဖက်ရည်တစ်ဖွန်းစာရအောင် ပုံမှန်သွေးပြီး နေ့စဉ် သောက်သွားပါ။ အညောင်းအကြောတက် ဝေဒနာများနဲ့ အတူ လိပ်ခေါင်းရောဂါလဲ တစ်ခါတည်း ပျောက်ကင်းသွား ပါလိမ့်မယ်”

လည်ချောင်း ငါးရိုးစူးလျှင်

“ဆရာမ၊ အရိုးမျက် အရိုးစူးတာမျိုးဖြစ်ရင် ဘာလုပ် ခုမှာလဲရှင့်”

“နည်းသိရင် မခက်ဘူး၊ သိပုံနည်းကျသည်ဖြစ်စေ မကျသည်ဖြစ်စေ မြန်မာ့ဆေးမြီးတို့နည်းက အကုန်အကျ သက်သာစွာနဲ့ အထောက်အကူပြုတာတော့ အသေအချာပဲ။ လုပ်ပုံနည်းက အရိုးစူးခံနေရသူရဲ့ လည်ချောင်းကို တံတောင် ဆစ်နဲ့ ထောက်ထားပြီး ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊ သံယံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟု ကိုးခေါက်တိတိရွတ်ဆိုပြီး အောက်ကိုဆွဲချပါ။ ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်မှုသဒ္ဓါနဲ့ ရွတ် ဆိုဖို့တော့ အရေးကြီးပါတယ်။ ငါးရိုးလဲ တဖြည်းဖြည်း နေရာ ရွေ့လာပြီး ဝမ်းဗိုက်တွင်းအစာအိမ်ကို ရောက်သွားပါလိမ့် မယ်”

လေဖြတ်ခြင်းကင်းဝေးဖို့

“အခုခေတ် ဆေးဝါးပေါပေမယ့် လေဖြတ်တဲ့လူတွေ များတယ်၊ အဲဒီဝေဒနာပျောက်အောင် ဘာဆေးနဲ့ ကာကွယ် နိုင်ပါသလဲ ဆရာမ”

“မခက်ပါဘူး၊ တရုတ်စံကားပွင့် အကြော်ပွင့်များ ရသလောက်စုပြီး နေလှန်း၊ အခြောက်ရရင် သိမ်းထား၊ လက် ဖက်ခြောက်လို ရေနွေးခပ်သောက်မယ်ဆိုရင် ဆီးဝမ်းလေ တွေ မှန်ရုံမကဘူး၊ လေဖြတ်တဲ့ဝေဒနာဘေးကပါ တင်းဝေး မှာ အသေအချာပါပဲ”

လျှာခံတွင်းနာ

“ဘာစားစား ဆရာမရယ် အာခံတွင်းတွေ ပျက်မယ် ဆိုရင် ဘယ်လိုများ ကုသဆောင်ရွက်သင့်ပါသလဲဆရာမ”

“လွယ်ပါတယ်၊ ခက်စရာမလိုပါဘူး၊ သဖန်းပင်က သဖန်းရွက်ရင့်ရင့်ကိုခူး၊ ပြီး ပြာချ၊ အဲဒီပြာကို နည်းနည်းစီ လျက်ပေးပါ။ လျှာနာရောဂါ ပျောက်မယ်၊ ခံတွင်းနာခြင်း၊ ခံတွင်းမကောင်းတဲ့အနံ့ထွက်ခြင်း အကုန်ပျောက်မယ်၊ ရေနဲ့ ဖျော်ငုံ ပလုတ်ကျင်းပေး သိပြီနော်”

ဝဲခို ဝဲခြောက်

“ပြီးတော့ ဆရာမ၊ ဝဲခို ဝဲခြောက်တွေ ဘယ်နေရာမှပဲ ပေါက်ပါစေ အမြန်ပျောက်ကင်းစေတဲ့ ဆေးနည်းလိုချင်ပါ တယ်ရှင့်”

“ရပါတယ် မခက်ပါဘူး၊ တောင်မရိုးလို့ ခေါ်တဲ့ လက်ပံခါးပင်ကို ရအောင်ရှာ၊ အဲဒီအပင်က အခေါက်ကို အမှုန့် ရအောင်လုပ်၊ အုန်းဆီနဲ့ ရောစပ်ပြီးလိမ်းပေး၊ မကြာမီ ပျောက်တယ်”

ဝမ်းပေဝမ်းရောင်

“ဝမ်းတစ်လုံးကောင်း ခေါင်းမခဲဆိုတဲ့ စကားပုံ ရှိပေမယ့် ဝမ်းဖော ဝမ်းရောင်ဖြစ်ရင် ဘာကုသမှုများ လုပ်ရ သလဲဆိုတာ မှတ်ပါရစေ ဆရာမ”

“ဒါလဲ မခက်ပါဘူး၊ ဆားမီးဖုတ်နဲ့ လင်းနေကို သွေးပြီး အရည်ကို လက်ဖက်ရည်ဖွန်းနဲ့ တိုက်ကျွေးပါ။ ကလေး လူကြီးမရွေး လင်းနေနဲ့ ဆားမီးဖုတ် သွေးထားတဲ့ အရည် သောက်ပေးခြင်းအားဖြင့် ဝမ်းဖောဝမ်းရောင်မှ ကင်းစေးသွားပါမယ်လို့ မှတ်ပေတော့”

ဝမ်းနာ ဝမ်းကိုက်

“ပြီးတော့ ဆရာမ ဝမ်းနာဝမ်းကိုက် ဖြစ်နေရင်ရော ဘာဆေးဝါးကုသ ဆောင်ရွက်ရမယ်ဆိုတာ မှတ်ပါရစေ”

“ဟုတ်ပြီ၊ မခက်ပါဘူးလေ၊ မြင်းခွာရွက် ခုနစ်ရွက်၊ သကြားက တစ်ရွေးသာ၊ စမုံနက် တစ်ရွေးသာ၊ ပစ္စည်း သုံးမျိုး အမျှစီစုပါ၊ ရောကြိတ်ပါ။ ဝမ်းနာ ဝမ်းကိုက်ဖြစ်နေ တဲ့သူကို အနည်းငယ် ခွံ့ပေးပါ။ ချက်တိုင်မှာ အံ့ပေးပါ။ မကြာမီ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

www.burmeseclassic.com

သိမှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

သွေးဝမ်းသွားလျှင်

“သွေးဝမ်းတွေ သွားတာမျိုးဖြစ်နေရင်တော့ အမြန် သက်သာဖို့ ဆောင်ရွက်ရမှာပါလဲရှင်”

“ဒါလဲ မခက်ပါဘူး၊ ဆီးဖြူသီး အစိမ်းကိုထောင်းပါ။ ပိတ်စိမ်းပါးနဲ့ထည့်ပြီး အရည်ရအောင်ညှစ်ပါ။ အဲဒီအရည်ကို သံပရာရည်စပ်ပါ။ ဆီးဖြူသီးရည်နဲ့ သံပရာရည်ကို ရောစပ်ပြီး သောက်ပေးပါ။ မရပ်မနားသွားနေတဲ့ သွေးဝမ်းရပ်သွားပြီး ကိုက်ခဲခြင်းပါ ရပ်သွားမယ်။ ကဲကဲ ဒီဆေးကတော့ အမှန်အာနိသင်ထက်တဲ့ဆေးပဲ မမိုးရေ”

သွားကိုတိတ်လျှင်

“ဆရာမ၊ သွားကိုတိတ်သွားနာတွေ ဖြစ်လာရင် ကုသပျောက်ကင်းနိုင်တဲ့ ဆေးဝါးများ သိပါရစေမှတ်ပါ”

“မခက်လှပါဘူး၊ မီးဖိုချောင်ပစ္စည်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ ချင်းကို ရေစင်အောင်ဆေးပြီး ပါးပါးလှီးပါ။ ရလာတဲ့ ချင်းအဖတ်ကလေးတွေကို တစ်စစ်စစ်ကိုက်နေတဲ့သွားပေါ် အံ့ထားပေးလိုက်ပါ။ ယူစစ်သလို သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

သန်ထနေသျှင်

“ကလေးတစ်ယောက် ဗိုက်ပူနံ့ကားဖြစ်ပြီး သန်ထနေရင် ဘယ်လိုပျောက်ကင်းသက်သာအောင် ဆောင်ရွက်ရမလဲ ဆရာမရယ်”

“လွယ်လှချေရဲ့ မခက်ပါဘူး၊ ကြက်သွန်နီဥကြီးကြီးတစ်လုံးကို ပါးပါးလှီး၊ ရေထည့်ထားတဲ့ ခွက်တစ်ခွက်ထဲ ထည့်စိမ်ပါ။ နံနက်မှစိမ်လျှင် ညနေရောက်သော် စိမ်ထားတဲ့ ကြက်သွန်နီဥများ ဆယ်ထုတ်လိုက်ပါ။ ကျန်တဲ့အရည်ကို သောက်ပေးပါ။ သန်ကောင်များ ငြိမ်ကျသွားပြီး ဝမ်းသွားတဲ့အခါ ထွက်ကျလာပါလိမ့်မယ်၊ အေးကောင်းတစ်လက်ပါ”

သွေးတိုးရောဂါ

“သွေးတိုးရောဂါ အခြေအနေ စလာပြီဆိုရင် ဘယ်လို ကုသမှုမျိုး လုပ်ရမယ်ဆိုတာ သိချင်ပါတယ်ဆရာမရှင်”

“ဒါလဲ ခက်တဲ့ကိစ္စ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဧကရာဇ်ရွက်ရအောင်ရှာပါ။ ရေနဲ့ သုံးခွက်တစ်ခွက်တင် ကျိုပါ။ ပိတ်စိမ်း

ပါးနဲ့ စစ်ပါ။ အဲဒီဧကရာဇ်ပြုတ်ရည်ထဲကို ရှောက်ချက် အနည်းငယ်နဲ့ ပြားရည်အနည်းငယ်ထည့်ပြီး တစ်နေ့ နှစ်နေ့ သောက်ပေးပါ။ အမူးအမော်လဲပျောက် သွေးတိုးလဲပျောက်ပါတယ်”

သွေးချုပ် လေချုပ် ဝမ်းချုပ် ဆီးချုပ်

“ဆရာမရေ သွေး ဝမ်း ဆီး လေတွေ ချုပ်ပြီး သွေးပျောက်ကင်းသက်သာတဲ့ဆေးနည်း မှတ်လိုပါတယ်”

“မခက်ပါဘူး၊ အရသာ အေးခါးဓာတ်ရှိတဲ့ ကလာပင် အဖြူဖြစ်စေ အနီဖြစ်စေ အစို့ သို့မဟုတ် အခြောက် လက်တစ်ဆုပ်စာခန့်ကို ထန်းလျက် ငါးလုံး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ပြုတ်ပါ။ ရရင် ဆားလေးလေးခပ်နံ့နက် တစ်ကြိမ်၊ ည တစ်ကြိမ် တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် သောက်ပေးပါ။ သွေး ဝမ်း လေ ဆီးချုပ်တာတွေ သက်သာပျောက်ကင်းပါတယ်”

သွေးဆုံးကိုဦ

“အမျိုးသမီးများ အသက်လေးငါးဆယ် လာရင် အဲဒီသွေးဆုံး ဝေဒနာကိုင်တော့တာပဲ၊ အဲဒါကို သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ကုသရမလဲဆိုတာ မှတ်ပါရစေ ဆရာမ”

“ကင်ပွန်းရွက်ကြမ်း များများရအောင်ရှာ၊ သတ္တုသို့မဟုတ် ထန်းလျက် တစ်ခုခုနဲ့ ရေထည့်ပြီး သုံးခွက်တစ်ခွက်တင်ကျိုပါ။ ပွက်ပွက်ဆူရင် မီးဖိုပေါ်က အဖတ်တစ်ကြိမ် ညတစ်ကြိမ် ပုံမှန်သောက်၊ အကြမ်းပင်တစ်ဝက်ခန့် သောက်ပေးပါ။ သွေးဆုံးကိုင်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မယ်”

သွေးချို ဆီးချို

“ဆရာမရယ် သွေးချို ဆီးချို ဝေဒနာတွေဖြစ်လာလို့လေ့ သက်သာပျောက်ကင်းအောင် ဘယ်လိုများသောက်ရွက်ရပါမလဲ ဆရာမရယ်၊ မှတ်ပါရစေ”

“မမိုး သေချာလိုက်မှတ်၊ မခက်ပါဘူး၊ နနွင်းကျပ်သား၊ ရှိန်းခို ၂ ကျပ်သား၊ သိန္နောဆား ၂ ကျပ်သား စုစုပေါင်း ဆေးအလေးချိန် ၁၄ ကျပ်သားတို့ကို ရေစပ်ပါ။ သမအောင် မွေပါ၊ ဆီးသီးလုံးခန့်လုံးပြီး ခြောက်သွေ့အောင်ထားပါ။ ခြောက်ပါက လေလုံး

www.burmeseclassic.com

အိမ်မှတ်ဖွယ်ရာ ဆေးပညာ

ပုလင်းမှာထည့် နံနက် တစ်လုံး ညတစ်လုံး ရေအေးအေးနဲ့ သောက်ပါ။ သွေးချို ဆီးချို ဝေဒနာတွေ ပျောက်ကင်းသွား ပါလိမ့်မယ်”

အိပ်ပျော်စားဝင်ဖို့

“ဆရာမ၊ လူတစ်ယောက် အိပ်ပျော်ဖို့နဲ့ စားဝင်ဖို့ တော်တော်အရေးပါတယ်။ အဲဒီကိစ္စ အောင်မြင်အောင် ဘယ်လိုဆေးမျိုး ဖို့ဝဲရမလဲ အမိန့်ရှိပါ”

“မမိုး ခက်စရာမရှိပါဘူး။ ကြက်သွန်ဖြူဥတစ်လုံး ဝယ်ပါ။ ပြီးရင် ကြေးချိုတံနဲ့ အပေါက်ကလေးများဖြစ်အောင် ဖောက်ပါ။ များများဖောက်ပြီးရင် ပျားရည်ထည့်ထားတဲ့ ပုလင်းထဲကိုထည့်ပါ။ စိမ်ထားပါ။ အဲဒီပျားရည်စိမ်ထားတဲ့ ကြက်သွန်ဖြူဥတစ်လုံးကို နေ့စဉ် တစ်လုံး သောက်ပါက စားဝင် အိပ်ပျော် ကျန်းမာရေး ကောင်းပါတယ်။”

အသံဝင် အသံပျက် မသံမထွက်

“ဆရာမ၊ အသံကို အခြေပြုပြီး အသက်မွေးဝမ်း ကျောင်းလုပ်တဲ့ လူတွေအဖို့တော့ အသံဝင် အသံပျက် အသံ မထွက်ရင် ဒုက္ခတွေ့တာပဲ။ ဒါကြောင့် အဲဒီဝေဒနာတွေ ပျောက်ဖို့ ဆေးနည်း ပေးပါရှင်”

“ရေးပေတော့ မခက်ပါဘူး။ ရေစင်အောင် ဆေး ကြောထားတဲ့ ချင်းတက်ကို ခုနစ်လွှာလောက် ခပ်ပါးပါးလှီး၊ အိုးတစ်လုံးမှာထည့်၊ ထန်းလျက် သုံးခဲလောက်ထည့်၊ ရေ သင့်ရုံထည့်၊ သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျို၊ အအေးခဲ သောက် ပါ။ အကြမ်းပန်းကန် တစ်ဝက်လောက် နံနက် ည သုံးရက် ပဲသောက်၊ ပျောက်သွားပါလိမ့်မယ်။ ကဲ မမိုးရေ ရေနွေး သောက် လက်ဖက်စား၊ နားဦးစို့”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာမ၊ ကျေးဇူးပါရှင်”

ထုနုနွာစိုး (ရွှေရင်အေး)

ကျမ်းကိုး

သုတေသီဆရာငြိမ်း၏ (လက်တွေ့အသုံးချ ရွက်/ ခေါက်/သီး/မြစ်) မြန်မာ့ဆေးဗိမာန်တိုများ။

ဓာတုသင်္ဂဟကျမ်း၊ အဗျင်းဆရာတော် (ဇလွန်)

ဆေးဗိမာန်တိုမှတ်စု၊ ကရင်အင်းဆရာတော် (ကျွဲ သောင်ရွာ)

နားကျောဂါအတွက် ဆေးဖက်ဝင် ချင်း

နတ်မောက် လှမြင့်သစ်

နားပြည်ယိုခြင်း၊ နားနာခြင်း၊ နားတွင်းကိုက်ခဲခြင်း၊ နားထိုင်းခြင်း၊ နားလေးခြင်းစသော နားရောဂါတို့အတွက် ချင်းသည် လွန်စွာအသုံးဝင်ကျေးဇူးပြုပါသည်။

ချင်းအစိုကို ရေစင်စွာဆေးပြီး ထုထောင်း၍ သတ္တု ရည် ညှစ်ယူပါ။ ထို့နောက် ထန်းလျက်ကို ညက်အောင် ထောင်းပြီး ချင်းသတ္တုရည်တွင် သင့်အောင်ထည့်မွှေပြီး ရှူပေးပါ။ မကြာခင် ရှူပေးပါ။ သတိရတိုင်း အိမ်မှတ်ရတိုင်း နှာခေါင်းတွင်ပွတ်၍ ရှူပေးပါ။ နာရီပိုင်းအတွင်း အမြန် သက်သာစေပါသည်။

နားအတွင်း မခံမရပ်နိုင်အောင် ကိုက်ခဲခဲ့ပါလျှင် ချင်း သတ္တုရည်ကို ပူနွေးရုံမျှကျိုပြီး ခံနိုင်လောက်သော ပူပူနွေး နွေးတွင် နားထဲသို့ တစ်စက်၊ နှစ်စက်ထည့်ပေးပါ။ အမြန် သက်သာပြီး တဖြည်းဖြည်း ပျောက်ကင်းပါမည်။

ထို့အပြင် ချင်းကို အမှုန့်ထောင်းပြီး နှမ်းဆီနှင့် ပျစ်ပျစ်ဖျော်ပါ။ တစ်ရက်ခန့်ထားပြီး နှမ်းဆီကို ရေစစ်ဖြင့် စစ်၍ ညှစ်ယူပါ။ ထိုအဆီကို နားကြပ်ဆီအဖြစ် ငှက်ခါး တောင်ပံမွှေး (သို့မဟုတ်) ကြက်တောင်ပံမွှေးသန့်သန့်ဖြင့် နားအတွင်း ကြပ်ပေးပါ။

နားထိုင်း၊ နားလေထွက်၊ နားကိုက်ခဲနာကျင်ခြင်းများ တစ်ပတ် ဆံ့ရက်အတွင်း သက်သာရာမှ ပျောက်ကင်း သွားစေပါသည်။

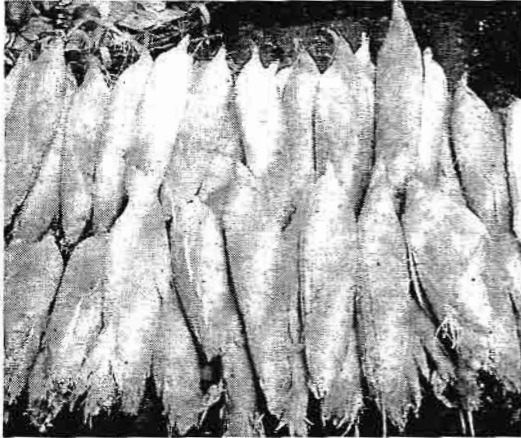
ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေ... .

နတ်မောက်လှမြင့်ထစ်

အစားအစာပေးသော အဟာရနှင့် ရောဂါကာကွယ်နည်း

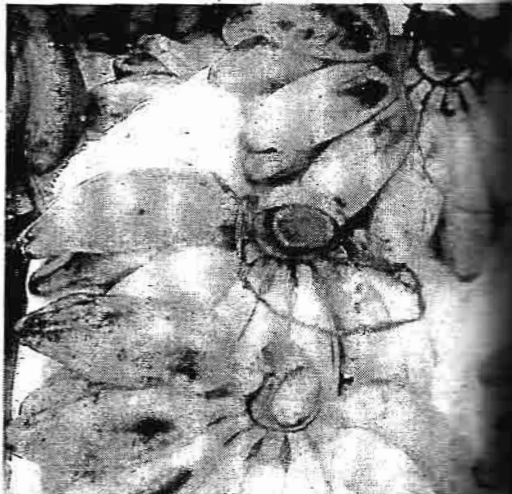
ပြောင်းဖူးစားသုံးချောင့် အူမကြီးကင်ဆာ
ဖြစ်ပွားမှု လျော့ကျနိုင်သည်။

ပြောင်းဖူးသည် ချိုပြီး ဆိမ့်သော အရသာ ရှိသည့် အနည်းငယ်ဖန်သည် အရသာလည်းရှိသည်။ ပြောင်းဖူးသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ထွက်ရှိသည်။ ပြောင်းဖူးတွင် ဗီတာမင်ဘီ(၁)၊ ဗီတာမင်စီ၊ မင်းဂနိုစ်၊ ဗီတာမင်ဘီ(၅)၊ အမျှင်ဓာတ်နှင့် ကယ်လိုရီဓာတ်များ ပါဝင်သည်။ အများဆုံး ပါဝင်သည့်အားမှာ ဘီတာမင်ဘီ(၁)ဖြစ်ပြီး ၅၀ ရာခိုင်နှုန်း ပါဝင်သည့် ပြောင်းဖူးကို သတ်မှတ်အမျိုးအစားအတိုင်း စားသုံးပါက သွေးကလာပ်စည်းများ ပျက်စီးမှုကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် အပြင် နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားမှုမူလည်း ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့် ထို့အပြင် ပြောင်းဖူးကို ပုံမှန်စားသုံးသူများသည် အူမကြီးကင်ဆာဖြစ်ပွားမှု လျော့ကျစေနိုင်သည့်အပြင် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ အဆိပ်ဓာတ်များကိုလည်း သန့်စင်ပေးနိုင်သည့် ပြောင်းဖူးကို ပုံမှန်စားသုံး သူတို့သည် အူမကြီးကင်ဆာ ဖြစ်ပွားမှုနည်းကြောင်း တွေ့ရှိရသည်။

ငှက်ပျောသီးသည် အာဟာရဓာတ်ပြည့်ဝသော အသီး တစ်မျိုး ဖြစ်ပါသည်။ ဖိးကြမ်းငှက်ပျောသီးကို ပုံမှန်စားသုံးလျှင် သွေးပေါင်ချိန် ပုံမှန်ဖြစ်စေပြီး နှလုံးကျန်းမာရေးအတွက် လွန်စွာအထောက်အကူပြုကြောင်း သုတေသနပြုချက်တစ်ရပ် အရ သိရပါသည်။ ထို့အပြင် ဖိးကြမ်းငှက်ပျောသီး ငါးဂရမ်ခန့်ကို နေ့စဉ် စားသုံးသွားပါက အရိုးနှင့်ပတ်သက်သော ရောဂါများ ဖြစ်ပွားမှုကို အကာအကွယ်ပေးနိုင်ကြောင်း သိရသည်။ ဖိးကြမ်းငှက်ပျောသီးတွင် ပိုတက်စီယမ်နှင့် ကယ်လီစီယမ်ဓာတ်များ ပါဝင်သည်။ တစ်ဖန် ဗီတာမင်ဘီ(၆)၊ မဂ္ဂနီစီယမ်၊ ကယ်လိုရီနှင့် အမျှင်ဓာတ်များပါဝင်လျက်ရှိရာ အူနှင့်အစာအိမ်ရောဂါများ ဖြစ်ပွားမှုမရှိအောင်လည်း ကာကွယ်နိုင်ကြောင်း သိရသည်။ ငှက်ပျောသီးသည် အစာအိမ်အတွင်း အစာခြေဂလင်းများ၏ လုပ်ဆောင်မှု ကောင်းမွန်စေရန် အားဖြည့်ပေးနိုင်ရာ ကျန်းမာရေးအတွက် နေ့စဉ် စားသုံးသင့်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ပါသည်။

ဖိးကြမ်းငှက်ပျောသီးစားချောင့် သွေးထိုး ထူပြန်
အရိုးရောဂါ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။

စားတော်ပီ ခေါ် ပဲပြုတ်

ပဲပြုတ်သည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ နံနက်စာအဖြစ် အသုံးများကြသည်။ ပဲပြုတ်ရောင်းချသည့် အသံကို မြို့တိုင်း ရွာတိုင်းလိုပင် နံနက်ဝေလီဝေလင်းအချိန်တွင် မြောက်မြားစွာ ကြားကြရပါသည်။

မြန်မာပြည်တွင် လာရောက်နေထိုင် လည်ပတ်သော နိုင်ငံခြား လူမျိုးခြားများသည် နံနက်ခင်းကြားပဲပြုတ်သည်၏ အသံကို မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ဓလေ့ထုံးတမ်းတစ်ရပ်အဖြစ် မှတ်ယူထားကြသည်အထိ နိုင်ငံခြားသို့ ခရီးထွက်လာသူများတွင် မင်္ဂလာနံနက်ခင်းပါ ဟူသော နှုတ်ဆက်စာများ နားစွဲနေကြသည်။

www.burmeseclassic.com

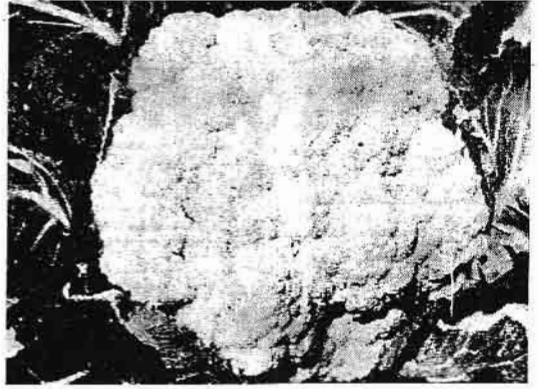
အစားအစာပေးသော အာဟာရနှင့် ရောဂါကာကွယ်နည်း

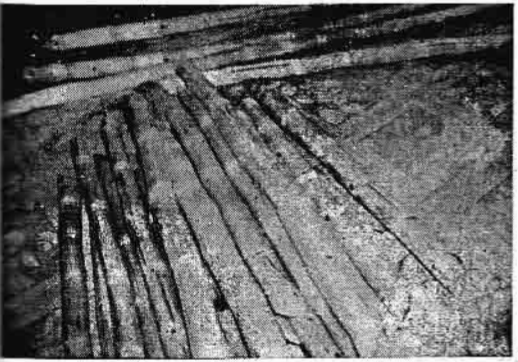
ပဲပြုတ်တွင် သီတ တေဇော၊ ပထဝီ၊ အာပေါ အများဆုံး ပါဝင်သည်အတွက် အရသာမှာ အေးစိမ့်၍ အနည်းငယ် ဖန်သည်။ ချောင်းဆိုးခြင်း၊ သည်းခြေဖောက်ပြန်ခြင်း၊ ပူလောင်ခြင်းကို ငြိမ်းစေသည်။ ခန္ဓာကိုယ် သန်မာထွားကျိုင်းခြင်း၊ အင်အားပြည့်ဖြိုးခြင်း၊ အသားအရေ စိုပြည်စေခြင်း၊ အရိုးအသား မာကျောခြင်းတို့ကို ဖြစ်စေသည်။ ဗီတာမင်ဘီ(၂) ဓာတ်လည်း များများပါဝင်သဖြင့် ပါးစပ်နာ၊ နှုတ်ခမ်းနှင့် လျှာများတွင် အနာဖြစ်ခြင်း၊ မျက်စိများယားယံ၍ ပူစပ်ခြင်း၊ မျက်စိအားနည်းခြင်းရောဂါများ ပျောက်ကင်းနိုင်သဖြင့် ကျန်းမာရေးအတွက် အထောက်အကူပြုကြောင်း တင်ပြရပါသည်။

ဒီဇင်ဘာလမှ ဇန်နဝါရီလတိုင်အောင် နှစ်စဉ် ပန်းဂေါ်ဖီ လှိုင်လှိုင်ပေါသည့်ရာသီဖြစ်၍ ဈေးများတွင် ပန်းဂေါ်ဖီ ဇွဲ လွယ်လင့်တကူ ဝယ်ယူရရှိနိုင်ပါသည်။ ပန်းဂေါ်ဖီသည် ဆီမိုသောအရသာရှိသည်။ ပန်းဂေါ်ဖီပွင့်များ ကြီးထွားစေရန် နေရောင်မထိုးရအောင် အရွက်စိမ်းများက ကာကွယ်ပေးထားသည့်အတွက် နေမှအလင်းကို အရွက်စိမ်းအောက်မှ စုပ်ယူ၍ အပွင့်ကို ကြီးထွားစေသည်။ ပန်းဂေါ်ဖီ၏ အာဟာရပြည့်ဝသော ဓာတ်များမှာ ဗီတာမင်စီ၊ ဗီတာမင်ဘီ(၆)၊ ဗီတာမင်ဘီ(၁)၊ ဗီတာမင်ဘီ(၃)၊ မင်းဂနိုက်ပိုတက်စီယမ်နှင့် ပရိုတိန်းဓာတ်များ ပါဝင်၍ အဆုတ်ကင်ဆာ၊ အူမကြီးကင်ဆာ၊ နှစ်သားကင်ဆာ၊ သားအိမ်ကင်ဆာ၊ ဆီးအိတ်ကင်ဆာ ဖြစ်မည့် အန္တရာယ်တို့ကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည့်အတွက် စားသုံးကြစေရန် မေတ္တာဖြင့် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

ပန်းဂေါ်ဖီသည် ကင်ဆာရောဂါများကို ကာကွယ်နိုင်သည်။

ကြံရည် ပုံမှန်သောက်သုံးလျှင် အာရုံကြော အားနည်းမှု သက်သာစေနိုင်သည်။

ကြံရည်သည် ချိုသောအရသာအပြင် ဖန်သော အရသာလည်းရှိသည်။ ကြံပင်သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံးရှင်သန်ပေါက်ရောက်သော အပင်မျိုးဖြစ်သည်။ ကြံရည်ကို တစ်နှစ်တာလုံး သောက်သုံးနိုင်သည်။ သဘာဝဖျော်ရည်တစ်မျိုး ဖြစ်သည့် ကြံရည်တွင် ဗီတာမင်ဘီ(၂)နှင့် ကယ်လိုရီများစွာ ပါဝင်သည်။ ကြံရည်ကို သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း နေ့စဉ် သောက်သုံးလျှင် အစာအိမ်ရောဂါနှင့် ခေါင်းကိုက်ရောဂါများ သက်သာပျောက်ကင်းနိုင်သည်။ ကြံရည်သည် ခန္ဓာကိုယ်တွင်းရှိ ဆဲလ်များရှင်သန်မှုကို ပံ့ပိုးပေးနိုင်သည့်အပြင် မှတ်ဉာဏ်ချို့ယွင်းမှုကိုလည်း အထိုက်အလျောက် အကာအကွယ်ပေးနိုင်ကြောင်း တင်ပြလိုက်ရပါသည်။

(အင်တာနက်ကျန်းမာရေးမှ ရှာဖွေစုဆောင်းသည်)
❑ ခပ်မောင်ထွေး (စက်မှု-စားကုန်)

အောင်ဘုန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

အာဟာရမျှတ စားသုံးကြ သက်ရှည်ကျန်းမာမည်

ဆေးပက်ဝင်ဇီဝာ

ဇီဝာကို ဟင်းခတ် အမွှေး အကြိုင် မဆလာအဖြစ် အသုံးပြုကြ၏။ ဇီဝာ၏ အာနိသင်ကြောင့် ဟင်းလျာကို မွှေးကြိုင်စေပြီး နှုတ်ကိုမြိန်စေ၏။ အစာကိုကြေလွယ်စေနိုင်ပြီး ဆေးဝါးကောင်းဖြစ်စေ၏။

ဇီဝာရွက်စိမ်းရည်ကို သံပရာရည်နှင့် ဖျော်သောက်ပေးပါက အစာအိမ်ရောဂါ၊ ချောင်းဆိုးရောဂါ၊ အသည်းပူ၊ ဆီးပူဝေဒနာ၊ မီးယပ်သွေးဖောက်ပြန်သောရောဂါ၊ အဆီတိုး အဝလွန်ရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်မည်။

ဇီဝာစေ့ အမှုန့်သည် အနာဟောင်း အနာဆွေးများကို အကောင်းမြန်စေနိုင်သည်။ ဇီဝာစေ့ကိုရေအနည်း

ငယ်ဖြင့် ပြုတ်၍ ငုံ့ပေးသော် သွားနာ၊ သွားကိုက် ပျောက်စေနိုင်၏။ သိကြားနှင့် ဖျော်သောက်ပေးပါက အမျိုးသမီးများ သားအိမ်ရောင်ဝေဒနာ ပျောက်ကင်းနိုင်၏။ ဇီဝာပါသော မဆလာနှင့် ဟင်းချက်စားပါက ရောဂါကင်းဝေးကျန်းမာစေနိုင်ပါသည်။

နာနတ်သီးအာဟာရ

နာနတ်သီးကို စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် နှလုံးကို အားကောင်းစေပြီး ခံတွင်းကို ရှင်းစေနိုင်၏။

အားအင်ကုန်ခန်း မူးဝေခြင်းကို ပြေပျောက်စေနိုင်၍ ကိုယ်ခံစွမ်းအားကို ပြန်လည်ရရှိစေနိုင်ပြီး အရွယ်တင်နုပျို ကျန်းမာစေနိုင်သည်။ သွားနှင့် ကိုယ်ခန္ဓာအရိုး ဖွဲ့စည်းမှုကို သန်မာ

ကြံ့ခိုင်စေကာ မျက်စိအမြင်ကို ကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

နှုတ်မမြိန်ရောဂါ၊ ဆီးရောဂါ၊ ရေငတ်နာ၊ လေရောဂါ၊ ရသာဓာတ်ဖောက်ပြန်၍ အစာမကြေသောရောဂါများကို ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေနိုင်သည်။ ထို့ပြင် ကြို့ထိုးရောဂါ ပျောက်စေ၍ အသားအရေကို စိုပြည်လှစိုင်းဝါစေနိုင်ပါသည်။

ဗီတာမင်စီဓာတ် ပါဝင်ခြင်းကြောင့် အသားအရေတွန့်ခြင်းကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ ဗီတာမင်အေဓာတ်ကြောင့် ကိုယ်ခံစွမ်းအား မြင့်မားစေနိုင်ရောဂါပိုးများကို ကာကွယ်တားဆီးပေးသည်။ ဗီတာမင်ဘီ အုပ်စုဝင်များ ကြွယ်ဝသဖြင့် ခန္ဓာကိုယ်ကြွက်သားများ ကြံ့ခိုင်သန်မာ သန်စွမ်းစေနိုင်ပြီး အား

www.burmeseclassic.com

ကြောများကို အားကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

နာနတ်သီးများတွင် အပွင့်ဓာတ်များစွာ ပါဝင်နေသောကြောင့် ဝမ်းမှန်စေပြီး အစာအိမ်ကင်ဆာ၊ ဆီးကျိတ်ကင်ဆာများမှ ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ထုံးဓာတ် လုံလောက်စွာပါဝင်သဖြင့် အရိုးအဆစ်နှင့် သွားများကို သန်စွမ်းစေနိုင်ပြီး ကင်ဆာရောဂါအချို့ကို တားဆီးပေးနိုင်ပါသည်။

နာနတ်သီးကို နေ့စဉ်စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် လည်ချောင်းနာခြင်း၊ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ အပူများခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်ရောင်ခြင်း၊ နာခြင်း၊ အမျိုးသမီးများ နာသိထိမ်ခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါခြင်း၊ ဆီးကျပ်၊ ဆီးကျန်၊ ဆီးဝါ၊ ဆီးပူ၊ ဆီးအောင့်ဖြစ်ခြင်းရောဂါများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေနိုင်ပါသည်။

ကန်စွန်းဥ

အာဟာရဓာတ် ကြွယ်ဝသော ကန်စွန်းဥများတွင် အဖြူ၊ အဝါ၊ အနီရောင် တူ၍ အရောင်သုံးမျိုးရှိပြီး အနီရောင်သည် ဆေးစွမ်းအထက်ဆုံးဖြစ်သည်။

ပါဝင်သော သဘာဝ ဓာတ်စုစည်းများမှာ ဗီတာမင်အေ၊ ဗီတာမင်အေ ၂၊ ဗီတာမင်အီး၊ မင်းဂိုနိုစ်၊ မဂ္ဂနီဇီယမ်၊ ကော့ပါး၊ ဖော့စဖရပ်စ် သတ္တုဓာတ်များနှင့် ကယ်လိုရီဓာတ်များ ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ ကျန်းမာရေးအတွက် ထွန်စွာ အားကိုးရသော အစားအစာဖြစ်သည်။

ကန်စွန်းဥကို သီတင်းတစ်ပတ်တွင် နှစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်ထိ စားသုံးပေးလျှင် ခန္ဓာကိုယ်ဆဲလ်များ ပျက်စီးမှုကို တာကွယ်ပေးနိုင်ပြီး ကိုယ်ခန္ဓာ သန်မာသန်စွမ်းစေနိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် အဆုတ်ရောဂါကို လျော့နည်းသက်သာစေနိုင်ပါသည်။ မကြာခဏစားသုံးပေးပါက ရင်ထုပ်ပန်းနာနှင့် အဆစ်အမြစ်ဝေဒနာကို သောက်ကင်းသက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ဆည်းပူးစုစည်း (၄၆၀၊ ၂၀၁၄)

ဖန်ခါးသီး

ဖန်ခါးသီးသည် အငန်ဓာတ်အရသာမှလွဲ၍ အချိုဓာတ်၊ အချဉ်ဓာတ်၊ အစပ်ဓာတ်၊ အခါးနှင့် အဖန်ဓာတ်တူ၍ အရသာငါးမျိုးနှင့်ပြည့်စုံသော ဓာတ်စာသီးဖြစ်၏။

အာနိသင်မှာ အစာကြေလွယ်စေနိုင်ပြီး ဝမ်းမီးကို တောက်စေတတ်၏။ ရေငတ်ပြေစေနိုင်ပြီး နှုတ်ကို မြှန်စေတတ်၏။ လေကိုသက်စေပြီး ဝမ်းရောဂါကို ကင်းစေနိုင်၏။

မကြာမကြာ စားသုံးမှီဝဲပေးခြင်းဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ရောင်တင်းခြင်း၊ ထိုးအောင့်ခြင်း၊ ကြိုထိုးခြင်း၊ သရက်ရွက်ကြီးခြင်း၊ အသည်းရောင်အသားဝါခြင်း၊ လေလုံးဘောလုံးနာခြင်း အစရှိသော ရောဂါများမှ လွတ်ငြိမ်း ကင်းဝေးစေနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် ဖန်ခါးသီးသည် အစာမကြေ ရင်ပြည့် ရင်ကယ်ဖြစ်သော ဝေဒနာ၊ မျက်စိအမြင် အားနည်းသော ရောဂါ၊ ဆံပင်မသန်ကျွတ်ခြင်း၊ အဖြူကွတ်ထခြင်း၊ မွဲခြောက်ခြင်းဖြစ်သော ရောဂါ၊ ယားယံတတ်သည့် အရေပြားရောဂါများကို ကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

ဖန်ခါးသီးကို နို့၊ ထောပတ်၊ ပျားရည်တစ်မျိုးမျိုးနှင့် မှီဝဲပေးပါက အသက်ကို ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

မဲလီပူးဓာတ်စာ

မဲလီ အဖူး၊ အရွက်များကို ဟင်းချက်၍ဖြစ်စေ၊ အတို့အမြွှပ်ပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ၊ ဆေးပေါင်းပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ စားသုံးပေးပါက ဆီးရောဂါ၊ အစာမကြေလေအားနည်းရောဂါ၊ အပူနာရောဂါ၊ အရေပြားရောဂါ၊ အိပ်မပျော် စားမဝင်ရောဂါများမှ ကင်းဝေးစေနိုင်၏။

မဲလီပူးကို ချက်ပြုတ်၍ဖြစ်စေ၊ လက်သုပ်ပြုလုပ်၍ဖြစ်စေ မကြာခဏစားသုံးပေးသည်ရှိသော် အစာကြေဓာတ်လေးပါးကို မှန်စေနိုင်ပြီး အစာမြိန်ခံတွင်းတွေ့စေနိုင်၏။ မဲလီရွက်ပြုတ်ရည်ကို မကြာခဏငံပေးခြင်းဖြင့် ခံတွင်း

ထဲတွင် အဖုအကျိတ်ပေါက်ခြင်း၊ ရောင်ရမ်းခြင်းများကို သက်သာစေနိုင်ပါသည်။ မဲလီရွက်အမှုန့်ကို ပျားရည်သင့်မြှင့်လျက်ပေးသော် အရေပြားရောဂါအမျိုးမျိုးကို ပျောက်ကင်းစေနိုင်၏။

မဲလီရွက်နှင့် မုရားကြီးရွက်ဆတူကို ဝါး၍ တစ်နေ့နှစ်ကြိမ် ငံပေးပါက ချောင်းခြောက်ဆိုးသောရောဂါကင်းပစေနိုင်၏။ တစ်ပတ်လျှင် နှစ်ကြိမ်ထက်မနည်း ဟင်းလျာချက်စားပေးပါက ၉၆ ပါးသော ရောဂါများကို ကင်းဝေးစေနိုင်ပါသည်။

အဆီပါသော ငါး

ငါးအဆီဓာတ်သည် ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ မကောင်းသော LDL အဆီဓာတ်များကို ရှင်းလင်းပေးပြီး ကျန်းမာရေးအတွက် အကျိုးပြုသော HDL အဆီဓာတ်များကို တိုးပွားစေသဖြင့် သွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ နှလုံးရောဂါ၊ အဝလွန်ရောဂါများကို ကာကွယ်တားဆီးပေးနိုင်ပြီး လေဖြတ်သည့် ရောဂါများကို လျော့နည်းသက်သာစေနိုင်ပါသည်။

အေးသော ပင်လယ်နက်များမှ ရရှိသည့် ငါးအဆီများတွင် OMEGA 3 FATTY ACID ကြွယ်ဝစွာ ပါဝင်သဖြင့် စားသုံးသူများကို အကျိုးဖြစ်ထွန်းစေ၏။ OMEGA 3 FATTY ACID တွင်ပါဝင်သော အက်စစ်ဓာတ်သဘာဝများသည် ပန်းနာရင်ကျပ်ဝေဒနာနှင့် စိတ်ကစဉ့်ကလျားဖြစ်တတ်သော စိတ်ပျံ့လွင့် အစိုးမရဖြစ်စေသည့် ရောဂါများကို ကောင်းစေနိုင်ပါသည်။

အဆီဓာတ်များသော ငါးများကို တစ်ပတ်တွင် သုံးကြိမ်ထက်မနည်း စားပေးပါက နှလုံးရပ်ခြင်း၊ အဆစ်အမြစ်နာကျင်ကိုကိုင်ခံခြင်း၊ စိတ်ကျရောဂါဖြစ်ခြင်း၊ သွေးထဲအဆီများခြင်း အစရှိသော ရောဂါများကို ကာကွယ်တားဆီးပေးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင် အချို့သော ကင်ဆာရောဂါများနှင့် အယ်ဇိုင်းမား ခေါ်

အတိတ်မေ့ရောဂါများကိုပါ ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

ကန်စွန်းရွက်နှင့် ကင်ဆာ

လူတိုင်း နေ့စဉ်စားသုံးနေကြသောကန်စွန်းရွက်များတွင် အမှင်ဓာတ်မြောက်မြားစွာ ပါဝင်ပြီး ဆီးဝမ်းကို အကျိုးပြုနိုင်သလို ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်စေနိုင်သည့် အလားအလာများကိုလည်း ကာကွယ်ပေးနိုင်၏။

ကန်စွန်းရွက်တွင် ပါဝင်သော သဘာဝဓာတ်ပစ္စည်းများသည် သွေးထဲ၌ အကျိုးပြုဓာတ်ပစ္စည်းများ ဖြစ်တည်စေမှု၏အနေအထားကို တိုးတက်မြင့်မား ကောင်းမွန်စေပြီး အဆိပ်အတောက် အန္တရာယ် ဖြစ်စေမည့် မကောင်းသောဓာတ်ပစ္စည်းများကိုလည်း ဖယ်ရှားရှင်းလင်းပေးနိုင်သည်။ ကိုယ်ခံစွမ်းအား မြင့်မားစေပြီး ရောဂါဘေးဘယများကို ကင်းစေနိုင်သည်။

ကန်စွန်းရွက်ကို နေ့စဉ်စားသုံးပေးခြင်းဖြင့် ကိုယ်ခန္ဓာသွေးများအတွင်း၌ ကင်ဆာဖြစ်စေနိုင်သောဆဲလ်များ ဖြစ်တည်လာမှုကိုလျော့ကျစေနိုင်သည်။ ဝမ်းမုန် စွမ်းအားဖြစ်စေပြီး ကျန်းမာအသက်ရှည်စေနိုင်ပါသည်။

ကော်ဖီသောက်ခြင်း

ကော်ဖီကို တစ်နေ့ နှစ်ခွက်မှ လေးခွက်အတွင်း မှန်မှန်သောက်သုံးပေးလျှင် ဦးနှောက်ကို ရွှင်လန်းစေပြီး ဉာဏ်ရည်ထက်မြက်စေနိုင်သည်။ စိတ်ဓာတ်နှင့် ရုပ်ဓာတ်ကို ပေါ့ပါးလန်းဆန်းစေနိုင်သည်။

ကော်ဖီခါးခါးကို နေ့စဉ် တန်ရုံသောက်ပေးလျှင် ကင်ဆာဖြစ်နှုန်းကို လျော့နည်းစေနိုင်၏။ ကော်ဖီခါးခါးကို နေ့စဉ်သောက်ပေးသူများ၌ နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးနိုင်မည့် အလားအလာကို လျော့နည်းစေနိုင်သည့် ဆက်စပ်မှုကို တွေ့ရသည် ဟူ၏။

ကော်ဖီသည် နှလုံးကို သန်မာစေပြီး သွေးကြော အာရုံကြောများကို သန်စွမ်းစေနိုင်သည်။ ကော်ဖီကို နေ့စဉ် သင့်ရုံသောက်ပေးခြင်းဖြင့် ဆီးကျောက်တည်ရောဂါ၊ အူရောင်ငန်းဖျားရောဂါ၊ ဂေါက်ရောဂါနှင့် ဒူးလာရောဂါများကို ကျဆင်းသက်သာစေပြီး စိတ်ဖိစီးမှုနှင့် အမောအပန်းဒဏ်ကို ကင်းပျောက်စေနိုင်သည်။

ကော်ဖီတွင်ပါဝင်သော အဆီဓာတ်များသည် အဆိပ်အတောက်ပြေစေနိုင်ပြီး အဝလွန်ခြင်းမှ ထိန်းသိမ်းပေးနိုင်ပါသည်။ ကော်ဖီ၏ အာနိသင်များသည် အပြင်းအထန် ရင်ကျပ်ပန်းနာဖြစ်ခြင်း၊ ကြက်ညှာချောင်းဆိုးဖြစ်ခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ မီးယပ်ဖောက်ပြန်ခြင်း၊ လေးလံနိုးချည့်အားနည်းခြင်း၊ အမောအပန်းမခံနိုင်ခြင်းများကိုကောင်းစေနိုင်သည်။

မည်သို့ဆိုစေကာမူ ကာဖီန်းဓာတ် ပါဝင်သဖြင့် စွဲအောင်သောက်လျှင် ဘေးဖြစ်စေနိုင်သဖြင့် ချင့်ချိန်သောက်သုံးသင့်ပါသည်။

လက်ဖက်အကြမ်းရည်နှင့် ကင်ဆာ

လက်ဖက်တွင် POLYPHENOL ဓာတုပစ္စည်းများ ပါဝင်နေသဖြင့် သွေးကြောများကိုပိတ်ဆို့စေတတ်သော ကိုလက်စထရော အဆီဓာတ်များကို လျော့နည်းစေပြီး ကောင်းသော HDL အဆီဓာတ်များကို တိုးပွားမြင့်မားစေနိုင်သည်။

သို့ဖြစ်၍ နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါ၊ ဦးနှောက် အဆိပ်တံရောဂါ၊ လေငန်း လေဖြတ်ရောဂါများကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ ထို့ပြင် သွေးတိုးရောဂါကို သက်သာစေနိုင်ပါသည်။

ကင်ဆာဖြစ်လာစေမည့်ဆဲလ်များ ပြန့်ပွားမှုကို လက်ဖက်တွင်ပါဝင်သော အာနိသင်များက ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ ကင်ဆာ TUMOR အဖုများ

ကို တားဆီးပေးနိုင်ပြီး ဖြစ်ပွားနှုန်းကို ရပ်တန့်စေနိုင်သည်ဟု ဆိုသည်။

လက်ဖက်ကို မည်သည့်နည်းဖြင့် စားသောက်သည်ဖြစ်စေ အောက်ပါ ကောင်းကျိုးများကို ရရှိစေနိုင်ပါသည်။
(၁) ကိုယ်ခန္ဓာအတွင်းရှိ အင်ဇိုင်းဓာတ် ပြုမှုကို လျော့နည်းစေသဖြင့် အဆီစုစည်းမှုကို ကျဆင်းစေကာ အဝလွန်ခြင်းမှ ကာကွယ်ပေးသည်။

(၂) အချိုဓာတ်ကို လျော့နည်းစေသောကြောင့် ဆီးချိုရောဂါကို တားဆီး ပေးနိုင်သည်။

(၃) သက်ကြီးရွယ်အိုများတွင် ဖြစ်စေတတ်သော ဦးနှောက် ချို့ယွင်းစေသည့် အယ်ဇိုင်းမားရောဂါကို ကာကွယ်ပေးနိုင်ပါသည်။

(၄) ခံတွင်းအနံ့ မကောင်းခြင်းကို ကင်းပျောက်စေပြီး သွားနှင့် သွားဖုံး ရောဂါကို သက်သာစေနိုင်သည်။

(၅) အရက်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်သော အသည်းရောဂါကို သက်သာစေနိုင်သည်။

(၆) လက်ဖက်ရည်ကြမ်းကို နေ့စဉ် သောက်သုံးပေးခြင်းဖြင့်ကင်ဆာရောဂါကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။ လက်ဖက်များတွင် ဘီတာဇင်

ဘီ၊ အီး၊ ကေ၊ BETA CAROTINE ကော့ပါး၊ ဖလိုရိုဂျင်၊ မင်းဂနိစ်ဓာတ်များ ပါဝင်သောကြောင့် ရောဂါဘယများကို ကာကွယ် တိုက်ထုတ်ပေးနိုင်သည်။

လက်ဖက်တွင် ပါဝင်သော CATECHIN ဓာတ်က သတိမေ့လျော့မှုကို ကာကွယ်ပေးနိုင်သည်။

CAFFEINE ဓာတ်ကြောင့် အိပ်မပျော်ဖြစ်စေတတ်ပြီး TANNIN ဓာတ်ကြောင့် ဝမ်းချုပ်စေတတ်ပါသည်။ ဆင်ခြင်၍ သောက်သုံးသင့်ပါသည်။

☐ အောင်တန်းမြင့်(တရုတ်)

ဝေဖန်ခြင်း
လုပ်ငန်းခွင်ဆိုင်ရာ
ကျန်းမာရေး
ပြဿနာများ

စာရေးသူတို့၏ မြန်မာနိုင်ငံသည် ခေတ်မီတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ် ဖြစ်ပေါ်လာရန် တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ နေရာအနှံ့အပြားတွင် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဆောင်ရွက်နေသည်မှာ နေ့စဉ် သတင်းစာများတွင် ဖတ်ရှုနေရပါသည်။

ထိုလုပ်ငန်းခွင်များ များပြားလာသည်နှင့်အမျှ လုပ်ငန်းခွင်များနှင့် ဆက်စပ်မှုရှိသော အလုပ်သမားများ၊ ကြီးကြပ်သူများ၊ လုပ်ငန်းခွင်နှင့် ဆက်စပ်သူများနှင့် အများပြည်သူတို့သည် လုပ်ငန်းခွင်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးအန္တရာယ်များ (HEALTH HAZARDS) ကို သိရှိရန်လိုအပ်လာပါသည်။

လုပ်ငန်းခွင်များတွင် ကျန်းမာရေးထိခိုက်စေသော စွန့်စားမှု အန္တရာယ် (RISKS) များ ရှိနေတတ်ပါသည်။ ထိုအန္တရာယ်သည် ယခင်က လူနည်းစုနှင့်သာ သက်ဆိုင်ခဲ့သော်လည်း ယခုအခါ လူအများစု၏ ပြဿနာ ဖြစ်လာခဲ့ချေပြီ။

လူအများစု ပါဝင်လာသော တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်း (CONSTRUCTION) ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးပြဿနာများမှာ . . .

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

- (၁) ဓာတုဗေဒပစ္စည်းများ (CHEMICALS)
- (၂) ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ (PHYSICAL)
- (၃) စက်မှုဆိုင်ရာပစ္စည်းများ (MECHANICAL)
- (၄) ဇီဝဗေဒပစ္စည်းများ (BIOLOGICAL)
- (၅) လူမှုစိတ်ပညာပြဿနာ (PSYCHOSOCIAL) တို့ဖြစ်ကြပါသည်။ အထက်ပါ ပြဿနာ ငါးမျိုးကို ခွဲခြား၍ ဆက်လက်တင်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

- (၁) ဓာတုပစ္စည်းများ
ဓာတုပစ္စည်းများဆိုသည်မှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းတွင် အသုံးပြုလျက်ရှိသော ကျန်းမာရေးထိခိုက်စေသည့် ဓာတ်ပစ္စည်းများကို ဆိုလိုပါသည်။ ဓာတုပစ္စည်းများကိုလည်း အဓိကအားဖြင့် သုံးမျိုးသုံးစား ခွဲခြားထားပါသည်။
- (က) ယားယံစေသောပစ္စည်းများ (ALLERGEN) တွင် လူ၏အရေပြားကို ယားယံစေသည့် ဘီလပ်မြေမှုန့်များ၊ ဖုန်မှုန့်များနှင့် ဆေးမှုန့်များ ဖြစ်ပါသည်။
- (ခ) အဆိပ်အတောက်ပစ္စည်းများ (TOXIC) တွင် ရေတွင်းများတွင် ပါဝင်သော စိန် (ARSENIC) ပမာဏများလျှင်

ကျန်းမာရေး ထိခိုက်စေပါသည်။ (LEAD POISONING) သည်လည်း ယနေ့အထိ မဖြေရှင်းနိုင်သေးသော ပြဿနာဖြစ်ပါသည်။ ဘက်ထရီလုပ်ငန်းကဲ့သို့ ခဲအများအပြား သုံးရသောလုပ်ငန်းများတွင် အများဆုံး ဖြစ်ပွားသော်လည်း ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် သုံးသော သူတ်ဆေး (PAINT) များတွင်လည်း ခဲပါဝင်တတ်သည်ကို သတိပြုသင့်ပါသည်။

(ဂ) ကင်ဆာဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများ (CARCINOGENIC) တွင် ကျောက်ဂွမ်း (ASBESTOS) များကို ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် အပူကာပစ္စည်းအဖြစ် သုံးလေ့ရှိပါသည်။ ထိုပစ္စည်းအမှုန်များသည် လူသားတို့အား ကင်ဆာဖြစ်စေပါသည်။ ထို့အတူ အရောင်ဆိုးဆေး မှန်သမျှသည်လည်း ဓာတုပုံသေနည်းတွင် ဘင်ဇင်း (BENZENE RING) ပါဝင်သဖြင့် ကင်ဆာဖြစ်စေပါသည်။

အထက်ပါ အန္တရာယ်များ ကာကွယ်နည်းမှာ လုပ်ငန်းခွင်အပြီး ခြေလက်ခန္ဓာ ဆေးကြောရန် ရေကောင်းလိုအပ်ပါသည်။ ကင်ဆာဖြစ်စေသော ပစ္စည်းများနှင့် ယားယံစေသော အမှုန်အမွှားများ နှာခေါင်းမှ မဝင်နိုင်စေရန် နှာခေါင်းစည်း (MASK) အသုံးပြုရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၂) ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ

ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများကြောင့် ထိခိုက်မှုအန္တရာယ်ဆိုသည်မှာ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းများတွင် ဖြစ်ပွားတတ်သော အန္တရာယ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအန္တရာယ်ကို အမျိုးအစားခွဲလျှင် အဓိကအားဖြင့် ခြောက်မျိုးရှိပါသည်။

(က) အမြင့်မှကျခြင်း

ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းတွင် အမြင့်မှကျခြင်းသည် အဓိကပြဿနာ ဖြစ်ပါသည်။ အမြင့်မှကျစေသောအကြောင်းအရာများမှာ အခင်းအပေါက် (FLOOR OPENING) မှ ကျခြင်း၊ အမြင့်တွန်း မီးသီးတပ်ဆင်ရာမှ ကျခြင်း၊ ငြမ်းစင်မှ ကျခြင်း၊ လူကူးတံတားမှ ကျခြင်း၊ အမိုးပြုပြင်ရာမှ ကျခြင်းနှင့် အဆောက်အအုံအစွန်းမှ ကျခြင်းတို့ဖြစ်ပါသည်။

အမြင့်တက်သော ဝန်ထမ်းမှာ ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ပြီး အိပ်ရေးဝဝအိပ်ထားသူ ဖြစ်ရပါမည်။ အရက်နှင့် မူးယစ်စေတတ်သော ဆေးဝါးသုံးထားသူ မဖြစ်ရပါ။ ထို့ပြင် လုပ်ငန်းခွင်အန္တရာယ်ကင်းရန် ချမှတ်ထားသော စနစ်ကို တိတိကျကျ လိုက်နာရပါမည်။

(ခ) လုပ်ငန်းခွင်တွင် အကြောမျက် အကြောတင်ခြင်း (SPRAINE AND STRAAN) မှာ ဧကဘယ်ကြိုးဆွဲသူများ၊ ကျောက်တုံးစီသူများတွင် ဖြစ်ပွားတတ်ပါသည်။ အလေးအပင်မခြင်း၊ ကြိုးဆွဲခြင်းတို့ကို ဆေးပညာနှင့်ကိုက်ညီအောင် ဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။

လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ တူးဖော်မှုများတွင် မြောင်းတူးခြင်းနှင့် ခြေအမျိုးအစား ခွဲခြားသတ်မှတ်ခြင်း လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်သူများသည်လည်း အလားတူပြဿနာများ ဖြစ်တတ်ပါသည်။

(ဃ) လုပ်ငန်းတွင် မတော်တဆ ထိုက်မိခြင်းတွင် ယာဉ်များနောက်ဆုတ်ခြင်း၊ ဝန်ချီစက်လွှဲ၍ ထိုက်မိခြင်းများ ပါဝင်ပါသည်။ ဤပြဿနာ၌ လုပ်ငန်းခွင် စီစဉ်ကြီးကြပ်သူများ အလွန်အရေးကြီးပါသည်။ မတော်တဆ ထိခိုက်ခြင်းများဖြစ်လျှင် ရှေးဦးသူနာပြုခြင်းနှင့် အရေးပေါ် ဆေးသေတ္တာ ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

(င) လုပ်ငန်းခွင်၌ လျှပ်စစ်ပစ္စည်းများတွင်လည်း လုပ်ငန်းခွင်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေး အရေးကြီးပါသည်။ ပါဝါမီးကြိုများအနီး ဝန်ချီစက်မောင်းခြင်း မပြုလုပ်သင့်ပါ။

(စ) မော်တော်ယာဉ် အန္တရာယ်မှာလည်း ကြီးမားသော ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းကြီးများနှင့် လမ်းတံတား တည်ဆောက်ရာတွင် ထည့်သွင်းစဉ်းစားရမည့် ပြဿနာများ ဖြစ်ပါသည်။ မော်တော်ယာဉ်နှင့် မတော်တဆမှုများကို လေ့လာကြည့်လျှင် အောက်ပါ အားနည်းချက်များကို တွေ့ရှိရပါသည်။

- * ယာဉ်အန္တရာယ်ကင်းရှင်းရန် ချမှတ်ထားသော စနစ်ကျသည့် အစီအမံ မရှိခြင်း။
- * ယာဉ်သွားလာမှု အချက်ပြသူနှင့် ယာဉ်ထိန်းဝန်ထမ်း မရှိခြင်း။
- * ယာဉ်အချက်ပြသူသည် စနစ်တကျ လေ့ကျင့်သင်ကြားထားမှု မရှိခြင်း။
- * ယာဉ်အချက်ပြပစ္စည်းများကို စနစ်တကျ အသုံးမပြုခြင်း။
- * လုပ်ငန်းဇုန်များတွင် အချိန်ပြည့် ယာဉ်ထိန်းစနစ် မရှိခြင်း။
- * စက်ကိရိယာ မောင်းနှင်သူ၏ရှေ့တွင် မြင်ကွင်းမကောင်းခြင်း။
- * အခြားသွားနိုင်သော လမ်းကြောင်းရှိသော်လည်း ယာဉ်အား နောက်ပြန်ဆုတ်ခွင့် ပြုထားခြင်း။
- * ယာဉ်များ မလွဲမသွေ နောက်ပြန်မောင်းနှင်မည့် နေရာတွင် သတိပေးဆိုင်းဘုတ် တပ်ဆင်ထားခြင်း။
- * ယာဉ်မောင်းသူက မြင်တွေ့ရန် လွယ်ကူသော ရောင်ပြန်ဝတ်စုံ မဝတ်ခြင်းနှင့် ဝတ်စုံပေးပွားခြင်း၊ နှမ်းနေခြင်း တို့ဖြစ်ပါသည်။

အထက်ဖော်ပြပါ အကြောင်းရင်းများကို ပြုပြင်ဆင်ခြင်လျှင် လုပ်ငန်းခွင်ဆိုင်ရာ ယာဉ်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းမှု နိုင်ပါသည်။

(၃) စက်မှုဆိုင်ရာပစ္စည်းများ

၎င်းတို့သည် လုပ်ငန်းခွင် အန္တရာယ်ဖြစ်စေသော အဓိကအကြောင်းရင်းတစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ စက်ယန္တရားများကို ကျွမ်းကျင်သော အထူးသင်ကြား လေ့ကျင့်ထားသူ ဝန်ထမ်းများအား မောင်းနှင်စေရမည်။ စက်ပစ္စည်း တစ်မျိုးချင်း အလိုက် သတ်မှတ်ထားသော အန္တရာယ်ကင်းမှုဆိုင်ရာ လမ်းညွှန်များကို တိတိကျကျ လိုက်နာရပါမည်။ အမှုခွဲ အမှတ်ခွဲ ဖြစ်ကတတ်ဆန်း ဆောင်ရွက်မှုကို ရှောင်ကြဉ်ရပါမည်။ အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲ၍ မမောင်းနှင်ရပါ။

ငှက်ဖျားဆေး တစ်မျိုးဖြစ်သော မက်ဖလိုကွင်း (MEFLOQUINE) သုံးစွဲထားသူသည် စက်ကိရိယာမောင်းနှင်ရန် မသင့်လျော်ပါ။

စက်ကိရိယာနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ လုပ်ငန်းလုပ်ရသူများလည်း သတိဝီရိယရှိရန် လိုအပ်ပါသည်။ စက်ကိရိယာ၏ သဘောသဘာဝကို အနည်းအကျဉ်း သိရှိသဘောပေါက်ထားရန် လိုအပ်ပါသည်။

(၄) ဇီဝဗေဒပစ္စည်းများ

ဇီဝဗေဒ ပစ္စည်းများ ဆိုရာတွင် ကျန်းမာရေးကိုထိခိုက်စေသော ဘက်တီးရီးယား၊ ခွံဗိုင်းရပ်များ အပါအဝင် သက်ရှိပစ္စည်းများကို ဆိုလိုပါသည်။ ရောဂါပိုးများ ပြဿနာမှာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းခွင်နှင့် ဆက်စပ်မှုမရှိဟု ယူဆကြပါသည်။ သို့ရာတွင် ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းမှု ရှိ မရှိနှင့် ရေကောင်းရေသန့် ရရှိမှုမှာ အရေးကြီးလှပါသည်။

ဂျွန်စန်းဟု အမည်ရသော ပညာရှင်တစ်ဦးသည် ရေပေးဝေမှုစနစ်မှ လမ်းကြောင်းကို လွှဲပေးရုံမျှဖြင့် တပ်ရောဂါ အသွင်ဖြစ်ပွားနေသော ကာလဝမ်းရောဂါ (CHOLERA) ကူးစက်မှုကို ရပ်တန့်စေနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဤအချက်ကို ထောက်ရှုခြင်းအားဖြင့် အသေးအမွှားဟူ၍ အရေးမထားဘဲ မနေသင့်ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။ လုပ်ငန်းခွင်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင် သန့်ရှင်းမှုမရှိလျှင် အချို့အရပ်ဒေသများ၌ မြွေအန္တရာယ် ကြုံရတတ်ပါသည်။

(၅) လူမှုစိတ်ပညာ ပြဿနာ

၎င်းပြဿနာသည် ဝေးလံခေါင်းပါးသော အရပ်မှ လုပ်ငန်းခွင်များ၊ သတ္တုတွင်းများနှင့် ကမ်းလွန်ရေခဲတွင်းတူး လုပ်ငန်းများတွင် အများဆုံး ကြုံရတတ်ပါသည်။ မြို့တွင်း ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းခွင်များတွင် ထိုပြဿနာ နည်းပါးလေ့ရှိပါသည်။ သို့ရာတွင် အမြင့်ကိုကြောက်တတ်ခြင်း၊ မူးယစ်ဆေးဝါး သို့မဟုတ် အရက်သုံးစွဲထားခြင်းနှင့် လူမှုရေး အဆင်မပြေမှုများသည် လုပ်ငန်းခွင်အန္တရာယ်ကို ဖိတ်ခေါ်သကဲ့သို့ ရှိပါသည်။

အထက်တင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ပြဿနာများကို စုစည်းအဖြေထုတ်ရလျှင် လုပ်ငန်းခွင်ရှိ ဝန်ထမ်းတိုင်းသည် ပြဿနာကို နားလည်သဘောပေါက်ပြီး အသိတရား သတိထား (AWARENESS) ၍ လုပ်ငန်းဆောင်ရွက်ရန် လိုပါသည်။ အန္တရာယ်မဖြစ်ရန် အကာအကွယ်ပစ္စည်းများ (ဥပမာ အားဖြင့် ဦးထုပ်၊ ရောင်ပြန်အင်္ကျီ၊ နှာခေါင်းစည်း) စသည်တို့ကို လိုအပ်သည်ဟု သတ်မှတ်ထားသော နေရာများတွင် အသုံးမပြုဘဲ လုပ်ငန်းခွင် မဝင်သင့်ပါ။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေးကို ဦးတည်၍ သတ်မှတ်ထားသော စည်းမျဉ်းစည်းတမ်းများကို တိတိကျကျ လိုက်နာရန် လိုအပ်ပါသည်။

ထို့ပြင် လုပ်ငန်းရှင်များ၊ ကြီးကြပ်သူများသည်လည်း တာဝန်ရှိပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေး အစီအမံများ ပြည့်စုံအောင် ဖြည့်ဆည်းထားရန် လိုအပ်ပါသည်။ စနစ်တကျ ဆောင်ရွက်မှု ရှိ မရှိ အစဉ်ကြီးကြပ်ရန်လိုပါသည်။ အန္တရာယ်ဖြစ်လာပါက ရှေးဦးသူနာပြုနိုင်ရန် လေ့ကျင့်ထားသော ဝန်ထမ်းနှင့် ဆေးသေတ္တာ ရှိနေရပါမည်။ လိုအပ်ပါက ဆေးခန်း၊ ဆေးရုံ ပို့ဆောင်နိုင်သော အစီအစဉ်မျိုး ထားရှိရပါမည်။

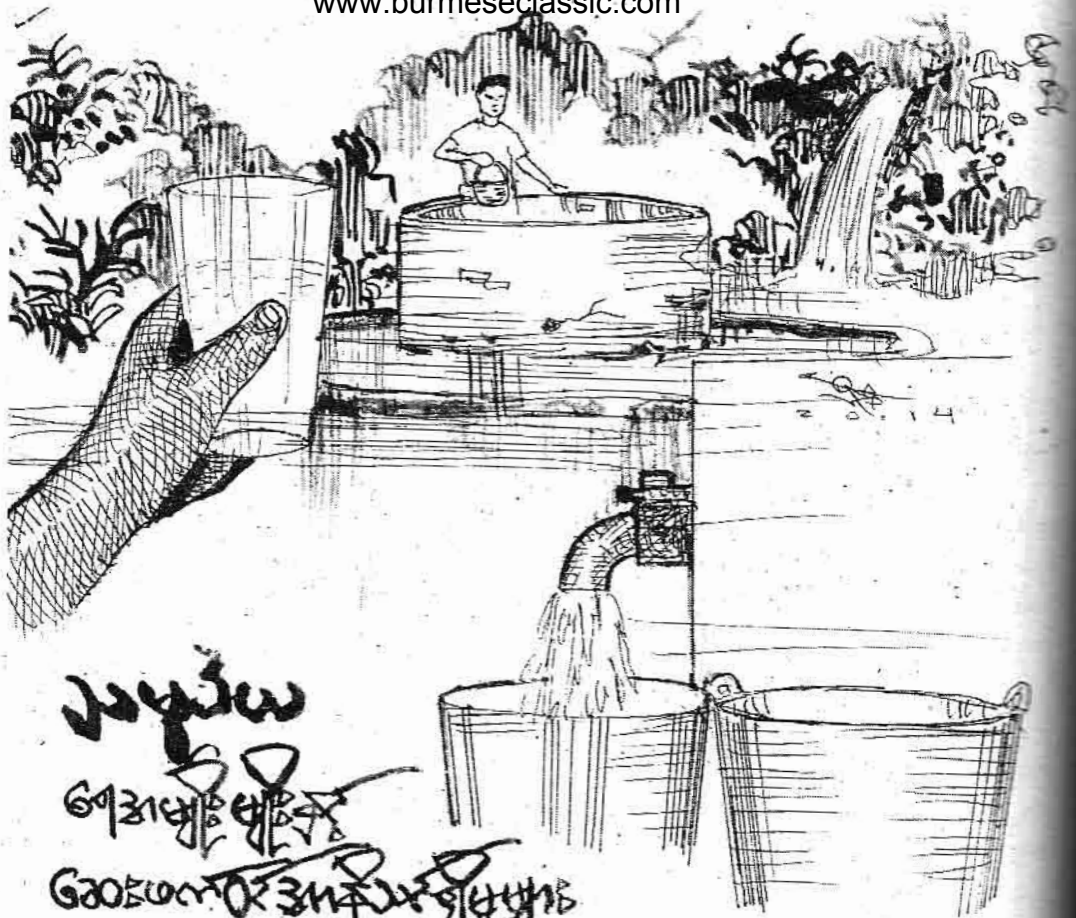
ဆက်လက်တင်ပြလိုသည်မှာ အထက်ပါအတိုင်း မည်မျှပင် သတိဝီရိယရှိစေ ဖြစ်ပွားနိုင်သော ကျန်းမာရေးပြဿနာ ရှိပါသည်။ ထိုပြဿနာ တစ်ရပ်မှာ ခဲဆိပ်သင့်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ လုပ်ငန်းခွင် အဆိပ်အတောက်ပညာ (INDUSTRIAL TOXICOLOGY) ဘာသာရပ်တွင် ခဲဆိပ်သင့်မှု ရှိမရှိ သိရန် ဆီးစစ်ရပါမည်။ လုပ်သားများက ခဲဆိပ်သင့်သည်ဟူသော အဖြေရယူလိုသောကြောင့် ဆီးနမူနာထဲတွင် ခဲမှုန့်အနည်းငယ် ထည့်တတ်ပါသည်။

ပညာရှင်များက ခဲပါဝင်မှုကို မစမ်းသပ်ဘဲ ခဲဆိပ်သင့်မှုကြောင့် သွေးအတွင်း ဓာတ်ပြောင်းလဲခြင်းကိုသာ စမ်းသပ်ရပါသည်။ ၁၉၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် စာရေးသူ လေ့လာသိရှိခဲ့သည်မှာ ထိုကဲ့သို့ လုပ်ငန်းခွင်ကြောင့် ရောဂါဖြစ်ပွားရလျှင် အခမဲ့ ဆေးကုသခွင့်နှင့် လစာပြည့် အနားယူခွင့်များ အနောက်နိုင်ငံများတွင် ရရှိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် မူ ထိုဥပဒေမျိုး မရှိသေးပါ။ ကြေးနီတောင်မှ အလုပ်သမား အမျိုးသမီးတစ်ဦး ကြေးနီအဆိပ်သင့်မှုကြောင့် မျက်နှာအရောင် ပြောင်းသွားခဲ့ပါသည်။ ထိုအမျိုးသမီးကို နိုင်ငံတော်အစီအစဉ်ဖြင့် သင့်တော်သော အခြားအလုပ် ပြောင်းပေးခဲ့သည်ဟု ကြားသိရဖူးပါသည်။

သို့ဖြစ်ပါ၍ လုပ်ငန်းခွင်အန္တရာယ် ကင်းရှင်းရေးကို အလုပ်သမား၊ အလုပ်ရှင်နှင့် နိုင်ငံတော်ပါ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်သင့်ပါသည်။ စာပေပညာရှင်များ အပါအဝင် မီဒီယာသမား အားလုံးကလည်း ပြည်သူလူထုအား အသိပညာပေးလုပ်ငန်း တိုးမြှင့်လုပ်ဆောင်သင့်ကြောင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

□ တော်မြတ်(ဇွန်လ)

အသက်ရှင်သော ရေအမျိုးမျိုးနှင့် ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်များ

အသက်ရှင်သော အရာရာသော့ရုပ်ဝတ္ထုများအတွက် အရေးပါသော ပါဝင်မှုပစ္စည်းတစ်မျိုးမှာ ရေဖြစ်ပါသည်။ အသက်ရှိဟု ဆိုထားသောကြောင့် အဓိကကျသူမှာ လူသားများ၊ လူများပင်ဖြစ်ပါသည်။ အခြားသော အသက်ရှိသူမှာ တိရစ္ဆာန်များနှင့် မြက်ပင်၊ သစ်ပင်များပင် ဖြစ်ပါသည်။

ရေဟု ဆိုရာတွင် ရေဆိုးရေညစ်များလည်း ပါဝင်နေသော်လည်း သူ့နေရာနှင့်သူ အသုံးဝင်ကြသည်သာဖြစ်၏။ လူတို့အတွက်မှာမူ သန့်စင်သော ရေကောင်းရေသန့်သည်သာ အသုံးဝင်ပါသည်။ ရေကို လူတိုင်းသောက်သုံးကြခြင်းမှာ မိမိတို့ အသက်ရှင်ရပ်တည်နိုင်မှုအတွက် ဖြစ်သဖြင့် ရေအသက် တစ်မနက်ဆိုသော စကားနှင့်ညီစွာ ရေမသောက်ဘဲ အရှည်သဖြင့် မနေနိုင်သောသဘောကို လက်ခံသိရှိခဲ့ပြီးကြသူများမှ ဆိုခဲ့သော စကားရပ်ပင်ဖြစ်သည်။

ရေကို သောက်သုံးကြရာ၌ မိမိတို့အတွက် အသက်ဆက်ခြင်း ဖြစ်စေခဲ့ရုံသာမက ဆေးဖက်ဝင်အကျိုးပြုမှုများကိုလည်း သိရှိခဲ့ရပြန်ရာ ရေသည် သက်ရှိသတ္တဝါများအတွက် ဆေးဖြစ်ခဲ့ရပြန်၏။ အထူးသဖြင့် လူသားများအတွက် ဆေးဖက်ဝင် အာနိသင်များအဖြစ် အကျိုးပြုနိုင်သည်ကို တွေ့ရှိ

ခဲ့ကြရသောကြောင့် ရေအမျိုးမျိုးနှင့်အတူ ဆေးဖက်ဝင်ကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

၁။ ရေ

အသက်ရှည်စေသော အကျိုးကိုပြု၏။ အမောအကြီးကို ပြေစေသော အာနိသင်နှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရေသောက်ခြင်းဖြင့် ရင်တွင်း၌ဖြစ်စေသော မောပန်းမှု၊ ဆာလောင်မှုများ ပြေစေ၏။ အခါမလပ်ရေသောက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးဖြစ်စေ၏။ သို့သော် အဆာတလျှင် မသောက်သဖြင့် ရေလုံးနှင့်ခြင်းသည် အသက်ကိုထိခိုက်စေ၏။

၂။ ရေခဲရေ

ရေကို အေးခဲစေရန်ပြုခြင်းမှ ဖြစ်ပေါ်လာသော သည် သည်းခြေကို ပျက်စေ၏။ ကြောခဲ ကျက်ခဲ၊ လေထိခွဲပွားစေ၏။ အပူကို အပြင်လက္ခဏာအရ ငြိမ်းစေသော ရင်တွင်း၌ အပူကိုဖြစ်စေ၏။

၃။ မိုးရေ

မိုးရေသည် ကျန်းမာရေးအတွက် ထိခိုက်အကျိုးမပြုသော်လည်း သုံးလေးညှစ်နဲ့ ညသိပ်ထားပြီးလျှင် စင်ကြယ်သောရေ ဖြစ်လာသဖြင့်

www.burmeseclassic.com

သွေးနှင့် အဆီပိတ်ကုဏ်းအောင် စားပါ

စိုးယဉ်ထွန်း

မြန်မာလူမျိုးကို အစုံစားဟု အချို့က ပြောကြသည်။ ပါးစပ်အလိုလိုက်၊ လျှာအရသာခံကြသည်ကလည်း အမှန်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကမ္ဘာပေါ်တွင် ရှိသမျှသော ရောဂါ ဝေဒနာပေါင်းစုံကို ကန်ထရိုက်ဆွဲ၍ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့ ချူချာကြသည်။

ပါးစပ်အလို စအိုမလိုက်နိုင် ဟု ရှိခဲ့သော စကားအပြင် ပါးစပ်အလို ခန္ဓာမလိုက်နိုင်ဟုပါ ထပ်ဖြည့်ရမည်ပင်။ ဒီတော့ အစားအစာများကို စားသောက်ရင်းမှ ကျန်းမာရေးကို ဝရံပြုစေရန် မျှဝေပေးလိုက်ပါသည်။

အစားအသောက်မှ သွေးနှင့် အဆီကို အကြောထဲတွင် ပိတ်ဆို့၍ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်ပွားရသော ကိုလက်စထရောတက်သည့်အကြောင်းရင်းများကို လက်စထရောသည် နှစ်မျိုးရှိပြီး ကောင်းကျိုးပြုသည့် ကိုလက်စထရောမှာ HDL ဆိုသည်နှင့် LDL ဟုခေါ်သော ဆိုးကျိုးပေးသည့် ကိုလက်စထရောတို့ ဖြစ်သည်။ သွေးထဲတွင် စီးဆင်းနေသော အဆီမော်လီကျူးများလည်း ဖြစ်ပြီး နှစ်မျိုးစလုံးဟာ ပမာဏများခဲ့လျှင် ခန္ဓာကိုယ်ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ရာမှာပါ သွေးကြောများကို အနည်ကျအနည်ထိုင် ပိတ်ဆို့တတ်ပါသည်။

အထူးသဖြင့် နှလုံးသွေးလွှတ်ကြောနှင့် လေကြောကိုပါ ဒုက္ခပေးသည့် ကိုလက်စထရောဟု ဆိုနိုင်သည့် အစားအစာမှဖြစ်ခြင်း ဝေဒနာပင်။ ထိုသို့သော ကိုလက်စထရောနှင့် နှီးနှွယ်ရသည့် အကြောင်းမှာ မိသားစုဝင်များတွင် ကိုလက်စထရောနှင့် လွန်စွာအကျိုးဝင်ခဲ့သူများ ရှိခြင်း၊ အစားအစာတွင် အဆီအဆီများကို များစွာနှစ်သက်စားသုံးပြီး ကိုယ်လက် လှုပ်ရှားမှု နည်းပါးသူများ၊

ဝလွန်းသူများ၊ ဆေးလိပ်နှင့်အရက်ကို နှစ်ခြိုက်သူတို့အား ကိုလက်စထရောတရာသက်ပန် မိတ်ဆွေဖွဲ့ပါလိမ့်မည်။

ယနေ့ ကမ္ဘာနိုင်ငံအသီးသီးတွင် ကိုလက်စထရော မြင့်မားမှုကြောင့် အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီး၊ လူကြီး၊ လူငယ် အရွယ်မရွေး၊ နှလုံးရောဂါဝေဒနာကို ခံစားရသော သားကောင်များ ဖြစ်နေကြသည်။ ဒီတော့ အစားအစာနှင့် ထိန်းသိမ်းသင့်ပါသည်။

အသီးအနှံများဖြစ်သည့် စပျစ်သီး၊ ထောပတ်သီး၊ သစ်ကြားသီး၊ ဗာဒ်သီးဆန်၊ ဟင်းနုနယ်၊ ပဲတောင့်ရှည်သီး၊ ဘိုစားပဲ၊ လက်ဖက်ဖို၊ လက်ဖက်ခြောက်၊ ကြက်သွန်ဖြူ၊ သံလွင်ဆီတို့ကို ပုံမှန်အစားထိုး စားသုံးသင့်ပါသည်။

သားငါးများတွင် ငါးသလောက်ကို အချို့က တက်စာဟုဆိုပါသည်။ ငါးဥ၊ ငါးကျည်း၊ ဆယ်လ်မွန်ငါး၊ တူနာငါးနှင့် ပင်လယ်ငါးတချို့ပင်ဖြစ်သည်။

(၁) စပျစ်သီးသည် သွေးတွင်း မလိုလားအပ်သော အဆီများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်သဖြင့် ကိုလက်စထရောကို ဖယ်ရှားပေးသည့်အတွက် နှလုံးအဆို့ရှင်များ ပွင့်စေပါသည်။ နှလုံးရောဂါသည် နှလုံးသွေးကြောများပိတ်ဆို့ပြီး လေသင်တုန်းရောဂါ၊ အရွယ်မတိုင်မီ အိုမင်းရင့်ရော်ခြင်းများကို တည်ဆောက်ပေးပါသည်။

(၂) ထောပတ်သီးကို သင့်တင့်သော အချို့ရောနှောပြီး ဖျော်၍ သောက်သုံးသင့်ပါသည်။ နို့မူဖြစ်သော ထောပတ်က ကျန်းမာရေးကို ထိခိုက်စေ၍ အပင်မှ သီးသော သဘာဝဆေးဖက်ဝင်ဖြစ်သည့် ထောပတ်သီးကို စားသုံးသင့်ပါသည်။ သွေးတွင်ရှိသော ကိုလက်စထရောကို ၃ ဒသမ ၅ ရာခိုင်နှုန်းမျှ လျော့ကျစေပါသည်။

(၃) သစ်ကြားသီးတွင် Polyunsaturated ဟုခေါ်သော သွေးထဲမှ ကိုလက်စထရောကို အစုအဝေးမပြုနိုင်အောင် ဖြိုခွဲပေးသည့် သဘာဝ ဓာတုဓာတ်ပါရှိသည်။ ဗာဒ်စေ့သည်လည်း ထိုအတိုင်း သို့သော် အစာသည် ဆေးဖြစ်ရန်အတွက် အလွန်အကျွံတော့ မစားသင့်ပါ။

(၄) ဟင်းနုနယ်ကို ကြော်ချက်ခြင်းမှာ သွေးတွင် ဖြစ်ပေါ် ပိတ်ဆို့နေရာယူနေသော ကိုလက်စထရောကို တွန်းဖျိချရာတွင် အကောင်းဆုံးဖြစ်သည်။ သဘာဝအစိမ်းရောင် ဟင်းခွက်ဖြစ်ခြင်း၊ ဟင်းနုနယ်တွင် ပါရှိသော လူတိန်းဓာတ်က သွေးလွှတ်ကြောတွင် ခိုကပ်နေသည့် ကိုလက်စထရောကို တွန်းထုတ်ပေးပြီး ဝမ်းကျစ်ခြင်းဝေဒနာကိုပါ ပျောက်စေသည်။ အပူရှုပ် နေပြီး ဖျားနာကိုလည်း နှင်ထုတ်ပေးနိုင်သည့် အဆိပ်အတောက်ကိုပါ ကျစေသည်။ လည်း ဘေသဇူမဉ္ဇူသာဆေးကျမ်းတွင် ပြဆိုသည်။ မျက်ကြည်လွှာကိုလည်း အထောက်အကူပြုသည်ဟု ဆိုပါသည်။

(၅) ပဲသီး ခေါ် ပဲတောင့်ရှည်တို့မှာ ပဲတို့မှာ အစိမ်းရောင်ပဲမျိုးများဖြစ်ပြီး အမျှင်ဓာတ်များ၍ ပရိုတင်းပါဝင်သော အပြည့်အဝရှိသည့်အတွက် အဆီပိတ်မှုနည်းပါးသောကြောင့် နှလုံးရောဂါဝေဒနာရှင်များ စားစရာအကောင်းဆုံးဖြစ်ပြီးဓာတ်စာသဘောမျိုးသက်ဆောင်သော သမားတော်တစ်ဦးလို လက်ထိထားသင့်ပါသည်။ အစိမ်းရောင်ပဲသီးသည် သွေးထဲတွင်ရှိသော ကိုလက်စထရောကို ၈ ရာခိုင်နှုန်းအထိ ကျဆင်းစေသည်။ ခန္ဓာကိုယ်တွင်ရှိသော အဆီသည် HDL ကိုလက်စထရောကို ထိန်းသိမ်းပေးသည်။

(၆) လက်ဖက်ဖို လက်ဖက်ခြောက်

အိမ်ထောင်ရေးမှာ စိတ်ချမ်းသာစေရမည်

❁ လက်ရှိအိမ်ထောင်နဲ့ မကွဲကွာရဘဲ အမြန်ဆုံးအဆင်ပြေ သာယာပျော်ရွှင်ခိုင်မြဲနေစေဖို့

❁ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နဲ့ ငြိစွန်းရှုပ်ထွေးနေသူကို တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မကြည့်ချင် လောက်အောင် အမြန်ဆုံးမုန်းတီးပြတ်စဲ အဆက်အသွယ်ပြတ်သွားကြဖို့ ❁ အိမ်မှ ထွက်သွားသော အိမ်ထောင်ဖက် မိမိအိမ်ကို အမြန်ဆုံးပြန်လာစေဖို့ ❁ မိမိအိမ်ထောင်ဖက်က နောက်ကွယ်မှာ ခြေမများတော့ဘဲ မိမိတစ်ဦးတည်းကိုသာ ချစ်ခင်စွဲလမ်း ယုယအလိုလိုက် သံယောဇဉ် ကြီးနေ စေဖို့ ❁ မိမိပြောစကားကို နားထောင်ပြီး သူ့ရှာဖွေရရှိသမျှ ငွေကြေးဥစ္စာများ မိမိထံကို အကုန် ပြန်အပ်စေဖို့ . . . ဂမ္ဘီရပညာ ယတြာအစီအရင် ပံ့ပိုးကူညီမှုလိုအပ်လျှင် ယခုပင် လာခဲ့ပါ။

ဆရာကြီးဦးအောင်မြိုင် (ဥပဒေဘွဲ့)

လက္ခဏာဗေဒင်ပညာသူတေသိ

အမှတ်-၈၄၃၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊ ၃၄-ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကင်း။

ယုံကြည်စားကြိုမှုသာ လာခဲ့ပါ ❁

📞 ၀၁-၅၆၈၇၀၄၊ ၀၉-၅၆၈ ၂၈၄၃၊ ၀၉-၅၁၇၇၆၂၂ 🏠 နံနက် ၉ နာရီမှ ညနေ ၄ နာရီအထိသာ

တို့သည် မြန်မာမူနယ်ပယ်တွင် ခွဲခြားမရ သော ငယ်ပေါင်းဆွေမွန်များဖြစ်သည်။ လက်ဖက်အစိုသုတ်ကို နှမ်း၊ ကြက်သွန် ကြော်တို့နှင့် စားသုံးခြင်းထက် လက်ဖက် အသားကို အဖန်ရည်ညှစ်ပြီး ညက် အောင်ထောင်း၍ ဆီသန့်နှင့်စိမ်ပြီး တစ်နေ့တစ်ကြိမ် ကော်ဖီဖွန်း တစ်ဖွန်း မှ စားသုံးပေးသင့်သည်။ လက်ဖက် ခြောက် ခတ်ထားသော ရေခဲခဲကြမ်း တို့လည်း ကော်ဖီပန်းကန် တစ်လုံးစာမျှ သောက်ပေးခြင်းဖြင့် LDL ကိုလက်စ ထရောကို ဟန့်တားနိုင်သည့်အပြင် ထင်ဆာရောဂါဖြစ်မှုကိုပါ တားဆီးနိုင် ဖြစ်သည်။

(၇) ပဲထောပတ်နှင့် ပဲကတ္တီပါတို့ သည်လည်း အမျှင်ဓာတ်ပါခြင်းကြောင့် တို့လက်စထရော နှစ်မျိုးတွင် LDL တို့လက်စထရောကို အဟန့်အတားပြု ၍ လေနှင့်ဆီးကို မှန်စေပါသည်။

(၈) အမျှင်ဓာတ်များပါရှိသည့် ပန်း သီး၊ သစ်တော်သီး၊ စတော်ဘယ်ရီသီး၊

လိမ္မော်သီး၊ ဂရိတ်ဖရသီးများသည် ကိုလက်စထရောကို ချပေးနိုင်ပြီး သွေး တွင် မကောင်းသော ကိုလက်စထရော ကို နည်းပါးစေသည်။ အကျိုးပြုသည့် ကိုလက်စထရောကို ထိန်းသိမ်းပေးကာ သွေးလည်ပတ်မှု မှန်ကန်စေပြီး မောပန်း မှုကို သက်သာစေသည်။ ချွေးထွက် ညီမျှစေ၍ စားသုံးသင့်သည်။

(၉) ကြက်သွန်ဖြူကိုလည်း အမြွှာ ဆိုလျှင် လေးမြွှာ၊ ဥတစ်လုံးဆိုလျှင် နှစ်ဥ နေ့စဉ်ပုံမှန် စားပေးသင့်ပါသည်။ သွေးပေါင်ကျခြင်းကို ထိန်းသည့်အပြင် နှလုံးသွေးကြောကျဉ်းရောဂါကို အဟန့် အတားပြုစေပါသည်။

ကိုယ်ခန္ဓာအနံ့နှင့် ခံတွင်းနံ့ကို သန့်စင်စေပြီး ကူးစက်ရောဂါပိုးတို့ကို တိုက်ဖျက်နိုင်သည်။ သွေးထွက်သလို ထိခိုက်ပေါက်ပြဲနာကို ကြိုတင်၍ အံ့ပေး ခြင်းဖြင့် သွေးတိတ်မြန်ပြီး အနာကျက် လွယ်သည်။ ဆီးပုပ်၊ ဆီးခဲခြင်းတို့ကို ပျောက်ကင်းစေသည်။

ကြက်သွန်ဖြူ ဥတစ်လုံးကို အပေါက်ရာပေး၍ ပျားရည်နှင့်စိမ်ပြီး စားပါက မျက်စိကြည်၊ ဆံပင်ဖြူခြင်း သက်သာ၍ ဆံပင်မကျွတ်ပါ။ ကြက်သွန် ဖြူကို ငီးဖုတ်၍စားခြင်းဖြင့် လေပူ လေ ပုပ် ကျသည်။ ကလေးငယ်များကို မကြာခဏ ကျွေးသင့်သည်။

ကိုလက်စထရောကျစေရန်မှာ ဆီစားခြင်းကို ဂရုပြုရန် လိုအပ်သည်။ ဆီမသန့်မှုက အခြားသောရောဂါများ ကို ဖြစ်စေနိုင်သလို ကိုလက်စထရော ကိုလည်း ပိုမို မြင့်တက်စေပါသည်။ ကိုလက်စထရောနှင့်ပတ်သက်၍ သိမှု ရှိပြီး ဆင်ခြင်တွေးတော ဂရုပြုလျှင် နှလုံးရောဂါ၊ သွေးတိုးရောဂါ၊ သွေးလွတ် ကြောပိတ်ရောဂါ၊ လေသင်တုန်းရောဂါ များ ကင်းဝေးစေပါသည်။ အစာသည် ဆေးဖြစ်၍ အစားအစာကို ဂရုစိုက်ပြီး ဉာဏ်နှင့်ယှဉ်၍ အသက်ကိုမွေးနိုင်ကြ ပါစေ။

❑ စိုးထင်ထွန်း

အရှုံးထဲက အပြစ် ဝေမွန်လင်း

ကျွန်တော်အဖေရဲ့ အမေ၊ ကျွန်တော့် အဘွား မွေးလိုက်တဲ့ကလေးတွေက နည်းမှတ်လို့၊ ဂင်းနှစ်မှတ်တမ်း စာအုပ်ထဲမှာတောင် ထည့်မယ်ဆိုရင် ထည့်လောက်ပါပေရဲ့။ ပြောရင် ယုံပါ့မလား မသိဘူး။ စုစုပေါင်း ကလေးချည်း ၁၅ ယောက်တောင် မွေးခဲ့သတဲ့ဗျာ။ မှတ်ကနေပဲ။

ကလေးမွေးတဲ့ နေရာမှာလည်း မျှမျှတတ အချိုးညီညီ မွေးတယ်ပဲ ဆိုနိုင်မလား မပြောတတ်ဘူး။ ယောက်ျားလေးက ရှစ်ယောက်၊ မိန်းကလေးက ခုနစ်ယောက်။ မွေးတဲ့နေရာမှာလည်း

အလှည့်ကျစနစ်နဲ့ ကျားတစ်လှည့်၊ မတစ်လှည့်။ အခုခေတ်လို မိခင်နဲ့ကလေးစောင့်ရှောက်ရေးတို့၊ အမျိုးသမီးရေးရာတို့များ ရှိခဲ့မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော့်အဘွား မွေးပုံမျိုးနဲ့ အဲဒီအသင်းကြီးတွေ အလုပ်ပျက် အကျင့်ပျက် ဖြစ်လောက်ပါရဲ့။

ဘယ်နှယ်ဗျာ... ကလေးတွေက တစ်နှစ်ကြီးတစ်နှစ်ငယ်ဆိုတော့ ကလေး ၁၅ ယောက်လည်းပြည့်ရော အိမ်ရှေ့စဉ်ခန်းထဲမှာ ကလေးတွေက ဗုံတိုလေးတွေပတ်ပြီး ဝိုင်းထားတဲ့ စိန်ပေဒါကြီးဆိုင်ဝိုင်းလို ဖြစ်နေမယ်ဆိုတာ တွေးလို့သာ ကြည့်ကြပါတော့။

အဲဒီ ကလေးတွေမှာ နာဇင် ကိုယ်စီရှိကြပေမယ့် မွေးထားတဲ့ မအေဖအေတောင် မမှတ်မိနိုင်ဆိုတော့ ဆေးကလူတွေဆို သာဆိုးတော့မပေါ့။

အဲဒီတော့ ကလေးတွေကို စစ်တပ်မှာလို အမှတ်စဉ်မှတ်ပေါ့။

ဟိုကောင် နံပါတ် ၃ ကောင်လာဦး။ ဟိုနံပါတ် ၈ ကလေးက ဆော့လှချေလားနဲ့မာန်မဲထိန်းကျောင်းရသတဲ့

တော်ပါပေတယ်။ ကလေးတွေကလည်း ကိုယ့်ရဲ့ ကိုယ်ပိုင်နံပါတ်

သိနေကြလို့။ နို့မို့များဆို မလွယ်လေး အလယ်အလတ်ကောင်တွေ အုပ်စုနည်းနည်း လူလည်ကျချင်ကြတယ်။

ကျောင်းသွားဖို့ မုန့်ဖိုးတောင်းရင်ပဲကြည့်ဖဲအေလုပ်တဲ့လူက လယ်ဂျာစာရင်းစာအုပ်ကြီး ကိုင်ပြီး မုန့်ဖိုးပေးပြီး

စာရင်းကိုမှတ်ရတာ အလုပ်တစ်ခု ဆိုတော့။ နံပါတ် ၄ ကောင်က သူ့ကိုယ်သူ နံပါတ် ၆ လို့ပြောပြီး မုန့်ဖိုးတောင်းချေ။

ဖအေကလည်း နံပါတ် ၆ လို့မှတ်ပြီး ပေးလိုက်တယ်။ ကလေးနှစ်ယောက်လောက်ခြားပြီးတော့ သူက သူနံပါတ် အမှန် နံပါတ် ၄ အတွက် လာထုတ်

သွားပြန်တယ်။ အမှန်တကယ် မနေ

www.burmeseclassic.com

တဲ့ နံပါတ် ၆ ကလေးက လာထုတ်တော့
ဗာရင်းထဲမှာ ပေးပြီးသားဆိုပြီး ရှင်းမရ
အောင် ရှုပ်ကုန်ရော။ အဲဒါကလည်း
တစ်ရက်ခြား နှစ်ရက်ခြား ကျောင်းသွား
ခါနီးတိုင်း ဖြစ်နေကျကိစ္စပါ။

ကျွန်တော်တို့ ဘွားအေရဲ့အမေ
ကျွန်တော်တို့ ဘိုးကြီးက ပြောသတဲ့။

“ဟဲ့ ဖွားဆင်ရယ် နင့်ကလေး
တွေ ကျောင်းပို့ မနေပါနဲ့တော့ဟာ၊
ဆရာငှားပြီး အိမ်မှာကျောင်းဖွင့်လိုက်ပါ
တော့” တဲ့။

ခေတ်ကာလကလည်း ဒုတိယ
ကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်မီကာလ၊ နိုင်ငံရဲ့
အနေအထားကလည်း ဗြိတိသျှကိုလိုနီ
နယ်ချဲ့ရဲ့ လက်အောက်မှာဆိုတော့
မျက်နှာဖြူတွေ တန်ခိုးထွားတဲ့ကာလ။
မျက်နှာဖြူတွေ၊ ဘိုကပြားတွေ၊ တရုတ်၊
တူလား ကုန်သည်ကြီးတွေ ရှေ့တန်း
ရောက်နေတဲ့အချိန်။

အဲသလို ခေတ်ကာလအတွင်း
မှာ အဘွားတို့နေထိုင်ရာ တိုက်ကြီးမြို့
မှာတော့ အဘွားက ကြေးရတတ် မြို့
မျက်နှာဖုံးဆိုပဲ။

ပြောရမယ်ဆိုရင် တိုက်ကြီးတစ်
မြို့လုံးမှာ ဓာတ်မီးစက်ထောင်ပြီး မီးပေး
ခဲ့တာ အဘွားတို့တုံး။ တိုက်ကြီးတို့၊ ဖူး
ကြီးတို့မှာ အစောဆုံး သစ်စက်ထောင်
ခဲ့တာလည်း အဘွားတို့ဆိုပဲ။ ပြောရ
မယ်ဆိုရင်တော့ အခုတိုက်ကြီးဆေးရုံ
ကြီး စတင်ဖွင့်လှစ်စဉ်က အရေးပိုင်တွေ၊
နယ်ပိုင်တွေ၊ တိုက်ပိုင်တွေဆိုတဲ့ မျက်နှာ
ဖြူများနဲ့ ရင်ပေါင်တန်းပြီး အဘွားကိုယ်
တိုင် ဖဲကြိုးဖြတ်ပြီး ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ရပုံကို
အဘွားက မကြာခဏ ဂုဏ်ယူပြီး မြေး
တွေကို ပြောပြလေ့ရှိတာ မှတ်သားမိ
ပါရဲ့။

တိုက်ကြီးမြို့မှာ အခြေချပြီး
လယ်ယာချောင်းမြောင်း၊ ဆန်စက်၊ သစ်
စက်တွေ စီမံခန့်ခွဲ အုပ်ချုပ်နေရတဲ့
အဘွားစုံအိမ်ရဲ့ ဧည့်ခန်းဆောင်မှာက
ဆယ်နှစ်ရာသီ ဧည့်သည်ကိုပြတ်တယ်
မရှိဘူးဆိုပဲ။

ဒီလောက် ဧည့်သည်များတဲ့အိမ်
မှာ ကလေးတွေကလည်း ပုစုခရုတွေ
ဆိုတော့ ဧည့်သည် ဆောင်သည်လာ
ရင် ဘယ်သွားနေရမယ်၊ ဘယ်လိုထိုင်ရ
မယ် နားမှ မလည်ကြတာ။ လာတဲ့
ဧည့်သည်တွေနဲ့ စပါးအကြောင်း၊ ဆန်
အကြောင်း၊ သစ်အကြောင်း၊ အရောင်း
အဝယ်ကိစ္စ ဆွေးနွေးကြ၊ တိုင်ပင်ကြတဲ့
အချိန်မျိုးမှာ ကလေးတွေက အိမ်ကြွက်
ကလေးတွေ ကျနေတာပဲ။ ဧည့်သည်
တွေကြားထဲက လှစ်ခနဲဆို ဟိုကဖြတ်
ပြေး ဒီကဖြတ်ပြေး၊ စကားပြောကောင်း
နေတုန်းဆိုတော့ ဧည့်သည်တွေခမျာ
ဒီကလေးတွေကိုကြည့်ပြီး ထိုင်နေရင်းက
ခြေရှုပ်ရ လက်ရှုပ်ရ အထိတ်တလန့်
ဖြစ်ရတာလည်း အဲဒါပဲ။ စကားလည်း
ပြောရင်း ရှောင်ရင်းတိမ်းရင်းပေါ့။

တစ်ခါတုန်းက အမေပြန်ပြော
ပြလို့ သိရတာ။ တောနယ်က စပါး
အဝယ်တော် လေးငါးယောက်လောက်
ရောက်လာပြီး ဧည့်ခန်းဆက်တီခဲတွေ
ပေါ်မှာ ထိုင်ပြီး စပါးသိမ်းဖို့ကိစ္စ ပြော
ဆိုနေကြတဲ့အချိန်၊ တောက အဝယ်
တော်တွေဆိုတော့ အတွင်းခံစွပ်ကျယ်
ပေါ်က ဖျင်ကြမ်းတိုက်ပုံအင်္ကျီဟပြုနဲ့၊
မျက်နှာသုတ်ပဝါတွေ ခေါင်းပေါင်းလို့၊
ချည်ပုဆိုးတိုတိုဝတ်ပြီး ခြေပစ်လက်ပစ်
ထိုင်ပြီး စကားပြောဆိုနေကြတာဆိုပဲ။
တစ်ယောက်ကဆို ခြေတောင်လွှဲနေ
လိုက်သေး။

အဲဒီအချိန်မှာ အမေရဲ့အထက်
က အစ်ကိုနဲ့ အမေရဲ့အောက်က မောင်
တစ်ယောက်က လွတ်ထွက်ပြေးသွားတဲ့
ပိုးဟပ်တစ်ကောင်ကို တူနဲ့လိုက်ထုနေ
တာ။ ပိုးဟပ်ဆိုတဲ့အကောင်ကလည်း
သူ့အသက်ဘေးလူပြီး ပြေးနေရတာဆို
တော့ လှစ်လှစ်ကိုထလို့ ပြေးလိုက်တာ။
အဲသလို ကိုယ်လွတ်ရှုန်းပြေးနေရင်းက
ဧည့်သည်တွေ စကားပြောနေတဲ့နား
ရောက်သွားရော။ ဧည့်သည်ပွဲစားကြီး
ကလည်း စိတ်ပါလက်ပါ စကားပြော
နေတဲ့အချိန်ဆိုတော့ ဒီကလေးကို သတိ

မထားမိဘူးပေါ့။ ပိုးဟပ်က ဧည့်သည်ရဲ့
ခြေချထားတဲ့နား ဝင်ကပ်ပြီးပုန်းနေတာ။
အဲဒီမှာတင် ဘာပြောကောင်းမလဲ
အမေအောက်က မောင်က ပိုးဟပ်ကို
ချိန်သားကိတ်ပြီးအထု ပိုးဟပ်ကလည်း
ရိပ်ခနဲမြင်တော့ ထွက်အပြေး . . .

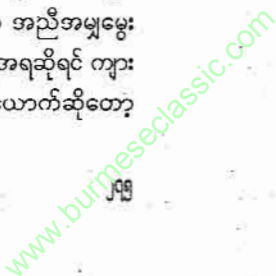
“အခုဟာက ကျောင်းအမကြီး
ရယ် ဒီနှစ်က စပါးကပျက်ကြတော့ တစ်
ရွာလုံးလိုလို မအောင်ကြတာ၊ အောင်
မယ်လေး ထုတယ်ဗျ၊ သောက်ကျိုးနည်း
သေပါပြီ” ဆိုပြီး ထွန်ထွန်လူးအော်လိုက်
တာ ခြေမကြီးတစ်ခုလုံး သွေးခြင်းခြင်း
ကိုနီလို့။ ထွက်လာတဲ့သွေးတွေနဲ့ ပိုးဟပ်
က စေးကပ်ပြီး မပြေးနိုင်တော့တဲ့အချိန်
နောက်ထပ်တစ်ချက် ထပ်ပြီးထုဖို့ ကြိုး
စားနေတဲ့ ကလေးကို မနည်းဖမ်းချုပ်ပြီး
အပြင်ကို ခေါ်ထုတ်သွားရသတဲ့။

အဲသလိုကို ဆိုးကြ သောင်း
ကျန်းကြတာကလား။

တစ်ခါက အဘွားရဲ့အမေ ဘွား
ကြီးက မနက် အိပ်ရာထတာနဲ့ ကိုယ်
လက်သန့်စင်ပြီး ဘုရားဝတ်တက်တတ်
တာ။ ဆွမ်းတော်ပွဲတွေပြင်၊ သောက်
တော်ရေးချမ်းတွေကပ်၊ သစ်သီးဝလံလေး
တွေစိတ်ဖြာပြီး အစိန္တေယျအစချီ ဘုရား
ဝတ်ပြုနေတဲ့အချိန်၊ ဘုရားဝတ်တက်
ချိန်ကလည်း ကြာသကိုး။ ဘုရားရှိခိုး
အပြီး ကြေးစည်ထု အမျှအတန်းဝေပြီး
ချိန်မှာတော့ ဘုရားကိုကပ်ထားတဲ့အသီး
အနှံတွေထဲက ဒီကလေးတွေ သူတို့
စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်ပြီး ဘယ်အချိန်က
ဘယ်လိုယူသွားလိုက်မှန်းပင် မသိဆို
တော့ . . .

“ဟဲ့ သမီးဖွားဆင် နင်မွေးထား
တာ လူတွေမှဟုတ်ရဲ့လားကွယ်တကယ့်
ကို မမ္မန္တရာယ်လေးတွေပဲ” လို့ မကြာ
ခဏပင် မြည်တွန်တောက်တီးယူရတဲ့
အဖြစ်။

“ဟဲ့ စာရေးဆရာ၊ မင်းပြော
တုန်းက မင်းအဘွားက အညီအမျှမွေး
ခဲ့တာဆို၊ မင်းထွက်ပြပုံအရဆိုရင် ကျား
ရှစ်ယောက်၊ မ ခုနစ်ယောက်ဆိုတော့

ကျားတစ်ယောက်တောင် ပိုနေတာ၊
ဘယ်မှာ အညီအမျှဟုတ်လို့လဲ” ဟု မေး
လာကြအံ့။ ဟုတ်ကဲ့၊ ကျွန်တော် မှန်
သောစကားကို ဆိုခြင်းသာဖြစ်သည်။
ကျိန်တွယ်ပြောရဲ့ပါရဲ့။ ပြောရမယ်ဆိုရင်
ကျားစစ်စစ် ခုနစ်၊ မစစ်စစ် ခုနစ်၊ ကျား
နဲ့မ စပ်ကြား ဟိုမရောက်ဒီမရောက်က
တစ် ဆိုတော့။

ကဲ အစောထဲက မပြောလား။
ညီမျှပါတယ်ဆိုတာ ယုံပြီလား။

အဲဒီကလေး ၁၅ ယောက်ထဲမှာ
ဟိုမရောက်ဒီမရောက်ကလေးက ပြဿ
နာပေါ်ရင် သူက ငပိပ်ဆုံးက အမှုကြီး
တွေသာ။

တစ်နေ့တဲ့ . . .

အဘွားက ရဟန်းခံရှင်ပြု အလှူ
သွားဖို့ရာ ပိုးဖဲကတ္တီပါဘရိုက်တံအဝတ်
အစားတွေကို ရွေးချယ်ပြီး ဟိုထဘီဆို
မလိုက်ဘူး၊ ဒီအဆင်ကရိုင်းတယ်၊ ဒါက
တော့ အရောင်ရင့်လွန်းတယ်ဆိုပြီး စိတ်
တိုင်းမကျလေတိုင်း ထုတ်ထုတ်ပြီး တန်း
ပေါ်မှာ လွှားထားသတဲ့။

နောက်ဆုံးမှာ သူ့စိတ်ကြိုက်
အဝတ်တွေ တွေ့တော့မှ ဝတ်စားပြီး
အလှူသွားတဲ့ အချိန်မှာ ပြဿနာက
စတော့တာ။

စောစောကပြောတဲ့ ဟိုမရောက်
ဒီမရောက်စပ်ကြားက ကတ်ကြေးတစ်
လက်ရှာလာပြီး အဘွားရဲ့ ဇိနတိုင်းက
လာတဲ့ ဖဲလုံချည်သုံးကွင်းကို တန်းပေါ်
က ဆွဲယူသွားပြီး တော်ရာချောင်တစ်ခု
မှာ ဘယ်သူမှမသိအောင် ငြိမ်ချက်သား
ကောင်းကောင်းနဲ့ ဇာတ်မင်းသမီးတွေ
ကတဲ့နေရာမှာဝတ်တဲ့ ခါးထောင်အင်္ကျီ
တွေ ချုပ်ပါသတဲ့။

အားလုံး စိတ်တိုင်းကျ ချုပ်လို့
လည်းပြီးရော သူ့ညီမတွေခေါ် တစ်
ယောက်တစ်ထည်စီ ဝတ်ခိုင်းပြီး သူက
လည်း တစ်ထည်ဝတ်ကာ ပဒေသာ
ကပွဲကြီး ဆင်နွှဲပါတော့တယ်။

ခြေမြောက် လက်မြောက်နဲ့
ကနေကြတာ တကတဲ သူကတောင်

မိန်းကလေးတွေထက်စာရင် နွဲ့သေး
ဆိုပဲ။

ညနေ အတော်လေးနေစောင်း
တော့မှ အဘွားက လှည်းယဉ်ကြော့
ကလေးနဲ့ အလှူကပြန်လာတော့ အိမ်
ရှေ့မှာ ကလေးတွေစုရုံးစုရုံး ကပြအသုံး
တော်ခံနေတဲ့ပွဲကို လာအားပေးကြတာ
ကလား။ အဘွားလှည်းလည်းမြင်ရော
သူ့ညီမတွေထားခဲ့ပြီး တောင်မရောက်
မြောက်မရောက် လှစ်ခနဲဆို ပျောက်
သွားလိုက်တာ ညစာ ထမင်းစားချိန်တိုင်
ရှာမရတဲ့အဖြစ်။

ညီအစ်ကိုတွေ ဆော့ကြ ကစား
ကြပြီဆိုရင်လည်း ယောက်ျားလေးဝိုင်း
မှာ သူမပါ။ ညီမတစ်တွေ ဆော့ကြပြန်
တော့လည်း ညီမတွေက လက်မခံချင်
ကြ။ တဖြည်းဖြည်းကြီးပြင်းလာတော့
လည်း သူ့မှာက သင်းကွဲမျောက်လို ဖြစ်
နေရတဲ့အဖြစ်။

သူ့ရဲ့ ဟန်ပန်အမူအရာ ကနွဲ့
ကလျတွေပျောက်အောင် ညီအစ်ကို
တစ်တွေ ဝိုင်းပြီး သူ့အစွဲကို ချွတ်ကြ
တယ်။ ဟုတ်သလိုလိုတော့ ရှိသား။
ဒါပေမယ့် ကြာကြာတော့မခံပါဘူး။
နောက်ဆုံးတော့ ဒုံရင်းက ဒုံရင်းပဲ။

ဒီလိုနဲ့ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးက
ဖြစ်၊ အင်္ဂလိပ်တွေက မြန်မာနိုင်ငံက
ဆုတ်ခွာထွက်ပြေး၊ မြန်မာ့တပ်မတော်
နဲ့အတူ ဂျပန်တပ်တွေက အင်္ဂလိပ်ကို
တွန်းလှန်မောင်းထုတ်လို့ ဂျပန်ခေတ်ကို
ရောက်လာပါလေရော။

ခေတ်ကလည်း ခေတ်ပျက်ကြီး၊
စစ်ဦးဘီလူး ဂျပန်တွေကလည်း ကြမ်း
ကြမ်းတမ်းတမ်း ရက်စက်မှုအပေါင်း
သရဖူဆောင်း၍ လူကို အောက်ထိုးဆွဲ
တာတို့ ရေနှေးပူလောင်းပြီး လက်သည်း
ခွာတာတို့၊ ဗိုက်ပေါ် ခြေကြောက်တင်ပြီး
အိုးနဲ့မှောက်ထားတာတို့၊ ပေါ်တာဆွဲ
တာ ချွေးတပ်ဆွဲတာတွေအပြင် နောက်
ဆုံး မိန်းမပျိုလေးတွေရဲ့ဘဝ မလုံခြုံ
စိတ်မချရတဲ့ခေတ်ကာလကြီးမှာအဘွား
ဒေါ်ဖွားဆင်ဟာ လှည်းတွေဆင်ပြီး မြို့

ကနေ ဆွေမျိုးများရှိရာ တောကိုပြေး
စိစဉ်ကြတယ်။

သမီးမိန်းကလေးတွေကို ခိုထိ
ကေအတိုညှပ်၊ ရှပ်အင်္ကျီဝတ်၊ ပုဆိုးဝတ်
သင့်တဲ့လူက ပုဆိုးဝတ်၊ ဘောင်းဘီဝတ်
သင့်တဲ့လူက ဘောင်းဘီဝတ်ပြီး လှူ
တော့ကို ပြေးကြတယ်။

အဲဒီမှာက ပြောမရ ဆိုရင်
မရောက် ဒီမရောက်က လူကလည်း
ဝတ်ပုံစားပုံကလည်း ပုဆိုးကို ထင်
ဝတ်၊ ခြေမျက်စိဖုံးနဲ့ သနပ်ခါးကလည်း
ပါးကွက်ကျား၊ မျက်ခုံးမွှေးကလေး
ဘယ်လိုမှ တားမရဆီးမရ သွန်သင်
လို့က မရနဲ့၊ ဒီပုံနဲ့ပဲ တောကို ထွက်
ကြပါလေရော။

တိုက်ကြီးဆိုတဲ့မြို့ကနေ ည
သုံးဆယ်ဘက် ဆွေမျိုးတွေရှိရာ
လာကြတာ ညနေ နေဝင်ရီတရော
အချိန်လောက် သိမ်ကုန်းကိုမရောက်
ဂျပန်တပ်စိတ်တစ်စိတ်နဲ့ တွေ့ကြပါ
ရော။ ထုံးစံအတိုင်း ဂျပန်တွေ ကြို
တတ်တဲ့ ကြက်အရှင် သုံးလေးကောင်
ကြက်ငှက် အလုံးအစိတ်သုံးဆယ်လောက်
ပေးလိုက်တော့ ဂျပန်တွေကလည်း
သွားကြီးတဖြဲဖြဲနဲ့ သဘောတွေထူး
လိုက်ကြတာ။

လှည်းတွေအားလုံးက သင်္ကြံ
မိန်းမတွေနဲ့ ယောက်ျားကလေးငယ်
ဆိုတော့ ဘာအစစ်အဆေးမှ မရှိ
လွတ်လိုက်ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်
ဆုံးလှည်းရဲ့ ဒုတိယမြောက်လှည်း
ပါလာတဲ့ ဟိုမရောက် ဒီမရောက်
လည်း တွေ့ရော လှည်းပေါ်က အထူး
ဆင်းခိုင်းတယ်။ သူကလည်း ကြောက်
လန့်တကြားနဲ့ လှည်းမောင်းတဲ့
ဖြစ်တဲ့သူကို ဖက်တွယ်ပြီး ခြေခင်း
လို့ ငိုယိုနေလေ ဂျပန်က ရအောင်
လေပဲ။ နောက်ဆုံး ဂျပန်လက်ထက်
ရောက်သွားရတော့တယ်။

လှည်းပေါ်ပါလာတဲ့လူ
စုပြီး ဝိုင်းတောင်းပန်ပေမယ့်
လှည်းတွေအားလုံး မောင်းထုတ်

ထွက်မသွားရင်ဘဲ သေနတ်နဲ့ ပစ်တော့ မလို မောင်းတွေပါတင်ဆိုတော့ နောက် ဆုံး လက်လျှော့ပြီး ထွက်ခဲ့ကြတယ်။ သူ တံကြမ္မာအတွက် အားလုံးက စိတ် မကောင်းကြပေဘူး။

တည်းခိုရမယ့်ရွာ ရောက်တော့ ဆွေမျိုးသားချင်းတွေကို အဖြစ်အပျက် ပြောပြပြီး ကျွန်တော်တို့အသွား ဒေါ် ဖွားဆင်ဟာ သူ့သားအတွက် ရတက် မအေးရှာဘဲ တင့်တို တရယ်ရယ်ဖြစ်နေ ရှာတယ်။ အားလုံးက စိတ်မချမ်းမြေ့စွာ နဲ့ ကြံဖန်စဉ်းစားရင်းက လက်လှမ်းမီ သလောက် အကူအညီရနိုင်မယ့်သူကို ရှာဖွေတော့ ဂျပန်တပ်ကို ရိက္ခာသွင်းနေ တဲ့ ကိုဘကောင်းကို သွားစဉ်းစားမိကြ တယ်။ ဒီလိုနဲ့ ကိုဘကောင်းကို အကျိုး သင့် အကြောင်းသင့် ပြောပြပြီး အကူ အညီတောင်းတော့ . . .

“ကဲပါ မမဆင်ရယ် စိတ်အေး အေးထားပါ။ ကျွန်တော် အခုပဲ တပ်ကို သွားပြီး စုံစမ်းပါမယ်။ တပ်ထဲမှာရှိနေ တယ်ဆိုရင် မာစတာကြီးတွေကို ပြော ပြပြီး ပြန်ခေါ်လာခဲ့ပါမယ်။ စိတ်ချလို့ သာနေပါ” ဆိုပြီး ထွက်သွားတယ်။

နောက်တစ်နေ့မနက် ဆွမ်းခဲပြန် ချိန်လောက်မှာ ကိုဘကောင်း ပြန်လာ တယ်။ လှည်းပေါ်မှာ တောင်မရောက် မြောက်မရောက်လည်းပြန်ပါလာတယ်။ ဒါပေမယ့် အကောင်းပကတိတော့ မဟုတ်ဘူး။ သူ့တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာ ဒဏ်ချက်တွေနဲ့ ကိုဘကောင်းရဲ့ကျေးဇူး ကြောင့် မိန်းမလျာ အလောင်းအလျာ လေး ပြန်ပါလာတော့ မဖွားဆင်မှာ ဝမ်း လည်းသာ ဝမ်းလည်းနဲ့ပေါ့။

ဖြစ်ပျက်ပုံကတော့ ဒီလို။ သူ့ကို ဂျပန်တွေက ဖမ်းခေါ် သွားပြီး ကင်းတထောင့်တစ်နေရာမှာရှိ တဲ့ အခန်းထဲမှာ ထည့်ထားလိုက်တယ် တဲ့။ ဂျပန် လေးငါးခြောက်ယောက်စုပြီး အရက်သောက်လိုက် အမြည်းစားလိုက် နဲ့ သူ့ကို ပွဲတော်တည်ဖို့ ဟန်ပြင်နေကြ တယ်ဆိုပဲ။

ဂျပန်တစ်ယောက်က မူးမူးနဲ့ သူ့ဆီလာပြီး ပါးကို ဘယ်ပြန်ညာပြန် နမ်းတော့ သူက ရုန်းကန်ပြီး ဂျပန်နမ်း တဲ့ပါးနှစ်ဖက်ကို လက်နဲ့ပွတ်ပြီး ငိုတော့ ဂျပန်စစ်သားက တဟားဟားရယ်ပြီး သဘောကျစွာနဲ့ထွက်သွားပြီး သူ့အဖော် တွေကို အောင်သေအောင်သားစားဖို့ သွားညှိကြတယ်။

သူတို့အားလုံး သဘောကျစွာနဲ့ သူ့ပြီး သူ့အလှည့်ဆိုပြီး ခွဲတမ်းချတော့ ပထမဆုံး ခွဲတမ်းရတဲ့လူက ဒယီးဒယိုင် နဲ့ ဝင်လာတော့ သူလည်း တအားကို ကြောက်နေတော့တာပေါ့။ အဲဒီမှာတင် ဂျပန်က သူ့ကိုပွေ့ချီပြီး ခုတင်ပေါ်ပစ် တင်လိုက်တယ်။ ဂျပန်က ယူနီဖောင်း အင်္ကျီချွတ်ပြီး သူ့နားလာထိုင်တယ်။ ပါးလေးကိုနမ်းပြီး ခေါင်းကိုလည်း ပွတ် သပ်ပေးတယ်။ ပြီးမှ ဘောင်းဘီချွတ် လိုက်ပြီး အတွင်းခံဘောင်းဘီတိုလေးနဲ့ ရောက်လာပြီး သူ့ကိုဖက်လှုံပြီး သိပ် လိုက်တယ်။ သူကလည်း လက်အုပ် လေးချီပြီး ငိုယိုတောင်းပန်ပေမယ့် ကို ရွှေဂျပန်က သနားစိတ်မဝင်ပါဘူး။ ရာဂ ဘီလူးစိတ်ဝင်နေတဲ့ ဂျပန်က သူ့ရဲ့ အဝတ်အစားတွေကို ဆွဲလည်း ချွတ် လိုက်ရော ဂျပန်လိုပြောပြီး ဘာသံကြီး နဲ့ ထအော်လိုက်မှန်းမသိဘူး။ သူလည်း ကြောက်လွန်းလို့ သေးဖြန်းဖြန်းကျပါ ရော။

အဲဒီမှာတင် ရှေ့မှာ အရက်ပိုင်း ဖွဲ့နေတဲ့ ကျန်တဲ့ဂျပန်တွေ ရောက်လာ ပြီး တအံ့တဩနဲ့ သူ့ဇာတိရုပ်အမှန် လည်းသိရော စားရတော့မယ့်အစာ ပါးစပ်နားရောက်ခါနီးမှ ပြုတ်ကျသွား ရသူနယ် ဒေါသတကြီးနဲ့ သူ့ကို ထိုးတဲ့ သူက ထိုး၊ စစ်ဖိနပ်နဲ့ ကန်တဲ့အကောင် က ကန်၊ သေနတ်ဒင်နဲ့ ဆောင့်တဲ့ အကောင်က ဆောင့်နဲ့ ဝိုင်းသမကြတာ လိမ့်နေဆိုပဲ။

ပထမဆုံး ကံစမ်းမဲဖွင့်မယ် ဂျပန် က သူ့ကိုကြည့်လိုက် ဒေါသတွေဖြစ် လိုက် ဂျပန်လိုတွေပြောလိုက်နဲ့ ပြေး

ပြေးလာပြီး ဆောင့်ဆောင့်ကန်နဲ့ အား မရဘူး။ ပါးကိုလည်း ဘယ်ပြန်ညာပြန် ရိုက်တာ သွားသုံးချောင်းကျိတ်အထိပဲ။ ကိုဘကောင်း အရောက်စောပေ လို့ နို့မို့သာဆို သတ်များပစ်မလား မဆို နိုင်ဘူး။ ကိုဘကောင်းက ဂျပန်မာစတာ တွေကို ဂျပန်လိုပြောပြပြီး သူ့ကို ကယ် ထုတ်ခဲ့ရတာ။

ရွာရောက်တော့ သူ့ကို အတော် လေး ဆေးကုယူရတယ်။ ဆေးဝါးက လည်း ရှားပါးတဲ့အချိန်ဆိုတော့ ဆေး ဖက်ဝင် အသီးအရွက် အခေါက်တွေနဲ့ ကြပ်ထုပ်ထိုးတန်ထိုး၊ လိမ်းတန်လိမ်း၊ ဆေးစည်းတန်စည်းပေါ့။ တစ်လကျော် လောက် ကြာမယ်ထင်ပါတယ်။ မသေ ကောင်း မပျောက်ကောင်းအဖြစ်။

အဲဒီမှာတင် အဆိုးထဲကနေ အကောင်းလို့ ပြောရမလားတော့ မဆို နိုင်ပါဘူး။ အဲဒီနောက်ပိုင်း မိန်းမလျာ ဆန်တဲ့ဘဝကနေ စင်စစ်ယောက်ျားဘဝ ကို လုံးဝခံယူ သဘောပေါက်သွားပြီး ကျားကျားလျားလျားနဲ့ လူ့အဖိုးတန် တစ်ယောက်ဖြစ်သွားတာ အမြတ်ပါပဲ။

နောက်ပိုင်း စစ်ကြီးပြီးသွားတဲ့ နောက် မိဘတွေကလည်း စစ်ဘေးစစ် ဒဏ်နဲ့ စီးပွားတွေပျက်၊ အစ်မတွေ ညီမ တွေကလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ အိမ် ထောင်ရက်သားတွေ ကျကုန်ပြီး တကွ တပြားစီ ဖြစ်ကုန်ကြတယ်။

ဒီမှာတင် လောကခံရဲ့လှိုင်းတံပိုး အောက်မှာ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်း၊ မတည် မြဲခြင်း၊ အစိုးမရခြင်း ဆိုတာတွေကို လေးလေးနက်နက် တွေ့ကြုံခံစားခဲ့ရတဲ့ အမေအစ်ကို ကျွန်တော်တို့ဘကြီးဟာ သံဝေဂတရားတွေရပြီး မြင့်မြတ်သော ရဟန်းဘဝကို ခံယူရင်း ဘဝနတ်ထံ ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့အကြောင်း အမေ မကြာခဏ ပြောပြနေတာကို ပြန် လည်ကြားယောင်နေမိပါတော့သတည်း။

အခုဆို အမေဆုံးတာတောင် (၁၀)နှစ်နီးပါး ရှိပါပေါ့။

□ ဝေဇွန်လင်း

ကိုရွှေတေးသား

ရေအိ

(ကျေးလက်ပျော်ဟာသဝတ္ထုတို)

'သင်တိုင်း' ဆိုသော အရပ်ကား ရွာအနေမို့သာ တော်ရော့သည်။ 'သင်တိုင်း' သည် ရွာမဟုတ်ဘဲ မြို့ကြီးတစ်မြို့သာ ဆိုလျှင်ဖြင့် ဘယ့်ကလောက်များ နား၊ မျက်စိ ရှုပ်စရာတွေ လှိုင်တောလည်လိမ့်မည် မသိ။ ဦးပီယ ဆိုသည်က ဇာတိအားဖြင့် သင်တိုင်းရွာမှ မဟုတ်။ သူ့ဇာတိက ဖုန်တူပြီး ဟတုတွေပေါသည် ဆိုသည့် အညာအရပ်ဒေသရှိ ရွာတစ်ရွာက ဆိုလား။

ကနဦးက သူလည်း ဝါအတော်များများ ရနေပြီဖြစ်သည့် ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါး ဖြစ်ခဲ့သည်။ ဗေဒင်ပညာ၊ ဆေးဝါးပညာ၊ ပယောဂပညာ၊ ပီယပညာတို့ကို အတော်အတန် တီးမိခေါက်မိလေမှ ဘယ်က ဘယ်လို ဖြစ်လာသည်

မသိ။ လူထွက်ကာ ၎င်းအရပ်ရှိ တစ်ခုလပ်မလေး မိအကြည်နှင့် အိမ်ထောင်ကျလေသည်။

ဦးပီယ၏ မျိုးရိုးကား ကျောင်းဆရာမျိုးရိုး၊ ဘုန်းကြီးမျိုးရိုး ဖြစ်လေ၏။ သူ့ဆွေမျိုးသားချင်း ရင်းချာတော်တော်များများမှာ ကျောင်းဆရာတွေ ဖြစ်ကြ၏။ ရဟန်းသာမဏေတွေ ဖြစ်ကြ၏။ သူသာ အကြောင်းခံ တစ်ခုကြောင့် မမျှော်လင့်ဘဲ လူပြန်တော်ဘဝသို့ ရောက်လာခြင်းပဲ ဖြစ်သည်။

ကံဆိုးသည်ဟူ၍ ဆိုရမည်လား မသိ။

သူမိန်းမ အကြည်သည် အိမ်ထောင်သက် တစ်နှစ်မပြည့်ခင်မှာပင် ပဲနတ်သွားရာမှ ငိုထိပြီးဆုံးပါးခဲ့ရသည်။

အချိန်မီသာဆိုလျှင် လင်တော်မောင် ဦးပီယ တတ်ကျွမ်းသည့် ပညာများ အနက်မှ ဆေးဝါးပညာဖြင့် မိန်းမဖြစ်သူကို ကုသပေးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် အခြေအနေတွေက စဉ်းစားမရအောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့ နောက်အကျကြီး သွားခဲ့ပြီဖြစ်ရာ ဘာဆိုဘာမျှ တေထီနိုင်တော့။ သူ့မှာသာ 'ဘုန်းကြီးလူထွက် မုဆိုးဖိုကြီး' ဆိုသည့် ဘွဲ့ထူးသာအမည်တင် ကျန်ရစ်တော့သည်။

သူနှင့် ချစ်မဝ ခင်မဝ အကြည်လေးအား မျက်စိထဲမြင်ယောင်လာတတ်တရားသဘောဖြင့် သူ့ဆောက်တည်မှု မရမှန်း သိလာရသည့်အခါ ဇာတိကို ကျောခိုင်းလိုက်သည်။ လွယ်လွယ်တစ်လုံး၊ ထန်းခေါက်ဖာတစ်လုံးဖြင့် အောက်ပြည်အောက်ရွာဘက်သို့ ဆင်းခဲ့ချေသည်။ သူတတ်မြောက်သော အတတ်ပညာတွေက လူ့လောက၌ လက်တွေ့အသုံးဝင်လေရကား အတွက်တော့ တစ်ဝမ်းတစ်ခါ သည် ဘာမျှ ပူဝင်စရာအကြောင်း မရှိချေ။

သူနှင့် ပတ်သက်လာပါက ဆရာက ရှိသွားလေရာ နေရာတိုင်း ပြောစမှတ်တွင်စရာတွေချည်းဖြစ်ခဲ့

သူ ဟောပြောသောဗေဒင် သွေးထွက်အောင်မှန်သည် ဆိုသူ အကြောင်း၊ သူ့ဆေးဝါးကို တိုက်တော့ ရောဂါဝေဒနာ အရှင်းပျောက်သွား အကြောင်း၊ စုန်းတိုက် နတ်တိုက် အကပ် မှန်သမျှ သူ့နှိမ်နင်းမှုတွေတွင် ပြားပြားဝပ်သွားရသည့်အကြောင်း သူ့စီရင်ပေးသည့်အတွက် -ဂေါ်ဇေနေသူ၊ ဘဝ၌ အကျည်းတန်ကာ အကျန်ဖြစ်နေသူတို့ ခွယ် ခွယ်ဖြင့် သံတွေ အမိည့်ကုန်သည့်အကြောင်း စသည် စသည်တို့ဖြင့် မောင်းနှင်ပညာသော်လည်း ကောင်းသတင်းဝေဆာလွန်းလှပါတော့၏။

ဒီလိုနှင့် အောက်ပြည် ရွာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ကို လှည့်

ရင်း ဒီသင်တိုင်းရွာကလေးသို့ ရောက်ခဲ့သည်။

“အဲဒီမှာ ဇာတ်လမ်းစတာပဲ” ဆိုသော စကားလို သူ၏တည်ငြိမ်နေသော ဇာန်ရေပြင်သည် ကာလသမီးခေါင်းအပျိုကြီး မသင်းထုံဆိုသည့် ခဲလုံးလေးတစ်လုံးကျသွားလေသောအခါသံယောဇဉ်လှိုင်းဂယက်တို့ ဝိုင်းစက်ပြန်တားသွားကြကုန်၏။

ကားလသားအပေါင်းကလည်း သဘောတူ။ လူကြီးသူမတွေကလည်း ဇွယ်စုံရဆရာတစ်ဦး တခြားကူးသွားမှာ နီးရိပ်ရ ဦးပီယနှင့် မသင်းထုံတို့မှာလည်း ချက်စိတွေ အကျကြီးကျနေလေရကား အချိန်ကာလ မကြာမြင့်မီမှာပင် ပုဆိုးတန်းတင် အကြင်လင်မယားအဖြစ် သောင်းထုံတို့အိမ်ပေါ်သို့ ဦးပီယရောက် နို့သွားခဲ့လေတော့သည်။

ထိုမှ အစပြု၍ ဦးပီယအဖို့ သင်တိုင်းရွာကို အခြေပြုကာ ရွာသူရွာသားတို့၏ ဘဝအခက်အခဲ၊ ကျန်းမာရေးအခက်အခဲ၊ ပယောဂအခက်အခဲ၊ အရောင်းအဝယ် အခက်အခဲ၊ အာဝါဟာဝိဝါဟာ အခက်အခဲတွေကို ဖြေရှင်းပေးရင်း ဆရာကြီးတစ်ဆူ ဖြစ်နေလေတော့သည်။

လူနာ လာပင့်သည့် ပိတ်စွယ်တေးရွာသို့ နေ့လယ်ကတည်းကရောက် နို့သွားခဲ့ပြီး လုပ်စရာရှိသည်များ လုပ်ဆောင်ကာ သင်တိုင်းရွာသို့ ပြန်လာခဲ့တော့ ညနေအတော်ပင် စောင်းနေခဲ့ပြီ။

သူ ခြံထဲမဝင်ခင် ခြံစည်းရိုးကို နှယ်တက်နေသည့် ပဲစောင်းလျားပင်မှ အသီးအနေတော်လေးတွေကို ခူးဆွတ်နေသည့် ဇနီးသည် မသင်းထုံက လှမ်းမြင်လျှင် မြင်လိုက်ချင်း အသာလှမ်းခေါ်ဆိုက်သည်။

“ကိုပီ . . . ခဏ”
“ဘာများတုံး သင်းထုံရဲ့”
“အိမ်ပေါ်မှာ ဧည့်သည်တစ်ဆောက် ရောက်နေတယ်၊ အညာကတဲ့၊

ကိုပီတူလို့ ပြောတာပဲ၊ ကတုံးပြောင်နဲ့”
“ဟာ . . . ဒါဆို ဘုန်းကြီးလူထွက်လာတာ ဖြစ်မယ်၊ ကိုပီမှာက တူတွေက များတော့ ဘယ်သူဖြစ်မလဲတော့ မသိဘူး၊ အိမ်ပေါ်ကျမှ သိရမှာပဲ၊ လာကွာအိမ်ပေါ်သွားရအောင်”

“ကိုပီ သွားနှင့်ချေပါ၊ ဟောဒီမှာ အလုပ်တွေ လက်စသတ်လိုက်ဦးမယ်”
ဦးပီယလည်း ဆေးလွယ်အိတ်ကြီးလွယ်လျက် အိမ်ပေါ်သို့ တက်လာခဲ့သည်။

“ဟော . . . ဦးလေး ရောက်လာပြီကိုး၊ ကျွန်တော် တက်ပုလေဦးလေးရဲ့”

“ဟာ . . . တက်ပု တက်ပု၊ မင်းတောင် လူပျိုကြီးဖားဖား ဖြစ်ပြီပဲ၊ မင်းအမေ ငါ့အစ်မ သောင်းသောင်းကော ကျန်းမာနေထိုင်ကောင်းရဲ့လား”

“ကောင်းတယ် ဦးလေး၊ ကောင်းတယ်၊ ကျွန်တော်သာ ဘုန်းကြီးဝတ်ရာက သာသနာတော်မှာ မပျော်ပိုက်လို့ လောကီကြီးပွားရာ ကြီးပွားကြောင်း အတွက် အလုပ်လုပ်ချင်လို့ ထွက်လာတာ”

“မင်းနယ်ကွာ၊ ဘုရားရိပ် တရားရိပ်လောက် အေးချမ်းတာ ဘယ်ရှိပါ့မလဲကွာ”

“ဒါဆို ဦးလေးလဲ ရဟန်းဝါ အတော်ကြီးရပြီးနေမှ ဘာဖြစ်လို့ ထွက်ရတာတဲ့တုံး”

“ဟ . . . ဒါက ငါ့အကြောင်းနဲ့ ငါ့ပါ တက်ပုရ”

“ဒါဆို ကျွန်တော်လဲ ကျွန်တော့် အကြောင်းနဲ့ ကျွန်တော်ပဲပေါ့”

“အေးပေါ့ကွာ၊ အေးပေါ့၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ လူတွေမှာ အကြောင်းကိုယ်စီ ရှိတတ်ကြတာပဲ၊ ငါ့တူက ဦးမင်းသားချင်း အားကိုးနဲ့ ဘုန်းကြီးဘဝက လူအဖြစ်ပြန်ထွက်၊ တစ်ရွာမပြောင်း သူကောင်းမဖြစ်ဆိုတဲ့ ထုံးကို နှလုံးမူပြီး အညာဒေသကို ကျောခိုင်းလို့ ဦးလေးဆီ ရောက်လာတာဆိုတော့ အေးလေ ဉာတကာနဉ္စသင်္ဂဟောဆိုတဲ့ မင်္ဂလာ

တရားတော်နဲ့အညီ ဖေးမတူညီ စောင်ရွှောက်ရတာပေါ့ကွယ်၊

ကိုင်း ကိုင်း . . . ကိုယ့်အိမ်လို့ သဘောထားပြီးတော့သာနေ၊ ဒီမှာက တို့များ လင်မယားနှစ်ယောက်တည်း ရှိကြတာ၊ မင်းလိမ္မာရင် လိမ္မာသလို အခွင့်အရေး ရတာပေါ့ကွာ”

ထိုစဉ် ဇလုံထဲ ပဲစောင်းလျားသီးများ ခူးဆွတ်လာပြီး မီးဖိုခန်းထဲဝင်ရန် မသင်းထုံ တက်လာသည်။

“ဟေ့ . . . သင်းထုံ၊ လာပါဦးကွယ်၊ ဒါ ကိုပီရဲ့အစ်မက မွေးတဲ့သား၊ ကိုပီတူအရင်းပေါ့၊ သာသနာတော်မှာ မပျော်ပိုက်လို့တဲ့၊ လူထွက်ပြီး ကိုပီတို့ဆီ ရောက်လာတာ၊ နာမည်က တက်ပုတဲ့၊ ဟေ့ကောင် တက်ပု၊ ဒါမင်းအဒေါ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဦးလေးရဲ့၊ ဦးလေးနဲ့ အဒေါ်ဟာ ကျွန်တော့်မိရင်း ဖရင်းတွေ လိုပါပဲ”

ဘုန်းကြီးလူထွက် တက်ပု၏ စကားကြောင့် ဦးပီယနှင့် မသင်းထုံတို့ ကျေနပ်သွားကြသည်။

တက်ပုကား အသက်(၂၀)သာသာပင် ရှိလိမ့်မည်။

အသားညှိတိုတို အရပ်ပုပျပ်ပျပ် မျက်ခမ်းက နည်းနည်းစပ်ချင်သည်။ ဦးခေါင်းပြောင်ပြောင်နှင့်ဆိုတော့ သူ့အသွင်ကို ကြည့်ရသည်က အတန်ငယ်တော့ ရယ်ချင်စဖွယ် ကောင်းလှသည်။

ဘာလိုလိုနှင့် တက်ပု တစ်ယောက် သင်တိုင်းရွာသို့ ရောက်လာသည်မှာ တစ်လ ကိုးသိတင်းလောက် ရှိရောမည်။

အနေက ရိုးရိုး၊ ပြီးတော့လည်း ခပ်နဲ့နဲ့ ခပ်အအဖို့ ဦးပီယအဖို့ သူတူအဖြစ်ကို သိပ်တော့ ဘဝင်မကျချင်။ သူတတ်ကျွမ်းထားသည့် ပညာတွေကို သင်ကြားပေးပြန်တော့လည်း ဉာဏ်က ခပ်တုံးတုံးဖို့ ဘယ်လိုမှ သင်ရိုးပေါက်လိမ့်မည် မထင်။

www.burmeseclassic.com

“တောက်... အဲဒါကြောင့် ရှေးလူကြီးသူမ ပညာရှင်တွေက ဆိုခဲ့ ကြတာပေါ့။ ဘာတဲ့ ‘အုန်းသီးအူထွက် တော့ အဆန်ချောင်၊ ဘုန်းကြီးလူထွက် တော့ ဉာဏ်ကြောင်’ တဲ့ကွ၊ မင်းကို ဘယ်လောက်အာပေါက်အောင်သင်သင် ပုရင်းက ခွဲရင်းပဲ”

“ပြောတော့ ဦးလေးရာ၊ ကျွန် တော်ဘဝပေး ကုသိုလ်က ဆိုးပါတယ်၊ သူများအပြောခံ အဆိုခံဖြစ်ဖို့ လူလာ ဖြစ်ရသလား မပြောတတ်ဘူး”

“ဟေ့ကောင် တော်စမ်း၊ လူ မတန်တိုင်း ကံကိုချည်း အပြစ်ပုံမချနဲ့၊ ကံဆိုးတာ၊ ကံကောင်းတာကို လူကပဲ လုပ်တာ၊ လူက အဓိက၊ တဖြည်းဖြည်းနဲ့ အသက်က နေမှာမဟုတ်ဘူး၊ တစ်စ တစ်စ ကြီးလာပြီ၊ တစ်နေ့မဟုတ် တစ် နေ့ မင်းလဲ ဒီလိုနေမှာမဟုတ်ဘူး၊ အိမ် ထောင်ပြုမှာ မိန်းမယူမှာပဲ မဟုတ်လား”

“အဟီး... ဟုတ် ဟုတ်တယ် ဦးလေးရာ ကျွန်တော်လဲမရှက်မကြောက် တမ်း ပြောရရင် မိန်းမကို လိုချင်လိုက် တာ တစ်ပိုင်းကိုသေနေတာပဲ၊ ဘုန်းကြီး ဘဝက ထွက်တာလဲ အဲဒီစိတ်ကြောင့် ထွက်လိုက်တာ၊ မထွက်ဘဲ ပေဝတ်နေ လို့ကတော့ နေ့ရှိသရွေ့ ကျွန်တော်ကိုယ် ကျွန်တော် ဝရံပို့သလိုဖြစ်တော့မှာပဲ”

“လူထွက်တာလဲ ဟုတ်ပါပြီ၊ မိန်းမ ယူချင်တာကလဲ သဘာဝတရား မို့ မဆန်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်ကွာ မိန်းမ ယူပြီးရင် တစ်အိုးတစ်အိမ် ထူထောင် နိုင်ဖို့ သားမယားကို လုပ်ကျွေးဖို့ ကိုယ် ပိုင်အသက်မွေးမှု အတတ်ပညာ၊ အလုပ် အကိုင်တွေ ရှိဖို့လိုတယ် တက်ပူ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဦးလေးရယ်၊ လောလောဆယ် မိန်းမရဖို့ပဲ လိုပါတယ်၊ အလုပ်အကိုင်ကတော့ နောက်များမှ လျှောက်လျားပေါ့၊ အချိန်တန်တော့လဲ နွားပိန်ကန်ပါလိမ့်မယ်”

“မင်း တော်တော်ကို အသည်း အသန်ဖြစ်နေပါလား၊ ရည်စူးထားတဲ့သူ ကော ရှိသလား”

“ရှိတာပေါ့ ဦးလေးရာ၊ ဒါပေမယ့် မစွဲသေးတာက ခက်တယ်၊ ကာလသား အပေါင်းအသင်းတွေကလဲ ကျွန်တော် ကို ဂေါ်မစွဲဘဝက ကျွတ်ရလေအောင် အကြံကောင်း ဉာဏ်ကောင်းတွေ ပေး ကြပါတယ်၊ မင်းဟာက နီးလျက်နဲ့ဝေး နေတာတဲ့၊ မင်းဦးလေး ဆရာဦးပီယဟာ ပီယအဆောင်လက်ဖွဲ့တွေ စီစဉ်ပေးတဲ့ နေရာမှာ သိပ်စွမ်းတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တဲ့၊ အဲဒါ အကျိုးအကြောင်းပြောပြပြီး အကူအညီ တောင်းရင်တော့ တစ်နယ်တစ်ကျေးက ရောက်လာတဲ့ ကိုယ့်တူလေးကို သနား ကရုဏာစိတ်တွေထားပြီး ကူညီပေးမှာ ပေါ့တဲ့ဗျ၊ ဦးလေးရယ် ကျွန်တော်ရဲ့ဆန္ဒ ကို အထမြောက်အောင် ကူညီပါနော်”

တက်ပုက လူမမာ အမဲခြောက် ဖုတ် တောင်းသလိုမျိုး နားကြားပြင်း ကတ်လောက်အောင် တစာစာတောင်း ခံနေသည်။ လောလောလတ်လတ် ဆန်ကုန်မြေလေးဖြစ်နေသော လူပြန် တော်တူတော်မောင်အကောင်းစားလေး အတွက် ဦးလေးဖြစ်သူခမျာ သနား ကရုဏာပဲ သက်ရလေမည်လား။

“ကိုင်း လာလေရော” ဆိုပြီး ဖနောင့်ဖြင့် ပေါက်ရလေမည်လားဟု မဝေခွဲနိုင်ရကား “ဪ... ငါ့အစ်မ သောင်းသောင်းရဲ့ သားလေးပဲ၊ ငါ့တူ လေးပဲ” ဆိုသည့်အသံက မမျှော်လင့်ဘဲ အလေးတင်းခဲ့ရာမှ သနားကရုဏာ ဘက်သို့ အလေးသာသွားရတော့သည်။

“နေစမ်းပါဦး၊ မင်းကြိုက်နေတဲ့ ကောင်မလေးက ဘယ်သူများပါလိမ့်”

“သင်တိုင်းရွာ ဘုန်းတော်ကြီးရဲ့ တူမ ဂျမ်းတောမကိုပါ ဘုရား၊ အဲ... ဟုတ်ပေါင် ဦးလေး”

ထိုအခိုက် စကားဝိုင်းထဲသို့ မသင်းထုံ ဝင်ရောက်လာသည်။ သူမ သည်လည်း လင်ယောက်ျားနှင့် ပတ် သက်လာပါက တက်ပုသည် သူမ၏တူ ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

“ကြိုက်စရာရှားလို့ တက်ပုရယ်၊ ရပ်ကျော်ရွာကျော် ဂျမ်းတောမကိုမှ

ကြိုက်ရတယ်လို့ အားလုံးက ဘုန်းကြီး ရဲ့အရှိန်အဝါကို လန့်နေကြလို့သာ၊ တောကလေးနိတ်ပြီး တိတ်တိတ်ကလေး နေနေကြတာ၊

အင်း... ငါတို့ ကြားခဲ့ရတာ ပြောရရင်တော့ ရည်းစားသန် တယ် များတယ်ဆိုပဲ၊ ဝက်ကုန်သည် ဦးအင် တီးရဲ့သား မှန်ကြောင်ဆိုတဲ့ ကလေး သမားနဲ့လဲ ဘာလိုလို့၊ ငါးစိမ်းသည်း ဆွဲမိရဲ့သား ကျွဲသိုးနဲ့လဲ မလွတ်မတင်း စပါးပွဲစား မောင်မောင်စိန်လင်းဆိုတာ နဲ့လဲ သတင်းက သိုးသိုးသန်သန် သူကြီး သား ချက်စုနဲ့လဲ တူတူရေဝါးခဲ့သေး ဆိုပဲ၊ ငါက ကာလသမီးခေါင်း လုပ်ခဲ့ ဆို သိရတာ တက်ပုရဲ့”

“တော်ပါ အဒေါ်တို့ရယ်၊ ခေါင်း ရှိရင် ယင်က အံ့စမြဲဗျ၊ ဒုလိုမျိုး ဂုန်း တောမကို ယင်အံ့တယ်ဆိုတော့... အာ ကျွန်တော်ဥပမာက ဂျမ်းတောမကို လူစင်စစ်က မစင်ပုံဖြစ်သွားတာပဲ၊ ဘာ ဘွာ ဘွာ၊ ဒါကတော့ စကားပုံပိုတယ် မဟုတ်လား၊ ရည်းစားတစ်ထောင် ယင် ကောင်တစ်ယောက်တဲ့သူဘယ်လောက် ပဲ ရည်းစားတွေများများ တစ်နေ့တွေ သူ့မှာ ဟောဒီက တက်ပုဆိုတဲ့ လင်ယင် ယောက်ပဲ ဖြစ်သွားမှာပါဗျာ”

“အေး... ငါတို့က နင့်တို့ ယင် ကောင်ဖော်သွားမှာစိုးလို့ ပြောနေတာ တက်ပုရဲ့”

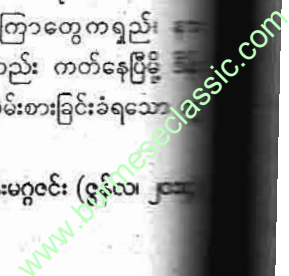
“အဟီး... ကျွန်တော်ကလဲ အဲဒီလောက် မနံ့သေး မအသေးပါဗျာ ဗျာ၊ ဒါထက် ဟိုကောင် ငတင်ကြီး အုပ်စုက ပြောကြတယ်ဦးလေးရဲ့”

“ဘာများလဲကွ”

“ကိုယ်နှစ်သက်နေတဲ့ မိန်းမ လေးနဲ့ နီးစပ်အောင်လို့ မိန်းမက... ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုခုကို သူမသိအောင် ခိုးယူပြီး ပီယဆေးဖော်လို့ရတယ်ဆို”

“အေး... ဟုတ်တယ်”

လေကြောတွေက ရှည်း... ကြားပြင်းကလည်း ကတ်နေပြီမို့ ဒီလန်းနတ် ဖမ်းစားခြင်းခံရသော

တော်မောင် တက်ပုအတွက် ပြီးပြီးရော သဘောထားကာ စကားဖြတ်လိုက်ရ သည်။ ကိုယ့်တူက ဘာမျှ အဖြစ်ရှိသည် မဟုတ်။ ပေါကြောင်ကြောင် အတတ။ ကာလသား အပေါင်းအသင်းတွေက မြောက်ပေးတိုင်း အဟင်ထုတ် အဟုတ် ထင်နေသည်။

“ဒါဆို ကျွန်တော် ကြီးစားမယ် ဦးလေး၊ ကျွန်တော် ကြီးစားသလို ဖြစ် လာရင်သာ ဦးလေးအနေနဲ့ အောင်မြင် အောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါ”

သည်သို့ သူလိုရာချည်း ပြောဆို သွားပြီးသည့်နောက် တက်ပုလည်း သူ့ အဖော် ကာလသားတွေနှင့် လတ်လျား လတ်လျားလုပ်ရန် ငေါက်ခနဲ အိမ်ပေါ် မှ ဆင်းသွားပါလေတော့၏။

မသင်းထုံတစ်ယောက် တစ်ဖက် ရွာရှိ ဆွမ်းကျွေးအလှူသို့ သွားနေလေ သည့်အတွက် အိမ်မှာ ဦးပီယ တစ် ယောက်တည်းသာ။

သို့ဆိုလျှင် တူတော်မောင် လူ ပြန်တော် တက်ပုကတော့ ဘယ်များ သဝေထိုးနေပါဘိသနည်း။ ထုံးစံအတိုင်း ဆိုသလိုပင် သူ၏ ကာမရောဂါ ကိုယ် တွင်းနာအတွက် သူ့အပေါင်းအသင်း တွေနှင့် ကြာဆနေလိမ့်မည်ပဲ ဖြစ်သည်။ အိမ်မှာတစ်ယောက်တည်းရှိသည့်အချိန် ဆေးဥ ဆေးမြစ်၊ ဆေးရွက်တွေလည်း မျှနေသည်မို့ ဆေးတစ်ဖုံ ဖော်စပ်ရန် အတွက် ဆေးဥအခြောက်တွေကို သံဆုံ တွင်းထည့်ကာ ထောင်းနေလေသည်။

ဒီခဏ အူယားဖားယား ဆို သလို တက်ပုတစ်ယောက် မှီကျင်းတွေ့ လာသောသူနှင့်မခြား အားပါးတရ အိမ် ပေါ်သို့ ပြေးတက်လာရာ အိမ်ကလေး ဝင် သိမ့်ခနဲ ဖြစ်သွားရချေသည်။

“ဟေ့ကောင် တက်ပု၊ ဘာဖြစ် လာတာလဲ၊ ပုံကိုက ဆွမ်းခံရင်းခွေးလိုက် လို့ ကမန်းကတန်းပြေးလာရပုံပဲ”

တက်ပုက လက်ထဲမှ အထုပ် တစ်ခုကို ဘုတ်ခနဲ စားပွဲပေါ်ပစ်တင်

ကာ ဟောဟဲလိုက်နေသည်ကို အနည်း ငယ် သက်သာအောင် မှိန်းနေလိုက် သည်။ ပြီးတော့မှ . . .

“သိပ်ကို ဖျော်လွန်းလို့ပါ ဦးလေး ရာ၊ ကျွန်တော် ကျွန်တော်ကြံစည်ထား တာ အောင်မြင်ပြီ ဦးလေးရ”

“ဟ. . . ဘာများ အောင်မြင် လာတာတဲ့ဟဲ့၊ ပြောစမ်းပါဦး တက်ပု”

“ကျွန်တော် . . . ဂျမ်းတောမနဲ့ စကားတွေပြောခဲ့ရလို့ ဦးလေးရ”

“ဟ. . . ဒါ ဘာများဆန်းလို့လဲ တက်ပုရာ၊ သူက အိမ်တွင်းပုန်းမှမဟုတ် တာဘဲ၊ သူ့ အပြင်ထွက်ရင် ဘယ်သူ မဆို တွေ့နိုင်နေတဲ့ဟာ”

“ဟ. . . ကျွန်တော်တွေ့တာ က ဦးလေးတို့ တွေ့သလိုမျိုး တွေ့တာ မဟုတ်ဘူးပျ၊ လူမမြင် သူမမြင်တွေ့ခဲ့ ရပြီး ကျွန်တော် ကြံရည်ထားတာကို တောင် အကောင်အထည် ဖော်နိုင်ခဲ့ တာပျ”

တက်ပု၏ အသွင်က တိုက်ပွဲ တစ်ရာ အောင်ပွဲတစ်ရာ ဆင့်လာခဲ့သူ နှင့်မခြား။ အောင်ပွဲရ စစ်သူကြီးအသွင် ဖြင့် ဂုဏ်ယူတက်ကြွနေသည့် ဟန်ပန် က အပြည့်။

“ကဲ. . . ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောစမ်း ကွာ၊ ဒီမှာ မသင်းထုံလဲရှိတာမဟုတ်ဘူး၊ ခရေစေ့တွင်းကျ နို့ကနိုက်ချွတ်ချွတ် ပြောနိုင်တယ်”

“အဟီး. . . ကျွန်တော်ကလဲ ပြောချင်လိုက်တာမှ အာမထိ လျှာမထိ ပါဘဲ ဦးလေးရာ၊

ကျွန်တော်လဲ အမှတ်မထင်ဆို သလို စိတ်ကူးလေးပေါ်လာပြီး ဂျမ်း တောမတို့ ခြံထဲကို စွတ်ရွတ်ပြီးဝင်သွား ခဲ့တယ်၊ ကံကောင်းချင်တော့ သူ့အိမ်မှာ ဘယ်သူမှ မရှိဘူး၊ အဒေါ်သွားတဲ့ရွာကို ဆွမ်းကျွေးဖိတ်လို့ သွားနေကြတယ်၊

အဲဒီမှာဗျာ အိမ်နောက်ဖေး ရေ ချိုးခန်းထဲမှာ ဂျမ်းတောမ ရေချိုးနေ တယ်၊ ကျွန်တော် အသာလေးကပ်သွား ပြီး ပေါက်နေတဲ့ သွပ်အပေါက်ကလေး

က အသာချောင်းကြည့်လိုက်တော့ . . . အဟီး. . . ဂလ”

တက်ပုမှာ ပြောနေဆိုနေရင်း တံတွေးကိုပင် မြိန်ရေရွက်ရေ မျှီချ လိုက်သည်။ နားထောင်နေရသော ဦး လေးဦးပီယပင် ကောင်းခန်းရောက်နေ ပြီမို့ ဆတ်တင့်ငုံ အဖြစ်မခံနိုင်တော့။

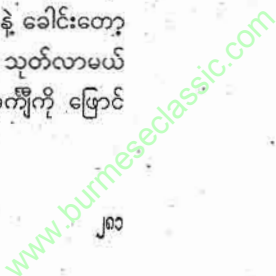
“ဟေ့ကောင် တက်ပု၊ ပြောမှာ ရှိတာဖြင့် အစအဆုံး တောက်လျှောက် ပြောစမ်း၊ ဘာဖြစ်လို့ ရပ်ထားရတာလဲ၊ အနုခြေသည်းလောက်ရှိတဲ့ ဆံပင်ကို ဆွဲပြီး တံတောင်နဲ့ ကပ်ပိလိုက်ရ ဟင်း”

“ပြောမှာပေါ့ ဦးလေးရယ်၊ ရင် တွေတုန် ခူးတွေတုန်နေလို့ပါ၊ အဲဒါနဲ့ ကျွန်တော် ချောင်းကြည့်တော့ ဦးလေး ရယ် အားလုံးဟာ အချားနိမ်းခင်ဗျ၊ ဆပ် ပြာကို စိမ်ပြေနပြေတိုက်နေတယ်၊ အဲဒီ တုန်းမှာ ကျွန်တော်အာရုံထဲငြောင်းဆန် နေတော့တာပဲ ဦးလေးရဲ့၊ အဲဒီမှာ သွပ် ပြားကို အမှတ်မထင် လက်သည်းနှံခြစ် မိတော့ ဂျမ်းတောမက အပါးခင်ဗျ၊

‘ဘယ်သူလဲ၊ ဘာလာလုပ်တာ လဲ’ လို့ လှမ်းမေးတယ်၊ ဒီလော့ ကျွန် တော်က ‘ငါ. . . ငါ ဆရာဦးပီယရဲ့တူ တက်ပုပါ၊ ရေသံကြားတာနဲ့ ရွံ့တွေပေ လာလို့ ခြေဆေးရအောင် ဝင်လာတာ’ လို့ ကြာဖန်ပြီး ဖြေလိုက်တယ်၊ အဲဒီအချိန် ဂျမ်းတောမက ‘ဟေ့လူ အညာသား၊ ကျုပ် ရေချိုးနေတယ်နော်၊ ရေချိုးခန်း တံခါးကို ဟန့်ယထားတာ၊ အထဲဝင်လာ ရင်တော့ ခေါင်းခေါက်ပစ်မှာ၊ အိမ်မှာလဲ ဘယ်သူမှရှိတာမဟုတ်ဘူးလို့ပြောတာ နဲ့ ကျွန်တော်လဲ အကွက်ပေါ်ပြီဆိုပြီး”

“ဟုတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဒါအကွက် ပေါ့၊ အကွက်မှ တကယ့်ကို အကွက် ကောင်း၊ ဒီတော့ မင်းက. . .”

“ဟာ. . . ကျွန်တော်က လူ လည်ပဲဟာ၊ သူက အထဲဝင်လာရင် ခေါင်းခေါက်မယ်ဆိုတာနဲ့ ခေါင်းတော့ အခေါက်မခံဘူး၊ ရတာ သုတ်လာမယ် ဆိုပြီး သူ့ရဲ့ ဘော်လီအင်္ကျီကို ပြောင် လာခဲ့တယ် ဦးလေး”

“ဟ... ဒါကြီး ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

“ဘာလုပ်ရမှာလဲ ဦးလေးရဲ့၊ ဦးလေးပဲ ပီယဆေး ဖော်ပေးမယ်ဆို၊ မိန်းကလေးဆီက ပစ္စည်းတစ်ခုခု ယူခဲ့ရမယ်ဆို”

ဒီစကားအကြားမှာတော့ ဦးပီယ တစ်ယောက် စိတ်ထွက်လာကာ တူသောဘာသော နားမလည်နိုင်တော့ဘဲ-

“တောက် . . . ဒီအခြေအနေ ရောက်မှတော့ ပီယဆေးလိုသေးလား ဟဲ့၊ မိန်းကလေးကိုယ်၌က တံခါးကို ဟရဲ့ ဟထားတာ၊ အထဲဝင်လာရင် ခေါင်းခေါက်မယ်ဆိုတာ မခံနိုင်ဘူးလား၊ မင်းကို နူးဂါတ်တိုင်မယ်၊ အော်ဟစ်မယ်လို့ ပြောတာမှ မဟုတ်တာ၊ အိမ်မှာ လူမရှိဘူးလို့ဆိုတာက လွတ်လွတ်လပ်လပ်လို့ ပြောတာ”

“အာ... ဟုတ်လား”

“အဲသလောက် ထုံတဲ့ နံ့တဲ့ အကောင်၊ ကဲကွာ”

“ဗုန်း... ”

“အောင်မယ်လေးဗျ”

“အုန်းသီးအူထွက် အဆန်ချောင် သလို ဘုန်းကြီးလူထွက် ဉာဏ်ကြောင် ဦးကွာ”

“ဗုန်း... ”

“အမယ်လေး... နာတယ် ဦးလေးရ”

“နာရုံမက သေသေကွာ၊ ငါတူ ဖြစ်ရက်သားနဲ့ ငါ့ကို သွယ်ဝိုက်ပြီး သိက္ခာချတဲ့ကောင်... ကိုင်း”

“သေပါပြီဗျာ”

စိတ်ပေါက်ပေါက်ဖြင့် ဆင့်ကာ ဆင့်ကာ ဖေ့နောင့်ဖြင့် ပေါက်လေသော် မခံမရပ်နိုင်သည့်အဆုံး တက်ပုလည်း ဘော်လီအကျီကို ကောက်ယူလျက် မာဖလာအသွင် လည်ပင်းပတ်ရင်း အိမ်ပေါ်မှ ဆင်းပြေးသွားပါတော့သတည်း။

မြို့မေတ္တာခံယူမယ့်...

□ ကိုရွှေတောထား

ကား ခဏငှားပါ

☞ လောကတွင် လူတို့သည် မွေးရာပါ ပြုပြင်၍ မလွယ်ကူသော စရိုက်လက္ခဏာအမျိုးမျိုး ရှိကြလေသည်။ ကောင်းသောစရိုက်မျိုး ဖြစ်နိုင်သလို ဆိုးသည့်စရိုက်လည်း ဖြစ်နိုင်လေသည်။

ရှေ့တန်းစစ်မြေပြင်တွင် သွားလာ လုပ်ကိုင်ကြရင်း ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရလာသူ စစ်သည်များသည် ဆေးကုသရင်း စစ်ဆေးရုံပေါ်မှာ လာရောက်ဆုံမိကြသည်။ မိမိတို့ တွေ့ကြုံခံစားနေကြရသော ဒဏ်ရာ (သို့မဟုတ်) ရောဂါကြောင့် ဝမ်းနည်းစိတ်ညစ်နေသူများ ကြားတွင် လောကကြီးမှာ စိတ်ညစ်စရာတွေကို ဘေးဖယ်ထား ‘ပျော်ပျော်နေသေခဲ’ ဟူသောစကားကို လက်ကိုင်ထားပြီး ပျော်ရွှင်စရာ ရယ်စရာတွေကိုသာ ရှာဖွေပြောဆိုနေတတ်သော လူမျိုးလည်း ရှိသည်။

ထိုလူတစ်ယောက်၏ ပြောစကားကြောင့် ဒဏ်ရာအနာတရဖြစ်၍ နာကျင်စွာ ညည်းညူအော်ဟစ်နေရာမှ ဟားတိုက်ရယ်မောရသော အဖြစ်ကို ပြောင်းလဲသွားလေသည်။ ‘ရယ်သောသူ အသက်ရှည်တတ်သည်’ ဟူသောစကားသည် အမှန်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

မဆလ တစ်ပါတီခေတ်ကာလ။ စစ်ဆေးရုံတစ်ခု၏ အရာရှိလူနာကုသဆောင်။

ဗိုလ်မှူးဘမြင့်သည် ဝမ်းဗိုက်တွင် ကျည်ဆန်ထိမှန်သော ဒဏ်ရာဖြင့် ဆေးရုံပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်မှာ တစ်လခန့်ရှိပြီ။ သူသည် ရုတ်တရက် ကြည့်လိုက်ပါက ခပ်တည်တည်မျက်နှာထားကြောင့် တွေ့မြင်ရသူများက ရှိန်သွားတတ်ကြသည်။ သို့သော် မျက်နှာတည်တည်နှင့် အစအနောက်သန်လှသည်။ မွေးရာပါအကျင့်စရိုက်ဖြစ်၍ ပြင်ရန်ခက်ခဲသည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဗိုလ်မှူးဘမြင့်၏ ခုတင်အနီး ဗိုလ်ကြီးတစ်ယောက်သည် ခြေထောက်တွင် မိုင်းထိထားသော ဒဏ်ရာ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ထိုဗိုလ်ကြီး ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က အားပေးစကား ပြောကြားသည်။

“ဗိုလ်ကြီး ဘာမှ အားပေးစကား မရှိပါဘူး၊ တစ်နေ့မှာ ဗိုလ်ကြီးတို့ ခြေတစ်ဖက်မရှိတဲ့သူတွေကဟာ ကောင်းစားလိမ့်မယ်၊ ကြီးပွားလိမ့်မယ် ဆိုတာ အတိတ်နိမိတ်တွေ၊ တကယ်တော့က ရှိပြီးသားပါ”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဘယ်လို အတိတ်နိမိတ်တွေ တွေ့ထားလို့လဲ ဗိုလ်ကြီး”

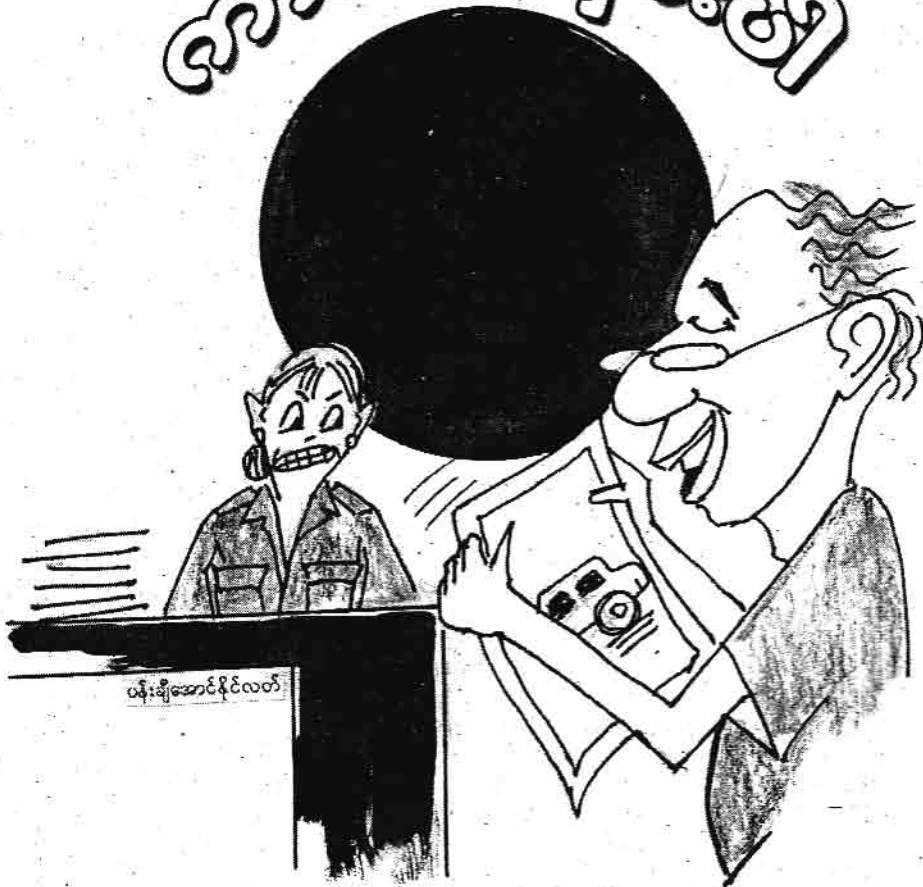
“မြန်မာပြည်မြေပုံကို ကြည့်ပါဗျာ၊ ဘယ်လိုကြည့်ကြည့်ခြေတစ်ဖက် တဲ့ လူတစ်ယောက်ရပ်နေတဲ့ပုံအတိုင်း က အထင်အရှား ပေါ်လွင်နေလေ”

ဤသို့ ကတ်သီးကတ်သီး သော အတွေးအခေါ် ဒဿနကလည်း သူ့သာ တွေးမြင်တတ်လေ။ □

အရာရှိလူနာ ကုသဆောင်ကြီးကြပ်နေသူသည် အမျိုးသမီး သူနာပြု ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိ ဖြစ်သည့် သူ့လုပ်ငန်းကို ကူညီရန် (သင်တန်းဆဲ) စစ်သူနာပြု ဗိုလ်လောင်းအေးနှစ်ယောက် ရှိသည်။ သူနာပြုအဖွဲ့မှ နှစ်ယောက်လည်း ရှိလေသည်။

ဗိုလ်ကြီး ခင်ခင်အိသည် လုပ်ငန်းအကူ စစ်သူနာပြုများ ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုဆက်သော်လည်း အရာရှိလူနာများ တွင် မျက်နှာနေ မျက်နှာထား ဆို ဆက်ဆံလေ့ရှိသည်။

ကားခလာနားပါ

အောင်ဆန်းလင်း(ဘီအေ)

ပုရိသယောက်ျားများကို အုပ်
 နေသော မိန်းမသား တစ်ယောက်
 အနေဖြင့် သူ့ဘက်က သေချာအောင်
 အသားစီးယူထားမှသာ အလုပ်လုပ်ကိုင်
 တွင် အစစအဆင်ချောနိုင်မည်ဟု
 သူ့ထားဟန်တူပါသည်။ သူတို့အလုပ်
 ဘာန်မှာ နံနက်မှ ညနေအထိ နေ့ပိုင်း
 သာဖြစ်၍ ညနေပိုင်းတွင် တာဝန်ပြီးဆုံး
 ဖြစ်မိတို့နေထိုင်ရာသို့ပြန်ကြလေသည်။
 တစ်နေ့ နံနက်ခင်း လုပ်ငန်းခွင်
 အရောက်တွင် ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိ
 ည် ဒေါသထိန်းနိုင်အောင်ဖြစ်ပြီး
 ဆရာလူကို ဆူပူအော်ဟစ် ပွဲကြမ်းနေ
 သည်။

“နင်တို့တစ်တွေ ငါ့အနီးအနား
 မှာရှိနေလဲ အလကားပဲ၊ ဘာတစ်ခုမှ
 အားမကုန်ဘူး။ ယုံကြည်စိတ်ချလို့မရ
 ဘူး။ မလစ်လိုက်နဲ့၊ လစ်တာနဲ့ ငါ့စားပွဲ
 မှာ ပွစာကြ နေတော့တာပဲ၊ ဘယ်
 လောက် သွန်သင်ပြသပေးပေမယ့်လဲ
 သဲထဲရေသွန်လိုက်ရတာကမှ အရာထင်
 ဦးမယ်”
 စစ်သူနာပြု သင်တန်းသူကလေး
 နှစ်ဦးသည် အနီးကပ်နေထိုင် လုပ်ကိုင်
 ရသဖြင့် သူတို့တို့ဦးတည်ပြီး မာန်မပြော
 ဆိုခြင်းကို ခံရလေသည်။ ယခုအချိန်
 တွင် “မမ” “ညီမလေး” ဟူသော အသုံး
 အနှုန်း အခေါ်အဝေါ်များ ကွယ်ပျောက်

သွားပြီး စကားပြောရာတွင် “နင်” “ငါ”
 တွေ အစားထိုး ရောက်လာနေသည်။
 ပြဿနာကလည်း ဘာမှန်း သဲထဲကွဲကွဲ
 မသိကြရချေ။
 ပြဿနာကို သိသူက ဗိုလ်မှူး
 ဘမြင့်ဖြစ်သည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆို
 သော် သူ့ကိုယ်တိုင်က ပြဿနာကို
 ဖန်တီးထားခဲ့၍ ဖြစ်သည်။ သူကတော့
 ဒေါသဖြစ်နေသော ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိ
 ကို အဝေးမှချောင်းမြောင်းကြည့်ရှုရင်း
 ပြုံးနေသည်။
 ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိ၏ စားပွဲပေါ်
 တွင် စာရေးသား၍ ကောင်းမွန်စေရန်
 နှစ်ပေခွဲနှင့်နှစ်ပေခွဲ အလျားအနံ့ရှိ

သော မှန်ထူထူတစ်ချပ်ရှိသည်။ မှန်ကြီးအောက်တွင် ရှုမျှော်ခင်းပုံလှလှလေးတွေ ထည့်ထားသည်။ ရှုခင်းပုံများနှင့်အတူ မော်တော်ကားပုံတစ်ပုံလည်း ရှိလေသည်။

တစ်နေ့ညနေ ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်ပြန်သွား၍ လူရှင်းချိန်တွင် ထိုမော်တော်ကားပုံလေးကို မည်သူမျှ မမြင်အောင် သတိထားပြီး ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က အသာထုတ်ယူထားလိုက်သည်။ နံနက်ခင်း အလုပ်ဝင်ချိန်တွင် ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်သည် ထိုမော်တော်ကားပုံကလေးပျောက်ဆုံးနေ၍ စိတ်ဆိုးဒေါသထွက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ နော်တော်ကားပုံပျောက်ဆုံးကြောင်းကိုတော့ တစ်စုံတစ်ရာ မပြောကြားပေ။

ထိုအကြောင်းကို ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က ပြောပြထား၍ ဆေးရုံတက်နေကြသော အရာရှိလူနာ အတော်များများက သိနေသဖြင့် ပြုံးရယ်နေကြသည်။ သို့သော် ဘယ်သူကမှ ထုတ်ဖော်မပြောကြပါ။ ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်သည် ငွေကြေးပြည့်စုံလျှင် တစ်နေ့မှာ သူဝယ်စီးချင်သော မော်တော်ကားပုံကလေးကို အမြတ်တနိုးကြည့်ရှုရင်း စိတ်ကူးယဉ်နေခဲ့ဟန် တူပါသည်။ (ထိုခေတ်က မော်တော်ကားစီးနိုင်ရန် ယနေ့ခေတ်ကာလကဲ့သို့ သာမန်လူတန်းစားများအတွက် မလွယ်ကူလှပါ။ မော်တော်ကားဈေးနှုန်းက ကြီးမြင့်လှပါသည်။)

ထို့နောက် သုံးရက်ခန့်အကြာတွင် နံနက်ခင်းတွင် ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်ရောက်ရှိချိန်တွင် ဗိုလ်မှူးဘမြင့်သည် အနီးသို့လာ၍ ရပ်နေလေသည်။

“ဗိုလ်မှူး ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ၊ ပြောပါ”

ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်သည် သူဝယ်အတိုင်း လေသံမာမာဖြင့် ဗိုလ်မှူးဘမြင့်ကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ မေးသည်။ ဗိုလ်မှူးဘမြင့်ကတော့ လေသံအေးအေးဖြင့်-

“ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါမယ် ဗိုလ်ကြီး၊ အမှန်ဆို ဟိုတစ်ရက်ကတည်းက ပြော

ဖို့ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် အဲဒီနေ့က မနက်စောစောစီးစီး ဗိုလ်ကြီး သိပ်ဒေါသဖြစ်ပြီး အော်ဟစ်နေတာကြောင့်မို့ မပြောဖြစ်ခဲ့တာပါ။ တစ်ညမှာ အရေးပေါ်ကိစ္စရှိလို့ မြို့ထဲကိုသွားချင်တာ ဗိုလ်ကြီးကလဲ မရှိလို့ ခွင့်မတောင်းဘဲ ဗိုလ်ကြီးရဲ့ကားကို ယူသွားလိုက်ရပါတယ်။ ပိုင်ရှင် ခွင့်ပြုချက်မရှိဘဲ ကားကို ယူသွားခဲ့မိတဲ့အတွက် ကျွန်တော်စိတ်မကောင်းပါဘူး။ အဲဒီကိစ္စအတွက် အနူးအညွတ် တောင်းပန်ပါတယ်။ အခုတော့ ဗိုလ်ကြီးရဲ့ကားကို ကျွန်တော် ယူသွားတဲ့နေရာမှာ ပြန်ထားလိုက်ပြီးပါပြီခင်ဗျာ။ ကျွန်တော် သုံးစွဲခဲ့တဲ့အတွက် ကုန်သွားတဲ့ဓာတ်ဆီကို ကားပိုင်ရှင်မနစ်နာရအောင်လို့ ပြန်ထည့်ပေးထားပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် စစ်ဆေးကြည့်လိုက်ပါဦး”

ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်သည် ထိုအခါမှ သူ့စားပွဲ၏ မှန်အောက်ကို ကြည့်ရှုလိုက်ရာ ပျောက်သွားသော မော်တော်ကားပုံကလေးသည် သူ့နေရာကို သူပြန်လည်ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရှိရလေသည်။

ထိုအခါ သူမ၏ ဝါဝါမျက်မှန်ကို ဖြုတ်ပြီး မျက်တောင်ကို ပုတ်ခတ် ပုတ်ခတ်နှင့် ဗိုလ်မှူးဘမြင့်ကိုကြည့်လိုက်၊ စားပွဲပေါ်မှကားပုံကလေးကိုကြည့်လိုက်နှင့်လုပ်ရင်း အနီးရှိ သံပေတ်ကို ညာလက်ဖြင့် လှမ်းကိုင်လျက် ဗိုလ်မှူးဘမြင့်အား . . .

“နောက်စရာမရှိ ငါ့ကို လာနောက်၊ ပြောင်စရာမရှိ ငါ့ကိုလာပြောင်နဲ့ လူ့ကို သူကစားစရာများ မှတ်နေသလား၊ မသိဘူး၊ ကောင်းကောင်းနေရတယ်မရှိဘူး၊ ကဲဟာ ကဲဟာ” ဟုပြောရင်း ရိုက်လေသည်။

သို့သော် ကြိုတင်သတိထားနေသော ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က နောက်ကိုတစ်လှမ်းဆုတ် ရှောင်လိုက်သဖြင့် မရိုက်မိလိုက်ပေ။ ထိုအခါ ဝါးခဲနဲ့ ရယ်မောသံများက ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဖုံးလွှမ်းသွားလေသည်။ နောက်ထပ်ရိုက်လျှင် ခံရ

တော့မည်ကိုသိ၍ ဗိုလ်မှူးဘမြင့်လည်း ထိုနေရာမှ လျင်မြန်စွာ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

“ဟင်း . . . ငါ့ကို ကြံကြံဖန်ဖန် ရယ်စရာ ပိုင်းလုပ်ကြတယ်၊ အေး သိမယ်၊ သတိထားနေကြ”

စစ်သူနာပြု သင်တန်းသူနှစ်ဦးကလည်း ရယ်နေကြသဖြင့် သူတို့ဘက်သို့ မြားဦးလှည့်သွားသည်။

“နင်တို့လဲ အလိုတူ အလိုပါ ငြိရာပါတော့ ဖြစ်မယ်ထင်တယ်”

“မဟုတ်ရပါဘူး မမရဲ့၊ သမီးဦးက ဘာမှမသိပါဘူး၊ အထင်မလွဲပါနဲ့”

နောက်နှစ်ရက်ကြာသောအခါ နေ့လယ် ထမင်းစားပြီးချိန် ဗိုလ်သန်းဝင်းသည် ပန်းကန်တစ်ချပ်ဖြင့် စားစရာများယူလာပြီး ဗိုလ်ကြီးခင်ခင်အိတ်ကို ခေါ်သည်။

“ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က သူ့မိန်းမမန္တလေးသူ မနေ့ညနေက အလည်လာသွားလို့ ဝါလာတဲ့ အရိုးတောင်းလက်ဖက်သုပ်ကို မမခင်အတွက် ပို့ခိုင်းလိုက်တယ်ခင်ဗျ”

“ဗိုလ်မှူးဘမြင့်က ကိုယ်တိုင်လာမပေးဘဲ နင်က ဘာလို့လာပေးရသလဲ”

“ဗိုလ်မှူးက မမခင် စိတ်ဆိုးမမြဲ သေးဘူးထင်လို့ မတွေ့ရဲဘူး၊ ကြောက်နေတုန်း ရှိသေးတယ်”

“ဘာအခုမှ ကြောက်ပါပြီလဲ”

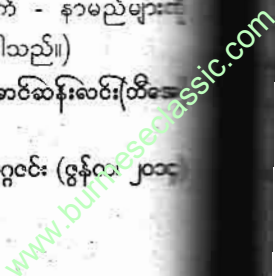
“ဗိုလ်မှူးက မမခင်ကိုပြောလိုက်တာ ရှိသေးတယ်၊ နောင်ကိုလဲ ထားအသုံးလိုရင် သုံးခွင့်ပြုပါဦးတဲ့”

“နောက်တစ်ခါ စမ်းရဲရင် ဝေးကြည့်၊ ငါ့ပေတ်က သံပေတ်ဖြစ်ဦးစောင်းထက်တယ်၊ နင်ဗိုလ်မှူး သံပေတ်စာမိလို့ အသားပဲ့သွားရင် ဆေးကုပေးမှာမဟုတ်ဘူးလို့ ပြောထားလိုက်”

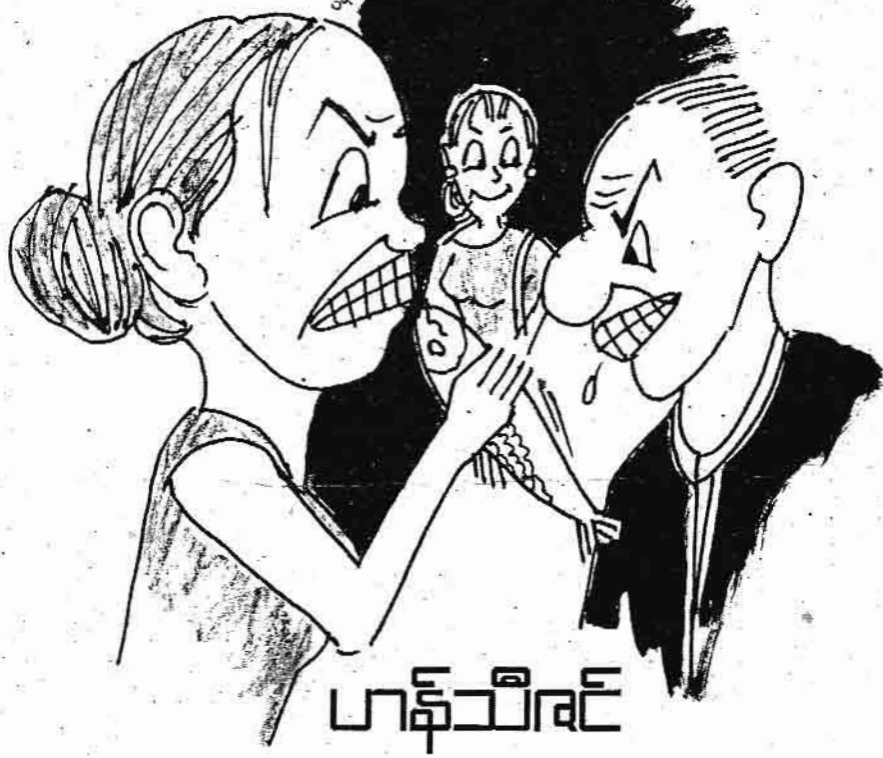
“စိတ်ချ၊ ကျွန်တော်ပြောလိုက်တာ မယ် ခင်ဗျ”

(မှတ်ချက် - နာမည်များ ငါ့လွှဲပြောင်းထားပါသည်။)

□ အောင်ဆန်းဆင်း(တိရစ္ဆာန်)

ကပီစေးနဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဆရာမိုးဖျောင်း

ဟန်သီရင်

ဒီနေ့ ခင်ရဲ့ ကြီးတော်က ဖုန်းဆက်လာသည်။

“ဟဲ့ တလွဲခင်၊ ညည်းအေ နေနိုင်လိုက်တာ၊ ကြီးတော်တစ်ယောက်လုံး မြို့ပေါ်မှာရှိနေတာကို လာလည်ဖော်ဆောင် မရဘူး၊ ညည်းက ဘာကုန်း၊ အဲလေအန်ကုန်းတော့မှန်မှန်သွားတယ်၊ ကြီးတော်ဆီကို တစ်လတစ်ခေါက်တော့ သာသင့်ပါတယ်အေ”

ဒီလို ရာဇသံစကားကြောင့် ခင်အစ်ယောက် ကြီးတော်ရှိရာ သာကေတမြို့ ကျောင်း၊ ရုံး ပိတ်ရက်မှာ စောစော သွားလိုက်သည်။ ခင် ရောက်ချိန်မှာ အချိန်ဖြစ်၍ ကြီးတော်သည် ဈေးထဲမှာ အလှကုန်ဆိုင် ဖွင့်ထားသဖြင့် ရပ်

ကွက်ဈေးလမ်းအတိုင်း ဈေးသည် ဈေးဝယ်များအကြား တိုးဝှေ့ကာ လျှောက်လှမ်းလာစဉ် သားငါးတန်းမှ ဖြတ်ကျော်သောအခါ ကျယ်လောင်လောင် ဈေးသည်မ၏ အော်သံက ပျံ့လွင့်လို့လာသည်။

“အောင်မယ်လေးတော် ဝယ်တော့ တစ်ဆယ်သား၊ ယူချင်တာက နှစ်ဆယ်သား၊ ယောက်ျား ဈေးဝယ်ပေလို့ စီးပိုးလိုက်တာများ”

ထိုအသံကြောင့် အနီးရှိ ဈေးသည်၊ ဈေးဝယ်များ ခေါင်းထောင် နားစွင့် အကြည့်များစုစည်းကုန်တော့သည်။ ထုံးစံအတိုင်း ခင်လည်း စပ်စုစိန်လုပ် ကြည့်မိရာ . . .

“ဟာ . . . ဟ . . . ခင်အပေါ်က လောင်နာမည်ရင်းတပ်ပြီး နှိပ်ကွပ်ထားသော ဆရာမိုးဖျောင်းပါလားအဟင်းဟင်း . . . ခင်နဲ့မှ ကြုံတတ်ပလေ၊ ဆရာမောင်သာယာအတွက် စာမူတစ်ကွက်တော့ ရပြီ”

ပျော်အတွေးနှင့် ခင်လည်း အခြားသူများနှင့် အကာအကွယ်ယူပြီး မျှော်ငေးနားစွင့်နေလိုက်သည်။ ဆရာမိုးဖျောင်းကလည်း ခေါင်းငုံ့မခံပါ။

“ဟဲ့ ကောင်မ ငါက စီးပိုးတာ မဟုတ်ဘူး၊ နင်က အလေးခိုးထားလို့ ပြည့်အောင်ယူတာ”

“ရှင်ယူထားတာက တစ်ဆယ်သားရှိတဲ့ အတုံးကြီး၊ ပြန်ပေး”

ဈေးသည်က အတင်းပင် ကြပ်
ကြပ်အိတ်ထဲက ငါးတုံးကိုလှမ်းဆွဲသည်။
ဆရာမိုးမှောင်ကလည်း အညံ့မခါ လွတ်
အောင် ပြန်ရုပ်သိမ်းရင်း . . .

“မပေးဘူး၊ နင်တို့အလေးတွေက
စံတော်မမီ အလေးတွေနဲ့ ချိန်ထားတာ”

“မပေးဘူးလား၊ သိမယ်၊ ဟောဒီ
မှာ ကျွန်မရဲ့ငါးတုံးကို ခိုးတဲ့သူခိုး၊ ငါးတုံး
သူခိုးတို့”

ငါးသည်မ၏ နှုတ်ဝစီတိုက်ကွက်
ကြောင့် လူတွေက အဝေးက ငေးကြည့်
ရာမှ စုံပြုရောက်လာကြသည်။ ထိုအခါ
ဆရာမိုးမှောင်ခမျာ အားလုံးကို ခေါင်း
ခါ လက်ကာပြုရင်း . . .

“ကျုပ် သူခိုးမဟုတ်ဘူး၊ သူက
အလေးခိုးထားလို့ ပြည့်အောင်ဖြည့်ယူ
တာ”

လူအုပ်ကြီးက များသထက်များ
လာသလို ခင်လည်း စိတ်ဝင်စားရင်း
အကာအကွယ်ယူထားဖို့ မေ့လျော့သွား
သဖြင့် လူအုပ်ကြီးအား ရှင်းပြနေရာမှ
စောစောက မန်ကျည်းသီးမှည့်ရောင်
ပြေးသော မျက်နှာတွင် ကတ္တရာစေး
သွန်ချခံရသည့်နှယ် . . .

“ဟင် . . . နင် နင် . . . နမော်
နမဲ့ခင်”

လွန်စွာ တုန်လှုပ်ချောက်ချား
သွားသော အမူအရာဖြင့် ထိတ်လန့်
တကြား အော်လေရာ အရာရာ ကူညီ
ရိုင်းပင်းတတ်သော ခင်ရဲ့ညှဉ်အရ . . .

“ဟာ . . . ဆရာမိုးမှောင်၊ ဘယ်
လိုဖြစ်တုံး၊ ခင် ဘာကူညီပေးရမလဲ”

ဤသို့ လောကွတ်စကား လှမ်း
ဆိုမိရာ မျက်နှာကြီးရှုံ့မဲ့ရင်း လက်ကာ
ပြကာ . . .

“နေ နေ၊ နင်ဝင်ပါရင် တလွဲတွေ
ထပ်ဖြစ်မှ ပိုရှုပ်ကုန်လိမ့်မယ်”

ဆရာမိုးမှောင်၏ စိတ်အတွေး
ထဲမှာလည်း ဒုက္ခတော့ အကြီးအကျယ်
ရောက်ပါပြီ။ ငါးသည်မ၏ အစွပ်စွဲခံရ
တာထက် နမော်နမဲ့ခင်ရဲ့ ရှေ့မှာ ကြုံရ
ဆုံရပုံများအား စာမျက်နှာပေါ်တွင်

ကွင်းလုံးကျွတ် ဖော်ကောင်လုပ်တော့
မည်ဟူ၍ စိတ်ပူပန်စွာ တစ်ပူပေါ် နှစ်ပူ
ဆင့်ပုံ တွေးနေဆဲမှာ . . .

“ဒီမှာ ဦးလေးကြီး၊ ကိုယ်လုပ်
တာ မဟုတ်သလို ဟိုဘက်မျက်နှာလွှဲ
ပြီး မသိချင်ယောင် ဆောင်မနေပါနဲ့၊
စောစောက ယူထားတဲ့ ငါးတုံး ပြန်ပြီး
ထားခဲ့ပါ”

အရှက်ကွဲလက်စနင့် မထူးပြီမို့-
“အောင်မှာ နင်တို့ အလေးခိုး
ရောင်းတာကို ငါတို့ဈေးဝယ်သူက ငြိမ်
ခံနေရမှာလား၊ မကျေနပ်ရင် လာ၊ စည်
ပင်ရုံက သမာဓိချိန်ခွင်မှာ သွားချိန်မယ်”

ဆရာ မိုးမှောင်တို့က ရေကို
အထပ်ထပ် စစ်သုံးချင်မှသုံးမှာ၊ ငွေကို
တော့ ကျစ်ကျစ်ပါအောင် သုံးစွဲသူမို့
ဈေးရုံးခန်းရှိ သမာဓိချိန်ခွင်သို့ သွားခဲ့
ကြသည်။ ဆရာမိုးမှောင်ပြောတာလည်း
အမှန်ပင်။ ဝယ်သည့်ငါးတုံးနှင့် ယူထား
သည့်ငါးတုံးပေါင်းမှ ဆယ့်ငါးကျပ်သား
ပဲရှိသည်။ ထို့ကြောင့် တစ်ဆယ်သား
ဝယ်သူ၏ အလေးချိန်ပြည့်စေ၊ အပို ငါး
ကျပ်သားအား ငါးသည်မ ခုတ်ယူစေ
ခြင်းဖြင့် ဖြေရှင်းကြသည်။

ငါးသည်မလည်း ငါးတုံးကောက်
ယူပြီး သူ အလေးခိုးရောင်းတာ လူသိ
ကုန်သဖြင့် တစ်ချိုးတည်း လစ်ပြေးရာ
ဆရာမိုးမှောင်က ခပ်ကျယ်ကျယ် လေ
သံဖြင့် . . .

“ယောက်ျားသားတွေ ဈေးဝယ်
တယ်ဆိုပြီး အချဉ်ဖမ်းဖို့ မကြံကြန့်ဟေ့၊
ငါ့အိမ်က မိန်းမထက် စေ့စပ်သေချာလို့
ငါ့ကိုယ်တိုင် ဈေးဝယ်ထွက်တာ၊ သိရဲ့
လား”

ဆရာမိုးမှောင်၏ ပုံစံကြည့်ပြီး
တခစ်ခစ်ရယ်နေသော ခင်ဘက်လှည့်
ကာ . . .

“နင်က ဘာကိစ္စ ငါတို့ရပ်ကွက်
ဈေးကို လာတာတုံး”

“ဒီဈေးထဲမှာ ခင်ကြီးတော်ရဲ့
ဆိုင် ရှိတယ်လေ၊ အဟိဟိ . . . လာခါမှ
တကယ့်ဇာတ်လမ်းနဲ့ တိုးရတယ်လို့”

ဆိုစကားကြောင့် ဆရာမိုးမှောင်
၏ မျက်နှာကြီး ပို၍မည်းမှောင်ကာ . . .

“တော်တော်၊ နင့်ပါးစပ် ဒီမှာ
ပိတ်၊ နင် ငါ့အိမ်လိုက်လည်မှာလား”

“ကြီးတော်ကြီးကို နှုတ်ဝင်ဆက်
ပြီး ဆရာကတော်နဲ့ တွေ့ရအောင်
လိုက်ခဲ့မယ်လေ”

အမှန်က ကြီးတော်ကြီးရဲ့ မြည်
တွန်တောက်တီးမှုကို စတေးရှောင်ချင်
၍ဖြစ်သည်။ မောင်နှမနှစ်ယောက်
လျှောက်လာရင်း . . .

“ဟဲ့ နမော်နမဲ့ခင်၊ ခု ဈေးထဲမှာ
ကြုံခဲ့ရတာကို အိမ်ကျရင် ငါ့မိန်းမကို
ပြန်မပြောနဲ့နော်”

ဆရာကတော်၏ အပြစ်ဆိုခံရ
မှာ ကြောက်နေပုံရသည်။ ခင်ကတော့
ထုံးစံအတိုင်း . . .

“ပြောရမှာပဲ”

“တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ၊ နင့်
ပါးစပ်ရော နင့်ကလောင်ရော ကြောက်
လို့ပါ”

ဆရာမိုးမှောင်၏ ပူနှောင့်ဗျာဠ
ပုံအား ခင် တမင်ကလိချင်သဖြင့် . . .

“နည်းနည်းတော့ စဉ်းစားရမယ်”
ဟူ၍ အိုက်တင်ခံနေလိုက်စဉ် ဆရာမိုး
မှောင်တစ်ယောက် အင်္ကျီအိတ်ကပ်
အား အသာဖိရင်း . . .

“နင် ဘာမှမစားလာရသေးဘူး
မဟုတ်လား၊ လက်ဖက်ရည်လဲ တိုက်
မယ်၊ စားချင်တဲ့မုန့် မှာစား၊ ဝယ်ဈေး
ပါမယ်ဟာ”

လွန်စွာကပ်စေးနေသော ဆရာ
မိုးမှောင်အကြောင်းသိ၍ တမင်ကလိ
ခြင်းဖြစ်သည်။ နမော်နမဲ့ခင်တစ်ယောက်
မတော်မတည် အသွင်နှင့် ရေးထည့်ကာ
အလွန်ကြောက်နေတာ သေချာသည်။
သူ့ကိုယ်တိုင် မစားရက်သည့် အသား
ငွေအား စားဖွယ်စုံဆိုင်မှာ ကြိုက်ရာ
စားစေသဖြင့် ဆွဲပစ်လိုက်သည်။

ခင်ကတော့ စိတ်ထဲမှာ
ထားသည်။ ကျွေးတာ ကျွေးတာပဲ
တာ ရေးမှာပဲဟေ့။

နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုက်သူများနှင့် မိသားစုဝင်များအတွက်

- ❁ အလိမ်အညာ မခံရဘဲ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုင်းကောင်းကောင်း အမြန်ဆုံးတက်ရဖို့။
- ❁ မိမိလျှောက်ထား/ဆက်သွယ်ထားသော နိုင်ငံခြားသင်္ဘောလိုင်းမှာ အမြန်ဆုံးပြန်တက်ရစေဖို့။
- ❁ နိုင်ငံခြားသင်္ဘောပေါ်မှာ အထက်အရာရှိ/လက်အောက်ငယ်သားများရဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာမှု ရရှိပြီး အစစအဆင်ပြေ၍ ကျန်းမာ၊ ဘေးကင်း၊ အမှုအခင်းမကြုံ အသက်အန္တရာယ်မဖြစ်ဘဲ စာချုပ်သက်တမ်းပြည့်သည်အထိ ကြာရှည်ခိုင်မြဲစွာ လုပ်ကိုင်ရဖို့။ ❁ လစာမှန်မှန် ရရှိစေဖို့။
- ❁ အဆင့်၊ ရာထူး၊ လစာ တိုးတက်ရေးအတွက် ဖြေဆိုရမည့် ရေးဖြေ၊ လက်တွေ့ စာမေးပွဲများကို အခက်အခဲမရှိဘဲ လွယ်ကူစွာ ဖြေဆိုအောင်မြင်စေဖို့။

(မိသားစုဝင် တစ်ဦးဦးမှလည်း ကိုယ်စားလှုပ်ပေးလို့ရပါသည်။)

ဆရာဦးပိုင်ဇအောင် (ဝိဇ္ဇာဘွဲ့)

ပွတ်ရတ် မရှိပါ။

လက္ခဏာဗေဒင်ယတြာအစီအရင်

အခန်း (B-1)၊ မြေညီထပ်၊ တိုက် (၄၀)၊ မဟာမြိုင်အိမ်ရာထိပ် (မဟာရန်ကုန်ဆိုင်အနီး)၊ ဦးဝိစာရလမ်း၊

(၄၁) ရပ်ကွက်၊ ဒဂုံမြို့သစ်မြောက်ပိုင်း၊ ရန်ကုန်။ ☎ ၀၉-၇၃၁၄၇၀၂၊ ၀၉-၅၀၉၃၇၉၁

ခင်တို့အား ဆရာကတော်က အိမ်ပေါ်မှ လှမ်းမြင်သဖြင့် လှေကားဝမှ စောင့်ကြိုရှာသည်။

“မိန်းမရေ ဧည့်သည်ပါတယ်ဟေ့” ဟုပြောရင်း ဈေးဖိုးပိုငွေအား မိန်းမထံ ပြန်အပ်လေသည်။

“နင် ငါ့မိန်းမနဲ့ စကားပြောနေဦး”

ဈေးဝယ်အိတ်ကိုင်ကာ မီးဖိုချောင်သို့ ဝင်သွားလေတော့သည်။ ခင်ရဲ့ အကဲခတ်ခြင်းအား ဆရာကတော်မှ ရိပ်စားမိလေသဖြင့် . . .

“အစ်မက လူက ဝလာတော့ အထိုင်အထမကောင်းဘူးကွဲ့၊ ဒါကြောင့် ညည်းတို့အစ်ကိုပဲ ဈေးဝယ်ချက်ပြုတ်ကျွေးနေရတာ”

“ဟင် ဒါဆို လေအန်ကုန်းလာတဲ့ရက်ကျတော့ကော”

“မနက်စောစောကတည်းက ချက်ပြုတ်ခူးခပ်ပေးထားခဲ့ရတာ”

“ဒါဆို အစ်မက တော်တော်ကဲကောင်းတာပဲ၊ အခုခေတ်မှာ ဒီလို ယောက်ျားမျိုးရှားတယ်”

ခင် ပြောစကားကို ဆရာကတော် သဘောကျသွားပုံရပြီး . . .

“အဟင်း ဟင်း . . . အစ်မက တော့ သူ့ကို အားနာနေရတာပေါ့ကွယ်”

ခင်တို့နှစ်ဦး စကားလက်ဆုံကျရာသို့ ကြည့်ကွက် ကြည့်ကွက်လုပ်ကာ ဆရာမိုးမှောင် ရောက်ရှိလာပြီး . . .

“ဟဲ့ နင်ပြန်တော့မှာလား”

တုံးတိတိအမေးစကားကြောင့် ဘာမျှမသိရှာသော ဆရာကတော်မှ . . .

“အို . . . အစ်ကိုကလဲ တစ်ခါ တလေမှ လာတာကို၊ ထမင်းစားပြီးမှ ပြန်ပါစေလား”

“သူကြီးတော်အိမ်ကို သွားရမှာ၊ အစ်ကိုက အတင်းအိမ်လည်ခေါ်လို့ ရောက်လာရတာ၊ ဟိုအိမ်က မျှော်နေမှာမို့ပြောတာ”

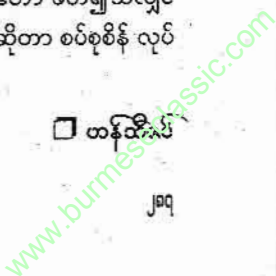
ဆရာကတော်မသိအောင် ခင်အား ပြန်ရန် မျက်ရိပ်ပြလို့နေသည်။

အမှန်က ဈေးထဲမှာ ငါးတုံးလှတဲ့ အကြောင်း ပေါ်မှာရယ်၊ ငါးနှစ်ဆယ်သား ဈေးဝယ်စာရင်း ပြထားသဖြင့် ငါးတစ်ဆယ်သားပဲ ချက်ထားခြင်းကြောင့် ခင်ထမင်းစားလျှင် ဟင်းစားမလောက်ငါးပါက စာရင်းလိမ် ပေါ်တော့မည်။

ထို့ကြောင့် ခင်အား နှင်ထုတ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်သဖြင့် အလိုက်သိစွာ ခင် နှုတ်ဆက်ထပြန်ခဲ့သည်။

ကပ်စေးနဲ့ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဆရာမိုးမှောင်၏ ဈေးထဲကဖြစ်စဉ် ဖော်ထုတ်ပြီး စာမူပါလာလျှင် ဆရာကတော်အား စာအုပ်လက်ဆောင်ပေးပြီး ဖတ်စေမည်။ ဆရာကတော် ဖတ်၍သိလျှင် ဟိဟိ . . . မည်သို့ဆိုတာ စပ်စုစိန် လုပ်ရန် ရှိသေးသည်။

☐ တန်ဖိုး

ဒီနေ့ မိုးကောင်းတင် တစ်ခုလုံး အပြာရောင်လွမ်းခြုံထားသည်။ ငှက် တစ်အုပ်မှာ အရှေ့ဘက်မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း ဆီ လွတ်လပ်ပေါ့ပါးစွာ ယုံသန်းသွားနေ ကြသည်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။

ကျွန်တော့် ခြေလှမ်းများက လည်း ပေါ့ပါးတက်ကြွနေတော့သည်။ လမ်းလျှောက်ရသည်ကပင် မြေကြီးနှင့် ထိသည်ဟုမထင်။ လမ်းတစ်လျှောက် ကြည့်လိုက်တိုင်း အရာရာမှာကဗျာဆန် နေလေတော့သည်။ ဝေဇယန္တာလမ်းမ ကြီးနှင့် သစ္စာလမ်းဆုံနားက အကြော် ရောင်းသော အမိနာသည်ပင် ခါတိုင်း နှင့်မတူ အာရာဒါးနား အိန္ဒိယရုပ်ရှင် ကားကြီးထဲက အိန္ဒိယမင်းသမီးလေး ရှာမီလာနှင့်ပင် တူနေသယောင်ယောင်။

အဘယ်သို့သော အကြောင်း ကြောင့် ကျွန်တော်ဖျော်ရွှင်တက်ကြွနေ ပါသနည်း။ အဖြေအတွက် မေးသူရှိစေ ချင်လှသည်။ ဖြေချင်လွန်းလှတော့သည်။ သို့သော် မေးသူမရှိပါလျှင်လည်း ဖြေ ချင်နေပါသည်။

အကြောင်းကား ဤသို့တည်း။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်၏ ချစ်လှစွာသော

ချစ်သူလေးဆီက ကျွန်တော့်အတွက် လူကြိုပါးလိုက်သော ရွှေပေဖူးလွှာရရှိ ခဲ့သောကြောင့်ပင်တည်း။ ချစ်လှစွာ သော ချစ်သူနေထိုင်သည်က ဘိုဘိုဟန် ရဲ့ သီချင်းစာသားထဲကလို မန္တလေး သွားတဲ့ ရထားလမ်းဘေးက တောမြို့ ဘူတာလေးတစ်ခုရှိရာ တောမြို့လေး တစ်ခုတွင် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်က ရန်ကုန်မှာ နေသည်။

ယခု တောင်ဥက္ကလာသို့ လာရ သည့်အကြောင်းရင်းကိုလည်း ရှင်းပါအံ့။ တောင်ဥက္ကလာတွင် ချစ်သူ၏အစ်ကို ဝမ်းကွဲဖြစ်သူနေထိုင်ပြီး ချစ်သူ၏အဖော် ဖြစ်သူ ရန်ကုန်သို့အလာတွင် စာလွှာ ပါးလိုက်ကြောင်း အကြောင်းကြားလာ သဖြင့် မြောက်ဥက္ကလာတွင်နေထိုင်သူ ကျွန်တော်က အနီတောင်ဥက္ကလာသို့ ပေဖူးလွှာကို တကူးတကလာယူရခြင်း ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ယခုခေတ်အခါမှာကဲ့သို့ E mail တို့၊ G talk တို့၊ Viber တို့၊ Face Book တို့ဆိုတာ ရှိမရှိသေးပဲကိုး။ ရှိလို့ကတော့ ဘယ်ပြောကောင်းမလဲ၊ ဝန်းခတ်သွား မယ်။ အကုန်သုံးပစ်မယ် ပြောတာပါ။

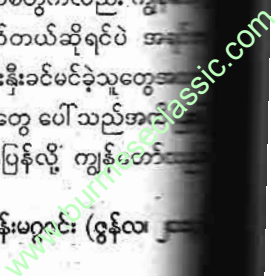
ဝေဇယန္တာလမ်းမကြီးအတိုင်း တဖြည်းဖြည်းလျှောက်လာရာက ပါးစပ် ကိုကျော်ကာ ချော်တွင်းကုန်းဘက်သို့ မည်သို့မည်ပုံ ရောက်လာလေသည် ဆို မသိ။ လမ်းတစ်လျှောက်လုံးက တွန့် တော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျှောက်လာ ကြသောသူများ အားလုံးကလည်း ဒီသူ ကျမှ ကျွန်တော့်ကို ဝက်ပြုလိုက်ကြ ပြုံးလို့ ရွှင်လို့။

ဒီခေတ် Face Book မှာ နှုတ် ဆက်ကြသလိုမျိုး "Hi Hi" ပေါ့။

ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့သူအားလုံးက ကျွန်တော့်ကို မြင် ကြတဲ့သူရယ်လို့ မရှိသလောက်ပါ။ မျက်နှာပွင့်နေလိုက်တာ။ ကျွန်တော်က လည်း သူတို့ကို ပြန်ပြီးပြုံးပြလိုက်။ လိုက်ရတာ မမောနိုင် မပမ်းနိုင်ပါဘဲ။ လမ်းလျှောက်ရင်း ကျွန်တော့်ရှင်ဘဝ က အင်္ကျီအိတ်ကပ်ကလေးထဲ ထည့် ထားတဲ့စာအိတ်ကလေးကိုလည်း မကြည့် ခဏ စမ်းစမ်းကြည့်ရတာအမောပေလို့ ထွက်ကျနေခဲ့မှဖြင့် မဖတ်လိုက်ဘဲ ရှိလေမည်စိုးသောကြောင့်ပင်။

ချစ်သူပါးလိုက်သော စာအိတ် မွှေးမွှေးလေးထဲမှ ချစ်သဝဏ်လွှာကို အိမ်ရောက်တော့မှ အေးအေးသေ သေး ဖတ်မည် စိတ်ကူးရင်း လျှောက် လာလိုက်တာ ချော်တွင်းကုန်းရောက် မှန်းမသိပင်ရောက်လာလေတော့သည်။

ဒီတော့မှ နံနက်စာထမင်း စား ရသေးသည်ကို သတိရလိုက်ပြီး ဝမ်းကွဲ ပြဿနာ ဖြေရှင်းဖို့အတွက် ချော်တွင်း ကုန်းအထွက်နား လမ်းဘေးဘယ်ဘက် နားဆီက ကြေးအိုးဆီချက်ဆိုင်လေး ဝင်ခဲ့ပြီး ဆီချက်တစ်ပွဲ ဆွဲဖို့ ဟန်ပိတ် မှာလိုက်စဉ် ဆိုင်ထောင့်နားစားနေ ထိုင်နေတဲ့ ကောင်ကလေးနှင့် တွေ့ လေး အတွဲတစ်တွဲကလည်း ကျွန်တော် ကို မြင်လိုက်တယ်ဆိုရင်ပဲ အနောက် တည်းက ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့သူတွေအား သွားကလေးတွေ ပေါ်သည်အထိ နှုတ်ဆက်နေပြန်လို့ ကျွန်တော်သည်

လူမှုရေးအရ ပြန်ပြီး “အညာစရော” လိုက်ရပြန်ပါရော။

ဆီချက်တစ်ပွဲ စားပြီးလို့ ဗိုက် ပြဿနာ ပြေလည်သွားတယ်ဆိုရင်ပဲ ထိုင်ရာစားပွဲက ထလို ချော်တွင်းကုန်း အထွက် လူငယ်သင်တန်းကျောင်းရွှေ ဘတ်စ်တော့ပုံမှာ ခပ်မော့မော့လေး စောင့်ရင်း ဝေါခနဲရောက်လာတဲ့ (၄၃) လိုင်းကားပေါ် အပြေးကလေးတက်လို့ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတော့တယ်။

ဒီနေ့တော့ ချစ်သူဆီက ရွှေစာ လွှာကြောင့်ပေပဲလား။ ကျွန်တော်ကပင် ဒီနေ့ ကံကောင်းနေတာပဲလား။ ကျွန်တော်ရဲ့ ကံကောင်းချိန် Lucky Time ရောက်လာလို့ပဲလားတော့ မသိ၊ ကံက တော့ ကောင်းပြီးရင်း ကောင်းနေပြန် တော့သည်။ တွေ့သူတိုင်းကလည်း ကျွန်တော်နှင့်တွေ့လျှင် ပြုံးလို့ချင်လို့၊ ခုလည်း ဘယ်တုန်းကမှ ထိုင်စရာနေရာ မရလို့ မတ်တတ်ရပ်လိုက်ပါရတဲ့ ၄၃ ပေါ်မှာ နေရာချောင်ပြီး ဖယ်ပေးတဲ့သူ ကအဆင်သင့်။ ကားပေါ်ရောက်ရောက် ချင်း ဘေးတန်းခုံတစ်နေရာမှာ ဇိမ်ရှိရှိ နှင့်ထိုင်ပြီး လိုက်ပါခွင့်ရလိုက်သည်လေ။

ကားပေါ်မှာထိုင်ရင်း အိတ်တပ် ထဲက ချစ်သူစာထဲ ဘာတွေများပါလေ မည်လဲလို့ တွေးရင်း ဖတ်ချင်စိတ်က တဖွားဖွားဖြစ်ပေါ်လျက် ရှိတော့သည်။ ထိုစဉ် ကျွန်တော်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ခုံတန်းတွင်ထိုင်ကာ လိုက်ပါစီးနင်းလာ ကြသော အမျိုးသားနှင့် အမျိုးသမီးတို့ နှစ်ဦးကလည်း ကျွန်တော်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော်ရင်ထဲက ခံစားချက်ကို ထိုး ဖောက်လို့ မြင်ကြလေသလား မသိ။ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး တွတ်ထိုးနေကြရင်းက တစ်ချက် တစ်ချက် ကျွန်တော်ကို လှမ်း လှမ်းကြည့်ရင်း ပြုံးပြနေလိုက်ကြတာ။ အနီကျွန်တော်ကလည်း လူမှုရေး ညံ့လှ သည်မှမဟုတ်ဘဲ။ ပြန်ပြုံးပြရင်း လူမှု ကွန်ရက်ကို ချိတ်ဆက်ရပြန်တာပေါ့။

ဒီကြားထဲ စိတ်ထဲမှာ ငယ်ကျွမ်း ဆွေပြဇာတ်ထဲက သီချင်းလေးက အလို

လို ဝင်လာပြန်တော့တယ်။ ဘာတဲ့ . . . “ဒီလိုနေ့မျိုး xxx အခါတစ်ရာမက တွေ့ပါရစေ xxx” ဆိုတာလေ။ နောင် များမှာလည်း အခါတစ်သောင်းမက ကြုံချင်စမ်းပါဘိတော့။

“သန္တာပါလား၊ သန္တာ”

“သန္တာမှတ်တိုင်ပါရင် ကြိုတင်ပြီး ထွက်ထားပေးကြပါခင်ဗျာ”

ကိုရွှေစပယ်ယာ၏ အသံကြား တော့မှ ကိုယ်ဆင်းရမည့် မှတ်တိုင်သို့ ရောက်တော့မည်ကိုသတိရ၍ ထိုင်ရာမှ ထလိုက်တော့သည်။ ယနေ့အဖို့ကား အခါတိုင်း အပေါက်ဆိုးလှသော ကိုရွှေ စပယ်ယာ၏ အသံသည်ပင် နာမည်ကြီး အဆိုတော် တွံတေးသိန်းတန် စကား ပြောသည့်အသံနှင့် တူနေသယောင် ယောင် ထင်မိတော့၏။

မှတ်တိုင်ဆင်းခါနီးမှာပင် ကိုရွှေ စပယ်ယာက . . .

“ဖြည်းဖြည်းဆင်း အစ်ကို၊ နည်း နည်းလေး လွဲနေဦးမယ်”တဲ့။ ချိုလိုက်တဲ့ အသံ။ သန္တာလမ်းမှတ်တိုင်မှာ ဆင်းပြီး ကျွန်တော်တို့မိသားစု နေထိုင်ရာ သန္တာ လမ်းသွယ်(၁၂)အထိ လမ်းလျှောက်ခဲ့ ရာတွင်လည်း လမ်းတစ်လျှောက်လုံး မြင်မြင်သမျှ မိတ်ဆွေများက ပြုံးပြနှုတ် ဆက်ကြသည်များကို ပြန်လည်နှုတ် ဆက်ရသည်မှာ အမော။ လက်ဖက်ရည် သောက်ပါဦး ခေါ်သူခေါ်ဖြင့်။ ထိုစဉ် က ကျွန်တော်မှာ တစ်ကျောင်းလုံးတွင် ဒသမတန်းကိုနှစ်ချင်းပေါက်တစ်ယောက် တည်းသာ အောင်မြင်ခဲ့သော ကျောင်း သားနှယ်။ အတော်ပင် မျက်နှာပွင့်လှ ပေတော့သည်တကား။

ဒီလိုနှင့် ရောက်ပါပြီ။ ကျွန်တော် အိမ်အဝင် သန္တာလမ်းသွယ်(၁၂)လမ်းထဲ သို့ ကွေ့ဝင်လိုက်သည်နှင့် လမ်းထဲက ထွက်လာကြသော မိန်းကလေးအုပ်စုကို လှမ်းမြင်လိုက်ရသည်။ ဪ . . . နဲ့ ပိတ်ရက်ဖြစ်သဖြင့် အိမ်သို့ အလည်လာ ကြကုန်သော ညီမအငယ်ဆုံးလေးရဲ့ သူငယ်ချင်းများကို ညီမအငယ်ဆုံးလေး

က ၎င်းတို့အိမ်အပြန် ကားဂိတ်သို့လိုက် ပို့ရန် ထွက်လာကြခြင်းဖြစ်သည်ဟု နား လည်လိုက်၏။ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနား ရောက်သောအခါ ညီမအငယ်ဆုံးလေး က . . .

“ဟာ . . . ကိုကို ဘယ်လိုဖြစ် တာလဲ၊ ဟား ဟား ဟား” ဟု ပြောရင်း ရယ်၊ ရယ်ရင်းပြောပြီး ကျွန်တော်ခြေ ထောက်ကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်တော့မှ သူ့သူငယ်ချင်းမလေးများကပါခိုင်းကြည့် ကြပြီး ဟားကြလေတော့သဖြင့် ကျွန် တော်လည်း ကိုယ့်ခြေထောက်ကိုယ် ဒီအခါကျမှ ပြန်ငုံကြည့်ပြီး ဘာမျှမပြော နိုင်တော့ဘဲ ရှက်ရှက်နှင့် ကလေးများ နှင့်အတူ အားရပါးရ ရယ်လိုက်မိပါ တော့သည်။

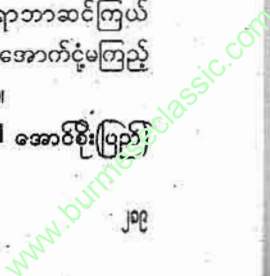
ဪ . . . ဒါကြောင့်ကိုး။

ဒီနေ့ တစ်လမ်းလုံး တွေ့တွေ့ သမျှ လူတိုင်းက ငါ့ကိုဟာသလုပ်ပြီး ပြုံးနေကြတာပါလား။ ငါ့ကို နှုတ်ဆက် ကြတာမှ မဟုတ်ဘဲကိုးဆိုတာ သဘော ပေါက်မိပါတော့သည်။

ဆီချက်ခေါက် ဆွဲဆိုင် ထဲက အတွဲကလည်း ဒါကြောင့်ရယ်တာကိုး။ ၄၃ ဘတ်စ်ကားပေါ်က အတွဲကလည်း ဒါကြောင့်ကိုး။ ကိုရွှေစပယ်ယာရဲ့ “နည်း နည်းလေး လွဲနေဦးမယ်” ဆိုတာလည်း ဒါကြောင့်ကိုး။

သူတို့ ကျွန်တော်ကိုဘာသဘော ကျတယ်ဆိုတာ စာရွှသုများလည်း သိ ချင်ရှာမှာပါပဲ။ တကယ်တမ်းကျတော့ တောင်ဥက္ကလာအိမ်မှ ချစ်သူပါးလိုက် သည့်စာကိုယူ မြန်မြန်ဖတ်ချင်လေဖြင့် မြန်မြန်အိမ်ရောက်အောင် မြန်မြန်ပြန် ထွက်လာခဲ့ရာမှာ ကျွန်တော်စီးလာတဲ့ ဖိနပ်က ကျွန်တော်စီးနေကျ ကျွန်တော် ရဲ့ ကတ္တီပိဖိနပ် အညှီရောင်ကို ဘယ် ဘက်က စီးပြီး ညာဘက်ကတော့ ကျွန် တော်ယောက်ဖရဲ့ ရာဘာဆင်ကြယ် ဖိနပ် အပြာရောင်ကို အောက်ငုံမကြည့် ဘဲ စီးလာခဲ့မိတာကိုး။

□ အောဝ်း(ပြည့်)

ဝင်းသီဟ (သန်လျင်)

မင်းနဲ့ ငါနဲ့ နှစ်လောင်းခြင်ပ

ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ လက်သမား လုပ်တဲ့ ငချစ်ဆိုတာ ရှိတယ်။ လက် သမားဆိုလို့ အိမ်ကြီးရခိုင်ကို ဦးစီး ဦးကိုင်ဆောက်တဲ့ လက်သမားမဟုတ် ဘူး။ သူ့အဒေါ်ယောက်ျား လက်သမား ဆရာ ဦးရွှေခင်အဖွဲ့ထဲမှာ နေစားလုပ် တဲ့ လက်သမား။ လူကသာ နေစားလုပ် တာ လေက ကန်ထရိုက်တာလောက် ကြီးတယ်။ စကားကလည်း များတယ်။

သူ့ကိုကြည့်လိုက်ရင် လက်ကြား မှာ ဆေးပေါလိပ်၊ နားကြားမှာ လက် သမားခဲတံ၊ ခါးကြားမှာ ခေါက်ပေတံ ထိုးထားတာ သူ့စတိုင်ပဲ။ မသိတဲ့လူက သူ့ကိုကြည့်ပြီး အဆောက်အအုံတစ်ခုကို သူ့ကိုယ်တိုင် ပုံစံထုတ်ပြီး ကိုယ်တိုင်ဦးစီး တည်ဆောက်နေသယောင် ထင်ရမယ်။

အလုပ်ခွင်ထဲ သူဦးလေးရှိတဲ့အချိန်များ မှာ အလုပ်လုပ်ပေမယ့် ဦးလေးလစ်တာ နဲ့ အိမ်ရှင်တည်ထားတဲ့ ရေခွေးကြမ်းပိုင်း မှာ ဆေးပေါလိပ်ကို မီးခိုးအူအောင် ဖွာပြီး ရှေးဟောင်းနှောင်းဖြစ်တွေ ပြော တော့တာပဲ။

နေပြည်တော် ဝဏ္ဏသိဒ္ဓိ အား ကစားကွင်းကြီးက သူဦးစီးပြီး ဆောက် ခဲ့သယောင်၊ ကုမ္ပဏီသူဌေးကြီး ဦးxxx က သူ့နဲ့ပဲ လည်ပင်းဖက်ပြီး ပေါင်းလာ သယောင်၊ ဧည့်ထောက်ခံတဲ့ အိမ်ရှင်မျိုး နဲ့တွေ့ရင် ငချစ် သံတစ်ချက်မရှိက်၊ လွှ တစ်ကြောင်းမဆွဲဘဲ တစ်နေကုန်လို့ အလုပ်သာသိမ်းသွားမယ်၊ ငချစ် လေ ကြောက မပြတ်ဘူး။ နောက်တစ်နေ့ မနက်ဖြန် ဆက်ရန်ရှိသေးတယ်။

အခုလက်ရှိလုပ်နေတဲ့အိမ်ထဲ စသိမ်းတော့ ဘုန်းကြီးကျောင်း ကျောင်းမှာတန်ဆောင်းတစ်ခုဆောက် အလုပ်ထပ်ရတယ်။ အဲဒီကျောင်းမှာ အလုပ်ရခြင်းဟာငချစ်ဘဝရဲ့စာမျက်နှာ သစ်တစ်ခုပွင့်လိုက်သလား။ ငချစ်အား တစ်ဆစ်ချိုးတွေ တစ်ခုလားပဲ။

အဲဒီကျောင်းက ဘုန်းကြီး ဆေးဘုန်းကြီး၊ ရောဂါမျိုးစုံကို ခံနေ လို့ခေါ်တဲ့ တိုင်းရင်းဆေးနဲ့လည်း က တယ်။ ပယောဂ၊ စုန်းတိုက်၊ နတ်တို့ တွေကိုလည်း ရေမန်းတွေ၊ ဂါထာဗန္ဓာ တွေနဲ့ကုတယ်။ နေ့စဉ်နဲ့အမျှ ကျောင်း မှာ ဆေးလာကုကြတဲ့သူတွေ နေ မိုးလင်းကနေ ညနေမိုးချုပ်ခါနီး ခြောက်တယ် မရှိဘူး။

www.burmeseclassic.com

ငချစ် လူကသာ ဒီဘက်မှာ သံ နိုက်၊ လွှတ်ကို လက်သမားလုပ်နေပေ မယ့် မျက်စိက ဘယ်လိုရောဂါဖြစ်တဲ့ လူနာကို ဘုန်းကြီး ဘယ်လိုဆေးတွေ ပေးပြီး ကုလိုက်တယ်ဆိုတာကိုပဲ အာရုံ ချောက်နေတာ။ အဲဒီကျောင်းမှာ အလုပ် ဆင်းလို့တစ်ပတ်လောက်မှာပဲ သူဦးလေး ရွှေခင်က တစ်ဖွဲ့လုံး မနက်ဖြန် ဒီကနေ အလုပ်သိမ်းဖို့ အမိန့်ထုတ်လိုက်တယ်။ ငချစ် နားမလည်နိုင်ဘူး။ အလုပ်မပြီး သေးဘဲနဲ့ ဘာလို့သိမ်းတာလဲ။ သူဦးလေး တို့ မေးကြည့်တော့မှ အဖြေရတယ်။

“ဒီကျောင်းက ဒီတန်ဆောင်းကို လာဆောက်တာ လက်သမားအဖွဲ့တွေ ငါတို့အပါအဝင် ငါးဖွဲ့ရှိသွားပြီ။ တစ်ဖွဲ့ မှ လက်စမသတ်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ငါတို့လဲ အရင်အဖွဲ့တွေလိုပဲ တစ်ပတ်နဲ့ ပြေးရ ပြီ”

“ဘာလို့ပြေးရမှာလဲ ကိုတင်လှ ခဲ့”

“မင်း မမြင်ဘူးလား၊ အားလုံး ပြီးစီးလို့ ညနေ အလုပ်သိမ်းခါနီးပြီဆို မှင်ဘုန်းကြီး ကြွလာပြီး အပေါ်မော့ ကြည့်ပြီး ငါတို့ရိုက်ထားတာတွေ၊ သူ ခိတ်တိုင်းမကျတာတွေ အကုန်ပြန်ဖြုတ်၊ ရှည်တာတွေဖြုတ်၊ တိုတာတွေဆက်၊ ဒီပုံအတိုင်းဆို ဒီအဆောက်အအုံ နှစ် တုန်ရင်တောင် ပြီးမှာမဟုတ်ဘူး၊ မင်း ဦးလေးက အလုပ်သမားတွေကို နေ့စား နဲ့ပေးရတာလေ၊ ကြာရင် မင့်ဦးလေး ခွက်ဆွဲရမှာပေါ့၊ ဒါကြောင့် တို့တွေ မနက်ဖြန် ပြေးတော့မှာ”

သူဦးလေးတို့ လက်သမားအဖွဲ့ ကျောင်းက ထွက်သွားပေမယ့် ငချစ်က ထိုက်မသွားဘဲ ကျောင်းမှာ နေရစ်ခဲ့ တယ်။ ဘုန်းကြီးက လိုလိုလားလား ဆော်ထားလိုက်သလို သူဦးလေးရွှေခင် ထလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာပဲ ထားခဲ့ တယ်။ တိုးလိုးတန်းလန်း ကျန်နေတဲ့ ဒီတန်ဆောင်းကြီးကို လက်စသတ်ဖို့ အခုဆို ငချစ် အဓိကအခန်းက ပါဝင် နေရပြီ။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ငချစ် ကျောင်း

မှာအိပ် ကျောင်းမှာစားပြီး ကျောင်းဝင်း ထဲက တန်ဆောင်း၊ ကျောင်းရပ်ပြုပြင် ပူကိစ္စအားလုံးကို အာဏာကုန်လွှဲအပ် ခြင်း ခံရတဲ့ ဘုန်းကြီးရဲ့လူယု လက် သမားဆရာကြီး ဖြစ်သွားပြီ။

“ဘုန်းဘုန်းဘုရား သစ်ရိုင်း တစ် တန်ခွဲ ဝယ်ရမယ်ဘုရား”

“ရော့”

“ဘီလပ်မြေ ဆယ်အိတ် ဝယ်ရ မယ် ဘုရား”

“ရော့”

“အုတ်သုံးထောင် ဝယ်ရမယ် ဘုရား”

“ရော့”

ငချစ်ပြောသမျှ လျှောက်သမျှ ဘုန်းဘုန်းဘုရား တစ်ချက် မငြင်းဘူး။ ရော့ အင်ပဲ။ အဲသလို စည်းရုံးနိုင်တဲ့ နှုတ်စံ လျှာစကလည်း ငချစ်မှာရှိတယ်။ ဒီလိုနဲ့ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေတာ ခြောက်လ တစ်နှစ်အတွင်းမှာပဲ ငချစ် ပုံစံ အများကြီးပြောင်းလဲသွားပြီ။ အရင် လို မည်းမည်းခြောက်ခြောက်မွဲမွဲပြောက် ပြောက် မဟုတ်တော့ဘူး။ ဆူဆူဖျိုးဖျိုး တောက်တောက်ပြောင်ပြောင်အမောက် ဝာထောင်ထောင်နဲ့ ဖြစ်နေပြီ။ ဒါတင် မက ကျောင်းမှာအတူနေ ဦးဇင်းများနဲ့ ကျောင်းသားကပွဲယများကအစ ငချစ် ကို ဒုက္ခကျောင်းထိုင်ဆိုပြီး ကင်ပွန်းတပ် ခြင်း ခံရလောက်အောင် ကျောင်းထိုင် ကြီးကို မီးသေတဲ့လူ။

လက်ရှိ တိုးလိုးတန်းလန်း ဖြစ် နေတဲ့တန်ဆောင်းကြီးကိုတော့ ကျောင်း ထိုင်ကြီးက ညွှန်ကြားတယ်။ ငချစ်က ကြီးကြပ်တယ်။ တကယ်လက်တွေ့ ဖြတ်ဟယ်၊ ရိုက်ဟယ်၊ တိုင်းဟယ်၊ ထွာ ဟယ် လုပ်ရတာကတော့ ကျောင်းမှာ ရှိတဲ့ ဦးဇင်းတွေ၊ ကိုရင်တွေနဲ့ ကျောင်း သားတွေပဲ။ လက်သမားဆရာကောင်း ကောင်းနဲ့လုပ်ရင် နှစ်လ၊ သုံးလနဲ့ ပြီးရ မယ့် တန်ဆောင်းဟာ ငချစ်လုပ်နေတာ နှစ်ပေါက်တော့မယ်၊ လက်စ မသတ်နိုင် သေးဘူး။ ဒီတန်ဆောင်းကြီးပြီးရင် ဟို

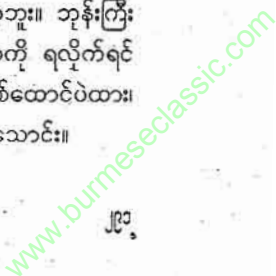
ဘက်မှာ ဆွမ်းစားဆောင် ဆွမ်းချက် ဆောင်တို့ ဆက်ဆောင်ဖို့ကလည်း ငချစ်အတွက် တန်းစီပြီး စောင့်နေပြီ။ အရင် သူဦးလေးရွှေခင်ဆိုမှာ လုပ်တုန်း က နေ့စားနောက်လိုက်ဖြစ်ပေမယ့် အခု ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ သူက ဆရာ၊ သူ အထက်မှာ ဘုန်းကြီးပဲရှိတယ်။

ညနေအလုပ်သိမ်းပြီး ရေချိုး ထမင်းစားပြီးတာနဲ့ ကျောင်းပေါ်တက် ပြီး ကျောင်းထိုင်ကြီးကို ဝတ်ဖြည့်တဲ့ အနေနဲ့ ခြေဆုပ်လက်နယ် ပြုစုတယ်။ လက်ကလည်းနီဝံ၊ ပါးစပ်ကလည်း ကရားရေလွှတ် တတွတ်တွတ်နဲ့ပြော။ ဘုန်းကြီးဟောတဲ့တရားကို လူက နာရ မှာ၊ အခု ငချစ်ဟောတဲ့ တရားကို ကျောင်းထိုင်ကြီး နာနေရတယ်။ ငချစ် ပြောသမျှ တအင်းအင်းနဲ့ လိုက်နေရ တယ်။ အဲသလို အလိုက်သိတတ်လို့ လည်း ငချစ်ကို ဘုန်းကြီး လက်မလွတ် တာလည်း ဖြစ်မယ်။

ငချစ်ကလည်း အကြံရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးဆိုမှာ တပည့်ခံပြီး ဆေးကုတဲ့ ပညာကို လိုချင်နေတာ ကြာပြီ။ လက် သမားအလုပ်ဆိုတာ “ဆောက်တို ခါး ကုန်း မယားမုန်း” ဆိုတဲ့ စကားပုံ လက် သမားလောကမှာ ရှိတယ်။

အဝေးကြီး မဟုတ်ဘူး။ ဦးလေး ရွှေခင်ကိုပဲကြည့်။ ကမ္ဘောက္ခာ ကတည်း က လက်သမား လုပ်စားလာတာ ဘာ ဖြစ်လဲ။ သူများအိမ်တွေသာ အသစ် လိုက်ဆောက်ပေးနေတာ သူ့အိမ်က ကျားကန်ထားရတယ်။ မိုးရွာပြီဆိုရင် နောက်ဖေးမီးဖိုချောင်က ယိုကျနေတဲ့ မိုးပေါက်တွေကို အိမ်မှာရှိတဲ့ အိုးတွေ ခွက်တွေ လေ့တွေပါမကျန် မိုးယိုတဲ့ အပေါက်တိုင်းကို လိုက်ခံနေရတာလည်း မိုးရွာတိုင်းပဲ။

ဒါကြောင့် ဒီလက်သမားအလုပ် ကြီးကို မလုပ်ချင်တော့ဘူး။ ဘုန်းကြီး ဆီက ဆေးကုတဲ့ပညာကို ရလိုက်ရင် လူတစ်ယောက်ကို တစ်ထောင်ပဲထား၊ ဆယ်ယောက်ဆို တစ်သောင်း။

ခေါ်ရင်တောင် လူရိုသေ ရှင် ရိုသေ ဆရာချစ် ဆရာချစ်နဲ့ ခေါ်ကြ မှာ။ ဘယ်လောက် နားဝင်ချိုလိုက်မလဲ။ ငချစ်စိတ်ကူးထဲမှာ တည်ဆောက်နေတဲ့ အဆောက်အအုံကြီးကတော့ ဟီးလို့။

ဒါပေမယ့် ငချစ် စိတ်ကူးအိပ် မက်တွေက မိုးမရွာ လေမသက်ဘဲ ပြို ပျက်ခဲ့ရပြန်တယ်။

တန်ဆောင်းကြီးပြီးလို့ ရေစက် ချခါနီးမှာပဲ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ပျံ လွန်တော်မူသွားတယ်။ ဘုန်းကြီး ပျံလွန် တော်မူတာ ငချစ်အတွက်တော့ ရွှေ တောင်ကြီး ပြိုပြို။ နေမင်းကြီးကွယ်သလို ကို ခံစားရတယ်။

ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူလိုချင်တဲ့ ဆေးပညာ၊ သူတတ်ချင်တဲ့ဆေးအတတ် ကို မသင်လိုက်ရခင်ဘဲ ဘုန်းကြီးက ပျံလွန်တော်မူသွားတယ်။

ဘုန်းကြီးပျံ ဈာပနပွဲပြီး တစ်လ ကျော် နှစ်လနားနီးပေမယ့် ဒီကျောင်း မှာ ကျောင်းထိုင်ဖို့ ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ကိစ္စ ရွာလူကြီးတွေနဲ့ သံဃာအဖွဲ့က ဆရာတော်တွေ ညှိနှိုင်းနေကြတာ မပြီး ပြတ်သေးဘူး။ ရွာထဲက ဆွမ်းဒကာ၊ ဆွမ်းဒကာမတွေက ခန်းနေကိုယ်တော် ဦးသီလကိုကျောင်းထိုင်စေချင်ကြတယ်။ ရွာလယ်စာသင်တိုက်က ဘုန်းကြီးက သူ့ကျောင်းက စာချကိုယ်တော်တစ်ပါး ကို ကျောင်းထိုင်ခိုင်းမယ်။

အဲဒီလွန်ဆွဲပွဲဟာ ရွာမှာတင် မပြီးပြတ်ဘဲ မြို့နယ်သံဃာ့အဖွဲ့အစည်း က ဆရာတော်ကြီးများပါ ရောက်ရှိ လာရတယ်။

ရွာထဲက ဒကာ၊ ဒကာမတွေက ခန်းနေကိုယ်တော် ဦးသီလကို ကျောင်း ထိုင်စေချင်တာဟာ ဦးသီလဟာ သူတို့ ရွာသား ချက်မြုပ်ဖြစ်လို့ ကိုယ့်ရွာ ကိုယ့် ကျောင်းမှာ ကိုယ့်ရွာသားဘုန်းကြီး ကျောင်းထိုင်တာ သင့်တော်တယ်။ ဒီရွာ က လူတွေက ရွာလူကြီးရွေးတာတောင် အခြားရပ်ရွာသားဘယ်လောက်ကောင်း ကောင်း၊ ဘယ်လောက်တော်တော်

မရွေးဘူး။ သူတို့ရွာသား အရက်သမား ဖြစ်နေပေစေ တင်တယ်။

ကိုယ့်ရွာကို ကိုယ့်ရွာသား လောက် ဘယ်ရွာသားကမှ မချစ်နိုင်ဘူး ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကို တစ်ရွာလုံး ဆွဲကိုင် ထားကြသလား မသိ။ ဆရာတော်၊ သံဃာတော်တွေကလည်း ဒီကိုယ်တော် ဟာ ငယ်ဖြူမဟုတ်ဘူး၊ တောထွက်၊ ပရိယတ္တိစာပေနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ဘာ အတန်းမှ မအောင်ထားဘူး၊ ဒါကြောင့် စာတတ်ပေတတ် ကိုယ်တော်တစ်ပါးကို ကျောင်းထိုင်ခိုင်းမယ်နဲ့ ဆရာ၊ ဒကာ အငြင်းပွား အချင်းများနေတာ လချီနေ ပြီ။

ငချစ်ကတော့ ဦးသီလ ကျောင်း ထိုင်ဖြစ်မှာထက် အခြားကဘုန်းကြီး ကျောင်းလာထိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းနေ မိတယ်။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ အရင် ကျောင်းထိုင်ကြီးရှိစဉ်က ကျောင်းထိုင် ကြီးအရှိန်နဲ့ သူလုပ်ချင်တာ လုပ်ခဲ့တာ တွေကို ဒီကိုယ်တော်ကျောင်းထိုင်ရင် သူလုပ်ချင်တာ လုပ်လို့မရတော့ဘူးဆို တာ သူ့သိတယ်။

ဒါပေမယ့် ငချစ် ဆုတောင်း မပြည့်ရှာပါဘူး။ သံဃာအား ဘုရား မဆန်သာ ဆိုတဲ့စကားရှိသလို ရွာသူ ရွာသားတွေရဲ့ အားကိုလည်း ဆရာ တော်တွေ မဆန်သာလို့ ခန်းနေကိုယ် တော် ဦးသီလကိုပဲ ကျောင်းလွှဲပေး လိုက်ပါတယ်။

ဦးသီလကို ကျောင်းထိုင်ပေး လိုက်ပြီဆိုတာနဲ့ တစ်ရွာလုံး ပျော်လိုက် ကြတာ အုန်းအုန်းထဲပဲ။ အဲဒီထဲမှာ မပျော်နိုင်တဲ့သူက ငချစ်။ သူ့အကြောင်း သူ့သိတယ်။ ထွက်တော်မူ နန်းကခွာခါ နီးမှာ ကျောင်းထိုင်အသစ် ဦးသီလကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ အခွင့်အရေးတစ်ခု တောင်းတယ်။

အဲဒီအခွင့်အရေးက ဘာလဲဆို တော့ အရင် ကျောင်းထိုင်ဘုန်းကြီး ဆေးကုတဲ့အခါမှာ အသုံးပြုတဲ့ဆေးထုပ်

တွေ၊ ဆေးပုလင်းတွေနဲ့ ဆေးကျမ်းစာ အုပ်တွေကို တပည့်တော်ကို စွန့်ပါဘုရား လို့ မျက်နှာလေးအောက်ထားပြီး သူလို ချင်တာတွေလျှောက်ကြားတော့ဦးသီလ လည်း မငြိုမငြင်ဘဲ ငချစ်လိုချင်တာတွေ စွန့်ကြလိုက်တယ်။

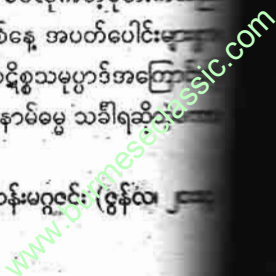
ဆရာတော် မိန့်ပြီးတာနဲ့ ငချစ် ဆာလာအိတ်တစ်လုံးထဲ ဆေးမြစ်တွေ၊ ဆေးထုပ်တွေ၊ ဆေးထောင်းတဲ့ဆုံး၊ ဆေး ဖုတ်တဲ့လုံကအစ ဆေးကုနည်း ဆေး ကျမ်းစာအုပ်တွေပါမကျန် အိတ်ထဲ င ထည့်၊ နောက်သူလက်သမားသုံးပစ္စည်း ဆူး၊ ဆောက်၊ တန်ဆာပလာတွေထိ အိတ်တစ်လုံးထဲထည့်ပြီး ထမ်းပိုးနဲ့လှူ ထမ်းပြီး လာရာလမ်းကို ပြန်ခဲ့ရပြီ။

ရွာထဲရောက်တော့ နှစ်နဲ့ခိုင်း လူမနေဘဲ ပစ်ထားတဲ့ ငချစ်အိမ် တချို့ နေရာတွေ ပိုးထိုး ခြံကိုက်ဖြစ်နေပြီ။ ငချစ် ရွာထဲ ပြန်ရောက်တဲ့အချိန်မှာ အရင်သူလုပ်ခဲ့တဲ့ ဦးလေးရွှေခင် လထဲ သမားအဖွဲ့တွေလည်း ဇာတ်ခေါင်းတူပြီး လူတွေ ဟိုရောက်ဒီရောက်နဲ့ဖြစ်ကုန်ပြီ။

ဘာလို့ ဇာတ်ခေါင်းကွဲရလဲဆို တော့ ဦးလေးရွှေခင်ကြောင့်ပဲ။ ဦးလေး က လက်သမားရော၊ ပန်းရန်ရော တတ် တယ်။ လက်သမားလုပ်ငန်း မရှိဘဲ အချိန်မှာ ပန်းရန်အလုပ်ပေါ်ရင် ပန်းရန် အလုပ် လုပ်တယ်။

အခုလည်း သန်လျင်တံတား ဘေးက ထွင်ခေါင်ဆောက်လုပ်နေ ဆိုက်ထဲမှာ ပန်းရန်လုပ်ငန်းသွားလုပ်ဆဲ ဘီလပ်မြေ မဆလာရွက်တဲ့ တောင် လေးတစ်ယောက်ကို ခိုးပြေးသွားတာ အခုထိ ဘယ်လိုက်ရှာရမှန်းတောင် သိ ဘူးလို့ သူ့အပေါ် ငိုယိုပြီးပြောတဲ့ တော် ကိုကြားတော့ ငချစ်ခေါင်းဆတ်မိတယ်။

ဦးလေး ညည ဘုရားခိုးကြီး လည်း အကျယ်ကြီး၊ ခုနစ်အိမ်ကြီး အိမ်ကြား။ စိပ်လိုက်တဲ့ပုတီးကလေး တစ်နေ့ တစ်နေ့ အပတ်ပေါင်းမှာမှ လူထူပြီဆို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်အကြောင်း စတယ်။ ရုပ်နာမ်ဓမ္မ သင်္ခါရဆိုတဲ့

ဘာလည်း ဦးလေးရွှေခင် ပါးစပ်ကနေ
ချော့တဲ့စကား။ အခုတော့ သူ့သမီးလေး
လောက်ရှိတဲ့ ကောင်မလေးကို ခိုးပြေး
သွားပြီတဲ့။

သူတို့ ပန်းရန်လောကမှာလည်း
စကားပုံရှိတယ်။ “ပန်းရန်ရိုး မယားကိုး
ဆောက်” တဲ့။ ရိုးတဲ့ပန်းရန်တောင်
မယားကိုးယောက်ယူရင် မရိုးတဲ့ပန်းရန်
ဆို မယားဘယ်နှယောက် ယူမလဲဆို
တာ ငချစ် မစဉ်းစားတတ်တော့။

ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာ နေစဉ်က
အလုပ်မရှိလည်း မနက်ထမင်းညထမင်း
မပူမပင် စားနေရပေမယ့် ကိုယ့်အိမ်
ကိုယ်ပြန်ရောက်တော့ မနက်စာ ညစာ
ပူပင်ရပြီ။ အလုပ်မရှိလို့ မဖြစ်။ အလုပ်
ကလည်း သူတစ်ယောက်တည်းမဖြစ်တဲ့
အတွက် အရင် သူ့နဲ့တွဲလုပ်ခဲ့ဖူးတဲ့ သူ
ဦးလေးတပည့်တွေကို လိုက်ရှာပြီး အိမ်
တစ်လုံး လက်ခံဆောက်တယ်။

ဒီအိမ်ဟာ ငချစ်ကိုယ်တိုင် ဦးစီး
ပြီး ပွဲဦးထွက် ဆောက်တဲ့အိမ်ပဲ။ အိမ်က
ရုပ်လုံးမပေါ်ခင် အကြမ်းထည်မှာ မသိ
သာပေမယ့် အချောသတ်ပြီး ကြည့်
လိုက်တော့မှ အိမ်က အိမ်ပုံစံမကျဘဲ
ဘုန်းကြီးကျောင်းနဲ့ တူနေတယ်။ ဒီထက်
ဆိုးတာက ငချစ် တွက်ချက်ပြီးဝယ်ထား
တဲ့ သစ်တွေ၊ သွပ်တွေက နောက်အိမ်
တစ်လုံးနီးပါးစာ ပိုနေပြန်တယ်။

အိမ်ရှင်လည်း လင်ယူမှားတဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်လိုပဲ ယူပြီးမှတော့
မထူးဘူးဆိုပြီး အောင့်သက်သက်နဲ့
ပေါင်းနေရသလို ဆောက်ပြီးမှတော့
မထူးဘူးဆိုပြီး နေနေရတယ်။ စိတ်က
သိပ်ဘဝင်မကျဘူး။

ငချစ် အိမ်တစ်လုံးဆောက်တာ
ဘုန်းကြီးကျောင်းနဲ့တူလို့ နောက်တစ်လုံး
ဆောက်တော့လည်း တန်ဆောင်းလိုလို
ကျောင်းလိုလိုပဲ။ ငချစ်လက်က အံ့သေ
နေပြီ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွေ၊ တန်
ဆောင်းတွေချည်းပဲ ဆောက်လာတော့
အိမ်ဆောက်တော့လည်း ဘုန်းကြီး
ကျောင်းပုံ၊ တန်ဆောင်းပုံပဲ ထွက်တယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ငချစ် လက်သမား
လောကမှာ နေရာမရတော့ဘူး။

လုံးချင်းအိမ်တွေ မဆောက်ရလို့
အမိုးဖာ ကြမ်းခင်းလဲကြတော့လည်း
အတိုအစမို့ မလုပ်ချင်ဘူး။ သူ့သိက္ခာ
ကျတယ်တဲ့။ နောက်ပိုင်း အလုပ်မရှိတဲ့
အချိန်မှာတော့ ဆေးပညာကိုလိုက်စား
တော့တာပဲ။ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ယူ
လာတဲ့ ဆေးကုနည်းကျမ်းစာအုပ်ကြီးကို
နေ့မနား ညမနား ဖတ်တယ်။ ငယ်စဉ်
က ကျောင်းနေစဉ်က စာကိုသာ အဲဒီ
လောက် ကြိုးစားရင် ဘွဲ့တစ်ခုတော့
ရနိုင်တယ်။ အခုတော့ လေးတန်းတဖုန်း
ဖုန်းကျပြီး ကျောင်းထွက်ခဲ့ရတဲ့ ငချစ်
ဆေးစာတွေကို မနည်းကြိုးစားဖတ်နေ
ရတယ်။

တစ်နေ့ ညဉ့်နက်သန်းခေါင်
လောက်မှာ ခေါင်းရင်းအိမ်ကအာကျယ်
မိချို သမီးအငယ်ဆုံးလေး စူးစူးဝါးဝါး
ငိုသံကို ငချစ် အိပ်ရာထဲကကြားမိတယ်။
မိချိုနဲ့ သူ့ညီမ မိဆွေပါ ချော့ပေမယ့်
ကလေးက အငိုမတိတ်။ တက်မတတ်
ချက်မတတ် ငိုနေတယ်။ ငချစ် မနေသာ၊
ဓာတ်မီးတစ်လက်နဲ့ မိချိုတို့အိမ်ဘက်
ထွက်ခဲ့တယ်။

“မိချို ကလေးဘာဖြစ်တာလဲ”

“မသိပါဘူးကိုချစ်ရယ်၊ အသား
လွတ်ငိုနေတာ၊ ချော့လို့လဲမရ နို့တိုက်
လို့လဲမရ”

ငချစ် ကလေးကိုကြည့်လိုက်
တော့ ကလေးမျက်နှာက ငိုလွန်းလို့ ပြာ
နှမ်းနှမ်းပင်ဖြစ်နေပြီ။ ချက်ချင်းပဲ အိမ်
ပြန်ကာ အိပ်ရာဘေးရှိ မကြာကျမ်း
စာအုပ်ရှာပြီး မှန်အိမ်မီးကို မြှင့်ကာဖတ်
လိုက်တယ်။ တွေ့ပြီ၊ ဒါ မကြာဖမ်းစား
တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဖန်ခွက်တစ်လုံးထဲ
သို့ ရေဖြည့်ကာ ဘုရားစင်ရှေ့တွင်ထိုင်
ပြီး စာအုပ်ထဲမှ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကို
အခေါက်ပေါင်းများစွာ စုတ်တော့တယ်။
ပြီးရင် ထိုရေအား ငိုနေသောကလေး၏
ကိုယ်ပေါ်သို့လက်နဲ့တောက်လိုက်တယ်။
သူ့လက်ခဲလယ်အား ခွက်ထဲသို့နှစ်ကာ

ပါလာသောရေအား ကလေးနှုတ်ခမ်း
ပေါ်ကို ချပေးတယ်။ နှုတ်ခမ်းပေါ်တင်
ထားတဲ့ရေကို တပြုတ်ပြုတ်နဲ့စုပ်ပြီးတော့
ကလေးအငိုတိတ်သွားတယ်။ အဲဒီတော့
မှ မိချိုနဲ့ သူ့ညီမ မိဆွေတို့ သက်ပြင်းချ
နိုင်ကြတော့တယ်။

“ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ ကိုချစ်
ရယ်၊ အဲဒီလောက်စွမ်းမှန်းလဲ တကယ်
မသိပါဘူး” လို့ မိချိုရဲ့ ချီးမွမ်းသံကြားမှာ
ငချစ်ကတော့ အောင်နိုင်သူ စစ်သူကြီး
ပမာ ငချစ်ရဲ့ ပွဲဦးထွက် ဆေးကုချက်
ဟာ တစ်ကားတည်းရှိက်ပြီး အကယ်ဒမီ
ရသွားတဲ့ မင်းသားလို၊ တစ်ခွေတည်း
ထုတ်ပြီး ပေါက်သွားတဲ့အဆိုတော်လိုပဲ။
မနက်မိုးလင်းတော့ အကြော်ရောင်းရင်း
မိချို ကြော်ငြာထွက်တော့တယ်။

“ညက ကျွန်မသမီးလေး ကက်
ကက်လန်အောင်ငိုတာ မျက်ဖြူဆိုက်နေ
ပြီ၊ ကျွန်မလဲ ဘာလုပ်လို့လုပ်ရမှန်းမသိ
ဖြစ်နေတာ အစ်မရယ်၊ ခေါင်းရင်းအိမ်
က လက်သမားလုပ်တဲ့ ကိုချစ်လေ ရေ
မန်းနဲ့ ဖျတ်ခနဲဆို ဖျန်းလိုက်တာ ငိုနေ
တဲ့ကလေး တိခနဲဆို တိတ်သွားတာပဲ”

မိချိုလည်း နဂိုကတည်းက
ကြမ်းပိုးကို လိပ်ဖြစ်အောင် ပြောတတ်
တဲ့လူဆိုတော့ ဈေးရောင်းရင်း ရွာလှည့်
လို့ သာသာထိုးထိုးလေး ကြော်ငြာထွက်
တော့တာပဲ။ ငချစ် သတင်းလည်း နေ့
ချင်းညချင်း ကြီးသွားတယ်။ ငချစ်ပဲ ကံ
ထလာလို့လား။ ကြော်ငြာအားပဲကောင်း
လို့လား မသိဘူး။ နောက်နေ့တွေမှာ
မိခင်တွေ ကလေးကိုယ်စီပိုက်ပြီး ငချစ်
ဆီမှာ ဆေးလာကျကြတာ မနည်းဘူး။

“ဟဲ့ လုံးတုံး နင့်ကလေး ဘာဖြစ်
တာလဲ”

“ချွဲကျပ်နေတယ် ကိုချစ်”

“ဘာ”

“အဲ အဲ... ဆရာချစ်”

“ခြင်ဆေးခွေထွန်းအိပ်လား”

“ထွန်းအိပ်တယ် ဆရာချစ်ရယ်၊
ခြင်က မတရားကိုက်တာ၊ မထွန်းဘဲ
အိပ်လို့ကို မရဘူး”

“အဲဒါကြောင့် နင်တို့ ကလေးတွေ များနေတာ၊ အဲ အဲ ခွဲကျပ်နေတာ၊ ခြင်ဆေးခွေ ထွန်းမအိပ်နဲ့၊ ကလေးအဆုတ်က နုနုလေး၊ ဒီအခိုးအဝှေ့ဒဏ်ကို ဘယ်ခံနိုင်မှာလဲ၊ ရော့ ဒီဆေးကို နင်သောက်”

“ဆရာ ဖြစ်တာက ကလေးဖြစ်တာ၊ ကလေးကို မတိုက်ဘဲ ကျွန်မကို တိုက်ရလား”

“ဟဲ့ လုံးတုံး လသားကလေးကို ဒီဆေးတွေ သွားတိုက်လို့ မဖြစ်ဘူးလေ၊ နို့တိုက်တဲ့ခင်က သောက်မှ ဆေးခတ်တွေဟာ နို့ထဲမှာပါပြီး ကလေးဝမ်းထဲ ရောက်မှ ပျောက်မှာပေါ့၊ တို့ဆေးလောကမှာ အင်္ဂလိပ်လိုခေါ်ရင် ဟင်ဒါထိုက်လို့ ခေါ်တာဟ”

ငချစ် ABCD ဘာမှန်းသာမသိတာ၊ ဘိုလိုကလည်း မှတ်သေးဗျ၊ ငချစ် နာမည်ရပြီး ဆေးကုတဲ့လူနာများလာတော့ ရွာထဲက သားဖွားဆရာမ ဒေါ်ခင်ထွေးတစ်ယောက် အရင်လို ဆေးမကုရဘဲ ငုတ်တုတ်ထိုင်နေရတဲ့ အဖြစ် ဖြစ်သွားတယ်။ သားဖွားဆရာမက ရွာထဲမှာကလေးလူကြီးတစ်ယောက်ကို ထိုးဆေးတစ်လုံးထိုး၊ သောက်ဆေးသုံးခွက်ဆို နှစ်ထောင့်ငါးရာ ယူတယ်။ မွေးကင်းစလည်း နှစ်ထောင့်ငါးရာပဲ၊ သေခါနီး ၇၀၊ ၈၀ ကုလည်း နှစ်ထောင့်ငါးရာပဲ။

ငချစ်က ပန်းကန်ပြားထဲ ထည့်ချင်သလောက်ထည့်သွား ဈေးစကား ကြေးစကား မပြောဘူး။

တစ်နေ့ သူတို့ရွာနဲ့ကပ်လျက် ကျောင်းကုန်းဆိပ်ကြီးရွာ (ယခု ရွာမရှိတော့ပါ။ တပ်ပိုင်မြေ ဖြစ်သွားပါပြီ) က အရေးပေါ် လူနာတစ်ယောက် လှည်းတစ်စီးနဲ့ ရောက်လာတယ်။ လူနာက အသက် ၂၅၊ ၃၀ ဝန်းကျင်ရှိလိမ့် မယ်။ သူ့ဗိုက်ကို လက်တစ်ဖက်နဲ့နှိပ်ပြီး ခါးမှာလည်း ပုဆိုးတစ်ထည် ပတ်ချည်ထားတယ်။ လူနာရဲ့ ပုံသဏ္ဍာန်ကို ကြည့်ကတည်းက ရောဂါကို ဆရာ

သိလိုက်ပြီ။ ဒါဟာ ဗိုက်အောင့်တဲ့ လက္ခဏာ။

“ကဲ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ငါ့ညီ”

“ဗိုက်အောင့်လို့ ဆရာ”

“ဘယ်နေရာက အောင့်တာလဲ၊ တစ်နေရာတည်းက အောင့်တာလား၊ နေရာအနှံ့ ထိုးထိုးပြီးအောင့်တာလား”

“တစ်ခါတလေ ဒီတစ်နေရာတည်း အောင့်ပြီး၊ တစ်ခါတလေဒီဘက်တွေပါ ထိုးအောင့်တယ် ဆရာ”

ဆရာချစ်လက်က လူနာရဲ့ဗိုက်ကို စမ်းသပ်ပြီး အိပ်ခန်းထဲ ဝင်သွားတယ်။ သူ့အိပ်ရာဘေးရှိတဲ့ ဆေးကျမ်းကို လူနာမမြင်အောင် လှန်လှော့ဖတ် ရှုရတယ်။ ဆရာချစ် ဆေးကျမ်းဖတ်နေချိန်မှာ အပြင်ကလူနာလည်း ဝေဒနာကို မခံရပ်နိုင်လို့ အော်ဟစ်ညည်းညူနေလေတယ်။

“အမယ်လေးဗျ . . . အောင့်တယ်ဗျ”

အိမ်ထဲက ဆရာချစ်လည်း သူ့ဆေးကျမ်းစာအုပ်ကို တစ်ရွက်ချင်းဖြည်းဖြည်း လှန်ရတယ်။ အဲဒီဆေးကျမ်းစာအုပ်ဟာ နှစ်ပေါင်းကြာပြီဖြစ်တဲ့အတွက် စာရွက်တိုင်းဟာ ဆွေးရိနေတယ်။ အချို့စာကြောင်းတွေဟာ ဖတ်လိုပင် မရလောက်အောင် ပိုးများက ကိုက်ထားတဲ့ အတွက် တံရိုတသေ မစုတ်မပြုအောင် ဂရုတစိုက် ကိုင်တွယ်ရခြင်းဖြစ်တယ်။

“ဟော တွေ့ပြီ”

စာအုပ်ရဲ့ နောက်ဆုံး ကျောဘက်မှာ ဗိုက်အောင့်သော် မခက်လော၊ တဇောင်းစေးတစ် . . . နဲ့ ပျားရည်တစ် . . . သောက်သော် မပျောက်လောတဲ့။ ဗိုက်အောင့်ရင် သောက်ရမယ့် ဆေးညွှန်းကိုတော့ တွေ့ပါရဲ့။ သောက်ရမယ့်အတိုင်းအဆကို ရေးထားတဲ့ စာလုံးတွေက ပိုးကိုက်ထားလို့ ပျက်နေတော့ ဆရာချစ် လူနာကို ဆေးပေးဖို့ အခက်တွေ့နေပြီ။ တဇောင်းစေးက တစ်စက်လား၊ ပျားရည်က တစ်စက်လား၊ ဒါမှ မဟုတ် တဇောင်းစေးက တစ်ခွက်လား။

ပျားရည်က တစ်ခွက်လား။ တဇောင်းစေး တစ်စက်နဲ့ ပျားရည်တစ်ခွက်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်မလား၊ တဇောင်းစေးတစ်ခွက်နဲ့ ပျားရည်တစ်စက်ဆိုရင် ဖြစ်နိုင်မလား၊ တဇောင်းစေးတစ်ခွက်နဲ့ ပျားရည်တစ်စက်၊ တဇောင်းစေးတစ်စက်နဲ့ ပျားရည်တစ်ခွက် အနုလုံ ပဋိလုံ အပြန်ပြန် အလှန်လှန် စဉ်းစားနေချိန်မှာ အပြင်က လူနာကလည်း အမယ်လေး အဘလေး၊ ဆရာရေကယ်ပါ၊ မပြီးသေးဘူးလား၊ စတဲ့ လောနေတော့ ဆရာချစ် ဆုံးဖြတ်ချက်ကို အမြန်ချကာ အိမ်ပြင်ထွက်လာခဲ့တယ်။

အိမ်ရှေ့ရှိ ရေခန်းကြမ်းပန်းကန်လုံးအရွယ် ကြေးခွက်နဲ့ ဓားတစ်ချောင်းကိုယူကာ အိမ်ဘေးရှိ တဇောင်းပင်ထိ လှီးလို့ ထွက်ကျလာတဲ့ တဇောင်းစေးတွေကို ခွက်နဲ့ခံပြီး လူနာရှိရာသို့ ပြန်တက်လာတယ်။ နောက် ဘုရားစင်သေခုံပေါ်မှ ပျားရည်ပုလင်းကို ဖွင့်ကာ တဇောင်းစေး ခွက်ထဲသို့ တစ်စိတ်လောင်းထည့်လိုက်ပြီး . . .

“ရော့ ငါ့ညီ မော့ချလိုက်”

ဆရာချစ်က လူနာကို သောက်ခိုင်းပေမယ့် လူနာက ခွက်ထဲက ပြုတ်ပျက် အရည်တွေကိုကြည့်ပြီး . . .

“ဆရာ ဘာတွေလဲ ဆရာ”

“တဇောင်းစေးနဲ့ ပျားရည်တွေ ကွာ၊ သောက်ချလိုက်၊ မင်းဗိုက်အောင့်တာ ချက်ချင်း ယူပစ်သလို ပျောက်သွားမယ်”

ဆရာစကားဆုံးတော့ လူနာက “ဆရာရယ် အခြားဆေးမရှိဘူးလား၊ ဒီတဇောင်းစေးတစ်ခွက်ကြီးတွေ ကျွန်တော် မသောက်ရဲပါဘူး၊ တဇောင်းစေးက ဆီးကင်းလောက်ဝင်ရင်တောင် ပူတာ တစ်ခွက်ကြီးများတောင် ဗိုက်ထဲဝင်သွားရင် ဆရာရယ် နေလို့တောင် ရမယ်မထင်ဘူး”

ဆေးကုတဲ့ဆရာကို အကုသလူနာက စောဒကတက်တော့ ခေါ်သတော့ ထွက်မိတယ်။

“ငါ့ညီရာ မင်းရောဂါ ဆရာစုံ ဆေးစုံပြီး သန္တိပါတ်တက်နေတာကွ၊ အခု ငါ့ကိုယ့်ကြည့်လို့ တိုဘက်ရွာကနေ ဒီဘက်ရွာထိ ဆေးလာကုတာမဟုတ် လား”

“ဟုတ်တော့ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ ရယ်၊ ဒါပေမယ့် အခြားဆေးနည်းရှိရင် အခြားဆေးနည်းနဲ့ကုပါ၊ ဒီတလောင်းစေး တစ်ခွက်နဲ့ ပျားရည်တစ်စက်ဆိုတာ မဟုတ်ဘူးထင်တယ်ဆရာ၊ တလောင်း စေးတစ်စက်နဲ့ ပျားရည်တစ်ခွက် ဖြစ် မယ်ထင်တယ်”

“ဟေ့ကောင် တော်ကွာ၊ မင်း ငါ့ဆေးကို မသောက်ရဲဘူးလား၊ မင်း မသောက်ရဲရင် ငါအရင်သောက်ပြမယ်၊ ငါသောက်ပြပြီးရင် မင်းသောက်မလား”

“ဆရာသောက်ပြရင်တော့ ကျွန် တော်လဲ သောက်မှာပေါ့ဆရာရယ်”

“ဒီမှာကြည့်”

“ဂလွတ်”

ဆရာချစ် တလောင်းစေးတစ် ခွက်နဲ့ ပျားရည်တစ်စက် ရောထားတဲ့ ခွက်ကို မော့ချလိုက်တယ်။ ဆရာက သောက်ပြတော့ လူနာလည်း ရဲရဲတင်း တင်းပင် သောက်ချလိုက်တယ်။ ဆေး သောက်ပြီး လူနာပြန်သွားတော့ လာဘ် တင်တဲ့ ပန်းကန်ပြားထဲ ထုံးစံအတိုင်း ဆရာချစ် ကြည့်လိုက်မိတယ်။ တစ်ပြား မှလည်း ထည့်မသွား။

နေ့ပါစေ၊ သူတို့ဘက်က လူတွေ တ ရောဂါဝေဒနာပျောက်ကင်းသွားမှ ဆန်ဆိုအိတ်လိုက်၊ ဆီဆိုပုံးလိုက် လာ တန်တော့ကြမှာ။

ဆေးဆရာ လုပ်ရတာလည်း ဗလွယ်။ လူတွေဟာ ရောဂါဝေဒနာဖြစ် တုန်းသာ ဆရာကယ်ပါ။ ဆရာကျေးဇူး မမေ့ပါဘူး။ အမေမေ့တဲ့အသက် မရှိ တော့ပါဘူး။ ဆရာပေးတဲ့အသက်ပဲ ရှိပါ တော့တယ်နဲ့။ ကုပေးလိုက်လို့ ပျောက် သွားရင် ဆရာကို လှည့်တောင်မကြည့်။ သမ်းတွေ့ရင်တောင် ခေါ်ဖော်မရတဲ့ လူတွေ လူတွေ။

ဘုန်းကြီးဆွမ်းခံကြွချိန် မနက် ပိုင်း ဆေးတိုက်လိုက်တဲ့လူနာ နေထန်း တစ်ဖျားလောက်ကျတော့ ပြန်ရောက် လာတယ်။ အိမ်ရှေ့ကနေ . . .

“ဆရာ . . . ဆရာရေ ကယ်ပါ ဦးဆရာရယ်”

လူနာ အိမ်ရှေ့ရောက်တော့ အိမ်ထဲမှာ ဆရာမရှိ။ လူနာ လာပင့်လို့ လိုက်သွားသလား။ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဆေး လွယ်အိတ်နဲ့ ဖိနပ်က ဒီမှာရှိနေတယ်။

“ဆရာရေ ဆရာ ကယ်ပါဦး ဆရာရယ်၊ ဆရာရဲ့ တလောင်းစေးတစ် ခွက်နဲ့ ပျားရည်တစ်စက်ကြောင့် ကျွန် တော်ရင်ထဲမှာ မီးဖိုကြီးလိုပဲ ပူလှချေရဲ့၊ လောင်လှချေရဲ့၊ ဖြေဆေး မြန်မြန်ပေး ပါ ဆရာ”

လူနာလည်း အိမ်ရှေ့မှာ ဆရာ ကို မတွေ့တာနဲ့ နောက်ဖေး နောက်ဖိ သွားနေသလားဆိုပြီး အိမ်နောက်ဖေး ဘက်လှည့်ပြီး ဆရာရေ ဆရာရေနဲ့ အော်ခေါ်တော့ “ဟေ” ဆိုတဲ့ ဆရာ ထူးသံကို ကြားလိုက်ရတယ်။

လူနာလည်း အားရဝမ်းသာနဲ့ ဆရာအသံလာရာ အိမ်ခေါင်းရင်းဘက် ဆီ အပြေးလေးသွားတော့ ခေါင်းရင်း ကျောက်စည်ပိုင်းထဲမှာ ရေဆင်းစိမ်နေ တဲ့ ဆရာကို တွေ့လိုက်ရတယ်။

“ဆရာ . . . ဆရာ” လို့ လူနာက အားကိုးတကြီးနဲ့ခေါ်တော့ ကျောက် စည်ထဲက ဆရာက လက်နှစ်ချောင်း ထောင်ပြတယ်။ ဒါနဲ့ လူနာက . . .

“နောက်နှစ်ရက်လောက်နေရင် ပျောက်မှာလား ဆရာ”

လူနာမေးလိုက်တဲ့ မေးခွန်းကို ကျောက်စည်ထဲက ဆရာ ပြန်ဖြေလိုက် ပုံက . . .

“မင်းနဲ့ ငါနဲ့ နှစ်လောင်းပြိုင်ပဲ” တဲ့။

□ ဝင်းထီထ(ထန်လျှပ်)

စာမူများ ပေးပို့နိုင်ပါသည်

စာပေ ဝါသနာရှင်များ မိမိ၏စာမူကို မိတ္တူကော်ပီထား၍ လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း တိုက်သို့ ဆက်သွယ်ပေးပို့နိုင်ပါသည်။ မရှေးချယ်သော စာမူများကို ပြန်လည်ပေး ပို့မည်မဟုတ်ပါ။

သယံဇာတပြုချက်

တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များသို့ တစ် ပြိုင်တည်း ပေးပို့ခြင်းမျိုး၊ တစ်နှစ်အတွင်း တခြားမဂ္ဂဇင်းတိုက်များတွင် အသုံးပြုပြီး သော စာမူများကို ထပ်မံပေးပို့ခြင်းများ မပြုလုပ်ကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

စာမူများ ပေးပို့ကြရာတွင်လည်း လက်ရေးလှရမည်ဟု မဆိုလိုပါ။ သို့သော် အယ်ဒီတာများ၊ စာစီသမားများ ဖတ်ရှုနိုင် မည့်အရေးအသားမျိုး ဖြစ်ရပါမည်။

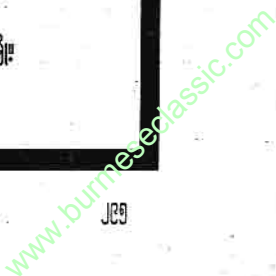
လက်ရေးညံ့သော စာမူဖြစ်ပါက မည်မျှပင် ဝိုးပျံအောင်ကောင်းစေကာမူ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ရွေးချယ်လိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း ကြိုတင်အသိပေးအပ်ပါ သည်။

အဖြူအမည်း တစ်မျက်နှာ ကျပ်တစ်သောင်းငါးထောင်တိတိ ဖြစ်ပါသည်။

အဖြူအမည်း မျက်နှာဝက် ကျပ်ခုနစ်ထောင်ငါးရာတိတိ ဖြစ်ပါသည်။

ဆက် နှယ် ရန်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့
လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း
တိုက်အမှတ် (၇၂၄)
အခန်း (၁၈) ပထမ၊ မဟာဗန္ဓုလလမ်း၊
(၁၇*၁၈)လမ်းကြား၊
လသာမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၂၅၀၆၆၈

ဓာတ်ပုံပိုက်ပေး
 အိမ်ထောင်ရေး
 ဘဝကိစ္စအား
 ရေးမနေနဲ့ ဝေဖန်

မောင်တော်... သိကြား
 လျှပ်စစ်အား
 အနေအသို့င်၊ အဝတ်အစား
 သတိထား...
 အနေအသို့င်မတော်
 သံချပ်နဲ့ဆော်လိမ့်...

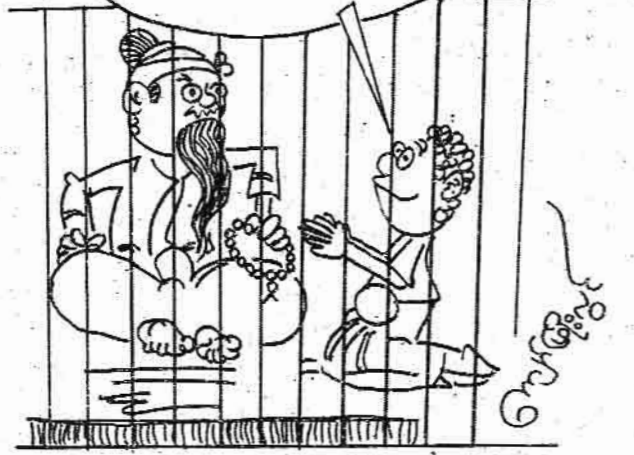
စာအုပ်စာပေကို မှီငြမ်း
ကြီးမားလာတယ်ဆို ကော့
ပုံနှိပ်တိုက်လား၊ မိတ္တူဆိုင်လား
စာအုပ်ထုတ်ဝေရတဲ့လား

ကျွန်းမိုး

ဟုတ် ဖူး
ခြံတောင် ဖို့

ဘိုးတော်က ဂဏန်းပေးမှုနဲ့
ရောက်လာတာကိုး၊ ရောက်လက်စနဲ့
ကျန်တော့ ကိစ္စ ငါးနှစ်လား သုံးနှစ်လား
တွက်ကြည့် ပေးပါဦး

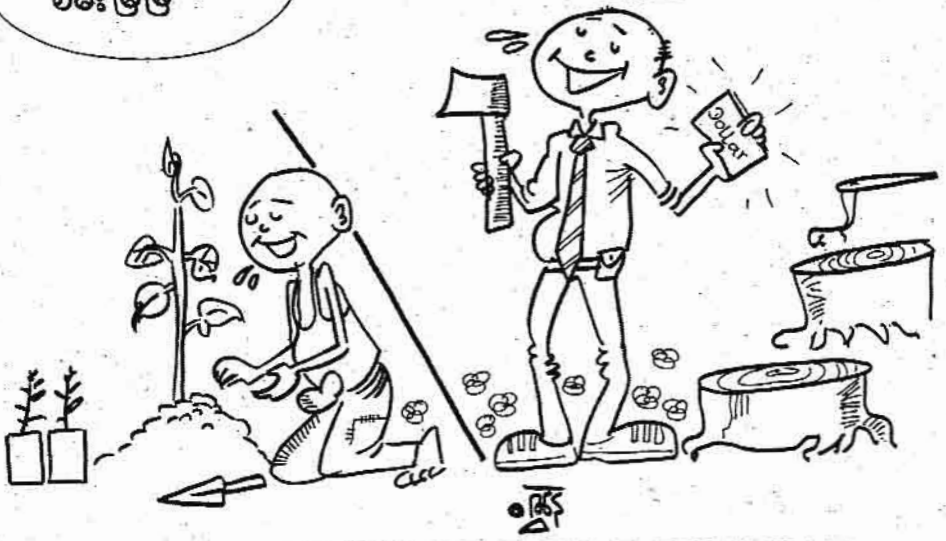

ကျွန်းမိုး

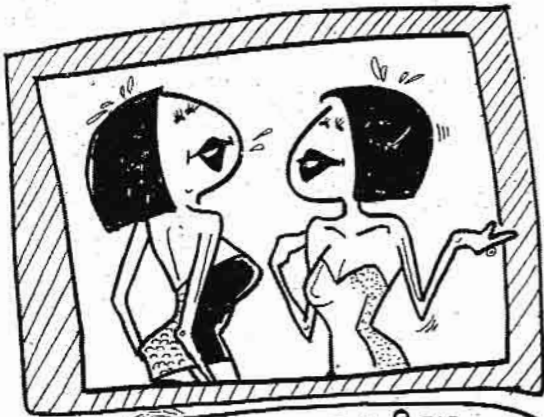

သစ်ပင်စိုက်ပါ
တို့ကမ္ဘာသာယာလှပ
စိမ်းမြေ

သစ်ပင်ခုတ်ကာစီးပွားရှာ
ဖြန့်ဖြန့် ဝါရံ ဘီလျံနာဘဝ
ဟဟ.ဟ.ဟ....

ဟဟ

ဒီ Miss မြိုင်ပွဲလို့မျိုးတွေ
ကြည့်ရင်နဲ့ ကမကွန်းဘဝနာပါ
ပွားများလို့လို့ အသိုက်ထူး
တယ်ဟေ့ ...

ဟဟပါ. ဘာခု
ဘာခု. ဘာခု

ဟဟ

ပြိုင်ရိုက်ကား ကားများ

တော်လိုက်တဲ့ ခွေး

“ကျွန်တော်ခွေး သိပ်လိမ္မာတယ်ဗျ”

“ဘာတွေခိုင်းလို့ရသလဲ”

“မနက်ဆို သတင်းစာမျိုးစုံ ယူလာပေးတယ်ဗျ”

“ဒါလောက်ကတော့ ခွေးတော်တော်များများ လုပ်နိုင် တာပဲ”

“မဟုတ်ဘူးလေ၊ သူများခြံဝမှာ ထိုးထားတဲ့ သတင်း စာတွေ ယူလာပေးတာဗျ”

ပုံတူ

တစ်နေ့ မော်ဒန်လွန်စိတ္တပန်းချီဆရာတစ်ဦး၏အိမ်သို့ ဧည့်သည်တစ်ဦး ရောက်ရှိသွားရာ စိတ်ပျက်နေသော ပန်းချီ ဆရာက ပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်တော့ အခုမှ တကယ့်ကို အကျပ်ရိုက်နေပြီဗျီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဗျ”

“ဘာဖြစ်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်ပုံတူဆွဲပေးနေတဲ့လူက သူ့ရဲ့ မျက်လုံးကိုဆွဲထားတာ ကျဉ်းနေတယ်၊ ကျယ်ပေးပါဆိုလို့”

“ဒါများဗျာ၊ သူပြောတဲ့အတိုင်း ချဲ့ဆွဲပေးလိုက်ပေါ့ ဗျာ”

“အဲဒါကြောင့် ခက်နေတယ်လို့ ပြောတာပေါ့ဗျ၊ ကျုပ်က သူ့ရဲ့ပုံတူထဲက မျက်လုံးကို ဘယ်နေရာမှာ ဆွဲထား မိသလဲဆိုတာ အခုထိ ရှာလို့မတွေ့သေးဘူး”

“အမ်”

ရေကူးဆုံး

ကျန်းမာရေးမကောင်းသော လူနာအား စမ်းသပ် စစ်ဆေးပြီးနောက် ဆရာဝန်မှ ပြောလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားရဲ့ ကျန်းမာရေး အခြေအနေအရ ပြောရရင် ဆိုရင် ခင်ဗျားဟာ ပင်လယ်အနားမှာ နေသင့်တယ်၊ နေ့ နီးလေ ပို့ကောင်းလေပဲ၊ ဒါနဲ့ ခင်ဗျားဘာလုပ်လဲ”

“ကျွန်တော် ရေငုပ်သမားပါ”

“အဲဒါဆို ရေပေါ်ကို ခဏ ခဏတက်ပေး”

□ စောနိုင်

အနာခံမှ အသာခံရမယ်

'အရိပ်လိုချင်ရင် နေပူထဲကစောင့်' ဆိုတဲ့ စကားပုံ လိုပါပဲ။ တစ်စုံတစ်ခုကိုရဖို့အတွက် တစ်ခုခုကို ရင်းရပါလိမ့်မယ်။ ဘာမှ မရင်းချင်ရင်တော့ ဘာတစ်ခုမှ ပြန်ရလာမှာ မဟုတ်ဘူး။ ကြီးကျယ်မြင့်မြတ်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းဟာ ကျွန်တော်တို့ အိပ်စက်အနားယူနေချိန်မှာ ဘယ်လောက်အဆင်းရဲခဲ၊ အပင်ပန်းခဲ ကြိုးစားနေခဲ့ကြရသလဲ။ လောကဓံကို ကြံကြံခံနိုင်ခဲ့ကြလို့ ရင်ဆိုင်နိုင်ခဲ့ကြလို့ လူရိုသေ ရှင်ရိုသေ ဘဝတွေကို ရခဲ့ကြတာ သာဓကများစွာ ရှိပါတယ်။ ကိုယ်တိုင် စိုက်ပျိုးခဲ့တဲ့ အသီးအပွင့်တွေကို တစ်ချိန်ချိန်မှာ ပြန်လည်ခံစားကြည့်နိုင်ကြမှာပါ။ ဒါကို အဓိကရည်ရွယ်ပြီး ဒီစကားကို ထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။ ကံကြမ္မာအလှည့်အပြောင်းကြောင့် အနာခံပြီး အသာမခံခဲ့ကြရသူတွေကတော့ ခြွင်းချက်ပေါ့။ အိုးကောင်း တို့မည်သည် နာနာရိုက်ပေးမှတဲ့။

ဟောင်လွန်းတဲ့ခွေး လူမလေး

ခွေးမှန်ရင် ဟောင်တတ်၊ ကိုက်တတ်တာ မှန်ပေမယ့် လိုအပ်တာထက်ပိုပြီး မည်းမည်းမြင်ရာကို အသားလွတ် လိုက်ဟောင်ချင်နေတဲ့ ခွေးတွေကတော့ လူတွေ အထင်သေးစရာ ဖြစ်နေတယ်။ အဲဒီတော့တာ လူတွေထဲမှာလည်း အဲဒီ ဟောင်လွန်းတဲ့ခွေးလို လိုတာထက် မပိုကြစေဖို့ ဆိုထားတဲ့ စကားပုံရယ်ပါ။

စကားပို့ထိမှာ တွေးခရာ

ကျွဲပါးစောင်းတီး

“ဒီကောင်ကတော့ကွာ ကျွဲပါးစောင်းတီး” ပဲတဲ့။ ဒီစကားမျိုး ခဏခဏ ကြားခဲ့ရတယ်။ ကိုယ်တောင် ဒီစကားနဲ့ မိဘဆရာသမားတွေဆီက ကြားခဲ့ရသေးတယ်။ ကိုယ့်ကိုနာအောင် ပြောတာမှန်းတော့ သိတယ်။ သို့သော် ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ် မှန်း သေချာမသိခဲ့ဘူး။ မျက်စိထဲ မြင်ယောင်ကြည့်မိတော့ ချိုကားကားနဲ့ ထုံထိုင်းထိုင်းကျွဲကြီးတွေနားမှာ စောင်းတီးနေတဲ့ တွေ့လိုက်ရတယ်။ အလင်္ကာကျော်စွာ ဘာဦးဘသန်းလို သာယာနာပျော်ဖွယ် စောင်းသံ ညှင်းညှင်းသွဲ့သွဲ့ တီးပြနေပေမယ့် ဒီထုံပေပေ ဘတ်ဖလိုးကြီးတွေက ဘယ်လိုလုပ် ခံစားတတ်မှာတဲ့လဲ။ မိဘက ဘယ်လောက်ပဲ နားဝင်အောင် ပြောပြပြဖြစ်ဖြစ် ပြောပြော သားတော်မောင် ဘသားချောတွေက နားမဝင်ကြဘူးဆိုရင် ဒီစကားနဲ့ကွက်တိပဲ။ တစ်ခုရှိတာက “စောင်းသံထဲ ခံစားရမှန်းမသိတဲ့ ကျွဲမှာ အပြစ်ရှိလား၊ ကျွဲခတ်မှာမကြောက်ဘဲ စောင်းသွားတီးကြတဲ့သူမှာ အပြစ်ရှိလား”။

ပြင်လွန်းတော့ပင်ချိန်း

ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို ဘယ်လိုစုတ်ချက်နဲ့ အပြီးသတ်ရမယ်ဆိုတာကို ပန်းချီဆရာပဲ သိပါတယ်။ သီချင်းတစ်ပုဒ်နဲ့ စလယ်ဆုံး ညီညွတ်မှုတဖို့လည်း ဂီတပညာရှင်သာ နားလည်ပါတယ်။ သူ့ဘာသာသူ ပြီးပြည့်စုံနေတာကို ပိုကောင်းလာစေ မလားဆိုပြီး ထပ်ကွန့် ထပ်ဖြည့်ရင်းက ကြည့်မကောင်းအောင် ပျက်စီးသွားရတာတွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ဘယ်အရာမဆို ပြင်တိုင်းမကောင်းပါဘူး။ စေတနာလွန်သွားတယ် ဆိုရမလား။ ပြင်လွန်းလို့ ဖင်ချိန်းသွားရတာတွေ နှမြောစရာ။ သဘာဝထဲ လိုတာထက်ပိုပြီး ကျော်လွန်မိရင် ဒါဟာ အိုဗာဖြစ်သွားတာပဲ။ ဖင်ချိန်းသွားတာပဲ မဟုတ်လား။ အပြင်မတတ်တော့ ကြည့် ရတာ ရုပ်ဆိုးပြီး လူအရယ်ခံရတဲ့ ကောင်မလေးတွေ သတိထားဖို့ ဒီစကားပုံကို သတိရပါ။

www.burmeseclassic.com

စကားပို့ထဲမှာ တွေးစရာ

မမှားသောရှေ့နေ မသေသောဆေးသမား

လူရယ်လို့ဖြစ်လာကြလျှင် ဘဝအသက်ရှင်ရပ်တည်ရေးအတွက် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ်များကို လုပ်ကိုင်ကြရသည်။ ထိုသို့လုပ်ကိုင်ကြရာ၌ တတ်မြောက်ထားသော ပညာရပ်နှင့် လျော်ညီစွာ လုပ်ကိုင်ကြရင်းက အမှားအယွင်း ချွတ်ချော်မှုများကို ကြုံတွေ့ရတော့သည်။ လူမှန်လျှင် အမှားနှင့်မကင်း။ တရားခံ တရားလိုဘက်မှနေ၍ အမှုလိုက်ပေးရသည့် ရှေ့နေများသည်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာသည်တို့အား ဆေးကုသမှုပြုပေးနေကြသည့် ဆရာဝန်တို့သည်လည်းကောင်း သူတို့၏ ပညာများနှင့်ပတ်သက်၍ အလုံးစုံ ပြည့်စုံ တတ်ကျွမ်းသည်ဟူ၍ မရှိ၊ အမှားလုပ်မိတတ်ကြပါသည်။ စကားပုံဆရာက ပြစ်မှုတစ်ခုအနေဖြင့် မသတ်မှတ်စေခြင်းငှာ အကောင်းမြင်စိတ်ဖြင့် ထားခဲ့ဟန်တူသည်။ “ဆရာဝန်တို့၏ အမှားအား မြေကြီးက ဖုံးကွယ်ပေးထားသည်” ဟူသော စကားသည် ဆက်စပ်တွေးကြည့်စရာ ဖြစ်သည်။

ဖွတ်မိကျောင်းပြစ် မြစ်ခေမ္မာသာ

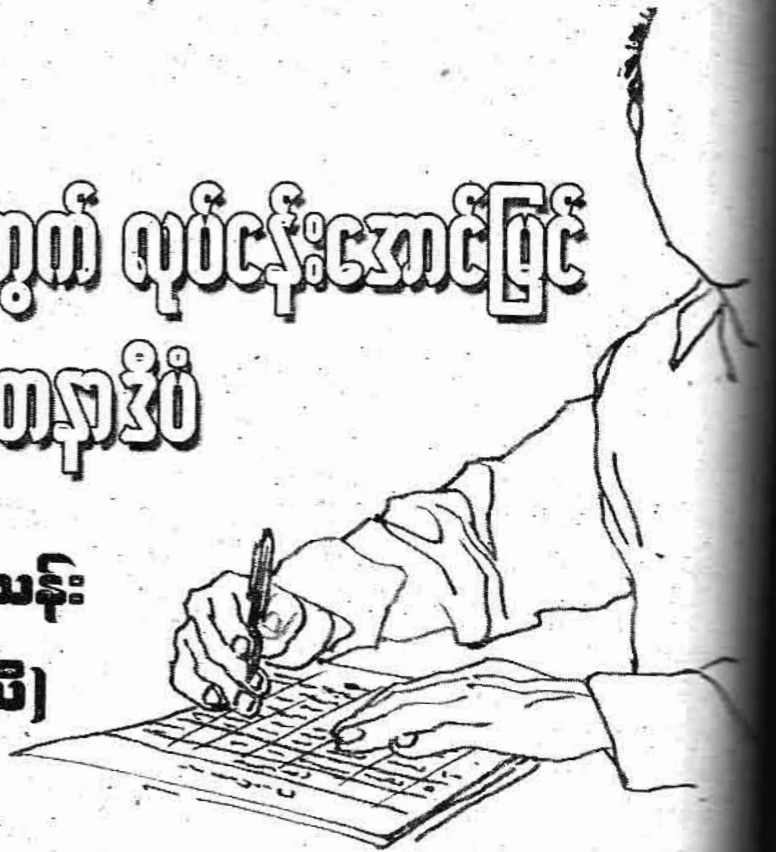
ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစ အရည်အသွေးမရှိတဲ့သူတစ်ဦးက သူနဲ့မအပ်စပ်တဲ့ နယ်ပယ်တစ်ခုမှာ ကြီးစိုးမင်းမူပြီး တွင်ကျယ်နေတာတွေ့ရင် ဒီစကားပုံကို ပြောမိကြမယ်ထင်ပါတယ်။ မြန်မာစကားမှာ ဖွတ်ကို အပျက်သဘောဆောင်တဲ့နေရာမှာ သုံးလေ့ရှိကြတယ်။ “ဆင်းရဲမွဲတေ ဖွတ်ဘိုးအေ”၊ “ဖွတ်ထွက်မှ တောင်ပို့မှန်းသိ”၊ “ဖွတ်မရ ဓားမဆုံး” ဆိုတဲ့ စကားပုံတွေရှိသလို ဘာမှအသုံးချလို့မရ အသုံးမကျတဲ့လူကို တွေ့ရင် “ဖွတ်ကျား” တဲ့။ အဲဒီလိုသတ္တဝါက သူ့ကိုယ်သူ မိကျောင်းလိုထင်မြင် ရေဘုရင်လို ကူးခပ်ကျက်စားနေပြီဆိုရင် သူ့ကိုလက်ခံထားရမယ့်မြစ် ဘယ်လောက်စိတ်ညစ်နေရှာမလဲ တွေးကြည့်ပေါ့။ ပြောမယ့်သာပြောရတယ်။ ဖွတ်တွေ မြစ်ထဲမှာကျင်လည်နေတာ ပိုများလာသလိုပဲ၊ ကျွန်တော်တောင် ပါနေမလားဘဲ။

□ စောနိုင်လှ

www.burmeseclassic.com

လူတိုင်းအတွက် လုပ်ငန်းအောင်မြင် လမ်းညွှန်ရတနာဒီပံ

အောင်ကြည့်သနား (ဖောင်တော်သိ)

ဒီနှစ် ဆောင်းတွင်းက ဆောင်းလယ်ရောက်ခါမှ အတော်လေး အေးလာသည်။ မိုးကောင်းဆုတောင်းပြည့် စေတီတော် မြောက်ဘက်မုခ်ရှိ ကျွန်တော့်ဗေဒင်ဟောခန်းက အရှေ့ဘက်သို့ မျက်နှာမူနေသဖြင့် အရှေ့လေအေးလေးတွေ ငါ့ တိုးဝှေ့ကိုင်စားနေကြသည်ကို တင်းခံနေရသည်။ ဟောခန်း အရှေ့တူရရှိ ရေသဖန်းပင်ထိပ်ဖျားဆီက ဥသြငှက်ကလေး လည်း ဆောင်းချမ်းချမ်းမှာ ဖော်မစုံ တစ်ကောင်တည်း “ဥသြ ဥသြ” ဟု အော်မြည်ကာ ချစ်သူပျောက်ကို မျှော်ရှာနေရော သလားပဲ။ ဘုရားပေါ်က ကြားနေကျဆည်းလည်းသံ တချွင် ချွင်ကိုလည်း မကြားရ၊ ဆည်းလည်းလေးတွေ ချမ်းရှာလွန်း၍ ငြိမ်နေကြသည်ထင်။

“ယုဂန်ထင်ရှား၊ တောင်တော်ဖျားမှ၊ ရတနာယာဉ်သာ၊ နေစကြာလည်း၊ ရောင်ဝါမထွန်း၊ ချမ်းရှာလွန်း၍၊ တည့်မွန်းချိန် နေ၊ ရောက်လွယ်စေဟု၊ ဓမ္မရည်လှည့်လည်၊ တလျက်နေမည်၊ နေခြည်ဖြာမှ၊ နွေးသောကြောင့်” ဆိုသည့် ရတုကို ပြေးသတိ ရရင်း မဲဇာတောင်ခြေ ရောက်နေသကဲ့သို့ ခံစားနေရစဉ်...

“ဆရာ ဝင်ခွင့်ပြုပါ”ဆိုသည့် အသံနှင့်အတူ ကိုအောင် ကျော်ဝင်းတစ်ယောက် ဗေဒင်ဟောခန်းအတွင်းသို့ လှမ်းဝင် လာသည်။

“လာ ထိုင်၊ မတွေ့တာကြာပြီ၊ ကဲ ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ပြောပါဦး”

“အလုပ်တွေက ဆောင်းအေးသလို တအားတအား တယ် ဆရာ၊ ကားဘော်ဒီရုံလုပ်ငန်းရော ကားလုပ်ငန်းပါ သိပ်မကောင်းဘူးဖြစ်နေတယ် ဆရာ၊ အဲဒါ တွေ ပြန်ကောင်းလာအောင်၊ ဝင်ငွေကောင်းလာအောင် အစွမ်းထက်တဲ့ ယုကြာရတနာဒီပံလေး လုပ်ပေးပါဦး”

ကိုအောင်ကျော်ဝင်းက အလုပ်မကောင်းဘူးဆိုသည့် ခိုညည်းသလို ညည်းတွားပြီး ယုကြာတောင်းနေသည်။

“လုပ်ပေးရမှာပေါ့ဗျာ၊ လုပ်ငန်းအောင်မြင်ပြီး ချွင်တဲ့ ရတနာဒီပံ လုပ်ပေးလိုက်မယ်၊ လုပ်ပုံလုပ်နည်း သင်ပေးလိုက်မယ်၊ ကိုယ်တိုင်လဲ လုပ်ကြည့်ဗျာ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“ရွှေရောင်သုတ်ထားတဲ့ ဖယောင်းတိုင်ထိပ်ထဲမှာ ခင်ဗျားရဲ့ မွှေးနံဂဏန်းကို ရေးရမယ်၊ ခင်ဗျားက သားနော်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ”

“တနင်္ဂနွေဖြစ်လို့ ဝ ဂဏန်းရေးပြီး အောက်သားထား၊ ပြီးရင် ဖယောင်းတိုင်အောက်ဘက်ကမ်း အောက်ကို ၁၊ ၂၊ ၃၊ ၄၊ ၅၊ ၆၊ ၇ အစဉ်အတိုင်း အဲဒီလို နောက်တစ်မှာလဲ တစ်ခါထပ်ရေးရမယ်၊ တိုင်ရဲ့ အခြားတစ်ဖက်စီမှာ ဂရောသဒ္ဒေါ သင်္ကေတ ရေးရမယ်၊ ဂဏန်းနှစ်ဖက် စာနှစ်ဖက်ဖြစ်သွားမယ်”

www.burmeseclassic.com

နဲ့ဖြစ်ဖြစ် မင်မရှိတဲ့ ဘောပင်နဲ့ဖြစ်ဖြစ်ရေးလို့ရတယ်။ ရေးပြီးရင် ဥုံဂရောသဒ္ဒေါ သဒ္ဒေါသူ လို့ ခုနစ်ကြိမ်ရွတ်ဆိုပြီး သိဒ္ဓိတင် ရမယ်။ ဒါဆို အစွမ်းထက်တဲ့ ရတနာဒီပံဖြစ်သွားပြီ။ အိမ် ဘုရားမှာပူဇော်ရမယ်။ လက်ဖက်ရည်အောက်ခံ ကြွေပန်းကန် ပြားပေါ်မှာ ဆီမီးထွန်းတဲ့ မြေခွက်လေးတင်၊ မြေခွက်ပေါ်မှာ ရတနာဒီပံ ဖယောင်းတိုင်တင်ထွန်းပြီး ကပ်လှူရမယ်။ သက် တော်ထင်ရှားမြတ်စွာဘုရားကို ရည်စူးပြီး သဒ္ဓါကြည်ညိုစိတ် ထက်ထက်သန်သန်နဲ့ ကပ်လှူပူဇော်ရမယ်။ ဒါဆို ခင်ဗျား လုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်တိုးတက်ပြီး ငွေဝင်ကောင်းလာမယ်”

“တခြား ခုနစ်နေ့သားသမီးတွေအတွက်ကော ဆရာ၊ ဘယ်လိုရေးရမလဲ၊ ကျွန်တော်က အိမ်မှာ အလုပ်လုပ်တဲ့သူ တွေအတွက် ရတနာဒီပံစီရင်ပြီး ဘုရားမှာ ကပ်လှူပူဇော် ခိုင်းမှာ”

“ဟုတ်ပါဗျာ၊ စာနှစ်ဖက်ရေးတာကတော့ အတူတူ ပါပဲ။ မွေးနံဂဏန်းတွေကို အပေါ်ဆုံးမှာရေးပြီး အောက်ဘက် ကနေ မွေးနံဂဏန်းကစပြီး အပေါ်ဘက်ကို ခုနစ်နံဂဏန်း တွေ အစဉ်အတိုင်း ရေးသွားရတာပဲ ကွာပါတယ်။ ပုံစံ ဆွဲပြ လိုက်ပါမယ်။ ဟုတ်ပလား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

ရတနာဒီပံ စီရင်ပုံများ သေချာစွာ ပြောပြပေးလိုက် ပြီးနောက် “ကျေးဇူးပဲ ဆရာ” ဟု နှုတ်ဆက်ကာ ကိုအောင် ကျော်ဝင်းတစ်ယောက် ပြန်သွားပါတော့သည်။

တစ်လကျော်ခန့် ကြာသောအခါ ကိုအောင်ကျော် ဝင်းတစ်ယောက် ကျွန်တော့်ထံသို့ ရောက်ချလာသည်။

“လာထိုင်၊ ဒီတစ်ခါတော့ ပြုံးလို့ ရွှင်လို့ လန်းလို့ပါ လား”

“လန်းဆို ဆရာရယ်၊ ကျွန်တော့်အလုပ်တွေ အဆင် ပြေလာပြီ။ ဆရာရဲ့ကျေးဇူးကြောင့်ပေါ့။ အဲဒါကြောင့် ဆရာ ကို လာကန်တော့တာပါ” ဟုပြောရင်း စီအင်စီရင်အင်္ကျီ တစ်ထည်နှင့် ဦးဂျမ်းပိုးတွဲလုံချည်တစ်ထည်ကို ကမ်းပေးပြီး တန်တော့နေလေသည်။

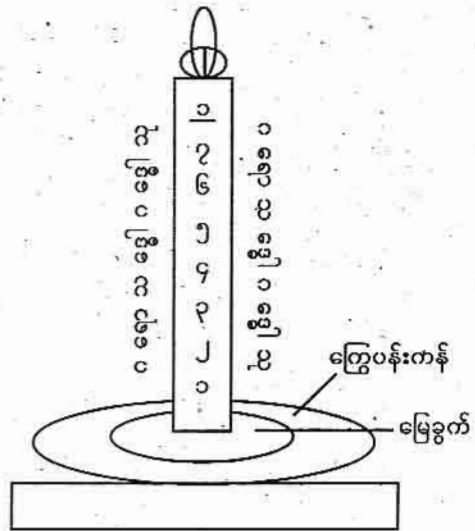
“ဤကဲ့သို့ ကန်တော့ရသော ကုသိုလ်ကံ စေတနာတို့ ကြောင့် လုပ်ငန်းများ ဆတက်ထမ်းပိုး တိုးတက်အောင်မြင် ကာ ရရှိပြီးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာရတနာတို့သည် အရှည်တည်တံ့ ခိုင်မြဲပြီး မရှိသေးသော စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရတနာများ တိုးပွား ရရှိကာ လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာသောအကျိုး ပွားတိုး ပြီးမြောက်အောင်မြင်ခြင်းသို့ ရောက်ရှိပါစေ”

“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ရပါလို့၏ ဆရာ”

လုပ်ငန်းများ အောင်မြင်လာသည်ကို သိရသဖြင့် ကျွန်တော့်မှာ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်နေမိပါတော့သည်။

ခုနစ်နေ့သားသမီးများ လုပ်ငန်းအောင်မြင် လာဘ်ရွှင် ရတနာဒီပံကို စီရင်နိုင်ရန် ဥပမာပုံစံကို ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

တနင်္ဂနွေ သားသမီးများအတွက် ရတနာဒီပံ

ခုနစ်နေ့သားသမီးအလိုက် ဂဏန်းရေးသွင်းပုံ

၁-နေ့	၂-လာ	၃-ဂါ	၄-ဟူး	၅-တေး	၆-ကြာ	စနေ
၁	၂	၃	၄	၅	၆	၇
၇	၈	၉	၁	၂	၃	၄
၅	၆	၇	၈	၉	၁	၂
၃	၄	၅	၆	၇	၈	၉
၂	၃	၄	၅	၆	၇	၈
၈	၉	၁	၂	၃	၄	၅

ရတနာဒီပံကို သေချာစွာစီရင်ပြီး ဘုရားတွင် ကပ်လှူ ပူဇော်ရသည်။ ထိုသို့ ပူဇော်သူတို့အား ဘေးအန္တရာယ် အပေါင်းမှ ကင်းဝေးစေပါသည်။ စီးပွားလုပ်ငန်းများ ဆတက် ထမ်းပိုး တိုးတက်အောင်မြင်စေပြီး လာဘ်ရွှင်ကာ ဝင်ငွေ ကောင်းစေပါသည်။ ထို့အပြင် တခြားလိုအပ်ရာရာတို့ကို လည်း ဆုတောင်းနိုင်ပါသည်။ တောင်းသောဆုနှင့် အမြန် ပြည့်ဝစေတတ်ပါသည်။

လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ။

☐ အောင်ကြည်ထန်း(ဖောင်တော်ဆီ)

မေတ္တာရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး ဆာဖာဖြောင့်ဖြူးစေမည့် **မြ**

အောင်ကျန်းမြ
(ကချင်မြေ)

မြကျောက်- ကတ္တီပါ စိမ်းရည် အရောင်ကြွနေသော မြရတနာသည် လောကသုံးပါးကို စောင့်ရှောက်တော် မူထသော ဗစ္စနိုးနတ်ဘုရား (ပိဿနိုး) ၏ မျက်လုံးတော်ကဲ့သို့ ကြည်လင် တောက်ပလျက် စိမ်းညိုနေသော ကြောင့် လူသားတိုင်း၏ အသည်းနှလုံး ကို ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်ပြီး စွဲလမ်းစေ နိုင်သော အဖိုးတန် ရတနာတစ်ပါး ဖြစ်လေသည်။

ဇာတ်နိပါတ် ကျမ်းဂန်များတွင် မြအကြောင်းကို မိုးမွန်နတ်ရွှံ့လောက် အောင် အမွန်တင် ဖော်ပြထားကြ သည်ကို ထောက်ရှုခြင်းဖြင့် မြကျောက် သည် လူသားတို့နှင့် အစောဆုံးကျွမ်းဝင် ရာဇဝင် တွင်စေခဲ့သော အဖိုးတန်

ကျောက်မျက်ရတနာများထဲတွင်တစ်ပါး ဖြစ်သည်ကို ထင်ထင်ရှားရှား သိသာ နိုင်ပေ၏။

ကျောက်မျက်သမိုင်း မှတ်တိုင် များတွင် စလင်းနွယ်ဝင် ကျောက်များ ကို ဘီစီ ၇၀၀၀ မှ ၅၀၀၀ ဝန်းကျင်ခန့် တွင် စတင်တွေ့ရှိ အသုံးပြုခဲ့ကြပြီး မြ ကျောက်ကိုမူ ဘီစီ ၄၀၀၀ နောက်ပိုင်း ကာလရောက်မှ စတင်တွေ့ရှိ အသုံးပြု ခဲ့ကြသည် အထောက်အထားများကို တွေ့ရှိရသည်ဟု သုတေသီများက ဆို သည်။ ဘာသာဝင်တိုင်း၏ ကျမ်းများ ထဲတွင် မြနှင့်ပတ်သက်၍ ဝေဝေဆာ ဆာ တင်ပြထားလေ့ရှိကြသည်။

ခရစ်တော်မပေါ်မီ ရှေးဘီစီ ၃၀၀၀ ခန့်၌ သမိုင်းဝင် ဘေဘီလုံမြို့

တော်၏ ရတနာ ဈေးကွက်များတွင် မြကျောက်များကို အရောင်းအဝယ် ခဲ့ကြသည်ဟု၏။

အဖိုးတန်စိန်နှင့် ပတ္တမြား မြ ကျောက်မျက်များကိုမူ ဘီစီ ၇၀၀၀ ၅၀၀ ခန့်အတွင်းရောက်မှ စတင်တွေ့ ရှိ အသုံးပြုနိုင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခေတ်က စိန်နှင့် ပတ္တမြား နီလာသည် အလွန်မာတော့သော ကျောက်မျက်မျိုး ဖြစ်သဖြင့် လောက သွေးသမားများက ဖြတ်တောက် ယူနိုင်ခြင်း မပြုနိုင်သောကြောင့် မှုထွက်သည့် ကျောက်ရိုင်းအထက် ဝတ်ဆင်ကြရသည်။

မိုး၏ မာဆင့် စကေးတစ်ခုမှာ မာဆင့်သည် (၁၀) ဖြစ်ပြီး

www.burmeseclassic.com

လာသည် (၉)။ မြကျောက်သည် (၉)။ အသီးသီး ဖြစ်ပါသည်။ ကြောင်နှင့် ဥဿဖရားသည် ၈. ၅ မှ ၈ အထိ ဖြစ်ပါသည်။

မြကျောက်၏ သဘာဝသည် ဘောတောင်စိမ့်စမ်းများကဲ့သို့ အစဉ်အမြဲ စိမ်းလန်းစိုပြည် ဖွံ့ဖြိုးလှပနေသည်။ အစွဲပြု၍ သဘာဝအလှသစ္စာတရား ဦးစီး မွန်မြတ်သော အလှမိခင်ရတနာ အဖြစ် တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။

မြကျောက်ကို အလွန်တန်ဖိုးထား ချစ်မြတ်နိုးတတ်သော အိဂျစ် အလှဘုရင်မ ကလီယိုပါထရာသည် ပင်လယ်နိကမ်းခြေတစ်လျှောက် မြပိုင်းစခန်းများဖွင့်၍ မြကို ရှာဖွေ တူးဖော်ခဲ့ပြီး ကလီယိုပါထရာ၏ အချစ်တော် ရောမစစ်ဘုရင် ဂျူးလိယက်ဆီဇာသည်လည်း မြကိုမြတ်နိုးတတ်သူဖြစ်၍ အသုံးအဆောင်ပစ္စည်းများကို မြဖြင့် ပြုလုပ်သုံးစွဲ အသုံးပြုခဲ့သည်ဟူ၏။

ရောမခေတ်တွင် မြသည် အမြင့်မြတ်ဆုံး ရတနာဖြစ်သည်။

ကဿပဘုရားရှင် လက်ထက် တော်၌ လွန်စွာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးလှသော မဟာဒုတ် လင်မယားတို့၏ ဆွမ်းအလှူကို ဘုရားရှင်က မြသပိတ်တော်ဖြင့် လက်ခံတော်မူခဲ့သဖြင့် ဘူမိ ပထဝီ မြကမ္မလာ မြေပွေ့ရာဘဝမှ နေ့ချင်းညချင်း ဘုရင်ကိုယ်တိုင် ခန့်အပ် ခိုးမြှောက်ရသော နိုင်ငံဂုဏ်ဆောင်သူ ကြွယ်ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ဆိုသည်။

မည်သို့ပင်ဆိုစေကာမူ ကျောက်မျက်ဘူမိပညာ မထွန်းကားသေးမီ ထိုခေတ်ကာလက အစိမ်းရောင်ကျောက် နှစ်သမျှအားလုံးကို မြကျောက် အဖြစ် ယူဆကြဟန်ရှိ၏။ အမှန်မှာ အစိမ်းရောင် ဗာရဲ BERYL ကျောက်တုံးကြီးများမှအပ မြကျောက်များကို အစိုင်အခဲနှင့် ကြီးကြီးမားမား တူးဖော်ရရှိနိုင်ခြင်း မရှိသေးသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၁၆ ကာရက် (ဆီးသီးကင်းခန့် အရွယ်) အလေးစီးသော ဒီမုန်ခွင်းယား မြကျောက်သည် ကမ္ဘာတွင် အကြီးဆုံး မြဖြစ်ပြီး တန်ဖိုးမှာလည်း အကြီးဆုံး သတ်မှတ်ထားရသော တော်ဝင်မြဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

မြအမျိုးအစား အစိမ်းရောင် သန့်သန့်ကိုသာ EMERALDမြကျောက် ဟုခေါ်ကြပြီး အပြာရောင်သမ်းလျှင် မြစိမ်းပြာ အဝါရောင်နေလျှင် မြဝါ၊ ပန်းရည် ချယ်ရီရောင် လွမ်းနေလျှင် ပန်းရောင်မြ ရွှေရောင် ပြေးနေပါက ရွှေရောင်မြဟု ခေါ်ကြ၏။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် မြကျောက်စစ်စစ် မထွက်သေးသော်လည်း မိုးကုတ်မှ ထွက်သော အစိမ်းရောင်ကျောက်ကို မိုးကုတ်မြ ပူတာအိုမှထွက်သော အစိမ်းရည်ကျောက်ကို ပူတာအိုမြ ကယားပြည်နယ်မှ ထွက်သော အစိမ်းရောင်ကျောက်ကို စောလဖော်မြဟု ခေါ်သော မြနွယ်ဝင်ကျောက်များ ထွက်ရှိပါသည်။ အဖိုးတန် သီတာမြမျိုး တူးဖော်ရရှိခြင်း မရှိသေးပါ။

မြအတန်းအစား သတ်မှတ်ရာတွင် (၁) ဒေါင်းမြီးစိမ်းရောင် မှန်သားကို သီတာမြ၊ (၂) အနာအဆာကင်း၍ ကျောက်ရည်ညီညာ၍ စိမ်းစိုလှပသော မြကို ကိုလံဘီယာမြ၊ (၃) အဝါရောင် သမ်းနေသော မြကို တွင်းအောင်းမြ၊ (၄) အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဂျေပိုရ်ဒေသမှ ထွက်သော ဖရေအူ အသားပိတ်မြကို ဂျေပိုရ်မြဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဝေါ်ကြ၏။

ရှေးက ကိုလံဘီယာနိုင်ငံသည် မြအများဆုံး ထုတ်လုပ်ခဲ့သော နိုင်ငံ ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ ဘရာဇီး၊ ရုရှား၊ သီရိလင်္ကာ၊ အိန္ဒိယနိုင်ငံ ဂျေပိုရ်ဒေသများသည် မြကျောက်ကို စီးပွားဖြစ် ထုတ်လုပ်ရောင်းချသော နိုင်ငံများ ဖြစ်ကြသည်။

မြကျောက်သည် (၃၅) နှစ်မြောက် မင်္ဂလာအထိမ်းအမှတ် ပစ္စည်းဖြစ်ပြီး မြကျောက်ကို ဝတ်ဆင်ထားခြင်း

မြထူး
ထုဆစ်ကိုးတွယ်ရွှင်
အဝါထိတ်ခါးပိတ်၍
နိဗ္ဗာန်ထံခါးပွင့်နိုင်၏။

ထိကြား ပြုတ္တာ
နတ်ကောင်း ဒေဝတာတို့ကို
ဥဇာဇာဇာဒါန်းလျှင်
တောင်းခြင်းမင်္ဂလာ
အပြာပြာထိုနှင့်
ပြည်စို ချမ်းသာရနိုင်၏။

ဖြင့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၌ စနိုးပွင့်ကံကောင်းစေပြီး အိမ်ထောင်ရေး သာယာခိုင်မြဲအမွန်ရှည်စေမည်။

အနုပညာလောက၌ အများပြည်သူချစ်ခင်လေးစားသော အနုပညာကြွယ်တစ်ပွင့်ဖြစ်နိုင်မည်။ ရောက်ရာအရပ်၌ လူချစ်လူခင်ပေါများ၍ ဝေါယာဉ်ရထား အခြေအရံနှင့် နေထိုင်ရမည်ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

ထို့ပြင် မြကို ချစ်မြတ်နိုး ပိုင်ဆိုင်ထားကြသူများသည် ဘဝတွင် လိုရာဆန္ဒပြည့်စုံ လုံခြုံမှု၊ ငြိမ်းချမ်းသာယာမှု၊ ဖျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့မှုများကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ယုံကြည်ထားကြသည်။

မြ၏ဂုဏ်သတ္တိ - မြကျောက်သည် အစိမ်းရောင်လှပြီး ကြည်လင်အေးမြသောဂုဏ်ရှိသောကြောင့် မျက်စိကို အားပြည့်စေနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် မျက်စိကို အဓိက အားထားလုပ်ကိုင်ရသူများသည် မြကို တစ်စုံစီမံကြည့်၍ အားသစ်လောင်းကြ၏။

မြစိမ်းရောင် ဂုဏ်သတ္တိသည် ကြီးထွားဖွံ့ဖြိုးမှုကို မြန်ဆန်စေနိုင်ပြီး လိမ္မာရေးခြား နူးညံ့သိမ်မွေ့မှုကို ဖြစ်စေ၏။ အေးချမ်းမှု၊ ငြိမ်းချမ်းမှု သာယာဖျော်ရွှင်မှုများကို ဆောင်ပေးနိုင်ပြီး

ဂုဏ်၊ အရွယ်၊
အဆင့်အတန်း၊
ညီမျှသော
ဇနီးမောင်နှံတို့ကို
ရွှေနှင့် မြဟု
တင်စားကြ၏။

ဝမ်းနည်းကြေကွဲစိတ် အားငယ်ခြင်းများကို ဖယ်ရှားပေးနိုင်၏။ မောပန်းနွမ်းလျမှုများကို ကင်းဝေးစေနိုင်ပြီး အမြဲတမ်း လန်းဆန်းတက်ကြွမှုနှင့် ကြည်နူးချမ်းမြေ့မှု အပေါင်းတို့ကို ရရှိစေနိုင်၏။

မြကျောက်၏ ဖွမ်းဆောင်မှုကြောင့် နာမည်ဂုဏ်သတင်းကြီး၍ အောင်မြင် ထင်ရှားကျော်ကြား နိုင်ကြပါလိမ့်မည်။ ဂုဏ်၊ အရွယ်၊ အဆင့်အတန်း ညီမျှသော ဇနီးမောင်နှံတို့ကို ရွှေနှင့် မြဟု တင်စားကြ၏။ အရာရာ၌ ရေကန်အသင့် ကြာအသင့် ပြီးပြည့်စုံနေလျှင် (သို့) အလိုရှိသော ဘဝမျိုးကို လွယ်လွယ်ကူကူ ဆွတ်ခူးရရှိလျှင် “ရွှေပေါ်မြတင်” ဘဝမျိုးဟု ခေါ်ဆိုကြသည်။

အစိမ်းရောင်၏ သဘာဝသည် လူအိုလူနာများကို သစ်ပင်ပန်းမန်များ အခက်အလက် ဝေဆာသီးပွင့်လာသကဲ့သို့ နာလန်ထူမြန်စေနိုင်၏။

အနာရောဂါများကို ကျက်လွယ်ကောင်းမြန်စေနိုင်သောကြောင့် ခွဲစိတ်ဆရာဝန်များသည် စိမ်းပြာရောင်ကို ဝတ်ဆင်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ လူနာများကိုလည်း မြစိမ်း ရောင် ဝတ်ဆင်ပေးနိုင်ပါသည်။

ကလေးများကို မြစိမ်းရောင် ဝတ်ဆင်ပေးခြင်းဖြင့် ကျန်းမာဖွံ့ဖြိုး ဉာဏ်ရည်တိုးပွားစေနိုင်ပါသည်။ သို့ဖြစ်၍ စိတ်ကြမ်းကိုယ်ကြမ်းရှိသူများ ကျန်းမာရေး ညံ့ဖျင်းသူများနှင့် မကြာခဏ ချူချာတတ်သူများသည် မြစိမ်းရောင် အဝတ်အစား အပြင်အဆင်များကို

ဝတ်ဆင်အသုံးပြုသင့်သည်။ အချစ်ရေး အိမ်ထောင်ရေး၌ အဆင်မပြေကြသူများ ငြိမ်းချမ်းမှု မရနိုင်ပဲ အမြဲပူပင်သောက များကြသူများနှင့် ပျော်ရွှင်မှု ကင်းမဲ့နေသူများသည် မြကျောက်ကို ဝတ်ထားခြင်းဖြင့် ကုစားနိုင်ပါလိမ့်မည်။

မြသည် ကင်းကွာနေသော အချစ်ဝိညာဉ်များကိုလည်း ပေါင်းစည်းပေးနိုင်သည်။

မြကျောက်ကို စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပြည့်စုံအောင်မြင်ရေး၊ မေတ္တာရေးနှင့် အိမ်ထောင်ရေး သာယာပြောင်ဖြူရေးနှင့် ပျော်ရွှင်ငြိမ်းချမ်းရေးတို့နှင့် ဆက်သွယ်နေသော ကျောက်မျက်နှာဖြစ်သည်ဟု ကလီယိုပါထရာက ပြောဆိုခဲ့၏။

မြဝတ်ဆင်ခြင်း- ကရကဋ်ရာသီနှင့် မိန်ရာသီ၌ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ထွန်းသော မူလဇာတာရှင်များသည် မြကို ဝတ်ဆင်ခြင်းဖြင့် ကောင်းကျိုးထူးစေနိုင်၏။

မဏိသျှတ္တရကျမ်း အဆိုအရ နဝရတ်လက်စွပ် စီရင်ဝတ်ဆင်သည့် အခါ မြကျောက်ကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်မင်း၏ ကွန်းခိုရာ သီရိဝေဟာဖြစ်သော အနောက်အရပ်၌ ကတိုးလေးညင်းခံ၍ စီမံဝတ်ဆင်ကြလျှင် နဝရတ်လက်စွပ်၏ ဂုဏ်ကိုးပါးထဲမှ တစ်ပါးဖြစ်သော ငြိမ်းချမ်းသာယာ၍ ပျော်ရွှင်အေးမြခြင်း ဂုဏ်ကို ရရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်ဟု၏။

မြကို ကောင်းကင်မှ မိုးသားဓာတ်နှင့် မြေအောက်မှ ရေဓာတ်များ ဆက်သွယ်မိကြပြီး အညောက်ရွက်စိမ်းပန်းပွင့် ပန်းဖူးများ စထွက်သည့်လ ဖြစ်သော မေလတွင် ဖွားမြင်သူများအတွက် ထာဝရလက်ဆောင်ထားကြရမည်။

အဆောင်ရတနာဖြစ်သည်ဟု ကမ္ဘာကျောက်မျက်နှာပညာရှင် အားလုံးတို့က တညီတညွတ်တည်း အသိအမှတ်ပြုထားကြသည်။

မြဘုရား ထုဆစ်ကိုးကွယ်လျှင် အပါယ်တံခါးပိတ်၍ နိဗ္ဗာန်တံခါးပွင့်နိုင်၏။ သိကြား ဗြဟ္မာ နတ်ကောင်း

ဒေဝတာတို့ကို ပူဇော်လှူဒါန်းလျှင် ကောင်းခြင်းမင်္ဂလာ အဖြာဖြာတို့နှင့် ပြည့်စုံ ချမ်းသာရနိုင်၏။

အဆောင်ကောင်းအဖြစ် ယုံကြည်ကြည်ကြည် ဝတ်ဆင်ထားကြမည်ဆိုလျှင် ဘဝသာယာပြီး လူချစ်လူခင် ပေါများနိုင်လိမ့်မည်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများသည် မြကျောက်ကို ဆောင်ထားလျှင် . . .

(၁) ကောင်းသော အတိတ်နိမိတ်ကို ဆောင်၍ မကောင်းသော အကုသိုလ်တရားများကို ရှောင်ရှားနိုင်သည်။

(၂) မေတ္တာရှိသူနှင့် ပေါင်းဖက်နိုင်ကြပြီး အိမ်ထောင်ရေး သာယာမည်။

(၃) ဘေးဘယာ ဝေးကွာကျော်လွှားနိုင်၍ ကျန်းမာ အသက်ရှည်စေနိုင်မည်။

(၄) အလုပ်ခရီးအကြံအစည် အောင်၍ ဓနစီးပွား လာဘ်သိပ်ပကာရ တိုးပွားပြည့်စုံမည်။

(၅) ပညာဂုဏ်ထူးချွန်ကြပြီး အများက ချီးမွမ်းစားထိုက်သော ပညာရှိအကြီးအကဲကောင်း ဖြစ်ကြရမည်ဟု ဖြစ်လေသည်။

သို့ဖြစ်၍ လောကသုံးပါး၏ တန်ဖိုးဖြစ်သော မြကျောက်ကို ဘုန်းတော်နှင့် ထိုက်တန်သော ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့က ယုံယုံကြည်ကြည် ဝတ်ဆင်ဆောင်ထားကြမည်ဆိုလျှင် လိုရာဆန္ဒအဝဝတို့ကို ရရှိပြည့်စုံစေနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

မြကျောက်ကို ဝတ်ဆင်နိုင်ကြသူများသည် ရှေးဘဝက ပါရမီအလွန်ထူးသူများ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိသည်။

□ အောင်ဆန်းမြင့်(ကချင်မြေ)

ရှေးဟောင်းညွှန်းပေးဖော်ပြချက်

ညွှန်းလွင် (ဝက်မှုတက္ကသိုလ်)

ရှေးဟောင်း ပေဒင်နည်းစနစ် တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လေ့လာကြည့်လျှင် အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းပါသည်။ မြန်မာ မွေးသက္ကရာဇ်ကို သိရှိရန် လိုပါသည်။ မိမိမွေးသက္ကရာဇ်ကို ကြည့်ရပါမည်။ နောက်ဆုံးဂဏန်းကို ခုစွန်းဂဏန်း ဟု ခေါ်ပါသည်။

ဥပမာ- ၁၃၁၈ ဆိုလျှင် (၈) ခုစွန်းဖြစ်ပါမည်။ ၁၃၄၁ ဆိုလျှင် (၁) ခုစွန်း ဖြစ်ပါသည်။ ၁၃၅၀ ဆိုလျှင် (၀) သို့မဟုတ် (၀) ခုစွန်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤကဲ့သို့ မွေးသက္ကရာဇ်များ အား (ခုစွန်း)ဂဏန်းကိုကြည့်၍ အခြေခံပြီး ဟောပြောသည့် နည်းစနစ်ကို ခုစွန်းပေဒင်ဟူ၍ ခေါ်ပါသည်။

ခရစ်သက္ကရာဇ် မွေးရက်စွဲသာ သိပြီး မြန်မာသက္ကရာဇ် မသိသူများ အတွက် ခရစ်သက္ကရာဇ်မှ မြန်မာသက္ကရာဇ် ပြောင်းနည်းမှာ ဇန်နဝါရီလ (၁)ရက်နေ့မှ ဧပြီလ (၁၆)ရက်အထိ မွေးဖွားသူများအတွက် မွေးသည့်ခရစ်သက္ကရာဇ်မှ (၆၃၉) နှုတ်ပါ။ မြန်မာသက္ကရာဇ် ရပါမည်။

ဥပမာ. . .

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ (၂၇)ရက် မွေးဖွားသူသည်

၁၉၄၅ - ၆၃၉ = ၁၃၀၆ ခုနှစ် (မြန်မာသက္ကရာဇ်)

ဧပြီလ (၁၇)ရက်နေ့မှ စ၍ ဒီဇင်ဘာ (၃၁) ရက်အထိ ဖွားမြင်သူများ အတွက် ခရစ်သက္ကရာဇ်မှ (၆၃၈)ကို နှုတ်လျှင် မြန်မာသက္ကရာဇ်ရပါမည်။

ဥပမာ. . .

၁၉၄၅ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၁၉) ရက်နေ့ ဖွားမြင်သူသည်

၁၉၄၅ - ၆၃၈ = ၁၃၀၇ ခုနှစ် (မြန်မာသက္ကရာဇ်)

ခုစွန်းပေဒင်ဟောကိန်းများ
ခုစွန်း (၁) မျောက်မင်းဇာတာ ဟောကိန်း

ဘုရားလောင်း မျောက်မင်းဖြစ်စဉ်က မောင်းမမိသံ ခြွေရံများနှင့် အနော်မာမြစ်သို့ ရေသောက်ရန် လာသောအခါ ဘီလူးငါးရာတို့က မသောက်နိုင်အောင် လုပ်ခဲ့ကြသည်။ မျောက်မင်း၏ စွမ်းဆောင်မှုကြောင့် မျောက်အပေါင်းလည်း ရေသောက်ကြရသည်။ ဘီလူးအပေါင်းက မျောက်မင်း၏ ကြီးမားသော ဉာဏ်ပညာကို နှစ်ခြိုက်ကာ ကြာပန်းနှင့် တန်တော့ကြသည့်ကိန်း ဖြစ်ပါသည်။

ဘုရားလောင်း မျောက်မင်း၏ ပုံဝတ္ထုကဲ့သို့ပင် (၁)ခုစွန်း သားသမီးတို့သည် စီးပွားရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ပညာရေး၊ အကြံအစည်များ ပြုလုပ်ရာတွင် မည်သည့်အလုပ်ကိုလုပ်လုပ် အစပထမတွင် အောင်မြင်မှုရတတ်ကြပါ။ နောက်ပိုင်းမှသာ အောင်မြင်တတ်ကြပါသည်။

နေ့မွေးဖြစ်လျှင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် မိဘ သေဆုံးတတ်ပါသည်။ ညမွေးဖြစ်လျှင် မိဘနှင့် ကြီးအောင်နေရပါမည်။ လဆန်းရက်မှာ ဖွားမြင်လျှင် ဖခင်အရင်ကွယ်လွန်မည်။ လပြည့်ကျော်မှ မွေးလျှင် မိခင် အရင်ကွယ်လွန်တတ်ပါသည်။ တစ်နေရာတည်းမှာ တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် မနေတတ်နိုင်ဘဲ ခဏခဏ ပြောင်းရွှေ့နေရတတ်ပါမည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် အိမ်ကို မြောက်ဘက် မျက်နှာပြုပါ။ မြောက်ဘက်မှာ ဝင်းတံခါးထားပါ။ အရှေ့အရပ်တွင် နွားတင်းကုပ်ထားပါ။

မကျန်းမာလျှင် သံပရာမြစ်၊ ရှောက်မြစ်၊ အခေါက်အရွက် စသည်

တို့ကို ဆားခတ်၍သောက်ပါ။ ငါးပိခတ်သည့် ဟင်းနှင့် အညော်တို့ ရှောင်ပါ။ (၁) ခုစွန်းကလေးများ နေမတောင်ဖြစ်လျှင် သံပရာရွက်ကို နဖူးမှာ ကပ်ပါ။ (၁)ခုစွန်းကျရောက်သော သက္ကရာဇ်များ၊ အသက်အပိုင်းအခြားများတွင် သတိပြုပါ။ အသက် (၁)နှစ်၊ (၅၁)နှစ်၊ (၆၁)နှစ်များတွင် ဂရုစိုက်ပါ။ (၁)ခုစွန်းအသက်ပိုင်းခြားများတွင် တစ်လအခင်း၊ တစ်ဆယ့်တစ်လ အခင်းများတွင် အထူးသတိပြုပါ။

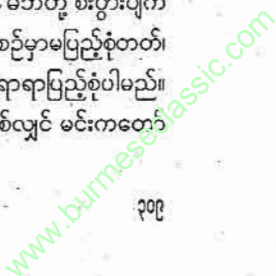
(၁)ခုစွန်းကျသည့်ရက် ဥပမာ- လဆန်း လဆုတ် (၁)ရက်၊ (၁၁)ရက်နေ့များတွင် စတင်ရင်းနှီးမြှုပ်နှံခြင်းများကို ရှောင်ပါ။ ထိုရက်များတွင် ခရီးမထွက်လျှင် ကောင်းပါမည်။ (၁)ခုစွန်းကျသည့် ရက်မှာ အလှူအတန်းလုပ်ပါ။ (၁)ခုစွန်းမွေးသည့် ကလေးငယ်က တစ်ခုခုဖြစ်လျှင် ရှောက်သား (သို့မဟုတ်) သံပရာသားကို မျောက်ရုပ်ထုပါ။ ခမည်းပေးပါ။ ကလေး အလွန်ငိုလျှင် သံပရာရွက်၊ ရှောက်ရွက်ကို နဖူးမှာ ကပ်ပေးလျှင် အငိုတိတ်သွားမည်။

ခုစွန်း (၂) ဥဒေါင်းမင်းဇာတာဟောကိန်း

ဘုရားလောင်း ဥဒေါင်းမင်းဖြစ်သည့်ဘဝက ဥဒေါင်းမင်း အသံကြောင့် မုဆိုး၏ ညွတ်ကွင်း သက်ဆင်းမိသည်။ ကောသမ္မိမင်းကလည်း ဥဒေါင်းမင်း၏ တရားရေးအေးကြောင့် အကျွတ်တရား ရသည့်ကိန်း ဖြစ်ပါသည်။

ညမွေးဖြစ်လျှင် ချမ်းသာမည်။ နေ့မွေးဖြစ်လျှင် ဆင်းရဲမည်။ ၂ လ ၂ နှစ်အတွင်း ချူချာလျှင် ဗုဒ္ဓဟူးနံရွှေကို ဥဒေါင်းရုပ်ထုပြီး ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးတို့မှ တစ်ဆင့် ခမည်းပေးပါ။

(၂)ခုစွန်းမွေး သားသမီးတို့သည် အသက်(၁၂)နှစ်မှာ မိဘတို့ စီးပွားပျက်တတ်ပါသည်။ ငယ်စဉ်မှာမပြည့်စုံတတ်၊ ကြီးမှသာ အစစအရာရာပြည့်စုံပါမည်။ ညမွေးအမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် မင်းကတော်

ဖြစ်မည်။ အမျိုးသား (၂)ခုစွန်း ညမွှေး ဖြစ်လျှင် ရဟန်းပြုမည်။

အသံဩဇာနှင့်ပြည့်စုံပြီး ရုပ်ရည် လှပကြမည်။ အဆိုတော်၊ အဆိုကောင်း သူများ ဖြစ်တတ်သည်။ အသက်(၂၂) နှစ်၊ (၃၂)နှစ်၊ (၄၂)နှစ် စသည်နှစ်တို့တွင် မွေးလကစပြီး ပစ္စည်းဥစ္စာ မတည်မြဲ တတ်ပါ။ စိတ်မတည်ကြည် မငြိမ်မသက် ဖြစ်သည့်ကာလ ဖြစ်နေမည်။

ဖြစ်နိုင်လျှင် အိမ်ကို တောင် ဘက်သို့ မျက်နှာပြုပါ။ နေအိမ်ကို တောင်ဘက်မှာ အဝင်တံခါးပြုလုပ်ပါ။ နေမကောင်းလျှင် လဆန်း (၂)ရက်နေ့ မှာ နွားနို့(၁၂)ကျပ်သားကို ဆား နှစ်မူး သား ခတ်ပြီးသောက်ပါက ဝမ်းနှစ်ရက် သက်ပြီးရောဂါပျောက်ကင်းမည်။ ဒဟတ် မြစ်ကို ဆားနှင့်သွေးလိမ်းကာ ချွေး အောင်းပါ။ ဝမ်းလျှောလျှင် ဒဟတ် ခေါက်ကို ထန်းလျက်နှင့်တွဲကာ ဆား နှစ်မူးသားနှင့်ကျိုပြီး (၄)ရက် ဆက် သောက်ပါက ဒိဋ္ဌပျောက်မည်။ ကိုယ် ဖောလျှင် ဒဟတ်ရွက် (၁၂)ရွက်ခင်း အိပ်ပါ။

လဆန်း(၂)ရက်နေ့ ခရီးထွက်၍ အကြံအစည်ပြုလျှင် မအောင်မြင်ပါ။ (၂)ခုစွန်းပေးဝယ်ရသည့် ပစ္စည်းများကို ရှောင်ပါ။ ဥပမာ- ၁၂၀၀၀ ကျပ်၊ ၂၂၀၀၀ ကျပ် စသည်တို့လည်း အကျုံး ဝင်ပါသည်။ ကြက်လျှာ (၁၂)ခု၊ တံခွန် (၁၂)ခု၊ ထီး (၁၂)လက်၊ ညောင်ရေအိုး (၁၂)လုံး၊ ရွှေ (၁၂)ချပ်၊ ယပ် (၁၂)ခု တို့ကို လှူပေးပါ။

ခုစွန်း(၃) ကျားမင်းဇာတာဟောကိန်း
အလောင်းတော် ဝိသွာရမင်း သား မင်းမဖြစ်မီ မိတ္ထီလာတောတွင် ကျားမင်းဖြစ်စဉ်ကာလ ၂၃ နှစ်အဝင် ကျားမင်း သေဆုံးသည့်ကိန်းဖြစ်သည်။

၃လ၊ ၃နှစ်၊ ၁၃ လ၊ ၁၃နှစ်၊ ၂၃နှစ်၊ ၃၃နှစ်၊ ၄၃နှစ်၊ ၅၃နှစ်၊ ၆၃နှစ်၊ ၇၃နှစ်၊ ၈၃ နှစ်တို့တွင် ဘေးအန္တရာယ် ရှိသည်။

ညမွှေးဖြစ်လျှင် ပစ္စည်းဥစ္စာချို့ တဲ့မည်။ နေတက်ချိန်တွင် မွေးပါက ချမ်းသာမည်။ မွေးတုန်းက ခန္ဓာကိုယ် တစ်နေရာတွင် စာအမှတ်ပါမည်။ မွေး ပြီး (၃)လအတွင်း ချူချာမည်။

ခမည်းပေးဖို့က ငွေဆွဲကြီးလုပ် ပါ။ တနင်္လာသားသမီးက ပေးစေပါ။ ဆွမ်းဆန်စိမ်းလောင်းလှူပါ။ (၃)ရက်၊ (၃)လ၊ (၃)နှစ်၊ (၁၃)ရက်၊ (၁၃)နှစ် အရွယ်မှာ ခမဲပေးရပါမည်။

(၃)ခုစွန်းမွေးသူတို့မှာ လုပ်လုပ် စားစား၊ ရရ ကုန်ကုန် ဖြစ်တတ်မည်။ သားသမီး (၆)ယောက်၊ (၄)ယောက်၊ (၂)ယောက်စသည်ဖြင့် စုံဂဏန်း အဖတ် တင်မည်။ အသက် (၇၃)နှစ်အထိ နေရ မည်။ သလိပ်ရောဂါနှင့် ကွယ်လွန်မည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် မြောက် အရပ်ကို မျက်နှာပြုပါ။ သို့မဟုတ် ဝင်း တံခါးကို မြောက်ဘက်မှာ ထားပါ။ အရှေ့အရပ်မှာ နွားတင်းကုပ်ဆောက် လုပ်ပြီး အိမ်အနောက်ဘက်မှာ စပါးကျီ တည်ထားခြင်းဖြင့် စီးပွားဥစ္စာ ရတနာ တိုးတက်လိမ့်မည်။

မကျန်းမာလျှင် အလေးချိန် (၃၃)ကျပ်သားရှိသည့် ကြေးစည်ကို ဝယ်ယူပြီး သံဃာ(၃)ပါး ဆွမ်းကျွေး လှူဒါန်းရင်း အမျှအတန်းဝေသောအခါ ကြေးစည်ကို အိမ်ပေါ်မှ တီးပါ။ ကိုယ် တွင်းရောဂါများပျောက်မည်။ မကျန်းမာ လျှင် ဓာတ်စာစားရန်မှာ နွားသားကို ချက်ပြီး (၃)ရက်ကျွေးပါ။ စားပါ။ နှမ်း ပြစ်ကို (၃)ရက်စားပါ။ ထန်းလျက်ကို ဆားခတ်ပြီး သုံးရက် ကျိုသောက်ပါ။ ကျားရိုးကို ဆားနှင့်သွေးလူးပြီး (၃)ရက် ချွေးအောင်းလျှင် ညောင်းညာကိုက်ခဲ ကိုယ်တွင်းရောဂါဟူသမျှ ပျောက်ကင်း မည်။ အသက်ရှည်ဖို့ ဆေးမှာလည်း စနေနံကို ဓာတ်စာအဖြစ် စားရမည်။

လဆန်း (၃)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၃)ရက်နေ့များတွင် ခရီးမထွက်သင့်။ ငွေကြေးအစွန်း (၃)ခု မရင်းနှီးသင့်ပါ။ စီးပွားရေး စတင်လျှင် ငွေကို (မ)ဂဏန်း

နှင့် မရင်းနှီးပါနှင့်။ စုံဂဏန်းနှင့် ရင်းနှီး မတည်ပါ။ ခရီးထွက်လျှင် စုံဂဏန်း ကျသည့်ရက်တွင် ထွက်ပါ။ (မ)ဂဏန်း ကျသည့်ရက်ကို ရှောင်ပါ။

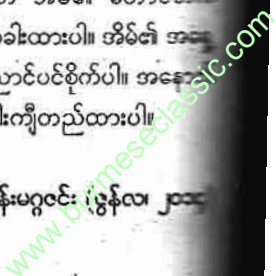
ငွေ (၃)ဂဏန်းကို ခါးမှာထားပြီး လဆန်း (၃)ရက်၊ လပြည့်ကျော်(၃)ရက်၊ (၃)နာရီ အချိန်၊ (၃)မိုင်၊ (၃)ဂဏန်း ဝေးကွာသော ခရီးကို မသွားမိစေရန် သတိပြုပါ။ သွားမိလျှင် မုချ ဒုက္ခတွေ့ မည်။

မွေးနေ့တွင် ဘုရား၊ ကျောင်း တွင် လှူဒါန်းပါ။ ကြက်လျှာ (၃)ခု၊ တံခွန် (၃)ခု၊ ဆီမီး (၃)ခု ထွန်းပါ။ အတီ အနက်၊ အဝါ၊ အညို ဝတ်ပါ။

ခုစွန်း(၄) ဆင်မင်းဇာတာဟောကိန်း
ဘုရားလောင်း ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း ကိန်းဖြစ်သည်။ (၄)ခုစွန်းသက္ကရာဇ်တွင် ဖွားမြင်သူများသည် အားနာတတ် သည်။ သည်းခံစိတ်ရှိမည်။ အမိ၊ အဘ တွင် ဖခင် အရင်ပျက်စီးတတ်မည်။ လပြည့်ကျော်ရက်တွင် မွေးဖွားသူဖြစ် ပါက မိခင်အရင်ပျက်စီးမည်။ မွေးဖွား စဉ်က နေနှင့်လ အတူယှဉ်ပြီး ဖွားမြင် တတ်မည်။

အသက်(၄)လအတွင်း၊ (၄)နှစ် အတွင်း ဝမ်းမှာ ဥပဉ်ဖြစ်မည်။ ပျောက် ကင်းစေရန် ရွှေလေးမူးသားကို ဆင်နှစ် ထုကာ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ခမည်းပေးပါ။ ခမည်း မပေးမိလျှင် (၉) နှစ်အရွယ်တွင် မိဘ၏ စီးပွားပျက်မည်။

(၄)ခုစွန်းဇာတာရှင်သည် မင်းနု ရာဇာဖြစ်တတ်မည်။ ၂၉ နှစ်အဝင်တွင် ပစ္စည်းလျော့ပါး ပျက်စီးမည်။ ၃၁ နှစ် တွင် စီးပွားလာဘ်လာဘ တိုးပွားမည်။ မိဘ ဆရာသမားတို့အတွက် ပူပင်မည်။ အိမ်သစ်ဆောက်မည် ဆိုလျှင် တောင်ဘက်ကို မျက်နှာပြု၍ဆောက် ပါ။ သို့မဟုတ် အိမ်၏ တောင်ဘက် တွင် အဝင်တံခါးထားပါ။ အိမ်၏ အရှေ့ အရပ်တွင်ညောင်ပင်စိုက်ပါ။ အနောက် ဘက်မှာ စပါးကျီတည်ထားပါ။

ညောင်းညာကိုက်ခဲလျှင် ညောင်
မြစ် လက်လေးသစ်၊ ဇာတိပွိုလ်သီး၊
ဆားနှင့် သွေးပြီး တစ်ကိုယ်လုံး လူးကာ
ချွေး(၄)ရက်ထုတ်ပါ။ လေနာရောဂါ
ဖြစ်လျှင် ညောင်ခေါက် လေးပဲသားကို
သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျိုကာ ဆား
လေးမူးသား ခတ်တိုက်ပါ။

သလိပ်နာရှိလျှင် ညောင်ရွက်နု
ကို ပြုတ်သုပ်ပြီး ချွေးထုတ်ပါ။ ကိုယ်
ဖောရောဂါဖြစ်လျှင် အိပ်ရာအောက်မှာ
ညောင်ရွက် (၄၄)ရွက်ကို ခင်းပြီး (၁၄)
ရက်တစ်ကြိမ် အသစ်လဲအိပ်ပါ။

စီးပွားရေးအတွက် လဆန်း (၄)
ရက်၊ လပြည့်ကျော်(၄)ရက်တို့မှာ ခရီး
မထွက်ရပါ။ (၄)ဂဏန်းစွန်းသော ငွေ၊
ဥပမာ- ၁၄သိန်း၊ ၄သိန်း၊ မရင်းနှီး
သင့်ပါ။ ငွေ (၄)ဂဏန်းကို ခါးမှာထား
ပြီး (၄)မိုင်စသော (၄)ဂဏန်းဝေးကွာ
သော ခရီးထွက်လျှင် ဥပဒ်တွေ့မည်။

(၄)ခုစွန်း ဂဏန်းများက ခိုက်
တတ်ပါသည်။ လဆန်း လဆုတ်(၄)ရက်
များတွင် လုပ်ငန်းမစသင့်ပါ။ ရေတွင်း
ရေကန် ပြုလုပ်လှူဒါန်းပါ။ ကြက်လျှာ
(၄)တိုင်၊ တံခွန် (၄)ခု လှူပါ။

ခုစွန်း(၅) နဂါးမင်း ဇာတာဟောကိန်း

ဘောဂဝတီတိုင်းပြည် နဂါးမင်း
ရဲ့ ဗိမ္မရာဇက လည်ဆယ်၍ ဝိဓူရ၏
အသည်းနှလုံးကို ရယူလိုကိန်း ဖြစ်ပါ
သည်။ နေ့မွေးလျှင် ချမ်းသာမည်။ ည
မွေးဖြစ်လျှင် ရှာစား ဖွေစားဘဝနှင့်
ရပ်တည်ရမည်။ မွေးစဉ် စာအမှတ်
ပါတတ်မည်။

ငယ်စဉ်က ဖျားနာလျှင် ပျောက်
ရန် ရွှေ(၅)မူးသားကို နဂါးရုပ်ထုလုပ်
ကာ စနေသားမှတစ်ဆင့် ခမည်းပေးပါ။
ခမည်းမပေးမိလျှင် ၅နှစ်မှ ၉နှစ်အတွင်း
အမိအဘ အကြီးအကဲတို့ စီးပွားပျက်
မည်။ ၂၅ နှစ်တွင် ဥစ္စာပျက်မည်။ (၅)
တောင်၊ (၁၅)တောင် တံခွန်ချုပ်ပြီး
နဂါးခေါင်းတပ်ကာ အရှေ့မြောက်အရပ်
ရှိ တံခွန်တိုင်မှာ ချိတ်ပြီး လှူပါ။

ညမွေးဖြစ်ခဲ့လျှင် အိမ်ထောင်
သုံးဆက်ရမည်။ နေ့မွေးဖြစ်လျှင် အခြေ
အရံ အသင်းအပင်းများမည်။ အသက်
ရှည်မည်။

ကူးသန်းရောင်းဝယ်လျှင် စနေ၊
ကြာသပတေးနံ အကျိုးပေးမည်။ ငွေ
၂၀၀ကျပ်၊ ၂၀၀၀ ကျပ် စသည်
(၂)ဂဏန်းနှင့် ယတြာပြုကာ လှူဒါန်း
ခဲ့လျှင် သားသမီးမရရှိသူအတွက် သား
သမီး (၄)ယောက် ထွန်းကားမည်။

နေအိမ်ကို မြောက်ဘက်သို့
မျက်နှာပြုပါ။(သို့မဟုတ်) မြောက်ဘက်
ကို အဝင်တံခါးပြုပါ။ အရှေ့အရပ်မှာ
နွားတင်းကုပ်ထားပြီး အနောက်အရပ်
မှာ စပါးကျီထားပါ။

ကျန်းမာစေရန် အသက်ရှည်
စေရန် ဆေးမှာ ထန်းမြစ်ဖြစ်သည်။
စမုံနက် (၅)ကျပ်သားနှင့် ဆတူကြိတ်
ပါ။ (၅)ရက်လူးပြီး ချွေး (၇)ရက်ထုတ်
လျှင် ဝေဒနာပျောက်မည်။

အစွန်း (၅)ခုနှင့် စီးပွားရှာပါက
အကျိုးမရှိပါ။ စီးပွားရေးနှင့် စပ်လျဉ်း၍
(၅)သောင်း၊ (၅)သိန်း စသည်တို့နှင့်
စတင်၍ မရင်းနှီးပါနှင့်။ လုပ်ငန်းကို
လဆန်း(၅)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၅)ရက်
တွင် မစတင်ပါနှင့်။ ထိုရက်များတွင်
ခရီးလည်း မထွက်ပါနှင့် ငွေ (၅) ဂဏန်း
တိုင်၍ လဆန်း(၅)ရက်၊ လဆုတ် (၅)
ရက်နေ့များတွင် (၅)နာရီတွင် ခရီး (၅)
မိုင် စသော (၅)ဂဏန်းဝေးကွာသည့်
ခရီးကို မသွားသင့်ပါ။ ဥပဒ်တွေ့မည်။

ငွေကို စုံဂဏန်းနှင့် စတင်
ရင်းနှီးပါ။ ခရီးထွက်လျှင် စုံဂဏန်းကျ
သော ရက်မှာ ထွက်ပါ။ စုံဂဏန်းကျ
သည့်ရက်တွင် အကြံအစည်ပြုပါ။ လှူ
ဒါန်းချင်လျှင် (၅)ဂဏန်းဖြင့် လှူဒါန်းပါ။

ခုစွန်း(၆) ဝဠုန်မင်းဇာတာဟောကိန်း

ဘု ရားလောင်း ဝဠုန် မင်း
အသက် ၂၆ နှစ်အဝင်မှာ ပျက်စီးပူး
သည့်ကိန်း ဖြစ်ပါသည်။ ဟိန္ဒူတူပြည်ကြီး
သခင် သိရိစန္ဒမင်းသားကို ဆရာဖြစ်သူ

က မိတ္ထီလာပြည်တွင် ဝဠုန်ကို နင်း
နိုင်သည့် အခါပေးကိန်းဖြစ်သည်။

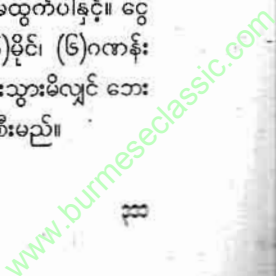
ညအခါမွေးလျှင် မချမ်းသာပါ။
နေထွက် မွန်းတည့်မွေးလျှင် တည်မြဲ
မည်။ ချမ်းသာမည်။ မွေးဖွားစဉ်က
အတိတ်နိမိတ်ပြမည်။ ငယ်ရွယ်စဉ် ငါး
၆နှစ်အတွင်း ချူချာလျှင် ရွှေ(၆)မူးသား
ကို ဝဠုန်ရုပ်ထုပါ။ တနင်္ဂနွေသားမှ တစ်
ဆင့်ပေးပါ။ ခမည်းမပေးမိလျှင် ၁၀ နှစ်၊
၁၆ နှစ်အဝင်မှာ အမိအဘအကြီးအကဲ
ပျက်စီးမည်။

ညမွေးဖြစ်လျှင် အမိအရင်ပျက်
စီးမည်။ လပြည့်ကျော်မွေးလျှင် ဖခင်
အရင်ပျက်စီးမည်။ အသက် ၁၆နှစ်၊
၂၆နှစ်၊ ၃၆ နှစ်တွင် ဥပဒ်အကြီးအကျယ်
ကြုံမည်။ အကြံအစည်ပြုလျှင် အဆင်
မပြေမှုတွေ့များမည်။ အသက် ၂၃နှစ်မှာ
ကောင်းစားမည်။ အသက် ၂၆နှစ်မှာ
သောကဒုက္ခတွေ့ ကြုံတွေ့မည်။ အသက်
၃၆နှစ်ကျော်မှ အိမ်ရာတည်မြဲမည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် တောင်ဘက်
သို့မျက်နှာပြုပါ။ တောင်ဘက်ကို အဝင်
တံခါးထားပါ။ အရှေ့ဘက်မှာ နွားတင်း
ကုပ်ထားပါ။ အနောက်တောင်မှာ စပါး
ကျီထားပါ။ အရှေ့တောင်မှာ ဆီဆုံ
တည်ပါ။ ချမ်းသာမည်။

နေမကောင်းလျှင် သုံးရမည့်
ဆေးပင်က လက်ပံပင်ဖြစ်သည်။ လက်ပံ
မြစ်ကို ဇာတိပွိုလ်သီးနှင့် ဆားစပ်ကာ
သွေးပြီး တစ်ကိုယ်လုံးလိမ်းပါ။ ချွေး (၆)
ရက်ထုတ်လျှင် ရောဂါဝေဒနာ ပျောက်
တင်းမည်။ တိုယ်ဖောရောဂါဖြစ်လျှင်
လက်ပံရွက် (၆၆)ရွက်ကို (၆)ရက်
တစ်ကြိမ် အသစ်လဲကာ ခင်းပြီးအိပ်ပါ။

စီးပွားရေးလုပ်ရာမှာ ၆၀၀၀၀၊ ၆
သိန်း စသည့် (၆)ဂဏန်းနှင့် စတင်
ရင်းနှီးခြင်း မပြုရပါ။ လဆန်း(၆)ရက်၊
လဆုတ်(၆)ရက် မစတင်ပါနှင့်။ ဤရက်
များတွင် ခရီးလည်း မထွက်ပါနှင့်။ ငွေ
(၆)ဂဏန်းယူကာ (၆)မိုင်၊ (၆)ဂဏန်း
ဝေးကွာသော ခရီးများသွားမိလျှင် ဘေး
ဥပဒ်တွေ့မည်။ ပျက်စီးမည်။

ယတြာအဖြစ် ငှက်ဂဠုန်ရှပ်နှင့် တံခွန်တိုင်လုပ်ပြီး လှူဒါန်းလျှင် စီးပွား တိုးမည်။

ခုစွန်း(၇) ဆိတ်မင်းဇာတာ ဟောက်နန်း
ဘုရားလောင်း ဆိတ်မင်းဘဝက ခြွေရံသင်းပင်းတွေအတွက် အသက် (၃၇) နှစ်အရွယ်တွင် စဉ်းတီတုံးပေါ်လည်စင်းပြီး အသေခံခဲ့ရသော ကိန်းဖြစ်သည်။

အသက် (၇)ရက်၊ (၇)လ အဝင်တွင် ချူချာမည်။ ချူချာလျှင် ခမည်းကို ရွှေ (၇)ပိဿားနှင့် ဆိတ်ရုပ်ပြုလုပ်ကာ အင်္ဂါသားသမီးက တစ်ဆင့် ပေးပါ။ မပေးမိလျှင် (၃)နှစ်မှ (၇)နှစ်အထိ မိဘ၏ ပစ္စည်းဥစ္စာမတည်မြဲတတ်ပါ။

(၇)ခုစွန်းဖွားများမှာ ညမွေးလျှင် ပထမအရွယ်ကစပြီး ဒုတိယအရွယ်အထိ ပစ္စည်းဥစ္စာ မတည်မြဲတတ်ပါ။ သောကများမည်။

မွေးဖွားစဉ် အိမ်အနီးရှိ စာအမှတ်ပါရှိသော ကလေးသူငယ်နှင့် တစ်ပြိုင်နက်တည်း မွေးတတ်မည်။ ညမွေးဖြစ်လျှင် အမိအရင်ပျက်စီးမည်။ နေ့ဘက်မွေးလျှင် အဖ အရင်ပျက်စီးလိမ့်မည်။ လဆန်းမွေးလျှင် အဖ အရင်ဆုံးပါလိမ့်မည်။ လဆုတ်မွေးလျှင် အမိအရင်ဆုံးပါးမည်။

(၇)ခုစွန်း သက္ကရာဇ်တွင် မွေးသူများသည် အကြီးအကဲ ဖြစ်တတ်သည်။ ခြွေရံသင်းပင်းများသူ ဖြစ်မည်။ အိမ်ထောင် နှစ်ဆက် ဖြစ်မည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် မြောက်ဘက် မျက်နှာမူပါ။ မြောက်ဘက်တွင် အဝင်တံခါးထားပါ။ အရှေ့အရပ်မှာ နွားထားပါ။ အနောက်အရပ်မှာ စပါးကျီထားပါ။ အနောက်တောင်မှာ ဆီးပင် စိုက်ပါ။ အရှေ့တောင်ဘက်မှာ ဆီဆုံတည်ထားခြင်းဖြင့် စီးပွားတိုးတက်ပါလိမ့်မည်။

ဆီးပင်သည် ဓာတ်စာဖြစ်သည်။ ရောဂါဖြစ်လျှင် ဆီးမြစ်ကို ဆားနှင့် သွေးလူးပြီး ချွေး (၇)ရက်ထုတ်လျှင်

ညောင်းညာကိုက်ခဲ ပျောက်မည်။ သလိပ်နာ၊ ရင်နာရှိလျှင် ဆီးခေါက် (၇)ကျပ်သားကို ဆား (၇)မူးသား ခတ်ပြီး သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျိ၍သောက်ပါ။

လဆန်း(၇)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၇)ရက် လုပ်ငန်း မစတင်ပါနှင့်။ ငွေကို (၇)ဂဏန်းဖြင့် စတင်၍ မရင်းနှီးပါနှင့်။ လဆန်း လဆုတ်(၇)ရက်နေ့ ခရီးမထွက်ခွာပါနှင့်။ စုံဂဏန်းကျသော ရက်တွင် ခရီးထွက်ပါ။ အင်္ဂါနံ ရောင်းဝယ် ရင်းနှီးပါ။

ငွေကို (၅)ဂဏန်းရင်းနှီးပါ။ (၇)ခုစွန်းဖွား အချင်းချင်းပေါင်း၍ အကြံအစည်ပြုလုပ်လျှင် အောင်မြင်မည်။ လှူဒါန်းမည်ဆိုလျှင် (၇)ဂဏန်း လှူဒါန်းပါ။ ထီး (၇)လက်၊ တံခွန်တိုင် (၇)တိုင် စသည်ဖြင့်လှူလျှင် အသက်ရှည် ကျန်းမာမည်။

ခုစွန်း(၈) ခြင်္သေ့မင်း ဇာတာဟော ကိန်း

ခြင်္သေ့မင်းသည် တောခွေးမ၏ လှည့်စားမှုကြောင့် အပေါင်းအသင်း အခြွေအရံများ၏ နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံရပြီး တောင်အရပ်ရှိ ဂူတွင်သွားရောက်နေထိုင်ခဲ့ရသည်။ ထိုစဉ် ဘုရင့်သမီးတော်နှင့်ပေါင်းရပြီး သားဖြစ်သူ သီဟဗဟုကို ရခဲ့သည်။ အသက်(၆၈)နှစ်တွင် သားတော်က လေးနှင့်ခွင်း၍ အသက်သေဆုံးရသည့် ကိန်းဖြစ်သည်။

(၈)ရက်၊ (၈)လ၊ အသက် (၈)ခုစွန်း အဝင်တွင် ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ သတိပြုပါလေ။ တက်နေမှာ မွေးလျှင် မချမ်းသာပါ။ နေဝင်မှာ မွေးလျှင် ချမ်းသာမည်။ သန်းခေါင်ကျော် (၂)ချက်တီး အချိန်တွင် မွေးလျှင် တန်ခိုးကြီးမည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာနှင့် ပြည့်စုံမည်။

(၈)လ (၈)နှစ်အရွယ်တွင် ချူချာလျှင် ကသစ်သားကို ခြင်္သေ့ထုကာ အင်္ဂါသားမှ ခမည်းအဖြစ်ပေးပါ။ မပေးရင် (၈)နှစ်နှင့် (၁၈)နှစ်ကြားကွင် မိဘတို့ ပျက်စီးလိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးဖြစ်ခဲ့လျှင် မင်းစိုးရာဇာတတော် ဖြစ်မည်။ (၈)ခုစွန်း သက္ကရာဇ်မွေးဖွားသူများသည် အသက် (၂၀)ကျော်တွင် အပေါင်းအသင်းက ခုက္ခယေးမည်။ (၂၃)နှစ်၊ (၂၅)နှစ်၊ (၆)ဂဏန်းကျသည့်နှစ်တွင် ချမ်းသာမည်။ (၂၈)နှစ် စုံဂဏန်းကျသည့်နှစ်တွင် နာမ်တူသူက မကောင်းကြံလိမ့်မည်။

မိမိအိမ်က တောင်ဘက်မှာ ခြင်္သေ့ရုပ်ခံသည့် ရေအိုးစင်တည်၍ လှူဒါန်းပါ။ ဘေးကင်းမည်။

သားသမီးမွေးလျှင် (၆)ဂဏန်း အဖတ်တင်မည်။ အိမ်ထောင်သုံးဆက် ကျမည်။ ချက်မြှုပ်အရပ်မှာ နေပြီး အကျိုးမပေးဘဲ တစ်မြို့ တစ်ရွာမှာ အကျိုးပေးမည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် တောင်ဘက် သို့မျက်နှာမူပါ။ တောင်ဘက်မှာ တံခါးထားပါ။ အရှေ့မှာ နွားထားပါ။ အရှေ့တောင်မှာ ဆီဆုံထား၍ အနောက်မှာ စပါးကျီထားပါ။ ချမ်းသာမည်။

ဓာတ်စာမှာ လက်ခုပ်ပင် ဖြစ်သည်။ ရောဂါဖြစ်လျှင် လက်ခုပ်မြစ်ကို ဆားနှင့် သွေးလူးပြီး ချွေးထုတ်လျှင် ညောင်းညာကိုက်ခဲပျောက်မည်။

သလိပ်နာ၊ ရင်နာ ဖြစ်လျှင် လက်ခုပ်ခေါက်ကို ဆား(၈)မူးသားခတ်၍ သုံးခွက် တစ်ခွက်တင်ကျိကာ နှစ်ရက် ဆက်သောက်ပါ။ ဓာတ်လေးမမှန်လျှင် လက်ခုပ်ရွက်နု ဟင်းခါးချက်၍ သောက်ပါ။

လဆန်း(၈)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၈)ရက်မှာ စီးပွားရေး မစတင်ရ။ ငွေအတွက် ခရီးမသွားရပါ။ (၈)ဂဏန်း ဖြစ်သော (၈)သိန်း၊ (၁၈)သိန်း စသဖြင့် ငွေအရင်းအနှီး မလုပ်ပါနှင့်။

ခရီးသွားလျှင် (၆)ဂဏန်း သည်ရက်တွင် ခရီးထွက်ပါ။ ငွေတို့ နှီးမတည်လျှင် (၆)ဂဏန်းနှင့် ရင်းနှီးမွေးသက္ကရာဇ် (၃)စွန်းတူသူများ ပေါင်းပြီး စီးပွားရှာပါ။

ခုစွန်း (၉) ကျီးမင်းဇာတာဟောတိန်း

မေမှာ တစ်သီး၊ ကျီးမှာ တစ်သား ဆိုသည့် ပေပင်နှင့် ကျီးမင်းတို့၏ ကိန်းဖြစ်ပါသည်။

ညမွေးလျှင် မွေးတုန်းက တည်မြဲမည်။ နေ့မွေးဖြစ်လျှင် မတည်မြဲတတ်ပါ။ ထိတ်လန့်ခြင်း၊ အိမ်ကို ကျီးလာနားတတ်ခြင်းစသည့် အတိတ်နိမိတ်ကို ကြုံတွေ့ရမည်။ (၉)လ၊ (၉)နှစ် အရွယ်တွင် ချူချာလျှင် ကိုယ်နှင့် တိုင်းထွာပါ။ ထီးဖြူချုပ်ကာ တန်ခိုးကြီးဘုရားတွင် လှူပေးပါ။ မလှူခဲ့လျှင် အသက် (၁၃)နှစ်၊ (၁၅)နှစ် အရွယ် ရောက်လျှင် မိဘတို့ စီးပွားပျက်လိမ့်မည်။

အမျိုးသမီးဖြစ်လျှင် မင်းကတော်ဖြစ်မည်။ (၉)ခုစွန်းမွေး သားသမီးတို့သည် (၁၉)နှစ်၊ (၂၉)နှစ်၊ (၃၉)နှစ် အဝင်တွင် ကံဆိုးမည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် မြောက်ဘက်ကို မျက်နှာပြုပါ။ တံခါးထားပါ။ အရှေ့ဘက်မှာ နွားထားပါ။ အနောက်ဘက်မှာ စပါးကျီထားပါ။ စီးပွားမြဲလိမ့်မည်။

ဓာတ်စာမှာ ငရုတ်ကောင်းဖြစ်သည်။ ရောဂါဖြစ်လျှင် ငရုတ်ကောင်း ငရုတ်မြစ်ကို ဆတူတွဲကြိတ်ပြီး ဆီနှင့်ဖျော်လူးပါ။ ချွေးထုတ်လျှင် ညောင်းညာကိုက်ခဲ ပျောက်မည်။ သလိပ်နာ၊ ဓာတ်လေ မမှန်လျှင် ငရုတ်ရွက်ကို ဟင်းခါးချက်ကာ ငရုတ်ကောင်း ခတ်သောက်လျှင် ကောင်းသည်။

လဆန်း(၉)ရက်၊ လပြည့်ကျော် (၉)ရက်တွင် လုပ်ငန်းမစတင်ပါနှင့်။ ခရီးမထွက်ပါနှင့်။ လုပ်ငန်းစတင်ရင်းနှီးလျှင် (၉)ဂဏန်း ယူဆောင်၍ (၉)မိုင်စသည့် (၉)ဂဏန်းဝေးကွာသည့် ဒေသကို ခရီးမသွားပါနှင့်။ သွားမိလျှင် ဥပဒ်တွေ့မည်။ ငွေကို စုံဂဏန်းနှင့်စတင်ရင်းနှီးလုပ်ဆောင်ပါ။

ခရီးထွက်လျှင် စုံဂဏန်းကျ သည့်ရက်တွင် သွားပါ။ လှူဒါန်းသည့် အခါ ထီး(၉)လက် လှူဒါန်းပါ။

ခုစွန်း(၁) သို့မဟုတ် (၁၀) ကြတ်မင်းဇာတာဟောတိန်း

ဘုရားလောင်းကြတ်မင်း ၁၀ တွင် စမ္မာနဂိုရ်ပြည်မှာ လုလင် မုဆိုးညွတ်ကွင်းနှင့်ဖမ်းမိပြီး မင်းတရားကြီးကို ဆက်ရာ မင်းကြီးက မုဆိုးကို အသပြာတစ်ထောင်ပေးပြီး ကြတ်မင်းကို မွေးထားသည်။ ကြတ်မင်းက ညစဉ် သန်းခေါင်အချိန်မှာ ငုံးမင်းပရိတ်ရွတ်ဖတ်သည်ကို မင်းကြီးကြားရသည်။ ကြတ်မင်းက နေ့အခါ မာဂစေကားပြော၍ ညတွင်လူစကားပြောတတ်သောကြောင့် အသက်(၃၃)နှစ်ရှိ ကြတ်မင်းကို ရွာကြီးတစ်ရွာ အပိုင်စားပေး ချီးမြှောက်သည့်ကိန်းဖြစ်သည်။

မွေးသည့်အခါ မွေးဖော်နှင့် ယှဉ်ပြီးမွေးမည်။ ညမွေးလျှင် ချမ်းသာပြီး တည်မြဲတတ်မည်။ နေ့မွေးလျှင် စီးပွားဥစ္စာ မတည်မြဲတတ်ပါ။ (၁၀)လ၊ (၁၀)နှစ်အတွင်း ချူချာလျှင် စကြာ(၄)ခုပြု၍ သောကြာသားမှတစ်ဆင့် ခမည်းပေးပါ။ မပေးက (၁၆)နှစ်တွင် အကြီးအကဲတို့ စီးပွားကျဆင်းပျက်စီးမည်။ ကျောင်းမှာနေစဉ် ဆရာများက ချစ်မည်။ ပညာတိုးပွားမည်။

မင်းစိုးရာဇာ ရဟန်းဖြစ်တတ်သည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာတည်မြဲမည်။ တန်ခိုးရှိပြီး ချမ်းသာမည်။ အသက်(၂၀)မှာ ချစ်သူနှင့် ကွဲကာ တစ်ဖန်ပြန်ပေါင်းရမည်။ ပေါင်းလျှင်သောကနှင့် ပေါင်းရမည်။

(၂၅)နှစ်တွင် စည်းစိမ်ချမ်းသာတိုးမည်။ (၂၈)နှစ်မှာ ဥစ္စာမတည်၊ ရောဂါဆန်းဖြစ်ပြီး ခင်ပွန်းနှင့် ကွဲမည်။ သား(၃)ယောက်မွေးသော်လည်း သားတွေထဲတွင် ထွန်းကားသူ မရှိဖြစ်ပြီး သမီးထဲတွင် တစ်ယောက် ဧကန်ထူးမည်။

အိမ်ထောင်နှစ်ဆက် ပျက်ကာ သုံးဆက်မြောက်မှ မြဲမည်။ အသက်(၃၀) အဝင်တွင် သေကိန်းအမှန်ဖြစ်သော်လည်း မသေပါ။ (၃၃)နှစ်တွင် ချမ်းသာတိုးပွားမည်။

အိမ်ဆောက်လျှင် သောက်ဘက်

သို့ မျက်နှာပြုပါ။ ထောင်သစ်လျှင် တံခါးထားပါ။ အရွှေဘက်မှာ နွားထားပြီး အနောက်ဘက်မှာ စပါးကျီထားပါ။

ဓာတ်စာက ကြတ်တတ်လိမ့်မည်။ ရောဂါဖြစ်လျှင် ကြတ်တတ်ခြင်းကို ဆားခတ်သွေးကာ လူးပါ။ ချွေးထုတ်လျှင် ညောင်းညာကိုက်ခဲ ပျောက်မည်။ မူးမေ့ သလိပ်နာရှိလျှင် အခေါက်ကို ကျီကာ ရေချိုးပါ။ ရွက်နုကို သုပ်၍စားပါ။

လဆန်း (၁၀)ရက်၊ လပြည့်ကျော်(၁၀)ရက် စီးပွားလုပ်ငန်း မစတင်ရပါ။ စီးပွားရေးအတွက် ခရီး မထွက်သင့်ပါ။ ငွေ ၁၀၀၀၀ကျပ်၊ ငွေ ၁၀သိန်း၊ သိန်း ၁၀၀ စသည့် ငွေပမာဏကို ငွေပင်ငွေရင်း မလုပ်ရပါ။

လဆန်း(၁၀)ရက်၊ လပြည့်ကျော်(၁၀)ရက်မှာ ငွေဆယ်ဂဏန်းကိုင်၍ ခရီး(၁၀)မိုင် စသော ဆယ်ဂဏန်းဝေးကွာသည့် ခရီးကို မသွားပါနှင့်။ သွားမိလျှင် ဒုက္ခရောက်မည်။

အရင်းအနှီးပြုပါက ဂွေကို (မ)ဂဏန်းနှင့် ရင်းနှီးပါ။ ခရီးထွက်လျှင် (မ)ဂဏန်းကျသော ရက်တွင်ထွက်ပါ။ စာပေ၊ စာအုပ်၊ ရွှေသင်္ကန်းကို လှူပါ။

(အလွန်ရှေးကျသည့် မြန်မာ့ဇာရာဗေဒင်ဖြစ်ပါသည်။ ရှေးခေတ်က ဤဗေဒင်ဟောနည်းသည် တွင်ကျယ်ခဲ့မည်ဖြစ်သော်လည်း ယခုအခါ စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ရှေးဟောင်းဗေဒင်နည်းစနစ်တစ်ခု ဖြစ်နေပါသည်။ ဗဟုသုတအဖြစ် ဖတ်ရှုလေ့လာသင့်ပါသည်။)

□ ဣန္ဒြေ (စက်မှုထုထွက်ထိုက်)

စမဘုန်းဘုန်း ချီးမြှင့်သော

မွှေးနှေးကြွေးကိစ္စ အဆင်ပြေ လက်ဝင်စေသော ယတြာ

ဂန္တီရဆရာလှမျိုး

တစ်နေ့တွင် စာရေးသူနှင့် မိတ်ဆွေအချို့သည် မှော်ဘီမြို့အစွန်ရှိ စမတစ်ထောင်ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိ သွားပါသည်။ စမတစ်ထောင်ကျောင်းသည် မှော်ဘီ စုပေါင်း ရုံးမှတ်တိုင်မှ ဆင်းကာ ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီ ၅၀၀ ကျပ်ပေး စီးသွားသောအခါ ကျောင်းဝင်းသို့ တိုက်ရိုက်ရောက်သည်။ ကိုယ်ပိုင်ကားဖြင့်လည်း ဝင်ရောက်နိုင်သည်။

ရှေးဟောင်းစေတီပြုပြင် မွမ်းမံ ဗုဒ္ဓသာသာနာပြု စမဘုန်းဘုန်း(ခေါ်) စမတစ်ထောင်ဆရာတော်၏ သက် တော်(၆၀)ပြည့် မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲသို့ သွားရောက်ကြခြင်း ဖြစ် ပါသည်။

ယခင်က ထိုအနီးအနားတစ်ဝိုက်တွင် မရန်းတလင်း ခြံကြီးရှိသည်။ ဂန္တီရပညာရှင်ဆရာကြီး မင်းသိင်္ခ၏ ဂန္တီရနယ် မြေအဖြစ် ထင်ရှားကျော်ကြားခဲ့ပါသည်။ ဆရာကြီးရှိစဉ်က လည်း မွေးနေ့ပွဲ နှစ်စဉ်ရောက်သည်။ မကွယ်လွန်မီ လပိုင်း

အလိုတွင်ပင် အသက်(၇၀)ပြည့် မွေးနေ့ အခမ်းအနား ကျင်းပသွားခဲ့ပါသေးသည်။

ဗေဒင်ပညာ၊ စာရေးခြင်းပညာ၊ ထူးချွန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ပြီး တပည့် များက လေးစားကြည်ညိုစွာဖြင့် အဘ ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ထိုအဘ မရှိသောအခါ စမဘုန်း ဘုန်း၏ ဂုဏ်သတင်း ထင်ပေါ်ကျော်ကြား လာသည်။ (၇)နေ့သားသမီးတို့၏ အခင် အခဲများကို မေတ္တာစေတနာဖြင့် ကူညီ ဖြေရှင်းပေးနေသော ဆရာတော်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။

ဆရာတော်၏ မွေးနေ့ပူဇော်ပွဲတွင် လာရောက်ကြသူများအား သက်သတ်လွှတ် ထမင်း ကျွေးမွေးဧည့်ခံသည်။ စာအုပ် ဂျာနယ်များ ရောင်းတာလည်း တွေ့ရသည်။

ဆရာတော် နာယကအဖြစ် ဆောင် ရွက်ပြီး ဇမ္ဗူဒိပ်ဂျာနယ်တစ်စောင် ထွက်ရှိ နေပါသည်။ ဘာသာရေး (ဓမ္မ) ဂန္တီရ နိုင်ငံရေး ရောသဏ္ဍာန် စာစောင်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်မှ စာရေးသူတို့အား စာအုပ်တစ်အုပ် ချီးမြှင့်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ ဝိဇ္ဇာဓရ မဟိဒ္ဓိပညာ စာအုပ်ဖြစ်သည်။ ရှေးဟောင်းစေတီ ပြုပြင်မွမ်းမံ ဗုဒ္ဓသာ သနာပြု ကုမ္ပဏီလီမိတက်က လိုတရငွေထုပ်ကြီးနှင့် စမဘုန်းဘုန်း (ခုနစ်ရက် သားသမီးအားလုံးအတွက် သိမှတ်ဖွယ်အကြောင်း) နှင့် အံ့မခန်းအစွမ်းထက်သည့် ယတြာများ)ဟု ရေး ထားပါသည်။

စာရေးသူ၏ ကြံတိုင်းအောင် ဟောခန်းသို့ ရောက် လာကြကုန်သော ဗေဒင်မေး ပရိသတ်များသည် အကြောင်း အရာအမျိုးမျိုးဖြင့် လာကြသည်။ စာရေးသူ ကျွမ်းကျင်သော လောကီနဝင်းစီး ယတြာဖြင့် ကူညီဖြေရှင်းပေးသည်။ ဆရာ တော်၏ စာအုပ်ရသောအခါ အကြွေးကိစ္စ အခက်အခဲ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်နေသူ လှိုင်သာယာမှ ဦးမြင့်စိုးအား အကြွေးပြန်ရစေသော ယတြာဆောင်ရွက်ခိုင်းလိုက်သည်။

တစ်ကြိမ်ပြုလုပ်ပြီး ပြန်ရသည်ဟု လာပြောသည်။ နောက် တာမေ့ ကျောက်မြောင်းမှ ပရိသတ်တစ်ဦးအား ဆောင်ရွက်ခိုင်းရာ သုံးကြိမ်ပြုလုပ်ပြီးမှ ပြန်ရကြောင်း ပြောကြားသည်။

နောက်ဆုံး စာရေးသူကိုယ်တိုင်လည်း လက်တွေ့ ဆောင်ရွက်ကြည့်ရာ တစ်ပတ်အတွင်း အကြွေးပြန်ရသည်။

ထိုစာအုပ်လေးမှာ အရွယ်ငယ်သော်လည်း တန်ဖိုးကြီးသည်။ ပညာတန်ဖိုးလည်း ကြီးသည်။ ငွေတန်ဖိုး ၃၀၀၀ ကျပ်ရှိသည်။ အပြင်သို့လည်း ဖြန့်ဖြူးရောင်းချတာ မရှိပေ။

တစ်နှစ်တစ်ကြိမ်သာ ရောင်းသည်။ ဂျာနယ်ဆောင်းပါးပေါင်းချုပ် ယတြာတစ်အုပ် ထွက်လာသည်။

စာဖတ်ပရိသတ်များ ငွေအကြွေးကိစ္စ အခက်အခဲ ဖြစ်နေပါသလား။ ဆုံးမလိုဖြစ်နေတဲ့ငွေ ပြန်ရစေဟေ့ဟေ့ ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည်။ လိုရင်းမှာ အကြွေးပြန်ရစေ၊ အလိမ်ခံရသောငွေ ပြန်ရစေသော ယတြာဖြစ်သည်။

သုံးမလိုဖြစ်နေတဲ့ငွေ ပြန်ရစေဟေ့

မိမိတို့အနေနှင့် ငွေကြေးများချေးထားပြီး တစ်ဖက်မှ ပြန်မပေးဘဲ အကြောင်းအမျိုးမျိုးပြကာ ထစ်ငေါ့ကြန့်ကြာနေခြင်းများ ကြုံတွေ့ပါက အောက်ဖော်ပြပါ ဝိဇ္ဇာယတြာနည်းကို သေသေချာချာ လုပ်ရပေလိမ့်မည်။

(နဝင်းချေပြီး ပြုလုပ်ပေးသူ သုံးဦးစလုံး အဆင်ပြေသွားကြသည်)

အင်္ဂါနေ့ နံနက်စောစော (၇) နာရီ(၁၅)မိနစ် အချိန်တွင် မိမိတို့၏ နေအိမ်ဘုရား၌ ဆွမ်းတော်သုံးပွဲ (သားငါးမပါသောဆွမ်း) အောင်သပြေ (၁၀)ညွန့် ကပ်လှူရမည်။ ထို့နောက် ဖယောင်းတိုင် (၃)တိုင်ကို မီးထွန်းညှိပူဇော်ရမည်။ ပြီးလျှင် မိမိ၏လက်ဝါးတွင် ပိုက်ဆံယူသွားသူ (ချေးသွားသူ၊ လိမ်သွားသူ) ၏ အမည်နာမကို ရေးပါလေ။

ဥပမာ- ဦးသိန်းလွင်ဆိုပါက သိန်းလွင် ဟုသာရေးပါ။ သိန်းလွင်ချေး ထားတဲ့ငွေ . . . အမြန်ပြန်လာပါစေ။

ငွေပမာဏနှင့်တကွ ပြည့်စုံစွာ ရေးပါ။ ညာသန် ဘယ်လက်ဖဝါးမှာ ရေးပါ။ ဘယ်သန် ညာလက်ဖဝါးရေးပါ။ ဆီတစ်စက်လည်း လက်ဝါးပေါ်တွင်ချပြီး ပွတ်ရမည်။ ဆီကို အဘယ်ကြောင့် သုံးခိုင်းသနည်းဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့ ဂန္ဓိရ အတတ်ဝိဇ္ဇာပညာရပ်တွင် အဆွဲဓာတ် တစ်ခုအနေနှင့် အသုံးပြုခြင်း ဖြစ်သည်။

နောက်တစ်ဆင့်အနေနှင့် ငွေတစ်ထောင်တန်တစ်ရွက်ကို လက်ဝါးထဲ၌ထည့်ပြီး ရိုက်ကာ မိမိ၏နှုတ်မှ . . .

“ငါ့ငွေ ငါ့ထံ လာပေးစေ” ဟု ပြောရမည်။

ပြီးလျှင် ထောင်တန် ဘေးဖယ်ထား၊ လက်ဝါးနှစ်ဖက်

ကို ထွန်းညှိထားသည့် ဖယောင်းတိုင်တွင် ခပ်နွေးနွေးကလေးကပ်ပါ။ ကပ်ပြီးလျှင် လက်ခုပ် (၆)ခုကပ်ပါ။

ထိုသို့တီးရင်း မိမိ၏လိုရာဆန္ဒကို အတူအနုထောင်ရမည်။ တစ်ပတ်အတွင်း သိသာအောင်မြင်ပါသည်။ ထို့ကြည့်စွာပြုလုပ်ပါ။ တစ်ပတ်မထူးလျှင် ဆက်လုပ်ပါ။ သုံးပတ်အတွင်း အောင်မြင်မည်။ စာရေးသူကိုယ်တိုင် ပြုလုပ်ပြီး၍ အာမခံခြင်းဖြစ်သည်။

လာဘ်လာဘ ပေါများချင်လျှင် မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအား မကြာခဏ လက်ဖက်ရည်တိုက် ဒါနပြုပေးပါ။ မိန်းကလေးများ လက်ဖက်သုပ်ကျွေး၍ ရသည်။ ငွေကြေးကိစ္စ အဆင်ပြေ အောင်မြင်ချင်လျှင် တနင်္လာနေ့တိုင်း ခွေး၊ ခို၊ ငါး အစာကျွေးပါ။ တနင်္လာနေ့တိုင်း မကြာခဏ ခွေးစာ ကျွေးပေးပါ။

ကြီးပွားချင်လျှင် ကျီးစာကျွေးပါဟု ဆိုထားသည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ တနင်္လာနံ (ငွေ အကြွေး) အဆင်ပြေစေရန် တနင်္လာနံ (ခွေး၊ ခို၊ ကျီး၊ ငါး) အပတ်စဉ် မပျက်မကွက် အစာကျွေးပါ။ သုံးလေးပတ် ပြုလုပ်ပြီးလျှင် သိသာလာပါလိမ့်မည်။

ဈေးဆိုင်တွေ ရောင်းကောင်းစေရန် လာဘ်ရွှင်ငွေ ဝင်ကောင်းစေရန် လက်ဖက်တစ်ဆုပ် ညာဘက်ဖြင့်ဆုပ်ပြီး ဆီအနည်းငယ်ထည့်ကာ ကြပ်ကြပ်အိတ်နှင့် ချိတ်ဆွဲထားပါ။ ပန်းကန်နှင့် ထည့်ထား၍လည်း ရသည်။ နတ်ပူဇော်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ ဓာတ်ဆင်ယတြာပြုလုပ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

နတ်ပူဇော်လိုပါက အင်္ဂါ၊ သောကြာနှစ်ရက် ဆိုင်ရာ နတ်ဒေဝါ၊ မိုးရာနတ်၊ ရတနာနတ်တို့အား လက်ဖက်ဆက်ပြီး လိုရာဆန္ဒ ဆုတောင်း မေတ္တာပို့သပေးပါ။

မိမိ၏ ဂြိုဟ်ခွင်တွင် တနင်္လာနံ(၂)အားကောင်းပါက တစ်ပတ် ပြုလုပ်တာနှင့် ထင်ရှားသိသာပေ၏။ ၂လံာနံ မကောင်းပါက သုံးလေးပတ် ဆက်တိုက် မပျက်မကွက် စိတ်ရှည်စွာ ပြုလုပ်ပေးပါ။

ဘုရားပူဇော်တိုင်း သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ပုတီး(၉)ပတ်စိပ်ပါ။ အရဟံဂုဏ်တော် လာဘ်ပွင့်စေသည်။

နေ့စဉ် အရဟံဂုဏ်တော်ပွားများ ပုတီးစိပ်ပါ။ စမတစ်ထောင် (ခေါ်) စမဘုန်းဘုန်းသည် ကျန်းမာရေးအတွက် အစွမ်းထက်ဆေးတော်ကြီး ဖော်ပေးနေပါသည်။

□ ဂန္ဓိရဆရာဓမ္မဗြူ

အရဟံ ဇယံ ဂါထာ

နှင့်

အစွမ်းထက်မြက် ဂန္တိရ မေတ္တာပို့

မိုးတိမ်

စာရေးသူသည် နိုင်ငံ့ဝန်ထမ်း တစ်ဦးဖြစ်သည့် အားလျော်စွာ နိုင်ငံ တော်မှ ပေးအပ်သည့် တာဝန်နှင့် ဝတ္တရားများကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင် ရင်း ထားရာနေ စေရာသွား တစ်နေရာ မှတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်လျက် ရှိပါသည်။

စာရေးသူသည် တာဝန်ဝတ္တရား များနှင့် ပတ်သက်လာလျှင် တိကျစွာ လိုက်နာ ဆောင်ရွက်တတ်သူ ဖြစ်ပြီး အချိန်ကိုလည်း လေးစားသူတစ်ဦး ဖြစ် သည်။ သိတတ်စ ချစ်မုစ၍ ဘာ သာတရားကို ရှိသေ့ကိုင်းရှိုင်းသူတစ်ဦး ဖြစ်ပြီး ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်း တို့ကို တတ်အားသရွေ့ ဆောင်ရွက် လေ့ရှိပါသည်။

အများသူငါ သောက်သုံးရေနှင့် အိမ်သာရေတို့ကိုလည်း တတ်အား သရွေ့ ဖြည့်ဆည်းပေးပါသည်။ ကံ ငါးပါးထဲမှ သူ့အသက်သတ်ခြင်း ဟု သော ပါဏာတိပါတကို အထူးရှောင် ကြဉ်ပါသည်။ စာရေးသူသည် ချမ်းသာ

သူတစ်ဦးမဟုတ်သော်လည်း စားဝတ် နေရေး အထိုက်အလျောက် အဆင်ပြေ ခဲ့ပါသည်။

စာရေးသူ အမြဲတမ်းရွတ်ဖတ် လေ့ရှိသော ဂါထာတစ်ပုဒ်မှာ အရဟံ ဇယံဂါထာ ဖြစ်ပါသည်။ အရဟံ ဇယံ ဂါထာတော်အား အားလပ်သည့်အချိန် ဌ်သော်လည်းကောင်း၊ လုပ်ငန်းတာဝန် ထမ်းဆောင်နေရင်းသော်လည်းကောင်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်လေ့ရှိပါသည်။

၎င်းဂါထာတော် ရွတ်ဖတ်ပြီး ပါက အစွမ်းထက်မြက် ဂန္တိရမေတ္တာပို့ တို့ကိုလည်း ရွတ်ဖတ်၍ မေတ္တာပို့သ ပါသေးသည်။

ဤမျှ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုလုပ် နေသည့် ကြားမှပင် အစားမတော် တစ်လုတ်၊ အသွားမတော် တစ်လှမ်းဆို သည့်အတိုင်း တစ်ရက်၌ မိမိ၏ ပေါ့ လျော့မှုကြောင့်လား၊ ကံဇာတ်ဆရာ၏ အလိုကျအတိုင်းလားမသိ စာရေးသူ၏ အသက်အန္တရာယ်နှင့် ရင်ဆိုင်ကြုံတွေ့ လာရပါတော့သည်။

ထိုနေ့ကား ၁၅-၉-၂၀၁၃ ၁၃၇၅ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆန်း (၁၁)ရက် တနင်္ဂနွေနေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့က စာရေးသူ အရာတော်မြို့နယ် သို့ ကိစ္စတစ်ရပ်ဖြင့် ခေတ္တခဏရောက်၍ ခဲ့ပြီး နံနက်စောစောတွင် မိမိလုပ်ငန်း တာဝန်ထမ်းဆောင်ရာ ဒီပဲယင်းမြို့နယ် သို့ အပြန်လမ်းခုလတ်တွင်ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းနေ့က စာရေးသူ ၇ နာရီ အရောက် လုပ်ငန်းခွင်ဝင်ရန် နံနက် ၄ နာရီထဲ၌ ဝီရိယပိုကာ မိုးတဖွဲခွဲ နေသည့်ကြားမှ ထွက်လာမိခဲ့ပါသည်။ အရာတော်မြို့နယ်နှင့် ဒီပဲယင်းမြို့နယ် မှာ ဆိုင်ကယ်ဖြင့်သွားလျှင် ၂ နာရီ ကျော်ခန့်သာကြာပါသည်။ ထိုအချိန် မိုးတဖွဲခွဲရွာ၍ ချောင်းရေများလည်း စီးဆင်းနေပါသည်။ ချောင်း သုံးခုမျှ ဖြတ်သန်းလာခဲ့ရာ အဆင်ပြေပြေ ဖြစ် သန်းလာနိုင်ခဲ့သော်လည်း နောင်ကြီး အိုင်ကျေးရွာသို့ မရောက်ခင် ဘော်ကုန်း ကျေးရွာအလွန်ရှိ ချောင်းတစ်ချောင်း အဖြတ် ဆိုင်ကယ်မှာ ရေစီးအားဖြင့် လဲကျ၍ လူရော ဆိုင်ကယ်ပါ ဆောင်း ရေစီးကြောင်းနှင့်အတူ ကိုက်(၁၀၀) အကွာလောက်ထိ မျောပါသွားခဲ့ပါ သည်။

စာရေးသူမှာ ရေကူးကျွန်းတွင် သူ မဟုတ်သော်လည်း သတိလစ်တတ် မရှိဘဲ အရဟံ ဇယံဂါထာ တော်အား နှုတ်မှအသံထွက်ရွတ်ဆိုရင်း လုံးလုံးဖြတ် ဆိုင်ကယ်အား ရေစီးအားနှင့် မျော မသွားစေရန် ထိန်းထားရင်း ကမ်းဆီ အနီးဆုံးဟု ခန့်မှန်းရသည့်ဘက်သို့ တွန်းပို့နေမိပါတော့သည်။

ထိုအချိန်က နံနက်ဝေလီလင်းဖြစ်၍ ကောင်းစွာ အလင်းဆောင် မရရှိသေးပါ။ ကံအားလျော်စွာပင် ကမ်း နှင့် နီးရာသို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ ချောင်းရေထဲ၌ (၂၅)မိနစ်ခန့်ကြာမှ ထင်ပါသည်။ အလင်းရောင်ထည့် အနည်းငယ် ရရှိလာပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ကမ်းမှာ လမ်း၏နံဘေးတွင်ရှိပြီး

www.burmeseclassic.com

ပေါ်သို့ တက်နိုင်ရန် နှစ်ပေခွဲ သုံးပေခန့် မြင့်ပါသည်။

အနည်းငယ် မတ်စောက်နေ သဖြင့် ဆိုင်ကယ်အား တွန်းတင်၍ မရပါ။ စာရေးသူလည်း ဆိုင်ကယ်အား ရေလွတ်ရာ၌ ထောင်ထားခဲ့၍ လမ်း ပေါ်သို့ တွယ်တက်ကာ ဘော်ကုန်း ကျေးရွာဘက်သို့ပြေး၍ နီးစပ်ရာ လမ်း နဘေးရှိ လက်မက်ရည်ဆိုင်မှ လူ(၂)ဦး တို့အား အကူအညီတောင်း၍ ခေါ် ဆောင်လာပြီး ဆိုင်ကယ်အား တွန်း တင်ခဲ့ရပါသည်။

ဆိုင်ကယ်မှာ ရေဝင်၍ စက်နှိုး၍ မရတော့ပါ။ စာရေးသူ၌ ပြင်းထန်စွာ ထိခိုက်ဒဏ်ရာရခြင်း မရှိခဲ့သော်လည်း ပွန်းပဲ့ ဒဏ်ရာအနည်းငယ်သာ ရရှိခဲ့ပြီး Aersolt ဖိနပ်တစ်ရပ်၊ ဆိုင်ကယ်စီး ဦးထုပ်တစ်လုံး၊ ခရီးဆောင်အိတ် တစ် လုံးတို့မှာ ရေစီးအားနှင့် မျောပါသွား ခဲ့ပါသည်။ ခရီးဆောင်အိတ် အတွင်း၌ လက်ကိုင်ဖုန်း တစ်လုံး၊ ပိုက်ဆံ ငါး သောင်းကျပ်ခန့်၊ ဘွဲ့လက်မှတ်၊ (၁၀) တန်းအောက်လက်မှတ်နှင့် အရေးကြီး စာရွက်စာတမ်းများ ပါရှိနေပါသည်။

စာရေးသူလည်း ဘော်ကုန်းရွာ မှ နီးစပ်ရာ ဖုန်းတစ်လုံး အကူအညီ တောင်း၍ မိတ်ဆွေသူငယ်ချင်းများထံ ဖုန်းဆက်၍ အကျိုးအကြောင်းပြောပြ ကာ လှမ်းခေါ်ခဲ့ပါသည်။

နာရီဝက်ခန့်ကြာသောအခါ မိတ် ဆွေသူငယ်ချင်းများဖြစ်သော ဖိုးတွတ်၊ ကိုကာ၊ ဂျမ်းဘုံနှင့် ဂွက်ထော်တို့ လေးဦး ဆိုင်ကယ်နှစ်စီးဖြင့် ရောက်လာတော့ သည်။

၎င်းတို့ ရောက်လာပြီး သိပ် မကြာ ရေကျနေပြီဖြစ်သဖြင့် သူငယ် ချင်းတစ်စုနှင့်အတူ ရွာမှ လမ်းပြ တစ်ဦး ခေါ်၍ အရေးကြီးစာရွက်စာတမ်းများ ပါသော ခရီးဆောင်အိတ်အား ချောင်း ခိုးတစ်လျှောက် လိုက်ရှာပါတော့သည်။

တွေ့လို တွေ့ငြားသာ လိုက်ရှာ ဖွေသော်လည်း ပြန်တွေ့မည်ဟု လုံးဝ

ထင်မထားခဲ့ပါ။ သို့သော် ချောင်းခိုး တစ်နေရာအရောက် ချွဲတစ်ချွဲအတွင်း ၌ မထင်မှတ်ဘဲ ၎င်းခရီးဆောင်အိတ် အား ပြန်လည်ရရှိခဲ့ပါတော့သည်။

သေချာပြန်လည်သုံးသပ်ကြည့် ပါက စာရေးသူ အသက်အန္တရာယ် ဘေးမှ လွတ်ကင်းရခြင်း၊ အရေးကြီး စာရွက်စာတမ်းများ ပြန်လည်ရရှိလာ ခြင်းတို့သည် စာရေးသူ အမြဲရွတ်ဆို သော အရဟံ ဇယ်ဂါထာတော်နှင့် အစွမ်းထက်မြတ် ဝဋ္ဌီရမေတ္တာပို့တို့၏ ကျေးဇူးကြောင့်သာဖြစ်၍ စာဖတ်သူ များ ရွတ်ဆို ပွားများနိုင်ရန် ရေးသား ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

အရဟံဇယ်ဂါထာတော်
အရဟံ ဗဟိအန္တဇယံ သုဂတံ၊
အမိတံဝိရဇံ လလိတံ အတုလံ။

စရဏံ တိဘဝုပသမံ ယမကံ၊
သုခမံ သရဏံ ပဏညာမညာမိ ဇိနံ။

အရဟံ - လူမင်း၊ နတ်မင်း၊
ဗြဟ္မာတို့၏ ဝပ်စင်းကော်ရော် ပူဇော်
အထူးကို ခံယူတော် မူထိုက်ပါပေထ
သော၊ အရဟံ - လူနတ်ဗြဟ္မာသတ္တဝါ
တို့၏ ကြည်ဖြူတော်ရော် ပူဇော်အထူး
ကို ခံယူတော် မူထိုက်ပါပေထသော၊
ဗဟိအန္တဇယံ - အတွင်းရန် အပြင်ရန်
တို့ကို အတန်တန် အောင်တော်မူပြီး
ထသော၊ သုဂတံ- ကောင်းသောစကား
ကို ဆိုတော်မူတတ်ပါပေသော၊ သုဂတံ-
ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်
မူပါပေထသော၊ ဝိရာဇံ - ရာဂ အစ
ရှိသော ကိလေသာမြူတင်းတော်မူပါ
ထသော၊ လလိတံ- ရောင်ခြည်ခြောက်
သွယ် ကွန်မြူးစံပယ်တင့်တယ်တော်မူ
ပါပေထသော၊ စရဏံ- နိဗ္ဗာန်ရောက်
ကြောင်း အကျင့်ကောင်းနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူပါပေထသော၊ တိဘဝုပသမံ-
ဘဝသုံးပါး ဘုံသုံးပါးတို့၌ ကိလေသာ
အပူမီးတို့ကို ငြိမ်းအေးစေတော်မူနိုင်
ပါပေထသော၊ ယမကံ- ရေမီးအစုံစုံ
အစရှိသော တန်ခိုးပြာဋိဟာတို့ကို
ပြစွမ်းတော်မူနိုင်ပါပေထသော၊ သုခမံ-

လူချမ်းသာ နတ်ချမ်းသာ နိဗ္ဗာန်ချမ်း
သာတို့ကို ပေးတော်မူတတ်ပါပေထ
သော၊ သရဏံ - လူနတ်နင်း သိကြား
သတ္တဝါဝေနေ များဝိသ်မြေတို့၏ အား
ထားကိုးကွယ်ရာ အစင်ထေန် ဖြစ်တော်
မူသော၊ ဇိနံ- မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်
တော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားတို့ အထံ
- အကျွန်ုပ်သည်၊ ပဏာမာမိ - တိုင်း
ညွတ်ရိုက်ဖူး သဒ္ဓါမိုး၍ ရိုးရိုးပါးပါး မြတ်စွာ
ဘုရား။

(ဤဂါထာတော်အား ဘုရား
ဂုဏ်တော် (၉)ပါးကို အာရုံပြု၍ အနည်း
ဆုံး တစ်နေ့ (၉)ကြိမ်ရွတ်ပါ။ ထို့ထက်
တတ်နိုင်လေ ပိုကောင်းလေ ဖြစ်ပါ
သည်။ အလွန်အကျိုးထူးပြီး တန်ဖိုး
မဖြတ်နိုင်သော ဂါထာတော် ဖြစ်ပါ
သည်)

အစွမ်းထက် ဝဋ္ဌီရမေတ္တာပို့

အရှေ့နေထွက် အနောက်နေ
ဝင် တောင်တံငါကွန် မြောက်စွပ်ကြယ်
အထက်ဘဝင် အောက်အဝီစိ နံ့ပြည့်
ကြေညာ ဖီလာထုတ်ချင်း ရူပ အရူပ
ကာမဘုံ ကျင်လည်ကြကုန်သော ဝိဇ္ဇာ
ဇော်ဂျီ တပသီပေါင်းမှစ၍ သုခိတာ
ဒုက္ခိတာ ကဝါလမိုင်း တောလမိုင်း ရေ
လမိုင်း အာကာလမိုင်း ကုဒ္ဓိမန္တ ဝေမန္တိ
က ပြိတ္တာအပေါင်းမှစ၍ အဝေရာ
ဘေးအပေါင်းမှ ကင်းဝေးကြပါစေ။

အဗျာပဇ္ဇာ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ
ပူင်ခြင်းမှ ပျောက်ကင်းကြပါစေ၊ အနီ
ယာ ဆင်းရဲပင်ပန်းခြင်းမှ ကင်းဝေးကြ
ပါစေ။ ဒုက္ခဝဋ်ဆင်းရဲမှ လွတ်ကင်းကြ
ပါစေ။ လာမသယ်ရာ တည်ကုန်သော
ယထာလဒ္ဓသမ္ပတ္တိသော အကျင့် အကြံ
ရအပ်ပြီးသော စည်းစိမ်ချမ်းသာဟူသမျှ
တို့နှင့် မရရှိသေးသော စည်းစိမ်တို့သည်
လည်း ရရှိကြ၍ မိမိကိုယ်မှာလည်း
စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်
ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဖြစ်ကြပါစေ။

□ မိုးထိမ်

အကြံအစည်အောင်မြင်စေသော

အောင်ဓာတ်ယတြာ

ကောင်းစံမိန့်နိုး (မနိနေဝနိုး)

လွန်ခဲ့သော ဆယ်နှစ်ကျော် ကာလက ကျွန်တော် ခရီးသွားရင်း ကားပေါ်တွင် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသော အသက် ခြောက်ဆယ်ကျော် ဘုန်းကြီးအိုကြီး တစ်ပါးအား လမ်းခရီးထမ်းဆိုင်တွင် ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းခဲ့ရသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရင်းနှီးလာခဲ့ကြရာမှ ဦးပဉ္စင်းကြီးအား နေထိုင်ရာဒေသကို မေးမြန်းကြည့်ရာ မတ္တရာဘိုးတော် တောင်တွင် နေထိုင်ကြောင်း သိခဲ့ရပါ သည်။ ထိုဦးပဉ္စင်းကြီးကလည်း ကျွန် တော်၏ ရင်းနှီးခင်မင်မှုအား တုံ့ပြန် သောအနေဖြင့် အောက်တွင် ဖော်ပြ မည့် အောင်ဓာတ်ယတြာနဲ့ ပုတီးစိပ် နည်းကို ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ လုပ်ဆောင် ရန် လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးကမ်းစွန့်ကြဲ ခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ဦးပဉ္စင်းကြီးက ပြော ပြခဲ့သည်မှာ...

“အကျိုးတရားဆိုတာ အကြောင်း တရားများစွာတို့ ပြုပြင်ဖန်တီး စုစည်း ပေါင်းဆုံပြီးမှအကျိုးပေးမှန်ခြင်း၊ အကျိုး ပေးမြန်ခြင်းဆိုတာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ် ပါတယ် ဒကာကြီး၊ ဒါကြောင့် အကျိုး တရားရရှိစေဖို့ မိမိကိုယ်တိုင် ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းမဲ့ မဖြစ်ရလေအောင် ကံကို ပြုပြင်ဖန်တီးကြရတာပဲ။

ဘဝတစ်လျှောက်လုံး ကံကောင်း ကံမြင့်နေဖို့လည်း လူတိုင်းအလိုရှိနေကြ တာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါမှလဲ (၇)ရက်သား သမီးတိုင်း စိတ်ချမ်းသာ ကိုယ်ချမ်းသာ လိုရာဘဝခရီးကို လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြ မှာ ကေနံမလွဲဘူးဒကာ”

ထိုကဲ့သို့ ရရှိခဲ့သော အောင် ဓာတ်ယတြာနဲ့ ဂြိုဟ်သက် ပုတီးစိပ် နည်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအောင်ဓာတ် ယတြာနဲ့ ဂြိုဟ်သက် ပုတီးစိပ်နည်း

အကြောင်းကို ပြောရလျှင် တစ်ခါက ကျွန်တော်၏ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက် သူ့ကားတွင်း ငွေကြေး ပြဿနာဖြစ်ပြီး အလုပ်ပြုတ် ထောင်ကျမည့် အခြေ အနေ ဖြစ်နေသဖြင့် ကျွန်တော်က ဤ ယတြာနဲ့ ပုတီးစိပ်နည်းအား ယုံယုံ ကြည်ကြည်ဖြင့် လုပ်ကြည့်ရန် ဖော်ပြ ထားပါ သည်။

သူငယ်ချင်းမှာလည်း အခြေ နည်းမရှိတော့သဖြင့် တစ်လခန့် လုပ် မကွက် လုပ်ခဲ့ရာ အမှုမှ လုံးဝကင်း လွတ်သွားခဲ့ပါသည်။ ထိုသူငယ်ချင်း ယခုတိုင် ဤယတြာနဲ့ ပုတီးစိပ်နည်း အား ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နေဆဲ ဖြစ် သည်။

ထို့အတူ နောက်အသိအပညာ တစ်ယောက်မှာလည်း တစ်ပတ်လုံး တည်း အရာရှိများ အသီးသီး

www.burmeseclassic.com

တက်သွားကြသော်လည်း သူကျန်နေခဲ့သည်။ တစ်လပါနီး တစ်လရာထူးတက်နီးနဲ့ စောင့်နေခဲ့ရာ ခြောက်လပင် ကျော်လာခဲ့ပြီဖြစ်သဖြင့် ကျန်တော်က ထိုအသိအရာရှိအား ဖော်ပြပါ ယတြာနှင့် ဂြိုဟ်သက် ပုတီးစိပ်နည်းအား ယုံယုံကြည်ကြည်ဖြင့် လုပ်ဆောင်ရန် ပေးတမ်းကူညီလိုက်ပါသည်။

ထိုအရာရှိမှာလည်း ကြိုးစားယုံကြည်စွာ ရက်မပျက်လုပ်ဆောင်ခဲ့ရာ (၄၅)ရက်အတွင်းရာထူးတက်ပြီး အခြားတစ်နေရာသို့ ပြောင်းရွှေ့သွားခဲ့ရပါသည်။

ဤယတြာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး (၇)ရက်သားသမီးများနားလည်လွယ်အောင် ရှင်းပြရသော် တနင်္ဂနွေသားသမီးကို ဥပမာထား၍ ရှင်းပြပါမည်။

မွေးနံ တနင်္ဂနွေကို ခရားစောက်တိုင်ထူလိုက်လျှင် မွေးနံ၏ အပေါ်ပိုင်းတွင် ၆-၂-၅ ကို တွေ့ရပါမည်။ ၂ ဂဏန်း တနင်္လာသည် မွေးနံ တနင်္ဂနွေ၏ အညွန့်ဖြစ်၏။ ၅ ဂဏန်း ကြာသပတေးသည် မွေးနံ၏ ပဉ္စပွတ်ဖြစ်ပြီး ၆ ဂဏန်း သောကြာသည် ဆပွတ်ဖြစ်ပါသည်။

ပဉ္စပွတ်သည် အောင်မြင်မှုကြာသပတေးဂြိုဟ်သက် (၁၉)နှစ်နှင့် ဆပွတ်သည် (စုတ်-ချစ်ခင်မှု) သောကြာဂြိုဟ်သက် (၂၀)နှစ်၊ နှစ်ခုပေါင်း လို့ရသည့် ဂြိုဟ်သက်(၄၀)ကို အမည်တစ်မျိုးတည်းနဲ့ ဂြိုဟ်နံ နှစ်ခုပါသော သပြေ(၄၀)ညွန့်ကို မွေးနံ တနင်္ဂနွေ၏ အညွန့်ဖြစ်တဲ့ တနင်္လာနံ ကြေးပန်းအိုးနံ ထိုးပြီး မွေးနေ့ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း အိမ်ရှိဘုရားမှာ ကပ်လျှူပူဇော်ပါ။

ဘုရားရှိခိုး ငါးပါးသီလခံယူပြီး မေတ္တာပို့ အမျှဝေပါ။ ပြီးလျှင် အလိုအပ်ဆုံး ဆုတစ်ခုကို တောင်းပါ။ ပြီးလျှင် တနင်္ဂနွေသားသမီးဖြစ်တဲ့အတွက် ဂြိုဟ်သက်ပုတီးစိပ်နည်း သူ့ရလဒ် အရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဆုံးမှ ပုတီးတစ်လုံးချ။

အဓိဋ္ဌာန်ပြုပြီး ပုတီး (၆) ပတ်နေစဉ် စိပ်ပါ။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများ လုပ်ဆောင်ရန် ဇယား (၁)နှင့် (၂)ကို ဖော်ပြထားပါသည်။

ဇယား(၁) မွေးနေ့နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း ပြုလုပ်ရန်

တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် သပြေ (၂၁+၁၉-၄၀) ညွန့်ကို ကြေးပန်းအိုးနံ လျှူပါ။

တနင်္လာသားသမီးသည် ဒဟတ် (၁၀+၂၁= ၃၁) ညွန့်ကို စဉ့်ပန်းအိုး၊ အစိမ်းရောင်။

အင်္ဂါသားသမီးသည် အိုးနဲ့ (၆+၁၀= ၁၆)ညွန့်ကို ရွှေရောင်အိုးဖြင့် လျှူပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် ကျီးအာ (၁၅+၆= ၂၁)ညွန့်ကို မြေပန်းအိုးဖြင့် လျှူပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးသည် စက္ကူ (၈+၁၅= ၂၃) ညွန့်ကို သံ/သွတ်ပန်းအိုးဖြင့် လျှူပါ။

သောကြာသားသမီးသည် လေးညွင်း (၁၇+၈= ၂၅) ညွန့်ကို နက်ပြာရောင် အိုးဖြင့် လျှူပါ။

စနေသားသမီးသည် မုယား (၁၉+ ၁၇=၃၆)ညွန့်ကို အနီရောင်အိုးဖြင့် လျှူပါ။

ရာဟုသားသမီးသည် ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများကဲ့သို့ လျှူဒါန်းပါ။

ဇယား (၂) မွေးနေ့ နံနက် ၉ နာရီမှ ၁၀ နာရီခွဲအတွင်း နေ့စဉ် ပုတီးစိပ်ရန်

တနင်္ဂနွေ သားသမီး - သူ့ရလဒ် အရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး ၆ပတ်။

တနင်္လာသားသမီး - စန္ဒြာ အရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၁၅)ပတ်။

အင်္ဂါသားသမီး - ဘောမ အရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၈)ပတ်

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး - ဗုဒ္ဓအရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၁၇)ပတ်

ကြာသပတေးသားသမီး - ဗုဒ္ဓအရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ်ပုတီး (၁၉)ပတ်

သောကြာသားသမီး- သောကြာအရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး(၂၁)ပတ်

စနေသားသမီး - သောရီအရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၁၀)ပတ်

ရာဟုသားသမီး - ဗုဒ္ဓအရဟံဘဂဝါ သဗ္ဗသိဒ္ဓိ၊ ပုတီးတစ်လုံးချ။ နေ့စဉ် ပုတီး (၁၂)ပတ်

ဤဓာတ်ပန်းဆင် အောင်ဓာတ်ယတြာကို ခုနစ်ရက်သားသမီးများအနေဖြင့် ကျန်းမာရေး၊ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ ရာထူးတိုးတက်ရေး၊ ဌာနပြောင်းရွှေ့ရေး စွမ်းရောင်စေ့ဝယ်အောင်မြင်ရေးတို့အတွက် ဖော်ပြပါ ဇယား(၁)တွင် ပါရှိသည့်အတိုင်း မိမိအိမ်ရှိ ဘုရားတွင် ကပ်လျှူပူဇော်ပြီး ဇယား(၂)ပါရှိသည့်အတိုင်း ဂြိုဟ်သက်အဓိဋ္ဌာန်ပုတီးစိပ်ခြင်းကို နေ့စဉ်မှန်မှန် ပြုလုပ်သွားပါက အလိုရှိရာ အောင်ကြမည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။

ပန်းအိုးထိုးရန် ဇယားတွင် ပါရှိသော အညွန့် အရွက်များ မရရှိနိုင်ပါက အခြားနေနံသင့် အညွန့်အရွက်တို့ကို သုံးနိုင်ပါသည်။ ပန်းအိုးများကို ဇယားပါအရောင်များမရရှိပါက လိုအပ်သော အစိမ်းရောင်၊ ရွှေရောင်၊ နက်ပြာရောင်၊ အနီရောင် ပန်းအိုးများဖြစ်အောင် ကိုယ်တိုင် သင်္ဘောဆေးသုတ်ပြီး အသုံးပြုတင်လျှူနိုင်ကြောင်း ထိုမတ္တရာဘိုးတော်တောင်ဦးပဉ္စင်းကြီးက မိန့်မှာသွားခဲ့ပါသည်။

□ တောင်းစိတ်နိ(ဖန်နေဝန်)

ကျောက်မျက်ရတနာ

အပြစ်ကြောင့်

ဤသို့အကျိုးယုတ်၏

မိန့်နုဇရင်

ရွှေတံသာ ကျောက်မျက်ရတနာ
ဈေးကွက်ကြီးကား လူအများနှင့် စည်
ကားလျက်ရှိ၏။ ကုန်သည်မျိုးစုံ ပွဲစား
မျိုးစုံ စီးပွားရှာနေကြလေ၏။

ဦးစိန်သောင်း ဆိုသူမှာ စိန်
ကျောက်အထူးကျွမ်းကျင်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်
ကြီးဖြစ်လေသည်။ ကျွန်ုပ်နှင့် အလွန်
ခင်မင်ရင်းနှီး၏။ ၎င်းသည် ကျောက်
မျက်ပညာအား ထဲထဲဝင်ဝင် သိရှိသည့်
အပြင် စာပေဗဟုသုတလည်း များစွာ
ရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်အားရက်ရတိုင်း ၎င်း
ထံသွား၏။ သွားတိုင်း ကျောက်မျက်
နှင့်ဆိုင်သည့် ထူးဆန်းထွေလာများအား
တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုကြားသိရ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ စာရေးဆရာပေါက်စ
ကလေးဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်ကြားသိလာ
သည့် ထူးဆန်းထွေလာ ကျောက်မျက်
အကြောင်းအရာလေးများအား ဇာတ်
လမ်းဆင်၍ ရေးသား၏။ မဂ္ဂဇင်းတိုက်
များသို့ ပို့၏။ ပါသည်လည်း ပါ၏။
မပါသည်လည်းရှိ၏။ ပါလာက ဝမ်းသာ
၍ မပါက စိတ်ကျခြင်း အလျင်းမရှိဘဲ
စာဆက်လက်ရေးသား ပေးပို့၏။

ယခုလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် ကျောက်
ကုန်သည် ဦးစိန်သောင်းတို့ စကားလက်

ဆုံကျလေ၏။ ကျွန်ုပ်မေးသမျှ ကျောက်
ကုန်သည်ကြီးက ဖြေ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“အပြစ် အနာအဆာ ပါသ
ကျောက်မျက်တွေကိုဝတ်ရင် အကျိုး
ယုတ်တယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား ဦးစိန်
သောင်း”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့။ အဆောင်
အဖြစ်ဝတ်ရင် ပိုလို့တောင် အကျိုးယုတ်
သေးတယ်။ ကျောက်မျက်တွေထဲ
ပတ္တမြားကျောက်က အဆိုးဆုံးပဲ။ အပြစ်
အနာအဆာပါတဲ့ ပတ္တမြားကျောက်
ဝတ်ရင် စည်းစိမ်ပျောက်တတ်တယ်။
ရောဂါပေါင်းများစွာ ဖြစ်တတ်တယ်။
တိရစ္ဆာန်အပေါင်းရဲ့ရန်ကြောင့် အသက်

www.burmeseclassic.com

ပျောက်တတ်တယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့”
ဟုပြောဆိုကာ ၎င်းအိမ်မှ ပေးပို့လာ
သည့် ကော်ဖီပူပူတစ်ခွက်ကို မှတ်
သောက်နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း
တိုက်၏။ ကျွန်ုပ်သောက်အပြီး ကျောက်

ကုန်သည်ကြီးအား ဤသို့ ပြောလေ၏။
“ဟင် ခင်ဗျားတိုက်တဲ့ ကော်ဖီ
က ချင်းကော်ဖီပဲဗျ”

“ဟုတ်တယ်လေ၊ ချင်းကော်ဖီ
သောက်ရင် ကျန်းမာရေးနှင့် ညီညွတ်
တယ်ဗျ။ ချင်းမှာပါတဲ့ ဓာတ်တွေက
လူနဲ့တည့်တယ်လေ၊ ဒါကြောင့် ဒီလိုနေ့
လယ်ခင်းချိန်မှာ ကျုပ် ချင်းကော်ဖီ နေ့
တိုင်း သောက်တယ်ဗျ”ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ဤသို့ ဆက်ပြော
ပြန်လေ၏။

“တကယ်တော့ အပြစ်ကင်းတဲ့
ကျောက်မျိုးဆိုတာ အင်မတန်ရှားတယ်
ကိုအေးသောင်းရဲ့။ သူတို့က မြေကြီး
အောက်က ပစ္စည်းတွေမို့လို့ အပူဒဏ်
အအေးဒဏ် ထိခိုက်မှုဒဏ်တွေကိုခံလာ
ရတာဆိုတော့ ဘယ်အပြစ်ကင်းနိုင်ကြ
ပါမလဲ၊ ရှိတော့ ရှိတယ် ရှားတယ်လို့
ဆိုရပေမယ့် အပြစ်ကင်း ကျောက်
ကောင်းတွေ ရှိကြပါတယ်၊ အဆောင်
ကျောက်ဝတ်တဲ့အခါမှာ အပြစ်ကင်းတဲ့
ကျောက်မျိုးကို ရှာဝယ်ပြီး လုပ်ကြရ
တယ်၊ ဒါမှ အစွမ်းထက်တဲ့ အဆောင်
ကျောက်ဖြစ်မှာ ကိုအေးသောင်ရဲ့” ဟု
ပြောဆိုကာ ချင်းကော်ဖီကို ဇိမ်ခံ
သောက်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ကော်ဖီသောက်နေ
သည့် ဦးစိန်သောင်းအားကြည့်၍ ဤသို့
ပြောပြန်၏။

“ခင်ဗျား လက်မှာဝတ်ထားတဲ့
ကျောက်ဖြူကလေးက အရောင်လက်လှ
ချေလားဗျ။ ဘာကျောက်လဲ”

“စိန်လေဗျာ၊ အပြစ် အနာ
အဆာ ဘာမှမပါတဲ့ စိန်ဖြူကလေးပေါ့။
စိန်သားနဲ့အရောင်ဖြူကလေးကိုသဘော
ကျလို့ မရောင်းဘဲ အဆောင်အပြစ်ဝတ်
ထားတာပါဗျာ”

ဟုပြောဆိုသော် ကျွန်ုပ်က...

“အပြစ်အနာအဆာပါတဲ့ စိန်
ဝတ်ရင် ဘယ်လို အကျိုးယုတ်နိုင်သလဲ
ကိုစိန်သောင်း”

“အပြစ်ပါတဲ့ စိန်ဆိုတာ စိန်
အတွင်းမှာပါတဲ့ မှဲ့ပါတဲ့စိန်မျိုး၊ အရောင်
မရှိတဲ့စိန်မျိုး၊ အမြှောင့် မရှိတဲ့ စိန်မျိုး၊
အနီ အညို အမည်းရောနေတဲ့ စိန်မျိုး၊
ပြောရရင် အများကြီးပါဗျာ၊ ဘာကြောင့်
လဲဆိုတော့ စိန်မှာ အပြစ်ပေါင်း (၂၉)
မျိုးရှိတယ် ကိုအေးသောင်ရဲ့”

ဟု ပြောဆိုကာ ချင်းကော်ဖီ
လက်ကျန်ကို သောက်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲ၌ ဤသို့ စဉ်းစား
မိ၏။ စိန်ရတနာမှာ အပြစ်ပေါင်း (၂၉)
မျိုးရှိတယ်ဆိုတော့ အပြစ်ကင်းတဲ့ စိန်
တော်တော်ရှားမှာပဲ ဟု စဉ်းစားနေချိန်
၌ ဦးစိန်သောင်းထံမှ ဤသို့ စကားသံ
ထွက်ပေါ်လာလေ၏။

“အဲဒီလို အပြစ်ပါတဲ့ စိန်မျိုးဝတ်
ရင် သိဒ္ဓိမျိုးစုံ ကွယ်ပျောက်နိုင်၏။
သားမြေးမရတတ်၊ နှလုံးမသာမယဖြစ်
လတ္တံ့လို့ မဏိသုတ္တေရကျမ်းမှာ ရေး
သားထားတာ ကျုပ်ဖတ်ရဖူးတယ် ဗျ။
အကောင်းဆုံးကတော့ ဘယ်ကျောက်
ဘယ်စိန်ဝတ်ဝတ် အပြစ်မပါတဲ့ အမျိုး
အစားကို ဝတ်တာ အကောင်းဆုံးပါ
ပဲဗျာ။

နောက်ပြီး ကျောက်တွေ ဝတ်
တဲ့အခါမှာ သူ့နေရာနဲ့သူ ဝတ်ရတယ်
ကိုအေးသောင်ရဲ့၊ ဥပမာဗျာ ပတ္တမြား
လက်စွပ်ဝတ်မယ်ဆိုပါတော့ လက်ယာ
လက်မှာပဲ ဝတ်ရမယ်၊ လက်ဝဲလက်မှာ
မဝတ်ရဘူးဗျ။ အကျိုးယုတ်တတ်တယ်၊
လက်ယာလက်မှာ ဝတ်သင့်တဲ့ ကျောက်
မျိုးတွေကတော့ ပတ္တမြား၊ ကြောင်
ကျောက်၊ နီလာကျောက်၊ သန္တာ
ကျောက်၊ မြကျောက်၊ အဲ လက်ဝဲ
လက်မှာဝတ်ရမယ့် ကျောက်မျိုးတွေက
ပုလဲ၊ ဥဿဖရားကျောက်၊ ဂေါ်မိတ်
ကျောက်၊ စိန်ရတနာဖြစ်တယ် ကိုအေး
သောင်ရဲ့။

နောက်ပြီး အဲဒီမှာ ကျောက်
တွေကို လက်ဆောင်းအလိုက် ဝတ်ရင်
ဒီလိုဝတ်မှ အကျိုးထူးခံစားနိုင်တယ်
ခင်ဗျား စာရွက်ကလေးနဲ့ မှတ်ထား
ဗဟုသုတပေါ့ဗျာ”

ဟု ပြောဆိုသော် ကျွန်ုပ်က
ပါလာသည့် မှတ်စုစာအုပ်ကလေး၌
၎င်း၏ နှုတ်မ ပြောသမျှ ဤသို့ လိုက်
ရေးလိုက်...

“လက်ညှိုးတွင် နီလာကျောက်၊
လက်ခလယ်တွင် မြကျောက်၊ လက်
သူကြွယ်တွင် ကြောင်ကျောက်၊ လက်
သန်းတွင် ပိန်နာကျောက်၊ လက်ခလယ်တွင်
မြကျောက်၊ လက်ညှိုးတွင် ပတ္တမြား
ကျောက်၊ လက်သန်းတွင် နီလာ
ကျောက်၊ လက်မတွင် ပိန်ရင်နာ”

“ကဲ ကိုအေးသောင် ကျုပ်လဲ
အပြင်သွားရဦးမယ်၊ နောက်အချိန်ရမှ
ထူးဆန်းတဲ့ ကျောက်မျိုးတွေဟာ
ကောင်းကင်ပေါ်မှာ ရှိနေတဲ့ ဂြိုဟ်
နက္ခတ်တာရာတွေနဲ့ ဘယ်လိုဆက်စပ်
ဆက်နွယ်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ် ပြော
ပြမယ်”ဟု ပြောဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း
၎င်းအား နှုတ်ဆက်၍ အိမ်သို့ပြန်လေ
၏။

လမ်း၌ ဤသို့ စဉ်းစားနေလေ
၏။ ဂြိုဟ်နက္ခတ်တာရာတွေနဲ့ ကျောက်
မျက်တွေ ဆက်နွယ်မှု ရှိတယ်ဆိုတာ
သိရရင် ငါတော့ စာရေးဖို့ အချက်ရပြီ
ဟု တွေးတောရင်း ပီတိဖြစ်နေလေ၏။
အနှစ်ချုပ်

အဆောက်ကျောက်ဝတ်သော်
အပြစ်ကင်းကျောက်မျိုးသာ ရွေးချယ်
ရ၏။ သိဒ္ဓိမျိုးစုံနှင့် ပြီးပြည့်စုံ၏။ အကျိုး
မျိုးစုံနှင့် ပြည့်စုံစေ၏။

□ စိန်နဝရတ်

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်နေတဲ့ ဒိပ်မှာ မဂိုလား မလိုအပ်သူတွေ အလိုလို နေအိပ်ပေါ်က ဆင်းသွားပြီပဟုတ်လား

နတ်မျက်စိ ဆရာအောင်နိုး

ထိုသို့ အချိအချ အပြင် အခုံ စကားတို့ကို ပြုံး၍ နားထောင်ရင်းမှ မခင်စန်းစန်းအား စားပွဲရှေ့တွင် ထိုင်စေကာ ဘုရားဆောင်ရှေ့တွင် ငါးငါးသီလခံယူလျက် ရေတစ်ခွက် ကိုင်ကာ . . .

“ဥုံ့ လက်ပံခွခြား ဒင်ကြီးနား၊ ဒင်ကြီးအော့အဲ ငါးငါးထွက်၊ ထွက် ဆရာ ထွက်”
ဂါထာကို ၃၇ ခေါက်မန်း၍ သောက်စေသည်။ သူမအားလည်း ရှေ့တွင် ဥုံ့ခံကာ ဗုဒ္ဓသရဏဂစ္ဆာမိ၊ ဓမ္မသရဏဂစ္ဆာမိ၊ သံယံသရဏဂစ္ဆာမိ ဂါထာကို ကြောင်လက်ကုတ်သကဲ့သို့ လက်ငါးချောင်းကို ကုတ်ကာ အပေါ်မှအောက်သို့ ၃၇ ခေါက် ရွတ်ဆို ဆွဲချစေသည်။ မိနစ်ပိုင်းတွင်း ထူးခြား

ဆယ်ပိုင်ကုန်း ပြည်လမ်းမပေါ်ရှိ စာရေးသူ၏ ဗေဒင်ဟောခန်းတွင် တနင်္လာနေ့သည် ဟောခန်းနားရက်ဖြစ်သဖြင့် မိမိနှင့် တပည့်ဖြစ်သူ ကိုအေးအောင်တို့ ဟောခန်းသန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်နေစဉ် တစ်ရပ်တွက်တည်းနေသူ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းကို ဦးစီး၍ စီးပွားရှာနေသော မခင်စန်းစန်းတစ်ယောက် ရောက်ချလာပါ၏။

ထိုအခါ အရာရာအားကိုးရသူ တပည့်ဖြစ်သူ ကိုအေးအောင်မှ . . .

“ဒီနေ့ တနင်္လာနေ့ ဟောခန်း ပိတ်ထား၊ နားထားပါတယ် ခင်ဗျ၊ တနင်္လာနေ့အပြင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ရယ်၊ လပြည့်နေ့ပါ ဟောခန်းနားထားပါတယ်၊ စာရေးပေးပြီး နောက်နေ့မှလာပါ” ဟုဆိုလိုက်၏။ မခင်စန်းစန်းမှ . . .

“ကျွန်မ ထုတ်ချင်လို့ ဆရာလေး၊ လည်ပင်းမှာ ငါးအရိုးစူးတာ မခံမရပ်နိုင်တော့လို့ပါ” ဟု ဆို၏။

ကိုအေးအောင်မှ . . .

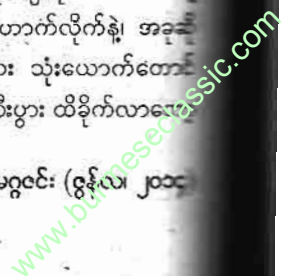
“ကျွန်တော်တို့ဆရာက ဗေဒင်ဆရာပဲ၊ ရေမန်းဆရာ၊ ဆေးဆရာ မဟုတ်ဘူး”

“အဲမယ် . . . ဒီမယ် ကိုအတုရဲ့ ကိုယ့်ဆရာက ငါးငွိုးစူးတာကို မန်းတတ်တာ မသိဘူးလား၊ ချမ်းမြေ့မေတ္တာလမ်းက မဒေစီ ငါးငွိုးစူးတုန်းက နတ်မျက်စိဆရာက မန်းပေးလိုက်လို့ ပျောက်သွားတာ ပြောပြလို့ သိရပြီး ပြောရင်းတောင် အာခေါင်အောက် တော်တော်နာလာပြီ” ဟု ဆိုလေသည်။

သက်သာလာကာ မခင်စန်းစန်းမှ . . .

“ဆရာ အရိုးတော့ ထွက်ကျသွားပြီ၊ နောက်တစ်ခု ထွက်ဖို့ ကူညီပါဦးဆရာ၊ ကြုံတုန်းပါ ဆရာ၊ မရိုမသေ မလေးမစား မဟုတ်ရပါဘူး၊ ကျွန်မ အချိန်မပေးနိုင်လွန်းလို့ပါ ဆရာ” ဟု ဆိုလေ၏။

“ကဲ တစ်ခါ ဘာထွက်အောင် လုပ်ပေးရမလဲ ပြော”
“ဆရာ သိတဲ့အတိုင်း ကျွန်မရဲ့ အထည်ချုပ်လုပ်ငန်းက အကြီးအကျယ် မဟုတ်ပါဘူး၊ တပည့် လေးငါးဆယ် ယောက်နဲ့ လည်ပတ်နေရတာပါ။ တပည့်တွေမြဲဖို့ ပျော်ဖို့ စီမံရသေးတယ်၊ ဟော ဒီကြားထဲ အညာဘက်က အမေဘက်က အမျိုးမဟုတ်ပါဘူး၊ အဝေးကြီးပါ။ တစ်ရွာသားပဲပေါ့၊ မဆော့ဆိုတဲ့ တောင်မပေါ့၊ အသက်က ၂၀ လောက်ပါ။ ဆယ်တန်း အခါခါကျလို့ စိတ်မလေအောင် သူ့အမေက ရန်ကုန်က အသိအကျွမ်းဖြစ်တဲ့ ကျွန်မတို့ဆီ ပို့ထားလိုက်တယ်၊ သူ့ဇီဝအပြောကတော့ ဆယ်ရက် တစ်ပတ်တည်းပါတဲ့၊ လားလား ဆရာရယ် အခုနေလိုက်တာ တစ်လပြည့်လဲမပြန်၊ သုံးလပြည့်လဲ မပြန်နဲ့ ခြောက်လထဲ ရောက်တော့မယ်၊ စားတာက အပေါ်စီး၊ နေတာက ပေါ်ကြော့၊ ကျွေးတာ မွေးတာ ထားပါတော့ဆရာ၊ အခုက စက်ချုပ်သူတွေကို စိတ်ဓာတ်တူအောင် ဟိုပြောဒီပြော မာန်လိုက်ဟောက်လိုက်နဲ့၊ အခုဆို သူနဲ့ ရင်မဆိုင်ချင်လို့ တပည့်မလေး သုံးယောက်တောင် အလုပ်ထွက်သွားပြီ၊ ကြာရင် ကျွန်မစီးပွား ထိခိုက်လာလေ”

မယ်ဆရာ၊ ဆရာသိတဲ့အတိုင်း စက်သမလေးတွေရွာ၊ သူတို့ တွေမြဲအောင် ဆရာဆိုမှာ အကူအညီတောင်းရနဲ့ ကျွန်မမှာ ချာလံပတ်ယမ်းနေတော့တာပဲ။ အသာတကြည်နဲ့ထွက်သွား အောင် ဆရာပညာနဲ့ အားကိုးပါရစေ” ဟု ဆိုလာ၏။

စာရေးသူမှ မခင်စန်းစန်းအား လိုအပ်သော အစီအမံ၊ ရွတ်ဆိုရမည့် ဂါထာ၊ အချိန်နှင့် အရေအတွက်တို့ကို သေချာ စွာ ရေးပေးကာ သူ့အပူကို ငြိမ်းစေလိုက်ပါ၏။ မခင်စန်းစန်း ဟောခန်းမှ မထွက်ခင်ပင် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေရင်းနှင့် လူနိုင် များဖြစ်သော အင်းစိန်မှ မသီတာနှင့် မင်္ဂလာဒုံမှ မငြိမ်းငြိမ်း တို့ စာရေးသူ၏ ဟောခန်းပိတ်ရက်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ဝင်ရောက် လာပြန်ချေ၏။ မိမိ၏တပည့်ရင်း ကိုအေးအောင်မှာတော့ ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့်ပေါ့။ ဘာတတ်နိုင်မှာတုံး။

“ကဲ မသီတာ၊ ဘာကိစ္စလဲ ဆိုပါဦး”

“ဒီလိုဆရာ၊ ပြီးခဲ့တဲ့လက ဆရာစိမ့်ပေးလို့ အိမ်ငှား တော့ ရပါရဲ့၊ အဲဒီအိမ်က လူကြီးက ည မနက်မိုးပြီး အဆ ဋီကာဖွင့်ရလောက်အောင် သူ့မိသားစုကိုဆဲတဲ့အသံတွေက ရင်တုန်စရာပဲ။ အမေ လူမမာရှိတော့ စိုးရိမ်ရတယ်၊ အိမ်မှာက မိန်းမသားချည်းပဲဆိုတော့ သူတို့ကို မလိုလားတော့ဘူး ဆရာ ရေ”ဟု ဆိုလာသည်။ စာရေးသူမှ . . .

“အိမ်ငှားရချင်တုန်းကလဲ သင်းပဲ၊ အခု နှင်ခိုင်းတော့ လဲ သင်းပဲ၊ ရှုပ်နေတာပဲ” ဟု ဆိုလိုက်၏။ ထို့နောက် . . .

“ကဲ မသီတာရေ လိုက်မှတ်ပေတော့၊ အိမ်ငှားတဲ့သူ တွေ စာရိတ္တမကောင်း၊ အကျင့်သီလမကောင်းလို့၊ လူမှုရေး ရာ နားမလည်လို့ မိမိအိမ်မှ အမြန်ပြောင်းချင် ဆင်းစေချင် ရင် လိုက်မှတ်ပေတော့”

မသီတာမှ ကမန်းကတန်း ရေးမှတ်ပြီး မင်္ဂလာဒုံမှ မငြိမ်းငြိမ်းဘက်သို့ ရှေ့နေလိုက်ကာ ပြဿနာတစ်ခု ထပ်ပြော ပြန်၏။

“ဆရာ ဒီက မငြိမ်းငြိမ်းက အခင်ဆုံးသူငယ်ချင်းပေါ့၊ သူ့မှာ အပူဝင်နေတာက မိဘအိမ်မှာ ညီအစ်မနှစ်ယောက် အိမ်ထောင်ကိုယ်စီနဲ့ အေးအေးချမ်းချမ်း ညီညီညွတ်ညွတ် နေ ကြတာကို သူ့ညီမ ဝါဝါငွေးရဲ့ သူငယ်ချင်း ယောက်ျားမဟုတ် မိန်းမမဟုတ် ယောက်ျားလျာ ရောက်လာပါရော၊ ယောက်ျား စိတ်ပေါက်နေတဲ့ မိန်းမ ဆရာရေ၊ အခုခေတ်က ဘယ်လိုခေါ် မလဲ မသီဘူး၊ ဝတ်စားတာက ယောက်ျားအတိုင်း၊ ဟန်ပန်က ဂိုက်ပြည့် ဆိုက်ပြည့်နဲ့ပေါ့ ဆရာရယ်၊ မန္တလေးဘက်က ဆို လား၊ သူငယ်ချင်းကို အောက်မေ့လို့ တပျော်လာတဲ့ ကောင်မ က အခု နှစ်ပေါက်နေပြီ ဆရာ”

“မသီတာရေ၊ ဆရာ ဒီနေ့ အိမ်မပြန်ရတော့ဘူး ထင် တယ်၊ လိုရင်းတိုရှင်းပဲ ပြောပါ။ ဟောခန်းဖွင့်ထားလို့ နောက် လူတွေ ဆက်တိုက်ဝင်လာရင် အားနာစရာဖြစ်နေဦးမယ်၊ ကဲ ဆက်ပြော” ဟု ဆိုမိသည်။

“အခုက အိမ်မှာ ဘယ်လိုဖြစ်ပျက်နေလဲဆိုရင် စီးပွား ရေးမှာ အိမ်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေ သူက စိုးမိုးလာတယ် မောင် နှမကြား လင်မယားကြား ပါလာတယ်၊ မိသားစုနေထွေ တောင် သူ့ရဲ့ဩဇာအာဏာပါမှ လုပ်ခွင့်ရတော့တယ် ဆရာ မိသားစုချင်း မောင်နှမချင်းလဲ စိတ်ဝမ်းကွဲလာတယ် ငြိမ်း ငြိမ်းတို့က အားနာတတ်သူတွေလေ၊ ကူညီပါဆရာရယ်”

“မငြိမ်းငြိမ်းကို ပေးရမယ့် အစီအရင်တွေက မိမိအိမ် မှာ မလိုလားသူ ဆွေမတော် မျိုးမစပ်က ကြီးစိုးနေတဲ့ဘဝက လွတ်မြောက်ချင်ရင် မသီတာကိုပေးတဲ့ နည်းအတိုင်း ဆောင် ရွက်စေချင်ပါတယ်”

အဲဒီသုံးယောက်သားတို့အား ပေးလိုက်တဲ့နည်းမှာ ကား နံပါတ်တစ်အနေနှင့် သံပရာသီးစိမ်းတစ်လုံးတွင် မိမိ မနေစေလိုသူရဲ့ နာမည်ကို သံချောင်းနှင့်ရေးပြီး ဆန်ပုံးထဲ တွင် ထည့်ထားပါ။ (၁၀) ရက်ထားပါ။ မထူးခြားပါက နောက် ထပ် (၁၀)ရက် ထပ်လုပ်ပါ။ သုံးကြိမ် မလုပ်ရပါ။ ထူးခြားပါ မည်။ ရွတ်ရမည့် ဂါထာကို ဖော်ပြပါမည်။

ဂါထာရွတ်ခင် ဘုရားဆောင်မှာ ဆီမီးအလင်းတိုင်၊ ရေချမ်းတို့ကို ကပ်လှူ၍ ဘုရားရိုးခိုး၊ ငါးပါးသီလ ခံယူပြီး ကမ္ဘာလူသားများကို မေတ္တာပို့ပါ။ မိမိကိုယ်စောင့်နတ်၊ အိမ် စောင့်နတ်၊ လမ်း၊ ရပ်ကွက်၊ မြို့စောင့်နတ် စတဲ့ နတ်မင်းကြီး များကို မေတ္တာပို့ပါ။ အမျှပေးဝေပါ။

ရွတ်ဆိုပွားရမည့် ဂါထာကား . . .

“ဝေဒါသာကု၊ ကုသာဒါဝေ
ဒါယသာတ၊ တသာယဒါ
သာသာမိကု၊ ကုမိသာသာ
ကုတကုဘု၊ ဘုကုတကု
ဒေဝါကာနိ၊ နိကာဝါဒေ
ဂါဟိတာသု၊ သုကာဟိဝါ
ကာကာရေဘ၊ ဘရေကာကာ
နိသုဘယ်၊ ယံဘသနိ”

နေ့စဉ် နေထွက်ချိန်မှာ ကိုးခေါက် သက်စေရွတ်ပါရန်။

အထူးမှတ်သားရန်

ဂုဏ်ရအစီအရင်ကို မိမိအိမ်တွင် ရောက်ရှိနေသော နှစ်ဖက်မိဘများ၊ အဘိုးရင်း၊ အဘွားရင်းများ၊ မိမိတို့အား ငယ် စဉ်တောင်ကျေးကလေးဘဝမှ ထိန်းကျောင်းခဲ့သောကြီးတော်၊ ဦးရီး၊ ဘကြီး၊ အဒေါ်အပျိုကြီး၊ ဦးလေးလူပျိုကြီး၊ အစ်ကို ကြီး၊ အစ်မကြီးများ၊ မိမိတို့အား ပညာရေး၊ စီးပွားရေးတွင် ကျေးဇူးရှိဖူးသော ကျေးဇူးရှင် သွေးရင်းသားရင်းများ၊ မိမိတို့ မျက်နှာကြည့်၍ ပညာသင်ကြားရန် ရောက်လာကုန်သော တူရင်း၊ တူမအရင်း၊ အားကိုးရာမဲ့ ဆွေမျိုးသားချင်းတို့အား ဤနည်းဖြင့် မလုပ်ဆောင်ရန် အထူးမေတ္တာရပ်ခံပါသည်။

□ နတ်မျက်စိ ဆရာအောင်စိုး

ကပ္ပမဂ္ဂေဝါဒီ သွေးထွက်အောင် မှတ်လေအံ့

မြင့်ဆောင်က ဆိုက်ကားသမား။ မိသားစုကို ဆိုက်ကားနင်းတဲ့ အလုပ်နဲ့ ရှာကျွေးနေတဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။

အိုးချင်းထား အိုးချင်းထိတာ လား။ ကြိုးချင်းထား ကြိုးချင်းညီလေ သလား မသိ။ ခင်မိ ဆိုသော ကုန်စိမ်း ရောင်းသည့် ကောင်မလေးနဲ့ ဈေးကြို ဈေးပို့လုပ်ရင်း မေတ္တာမျှခဲ့ကြသည်။

နောက် ချစ်သူနှစ်ဦး ရည်မှန်း ချက် ကြီးမားစွာဖြင့် ငွေစုကြသည်။ အတော်အတန်လေး စုမိကြသောအခါ နှစ်ဖက်မိသားစုကို ဖွင့်ဟပြောဆိုကြပြီး သူတို့ရပ်ကွက်အတွင်းမှာပဲ ပစ္စည်းမဲ့

လူတန်းစားတို့ အဆောင်အယောင်နှင့် ပင် မင်္ဂလာဆောင်ကာ အကြင်လင် မယားဘဝ ရောက်ရှိခဲ့ကြသည်။

လင်မယားဘဝ ရောက်ရှိသွား ကြပေမယ့် မြင့်ဆောင်က မအေအို ကြီးနဲ့ ညီမငယ်လေးကို လုပ်ကျွေးနေ ရသူဖို့ ခင်မိကလည်း မြင့်ဆောင် ဆန္ဒ အတိုင်း မြင့်ဆောင်တို့အိမ်မှာပဲ မိသားစု စိတ်ဓာတ်နဲ့ လိုက်နေပြီး အရင်တုန်းက အတိုင်း ပိုနေမြဲ ကျားနေမြဲ သဘော ထားကာ မြင့်ဆောင်က ဆိုက်ကားနင်း မပျက်ခဲ့သလို ခင်မိကလည်း ကုန်စိမ်း ရောင်းမြဲ ရောင်းနေဆဲ။

လင်ဝတ္တရားမပျက်သလို မြင့် ဆောင်ကလည်း မယားချောလေး အပေါ် အကြင်နာပိုကာ အလုပ်ကို ကြိုးစားပြီး လုပ်သည်။ မြင့်ဆောင် အမေကြီးနှင့် ညီမလေးကလည်း ခင်မိ ကို ဆွေမျိုးရင်းချာလို ချစ်ကြသည်။ သည်တော့လည်း သူတို့အိမ်လေးသည် တကယ့်ကို သာယာကြည်နူးဖွယ်ဆီ မိသားစုဂေဟာလေး ဖြစ်ခဲ့ရသည်။

xxx

ခင်မိက ကုန်စိမ်းသာရောင်းရတာ ရှုပ်ရှည်က အတော်လေးကိုး သည်။ ကိုယ်လုံးကိုယ်ပေါက်ကလည်း ပုရိသတွေ ကျလောက်သည့်ရုပ်။

www.burmeseclassic.com

သဖြင့် ဝိုင်းစက်နေသည်မျက်လုံးတွေက နှိုးဆောင်မှု အရှိဆုံးလိုပြောရမလားပဲ။

အဲဒီတော့လည်း ရပ်ကွက်ထဲက လူငယ်တော်တော်များများက ခင်မိ အလှကို တပ်မက်တွယ်တာမိကြသည်။ ဒါကြောင့်လည်း ခင်မိကို ရည်းစား စကားမပြောဖူးသူ မရှိသလောက်ပင် ဖြစ်သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီလူတွေကြား တ အားလုံးကို ကျော်ဖြတ်ပြီး ခင်မိကို ပိုင်ဆိုင်ပြီး အုပ်စုဗိုလ်ဖြစ်ရုံသာမက အခု ဆိုရင် ဆီမီးဖိုင်နယ်မှာ ဝိုးပြတ်နဲ့ အနိုင် ယူခဲ့ပြီး ဖိုင်နယ်မှာ ပိုင်နယ်တီနဲ့ အနိုင် ယူခဲ့တဲ့ မြန်မာဘောလုံးအသင်းလို အား လုံးကို အနိုင်ယူခဲ့ပြီး ခင်မိ ဆိုသော ရပ်ကွက်ဒိုင်းကြီးကို ပိုင်ဆိုင်ခဲ့သလို ရင်သွေးလေးကိုပင် ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရတော့ မည် အနေထားသို့ ရောက်နေသူဖြစ် သည်။

အဲ... ခင်မိက အပျိုဘဝမှာ လူ တိုင်းက စိတ်ဝင်စားခြင်းခံရသလို သန္ဓေ သားကို ရင်မှာပိုက်ထားရပေမယ့် ကုန် စိမ်းအရောင်း မပျက်သေး။

ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီလေးနှင့် ဈေးထွက် ဆဲဖြစ်သလို မြင့်ဆောင်ကလည်း သူ ထုံးစံအတိုင်း မနက်မိုးလင်းခင် အိပ်ရာ ထ ခင်မိကို ဆိုက်ကားရှေ့ထိုင်ခုံမှာ တင်၊ ကုန်စိမ်းထုပ်တွေ နောက်ခုံမှာ တင်၊ သနပ်ခါးနဲ့လေးသင်းနေတဲ့ ခင်မိ ကို တစ်မိမိမိကြည့်ရင်း ဈေးပို့။

ပြီးမှ ဈေးဆိုင်ဝိုင်းကူ ခင်းပေး၊ နောက် လင်မယားနှစ်ယောက် အသုပ် တစ်ပွဲစိစား အပြုံးချင်းဖလှယ်ပြီး ဆိုက် ကားကို ဂိတ်မှာထိုးဖို့ ထွက်လာ ဝိုင်းနား က ဂျာနယ်တစ်စောင်ဝယ်ဖတ်၊ ခရီး သည်စောင့်၊ နေ့လယ်ဘက် ထမင်းစား ပြီးတဲ့အခါ ရေဒီယိုလေးထုတ် နားကြပ် လေးနဲ့ FM မှန်သမျှ နားထောင်ရင်း ဝိမ်ယူတတ်တာ သူ့အကျင့်။

အထူးသဖြင့် သူဖတ်တဲ့ ဂျာနယ် က တစ်ပတ်အတွင်း ဗေဒင်ဟောစာ တမ်းပါတဲ့ ဂျာနယ်ဖြစ်သလို သူနား

ထောင်တဲ့ FM ကလည်း တစ်နေ့တာ မွေးနေ့ရှင်ရဲ့ ဟောစာတမ်းတွေ ထုတ် လွှင့်တဲ့ FM၊ ဒါက အဓိက။ နောက် တစ်နှစ်စာဟောစာတမ်း စာအုပ်လေး (၁၀၀/-)ကျပ်နဲ့ ဝယ်ပြီး ခဏ ခဏ ထုတ်ပြီး ဖတ်ရတာလည်း အမော။

ခင်မိကတော့ တစ်နေ့ကုန် နေပူ မိုးရွာမရွာင် ဆိုက်ကားနင်းနေရတဲ့ လင်ဖြစ်သူကို ပင်ပန်းမှာစိုးရိမ်လို့ မနက် ၃ နာရီလောက် အိပ်ရာကထပြီး သူတို့ အိမ်ခေါင်းရင်းက ဈေးကြို ဈေးပို့လုပ် တဲ့ ယာဉ်မောင်း ကိုခင်ဇော်ကားနဲ့ ကမ်းနားဈေးကိုလိုက်။ ၆ နာရီလောက် အိမ်ပြန်ရောက်မှ လင်ဖြစ်သူကိုနီး လင် မယားနှစ်ယောက် ဈေးအတူထွက်ကြ။ ဒါက သူတို့လင်မယားနဲ့ နံနက်ခင်း မြင်နေကျ ကောက်ကြောင်းပန်းချီကား တစ်ချပ်ပေါ့။

ဒီလိုနဲ့ ခင်မိကိုယ်ဝန်က ရင့်လာ သည်။ အဲ အဲ ပြောရဦးမည်။ ခင်မိ ကိုယ်ဝန်ရခါစများလေ ခင်မိက သူနား ကို တိုးတိုးလေး ကပ်ပြောတော့ မြင့် ဆောင်တစ်ယောက် ထိုင်ရမလို့ ထရ တော့မလို့နဲ့ အိအီးတွေ ပါချင်လာသလို ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။

“ဒါဆို ငါကလေးအဖေ ဖြစ် တော့မှာပေါ့နော် ခင်မိ”

ဆိုတော့ ခင်မိက သူ့မျက်လုံး ဝိုင်းကြီးနဲ့ မြင့်ဆောင်ကို ဝေ့ကြည့်လိုက် ပြီး ရှက်စနိုးအမူအရာနဲ့ တစ်ဖက်ကို လှည့်ပြီး ပြုံးနေသည်။ သည်တော့ လည်း မြင့်ဆောင် အားမလို အားမရ ဖြစ်ပြီး သနပ်ခါးတွေဖွေးနေတဲ့ ခင်မိကို မိသားစုက ပြုံး ချူးခနဲ မြည်အောင် နမ်းပစ်လိုက်မိသည်။ ခင်မိက...

“အစ်ကိုကလဲ အစ်ကို ကလေး အဖေဖြစ်တာ ကလေးတော့ မနမ်းဘဲ ခင်မိကို ဘာလို့ နမ်းတာလဲ” ဆိုတော့

“မိန်းမပါးကို နမ်းတာ၊ ကလေး နမ်းတာနဲ့ အတူတူပဲလို့ ခေါင်းရင်းအိမ် က ကားသမားခင်ဇော်က ပြောဖူးလို့ ဟ” ဟု ပြောရင်း တဟားဟားနှင့်

ရယ်နေတော့သည်။ ကိုယ်ဝန် ရခါစ ကတည်းက ဈေးထွက်ဖို့ တက္ကသိုလ် ပေးမယ့် ခင်မိက ဈေးထွက်ဖျော်ခွဲ ဈေး ခရီးအတွက် ဈေးထွက် တွက်သည်။

နောက်ပိုင်း ကိုယ်ဝန်ရင့်မလာ မှပဲ ကုန်စိမ်းဒိုင်ကို ကိုယ်တိုင် သွား တော့ဘဲ ခေါင်းရင်းအိမ်က ကားသမား ကိုခင်ဇော်ကို အကြံ့မှာသည်။

ခင်ဇော်ကလည်း အိမ်နီးချင်း ပီသစွာ ကူညီပြီး ဝယ်လာပေးသည်။ ခင်ဇော် ဝယ်လာတဲ့ ကုန်စိမ်းကို မြင့် ဆောင်က ဈေးမှာခင်းထားပြီးမှ ခင်မိ ကို လာခေါ်သည်။ ဗိုက်ဖုံးအင်္ကျီလေး နှင့် တစ်မျိုးလှနေသော ဇနီးသည်ကို ကြည့်ရင်း ပြုံးလိုက်သည်။ ဒါကို မြင်တဲ့ ခင်မိက...

“အစ်ကို ခင်မိကိုကြည့်ပြီး ဘာ လို့ပြုံးတာလဲ”

“ဪ... ဆိုက်ကားဂိတ်က ဦးလေတော ပြောတာ သတိရလို့ပါ”

“ဘာပြောလို့လဲ”

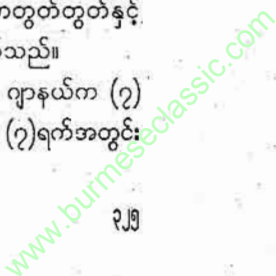
“လောကမှာတဲ့ တရားသူကြီး တွေက သူတို့အပြစ်ကို ဥပဒေနဲ့ဖုံးတယ် တဲ့၊ ဆရာဝန်တွေက သူတို့အပြစ်တွေ ကို ဆေးပညာနဲ့ ဖုံးတယ်တဲ့၊ ပြည်သူရဲ တွေက သူတို့အပြစ်ကို လုပ်ပိုင်ခွင့်နဲ့ ဖုံးတယ်တဲ့၊ အဲ မိန်းမတွေကတော့တဲ့၊ သူတို့ဗိုက်ကို အင်္ကျီနဲ့ဖုံးကြတယ်တဲ့လေ၊ အဲဒါတွေမိပြီး ပြုံးတာပါကွာ” ဟုပြော သောအခါ ခင်မိက...

“အစ်ကိုတို့ ဆိုက်ကားဂိတ်ကလဲ ကြံကြံဖန်ဖန်တော့ အပြောတတ်သား” ဟု ပြော၍ သူပါ ရယ်တော့သည်။

xxx

ခင်မိကို ဆိုင်ပို့ခဲ့ပြီး အပြန်မှာ တစ်လတာ ဗေဒင်ဟောစာတမ်း စာ အုပ်လေးကို ပြန်ဖတ်သည်။ နောက် တစ်နေ့တာ ရွတ်ဆိုပူဇော်ရမည့် ဂါထာ လေးကို ပါးစပ်က တတွတ်တွတ်နှင့် ဆီမန်း မန်းသလို ရွတ်သည်။

နောက်တစ်ခါ ဂျာနယ်က (၇) ရက်သားသမီးအတွက် (၇)ရက်အတွင်း

ဗေဒင်ဟောစာတမ်းကို ဖတ်သည်။
 ဂါထာက တစ်မျိုးတိုးလာသလို အဆောင်ယတြာ တစ်မျိုးတိုးလာပြန်သည်။
 တစ်ယောက်က ပိတောက်သား လက်တစ်ဆစ် ကိုယ်နဲ့ မကွာဆောင်ထားပါ။ ပန်းသီး ၉ လုံး မွေးနေ့ မွေးနံထောင့်မှာ လှူရမည်ဟုဆိုသည်။
 ထို့ကြောင့် ညနေ ခင်မိ သွားကြိုရင်း ဝယ်ဖို့ စဉ်းစားလိုက်ခိုက်ခရီးသည်တစ်ဦး ရောက်လာသည်။
 “ဘယ်သွားမလဲ ဆရာ”
 ဟုမေးရာ ရီးသည်က သွားမည့်နေရာပြောသည်။ သူက ကျသင့်ငွေကို ပြောသည်။ အလုပ်ဖြစ်သွားသည်။ ထို့ကြောင့် ဆိုက်ကားနောက်မီလေးကို ဖုန်ခါပြီး ခင်းပေးလိုက်ပြီး ဆိုက်ကားနင်းထွက်လာသည်။
 “ဆိုက်ကားနင်းရတာ အဆင်ပြေလား”
 ခရီးသည် စကားကြောင့် . . .
 “အရင်လို မကောင်းတော့ဘူးဗျာ၊ ခုတစ်လော မိုးကလဲ များတော့ ခရီးသည်က ပါ၊ နောက် လိုင်စင်မဲ့ ဆိုင်ကယ်သမားတွေက ဆိုက်ကား စားကျက်ထဲ ဝင်လာတော့ မြေသိမ်းခံရတဲ့ လယ်သမားတွေထက် ဆိုးနေတယ် ဆရာ”
 “ဒါဆိုရင် ဆိုက်ကားနင်းကောင်းအောင် ယတြာလေးလုပ်ပေါ့”
 “ဗျာ၊ ယတြာလုပ်ရမယ် ဟုတ်လားဆရာ၊ ဪ ဆရာက ဗေဒင်ဆရာလား”
 “သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ အပတ်စဉ်ထုတ် ဂျာနယ်တွေ လစဉ်ထုတ် မဂ္ဂဇင်းကြီးတွေမှာ ဗေဒင်ပညာနဲ့ ပြည်သူတွေကို ကယ်တင်ဖို့ အသိပညာနဲ့ ဆောင်ရန် ရှောင်ရန်တွေရေးပြီး ယတြာတွေပေးနေတဲ့ နက္ခတာရာ စကြဝဠာတုန့် ဂန္တိရဆရာပွားဆိုတာ ငါပေါ့၊ အခု လွှတ်တော်အမတ်ကတော် တစ်ဦး ပင့်ထားလို့ မိတ်ဆွေတစ်ဦးဆီ ခဏ

ဝင်ပြီး သွားရမှာ၊ ကဲ လမ်းထိပ် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ ရပ်ပေးကွာ”
 “ဟုတ်ကဲ့” ဟုပြောပြီး နှစ်ယောက်သား လက်ဖက်ရည်သောက်စဉ် ဂန္တိရဆရာပွားက . . .
 “မင်းပိုက်ဆံတစ်ပြားမှ မကုန်ဘဲ အလုပ်အဆင်ပြေတဲ့နည်း ပေးခဲ့မယ်”
 “ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”
 “ရော့ စက္ကူနဲ့ ဘောလ်ပင်၊ ငါပြောတာလိုက်ရေး၊ တနင်္ဂနွေနေ့မှာ ဦးခေါင်းကို အ အကွရာရေး၊ တနင်္လာနေ့မှာ ကျောမှာ က အကွရာရေး၊ အင်္ဂါနေ့မှာ ဆံစမှာ ဆ အကွရာ၊ ဗုဒ္ဓဟူးမှာ ရင်ပတ်မှာ ယ အကွရာ၊ ကြာသပတေးမှာ ပါးမှာ ပ စောက်အကွရာ၊ သောကြာနေ့ သွားမှာ သ အကွရာရေး၊ စနေနေ့ နဖူးမှာ န အကွရာရေး။
 ပြီးရင်း နွေ(၁)မှာ တစ်ခုခု တောင်း၊ လာ(၂)မှာ ခဏအိပ်၊ ဂါ(၃)မှာ လက်ကို မီးကင်၊ ဟူး (၄)မှာ နေတွင် အရိပ်ကိုကြည့်၊ တေး(၅) အိမ်အဝင် ထွက်လုပ်၊ သောကြာ(၆)မှာ တစ်ခုခု အဝစား၊ (၇) စနေမှာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ အငြင်းအခုံလုပ်ပြီးမှ အိမ်ကထွက် မှတ်မိလား”
 “ဟုတ်ကဲ့ မှတ်မိပါတယ်”
 “မင်းက ကြာသပတေး၊ အလုပ်က ဆိုက်ကား၊ ဦးသာ၊ စိန်ပန်း၊ ဒန်းလှ ဆိုတော့ မိတ်ဖက်ကျတယ်၊ ကောင်းတယ်”
 “ဝမ်းသာလိုက်တာဆရာ၊ ဒါဆို ကျွန်တော် တစ်သက်လုံးဆိုက်ကားပဲ နင်းရတော့မှာပေါ့နော်”
 “အေး ဟုတ်တယ် အကျိုးပေးမယ်”
 “ဆရာ၊ ကျွန်တော့်ဇနီးမှာ ကိုယ်လေးလက်ဝန်နဲ့ပါ ဆရာ”
 “ဪ . . . ဟုတ်လား”
 ဂန္တိရဆရာပွားက ခဏစဉ်းစားလိုက်သည်။
 “မင်းကြောက်တတ်သလား”
 “မကြောက်တတ်ပါဘူးဆရာ”

“ကောင်းပြီ မင်းဇနီး စနေနေ့မှာ မီးဖွားပြီး သားယောက်ျားလေးဆိုရင် မင်းလက်ခမောင်းခတ်ပေတော့”
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ၊ ကျွန်တော် လက်ဝှေ့ထိုးရမှာလား”
 မြင့်ဆောင်စကားကြောင့် ဆရာပွား နှာခေါင်းရှုံ့သွားပြီး . . .
 “ထပ်သိန်းကွာ မင်းကောင်းစားပြီမှတ်၊ ကြီးပွားချမ်းသာပြီ၊ ငွေအစုလိုက်ဝင်ပြီ၊ အဲ စနေနေ့ သမီးမိန်းကလေးဖြစ်ရင်တော့ အန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့နိုင်တယ် သတိထားပါ၊ ဓာတ်လိုက်ခြင်း မိုးကြိုးပစ်ခံရခြင်းတွေ ဖြစ်တတ်တယ် အကောင်းဆုံးယတြာကတော့ ဂုဏ်တော် ကိုးပါးကို မနက်ည ပုံမှန်ခွတ်သတ္တဝါတွေ မေတ္တာပို့ပါ၊ ကဲ လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး မင်းသွားတော့၊ ဆရာသိခရီးဆက်လိုက်ဦးမယ်”
 မြင့်ဆောင် လက်ဖက်ရည်ဖိုးရှင်းပြီး ထွက်လာခဲ့သည်။ “သားလေးနေ့ရင်” ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ သမီးမွေးရင်ဆိုတဲ့ ဂန္တိရဆရာပွား ဟောကြားချက်တွေတော့ သူ့ခေါင်းထဲမှာ သံမှိုနှက်သကဲ့သို့ စွဲထင်နေတော့သည်။
 သို့သော်လည်း မြင့်ဆောင်တစ်ယောက် ဂန္တိရဆရာပွား ပြောသလို အလေ့အကျင့် မပျက်ခဲ့သလို တစ်နေ့ ကုန်ပင်ပန်းမှုဒဏ်အတွက်လည်း ဝိသီသိမ်းချိန်မှာ လမ်းထိပ်က အရက်ဆိုင်မှာ တစ်ပိုင်းလောက် သောက်ပြီးမှ ဆီပြန်သည့် လှေကျင်ခန်းလည်း မပျက်ခဲ့။
 ဒါကြောင့်လည်း သူ့ကို ဂိတ်လူတွေက မနက်ပိုင်း ကြာနီကန်၊ ညပိုင်း အာမီရစ် ဟု စကြာခြင်းဖြစ်သည်။ ဒီလိုနဲ့ ခင်မိ မီးဖွားရက်နီးလာသဖြင့် ဈေးလုံးဝမထွက်ခိုင်းတော့ဘဲ အမေနှင့် ညီမလေးကိုလည်း အထူးဂရုစိုက်ရန်မှာထားသည်။ ရပ်ကွက်သားဖွားဆရာမနှင့်လည်း အသေအရာအပ်ထားသည်။
 လိုအပ်သော အားဆေးဖွားဖွားစဉ်အတွင်း အသုံးပြုရမည့်

များအပြင် ကလေးအနီးပိတ် အဆုံးအားလုံး စီစဉ်ပေးထားသည်။ အကယ်၍ ဆေးရုံသို့ ပို့ဆောင်မွေးဖွားပါက အသင့်ဖြစ်စေရန် ခေါင်းရင်းအိမ်က ကားသမား ခင်ဇော်ကိုလည်း အကူညီ တောင်းခံထားပြီး ဖြစ်သည်။

ဒီကနေ့ စနေနေ့။ ဆရာဂန္တီရ ဆရာပွားစကားသည် ဒက်ထီမှန်ကန် လေပြီဟု မြင့်ဆောင် တွေးနေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မိုးလင်းက တည်းက ခင်မိတစ်ယောက် ဝမ်းနာစ ပြုနေသည်။

အမေ ညီမလေးနှင့်အတူ သူနာ ပြုဆရာမလေးလည်း အခန်းထဲမှာ အသင့်ရှိနေပြီမို့ မြင့်ဆောင် စိုးရိမ်မှုက သိပ်မရှိတော့။ ဒါပေမဲ့ ခင်မိရဲ့ ညည်း ညှဉ်းကတော့ သူ့ရင်ထဲသို့ ကူးစက် ခံစားဘိသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ခင်မိညည်းညူ အော်ဟစ်သံတွေက အခန်းတွင်းက လွင့်ပျံ့ထွက်ပေါ်လာသည်။

“နာတယ် အမယ်လေး အမေ ရေ ကယ်ပါဦး”

“အင်း... အား” ဟူသော အသံတို့ကြောင့် မြင့်ဆောင် ထိုင်ရမလို ထရမလို ဖြစ်နေသည်။

ခင်မိရဲ့ ဝေဒနာခံစားနေရမှုကို မမြင်ရပေမယ့် ကြားနေရသဖြင့် မြင့် ဆောင်တစ်ယောက် မခံစားနိုင်တော့ဘဲ ဆိုက်ကားကို ကပွာကသီထုတ်လိုက်ပြီး လမ်းထိပ်နားက အရက်ဆိုင်သို့ပြေးကာ အရက်တစ်ပိုင်းကို အမြန်ဆုံး မော့ သောက်ပြီး အိမ်ကို အမြန်ဆုံး ပြန်နင်း လာခဲ့သည်။ မိုးကလည်း စေ့နေရာက ပို၍ သည်းလာသည်။ အိမ်ပေါ်ကို မြင့်ဆောင်တက်လိုက်သည်နှင့် အမေ့ အသံက ထွက်လာသည်။

“ဟဲ့ မြင့်ဆောင် ဘယ်သွားနေ တာလဲ၊ ဘုရားစင်ပေါ်က ပရိတ်ကြီး စာအုပ်ယူ အဲဒီမှာ အင်္ဂုလီမာလသုတ် ပါတယ်၊ အသံထွက်ပြီး ရွတ်ဖတ်ပူဇော် မှေး”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ အမေ” လို့ပြောပြီး စာအုပ်ကို ယူကာ အင်္ဂုလီမာလသုတ် ရွတ်ဖတ်မည်ဟု လှန်လှောလိုက်စဉ် ဂန္တီရဆရာပွားရဲ့ “စနေနေ့မှာ သား ယောက်ျားလေး မွေးရင် မင်းဘဝ ကောင်းစားပြီး အဲ စနေနေ့မှ သမီးမိန်း ကလေးဆိုရင် ဘုရား ဘုရား ဖွဲ့တဲ့ လွဲ ပါစေ ဖယ်ပါစေ” ဟု ဆုတောင်းရင်း စာအုပ်ကို အလျင်အမြန်လှန်၍ အင်္ဂုလီ မာလသုတ်ကို အသံထွက်ကာ ရွတ်ဖတ် ပူဇော်လိုက်သည်။

“ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တသ၊ နိသိန္န ဌာနဓာဝနံ၊ ပဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊ သဗ္ဗဓမ္မဝ ပရိသယံ သောတ္ထိနာ ဝဗ္ဗဝုဌာနံ ယဉ္ဇသာဓေတိ၊ တင်္ခဏေ ထေရဿ အင်္ဂုလီမာလဿ”

ဟူသော အင်္ဂုလီမာလသုတ် တော်မဆုံးမီ အခန်းအတွင်းမှ “ဝါး” ခနဲ အော်သံနှင့်အတူ “မိန်းကလေးဟဲ့ မိန်း ကလေး ဖြူဖြူမွေးမွေးကြီး” ဟု အမေ့ အသံ ထွက်ပေါ်လာခဲ့သလို...

“ဂိုမိး” ဟူသော မိုးကြိုးပစ်သံကို ကျယ်လောင်စွာ ကြားလိုက်ရသည့် အတွက် မြင့်ဆောင်တစ်ယောက် ကြမ်း ပြင်ပေါ် အလန့်တကြား မှောက်၍သွား သည်။ အခန်းတွင်းမှ အသံများလည်း ရွတ်တရက် တိတ်ဆိတ်သွားသည်။

ခဏအကြာမှ...

“ဟဲ့ မီးနေသည် သွေးလန့်သွား မယ်၊ နှမ်းထုပ်ယူပြီး နှာခေါင်းတေ့ထား၊ ရင်ဘတ်ကို အသာဖိပေး၊ ခင်မိ သမီး သတိရတယ်နော်”

ဟု မေးသံကို ကြားရသည်။ နောက် ခင်မိရဲ့.. “ဟုတ်ကဲ့ သတိရပါ တယ် အမေ” ဟု ပြောလိုက်သံကို ကြားရသည်။ ခင်မိမွေးသည် ဆိုသော သတင်းကြောင့် ခဏအကြာတွင် အိမ် နီးချင်းများ မိုးရွာသည်ကြားက အပြေး အလွှား ရောက်လာကြသည်။ အိမ်ရှေ့ ခန်းဝတွင် မြင့်ဆောင် တစ်ယောက် မှောက်လျက် လဲကျနေသည်။ လက်ထဲ တွင် ပရိတ်တော်စာအုပ်လေးက ကိုင်

ထားဆဲ။ အိမ်ပေါ်တက်လာသော ဒေါ် တင်မြက မြင့်ဆောင်ကို တွေ့သွားပြီး-

“ဟဲ့ မြင့်ဆောင်၊ အခန်းထဲက မီးနေသည်က ဘာမှမဖြစ်ဘဲ နင်က ဘာလို့ မှောက်ရက်လဲနေရတာလဲဟဲ့”

“ဟုတ် ဟုတ်ကဲ့ ဒေါ်တင်မြရဲ့ စနေနေ့သားလေးမွေးရင် ချက်ချင်းကြီး ပွားချမ်းသာမယ်၊ သမီးလေးမွေးရင် ဖအေကိုတော့ မိုးကြိုးပစ်ခံရမယ်လို့ နက္ခတ္တပညာရှင် ပဋိပညာတုန် ဂန္တီရ ဆရာပွား ဟောထားတာ မှန်သဗျား၊ ဒီနေ့ စနေနေ့မှာ သမီးလေးမွေးရော မိုးကြိုးပစ်သံကြားလို့ မှောက်ချလိုက် တာ”

“အမယ်လေးဟဲ့ အံ့ရော မြင့် ဆောင်ရယ်၊ စနေနေ့သမီးလေးမွေးရင် ဖအေကို မိုးကြိုးပစ်မယ်လို့ ဟောတာ ဆိုရင် နင်ကကောင်းသွားပြီ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒေါ်တင်မြရဲ့”

“လမ်းထိပ်မှာလေ နင့်သူငယ် ချင်း ကားမောင်းတဲ့ ခင်ဇော် မိုးရွာ လို့ဆိုလား၊ နင်တို့ ကားမှာတားလို့ဆို လား ကားပြန်သိမ်းလာတာ၊ လမ်း ထိပ်ဓာတ်တိုင်နားက အမှိုက်ပုံဘေးမှာ မအောင့်နိုင်လို့ဆိုပြီး ကားရပ်ထားပြီး ဆီးဆင်းသွားတာ ဓာတ်တိုင်ကို မိုးကြိုး ပစ်တော့ စက်ကွင်းမလွတ်ဖြစ်တာလား မသိဘူး ခင်ဇော်ကပါ ပစ်လဲကျသွား တယ်၊ လူတွေပြေးကြည့်တော့ အသက် မရှိတော့ဘူး၊ လူကြီးတွေလဲ ရဲစခန်း သွားအကြောင်းကြားနေတယ်”

ဒေါ်တင်မြ စကားအဆုံးတွင်- “ဗျာ”

မြင့်ဆောင်တစ်ယောက် ဗျာ တစ်လုံးသာ ဆိုနိုင်ပြီး မုဆိုးမအိမ်က ကြွက်ဖလောင်းရေစိုပြီး တံခါးညှပ်ခံရ သလို ဖြစ်သွားပြီး အခန်းတွင်းသို့ မသိ မသာ လှမ်းကြည့်လိုက်လေတော့သည်။

□ ကပ္ပိယစောင့်ပိုင်

Heart Line, Qualities of

နှလုံးလမ်းကြောင်း၏ သဘောသဘာဝများ

(၁) နှလုံးလမ်းကြောင်းခေါ် မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် လက်ဝါးပြင်တစ်ဖက်စွန်းမှ အခြားတစ်ဖက်စွန်းသို့တိုင် ရှည်လျားစွာ တည်ရှိနေမည်။ တစ်နည်းအားဖြင့် လက်ညှိုး မှင်းမှ လက်သန်းရင်းတိုင်အောင် ရှည်လျားစွာ တည်ရှိနေ မည်ဆိုပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်တို့သည် ချစ်မေတ္တာစိတ် ပိုမိုလှ သူများ၊ အထူးသဖြင့် အချစ်ရေးကိုသာ ဦးစားပေးသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မိမိတို့၏ချစ်သူကို အခြားသူများ စောင်းငဲ့ကြည့်

သည်ကိုပင် မခံနိုင်လောက်အောင် ချစ်သဒ္ဓါလွန်ကဲ၊ မြတ်နိုး မှုလွန်ကဲသူများ ဖြစ်ကြသည်။ မနာလိုဝန်တို့မှုများဖြင့် ပြည့် နေတတ်ကြသည်။ ၎င်းတို့သည် တစ်ဖက်သတ် အချစ်ခံ ပြင်းထန်သူများ ဖြစ်ကြပြီး တစ်စုံတစ်ယောက်အား ချစ်သူ ဆိုလျှင် ယုတ်သည်၊ လတ်သည်၊ မြတ်သည် မရွေးဘဲ အခြား တန်း စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်ခင်တွယ်တာတတ်ကြသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုလျှင် ၎င်းတို့သည် အချစ် အတွက် ချက်စိမပါသူ (Love Bline) များဖြစ်၍ ဘဝထက် အချစ်အတွက် အထူးကြေကွဲဝမ်းနည်းစရာများဖြင့် တွေ့ ခံစားကြရမည် ဖြစ်သည်။

www.burmeseclassic.com

(၂) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ် ကြားမှ အစပြုနေပါက . . .

လက္ခဏာရှင်သည် ချစ်သူအား လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ဖြင့် နွေးထွေးပျူငှာစွာ ချစ်ခင်တတ်သည်။ သို့သော် ၎င်းတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံတွင် ချစ်ခင်သူအပေါ် အေးတိအေးစက်ရှိတတ် ကြသည်။ ထို့အပြင် အချစ်ရေးကိစ္စများ၌ အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလို တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တတ်ကြသည်။ မေထုန်မှု လွန်ကဲတတ်ကြပြီး စည်းစိမ်ခံလေ့ရှိသည်။ သို့သော် ၎င်းတို့ သည် ချစ်ရေးချစ်ရာကိစ္စများ၌မူ ရုတ်တရက် မပြောင်းလဲ တတ်ကြချေ။

(၃) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာ သပတေးဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုနေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်တို့သည် ချစ်သူအတွက် ရည်မှန်း ချက် ကြီးကြီးမားမား ထားတတ်ကြပြီး အချစ်ရေး၌ မြင့်မြတ် သည့် သဘောသဘာဝများ ရှိကြသည်။ အိမ်ထောင်ရေးတွင် လည်း တစ်လင် တစ်မယားစနစ်ကို သဘောကျတတ်ကြ သည်။ ဖောက်လွှဲဖောက်ပြန် မပြုတတ်ကြဘဲ တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက် ခိုင်ခိုင်မြဲမြဲ ချစ်တတ်ကြသည်။

၎င်းတို့ကိုယ်၌ကလည်း ဥပမိရုပ်ကောင်းသူ၊ ရုပ်ချော သဘောကောင်း၍ ပညာအဆင့်အတန်း မြင့်သူများဖြစ်ပြီး အရည်အချင်း ပြည့်စုံသော အိမ်ထောင်ဖက်ကိုလည်း ရရှိ တတ်ကြသည်။

(၄) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံ လက်ညှိုးရင်းမှ ခက်ရင်းခွသဏ္ဍာန်ဖြင့် အစပြုနေပါက . .

လက္ခဏာရှင်သည် သတ္တဝါများအပေါ် ကြင်နာ တရား ကြီးစွာထားတတ်ကြသည်။ ကတိတည်၊ သစ္စာရှိတတ် ကြသည်။ အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး ကိစ္စများတွင် ခိုင်မြဲ တည်ကြည်ပြီး ကံအထူးကောင်းတတ်ကြသည်။ ယောက်ျား တို့၏ လက်တွင် ပါရှိပါက ချောမွေ့လှပသော၊ သွက်လက် ချက်ချာသည့် လိမ္မာရေးခြားရှိသော အရည်အချင်းပြည့်ဝ သည့် အိမ်ထောင်ဖက်ကောင်း မိန်းမကို ရရှိတတ်ပြီး၊ မိန်းမ တို့၏လက်တွင် ပါရှိပါက ကြင်နာသနားတတ်သော အရည် အချင်းပြည့်ဝသည့် ပညာရှိ ယောက်ျားကောင်းတို့ဖြင့် ရရှိ တတ်မည် ဖြစ်သည်။

(၅) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာ သပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ ခက်ရင်းသုံးခွသဏ္ဍာန်ဖြင့် အစပြု နေပါက . . .

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွင် အထူးကံကောင်းသူ ဖြစ်မည်။ လက္ခဏာရှင်၏ ရာထူးဂုဏ်သိန်၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ

တို့သည် တစ်နည်းမဟုတ်တစ်နည်း လူကြီးသူပေး အကြီးအကဲ တို့၏ စောင့်ရှောက်၊ စောင့်မခြင်း၊ အိမ်ထောင်ပြုခြင်းများ ကြောင့် ဖြစ်မည်။

(၆) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံပေါ်မှ အစပြုနေပါက . . .

လက္ခဏာရှင်သည် ချစ်မေတ္တာကိစ္စများကို အလေး ပေး တန်ဖိုးထားတတ်ကြသူများ မဟုတ်ချေ။ အချစ်ကို ဇာတ် ရုပ်၊ ဇိမ်ခံပစ္စည်း တစ်ရပ်အနေဖြင့်သာ ထားတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့၏ အချစ်ဆိုသည်မှာ ငွေကြေးဥစ္စာစေတီ အပေါ်တွင်သာ မူတည်နေတတ်ကြသည်။

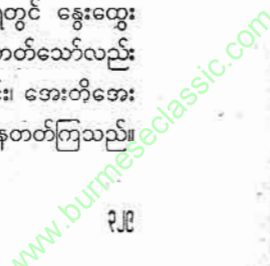
ထိုသူမျိုးတို့သည် ၎င်းတို့၏ လိုအပ်သောကိစ္စများ ပြီးမြောက်ရန်အတွက် လွန်စွာ တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်တတ် ကြသူများ ဖြစ်သည်။ သစ္စာမဲ့ရန် ဝန်မလေးတတ်ကြသူများ လည်း ဖြစ်သည်။ သူတစ်ပါး သားမယားနှင့် ဖောက်ပြန် လွန်ကျူးရန်လည်း ဝန်မလေးသူများဖြစ်သည်။ နောက်မီးလင်း တတ်၊ ကြာခိုတတ် (ကြာကူလီလုပ်တတ်)သူများ၊ နှာခိုဒေါင် များဖြစ်တတ်ကြသည်။ အိမ်ထောင် အတည်တကျပြုရန် လည်း ဝန်မလေးတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

(၇) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ခက်ရင်းခွသဏ္ဍာန်ဖြင့် အစပြုနေမည်။ သို့သော် အစတစ်ခုသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှစ၍ ကျန်အစတစ်ခုမှာ လက်ညှိုး နှင့် လက်ခလယ်ကြားမှ အစပြုနေပါက . . .

ထိုလက္ခဏာရှင်သည် ချစ်မေတ္တာ သံယောဇဉ်ကိစ္စ များတွင် အလယ်အလတ်သဘောဆန္ဒရှိသူများ ဖြစ်သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ အချစ်ရေးတွင်လည်း လွန်ကဲမှုမရှိတတ်၊ ကာမ ဂုဏ်လိုက်စားမှုတွင်လည်း လွန်ကဲမှုမရှိတတ်သူများဖြစ်ပြီး အထူးသဖြင့် အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများတွင် သူ တစ်ပါးကို ထိခိုက်နစ်နာအောင် မလုပ်တတ်သူများဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့သည် မိသားစုအိမ်ကို ခင်တွယ်သံယောဇဉ်ကြီး တတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

(၈) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ခက်ရင်းခွသဏ္ဍာန်ဖြင့် အစပြုနေမည်။ သို့သော် အစတစ်ခုသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြု၍ ကျန်အစတစ်ခုမှာ လက် ခလယ်အောက် စနေဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုနေပါက . . .

လက္ခဏာရှင်၏ မေတ္တာစိတ်ကို အကဲခတ်ရန် ခက်ခဲ နေတတ်လိမ့်မည် ဖြစ်သည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင် နွေးထွေး ပျူငှာစွာဖြင့် လှိုက်လှိုက်လဲ့လဲ့ ချစ်ခင်ကြင်နာတတ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံတွင် တစ်ကိုယ်ကောင်းဆန်ခြင်း၊ အေးတိအေး စက်နေတတ်ခြင်းနှင့် ရုပ်ပိုင်းဆန်သူများ ဖြစ်နေတတ်ကြသည်။

(၉) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လမ်းခွဲကလေးများဖြင့် အောက်ဘက်သို့ ဖြာထွက်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်တို့၏ ချစ်ခြင်းမေတ္တာသည်ခုတစ်မျိုး၊ တော်ကြာတစ်မျိုး အပြောင်းအလဲ မြန်တတ်ကြသည်။

တစ်နည်းအားဖြင့် ၎င်းတို့သည် အချစ်နှင့် ကင်းကွာ မနေတတ်ကြသော်လည်း ချစ်မေတ္တာစိတ်နှင့် ပတ်သက်၍ အပြောင်းအလဲ မြန်တတ်ကြသူများ ဖြစ်လေသည်။

(၁၀) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လမ်းခွဲများ လုံးဝမပါရှိဘဲ မွေးမြိုန်နေပါက . . .

ချစ်မေတ္တာနှင့် အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စများတွင် အေးတိ အေးစက်ဖြင့် တက်ကြွရွှင်လန်းမှု ကင်းမဲ့နေတတ်ကြသည်။

(၁၁) နှလုံးလမ်းကြောင်း၏ အနေအထားသည် ဖြောင့်တန်းနေပါက . . .

အချစ်ရေးကိစ္စများတွင် ရိုးသားဖြောင့်မတ်တတ်ကြပြီး ချစ်ခင်ကြင်နာစိတ် ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။

(၁၂) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် ဒယ်အိုးသဏ္ဍာန် ကွေးညွတ်နေပါက . . .

အလိုရမ္မက်ကြီးတတ်ခြင်းနှင့် ကာမဂုဏ်အချစ်စိတ် လွန်ကဲတတ်ကြသူများ ဖြစ်သည်။

(၁၃) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် အဆုံးသတ်ရာ၌ လမ်းခွဲကလေးများဖြင့် ဖြာထွက်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်သည် သားသမီး များတတ်မည် ဖြစ်သည်။

(၁၄) နှလုံးလမ်းကြောင်းမှ လမ်းခွဲတစ်ခုသည် ညက်စွမ်းလမ်းကြောင်းဆီသို့ ထိုးဆင်းနေပါက . . .

အချစ်ရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးနှင့် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးတို့တွင် အလိမ်အညာခံရခြင်းနှင့် ယုံမိသူ၏ သစ္စာဖောက်ခြင်းကို ခံရတတ်မည်။ ကြေကွဲပူဆွေး ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာများဖြင့် တွေ့ကြုံ ခံစားရတတ်မည် ဖြစ်သည်။ အချစ်လူလိမ်နှင့် တွေ့ရတတ်မည်။

(၁၅) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ညှိုးအောက် ကြာသပတေးပြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ပြတ်လပ်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်သည် ချစ်ရသူနှင့် အဆင့်အတန်း ကွာခြားလွန်းမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ရည်မှန်းချက် ကြီးမားလွန်းခြင်းကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ မာနကြီးမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း ကွဲကွာရမည် ဖြစ်သည်။

(၁၆) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်ခလယ်အောက် (စနေပြိုဟ်ခုံအောက်)တွင် ပြတ်လပ်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်သည် ဘဝချင်း ပေါင်းစပ်၍ ဓမ္မအောင် မတူညီမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ ချစ်ရသူနှင့် ကံကြမ္မာဖြစ်ရပ်ဆိုး ဖန်တီးမှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း ကွဲကွာရမည်။

(၁၇) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်သူကြွယ်အောက် (တနင်္ဂနွေပြိုဟ်ခုံအောက်)တွင် ပြတ်လပ်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်သည် မိမိချစ်သူ၏ ဥစ္စာရွှေငွေ ဂုဏ်ခနမက်မော ဂုဏ်မောက်မှုကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ နာမည်ကြီး အနုပညာရှင်တို့ကို ချစ်ကြိုက်မိ၍သော်လည်းကောင်း ကွဲကွာရတတ်မည် ဖြစ်သည်။

(၁၈) နှလုံးလမ်းကြောင်းသည် လက်သန်းအောက် (ဗုဒ္ဓတူးပြိုဟ်ခုံအောက်)တွင် ပြတ်လပ်နေပါက . . .

၎င်းလက္ခဏာရှင်၏ ချစ်ရသူသည် စိတ်ထားမမှန် အချစ်မေတ္တာစိတ် မတည်ကြည်မှုကြောင့် ကွဲကွာရတတ်မည်။

Heart Line, Readings from နှလုံးလမ်းကြောင်းမှ တောချက်များ

(၁) နှလုံးလမ်းကြောင်းမရှိလျှင် နှလုံးသားရေးရာနှင့် ဝင်သက်ပြီး အလွန်အမင်း အေးစက်စက်နိုင်ခြင်း။

(၂) လမ်းကြောင်းရှည်လျှင် စိတ်ကူးယဉ်၍ ချစ်တတ်သည့် အချစ်မျိုးရှိခြင်း။

(၃) အလွန်နိမ့်နိမ့်နေလျှင် ချစ်ရေးချစ်ရာ ကိစ္စများတွင် ပြင်းပြလွန်ကဲမှုရှိတတ်ခြင်း။

(၄) ညိုမည်းနေလျှင် အသည်းရောဂါဖြစ်တတ်ခြင်း။

(၅) အလွန်ဇောက်နက်နေလျှင် လေဖြတ်နိုင်ခြင်း။

(၆) အလွန်ဖျော့၍ ဖြူနေလျှင် နှလုံးရောဂါရှိခြင်း။

(၇) သေးသွယ်၍ရှည်လျားနေလျှင် ရက်စက်တတ်သည့် ညှဉ်းရှိခြင်း။

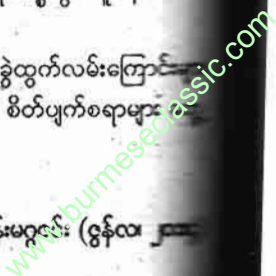
(၈) သံကြိုးကွင်းဆက်များရှိနေလျှင် အချစ်ရေးတွင် ဒုက္ခတွေ့ရခြင်း။

(၉) သန်သန်စွမ်းစွမ်းမရှိဘဲ လမ်းကြောင်းအနေအထား ညံ့လျှင် သစ္စာမရှိခြင်း။

(၁၀) သံကြိုးကွင်းဆက်ရှိလျှင် ဆတ်ဆော့တတ်ခြင်း။

(၁၁) ပွန်းပဲ့ရာများရှိလျှင် ချစ်ရေးကိစ္စတွင် ပူပန်သော ဖြစ်ရခြင်း။

(၁၂) အောက်သို့ ဦးတည်သည့် ခွဲထွက်လမ်းကြောင်းရှိလျှင် အချစ်ရေးကိစ္စတွင် စိတ်ပျက်စရာများ ကြုံရခြင်း။

- (၁၃) အပြတ်အတောက်များလျှင် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်၏ အထင်သေးမှုကို ခံရတတ်ခြင်း။
- (၁၄) ဖြတ်မျဉ်းများရှိလျှင် အချစ်ရေးတွင် စိတ်ပျက်စရာ ကြုံတတ်ခြင်း။
- (၁၅) အစက်များရှိလျှင် အချစ်ရေးတွင် အလွန်စိတ်ဆင်းရဲ ရခြင်း။
- (၁၆) နီမြန်းသည့် အမှတ်အရာများရှိလျှင် လေဖြတ်တတ် ခြင်း။
- (၁၇) စက်ဝိုင်းအမှတ်အသားရှိလျှင် နှလုံးအားနည်းခြင်း။
- (၁၈) ကျွန်းရှိလျှင် တိတ်တဆိတ် ကြံစည်တတ်ခြင်း။

Heart Palpitations

နှလုံးတုန်ခြင်း

- (၁) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း အစပြုရာတွင် နီမြန်းနေ ခြင်း။
- (၂) မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ထိစပ်နေခြင်း။
- (၃) မေတ္တာလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် အစက်များရှိခြင်း။

Heart Troubles

နှလုံးရောဂါဖြစ်ခြင်း

- (၁) မေတ္တာလမ်းကြောင်းကို အဖြတ်လမ်းကြောင်းများ ဖြတ်သွားခြင်း။
- (၂) မေတ္တာလမ်းကြောင်း ကျိုးပြတ်နေခြင်း။
- (၃) မေတ္တာလမ်းကြောင်းတွင် သံကြိုးကွင်းဆက်များရှိခြင်း။
- (၄) သောကြာဂြိုဟ်နံ့မှ လမ်းကြောင်းတစ်ကြောင်းသည် မေတ္တာလမ်းကြောင်းကို ဖြတ်သွားခြင်း။
- (၅) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံ့ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၆) တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်နံ့ပေါ်တွင် အရေးအကြောင်း များစွာ ရှိခြင်း။
- (၇) လက်သည်းများတို၍ လေးထောင့်သဏ္ဍာန်ရှိကာ ပြာ နှမ်းနှမ်း ဖြစ်နေခြင်း။
- (၈) အင်္ဂါလွင်ပြင်သည် မေတ္တာလမ်းကြောင်းဘက်သို့ ချိုင့် ခွက်နေခြင်း။
- (၉) အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း တို့ ထိကပ်နေကြခြင်း။
- (၁၀) အသက်လမ်းကြောင်းနှင့် ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း ပေါ်တွင် အနီ သို့မဟုတ် ပြာနှမ်းနှမ်း အစက် အပြောက်များ ရှိခြင်း။
- (၁၁) မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ့အောက် တွင် ပြတ်တောက်နေခြင်း။

Heart Weakness

နှလုံးအားနည်းခြင်း

- (၁) နှလုံးလမ်းကြောင်းပေါ်တွင် စက်ဝိုင်းအမှတ်အသား ရှိခြင်း။
- (၂) မေတ္တာလမ်းကြောင်း အရောင်ဖျော့၍ပြက်ကျယ်ခြင်း။
- (၃) ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း လှိုင်းတွန့်တဲ့သို့ ရှိနေခြင်း။
- (၄) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း။
- (၅) မေတ္တာလမ်းကြောင်း လုံးဝမရှိခြင်း။
- (၆) အရေပြား အရောင်ဖျော့တော့ခြင်း။
- (၇) လက်ဝါးပြင်ကျဉ်း၍ ပါးလျားခြင်း။
- (၈) လက်သည်းများတို၍ လေးထောင့်ဖြစ်နေခြင်း။

Haemorrhage

သွေးအထွတ်ထွန်ခြင်း၊ သွေးလျှံခြင်း

- (၁) တနင်္လာဂြိုဟ်နံ့ပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုရှိခြင်း။
- (၂) မေတ္တာလမ်းကြောင်းမကောင်းခြင်း (သို့) မရှိခြင်း။
- (၃) အင်္ဂါအဖိုဂြိုဟ်နံ့ အထက်ပိုင်းတွင် သံဆန်ခါကွက် ရှိခြင်း။

Hemorrhoids

လိပ်ခေါင်းရောဂါ

- (၁) စနေဂြိုဟ်နံ့ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။
- (၂) စနေဂြိုဟ်နံ့ပေါ်တွင် အရေးအကြောင်း များစွာပါရှိ ခြင်း။
- (၃) အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်ရှိ အစက်အပြောက်မှ အဖျက်လမ်းကြောင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေခြင်း။
- (၄) အသက်လမ်းကြောင်းပေါ်မှ လမ်းခွဲတစ်ခုသည် အင်္ဂါ အဖိုဂြိုဟ်နံ့ပေါ်ရှိ ကြယ်သဏ္ဍာန်တစ်ခုတွင် အဆုံး သတ်နေခြင်း။

Hepatica

အသည်းလမ်းကြောင်း(ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း)

ဤလမ်းကြောင်းကို အသည်းလမ်းကြောင်း၊ ဗုဒ္ဓဟူး လမ်းကြောင်း၊ ကျန်းမာရေးလမ်းကြောင်း သို့မဟုတ် ရောဂါ လမ်းကြောင်း စသည်ဖြင့် အမျိုးမျိုးခေါ်ကြသည်။ ၎င်းလမ်းကြောင်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်နံ့ သို့မဟုတ် သောကြာဂြိုဟ်နံ့ (သို့) အသက်လမ်းကြောင်းမှ အစပြု ဖြစ် ပေါ်လာတတ်သည်။ ၎င်း၏ မူလဖြစ်တည်မှုအရ ဆိုလျှင် တနင်္လာ ဂြိုဟ်နံ့မှစ၍ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်နံ့ဆီသို့ ဦးတည်သွားသည်။

Hepatica, Qualities of

အသည်းလမ်းကြောင်း၏ အရည်အချင်းများ

ဤလမ်းကြောင်း ကောင်း၊ မကောင်း ဆိုသည်မှာ ၎င်း၏ ဖြစ်ပေါ်မှု အနေအထား၏ အရိပ်ဖြစ်၏။ အကယ်၍ အရေးအကြောင်းသည် ဇောက်နက်လျှင် သဘောအလွန် ကောင်းခြင်း၊ ခံနိုင်ရည်ရှိခြင်း၊ ကျန်းမာရေးဓာတ်ခံကောင်းခြင်း၊ မှတ်ဉာဏ်ကောင်းခြင်း၊ ဦးနှောက်ကြည်လင်ခြင်းနှင့် အသိဉာဏ်ပညာစွမ်းရည်များကို နည်းလမ်းကျနစွာ အသုံးချနိုင်ခြင်းတို့ကို ပြ၏။

ဗြတ်ကျယ်ပြီး တိမ်သည့်အနေအထားမျိုး ဖြစ်ပါက ဝမ်းနှင့်အသည်းတို့တွင် ဝေဒနာရှိခြင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်လာရသည်မှာ ခံနိုင်ရည်စိတ်မရှိ၍ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့ကိုပြ၏။ ကာယကံရှင်သည် စိတ်ပျက်အားငယ်လာပြီး တစ်ခါတစ်ရံ ခေါင်းကိုက်ရောဂါနှင့် အစာအိမ်ချွတ်ယွင်းသည့်ရောဂါများ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။

အကယ်၍ ၎င်းအရေးအကြောင်းသည် သံကြိုးကွင်း သဏ္ဍာန်ရှိလျှင် ကာယကံရှင်သည် သည်းခြေ၊ သွေးတိုမကောင်းခြင်း၊ အသည်း၊ ကျောက်ကပ်ဖြစ်ခြင်း၊ အသည်းရောဂါ (Cirrhosis)နှင့် အခြားရောဂါများဖြစ်ဖို့ရှိ၏။ ၎င်းသည် အသက်ဘေး စိုးရိမ်ရလောက်သည်အထိပင် ဖြစ်စရာရှိ၏။

Hiding Habits

အကျင့်စရိုက်ကို သိုသိပ်ထားခြင်း

အချို့လူများ၏ လက်က သိုဝှက်ထားလေ့မရှိဘဲ လူကြည့်သူကြည့် ခံနိုင်ကြသည်။ မိမိ၏လုပ်ရပ်များနှင့် အတွေးများကို သိုသိပ်ကွယ်ဝှက်ထားလိုသူများက လက်ချောင်းများကို မမြင်ရအောင် လက်သီးဆုပ်၍လည်းကောင်း၊ တစ်နည်းနည်းဖြင့် လက်ကို လူမမြင်တွေ့ရအောင် ဖုံးကွယ်ထားတတ်ကြသည်။ မိမိ၏ စိတ်ထဲတွင် တစ်စုံတစ်ခုကို သိုဝှက်ထားလိုသည့်စိတ်မျိုး ဖြစ်ပေါ်နေသည့်အခါ မိမိ၏ လက်များ၊ လက်ချောင်းများကို လူမမြင်ရအောင် ကွယ်ဝှက်ထားတတ်၏။

(-Willim G-Benham)

Hindu Interpretation

ဟိန္ဒူဘာသာဝင်များ၏ အနက်ဖွင့်ဆိုချက်

ဟိန္ဒူများက အဆိုပါ ပယောဂလမ်းကြောင်းကို သူတို့၏ လုပ်ငန်းအတော်များများအတွက် အသုံးချတတ်သည့် နည်းတစ်ခုရှိသည်။

ထိုပယောဂလမ်းကြောင်းကလည်း အသက်လမ်းကြောင်း အတွင်းတွင် တည်ရှိနေသည့် ပယောဂလမ်းများဖြစ်နေလျှင် သူတို့က ထိုလမ်းကြောင်းကိုကြည့်၍ ကာယကံရှင်အပေါ် ကျရောက်မည့် အကောင်း၊ အဆိုးကို အတပ်

တောလေ့ရှိသည်ကို ကျွန်ုပ်တွေ့ရသည်။ ထို့ပြင် ကာယကံရှင်၏ မိသားစု (သို့)သူနှင့်အနီးစပ်ဆုံး မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများအတွက်လည်း ထိုပယောဂလမ်းကြောင်းက ယေဘုယျအားဖြင့် သက်ဆိုင်နေတတ်သည်။

(-Willim G-Benham)

Hindu Science

ဟိန္ဒူသိပ္ပံပညာရပ်

လက္ခဏာပညာရပ်သည် အခြေခံကျလှသည့် ဟိန္ဒူသိပ္ပံပညာရပ်တစ်ခု ဖြစ်သည်။ ရှေးခေတ် ဟိန္ဒူလူမျိုးများသည် လက္ခဏာပညာကို စတင်တွေ့ရှိခဲ့သူများဖြစ်ကြောင်း လက္ခဏာဆရာကြီး ကိုင်ရိုက သူ၏ (Language of the Hand) စာအုပ်တွင် အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ဖော်ပြထားသည်။

“ဤသိပ္ပံပညာ၏ အရင်းအမြစ်ကို လေ့လာမည်ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အနေဖြင့် ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှ ရှေးအကျဆုံးကာလလောက်က အခြေအနေကို လေ့လာရန်လိုပေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ယင်းသို့လေ့လာရာတွင်လည်း ရှေးလူသားမျိုးနွယ်စုထဲမှ ရှေးအကျဆုံး လူမျိုးနွယ်စုထဲမှ လူတို့၏ ခေတ်အဆက်ဆက် ရှင်သန်ခဲ့ပုံ သမိုင်းကြောင်းများကိုလည်း ဂယနဏ လေ့လာသင့်ပေသည်။ ကျွန်ုပ် ရည်ညွှန်းပြောလိုသည့်လူမျိုးမှာ အဓွတ်တိုင်းမှ ဟိန္ဒူလူမျိုးများပင် ဖြစ်၏။ ထိုလူမျိုးတို့၏ ဒဿနအမြင်နှင့် ပညာရပ်များမှာ ယနေ့တိုင်တည်တံ့ အသုံးကျနေဆဲပင် ဖြစ်သည်။

(Cheiro)

Hollow Palm

ချိုင့်ခွက်နေသည့်လက်ဝါးပြင်

လက်ဝါးပြင်သည် ချိုင့်ခွက်၍ မာကျောနေခြင်းက မကောင်းသည့် အမှတ်လက္ခဏာပင်ဖြစ်သည်။ ထိုလူသည် တစ်စုံတစ်ရာ ကွယ်ဝှက်မှုရှိနေသည်။ ထိုအနေအထားသည် အများအားဖြင့် ကုသိုလ်ကံ အခြေအနေဆိုးနှင့် စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းမှုတို့ကို ဖိတ်ခေါ်လျက်ရှိသည်။ လက်ဝါးပြင်ပေါ်ရှိ လမ်းကြောင်းများကပါ ဆိုးရွားပါက ပိုမိုဆိုးရွားသွားနိုင် ဖြစ်သည်။

(Cheiro) You And Your Hand

Honesty, Want of

ဝရိုးသားခြင်း

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း လှိုင်းထခြင်း၊
- (၂) တြိဂံနယ် ကျဉ်းမြောင်းခြင်း၊
- (၃) ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်ခြင်း။

Housewife, The Excellent

အိမ်ရှင်မကောင်း

- (၁) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း အတော်အသင့်ရှည်ခြင်း။
- (၂) အဓိကလမ်းကြောင်းများဘေးတွင် အရေးအကြောင်း အလွန် နည်းပါးခြင်း။
- (၃) သောကြာဂြိုဟ်ခုံနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံတို့ပေါ်လွင်ကြခြင်း။
- (၄) ရှည်လျားသော မေတ္တာလမ်းကြောင်းသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံမှ အစပြုခြင်း။
- (၅) ဂြိုဟ်ခုံများ မကျယ်လွန်း (သို့) မကျဉ်းလွန်းခြင်း။
- (၆) လက်သည်းများ တိုခြင်း။
- (၇) လက်ချောင်းများသည် လေးထောင့်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၈) လက်ချောင်းများ၏ ပထမအဆစ်များသည် ပေါ်လွင်နေကြခြင်း။
- (၉) လက်ဖဝါးပြင်သည် ပျော့အိနေခြင်း။
- (၁၀) လက်ဝါးပြင်သည် လက်ချောင်းများနှင့် အရှည်တူညီခြင်း။

Husband, Ideal

ဝံ့ပြယောကျ်ား/ လင်(သို့)ခင်ပွန်းကောင်း ယောကျ်ား

- (၁) ရှည်လျားသည့် မေတ္တာလမ်းကြောင်းမှ လမ်းခွဲတစ်ခုသည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံပေါ်သို့ ရောက်နေခြင်း။
- (၂) လက်ညှိုး ဖြောင့်တန်းနေခြင်း။
- (၃) လက်မသည် လှပ၍ လေးထောင့် သို့မဟုတ် ကျည်ပွေ့ပုံသဏ္ဍာန် ရှိခြင်း။
- (၄) သောကြာဂြိုဟ်ခုံနှင့် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံတို့ အနေအထားကောင်းမွန်ခြင်း။
- (၅) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း သန့်ရှင်းနက်ရှိုင်းခြင်း။
- (၆) လက်ချောင်းများ ဖြောင့်တန်းခြင်း။
- (၇) လက်ဖျားများ ခိုင်ခိုင်မာမာရှိခြင်း။

Hydrophobia

ခွေးဂူးပြန်ခြင်း

လက်ဝါးပြင်နှစ်ဖက်စလုံးရှိ တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြယ်ပွင့်သဏ္ဍာန် အမှတ်အသား ပါရှိခြင်း။

Hypersensitiveness

အာရုံထိခိုက်ခံစားမှု လွန်ကဲခြင်း

လူတစ်ယောက်၏ ဉာဏ်လက်သည် ငိုက်စိုက်ကျကာ ဘယ်လက်သည် ခပ်ဖယ်ဖယ် ခပ်ယိုင်ယိုင် ဖြစ်နေပါက စိတ်အာရုံ ခံစားထိခိုက်မှုတွင် လွန်လွန်ကဲကဲ ဖြစ်တတ်သည်ကို ပြ၏။ ထိုလူမျိုးသည် ဘာမဟုတ်သည်ကိုစွဲများတွင် ဖျာလာခတ်နေတတ်၏။

Hypnotism

အိပ်ပွေ့ချအတတ်ပညာ

ဤပညာရပ်မျိုး များစွာတတ်ကျွမ်းသူ၏ လက်တွင် အင်္ဂါ (အဖို့) ဂြိုဟ်ခုံသည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဘက်သို့ ထိုင်နေတတ်သည်။

Hypochondriac

စိတ္တဝေဒနာ

- (၁) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံ ကျယ်ပြန့်နေခြင်း။
- (၂) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်းသည် တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံဘက်သို့ စိုက်ဆင်းနေခြင်း။
- (၃) ဆေးပညာအရ ရောဂါလက္ခဏာများ ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်လွင်နေခြင်း။

Hysteria

စိတ်ချောက်ချားသည်ရောဂါ

- (၁) သောကြာခါးပတ်ကို အဖြတ်လမ်းကြောင်းများစွာက ဖြတ်ထားခြင်း။
- (၂) သောကြာခါးပတ်လမ်းကြောင်းသည် (၂)ခု သို့မဟုတ် (၃)ခုရှိခြင်း။
- (၃) လက်ခလယ်သည် ကွေးကောက်နေခြင်း။
- (၄) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံပေါ်တွင် ကြယ်သဏ္ဍာန်ရှိခြင်း။
- (၅) တနင်္လာဂြိုဟ်ခုံနှင့် သောကြာဂြိုဟ်ခုံသည် အဖျက်လမ်းကြောင်းတစ်ခုနှင့် ဆက်စပ်နေခြင်း။

Hitting but Missing

ပွဲပြီးမှ နေရာရတတ်သူ

- (၁) လက်သည်းများ တိုခြင်း။
- (၂) နူးညံ့သော လက်ဝါးပြင်များရှိခြင်း။
- (၃) ကျယ်ပြန့်သော ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်ခုံရှိခြင်း။
- (၄) ဉာဏ်စွမ်းလမ်းကြောင်း မကောင်းခြင်း။

(ဆက်ရန်)

☐ ဆရာဦးခန့်ကျော်

ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးတွင်

အဓိဋ္ဌာန်ဝင်

ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်

ရှေးဟောင်းအထိကရသိမ်တော်ကြီးရှုခင်း

ကျွန်ုပ်သည် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးများ သို့ အဓိဋ္ဌာန်ခရီး သီးခြားဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတွင် မေ့မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ကြခင်းမြို့နယ်နှင့် အနီးဝန်းကျင်ဖြစ်သော ဘက်ရဲဘုရားကုန်းသိမ်တော်ကြီး၊ အင်တိုင်းဘုရားကုန်းသိမ်တော်ကြီး၊ ဆုံလည်ဘုရားကုန်း သိမ်တော်ကြီးတို့ကို သွားရောက်အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ယခု ပထမဆုံး တင်ပြလိုသည်မှာ ထူးခြားသော ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် အင်တိုင်းဘုရားကုန်း သိမ်တော်ကြီးတွင် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ပုံဖြစ်ပါသည်။

ကြခင်း-ဘက်ရဲ မော်တော်ကားလမ်းအတိုင်း ကြခင်းမြို့မှ အနောက်ဘက် တစ်မိုင်ခန့်အကွာတွင် ကတ္တရာကားလမ်းဘေးမှ တောင်ဘက်သို့ မြေနီလမ်းခွဲအတိုင်း နှစ်ဖာလုံခန့်သွားလျှင် ပြည်လုံးချမ်းသာ လေးထပ်ကြီးစေတီတော်သို့ ရောက်ရှိမည်။ ထိုစေတီတော်၏တောင်ဘက် တစ်ဖာလုံခန့်တွင် "ရတနာမာရ်အောင်" ဆိုသော စေတီတော်အနီးမှာ ပြုပြင်ထားသော ရှေးဟောင်းသိမ်တော်ကြီး ရှိပါသည်။ သိမ်တော်ကြီး၏ မြောက်ဘက် ကပ်လျက်မှာလည်း နဂါးရဲဘုရားနှင့် စေတီတော်များ ရှိသေးသည်။ ရှေးဟောင်းဘုရားပြုလုပ်တို့ကို ပြန်လည်ပြုပြင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ရှေးဟောင်းသိမ်တော်ကြီးမှာ အနောက်ဘက်သို့ မျက်နှာမူထားပြီး အရှေ့အရပ်မှာ နောက်ကျောပြုထားသည်။ သိမ်တော်ကြီး၏ နောက်ကျောဘက် ကပ်လျက်တွင် သိမ်တော်ကြီး၏ ကမ္ပည်းကျောက်စာ ရေးထိုးထားသည်။ ထိုကျောက်စာမူရင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

သိမ်တော်ကြီးမှ ကျောက်စာမူရင်း

ကြခင်း၊ သာယာဝတီ၊ ပန်းတောင်း၊ ကနောင် လေးမြို့ဝန် မဟာမင်းထင်ကျော်နော်ရထာ သမီး ခင်မွန်က ကိုယ်စားတော်စား ကြခင်းမြို့အဝင်အပါ အင်တိုင်းရွာဘုရားကုန်းတွင် တည်ထားသမုတ်သည့် သိမ်။

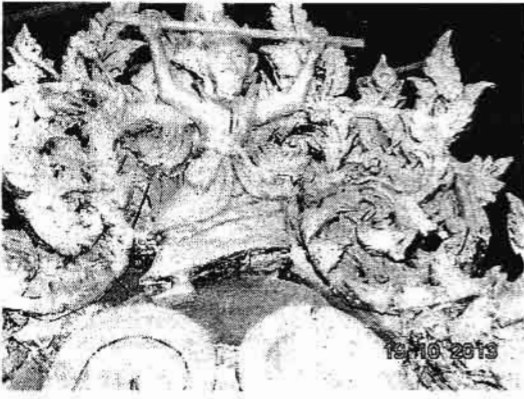
ဇေယျတု ဇေယွံရော ဇိနော သေဋ္ဌော ဇေဋ္ဌော ပဝရသာဂရော ဇေယွဇ္ဇဇေရာ၊ ဝရံခါတံ သုခမင်္ဂလံ ဝဉ္ဇကံ။ ယောနာထော- အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေယွံရော - အောင်ခွဲကျေးဇူးဂုဏ်အထူးကို ဆောင်တော်မူတတ်၏။ ဇိနော - မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူတတ်၏။ သေဋ္ဌော - ချီးမွမ်းအပ်၏။ ဇေဋ္ဌော - ကြီးမြတ်၏။ ပဝရသာဂရော - သမုဒ္ဒရာနှင့်တူသော မြတ်သောဘုန်းတော်ရှိ၏။ သောနာထော - ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်၊ ဇေယွဇ္ဇဇေ - အောင်တံခွန်ကိုလည်းကောင်း၊ သုခမင်္ဂလံ ဝဉ္ဇကံ - စီးပွားချမ်းသာ မင်္ဂလာမျိုးပွားတိုးခြင်းကိုလည်းကောင်း၊ ဝရဉ္ဇ - နိဗ္ဗာန်ဆုမြတ် သိဒ္ဓိဓာတ်ကိုလည်းကောင်း၊ ဓာတ် - ဓာတုပေးတော်မူပါပေသတည်း။

နမောတဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသဗ္ဗဿ ခုနစ်သင်္ချေ လွန်လေကာလ ဗြဟ္မဒေဝ ဘုရားစသော တစ်သိန်းနှစ်သောင်း ငါးထောင် ကိုးသင်္ချေယျ ကမ္ဘာမတစ်ပေါရာဏ သကျမုနိ အစရှိသော သုံးသိန်းရှစ်သောင်း ခုနစ်ထောင် လေးသင်္ချေယျ သန်းကပ္ပထက် တဏှက်ရာ ဘုရားစသောအားဖြင့် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ပွင့်တော်မူသတည်း။

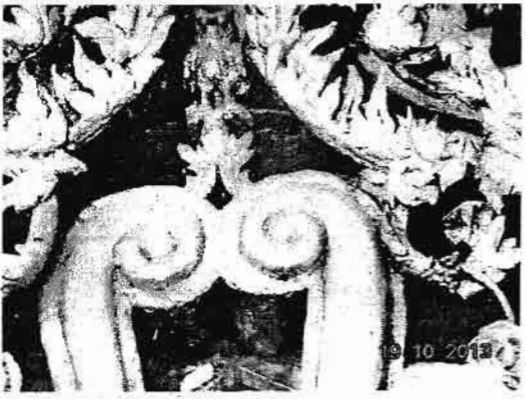
ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးအတွင်း အပူဇော်ခံထားသော ရုပ်ပွားတော်သုံးဆူ

www.burmeseclassic.com

သိမ်တော်ကြီးအတွင်း ဝဲဘက် ရုပ်ပွားတော်
နောက်ခံတံကဲထိပ်မှ ဇော်ဂျီရုပ်တု

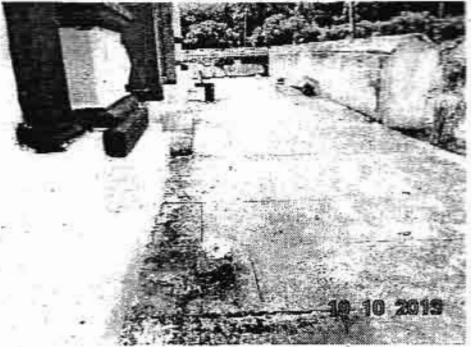
သင်္ချေ နှစ်ဆယ် ကမ္ဘာတစ်သိန်း အင်္ဂါနိဂုံးထိန်
ငါးသိန်းတစ်သောင်း နှစ်ထောင် နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူ ယခုအခါ
သာသနာမှ အတိတ်ကာလ အပေါင်းရသော ဘုရားအစဉ်တို့
တွင် အကျုံးဝင်သော ဂေါတမရှင်တော်ဘုရား သုံးလူချစ်ရှင်
သည် ကောဏ္ဍည သုဘဒ္ဓိ စဆုံးသတ်သော လူနတ်တို့အား
တရားအမြိုက်ဆေး တိုက်ကျွေးတော်မူလဒ်ပြီး ငါးထောင်မျှ
လောင်တောက်သည့်မိသို့ ဘုန်းကြီးမြတ်ဖျား မှတ်ပိုင်းခြား
လျက် ဘုရားကို ထင်မမြင်သည့် မြို့မည်မချိုသော ဗုဒ္ဓပွားရ
နဝမအခါ သရေခေတ္တရာ မြစ်ညှာတစ်လွှာ မိုးလွှမ်းကြားမျှ
နမန္တာမြစ်ထိပ် စက်ရိပ်ကွန်မြူး ပွားခဲ့လျှင် စန္ဒကူးကျောင်း
နံ့ပျံ့လတ်သကာ သီဟတောနှင့် ယင်မွှေင်စာရံ ပုဂံ စည်းခုံ
သက်တင်ခြံသကဲ့သို့ဖြစ်၍ မဟာမုနိ စန္ဒမုနိ သကျမုနိ ပြောင်
ရွန်းညီသောအားဖြင့် ရတနာပုရ စတုတ္ထရွှေပြည် တည်တော်
မူပြီး ဗုဒ္ဓဘိသေကပွဲကြီးရသော နိဗ္ဗာနပစ္စရာ နာဂရာဇာ ဆဒ္ဒန်
ဆင်မင်းသခင် သီရိတြိဘာဝနာ ဒိကြာပဝရ ပဏ္ဍိတ မဟာ
ဓမ္မရာဇာ မည်တော်ရှိသော တရားမင်းမြတ်သည် သီရိပဝရ
မဟာရာဇိန္ဒာ ရတနာဒေဝီ မည်တော်ရှိသော မိဖုရားခေါင်

သိမ်တော်ကြီးအတွင်း ယာဘက် ရုပ်ပွားတော်
နောက်ခံတံကဲထိပ်ရှိ ဇီးတွတ်ရုပ်တု

ကြီး သမီးတော်ချစ် ရွှေနန်းမယ် အစဉ်ရွာ ရက္ခဝရဇာ ဆောင်
ဖန်ကြလျက် မဟာဝိဇယရံသီ စေတီတော်တူထွတ် ထန်
ဆောင်း ကျောင်း ဘုရား စသော ပုညကြိယ မှားစွာထိုးဖြင့်
ထပ်ခါထပ်ခါ မဟန္တာရုံ အဟုန်မစဲနိုင်ရတာ။

သာသနာတော်၌ ရဟန်း သံဃာတို့ စည်းဝေးရာ
တရားဓမ္မအိမ် သိမ်၊ ဝတ္ထု၊ ကန်တို့ဖြင့် ဇမ္ဗူဒီပါ မြေရေထင့်
နှိုင်းစေသည်။ ထိုအခါ သာယာဝတီမြို့၊ ပန်းတောင်းမြို့၊ ဩ
ဝင်းမြို့၊ ကနောင်မြို့၊ လေးဌာနပြိုင် စက်ခရိုင်တက်စိုးကဲ ကြီးမှု
ချုပ်ဝန်ရသော ကျွန်တော်ရင်း အမတ် မဟာမင်းကျော်နော်
ရထာ မိတ်မောင်နှံတို့သည် ဩဝဋ္ဌသံသရာမှာ ဓမ္မသံဂေဝ
ယူဆ နှိုင်းချိန်မိရကား ရတနာပုရ ရွှေမြို့ကြီးသခင်မင်းကြား
အား ပန်ကြားဆက်သပြုခွင့်ရသောအားဖြင့် ဩဝင်းမြို့နယ်
အတွင်း အင်တိုင်းဘုရားကုန်း၊ ဆုံသည်ဘုရားကုန်း၊ ဘက်ရဲ
ဘုရားကုန်း၊ ဘုမန္တရ သုံးဌာနအထက် သိမ်ကြီးသုံးပါး သမုတ်
ထားသည်။ ထိုသို့ သုံးပါးသမုတ်ထားသော သိမ်တို့တွင်

သိမ်တော်ကြီးရှေ့မျက်နှာစာမှ သံငုတ်ကြီးနှစ်ငုတ်

အင်တိုင်းဘုရားကုန်းအရပ်၌ ဝိသုဂါမ လက္ခဏာရာဇာ
ကသစ်အစရှိသော ပါဠိကျမ်းဂန်နှင့်အညီ ကပတိဂါမမှအပ
သီးခြားစတုရန်း လေးမျက်နှာထား လေးဆယ်စီနှင့် ရွာခွန်
ရွာဆီးနှင့်တကွ ဝိသုဂါမဖြစ်စေ။

ကျေးသီးမြေစား ပိုင်းခြားပြဌာန်းတော်မူပြီး၍ ဘုရား
ရှင် သာသနာတော် ၂၃၇၀ ကောဇာသက္ကရာဇ် ၁၁၈၈ တပို့
လပြည့်ကျော် ၁၄ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့အခါ သီလဝိသုဒ္ဓိ ဒက္ခိ
ဏေယ ဂဏာစရိယ ပြောင်လှပေါက်ကြီး ရှင်မထီးလျှင် အမှု
ရှိသော ခုနစ်ကျိပ်ကျော် သံဃာတော်အပေါင်းတို့ ကြိမ်ဖန်
ဖျားစွာ ကမ္မဝါဖတ်ရွတ်ခြင်း နိမိတ် သမ္ပတ္တိသုံးပါး ပြည့်စုံခြင်း
တို့ဖြင့် တစ်ဆယ့်တစ်ပါးသော ရိပ္ပတ္တိဒေါသတို့မှ ကင်းလွတ်
စေလျက် ဩသေကြီးကုတ် သမုတ်ပညတ် ထိမ်မှတ်ရကာ
မယိုင်ယိမ်းညွတ် မိနတောင်ထွတ်ကဲ့သို့ နေခြင်းအပြီး ရောက်
သတည်း။

ဆိုဘွယ်အထူး ကျေးဇူးသော်မူ ဟုလေလင့်အံ့၊ ကမ္မ
ဝါ သိမ်ဖြင့် ထိုတွင်ဆဲဆဲ ရွတ်ဖတ်ပွဲ၌ သကြားနေကတည်း။

www.burmeseclassic.com

ညွှန်လတ်တကာ ဘုရားသခင်ရုပ်တော်ရှင် တောင်းတင်မိုး
မှ ကြွရောက်ခြင်း၊ သံခဲကြီးမား နဖားထွင်းဖောက် လေး
ယောက်ချီမှ မြေကြွသော တုံးကြီးလေးတုံး ပြုံးပြုံးတန်
လျက် ပေါ်ထွက်ခြင်း၊ မဖြစ်တောင်ဘဲ မရောက်မြဲသော
ငါးတို့သည်လည်း သိမ်ကုန်းပလ္လင် သမိုက်ပြင်ထက် အရှင်
လတ်လတ် ပေါ်မှတ်ခြင်း၊ မဟာပထဝီ သီလာပန်သု သာဓု
ဆောင်သွင်း ထုံလျပ်ခြင်း၊ ဝါယုမက္ကလ ဦးချသောဟန်
သံဘန်ညွတ်ခိုက် ကြူးရိုက်ခြင်း၊ အမူမဟိတ် ဘိသိတ်
မိုးပန်း ကြဲဖြန်းရွာသွန်းခြင်း၊ ပြာငိုဟာအစုံ ခွဲကြာလုံ
မွေမြတ် ယမိုက်လွတ်သည်ကို ပရိသတ်တို့ ဖူးမြင်ရခြင်း၊

ဤသို့စသော ပြုပွဲတို့ဟိတ် နိမိတ် မင်္ဂလာ ကောင်း
မြတ်စွာတို့ဖြင့် သာသနာတော်၌ ရဟန်း သံဃာတို့ ကကြီး
ဂငယ် အညစ်အကြေး လျှော်ဆေးဖွပ်ပြာရာ အင်တိုင်းရွာ
အရပ်၌ ဝိသုဂါမ အဝိပ္ဗဝါသ သိမ်ကြီးအပြီးရောက်သကဲ့သို့
ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် ဘဝရှင်မင်းတရား၊ တောင်နန်းညာတင်
အရှင်မိဖုရား သက်တော်ရာကျော် ရှည်တော်မူခါရန် မာန်
ခပ်သိမ်း ပြီးစီးငြိမ်းလျက် စကြာလောက ဓာတ်ကျွန်းပတ်လည်
ဖြစ်စေသော်။

ဖြစ်တိုင်းများစွာ သံသရာလည်း သဒ္ဓါသီလ သုတဇာဂီ
ပါရမီစုံဖြိုး ကျွန်ုပ်တို့လျှင် ကောင်းမွို ဂုဏ်ဝန်မိပျားလွန်၍
မဂ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန် တံခါးလှစ်စေသော်။ ဤကောင်းမှုအဖို့ကို
လည်း ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်းသခင် ဘဝရှင်မင်းတရား၊ တောင်နန်း
ညာဖျားမိဖုရား၊ မိခင်၊ ဖခင်၊ ဆရာသမား၊ သမုခိဘူတ လူ
နတ် စ၍ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ ကျင်လည်ကုန်သော ဝေနေယျတို့
အား အမျှဝေပါ၏။ သာဓု သာဓု အနုမောဒနာ ချီးပဝမ်း
မြောက်ကြသည် ဖြစ်စေသော်။

မင်္ဂလာပတို့ ပြရောင်ဖျိုတိ မြင့်မိုရ်မရိုး မောက်ပြည့်
ဖြိုးလျက် မိုးတခြံမိထိပ် ထင်ကျမ်းရိပ်သား တမ္ပဒီပ ညာပပြေ
ချာနှိုက် ကေလာဂီရိ ပြောင်ဇာန်နှင့် တတိယနောက် ထီးနန်း
ဆောက်၍ ဆယ့်ခြောက်ခရိုင် ညောင်မဏ္ဍိုင်ဝယ် ရန်ပြိုင်
ဘုရား တို့ထားမှတ်လိုက် ကျောက်ကြီးဗိုက်သား အောင်မြိုက်
မင်္ဂလာသို့ ချိန်ခါဝယ် သာယာဝတီ ဌာနီပိုင်နင်း ကြံခင်းမိုး
ဆောင် ကနောင်ပန်းတောင်း အပေါင်းငှမြို့ ဆက်ပို့ခွန်နပ်
ကြဝန်သားရှင်၊ ကျွန်တော်ရင်းတော် တင်ဂွန်တု မဟာမင်း
ကျော်နော်ရထာ နာထပိဏ်နတ်ဇောတိမဂ်သို့ အမြတ်အစီး
ရင့်ပွားနီးဖြင့် လာဘ်ကြီးကြံမှု ဝေဖန်ပြုကာ အရနေစွန် ပစ္စည်း
သန်ကို မှန်နန်းသခင် အရှင်မင်းဘုန်းများ ကုသိုလ်ပွားဟု
တရားဓမ္မအိမ် သိန်ဥသောနတို့ ပြီးမှလည်း များလှဝတ္ထုကံ
အရံအကာ မဟာဇရာ နဝါဝါသ စသည်မည်သည့် စေတီဂူ
ကျောင်း အလှူအပေါင်းကို နောင်နောင်သာသနာ တည်စိမ့်
ငှာဟု မဟာသင်္ခယာ မဟာသီရိ ပါဠိနှစ်အုပ် စည်သူချုပ်သား
အတ္ထုပ္ပတ္တိ မတ်ကဝိလျှင် ကျော်သိဟ်တော်မူသတည်း။

အထက်ဖော်ပြပါ ကျောက်စာအရ သိမ်တော်ကြီး
သုမုတ်ရာတွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့သော ထူးခြားဖြစ်စဉ်များကို မျှင်း
တားပြထားပြီး ဖြစ်ပါသည်။ လူလေးယောက် ပင့်ချီမှ ကြွမည်
သံတုံးကြီးများကို ယခုအချိန်တွင် သိမ်၏ရှေ့နှင့် နောက်မှာ
တွေ့ရှိရပါသည်။

အင်တိုင်းဘုရားကုန်း ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်
တော်ကြီး၏ အတွင်းမှာလည်း ထူးခြားမှုများရှိသည်။ ဘုရား
ရုပ်ပွားတော် သုံးဆူ ပူဇော်ခံထားရာ အလယ်ရှိရုပ်ပွားတော်
ကြီးမှာ နားရွက်တော်များ ပခုံးနှင့် ထိနေသော်လည်း ဝဲယာ
နှစ်ဖက်ရှိ ရုပ်ပွားတော်တို့မှာ နားရွက်တော်များ ပခုံးကိုမထိ
ပါ။ ဝဲယာနှစ်ဖက်မှာ ဘုရားရုပ်ပွားတော် မဟုတ်ဘဲ လက်ဝဲ
ရံနှင့် လက်ယာရံ ရဟန္တာမထေရ်မြတ် နှစ်ပါးကို ရည်ညွှန်း
ထုလုပ်ထားဟန်ရှိကြောင်း ဂေါပကဥက္ကဋ္ဌ ဦးလှိုင်ဝင်းက ပြော
ပြပါသည်။

နောက်ထူးခြားချက်မှာ အလယ်ရှိ ရုပ်ပွားတော်ကြီး
နောက်ခံတံကထိပ်မှာ ခြင်္သေ့နှစ်ကောင် ရုပ်တုရှိသော်လည်း
ယာဘက်ရုပ်ပွားတော်၏ နောက်ခံတံကထိပ်မှာ တောင်ငွေ
ပခုံးထမ်း၍ ကနေဟန် ဇော်ဂျီရုပ်တုရှိပြီး ဝဲဘက်ရုပ်ပွားတော်
၏ နောက်ခံတံကထိပ်မှာ ဇီကွက်ရုပ်တု ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။
အလှအပ အဆင်တန်ဆာအတွက် ထိုသို့ထုလုပ်ထားခြင်း
ဖြစ်ဟန်မတူပါ။ ဂမ္ဘီရပညာ အစီအရင်တစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။

“ဇော်ဂျီ၊ ဇီကွက်၊ ဝေးခေါ်” ဟူသော နံတူနှစ်ဆင့်
အစီအရင်မျိုး ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်ုပ် မှန်းဆသည်ထက် ပို၍
နက်နဲသော ဂမ္ဘီရပညာရပ်မျိုး ဖြစ်ချင်လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။
မတော်တဆ တိုက်ဆိုင်မှုဟူ၍တော့ မသတ်မှတ်နိုင်ပါ။

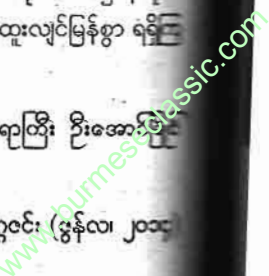
ဤရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် သိမ်တော်ကြီးအတွင်းမှာ
ကျွန်ုပ်သည် အမွှေးတိုင် ကိုးတိုင်၊ အလင်းတိုင်ငယ် ကိုးတိုင်
ထွန်းလှူပူဇော်ပြီးလျှင် မော်လမြိုင် တောင်လေးလုံးကျောင်း
တိုက် ဆရာတော်ဘုရားကြီး အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု အရှင်နာဇ
သေန မဟာထေရ်ချီးမြှင့်ခဲ့သည့် ဝိဇ္ဇာချစ်ခင် ဂါထာတော်ကို
(၂၇)ခေါက် ရွတ်ပွားပူဇော် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ပါသည်။

ဝိဇ္ဇာချစ်ခင် ဂါထာတော်

သုဂတော သုဂတ ဓာနံ၊ သုဂတော သုန္ဒရမ္ပိစ။
နိဗ္ဗာနံ သုဂတောယာတိ၊ သုဂတော တေ နမော
နမာ။

စာဖတ်သူများ အနေဖြင့် ဝိဇ္ဇာဓာတ် ပဋ္ဌာန်းဆက်နို
သော နေရာဌာနများတွင် အထက်ပါအတိုင်း အဓိဋ္ဌာန်လိုက်
ဝင်ခြင်းကို ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြင့် အကျိုးထူးလျင်မြန်စွာ ရရှိကြ
ပါလိမ့်မည်။

□ ဆရာကြီး ဦးအောင်မြင်

ခု နှစ် ရက် သား သ မီး များ အ တွက်
၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ

ဟောစာတမ်းနှင့်ယတြာ

ဦးညွန့်လှိုင်(ကြို့ပင်ကောက်)

တနင်္ဂနွေသားသမီးများ

တနင်္လာသားသမီးများ

- (က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် ပဝတ္တိဌာနထက် မူလဌာန တွင် ကောင်းအားများနေသဖြင့် ယခင်လနည်းတူ ကံဇာတာကောင်းလျက်ရှိ၏။ အမှတ်မထင် စီးပွား တက်ခြင်း၊ အကြံကောင်းဉာဏ်ကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်း သစ်များ တိုးချဲ့ရခြင်းများနှင့် ကြုံမည်။ ထင်ပေါ်ကျော် ကြားခြင်း၊ ဂုဏ်သတင်းတောက်ပခြင်း၊ ဩဇာရှိခြင်း များနှင့် ကြုံတတ်၏။ အိုးသစ် အိမ်သစ် လုပ်ငန်းသစ် များ တွေ့ရသကဲ့သို့ ငွေကြေးကို မဆင်မခြင် မသုံးမိ ရေရန်နှင့် လက်လွယ်မှုကိုဂရုပြုပါ။ ဉာဏ်ကန့် ဆွေမျိုး တို့၏ အပူသောက များလှ၏။ ကြာသပတေးနံတို့ အတွက် သောကရှိ၏။ ဝန်ထမ်းများ လုပ်ငန်းအသစ် အဆန်းများ၊ သင်တန်းများ တက်ရတတ်၏။
ယတြာ - ပြုသမျှကုသလကို ၃၁ ဘုံ အမျှဝေ မေတ္တာပို့ပါလေ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - အေးချမ်းမည်။ သို့သော် အိမ်ထောင်ဖက် ကျန်းမာရေး ကျဆင်းတတ် ၏။ (မီးယပ်၊ ခူလာ)
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းတွင် ဥပဒ်ရှိ၏။
ယတြာ - ထန်းကြောဖျာခင်း၍ အိပ်ပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနှင့်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁)ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ကောင်းပြီး (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့သည် ညွှန်၏။
မှတ်ချက်။ ဝါဆိုသင်္ကန်းအတွက် ငွေစုဆောင်းပါ။

- (က) စီးပွား/လူမှု - ယခင်လနည်းတူ ယခုလတွင်လည်း မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင် ကောင်းအားများ ပြန့်လျက်ရှိ၏။ သို့သော် ကျန်းမာရေးမကောင်းသူ မိသားစု၊ ဆွေမျိုးမိဘများအတွက် ကုန်ကျစရိတ်များ မည်။ မထင်မှတ်ဘဲ စက်ပစ္စည်းအကြီးစား၊ ပကဉ်ရထား ဝင်မည်။ အစွပ်အစွဲ ခံရတတ်သေးသည်။ သို့သော် အန္တရာယ်မများပါ။ ဖြေရှင်းလို့ရ၏။ ကြာသပတေးနံ သက်ရှိသက်မဲ့တို့အတွက် ပူဇော်မှုရှိမည်။ မိမိကိုယ်တိုင် ကားမောင်းရာတွင် သတိပြုပါ။ ပဲခူး၊ ပုဂံ၊ မကွေး လမ်းခရီး ဂရုပြုပါ။ ဝန်ထမ်းများ ပဲခူး၊ ပုဂံ၊ မကွေး၊ မြင်းခြံတို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်၏။
ယတြာ - မုဒိတာပွားပါ။
- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး မယုံသင်္ကာရှိတတ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ယာဉ်မတော်တဆ ဂရုပြုပါ။
ယတြာ - လူသွားလမ်း တံမြက်လှည်းပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - အင်္ဂါနံသင်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ကောင်း ပြီး (၇၊ ၀) ဂဏန်းနှင့် စနေနေ့ ညွှန်၏။
မှတ်ချက်။ စနေထောင့်ရင်ပြင်တွင် တံမြက်လှည်းပါ။

www.burmeseclassic.com

အင်္ဂါသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခင်လနည်းတူ ယခုလတွင်လည်း မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါးစလုံးတွင် ကောင်းအားများ ရှိနေဆဲဖြစ်၏။ လုပ်ငန်းသစ်များတိုးချဲ့ခြင်းနှင့် လုပ်ငန်း ခွဲများ တည်ထောင်ခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်၏။ အိုးအိမ် တိုက်တာ ဝင်ကိန်းရှိ၏။ မထင်မှတ်ဘဲ အကျိုးဆောင် လုပ်ငန်းများဖြင့် အကျိုးပေး၏။ လုပ်ငန်းပိုင်မြေနှင့် အိမ်မြေနှင့်ပတ်သက်၍ ရန်ရှိ၏။ မြေခိုးခံရတတ်၏။ ထင်ရှားကျော်ကြားကိန်းရှိ၏။ မင်းစိုးရာဇာများ၏ မစ ကိန်းရှိ၏။ သို့မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင် အုပ်ချုပ်ရေးဆိုင်ရာ ကဏ္ဍတွင် တာဝန်ပေးခံရတတ်၏။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူး တိုးကိန်းရှိ၏။

ယတြာ - ဝသုန္ဒြေ မြေစောင့်နတ်အား အမျှဝေ မေတ္တာပို့ပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - မတည့်အတူနေ ဖြစ်တတ်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - ရင်ခေါင်းနှင့် ပတ်သက်သောရောဂါ ကြောင့် ဆေးရုံ ဆေးခန်း တက်ရောက်ပြသကိန်းရှိ၏။
ယတြာ - ဘုရားတွင် ကျောက်ကျော ကပ်လှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနှင့်သင်္ဂြိုဟ်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ကောင်းပြီး (၅) ဂဏန်းနှင့် ကြာသပတေးနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ စုပေါင်းအလှူဒါနပြုရန် စည်းရုံးဆော်ကြပါ။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် မူလနှင့် ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါး စလုံးတွင် ကောင်းအားများ စိုးမိုးနေသဖြင့် ယခင်လ ထက် ကံကြမ္မာကောင်းများ အခွင့်အလမ်းသာမည်။ နယ်ဝေးရပ်ခြား စွန့်စားရကိန်းရှိသလို ခရီးအသွား အလာ များမည်။ စပ်တူလုပ်ငန်းအတွက် မိတ်ကောင်း ဆွေကောင်း တွေ့မည်။ ကား၊ ယာဉ် အသစ်လဲလှယ် ကိန်း ကြုံ၏။ စက်ပစ္စည်းအကြီးစားများ အပျက်အစီး

များမည်။ သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံပေးမှုကြောင့် သောကရှိမည်။ ဝန်ထမ်းများ တာဝန်မကျေပွန်မှု အတွက် အရေးယူခံရတတ်၏။
ယတြာ - ခုနစ်ရက်သားသမီးကို မေတ္တာပို့ပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။ စနေ သားသမီးကြောင့် ပြဿနာရှိ၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - သင့်၏။ ဆီး၊ အဆုတ်တွင် ဥပဒ်ရှိ၏။
ယတြာ - ဆေးလှူပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနှင့်သင်္ဂြိုဟ်လုပ်ငန်းများ။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေ ကောင်းပြီး (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ သာသနိကဝင်းအတွင်း သန့်ရှင်းရေးလုပ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများ

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် မူလနှင့်ပဝတ္တိဌာန နှစ်ပါး စလုံးတွင် ဥပဒ်ရှိသဖြင့် မထင်မှတ်ဘဲ မှုခင်းများနှင့် ကြုံရတတ်၏။ တစ်ပါးသူ၏ ရန်ပြုမှု ခံရတတ်၏။ မကောင်းသတင်း အလွင့်ခံရတတ်၏။ အင်္ဂါနံကောင်း သဖြင့် ၎င်းနံတူပစ္စည်းများ ဝင်ကိန်းရှိ၏။ အရောင်း ထိုင်းနေသော အိုးအိမ်မြေကွက်များ ထွက်ကိန်းရှိ၏။ ပြည်တွင်းပြည်ပကိစ္စများ မရေမရာ မသေမချာရှိ၏။ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ခြင်း မပြုသင့်သေးဘဲ လက်ရှိလုပ်ငန်း များကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ပိပိရိရိ ဆက်လက်လုပ်ကိုင်ပါ။ ဝန်ထမ်းများ မဟုတ်မမှန် အစွပ်စွဲခံရလျက် သတိပေး ခံရတတ်၏။
ယတြာ - ဆန်၊ ဆီ၊ ဆေး လှူပါ။

- (ခ) အိမ်ထောင်ရေး/လူငယ်အရေး - သင့်၏။
- (ဂ) ကျန်းမာရေး - အူအတတ် ပေါက်တတ်၏။
ယတြာ - လူသွားလမ်း သဲခင်းပါ။
- (ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - အင်္ဂါနံသင့်လုပ်ငန်း။
- (င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့ ကောင်း ပြီး (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနေ့ ည့်၏။
မှတ်ချက်။ မှန်ရာတစ်ခုခုကို သစ္စာပြု၍ လိုရာတောင်းပါ။

www.burmeseclassic.com

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် မူလဌာန ကောင်းအား ရှိလျက် ပဝတ္တိဌာန၏ ဆိုးအား လျော့ကျလာသဖြင့် ယခင်လထက် စိတ်သက်သာရာရမည်လ ဖြစ်၏။ သို့သော် စိတ်ပင်ပန်းခြင်းနှင့်အတူ ပြန်ကျနေသော လုပ်ငန်းများအတွက် ပင်ပန်းစွာ စုစည်းရတတ်၏။ မိတ်ဆွေကောင်းအချို့၏ အကူအညီရမည်။ ပြည်ပတွင် လုပ်ငန်းများ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမည်။ အလုပ်သစ် ထပ်မံတွေ့မည်။ နေအိမ်တွင် မင်္ဂလာမြင်သည်။ ဝန်ထမ်းများ အိမ်ထောင်မရှိသေးပါက အိမ်ထောင်ကျတတ်သည်။ ကျောင်းသားများ ပညာရေးမပြီးဆုံးမီ အိမ်ထောင်ကျတတ်၏။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - သင့်၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - လေဖြတ်တတ်၏။ ဦးနှောက်နှင့် အာရုံကြောတွင် ဥပဒ်ရှိ၏။

ယတြာ - အဝတ်အစားဟောင်းများ အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ရေမျှောပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - တနင်္ဂနွေနှင့်သင်္ဂြိုဟ်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၁) ဂဏန်းနှင့် တနင်္ဂနွေနှစ်ကောင်းပြီး (၂) ဂဏန်းနှင့် တနင်္လာနေ့ ညှိ၏။

မှတ်ချက်။ စိတ်တည်ငြိမ်မှု ကျင့်စဉ်တစ်ခုခုကို ထူထောင်ပါ။

(က) စီးပွား/လူမှု - ယခုလတွင် မူလဌာန၏ ဆိုးအားကို ပဝတ္တိဌာနက ချေဖျက်ထားသဖြင့် ယခင်လထက် သက်သာရာရမည်။ အင်္ဂါနံသားသမီးများ အတိအကျမည်။ ဆရာကောင်း တွေ့မည်။ အလုပ်တွင် စိတ်ဝင်စားမှု နည်းနေတတ်သလို စိတ်ဓာတ်ကျနေတတ်၏။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်နှင့် ကြီးသူများ၏ အကြံပေးမှုကို လက်ခံပါ။ ထင်ရာမစိုင်းသင့်ပါ။ ရပ်ဝေးတွင် စားကျက်ပေါ်မည်။ ပြည်တွင်းပြည်ပ လုပ်ငန်းကိစ္စများ သက်ဝင်လှုပ်ရှားလာမည်။ ဝန်ထမ်းများ တာဝန်ပျက်၊ အကျင့်ပျက်တတ်၏။ ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ ပေါ့လော့မည်။

ယတြာ - ရေလျှပ်ပါ။

(ခ) အိမ်ထောင်ရေး / လူငယ်အရေး - မိသားစုကိစ္စကို လျစ်လျူမရှုအပ်။ ယင်းကြောင့် ယိမ်းယိုင်တတ်၏။

(ဂ) ကျန်းမာရေး - အရက်ကြောင့် ဥပဒ်ရှိ၏။

ယတြာ - အရက် ရှောင်ပါ။ တနင်္ဂနွေနှင့်ပစ္စည်းစွန့်ပါ။ လျှပ်ပါ။

(ဃ) အကျိုးပြုလုပ်ငန်း - အင်္ဂါနံသင်္ဂြိုဟ်လုပ်ငန်း။

(င) အကျိုးပေးဂဏန်း - (၃) ဂဏန်းနှင့် အင်္ဂါနေ့တို့ အကျိုးပြု၍ (၄) ဂဏန်းနှင့် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တို့ ညှိ၏။

မှတ်ချက်။ အသိဉာဏ်ရှိ လူသားတစ်ဦးအဖြစ်ဖြင့် မိမိကိုယ်မိမိ အားတင်းပါ။

မေတ္တာပန်းနှင့်ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့ကြပါစေ။
 ဦးညွန့်လှိုင် (ကြို့ပင်ကောက်)
 တိုက်-အမှတ် (၄၁)၊ (၅)လွှာ၊ ဘီ၊ ၁၆၇ လမ်း၊
 တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း - ၄၀၀၉၃၃
 နေ့စဉ် - နံနက် (၉:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၃:၀၀)နာရီအထိ
 [တယ်လီဖုန်းဖြင့် မေးမြန်းခြင်း သည်းခံပါ။
 ဟောစာတမ်းများအတွက် VPP ဖြင့် ငွေကြိုတင်ပို့ပေးမှသာ
 လက်ခံဆောင်ရွက်ပါသည်။]
 စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေး၊ အိမ်ထောင်ရေး၊ နာမည်ပေး၊
 ကုမ္ပဏီနာမည်ပေး၊ အထူးအရေးကြီးကိစ္စရပ်များအတွက်
 ထိထိမိမိ ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိပါကြောင်း။

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ရာသီခွင်နှင့် ဂွန်လ ဟောကိန်းများ

ဆရာဦးခန့်ကျော် (အခမီအနီကျွမ်းပြုဝညာရှင်)

CAPRICORN

မကာရရာသီ

(ဒီဇင်ဘာ - ၂၁ ရက် မှ ဇန်နဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို ပြာသိုလပွေး)

ဤကာလအတွင်း ပေါ်ပင်စီးပွားရေးလုပ်ငန်း၊ စွန့်စားလုပ်ကိုင်ရသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြောင့် ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများဖြစ်တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက သားသမီးကိစ္စများကြောင့် အိမ်ထောင်ဖက်နှင့် မကြာခဏရန်ဖြစ်ရပြီး အိမ်တွင်းရေး ပူညံ့ပူညံ့ရှိမည်။ သို့သော် အိုးအိမ်ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း၊ အိုးသစ်၊ အိမ်သစ်ဝင်ခြင်းများလည်း ရှိတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနဆိုင်ရာကိစ္စများကြောင့်၊ မိမိကုမ္ပဏီကိစ္စများကြောင့် ခရီးများသွားရတတ်သည်။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေသူဖြစ်ပါက မိမိအား အကူအညီပေးမည့်သူနှင့် တွေ့ရတတ်မည်။ အဆင်ပြေသော အလုပ်အကိုင်တစ်ခုလည်း ရနိုင်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများအနေဖြင့် မိမိချစ်သူနှင့်အတူ အပျော်ခရီးထွက်ရန် ရည်ရွယ်ထားခြင်းရှိပါက မထင်မှတ်သော ပြဿနာများ ပေါ်ပေါက်လာတတ်သည်ဖြစ်၍ ခေတ္တရပ်ဆိုင်းထားသင့်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အစာအိမ်ဒုက္ခပေးတတ်ခြင်း၊ ဆီးကျောက်ကပ်ဒုက္ခပေးတတ်ခြင်းများရှိမည်။ ဤကာလအတွင်း မိမိအိမ်တွင်ရှိသော မကောင်းသော၊ ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးနေသောပစ္စည်းများရှိပါက အမြန်ဆုံးစွန့် ပစ်လိုက်ပါ။ မကာရရာသီပွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၀၊ ၇၊ ၂) ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

AQUARIUS

ကွံရာသီ

(ဇန်နဝါရီ - ၂၀ မှ ဖေဖော်ဝါရီ - ၁၉ ရက် အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို တပို့တွဲလပွေး)

ကံရာသီပွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း စီးပွားဝင်ငွေကောင်းနိုင်မည်။ သို့သော် လုပ်ငန်းအဖွဲ့အစည်းမှ တပည့်တပန်း၊ လက်အောက်ငယ်သား ဝန်ထမ်းနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်အနှောင့်အယှက်ဖြစ်ရမှုနှင့် ကြုံရတတ်မည်။ သို့ဖြစ်၍

မိမိစိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး အေးအေးထားပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိသားစုအတွင်း ပျော်ရွှင်ရမှုများ ရှိမည်။ အလှူအတန်းကုသိုလ်များလည်း ပြုရမည်။ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များလည်း သင့်အိမ်သို့ကြွရောက်လာခြင်း ရှိမည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက မိမိအထက်လူကြီးများ၏ သဘောကျချစ်ခင်မှုကို ခံရတတ်မည်။ ဌာနဆိုင်ရာ ပြည်ပခရီးများလည်း သွားရတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ လိင်မတူသူ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာကွဲသူများ၏ စိတ်ဝင်စားခြင်းကို ခံရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးမှာ သွေးအားနည်းခြင်း၊ နှလုံးအားနည်းခြင်း၊ သွေးတိုးခြင်း၊ ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ သင့်အိမ်ရှိ လိုက်ကာ (သို့) ခန်းဆီး (သို့) မိမိခေါင်းအုံးစွပ်၏ အရောင်သည် ပန်းရောင်မဟုတ်သေးပါက ပန်းရောင်ပြောင်းလိုက်ပါ။ ကံရာသီပွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၃၊ ၉၊ ၀၊ ၅) ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

PISCES

မိန်ရာသီ

(ဖေဖော်ဝါရီ - ၂၀ မှ မတ် - ၂၀ ရက် အတွင်းပွေး)
(မြန်မာလို တပေါင်းလပွေး)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးတွင် လုပ်ငန်းနှစ်မျိုး၊ သုံးမျိုးတစ်ပြိုင်တည်းလုပ်ကိုင်ရခြင်း၊ ဝင်ငွေနှစ်မျိုး၊ သုံးမျိုးဝင်ခြင်းများအပြင် ဝင်ငွေကောင်းသော အလုပ်သစ်များလည်း ထပ်မံတွေ့ရှိနိုင်မည်။ သို့သော် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ငွေကုန်ကြေးကျများကာ မိမိလက်ထဲတွင် ငွေကြေးအဖတ်မတင်ဖြစ်ရတတ်သည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနအတွင်းအဆင်ပြေမည်။ မိမိမျှော်လင့်နေသော သတင်းများလည်း ကြားရနိုင်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အတူနေလူကြီးမိဘတစ်ဦးဦး၏ ကျန်းမာရေးအတွက် စိုးရိမ်ရမှုများ ရှိမည်။ ငယ်ရွယ်သူများအချစ်ရေးတွင် စန်းပွင့်နေမည်။ ချစ်သူ တစ်ယောက်ထက်မက၊ နှစ်ယောက်ထက် မက၊ သုံးယောက်ထက်မက တွေ့ရတတ်မည်။ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရခြင်း၊ လက်ထပ်ရခြင်း ကိစ္စများလည်း ပေါ်ပေါက်တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အဆုတ်အားနည်းခြင်း၊ လည်ချောင်းနာခြင်းများ ဖြစ်တတ်

www.burmeseclassic.com

သည်။ မိန်ရာသီဖွားများ ထီထိုး၊ ကံစမ်းမည်ဆိုပါက (၉၊ ၄၊ ၀၊ ၂) ဂဏန်းများပါသော အောင်ဘာလေထီကို ထိုးပါ။ သင့်အနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း ဥဿဖရားကျောက်ကလေးကို ဝတ်ဆင်ခြင်း (သို့) ဆောင်ထားပေးခြင်းဖြင့် အစစအရာရာ အဆင်ပြေစေရန်နှင့် ကျန်းမာရေးကောင်းစေမှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေပါလိမ့်မည်။

ARIES

မိဿရာသီ

(မတ် - ၂၁ မှ ဧပြီ - ၂၀ ရက် အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို တန်ခူးလဗွေး)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ်တစ်ခုခုကို လုပ်ဖူးသောလုပ်ငန်းဖြစ်စေ၊ မလုပ်ဖူးသောလုပ်ငန်းဖြစ်စေ စတင်အကောင်အထည်ဖော် လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ ဇွဲရှိရှိနှင့် တစ်စုံတစ်ခုလုပ်ကိုင်ခြင်းဖြင့် ရေရှည်တွင် အကျိုးပေးမည်။ ရင်းနှီးမြုပ်နှံထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှလည်း အကျိုးအမြတ်များ ပေါ်လိမ့်မည်။ သို့သော် ဝင်ငွေကောင်းသလို၊ ထွက်ငွေလည်းကောင်းတတ်မည်။ သူတစ်ပါးပြောသည်ကို အလွယ်တကူ ယုံကြည်ခြင်း၊ သူတစ်ပါးအပေါ် ယုံကြည်စိတ်လွန်ကဲခြင်းကြောင့် အလိမ်ခံရတတ်မည်။ ငွေကြေးဆုံးရှုံးမှုများရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်တွင်းရေးပြဿနာကင်းသော်လည်း အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေးချို့ချာမှုကြောင့် စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်နေတတ်မည်။ ငယ်ရွယ်သူ၊ အချစ်ရှိပြီးသူ ဖြစ်ပါက စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းရန်၊ လက်ထပ်ရန်သတင်းစကားကောင်းများ ကြားရတတ်မည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူများအနေဖြင့် ပညာရေးတစ်ပိုင်းတစ်စဖြစ်ရတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆီး၊ ကျောက်ကပ် ခုက္ခပေးတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ မိဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ထီထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းပြုမည်ဆိုပါက (၇၊ ၃၊ ၀၊ ၉) ဂဏန်းများပါသော ထီကိုထိုးပါ။

အကြောင်းကိစ္စများ ပေါ်တတ်ခြင်း၊ မိမိပိုင်ဆိုင် ရရှိတတ်ခြင်း (သို့) ၎င်းတို့မှ အကျိုးအမြတ်များ ရရှိတတ်ခြင်းများလည်း ရှိမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက စနေသားသမီးတစ်ဦးကြောင့် မိမိတွင် စိတ်ဒုက္ခ၊ လူဒုက္ခဖြစ်ရတတ်ခြင်းများ ရှိမည်။ အတတ်နိုင်ဆုံး စိတ်ရှည်ရှည်ထားပြီး သည်းခံစိတ်မွေးလိုက်ပါက အဆင်ပြေမှုများ ရရှိနိုင်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ရာထူးတိုးခြင်း၊ လစာတိုးခြင်း၊ အပြောင်းအရွှေ့များ ပေါ်ပေါက်တတ်ခြင်း တစ်ခုခုဖြစ်တတ်မည်။ အလုပ်အကိုင်ရှာဖွေသူများအနေဖြင့် လတ်တလောအလုပ် တစ်ခု ရရှိတတ်မည်။ တစ်လအတွင်းရှိ အင်္ဂလိပ်လိုရက်များမှ (၇၊ ၁၁၊ ၁၆၊ ၂၁၊ ၂၆၊ ၂၉) ရက်များသည် သင့်အတွက် ကံအထူးကောင်းစေသောရက်များဖြစ်၍ အဆိုပါရက်များနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး အရေးကြီးကိစ္စများကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်သင့်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ အနည်းငယ်ညံ့တတ်သည်။ ပြဿရာသီဖွားများအနေဖြင့် ထီထိုးမည်ဆိုပါက (၆၊ ၄၊ ၀၊ ၉) ဂဏန်းများပါအောင်ထိုးပါ။

GEMINI

မေထွန်ရာသီ

(မေ - ၂၁ မှ ဇွန် - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို နယုန်လဗွေး)

မေထွန်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့် ပတ်သက်၍ ကိုယ်ပိုင်အချည်အချင်းဖြင့် ကြိုးစားလုပ်ကိုင်ရသောလုပ်ငန်းမျိုးဖြင့် ပိုမိုအကျိုးပေးလိမ့်မည်။ သို့သော် ကျောက်မျက် ရတနာနှင့် ရွှေထည်၊ ငွေထည်ပစ္စည်း အရောင်းအဝယ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပါက ရောင်းမှားဝယ်မှားဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အထင်မှား အမြင်မှားဖြစ်တတ်ပြီး ပြဿနာအမှုအခင်း ဖြစ်ရတတ်ခြင်းများ ရှိတတ်သည်ကို အထူးသတိထားပါ။ သင့်အနေဖြင့် အရေးကြီးကိစ္စများဆောင်ရွက်ရာ၌ မှောင်မှောင်မည်းမည်း အရောင်များကို ဝတ်ဆင်ဆောင်ရွက်ခြင်းမျိုးကို လုံးဝရှောင်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက မိမိအိမ်ထောင်ဖက်နှင့် ခွဲခွာနေရတတ်မှုများမှ လွတ်ကင်းပြီး အတူတကွ ပြန်လည်နေရတတ်မည်။ မိမိဆန္ဒရှိသော အိုးအိမ် ခြံမြေနှင့် နေထိုင်နိုင်ရန် အခွင့်အလမ်းများ ရရှိလာလိမ့်မည်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနဆိုင်ရာ ပြည်ပခရီး သွားရတတ်ခြင်းများရှိမည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူများဖြစ်ပါက ပညာရေး ကံကောင်းမည်။ သို့သော် မမျှော်လင့်ဘဲ ကျောင်းအပြောင်းအရွှေ့များ ရှိတတ်မည်။ မေထွန်ရာသီဖွားများ ဝါသနာပါလျှင် ထီထိုးခြင်း၊ ကံစမ်းခြင်းများကို ပြုပေးသင့်သည်။ ထီထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၀၊ ၇၊ ၁) ဂဏန်းများဖြင့် ထီထိုး၊ ကံစမ်းနိုင်ပါသည်။

TAURUS

ခြံဿရာသီ

(ဧပြီ - ၂၁ မှ မေ - ၂၀ ရက်အတွင်းဖွေး)
(မြန်မာလို ကဆုန်လဗွေး)

ယခုကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွင်သော်လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးကိစ္စများတွင်သော်လည်းကောင်း အဆင်မပြေမှုများရှိတတ်မည်။ သို့သော် ရွှေပြောင်း၍မလွယ်ကူသော အိုးအိမ်၊ ခြံမြေ၊ တိုက်ခန်းများနှင့်ပတ်သက်၍

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (ဇွန်လ၊ ၂၀၁၄)

CANCER ကရကဋ်ရာသီ

(ဇွန် - ၂၁ မှ ဇူလိုင် - ၂၀ ရက်အတွင်းမွေး)
(မြန်မာလို ဝါဆိုလမွေး)

ကရကဋ်ရာသီဖွားများအနေဖြင့် ဤကာလအတွင်း ရွှေ့ပြောင်း၍ မလွယ်ကူသော အိုးအိမ်၊ ခြံခြေလုပ်ငန်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဝယ်ယူရခြင်း၊ ပိုင်ဆိုင်ရခြင်း၊ အမွေအနှစ်အဖြစ် ရရှိခြင်းများ ရှိမည်။ သို့သော် အရာရာကို မြန်မြန်ဆုံးဖြတ်၊ မြန်မြန်လုပ်ကိုင်တတ်ခြင်းကြောင့် အမှားများနှင့် ရင်ဆိုင်ရ တတ်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အိမ်ထောင်ဖက်၏ အထင်အမြင်လွဲမှားခြင်းကို ခံရတတ်မည်။ ထို့ကြောင့် အသွား အလာ၊ အနေအထိုင် သတိထားသင့်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ လည်း လိင်မတူသူများနှင့် ဆက်ဆံရေးတွင် အထူးသတိထား ပါ။ ဟန်ဆောင်ကောင်းသူနှင့်တွေ့ဆုံရတတ်သည်။ အထူးသ ဖြင့် ဤကာလအတွင်း အချစ်ရေးကိစ္စများကို စိတ်ဝင်စား ခြင်းမပြုဘဲ လုံးဝရပ်ထားသင့်သည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူ များ အစစအရာရာအကူအညီပေးမည့်သူ ပေါ်ပေါက်လိမ့် မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ အစာမကြေဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အထက်လှန် အောက်လျှော့ဖြစ်တတ်ခြင်းတို့အတွက် အထူးသတိထားပါ။ ဤကာလအတွင်း အတိတ်မှ ကံကုသိုလ်ကောင်းမှုများ အကျိုး ပေးမည့် အချိန်အခါဖြစ်၍ ထိပေါက်ခြင်း၊ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေကြေး အလုံးအရင်းနှင့် ဝင်တတ်ခြင်းများရှိမည်။ ထို့ကြောင့် ထိထိုးပါ။ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၆၊ ၅၊ ၀၊ ၁) ဝဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

LEO သီဟရာသီ

(ဇူလိုင် - ၂၁ မှ ဩဂုတ် - ၂၁ ရက်အတွင်းမွေး)
(မြန်မာလို ဝါခေါင်လမွေး)

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးနှင့်ဆေးဝါး ပစ္စည်းရောင်းချသူများအနေဖြင့် မိမိမျှော်မှန်းထားသည်ထက် ပိုမို သော အမြတ်အစွန်းများ ရရှိနိုင်မည်။ သို့သော် သူတစ်ပါးကိစ္စ အတွက် ကူညီဖြေရှင်းပေးခြင်းဖြင့် အမှုပတ်တတ်ခြင်း၊ တရား နှံ့၌ အမှုအခင်းများ ရင်ဆိုင်ဖြေရှင်းရခြင်းများဖြစ်တတ်သည့် အတွက် အထူးသတိထားပါ။ ဝန်ထမ်းဖြစ်ပါက ဌာနဆိုင်ရာ ခရီးများ သွားရတတ်ခြင်း၊ သင်တန်းများ တက်ရောက်ရခြင်း

ရှိမည်။ တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဝင်ငွေကောင်းတတ်မည်။ ယခု ကာလအတွင်း မသွားမဖြစ်သွားရမည့်ခရီးများ ရှိလာလိမ့် မည်။ အဆိုပါခရီးသည် ၁၃-ရက်၊ သောကြာနေ့၊ ရေကြောင်း ခရီး ထိုသို့တိုက်ဆိုင်နေပါက ထိုခရီးကို အစစအရာရာ သတိ ထားသွားလာသင့်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးထိ ကောင်းမည်။ စေ့စပ်ကြောင်းလမ်းကိစ္စ၊ မင်္ဂလာဆောင်ရန် ကိစ္စများ အထမြောက်အောင်မြင်လိမ့်မည်။ ပညာရေးလိုက် စားသူဖြစ်ပါက ပညာရေးကံညံ့တတ်မည်။ ထင်တိုင်းမပေါက် ဘဲ ဖြစ်တတ်မည်။ ကျန်းမာရေးမှာ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းကိုက် ခြင်း၊ ဆီးကျိပ်၊ ဆီးကိုက်ခြင်းဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ် မည်။ သိဟရာသီဖွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၇၊ ၀၊ ၆၊ ၂) ဝဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

VIRGO ကန်ရာသီ

(ဩဂုတ် - ၂၂ မှ စက်တင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းမွေး)
(မြန်မာလို တော်သလင်းလမွေး)

ဤကာလအတွင်း လူအများနှင့် ဆက်သွယ်ပတ်သက် လုပ်ကိုင်ရသည့်လုပ်ငန်း၊ အများ၏ အားပေးမှုကို ခံယူရရှိသည့် လုပ်ငန်းများဖြင့် အထူး အကျိုးပေးမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ် ပါက ငွေကြေးကိစ္စနှင့်ပတ်သက်၍ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝင် စွဲစရာများ ဖြစ်ရတတ်မည်။ တစ်လအတွင်းရှိ အင်္ဂလိပ်ဇီ ရက်များမှ (၄၊ ၈၊ ၁၀၊ ၁၆၊ ၂၀၊ ၂၄၊ ၂၈)ရက်များသည် သင့်အတွက် ကံကောင်းစေသောရက်များဖြစ်၍ ထိုရက်များ နှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး လုပ်ငန်းကိစ္စအဝဝတို့ကို လုပ်ကိုင်သင့်သည်။ ငယ်ရွယ်သူများ အချစ်ရေးစနစ်ပွင့်နေမှုကြောင့် ချစ်သူ (၂) ဦး အကြား ဗျာများရမှုများလည်း ရှိမည်။ ပညာရေးတွင် အချစ် ရေးကိစ္စများ ဝင်ရောက် နှောင့်ယှက်ခြင်းမျိုးကို လက်မခံပါ နှင့်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ စားချိန်၊ အိပ်ချိန်မမှန်ခြင်း ကြောင့်ဖြစ်ပေါ်တတ်သော နောက်ဆက်တွဲဝေဒနာများ ခံစား ရတတ်မည်။ သင့်အနေဖြင့် အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အတတ်နိုင်ဆုံး အရောင်နုနုကလေးများကိုသာ ဝတ်ဆင်ပေးပါ။ ယခုကာလအတွင်း သန္တာကျောက်ကို ဝတ်ဆင် (သို့)ဆောင်ထားခြင်းပြုပေးပါ။ ကန်ရာသီဖွားများ ထိထိုးမည် ဆိုပါက (၈၊ ၃၊ ၅၊ ၁) ဝဂဏန်းများပါသော အောင်ဘာသေ ထိကို ထိုးပါ။

www.burmeseclassic.com

LIBRA

တူရာသီ

(စက်တင်ဘာ - ၂၃ မှ အောက်တိုဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို သီတင်းကျွတ်လပွား)

ဤကာလအတွင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ သွင်းကုန်ထုတ်ကုန်လုပ်ငန်း အဓိက လုပ်ကိုင်သူများအနေဖြင့် စီးပွားဝင်ငွေကောင်းမည်။ လက်ရှိလုပ်ငန်းအပြင် လုပ်ငန်းသစ်များလည်း တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်နိုင်လိမ့်မည်။ သို့သော် အလောင်းအစားနှင့် အပျော်အပါးကိစ္စများကို အထူးရှောင်သင့်သည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက အေးချမ်းသာယာမှုများရှိမည်။ ဤကာလအတွင်း ရပ်ဝေးနေဆွေမျိုးများ သင့်အိမ်သို့ရောက်လာတတ်မည်။ ဘုရားဖူးခရီးများ ထွက်ရခြင်း၊ အပျော်ခရီးထွက်ခြင်းများလည်း ရှိနိုင်မည်။ ငယ်ရွယ်သူများ၏ အချစ်ရေးမှာ အကောင်းနှင့်အဆိုး ခွန်တွဲနေမည်။ တစ်ခါတစ်ရံ အလွန်ပျော်ရွှင်ရသကဲ့သို့ တစ်ခါတစ်ရံ စိတ်အလွန်ညစ်ရှည်မှုများလည်း ရှိမည်။ ပညာရေးလိုက်စားသူဖြစ်ပါက ဆရာသမားများထံမှလည်း ပညာအမွေအနှစ်များ ရရှိတတ်မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ခေါင်းမူးခြင်း၊ ခေါင်းကိုက်ခြင်း၊ သွေးအားနည်းခြင်းများနှင့် ရုတ်တရက် သွေးပေါင်ကျခြင်းများ ဖြစ်တတ်သည်ကို အထူးသတိထားပါ။ သင့်အနေဖြင့် မြင့်သောနေရာများသို့ သွားခြင်း၊ တက်ခြင်း၊ အစွန်အဖျားနေရာသို့ သွားခြင်း တက်ခြင်းများကို ရှောင်ရှားပါ။ တူရာသီဖွားများထံထိုးမည်ဆိုပါက (၉၊ ၀၊ ၈၊ ၂)ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

SCORPIO

ခြံစွာရာသီ

(အောက်တိုဘာ - ၂၃ မှ နိုဝင်ဘာ - ၂၂ ရက်အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို တန်ဆောင်မုန်းလပွား)

ဤကာလအတွင်း ခရီးတို၊ ခရီးရှည်များ သွားရတတ်မည်။ မွေးမြူရေးနှင့် ရေလုပ်ငန်း၊ ရေနှင့် ရေထွက်ပစ္စည်း ရောင်းဝယ်ရေးလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်သူဖြစ်ပါက အဆင်ပြေအောင်မြင်မှုများ ရရှိနိုင်မည်။ သို့သော် မိမိ၏ အကြံအစည်နှင့် စိတ်ကူးများကို အခြားသူများနှင့် ဖွင့်ဟပြောဆိုတိုင်ပင်ခြင်း မပြုသင့်။ အကြံအစည်နှင့် လုပ်ငန်း အထမမြောက် ဖြစ်တတ်သည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် အကြိမ်ကြိမ်ပြန်လည်သုံးသပ်မှုကြောင့် မလိုအပ်ဘဲ နှောင့်နှေးကြန့်ကြာမှုများ ဖြစ်တတ်သည်။

လပြည့်ဝန်းမဂ္ဂဇင်း (၄၆၀၊ ၂၀၁၄)

ကို အထူးသတိထားရန် လိုမည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ဖြစ်ပါက ဆွေမျိုးသားချင်းများ၏ကိစ္စကြောင့် အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေဖြစ်တတ်မည်။ မိမိ၏ အေးတိအေးစက်နိုင်သော အပြုအမူကို ဖျောက်ပစ်ပြီး တစ်ခါတစ်ရံ အိမ်ထောင်ဖက်၏ သဘောဆန္ဒကို လိုက်လျောပေးပါ။ ဝန်ထမ်းများအနေဖြင့် လုပ်ငန်းခွင်စာမေးပွဲဖြေဆိုရခြင်းများ ရှိမည်။ အဆင်ပြေ အောင်မြင်မှုများလည်း ရရှိတတ်သည်။ ကျန်းမာရေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဝမ်းပျက်ခြင်း၊ ဝမ်းကိုက်ခြင်း၊ မကြာခဏအန်ခြင်း၊ အစာအိမ်ရောင်ခြင်း စသည့် ဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ သင်သည် ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၇၊ ၀၊ ၉၊ ၄)ဂဏန်းများပါသော ထိကိုထိုးပါ။

SAGITTARIUS

နေ့ရာသီ

(နိုဝင်ဘာ - ၂၃ မှ ဒီဇင်ဘာ - ၂၀ ရက်အတွင်းပွား)
(မြန်မာလို နတ်တော်လပွား)

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ ဤကာလအတွင်း အတိုက်အခိုက်နှင့် အပြိုင်အဆိုင်လုပ်ကိုင်ရသော လုပ်ငန်းများဖြင့် အကျိုးပေးထက်သန်မည်။ မထင်မှတ်သော အပြောင်းအလဲများလည်း ဖြစ်တတ်မည်။ စာပေလုပ်ငန်း၊ အနုပညာလုပ်ငန်း၊ အချုပ်အလုပ်၊ အချက်အပြုတ်လုပ်ငန်း လုပ်ကိုင်သူများဖြစ်ပါက စီးပွားဝင်ငွေကောင်းမည်။ အတွေးအခေါ်ကောင်းများ၊ စိတ်ကူးစိတ်သန်းကောင်းများကို ဖော်ထုတ်နိုင်ပြီး အခြားသူများကိုလည်း အကြံဉာဏ်ကောင်းများ ပေးနိုင်မည်။ သို့သော် ပြည်ပသွားရန်ကိစ္စများ အခက်အခဲဖြစ်ခြင်း၊ ၂-ကြိမ် ၂-ခါ ပြန်လုပ်ရခြင်းများ၊ ကြန့်ကြာတတ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်မည်။ အိမ်ထောင်ရှင်ပါက ကိုယ့်အိမ်ထောင်ဖက်အတွက် စိတ်မအေးခြင်းများ ရှိမည်။ ငယ်ရွယ်သူများ တကွတပြားစီနေရသော မိမိချစ်သူနှင့် အနေနီးရတော့မည်။ ကျန်းမာရေးနှင့် ပတ်သက်၍ ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းတွင် မတော်တဆ ထိခိုက်အနာတရဖြစ်တတ်ခြင်း၊ အရေပြားဆိုင်ရာဝေဒနာများ ဖြစ်ပေါ်ခံစားရတတ်သည်။ မနုရာသီဖွားများ ထိထိုးမည်ဆိုပါက (၈၊ ၅၊ ၀၊ ၃)ဂဏန်းများပါသော ထိကို ထိုးပါ။

ဆရာဦးခန့်ကျော်

(အဘိဓာန်ကျမ်းပြုညာရှင်)

အမှတ်(၂၇)၊ ရွှေဘုန်းပွင့်ဘုရားဈေးတန်း(၉)ရပ်ကွက်၊

ရွှေဘုန်း၊ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။

၀၉-၅၃၈၂၄၊ ၀၉-၄၂၀၀၅၀၆၅

www.burmeseclassic.com